

پەزىلەتلىك قەدىمىي

پەزىلەتلىك قەدىمىي ئۇيغۇر كىتاب تور بېتى ئىنتېرنېت كىتابخانىسى

بىر قىسىملىق كىتاب

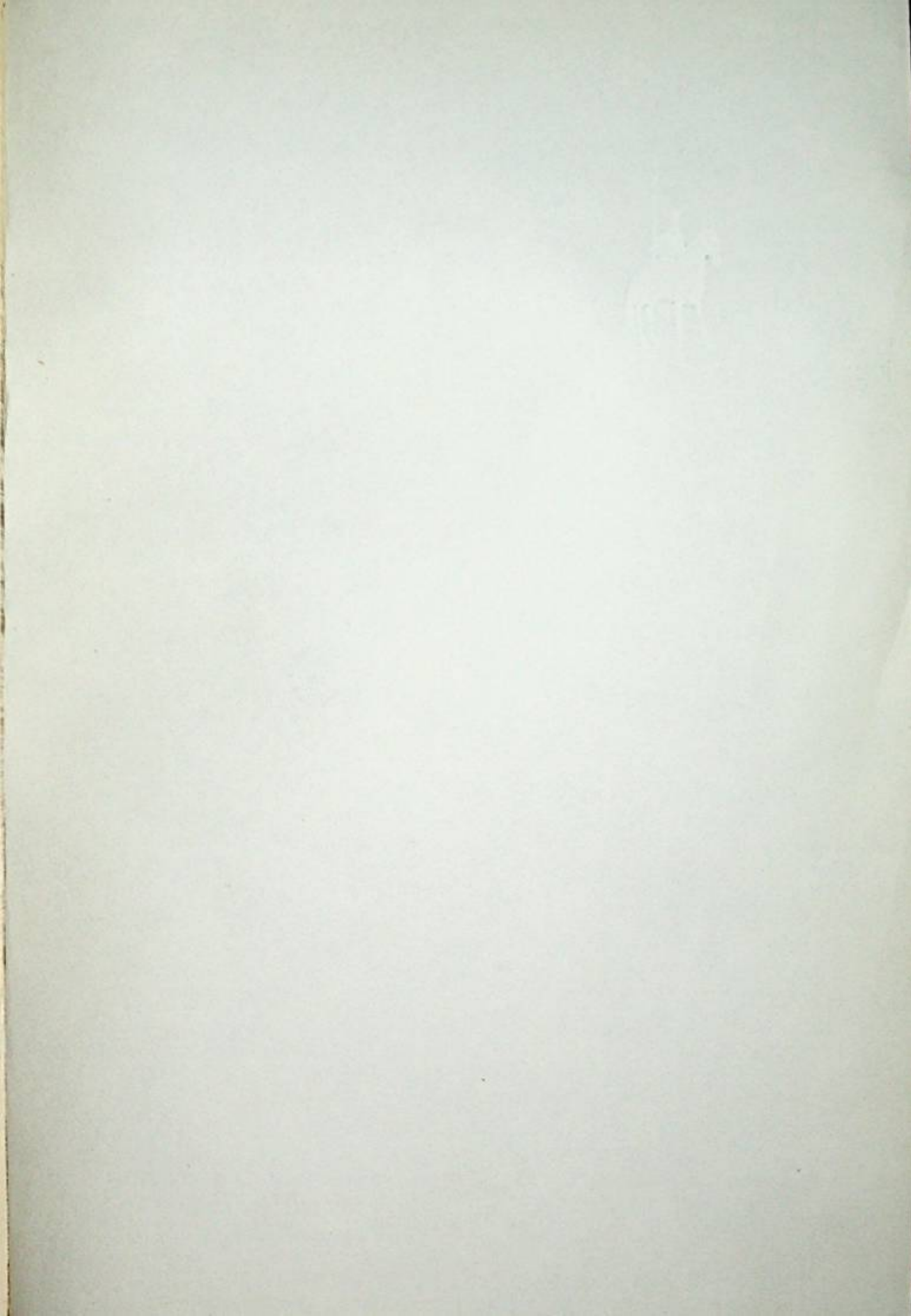
پۈتۈنلۈك تونلار

پۈتۈنلۈك تونلار

تۈمۈن ئىستانبۇلدا چىقىرىلغان
تۈمۈن ئىستانبۇلدا چىقىرىلغان

مىللىي نەشرىياتى

نەشرىياتتىن

ئاتاقلىق سوۋېت ئۆزبېك يازغۇچىسى پىرىمقۇل قادىروۋنىڭ
«يۇلتۇزلۇق تۈنلەر» رومانىدا 16-ئەسىردە ئۆتكەن زاھىرىددىن
مۇھەممەد بابىرنىڭ ھاياتى پائالىيەتلىرى جانلىق، تەسىرلىك
تەسۋىرلەنگەن.

بۇ رومان سوۋېت ئۆزبېكىستاندا ئىككى قېتىم بېسىلغان ۋە
مۇكاپاتقا ئېرىشكەن. بۇ روماننى ئۇيغۇر كىتابخانلىرىغا تونۇشتۇرۇش
مەقسىتىدە ئۆزبېكچىدىن تەرجىمە قىلىپ باستۇق.

رسالة في الفلسفة

فإن الفلسفة هي العلم الذي يبحث في
الأسرار الكونية والالهية
وتسعى إلى معرفة حقائق الوجود
وأسبابه ونتائجه
وهي من العلوم التي لا تتغير
بالتغير في الزمان والمكان

وهي من العلوم التي لا تتغير
بالتغير في الزمان والمكان
وهي من العلوم التي لا تتغير
بالتغير في الزمان والمكان
وهي من العلوم التي لا تتغير
بالتغير في الزمان والمكان

مۇندەرىجە

بىرىنچى قىسىم توپىلاڭ

- (1) قۇۋا. قىل ئۈستىدە تۇرغان تەقدىرلەر.....
 (29) ئاخسى. ئەجەلگە داۋا يوق.....
 (46) ئەنجان. گۈل ۋە قۇيۇن.....
 (85) قۇۋا. جاسارەتنىڭ جازاسى.....
 (108) ئوش. نىجاتلىق نەدە؟.....
 (172) سەمەرقەند. زەپەر ۋە كۈلپەت.....
 (202) ئەنجان. ئۇۋال بولغان ئارزۇلار.....
 (253) سەمەرقەند. ھەل قىلغۇچى ئېلىشىش.....
 تاشكەنت. ئۆرە تۆپە. ئىسپەرە. كۆچكۈن باسقان بۇلاق...
 (357) .....

ئىككىنچى قىسىم پەلەكنىڭ گەردىشى

- (414) ھىرات. تولغان پەيمانلەر.....
 (492) قۇندۇز. سەمەرقەند. ئىككى قىلىچ ئوتتۇرىسىدا.....
 (571) كابۇل. تاشقان دەريا ئۆزەن ئىزدەيدۇ.....
 (626) لەخور. پەنىپەت. دېھلى. يېڭى قىرغاقلار.....
 (674) ئەگرە. تەقدىر تەقەززاسى.....
 (726) سېكرى. قايتا كۆز ئاچقان بۇلاق.....
 (750) ئەگرە. يۇلتۇزلار گىردابى.....
 (775) خاتىمە.....

بىرىنچى قىسىم

توپەلاڭ

قۇۋا. قىل ئۈستىدە تۇرغان تەقدىرلەر

1

مىلادى 1494 - يىلىنىڭ يېزى. تومۇز ئىسسىقتا پەرغانە ۋادىسىنىڭ ئاسمىنىغا چىققان قويۇق بۇلۇتلار ھاۋانى كۈن بويى دىمىق قىلىپ تۇردى - دە، كەچتە بىردىنلا ئېچىلىپ كەتتى. قىزىل تۇپراقلىق دۆڭلۈكلەر ئارىسىدىن ئۆتۈپ كېلىۋاتقان سۈيى كۆپ قۇۋا ساي قان قوشۇپ ئېقىتىلغاندەك قىپقىزىل بولۇپ كەتتى.

ساي بويىدىكى مەجنۇنتاللار دالدىسىدا بىر يىگىت بىلەن بىر قىز پىچىرلىشىپ سۆزلەشمەكتە ئىدى.

— رابىيە، ئىشەنگىن، مەن ھايات بولسام، سېنى بالا - قازاغا يولۇقتۇرمايمەن.

— خۇدا سىزنىمۇ پاناھىدا ئاسرىسۇن، تاھىر ئاكا! ... دۈشمەننىڭ مىڭلىغان ئەسكىرى بار. قايسى بىرىگە تەڭ كېلەلەيسىز؟ ئەنە، قاچ - قۇنلارغا قاراڭ! ...

تاھىر ئارقىسىغا ئورۇلۇپ، قۇۋا سايىنىڭ تۆۋەن تەرەپلىرىگە كۆز

يۈگۈرتتى. پەستە قومۇشلۇق، پات-تاقلىق ۋە ئۇنىڭ ئۈستىدىن ئۆتكەن ئۇزۇن ياغاچ كۆۋرۈك بار ئىدى. كۆۋرۈكتىن چۈمۈلىدەك ھېسابسىز ئادەملەر، ئاتلار، ماللار، ھارۋىلارنىڭ تىزىلىپ ئۆتۈپ كېلىۋاتقانلىقى يامغۇر پەردىسى ئارىسىدىن خىرە كۆزگە چېلىقاتتى. سەمەرقەند پادىشاھى قوقاننى بېسىۋېلىپ، ئۇنى قوشۇنىغا بۇلاتقان ۋە مەرغىلانغا ھۇجۇم قىلغانىدى. باسقۇنچىلار شەھەر-يېزىلارنى بۇلاش بىلەن قانائەتلەنمەي، چىرايلىق قىزلارنى چۆرىلىككە ئېلىپ كېتىشەتتى. بۇلارنى ئاڭلىغان ئادەملەر دۈشمەندىن قېچىپ تىنچ جاي ئىزدەپ كېتىشىۋاتاتتى.

— ئۇلۇسنىڭ شورى قۇرسۇن! — دېدى تاھىر، — كاساپەت پادىشاھلار ئۇرۇش قىلماي تۇرالمىسا؛ بىرىدىن قاچساڭ باشقىسىغا تۇتۇلساڭ. ئۇنىڭدىن كۆرە قاچمايمىز! تەۋەككۈل، پېشانىمىزگە يېزىلغىنى بولار!

تاھىر يامغۇردا ھۆل بولۇپ، بەدىنىگە چاپلىشىپ تۇرغان ئالدى ئوچۇق ماتا يەكتەك ئۈستىدىن خەنجەر تېقىۋالغانىدى، رابىيە خەنجەرگە قورقۇپقۇنا كۆز تاشلىدى. — دە:

— بىلىمدىم، — دېدى، — ئاتاملار مېنى قورغانغا ئاپىرىپ قويماقچى.

— قايسى قورغانغا؟

— ئەنجان قورغىنىدا تاغام^① بار ئەمەسمۇ؟

تاھىر رابىيەنىڭ ھازىرلا كېتىپ قېلىشىدىن قورققانداك ئۇنىڭ بىلىكىدىن تۇتۇۋالدى. ئىلگىرى شاش كېيىكتەك تۇتقۇزمايدىغان

① ئاتىسىنىڭ ئەر بىر تۇغقانلىرى كۆزدە تۇتۇلىدۇ. — تەرجىماندىن.

رابىيە ھازىر نېمەشقىدۇ ياۋاش بولۇپ قالغانىدى. ئۇنىڭ خېنە قويۇلغان قوللىرى گۈلدەك چىرايلىق، بېشىغا ئاتىسىنىڭ قارا يۇڭ چاپىنىنى يېپىنىپ چىققانىدى. يامغۇردا ھۆل بولۇپ ئېغىرلاشقان چاپان ئۇنىڭ نازۇك بويىغا ئېغىرلىق قىلدى. رابىيە چاپاننى يەلكە-سەگە چۈشۈرۈشى بىلەن ياقىسىنىڭ بىر بۇغەچى يېشىلىپ كەتتى. دە، قىزغۇچ مەرمەردەك سىلىق بويىنىنىڭ تۆۋىنى كۆرۈنۈپ قالدى. يېشىل جىلتىكىسى ئون يەتتە ياشلىق قىزلاردىلا بولىدىغان ئىنچىكە بېلىدىن تارتىپ قاتتىق كۆكسىنى چىڭ ئوراپ تۇراتتى.

بالا چېغىدىن رابىيە بىلەن ئارتام قوشنا بولۇپ ئۆسكەن تاھىر ئۇنىڭ قانچىلىك جازىبىلىك ئىكەنلىكىنى، باسقۇنچى بەگ ۋە نەۋ-كەرلەرنىڭ مانا مۇشۇنداق قىزلارغا قانچىلىك ھېرىس بولۇشىنى گويا ئەمدى چىنىدىن ھېس قىلدى.

بۇ يىل باھاردا ئاتا-ئانىلىرى ئۇلارنى ماقۇللاشتۇرۇپ قويغان چاغلىرىدىمۇ رابىيە تاھىرغا ھازىرقىدەك چىرايلىق كۆرۈنمەيتتى. رامزان ئېيى ئۆتكەندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ تويى بولۇشى كېرەك. تاھىر رابىيە بىلەن يېقىن ئارىدا بىر ياستۇققا باش قويۇشلىرىغا ئىشىنىپ، پەرۋاسىز يۈرگەنىدى. بىراق ئەمدى ئۇرۇش بورىنى قۇۋاغا يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقان مۇشۇ خەتەرلىك چاغلاردا رابىيە ئۇنىڭغا ئاۋۋالقىدىنمۇ ئەزىز، ئاۋۋالقىدىنمۇ غەنىمەت كۆرۈندى.

تاھىر رابىيەنىڭ ئەنجان قورغىنىدا بىرەر مۇشتۇم-زور بەگنىڭ تۇزىقىغا ئىلىنىپ قېلىشى مۇمكىنلىكىنى ئويلىدى. دە:

— ياق! — دېدى، — مېنى دېسەڭ قورغانغا بارما!

رابىيە تاھىرنىڭ مەخمەلدەك يۇمشاق بۇرۇتى تېگىدە بىلىنەر-بىلىنمەس تىترەپ تۇرغان لېۋىگە ۋە ئىزتىراپ بىلەن چاقىناۋاتقان

قوڭۇر كۆزلىرىگە تىكىلدى.

— مېنىڭمۇ سىزدىن يىراققا كەتكۈم يوق... لېكىن نېمە قىلاي...

قورقىمەن!...

تاھىر قىزنى چاپىنى بىلەن قوشۇپ قۇچاقلاپ، باغرىغا باستى.
رابىيىنىڭ يۇمشاق چاچ تالالىرى يىڭىتنىڭ بۈزىگە تەگدى. بىر مەھەل
ئىككىسىنىڭ تىنىقى تىنىقىغا قوشۇلۇپ كەتتى. تاھىر قىزنىڭ
بەدىنى تىترەۋاتقانلىقىنى سەزدى — دە:

— راستىنلا قورققىنىڭمۇ بۇ، رابىيە؟ — دېدى، — ساڭا نېمە

بولدى؟...

— مەن بىر خەتەرلىك چۈش كۆردۈم، تاھىر ئاكا! خۇدا، چۈشۈم

ئوڭ كەلمسۇن!

ئەمدى تاھىرمۇ ئەنسىرەپ قىزنى قۇچىقىدىن بوشاتتى — دە، ئۇنىڭ

چەكچىيىپ كەتكەن كۆزلىرىگە قارىدى:

— يامان چۈشمۇ؟

— ئېيتىشقىمۇ تىلىم بارمايدۇ.

— چۈشكە نېمىلەر كىرمەيدۇ!... ئېيت!... مەيلى.

— سىزنى بىر قارا ئۆكۈز خەنجەردەك مۈڭگۈزلىرى بىلەن

ئۈسۈپ... ياق! ياق! ئەسلىسەم بەدىنىم شۈركۈنۈپ كېتىدۇ!

تاھىر يامان بىر پالاكەتنى ئالدىن سەزگەندەك يۈرىكى

سقىرىدى:

— ئالدىرماي گەپ قىل! ئۈسكەن بولسا، قان ئاقتىمۇ؟

— قان؟ ھە — ھە... قان جىرقىراپ كەتتى.

— ئۇنداق بولسا قورقما، چۈشتىكى قان — يورۇقلۇق. ئاتام

دائىم شۇنداق دەيدۇ.

— خۇدايىم شۇ تەبىرىنى راست قىلسۇن! تاھىر ئاكا، مەن...
ئەگەر ئەنجانغا سىز بارمىسىڭىز... مەنمۇ كەتمەيمەن. نېمە بولساق
مۇشۇ يەردە... بىللە...

مەجنۇنتال بەرگىلىرى ئارىسىدىن سارقىپ چۈشۈۋاتقان يامغۇر
تامچىلىرى قىزنىڭ قوشۇما قاشلىرىغا، زىچ كىرىپىكلىرىگە تەگكەندى.
تاھىرنىڭ نەزىرىدە، رابىيە يامان بىر بەختسىزلىك بولۇشىنى ئالدىن
بىلىپ، كۆزىگە ياش ئېلىۋاتقان دەك كۆرۈنەتتى.

— مەندىن كۆپ ئەنسىرىمە، رابىيە. مەن دېھقان ئادەم مەن.
ھاۋا ئېچىلسا ئېتىزغا چىقىپ قوشۇمەنى ھەيدەيمەن، ئورماننى
ئورۇيمەن. دۈشمەننىڭ مەن بىلەن نېمە ئىشى بار؟ لېكىن سەن...
ئېھتىيات قىل. ئەنجان قورغىنىدا تاغلىرىڭ بار.

— ئەنجاندا سىزنىڭمۇ موللا تاغىڭىز بارغۇ! ياكى بىللە
كېتەيلىمۇ؟

تاھىر ئويلىنىپ قالدى. ئۇنىڭ ئەنجاندا مېمار بولۇپ ئىشلەيدى-
غان تاغىسى پەزىلىدىن خەلق ئارىسىدا تونۇلغان مەشھۇر ئادەم.
قۇۋا ساي پاتقىقىنىڭ ئۈستىدىن ئۆتكەن مانا شۇ ئۇزۇن ياغاچ كۆۋ-
رۈكمۇ موللاپەزىلىدىن سىزىپ بەرگەن لايىھە بويىچە قۇرۇلغان.
ئەنجان ئوردىسىدا موللاپەزىلىدىن ساماۋى نەقىشلەر ۋە گۈللۈك
چاقچۇقلار بىلەن بېزەپ قۇرغان دىۋانخانا تاجدار ئۆمەر شەيخ
مىرزىغا ياراپ كەتكەنلىكتىن ئۇنىڭغا بىر ئۇچقۇر ئات ۋە بىر ھەمىيان
ئالتۇن ئىنئام قىلغىنىنى تاھىرمۇ ئاڭلىغان. ئۇ تاغىسىنىڭ ① شەھەر
قورغىنىنىڭ تېشىدا باغات مەھەللىسىدە تۇرۇشىنى بىلەتتى. موللا-

① ئانىسىنىڭ ئەر بىر تۇغقانلىرى كۆزدە تۇتۇلىدۇ. — تەرجىماندىن.

پەزىلىدىن قۇۋادا تۇرغان ۋاقتلىرىدا تاھىرغا خەت - ساۋات
ئۆگەتكەنىدى. ئەمدى جىيەنى ① پاناھ ئىزدەپ بارسا قانات ئاستىغا
ئېلىشى مۇمكىن. لېكىن بۇ يەردە بوۋاي - مومايلار نېمە دېيىشەركىن؟
تاھىر يالغۇز ئوغۇل، رۇخسەت بەرمەسلىكى مۇمكىن. ئۇ ئەنجانغا
رابىيە تۈپەيلىدىن بارىدىغانلىقىنى ئاتا - ئانىسىغا ئېيتىشتىن
ئۇيالىدى... بەلكى بۇنى رابىيەنىڭ ئاكىسى مەھمۇدقا ئېيتار؛

— رابىيە، مەيلى، ئىلاج بولسا، ئەنجانغا بىللە كېتەرمىز.
لېكىن ئاتا - لارنى كۆندۈرۈش ئاسان ئەمەس. مەھمۇد ئاكاڭ
ئۆيدىمۇ؟

— دۇكانغا چىققانىدى. ئىپتارغىچە كېلىپ قالىدۇ. نېمە گەپ؟

— ئىپتاردىن كېيىن بىزنىڭكىگە بارسۇن. مەسلەھەت بار.

— خوپ مەن دەيمەن.

رابىيە يۈزىنى تاھىرنىڭ كەڭ كۆكسىگە قويدى؛

— خۇدا بىزنى بىر - بىرىمىزدىن ئايرىۋەتمسۇن! — دېدى - دە،

مەجنۇنتال شاخلىرى ئارىسىدىن چىقتى.

ساي بويىدا تۇرغان بوش مېس كورنىنى يامغۇر تامچىلىرى
چېكىپ - چېكىپ قوياتتى. رابىيە سۇغا كەلگىنىنى شۇ كورنىغا قاراپ
ئەسلىدى ۋە ئۇنى تولدۇرۇپ، ئۆيى تەرەپكە كۆتۈرۈپ كەتتى.

مۇھەببەتداشلار ئادەملەرنىڭ كۆزىدىن يىراقتا - يوشۇرۇن
ئۇچرىشىپ تۇرۇشاتتى. قىز يىراقلىشىپ كەتكەندىن كېيىن تاھىرمۇ
مەجنۇنتاللارنىڭ دالدىسىدىن چىقتى.

شۇ چاغدا رابىيەنىڭ چۈشىگە كىرگەن قورقۇنچىلۇق ۋەقە ئۇنىڭ

---

① ئايال بىر تۇغقىنىنىڭ بالىلىرى. — تەرجىماندىن.

ئېسىگە چۈشتى - دە، نامەلۇم بىر خەتەر ۋۇجۇدىغا قاتتىق تىترەك سېلىپ ئۆتتى.

2

بۇ يىلقى روزا ياز چېلىسىگە توغرا كەلگەن قاتتىق ئىسسىق كۈنلەردە تاڭ سەھەردىن كەچقۇرۇن قاراڭغۇ چۈشكىچە ناشتا قىلماي ئاچ يۈرۈش نۇرغۇن ئادەملەرنى ماغدۇرىدىن كەتكۈزەتتى. بۇنىڭ ئۈستىگە تەشنىلىق ئازابى قوشۇلاتتى. روزا تۇتقانلار كۈنى قانداق كەچ قىلىشلىرىنى بىلمەي پاتراق قاش قارىيىشىنى ئىنتىزارلىق بىلەن كۈتۈشەتتى.

گۈگۈم قاراڭغۇلۇقتا قۇۋا مەسچىتىنىڭ مۇنارىسىدىن ئەزان ئاۋازى ئاڭلاندى. ئۇرۇش تەھلىكىسى قانچىلىك كۈچلۈك بولسۇن، داستىخان ئەتراپىغا يىغىلغان ئادەملەر روزىسىنى ئېچىش بىلەن تەڭ ئۇلارنىڭ ئاچلىق ۋە تەشنىلىقتىن قىينالغان ۋۇجۇدلىرى راھەتلىنىپ، دۇنيا غەملىرى بىردەم بولسىمۇ خىياللىرىدىن يىراقلاشتى.

تاھىر قېرى ئاتا - ئانىسى بىلەن بىللە ئىپتار قىلىۋاتاتتى. داستىخاندىن سىيادان سېلىنغان ئىسسىق نان ۋە چېلگە پۇرىقى كېلەتتى. نان يەپ، بىر چىنىدىن قېتىق قوشۇلغان ئاش ئىچكەندىن كېيىن تاھىر ئەنجانغا كېتىش ھەققىدىكى گېپىنىڭ ئۈچىنى چىقىرىشقا تەمشەلدى.

شۇ ۋاقىتتا قامچا دەستىسى بىلەن بىرسى دەرۋازىنى تاقىلداقتى. ھويلىدا ياتقان قېرى ئىت يوغان ۋە خىرە ئاۋازى بىلەن ھاۋشىدى. تاھىر ئورنىدىن تۇرغاندى، ئاتىسى:

— ئېھتىيات قىل! — دېدى ئاۋازىنى پەسەيتتىپ، — ئاۋۋال

گەملىكىنى سوراپ ئۇققىن.

تالادا يامغۇر توختىغان، لېكىن ئاسمان بۇلۇتلىق، قاراڭغۇلۇقتا
ھېچ نەرسىنى كۆرگىلى بولمايتتى. تاھىر دەرۋازىغا يېقىن بېرىپ:
— كىم؟ — دەپ سورىدى. ئىت قاتتىقراق ھۈرۈشكە باشلىدى.
تالادىكى ئادەم ئاۋازىنى يۇقىرىلىتىپ:

— تاھىر جىيەن؟ — دەپ سورىدى، — ئاچ، مەن تاغاگەمەن!

تاھىر تالادىكى ئاۋازنى تونۇپ، ئوچۇق دېرىزە ئارقىلىق
ئىچكىرىگە:

— ئانا، پەزىلىدىن تاغام! — دېدى. — دە، يۈگۈرۈپ بېرىپ
دەرۋازىنىڭ زەنجىرىنى چۈشۈردى.

ئىچكىرىدىن چىققان بوۋاي — مومايلار مېھمان بىلەن كۆرۈشۈۋات-
قاندا تاھىر قارىيىپ تۇرغان ئىككى چاقىلىق سايىۋەنلىك ھارۋىنى
كۆردى. ھارۋىغا قېتىلغان ئاتنىڭ ئېگىرى ئۈستىدىن بىرسى
چۈشۈۋاتاتتى.

— موللاتاغا ھارۋا سىزنىڭمۇ؟

— ھە، جىيەنم. يۈك — تاقليرم بىلەن كەلدىم.

— شۇنداقمۇ؟ — دېدى تاھىر ھەيران بولۇپ، ئۇنىڭ كۆڭلىدە
بايا تاغىسىنى كۆرگەندە پەيدا بولغان خۇشاللىق ئەمدى تەشۋىشلىك
ئويلار بىلەن ئالماشتى. تاھىرنىڭ ئەنجاندىكى باش پاناھى مانا مۇشۇ
تاغىسى ئىدى. تاغىسى كۆچۈپ كەلگەن بولسا، تاھىرنىڭ قورغانغا
بارىدىغان يولى ئېتىلگىنى شۇ، رابىيە قانداق بولار؟

— تاھىر، نېمىشقا ھاڭقىيىپ تۇرىسەن؟ يۈكلەرنى چۈشۈرۈش-
كىن! — دېدى ئانىسى، — موللاتاغاڭ يامغۇردا كۆپ جاپا تارتقان
ئوخشايدۇ.

— ھەي، جاپا دەيسىزغۇ، ھەدە! ھارۋا پاتقاققا پېتىۋېرىپ چىندە.
مىزدىن تويىغۇزدى. يوللار قىستا-قىستا، قاققۇنلار ھېسابسىز.
تاھىر ھارۋىدىن يۈك چۈشۈرۈۋاتقاندا، ئاتنىڭ ساغرىسىغا قولى
تېگىپ كەتتى. شۇ چاغدا ئۇ قولغا شىلمىشقا لايىنىڭ چاپلاشقىنىنى
سەزدى. لاي ئاتنىڭ ساغرىسىغىچە چىققان بولسا، بۇ بىچارىلەر
كەلگىچىلىك قانچىلىك قىيىنالغانىكىن؟ ھەممە ئادەم دۈشمەندىن
قېچىپ ئەنجانغا قاراپ كېتىۋاتقاندا بۇلار نېمىشقا قۇۋاغا كۆچۈپ
كەلدىكىن؟ تاھىر چوڭ تاغارغا سېلىنغان يۈكىنى ھارۋىدىن چۈشۈر-
مەكچى بولغاندا تاغىسى:

— ئىھتىيات قىل، ناھايىتى ئېغىر، ئىككىڭلار كۆتۈرۈڭلار، —
دېدى ھارۋىكەشكە.

تاھىر تاغارنىڭ ئىچىدە ئانچە چوڭ بولمىغان پولات ساندۇق
بارلىقىنى سەزدى. موللاپەزلىدىن ئوتتا كۆپمەيدىغان، سۇ كىرمەيدى-
دىغان بۇ ساندۇقنى قۇۋاننىڭ تۆمۈرچى ئۈستىلىرىغا بۇيرۇتۇپ ياسات-
قاندى. ئۇنىڭ ئىچىدە پىلان-لايىھىلەر، رەسىملەر ساقلانغانىتى. موللا
پەزلىدىن ئۈچ يىل سەمەرقەندتە، تۆت يىل ھىراتتا بىلىم ئالغان.
شۇ تەرەپتە مېمارلىق سەنئىتى بىلەن بىللە رەسساملىقنىمۇ ئۆگىنىپ
كەلگەنىدى. ھىراتتا جەڭنامە كىتابلار ئىچىگە رەسىم سىزىش
ئادەتكە ئايلىنىپ قالغان. مەۋلانا بېھزاد سىزغان ئەلىشىر ناۋايى ۋە
ھۈسەين بايقاراننىڭ رەسىملىرى بەلگىلىك دائىرىلەردە شۆھرەت
قازانغان، لېكىن سەمەرقەندتە، بولۇپمۇ، پەرغانە ۋادىسىدا ئادەم
شەكلىنى سىزىش ھېلىغىچە قۇرئان نامىدىن قاتتىق چەكلىنىپ كېلە-
ۋاتاتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن موللاپەزلىدىن ئۆزى سىزغان رەسىملەرنى
مانا شۇ پولات ساندۇقتا دائىم مەخپىي ساقلانغانىتى.

تاھىر تاھاردىكى پولات ساندۇقىنى ھارۋىسكەش بىلەن كۆتۈرۈۋ-
شۇپ ئۆيگە ئېلىپ كىردى.

موللاپەزلىدىن ھۆل بولۇپ ئېغىرلاشقان نېپىز چاپىنىنى ۋە
ئۆتۈكىنى دالانغا يېشىپ قويدى. پۇتغا كەشىنى كېيىپ، ئەۋرەز
يېنىدا يۈز-قولىنى يۇدى. كېيىن بايا تاھىرلار ئولتۇرغان داستىخان
سېلىنغان ئۆيگە كىردى.

ئۇنىڭ چەكمىدىن ئۆتكەن يامغۇر قىسقا يەڭلىك چاپىنىنى نەم
قىلغانىدى. لېكىن ياز ئاخشىمى ئىسسىق بولغانلىقى ئۈچۈن، كىيىم
ئالماشتۇرۇش يادىغا كەلمىدى. يولدا قاتتىق چارچىغانلىقى ئۈچۈن
تۈزۈكرەك تاماقمۇ يېمىدى. پەقەت بىر-ئىككى تىلىم چىلگە يېدى ۋە
ئۈچ-تۆت چىنە چاي ئىچتى. ھارۋىسكەش يىگىتلىق ئىككى قاچا
قېتىق قوشۇلغان ئاشنى ئىچكەندىن كېيىن ئاتلىرىغا قاراش ئۈچۈن
ھويلىغا چىقىپ كەتتى.

— ئاپلا! موللاپەزلىدىن! — دېدى تاھىرنىڭ ئاتىسى ئۇزۇن
ئاق ساقىلىنى ئويچان سىلاپ، — كەلگىنىڭىز ئوبدان بولدى. شۇ
مالىمان كۈنلەردە بىللە بولغانلىقىمىزغا نېمە يەتسۇن!

— ھەممە ئادەم دۈشمەندىن قېچىۋاتقاندا بىزنىڭ ئەجدىھاننىڭ
ئاغزىغا يېقىن كېلىپ قالغانلىقىمىز غەلىتە بولدى، — دەپ موللاپەز-
لىدىن جىيەنىگە مەيۈس كۆزلىرى بىلەن قارىدى.

— بىرەر سەۋەب بىلەن كەلگەنسۇز، موللاتاغا؟ — سورىدى
تاھىر.

— سەۋەب شۇ، جىيەن، ئۇرۇش باشلانسا قۇرۇلۇش توختايدۇ.
مېمارنىڭ لازىمى بولماي قالىدۇ...

— نېمە، سىزنى پادىشاھنىڭ ئۆزى خىزمەتكە ئالغان

ئەمەسمىدى؟

— پادىشاھ ئاخسى قورغىنىدا مۇداپىئە بىلەن ئاۋارە. تاشكەنت خانى مەھمۇدخانمۇ خوجەند تەرەپتىن بىزگە قوشۇن تارتىپ كېلە- ۋاتقۇدەك ئىمىش. قەشقەر ھاكىمى ئابۇبەكر دوغلات دېگەن يەنە بىر باسقۇنچى شەرقتىن ئۆزگەنتنىڭ ئۈستىگە باستۇرۇپ كېلىۋېتىپتۇ. تاھىرنىڭ قېرى ئاتىسى قورقۇپ ياقىسىنى تۇتتى:

— توۋا! بۇ تەرەپكە سەمەرقەند قوشۇنى... ئۈچ تەرىپىمىزدىن دۈشمەن باستۇرۇپ كەپتىمۇ- ھە؟ بۇ نېمە كۆرگۈلۈك، موللاپەز- لىددىن؟ بۇ پادىشاھلار سەل مۇرەسسە قىلىشسا بولماسمىدى؟ ھەممىسى بىر- بىرىگە قېرىنداش ئىكەنغۇ، شۇ راستما؟

— ھە، راست. تاشكەنت خانىغا بىزنىڭ پادىشاھىمىز كۈيۈغۇل بولىدۇ. قوقاننى تالاپ، بىزنىڭ ئۈستىمىزگە قوشۇن تارتىپ كېلە- ۋاتقان سەمەرقەند پادىشاھى سۇلتان ئەھمەد مىرزا بولسا بىزنىڭ پادىشاھىمىز بىلەن بىر ئاتىدىن بولغان ئاكا- ئۇكىلار. يەنە بۇ ئىككى پادىشاھ بىر- بىرى بىلەن قۇدا بولۇشماقچى ئىدى. سەمەرقەند پادىشاھىنىڭ قىزى بىزنىڭ ۋەلىئەھدىمىز بابىر مىرزاغا بەش ياش چېغىدىلا سۆزلىشىپ قويۇلغانىدى. شۇنىڭدىن بىلىڭكى، ئاكا ئۇكىغا، قېيىن ئاتا كۈيۈغۇلغا قارشى قىلىچ كۆتۈرۈپ چىققان گەپ!

— يا پاك پەرۋەردىگار! ئاخىر زامان دېگىنى شۇمىكىن، موللاپەزلىددىن؟

— بىلىمدىم پاچچە^①، ھەر ھالدا يامان تاجدارلارنىڭ زامانى ئاخىرلىشىپ قېلىۋاتقان ئوخشايدۇ. كاشكى ئۆزلىرى بىلەن ئۆزلىرى

① ھەدىسىنىڭ ئېرى. — تەرجىماندىن.

ئېلىشىپ بىزنى تىنچ قويسىچۇ! ئۇرۇشنىڭ پۈتۈن جەبىرى - جاپاسى
خەلقنىڭ بېشىغا چۈشىدۇ.

— كۆرگۈلۈكىمىز بار ئىكەن - دە!

— ھە، تەلەي بولمىسا قىيىن ئىكەن! مەن نى - نى ئارزۇلار
بىلەن ئىلىم - ھۈنەر ئۆگىنىپ كەلگەنىدىم! ۋە تىنىمىز بولغان پەر -
غانە ۋادىسىدا سەمەرقەندتىكىدەك، ھىراتتىكىدەك مەدرىسلەر ۋە
كۆركەم ئابىدىلەر قۇرماقچى ئىدىم. بۇ سەلتەنەتلىك پادىشاھلاردىن
نېمە قالدۇ؟ ھەممىسى نام - نشانسىز كېتىدۇ، بىزدىن يادىكارلىق
بولۇپ قالسا ئۇلۇغبەگ مەدرىسىدەك، ناۋايى ئۇنىۋېرسىتېتىدەك سەنئەت
ئەسەرلىرى قالدۇ!

موللاپەزلىددىن ئېغىزدىن چىقىپ كەتكەن ئاخىرقى گەپلەردىن
ئەنسىرەپ ئىشىك تەرەپكە قاراپ قويدى. ئۇنىڭ ساراي ئەھلىگە
يېقىن بۇرۇپ، ئايغاقچىلاردىن يۈرىكى ئالدى بولۇپ قالغانلىقىنى
تاھىرمۇ سەزدى.

— موللاتاغا، سۆزلەۋېرىڭ، بۇ يەردىكى ھەممەيلەن ئۆز... ئەنجان
قورغىنىدىن نېمە ئۈچۈن سىزگە ئورۇن بەرمىدى؟
موللاپەزلىددىن كېيىنكى كۈنلەردە بېشىدىن ئۆتكۈزگەن مۇدەھىش
ھادىسىلەرنى ئەسلەپ، بىردەم ئېغىر جىملىققا چۆمدى...

ئۆتكەن كۈنى خۇپتەن ۋاقتىدا موللاپەزلىددىن ئۆزلىرىدىن
بەش - ئالتە ئۆي يىراقتا تۇرىدىغان بىر خەتتات دوستىنىڭكىدە
ئىپتار قىلىپ ئولتۇرغاندا، قانداقتۇر نامەلۇم كىشىلەر ئۇنىڭ ئۆيىگە
باستۇرۇپ كىرگەندۇ. قورۇدىكى ئىت ھاۋشىپ توختىمىغاندىن كېيىن،
ئۇنى قىلىچ بىلەن چېپىۋېتىدۇ. بۈگۈن بۇ يەرگە ھارۋىنى ھەيدەپ
كەلگەن خىزمەتكار يىگىتنىڭ ئاغزىغا لاتا تىقىپ پۇت - قولىنى باغلاپ

قازناققا تاشلىۋېتىدۇ. ئاندىن ئۆيگە كىرىپ، ئاخشۇردۇ ۋە ساندۇقنى كۆرىدۇ. لېكىن ئۇنى ئېچىشنىڭ ئىلاجىنى تاپالماي، قۇلۇپنى پالتا بىلەن چېقىشقا كىرىشىدۇ...

قىلىچ بىلەن چېپىلغان ئىت قاتتىق ھاۋشىغاندا تام قوشنىلار بىر پالاكەت بولغانلىقىنى سېزىدۇ. ئۇلاردىن بىرسى چىقىپ موللاپەز-لىددىندىن خەۋەر ئالماقچى بولۇپ قارىسا، دەرۋازا ئۇدۇلىدىكى دەرەخ دالدىسىدا بىر ئادەم تۆت ئاتنىڭ چۇلۇۋۇرىنى تۇتۇپ تۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ يۈزى قارا نىقاپ بىلەن ئېتىۋېلىنغان، پەقەت كۆز-لىرى كۆرۈنىدۇ. ئىچكىرىدىن بولسا پولات ساندۇقىنىڭ قۇلۇپىغا ئۇرۇلۇۋاتقان پالتا ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ.

موللاپەزلىدىن گە قەدىردان بولغان قوشنا ئۇنىڭ ئۆيىگە يامان ئادەملەر كىرگەنلىكىنى سېزىپ، دەرھال خەتتاتنىڭكىگە يۈگۈرىدۇ. ئۇنىڭدىن ۋەقەنى ئاڭلىغان موللاپەزلىدىن ئۆيىگە يۈگۈرۈپ كېلىدۇ. پولات ساندۇقىنىڭ قۇلۇپىنى چېقىپ ئېچىپ، ئۇنىڭدىكى قەغەز-لەرنى چۇۋۇشتۇرۇۋاتقان باسقۇنچىلار ئۆي ئىگىسىنى كۆرۈپ، دېرىزىدىن پېشايۋانغا سەكرىشىدۇ.

— توختا، ئەبلەخ! — دەپ موللاپەزلىدىن بىرىنىڭ ئۇدۇل-دىن چىقىدۇ، يۈزىگە قارا نىقاپ تۇتقان ئېيىقتەك يوغان يىگىت ئۇنى يەلكىسى بىلەن ئۇرۇپ ئىتتىرىۋېتىپ كوچىغا ئېتىلىدۇ. باشقىلىرىمۇ كوچىدىكى ئاتلىرىغا مىنىپ، دەرھال غايىب بولىدۇ.

موللاپەزلىدىن ئۇلارنى قوغلاپ يېتەلمەيدىغانلىقىنى بىلىپ، ئاس-تىن-ئۈستۈن بولغان ئۆيىگە قاراپ ئىنتىلىدۇ ۋە ئوچۇق ياتقان پولات ساندۇقىنىڭ يېنىغا كېلىدۇ. تەكچەدە قوش شام يېنىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ يورۇقىدا ئوڭتەي-توڭتەي بولغان، بەزى جايلىرى يىرتىلغان

لايىھىلەر ۋە پىلانلار كۆزگە چېلىقتى. ساندۇق ئىچىدە پادىشاھ
ئىنىم قىلغان ئالتۇننىڭ بىر قىسمى قاپچۇق بىلەن تۇراتتى، قارىسا
شۇ يوق. لېكىن ھازىر موللاپەزلىدىننىڭ كۆزىگە ئالتۇنمۇ
كۆرۈنمەيدۇ. ئۇنىڭ پۈتۈن خىيالى ساندۇق تېگىگە جايلاشتۇرۇلغان
مەخپىي قۇتىدىكى سۆرەتلەردە قالىدۇ. ئۇ ساندۇق ئىچىدىكى
قەغەزلەرنى ئالدىراپ - تېنەپ پەسكە ئېلىپ قويغاندىن كېيىن،
قۇتىنى يېپىپ تۇرغان سىلىق مىس پارچىسىغا قارايدۇ. ئۇنى
ئاستا سولغا سۈرىدۇ، قۇتىنىڭ ئاچقۇچ سېلىنىدىغان ئورنى ئېچىلىدۇ.
موللاپەزلىدىن ئەتراپىغا قارىسا، ئۆيدە باشقا ئادەم يوق، قوش-
نىسى قازناقتىكى چاكارنىڭ پۇت - قولىنى بوشتىش بىلەن ئاۋارە.
موللاپەزلىدىن قوينىدىن كىچىك ئاچقۇچنى ئېلىپ قۇتىنىڭ قۇلۇ-
پىغا سالىدۇ. قۇلۇپ ئېچىلغاندىن كېيىن قۇتىنىڭ مىس قاپقىنى
ئاستا كۆتۈرۈپ، نېپىز جىلد ئىچىدىكى سۆرەتلەرنى ئېچىپ
كۆرىدۇ. ياشانغان باغۋەننىڭ ئۇلاق ئۇلاۋاتقان ۋاقتى... چىلمە ھەرەم
تاغلىرىدىكى ئوۋ تەسۋىرى... ئەڭ تېگىدە چاڭ چېلىۋاتقان گۈزەل
بىر قىزنىڭ سۈرىتى...

بۇ - ئۆمەر شەيخى مىرزىنىڭ قىزى خانزادە بېگىم. موللاپەزلىدىن
ھىراتتىن كېلىپ ئەنجان چارباغىدا پادىشاھ ئائىلىسى ئۈچۈن ئالتۇن-
دىن ھەل بېرىلگەن ساراي قۇرغان ۋاقىتلىرىدا ئون ئالتە ياشلىق
خانزادە بېگىم ئۇنىڭ رەسىمى ئىكەنلىكىنى بىلىپ قېلىپ، ئۆزىنىڭ
سۈرىتىنى سىزدۇرغان. موللاپەزلىدىن بۇ ئىشنى يوشۇرۇنچە
قىلغان، ئەگەر شەرىئەت پېشۋالىرى ئۇنىڭ ئادەم سۈرىتىنى سىزغان-
لىقىنى بىلىپ قالسا، ساق قويمايتتى. شۇنداقلا گۈزەل مەلىكە بىلەن
يوشۇرۇن تىل بىرىكتۈرۈپ سۈرەت سىزغىنى قىزنىڭ پادىشاھ

ئاتىسىغا مەلۇم بولۇپ قالسا، موللاپەزلىددىننى پارە - پارە قىلىۋېتىشى ھېچ گەپ ئەمەسدى. شۇ سەۋەبتىن، ھازىر ئۇنى قاتتىق قورقۇتقان نەرسە بۇ سۈرەتلەرنىڭ باسقۇنچىلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ قېلىش ئېھتىمالى ئىدى. ھېلىمۇ ياخشى، ئۇلار ساندۇقنىڭ تېگىدە مەخپىي قۇتا بارلىقىنى سەزمەپتۇ. لېكىن ساندۇقنى ئاتلىرىغا ئارتىپ كەتسە قانداق بولاتتى؟ ئۇنداقتا قۇتىدىكى سۈرەتلەرنىمۇ ئەلۋەتتە تېپىپ ئېلىشاتتى!...

خىزمەتكار يىگىت سەل ئۆزىگە كەلگەندىن كېيىن موللاپەزلىد - دىن ئۇنىڭدىن ۋە قوشنىلىرىدىن ۋەقەنىڭ تەپسىلاتىنى سوراپ بىلىدۇ. ئۆزىنىڭ كۆرگەنلىرىگە بۇنى سېلىشتۇرۇپ شۇنداق خۇلاسىگە كېلىدۇ: ئۇنىڭ ئۆيىگە كەلگەنلەر - ئاددىي ئوغرىلار ئەمەس، بەلكى قانداقتۇر بىر زوراۋان بەگنىڭ يىگىتلىرى. ئۇلار ئۆيىنى ئاختۇرۇپ نېمىنى ئىزدىگەن؟ لايىھىلەرنى تاشلاپ كېتىپتۇ. دېمەك، سۈرەتلەرنى ئىزدىگەن... موللاپەزلىددىننىڭ سۈرەت سىزىدىغانلىقىنى بىلىدىغان ئادەم... ئۇنداقتا بۇ يىگىتلەرنى قەستى بار بەگ ئەۋەتكەن بولۇشى مۇمكىن!...

ئەنسىرەكلىك ئويلار كېچىچە موللاپەزلىددىننىڭ كۆزىگە ئۇيقۇ كەلتۈرمىگەن. ئۇرۇشنىڭ ئالستوپىلىڭىدا بارغانسېرى زوراۋانلىشىپ كېتىۋاتقان يۈگەنسز بەگلەر ئېسىگە كەلگەنسېرى كۆڭلى بىئارام بولغان.

ئەنجانلىق بەگلەردىن ھەسەن ياقۇب دېگىنى شۇ يىلى باھاردا موللاپەزلىددىننى چاربېغىغا چاقىرتىپ، چوڭ بىر ئىشنى تاپشۇرماقچى بولغان.

— مېرزا ھامامدىنمۇ چوڭراق قىلىپ بىر ھامام سالدۇرماق.

چىمەن... يازدا سالقىنلايدىغان مەرمەرخانىلىرى بولسۇن،... — ياقۇب.
بەگ ئاۋازىنى پەسەيتۈرۈپ داۋاملاشتۇرغان، — چىرايلىق ئەسرە
قىزلارنى سېتىۋالغۇچى، ئالتۇنۇم يېتەرلىك. مۇشۇ قىزلار ھاممامنىڭ
مەرمەر كۆلچىكىدە چۆمۈلگەندە مەن ئولتۇرۇپ تاماشا قىلىدىغان
مەخپىي تۆشۈكلىرىمۇ بولۇشى كېرەك. ئۇقتىڭىزمۇ؟ — دەپ ياقۇب.
بەگ قاقاقلاپ كۈلىدۇ. دە، گەپنىڭ خۇلاسىسىنى ئېيتىدۇ، — ئەنە
شۇ ھاممامنىڭ لايىھىسىنى ئۆزىڭىز سىزنىڭ. قۇرۇلۇشىغىمۇ سىز
سەركار بولۇڭ. قانچە ھەق تىلىسىڭىز بېرەي، ماقۇلمۇ؟
مېمارلىقنى مۇقەددەس بىر سەنئەت دەپ ئىشىنىدىغان موللاپەز.
لىدىن ياقۇببەگنىڭ شەھۋانىي نىيەتلىرىنى ئاڭلاپ نەپىرەتلەنگەن.
— جاناب بەگ، كەچۈرۈڭ، مەن ھارام ئىشتىن قورقىمەن!...
— نېمىسى ھارام؟... — مەن ھاممامنى ئۆز پۇلۇم بىلەن
ياساتماقچىمەن!

— ھاممامغا مەخپىي تۆشۈكلەر قويۇپ ياسايدىغان سەركارلار
باشقا... سىز ئاشۇلارغا مۇراجىئەت قىلىڭ. ماڭا مىرزا ھەزرەتلىرى
پاكىز بىر دەرگاھ سالدۇرماقچى. مۇشۇ كۈنلەردە مەدرىس لايىھە-
سىنى سىز بىلەن بەندىمەن. رۇخسەت قىلىڭ، مەن كېتەي...
ئورۇنلىرىدىن تۇرغاندا ياقۇببەگ موللاپەزلىدىكىگە ھومىيىپ
قارىغان.

— لېكىن مەن ئېيتقان گەپ مۇشۇ يەردە قالسۇن، جانابىي
مېمار. ئۇنداق بولمىسا...
— ئەلۋەتتە، بۇ گەپ مۇشۇ يەردە قالىدۇ! لېكىن سىزمۇ مەندىن
رەنجىپ قالماڭ. ئارىمىز ئوچۇق! بولامدۇ، جانابى بەگ؟
— بولىدۇ!

موللاپەزلىددىن شۇنىڭ بىلەن بۇ زوراۋان بەگدىن قۇتۇلدۇم، دەپ ئويلىغان. لېكىن بۇنىڭدىن ئون-ئون بەش كۈن بۇرۇن ئەھمەد تەنبەل دېگەن يەنە بىر باي بەگ موللاپەزلىددىننى سوراشتۇرۇپ كەچتە ئۇنىڭ ئۆيىگە كەلگەن. ئىككىسى خالىي قالغاندا ئەھمەد تەنبەل يانچۇقىدىن بىر قاپچۇق ئالتۇن ئالغان-دە موللاپەزلىددىن گە ئۇزاتقان.

— تەقسىر، مانا مۇشۇ ئالتۇننى ئېلىڭ-دە، بىر سۈرەت سىزى بېرىڭ.

— قانداق سۈرەت؟

— يېشى يىگىرمە بەشتىن ئاشقان بولسىمۇ يۈزىگە تېخى تۈزۈك-رەك ساقال چىقىمىغان، كوسا چىراي ئەھمەد تەنبەل ئاغزىنى مېمارنىڭ قۇلقىغا يېقىپ تۇرۇپ پىچىرلىغان:

— مەلىكىمىزنىڭ سۈرىتى كېرەك ماڭا!

— قايىسى مەلىكىمىز؟ — سەگەكلىشىپ سورىغان موللاپەزلىددىن.

— چارباغدا ئالتۇندىن ھەل بېرىلگەن ساراي سالغىنىڭىزدا كۆرگەنسىز... خانزادە بېگىم... ئۆزىمۇ سىزنىڭ سەنئىتىڭىزگە ئىخلا-مەن ئىكەنغۇ...

موللاپەزلىددىننىڭ يۈرىكى پوكۇلداپ كەتكەن. بۇ بەگ پولات ساندۇقتىكى سۈرەتتىن خەۋەردار بولۇپ قالغانمۇ، نېمە؟! —

— كىم سىزگە شۇنداق دېدى؟... مەن مېمارمەن... مەن

پەقەت ئىمارەتلەرنىڭ سۈرىتىنى سىزىمەن...

— مەندىن يوشۇرماڭ، جاناب مېمار! مەن شەرئەت پېشۋاسى

ئەمەسمەن سۈرەت سىزىش بىزدە چەكلەنگەنلىكىگە مەنمۇ قارشى! ھىراتتا شاھىرۇھ مىرزا بايسۇنقۇر مىرزا ئۈچۈن سالدۇرغان

سازاينىڭ تاملىرى گۈزەل قىزلارنىڭ سۈرىتى بىلەن بېزەلگە -
نىكەن توغرىمۇ؟

— توغرا، لېكىن... ھەر جاينىڭ ئۆز تاش ۋە تارازىسى بار.
ئەگەر خانزادە بېگىمنىڭ سۈرىتى ھەققىدە سىز ئېيتقان گەپنى
پادىشاھ ھەزرەتلىرى بىلىپ قالسا نېمە بولۇشىنى ئويلىدىڭىزمۇ؟
— بىلىمسۇن! — دەپ پىچىرلىغان ئەھمەد تەنبەل، — ئىككىمىزدىن
باشقا ھېچكىم خەۋەر تاپمىسۇن! ماقۇل دەڭ! مەڭ، ئالتۇننى
ئېلىڭ!

— ئالدىرىماڭ، بەگ، مېنى سۈرەت سىزدىن دەپ سىزگە كىم
ئېيتتى؟...

— ئاڭلىدۇق - دە!

— كىمدىن؟... ھەسەن ياقۇببەگدىنمۇ؟...

— ھەسەن ياقۇببەگ بىر باغۋەندىن ئاڭلىغانىكەن...

”دېمەك، ئەھمەد تەنبەلنىڭ بۇ يەرگە كەلگىنىدىن ھەسەن
ياقۇببەگ خەۋەردار! — دەپ ئويلىغان موللاپەزىلدىن — بۇلار
بىرلىشىپ مېنى قولغا چۈشۈرمەكچى بولسا كېرەك. سەندەك
تاشپاقاسمان بەگ ئۈچۈن خانزادە بېگىمنىڭ سۈرىتىنى سىزىپ
بېرىپ مەن ئەخمەق ئەمەسمەن!“

— جاناب ئەھمەدبەگ، پېقىر باغلارنىڭ سۈرىتىنى سىزغاندا
بىر چېتىدە باغۋەننىمۇ تەشۋىرلىشىم مۇمكىن. مېمارلىق سەنئىتى
بۇنى ئىنكار قىلمايدۇ. ئەمما مەلىكىنىڭ سۈرىتىنى سىزىش ئۈچۈن
مەندە نە سەنئەت بولسۇن، نە ھەق، نە جۈرئەت بولسۇن!

— ئاخىر، مېنىڭ سۆزۈمنى يەردە قالدۇرماقچىمۇسىز؟

— باشقا ئىلاجىم يوق. مېنى كەچۈرۈڭ. جاناب بەگ بۇنداق

تەكلىپ بىلەن كېلىش سىز ئۈچۈنمۇ خەتەردىن خالىي ئەمەس!
— ھە، مەن قورقۇنچاقلاردىن ئەمەسمەن! — دەپ ئەھمەد
تەنبەل قەھرى بىلەن ئورنىدىن تۇرغان ۋە يېرىك چىشلىرىنى
ئىرجايتىپ قوشۇپ قويغان، — لېكىن سىز مېنىڭ رايىمنى
قايتۇرغانلىقىڭىز ئۈچۈن تېخى پۇشايمان قىلىسىز!
بۇ تەھدىت مانا ئەمدى تۆت باسقۇنچىنىڭ قىياپىتىگە كىرىپ،
قاراڭغۇدا ئۇنىڭ ئۆيىگە باستۇرۇپ كەلگەن بولسا ئەجەب ئەمەس.
قورالسىز، نەۋكەرسىز موللاپەزلىددىن ئەھمەد تەنبەلدەك
يۈزلىگەن — ئىككى يۈزلىگەن قوراللىق يىگىتلىرى بار بەگلەرگە قانداق
تەڭ كېلىدۇ؟ لېكىن "بولارى بولدى" دەپ ئۇنچىقماستىن
يۈرۈۋەرسە، بۇ قۇتىرىغان بەگ ئەتىگە تېخىمۇ كۆپ يامانلىقلار قىلىشى
مۇمكىن ئەمەسمۇ؟

موللاپەزلىددىن ئەتىگەندە پادىشاھ ئىنىئام قىلغان ئۇچقۇر
ئاتنى مىنىپلا شەھەر ھاكىمى قوبۇل قىلىدىغان مەھكىمىگە يول
ئالغان. ئۇزۇن ھەسەن ئىسىملىك ئىنچىكە ئېگىز ھاكىم ئەسكەرلىككە
ئادەم ئېلىش ۋە شەھەرنى يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقان دۈشمەندىن
قوغداش تەشۋىشى بىلەن بەند ئىكەن. ئۇ موللاپەزلىددىننىڭ
ئەرزىنى نەگىدۇ كەتمەكچى بولۇپ ئالدىراپ تۇرغان مەزگىلىدە
ئاڭلىغان:

— لايىھىلىرىڭىزگە تەگمەي، قاپچۇقىڭىزنى ئېلىپ كەتكەن
بولسا، بۇ — ئورمانلىقتىن كەلگەن ئوغرىلارنىڭ ئىشى، — دېگەن
ئۇ، — دۈشمەن تەشۋىشىدىن قۇتۇلساق، ئورماندىكى ئوغرىلارنى
قازىلايمىز... ھازىر ئەھۋالنى كۆرۈپ تۇرۇپسىز!...
قول قوشتۇرۇپ تىك تۇرغان موللاپەزلىددىن ھاكىمغا يېقىنراق

كەلگەن:

— مېنىڭ باشقا گۇمانىم بار، جاناب ھاكىم، — دېگەن، ئاندىن ئەھمەد تەنبەلنىڭ سۈرەت سىزدۇرماقچى بولغىنىنى، رەت قىلغاندىن كېيىن ئاچچىقلىنىپ كەتكەنلىكىنى ئېيتىپ بەرگەن.

— كىمنىڭ سۈرىتى؟ — دەپ ھاكىم قىزىقىپ قالغان. موللاپەز — لىددىن خانزادە بېگىمنىڭ نامىنى تىلغا ئېلىشتىن قورققان، — پەرلەرنىڭ سۈرىتىمىدىكىن؟ ياخشى چۈشەنمىدىم.

— ساندۇقىڭىزدا پەرلەرنىڭ سۈرىتى بارمىدى؟ باسقۇنچىلار شۇنى ئېلىپ كېتىپتىمۇ؟

— سۈرەت ئۆزى بولمىسا نېمىنى ئېلىپ كەتسۇن! مەن ھەزرىتى ئالىيلرى بۇيرۇغان مەدرىس لايىھىسىنى سىزىش بىلەن بەندەمەن. سۈرەتچىلىككە ۋاقتىم يوق. ساندۇقتا تېخى پۈتمىگەن لايىھىلىرىم بار ئىدى.

— ئۇلار جايدا قالغانمۇ؟ ئۇنداق بولسا ئەھمەدبەگدىن نېمە ئۈچۈن گۇمانلىنىسىز؟

— سەۋەبىنى ئېيتىم، جاناب ھاكىم! تەكشۈرۈپ بېقىشىڭىزنى سورايمەن!

— ئەھمەدبەگ سۇلتانلار ئەۋلادىدىن ئىكەنلىكىنى ئۇنتۇغان بولسىڭىز مەن ئەسلىتىپ قوياي. ھەزرىتى ئالىيلرىنىڭ چوڭ خوتۇنى پاتىمە بېگىم ئەھمەدبەگكە قېرىنداش بولىدۇ، پاتىمە بېگىمنىڭ چاقىرىقى بىلەن سۇلتان ئەھمەدبەگ بۈگۈن ئەزاندا پايتەختىمىز ئاخسىغا كەتتى.

”ئەگەر ئاشۇ بەگ ساندۇقتىكى سۈرەتلەرنى قولغا چۈشۈرسە، ئاخسىغا ئاپىرىپ، پادىشاھ ئائىلىسىگە كۆرسەتمەكچى بولغانىمىكىن؟ —

دېگەن ئوي موللاپەزلىدىننىڭ ئىچىنى مۇزلىتىپ ئۆتكەن، بۇلار مېنىڭ قېنىمغا شۇنچىلىك تەشنامىدۇ؟ بەلكى ئەھمەد تەنبەل خانزادە بېگىمىنىمۇ شۇ سۈرەت ئارقىلىق قولغا چۈشۈرمەكچىدۇ؟ تېخى ئۆيلەنمىگەن بۇ بەگ پادىشاھقا كۈيۈغۇل ۋە خانزادە بېگىمدەك گۈزەل قىزغا ئەر بولۇشنى جان-دىلىدىن خالىسا كېرەك!

ئۆمۈچۈك تورغا ئوخشاش يېپىشقاق بىر بالايىئاپەت ئەتراپىنى ئوراپ كېلىۋاتقانلىقىنى سەزگەن موللاپەزلىدىن پۈتۈن كۈچى بىلەن بۇ تورنى يىرتىپ چىقىپ كېتىشكە ئۇرۇنغان:

— جاناب ھاكىم! مەن سىزدىن ئادالەت ئىزدەپ كەلدىم! پادىشاھ ھەزرەتلىرى مېنى سىزنىڭ ھىمايىڭىزگە تاپشۇرغانىدى! ئەگەر باسقۇنچىلارنى تېپىپ جازا بەرمىسىڭىز، مەن پادىشاھ ھەزرەت-لىرىنىڭ ھۇزۇرىغا پاناھ ئىزدەپ كېتىشكە مەجبۇر بولىمەن!

— ئەمما شۇنى بىلىپ قويۇڭكى، جاناب مېمار، ھەزرەت ئالىينىڭ ھۇزۇرىغا سىزدىنمۇ بۇرۇن بەزىبىر گەپلىرىڭىز يېتىپ بېرىشى مۇمكىن.

— يەنى، قايسى گەپلىرىم، جاناب ھاكىم؟

— بەزى مېمارلار ئۆزلىرىنى پادىشاھلاردىنمۇ يۇقىرى قويۇش-دىكەن. ”بۇ تەخت ۋە سەلتەنەتلەر نام-نشانىسىز يوقىلىدۇ، پەقەت مېمار ۋە رەسساملار ياراتقان زور سەنئەت ئەسەرلىرى تىرىك قالىدۇ“ دېگەن قوپال چۈشەنچىلەر بىزگە مەلۇم!

موللاپەزلىدىن بۈگۈن قۇۋادا پاچەسىنىڭ ئۆيىدە ئېھتىيات-سىزلىقتىن دەۋەتكەن بۇ تونۇشنى باشقا ئىشەنچلىك ئادەملىرىڭىمۇ ئېيتقان پەيتلىرى بولغان. ئەنە شۇ ئىشەنگەنلەردىن قايسىبىرىسى ئايغاقچىلىق قىلىپ، بۇ گەپنى ھاكىمغا يەتكۈزگەنلىكىنى، ئەمدى

ھاكىم بۇنى پادىشاھقا داستىخان قىلىپ ئېلىپ بېرىشى مۇمكىنلىكىنى
سېزىپ، بەدىنىدىن سوغۇق تەر چىقىپ كەتكەن، لېكىن ھاكىمغا سىر
بېرىپ قويۇش قانچىلىك خەتەرلىك ئىكەنلىكىنى بايقاپ:
— بۇنىڭ ھەممىسى ئىغۋا! — دەپ خىتاب قىلغان، — جاناب
ھاكىم، سىزنىڭ ئۈستىڭىزدىن ئىغۋا قىلغۇچىلارمۇ ئاز ئەمەس! بۇنى
بىلەرسىز! مەن ئەنجاندا نېمىكى بىنا قىلغان بولسام، ھەممىسىگە مىرزا
ھەزرەتلىرىنىڭ نامىنى يېزىۋاتىمەن! ئوردىدىكى دىۋانخاننى
كۆرۈڭ! چارباغدىكى ساراينى كۆرۈڭ! مەن ئۇلارنىڭ بىرەر جايىغا
ئۆز نامىنى يېزىپتەنمۇ؟ قېنى، ئىغۋاگەرلەر دەلىل كەلتۈرسۇن!
مەن ھەممىسىگە مىرزا ھەزرەتلىرىنىڭ مۇبارەك نامىنى يازدىم!
دېمەك، تارىختا مېنىڭ نامم ئەمەس، مىرزا ھەزرەتلىرىنىڭ نامى
قالسۇن، دېگەنمەن! شۇنداقمۇ، ئەمەسمۇ؟ قېنى ئېيتىڭ!

ھاكىم بۇ مەنتىقىلىك دەلىللەرنى رەت قىلالماستىن مۇنداق
دېگەن:

— شۇنداقلىقى شۇنداق، ئەمما...

— بىراق، جاناب ھاكىم! سىز مېنى باسقۇنچىلاردىن ھىمايە
قىلىش ئورنىغا ئايغاچچىلارنىڭ تۆھمىتىگە ئىشىنىدىغان بولسىڭىز،
مەن دەرھال ئاخشىغا بېرىپ، مىرزا ھەزرەتلىرىگە ئەرز قىلىمەن!...
ئۇزۇن ھەسەن بۇ دوقنى پىسەنت قىلماي:

— مەيلى، بېرىڭ، ئەرز قىلىڭ! — دېگەن، — لېكىن شۇنى
بىلىپ قويۇڭكى، ئەتراپىمىزنى دۈشمەن باسقان بۇ خەتەرلىك
ۋاقىتلاردا پادىشاھقا مېماردىن كۆرە نەۋكەرلەر مۇھىمراق! ئەھمەد-
بەگدەك، مەندەك جەڭگىۋار بەگلەر ئۈچۈن پادىشاھ ھازىر
سىزدەكلەرنىڭ قانچىسىنىڭ بەھرىدىن كېچەر!

— ئاخسىغا بارغاندا كۆرەرمىز، — دەپ موللاپەزلىدىن مەھكەمىدىن غەزەپ بىلەن تاشقىرىغا چىققان، ئۇ تۇرقىدىن ھازىرلا ئاخسىغا، پادىشاھ ھۇزۇرىغا ئەرزىگە بارىدىغانغا ئوخشايتتى.

لېكىن ئۇ ئاتلىنىپ ئۆيىگە قايتقاندا سەل غەزىپىدىن يانغان — دە، ئۇزۇن ھەسەن ئېيتقان ئاخىرقى گەپلەردە ئاچچىق بىر ھەقىقەت بارلىقىنى سەزگەن. دۈشمەن قورشاۋىدا قېلىۋاتقان ئۆمەرشەيخ مىرزا بىر مېمارنى دەپ ئۇچىۋىز — تۆتىۋىزدىن نەۋكىرى بار زوراۋان بەگلەرگە قارشى چىقماسلىقى ئېنىق. ئەھمەد تەنبەل بۈگۈن ئاخسىدا — شاھ سارىيىدا. ئەگەر ئۇ موللاپەزلىدىننىڭ مەلىكە سۈردىمىنى سىزغىنى ھەققىدە گەپ تارقاتسا... لېكىن ئەھمەد تەنبەل بۇنى قانداق بايقىغانىكەن؟ موللاپەزلىدىن خانزادە بېگىمنىڭ سۈرىتىنى سىزىش ئۈچۈن ئۇنىڭ بىلەن ئالتۇن ھەل بېرىلگەن سارايدا يوشۇرۇن ئۇچراشقىنىدا بۇنى ئاستىرتىن كۆرۈپ قالغان كېنىزەكلەر ياكى سەۋدەرلەر^① بولسا، ئەھمەد تەنبەل شۇنىڭ بىر ئۇچىنى ئاڭلاپ، ھېلىقى قاپچۇقنى كۆتۈرۈپ كەلگەنمىكەن؟ باسقۇنچى يىگىتلىرىنى ئىشقا سېلىپمۇ مەقسىتىگە يېتەلمىگەن بۇ قەبىلە بەگ ئەمدى شاھ سارىيىغا بېرىپ يالاقچىلىق قىلىشى مۇمكىن. ئەگەر ئۇ ئۆزى ئاڭلىغان مىش — مىشى ھەرەمدىكى ئاياللار ئارقىلىق پادىشاھنىڭ قۇلىقىغا يەتكۈزسە... ئۆمەرشەيخ مىرزا بۇ بوي يەتكەن قىزىنىڭ نەدىكى بىر مېمار بىلەن يوشۇرۇن ئۇچرىشىپ، سۈرەت سىزدۇرغىنىنى ئۆز شەنىگە چوڭ ئىللەت دەپ بىلىشى ئېنىق. شاھنىڭ تىڭ — تىڭچىلىرى ئىشقا چۈشۈرۈلسە، موللاپەزلىدىن يوشۇرۇپ

① سەۋدەر — خاس خىزمەتكار.

يۈرگەن سۈرەتنى تېپىۋېلىپ، ئەھمەد تەنبەلنىڭ گېپىگە دەلىل قىلىش
قوللىرىدىن كېلىدۇ. ئەنە ئۇنىڭدىن كېيىن شاھ قىزىغا ئىلەت
كەلتۈرگەن رەسسامنى مىڭبىر قىيىنچىلىققا سېلىپ ئۆلتۈرۈشلىرى تۇرغان
گەپ...

موللاپەزلىدىن خانزادە بېگىمنىڭ سۈرىتىنى سىزىش بىلەن
قانچىلىك خەتەرلىك ئىشقا قول سالغانلىقىنى ئەمدى چىندىن ھېس
قىلغان. ئەگەر سۈرەت قولغا چۈشسە ئۇ قىزمۇ كۆڭۈل ئايرىقىغا
قالدۇ. دۇنيا بۇنىڭسىزمۇ تەشۋىش-تەھلىكە بىلەن توشقان... موللا
پەزلىدىن قۇتىدىكى مەلىكىنىڭ سۈرىتىنى قوللىرى تىترىگەن
ھالدا جىلدەدىن ئالغان. ئىغۋاگەر ئەبلەخلەرگە دەلىل قالدۇرماسلىق
ئۈچۈن بۇنى يوق قىلىشى كېرەك! موللاپەزلىدىن ئوچاقتا
يېنىۋاتقان ئوتقا يېقىن بارغان.

رەڭلىك بوياقلار بىلەن ئىشلەنگەن مۆجىزىگە ئوخشاش سۈرەت-
تىكى گۈزەل قىز شۇ ئان ئۇنىڭغا تىرىك بىر ئادەم بولۇپ
كۆرۈنگەن. ئوت يالغۇنىدا قىزنىڭ كىرىپكىلىرى، لەۋلىرى بىلىنەر-
بىلىنمەس مۇلايىم بىر ھەرىكەت قىلىۋاتقانغا ئوخشاپ كەتكەن.
قىزنىڭ ئەقىل ھەيران قالغۇدەك بىر جىلۋىسى بار ئىكەن. بۇ
جىلۋە موللاپەزلىدىننى ھەر قېتىمدىكىدەك يەنە سېھىرلەپ
ئالغان، بايقى تەھلىكە خىيالىدىن يىراقلىشىپ قەلبىدە يىللىق
تۇيغۇلار ئويغانغان. "مەن بۇ قىزغا ئاشىق بولۇپ قالمىغاندى-
مەن؟" دەپ ھەيرانلىق ئىچىدە ئويلانغان موللاپەزلىدىن. —
قارا خەلق ئارىسىدىن چىققان مەندەك بىر سۈرەتكەشنىڭ شاھ قىزىغا
مۇھەببەت باغلىشى كۈلكىلىك ئەمەسمۇ؟ ياق! مەن پەقەت
ئۆزۈم سىزغان سۈرەتكە — ئۆز ئىجادىمغا مۇھەببەت باغلىغانمەن،

خالاس! بېشىم ئامان بولسا، بۇنداق سۈرەتنى يەنە سىزمەن!"
شۇ ئوي بىلەن سۈرەتنى ئوتقا تاشلىماقچى بولۇپ ئېگىلگەن.
قىز تەسۋىرى ئوتقا يېقىنلاشقاندا يۈزى قىزىرىپ ئېسىلگەندەك،
كۆزلىرى بولسا چاقىناپ كەتكەندەك كۆرۈنگەن. موللاپەزلىدىن
تىرىك ئادەمنى ئۆلتۈرۈۋاتقاندا، سۆيگىنىنى ئوتقا تاشلاۋاتقاندا
سەسكىنىپ ئارقىغا چېكىنگەن. ئىچكى بىر ئاۋاز ئۇنى "قورقۇنچاق-
سەن!" دېگەندەك قىلىپ جىملىغان. "دۈشمەنلىرىڭ ئۈستۈڭگە
باستۇرۇپ كېلىۋاتقىنى يوققۇ! ئەھمەد تەنبەل تېخى ئاخسىدا.
بىلىپ قويغىن. سەن بۇنداق گۈزەل سۈرەتنى ئىككىنچى قېتىم
سىزالمىسەن! تەسۋىرىگە بۇنچىلىك تىرىك جازىبە بەخش ئېتەلە-
گىنىڭ تەكرارلانمىس بىر ئىلھامنىڭ نەتىجىسى. باتۇر بولساڭ
قۇتقۇزۇپ قال!"

موللاپەزلىدىن سۈرەتنى قۇتقا قايتۇرۇپ سالغان - دە،
خىزمەتكار يىگىتنى چاقىرغان:

— يۈك - تاقىلارنى يىغىشتۇر! ھارۋىنى قوش! قۇۋاغا ماڭمىز!...
تېز!... تېز رەك!...

مانا ھازىر ھەدىسىنىڭ ئۆيىدە ئولتۇرۇپ، يۈز بەرگەن ۋەقەنى
پاچچەسى بىلەن جىيەنىگە سۆزلەپ بېرىۋېتىپ، پولات ساندۇقتا
خانزادە بېگىمنىڭ سۈرىتى بارلىقىنى ئۇلارغىمۇ ئېيتىمىدى. بۇ
سىرنى ھېچكىمگە ئېيتماقچى ئەمەس ئىدى...

— ۋا دەرىخ! — دەپ تاھىرنىڭ ئاتىسى ئېغىر ئۇھ تارتتى، —
بىزنىڭ تايانغان تېغىمىز سىز ئىدىڭىز، موللاپەزلىدىن!... ئەمدى
سىزمۇ قوغلانغان بولىسىڭىز.

— نېمە چارە؟ ھەممەمىزنىڭ تەقدىرىمىز قىل ئۈستىدە تۇرۇپتۇ!

— پادشاھقا ئەر زگە بارسىڭىز دەردىڭىزگە يەتمەسمىكىن،

موللاتاغا؟

— بۇ توپىلاڭلار بېسىلسا، بىر قېتىم بېرىپ ئەر ز قىلىشىم ئېنىق.
ئەگەر دەردىمگە يەتسە يەتتى، يەتمەسە، يەنە ھىراتقا قايتىپ
كېتەرمەن! ئەلشىر ناۋايى شىپائىيە دېگەن بىنا قۇردۇرماقچى،
دەپ ئاڭلىغانىدىم. ئالەمدە بىز ئۈچۈن يانغان يېگانە ئۈمىد چىرىشى
مۇشۇ سىما بولۇپ قالدى.

— ھىراتنى ئارزۇ قىلماڭ، موللاپەزلىدىن، پەرغانىدىمۇ
ھۈنرىڭىزنىڭ قەدرىگە يېتىدىغان ئادەملەر بار. قۇۋانىڭ كۆۋرۈكى
سىزنىڭ پىلانىڭىز بىلەن قۇرۇلغانىدى. خەلق ھازىرغىچە سىزگە
دۇئا قىلىپ يۈرۈپتۇ.

— خەلق! قېنى ئەمدى بۇ كۆۋرۈكتىن پەقەت خەلق ئۆتسە!
ئەتە-ئۆگۈن بۇ كۆۋرۈكتىن دۈشمەننىڭ قوشۇنلىرى ئۆتۈپ كېلىدۇ!
خەلقنىڭ بېشىغا كېلىدىغان بالايىئاپەتنى ئويلىسام، بۈگۈنكى
شىددەتلىك يامغۇر كەلكۈنگە ئايلىنىپ مۇشۇ كۆۋرۈكنى ئېقىتىپ
كەتمىگەنلىكىگە ئەپسۇس قىلىمەن! ئەگەر دۈشمەن بۇ تەرەپكە ئۆتە-
مىسۇن دەپ مۇشۇ كۆۋرۈكنى ھازىر كۆيدۈرۈۋەتسە مەن جان-دىل
بىلەن رازى بولاتتىم!

”راستتىنلا، — ئويلاندى تاھىر ئۆزىچە، — ياغاچ كۆۋرۈك ماي قۇيسا
يانىدۇ. دۈشمەن پەقەت مۇشۇ كۆۋرۈكتىن ئۆتۈشى مۇمكىن. كېچىكمۇ
يوق، ھەممە تەرەپ پاتقاقلىق، قومۇشلۇق، ئەگەر كۆۋرۈك
كۆيدۈرۈلسە دۈشمەن ئۆتەلمەيدۇ!“ تاھىر كۆتۈلمىگەن جايدىن نىجات
يولىنى تاپقاندا بولدى. تەسەۋۋۇرىدا گەۋدىلەنگەن يانغىننىڭ
يالقۇنىدىن گويا ئۇنىڭ بەدىنى قىزىپ كېتىۋاتقاندا تۇيۇلدى.

رابىيىنى بالا - قازادىن ساقلايدىغان ئەڭ زور قالقان ئەنە ئاشۇ ئوت بولۇشى مۇمكىن! تاھىر قالتىس ئۈمىدىدىن كۆزلىرى يېنىپ ئاتىسىغا قارىدى. "ئېيتساممىكىن؟ ياق! رازىلىق بەرمەس. يالغۇز ئوغۇلمەن. تاغام... نازۇك ئادەم، ئارىلاشمىغىنى تۈزۈك. تەۋەككۈلچى يىگىت - لەردىن تېپىشىم كېرەك!"

تاھىر ئاستا ئورنىدىن تۇرۇپ، ھويلىغا چىقتى. ئاسماننى قاپلىغان بۇلۇتلارنىڭ ئارىلىقىدىن بىردە - يېرىم يۇلتۇز - لار كۆرۈنۈپ قالاتتى. ئۆيلەر چىراغسىز، كوچىلار جەمەت. بەزى - بەزىدە كۈچۈكلەرنىڭ قاۋاشلىرى ئاڭلىناتتى. ئىپتار قىلىپ چىققان مەھمۇد تاھىرغا دەرۋازا ئالدىدا ئۇچرىدى. رابىيىنىڭ ئاكىسى بولغان بۇ كاسپ يىگىت ئەنجان قورغىنىغا كېتىش ھەققىدە گەپ ئاچقانىدى،

— ھە، بۇ نىيەتلەرنىڭ ھەممىسى بىكار بولدى! — دەپ تاھىر ئۇنىڭغا تاغىسىدىن ئاڭلىغانلىرىنى ئېيتىپ بەردى. مەھمۇدنىمۇ بىردىنلا غەم بېسىپ:

— ئەمدى نەدىن نىجات ئىزدەيمىز، ئەي خۇدا! — دېدى. — ئۆزەڭ ئۈچۈن ئۆل يېتىم، دېگەن گەپ بار، مەھمۇد... يۈر، دەرۋازىخانغا كېرەيلى بىر سىر ئېيتىمەن ئاغزىڭدىن چىقارما! كۆۋرۈككە ئوت قويىمىز!...

— قانداق قىلىپ؟ — ھەيران قېلىپ سورىدى مەھمۇد. تاھىر ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ پىلاننى پىچىرلاپ چۈشەندۈردى: — ماي سەپسەك، ياغاچ تېز ياندىۇ. ئۇقتۇڭمۇ؟ — ساراڭ بوپسەن! كۆۋرۈكتە ساقچىلار بارغۇ؟ — ئۆزىمىزنىڭ بەگلىرى قويغان ساقچىلارمۇ؟ ھېلى دۈشمەن

يېقىن كەلسە، ھەممىسى قورغانغا قاچىدۇ. شۇ چاغدا بىز...
— ياق، ئالدىرىما! ئاخسىدىن بىزنىڭ پادىشاھىمىز قوشۇن
تارتىپ كېلىۋاتقان ئىمىش، بۇ كۆۋرۈك تېخى ئۆزىمىزگە كېرەك!...
— پادىشاھنىڭ قورغىنىدىن چىقسا، بۇ چاققىچە چىقاتتى! ئەنە،
مەرغىلانمۇ قولىدىن كېتىپتۇ! پادىشاھتىن دېرەك يوق!...
— بىلىمدىم، قىشلاق ئاقساقلى بازاردا ئىشەنچ بىلەن ئېيتتى،
”پادىشاھ ھەزرەتلىرى يولدا، ئەتە-ئۆگۈن بىزنى قوغداشقا يېتىپ
كېلىشى ئېنىق!“ دېدى.

— راستتىن يولغا چىقىپتۇمۇ؟
— ھە، ئۆز قۇلقىم بىلەن ئاڭلىدىم! بۇلتۇر پادىشاھىمىز دۈشمەن
بىلەن خوجەندىن يىراق خاۋاسقا بېرىپ ئۇرۇشقان ئىكەنغۇ؟ قۇۋا
ئاخسىغا خاۋاستىن يېقىنراق ئەمەسمۇ؟
— يېقىنلىقى يېقىنغۇ!... كاشكى سېنىڭ ئېيتقىنىڭ راست چىقىسغۇ،
مەھمۇد؟

— ھە، ئۇنداقتا، كۆۋرۈككە ساقچىلارنى بىكارغا قويغانمۇ؟...
پادىشاھىمىز ئەتە-ئۆگۈن كېلىپ جېنىمىزغا ئارا بولىدۇ... مانا،
كۆرەرسەن!...
شۇ تاپتا تاھىرنىڭ كۆڭلىدىمۇ ئۈمىد ئۇچقۇنلىغاندەك بولدى.
ئۇ قاراڭغۇ ئاسماننىڭ يىراق بىر چېتىدە — سىر دەريادىن ئېرىراق
جايلاشقان ئاخسى تەرىپىگە ئىنتىزارلىق بىلەن تىكىلدى.

ئاخسى. ئەجدەلگە داۋا يوق

1

ئېگىز دۆڭلۈك ئۈستىگە قۇرۇلغان ئاخسى قەلئەسى تۈن قويندا قىيا تاشقا ئوخشاش قارىيىپ كۆرۈنىدۇ. قەلئە ئېتىكىدە كاسانساينىڭ سىر دەرياغا شارقىراپ قۇيۇلۇۋاتقىنى، ئىككى دەريا دولقۇنىنىڭ بىر-بىرى بىلەن قوشۇلۇپ قىرغاققا شالاقلاپ ئۇرۇلۇۋاتقىنى يىراقتىن ئاڭلىنىپ تۇراتتى.

ئاخسىنىڭ ھۆكۈمرانى ئۆمەر شەيخ مىرزا بۇ كېچە ھەرەمدە ئون سەككىز ياشلىق قارا كۆز بېگىمنىڭ خابگاھىدا ① ئۇخلاپ يېتىپتۇ. شاھانە تۆشەكنىڭ يىپەك پەردىسى ئارقىسىدا بىرلا شام پىلىداپ يېنىپ تۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ زەئىپ نۇرى تاشقىرىدىن بېسىپ كىرمەكچى بولۇۋاتقان تۈن قاراڭغۇسىدىن قورققانداك تىترەيتتى. سەھەر پەيتىدە قەلئەنىڭ جىملىقىنى بۇزۇپ مۇڭلۇق سۇناي ئاۋازى ياڭرىدى. كېيىن ئۇنىڭغا قوش ناغرا ئاۋازى قوشۇلدى. روزا تۇتۇش — شاھ ۋە مالا يىغمۇ باراۋەر بولغان مەجبۇرىيەت بولغىنى ئۈچۈن سۇناي ۋە ناغرا ساراي ئەھلىنى زولۇققا ئويغاتماقتا ئىدى. ياز كېچىلىرى قىسقا، ئۇيقۇغا توپىماي زوغا قويۇش ئانچە خۇش ياقمايتتى. شۇنداق بولسىمۇ قارا كۆز بېگىم ئورنىدىن ئاستا تۇرۇپ يۈيۈندى، كىيىندى. لېكىن مامۇق تۆشەكتە كۈچلۈك قوللىرىنى يىپەك يوتقاندىن چىقىرىپ ئۇخلاۋاتقان ئۆمەر شەيخ مىرزا تېخى

① خابگاھ — ياتاق ئۆي.

ئويغانمىغاندى.

خابگاھتىن ئىككى خانا نېرىدا ھەشمەتلىك ئۇزۇنچاق ئۆيدە ئاللىقاچان راسلاپ قويۇلغان داستىخان مىرزىنى ساقلاپ تۇراتتى. ئۇنىڭ تۈنۈگۈن ئىپتاردىن كېيىن بەرگەن ئەمرىگە مۇۋاپىق بۈگۈنكى زولۇق ھەر ئۈچلا خوتۇنى ۋە بالىلىرى بىلەن بىللە قىلىنىشى كېرەك ئىدى. مىرزىنىڭ بىرىنچى خوتۇنى پاتىمە سۇلتان، ئىككىنچى خوتۇنى قۇتلۇق نىگارخانم، ئون يەتتە ياشلىق قىزى خانزادە بېگىم ۋە ئون ياشلىق ئوغلى جاھانگىر مىرزا ھەممىسى مۇشۇ ئۇزۇنچاق ئۆيگە يىغىلغاندى. لېكىن ھەزرەتنىڭ ئۆزى كەلمىگۈچە ھېچكىم ئېغىز تېگەلمەيتتى.

ئىچكىرىكى ئىشىكتىن قارا كۆز بېگىم چىقىپ كەلدى. خۇش پىچىم بۇ ياش جۇۋان تۆپىدە يېنىۋاتقان قەندەل يورۇقىدا تولىمۇ چىرايلىق كۆرۈندى. ئۇ چوڭ بېگىملەرگە ئۇيىلىپراق سالام بەردى- دە، ھەزرەتنى ئويغىتىشقا جۈرئەت قىلالمىغانلىقىنى ئېيتتى. قارا كۆز بېگىمنىڭ ياشلىقى، گۈزەللىكى، خۇسۇسەن ئۇيىلىپ گەپ قىلىشى ھازىر ئۇنىڭ ئەڭ سۆيۈملۈك خوتۇن ئىكەنلىكىنى ئېسىگە چۈشۈردى- دە، پاتىمە سۇلتاننىڭ كۈندەشلىكىنى قوزغىدى.

— ھەزرىتىمنى مۇنچىۋالا قاتتىق ئۇخلىتىپسىز، ئەمدى ئويغىتىش نېمە ئۈچۈن قولىڭىزدىن كەلمەيدۇ؟
قۇتلۇق نىگارخانم بالىلار ئالدىدا قىلىنغان بۇ كىنايدىن رەنجىگەندەك بولۇپ:

— قويۇڭ، خانىش ئانا. بۇ بېگىمدە ئەيىب يوق! — دېدى.
خانزادە بېگىم ئانىسىنىڭ يۈزىگە مەنلىك كۆز تاشلاپ: "ئەيىب بىزنىڭ ئاتىمىزدىمۇ؟" دېمەكچى بولدى. پادىشاھ ئاتىنىڭ قىزى

دېمەتلىك قارا كۆز بېگىمنىڭ خابگاھىدا قانلىق ئۇرۇش ھەممىنى
بىسەرەمجان قىلىپ تۇرغان شۇنداق خەۋپلىك كېچىدە ئۇخلاپ
يېتىشى ئۇنىڭغا ناھايىتى يېقىمىسىز تۇيۇلدى. ھازىر ئاتىسى كەلسە،
خانزادە بېگىم ئۇنىڭ يۈزىگە قارىيالماسلىقىنى سەزدى. دە، ئانىسى -
دىن ئىلتىماس قىلدى.

— رۇخسەت بېرىڭ، مەن كېتەي... زولۇقنى باشقا قىزلار بىلەن
يەي...

— ھەزرەت ئاتىڭىز سورىسا بىز نېمە دەيمىز؟ خاپا بولمىسۇن
يەنە. سەۋر قىلىڭ قىزىم... مۇنچىلىك ئالدىرماڭ...

تاشقىرى ئىشىكتىن تەزىم قىلىپ كىرگەن چاشنەگىر ① ئايال
ئاۋازىنى قورقۇنچ بىلەن پەسەيتىپ خەۋەر بەردى:

— ئاسماندا يۇلتۇزلار شالاڭلاشتى. ھە دېگىچىلا تاڭ يورۇيدۇ.
ھەزرىتى ئالىي زولۇقسىز قېلىپ قالارمۇ؟

تاڭ ئېتىپ، ئەزان ئېيتىلغاندىن كېيىن، روزا ئۆز كۈچىگە
ئىگە، ھېچكىم ھېچ نەرسە يەپ - ئىچىشى مۇمكىن بولماي قالىدۇ.

ئۇزۇن ۋە ئىسسىق ياز كۈنىدە پادىشاھنى زولۇقسىز قالدۇرۇش
بېگىملەر ئۈچۈن ئۆزلىرىنىڭ ئاچ - ناشتىسىز قېلىشلىرىدىن قورقۇنچ -

لۇقراق ئىدى.

بارچە كۆزلەر ئىچكى ئىشىك ئالدىدا ئەيمىنىپ تۇرغان قارا كۆز
بېگىمگە، تىكىلدى. مىرزا ئۇنىڭ خابگاھىدا يېتىپتۇ، ئۇ يەرگە كىرىپ

ھەزرەتنىڭ شېرىن ئۇيقۇسىنى بۇزۇشقا باشقا ھېچكىم پېتىنالمىدۇ.
چاشنەگىر ئايال قارا كۆز بېگىمگە ئىلتىجا قىلدى:

---

① چاشنەگىر - پادىشاھ داستىخانىغا قارايدىغان خادىم.

— ئىلاھا، رۇستەمدەك ئوغۇل كۆرۈڭ، بېگىم!... پۈتۈن
ئۈمىدىمىز سىزدە!

قارا كۆز بېگىم تەشۋىشلىك يۈز بىلەن ئاستا بۇرۇلدى. دە،
ئىچكى ئىشىكلەردىن ئۆتۈپ، خابگاھقا قايتىپ كىردى. ئۆمەر شەيخ
مرزا بېشى ياستۇققا پېتىپ، قاتتىق ئۇخلىماقتا ئىدى. قارا كۆز
بېگىم ئالتۇن شامداننى پەردە ئارقىسىدىن ئېلىپ، نەقىشلىك تەكچىگە
قويدى. شام يورۇقى مرزىنىڭ يۈزىگە چۈشتى. ئەمما بۇمۇ ئۇنى
ئويغۇتالمىدى — مرزا كېچىسى مەجۇن يېگەندى.

قارا كۆز بېگىم ئۇنى چۆچۈتۈۋېتىشتىن قورقۇپ، يۇمشاق ئاۋاز
بىلەن:

— ھەزرەتتىم! — دەپ چاقىردى. بۇمۇ كار قىلمىدى. قارا كۆز
بېگىم گىلەمگە تىزلىنىپ، ۋەھىمىدىن ئازراق تىترەۋاتقان نەپىس
قوللىرىنى ھەزرەتنىڭ يۇمشاق چايشاپ ئۈستىدە ياتقان سالماقلىق
بىلىكىگە قويدى. تۆشەكتىن گۈل ھىدى كەلمەكتە ئىدى — تۈنۈگۈن
ئاخشام چايشاپلارغا گۈل ئەتىرى چېچىلغانىدى. قارا كۆز بېگىم
مرزىنىڭ ئويغانمايۋاتقانلىقىدىن ئەجەبلىنىپ، ئۇنىڭغا تىكىلىپ
قارىدى. لەۋلىرى يېرىم ئوچۇق، ئېقىش يۈزى خاتىرجەم، شۇ
يېتىشىدا ئۇ قورقۇنچىلۇق پادىشاھ ئەمەس، تېخى قىرىق ياشقا
تولمىغان ۋە باھادىرانە ئۇيقۇغا چۆمگەن گۈزەل بىر يىگىت بولۇپ
كۆرۈندى. بۇ يىگىت قارا كۆز بېگىمگە بىردىنلا ناھايىتى غەنىمەتتەك
تۇيۇلدى. ھازىر يۇرت تىنچ ئەمەس. ئاخسىغا دۈشمەن باستۇرۇپ
كېلىۋاتىدۇ. مرزىنى ئەجەل كۈتۈۋاتقانلىقىنى ئالدىن سەزگەندەك،
قارا كۆز بېگىمنىڭ يۈرىكى جىغىدە قىلىپ كەتتى. ئۇ توساتتىن
ئېگىلىپ، مرزىنىڭ يۈزىدىن، كۆزلىرىدىن ۋىدالاشقان دەك سۆيۈشكە

باشلىدى.

ئۆمەر شەيخ مىرزىنىڭ كىرىپكىلىرى تىتىردى. ئۇ كۆزىنى ئېچىپ، ئالدىدا تۇرغان قارا كۆز بېگىمگە تاڭ قېلىپ بىرمەھەل تىكىلىپ تۇردى.

قارا كۆز بېگىمنىڭ چوڭ-چوڭ كۆزلىرى خاتىرجەمسىزلىك تۇيغۇسىدىن يەنىمۇ چوڭىيىپ كەتتى. ئۇ ئۇيقۇدىكى مىرزىنى سۆيۈش بىئەدەبلىك ھېسابلىنىشىدىن تەشۋىشكە چۈشكەنىدى.

مىرزا:

— سىزمۇ؟ — دېدى. — دە، نېمە بولغانلىقىنى پەمەلەپ كۈلۈمسىردى.

قارا كۆز بېگىم ئەمدى يەڭگىلەشتى ۋە دادىللىشىپ تەزىم قىلدى.

— ھەزرىتىم، زو ۋاقتى ئۆتۈپ كەتمسۇن.

— سىزنىڭ سۆيگىنىڭىز زولۇقتىنمۇ شېرىنرەك...

بېگىم جىددىي گەپ قىلدى:

— خانىش ئانا، خانىم ئانا، ھەممىسى ھەزرىتىمگە قاراپ

تۇرۇشىدۇ.

ئۆمەر شەيخ مىرزا بۈگۈنكى پىلانلىرى ۋە ئۇرۇش تەشۋىشلىرىنى ئەسلەپ قاپقىنى سېلىپ ئۈنچىقماستىن ئورنىدىن تۇردى.

ئۇ زەر كۆرپىلەر سېلىنغان ئۇزۇنچاق ئۆيگە تۆردىكى ئىشىكتىن كىرىپ كەلدى. سەللىسى ۋە كەمىرىگە قالدالغان قىممەت باھا گۆھەرلەر شام يورۇقىدا نەپىس جىلۋىلىنەتتى. ئادەتتىكى تەزىمىلەر-

دىن كېيىن، ئاياللار دەملىرىنى ئىچىگە يۇتۇپ بىرمەھەل جىم بولۇشتى. پادىشاھ كىمىنى قايسى يېنىغا تەكلىپ قىلسا، كىمىنىڭ

ھۈرمىتى قانچىلىك دەرىجىدە ئىكەنلىكى شۇنىڭ بىلەن بەلگىلىنىدۇ.
پەرغانە ۋادىسىغا ئۈچ تەرەپتىن دۈشمەن ھۇجۇم قىلىپ كېلىۋات-
قان شۇ ئېغىر ۋەزىيەتتە ئۆمەرشەيخ مىرزا ھەممە خوتۇنلىرىغا
بار ئىلاج بىلەن ئىلتىپات كۆرسەتمەكچى بولدى. خوتۇنلىرىنىڭ
ئارىسىدا يېشى ئەڭ چوڭراقى، ئەڭ ئابرويپەرسى پاتىمە سۇلتان
بولغانلىقى ئۈچۈن مىرزا بىرىنچى بولۇپ ئۇنى يۇقىرىغا تەكلىپ
قىلدى. پاتىمە سۇلتاننىڭ كۆزلىرى خۇشاللىقتىن چاقىناپ كەتتى.
ئۇ پادىشاھنىڭ ئوڭ تەرىپىگە ئۆتمەكچى بولۇپ كېتىۋاتقاندى،
ئەمما ئۆمەرشەيخ مىرزا ئۇنىڭغا سول تەرەپتىن ئورۇن كۆرسەتتى.
ئەڭ مۆتىۋەر ھېسابلانغان ئوڭ تەرىپىگە بولسا، قۇتلۇق نىگار-
خانىمنى تەكلىپ قىلدى. خانىم تەخت ۋارىسى زاھىرىددىن
مۇھەممەد بابىرنىڭ ئانىسى ئىدى، ئۇنىڭ ئوڭ تەرەپتە ئولتۇرۇشى
ئادالەتلىك ئىكەنلىكىنى كىچىك خوتۇنلىرى تەن ئالاتتى. ئەمما
پاتىمە سۇلتان ئۆزىنىڭ ھۈرمىتى قۇتلۇق نىگارخانىمدىن تۆۋەن
ئىكەنلىكىنى يەنە بىر قېتىم ھېس قىلىپ، كۆزلىرى ئەلەم بىلەن
قىسىلدى.

داستىخانغا تارتىلىۋاتقان كېيىك كاۋىپى، كەكلىك گۆشلىرى
ھەزرەتتىن كېيىن قۇتلۇق نىگارخانىمغا قويۇلۇپ، ئۇنىڭدىن كېيىن
پاتىمە سۇلتانغا نۆۋەت كېلەتتى. شۇ سەۋەبتىن ئېغىزدا ئېرىيدىغان
ئەڭ ئەلا گۆشلەرمۇ پاتىمە سۇلتانغا يىلما تاقىتەك مەزىسىز
تۇيۇلاتتى.

ئاخىشام ئىپتاردا يېيىلگەن تاماقلار تېخى ھەزىم بولۇپ كەت-
مىگەندى. داستىخان ئەتراپىدىكىلەرنىڭ كۆپچىلىكى كۈن بويى
ئاچ يۈرۈشنى ئويلاپ، ئۆزىنى مەجبۇرلاپ بولسىمۇ كۆپرەك تاماق

يېيىشكە ئىنتىلىشەتتى. قۇتلۇق نىگارخانمىنىڭ يېنىدا ئولتۇرغان قارا كۆز بېگىم تاماقتىن كۆرە كۆپرەك تەرخەمەك، چىلگە يەپ، شەرۋەت ئىچەتتى، تۈنۈگۈن كۈن ئىسسىقدا تەشنىلىقتىن ناھايىتى قىيىنلىقى ئېسىدىن چىقمايتتى.

ئاسمان ئاقىرىپ قالدى. تاڭ يورۇغانسېرى قەندەلدىكى شام-لارنىڭ نۇرى خىرەلىشىشكە باشلىدى. ئەزان ئېيتىدىغان مەزگىل يېقىنلىشىۋاتاتتى. ئوردىدىن تاشقىرىدىكى مەسچىتنىڭ ئىمامى چاقچۇق-لۇق مۇنارىغا چىقىپ، باكائۇلنىڭ^① ئىشارىتىنى سەۋرىسىلىك بىلەن كۈتمەكتە ئىدى. چۈنكى مىرزا ھەزرەتلىرى زولۇق قىلىپ بولماستىن ئەزان ئېيتىش خەتەردىن خالىي ئەمەس ئىدى.

تاماقتىن كېيىن چاي ئىچىلىۋاتقاندا ئۆمەرشەيخ مىرزا خوتۇنلىرىغا ۋەزىيەتنىڭ قانچىلىك ئېغىرلىشىۋاتقانلىقىنى ئېيتىپ بەردى.

شۇ چاغدا مەسچىت تەرىپىدىن ئەزان ئاۋازى ئاڭلاندى. چاي ئىچىۋاتقان خانزادە بېگىم ئالدىراپ چىنىسىنى داستىخانغا قويدى. ئۆمەرشەيخ مىرزا خوتۇنلىرىغا بىر-بىردىن قاراپ دېدى:

— مويىسىپىتلەر "تۆت ئەزايىڭ پۈتۈن بولسۇن" دەپ دۇئا قىلىدۇ. پاتىمە سۇلتان، قۇتلۇق نىگارخانم، قارا كۆز بېگىم، پەرزەنتلىرىمىز خانزادە بېگىم، جاھانگىر مىرزا — ھەرقايسىڭلار ئائىلىمىزنىڭ ئەزىز بىر ئەزاسى. بۇ مۈشكۈل ۋەزىيەتتە ھەممە ئەزالىرىمىزنىڭ پۈتۈن بولۇشىنى، بىر-بىرىگە مېھىر-شەپقەت كۆرسىتىشىنى ئۈمىد قىلىمەن. قول ئۆز ئورنىدا ئەزىز، كۆز ئۆز ئورنىدا مۆتىۋەر. ئەگەر كۆز بىلەن قول بىر-بىرى بىلەن نىزا-

① باكائۇل — پادىشاھ ئاشخاننىڭ جاۋابكار خادىمى.

لاشسا، بۇنىڭدىن ھەر ئىككىسى جاپا چېكىدۇ.
ئاخىرقى گەپ پاتىمە سۇلتان بىلەن قۇتلۇق نىگارخانەغا
قارىتىلغىنىنى ھەممىسى سەزدى. خانىمنىڭ خىيالى شۇ خەتەرلىك
ۋەزىيەتتە ئاتا-ئانىسىدىن يىراقتا — ئەنجاندا تۇرۇۋاتقان يالغۇز
ئوغلى بابىردا ئىدى، ھەزرەت ئۇنى نېمىشقا پەرزەنتلىرىنىڭ
قاتارىدا تىلغا ئالمىدى؟

— ھەزرىتىم، بەرگەن نەسەبتىڭىزنى بىباھا گۆھەر ئورنىدا
قوبۇل قىلىمىز، — دېدى نىگارخانم، — ئىجازەت بەرسىڭىز، بىرلا
ئۆتۈنۈشۈم بار.
— ئىجازەت.

— ئۇرۇش خەتىرى كۈچلۈك ئىكەن، بابىر مىرزىنى ئەنجاندىن
پايتەختكە چاقىرتسىڭىز، يېنىمىزدا بولسا...

— ئەنجان قەلئەسى مۇستەھكەم. بابىر مىرزا ئۇ يەردە بولسا
قەلئە تېخىمۇ مۇستەھكەم بولىدۇ. بىزنىڭ مىرزىغا ئىشەنچىمىز چوڭ.
بۇ جاۋاب بىلەن خانىمنىڭ ئىلتىماسى رەت قىلىندى. پاتىمە
سۇلتان يېنىدا ئۇيقۇسىراپ ئولتۇرغان ئوغلى جاھانگىر مىرزىنى
ئاستا باغرىغا بېسىپ، بېشىنى سىلاپ قويدى. بۇنىڭ بىلەن ئۇ قۇت-
لۇق نىگارخانەدىن كۆرە ئۆزىنىڭ ئەھۋالى ياخشىراق ئىكەنلىكىنى
نامايىش قىلماقچى ئىدى.

— بابىر مىرزىنىڭ ئانىسى سىزدىن ئۆمۈرۋايەت مىننەتدار،
ھەزرىتىم، — دېدى قۇتلۇق نىگارخانم، — پەقەت تېخى ئون ئىككى
ياشقا توشمىغان بالا... ئۇرۇش مەيدانىدا...

— خانىم، ئارتۇقچە ئەنسىرەشكە ئورۇن يوق. بابىر مىرزىنىڭ
يېنىغا ئەڭ ياخشى بەگلىرىمىز ئەۋەتىلگەن. ياش بولسىمۇ سەركەردى-

لىككە تەييارلىنىشى زۆرۈر. ئەگەر مېنىڭ كۈنۈم تۈگىسە، ئورنۇمنى
بابىر مىرزا ئالسۇن.

ئەمدى ئوتتۇز توققۇز ياشقا كىرگەن ۋە كۈچ - قۇۋۋەتكە تولغان
يىگىتلىك يېشىنى ياشاۋاتقان مىرزانىڭ ئۆز ئۆلۈمى ھەققىدىكى
سۆزلىرىدىن ھەرەم ئەھلى ئېغىر جىملىققا چۆكتى. ھەممىسىنىڭ
خىيالى قانلىق ئۇرۇشقا كەتتى. خانزادە بېگىم ئاتىسى ھەققىدىكى
بايىقى كۆڭۈلسىز ئويلىرىنى ئۇنتۇپ، ئۇنىڭغا كۆزىنى مۆلدۈرلىتىپ
قارىدى. ئۆمەر شەيخ مىرزا گېپىنىڭ تەسىرىنى يەنىمۇ ئاشۇرغۇسى
كېلىپ داۋاملاشتۇردى:

— ئەگەر مەن بۇ پانىي دۇنيادىن كۆز يۇمسام، ھەممىڭلار بابىر
مىرزانىڭ ئەمىرىنى ھازىرقى مېنىڭ ئەمرىمدەك بەجا كەلتۈرۈڭلار.
جاھانگىر مىرزا!

پادىشاھ ئاتىسى بىلەن ياخشى مۇئامىلە قىلىشقا ئۆگىتىلگەن ئون
ياشلىق بالا دەرھال سەگەكلىشىپ، قولىنى كۆكسىگە قويدى:
— لەببەي، ھەزرىتىم!...

— مېنىڭ بۇ سۆزلىرىمنى سەنمۇ ئېسىڭدە تۇتقىن. بابىر مىرزا
سەندىن پەقەت ئىككى ياش چوڭ بولسىمۇ ئەگەر مېنىڭ ئورنۇمدا
قالسا، سەن ئۇنىڭغا پەرزەنتتەك سادىق بولغىن.
— خوپ، ھەزرىتىم!

بالا ئاتىسىنىڭ سۆزلىرىنىڭ مەنىسىنى توغرا چۈشەنمىگىنى
ئۈچۈن تېز ۋە ئاسان "خوپ" دېدى. ئەمما ئاياللار مۇرەككەپ
ھېسابلارنىڭ ئالاڭچىلىقىدا قېلىشتى. قارا كۆز بېگىمنىڭ ئۆمەر شەيخ
مىرزانغا تەلەمۈرۈپ تۇرغان كۆزلىرىدە ياش ئالامىتى كۆرۈندى.
مىرزا بۇنى كۆردى - دە، سۆيۈملۈك خوتۇنىنىڭ بايىقى سۆيۈشلىرى

ئېسىگە چۈشتى ۋە ئۇ ۋىداللىشىش ئالامىتىگە ئوخشاش تۇيۇلدى.
ئۆمەرشەيخ مرزا ئۆزىنىڭ ئاخىرقى گەپلىرىنىڭمۇ ۋەسىيەتكە
ئوخشاپ كەتكەنلىكىنى ئەمدى سەزدى. يۈزىگە بىردىن ئەجەل
شەپسى تەگكەندەك، يۈرىكى "جەخ" قىلدى. "ماڭا نېمە بولدى؟
ئۆلۈمنى بوينۇمغا ئېلىپ ۋەسىيەت قىلدىممۇ؟ ياق، ياق!"

مرزىنىڭ ئۆز گەپلىرىدىن ئۆزى قورقۇپ كەتكەنلىكىنى بايقىغان
خانزادە بېگىم بۈگۈن ئاتىسىنىڭ قانداقتۇر ياردەمگە موھتاج بىر
ئەھۋالدا ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا توساتتىن رەھىمى كەلدى.

— ھەزرىتىم، مەن مەڭگۈلۈك قىزىڭىز، سىزگە خۇدادىن شەيخ

سەئىدىنىڭ ئۆمرىنى تىلەيمەن! ئىلاھىم يۈزىگە كىرىڭ!

— ئېيتقىنىڭ كەلسۇن قىزىم! — دەپ ئۆمەرشەيخ مرزا بېنىڭ

نەپەس ئالدى. ئۇ قىزىنىڭ زېرەكلىكىنى، كېيىنكى ۋاقىتلاردا

بويغا يېتىپ، ھۆسنى يېتىلىپ، كۆزىگە ناھايىتى يېقىن بولۇپ قالغان.

لىقىنى گويا ئەمدى سەزدى ۋە شۇنداق دەپ قوشۇپ قويدى: "مەن

ھامان سېنىڭ تويۇڭنى ئۆتكۈزمەكچىمەن!"

خانزادە بېگىمنى سەمەرقەند پادىشاھىنىڭ ئوغلى بايسۇنقۇر

مرزىغا سوراتقانىدى. لېكىن ئۆمەرشەيخ مرزا بۇنىڭغا رازى

بولمىغانىدى. مانا ئەمدى ئەگەر ناھايىتى قىستاپ كەلسە، بەلكى

ئۇ قىزىنى پادىشاھ ئاكىسىنىڭ ئوغلىغا بېرىپ، شۇ يول بىلەن

ئۇرۇشنى يارىشىشقا ئايلاندۇرار؟ لېكىن بۇنداق ئىستىقبال خانزادە

بېگىمگە قاراڭغۇ كېچىدەك خىرە ۋە ۋەھىملىك تۇيۇلاتتى. ئۇنىڭ

باشقا ئارزۇلىرى بار ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئاتىسىنىڭ ئاخىرقى

نىيىتىدىن قورقۇپ، گەپنى باشقا تەرەپكە بۇرىدى:

— ئەگەر ئىنىمىز بابىر مرزىنى چاقىرتىش ئىمكانسىز بولسا،

مەن بىلەن ئانامغا رۇخسەت بېرىڭ، بىز ئەنجانغا بارايلى!
— قىزىم، سەن مېنىڭ ئەڭ بىباھا گۆھەرلىرىمدىن سەن. بۇ
خەتەرلىك پەيتتە سېنى قاننىم ئاستىدىن چىقارغۇم يوق!
— ئۇنداق بولسا ماڭا رۇخسەت بېرىڭ، ھەزرىتىم! — دېدى
قۇتلۇق نىگارخانم.

— خانىم، مەرغىلاندىن چاپارمەن كۈتۈۋاتىمىز. ۋەزىيەت ئېنىق.
لانسا رۇخسەت ئالسىز.

ئۆمەرشەيخ مىرزا داستىخانغا پاتھە ئوقۇپ، ئورنىدىن تۇردى.
دە، ئالدىراش تەدبىرلەر ئويلاپ، ھەرەمدىن چىقتى.
ھەرەمگە كىرىش ھوقۇقىدىن مەھرۇم مۇھاپىزەتچىلەر كېچىچە
تاشقىرىدا مۇھاپىزەتچىلىك قىلغانىدى. ئەمدى ھەزرىتى ئالىينىڭ
دىققىتىنى تارتىماسلىققا ۋە خىيالىنى بۆلمەسلىككە تىرىشىپ، ئاستا
ئۇنىڭ كەينىدىن ماڭدى.

2

تاڭ ئەمدى ئاتقان، تېخى قۇياش چىقمىغان بولسىمۇ كۆپچىلىك
بەگلەر ۋە مۇلازىملار دىۋانئامدا ① ھازىر ئىدى. ھەممىسى مىرزانى
تەزىم بىلەن قارشى ئېلىشتى. زەرباپ تون كىيگەن، بېلىگە ئالتۇن
كەمەر باغلىغان قويۇق ساقاللىق ئىشىك ئاغا بىرىنچى ۋەزىر
دەرىجىسىدىكى ئەڭ چوڭ بەگ ئىدى. مىرزا ئۇنىڭغا قاراپ قەيەردىن
چاپارمەن بارلىقىنى سورىدى.

— ھەزرىتى ئالىيلىرى، ئىسپەرەدىن.

ئىشىك ئاغا ئىككى پۈكلىنىپ تەزىم قىلغانىدى، ئۇنىڭ يۈزى

① دىۋانئام — باش ۋەزىر ئىشخانىسى.

سولغۇن كۆرۈندى. — قانداق خەۋەر، بەگ؟

— ھەزرىتىم، قۇلىڭىزنىڭ بىر قوشۇق قېنىدىن كېچىڭ... دېمەك، ئىسپەرەمۇ دۈشمەن قولىدا! مىرزا ئىچىدىن تىتىرىگەن

ھالدا مەرغىلان چاپارمىنىنى سورىدى.

— ھەزرىتىم، مەرغىلان چاپارمەنلىرىگە ئىنتىزارمىز.

مەرغىلانمۇ تەسلىم بولغاندىمۇ؟ ئۇنداقتا ئەنجانمۇ خەۋپ ئاستىدا

قالدۇ! ياكى چاپارمەنلەر دۈشمەن قولىغا چۈشتىمىكىن؟ بەلكى

بىرەرسى خىيانەت قىلىپ، ئۇ تەرەپكە ئۆتۈپ كەتكەندۇ؟

— ھەزرىتى ئالىيلىرى، يەنە چاپارمەن ئەۋەتىشكە پەرمان

بېرەمدىلا؟

— چاپارمەن ئەۋەتىپ يەنە نەچچە كۈن يولغا قارايلى! ئىشىك ئاغا ئۆزرە سورىغاندەك تەزىم قىلىپ، ئارقىسىغا چېكىندى.

ئاخسى قەلئەسىنىڭ قامالدا قېلىشى مىرزاغا ئەمدى مۇقەررەردەك

تۇيۇلدى. ئۇ ئىشىك ئاغاغا ئالتە ئايلىق زاپاس تەييارلىتىشنى

بۇيرۇدى. قەلئە ئېگىز دۆڭلۈكتە بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭغا

سۇ چىقمايتتى، سۇنى سۇ ساتىدىغانلار ئەكىلىپ بېرەتتى. مىرزا

ئوتتۇز ياشلىق، قامەتلىك قاسىمبەگكە قەلئە ئىچىگە يېڭى بىر تاش

كۆلچەك ياسىتىش ۋە ئۇنى سۇ بىلەن تولدۇرۇشنى بۇيرۇدى.

مىرزانىڭ كەيپىنىڭ يامانلىقىنى سېزىپ تۇرغان بەگلەر دەر ھال

ئۇنىڭ پەرمانىنى بېجىرىشكە كىرىشتى. مىرزانىڭ ئۆزى بولسا

ئاتلىنىپ ئوردىدىن چىقتى. مۇلازىملار ۋە قورچىلارمۇ ① ئاتلىنىپ،

قورچىلار — مۇھاپىزەتچىلەر.

① قورچىلار — مۇھاپىزەتچىلەر.

① قورچىلار — مۇھاپىزەتچىلەر.

① قورچىلار — مۇھاپىزەتچىلەر.

① قورچىلار — مۇھاپىزەتچىلەر.

① قورچىلار — مۇھاپىزەتچىلەر.

ئادەتتىكىدەك ئۇنىڭ كەينىدىن مېڭىشتى. ئۆمەرشەيخ مىرزا قەلئەنىڭ بىر چېتىدە دەريانىڭ ئېگىز قىرغىقى ئۈستىدە، يار لېۋىدە تۇرغان كەپتەرخانىغا قاراپ يول ئالدى. ئاتلىق چاپارمەنلەردىن دېرەك بولمىغانلىقى ئۈچۈن مىرزا ئەمدى قاناتلىق چاپارمەنلەرنى ئىشقا سالماقچى بولدى. كەپتەرلەرنىڭ دان ۋە سۇلىرىغا قارايدىغان كەپتەر باققۇچىلار پادىشاھنى يېقىن كېلىپ قالغاندا كۆرۈشتى. دە، ئالدىراپ-تېنەپ تەزىمگە چىقتى. مىرزا ئېتىنى توختاتتى. كەينىدىكى مۇلازىمىلاردىن ئىككىسى - ئۈزەنگىچى بىلەن تىزگىنچى تېز ئاتتىن چۈشۈشتى. بىرىسى مىرزا مىنگەن قاراقاشقا ئاتنىڭ ئالتۇن يۈگىنىدىن، ئىككىنچىسى كۈمۈش ئۈزەنگىسىدىن تۇتتى. مىرزا قورساق سالغان سېمىز ئادەم ئىدى، ئاتتىن ئېھتىيات بىلەن ئاستا چۈشتى. مەرغىلان ۋە قوقانغا ئۇچىدىغان مەخسۇس كەپتەرلەر ئېلىپ كېلىندى. نەيچە قىلىنغان قىسقا خەتلەر ئۇلارنىڭ قاننى ئاستىغا بېكىتىلدى. ئۆمەرشەيخ مىرزا كەپتەرلەرنى ئۆز قولى بىلەن ئۇچۇرۇشنى ياخشى كۆرەتتى. ئۇ ھاۋا رەڭ چىمىن كەپتىرىنى قولغا ئېلىپ ياغاچ شوتا بىلەن كەپتەرخانىنىڭ ئۆگزىسىگە چىقتى. ئۆگزىدىن ئەتراپ ناھايىتى ياخشى كۆرۈنەتتى. يىراقتىكى تاغ كەينىدىن قۇياش ئاستا كۆتۈرۈلمەكتە، پەستە شارقىراۋاتقان دەريا دولقۇنلىرى نەپىس جىلۋىلىنىپ تۇراتتى، غۇر-غۇر چىققان ئەتىگەز-لىك شامال يىپەكتەك مەيىن تۇيۇلاتتى. ئۆمەرشەيخ مىرزا ئۆگزىدە تۇرۇپ، ئۆزى مۇستەھكەملەتكەن ۋە پايىتەختكە ئايلاندۇرغان ئاخسىغا كۆز يۈگۈرۈتۈپ چىقتى. قورغاننىڭ قول يەتمەس ئېگىزلىككە قۇرۇل-غىنىدىن ۋە ئەتراپ چوڭقۇر ئۆڭكۈرلەر بىلەن ئېھاتە قىلىنغانلىقىدىن

ئالاھىدە بىر مەمنۇنىيەت سەزدى. "تېخى بۇ يارلارغا قانچە - قاد -
چىلىغان دۈشمەنلىرىم غۇلايدۇ" دېگەن ئوي كۆڭلىنى شاد قىلدى.
بىراق بۇ ھەيۋەتلىك ئوڭكۈرلەر ئاياغ ئاستىدىكى زېمىننى
ئىچىدىن ئۆتمەستۈشۈك قىلىۋەتكەنلىكىنى، كەپتەرخانا كەينىدىكى
يارنىڭ ئاستىنى سۇ ئويۇپ كەتكەنلىكىنى، يەر گۆمۈرۈلگۈدەك بولۇپ
تۇرغىنىنى مەرزىمۇ، ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى مۇلازىملارمۇ زادى
سەزمەيتتى. توپىرىقى تۆكۈلۈپ، ئورۇلۇشكە باھانە تاپالماي
تۇرغان يارنىڭ ئىچكىرىسىدە خەتەرلىك بىر شەپە بارلىقىنى ھازىر
پەقەت كەپتەرلەر سېزىۋاتقان بولسا ئېھتىمال. چىرايلىق تورلار ۋە
ئازادە كەتكەن ئىچىدە ئولتۇرغان بۇ جانىۋارلار بۈگۈن كېچىسى
نېمىشقىدۇ ناھايىتى بىئارام بولۇپ، پىتىر - پىتىر قىلىپ چىقىشتى،
ھازىرمۇ ئۇلار دان - سۇغا قارىماي، پۈتۈنلەي تاشقىرىغا ئىنتىلىشتى.
كەتكەننىڭ چىۋىقلىرىنى تېرىكىپ چوقۇشاتتى. كەپتەر باققۇچىلار
بۇنىڭ سەۋەبىنى چۈشەنمەي ھەيراندى.

پەقەت ئۆمەرشەيخ مەرزىنىڭ قولىدىكى چىن كەپتىرى كەتكەنلىكى
خەتەردىن قۇتۇلغاندەك خاتىرجەم بولۇپ قالغانىدى. ھازىر
پۈتۈن ئالەم ئۆمەرشەيخ مەرزىغا مانا شۇ كەپتەردەك پاك ۋە خاتىر -
جەم تۇيۇلدى. ئۇ ئۆگزىنىڭ ئوتتۇرىسىغا بېرىپ، كەپتەرنىڭ
يۇمشاق قانىتىنى يۈزىگە باستى. ئۇنى ئۇچۇرۇشتىن بۇرۇن:

— مەرغىلانغا ئۇچ، قاناتلىق چاپارمىنىم! — دەپ پىچىرلىدى.

تەكتىدىن يالىنىپ تۇرغان يار شۇ ئەسنادا بىردىنلا گۆمۈرۈلدى.
كەپتەرلەر قوندىغان پەغەز "غاچ" قىلىپ پەسكە چۈشۈپ كەتتى.
ئادەملەر نېمە بولۇۋاتقانلىقىنى چۈشىنىپ ئۈلگۈرمەستىنلا كەپتەرخا.
نىنىڭ نېرىقى تېمى يار بىلەن بىللە ئوڭكۈرگە غۇلاپ، ئۆگزىنىمۇ

سۆرەپ كەتتى. ئۆگزىنىڭ ئوتتۇرىسىدا تۇرغان ئۆمەرشەيخ مەرزى چاڭ-توزان ئىچىدە قاتتىق بىر چايقالدى-دە، سەنتۇرۇلۇپ يىقىلدى. ئۇنىڭ جان ئاچچىقى بىلەن ۋارقىرىغىنى ۋەھىملىك قاراسلاش ۋە گۇرسىلدەشلەرگە قوشۇلۇپ ئاڭلاندى. ئۇ يىقىلىپ كېتىۋاتقاندا قولىدىكى كەپتەرنى قويۇۋەتكەنىدى. چىن كەپتىرى چاڭ-توزان ئارىسىدىن يۇلقۇنۇپ چىقىپ، ئاسمانغا قاراپ ئېتىلدى. مەرزىنىڭ ئۆزى بولسا ئۆگزىنىڭ ياغاچلىرىغا، سامانلىق سۇۋاقلارغا، يار توپراقلىرىغا ئارىلىشىپ، ئۈچ تېرەك بويى پەسكە غۇلاپ چۈشتى. مەرزىنىڭ كەينىدىن ئۆگزىگە ئەمدى چىققان كەپتەر باققۇچى شوتىدىن ئۆزىنى يەرگە ئاتتى. مۇلازىملار ۋە قورچىلار كۆتۈلمىگەن پالاكەتتىن ۋەھىمىگە چۈشۈپ كەينىگە قاچتى. ئاتلار ئۈركۈپ، نوختىلىرىنى ئۈزگۈدەك يۇلقۇناتتى ۋە كىشەيتتى.

ھەزرەت ئالىينى خەۋپ-خەتەردىن ساقلايمىز، دەپ يۈرگەن قورچىلار ئاۋۋال نېمە بولغىنىنى پەملىيەلمەي ئېسەنكرەپ قېلىشتى. كېيىن ئۇلار يارنىڭ گۆمۈرۈلگەنلىكىنى پەملىدى، لېكىن مەرزىنىڭ ئالدىغا تېز يېتىپ بارالمىدى. چۈنكى باش قايغۇدەك ئېگىزلىكتىن پەسكە چۈشكىلى بولمايتتى، گۆمۈرۈلۈپ تۇرغان يارنىڭ لېۋىگە ئادەم بارسا يەنە گۆمۈرۈلۈشى مۇمكىن ئىدى. قورچىلار ۋە مۇلازىملار قەلئەدىن ئات چاپتۇرۇپ چىقىپ، مەرزى غۇلاپ كەتكەن يار ئېتىكىگە يېتىپ بارغۇچە، ئاندىن دۆۋىلىنىپ ياتقان تۇپراق، كېسەك ۋە ياغاچلار ئارىسىدىن ئۇنى تېپىپ، قېزىۋالغۇچە ئۇنىڭ ئون جېنىدىن بىر جىنىمۇ قالمىغانىدى.

ئۇنىڭ جەسىدىنى ئوردىغا ئەكىرىپ يۇدى. مېچىقلىنىپ، تونۇغىلى بولمىغۇدەك بولۇپ كەتكەن يۈزىنى ئاق شايى بىلەن يېپىپ قويدى.

بۈگۈن ئەتىگەندە ئۆمەر شەيخ مىرزى زولۇق يېگەن ئۈزۈنچاق
ئۆيىدە قارا كۆز بېگىم قۇتلۇق نىگار خانىمنى قۇچاقلاپ ئۇن سېلىپ
يىغلايتتى.

— مەن سەۋەبچى بولدۇم، خانىم ئانا! ھەزرىتىمنى مەن نېمىشقا
ئويغاتتىم؟! ئويغاتمىسام ئاشۇ جايغا كەچىرەك بارايتتىغۇ! مەن
يۈزى قارا سەۋەبچى بولدۇم بۇ ئۆلۈمگە! مەن!
بۈگۈن زولۇق پەيتىدە مىرزى خۇددى ئۆلۈشىنى بىلگەندەك
ۋەسىيەت قىلغانلىقىنى ئەسلەپ، قۇتلۇق نىگار خانىمەمۇ ئۆزىنى
يىغىدىن تۇتالمايتتى.

— ۋاي خۇدايەمەي، رەھمەتلىك كۈنى توشقانلىقىنى نەدىن
بىلگەن ئىكەن. ھە؟! شۇنداق گەپلەرنى ئېيتتى...
قارا كۆز بېگىم خانىمنىڭ قوچۇقىدىن چىقىپ، كىچىككەنە مۇشتۇمى
بىلەن پېشانىسىگە ئۇردى.

— مەن تېخى تۇغۇلمىغان پەرزەنتىمنى ئاتىسىدىن جۇدا قىلدىم،
خانىم ئانا! — دەپ ئەلەم بىلەن پىچىرلىدى، — بويۇمدا بارلىقىنى
مۇشۇ كېچە بىلگەندى! "ئوغۇل بولسۇن!" دەپ ئارزۇ قىلغانىدى!
ئەمدى بۇ بالغا ئاتىسىنى نەدىن تاپىمىز؟! نەدىن تاپىمىز؟! مەن
ھەزرىتىمنى نېمە ئۈچۈن ئويغاتتىم، خانىم ئانا؟ ئۇ كىشىگە كەلگەن
ئەجەل مېنى ئالسا بولماسمىدى؟ ئاشۇ ياردىن مەن غۇلىسام
بولماسمىدى؟

— ئۇنداق دېمەك، جېنىم! بىزمۇ ئەمدى يار لېۋىدە قالدۇق!
پۈتۈن ئەتراپىمىز تەھلىكىلىك يار!

قۇتلۇق نىگار خانىم ئېرىنىڭ كۈتۈلمىگەن ئۆلۈمىدە قانداقتۇر
سىرلىق بىر مەنە بارلىقىنى ھازىر تىلىغا كەلگەن شۇ سۆزلەردىن

سەزدى. ئۆمەر شەيخى مىرزىدەك جەڭگىۋار ئادەم قانلىق ئۇرۇشلاردا قىلىچ قىلىپ يۈرگەندە ئۆلمەستىن ئەمدى ياردىن غۇلاپ ئۆلگىنى تاسادىپىمىكىن؟ مىرزىنىڭ ئاتا-بوۋىلىرى بەرپا قىلىپ كەتكەن دۆلەت مانا شۇنداق ئېگىز يارلار لېۋىگە قۇرۇلغان بىنالارغا ئوخشىماسمۇ. كىن؟ پارچە-پارچە بولۇپ كەتكەن ۋە ئۆزئارا ئۇرۇشلاردا يىمىرىلە-ۋاتقان زور دۆلەت قۇتلۇق نىگارخاننىڭ تەسەۋۋۇرىدا يارغا غۇلاپ چۈشۈۋاتقان ئاشۇ بىنالارغا ئوخشاش كۆرۈنىدى-دە، ۋۇجۇدىنى شۇركۈندۈرۈۋەتتى. ئاخىر، ئۇنىڭ يالغۇز ئوغلى، ياخشى كۆرىدىغان پەرزەنتى بابىرمۇ مانا شۇ بىنالارنىڭ بىرىدە ئىستىقامەت قىلىۋات-مامدۇ؟ ئاتىسىنى ئېلىپ كەتكەن گۆمۈرۈلۈشلەر بابىرنىڭ بېشىغىمۇ چۈشۈپ قالارمۇ؟!

ياق، ياق! خۇدايىم ئۇنى پاناھىدا ساقلىسۇن! مەن باراي، بېگىم، ئەنجانغا چاپارمەن ئەۋەتەي! بابىر مىرزىنى بۇ پالاكەت-لەردىن خەۋەردار قىلاي!

قۇتلۇق نىگارخاننىم كۆز ياشلىرىنى سۈرتۈپ، ئۆز خانىسىغا چىقتى ۋە ئەڭ ئىشەنگەن ئەمىرلىرىدىن قاسىمبەگىنى چاقىرتتى. ئۇنى تېپىپ كەلگۈچە ئەنجان چاربېغىدا بابىر بىلەن بىللە تۇرۇۋاتقان ئانىسى ئېسەن دۆلەت بېگىم نامىغا مەكتۇپ يازدى.

پاتىمە سۇلتان بېگىمنىڭ تاپشۇرۇقى بىلەن ئەنجانغا يوشۇرۇن ماڭغان ئەھمەد تەنبەل بۇ ئارىلىقتا سىر دەريا كۆۋرۈكىدىن ئۆتۈپ، بەندىسالار يولى بىلەن خېلى يەرگە بېرىپ قالغانىدى. كۆزگە چېلىقماسلىق ئۈچۈن بىرلا نەۋكەر ئەگەشتۈرۈپ كېتىۋاتقان ئەھمەد تەنبەل تۈنۈگۈن ئەنجاندىن ئاتىشىش نەۋكەر بىلەن كەلگەنىدى. بۈگۈن پاتىمە سۇلتان ئۇنىڭغا چوڭ ۋەدىلەرنى بەردى. ئەگەر

ئەھمەد تەنبەل ئەنجاندىكى سادىق بەگلىرىنىڭ بېشىنى بىرلەش-
تۈرۈپ، بابىرنى نېرى قىلىپ، تەختكە جاھانگىر مىرزىنى ئولتۇر-
غۇزسا، ئۇتۇق ئۇنىڭكى، ئەھمەد تەنبەل ئۆمەرشەيخ مىرزا سارىيىدا
ئىككىنچى دەرىجىلىك بەگلەر قاتارىدا شۇنچە يىل كۆڭلى سۇنۇپ
يۈردى. ئەمدى بەس! جاھانگىر مىرزا پادىشاھ بولسا، ئەھمەد
تەنبەل ئۇنىڭ ئەڭ بىرىنچى ۋەزىرىگە ئايلىنىدۇ. نارەسىدە پادىشاھقا
ۋەزىر بولۇش بولسا پادىشاھ بولۇش بىلەن باراۋەر! ئەنە شۇ چاغدا
نەلەردىكى رەسسامدىن خانزادە بېگەنىڭ سۈرىتىنى سوراپ
يۈرمەيدۇ. ئۇ خانزادە بېگەنىڭ ئۆزىنى ئالىدۇ! مانا شۇ ئارزۇ
بىلەن ئەنجانغا ئات چاپتۇرۇپ كېتىۋاتقان ئەھمەد تەنبەل كەينىگە
ئوغرىلىقچە ئۆرۈلۈپ قاراپ قويدى.

بەندىسالار يولىدا باشقا ھېچكىم كۆرۈنمەيتتى ئارىدىن بىر-
نەچچە سائەت ئۆتۈپ، ئەھمەد تەنبەل كۆزگە كۆرۈنمەي كەتكەندىن
كېيىن ئاخسىدىن قاسىمبەگ قاۋچىن تۆت نەۋكىرى بىلەن ئات
چاپتۇرۇپ چىقتى. ئۇمۇ تېز رەك ئەنجانغا يېتىپ بېرىشقا ئىنتىلەتتى.
بابىر مىرزا تەرەپدارلىرىنى يىغىپ، ئۇنى تەختكە ئولتۇرغۇزۇش
ئىشتىياقى بىلەن كۆپەتتى.

ئەنجان. گۈل ۋە قۇيۇن

1

چاپارمەنلەر تېخى يولىدا، ئۇرۇش توپلىڭى ئەنجانغا يېتىپ
كەلگىنى يوق. شەھەرنىڭ شىمالىدىكى كۆركەم چارباغ ئېگىز تام
بىلەن ئورالغان، دەرۋازىلارغا ساقچىلار قويۇلغان. چارباغ ئىچىدە

ئون ئىككى ياشلىق بابىر مىرزا چەۋەندازلىق مەشقىنى ئۆتكۈزمەكتە.
ئۇ چارباغ چېتىدىكى ئوچۇقچىلىقتىن بوز ئاتنى چاپتۇرۇپ چىقتى - دە،
بىردىنلا تىزگىنىنى قويۇۋەتتى. ئوقياغا چەبدەسلىك بىلەن ئوق
ئورناتتى ۋە چېپىپ كېتىۋاتقان ئات ئۈستىدىن ئاماچقا ئاتتى. يانىڭ
ئوقى ئاماچ ياغىچىغا "تاق" قىلىپ ئۇرۇلغىنى ئېنىق ئاڭلاندى.
بىر توپ ئاتلىقلار مەشقىنى چىنار سايىسىدە تۇرۇپ كۆز-تىشىۋا -
تاتتى. قارا ئاتلىق مەزىدبەگ ئاماچقا بىرىنچى بولۇپ يېقىنلاشتى.
ئۇ بابىرنىڭ بەگ ئەتكەسى ① ئىدى. بابىر ئېتىنى قايتۇرۇپ
كېلىۋاتقاندا، مەزىدبەگ ئۇنىڭغا:

— مۆلچەرنى سەل ئېگىزرەك ئاپسىز، — دېدى، — ئەمما زەر -
بىگىز ناھايىتى ياخشى.

مەزىدبەگ سېپىغا سەدەپ قادالغان يا ئوقىنى ئاماچتىن ئاۋايلاپ
سۇغۇرۇۋالدى - دە، قانچىلىك چوڭقۇر كىرگەنلىكىنى بارمىقى
بىلەن ئۆلچەپ كۆردى:

— بىلىڭىزدە كۈچ كۆپ، ئەمىرزادەم! شىرپەنجىسىز ②.
پادىشاھ ھەزرەتلىرىنىڭ سىزنى بابىر دەپ ئاتىشى ئەجەبلىنەرلىك
ئەمەس. بابىر ئەرەبچە شىر دېمەكتۇر!

بابىر مىرزىنىڭ نەۋكەرلىرى، ياراغبەردار ③، تەڭتۇش - كۆكەلداش
مۇلازىملىرىمۇ ئاماچ ئەتراپىغا يىغىلدى. ئۇلار بابىرنىڭ تېخى ياش

---

① بەگ ئەتكە - ياش مىرزلارنى قوغداش ئۈچۈن پادىشاھ تەيىنلىگەن
مەسئۇل بەگ.

② شىرپەنجە - قولدا شىردەك كۈچى بار. - تەرجىماندىن.

③ ياراغبەردار - ياراغ باشقۇرغۇچى. - تەرجىماندىن.

ئۆسمۈر ئىكەنلىكىنى، قولىدىكى ياننىڭ بويى - بەستىگە ماس قىلىپ
كىچىكلىتىپ ئىشلەنگىنىنى بىلەتتى. شۇنى ئويلاپ، بابىر ماختاشلارنى
ئۆزىگە ئالغۇسى كەلمىدى.

— شىرپەنجە دەپ ئاتامنى ئېيتىڭلار. مەن كۆرگەندىم، زەربىسى
بۇنىڭدىن ئون ھەسسە ئارتۇق. مۇشت ئۇرسا، ئەڭ زور يىگىتىمۇ
يىقىتىدۇ.

— كەمىنەمۇ ئېيتماقچى ئىدىمكى، ئەمىرزا دەمنىڭ شىرپەنجىلىكى
پادىشاھ ئاتىڭىزغا تارتقانلىقىنىڭ نىشانىدۇر!

مەزىدبەگ گەپنى ماھىرلىق بىلەن بۇرغانلىقىنى سېزىپ، بابىر
كۈلۈپ قويدى. ئۇنىڭ يۇمشاق سارغۇچ تۈكلۈك پېشانىسىدە يۇقىرىقى
كالىپۇكىنىڭ ئۈستىدە تەر تامچىلىرى يالتىرىدى.

— كۈن ئىسسىدى، ئەمىرزا دەم، ياز روزىسى ماغدۇرنى كەتكۈزىدۇ.
ئىپتارغىچە ھالسىزلىنىپ قالماڭ، ئەمدى بېرىپ، سالقىندا مۇتالىئە
قىلىڭ. كەمىنە ئەنجان قورغىنىنى مۇداپىئەگە تەييارلاش بىلەن بەند
بولمەن.

بابىر مۇلازىملىرى بىلەن مەشىق مەيدانىدىن چىقىۋاتقىنىدا
كۆڭلىدە يېڭى بىر ئىستەك ئويغىنىپ كۆزلىرى شوخ پارقىرىدى.
ئۇ ئېتىنى توختىتىپ كەينىگە ئورۇلدى ۋە جىرەن قاشقا ئات مىنگەن
نەۋكەرنى يېنىغا چاقىردى. نەۋكەر يانداشقاندا، قولىنى سوزۇپ،
ئاتنىڭ ئېگىزىنى سىلكىپ كۆردى. ئېگەر مەھكەم توقۇلغانىدى.
بابىر نەۋكەرگە ئەللىك قەدەمچە نېرى بېرىشىنى، ئاتتىن چۈشۈپ،
تىزگىندىن ئاستا يېتەكلەپ كېتىۋېرىشىنى بۇيرۇدى.

مۇلازىمىلارنىڭ ئارىسىدا ئەڭ ئېتىبارلىقى بابىرنىڭ ھەدىسى
بىلەن بىر ئانىنى ئېمىپ ئۆسكەن ئون ئالتى ياشلىق نوپان كۆكەل.

داش ئىدى. مەزىدەگ يوق چېغىدا بابىرنى ئېھتىيات قىلىش
نويانغا تاپشۇرۇلغانىدى. نويان بابىرنىڭ نېمە قىلماقچى ئىكەنلىكىنى
پەملەپ، بىئارام بولدى:

— ئەمىر زادەم، ھازىرلا بىر مەشىقتىن چىقتىڭىز، باشقا مۈشكۈل
مەشىقلەرنى ئەتىگە قالدۇرۇڭ.

— خوپ، مۈشكۈلى ئەتىگە قالسۇن، ھازىر ئاسىنىنى كۆرەيلى، —
كۈلۈپ دېدى بابىر.

نەۋكەر ئېيتىلغان جايغا بېرىپ ئاتتىن چۈشتى ۋە جىرەن قاشقىسىنى
ئاستا يېتەكلىدى. بابىر بوز ئاتنى چاپتۇرۇپ بېرىپ، نەۋكەرگە
يەتكەندە پۇتلىرىنى ئۈزەنگىدىن بوشاتتى، قامچىنى چىشىغا چىشلەپ،
بوز ئات جىرەن قاشقا بىلەن يانداشقان ھامان بوي سوزۇپ، نېرىقى
ئاتنىڭ ئېگىرىدىن ئىككى قوللاپ تۇتتى. دە، بارلىق كۈچى بىلەن
ئېگەردىن ئېگەرگە سەكرىدى.

بىراق نەۋكەرنىڭ ئېتى سەكرەش زەربىسىدىن چۆچۈپ، ئۈركۈپ
كەتتى. بابىرنىڭ كىچىك گەۋدەسى بىرمەھەل ھاۋادا مۇئەللىق
بولۇپ قالدى. كېيىن پەسكە چۈشۈپ كەتتى. پۇتلىرى يەرگە
”گۈپ“ قىلىپ ئۇرۇلدى. ئەمما ئۇ قوللىرىنى ئېگەردىن بوشاتمىدى،
بوشاتسا يامان يىقىلىشىنى سېزىپ جان-جەھلى بىلەن يېپىشتى.
بىلەكلىرى ھەقىقەتەنمۇ كۈچلۈك ئىكەن. شۇنداق ئېغىرلىققا بەرداش
بەردى. پەقەت نەۋكەر ئېتىنى توختىتىپ ئالغۇچە بابىرنىڭ پۇتلىرى
يەرنى تىرناپ سۆرۈلۈپ باردى. دە، يېڭى يىپەك سەللىسى بېشىدىن
ئۇچۇپ كەتتى.

نويان كۆكەلداش ياردەمگە يېتىپ كەلگەندە بابىر ئۆزىنى
ئوڭلاپ تۇراتتى. بىراق رەڭگى تولىمۇ ئاقىرىپ كەتكەنىدى. نويان

ئاتتىن سەكرەپ چۈشتى ۋە بابىرغا سەللىسىنى ئېلىپ بەرمەكچى بولدى. ئەمما بابىرنىڭ تۇپراققا چۈشكەن سەللىگە قارىغۇسىمۇ كەلمىدى. قامچا تېخىچە چىشىدا ئىدى، ئۇنى قولغا ئالدى، نەۋكەر يېتەكلەپ كەلگەن بوز ئاتقا زۇۋان سۈرمەي مىندى. ئاندىن ئېتىغا قامچى ئۇرۇپ، چارباغ دەرەخلىرى ئارىسىدىن ئات چاپتۇرۇپ كەتتى.

نويان ئۇنىڭ كەينىدىن ۋەھىمە بىلەن تىكىلگىنىچە قاراپ قالدى. ھەممە تەرەپ دەل - دەرەخ، ئېرىق، ئاتلىقلار يۈرىدىغان چوڭ يول چارباغنىڭ نېرىقى چېتىدىن ئۆتسۇ. بابىر بولسا ئۇدۇل كەتكەن چىغىر يولىدىن، قېلىن دەرەخلەر ئارىسىدىن شامالدىك ئۇچۇپ كېتىۋاتىدۇ! ئات ئېرىقتىن سەكرەپ ئۆتۈۋاتقاندا بابىرنىڭ بېشى ئېرىق بويىدا ئۆسكەن ئورۇكنىڭ چوڭ بىر شېخىغا ئۇرۇلماقچىدى، ئەمما ئۇ ئاتنىڭ بويىنى قۇچاقلاپ، پەسكە شۇنداق ئېگىلىدىكى، ئورۇك شاخلىرى دۈمبىسىنى جىراپ ئۆتتى. پېشقان ئورۇكلەردىن بىرقانچىسى ئۈزۈلۈپ، ئېرىقتىكى سۇغا "چولتۇك - چولتۇك" قىلىپ چۈشتى.

— سەن نېمىشقا ئاتنى مەھكەم تۇتمىدىڭ، كالۋا! — دەپ نويان نەۋكەرنى ئەيىبلىدى، — ھەممىمىز ئەمىرزادىنىڭ غەزىپىگە قالدۇق! بىزدىن خاپا بولۇپ كەتتى!

بابىر باغ تۆرىدىكى ھەشىمەتلىك ساراي ئالدىغا بېرىپ، ئېتىنى توختاتتى. خىزمەتكارلاردىن بىرسى ئالدىراپ كېلىپ ئاتنىڭ چولتۇرىدىن ئېلىۋېتىپ بابىرنىڭ يالغۇز ۋە يالاڭباش قايىقانلىقىدىن ھەيران بولدى. سارايدا بابىرنىڭ مومىسى ئېسەن دۆلەت بېگىم ئۇنى كۈتۈپ ئولتۇرغان بولسا كېرەك. ئەگەر ھازىر ئۇ بابىرنىڭ قانداق

ئەھۋالدا قايتقانلىقىنى كۆرۈپ قالسا ۋە نېمىلەر بولغانلىقىنى بىلسە، مۇلازىمىلارمۇ، نەۋكەرلەرمۇ جازالىنىشى ئېنىق. چۈنكى پادىشاھ ھەزرەتلىرى بابىرنى كۆز قارىچۇقىدەك ئاسراشنى ئېسەن دۆلەت بېگىگە تاپشۇرۇپ، چارباغ ۋە قەسىرنى ھەممە خىزمەتكارلىرى بىلەن ئۇنىڭ ئىختىيارىغا بەرگەندى.

مۇلازىم ۋە نەۋكەرلەر قورقۇپراق سارايدا يېقىنلاشقاندا، مەرمەر كۆلچەكنىڭ بېرىسىدىكى بېھى شېخىغا قاڭتۇرۇپ قويۇلغان بوز ئاتقا كۆزى چۈشتى. بابىرنىڭ كۆلچەك بويىدىكى ئالتۇن ھەل بېرىلگەن راۋاققا كىرگىنىنى سېزىشىپ، شۇ يەردە ئاستا ئاتتىن چۈشۈشتى. نوپان كۆكەلداش بابىرنىڭ سەللىسىنى قېقىپ، قولىدا ئاۋايلاپ تۇتۇپ كېلىۋاتاتتى. شۇ پەيتتە راۋاق ئىچىدىن بېشىغا دوپپا كىيگەن بابىر چىقتى. ئېتى ئۈركۈگەن نەۋكەر ئۆزىنى بابىرنىڭ پۇتى تېگىگە تاشلاپ ئۆزرە سوراقتا تەمشەلدى.

نوپان كۆكەلداشنىڭ سەللىنى ئېسىل سوۋغىغا ئوخشىتىپ ئاۋايلاپ كۆتۈرۈپ كېلىۋاتقانلىقى بابىرغا بىردىنلا ناھايىتى كۈلكىلىك تۇيۇلدى. ئۇنىڭدىن قاتتىق دەشەنەم كۆتۈپ باش ئېگىپ تۇرغانلار توساتتىن كۈلكە ئاۋازىنى ئاڭلاپ، ھەيرانلىقتا باشلىرىنى كۆتۈردى. بابىر بالىلارچە زوق بىلەن چالقسىغا ئېگىلىپ قاقلاپ كۈلەتتى. نوپان كۆكەلداشمۇ قولىدىكى سەللىگە ئەمدى باشقىچە كۆز بىلەن قارىدى ۋە كۈلۈۋەتتى. باشقىلارمۇ يەلكىسىدىن تاغ ئۆرۈلۈپ چۈشكەندەك يايىراپ كۈلەتتى ۋە ھىجىيشاتتى. بابىر كۈلكىدىن توختاپ، ئېتى ئۈركۈگەن نەۋكەرگە يۈزلەندى:

— سىزدە ئەيىب يوق ئىدى...

نەۋكەر ئۇنىڭدىن چوڭ بىر ئىنئام ئالغاندەك ئەستايىدىل مىننەتدار

بولۇپ تەزىم قىلدى. بابىر نويانغا تەيىنلىدى:

— چوڭ ئانام بىلمسۇن.

— مۇددىئايىمىزنىڭ ئۆزى شۇ، ئەمىرزادەم، — كۈلدى نويان ۋە

باشقا مۇلازىمىلارغا سىرداشلارچە كۆز قىسىپ قويدى.

شۇنداق پەيتتە كۆكەلداش ۋە تەڭتۈشلەر ئۆزلىرىنى تەخت ۋارىسىغا خىزمەت قىلىۋاتقان ياش مۇلازىمىلار دەپ ئەمەس، ئۇنىڭ سىرلىرىغا شېرىك بولغان يېقىن دوستلار دەپ بىلىشەتتى ۋە بۇنىڭدىن كۆڭۈل-لىرى كۆتۈرۈلۈپ، بابىرغا نىسبەتەن مېھرى ئېشىپ باراتتى.

سارايدىن چىققان سەۋدەر بابىرنىڭ ئۇدۇلىدا قول قوشتۇرۇپ، ئىچكىرىدە مۇدەررىس ئۇنى كۈتۈپ تۇرغانلىقىنى ئېيتتى. بابىر بۈگۈن شەرىئە ئىلمىدىن دەرس ئېلىش كېرەكلىكىنى ئەسلىدى ۋە تەڭتۈشلىرىدىن خالار-خالىماس ئايرىلىپ، سارايدا كەتتى.

ئىشىكلىرى نەپىس نەقىشلەر بىلەن بېزەلگەن، ئىچىدىكى ئالتۇن-

كۈمۈش بۇيۇملار كۆزنى قاماشتۇرىدىغان سارايدا ھازىر بابىرنى پەقەت بىرلا ئۆي ئۆزىگە تارتاتتى. مۇدەررىسنىڭ كۈتۈپ ئولتۇرغىنىغا قارىماي، بابىر ياخشى كۆرگەن كىتابلىرى قويۇلغان شۇ ئۆيگە بۇرۇلدى. مەخمەل ۋە كۆن مۇقاۋىلار ئىچىدە سەھىپىلەرگە يېزىلغان قۇرلاردا ئۇلۇغ شائىرلارنىڭ ئوتلۇق نەپەسلىرى سېزىلىپ تۇرغان-دەك بولاتتى. بابىر فېردەۋسدىن، سەئىددىن مىڭلاپ بېيىتلەرنى يادقا بىلىدۇ. ھازىر ئۇ كىتابلىرى ئارىسىدىن «خەمسە» نى ئېلىۋېتىپ، يىراق ھىراتتا ياشاۋاتقان ئەلىشىر ناۋايىنى خىيال كۆزى بىلەن كۆرۈۋاتقان دەك بولدى. ھىراتتا تەلىم ئېلىپ كەلگەن ئەنجانلىق مېمار موللاپەزىلىدىن مانا شۇ ساراي ۋە مەرمەر كۆلچەكنىڭ ئالتۇن ھەل بېرىلگەن راۋىقىنى ياسىغان چاغلىرىدا ياش بابىرغا

ئاۋايى ھەققىدە ناھايىتى كۆپ ئاجايىپ ھېكايىلەرنى ئېيتىپ بەرگەندى. مېمار ھىراتتىن ئەلىشىر ناۋايىنىڭ بېھزاد سىزغان رەسىمدىن ياخشى بىر نۇسخا كۆچۈرتۈپ كەلگەندى. بابىرنىڭمۇ ناۋايىغا ئىخلاس قىلىدىغانلىقىنى سەزگەن مېمار ئۇنىڭغا مانا شۇ رەسىمنى ئىنتام قىلغاندى. بابىر «پەرھاد ۋە شېرىن» داستانى ئىچىدىن شۇ رەسىمنى ئالدى. دە، شەرئە ئىلمىگە ئائىت دەپتىرىنىڭ ئىچىگە سالدى. ئاندىن مۇدەررىس ئولتۇرغان ئۆيگە چىقتى.

ئاپئاق ساقلى كۆكسىگە چۈشكەن، چوڭ ئاق سەلىلە ئورغان، قاشلىرى ئۆسكەن قېرى مۇدەررىس دەرسخانا تۆرىدە، شايى كۆرپە ئۈستىدە ئولتۇرۇپ، قۇرئاندىن قىرائەت بىلەن سۈرىلەر ئوقۇپ، پارس ئىلىدا فىقھ^① ئىلمىنىڭ قانۇنلىرىنى چۈشەندۈرۈشكە كىرىشتى. بابىر ئەرەب-پارس تىللىرىنى ياخشى ئۆگەنگەندى، قۇرئان سۈرىلىرىنىڭ كۆپىنى يادا بىلەتتى، مەنىسىنىمۇ چۈشەنەتتى. فىقھ ئىلمىنىڭ بەزى نۇقتىلىرىغىمۇ قىزىقاتتى، ئەمما ھازىر شۇ دەققىدە ئۇنىڭ كۆز ئالدىدىن سۇھراب ۋە پەرھادلارنىڭ قەھرىمانانە ئىشلىرى شاۋقۇن-سۈرەن سېلىپ ئۆتمەكتە ئىدى. چارباغدىكى مەشىقلەر ۋاقتىدا تېنىگە سىغماي ئەۋج ئېلىپ كەتكەن شوخ، بەڭباش بىر كۈچ ھازىرغىچە قەلبىنى ھەرىكەتكە كەلتۈرۈپ تۇراتتى.

ئۇنىڭغا يادا بولۇپ قالغان سۆيۈملۈك بېيىتلەر گامى تۈركىي، گامى پارسى ئاھاڭلاردا مۇدەررىس قىرائىتىنى بۆسۈپ ئۆتۈپ، خىيالىدا جاراڭلاپ ئاڭلىنىشقا باشلىدى:

“قاشى ياسىنىمۇ دېيىن، كۆزى قاراسىنىمۇ دېيىن؟” زى مەردانى

① فىقھ-ئىسلام دىنى قانۇنشۇناسلىق ئىلمى.

جاھان مەردى بىيامۇز! ①

ياد بولۇپ قالغان بۇ قۇرلار خىيالىدىن ئۆتۈۋاتقاندا،
بابىر دەپتىرىنىڭ ئىچىگە سېلىنغان سۈرەتنى مۇدەررىسكە
كۆرسەتمەسلىككە تىرىشىپ ئاستا ئالدى. كۆزلىرىدىن ئىلھام ۋە
مېھىر يېغىۋاتقان ناۋايى ئۇزۇن قارا چاپان كىيگەن، ئىنچىكە ھاسىغا
تايانغان. ئۇنىڭ پۈتۈن قىياپىتى ياخشىلىق ئىستەپ كەلگەن ھەربىر
كىشىگە چوڭ ياخشىلىقلار قىلالىشىدىن دالالەت بېرەتتى. بابىر
سۈرەتكە قاراپ تۇرۇپ ئۆزىچە سورىدى: "ئۇلۇغ ئەمىر نېسىپ
قىلسا، ھۇزۇرىڭىزغا بارسام، يولۇمدا ئالۋاستى ۋە ئەجدىھالار
ئۇچرسا، پەرھادىڭىزدەك ھەممىسىنى يېڭىپ ئۆتسەم. شۇ چاغدا
سىز ماڭا... شېئىرىيەت تىلىماتىنى ئاچىدىغان ئاچقۇچنى بېرەرسىزمۇ؟"
مۇدەررىس قىرائەت بىلەن ئۇقتۇرۇۋاتقان دەرسلىرى بىھۇدە
ئېتىۋاتقانلىقىنى بىردىنلا سېزىپ قالدى، ئاستا ئورنىدىن تۇردى - دە،
بابىرنىڭ يېنىغا كەلدى. بابىر سۈرەتنى يوشۇرۇشقا ئۈلگۈرەلمىدى.
— ئادەم سۈرىتى؟! — غەزەپ بىلەن سورىدى مۇدەررىس، —
سىز قۇرئانى شەرىپتىن دەرس ئاڭلاش ئورنىغا شەرىئەت قەتئىي
مەنىنى قىلغان سۈرەتچىلىك بىلەن مەشغۇلمۇسىز، مىرزىم؟
— مۇدەررىس جانابلىرى، بۇ سۈرەتنى مەن سىزغا ئەمەسمەن.
بۇنى ماڭا ھىراقتىن ئېلىپ كەلگەن. بۇ ئۇلۇغ زات — ئەمىر ئەلىشىر.
مۇدەررىس ناۋايىنى شائىر دەپ ئاڭلىغان. ئەسەرلىرىنى تېخى
ئوقۇمىغانىدى.

— ئادەم سۈرىتىنى تارقىتىش — شەيئان لەنتىنىڭ ئىشى!
قېنى بۇ سۈرەتنى ماڭا بېرىڭ، مىرزىم! بېرىڭ!

① "مەردلىكنى جاھان مەردلىرىدىن ئۆگەن"

مۇدەررىسنىڭ غەزەپلىك كەيپىياتى سۈرەتنى يىرتىپ تاشلاشتىنمۇ قايتمايدىغانلىقىنى كۆرسىتەتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن بابىر سۈرەتنى بەرمەي تۇرۇۋالدى. مۇدەررىسنىڭ غەزىپى كەلدى، ئەمما تەخت ۋارىسىغا قاتتىق سۆز قىلىشتىن قورقتى. بابىردىن خاپا بولۇپ، ئېسەن دۆلەت بېگىگە شىكايەت قىلىشقا كەتتى.

ئەللىك بەش ياشلاردىكى سالاپەتلىك موھامى سىدام ئاق ئەتلەس كۆڭلىكىنى لەپىلدىتىپ دەرسخانىغا كىرىپ كېلىۋاتقاندا بابىر دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ، مومىسىغا سالام بەردى. ئېسەن دۆلەت بېگىم سۈرەتنى قولغا ئالدى ۋە ناۋايى تەشۋىرىگە ئىختىيارسىز قىزىقىپ: — يۈزلىرىدە پەرىشتىلىرى بار زات ئىكەن، — دەپ قويدى. ئاندىن نېپىز يىپەك رومالنىڭ بىر ئۇچى بىلەن يۈزىنى مۇدەررىستىن توسۇپ، ئۇنىڭغا يېرىم ئۆرۈلگەن ھالدا دېدى، — مۇدەررىس جاناب-لىرى، بۇ سۈرەت ھىراتتا شەرىئەت پېشۋالىرىنىڭ رۇخسىتى بىلەن سىزىلغانغۇ؟

— مېنى كەچۈرۈڭ، ھەزرىتى خانىم، — دېدى ئىشىك ئالدىدا قاپقىنى سېلىپ يەرگە قاراپ تۇرغان مۇدەررىس، — ئەمما ھىراتتا شەرىئەت قانۇنلىرى بۇزۇلغان. شىئەلەر تەسىرىدە سىزىلغان بۇ سۈرەت بىزنىڭ پاك سۈننىي مەزھىپىمىزگە مۇتلەق توغرا كەلمەيدۇ. مەن تەخت ۋارىسىنى ئاگاھلاندۇرماقچىمەنكى، بىزگە مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ۋەسىيەت قىلغان ھەقىقىي مۇسۇلمانچىلىق شۇ پەيتتە خۇراساندا ئەمەس، ماۋەرائۇننەھردەدۇر!

ئېسەن دۆلەت بېگىم مۇدەررىس بىلەن مەزھەپلەر توغرىسىدا مۇنازىرىلىشىپ تۇرۇشنى خالىمىدى. بابىرغا يۈزلىنىپ: — بىرتەرەپتىن ئالغاندا، مۇدەررىس جانابلىرى ھەقىلىق، —

دېدى، — فىقھ دەرسىدە سۈرەت كۆرۈش ئورۇنسىز، ئەزىزىم،
خۇدا نېسىب قىلسا، سىز ھۆكۈمدار بولۇپ يۇرت سورايسىز، شۇنىڭ
ئۈچۈن فىقھ قانۇنلىرىنى باشتىن ئاخىرىغىچە بىلىۋېلىڭ. سۈرەتنى
مەن ئېلىپ كېتەي.

بابىر سۈرەتنى مومىسىدىن بىردەملىك سوراپ ئالدى. دە،
ئاۋايلاپ كىتاب ئارىسىغا سېلىپ بەردى.

— ئېھتىيات قىلىڭ، سىزگە ئارزۇيۇمنى تاپشۇردۇم، — دېدى.

ئېسەن دۆلەت بېگىم نەۋرىسىنىڭ سۆزلىرىنى ياقتۇرۇپ دېدى:

— بەلكى ئەلشىربەگنى ئەنجانغا تەكلىپ قىلارسىز.

— كېلەرمىكىن؟ — كۆزلىرى يېنىپ سورىدى بابىر.

— سەمەرقەندكە كەلگەنغۇ، پەرغانە ۋادىسىنىڭ تەرىپى ئالەمگە

مەشھۇر. ئىلاج تاپسا ئەلۋەتتە كېلىدۇ. ئەلشىربەگ ناھايىتىمۇ پاك،

ئەۋلىيا تەبىئەت ئادەم دەپ ئاڭلىغاندۇق. ئۆزى كەلسە، مۇدەررىس

جانابلىرىغىمۇ يېقىپ قىلىشى شۈبھىسىز!

مۇدەررىسنىڭ ئەمدى چىرايى سەل ئېچىلدى. قەددىنى رۇسلاپ:

— ھەر ھالدا شۇنداق بولغاي! — دەپ قويدى.

ئېسەن دۆلەت بېگىم ئۇلارنى ئۈستىلىق بىلەن ياراشتۇرغىنىدىن

مەمنۇن بولۇپ دەرسخانىدىن چىقتى.

2

كۈن قىيامغا كېلىپ، پېشىن نامىزى ئوقۇلغاندىن كېيىن

ساراينىڭ ئىچى-تېشى جىمجىت بولۇپ قالدى. روزىنىڭ ئازابى

ئەمدى بىلىنىشكە باشلىغاندى، ياز كۈنىدە ئۇسساپ ھالسىزلانغان

ئادەملەر كۈننى قانداق كەچ قىلىشنى بىلمەي تاقەتسىزلىنەتتى.

ھەشەمەتلىك بىنا ئىگىلىرى سالقىن ئۆيلىرىدە جىم يېتىپ، ئۇخلاش بىلەن جان ساقلاشنى ئادەت قىلغانىدى.

بابىرمۇ بۈگۈنكى دەرسلەرنى تۈگەتپ، ئۆز خانىسىدا يانپاشلاپ يېتىپتۇ. بىراق بايقى شېرىن ئارزۇلار ھامان خىيالىنى دولقۇنلىتىپ، كۆزىگە ئۇيقۇ كەلتۈرمەيتتى. ئۇ قەغەز - قەلەم ئېلىپ، شېئىر يازماق - چى بولدى. لېكىن ھازىر ئۇنىڭ خىيالىغا ياد بولۇپ قالغان مەشھۇر بېيىتلەردىن باشقا شېئىر كەلمەيتتى. شۇ چاغدا ئۇ ئىككىنچى بىر دەپتەرنى ئالدى - دە، پەرغانە ۋادىسى ھەققىدە بىلگەنلىرىنى ئاددىي نەسر تەرىقىسىدە يېزىشقا باشلىدى: "قاتمۇقات تاغلار، ئوۋ قۇشى كۆپ، ئاق كېيىكنى ئاخسى چۆلىدە كۆرگەنمىز. مەرغىلان ئەتراپىدىمۇ بار". بابىر پەرغانە ۋادىسىدا نېمىكى گۈزەللىك كۆرگەن بولسا، ھەممىسىنى يازغۇسى كېلەتتى. كېيىن ھىراتقا ئەمىر ئەلىشىر - نىڭ ھۇزۇرىغا بارغاندا بۇ يازغانلىرى ناھايىتى كېرەك بولىدىغاندەك قىلاتتى.

ئۇ يېزىشقا بېرىلىپ كېتىپ، ساراي ئالدىغىچە چىپىپ كەلگەن ئاتنىڭ دۈپۈرىنى ئاڭلىمىدى. بىردىنلا جىمجىت ساراينىڭ قايسىبىر ئۆيىدە ئايال كىشىنىڭ پەرياد ئۇرۇپ يىغلىغىنى ئاڭلاندى. بابىر چۆچۈپ بېشىنى كۆتۈردى. يىغا ئاۋازى ئېسەن دۆلەت بېگىمنىڭ خانىسى تەرىپىدىن كەلمەكتە ئىدى. بابىر ئورنىدىن سەكرەپ تۇردى، تەكرار ئاڭلانغان ئەلەملىك يىغىدىن بەدەنىنى شۈركۈنۈپ، مومىسىنىڭ خانىسىغا قاراپ يۈگۈردى.

ئىشك ھاللاڭ ئوچۇق. ئېسەن دۆلەت بېگىمنىڭ رومالى بېشىدىن چۈشۈپ كەتكەن. ئۇ قىزى قۇتلۇق نىگارخانم ئەۋەتكەن خەتنى ئېچىپ ئوقۇماقچى بولدى، ئەمما ياشلىق كۆزلىرى ھېچ نەرسىنى

كۆرمەيتتى.

ئاخسىدىن ئۆلۈم خەۋىرىنى ئېلىپ كەلگەن قاسىمبەگ يەلكىسى بىلەن تامغا ئاران يۆلىنىپ، زورغا ئۆرە تۇراتتى. ئۇ سەكسەن چاقىرىم يولنى ئاتلىق دەم ئالماي بېسىپ ئۆتكەن ۋە كىرىپكىلردىن گىچە چاڭ باسقانىدى.

ھازىرلا گۈلدەك نەپىس تۇيغۇلار ئىچىدە يۈرگەن بابىرغا ئۆلۈم خەۋىرى شۇ گۈل ئارىسىدىن چىققان يىلان بولۇپ تۇيۇلدى. ئۇ قاسىمبەگدىن سەسكەنگەندەك رەڭگى ئۆچۈپ، بىردىن ئارقىسىغا داچىدى. قاسىمبەگ بولسا ئۇنىڭغا ئىنتىلدى. بابىرنىڭ ئۇدۇلىدا تىز چۆكۈپ، بوغۇق ۋە يېلىنغان ئاۋاز بىلەن سۆزلەشكە باشلىدى:

— مەرزام!... خۇدا سىزگە قۇۋۋەت بەرسۇن! ئەمدى بىزنىڭ پۇشتىپاناھىمىز ئۆزىڭىز سىز! ئىككى تەرىپىمىزنى دۈشمەن باسقان. ۋالدىڭىز تەيىنلەپ ئەۋەتتى. دەرھال ئەنجان قورغىنىغا بېرىپ، بەگلەرنى يىغىش كېرەك!

ئېسەن دۆلەت بېگىم قاينۇغا بېرىلىپ يىغلاپ ئولتۇرىدىغان پەيت ئەمەسلىكىنى ئەمدى سەزدى. قاسىمبەگنى ئورنىدىن تۇرغۇزدى. دە:

— ساداقتىڭىزدىن مەنئەتدارمىز، — دېدى، — سىز بابىر مەرزام بىلەن بىللە ئاتلىنىڭ! بىزمۇ ئەمدى چارباغدىن قورغانغا كۆچمىز.

مۇدھىش خەۋەر بابىرنى جىمجىت قىلىپ قويدى. ئۇ تېڭىرقىغان ئەھۋالدا كىيىندى، ئېتىغا مىندى. شۇ چاغدا ئۇنىڭ كۆزىگە ياشناپ تۇرغان دەرەخلەر، سۈيىلىق مەرمەر كۆلچەكلەر ئاللىقانداق مۇڭلىنىپ تۇرغاندەك كۆرۈندى. بۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئاتىسى بىنا قىلغانىدى. ئەمدى ئۇ ئادەم بۇ جايلارغا ھېچقاچان كەلمەيدۇ. ئەنە ئاشۇ نەشپۈتلەرنىڭ كۆچىتىنى ئۆمەرشەيخ مەرزىمنىڭ ئۆزى

تىككەندى. ھازىر ئۇلار مېۋە بەردى، ئاز كۈندە پىشىدۇ. ئەمما ئۇلارنى تىكتۈرگەن ئادەم ئەمدى مەڭگۈ بۇ مېۋىلەردىن تېتىپ كۆرەلمەيدۇ.

چارباغدىن چىقىپ، تاش يولىدا كېتىۋاتقىنىدا بابىر ئاتىسىنى يەنە ئەسلىدى. بۇ يولغا ئاتىسى ياتقۇزغان تاشلارمۇ تۇرۇپتۇ. يىراقتا كۆرۈنگەن ئېگىز قورغاننىمۇ ئاتىسى سالدۇرغانىدى. ھەممىسى پۈتۈن، ھەممىسى بار. پەقەت ئۇنىڭ ئۆزى يوق. بابىر ئەمدى ئاتىسىنى ئۆمۈرۋايەت كۆرەلمەيدىغانلىقىنى پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن ھېس قىلدى ۋە ئاچچىق جۇدالىق تۇيغۇسى بىردىن ئۇنىڭ پۈتۈن ئەزايىنى تولدۇرۇپ، كۆزلىرىدىن ياقىسىغا ياش بولۇپ تامدى.

ئالدىدا سۇ توشقۇزۇلغان كۆلچەك ۋە ئون بىر قۇرلۇق ① ئېگىز تام بىلەن ئورالغان ئەنجان قورغىنى كۆرۈندى. ئۇلار مرزا دەرۋا-زىسىغا يېقىنلاشقاندا ئىچكىرىدىن بەش-ئالتە كىشى ئات چاپتۇرۇپ چىقتى. ئالدىدا قۇلا ئات مىنىپ كېلىۋاتقان قىڭغىر كۆزلۈك موغۇل-سىمان بەگ — بابىرنىڭ ئانىسىغا قېرىنداشلىقى بولغان شېرىم تاغا ئىدى. ئۇ بابىرنىڭ يۈزىدە ئېغىر مۇسبەت ئالامىتىنى كۆردى — دە، ئاتتىن سەكرەپ چۈشتى، كۆزىگە ياش كەلمىسىمۇ ھۆركرەپ:

— مەن ئىشەنمىگەندىم، ئەمرزادەم! — دېدى، — پۇشتىپانا —

ھىمىزدىن ئايرىلغىنىمىز راستمۇ؟ ئاھ، بىۋاپا دۇنيا!

— كىمدىن ئاڭلىدىڭىز، — سورىدى قاسىمبەگ، — بۇ خەۋەر

ھازىرچە سىز ساقلىنىشى كېرەك ئىدى!

شېرىمبەگ ياقىسىنى تۇتۇپ:

① "قۇر" ئەنجان تېمىنىڭ قۇرى كۆزدە تۇتۇلىدۇ. — تەرجىماندىن.

— خۇدانىڭ قۇدرىتىنى قاراڭكى، — دېدى، — بىر ئالاقىچى كەپتىرىم ئاسماندا ئۇچۇپ يۈرۈپ بىردىنلا يوقاپ كەتتى. "كىم ئۇنى چۈشۈرۈۋالدى" دەپ ئۆگزىگە چىقتىم. بىر ئازدىن كېيىن كەپتەر ئالدىمغا كېلىپ قوندى. قاننىڭ ئاستىدىن بىر قەغەز كۆرۈندى. ئېلىپ كۆرسەم، مانا شۇ قايغۇلۇق خەۋەر! كىم يازغان؟ ئاسماندا پەرىشتىلەر يېزىپ ئەۋەتتىمۇ، بىلىمدىم!

شېرىمبەگ باپىرنىڭ ئېگىزىگە بىر قولىنى قويۇپ، يۈزىنى ئۇنىڭغا يېقىنلاشتۇردى. — دە، پەس ئاۋاز بىلەن:

— مىرزىم، قورغانغا كىرمەڭ، خەتەرلىك، — دېدى. بۇ سۆزلەرنى قاسىمبەگمۇ ئاڭلىدى. ئۆمەرشەيخ مىرزىا ھايات چېغىدا تۈزۈكرەك لاۋازىمات ئالاماي روھى چۈشۈپ يۈرگەن شېرىمبەگ ئەمدى بابىر مىرزىغا باشقىلاردىن بۇرۇنراق مېھرۇشەپقەت كۆرسەتتى، ئۇنىڭ ئىشەنچىگە ئىگە بولماقچى ۋە چوڭساق مەرتىۋىگە ئېرىشمەكچى ئىدى. قاسىمبەگ بۇنى سېزىپ بابىرغا خاتىرىچەم سۆزلىدى:

— ئەمىرزادەم، ئارتۇقچە قورقۇشنىڭ ئورنى يوق. تېزىرەك قورغانغا كىرىپ سادىق بەگلىرىنى يىغايلى.

شېرىمبەگ ئات ئۈستىدىكى قاسىمبەگ بىلەن يەردە تۇرۇپ سۆز-لىشىشنى ئۆزىگە ئەپ كۆرمىدى. ئالدىراپ ئېتىغا مىندى. — دە، غەزەپ بىلەن دېدى:

— سىز تېخى ئەھۋالنى بىلمەيسىز، جاناب قاسىمبەگ! سادىق بەگلىرىڭىز خوجەندى دۈشمەنگە تاپشۇردى! ئىسپەرنى تاپشۇردى! مەرغىلانى تاپشۇردى!

— مەرغىلانى؟! — سەسكىنىپ سورىدى بابىر، — قاچان؟

— ھازىر خەۋەر كەلدى! دۈشمەن چېكەتكىگە ئوخشاش يامراپ قۇۋاغا يېقىنلاشتى! ئەمدى نوۋەت ئەنجانغا. سادىق بەگلەر ئەنجانغا قوشۇپ مرزامنىمۇ دۈشمەنگە بېرىۋەتسۇنمۇ؟ ياق! مەن تىرىك بولسام، بۇنىڭغا يول قويمايمەن!

ئېغىر مۇسەبەت ئۈستىگە قوشۇلغان بۇ شۇم خەۋەرلەر بابىرنى ناھايىتى ئېسەنگىرتىپ قويدى. ئۆزى كۈن بويى روزا تۇتۇپ، دەرمانى كېتىپ باراتتى، ناھايىتى قاتتىق چاڭقىغانلىقىدىن تىلى تاڭلىيغا چاپلىشىپ قالغاندەك تۇيۇلاتتى. ئۇنىڭ تەشنا كۆزلىرى قورغان تېمى ئاستىدىكى خەندەككە تولدۇرۇلغان قارامتۇل سۇغا چۈشتى. تۇرۇپ قالغان شۇ قارا سۇمۇ ئۇنىڭغا ئاللىقانداق جازىبىلىك كۆرۈنىدى. ئۇ قۇرۇپ كەتكەن لەۋلىرىنى نەمسىز تىلى بىلەن يالاپ قويدى.

شېرىمبەگ دادىل بېرىپ، بابىر مىنگەن بوز ئاتنىڭ ئالتۇن بېزەك-لىك يۈگىنىدىن تۇتتى:

— مەن سادىق تاغىڭىز مەن، مرزام، ئىجازەت بېرىڭ، سىزنى بۇ خەتەرلەردىن يىراققا ئېلىپ كېتەي!

بابىر شېرىمبەگ ئېيتىۋاتقان خەتەرلەرنى ھازىر ئانچە ئويلىمايتتى ۋە ئېنىق ھېس قىلمايتتى. ئەمما ئۇنىڭ قايغۇدىن ئېزىلگەن كۆڭلىمۇ، تەشەنلىقتىن قىيىنلىۋاتقان بەدىنىمۇ كۆز ئالدىدىكى ئېتىكىلىك ۋە دىمىق قورغاندىن كۆرە، يىراقتىكى دەرەخزارلىقلارنى، كەڭ ئوچۇق جايلارنى ئەۋزەل كۆرەتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن شېرىمبەگ ئۇنىڭ ئېتىنى ئارقىغا بۇراۋاتقاندا بابىر قارشىلىق قىلمىدى. قاسىمبەگ ئەنسىرەپ:

— مرزام، ۋالدىڭىزنىڭ تەيىنلىگىنى باشقىچە ئىدى! — دېدى.

— ۋالدىسى بۇ يەردىكى ئەھۋالنى بىلمىگەندۇ! — دەپ بابىرنىڭ

ئورنىغا شېرىمبەگ جاۋاپ بەردى. ئەمما قاسىمبەگ ئۇنىڭ گېپىگە قۇلاق سالماي بابىرغا يانداشتى:

— خانىم ھەزرەتلىرى بۈگۈن دەپنە مۇراسىمىنى ئۆتكۈزۈپ ئەتە ئەنجانغا كېلىدۇ. چوڭ ئانىڭىزمۇ چارباغدىن قورغانغا كۆچمەكچى ئىدى. ئۇلار سىزنى نەدىن تاپىدۇ؟

بابىر ئەمدى سەل خىيالىنى يىغىپ، شېرىمبەگدىن سورىدى:

— قاياققا بارماقچىمىز؟

شېرىمبەگ قاسىمبەگكە ئاڭلاتماسلىققا تىرىشىپ، بابىرنىڭ قۇلىقىغا پىچىرلىدى:

— ئالاتاغ تەرەپلىرىگە، ئوشقا، بەلكىم ئۆزگەنتكە.
بابىر بۇنى قاسىمبەگتىن سىر تۇتۇشنى خالىماي، ئاستا ئۇنىڭغا ئېيتتى:

— ئوش يولىدا بولىمىز، ئانامغا خەۋەر بېرىڭ.

— مەن ئاۋۋال قورغاندىكى بەگلەر بىلەن سۆزلىشەي، ئەمىر-زادەم! ئۇلارنىڭ كەيپىياتىنى بىلەي!

— ئۇنىڭدىن كۆرە خوجا ئابدۇللاغا يولۇقۇڭ.

— بۇ ئەمرىڭىزنى دەرھال بەجا كەلتۈرىمەن!

قاسىمبەگ ئېتىنى قورغان دەرۋازىسى تەرەپكە بۇرىدى. بابىر بولسا يېنىدىكى ئەللىككە يېقىن ئاتلىق بىلەن قورغاندىن يىراقلىشىپ كېتىشكە باشلىدى.

قورغان ئىچىدىن دەرۋازىخاننىڭ ئۆگزىسىگە چىقىۋالغان پاكار بىر نەۋكەر تام پەنجىرسى ئارىسىدىن ئۇلارنى كۆزىتىپ تۇرغانىدى.

قاسىمبەگ مىرزا دەرۋازىسىدىن ئالدىراش كىرىۋاتقاندا بۇ نەۋكەرمۇ ئۆگزىدىن ئاستا چۈشتى - دە، تام ئالدىغا باغلاپ قويغان ئېتىنى مىنىپ، خوجا يېنى ئەھمەد تەنبەل ساقلاپ تۇرغان يەرگە قاراپ كەتتى.

مېۋىلىرى پۈتۈنلەي پىشقان چوڭ باغنىڭ يۇقىرىسىدا مەرەمەر گۈمبەزلىك ھاممام بار ئىدى. باغ ئىگىسى ياقۇببەگ يازنىڭ ئىسسىق كۈنلىرىدە شۇ ھاممامنىڭ مېھمانخانىغا ئوخشىتىپ بېزىتىلگەن سالقىن بىر خانىسىدا دەم ئالاتتى. ئېسىل گىلەملەر سېلىنغان بۇ خانىسىنىڭ تۆرىدە ھازىر ئەھمەد تەنبەل ئولتۇرۇپتۇ. ئۇ كۈمۈش بىلەن زىننەتلەنگەن قىمىز قاپقىدىن جىگدە گۈللۈك چىنىگە قىمىز قويۇپ، بىر سۈمۈردى، ئاندىن سارغۇچ بۇرۇتىنى ئالدىقىنى بىلەن ئېرتىۋېتىپ:

— خۇدايىم مېنى كەچۈرسۇن، بۈگۈن روزىنى بۇزدۇم، — دېدى، — يولدا تەشۋالىقتىن تىلىم تاڭلىيىمغا چاپلىشىپ قالدى. ھوشۇمدىن كېتىپ ئاتتىن يىقىلىدىغان ھالەتكە كەلدىم. — بۈگۈن سىزگە راۋا، — دېدى ياقۇببەگ، — زۆرۈر ئىكەن، كەچۈرۈشكە بولىدۇ. مۈشكۈل ئىشقا بەل باغلاپسىز. ئەگەر مۇۋەپپەقىيەت قازىنىپ، تەخت جاھانگىر مىرزىغا ئۆتسە، سىز ئۇنىڭ ئەڭ ئىشەنگەن رەھنەماسى^① بولىسىز.

ئەھمەد تەنبەل بۇ نۇرلۇق ئىستىقبالىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ، بىر ئەندىكىتى. ئالدىنقى چىشلىرىدىن ئىككىسى چۈشۈپ كەتكەن سېمىز ياقۇببەگ ئۇنىڭغا سىناش نەزىرى بىلەن قاراپ تۇراتتى. ياقۇببەگنىڭ

① رەھنەما — يول كۆرسەتكۈچى. — تەرجىماندىن.

قارشىدا "مېنىڭ بۇ خەتەرلىك ئىشقا نېمە ئۈچۈن قاتناشقانلىقىمنى ئۇنتۇماسمىكىن؟" دېگەن مەنە بار ئىدى. ئەھمەد تەنپەل سەگەكلەشتى:

— بەگ جانابلىرى، سىز بىلەن بىز ئەسلى موغۇل ① ئۇرۇقىدىن بارلاسلارنىڭ ② پەرغانە ۋىلايىتىدە شۇنچە ۋاقىت ھۆكۈم سۈرگىنى يېتەر. ئەمدى نۆۋەت بىزنىڭكى. مەن سىزنى موغۇل بەگلىرىنىڭ ئەڭ ئۇلۇغى دەپ بىلىمەن. خۇدا ئامەت بېرىپ، ئەگەر مەن تەخت ۋارىسىغا رەھنەما بولسام، شۇ چاغدىمۇ ماڭا سىز رەھنەمالىق قىلغايسىز!

— ئىنشائاللا! — دەپ ياقۇببەگ مەمنۇنلۇق بىلەن كالتە ساقلىنى سىلاپ قويدى، — قېنى، ئەھمەدبەگ، ئۇسسۇزلۇق بېسىلغاندىن كېيىن ئاچلىق بىلىنىدۇ. سوغۇق گۆشتىن يەپ بېقىڭ. ئەھمەد تەنپەل چىن لېگىنىدىكى گۆشكە ئەمدى قول ئۇزاتقاندا ئىشك ئاستا ئېچىلدى. ئەھمەد تەنپەل لېگەننى بىر چەتكە سۈرۈپ، ئىشككە قادىلىپ قارىدى. بايىقى پاكار نەۋكەر خوجايىنىنىڭ تىنچلىقىنى بۇزغانلىقى ئۈچۈن ئۆزرە سورىغاندەك بوسۇغىدىن نېرى تۇرۇپ، تەزىم قىلدى:

— بەگ جانابلىرى، سۇيۇنچە بېرىڭ! — دېدى، — بابىر مىرزا قورغانغا كىرمەي قايتىپ كەتتى. — شېرىمبەگ بىلەن بىللىمۇ؟

① ئۆزبېكلەشكەن موغۇللارنى دېمەكچى.

② بارلاس — تۆمۈرىيلەر دەۋرىدىكى بىر ئۆزبېك قەبىلىسىنىڭ نامى. — تەرجىماندىن.

— ھەئە، شۇنداق!

ئەھمەد تەنبەل ئۈچۈن بۇ راستتىنلا خۇشال-لىق خەۋەر ئىدى، كۆن قاپچۇقتىن بىر ئالتۇن تەڭگە ئېلىپ، بوسۇغا ئالدىغا تاشلىدى، پاكار نەۋكەر تەڭگىنى ئالدىراپ-تېنەپ ئېلىپ، ئىككى پۈكلىنىپ رەھمەت ئېيتتى. ئاندىن ئەھمەد تەنبەلنىڭ ئىشارىتى بىلەن ئىشكىنى ئاستا يېپىپ، ئارقىغا چېكىندى.

ئاخسەدىن ئەنجانغا كېلىپ توغرا ياقۇببەگنىڭكىگە چۈشكەن ئەھمەد تەنبەل پادىشاھنىڭ ئۆلۈمى ھەققىدىكى خەۋەرنى ئەڭ ئاۋۋال شېرىم تاغىسىغا يەتكۈزگەنىدى. ئۇ ھودۇقما مېجەزىنى ئىشقا سېلىپ، ئۆزى چەتتە تۇرۇش ئۈچۈن ئىمزاسىز خەتنى كەپتەر ياردىمىدە ئاسماندىن چۈشۈرگۈزگەنىدى.

— مەسلەھىتىڭىز بىلەن تۈزۈلگەن پىلان شاراپەتلىك چىقتى! — دېدى ئەھمەد تەنبەل ئۆي ئىگىسىگە مەمنۇن كۆز تاشلاپ.

— ھە، شېرىمبەگ ئەمدى جىيەنىنى خەۋپ-خەتەردىن ياخشىلاپ "قۇتقۇزىدۇ". ئۇنىڭ ئەڭ نوپۇزلۇق بېگىگە ئايلىنىش ئۈچۈن ئالاتاغدىنمۇ ئاشار.

— ئەمدى بىز بابىرنىڭ خەتەردىن قورقۇپ قاچقىنىنى خالايمىكەن. نىڭ قۇلقىغا يەتكۈزۈشىمىز كېرەك. بابىر مۇشۇنداق پەيتتە ئاتا يۇرتى ئەنجاننى تاشلاپ كەتكىنىنى خەلق بىلسۇن، ئۇنىڭدىن ئىخلاسى قايتسۇن. ئەنە ئۇنىڭدىن كېيىن جاھانگىر مىرزىنىڭ تەختكە ئولتۇرۇشىغا ھېچبىر توسالغۇ قالمايدۇ.

ياقۇببەگ ساقىلىنى تۇتاملاپ، بىرمەھەل ئويلىنىپ تۇردى. دە:

— ئىغۋا تارقىتىشنىڭ ئەڭ ئەۋزەل جايى بازار، — دېدى، —

مېنىڭ سودىگەر چۆپقەتلىرىم بار.

— ئەمما ئىغۇا بىزدىن چىققىنىنى ھېچكىم بىلمەسلىكى زۆرۈر!
— خاتىرجەم بولۇڭ، جاناب ئەھمەد بەگ. سىر ساقلاشقا
قادىرىمىز...

ئەنجان ئاھالىسى دۈشمەن قوشۇنلىرى يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقاندا.
لىقىنى ئاڭلاپ، مۇشۇ كۈنلەردە تولىمۇ خەۋپسىز يۈرەتتى.
شۇنىڭ ئۈستىگە "پادىشاھ ياردىن يېقىلىپ ئۆلگەنمىش، شەھەرنى
بۈگۈن دۈشمەن باسقۇدەك، بابىر مىرزا قورقۇپ قاچقانمىش"،
دېگەن ئىغۇا تارقالدى. ئەنجان رەستىلىرىدىكى ۋە لاپاس ئاستىدىكى
دۇكانلار سودا ئەڭ قىزىپ تۇرغان پەيتتە كەينى-كەينىدىن يېپىلىشقا
باشلىدى. ھېلىقى ئىغۇانىڭ قەيەردىن چىققىنىنى ھېچكىم ئېنىق
بىلمەيتتى، لېكىن خالايق ئۇنىڭغا بىر-بىرىدىن ۋەھىملىك
تەپسىلاتلارنى قوشاتتى. تېخى "ئاخسىنىمۇ دۈشمەن بېسىپتۇدەك،
دۈشمەن پادىشاھنى ياردىن تاشلاپ ئۆلتۈرۈپتۇدەك"، دېگەن
گەپلەرمۇ پەيدا بولدى. خالايق ئارىسىدا يۈرگەن جاسۇسلار
دەھشەتلىك مىش مىش گەپلەرنى شەھەر ھاكىمىغا يەتكۈزۈش ئۈچۈن
ئوردا تەرەپكە ئالدىرىدى.

بۇ ئارىلىقتا قاسىمبەگ بابىر مىرزىنىڭ ئۇستازى خوجا ئابدۇللا
ئىزدەپ ئۆيىدىن تاپقاندى، ئۇلار ئىككىسى، ئوردىدىكى بەگلەر
ئالدىغا چىققانىدى. خوجا ئابدۇللامۇ، بەگلەرمۇ پادىشاھنىڭ
ئۆلۈمىدىن پۈتۈنلەي بىخەۋەر ئىدى. بۇ خەۋەرنى قاسىمبەگدىن
ئاڭلىغاندىن كېيىن ئۇرۇش خەتىرى كۆزلىرىگە تېخىمۇ قورقۇنچىلۇق
كۆرۈندى. يامان ئۆزگىرىشلەر بولۇشىنى سېزىشىپ تەمتىرەپ قېلىشتى.
ئۇنىڭ ئۈستىگە بازاردا دەللال بولۇپ يۈرىدىغان ئىشەنچلىك بىر

جاسۇس كېلىپ، ھېلىقىدەك خەۋەرلەردىن ھەممە تەرەپ پاتىپاراق بولۇپ كەتكەنلىكىنى ئېيتىپ بەردى، ئۇزۇن ھەسەن ناملىق ئېگىز ھاكىم ئېسەنگرەپ قالدى.

— بىزدىن ئامەت كەتتى، جانابىلار! — دېدى يىغلامسراپ، — تاشقىرىدا دۈشمەن، ئىچكىرىدە توپىلاڭ. بابىر مىرزىنىڭ قورغانغا كىرمەي كەتكىنى بىكار ئەمەس!

— بىزمۇ جان ساقلاش ئۈچۈن ھەر تەرەپكە تارقىلىپ قاچساق. مېكىن؟ — كىنايە بىلەن سورىدى خوجا ئابدۇللا.

ئۆزىمۇ، ساقال — بۇرۇتمۇ قاپقارا كەلگەن خوجا ئابدۇللا چوڭ ئالىم بولۇشىدىن تاشقىرى، ئەنجان بەگلىرىنىڭ ئەڭ نوپۇزلۇق پىرى ھېسابلىناتتى. بابىر مىرزىمۇ ئۇنى ئۆزىگە پىر ساناپ قول بەرگەنىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇزۇن ھەسەن خوجا ئابدۇللاننىڭ كىنايىسىگە قارشى كەسكىن جاۋاب بېرەلمىدى.

— پىرىم، بابىر مىرزا يىراقلاشماستىن تۇرۇپ قايتۇرۇپ كېلىش زۆرۈر! — دېدى قاسىمبەگ.

— بابىر مىرزىنىڭ كۆڭلى ماڭا ئايان، — دېدى خوجا ئابدۇللا، — ئۇ ئالىي زات قورقۇپ قاچقان ئەمەس. بەگلەرنىڭ ساداقىتىنى بىلىش ئۈچۈن شۇنداق قىلغان. بازاردىكى ئىغۋا — پىتنىنىڭ بەلگىسى. ئەگەر پىتنە بولمىسا، پادىشاھنىڭ قازا قىلغىنىنى بىزدىن ئاۋۋال بازاردىكىلەر قانداق بىلىشىدۇ؟

ئۇزۇن ھەسەن ئۆزىنىڭ ئەقلى يەتمىگەن بۇ مەنتىقلىق پىكىرگە تەن بەردى. بابىرنىڭ كۆڭلىدە نېمە بارلىقىنى خوجا ئابدۇللاننىڭ مۇشۇ يەردە تۇرۇپ بىلگىنىگە قايىل بولدى. خوجا ئابدۇللا ئۇنىڭ كۆزىگە ھەقىقەتەن ئەۋلىيا بولۇپ كۆرۈندى:

— پىرىمگە ھەممىسى ئايان بولغانىكەن! — دېدى ئۇ چوڭقۇر ئېتىقاد بىلەن، — ئەمدى پىرىم نېمە دېسە بىز شۇنىڭغا تەييارمىز!
— ماڭا ئايان بولغىنى شۇكى، — دېدى خوجا ئابدۇللا ئاۋازىنى پەسەيتىپ، — ئەگەر بىر تەن — بىر جان بولۇپ، بابىر مىرزىغا خىزمەت قىلساق، ھەممىمىز ئامان قالمىمىز، ھېچقايسىمىزنىڭ بىر تال مويىمۇ تەۋرىمەيدۇ!

خوجا ئابدۇللاننىڭ كامىل ئىشەنچ بىلەن ئېيتقان بۇ سۆزلىرى ئۇزۇن ھەسەننى بىر ئاز ۋەھىمىگە سالدى. ئەگەر ئىش خوجا ئابدۇللا ئېيتقان دەك بولۇپ چىقىپ قالسا، بابىر مىرزا پادىشاھ بولسا... ئۇ چاغدا ئۇزۇن ھەسەننىڭ بۈگۈنكى ئىككىلىنىشلىرى قانداق ئاقىۋەتكە ئېلىپ كېلىدۇ؟ ئۇنىڭ رەقىبلىرى بۇ ئىككىلىنىشلەرنى بولغۇسى پادىشاھقا ئېيتىپ، ھاكىملىق ئەمىلىنى تارتىۋېلىشلىرى مۇمكىن ئەمەسمۇ؟ ياق، ئۇزۇن ھەسەن بۇنىڭغا يول قويماسلىقى كېرەك:
— پىرىم، ماڭا پاتىھە بېرىڭ، بابىر مىرزىنىڭ ھۇزۇرىغا مەن ئۆزۈم باراي. بەگلەرنىڭ نامىدىن ساداقەت ئىزھار قىلىپ، قورغانغا تەكلىپ قىلاي!

— نىيىتىڭىز ماختاشقا سازاۋەر، جاناب ھەسەن بەگ. ئەمما سىز ھاكىمىسىز. سىز ئاۋۋال شەھەردىكى غۇلغۇلىنى بىر تەرەپ قىلىڭ، پىتىنىڭ ئۇۋىسىنى تېپىڭ، ئەنە شۇ چاغدا بابىر مىرزىنىڭ ئىلتىپاتىغا سازاۋەر بولىسىز.

— يەنە كارامەت قىلدىڭىز پىرىم! بىز تېزلىك بىلەن بۇ ئىشقا كىرىشىمىز!

ياز ئاپتېپى يەر ۋە كۆكنى شۇنچىلىك قىزىتىۋاتتىكى، ئا-

تۇياقلىرىدىن كۆتۈرۈلگەن چاڭ يۈزگە ئوت يالقۇنىدەك تېگەتتى. ھاۋا دىمىق، "غۇر" قىلغان شامال يوق. توپىسى پۇرقراپ تۇرغان تار كوچىدىن كېتىۋاتقاندا بابىرنى تەرباستى. ئۇ ناھايىتى ئۇسسغاندەك لىقىدىن ئاغزى لاۋزىلىشىپ كەتكەنىدى. تۈنۈگۈن مۇشۇ پەيتلەردە ئەنجانساي بويىدا سالقىنلاپ ياتقىنى ئېسىگە چۈشتى. بۇنىڭدىن بىرنەچچە سائەت بۇرۇنقى ھاياتى، چارباغنىڭ ساپ ھاۋاسى، سۈزۈك سۇلۇق كۆلچىكى، سالقىن ساراي، خاتىرجەم چاغلار — ھەممىسى بىردىنلا يىراق ئۆتمۈشكە ئايلانغانىدى. ئۇنىڭ قارىشىچە، شېددەتلىك بىر قۇيۇن ئۇنى ئاشۇ سائادەتلىك ھاياتتىن يۇلۇپ ئېلىپ، نەلەرگىدۇ ئۇچۇرۇپ پىرقىرتىپ كېتىۋاتقاندا تۇيۇلاتتى. ئات تۇياقلىرىدىن كۆتۈرۈلگەن چاڭ ئۇنىڭغا مانا مۇشۇ قۇيۇننىڭ چېڭىدەك تۇيۇلدى. ئۇنى ئاتىسىدىن جۇدا قىلغان، پۇشتىپاناھىدىن ئايرىپ، خەۋپ — خەتەرنىڭ ئىچىگە تارتقان بىر شۇم كۈچ گويا مانا مۇشۇ قۇيۇننىڭ كۈچى ئىدى. ئۇنى قوغداپ كېلىۋاتقان ئەللىككە يېقىن ئاتلىقمۇ بابىرغا مانا شۇ قۇيۇن ئىچىدە يۈرگەندەك خىرە كۆرۈنەتتى. روزا تۇتۇپ كۈن بويى ئاغزىغا بىرنېمە سالماقلىقتىن ئۇنىڭ بېشى ئايلانماقتا ئىدى. ئەتراپىدىكى ئاتلىقلار توغرا مېڭىپ كېتىۋاتقان بولسا، بابىرنىڭ نەزىرىدە ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى مۇشۇ قۇيۇن قورشاپ ئايلاندۇرۇۋاتقاندا كۆرۈنەتتى.

ئۆزگەنت يولى بىلەن مېڭىپ نامازشامغا يەتكەندە يىراقتا قارلىق تاغلار كۆرۈندى. بابىر تاغ سالقىنىنى كۆزى بىلەن ھېس قىلغاندەك بولدى ۋە ئاشۇ يەرگە تېزىرەك يېتىپ بارغۇسى كېلىپ، ئېتىنى دېۋىتتى. چاڭقىغان لەۋلىرىنى تەسلىكتە ئېچىپ شېرىمبەگكە:
— تېزىرەك! — دېدى.

شېرىمبەگ بولسا ئارقىسىغا ئورۇلۇپ قاراپ:

— چاپارمەن كېلىۋاتىدۇ! — دېدى، — توختايلى.

ئەنجان بەگلىرى ئەۋەتكەن چاپارمەن خوجا ئابدۇللاننىڭ قولى بىلەن يېزىلغان مەكتۇپنى بابىرغا تاپشۇردى. بابىر يۈگەم قىلىپ ئەۋەتىلگەن مەكتۇپنىڭ يىپەك بوغۇچىنى ئۈزۈپ، يېنىدا تۇرغان نوپان كۆكەلداشقا بەردى:

— ئوقۇڭ.

مەكتۇپتە ئەنجان بەگلىرىنىڭ بابىرغا ساداقەت بىلدۈرگەنلىكى ئېيتىلغانىدى. سۆز ئارىسىدا يامان گەپ-سۆزلەر تارقىلىۋاتقانلىقى، نامەلۇم پىتىنچىلەر "بابىر مىرزا قورقۇپ قاچتى" دېگەن تۆھمەتنى تارقىتىپ، بۇنىڭغا ئەلنى ئىشەندۈرمەكچى بولۇۋاتقانلىقى ئېيتىلغانىدى.

— مەن سىز توغرىدا ئەنە ئاشۇ پىتىنچىلەردىن ئېھتىيات قىلغانىدىم، ئەمىرزادەم! — دېدى شېرىمبەگ بابىرغا، — ھازىر ۋەزىيەت يامان، قورغان ئىغۋاننىڭ ئوۋىسى. قورغانغا قايتماڭ، ئەمىرزادەم! سادىق بەگلەر بولسا كەينىڭىزدىن كەلسۇن!

"ئاتا يۇرتىنى تاشلاپ، قورقۇپ قاچتى" — بۇ ئىغۋا ئېغىزدىن ئېغىزغا ئۆتۈپ، شەھەر مۇشەھەر، قىشلاق مۇقىشلاق تارقاپ كېتىشى مۇمكىن!

— ياق! — دېدى بابىر ئېتىنى كەينىگە بۇراپ، — مەن قاچماقچى

ئەمەسمەن!

— ئەمىرزادەم، بۇ ھەممىسى ئىغۋا!

— مەن بۇنىڭ ئىغۋالىقىنى ئىسپاتلايمەن! ھەممىڭلار قايتىڭلار،

قورغانغا قايتىڭلار!

بابىر كەينىگە بۇرغان ئېتىنىڭ تىزگىنىنى بوشاتتى. دە، ساغرد.

سىغا قامچا ئوردى. ئات چېپىپ كېتىۋاتقاندا كۆكسىگە شامال تېگىپ، ئۆزىنى بىر ئاز يەڭگىل سەزدى. بايقى دەھشەتلىك قۇيۇن ئەمدى ئۇنىڭدىن ئارقىدا ئىز بېسىپ چاپتۇرۇپ كېلىۋاتقان نەۋكەر ۋە سەۋدەرلەر ئارىسىدا قېلىپ كېتىۋاتقان دەك بولدى.

ئۇلار قۇياش ئۇيۇققا يېقىنلاشقان پەيتتە ئەنجان قورغىنىغا كىرىپ كەلدى. كەچقۇرۇن كۆجۈم بولىدىغان كوچىلار ھازىر نېمە ئۈچۈندۇ جىمجىت ئىدى. دوكانلار ئېتىك. ئىنس-جىن كۆرۈنمەيدۇ. پۈتۈن شەھەر خەۋپ-خەتەردىن قورقۇپ يوشۇرۇنۇۋالغانغا ئوخشايتتى.

شېرىمبەگ ئالدىدا كېتىۋاتقان بابىرنى قوغدىماقچى بولۇپ، نەۋكەرلىرىگە "قورشاپ مېڭىڭلار" ئىشارىسىنى قىلدى. ئۆزى بولسا بابىرنىڭ ئالدى تەرىپىگە ئۆتۈشكە باشلىدى. ئەتراپىنى ئاتلىقلار ئوراپ ئېلىشقا باشلىغاندا بابىر يەنە قۇيۇننىڭ ئىچىگە چۈشۈپ قالغاندەك بوغۇلدى. كۆز ئالدىدا يەنە ئاتلار، ئادەملەر پىرقىراپ ئايلىنىشقا چۈشتى. بابىر يۇلقۇنۇپ ئالدىغا ئىنتىلدى، ئېتىنى قام-چىلاپ، نەۋكەرلەر قورشىۋىنى يېرىپ چىققاندا يۈزىگە يىللىق شامال تېگىپ ئازراق يەڭگىلەشتى. شېرىمبەگ يەنە ئالدىغا ئىنتىلىپ، بابىرغا يانداشماقچى بولغاندا نويان كۆكەلداش ئۇنىڭ تىزگىنىدىن مەھكەم تۇتتى:

— بەگ جانابلىرى، قويۇڭ، ئەمىر زادەم ئالدىدا ماڭسۇن. پۇقرالار تەخت ۋارىسىنى كۆرسۇن، كۆڭلى ئارام تاپسۇن، ئاۋۇ تام تۆشۈكلىرىدىن مارىلاپ تۇرغان ئادەملەر ئىغۋاگەرلەرنىڭ گېپىنىڭ يالغانلىقىغا ئىشەنسۇن!

— پىتىنچىلەر بىرەر تۆشۈكتىن ئەمىر زادەمنى ئوققا تۇتسىچۇ؟

— ياخشى نىيەتتە بولۇڭ!

بابىر باشلىق ئاتلىقلار ئوردىغا يېقىنلاشقاندا چوڭ دەرۋازىنىڭ ھەر ئىككى قانتى كەڭ ئېچىلدى. خوجا ئابدۇللا ۋە بىر توپ بەگلەر، مۇلازىملار، بابىرنى قارشى ئېلىشقا چىقىشتى. بابىر ئاتتىن چۈشۈپ ئۇستازى بىلەن كۆرۈشۈۋېتىپ، بىردىن كۆڭلى يۇمشاپ، كۆزلىرىگە ياش قويۇلۇپ كەلدى. خوجا ئابدۇللا رەڭكى ئۆچكەن، لەۋلىرى تىترىگەن بابىرنى باغرىغا بېسىپ تەسەللى بەرگۈسى كەلدى. ئەمما بەگلەر ۋە نەۋكەرلەر ئالدىدا تەخت ۋارىسىنى قۇچاقلاش ئەدەبىسىزلىك سانىلىشىنى ئويلاپ ئۆزىنى تۇتتى. ئۇمۇ كۆزىگە ياش ئېلىپ:

— كۈلپەتتە قالدۇق، ئەمىر زادەم، مۇسبەتتە قالدۇق! — دېدى، — ئەمدى بىزنىڭ پۇشتىپاناھىمىز ئۆزىڭىزسىز!

مەزىدبەگ مەنسەپدارلار توپىدىن بىر — ئىككى قەدەم ئالدىغا چىقتى. ئۆزىنىڭ بابىرغا بەگ ئەتكە ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپ قويغۇسى كېلىپ، خوجا ئابدۇللاننىڭ گېپىنى تارتىۋېلىپ:

— ئەمىر زادەم، ھەممە بەگلەر سىزگە سادىق خىزمەت قىلىشقا تەيياردۇر! — دېدى.

بابىر توپلىنىپ تۇرغان بەگلەرگە كۆز تاشلىغانىدى، ئۇلار ھەممىسى مەزىدبەگنىڭ گېپىنى تەستىقلاپ، قوللىرى كۆكسىلىرىدە، تەزىم ئادا قىلىشتى. بابىر ئاۋازى تىترەپ:

— مىننەتدارمەن، — دېدى.

ئۇ يەنە ئاتلىنىپ ئوردا دەرۋازىسىدىن كىرىۋاتقاندا كەينىدىن ياقۇببەگمۇ يېتىپ كېلىپ، بەگلەر توپىغا قوشۇلدى. ئۇ بابىرنىڭ قايتقىنىنى ئاڭلىغان ھامان ھەرقانداق شۈبھىدىن خالىي بولۇش ئۈچۈن دەرھال ئاتلىنىپ، ساداقەتلىك بىلدۈرۈشكە ئالدىرىغانىدى. خوجا ئابدۇللا ئوڭ تەرەپتە مەزىدبەگ سولدا يۈرۈپ، بابىرنى ئوردا

تۆرىدىكى قىشلىق قەسرگە باشلاپ كەلدى.

ئىلگىرى پايتەخت ئەنجاندىكى ۋاقتىدا تەخت مانا مۇشۇ قەسرگە ئورنىتىلغانىدى. كېيىن پايتەخت ئاخسىغا كۆچۈرۈلگەچكە، تۈۋرۈك-لىمىرى نەقىشلەر بىلەن بېزەلگەن مەرمەر پەلەمپەيلىك بۇ قەسر ئاۋۋالقى ھەشىمەتتىن مەھرۇم بولۇپ، كۆرۈمىسىزلىشىپ قالغانىدى. بۈگۈن بابىر كېلىشتىن بۇرۇن خوجائابدۇللانىڭ پەرمانى بىلەن قەسرنىڭ پەلەمپەيلىرىگە يەنە پايانداز سېلىندى. ئىلگىرى تەخت قويۇلغان شاھىنشىغا^① تۈركمەن گىلەملىرى ۋە كىمخاب كۆرپىلەر سېلىنىپ، مەخسۇس جاي ھازىرلاندى.

بابىر بىنەپشە رەڭ پاياندازغا قەدەم قويغاندا قۇرۇپ كەتكەن گېلىنى ھۆللىمەكچى بولۇپ يۇتۇندى. ئەمما ئاغزىدا نەملىك بولمىغانلىقتىن گېلىنى قانداقتۇر بىرنەرسە قىرىپ ئۆتكەندەك بولدى. بولغۇسى پادىشاھقا خىزمەت قىلىش ئۈچۈن توپلانغان بەگلەرنىڭ ھېچقايسىسى بابىرغا ھازىر بىر يۇتۇم سۇ لازىملىقىنى سېزىشمەيتتى. بىرەر-يېرىم سەزگەنلىرىمۇ شۇنچە ئادەملەر ئالدىدا ياش پادىشاھنىڭ روزىسىنى ئاچقۇزۇش مۇسۇلمانچىلىققا توغرا كەلمەيدۇ، دەپ بۇنداق ئىشنى قىلىشتىن قورقۇشاتتى.

ھەممىسى ئولتۇرۇشقاندىن كېيىن، خوجائابدۇللا قۇرئان ئوقۇپ، ئاخسىدا بۈگۈن دەپنە قىلىنغان ئۆمەرشەيخ مىرزىنىڭ روھىغا بېغىشلىدى. بىرنەچچە يىل:

— ئىلاھىم جايى جەننەتتە بولسۇن! — دەپ قويدى. يەنە بىرنەچچە كىشى بابىرغا ئۆرۈلۈپ كۆڭۈل ئېيتتى.

① شاھىنشىن — پادىشاھنىڭ تەختى قويۇلغان مەخسۇس ئۆي.

— مۇھتەرەم بەگلەر، دۆلەتخاھلار! ① — دەپ سۆز باشلىدى
خوجا ئابدۇللا، — ئۇرۇش تەشۋىشى بولمىغاندا بىز ئاۋۋال ماتەم
مۇراسىمىنى ئۆتكۈزگەن بولاتتۇق. ئاڭلىشىمىزچە، ئاخسدا ھەزرىتى
ئالىينى ھۈرمىتىگە لايىق مەرىكە ئۆتكۈزۈپ قەبرىگە قويۇپتۇ. ئەنجانغا
دۈشمەن يېقىن كېلىپ قالغان شۇ ئېغىر كۈندە بىزنىڭ دەسلەپكى
كېڭىشىمىز دۆلەتنى يېڭى پادىشاھقا تاپشۇرۇش توغرىسىدا بولغىنى
مۇۋاپىق.

مەزىدبەگدىن نېرىراقتا سېمىز ياقۇببەگ ئولتۇرغانىدى. ئۇ خوجا-
ئابدۇللاننىڭ سۆزلىرىنى ھەممىدىن ئاۋۋال يۇلۇۋالدى:
— دانا تەدبىرنى ئوتتۇرىغا قويدىڭىز، پىرىم. پېقىرىڭىزنىڭ
پىكرىچە، زاھىرىدىن مۇھەممەد بابىر مىرزىنى قانۇنىي پادىشاھ
ئاتاپ، مۇبارەك ناملىرىنى قۇتبىگە قوشۇپ ئوقۇتۇش لازىم!
بابىر "يالت" قىلىپ ياقۇببەگكە قارىدى. ئۇنىڭ ئاۋازىدىكى
مەيىنلىك، يۈزىدىكى ھاياجان، ھەتتا ئالدى چىشى چۈشۈپ كەتكەن
ئاغزىنىڭ كەمتۈكلۈكى بابىرغا قانداقتۇر يېقىملىق تۇيۇلدى. ياقۇب-
بەگنىڭ ئەڭ نوپۇزلۇق ۋە قەيسەر موغۇل بەگلىرىدىن ئىكەنلىكىنى
ھەممە ئادەم بىلەتتى. پەقەت ئۇنىڭ بۇنىڭدىن بىرنەچچە سائەت
ئىلگىرى بابىرغا قارشى پىتنە ئۇيۇشتۇرۇپ يۈرگىنى ئولتۇرغانلار
ئۈچۈن سىر ئىدى. ئەمدى ياقۇببەگ مۇشۇ سىرنى ياخشىراق يوشۇ-
رۇش ئۈچۈن بابىرغا ھەممىدىن ئارتۇق ساداقەت بىلدۈرۈۋاتاتتى.
ئۇنىڭ شۇ سىر ئېچىلىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ، دەردلىك ۋە ھاياجان-
لىق كۆزلەر بىلەن بابىرغا قارشى، ئۇنىڭدىن نىجات كۆتكەندەك

① دۆلەتخاھ — ھۆكۈمەتكە سادىق كىشىلەر. — تەرجىماندىن.

بولۇپ ھايانلىنىشى ئۆزى قىيىنلىپ ئولتۇرغان بابىغا غەلەتتە تەسر قىلدى. ياقۇببەگ بىرىنچى بولۇپ بابىرنى پادىشاھ دەپ ئاتىغىنى ياش ئۆسمۈرنىڭ كۆيۈپ تۇرغان قەلبىگە گويا سالقىن بىر مەيىن شامال بولۇپ تەگدى. قاچاندۇ بىر ۋاقىت تەختكە چىقىش ۋە مۇشۇ يۈرگەن بەگلەرنىڭ ھەممىسىگە باش بولۇپ، غالىبانە جەڭلەر قىلىش بابىرنىڭ ئەڭ كۈچلۈك ئارزۇلىرىدىن ئىدى. ياقۇببەگدىن كېيىن گەپ قىلغان بەگلەرمۇ كەينى-كەينىدىن بابىرنى پادىشاھ دەپ تەن ئېلىشى بىلەن ئۇنىڭ مانا شۇ ئارزۇسى بۇلۇت ئاردى-سىدىن چىققان تولۇن ئايدەك پارقراپ كۆرۈندى-دە، كۆڭلىنى بىردىن يورۇتۇۋەتتى. بېشىغا چۈشكەن مۇسبەتمۇ، ئىچىنى كۆيدۈ-رۈۋاتقان تەشنىلىقمۇ خىيالىدىن يىراقلاشتى.

شۇ چاغدا ئىشىكتىن شەھەر ھاكىمى ئۇزۇن ھەسەن تەزىم قىلىپ كىردى.

— ئەمىرزادەم! — دېدى ئۇ ئەندىكىپ، — قۇلىڭىزنى ئەپۇ قىلىڭ، سىزنى كۈتۈۋالالىمىدىم. مەن ئەنجاندا نامۇناسىپ گەپلەر تارقاتقان پىتىنچىلەرنى ئوۋلاش بىلەن بەند ئىدىم. ھازىر بىر پىتىنچى ئەربابنى تۇتۇپ كەلدىم.

بابىر ئىختىيارسىز ئالدىغا ئىنتىلىپ:

— قايسى ئەرباب! — دېدى، — كىم ئۇ؟ ئەكىلىڭ!

— بەجاندىل، ئەمىرزادەم! — دېدى ئۇزۇن ھەسەن ۋە ئالدى-

راپ كەينىگە ياندى.

ھەممە كۆزلەر ئوچۇق ئىشىككە قالدالدى. ياقۇببەگنىڭ رەڭگى تاتىرىپ كەتتى. ئەھمەد تەنبەل قولغا چۈشۈپ قالغان بولمىغاي؟ ئۇ چاغدا سىر ئېچىلىدۇ. ياقۇببەگ ھودۇققان كۆزلىرى بىلەن دېرد-

زىنى ئىزدەپ تاپتى. دېرىزە ئۇ ئولتۇرغان جايدىن ئازىراق يىراق.
دېرىزىدىن نېرىدا ئوردىنىڭ ئون قۇرلۇق ئېگىز تېمى بار. ياق،
بۇ يەردىن قېچىپ قۇتۇلۇشقا بولمايدۇ! ياقۇببەگنى تىترەك باستى...
شۇ چاغدا ئىشىكتىن نېرىراقتا بىرسىنىڭ يوغان ئاۋاز بىلەن:
— قولۇمنى بوشىتىڭ، مەن گۇناھكار ئەمەسمەن! — دېگىنى

ئاڭلاندى. ئاۋازىدىن ئەھمەد تەنبەلگە ئوخشىمايتتى.

ئاق شايى يەكتەك كىيگەن يوغان گەۋدىلىك ئېگىز كىشىنى ئىككى
نەۋكەر ئىككى يېنىدىن مەھكەم تۇتۇپ ئېلىپ كىردى.
— ھە، بۇ دەرۋىش كالىغۇ! — دېدى ياقۇببەگ بىردىنلا
يېنىكىگەندەك بولۇپ.

ئەنجان مىرابلىرىنىڭ باشلىقى بولغان بۇ ئادەم گەدىنى ناھايىتى
گۆشلۈك بولغانلىقى ئۈچۈن كالىغا ئوخشاش بويىنىنى بىر ئاز ئالدىغا
ئېگىپ يۈرەتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنى كەينىدىن "كالا" دەپ
ئاتىشاتتى. ئەنجان قورغىنىغا توققۇز ئېرىق سۇ كىرىسمۇ، باغ-ۋاراز-
لارنىڭ كۆپلۈكىدىن ياز ئايلىرىدا سۇ يېتىشمەيتتى. ئەمەلدارلار
ئاددىي پۇقرانىڭ نۆۋىتىنىمۇ ئېلىشقا ئۇرۇناتتى. شۇنداق ۋاقىتلاردا
دەرۋىش كالا كۆپىنچە پۇقرالار تەرىپىدە تۇراتتى. بەگلەرنىڭ
نۆۋىتى كەلمىگۈچە سۇ بەرمەيتتى. "بەگ بولساڭ ئۆزەڭگە، خودا-
نىڭ ئالدىدا ھەممە بەندىسى باراۋەر!" دەپ تەپ تارتماستىن
سۆزلىگەنلىكىنى نۇرغۇن كىشىلەر ئاڭلىغان. شۇنىڭ ئۈچۈن بەگلەر
دەرۋىش كالىنى يامان كۆرۈشەتتى. بولۇپمۇ ھاكىم ئۇزۇن ھەسەن
ئۇزۇندىن بۇيان ئۇنىڭغا ئاداۋەت ساقلاپ يۈرەتتى.

قولى باغلاقلىق دەرۋىش كالا بابىغا ۋە ئۇنىڭدىن بېرىراقتا
ئولتۇرغان خوجا ئابدۇللاغا باش ئېگىپ تەزىم قىلدى. دە:

— ئادىلىق قىلىڭ ئەمىرزادەم! — دېدى، — مەن پىستىچى ئەمەسمەن. ئۇستازىم! بازاردا بىر پاكار نەۋكەر ماڭا ئېيتتى. "پادى-شاھ ئاخسدا مەس بولۇپ ياردىن يېقىلىپ ئۆلۈپتۇ، بابىر مىرزا دۈشمەندىن قورقۇپ ئالاتاغ تەرەپكە قېچىپتۇ" دېدى.

بابىرنىڭ غەزىپى كېلىپ:

— بوھتان بۇ! — دېدى.

— بوھتانلىقنى مەن كېيىن بىلىدىم، ئەمىرزادەم، مېنى ئەپۇ قىلىڭ! — دەپ دەرۋىش كالا بىر ئىككى قەدەم يېقىنلاپ، قولى كەينىگە باغلانغان پېتى تىز چۆكتى، — تۆھمەتلىكىگە بۇ يەردە مۇبارەك يۈزىڭنى كۆرۈپ ئىشەندىم. ئەمما بازاردا خەلق ۋە-ھىمىگە چۈشۈپ پاتىپاراق بولۇپ قاچقاندا ئۆزەمنى يوقىتىپ قويدۇم. بىر ئادەمنى توختىتىپ، "شۇنداق گەپلەرنى ئاڭلىدىم، راستمىدۇ؟" دەپ سوراۋاتقىنىدا ھاكىم جانابلىرىنىڭ مەخپىي ئادەملىرى گېپىمنى ئاڭلاپ تۇرغانىكەن...

— ياق، سەن گەپ سوراش باھانىسى بىلەن بۇ قەبىھ ئىغۋانى تارقىتىپ يۈرگىنىڭدە قولغا چۈشتۈڭ! — دېدى ئۇزۇن ھەسەن.

— كەلامۇللانى بېرىڭ، قەسەم ئىچمەن!

— كەلامۇللانىمۇ خار قىلماقچى بۇ قەسەمخور! — دېدى ياقۇببەگ بابىرغا قاراپ، — ئەمىرزادەم، ئەگەر بۇ ئەبلەخ ساداقەتلىك قۇل-ئىمىز بولغاندا يامان ئىغۋا تارقاتقان ئاشۇ نەۋكەرنى قولىدىن تۇتۇپ ھاكىمغا تاپشۇرماسمىدى؟ ۋەھالەنكى، بۇ ئۆزى ئاشۇ ئىغۋانى باشقە-لارغا ئېيتقان، يەنى ئىغۋا تارقاتقان. بۇنى ھازىر ئۆز تىلىدىنمۇ ئاڭلىدۇق!

دەرۋىش كالا ھاڭ-تاڭ بولۇپ:

— يا خۇدا، ئۆزەڭ ساقلا! — دېدى.

ياقۇببەگ بابىرغا بايەقدەك مۇلايىم كۆز تاشلاپ، كەمشۈك ئاغزىنى سادىق بىر تەبەسسۇم بىلەن ئاچتى:

— ئەمىرزادەم، سىزنىڭ رەھمەتلىك ئاتىڭىز دەرۋىش كالىنى مەراپلارغا سەردار قىلىپ قويغانىدى. ئاتىڭىزنىڭ ئىلتىپاتى بىلەن شۇنداق مەرتىۋىگە ئېرىشكەن بۇ كالا ئەمدى ھەزرىتى ئالىينى مۇقەددەس رامزان ئېيىدا مەس بولۇپ يېقىلغان دېسە— ھە! بۇ قانداق ئائىنساپلىق!

بابىرنىڭ ياش قەلبى بۇ خەۋپلىك ئىغۋاغا قارشى غەزەپ تۇيغۇسى بىلەن تولۇۋاتاتتى. “ئالداش ئۈچۈن بالا ياخشى!” ئويلاندى ياقۇببەگ ئۈمىد بىلەن. ئىغۋا تارقاتقان بۇ ئادەم ئۆزىنىڭ ئەيىبىنى جان— دىلى بىلەن دەرۋىش كالىغا ئاغدۇرۇپ، بابىرنى بۇنىڭغا ئىشەندۈرۈشكە پۈتۈن كۈچىنى سەرپ قىلىۋاتاتتى. بۇ ئىشتا ياقۇببەگ يالغۇز ئەمەس ئىدى، بەگلەرنىڭ كۆپچىلىكى دەرۋىش كالىنى ئەيىبدار دەپ تونۇشماقتا ئىدى.

— ئىغۋا تارقاتقانلىقىنى ئۆزى بويىغا ئالدى! — دېدى ياقۇببەگ.
— تىلىدىن تۇتۇلدى، جازاسىنى بېرىش كېرەك! — دەپ ئەلى دوستبەگ ناملىق قاپقى يامان كوسا بىر كىشى ياقۇببەگنى قوللىدى.
ئويچان ئولتۇرغان قاسىمبەگ بايىقى شېرىمبەگ تاغىنىڭ ئىمزا سىز خەت ئېلىپ كەلگەن كەپتەر ھەققىدىكى گېپىنى ئەسلىدى— دە:
— بەلكى يەنە تەكشۈرۈپ بېقىش لازىمدۇ؟ — دېدى.

ئۇنىڭغا مەزىدبەگ ئېتىراز بىلدۈردى:

— ئارتۇقچە تەكشۈرۈشلەرگە ۋاقىت قېنى؟ دۈشمەن مەرغىلانى ئېلىپ، ئەنجانغا باستۇرۇپ كېلىۋاتىدۇ. قانلىق ئۇرۇش پەيتىدە

ئەلنى ۋەھىمىگە سالغان، پادىشاھنىڭ ئىناۋىتىگە داغ كەلتۈرمەكچى بولغان ئىغۋاگەرلەرگە رەھىم قىلىنمايدۇ!
— ئىبرەت ئۈچۈن مەيداندا ياساققا يەتكۈزۈش كېرەك، باشقىدە-
لارغا ئۈلگە بولسۇن! — دېدى ئۇزۇن ھەسەن.
”ياساققا يەتكۈزۈش“ خالايدىك ئالدىدا كاللىسىنى ئېلىش دېگەن گەپ ئىدى.

دەرۋىش كاللىنىڭ يۈزىگە ئۆلۈم شەپىسى سايە چۈشۈرۈپ ئۆتكەندە-
دەك بولدى، ئۇ تىزلىنىپ مېڭىپ بابىرغا يېقىنلىشىپ، يىغلاپ تۇرۇپ
ئىلتىجا قىلدى:

— ئەمىرزادەم، مەن ئىغۋاگەر ئەمەسمەن! مەن ئىغۋاگەرلەرنىڭ
قۇربانىمەن! ماڭا رەھىم قىلىڭ! بەش كىچىك بالام بار! ئائۇمىد
قىلماڭ، ئەمىرزادەم!

دەرۋىش كاللىنىڭ يوغان گەۋدىسى سىلكىنىپ، ھۆركىرەپ يىغ-
لايتتى، قولى باغلاقلىق بولغىنى ئۈچۈن يۈزىنى يوشۇرالمىتتى،
كۆز ياشلىرى ئارىلاپ ئاق چۈشكەن ساقلىغا تامچىلاپ ئېقىپ
چۈشەتتى.

شۇنداق ياشانغان ئادەمنىڭ بۇنچىلىك زارلىنىپ يىغلىغىنى
بابىرنىڭ قەلبىنى كۆپىرىپ تۇرغان غەزەپنى بىردىن باستى. ئۇنىڭ
دەرۋىش كاللىغا رەھىمى كەلدى-دە، ئۇستازى خوجائابدۇللاغا
سوئال نەزىرى بىلەن قارىدى. خوجائابدۇللادىن ”مۇشۇ بىچارىنىڭ
قېنىدىن كېچىك!“ دەمدىكىن دەپ كۈتتى.

بىراق خوجائابدۇللا ئېغىز ئاچقۇچە، يەنە ياقۇببەگ سۆز
باشلىدى:

— بەش بالىسى بار ئادەم تىلىنى يىغىپ يۈرسە بولماسمىدى!

— ھە، بۇ كالا ئۆزى ھەددىدىن ئاشقان! — دېدى ئۇزۇن ھەسەن.

— بولمىسا، پادىشاھ ھەققىدە ئىغۋا قىلغانلارنىڭ گېپىنى ئاڭلىغان ھامان ئاغزىغا ئۇرماسمىدى! ياكى ئۇ تۈز كورلارنى بىزگە تۇتۇپ بەرمەسمىدى!

بىر-بىرىنى ئىنكار قىلىدىغان بۇ گەپلەر بابىرنىڭ خىياللىرىنى چېكىشلەشتۈرۈۋەتتى. ۋۇجۇدىنى ياندۇرۇۋاتقان تەشەنلىق يېڭى بىر كۈچ بىلەن قايتىلاندى. تورۇسلار، تاملار، گىلەملەر، بىر-بىرىگە قوشۇلۇپ، چاپلىشىپ، پىر-پىر پىرقىراشقا باشلىدى. دەرۋىش كالىنىڭ يىغلاپ قىلغان سۆزلىرى گويا يىراقتىن ئاڭلاندى:

— ئەمىرزادەم! ئادالەتلىك قىلىڭ! مەن ئاتىڭىزنىڭ سادىق پۇقرالىرىدىنمەن! سىز تېخى ياش، ساپ دىل. سىز تېخى بۇ بەگ-لەرنى بىلمەيسىز! بۇلارنىڭ مەندە ئۆچى بار! بەگلەرگە ئىشەنمەڭ، ئەمىرزادەم! خەلقنى سوراڭ! مېنى ئەل-ئۇلۇس بىلىدۇ! پۇقرالار بىلىدۇ.

ئەلى دوستبەگ مىرابىنى قولى بىلەن چۈنۈپ:
— ئاڭلىدىڭىزمۇ، ئەمىرزادەم، بۇ كالىنىڭ قارا نىيەتلىكىنى كۆردىڭىزمۇ؟

ياقۇببەگ بابىر تەرەپكە تەزىم بىلەن ئېگىلىپ، بايقىدەك مۇلايىم ئاۋاز بىلەن چۈشەندۈردى:

— بۇ كالا ئەل-ئۇلۇسنى بەگلەرگە قارشى قوزغىماقچى، ئەمىر-زادەم. دۈشمەن ھۇجۇم قىلىۋاتقاندا بەگلەر بىلەن پۇقرانىڭ ئارىسىغا ئىختىلاپ سالماقچى!

— نىيىتىنىڭ بۇزۇقلۇقى شۇنىڭدىنمۇ ئايان! — دېدى ئۇزۇن

ھەسەن ۋە نەۋكەرلەرگە بۇيرۇق قىلدى، — بەس، ئېلىپ چىق!
بايىقى ئىككى نەۋكەر دەرۋىش كالىنى ئىككى قولىدىن
تۇتۇپ، ئورنىدىن تۇرغۇزدى. دە، كۈچ بىلەن ئىشىكتىن ئېلىپ
چىقىشقا باشلىدى. ئەمدى بابىردىنمۇ ئۈمىدىنى ئۈزگەن مەھبۇس:
— مەن بىگۇناھمەن! — دەپ ۋارقىردى، — بەش بالامنىڭ
ئوۋالى ئۇرىدۇ سەن بەگلەرنى! مېنىڭ بىگۇناھ قېنىم تۇتىدۇ
ھەممىڭلارنى!

بۇ قارغىش بابىرنىڭ قەلبىگە ئۆتكۈر تېغىدەك قالدۇ. ئۇنىڭ
قول-پۇتى تىترەپ، ئولتۇرغان جايىدا كۆزى قاراڭغۇلاشتى. بايىقى
قۇيۇن ئاۋۋالقىدىن بەتتەر ھۇجۇم قىلغاندەك، ئۇنى مانا شۇ ئادەم-
لەرگە قوشۇپ يۆگەپ ئايلاندۇرۇۋاتقاندەك بىلىنەتتى. ئەتراپ
كۆزىگە چاڭ-توزان ئارىسىدا قالغاندەك خىرە كۆرۈنەتتى. ئۇ
ئولتۇرغان جايىدا يىقىلىپ كەتمەسلىك ئۈچۈن ئىككى قولىنى ئىككى
يېنىغا تىرىدى.

دەرۋىش كالىنىڭ قارغىشىدىن غەزىپى ئۆرلىگەن بەگلەر ئەمدى
ئۇنىڭ ئۆلتۈرۈلۈشىنى يەنىمۇ قاتتىق تۇرۇپ تەلەپ قىلدى:

— بۇ تۈزكۈر ياساققا يەتمىگۈچە ئەلدىكى ۋەھىمە بېسىلمايدۇ!

— ئىبرەت ئۈچۈن بىرەر ئىغۋاگەرنىڭ كاللىسىنى ئېلىش زۆرۈر!

— ياساق!

— ياساق!

بابىرنىڭ كۆز ئالدىدىن بايىقى ئادەمنىڭ ساقلىدىن ئېقىپ
چۈشكەن كۆز ياشلىرى كەتمەيتتى، قولىنىڭ تۈۋىدە ئۇنىڭ ھەسرەت
بىلەن ۋارقىرىغىنى ھامان جاراڭلاپ تۇراتتى. ئاشۇ تىرىك ئادەم
مۇردىغا ئايلىنىشى كېرەك، بابىر بۇنىڭغا پەرمان بېرىشى كېرەك،

نېمە ئۈچۈن؟ بەگلەر ئۇ ئادەمنى گۇناھكار دەپ، بابىرنى ئىشەندۈر-
گەنلىكى ئۈچۈنمۇ؟

بەلكى بۇ بەگلەر راستتىنلا بابىرنى ئالداۋاتقاندۇ، بەلكىم مانا
مۇشۇنداق بەگلەر ئاخىدا ئۆمەرشەيخ مەرزىنى ياردىن ئىتتىرىۋې-
تىپ ئۆلتۈرگەندۇ، بەلكى ئەتە-ئۆگۈن بابىرنىڭ جېنىغىمۇ قەست
قىلىشىدىغاندۇ.

بىردىنلا بابىرنىڭ بىغەم يۈرگەن دەۋرى يادىغا چۈشتى. تۈنۈ-
گۈنلا ئۇ تەڭتۇش دوستلىرى بىلەن ئات چاپتۇرۇپ ئويىناپ يۈرمە-
گەنمىدى؟ ئەلشىر ناۋايىنىڭ رەسىمىگە تىكىلىپ پاك ياشلىق خىيال-
لىرىغا بېرىلگىنى قاچان ئىدى؟ ئارىدىن بىرنەچچە يىل ئۆتكەنگە
ئوخشايدۇ. ھالبۇكى، بۈگۈن ئەتىگەندە، بۈگۈن چۈشتە ئۇنىڭ ھاياتى
قۇياشلىق ئاسماندەك سۈزۈك ۋە ساپ ئىدىغۇ؟ بۇ قارا بۇلۇتلار ئۇنىڭ
ئەتراپىغا قەيەردىن قاپلاپ كەلدى؟ "ياساق!" دەپ ۋارقىراۋاتقان
ھەربىر غەزەپلەنگەن بەگ بابىردىن قۇياشنى توسۇۋالغان بىر قارا
بۇلۇتقا ئوخشايتتى. بابىرنى چىرماپ ئايلاندۇرۇۋاتقان دەھشەتلىك
قۇيۇن مانا شۇ قارا بۇلۇتلارنىڭ شامىلى ئەمەسمىكىن؟ ئەجەبا،
بۇ بۇلۇتلار دائىم تاجۇتەخت بىلەن بىللە يۈرسە ۋە دەرۋىش كالىغا
ئوخشاشلارنىڭ قېنىغا شۇنچىلىك تەشنا بولسا، ھە؟! بايا بابىرغا
خۇددى بۇلۇتلار ئارىسىدىن ئۈزۈپ چىققان تولۇن ئايدەك گۈزەل
كۆرۈنگەن تاجۇتەخت ئەمدى ئاي تۇتۇلغان كېچىدەك ۋەھىمىلىك
تۈسكە كىردى. بابىر نامەلۇم خەۋپ-خەتەرلەردىن سەسكىنىپ،
خوجا ئابدۇللاغا ياردەم سورىغاندەك قارىدى:

— ئۇستاز!

خوجا ئابدۇللا ئۇ تەرەپكە سۈرۈلۈپ:

— ئەمىرزا دەم، تېتىك بولۇڭ، — دېدى.
— نېمە قىلاي، ئېيتىڭ!... — پىچىرلىدى بابىر.
— ھۆكۈم چىقىرىڭ! بەگلەر ياساققا تاپشۇرۇلسۇن دەپ تەلەپ قىلىشماقتا.

— سىزچۇ ئۇستاز؟

ئەگەر خوجا ئابدۇللا ئولتۇرغانلارغا قارشى چىقىپ، دەرۋىش كالىنى قوللىسا، شۇنچە چارە — تەدبىر بىلەن تەسلىكتە جەم بولۇشقان بەگلەرنىڭ يەنە چىچىلىپ كېتىشى ئېنىق ئىدى.

— ئەمىرزا دەم، — پىچىرلىدى خوجا ئابدۇللا، — پادىشاھلىق ئۇدۇمىغا بىنائەن خەتەرلىك ئۇرۇش پەيتىدە تاجدارلار شەنىگە نامۇناسىپ گەپ قىلغان ئادەم جىنايەتچى ھېسابلىنىدۇ! دەرۋىش كالا يەنە بۇ يەردىمۇ تىلىنى باسماي چاتاق قىلدى. بارلىق بەگ-لەرنى يامانلاپ، قارغاپ، ئوتقا ياغ چاچتى! ئەمدى سىز... بىرەر دەرۋىش كالىنى دەپ بارلىق بەگلەردىن ۋازكېچەلمەيسىز. ۋەزىيەت خەۋپلىك... ئىبرەت ئۈچۈن كالىنى ياساققا يەتكۈزۈشتىن باشقا چارە يوق.

* * *

ئەتىسى كۈنى پېشىندا ئەنجان ئوردىسىنىڭ ئۇدۇلىدىكى جازا مەيدانىدا ناغرىلار چېلىندى. توپلانغان خالا يېقىنىڭ كۆزى ئالدىدا دەرۋىش كالا يامان ئىغۋا تارقىتىشتا ئەيىبلىنىپ، بېشى كېسىلدى. ياقۇببەگ ئەھمەد تەنبەلنى پاكار نەۋكىرى بىلەن بىللە شۇ كۈنى كېچىسى ئاخسىغا يوشۇرۇن يولغا سالغانىدى. ئىككى ئارىدىكى سىر سىرلىقى بويىچە قالدى.

دۈشمەن مەرغىلاننى ئېلىپ، ئەنجانغا تەھدىت سېلىۋاتاتتى.

خوجائابدۇللا باشلىق ئەلچىلەر بابىرنىڭ نامىدىن سەمەرقەند
پادىشاھىنىڭ مەرغىلانىدىن بېرىراقتىكى قارارگاھىغا بېرىپ سۈلھ
تۈزۈشنى تەكلىپ قىلدى.

— سىز بىلەن ئۇرۇش باشلىغان ئىنىڭىز ئۆمەرشەيخ مىرزا ياردىن
يېقىلىپ ۋاپات بولدى! بابىر مىرزىنى پەرزەنت ئورنىدا كۆرگەيسىز!
ئاخىر ئۇ زات سىزگە كۈيۈ بولۇش ئارزۇسىدا! سىزنى باش ھۆكۈم-
دارىمىز، دەپ تەن ئالىدۇ! ئولپان تۆلەيمىز! ئۇرۇشنى توختىتىڭ،
ھەزرىتىم!

خوجائابدۇللانىڭ بۇ تەكلىپىگە سەمەرقەندلىك بەگلەر قاتتىق
قارشى چىقىشتى. ئۇلار ئەنجان ۋە ئاخىنى بېسىپ، تالاپ، چوڭ-
چوڭ ئولجا ئېلىش ئۈمىدىدە ئىدى. سۈلھ ئۇلارنى مانا شۇ ئولجە-
لاردىن مەھرۇم قىلاتتى، ئولپاننى پادىشاھنىڭ بىر ئۆزى ئالاتتى.
— شۇنچە جايدىن قان كېچىپ، جان ئېلىپ-جان بېرىپ كېلىپ،
ئەمدى يەتتۇق دېگەندە قۇرۇق قايتىمىزمۇ؟ — دېدى مۇھەممەد
تارخان ناملىق بەگ.

— سۈلھ تۈزمەڭ، ھەزرىتىم!

— قاتتىق تۇرۇڭ! — دېيىشتى باشقا بەگلەرمۇ.

سۇلتان ئەھمەد مىرزا بەگلىرىنىڭ رايىنى قايتۇرالمىدىغان
زەئىپ تاجدارلاردىن ئىدى. خوجائابدۇللا باشلىق ئەلچىلەر
ئۇنىڭدىن رەت جاۋابىنى ئېلىپ قايتىشتى.

ئەمدى ئاۋۋالقىدىن بەتتەر قىرغىن بولۇشنى سەزگەن بەگ ۋە
نەۋكەرلەر ئەنجان قورغىنىغا كىرىپ يوشۇرۇنۇشقا باشلىدى.

قۇۋا. جاسارەتنىڭ جازاسى

1

ئۆتكەن كۈنى ئاتلىنىپ ئەنجانغا كەتكەن موللاپەزلىدىن بۈگۈن قاتتىق خاتىرجەمسىزلىك ئىچىدە يەنە قۇۋاغا قايتتى.

ئۇ بابىرنىڭ ئاتىسى ئورنىغا ھۆكۈمدار بولغانلىقىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭدىن ھىمايە سوراڭ نىيىتىدە ئوردىغا بارغانىدى. ئەگەر ئۇنىڭ ھۇزۇرىغا كىرسە ئائۇمىد قايتىماسلىقىغا ئىشىنىتتى. چۈنكى موللاپەزلىدىن چارباغدا ساراي قۇرغان پەيتلىرىدە بابىر بىلەن كۆپ ھەمسۆھبەت بولغان، ئۇنىڭ زېھنى ئۆتكۈر، شائىر تەبىئەت، چېچەن ئۆسمۈر ئىكەنلىكىنى سېزىپ، ئەلىشىر ناۋايى سۈرىتىنى ھەدىيە قىلغانىدى. بابىر ئۇنىڭغا جاۋابەن موللاپەزلىدىنكىگە زەرباپ تون كىيدۈرگەنىدى. ئەمدى موللاپەزلىدىن زوراۋان بەگلەردىن كۆرگەن يامانلىقلىرىنى ئېيتىپ بەرسە، بابىر ئۇنى ھىمايىسىز تاشلاپ قويماستى. لىقى كېرەك ئىدى. لېكىن ئوردا دەرۋازىسى ئالدىدا ئاشۇ ھاكىم ئۇزۇن ھەسەن تۇرغانىكەن.

— بابىر مىرزىنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىش ئۈچۈن مەخسۇس رۇخسەت كېرەك، — دەپ ئۇنىڭ يولىنى توستى.

— رۇخسەتنى كىم بېرىدۇ، جاناب ھاكىم؟

— ئىشىك ئاغا ياقۇببەگ جانابلىرى!... ئەنە، ئۆزى ئىچكىرىدىن

چىقىۋاتىدۇ!...

ئونچە نەۋكەرنىڭ ھىمايىسىدە ئىچكىرىسىدىن ئاتلىق چىقىپ كېلىۋاتقان ياقۇببەگ پەقەت بىرىنچى ۋەزىر دەرىجىسىدىكى ئىشىك

ئاغلار تاقايدىغان كەك ئالتۇن كەمەرنى بېلىگە باغلىۋالغانىدى.
پۇلى جىق بۇ بەگ ئەنجان مۇداپىئەسىگە ھەممىدىن كۆپ مەبلەغ
ئاجراتقاندى. ئۇنىڭ نەۋكەرلىرىمۇ باشقا بەگلەرنىڭكىدىن كۆپرەك
ئىدى. ئۆزىمۇ بابىرغا قاتتىق ئىخلاسمەنلىكىنى ھەر ئىشىدا نامايىش
قىلىپ، كېچە-كۈندۈز تىنمايتتى. ئۇ بىرىنچى كۈنىلا بابىرغا ئۆزىنى
سادىق كۆرسەتكەننىڭ ئۈستىگە بۇلارنىڭ ھەممىسى قوشۇلۇپ
ئاخىرى، تولۇق ھوقۇقلۇق ئىشك ئاغا بولۇۋالغانىدى. بۇنى ئەمدى
بىلگەن موللاپەزلىدىن ئازراق ئەنسىردى. لېكىن ئۆزىنى دادىل
تۇتۇشقا تىرىشىپ، ئاتلىق كېلىۋاتقان ياقۇببەگنىڭ ئۈدۈلىدىن
چىقتى:

— جاناب ئىشك ئاغا، ئىجازەت بېرىڭ، كەمەنە بابىر مىرزا
ھۇزۇرىغا كىرمەكچى ئىدىم!

ياقۇببەگ ئېتىنىڭ تىزگىنىنى تارتىپ، سەل توختىدى. دە،
قولنى كۆكسىگە قويۇپ تۇرغان موللاپەزلىدىكىگە ئات ئۈستىدىن
ياراتمىغاندەك نەزەر سالدى:

— كىرىپ نېمە قىلماقچىسىز؟

— ئەرزىم بار... مېمارلىق سەنئىتىگە ئائىت...

— ھازىر ياش پادىشاھىمىزغا مېمارلار ئەمەس، مەملىكەت

مۇداپىئەسىگە يارايدىغان نەۋكەرلەر لازىم! ئۇرۇش تۈگىگەندىن
كېيىن كېلىڭ!

ياقۇببەگ "گەپ تامام!" دېگەندەك قىلىپ ئېتىنى تېز ماڭدۇرۇپ

ئۆتۈپ كەتتى. موللاپەزلىدىن بىرمەھەل ھاڭقىپ تۇرۇپ قالدى.

بىر چاغدا ئۇزۇن ھەسەننىڭ:

— جاناب مېمار، تەۋاچىلار ① نەۋكەرلىككە ئادەم ئېلىۋاتىدۇ، خالىسىڭىز بېرىپ نەۋكەر بولۇڭ! — دېگەن كىنايسى ئۇنى ئۆز ھوشىغا كەلتۈردى.

— ئۆلمەسەك تېخى مېمار كېرەك بولىدىغان كۈنلەرگىمۇ يېتىشەر-مىز! — دېدى موللاپەزلىددىن ھاكىمغا نەپرەتلىك نەزەر تاشلاپ.

ئەمدى ئۇنىڭ بابىر ھۇزۇرىغا كېرەلمەسلىكى ئېنىق. ياقۇببەگ بىلەن ئۇزۇن ھەسەننىڭ ئىختىيارىغا ئۆتكەن قەلئەدە قېلىش بولسا ناھايىتى خەتەرلىك. دەرۋىش كالىنىڭ ئۆلۈمىگە ئاشۇ بەگلەر سەۋەبچى بولغىنىنى موللاپەزلىددىن ئاڭلىغانىدى. ھازىر ئۇنىڭ ئۈچۈن سەل بىخەتەررەك جاي — قۇۋادىكى ھەدىسىنىڭ ئۆيى ئىدى...

موللاپەزلىددىن خۇپتەن پەيتىدە ھويلىغا كىرىپ كەلسە، پاچچەسى بىلەن ھەدىسى دۈشمەن يېقىنلىشىۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ قورقۇنۇپ بېسىپ ئولتۇرۇشقانىكەن.

قۇۋا سايدىن نېرىراقتا — كەركىدان ئېدىرىدىكى دۈشمەن قوشۇنىنىڭ چارلىغۇچىلىرى ياققان گۈلخانلار ۋىل-ۋىل قىلماقتا ئىدى.

— موللاپەزلىددىن، دۈشمەن كەلسە پولات ساندۇقىڭىزنى ساق قويما، — دېدى پاچچەسى، — بۇنى تېزرەك يوشۇرۇڭ.

— بوش ئورنىڭىز بارمۇ، پاچچە؟

— بار. ئەنە، بېدىخاندا.

— تاھىر قېنى؟

— مەھمۇد بىلەن كۆۋرۈك تەرەپكە كەتتى. بىلىمدىم، نېمە ئىشى بار؟ سورىسام ئېيتىمىدى.

① تەۋاچى — پادىشاھنىڭ بۇيرۇقىنى يەتكۈزگۈچى ئەمەلدار.

موللاپەزلىدىن پاچەسىنىڭ ياردىمىدە پولات ساندۇقنى يەنە
تاغارغا سېلىپ، بېدىخاندىكى بوش ئورغا سېلىپ قويدى. دە،
ئورنىڭ ئاغزىنى تاختايلار بىلەن ئەتتى. كېيىن بۇ تاختايلار
ئۈستىگە بېدە باغلىرىنى ئېگىز قىلىپ دۆۋىلەپ قويدى.

* * *

ئاسماننى يەنە قويۇق بۇلۇت قاپلىغان، ئانچە-مۇنچە يامغۇر
تامچىلاپ قوياتتى. قۇۋا كوچىلىرى جىمجىت. دۈشمەن يېقىنلاشقان.
لىقنى سەزگەن ئادەملەر ئۆي-ئۆيلىرىگە يوشۇرۇنۇۋالغان. ئاندا-
ساندا ئىتلارنىڭ ھاۋشىغىنى ئاڭلانمىسا، پۈتۈن قۇۋا كۆچۈپ
كەتكەنگە ئوخشايتتى. قۇۋا ساي ئۈستىدىن ئۆتكەن ياغاچ
كۆۋرۈكتىمۇ ئىنىس-جىن كۆرۈنمەيتتى. ئەلچىلەر يامان خەۋەر
بىلەن قايتقاندىن كېيىن كۆۋرۈكتىكى ساقچىلار قورغانغا قېچىپ
كېتىشكەن...

تۈن يېرىملىغاندا شۇ كۆۋرۈككە قاراپ كېتىدىغان يول چېتىدە
ئۈچ-تۆت قارا كۆرۈندى. يول بويىدىكى دەرۋازىنىڭ بىر قانىتى
ئاستا ئېچىلدى. دە، ئۇنىڭدىن تۈلۈم كۆتۈرگەن پاكار ئادەم چىقتى.

تاھىر پىچىرلاپ سورىدى:

— چاقماق بىلەن تۇتۇرۇقنىمۇ ئالدىڭمۇ؟

— ئالدىم.

پاكار يىگىتنىڭ كىيىملىرىدىن زىغىر مېيىنىڭ پۇرىقى كېلەتتى.

ئۇ جۇۋازچى ئىدى.

تاھىر يۈزىگە يامغۇر تامچىلىغانلىقىنى سېزىپ ئاسمانغا قارىدى.

بۇلۇت قويۇقلىشىپ، يۇلتۇزلار كۆرۈنمەي قالغانىدى.

”يامغۇر قۇيۇۋەتسە ئوت يانماي بالا بولارمىكىن؟ — ئويلاندى

ئۇ — كۆۋرۈكنىڭ ياغاچلىرىمۇ ھۆل بولۇپ كەتكەندۇ.
— مەھمۇد، مەن بىر پالتا ئالدىم، ئەمدى يەنە بىر پالتا بىلەن
ئىككى كىشىلىك چوڭ ھەرە كېرەك. سەن ياغاچچى، ئەسۋابلىرىڭ
تولۇق.

— ھەرىنى نېمە قىلسەن؟
— كېرەك! ئۆمۈرزاق سەنمۇ بىللە بار. دەرھال ئېلىپ
چىقىڭلار.

ئىككى يىگىت بىر تار كوچىغا كىرىپ كېتىشتى. دە، ئاز ئۆتمەيلا
ئېيتىلغان نەرسىلەرنى ئېلىپ كېلەشتى. كېيىن ھەممىسى تام تۈۋى
بىلەن ئىلگىرى. ئاخىر كۆۋرۈككە يېقىنلاشتى.

تاھىر كۆۋرۈكتە قاراۋۇل يوقلۇقىنى بايا ئېنىقلىغانىدى. ئەنجان
قوشۇنى ئارقىغا چېكىنىپ، قورغانغا كىرىپ كەتكەن. باستۇرۇپ
كېلىۋاتقان دۈشمەن بۇنى ياخشى بىلەتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن قۇۋادەك
جايلاردا ھېچقانداق خەۋپ. خەتەر بولۇشىنى ئويلاشمايتتى.

تاھىر كۆۋرۈكتىن بېرىراقتا قارىيىپ تۇرغان چوڭ بىر دەرەخنىڭ
تۆۋىدە ھەمراھلىرىنى توختاتتى:

— سىلەردىن يوشۇرىدىغان گەپ يوق، بەگلەر بىلەن نەۋكەرلەر
بىزنى دۈشمەننىڭ ئايغى ئاستىغا تاشلاپ كەتتى. ”ئۆزەڭ ئۈچۈن
ئۆل يېتىم“ دېگەن گەپ بار. خۇدا ئىشىمىزنى ئۇتۇقلۇق قىلسا،
ھەممىمىز ئۆي ئىچىمىز بىلەن بىر بالادىن قۇتۇلۇپ قالىمىز. ناۋادا
ئىشىمىز ئوڭدىن كەلمىسە... بىرەرسىمىز قولغا چۈشۈپ قالساق...

— شۇ چاغدىمۇ مەرد بولۇش كېرەك، — دېدى مەھمۇد، —
قەسەم قىلايلى، كىمكى دۈشمەنگە سىر بەرسە، ئانىسى خوتۇنى
بولسۇن!

— ئامىن!

— ئامىن!

ھەممىسى دۇئا قىلىشتى — دە، كەينى — كەينىدىن كۆۋرۈككە چىقىشتى. تاھىرنىڭ مۆلچىرى قىرىق — ئەللىك قەدەم ئىچكىرىلەپ كىرىپ، كۆۋرۈكنىڭ ئوتتۇرىسىدىن ئوت قويۇش ئىدى. ئەمما ئۇلار ئىلگىرىلىگەنسېرى ئەتراپلىرى ئېچىلىپ، ئۆزلىرىنى ھىمايىسىز سېزىشكە باشلىدى. سۇنىڭ ئوچۇق يۈزى قىرغاققا نىسبەتەن يورۇقراق ئىدى. كۆۋرۈك دۈشمەن قوشۇنلىرى ئۇدۇلىدا نىشان تاختىسىغا ئوخشاپ تۇرغاندەك خەۋپلىك تۇيۇلاتتى.

بىرچاغدا ياغاچچى يىگىتنىڭ قولىدىكى چوڭ ھەرە ئېگىلىپ، يۇپقا پولات تاھىرنىڭ پالتىسىغا تېگىپ كەتتى. ئۇنىڭ جاراڭلىشى قاراڭغۇدا شۇنداق كەسكىن ئاڭلاندىكى، يىگىتلەر سەسكىنىپ توختاشتى. ئەتراپىغا قۇلاق سېلىپ، بىر مەھەل قېتىپ تۇرۇشتى. پاقىلار بىر تەكشى كۆركىراشماقتا ئىدى.

— تاھىر كۆپ نېرىغا بارمايلى! — دەپ شىۋىرلىدى مەھمۇد، —

كېلىپ قالسا قېچىپ قۇتۇلۇشنىمۇ ئويلاڭلار.

— نېرىقى تەرەپتىن كېلەمدۇ؟ ئۆمۈر زاقنى شۇ تەرەپكە قاراۋۇل

قىلىپ قويىمىز قورقماڭلار، دۈشمەن يىراقتا.

شۇ پەيت يامغۇر تامچىلاشقا باشلىدى. ئەندى يىراقتىكى گۈلخانلارمۇ كۆزدىن يوقالدى. دۈشمەننىڭ ئۇلارنى كۆرۈپ قېلىش ئېھتىمالى پۈتۈنلەي بىر تەرەپ بولغىنىنى سېزىپ، تاھىر ئىچىدىن خۇش بولدى.

كۆۋرۈك خېلىلا ئۇزۇن بولغىنى ئۈچۈن ئۈچ — تۆت جايدا تېگىدىن قويۇلغان زور ئۈچ ئاچا تىرەكلىرى بار ئىدى. تاھىر كۆۋرۈكنىڭ

قانىتىدىن پەسكە ئېگىلىپ قاراپ، شۇ ترەكلەرنىڭ بىرسىنى مۆلچەرگە ئالدى - دە، توختىدى. ئۆمۈرۈزاق كۆۋرۈكنىڭ نېرىقى چېتىدە قاراۋۇل بولۇپ تۇرۇش ئۈچۈن كەتتى. قالغانلىرى كۆۋرۈك ياغاچلىرىنىڭ ئاسانراق يېنىشى مۇمكىن بولغان جايلىرىنى تاللاپ، پالتا بىلەن چېپىندى چىقىرىشتى، تۇلۇمدىكى مايدىن چېچىشتى. ئۈچەيلەن چاقماقنى تاشقا ئۇرۇپ، تۇتۇرۇقنى يامغۇردىن دالدەلەپ ئۇزۇن ھەپەلەشكەندىن كېيىن، ئاخىرى، ئاچچىق پاختا تۇتۇنى دىماقلىرىغا ئۇرۇندى. ئوت يېقىشقا ئەپچىلرەك بولغان جۇۋازچى يىگىت تۇتۇرۇقنى پۈۋلەپ - پۈۋلەپ چوغ قىلدى. تاھىرچاپىنىڭ ئىچىدىن قولتىقىغا قىسىپ ئېلىپ كەلگەن قۇرۇق پاخالنى شۇ چوغقا تۇتتى.

پاخالنىڭ زەئىپ ئوتى زىغىز مېيى چېچىلغان چېپىندىلارغا ئارىلىشىپ ئەمدى سەل كۆتۈرۈلەي دېگەندە، شامال قايرىپ ئۇرۇۋاتقان يامغۇر تامچىلىرى "پىژ - پىژ" قىلىپ تەڭدى - دە، ئوتنى ئۆچۈرۈپ قويدى.

— يانمايدىغان دۇغ ماي ئىكەن! — دېدى مەھمۇد جۇۋازچى يىگىتكە تەنە قىلىپ.

— يامغۇر ئۆچۈردىغۇ! مۇشۇ ماينى تېپىپ چىققىنىمۇ جان دېگىن!

— بەس، — شەۋرلىدى تاھىر جۇۋازچى يىگىتكە، — تۇتۇ - رۇقنى ئۆچۈرمەي تۇرغىن!

تاھىر ئىككى تال بەلبېغىنى بىر - بىرىگە ئۇلاپ، بىر ئۈچىنى بېلىگە باغلاپ، كۆۋرۈكنىڭ تېگىگە ئېسىلىپ چۈشتى. ترەكلەرنىڭ نەملەشمىگەن جايلىرىدىن چېپىندى چىقىرىۋېلىپ، ماي چېچىپ

مىڭ جاپادا ئەمدى تۇتاشتۇرۇۋاتقاندا شامالنىڭ كۈچلۈك بىر
ئۇرۇشى يېنىۋاتقان چېپىندىلارنى سۇغا ئۇچۇرۇپ كەتتى.
تاھىر كۆۋرۈككە قايتىپ چىقتى - دە، پالتىنى قولغا ئېلىپ،
غەزەپ بىلەن كۆۋرۈكنىڭ قاناتلىرىنى ئۇرۇپ سۇندۇرۇشقا
باشلىدى:

— مانا يانمىساڭ! مانا يانمىساڭ! مانا!

جۇۋازچى ئىككىنچى پالتىنى قولغا ئېلىپ، كۆۋرۈكنىڭ نېرىقى
قانتىنى سۇندۇرۇشقا چۈشتى.

— تاھىر، بۇ ئىشلىرىڭدىن نېمە پايدا؟ — دېدى مەھمۇد.

— ئەڭ ياخشىسى پالتىنى ماڭا بەرگىن. مانا بۇ مەخلانغان
ياغاچلارنى قومۇرۇپ تاشلايلى.

ھاسىرىغان تاھىر مەھمۇدنىڭ ئالدىغا كەلدى. قاراڭغۇدا مىخ
كۆرۈنمىسىمۇ، كەسپى ياغاچچى بولغان مەھمۇد ياغاچقا مىخ قېقىلغان
جايىنى سىلاپ تاپتى. تاھىر ئىككىسى كۆۋرۈككە توغرىسىغا قويۇپ
مەخلانغان تاختايسىمان بىر ياغاچنى قومۇرۇۋالدى. ئەمما ئىككىنچى
ياغاچنى قومۇرۇش ناھايىتى قىيىن بولدى.

— راستلا، ھەرە بارغۇ! — دېدى مەھمۇد.

بىر چەتتە ياتقان ھەرىنى تاھىر سىلاشتۇرۇپ تاپتى. ئىككى
يىگىت ئۇنىڭ ئىككى دەستىسىدىن تۇتۇپ، كۆۋرۈك ياغاچلىرىنى
ھەرىلەشكە باشلىدى.

— ئالدىرىما! — دېدى تاھىر، — بۇ يەردىكى بەش - ئونچە

ياغاچنى ھەرىلىگىنىمىز بىلەن ھېچ نەرسە چىقمايدۇ.

— نېمىشقا چىقمايدۇ؟ ئات - ھارۋا ئۆتەلمەيدىغان قىلىمىز!

— بىرەر ئۈستىنى ئەكىلىپ كۆۋرۈكنى ئوڭشىتىپ، ئۆتۈپ

كېتىۋەرسەچۇ؟

— پايدىسى يوق ئىشقا ئۇرۇنۇپتەمىز — دېدى جۇۋازچى
يىگىت ئۈمىدسىزلىنىپ.

— ياق، بىز كۆۋرۈكنى بويغا ئەمەس، ئېنىگە قاراپ ھەرىلەشە-
مىز كېرەك.

— توغرىسىغا قويۇلغان ياغاچلار جۇۋاز باستۇرۇقىدەك يوغانغۇ،
ھەرىلەشكە بولامدۇ؟
— بولىدۇ!

تۆت كىشى نۆۋەتلىشىپ ھەرە تارتىپ كۆۋرۈكنىڭ توغرىسىغا
خاقىلىپ قويۇلغان يوغان ۋە قاتتىق ياغاچنى ھەرىلەۋاتقاندا قارا
تەرگە چۆمۈپ كېتىشتى. ئاق يېغىن ھېلىمۇ تامچىلاپ تۇراتتى، ئۇلار-
نىڭ يۈزلىرى ۋە بەدەنلىرىدىن ئاققان تەر يامغۇر سۈيىگە قوشۇلۇپ
كىيىملىرىنى ھۆل قىلىۋەتكەندى. يىگىتلەرنىڭ مەقسىتى كۆۋرۈكنى
ئىككى تەرىپىدىن تۇتۇپ تۇرغان ئوق ياغاچلارنى ھەرىلەپ، ئۇنى
بىر-ئىككى جايىدىن ئۈزۈپ تاشلاش ئىدى. ئەمما ئۇلار كۆۋرۈكنىڭ
ھەر ئىككى تەرىپىدىكى يوغان ئوق ياغاچلارنى ھەرىلەپ تاشلىغان
بولسىمۇ، لېكىن كۆۋرۈك ئۇلار كۈتكەندەك ئۈزۈلۈپ چۈشمىدى.
ئۇنى يەنە قانداقتۇر مىخلار، بىر-بىرىگە چىشلەشتۈرۈپ قويۇلغان
بالالار ۋە "بەلباغ" ياغاچلار مەھكەم تۇتۇپ تۇراتتى. تاھىر بىلەن
مەھمۇد ھەرىنى قويۇپ، يەنە پالتىنى قولغا ئېلىشتى، قاراڭغۇدا
تىمىسقىلاپ، بالالارغا چىشلىتىلگەن قاماق مىخلارنىڭ بەش-ئالتىسىنى
تېپىشتى ۋە قومۇرۇپ تاشلىدى. شۇنىڭدىن كېيىن كۆۋرۈكنىڭ قان-
داقتۇر بىر يېرى غىچىرلىدى، ئامما ئۆزى ئاۋۋالقىدەك تۇرىۋەردى.
— بولدى! — دېدى مەھمۇد ماغدۇرسىزلىنىپ، — قولىمىزدىن

كەلمەيدىغان ئىشقا ئۇرۇنۇپتىمىز!

— ھۇ، ئاناڭنى! — دەپ تاھىر قولىدىكى پالتا بىلەن يەنە كۆۋرۈك قاناتلىرىنى غاچىلدىتىپ سۇندۇرۇشقا باشلىدى. شۇ چاغدا كۆۋرۈكنىڭ نېرىقى چېتىدىن ئۇلار قاراۋۇل قىلىپ قويغان يىگىت يۈگۈرۈپ كېلىپ:

— قوي بولدى! مۇنچىۋالا غاچىلداتما! نېرىقى ئېدىردىن دۈشمەن كېلىۋاتقاندەك تۇرىدۇ.

— ھە؟! كۆردۈڭمۇ؟

— ئاۋازلىرىنى ئاڭلىدىم. "ئاتلان!"، "سەپلەن!" دەپ ۋارقىد.

راپ- جارقىراشقانلىرى قۇلقىمغا چېلىندى!

— باستۇرۇپ كېلىپ قېلىشى مۇمكىن! — دەپ جۇۋازچى

قېچىشقا تەمشەلدى.

— ھەرەڭنى ئال، بۇ يەردە ھېچنېمىنى قالدۇرماڭلار! دەپ

تاھىر يانمىغان چېپىندىلارنى، ياغاچ پارچىلىرىنى سۇغا تاشلىدى.

بەش يىگىت مۇۋەپپەقىيەتسىزلىككە ئۇچرىغاندەك روھلىرى

چۈشۈپ، ئۆيلىرىگە قايتىشقاندا تاڭ يورۇشقا باشلىغانىدى.

2

زولۇقنى يەپ يولغا چىققان دۈشمەن قوشۇنىنىڭ ئالدىنقى

توپى كۆۋرۈككە چىقىشقا باشلىغاندا تاڭ قاراڭغۇسى تېخى تارقالمىد.

غانىدى. يامغۇر تاغلاردا قاتتىق يېغىۋاتقانلىقى ئۈچۈن قۇۋا ساينىڭ

سۈيى بارغانسېرى ئۇلغا يماقتا ئىدى. ئالدىدا كېلىۋاتقان ئاتلىق

چارلىغۇچىلار ئۇنچىۋالا كۆپ ئەمەس ئىدى، شۇنىڭ ئۈچۈن

كۆۋرۈكتىن شالاڭ سەپ بىلەن ئۆتۈپ كەتتى.

ئەمما ئۇلاردىن كېيىن كېلىۋاتقان سەپلەر ناھايىتى زىچ ئىدى. ھەربىر بەگنىڭ نەۋكەرلىرى ئۆزلىرىگە قاراشلىق يۈكلەرنى تۆگە قېتىلغان ئېغىر ھارۋىلارغا بېسىپ كەلمەكتە ئىدى.

قارا قۇشقاچتەك ھېسابسىز قوشۇن ئاتلىرى، تۆگىلىرى، ھارۋىلىرى بىلەن بىللە يامغۇرلۇق تاڭدا قاپقارا سەلگە ئوخشاپ، كۆۋرۈكنى لىق توشقۇزۇپ كېلىشەۋاتاتتى.

كۆۋرۈكنىڭ ئوتتۇرىسىدا بايقىمى يىڭىتلەر مىخىلارنى قومۇرۇپ، خايغاچلارنى ھەرىلەپ كەتكەن جاي مۇنچىۋالا ئېغىر يۈككە بەرداشلىق بېرەلمىشى ناتايىن ئىدى. بۇنىڭ ئۈستىگە خۇددى ئاشۇ جايدا بىر ئەبگار ئاتنىڭ ئالدى ئىككى پۇتى مىخى قومۇرۇلغان ياغاچلارنىڭ يېرىقىغا كىرىپ كەتتى. ئات مەيدىسى بىلەن يېقىلدى، پۇتىنى تارتىۋالماي تېپىرلاشقا باشلىدى. ئېگەردە ئولتۇرغان نەۋكەر ئاتنىڭ بېشىدىن ھالقىپ، باشقا ئاتلارنىڭ ئاياغ ئاستىغا ئۇچۇپ چۈشتى ۋە ھېسابسىز تۇياقلار ئاستىدا قېلىپ يەنجىلىشىنى سېزىپ، داد-پەرياد سېلىپ ۋارقىردى. ھەمراھلىرى ئىختىيارسىز تىزگىن-لىرىنى تارتىشتى. بەزى ئاتلار قورقۇپ ئارقىسىغا شوخشىدى.

ئارقىدىكىلەر بولسا ھېچ نەرسىدىن خەۋەرسىز يامرىشىپ كەلمەكتە ئىدى. بىردەمدە كۆۋرۈكنىڭ شۇ جايى ھەددىدىن تاشقىرى تىقمۇ تىقماق بولۇپ كەتتى. ھەرە ۋە پالتا زەربىسىدىن ئاجىزلاشقان كۆۋرۈك ياغاچلىرى توساتتىن غاچىلداپ سۇندى. كەپلىشىپ قالغان ئونلىغان ئاتلار، ئادەملەر كۆۋرۈك ياغاچلىرىغا قوشۇلۇپ سۇغا غۇلاشتى، تېشىپ تۇرغان سايىنىڭ سۈيى غۇلاپ چۈشكەنلەرنى لەپەڭشىتىپ ئېقىتىپ كەتتى.

كۆۋرۈك ئۈستىدە قالغانلار جان ھەلەكچىلىكىدە ئارقىغا بۇرۇلۇپ

قاچماقچى بولۇشتى. ئەمما ئارقىدىن داۋاملىق ئاتلىقلار، ھارۋىلار،
تۆگىلەر كۆچكۈندەك باستۇرۇپ كەلمەكتە ئىدى. ئالدىدا نېمە
ھادىسە بولغانلىقىدىن بىخەۋەر پادىشاھ ئەڭ يېقىن بەگلىرى بىلەن
ساينىڭ نېرىقى چېتىدە تۇرۇپ، قوشۇنىنى كۆۋرۈك تەرەپكە ماڭ-
دۇرماقتا ئىدى. لېكىن كۆۋرۈك ئوتتۇرىسىدىن كۆتۈرۈلگەن
قىيا-چىيا بارغانسېرى ئۇلغىيىپ باراتتى. ۋەھىمىگە چۈشكەن
قوشۇن بىردىنلا ئۆزىنى ئارقىغا تاشلىدى، ئەمما قالايمىقانچىلىقتا
كۆۋرۈككە سىغماي، ئات-ئۇلاغلىرى بىلەن سۇغا ئۈجمىدەك
تۆكۈلۈشكە باشلىدى.

كۆۋرۈك قاناتلىرىنىڭ نۇرغۇنلىغان جايى سۇندۇرۇلغانلىقى
ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ غۇلاپ چۈشۈشىنى ئاسانلاشتۇراتتى. تەرتىپى
بۇزۇلغان ھارۋىلار بىر-بىرىنى ئىتتىرىشىپ، كۆۋرۈكنىڭ ساق
تۇرغان قاناتلىرىنىمۇ سۇندۇرۇپ غۇلماقتا ئىدى. بەزى نەۋكەۋلەر
يولدا ئۇچرىغان تىرىك جانلارنىڭ ھەممىسىنى قامچىلاپ ئۆتسە،
بەزى بەگىلەر قىلىچ يالىڭاچلاپ، قالايمىقانچىلىقنى تىغ بىلەن
باسماقچى بولۇشاتتى. ئەمما قۇرتتەك مىژ-مىژ بولۇپ قايناۋاتقان
قوشۇن كۆۋرۈككە شۇنداق كەپلىشىپ قالغانىدىكى، ئۇنىڭغا نە قامچا،
نە قىلىچ كار قىلمايتتى. تۆگىلەر بۇرقىرىشاتتى، ئادەملەر ۋارقىرد-
شاتتى. قاتتىق قورقۇنچقا چۈشكەن خالايسىق تىغ كۆتۈرگەن
بەگىلەرنىڭ ئۆزىنى ئات-ئۇلاغلىرى بىلەن سۈرۈپ بېرىپ كۆۋرۈكتىن
دۈمىلتىۋەتتى.

پادىشاھ بىلەن بىللە قىرغاققا تۇرغان خاس نەۋكەرلەر سۇدا
ئېقىپ كېتىۋاتقانلارنى قۇتقۇزۇشقا پەرمان ئالدى. ئۇلار قومۇشلارنى
شلىدىرىلىتىپ، سوغا يېقىن كەلگەندە ئۆزلىرىمۇ پاتقاققا پېتىپ قېلىشقا

باشلىدى. كېيىن ئارقىدا قالغانلىرى ئارغامچا تاشلاپ ئۇلارنىڭ ئۈچ-تۆتىنى تەسلىكتە قۇتقۇزۇۋالدى. باشقىلىرىنى قومۇشلۇق پاتقاق ئىچىگە تارتىپ كەتتى.

سۇغا غۇلاپ چۈشكەنلەرنىڭ چۆكىكىنى چۆكۈپ ئۆلدى. ئۈزۈشنى بىلىدىغانلىرى ئاتلارنىڭ بوينىغا ئېسىلىشىپ قومۇشلۇق قىرغاققا چىقاي دېگەندە پاتقاققا پېتىشتى. سېسىق پاتقاقلىق ئەجدىھاغا ئايلىنىپ ئادەمنىمۇ، ئاتنىمۇ ئايىغىدىن پەسكە تارتاتتى. ئاتلار جان ئاچچىقىدا سىلكىنىپ كىشىنىشەتتى، ئادەملەرنىڭ قوللىرى قومۇشلاردىن تىلىنىپ دادلىشاتتى، ئەمما ئۇلار قورققانىسىرى پاتقاققا چوڭقۇرراق چۆكۈشۈپ چىق ئازابلار بىلەن جان بېرىشەتتى. ئوتتۇرىسى سۇنۇپ كەتكەن كۆۋرۈكنىڭ ئۈستىدە — ئاغدۇرۇلغان ھارۋىلار، يېقىلىپ يېتىشقان ئات ۋە تۆگىلەر ئارىسىدا نۇرغۇن نەۋكەرلەرنىڭ مېچىقلانغان جەسەتلىرى قالدى. دۈشمەننىڭ شۇ بىر-ئىككى سائەت ئىچىدىكى يوقىتىشى ئۇرۇش باشلانغاندىن بۇيانقى بارلىق يوقىتىشلىرىدىن كۆپرەك ۋە دەھشەتلىك بولدى. يەنە، بۇ پالاكەتنىڭ سەۋەبىنى ھېچكىم بىلمەيتتى. شۇنچە ئادەمنىڭ مىسلىسىز قېيىنلىشتا جان بەرگەنلىكىنى كۆرگەن جەڭچىلەر مەغلۇ-بىيەتكە ئۇچرىغاندىن بەتتەر ئېسەنگرەپ روھسىزلىنىپ كەتتى.

3

قۇۋاللىقلار تاڭ يورۇغاندىن كۈن چىققۇچە بولۇپ ئۆتكەن بۇ پالاكەتنى نېرىقى قىرغاقتىكى ئۆگزە ۋە تاملاردىن مارىلاپ كۆرۈپ تۇراتتى. ئۇلارنىڭ بەزىسى "دۈشمەن تېخىمۇ تۈگەشسۇن" دەپ خۇشال بولسا، بەزىسى نى-نى يىگىتلەرنىڭ سۇغا ئېقىپ، پاتقاققا

پېتىپ، مىڭ ئازابتا ئۆلگەنلىكىگە ئېچىناتتى. تاھىر كېچىسى دوستلىرى بىلەن قىلغان ئىشلىرىنى بايا پەزىلىدىن تاغسىغا "دېگەن يەردىن چىقماي قالدى" دېگەن مەنىدە مەيۈسلىنىپ ئېيتىپ بەرگەنىدى. كېيىن يۈز بەرگەن ھادىسىنى ئۆگزىگە چىقىپ كۆرگەن موللاپەزىلىدىن شوتىدىن چاپسان پەسكە چۈشتى - دە، تاھىرنى بىر چەتكە ئىملاپ چاقىرىۋالدى:

— دوستلىرىڭغا ئېيت! ھەممىڭلار چاپسانراق مۆكۈنۈڭلار!

— نېمە ئۈچۈن موللاتاغا؟

— كۆۋرۈك ھەرىلەنگەن جايدىن سۇنغان ئوخشايدۇ. ئەگەردە كۆۋرۈككە ئوت قويۇۋەتكەن بولساڭلارمۇ مۇنچىۋالا يوقىتىش بولماس ئىدى. چۈنكى دۈشمەن كۆۋرۈكنىڭ كۆيگەن جايىنى ئوڭشىماستىن ئۈستىگە چېرىگ چىقارمايتتى. ئۇلار غەپلەتتە قېلىپ بالاغا يولۇققان! ئەگەر قىلغان ئىشىڭلارنى سېزىپ قالسا، ھەممىزنى قىرىۋېتىشى ئېنىق!

— دۈشمەن تېخى نېرىقى تەرەپتىغۇ؟

— چارلىغۇچىلىرى بۇ تەرەپكە ئۆتكەنكەن، مەن كۆردۈم. گەپنى ئۇلغايتماي پاتراق يوشۇرۇن. توقايلىققا چىقىپ كېتىڭلار، چاپسان!

تاغسىنىڭ ئەستايىدىل ئەنسىرەۋاتقانلىقىنى سەزگەن تاھىر باشقا ئېتىراز بىلدۈرمىدى ۋە دوستلىرىغا ئاستا خەۋەر بېرىپ چىقتى:

— ئارغامچا بىلەن ئورغاق ئېلىڭلار. كىم سورىسا، ئوتۇنغا بارىمىز، دەڭلار. لېكىن ئوزۇق ئىككى - ئۈچ كۈنلۈك بولسۇن.

بەش يېڭىت ئادەملەرنىڭ كۆزىگە چىلىقماسلىققا تىرىشىپ قشلاقتىن يەككە - يەككە چىقىشتى ۋە توقاي ئىچىدە ئۇچراشتى.

كۆۋرۈك سۇنماستىن ئاۋۋال بۇ تەرەپكە ئۆتۈۋالغان چارلىغۇچىلار قۇۋانىڭ كەدخۇداسىنى ① تېپىپ ئۇنىڭ ياردىمىدە ياغاچچى ئۈستىلارنى كۆۋرۈكنى تۈزۈتۈشكە ھەيدەپ چىقتى. نېرىقى تەرەپتە قالغان نەۋكەرلەر ئارغامچا تاشلاپ ياغاچ توشۇپ، ئۇلارغا ھەمكارلىشىشقا باشلىدى.

كۆۋرۈك تۈزەشكە چىققانلارنىڭ ئارىسىدا تاھىرنىڭ ئاتىسىمۇ بار ئىدى. ئۇ كېچىسى ئوغلىنىڭ نەگىدۇ بېرىپ، سەھەردە چارچاپ قايتقانلىقىنى سەزگەنىدى. ياغاچچىلاردىن بىرى ياغاچنىڭ ھەر بىلەنگەن يېرىنى تاھىرنىڭ ئاتىسىغا كۆرسىتىپ، ئۆز شۈبھىسىنى ئېيتماقچى بولغاندا، ئۇستا بۇنىڭ ئالدىنى ئېلىپ لېۋىنى چىشلىدى: — ئۇنچىقماڭ، — دەپ پىچىرلىدى، — ئەگەر دۈشمەن بىرەر گۇماندەك ئىشەنسە، پۈتۈن قۇۋاغا ئوت قويدۇ. ھەممىمىزنى قىلىچىتىن ئۆتكۈزىدۇ!

— سۆزىڭىز راست!

شۇنىڭدىن كېيىن بۇ توغرۇلۇق ھېچكىم ئېغىز ئاچمىدى. ئىككى كۈن دېگەندە كۆۋرۈك ئاندا-مۇندىلا تۈزىتىلىپ، دۈشمەننىڭ ئاتلىق ئەسكەرلىرى بىردىن-ئىككىدىن ئېھتىيات بىلەن ئۆتۈشتى. شۇنداقلا پادىشاھمۇ مۇلازىملىرى بىلەن كۆۋرۈكتىن ئۆتۈپ، قۇۋادا توختىماستىن يولىنى داۋاملاشتۇردى.

دۈشمەننىڭ ھارۋىلاردىكى ئېغىر يۈكلىرى ۋە تۆگە كارۋانلىرى كۆۋرۈكنىڭ نېرىسىدا قېپ قالدى. شۇنىڭغا قارىغاندا دۈشمەننىڭ پىلانىدا قانداقتۇر بىر ئۆزگىرىش يۈز بەرگەنىدى.

① كەدخۇدا — شەھەر ئاقىلى،

توقايدا يوشۇرۇنۇپ يۈرگەن تاھىر رابىيىدىن ئەنسىرەيتتى. ئاتا-
ئانىسى قىزنى قولىدىن كەلگۈچە ئاۋايلاپ، يوشۇرۇپ يۈرگەنلىكىنى
بىلىسمۇ، دۈشمەننىڭ ھامان قۇۋا ئەتراپىدا ئايلىنىپ يۈرگىنى
ناھايىتى خەۋپلىك ئىدى. ئۈچىنچى كۈنى يىگىتلەرنىڭ ئوزۇقلىرىمۇ
تۈگىدى. ئەھۋالنىڭ قانداقلىقىنى بىلىش ۋە ئوزۇق تەييارلاپ
كېلىش ئۈچۈن تاھىر ئۆزى بارماقچى بولدى. ئۇ كەچكى
پەيتتە بىر باغ قومۇشنى يۈدۈپ ھويلىغا ئاستا يېقىنلاشتى.
دەرۋازا زەنجىرلاقلق ئىكەن، قولىنىڭ ئۈچىنى تىقىپ، زەنجىرنى
چۈشۈردى. موللاپەزلىددىن لاپاسنىڭ ئالدىدا ھارۋىنىڭ چاقلىرىنى
كۆزدىن كەچۈرۈۋاتاتتى. قومۇش كۆتۈرۈپ كىرگەن تاھىرنى كۆرۈپ
ئۇنىڭغا قاراپ يۈگۈردى:

— سۈلھ مۇبارەك، جىيەنىم! سۈلھ!

— ئۇرۇش تۈگىدىمۇ؟

— خۇداغا شۈكۈر، تۈگىدى.

تاھىر يەلكىسىدىكى قومۇشنى يەرگە تاشلىۋەتتى.

تاغىسى ئۇنى باغرىغا بېسىپ قۇلىقىغا پىچىرلىدى:

— جاسارىتىڭلار بىكارغا كەتمىدى، جىيەنىم! سەمەرقەند پادىشا-

ھىنىڭ ئۆزى سۈلھ تەكلىپ قىلغانىمىش! كۆۋرۈكتىكى يوقىتىش

دۈشمەننىڭ بېلىنى ئوشتۇغانىكەن!

موللاپەزلىددىن ئۇچىسىغا تار جىيەك تىكىلگەن ئۆرە ياقىلىق

كۆڭلەك كىيگەنىدى. تاھىر ئېڭىكىنى جىيەكنىڭ بېغىچىغا قويۇپ ۋە

كۈتۈلمىگەن خۇشاللىقنىڭ زورىدىن ئۆپكىسى تولۇپ:

— ياخشى بوپتۇ، — دېيەلدى خالاس.

موللاپەزلىددىن ئۇنىڭ كۈچلۈك يەلكىسىنى سىلاپ پەس ئاۋاز

بىلەن:

— ئالامەت بولدى، — دېدى، — نى-نى بەگلەرنىڭ قولىدىن كەلمىگەن ۋەزىپىنىڭ سېنىڭدەك ئاددىي يىگىتلەرنىڭ قولىدىن كەلگىنى ئالامەت بولدى! سەن ئورغاچچى دېھقان، بىر دوستۇڭ ياغاچچى، بىرى كاسپ، يەنە بىرى كىم ئىدى؟

— جۇۋازچى.

— ھە، جۇۋازچى! — دەپ موللاپەزلىدىن زوقلىنىپ كۈلدى. — دە، جىيەننى قۇچىقىدىن بوشىتىپ، ئۇنىڭ يۈزىگە تىكىلدى، — ئېسىلزاڭلار سەندەكلەرنى "قارا خەلق" دەپ پىسەنت قىلمايدۇ، ئامما بۈگۈن شۇ "قارا خەلق" نىڭ جاسارىتى بىلەن ئۇرۇش بالا-سىدىن قۇتۇلغانلىقىنى بىلسە ئىدى.

— لېكىن مۇنچىلىك بولۇشىنى بىز ئۆزىمىزمۇ بىلىمىگەندۇق موللا تاغا. بىر تەرىپى، سىزنىڭ كېلىپ قالغىنىڭىز ياخشى بولدى. سىز بولمىغىنىڭىزدا بۇ ئىش مېنىڭ خىيالىمغىمۇ كەلمەس ئىدى.

— شۇنداقمۇ، ھە، جىيەنمۇ؟ ئەگەر شۇنداق بولسا مېنىڭ بېشىمنى سەن كۆككە يەتكۈزدۈڭ! — موللاپەزلىدىن ئاۋازىنى داۋاملىق پەسەيتىپ، قانداقتۇر خەۋپ سېزىپ سۆزلىمەكتە ئىدى. — موللا تاغا، قۇۋادا ھېلىمۇ دۈشمەن بارمۇ؟ — دېدى تاھىر.

— ھە، دۈشمەن تامامەن ئۆتۈپ بولغىنى يوق. پادىشاھى ئەنجاندىن بىر ياغاچ ① بېرىدا سۈلھ تۈزۈپ ئارقىغا قايتقانىمىش. چېرىگىنىڭ بىر قىسمى كۆۋرۈكنىڭ نېرىسىغا ئۆتۈپ كەتكىنىنى ئۆزەم كۆردۈم. ئەمما قالغان-قاتقانلىرى ئەمدى قايتقانغا ئوخشايدۇ.

① بىر ياغاچ — تەخمىنەن ئون ئالتە چاقىرىم.

ئېھتىيات قىلىش كېرەك، جىيەنىم، ئۆيگە كىر.
تاھىر ئۈستىبېشىغا يېپىشقان قومۇش پۈپەكلىرىنى قېقىپ ئۆيگە
كىرىۋاتقاندا قوشنىسىنىڭ ھويلىسىدىن ئايال كىشىنىڭ ئەللەي ئېيتىپ-
قىنى ئاڭلاندى.

تاھىر رابىيىنى ئەسلىدى - دە، يۈرىكى بىر سىقىلدى. سۈلە
تۈزۈلگىنىنى ئاڭلىدىمىكىن؟ تاھىر ئۇنى ناھايىتى سېغىنغانىدى. قېنى
ئەمدى ئىلاجى بولسا ۋە ھازىر تام ئارتىلىپ قوشنىسىنىڭ ھويلىسىغا
كىرسە، رابىيىگە ئۇرۇش قانداق بېسىلغانلىقىنى ئېيتىپ بېرىپ،
ئۇنىڭ خۇشاللانغانلىقىنى كۆرسە! لېكىن ماقۇللۇق ① ئەخلاقى بۇنىڭغا
يول قويمايدۇ. تاھىر رابىيە بىلەن پەقەت يوشۇرۇن ئۇچرىشاتتى.
تاھىر ئەمدى ئۆيگە كىرىپ، ئانىسىنى سۈلە بىلەن مۇبارەكلەۋات-
قاندى، كوچىدا بىردىنلا ئىتلار قاتتىق قاۋاپ، ئات دۈپۈرى ئاڭلى-
نىشقا باشلىدى. تاھىر ھودۇقۇپ دەرۋازىدىن ھويلىغا كىردى.
ئايۋاندىن پەستە تۇرغان موللاپەزلىدىن ئۇنىڭغا ئوتۇنخانىنى
كۆرسىتىپ:

— بۇياققا چىق! — دەپ پىچىرلىدى، — يوشۇرۇنۇۋال!

تاھىر بېلىگە ئېسىلغان خەنجەرنى سېپىدىن تۇتۇپ، ئايۋان
ئارقىلىق ئوتۇنخانىغا يۈگۈرۈپ ئۆتتى ۋە قومۇش باغلىرىنىڭ
ئارىسىغا يوشۇرۇندى.

دەرۋازىنىڭ بىر قانچى شارت قىلىپ ئېچىلدى. ئېگەرلىرىنىڭ
قېشىغا ياي ئېسىلغان، باشلىرىغا دۇبۇلغا كىيگەن، كەڭ شالۋۇرلىرى
ئۆتۈكلىرىنىڭ قونچىنى يېپىپ تۇرغان ئاتلىق چېرىگىلەر ھويلىغا

① ماقۇللۇق — قىزنىڭ يىگىتكە ماقۇللۇق بىلدۈرگەنلىكى.

كەردۈپتىپ ئەتراپىغا ئالاڭ - بۇلاڭ كۆز يۈگۈرۈتۈپ چىقتى. ئۇلاردىن ئىككىسى بىر قارا ئاتقا مىنگىشىپ ئالغانىدى.

دۇبۇلغىسىنىڭ ئۇچىغا يېشىل رەختتىن بايراقچە قادالغان پانساد① لاپاستىكى ياۋىداق ئاتنى كۆردى - دە، مىنگىشىپ كېلىۋاتقانلارغا قاراپ:

— ئەنە ئۇ سېنىڭكى! — دېدى.

ھەبەشتەك قارىيىپ كەتكەن ئۆسۈك بۇرۇتلۇق يىگىت قارا ئاتنىڭ ساغرىسىدىن سەكرەپ چۈشتى - دە، لاپاسقا قاراپ يۈگۈردى. قالغان يىگىتلەر پانسادنىڭ ئىشارىسى بىلەن ئۆيگە كىرىپ، يېڭىراق كىگىز بارمۇ، گىلەم بارمۇ، بوخچا بارمۇ ھەممىسىنى ھويلىغا كۆتۈرۈپ چىقىشقا باشلىدى.

ئاياۋاننىڭ تۈۋرۈكىگە يۆلىنىپ جىم تۇرغان موللاپەزلىدىن بۇلارنى "كۆۋرۈك ۋەقەسىدىن خەۋەر تېپىپ تاھىرلارنى ئىزدەپ كەلگەنمىكىن" دەپ قاتتىق قورققانىدى. ئەمدى بۇلارنىڭ نەپسانى - يەتچى بۇلاڭچىلار ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ نەپىرتى كەلدى. ئاتتىن چۈشمەي ھويلا ئوتتۇرىسىدا تۇرغان پانسادقا قاراپ:

— مېھمان، ئىنساپ كېرەك! — دېدى، — پادىشاھلىرىمىز سۈلھ تۈزگىنىدىن كېيىن مۇنچىۋالا تالان - تاراچ قىلىش مۇسۇلمانچىلىققا توغرا كەلمەسمىكىن؟

لاپاستا موللاپەزلىدىننىڭ ئېتىنى ئاللىقاچان ئۆزىنىڭكى قىلىپ ئۇنى ئېگەرلەۋاتقان قارا يىگىت:

— سۈلھ، ئامان - ئامان! — دەپ، بۇ سۆزلەرنى مەسخىرىلىگەن.

① پانساد - ئەسكەر باشلىقى (ئۇنۋان).

دەك كۈلدى.

باشقا بىر يىگىت بوخچىنى ئاختۇرۇپ، ئۇنىڭدىن بىر جۈپ
ئەتلەس تاپتى. دە پانسادا ئۈزۈتتىپ:
— مالى ئامان ①! — دېدى.

پانساد ئەتلەسنى ئېلىپ خۇرجۇنغا سېلىۋېتىپ موللاپەزلىدىنىگە
غەزەپلىنىپ سەمەرقەندچە تەلەپپۇز بىلەن سۆزلەشكە باشلىدى:
— ئالمىشتا ئېتىمىز ۋابا تېگىپ ئۆلدى. بىزگە كاساپىتىڭلار
تەگدى. سەن بۇ يەردە ئاتلىق يۈرگىن، مېنىڭ يىگىتىم سەمەرقەندكە
پىيادە كەتسۇنمۇ؟ ئىككى كىشى بىر ئاتقا مىنگىشىپ كىرگىنىنى
كۆرمىدىڭمۇ؟

— كۆردۈم. ئەگەر ھارۋىغا قوشۇلغان ئەبگار ئات يىگىتىڭىزنى
سەمەرقەندكە كۆتۈرۈپ بارالسا مەيلى، ئېلىڭ. لېكىن ئاياللارنىڭ
بوخچىسىنى كولاش سىزدەك ئالىيجاناب پانسادا مۇناسىپمىكىن؟
— بىزنىڭ ئاياللىرىمىز پەرغانە ئەتلىسىدىن سوۋغا ئالغاج كېلىڭ،
دەپ تاپىلىغان. بىز شۇنچە جايدىن ئاۋارە بولۇپ كېلىپ ئەمدى
سوۋغاتىنىز قايتايلىمۇ؟ ئىنساپ شۇمۇ؟!

پانساد ئاخىرقى سۆزىنى ئەلەم بىلەن ئېيتقىنىغا قارىغاندا،
ئۇرۇشنىڭ غەلبىسىز تۈگىگەنلىكىدىن ناھايىتى نارازى ئىدى. بۇ
ئادەملەر، ئۇرۇشتىن چوڭ ئولجىلار ئېلىش ئۈمىدىدە ئايلاپ-يىلاپ
قان كېچىپ، ھەممە ئازاب-ئوقۇبەتلەرگە بەرداشلىق بېرىپ
يۈرەتتى. ئەگەر ئەنجان ۋە ئاخسىدەك باي شەھەرلەر بېسىپ
ئېلىنسا، جەڭچىلەرنىڭ ھەربىرى ئولجىلىق بولۇشى شۈبھىسىز ئىدى.

① مالى ئامان — ئۇرۇشتا تۆلىنىدىغان جان ھەققى.

بىراق قۇۋادىكى يوقىتىشتىن كېيىن دەرھال سۈلھ تۈزۈلدى.
ئەنجاندىن يارىشىش ئۈچۈن چىققانلار سەمەرقەند پادىشاھىغا
ئالتۇن - كۈمۈش سوۋغىلار، قىممەت باھالىق سەرىپايلار، بىرنەچچە
يۈز چاپقۇر ئات ۋە تۆگىلەر ئىنئام قىلىشتى. بۇ ئىنئاملار پادىشاھ-
نىڭ ئەڭ يېقىنلىرى، مۇلازىملىرى، بەگلىرى ۋە باشقىلاردىن ئاشماي
قالدى. مانا بۇ پانسادا ئوخشىغان جەڭچىلەر بولسا ئولجىسىز قالدى.
شۇنىڭ ئەلىمىگە ئۇلار ئارقىغا قايتىشىدا يولىدا ئۇچرىغان قىشلاق-
لارنى ئاختۇرۇپ ئولجا ئىزدەشكە چۈشكەنىدى.

ئۇلاردىن بەشى ھازىر رابىيىلەرنىڭ ھويلىسىغىمۇ باستۇرۇپ
كىرگەنىدى. ئوتۇنخاننىڭ بىر تېمى رابىيىلەرنىڭ ھويلىسىغا تۇتاش
بولغانلىقى ئۈچۈن تاھىر قوشنا ھويلىدىمۇ توپىلاڭ كۆتۈرۈلۈۋاتقان-
لىقىنى ئاڭلاپ قالدى.

تۈنۈگۈن ئېھتىيات قىلىپ ئىچكىرىدە مۆكۈنۈپ ئولتۇرغان رابىيە
ئۇرۇش تۈگىگەنلىكىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ھويلىغا كالا ساغقىلى
چىققانىدى. كالىغا موزايىنى قويۇپ، ئۇنى ئەمدۈرۈش بىلەن بەنت
بولدى - دە، ھويلىسىغا ئاتلىق ئەسكەرلەرنىڭ كىرگەنلىكىنى كېيىنرەك
سەزدى.

ئانىسى ئېغىلغا يۈگۈرۈپ كىردى.

— ۋاي ئۆلەي، سەن مۇشۇ يەردىمىدىڭ؟

— نېمە بولدى ئانا؟

— دۈشمەن! توختا! ھويلىغا چىقما!... ئاۋۇ تۆشۈكتىن سامان-

خانغا ئۆتكىن!

ئولجا ئات ئىزدەپ يۈرگەن نەۋكەرلەرنىڭ ئىككىسى دەرھال

ئېغىلغا كىردى - دە، ئۇنىڭ تۈرىدىكى تۆشۈكتىن نېرىقى تەرەپكە

ئۆتۈپ كېتىۋاتقان قىزنى كۆرۈپ قالدى. قىسقى كۆزلۈك قىپچاق
يىگىت يېنىدىكىگە قاراپ:

— چىرايلىق قىزغا ئوخشايدۇ! — دېدى.

— ئات يوق ئىكەن. — دە! — دېدى شېرىكى ئەپسۇسلىنىپ.

— ياخشى قىز ئاتتىنمۇ قىممەت بولىدۇ. ماڭ ئېلىپ چىقايلى،

سەمەرقەندكە ئاپىرىپ پازىلبەگكە ساتىمىز!

سىيرنىڭ دالدىسىدا تۇرغان ئانا بۇ دەھشەتلىك سۆزلەرنىڭ

مەنىسىنى چۈشەندى. — دە، يۈگۈرۈپ بېرىپ تۆشۈكنىڭ ئاغزىنى

گەۋدىسى بىلەن توسۇۋالدى.

— مۇسۇلمان بولساڭلار قىزىمغا تەگمەڭلار! مېنى ئۆلتۈرسەڭلار

ئۆلتۈرۈڭلار، قىزىمغا يېقىنلاشماڭلار! بىرسىنىڭ ئامانىتى! بىرسىگە

پاتھە ئوقۇتۇپ قويۇلغان. بۇ سۆزلەر قىسقى كۆزلۈك يىگىتنىڭ

نەزىرىدە قىزنىڭ قىممىتىنى يەنىمۇ ئاشۇرغاندەك بولدى. ئۇ

مومايىنى قولىدىن بىر سىلكىپ ئوقۇرغا ئىتتىرىۋەتتى. كەمپىر ئوقۇرغا

بېشى بىلەن ئۇرۇلۇپ چىرقىردى. — دە ھوشىدىن كەتتى.

قىپچاق يىگىت تۆشۈكتىن سامانلىققا ئۆتكەندە رابىيە سامانلىقنىڭ

ئىشىكىدىن قېچىپ ھويلىغا چىقتى. شۇ چاغدا ئىككىنچى يىگىت ئۇدۇ.

لىدىن يۈگۈرۈپ چىقىپ ئۇنى تۇتۇۋالدى، ئىچكىرىدىن قىسقى

كۆزلۈكى يېتىپ كەلدى. قىز ئۇلارنىڭ قولىدىن چىقىپ كەتمەكچى

بولۇپ بېلىقتەك تېپىرلايتتى. ئۈچىنچى بىر يىگىت ئېگىرىدىن تاغار

ئېلىپ، تاغارنىڭ ئاغزىنى ئاچقىنچە ئۇلارغا يېقىنلىشىشقا باشلىدى.

قىز ھازىر بېشىغا تاغار كىيدۈرۈلىدىغانلىقىنى سەزدى. — دە، پۈتۈن

ئاۋازى بىلەن دادلاپ ۋارقىراشقا باشلىدى.

تاھىر شۇ ۋاقىتقىچە چىشىنى — چىشىغا قويۇپ، ئۆيلىرىدە بولۇۋاتقان

تالان - تاراچقا چىداپ تۇرغانىدى. ئەمما رابىينىڭ چىرقىرىشىنى ئاڭلانغاندىن كېيىن كۆزىگە ھېچ نەرسە كۆرۈنمەي قالدى. ئوتۇن - خانىدىن يۈگۈرۈپ چىقتى - دە، قوشنا ھويلىنىڭ تېمىغا ياماشتى. تامنىڭ سۇۋاقلارنى چۈشۈرۈپ ئۇ تەرەپكە ئارتىلىپ چۈشۈۋېتىپ، شۇنچە كۈندىن بۇيان ئۇنى ئەنسىزلىككە سېلىپ يۈرگەن ئەڭ يامان بەختسىزلىك ئۇ كۈتكەندىنمۇ دەھشەتلىكرەك بىر ئەھۋالدا يۈز بېرىۋاتقانلىقىنى كۆردى. بىرى رابىينى پۇتىدىن تۇتۇۋالغان، ئىككىنچىسى ئۇنىڭ قوللىرىنى بېلىگە قوشۇپ مەھكەم قىسىپ تۇرغان ۋە ئۈچىنچىسى قىزنىڭ بېشىغا تاغار كىلدۈرمەكچى بولۇۋاتقان يىگىتلەر تاھىرنىڭ بەدىنىگىمۇ زەھەرلىك يىلان بولۇپ بېپىشىۋاتتى. قاندىكى تۇيۇلدى. تاھىر ۋارقىراۋەتتى. ھويلىدا بىر يىگىت ئاتلارنى تىزگىنىدىن تۇتۇپ تۇرۇپتۇ. يەنە بىرى قولىدا ئۇزۇن نەيزىسى بىلەن ئات ئۈستىدە تۇرۇپتۇ. ھەممىسىنىڭ بېلىدە قىلىچ. يېنىدا ئوق - ياي. تاھىر بىر ئۆزى بۇلارغا تەڭ كېلەلمىدۇ، يوقمۇ، بۇنى ئويلاپ تۇرىدىغان ۋاقىت ئەمەس. رابىيگە يېپىشقان يىلانلارغا چاپ - سانراق تىغ ئۇرۇشتىن باشقا ئوي - خىيالىمۇ يوق. ئۇ يۈگۈرۈپ كېتىۋېتىپ خەنجىرىنى غىلاپىدىن چىقاردى. نەيزە كۆتۈرگەن ئاتلىق: - توختا! توختا! - دەپ ئۇنىڭ كەينىدىن ئات سالدى. تاھىر ئىككى سەكرەپ مۆلچەرلىگەن يېرىگە يېتىپ باردى. رابىينى پۇتىدىن قۇچاقلۇۋالغان قىسقى كۆزلۈك يىگىتنىڭ بېقىنىغا خەنجەر سالدى. خەنجەر ساپىقىغىچە كىرىپ كەتكىنى، قىسقى كۆزلۈك يىگىتنىڭ ئىگراپ رابىينىڭ پۇتلىرىنى قويۇۋەتكىنى ئېسىدە. تاھىر خەنجەرنى تارتىپ ئېلىۋاتقاندا ئۆزىنىڭ گەجگىسىگە غاچىلداپ سانجىلغان نەيزە زەربىدىن گاڭگىراپ كەتتى. ئۇنىڭ خەنجەر

تۇتقان قوللىرى دەھشەتلىك بىر ئاغرىقتىن بوشاشتى. ئات ئۈس-
تىدىن ئۇنىڭغا نەيزە سانجىغان يىگىت نەيزىسىنى ئۇزۇن سېپىدىن
تارتىپ سۇغۇرۇپ ئېلىۋىدى، تاھىرنىڭ گەجگىسىدىن — كۆڭلىكى
بىلەن بىللە كېسىلگەن بەدىنىدىن — قان ئوقتەك ئېتىلىپ چىقتى. ئۇ
ئۆزى يەقىتقان قىسقى كۆزلۈك يىگىتنىڭ ئۈستىگە يەقىلىپ چۈشۈۋې-
تىپ رابىينىڭ قورقۇپ چانقىدىن چىقىپ كېتەي دەپ قالغان
كۆزىنى كۆردى. قىزنىڭ:

— ۋاي تاھىر ئاكام! — دەپ ۋارقىرىغىنى يىراقلاردىن كەلگەن
شەپىدەك زورغا ئاڭلاندى. كېيىن بۇمۇ چوڭقۇر قاراڭغۇلۇققا
شۇڭغۇپ يوق بولدى.

تاھىر قېنىغا مىلەنگىنىچە قالدى، رابىينى سەمەرقەند تەرەپكە
ئېلىپ كېتىشتى.

ئوش. نىجاتلىق نەدە؟

1

ئېگىز قىيا تاشلار بىلەن تەكشى ۋادىلار بىر-بىرىگە غەلىتە
كېرىشىپ كەتكەن ئوش ئەتراپلىرى بىرنەچچە كۈندىن بۇيان
ناھايىتى مالىمان. ئەنجاندىن تۆڭگىلەرگە ئارتىپ كېلىنگەن ھەشمەت-
لىك چېدىرلار بۇراتاغ ① ئېتىكىدىن ئېقىپ ئۆتىدىغان جەننەتتېرىق

① بۇراتاغ — بەزى مەنبەئەلەردە "ئاق بۇراساي" دەپمۇ ئاتىلىدۇ.

بىراق "ئاق بۇراساي" مۇئەسلى "بۇرا" سۆزىدىن كەلگەن بولۇشى
مۇمكىن. تۈركىي تىللاردا نار تۆڭگىنىڭ ئەڭ چوڭى "بۇرا" ياكى
"بۇغرا" دەپ ئاتىلىدۇ. بۇ تاغ راستتىنلا تۈز جايدا چۆكۈپ ياتقان
چوڭ نار تۆڭگىگە ئوخشاپ كېتىدۇ. — ئاپتوردىن.

بويىغا تىكىلدى. ئاق بۇراساي بويلىرىدىمۇ، چىلمە ھەرم تېغىنىڭ
ئېتەكلىرىدىكى كۆكۈلمەيدانلاردىمۇ يۈزلەپ چىدىرلار ۋە ئوتاقلار
پەيدا بولدى. تاغدىن ھەيدەپ كېلىنگەن قۇيرۇقلۇق قويلار
سويۇلدى، كاۋاپدانلاردا ئارچىلارنىڭ ئاچ يېشىل كۆمۈرى
كۆيدۈرۈلدى، داش قازانلاردا گۆش قايناشقا باشلىدى.
بۈگۈن ئوشقا بابىر مىرزا باشلىق دۆلەت باشلىقلىرىنىڭ ھەممىسى
كېلىشى كۈتۈلمەكتە ئىدى.

موللاپەزلىدىن ياش پادىشاھنىڭ ئەمرى بىلەن بۇرا تاغنىڭ
چەقىش قىيىن بولغان مەنزىرىلىك بىر قىيا تېشى ئۈستىگە كىچىككىنە
ھۇجرا قۇرغان. بابىر مىرزا ئۆتكەن يىلى مۇشۇ ئىشنى ئۇنىڭغا
تاپشۇرغاندىن كېيىن سەمەرقەندكە قوشۇن تارتىپ كەلگەن ۋە
ئوشقا مانا ئەمدى ئۆتۈش توغرا كەلگەنىدى. موللاپەزلىدىن
سەۋدەرلەر بىلەن پەسكە چۈشۈپ، ھۇجراغا يارىشىدىغان گىلەم ۋە
زەرباپ كۆرپىلەرنى ئۆزى تاللايتتى. تىك، تېپىلغاق قىيا تاشقا چىقىپ
ئۆگەنمىگەن سەۋدەرلەر جاھازىلىرىنى ئېلىپ كېلىۋاتقاندا خېلى
قىيىنلىقتى. قەشقەرچە كۈمۈش ئابىدەستە كۆتۈرۈپ كېلىۋاتقان
سېمىز ئاپتۇۋىچى ھەر ئون قەدەمدە بىر توختاپ قالاتتى. موللا-
پەزلىدىن ئۇنىڭ قولىدىن ئابىدەستىنى ئېلىپ، ئۆزىنى يۆلەپ
چىقتى.

سەۋدەربېشى ئايۋاننىڭ تاش ياتقۇزۇلغان پەلەمپەيلىرىگە
گۈللۈك پايانداز سالدۇرغانىدى. موللاپەزلىدىن ئىلتىماس قىلىپ
ئۇنى ئالدۇرۇۋەتتى. چۈنكى پەلەمپەيلەرگە ئىشلىتىلگەن رەڭلىك
تاشلار ھەرقانداق پاياندازدىن قىممەتلىك ۋە گۈزەلرەك ئىدى.
تاغ لېۋىدە تۇرغان ھۇجرا بۇتۇن ئوش شەھىرى ۋە ئۇنىڭ

ئەتراپلىرى ئالقاندا تۇرغاندەك ئېنىق كۆرۈنەتتى. ھېلىغىچە دېمىنى توختىتالماي ھاسىراپ ئولتۇرغان ئاپتۇۋىچى پەسكە تىكىلىپ قارىدى. دە، ئورنىدىن سەكرەپ تۇردى:

— ئەنە، كېلىشىۋاتىدۇ!

موللاپەزلىددىن ئايۋان چېتىگە بېرىپ، پەسكە كۆز يۈگۈرتتى. ئاق ئاتلىق بابىر مىرزا يۈزىدىن ئارتۇق بەگلىرى ۋە خاس نەۋ-كىرلىرى بىلەن جەۋزا مەسچىتىدىن ئۆتۈپ تاغ ئېتىكىگە يېقىنلىشىپ قالغانىدى، ئۇلار ھەممىسى جەننەتتېرىق بويىغا قۇرۇلغان بارگاھ^① ۋە خىرگاھ^② ئالدىدا توختاشتى. ئىچى زەرلىك يىپەك، قىممەت باھالىق يۇمشاق موۋۇت بىلەن قاپلانغان بۇ چېدىرلارنىڭ زەرھەل باغلىرى كۈمۈش قوزۇقلىرىغا باغلانغانىدى. چېدىرلاردا دەم ئېلىش ۋە چوڭ زىياپەتلەر بېرىش ئۈچۈن ھەممە تەييارلىقلار كۆرۈپ قويۇلغىنىنى موللاپەزلىددىن بىلەتتى، "بۈگۈن بابىر مىرزا مۇشۇ يەردە دەم ئېلىشى مۇمكىن، بىزنىڭ ھۇجرىغا بەلكى ئەتىلەر-دىن چىقار" دېگەن ئوي بىلەن ئىشىنى ئاستا داۋاملاشتۇردى. ئەمما ئارىدىن بىر سائەت ئۆتەر-ئۆتمەي تۆۋەندىن سېرىق ساقال قورچە-بېشى^③ تۆت ساقچىسى بىلەن ھاسىراپ چىقىپ كەلدى.

— ھازىر بۇ يەرگە ئالىي زاتلار قەدەم تەشرىپ قىلىدۇ.

تەختراۋان قەيەردە؟

① بارگاھ— پادىشاھنىڭ خاس چېدىرى.

② خىرگاھ— پادىشاھ تەختى قويۇلىدىغان ۋە قوبۇل مۇراسىملىرى

ئۆتكۈزۈلىدىغان چېدىر.

③ قورچىبېشى— مۇھاپىزەتچىلەر باشلىقى.

سەۋدەربېشى موللاپەزلىددىننىڭ ياردەم سورىغاندەك قىلىپ قارىدى. ئاچ يېشىل بەقەسەمدىن نېپىز تون كىيگەن موللاپەزلىددىن قورچىبېشىنىڭ ئۇدۇلىدا قول قوشتۇرۇپ:

— كەچۈرۈڭ، جانابى بەگ، — دېدى.

— خوش؟

موللاپەزلىددىن مۇشۇ ھۇجرىنى قۇرۇشتا خىشلارنى زەمبىلىگە سېلىپ كۆتۈرتۈپ چىقماقچى بولغان، ئەمما ئىلاجى تاپالمىغانىدى. چۈنكى بۇ تىك قىياغا ئادەم پەقەت بىردىن-بىردىن بولۇپ، گاھى قولى بىلەن قىياغا تايىنىپ چىقىشى مۇمكىن ئىدى. تەختراۋاننى بولسا تۆت كىشى تۆت تەرىپىدىن كۆتۈرەتتى، ئۇنىڭ ئىچىدە پادىشاھ ياكى مەلىكىلەر ئولتۇراتتى.

— بىز تەجرىبە قىلىپ كۆردۈق، بۇ قىياغا تەختراۋان كۆتۈرۈپ

چىقىش مۇمكىن ئەمەس، — دېدى موللاپەزلىددىن.

قورچى بېشى ئۈچ تەرىپى تامدەك تىك قىيا، پەقەت بىر تەرىپىدىن يالغۇز ئادەم تەسلىكتە ئۆتەلەيدىغان تاغقا تەپسىلىرەك قارىدى. دە، تەختراۋان ئىشلىتىش پىكرىدىن ياندى. سەۋدەربېشىغا ھومىيىپ:

— بۇ يەردە ئارتۇق ئادەم بولمىسۇن! — دەپ بۇيرۇدى.

ھۇجرا ئەتراپىدىكى مەيدان تارراق بولسىمۇ قىيانىڭ شىمال تەرىپىدە — ئۆيدەك ئېگىز تاشلار ئارقىسىدا كىچىككىنە مەيدان بار ئىدى. ساقچىلاردىن ئىككىسى ئاپتۇۋىچى ۋە سەۋدەربېشى بىلەن بىللە مۇشۇ تەرەپكە ئۆتۈپ تۇرۇشتى. باشقا سەۋدەرلەر تۆۋەنگە چۈشۈپ كېتىشتى. قورچىبېشى موللاپەزلىددىننىڭ قاراپ:

— جانابى مېمار، سىز يولنى ياخشى بىلىسىز، پادىشاھنىڭ

ئالدىغا چىقىش، — دەپ بۇيرۇدى. قاندىكى بىنا ئەن، قورچە-
بېشىنىڭ ئۆزىمۇ تۆۋەنگە يېنىپ چۈشۈپ، پادىشاھ بىلەن بىللە
چىقىشى كېرەك ئىدى. ئەمما بۇ تاغقا ئىككى قېتىم كەينى-كەينىدىن
چۈشۈپ چىقىش ناھايىتىمۇ قىيىن ئىدى. بۇنى سەزگەن ئوتتۇرا
ياشلىق قورچىبېشى ئىككى ساقچىنى موللاپەزلىدىكىگە قوشۇپ
تۆۋەنگە چۈشۈرۈۋەتتى. دە، ئۆزى ھۇجرا يېنىدىكى سىلىق تاش
ئورۇندۇققا ئولتۇرۇپ، تەرلەپ كەتكەن يوغان بويۇنلىرىنى ئېرتىشقا
باشلىدى.

موللاپەزلىدىن بۇراتاغقا ھەر كۈنى نەچچە قېتىملاپ چىقىپ-
چۈشۈپ ئۆگىنىپ قالغان بۇ ئايغىدىكى ئىنچام چورۇقى بىلەن
تاشتىن تاشقا يېنىك-يېنىك ئاتلايتتى. ئەمما كۆڭلى خاتىرجەم
ئەمەس. ھازىر پادىشاھ ۋە ئۇنىڭ بەگلىرىگە دۇچ كېلىشى كېرەك-
لىكى، ئۇلار بىلەن مۇئامىلە قىلىشنىڭ قىيىنلىقى كۆڭلىگە تەھلىكە
سالىدى.

بابىر مىرزا ۋە ئۇنىڭ ئادەملىرى تاغنىڭ كۈنچىقىش تەرد-
پىدىن ئاتلىق ئايلىنىپ ئۆتۈپ، قىيا تاشقا جەنۇبتىن يېقىنلاشتى. دە،
مازارلىقتىن يۇقىرىدا ئاتتىن چۈشۈشكە باشلىدى. شۇ ۋاقىتتا موللا-
پەزلىدىن بەگ ۋە نەۋكەرلەرگە قوشۇلماي ئالاھىدە توپ بولۇپ
كېلىۋاتقان ئاياللارنى كۆرۈپ قالدى. يۇۋاش قارا ئاتقا مىنگەن ۋە
ئاپئاق كىيىنگەن ئوتتۇرا ياشلىق ئايال — بابىرنىڭ ئانىسى قۇتلۇق
نىگارخانم ئىدى. بادام گۈل رەڭلىك ئويىناق ئاتتا قىزىل يىپەك
قەبا ① كىيگەن خانزادە بېگىم كېلىۋاتاتتى. موللاپەزلىدىن ئۇنى

① قەبا — ئېسىلزادە ئاياللار كىيىدىغان ئۇزۇن يەڭلىك سىرتقى كىيىم،

كەمزۇلغا ئوخشايدۇ.

شوخ ئات ئۈستىدە چەۋانداز يىگىتلەردەك ياخشى ئولتۇرغانلىقىدىنمۇ تونۇدى - دە، ۋۇجۇدى بىردىنلا قىزىپ كەتكەندەك بولدى. كۆڭلىدىكى بايقى تەشۋىش ئۈستىگە ئوتلۇق بىر ھايان قوشۇلۇپ، يۈرىكى قېپىدىن چىققۇدەك ھودۇقۇپ كەتتى. موللاپەزلىدىن ئۆزىدە بىردىن يۈز بەرگەن ئۆزگىرىشنى بىرەرسىگە سەزدۈرۈپ قويۇشتىن قورقۇپ، پادىشاھنى كۈتۈۋېلىۋاتقان مۇلازىملارنىڭ دالدىسىغا ئۆتتى - دە، باش ئېگىپ، قول قوشتۇرۇپ تۇردى. شۇ ۋاقىتتا تىزلىرىمۇ تىترەۋاتقانلىقىنى سېزىپ، "خۇدا، ئۆزەڭ شەرمەندە قىلما!" دېگەن سۆزلەرنى كۆڭلىدىن ئۆتكۈزدى.

2

بابىر مىرزىنىڭ ئاچىسى خانزادە بېگىم موللاپەزلىدىننى كۆپتىن بېرى ھەيران قالدۇرۇپ كېلىۋاتاتتى. بۇنىڭدىن تۆت يىل بۇرۇن موللاپەزلىدىن ھىراتتىن كېلىپ ئۆمەرشەيخ مىرزىنىڭ ئەنجاندىكى چارباغدا ساراي سېلىشقا باشلىغان مەزگىلدە خانزادە بېگىم ئون ئالتە ياشتا ئىدى. ئېسىلزادە قىزلار ئارىسىدا ئەڭ گۈزىلى بولغان خانزادە بېگىم بىر قېتىم ئەرلەرچە كېيىنىپ، ئات مىنىپ، ئىنىسىنىڭ ئۆسمۈر مۇلازىملىرى بىلەن چەۋگان^① ئوينىغان، موللاپەزلىدىن بۇنى كۆرۈپ، بىر ھەيران قالغانىدى. ئارىدىن ئىككى يىل ئۆتكەندىن كېيىن، موللاپەزلىدىن ئەنجان ئوردىسى - دىكى تۇرخاننىڭ بەزى نەقىشلىرىنى يېڭىلاش ئۈچۈن چاقىرىلدى.

① چەۋگان - ھازىرقى ھاكى ئويۇنغا ئوخشايدۇ. پەقەت ئوچۇق مەيداندا ئاتلىق ئوينىلىدۇ.

شۇ چاغدا ئون سەككىز ياشلىق خانزادە بېگىمنى تەڭ بويلىق
كېنىزەكلەر ئارىسىدا ساتار چېلىپ ئولتۇرغان پەيتىدە يەنە بىر
كۆردى - دە، ئۆز كۆزلىرىگە تەستە ئىشەندى. چۈنكى بىر ۋاقىتلاردا
ئەرەنچە كىيىنىپ چەۋگان ئوينىغان ئاشۇ قىز ئەمدى ساتاردا شۇن -
چىۋالا نەپىس، شۇنچىۋالا مەيىن كۆي چالاتتى. ئۇنىڭ ئۆزىمۇ شۇ
قەدەر گۈزەللىككە تولۇپ ئولتۇراتتىكى، موللاپەزلىدىن ئىختىيارسىز
ئۇنىڭ سېھرىگە بېرىلىپ، غەلىتە بولۇپ كەتكەندى.

كېيىن موللاپەزلىدىن تامغا نەقىش ئۈلگىلىرىنى سىز ئاتقاندا،
خانزادە بېگىم ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ، ئىشىنى قىزىقىپ تاماشا قىلىشقا
باشلىدى. موللاپەزلىدىننىڭ قولىدىكى سېركول ھايانلانغان -
لىقىدىن قولىدىن چۈشۈپ كەتتى.

— ئاجايىپ نەقىش سىزغانىدىڭىز، كۆزۈم تەگدىمۇ مەۋلانا؟ —
دېدى خانزادە بېگىم ئەيىبىنى ئۆزىگە ئالغاندەك بولۇپ.

موللاپەزلىدىن سېركولنى يەردىن ئېلىۋېتىپ:

— ياق، ئەكسىچە، بېگىم، سىزنىڭ نەزىرىڭىز چۈشكەن نەقىش
يەنىمۇ ياخشىراق سىزىلىدۇ!

— مەن مەۋلانانى رەسىم ئىكەن دەپ ئاڭلىدىم.

— ئەسلىدە مېمارلار رەسىملىق سەنئىتىدىن خەۋەردار بولۇشى

زۆرۈر.

— ئۇنداق بولسا مېنىڭ سۈرىتىمنى سىزىپ بېقىڭ!

كۆتۈلمىگەن بۇ تەكلىپتىن چۆچۈگەن موللاپەزلىدىن ئەتراپقا
ئالاڭلاپ قارىدى. تۇرخانىدا باشقا ھېچكىم يوق. شۇنداق بولسىمۇ

ئاۋازىنى پەسەيتىپ دېدى:

— بەجاندىل سىزاتتىم... پەقەت...

— ئەنسىرىمەڭ، مەۋلانا، مەن سىز ساقلاشقا قادىرمەن!
— ئەگەر مەن سىزغا رەسىم ئۇ دۇنيادا جان تەلەپ قىلسا،
نەدىن تاپمەن، بېگىم؟

موللاپەزلىددىن بۇ سۆزلەر بىلەن شەرئەت رەسىم سىزنى
مەننى قىلغىنىنى، ئەگەر قولغا چۈشسە جېنى خەۋپ ئاستىدا قېلىشىنى
ئېيتماقچى ئىدى. خانزادە بېگىم ئۇنىڭ ئوچۇق ئىتالىمىغان پىكرىنى
چۈشەندى. — دە، كۈلۈمسىرىدى:

— ئەگەر رەسىم ئۈچۈن سىزدىن جان تەلەپ قىلسا، ماڭا
ئېيتىڭ، مەن ئۆز جېنىمنى بېرىمەن.

موللاپەزلىددىن پولات ساندۇقتا يوشۇرۇپ يۈرگەن رەسىمنى
مانا شۇ سۆزلەردىن كېيىن سىزىغا جۈرئەت قىلغانىدى. شۇنىڭدىن
كېيىنكى توپىلاڭلاردا ئۇ خانزادە بېگىمنى ئۇزاق ۋاقىت ئۇچراشتۇ.
رالماي يۈردى.

نەت ئۆتكەن يىلى كۈزدە مانا شۇ بۇراتاغقا خانزادە بېگىمنىڭ
ئۆزى كېلىپ قالدى. بابىر سەمەرقەندكە كېتىشىدە ئۆز ئانىسى ۋە
ئېگىچىسىگە "ئۆشتىكى ھۇجرىدىن خەۋەر ئالارسىلەر" دەپ تاپىلاپ
قويغانىكەن. مىزان ئېيىدا ئوشقا مېھمان بولۇپ كەلگەن خانزادە
بېگىم بىر كېنىزىكى بىلەن بۇراتاغقا چىقتى. موللاپەزلىددىن مۇشۇ
پەيتتە يالغۇز شاگىرتى بىلەن ئىشلىمەكتە ئىدى. ھەربىر خىشىنى،
ياغاچنى، ھەربىر كوزا سۈنى تۆۋەندىن ئېلىپ چىققۇچە تامىقى قۇرۇپ
كېتەتتى. مەرمەر يۈنۈپ تاشچىلىق قىلىشقا تاشتاراش يوق، سىرلان-
غان چاقچۇق ئېلىشقا پۇل يوق. بۇنىڭ ھەممىسى موللاپەزلىددىننى
ناھايىتى قىيناپ قويغانىدى. لېكىن بۇ قىيىنچىلىقنى خانزادە بېگىمگە
قانداق ئېيتىدۇ؟ بېگىمنىڭ مەرۋايىت قالدالغان يىپەك دوپپىسىدىن

تارتىپ ئۇچى قايرىلغان قىزىل ئۆتۈكىگىچە ھەممىسى شۇنداق نەپىس
كۆرۈنەتتى، بۇ كائىنات گۈزەللىكى ئالدىدا تاش ۋە خىشتىن گەپ
ئېچىش تېخىمۇ غەلىتە تويۇلاتتى. بىراق خانزادە بېگىم موللاپەز-
لىدىندىن بولغۇسى ھۇجرىنىڭ كۆرۈنۈشى سىزىلغان لايىھىنى
سوراپ ئالدى. قەغەزگە قاراپ تۇرۇپ:

— گۈمبەزنى چاقچۇق بىلەن بېزمەكچى بولۇپسىز، چاقچۇقنىڭ
يېتىشەمدۇ؟ — دېدى.

موللاپەزلىدىن ئەمدى دەردىنى ئېيتىشقا مەجبۇر بولدى. بۇ قىز
مېمارلىق سەنئىتىدىنمۇ خەۋەردار ئىكەن، خېلى كىتاب مۇتالىئە
قىلغانىكەن.

— بابىر مىرزا غەلىبە بىلەن قايتسا، خۇدا رەھىمىتى ئاتامنىڭ
ئاشۇ ئارزۇسىنى ئەمەلگە ئاشۇرار، — دېدى، — شۇ چاغدا يەنە ئۆزىڭىز
باش بۇلارسىز، مەۋلانا!

دۇنيادا تېخى ھېچبىر تاۋۇش موللاپەزلىدىنكىگە مۇنچىلىك
يېقىملىق تۇيۇلمىغانىدى. خانزادە بېگىم ھەر قېتىم ئۇنى "مەۋلانا"
دەپ ئۇلۇغلاش بىلەن گويا پارلاق بىر ئىستىقبال ۋەدە قىلغاندەك
بولاتتى. پادىشاھ ئائىلىسىدىن مېمارلىق سەنئىتىنى شۇنچىلىك
بىلىدىغان، قەدىرلەيدىغان ئىتتىپاقداش تېپىلغىنى موللاپەزلىدىننىڭ
كۆڭلىنى كۆتۈرۈپلا قالماستىن، قەلبىدە غەلىتە بىر زوق ۋە
دادىللىق ئويغاتتى.

ئۇ تېپىلغاق قىيا تاشقا چىقىشتىن كۆرە چۈشۈشنىڭ قىيىنلىقىنى
بىلەتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن خانزادە بېگىمنى كۆزىتىپ چۈشۈشكە
باشلىدى. خەلق "قىل كۆۋرۈك" دەپ نام قويغان تار ۋە خەتەرلىك
تاش سوقماقتىن ئۆتۈۋاتقىنىدا خانزادە بېگىمنىڭ تېگى سىلىق

چەمدىن تېكىلگەن ئۆتۈكى تېپىلىپ كەتتى. خانزادە بېگىم نىسپىي تۇرغۇنلۇقنى يوقىتىپ، يېنىدا كېتىۋاتقان كېنىزىكىگە قول سوزدى. ئەمما كېنىزە كەمۇ تەسلىكتە كېلەۋاتاتتى. ئىككىسى باراۋەر چايقىلىپ كەتتى. كېنىزەك قورقۇپ چىرقىراپ كەتتى. ئۇلار تۆۋەندىكى قىرلىق تاشلارغا يېقىلىپ چۈشەي دەپ قالغاندا موللاپەزلىددىن ئالدىغا سەكرەپ ئۆتۈپ، ئىككىسىنى ئىككى قولى بىلەن قۇچاقلاپ تۇتۇۋالدى. ياشقۇنا كېنىزەك قورققىنىدىن موللاپەزلىددىننىڭ يەلكىسىگە يېپىشىۋالدى، كېيىكتەك چاققان خانزادە بېگىم يىگىتنىڭ يەلكىسىدىن تۇتۇپ، ئۆزىنى چاپسان ئوڭلىدى ۋە ئۇنىڭغا ئاستا رەھمەت ئېيتتى. شۇ چاغ موللاپەزلىددىن ئۆز يۈزىدە خانزادە بېگىمنىڭ يىللىق نەپىسىنى سەزدى. قىزنىڭ يۈزىدىمۇ، لەۋلىرىدىمۇ، گۈل ئەتىرىگە ئوخشىمايدىغان، ئەمما ئۇنىڭدىنمۇ يېقىملىقراق، سىرلىق-راق بىر ھىد بار ئىدى. موللاپەزلىددىن شۇ ھىدنى ھىدلىدى-دە، خانزادە بېگىمنىڭ شاھ قىزى ئىكەنلىكىنى ئۇنتۇغاندەك بولدى. قىزنىڭ سالقىن، يۈەشاق قولىدىن تۇتۇپ نېرىقى تەرىپى تۈز چىغىر يولغا چىققۇچە قويۇۋەتمىدى. بەش-ئون قەدەملىك يولدا ئاددى مېمار بىلەن مەلىكە ئوتتۇرىسىدىكى پەرق يوقىلىپ كەتكەندەك بولدى، ئۇلار بىر-بىرىگە پەقەت كۈچلۈك يىگىت ۋە گۈزەل قىز بولۇپ تۇيۇلدى.

لېكىن ئۇنىڭدىن نېرىغا بارغاندا كېنىزەكلەر، تىزگىنچىلەر، سەۋدەرلەر ئارىغا قېتىلىپ خانزادە بېگىمنى قورشاپ ئېلىپ كېتىشتى. موللاپەزلىددىن غەلىتە بىر چۈش كۆرۈپ ئويغانغان ئادەمدەك ھەيرانلىقتا قېلىۋەردى.

ئەتىسى خانزادە بېگىم ياردەمگە ئەۋەتكەن ئىككى كۈچلۈك يىگىت

موللاپەزلىددىنگە كېرەكلىك يۈكلەرنى پەستىن توشۇپ چىقىشقا باشلىدى. ئارىدىن بىر ھەپتە ئۆتۈپ، تۆگىگە ئارتىلغان چاقچۇقلارمۇ يېتىپ كەلدى. خانزادە بېگىم ئەۋەتكەن ھەربىر نەرسىدە موللا-پەزلىددىن ئۇنىڭ ئۆزىنى كۆرگەندەك بولاتتى. پولات ساندۇقتىكى رەسىمنى ئاخشاملىرى يالغۇز قالغىنىدا قولغا ئېلىپ ئۇنىڭغا ئۇزاق-لارغىچە تىكلەتتى. قىز تېپىلىپ كەتكەن مانا شۇ تاغنىڭ تاشلىرىدىن خانزادە بېگىمنىڭ شۇ ۋاقىتتىكى يىللىق نەپسى ۋە سىرلىق ھىدى ھامان كېلىپ تۇرغانغا ئوخشايتتى. "بۇ مۇھەببەتمىدۇ؟" دەيتتى موللاپەزلىددىن ئۆزىگە-ئۆزى، - ياق، ياق! مەندىكى تۇيغۇ، غەزەپ بىر ئىلاھىي مېھرىنىڭ نىشانىسى، خالاس. باشقىچە بولۇشى مۇمكىن ئەمەس!".

ھازىر يەنە خانزادە بېگىمنىڭ يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، تەمتىرەپ قالغان موللاپەزلىددىن ئۆزىنىڭ مانا شۇ ئېتى-قادىدا تۇرۇشقا مەھكەم تىرىشاتتى ۋە ئاياللار تەرىپىدىن كۆزىنى ئېلىپ قاچاتتى.

3

بابىر مىرزا ئاتتىن چۈشكەندە بويى ئۆسۈپ چوڭ يىگىتلەرگە تەڭلىشىپ قالغانلىقى بىلىندى. قەدەم ئېلىشىمۇ خېلى سالماقلىق. تەختكە ئولتۇرغاندىن بۇيان ئۆتكەن ئۈچ يىل ئۇنى ناھايىتى چاپسان چوڭايتقان، كۆز قاراشلىرى كۆپىنى كۆرگەن ئادەملەرنىڭكىدەك ۋەز-مىن. پەقەت ئىنچىكە قامىتى بىلەن تېخى ئانچە توشمىغان يەلكىلىرى ئۇنىڭ تېخى ئون بەش ياشقا كىرگەنلىكىنى ئەسلىتىپ تۇراتتى. ئەمما تاغقا چىقىشتا بابىرنىڭ ئۆسمۈرلۈكى تازا كارغا كەلدى. ئۇ

ھەممىنىڭ ئالدىدا تاشتىن تاشقا يېنىك چىقىپ كېتىۋاتاتتى، بەزىدە ئانىسىغا، بەزىدە ئاچىسىغا يۇقىرىدىن قولىنى سوزۇپ ياردەملىشىپ قوياتتى.

بەگلەر ۋە مۇلازىملارنىڭ كۆپچىلىكى پەستە قېلىشتى. يول تار، ھۇجرا كىچىك بولغانلىقى ئۈچۈن ھازىر بىرىنچى نۆۋەتتە پادىشاھ ئائىلىسى ۋە بابىرنىڭ ئەڭ يېقىن كىشىسى بولغان ئىشىك ئاغا قاسىم-بەگ چىقماقتا ئىدى. كاۋچىن ئۇرۇقىدىن چىققان قاسىمبەگ سېمىز، بەستلىك كىشى بولغاچقا، تاغنىڭ يېرىمىغا چىققۇچە نەپىسى بوغۇلۇپ، قىيىنلىق قالىدى. بابىر بۇنى كۆرۈپ، تۈزرەك تاش ئۈس-تىدە توختىدى. قاسىمبەگمۇ توختاپ، ئارقىدىن كېلىۋاتقان موللا پەزىلىدىنكىگە قاراپ دېدى:

— جانابى مېھرى، بۇ تاشلاردىن پەلەمپەي يونۇش ئېسىڭىزگە كەلمەپتۇ-دە؟

موللاپەزىلىدىن پەسرەكتە توختاپ قول قوشتۇردى-دە، يەڭگىل بىر تەزىم بىلەن جاۋاب بەردى:

— ئەگەر ئالىي زاتلىرى ئەمىر بەرسە، پەلەمپەي يونۇش ئىمكانىيىتى بار.

قاسىمبەگ يۇقىرىغا بۇرۇلۇپ، بابىرغا سوئال نەزىرى بىلەن قارىدى. بابىر كۈلۈۋەسرەپ:

— ئەجەبا! — دېدى ئەمدى چوڭىيىۋاتقان ئۆسمۈر ئاۋازى بىلەن، — تاغ چوققىسىغىمۇ پەلەمپەي بىلەن چىقامدۇ؟

ساددىراق ئادەم بولغان قاسىمبەگ تەكلىپى ئورۇنسىز چىققىنىنى سەزدى-دە، ئىززەت-نەپىسىگە تارتماي گەپنى كۈلكىگە يۆتكىدى:

— ئەمىرزادەم ئىلتىپات قىلدىڭىز. كەمىنىنى بۇ تەرلەپ ھاسە-

راشلاردىن پەلەمپەيلەرمۇ قۇتقۇزالمىتتى .
ئەمدى قۇتلۇق نىگارخانمۇ كۈلدى :
— قاسىمبەگ جانابلىرى ھەقلىق . ئات — ئۇلاغ ئۆتەلمەيدىغان بۇ
چوققىلارغا شاھمۇ پىيادە چىقىدۇ، مەلىكىمۇ!
— ھەتتا، خانزادىلەرمۇ! — دەپ بابىر ئاچىسىغا قاراپ شوخ
كۈلۈمسىرىدى .

شۇنداق خۇش چاقچاقلار بىلەن ھۇجرىغا يېتىپ بېرىشتى . ئاس —
مان رەڭ گۈمبەزلىك كىچىككىنە بىنا كۆكلەم قۇياشىدا شۇنداق نەپىس
جۇلالىنىپ كۆرۈنىدىكى، بابىرنىڭ دىلى بىردىنلا روشەنلىشىپ كەتتى .
ئەتراپىدىكى تەبىئەتنىڭ گۈزەللىكى، باھار ۋە تاغلار ئايۋانغا
ئىشلىتىلگەن نەقىشلەرنى، گۈمبەزدىكى چاقچۇقلارنىڭ رەڭگىنى تېخىمۇ
ئېچىپ كۆرسىتەتتى .

قاسىمبەگ بابىرنى، ئۇنىڭ ئانىسى ۋە ئاچىسىنى ئىززەت — ھۆرمەت
بىلەن ئىچكىرىگە ئۈزىتىپ قويدى — دە، ئۆزى مەرمەر پەلەمپەي
ئالدىدا قول قوشتۇرغىنىچە قالدى . ئۇ ئاياللار بار جايغا پادىشاھدىن
بېشارەت بولمىغۇچە كىرمەيتتى .

موللاپەزلىددىن قاسىمبەگدىن بېرىراققا — ئايۋان تۆۋىگە كېلىپ
تۇردى .

ھۇجرا ئىشىكى ياڭاق ياغىچىدىن ئويما نەقىش قىلىنىپ زەر بىلەن
ئىشلەنگەنىدى . بابىر گۈزەل ئويما نەقىشلەرگە، تام ۋە تورۇس
بېزەكلىرىگە بىرقۇر كۆز يۈگۈرۈتۈپ چىقتى — دە، ھۇجرىنىڭ ئىشىكىنى
ئاچتى . ئانىسى بىلەن ئاچىسىغا يول بېرىپ، كېيىن ئۆزى ئىچكىرىگە
كىردى .

ھۇجرىنىڭ ئىچى قاراڭغۇ بولمىسىمۇ، قائىدىگە بىنائەن غەرب

تەرەپتىكى مېھرابقا شام يېقىپ قويۇلغاندى. كۈندۈركى يورۇقلۇقتا كۆزگە تەسلىكتە كۆرۈنۈۋاتقان شام نۇرى ئۆپچۆرىدىكى چىرايلىق نەقىشلەرگە چۈشۈپ، بىلىنەر-بىلىنمەس چىلىۋىلىنەتتى. بۇنىڭ ھەممىسى بابىردا ئاجايىپ بىر زوق ئويغاتتى. ئۇ شام يېنىدىكى توق قىزىل نەقىشلەرنى خانزادە بېگىگە كۆرسىتىپ:

— ئىسلىمى گۈلخان ① شۇمۇ؟ — دەپ سورىدى.

خانزادە بېگىم بىر ئۈكسىغا، بىر نەقىشكە قارىدى. — دە، شوخ كۈلۈمسىردى:

— بىر قوشۇق قېنىمدىن كەچسىڭىز ئېيتىمەن.

بابىرمۇ كۈلۈمسىرەپ:

— كەچتىم، ئېيتىڭ، — دېدى.

خانزادە بېگىم ئۇنىڭغا قايرىلىپ، ئىشىك ئۈستىدىكى قىپقىزىل نەقىشلەرنى كۆرسەتتى:

— ئىسلىمى گۈلخان مانا بۇ. سىز نەقىشى لالەنى ② بۇنىڭغا

ئوخشىتىپسىز، ئەمىرزادەم.

خانزادە بېگىم كۆرسەتكەن نەقىشلەر ھەقىقەتەن قىپقىزىل ئوت يالقۇنلىرىنى ئەسلىتەتتى، ئۇنىڭ ئىشىك ئۈستىگە نەقىشلىنىشىمۇ بىكار ئەمەس ئىدى. "كەلگۈچىگە ئەگەشكەن بالا-قازانى ئوت يالقۇنى ئېلىپ قالىدۇ" دېگەن قەدىمكى ئېتىقاد ۋە كېلىن-كۈيۈوغۇلنى ئىشىك ئالدىغا يېقىلغان ئوت يالقۇنىدىن ئايلاندۇرۇپ ئۆتۈش ئادەتلىرى بابىرنىڭ ئېسىگە چۈشتى. ئۇ ئاچىسىغا تەن بەرگەندەك قاراپ:

— سىز ھەقلىقسىز، مەن سەۋەنلىك قىپتىمەن، — دېدى.

①② نەقىش تۈرلىرى.

شۇ چاغدا قۇتلۇق نىگار خانىم سۆز قاتتى:

— بابىر مىرزىنىڭ سەۋەنلىكىنى كەچۈرۈشكە تېگىشلىك. چۈنكى بۇ ھۇجرىدا نەقىشى لالەمۇ خۇددى گۈلخان دەك يېنىپ كۆرۈنىدۇ! ئانىسىنىڭ ئىلتىپات قىلىپ ئېيتقان سۆزلىرى بابىرنىڭ ھۇجرىدىن ئالغان زوقىنى يەنە بىر دەرىجە ئاشۇردى.

ئۈچەيلەن ئايۋانغا قايتىپ چىقىۋاتاتتى، پەستە تۇرغان موللا-پەزلىدىن بابىرنىڭ چىرايىنىڭ ئېچىلىپ كەتكىنىنى كۆردى. بابىر پەلەمپەي ئالدىدا تۇرغان قاسىمبەگكە قاراپ:

— بۇراتاغقا تېخىمۇ مۇناسىپ! — دەپ قويدى.

بۇراتاغنى بابىر ياشلىقىدىنلا ياخشى كۆرەتتى. تۈز ۋادىنىڭ ئوتتۇرىسىغا جايلاشقان بۇ ئېگىز تاغ ئادەملەرنى ھەيران قالدۇرۇشى ئۈچۈن يارىتىلغانغا ئوخشايتتى. گويا ئۇ چوڭ تاغنىڭ بىر پارچىسىنى ئىلاھىي بىر كۈچ شۇنداق كۆتۈرۈپ ئېلىپ كەلگەن ۋە تاماشا ئۈچۈن ئوچۇقچىلىققا چىرايلىق قىلىپ ئورنىتىپ كەتكەندەك ئىدى. مانا شۇنداق تاغقا سېلىنىشى، بۇ ھۇجرا ئۈچۈن ناھايىتى قالتىس بىر خىسلەت ئىكەنلىكىنى سەزگەن قاسىمبەگ بىر چەتتە قول قوشتۇرۇپ جىم تۇرغان مېمارنى چاقىردى.

بابىر پادىشاھ بولغاندىن بۇيان ئۆز كۆڭلىدىن چىقىرىپ سال-دۇرغان بۇ بىرىنچى ئىمارىتى ناھايىتى كىچىك بولسىمۇ ئەمما ئۇنىڭغا ئەزىز ۋە غەنىمەت تۇيۇلدى. ئۇ تاغ لېۋىدە شۇنداق جازىبە بىلەن تۇرغان بۇ ھۇجرىنىڭ ئۇزاقراق ۋاقىت ئۇزۇنراق تۇرۇشىنى خالىغاندەك مېمارغا سوئال نەزىرى بىلەن قارىدى:

— تاغدا قار-يامغۇر كۆپ بولىدۇ. ھۇجرا ئۇزۇن ۋاقىتقا چىداش-

لىق بېرەلەرمۇ؟

ئايۋاندا تۇرغان قۇتلۇق نىگارخانم بىلەن خانزادە بېگەمۇ مېمارغا كۆز تىكىشتى. موللاپەزلىددىن ھاياجانلانغانلىقىدىن تىزلىرى پۈكۈلۈپ-پۈكۈلۈپ كېتىۋاتاتتى. ئۇ قولنى تەزىم بىلەن كۆكسىگە قويۇپ:

— ئىنشائاللا، چىداشلىق بېرىدۇ، — دېدى. قاسىمبەگ ئۇنىڭ سۆزىنى تەستىقلاپ:

— ھە، قىرىق-ئەللىك يىل ياخشى تۇرىدۇ، — دەپ قويدى.

“قىرىق-ئەللىك” يىل دېگەن سۆزلەر موللاپەزلىددىن ئازار بەرگەنلىكى ئۇنىڭ قاسىمبەگكە قىسقا بىر كۆز تاشلاپ قويغىنىدىن سېزىلدى. شۇ چاغدا موللاپەزلىددىن ئۆز يۈزىگە كېمىنىڭدۇ مۇلايىم-غىنا نەزەر سالغانلىقىنى ھېس قىلدى. بېشىنى كۆتۈرسە خانزادە بېگم يۈزىگە سېلىنغان نېپىز ئاق يىپەك پەردە ئارقىلىق موللاپەزلىددىن ئازار قاراپ تۇرۇپتۇ. موللاپەزلىددىننىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدى ئوت كەلكۈنى ئىچىدە قالغاندەك بولدى. ئۇ ھازىر سىرىنىڭ پاش بولۇشى مۇمكىنلىكىنى سېزىپ يەنە تەزىمگە باش ئەگدى. شۇ چاغدا خانزادە بېگم بابىغا ئىزاھ بەردى:

— ئەمىرزادەم، خۇدا خالىسا، بۇ ھۇجرا كۆپ ئەۋلادلارنى كۆرگۈسى. قاراڭ، قار-يامغۇر تېگىدىغان جايلىرى تاشتا ياسالغان. ئۇلى قىيا تاشقا مۇستەھكەم ئورنىتىلغان. موللاپەزلىددىننىڭ ماھارىتى يۇقىرى، ئۇ ھىرات بىلەن سەمەرقەند مېمارلىرىدىن تەلىم ئاپتىكەن.

موللاپەزلىددىن خانزادە بېگىنىڭ ماختىشىنى ئىشقا ئائىت ئاددىي سۆزلەردەك قوبۇل قىلمىسا، كۆڭلىدىكى نازۇك ھېسلىرىنى سەزدۈرۈپ

قويسا، ئون چېنى بولسا بىرىمۇ ئامان قالمايدىغانلىقىنى سەزدى.
ئاقشۈەت ئاددىي بىر مېمارنىڭ شاھ قىزىغا مۇھەببىتى پادىشاھ ئائىلە-
سىگىمۇ، ئۇنىڭ بەگلىرىگىمۇ ھاقارەتتەك تۇيۇلۇشى مۇمكىن!
ھېلىمۇ ياخشى، ھۆكۈمدارلار ئالدىدا ھاياجانغا چۈشۈش ۋە تەزىم
قىلىش ئادەتكە ئايلىنىپ قالغان. موللاپەزلىدىن خانزادە بېگىم-
نىڭ يىللىق سۆزلىرىگە جاۋابەن يەنە بىر تەزىم قىلدى. دە،
يەرگە قاراپ، خۇددى قىلچىنىڭ تىغى ئۈستىدە مېڭىۋاتقاندا
ئېھتىيات قىلىپ سۆزلەشكە باشلىدى:

— ھەزرىتى ئالىيغا ئەرزىم شۇكى، سەمەرقەندتە ئۇلۇغبەگ
مەدرىسىنىڭ تاملىرى ئۈچۈن قانداق گەج، گىلمايە^① خىش ۋە
چاقچۇقلار ئىشلىتىلگەن بولسا، بۇ ھۇجرىنىڭ تاملىرىغىمۇ پېقىر
شۇلارنى ئىشلەتتىم. خۇدادىن ئۈمىدىم بار: بابىر مىرزانىڭ مۇبارەك
ناملىرىغا مەنسۇپ بۇ ھۇجرى ئەسىرلەر داۋامىدا مۇستەھكەم
تۇرىدۇ^②.

---

① گىلمايە سوۋاق قىلىنىدىغان ماتېرىيال.

② راستتىنلا ئوشتىكى بۇ ھۇجرى تۆت يۈز ئەللىك يىلدىن ئارتۇق ئۆمۈر
كۆردى. ئەسىرلەر ئۆتۈشى بىلەن ئۇنىڭ گۈمبىزىدىكى چاقچۇقلىرى
قومۇرۇلۇپ چۈشتى. ئىچىدىكى نەقىشلىرى ئۆچۈپ كېتىپ، قايتىدىن
قۇم سوۋاق قىلىندى. بەزىلەر رەڭدار مەرمەرلىرىنى قومۇرۇپ كېتىپ،
پىچاقلىرىغا دەستە قېلىشتى. ھۇجرىنىڭ ئۆزىنى بولسا تەمەخ-ور
شەيخلەر "سۈلەيمان پەيغەمبەر تەرىپىدىن قۇرۇلغان مۇقەددەس جاي"
دەپ ئېلان قېلىشتى. ساۋاتسىز ئادەملەرنىڭ خېلىسىنى بۇنىڭغا
ئىشەندۈرۈپ، نۇرغۇن يىللار داۋامىدا ئاسانلا خەير-سەدىقە توپ-
لىدى. سوۋېت ئالىملىرى تارىخىي ھەقىقەتنى تىكلەپ، بۇ ھۇجرىنى

بابىر بۇ سۆزلەردىن تەسرلىنىپ:

— ئېيتىشىڭىز كەلسۇن، — دېدى، — ھۇجرا بىز خالىغاندەنمۇ

ياخشى!

قاسىمبەگ "قىرىق - ئەللىك يىل تۇرار". دەپ ھۇجرىنىڭ ئۆمرىنى قىسقا قىلىپ قويغانلىقىدىن ئەمدى خىجالەت بولدى. ھۇجرىنىڭ نېرىسىدا چوڭ تاش ئارقىسىدا بۇيرۇق كۈتۈپ تۇرغان سەۋدەر - بېشىغا بىر قارىۋېلىپ، كېيىن مېمارغا ئۆرۈلدى:

— ئاپىرىن سىزگە موللاپەزلىدىن!

بابىر قاسىمبەگنىڭ سۆزىنى ئوڭشاپ:

— مەۋلانا پەزلىدىن! — دېدى.

شۇنىڭ بىلەن مېمارغا مۆتمۈەر مەۋلانلىق ئونۋانى بېرىلگەندەك بولدى. قاسىمبەگ پادىشاھنىڭ ئالدىدا بىرنەچچە قېتىم ئۈستى - ئۈستىگە سەۋەنلىك ئۆتكۈزگەنلىكىنى بىر ئىش بىلەن توغرىلىغۇسى كەلدى - دە، سەۋدەر بېشىغا بۇيرۇدى:

— مەۋلانغا تون كەلتۈرۈلسۇن!

سەۋدەر بېشى تەمتىرەپ پەسكە قارىدى. مۇكاپات ئۈچۈن ئېلىپ يۈرۈلىدىغان تونلار تاغ ئېتىكىدىكى چېدىرلاردا قالغانىدى. قاسىم - بەگ بۇنى سەزدى - دە، ئۆزىنىڭ ئۈستىدىكى يېڭى كىمخاب تونىنى

ياش بابىر قۇرغانلىقىنى ئىسپاتلىدى، ئۇنىڭ پەشتىقىغا بۇنى بىلدۈردى - دىغان يادىكارلىق لەۋھە ئېسىپ قويدى. ئەمما جاھىل شەيخلەر بۇ جاينى داۋاملىق "سۈلەيمان تەختى" دەپ ئاتاۋەردى. شۇنىڭدىن كېيىن ئارىلىقتا باشقا ئوقۇشما سىلىقلارمۇ قوشۇلۇپ، بۇ ھۇجرا 1963 - يىلى بۇزۇپ تاشلاندى. ھازىر پەقەت ئۇلى پۈتۈن تۇرۇپتۇ.

يەشمە كىچى بولۇپ:

— مرزا ھەزرەتلىرى، ئىجازەت قىلىڭ! — دېدى.

بابىر ئۇنىڭ مەردلىكىگە تەن بەرگەندەك ھىچچىپ باش لىڭشىتتى.

قاسىمبەگ زەرياقلىق كىمخاپ تونىنى يېشىپ، موللاپەزلىدە.

دىنىنىڭ يەلكىسىگە ئارتتى.

— مەۋلانغا تېزدىن جابدۇقلىرى بىلەن بىر ئات ئىنىئام

قىلىنسۇن، — قوشۇمچە قىلدى بابىر.

موللاپەزلىددىن تەزىمگە ئېگىلىپ مىننەتدارلىق بىلدۈرۈۋېتىپ،

بىرنەچچە كىشىنىڭ:

— مۇبارەك! مۇبارەك! — دېگەن سۆزلىرىنى ئاڭلىدى.

بۇ سۆزلەرنىڭ ئارىسىدا ئەڭ يېقىملىقى خانزادە بېگىمنىڭ مۇبا.

رەكلىشى بولدى. مەۋلانا پەزلىددىن ئۇنىڭغا ئىككىنچى قېتىم قاراشقا

جۈرئەت قىلالماي يەرگە كۆز تىكىپ تۇرغان بولسىمۇ، شۇ مىنۇتلاردا

ئۆزىنى بەختىيار سېزەتتى.

4

كەچلىكى ھۇجرىدا بابىرنىڭ يالغۇز ئۆزى قالدى. قاسىمبەگ

كېرەكلىك ئادەملەرگە "ھۇجرا — مرزا ھەزرەتلىرىنىڭ خىلاۋەتگاھى

بولدى، كېچىسىمۇ شۇ جايدا قونۇشى مۇمكىن"، دەپ بىلدۈرۈپ

قويدى. مۇھاپىزەتچىلەر بابىرنىڭ كۆزىگە كۆرۈنمەسلىككە تىرىشىپ،

ھۇجرىنىڭ ئارقا تەرىپىدە مۇھاپىزەتچىلىك قىلىشقا باشلىدى.

داۋاملىق كۆپچىلىكنىڭ دىققەت مەركىزىدە بولۇش ۋە پادىشاھ.

نىڭ ھەربىر سۆزى، ھەربىر ھەرىكىتى كىمىنىڭدۇ تەقدىرىگە تەسىر

قىلىشىنى ئۇنتۇيالماي ھەمىشە سەگەك ۋە ئېھتىياتكار ھالەتتە

تۇرۇشتىن بابىر ناھايىتى سەقىلاتتى. ياش بەدىنىنىڭ ئەركىن بولۇشىنى، ئاددىي تەڭتۇشلىرى ئوخشاش ئوچۇق-يورۇق يايىپ يۈرۈشنى ئارزۇ قىلاتتى. ھازىر ئۇ ھۇجرا ئىچكىرىسىگە تاشلانغان بەقەسەم كۆرپىلەر ئۈستىگە چىقىپ بېشىغا ياستۇق قويماستىن بىرپەس ئوڭدىسىغا ياتتى. كېيىن ئېغىناپ دۈم بولدى-دە، ئېڭىنى ئالدىقىدا تىرەپ، تامدىكى نەقىشلەرگە تىكىلدى. كۈن بويى ئاتتا يۈرۈپ تېلىققان بولسىمۇ دەم ئېلىپ ياتقۇسى كەلمەيتتى. ئورنىدىن سەكرەپ تۇرۇپ، بىر-ئىككى قېتىم غۈلچىنى سوزۇپ كېرىلدى، ئەسنىدى. كېيىن ئايۋانغا چىقتى-دە، يەنە ئەتراپنى تاماشا قىلىشقا باشلىدى.

تۆت تەرەپنىڭ ھەممىسى باھار گۈزەللىكىگە تولغان. ھاۋا تازا بولغانلىقى ئۈچۈن پەستە يېقىلىۋاتقان گۈلخاننىڭ تۈتۈنىمۇ ئادەتتە-كىدىن سۈزۈكرەك كۆرۈنەتتى. ئاخىرى قارلىق تاغلار بىلەن تۇتۇ-شۇپ كەتكەن ۋادىنىڭ كۆزگە چېلىققان ھەممە جايى ياپپىشىل. بىر يېنىدا ئۆزگەنت، بىر يېنىدا مەرغىلان، يىراقلاردا ئىسپەرە، خوجەند، كاسان ۋە ئاخسى بۇ ئۆرچىنلەرنىڭ^① ھەممىسىدە باغ-ۋارانلارنىڭ گۈل-چېچەككە تولغىنىنى بابىر گويا خىيال كۆزى بىلەن كۆرۈپ تۇرۇپتۇ. ئۇلۇغۋار تاغلار ئەپسانىۋى قەلئە تاملىرىدەك ئەتراپىنى ئوراپ تۇرغان بۇ گۈزەل ۋادى ھازىر ئاۋۋالقىدىن خېلىلا خاتىرجەم. ئۇرۇش تۈگىگىنىگە ئىككى يىلدىن ئاشتى.

بۇنداق تىنچ، بەختىيار ۋاقتلاردا ئۇنى قەغەز-قەلەم ئۆزىگە تارتاتتى. سەۋدەرلەر ھۇجىرىغا مىز^① كەلتۈرۈپ قويۇشقان. بابىر

① ئۆرچىن - ھازىرقى "رايون" چۈشەنچىسىگە توغرا كېلىدۇ.

① مىز - ئالتە پۈتلۈك شىرە.

مىز يېنىغا — بەقەسەم كۆرپە ئۈستىگە ئولتۇرۇپ «ۋەقە ئىي» دەپ ئاتىغان خاتىرە دەپتىرىنى ئاچتى. كېيىنكى يازغانلىرى ئۆزى يېقىندا كۆرگەن كانىبادام ۋە ئىسپەرە ھەققىدە ئىدى. ئەمدى بۇنى داۋام قىلىپ، ئوش توغرىسىدا يېزىشقا باشلىدى: «ئوش يېزىسى ئەنجاندىن تۆت ياغاچلىق يول... بۇرا تاغنىڭ تۇمشۇقىدا تارىخى توققۇز يۈز ئىككىدە مەن بىر ئايۋانلىق ھۇجرا سالدىم. بۇ ھۇجرا ناھايىتى ياخشى چىقتى، پۈتۈن شەھەر ۋە مەھەللە ئۇنىڭ ئاستىدا كۆرۈنىدۇ.»

بابىر ئوشنىڭ بىنەپىشى، لالەلىرى، ئېقىن سۇلىرى، پارقىراي-دىغان قىزىل تاشلىرى ھەققىدەمۇ بېرىلىپ يېزىۋاتاتتى.

توساتتىن قاسىمبەگ ئىشىك ئالدىدا پەيدا بولدى:

— ئەمىرزادەم خىيالىڭىزنى بۆلسەم كەچۈرۈڭ. بۇخارىدىن —

سۇلتان ئەلى مىرزىدىن مەكتۇپ كەپتۇ!

بابىردىن ئىشارە بولغاندىن كېيىن، قاسىمبەگ ئىچكىرىگە كىرىپ، يۆگەم قىلىنغان ئالتۇن بوغۇچلۇق مەكتۇپنى بابىرغا ئۇزاتتى. بابىر مەكتۇپنى ئېچىپ ئوقۇدى — دە:

— سۇلتان ئەلى مىرزا بىزنى سەمەرقەند يۈرۈشىگە تەكلىپ

قىلىپتۇ، — دېدى.

— بىتىم تۈزگەن ئىدىڭىزغۇ، ئەمىرزادەم. سەپەرگە چىقىش

كېرەك؟

— ئالدىرىماڭ، بەگ. ئاۋۋال ئانام ھەزرەتلىرىنىڭ رازىلىقىنى

ئالايلى.

بابىرنىڭ ھەربىر مۇھىم ئىشتا ئانىسىدىن مەسلىھەت سورىشى قاسىمبەگكە ئانچىۋالا ياقمايتتى. چۈنكى ئاياللار جەڭ — چېدەللەردىن

بەكمۇ بىزار بولغانىدى. جەڭگىۋار بەگلەر بولسا، ئۇرۇشىسىز يۈرسە قىلىچلىرى داتلىشىپ قالىدىغاندەك تاقەتسىزلىنەتتى.
قاسىمبەگ قۇتلۇق نىگارخاننىڭ چىدىرىغا باير بىلەن بىللە چۈشۈپ كەلدى.

خانزادە بېگىمۇ ئانىسىنىڭ ھۇزۇرىدا ئولتۇرغانىكەن. ئۇلار باير ئۈچۈن داستىخان سالدۇرۇپ، ئالتۇن لېگەندە كاۋاپ كەلتۈردى. كاۋاپتىن كېيىن قىمىز ئىچىلدى. قاسىمبەگ بۇرۇتقا تەگكەن قىمىز يۇقىنى ئالغىنى بىلەن ئېرتىۋېتىپ سۆز باشلىدى:
— ئەمىرزادەم سۇلتان ئەلى مىرزا بىلەن ئىتتىپاق تۈزگەن. بۇ يەردىن چېرىگ باشلاپ بېرىشقا ۋەدە قىلغانىدۇق.

— خۇدايىم بىزنى خۇشال كۈنلەرگە يەتكۈزدى، — دېدى قۇتلۇق نىگارخانم، — ئەمدى شۇنى غەنىمەت بىلەيلى، جانابى قاسىمبەگ. سۇلتان ئەلى مىرزا ئۆز ئاكىسى بايسۇنقۇر مىرزا بىلەن سەمەرقەند تەختىنى تالىشىۋاتىدۇ. باير مىرزا ئۇلاردىن يۇقىرى تۇرۇشى كېرەك. خۇداغا شۈكۈر، ئەمىرزادەمنىڭ ئەنجانىدا ئۆز تەختى بار.

قاسىمبەگ بۇ سۆزلەرگە دەرھال جاۋاب تاپالماي ئويلىنىپ قالدى. شۇ چاغدا خانزادە بېگىم سۆزگە ئارىلاشتى:

— ئەمىرزادەم، سەمەرقەند يۈرۈشىنىڭ چىقىمىغا ئەنجاندا سارايلار، مەدرىسلەر قۇرسىڭىز بولار. ئەنجانمۇ سەمەرقەندتەك كۆز چاقىتىپ تۇرىدىغان جاي بولسا، نامىڭىز ئۇلۇغبەگ مىرزانىڭ نامىدەك شۆھرەت قازانسا، بىز ئاجىزلىرىڭىزنىڭ ئارزۇيىمىز شۇ! باير چاقچاق ئارىلاش كۈلۈمسىردى:

— مەن ئاۋۋال سەمەرقەند زىننەتلىرىنى بىر كۆرمەكچىمەن.

ئىبرەت ئالساق، ئۇنىڭدىن كېيىن ئالارمىز.

قاسىمبەگ بابىرنىڭ سۆزلىرىنى ياقتۇرۇپ:

— ئىلتىپات قىلىدىڭىز، ئەمىرزا دەم! — دەپ قويدى.

— لېكىن ئەمىرزا دەم سەمەرقەندنى ياش ۋاقتىدا كۆرگەن، —

دەپ ئېتىراز بىلدۈردى قۇتلۇق نىگارخانم.

— بەش يېشىمدا كۆرگىنىم يادىمدا ئانچە قالماپتۇ.

خانزادە بېگىم كۈلدى:

— بۇلتۇر سەمەرقەند ئادەملىرى بىلەن كېتىپ بىزنى تازا

سېغىندۇرغاندىڭىزغۇ؟

بابىر بۇلتۇرقى مۇۋەپپەقىيەتسىز يۈرۈشىنى ئەسلەپ

جىددىيلەشتى:

— راست، بۇلتۇر تۆت ئاي سەمەرقەند ئەتراپىنى كەزدۈق.

ئەمما شەھەر دەرۋازىلىرى بىز ئۈچۈن بىرەر قېتىم ئېچىلمىدى. بىز

بوۋىلىرىمىزنىڭ پايتەختنى كۆرۈشكە مۇناسىپ ئەمەس ئوخشايمىز!

بابىر بۇ سۆزلەرنى شۇنداق ئېچىنىپ، غەزىپى كەلگىنىنى يوشۇ-

رالماي لەۋلىرى تىترەپ ئېيىتتىكى، ئۇنىڭ تېخى ناھايىتى ياش

ئىكەنلىكى بىردىنلا بىلىنىپ قالدى. ھالبۇكى، ئۇ سەمەرقەندكە

قوشۇن تارتىپ بارغان، ئەگەر شەھەرگە كىرسە تەختكە ئولتۇرۇشى

كېرەك ئىدى. توغرا، بايسۇنقۇر مىرزا تۆمۈرىيلەر ئەۋلادىدىن

ئىدى. يەنە شۇنداقلا بابىردىن بەش ياش چوڭ ئىدى، دېمەك،

تەختتە ئولتۇرۇشى قانۇنىي ئىدى. بىراق ئەنجان بەگلىرى بايسۇن-

قۇر مىرزا بىلەن يۈز خىل كەمچىلىك تېپىپ، ئۇنى ھەمىشە يامانلاپ

سۆزلىشەتتى ۋە سەمەرقەند تەختىگە پەقەت بابىرنى لايىق

كۆرۈشەتتى. بايسۇنقۇر مىرزا بۇنى بىلگەنلىكى ئۈچۈن بابىرنى

سەمەرقەندكە يولاتمايتتى. مۇبادا بابىر شەھەرگە قوشۇنسىز پايتهختنى كۆرۈش ئۈچۈن مۇنداقلا كىرىدىغان بولسا، بايسۇنقۇر مىرزا ئۇنى تۇتۇۋېلىپ، يوق قىلىۋېتىشى مۇمكىن ئىدى. چۈنكى ئوتتۇرىدىكى تەخت تالىشى ۋە بەگلەرنىڭ ئاداۋىتى ئۇلارنى بىر-بىرىگە دۈشمەنلەشتۈرۈپ قويغانىدى.

قۇتلۇق نىگارخانم ئەمدىلا ئون بەش ياشقا كىرگەن ئوغلىنىڭ بۇ تالاشلار ۋە ئاداۋەتلەرگە ئارىلاشماستىن ئۆز مەملىكىتىدە خاتىر-جەم ھۆكۈم سۈرۈشىنى خالايتتى. ئۇ بابىرنىڭ غەزەپتىن ئۆزگىرىپ كەتكەن يۈزلىرىگە ئانىلارچە كۆيۈنۈپ قارىدى. دە، ئۇنىڭغا جان-دىلىنى بەرگۈسى كېلىپ سۆزلىدى:

— بابىر جان، سۆزۈمگە ئىشىنىڭ، بۇ بەش كۈنلۈك دۇنيا سىزنىڭ ئېچىنىشىڭىزغا ئەرزىمەيدۇ!

ئانىسىنىڭ ئوغلىنى پادىشاھ بولماستىن ئاۋۋالقى نامى بىلەن ئاتاپ، كۆيۈنۈپ سۆزلىگىنى بابىرغا ناھايىتى يېقىملىق تۇيۇلدى. بىرپەس ئۇ ئۆزىنى مېھرىبان بىر ئانىنىڭ بىغەم، تەشۋىشىسىز پاخان ئوغلىدەك سەزدى. دە، يەلكىسىدىكى زور يۈك يەرگە چۈشكەندەك يېنىكىلىك ھېس قىلدى.

— ۋاقتى سائىتى كېلەر، سەمەرقەند ئارزۇسىغىمۇ يېتىشەرسىز، — دەپ داۋام قىلدى قۇتلۇق نىگارخانم، — بىراق ھازىر خەلق خاتىرجەملىكتە ئۆمۈر كەچۈرۈشكە تەقەززا. قاننىڭىز ئاستىدا قاسىمبەگدەك تەدبىرلىك ئەمىر-ئۆمەرلىرىڭىز بار. مانا مۇشۇ ئۈشتىكى غۇجىرىنى قۇرغان مېھرىداردەك ھۈنەرۋەنلەر سىزنىڭ خىزمىتىڭىزدە. ئەمدى ئانىڭىز سىزدىن ئىلتىماس قىلىدۇكى، سەمەرقەندكە بولغان ھەربىي يۈرۈشىنى بەش-ئالتە يىلغا كېچىكتۈرسىڭىز. ھەممىمىزگە

باش بولۇپ، ۋادىنى ئاۋات قىلىشىڭىز، ئەنجاندا، مەرغىلاندا، ئوشتا
زور ئابدەلەر قۇرسىڭىز!

قۇتلۇق نىگارخانم پادىشاھ ئوغلىغا ئۇزۇندىن بۇيان مۇنچىلىك
جىددىي، مۇنچىلىك قەتئىي ئىلتىماس بىلەن مۇراجىئەت قىلمىغانىدى.
قاسىمبەگ يەرگە قاراپ جىمىپ كەتتى. بابىرمۇ بىر مەھەل داستىخان
چېتىدە ئالتۇن جامدا قىزغۇچ كۆرۈنۈۋاتقان قىمىزغا كۆز تىكىپ
جىم بولدى. ئومۇمىي جىملىقتا خانزادە بېگىمنىڭ نەپىس،
سۈزۈك ئاۋازى ئاڭلاندى:

— ئەمىرزا دەم، سىز ناۋايىنىڭ داستانلىرىنى ياد بىلىسىز.
پەرھاد قانداق ئاجايىپ بىنالار قۇرغانلىقىنى بىر ئەسلەڭ. مەن بىر
مۇڭلۇق ئېگىچىڭىز دائىم شۇنى ئارزۇ قىلىمەنكى: سىزمۇ پەرھاد تەك
قۇرغۇچى بولۇڭ! دۇنيادا بۇنىڭدىن ئۇلۇغ، بۇنىڭدىن ساۋابلىق
ئىش يوق!

بابىر ئوشتا ئۆزى قۇردۇرغان كىچىك بىر ھۇجرىدىن بۈگۈن
قانچىلىك زوق ئالغىنىنى ئەسلىدى. دە، ئانىسى بىلەن ئاچىسىنىڭ
تىلەكلىرىنى قوللاپ. قۇۋۋەتلىگۈسى كەلدى. ئەمما ئۇ مۇنداق مۇھىم
دۆلەت ئىشلىرىنى بىر ئۆزى ھەل قىلالمايدىغانلىقىنىمۇ بىلەتتى.
بابىر قاسىمبەگكە ياردەم سورىغاندەك قاراپ:
— چارىسى تېپىلامدىكىن؟ — دېدى.

سۆز سەمەرقەند يۈرۈشىنى قالدۇرۇش ھەققىدە ئىكەنلىكىنى
قاسىمبەگ سەزدى. ئەسلى ھەربىي ئادەم بولغان ۋە نۇرغۇن جەڭ
چېدەللەرگە قاتناشقان قاسىمبەگ بابىر خالىغان چارىنىڭ تېپىل-
ماسلىقىنى ئىچ. ئىچىدىن سېزىپ تۇراتتى. چۈنكى سەمەرقەند
يۈرۈشى ھەممە نوپۇزلۇق بەگلەرنىڭ كېڭىشىدە ماقۇللانغان، تەييار.

لىق ئىشلىرى ئاللىقاچان باشلىنىپ كەتكەن. زور بىر توسالغۇدىن ئۆتۈش ئۈچۈن پۈتۈن كۈچى بىلەن سەكرەۋاتقان ئاتنى بىردىنلا توختاتقىلى بولمايدۇ، مۇبادا زورغا توختىتىلغاندىمۇ ئات يىقىلىشى، چەۋەندازنى يەرگە تاشلىشى مۇمكىن. قاسىمبەگ بۇنى ئوچ-ئۇق ئېيتىشقا جۈرئەت قىلالىدى. دە، قولىنى كۆكسىگە قويۇپ:

— ئەمىرزادەم، قۇلىڭىز چارە تېپىشتىن ئاجىزمەن، — دېدى.

بۇ جاۋاپ بابىغا ئېغىر كەلدى:

— ئانامنىڭ ئىلتىماسلىرىنى رەت قىلايلىمۇ؟

بابىر بۇ سۆزلەرنى شۇنداق زەردە بىلەن ئېيتتىكى، قاسىمبەگ ئۇنىڭ ھازىر ئانىسى ۋە ئاچىسى ئېيتقان ئىشلارنى قىلغۇسى كېلىپ تۇرغانلىقىنى ئېنىق سەزدى. كېيىن ئۇ بابىرنىڭ تۈنۈگۈنلا سەمەر-قەند يۈرۈشىگە قوشۇلۇپ، جەڭلەرگە قاتنىشىش ئىشتىياقىدا قىزغىن ئېيتقان سۆزلىرىنى ئەسلىدى. دە، كۆڭلى غەش بولدى. بابىردىكى بۇ ئۆزگىرىشچانلىقنى قاسىمبەگ ياشلىقىدىن، خاملىقىدىن كۆرەتتى، خۇسۇسەن، مۇنداق مۇرەككەپ دۆلەت ئىشلىرىدا ئاياللارنىڭ سۆزىگە كىرىشىنى زور بىر ئاجىزلىق بەلگىسى دەپ بىلەتتى. ئەمما قاسىمبەگ قۇتلۇق نىگارخانم بىلەنمۇ ھېسابلاشمىسا بولمايدۇ، چۈنكى ياش پادىشاھقا ئانىسىنىڭ تەسىرى كۈچلۈك ئىكەنلىكىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرەكتە ئىدى.

— خانىم ھەزرەتلىرىنىڭ ئىلتىماسلىرى ماڭا تاج بولسۇن، —

دېدى قاسىمبەگ تىزلىنىپ ئولتۇرغان پېتى باش ئېگىپ، — قۇلىڭىز ئېيتماقچىمەنكى. بۇنداق مۇھىم ئىشتا بارلىق نوپۇزلۇق بەگلەرنىڭ رازىلىقىنى ئالمىساق بولماس.

پادىشاھ ئائىلىسى قاسىمبەگكە ئالاھىدە ئېھتىرام بىلدۈرگىنىدە

ئۇنىڭ نامىغا "ئەمىرلەر ئەمىرى" دېگەن ئۇنۋاننى قوشۇپ ئىپتىتتى.
ھازىرمۇ قۇتلۇق نىگارخانم:

— جانابى ئەمىرۇل ئۆمەرا، — دېدى ئۇنىڭغا، — سىز باشقا
بەگلەرنىڭ رازىلىقىنى ئېلىشتا بابىر مىرزىغا ياردەم بېرەرسىزمۇ؟
— جېنىم بىلەن! ئەمما بەگلەرنىڭ بەزى ئەندىشىلىرىدىن پېقىر
خەۋەردارمەن... ئەدەبىسىزلىك سانالمىسا ئىپتىتاي.
— ئىپتىتاي، — دېدى بابىر.

قاسىمبەگ يەرگە قاراپ، بىردەم ئويلىنىدى، تېخى ئاق چۈشمىگەن
قارا قوڭۇرراق ساقلىنىڭ ئۇچلىرى سەقارلات چەكىمىنىڭ^① زەر
ياقىسىغا تېگىپ قايرىلىدى. ئاخىرى قاسىمبەگ بېشىنى كۆتۈرۈپ
بابىرغا قارىدى. — دە، سەمەرقەندتىكى ئۇلۇغ ئابدۇلەزىز
دۆلەتنىڭ كۈچى ۋە پۈتۈن ۋىلايەتلەرنىڭ ئىشتىراكى بىلەن قۇرۇل-
غىنىنى، ھازىر مۇشۇ يېگانە دۆلەت پارچىلىنىپ كەتكىنىنى، پەرغانە
چوڭ ۋادى بولسىمۇ، ئەمما ماۋەرائۇننەھرنىڭ پەقەت بىر قىسمى
ئىكەنلىكىنى سۆزلەشكە باشلىدى. ئۇنىڭ نېمە دېمەكچى ئىكەنلىكىنى
سەزگەن خانزادە بېگىم كىنايەلىق كۈلۈمسىرەپ سورىدى:

— جانابى ئەمىرۇل ئۆمەرا، ئەنجاندا ئابدۇلەزىز قۇرۇشقا
كۈچىمىز يەتمەيدۇ، دېمەكچىمۇسىز؟

— ئالىي نەسەب بېگىم، سىز سەمەرقەندتەك ئۇلۇغ شەھەر
قۇرۇش ھەققىدە سۆز ئاچتىڭىز. بەگلەر ئىپتىدۇكى، ئۇلۇغ شەھەر
بەرپا قىلىش ئۈچۈن يەنە مۇشۇ ئۇلۇغ دۆلەتنى تىكلەش كېرەك.

---

① سەقارلات چەكىمەن — تۆگە يۇڭىدىن ياسالغان يەڭگىل قىممەت
باھالىق چاپان.

پۈتۈن ۋىلايەتلەرنىڭ كۈچىنى بىر جايغا يىغىش لازىم. ھازىرقى پاراكەندىچىلىك ئۇلۇغ قۇرۇلۇشلار قۇرۇشقا ئىمكان بەرمەيدۇ. قاسىمبەگنىڭ بۇ سۆزلىرى، بابىرغا تېخىمۇ مەنتىقلىق تۇيۇلدى. ئۇ ئانىسىغا قاراپ بۇنىڭدىنمۇ مەنتىقلىقراق بىر سۆز كۈتتى.

— جانابى قاسىمبەگ، ئۇلۇغ ئابدۇلەزىزنى پەقەت ئەمىر تۆمۈردەك ساھىبقرانلارلا قۇرغان ئەمەس، — دېدى قۇتلۇق نىگارخانم، — ھىراتتا ئەلىشىربەگ ئىخلاسىيە، ئۇنىسىيە ئاتلىق بىنالارنى قۇرغان. بابىر مىرزانىڭ ھاكىمىيىتى ئەلىشىربەگنىڭ ھاكىمىيىتىچىلىك ئەمەسمۇ؟ ئاقىۋەت ئەلىشىربەگ بىر تاجدارنىڭ سۆھبەتدەشى بولسا، بابىر مىرزا مۇستەقىل دۆلەتنىڭ پادىشاھىغۇ!

قۇتلۇق نىگارخانمىڭ بۇ سۆزلىرى بابىرنىڭ قەلبىدە چۆكۈپ ياتقان ئەڭ ئوتلۇق ئارزۇلىرىنى لەيلىتىپ چىقارغاندەك بولدى. ئۇنىڭ ياشلىق ھېس-تۇيغۇسى بىلەن قەلبىگە تۈگۈپ يۈرگەن ئەڭ كۈچلۈك ئارزۇسى — جەڭلەردە زور غەلبىلەرگە ئېرىشىپ ياكى ئاجايىپ شېئىرلار، داستانلار يېزىپ ئەل ئاغزىغا چىقىش، ئاندىن ناۋايدەك ئۇلۇغ ئادەملەرگە تونۇلۇش ۋە ئۇلارنىڭ ئالاھىدە ئېتىبار-رىغا سازاۋەر بولۇش ئىدى. يەتتە ئاي ئاۋارە بولۇپ سەمەرقەندنى ئالماي كەلگەندىن كېيىن جەڭلەردە زور غەلبىلەرگە ئېرىشىش ھېلىمۇ ئەمەلگە ئاشمايدىغان بىر ئارزۇ ئىكەنلىكىگە ئۇنىڭ كۆزى يېتىپ قالدى. ئۇلۇغ شائىر بولۇش ئارزۇسىمۇ قول يەتمەس بىر ئېگىزلىكتە ئۇچۇپ يۈرگەن بەخت قۇشىغا ئوخشايتتى، بابىر ئۇنى تۇتۇشقا تېخى يەتمەسلىكىنى سەزدى. ئەمما ھازىر ئانىسى ناۋايى قۇرغان ئىمارەتلەرنى تىلغا ئېلىشى بىلەن بابىرنى مۇشۇ ئوتلۇق ئارزۇسىغا يەتكۈزىدىغان باشقا بىر يول "يالت" قىلىپ كۆزىگە كۆرۈ-

نۇپ كەتتى. ناۋايى قۇرغان ئىخلاسىيە ۋە ئۇنسىيەلەرنىڭ شۆھرىتى
ئېغىزدىن ئېغىزغا ئۆتۈپ، پەرغانە ۋادىسىغا يېتىپ كەلگەنەكەن،
ئەمدى بۇ يەردە ئون بەش ياشلىق پادىشاھ مۇشۇنداق ئابىدىلەرنى
قۇردۇرسا، داڭقى ھىراتقىمۇ يېتىپ بارماسمىكىن؟ كېيىن، ئېھتىمال،
ناۋايىمۇ بۇنى ئاڭلار، بابىرنىڭ كىملىكىنى سوراپ ئۇقار، ئۇنى
سرتىدىن تونۇپ قالار. كېيىن بەلكى بابىر ھىراتقا بارار ياكى
ناۋايى ئۆزى بۇ تەرەپلەرگە كېلىشنى ئىختىيار قىلار. ناۋايى
ھۈسەين بايقارانىڭ سارىيىدىن بېزىپ يۈرگىنىنى بابىرمۇ ئاڭلىغا.
ئىدى. بەلكى ئۇلۇغ شائىر خۇراساندىن پەرغانە ۋادىسىغا كېلىپ،
ياش بابىرغا مۇرەببى بولار. خىيالى مۇشۇ يەرگە يەتكەندە بابىر
تېخىمۇ ھايجانلىنىپ كەتتى. كۆزلىرى چاقناپ، قاسىمبەگكە
قارىدى. دە:

— ئانام ھەقلىق، — دېدى، — بەگلەرنى كۆندۈرۈش كېرەك!
بابىرنىڭ ئاخىرقى سۆزى پەرماندەك ئاڭلاندى. دە، قۇتلۇق
نىگارخانم بىلەن خانزادە بېگىمنىڭ چىرايلىرى ئېچىلىپ كەتتى.
ئۇلار، "قاسىمبەگ ئەمدى يېڭىلدى" دەپ ئويلاشتى. ئەمما زور
گەۋدىلىك قاسىمبەگ ئۆزىنىڭ كەڭ يەلكىسىنىڭ ئارقىسىدا زور
بەگلەرنىڭ تۇرغانلىقىنى ھېس قىلغاندەك ھامان تەسلىم بولمايتتى.
— ئەمىرزادەم، بۇيرۇقىڭىزنى ئادا قىلىشتىن ئاۋۋال بەگلەرنىڭ
يەنە بىر ئەندىشىسىنى ئېيتىشقا رۇخسەت قىلىڭ.

بابىر خالار. خالىماس بېشىنى لىڭشىتىپ، رۇخسەت بەرگەن
بولدى. قاسىمبەگ لەۋلىرىنى يېپىپ تۇرغان ئۇزۇن قوڭۇر بۇرۇتنى
قولى بىلەن ئىككى يېنىغا سۈردى. دە، كۈلۈمسىرەپ خانزادە
بېگىمگە قارىدى:

— بېگىم، سىز ئەمىر زادەمنى پەرھادقا ياخشى سېلىشتۇردىڭىز. بەگلىرىمىز زامان پەرھادنىڭ خىزمىتىدە بولۇشتىن پەخىرلىنىدۇ. بىزنىڭ ئارزۇيىمىز — پەرھادىمىزنى ئۆز شېرىنىڭگە يەتكۈزۈشتۇر. ئەمما، — دەپ قاسىمبەگ بىردىن جىددىيلەشتى، — سىزگە مەلۇمكى، بىزنىڭ شېرىن بۈگۈن سەمەرقەندتە دۈشمەن قورشاۋىدا ئەسىرە سۈپىتىدە ئازاب چەكمەكتە.

بابىرنىڭ يۈزى ۋىلىلىدە قىزىرىپ كەتتى. ئۇ ئۇيالغانلىقىنى سەزدۈرگۈسى كەلمەي، بېشىنى ئەگدى — دە، ئۆز تىزلىرىغا قارىدى. قاسىمبەگ تېخىمۇ مۈشكۈل ۋە نازۇك بىر سۆزنى قوزغىغانىدى. بابىر بەش يېشىدا ئۇنىڭغا سەمەرقەند پادىشاھى سۇلتان ئەھمەد مىرزانىڭ ئوتتۇرانچى قىزى ئايىشە بېگىمنى ماقۇللاشتۇرۇپ قويۇشقا — نىدى. ھازىر شۇ قىز ئون ئۈچ ياشقا كىرگەن. بابىر ئۇنى يېقىنقى يىللاردا كۆرگەن ئەمەس. ئەمما كۆرگەنلەرنىڭ ھەممىسى ئايىشە بېگىمنىڭ غۇنچىدەك گۈزەللىكىنى ماختاپ كەلگىنىنى ئاڭلىغان. مۇشۇ گۈزەل قىزچاق بابىرنى ئۆز نىجاتكارىنى كۆتكەندەك كۈتىدۇ، بۇنىمۇ بابىرغا كېلىپ ئېيتقۇچىلار بار. بابىرمۇ ئۆزىنىڭ مەلىكىسىگە قەھرىمانلىقلار كۆرسىتىپ ئېرىشىشىنى خالايدۇ. ئۇ ئايىشە بېگىمنىڭ ئۆزىنى ئەسلىيەلمىسىمۇ، بەش ياش ۋاقتىدا سۇلتان ئەھمەد مىرزانغا ئۈزىتىلغان تېرىمىزلىق گۈزەل بىر كېلىننى يېقىندىن كۆرگىنى يادىدا. "يۈز ئاچار" دېگەن ئادەتكە بىنائەن، ياش كېلىننىڭ يۈزىدىكى پەردىسىنى پاك نەپەسلىك ياش بالا ئېچىش كېرەك ئىدى. شۇ كۈنلەردە قۇتلۇق نىگارخانم بەش ياشلىق كىچىك ئوغلى بابىرنى سەمەرقەندكە توپىغا ئېلىپ بارغانىدى. سۇلتان ئەھمەد مىرزانىڭ ئوغلى يوق ئىدى، بابىرغا پادىشاھ ئائىلىسى ھەۋەس بىلەن

قارايتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئاقىلدار "يېڭى چۈشكەن كېلىنىمۇ مانا شۇ شەردەك ئوغۇل كۆرسۈن"، دېيىشىپ، يۈز ئېچىشقا بابىرنى مۇناسىپ تېپىشتى. بۇ ھادىسىنىڭ كۆپ تەپسىلاتلىرى بابىرنىڭ خاتىرىسىدە قالمىغان. ئەمما ئالتۇن قوشۇپ توقۇلغان ئاق يىپەك پەردىنى كېلىنىنىڭ يۈزىدىن ئالغاندا پۈتۈن ۋۇجۇدىنى ناھايىتى يېقىملىق بىر تۇيغۇ قاپلاپ ئالغىنى ھېچ ئېسىدىن چىقمايدۇ. بۇ — گۈزەللىك تۇيغۇسى ئىكەنلىكىنى ئۇ ئەمدى بىلدى. تېرىمىزلىق كېلىنىنىڭ ئەقلىنى ئازدۇرىدىغان دەرىجىدە گۈزەل بولغىنىغا بەش ياشلىق بالىنىڭ پەمى يەتمىگەن بولسىمۇ، ئەمما گۈدەك قەلبى ئەپسانىۋى بىر جازىبىلىكتىن جۇش ئۇرغانلىقى يادىدا قالغان. شۇنىڭ ئۈچۈن ھازىر باشقىلار ئۇنىڭ سەمەرقەنددىكى لايىقىنىڭ ھۆسنىنى ماختىغىنىدا شۇ كېلىن ئېسىگە چۈشەتتى. باشقا تەپسىلاتلار ئوقۇغان كىتابلىرىدىكى گۈزەللەر تەشۋىرىدىن كېلىپ قوشۇلاتتى. بابىر سەمەرقەنددىكى لايىقىنى ئۆسمۈرلەرچە بىر ساپلىق بىلەن غايىبانە سۆيەتتى. مانا شۇ سۆيۈملۈكى بۈگۈن بابىرنىڭ دۈشمەنلىرى ئاسارىتىدە تۇرسا، ئۇ ئەنجاندا ئەندىشە قىلماي يۈرەلمەيدۇ؟

— جاناب قاسىمبەگ، — دېدى قۇتلۇق نىگار خانىم، — كېلىنىمىزنىڭ تەقدىرى بىزنىمۇ سىقىلىشقا سالىدۇ. بىز ئانىسىدىن ئايمىشە بېگىمنى تاشكەنتكە — ئاچىسى رابىيە بېگىمنىڭ ھۇزۇرىغا ئەۋەتسە، دەپ ئىلتىماس قىلىپ خەت ئەۋەتكەندۇق. ئېھتىمال، شۇ ئىلتىماسىمىز بەجا كەلتۈرۈلگەندۇ؟

قاسىمبەگ مەيۈس باش ئېگىپ:
— ئەپسۇس، خانىم ھەزرەتلىرى، ئەپسۇس! — دېدى، — قۇلىڭىز سەمەرقەنددىكى مەخپىي خادىملاردىن كەلگەن بىر خەۋەرنى

ئەمىرزادەمگە كۆرسىتىشتىن تارتىنغانىدىم. سىلەرنىمۇ تەشۋىشكە
سالماقچى ئەمەس ئىدىم.

— نېمە خەۋەر؟ تىنچلىقمۇ؟ — تەشۋىشلىنىپ سورىدى بابىرنىڭ

ئانىسى.

— ئايىشە بېگىم ئانىسى، ئاچىسى بىلەن بىللە تاشكەنتكە يوشۇرۇن
كەتمەكچى بولغىنىدا بايسۇنقۇر مىرزا بىلىپ قېلىپ توسقۇنلۇق
قىلىپتۇ. دۈشمەن ئورنىدا قوپال گەپلەرنى قىلىپتۇ. ئۆي ئەتراپىغا
ئادەم قويۇپتۇ. ھويلىسىدىن چىقارمايدىكەن. ئەسرەلەر ئەمدى پۈتۈن
نىجاتلىقنى ئەنجاندىن كۈتىدىكەن.

ئاخىرقى سۆزلەر بابىرنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدىنى سېقىرىتتۇرۇپتۇ.
ئۇنىڭ لايىقىغا قوپال سۆزلەرنى قىلىپ، بىچارىنى ئەسرەدەك
ئازابلاۋاتقان بايسۇنقۇر مىرزا شۇنداق غەزىپىنى كەلتۈردىكى،
ئەتىلا ئۇنىڭ ئۈستىگە قوشۇن تارتىپ، باستۇرۇپ بېرىش ۋە
سۆيگۈنىنى ئاسارەتتىن قۇتۇلدۇرۇش خىيالى بابىرنىڭ قەلبىدىكى
باشقا ھەممە خىياللىرىنى بېسىپ كېتىشكە باشلىدى.

خانزادە بېگىم ئۈمىدىدىكى ئۆزگىرىشنى سېزىپ:

— ئەمىرزادەم، خۇدا ئەسرەلەرنى قۇتقۇزۇشنى سىزگە
تېزىرەك نېسىپ قىلسۇن! — دېدى، — ئەمما نىجاتلىقنى پەقەت
قورال كۈچىلا كەلتۈرەمدۇ؟ زەئىپە ئېگىچىگىزنىڭ ئېتىقادى شۇكى،
قان تۆكۈلسە، ئاداۋەت كۈچىيىدۇ. بايسۇنقۇر مىرزا ئەسرەلەرگە
تېخىمۇ ئۆچىلىشىدۇ. نىجاتلىق ئۇرۇشتا ئەمەس، ئەمىرزادەم،
نىجاتلىق سۈلھە!

بېگىمنىڭ ھاياجانلىنىپ ئېيتقان بۇ سۆزلىرى بابىرنىڭ كۆڭلىدە
قوزغالغان بايقى غەزەپىنى سەل پەسەيتتۈردى. "سۈلھ" سۆزى

قەلبىگە يىللىق تۇيۇلدى.

خانم دەرھال قىزنىڭ سۆزىنى قۇۋۋەتلەپ، ئوغلىغا قارىدى:
— بايسۇنقۇر مىرزىغا ئەلچى ئەۋەتىڭ ئەمىرزا دە! ئارىلىقتىكى
ئاداۋەتنى يوقىتىڭ!

— بايسۇنقۇر مىرزا زوراۋانلىق قىلسۇن! مەن مۆمىنلەرگە باش
ئېگىپ ئەلچى ئەۋەتەي!

بابىر بۇ سۆزلەرنى ئېيتىش بىلەن، ئۇنىڭ زورلۇققا زورلۇق،
زەربىگە زەربە بىلەن جاۋاب بېرىش ئويى قانچىلىك كۈچلۈك
ئىكەنلىكى ھەممىگە ئايدىڭلاشتى. قاسىمبەگ ئۇنىڭدىكى بۇ ئارزۇنى
قوللاپ - قۇۋۋەتلەشكە چۈشتى.

— خانم ھەزرەتلىرى، ھازىرقى زاماندا زوراۋانلىققا ياۋاشلىق
قىلىش مۇتلەق توغرا كەلمەس. زورلار ئارىسىدا زور بولۇش كېرەك!
ھازىر شەيبانىخان سەمەرقەندكە شىمالدىن كۆز تىكتى، ھىسار ھۆكۈم -
دارى خىسراۋشاھ ئىلاجى تاپسا، سەمەرقەندكە جەنۇبتىن چاڭ
سالدى. بايسۇنقۇر مىرزا قولىدىن ئىش كەلمەيدىغان تاجدار،
پايتەختنى ئەتە - ئۆگۈن تارتقۇزۇپ قويۇشى مۇمكىن. ئەگەر بابىر
مىرزا سەمەرقەندنى تېزىرەك ئىگىلىمىسە، بوۋىلىرىدىن قالغان
سەلتەنەت ياتلارنىڭ قولىغا ئۆتۈپ كېتىدۇ، خۇدا كۆرسەتمىسۇن،
ئەگەر شەيبانىخانمۇ، خىسراۋشاھمۇ، - بىرەرسى سەمەرقەندنى
بېسىۋالسا، كۈچ - قۇۋۋىتى ئېشىپ، پات ئارىدا ئەنجانغىمۇ قوشۇن
تارتىپ كېلىدۇ.

— بارلىق تۆمۈرىيلەر بىرلىشىپ ئىتتىپاق تۈزۈشسە بولماسمە -
دى؟ - دېدى نىگارخانم كۆيۈنۈپ.

— بارلىق تۆمۈرىيلەرنىڭ پاراكەندە كۈچلىرىنى يىغىپ بىرلەش -

تۈرۈش ئۈچۈنمۇ قۇدرەت كېرەك، ئەقىل كېرەك! بايسۇنقۇر مىرزىغا ئوخشىغانلاردا نە ئۇبار نە بۇ؟ ماۋەرائۇننەھردىكى تۆمۈرىيلەر ئارىسىدا ئەڭ ئەقىللىقى، ئەڭ قۇدرەتلىكى بابىر مىرزا. شۇنىڭ ئۈچۈن بىز جىنە-مىزنى ئەمىرزا دەم كۆزلىگەن ئۇلۇغ مەقسەتلەر يولىغا تىككەنمىز. ئىنشائاللا، سەمەرقەندنى بۇ يىل ئىشغال قىلساق، خەۋپ-خەتەرلەر بىر تەرەپ بولغۇسى. مانا شۇنىڭدىن كېيىن ھەقىقىي تىنچ دەۋر كېلىدۇ، ھەرقانچە بىنا قۇرساق ئاسان بولىدۇ.

خانزادە بېگىم قاسىمبەگكە تىكىلىپ سورىدى:

— دېمەك، مۇھتەرەم ۋالىدىمىزنىڭ ئىلتىماسى رەت قىلىنمايدۇ؟

قاسىمبەگ قولىنى كۆكسىگە قويۇپ باش ئەگدى:

— قۇلىڭىزنىڭ ئەدەبىسىزلىكىنى ئەپۇ قىلىڭ، بېگىم، مەن ئەمىرزا-

دەمنىڭ ئىجازەتلىرى بىلەن كۆڭلىمدە بارىنى سۆزلىدىم.

بابىر ئالاڭلىقتا قېلىپ قىيىنلاقتى. ئانىسىنىڭ شۇنچىلىك

ئىشەندۈرۈپ ئېيتقان ھەقىلىق ئىلتىماسلىرىنى رەت قىلىشقا ئۇنىڭ

تىلىمۇ بارمايتتى، كۆڭلىمۇ سوقمايتتى. ئەمما قاسىمبەگ ئۇنىڭ

قەلبىدە شۇنداق تاشقىنلىق ھېسارنى قوزغىدىكى، ئۇلاردىن

قۇتۇلۇشنىڭمۇ ئىلاجى كۆرۈنمەي قالدى. ئەگەر ئۇ سەمەرقەندتىن

ۋازكەچسە، نېرىقى زوراۋانلار پايتەختنى ئېلىشى، كېيىن ئەنجانغا

باستۇرۇپ كېلىشى مۇقەررەر ئىكەنلىكى ئۇنىڭغا ھازىر تېخىمۇ ئېنىق

سېزىلمەكتە ئىدى. پۈتۈن ماۋەرائۇننەھردە ئۇرۇش گىردابىدىن

قېچىپ قۇتۇلىدىغان بىرەر ۋىلايەت كۆزىگە كۆرۈنمەيتتى. بابىر

بۆرىلەر قورشاۋىغا چۈشۈپ قالغاندەك ئازابلىناتتى. ئانىسىنىڭ "سۈلھ

تۈزۈڭ، بىناكار بولۇڭ!" دېگىنى "كېيىكتەك بىئازار ياشاڭ" دېگىنى

ئىدى. لېكىن بابىر يىرتقۇچلار ئارىسىدا كېيىك بولۇپ كۈن كۆرەل-

مەسلىكىنى ئىچ - ئىچىدىن ھېس قىلاتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئەتراپىنى قورشاپ كېلىۋاتقان بۆرىلەر بىلەن شىر بولۇپ ئېلىشىشنى خالايتتى. بۇنى سېزىپ تۇرغان قاسىمبەگ مۇنازىرىنى ئارتۇق سوزۇپ ئولتۇر - غۇسى كەلمىدى.

— ئەمىرزادەم بۈگۈن ئاتلىق سەيلىگە چىقماقچىدىڭىز، خانىم ھەزرەتلىرىنىڭ تەكلىپىنى ھەممە بەگلەر بىلەن كېڭىشىپ كۆرەرمىز. كەچتە خىرگاھتا كېڭەش ئۆتكۈزەيلى.

خانزادە بېگىم ئانىسىغا: "يالت" قىلىپ قارىدى. — دە، "ھازىر بىرلا قاسىمبەگكە ئۆتكۈزەلمىگەن تەكلىپلىرىمىزنى كېيىن بارلىق بەگلەرگە قانداق ئۆتكۈزەرمىز؟" دېمەكچى بولدى. قۇتلۇق نىگار خانىم بابىرغا يەنە نېمىلەرنىدۇ ئېيتماقچى بولۇپ تەشەلدى. ئەمما بابىر قاسىمبەگكە قاراپ:

— كېڭەش ئەتىگە چاقىرىلسۇن، ياخشىراق ئويلاپ كۆرەيلى، — دېدى. — دە، ئورنىدىن تۇردى. ئاندىن قاسىمبەگ باشلىق مۇلازىم - لىرى بىلەن ئاتلىق سەيلىگە چىقىپ كەتتى.

5

ئوشنىڭ جەنۇبىدىكى كەڭ تۈزلەڭلىكلەر، دولقۇنسىمان قىر ۋە ئېدىرلار، تۈرلۈك - تۈمەن دالا گۈللىرى — ساپسېرىق قاقىلەلەر، كۆك - قىزغۇچ نوقۇدىلار، بىنەپشە رەڭ ئەرباھالەر ئارىسىدا ئۇزاقتىن قىپقىزىل گىلەمگە ئوخشاپ كۆزگە تاشلىنىدىغان تەكتى ئېچىلغان لەيلىقازاقلار بىلەن بېزەلگەنىدى.

بابىر يىراقتىكى قارلىق تاغلارغا قاراپ كېتىۋاتاتتى، ئۇ تىزغا چىقىدىغان يۇمشاق كۆكات ئۈستىدە ئاتلارنىڭمۇ مەيىن قەدەم تاشلاپ

مېڭەۋاتقانلىقىنى سېزەتتى. باھار گۈزەللىكى ھازىر ئۇنىڭ كۆزىنى ئەركىلىتىۋاتقان بولسىمۇ، ئەمما دىلىغا تەسىر قىلالمايتتى. بايقىشى مۇشكۈل زىددىيەتلەر ھېلىمۇ خىيالىنى بەند قىلىپ، كۆڭلىدە تۈگۈن بولۇپ تۇرۇپتۇ. بابىر بۇ چىگىش تۈگۈنلەرنى ئۆزى يېشەلمەسلىكىنى سەزدى. بۇ تۈگۈنلەرنى ئۇ خالىغاندەك يېشىپ بېرەلەيدىغان دانا ئادەم بارمىكىن؟ ئۇنىڭ يادىغا ئۇستازى خوجا ئابدۇللا چۈشتى. بىتاب بولۇپ ئوشقا بىللە كېلەلمىگەن خوجا ئابدۇللامۇ بابىرنىڭ سەمەرقەندكە قوشۇن تارتىپ بېرىشىغا تەرەپدار ئىدى.

”ماۋەرائۇننەھردىكى پاراكەندىلىكنى تۈگىتىپ، قۇدرەتلىك دۆلەت تۈزۈمىگۈچە چوڭ ئارزۇيەمىز ئەمەلگە ئاشمايدۇ!“ دېگەن سۆزلەرنى بابىر ئۇستازىدىنمۇ كۆپ ئاڭلىغان. ئەمما بۇنىڭ ئۈچۈن يەنە ئۇرۇشۇش كېرەك. ئۇرۇشقا بولسا ئانىسى قارشى. كېمىنىڭ ھەق؟ بابىر بۇ سوئالغا جاۋاب تاپالمايدۇ.

ئاتلىقلار ئۇزۇن بىر تۆپىلىككە چىققىنىدا قاسىمبەگ تاغ تەرەپنى كۆرسىتىپ:

— قوي — ئۆچكە پادىلىرى نېمىدېگەن كۆپ؟ — دەپ

تەئەججۇپلەندى.

بابىر ئۇ كۆرسەتكەن تەرەپكە كۆز يۈگۈرتتى. قىرۋە ئېدىرلارنىڭ ھەربىرىدىن بىرقانچىلىغان پادىلار قاپلاپ چۈشۈپ كەلمەكتە ئىدى. خوجا كالان دېگەن يىگىرمە بەش ياشلىق قاپقارا بەگ قولىنى پېشانىسىگە سايە قىلىپ كۈنپېتىش تەرىپىگە قارىدى. — دە:

— ئوھوي! — دېدى، — بۇ تەرەپتە ئۇنىڭدىنمۇ جىق!

— كۈنچىقىش تەرەپتىمۇ بار!

پادىلارنىڭ غۇزمەك بولۇپ كېلىۋاتقىنىغا قارىغاندا يېپىلىپ

مەسلىكىنى ئىچ - ئىچىدىن ھېس قىلاتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئەتراپىنى قورشاپ كېلىۋاتقان بۆرىلەر بىلەن شىر بولۇپ ئېلىشىنى خالايتتى. بۇنى سېزىپ تۇرغان قاسىمبەگ مۇنازىرىنى ئارتۇق سوزۇپ ئولتۇر - غۇسى كەلمىدى.

— ئەمىر زادەم بۈگۈن ئاتلىق سەيلىگە چىقماقچىدىكىز، خانىم ھەزرەتلىرىنىڭ تەكلىپىنى ھەممە بەگلەر بىلەن كېڭىشىپ كۆرەرمىز. كەچتە خىرگاھتا كېڭەش ئۆتكۈزەيلى.

خانزادە بېگىم ئانىسىغا: "يالت" قىلىپ قارىدى. — دە، "ھازىر بىرلا قاسىمبەگكە ئۆتكۈزەلمىگەن تەكلىپلىرىمىزنى كېيىن بارلىق بەگلەرگە قانداق ئۆتكۈزەرمىز؟" دېمەكچى بولدى. قۇتلۇق نىگار خانىم بابىرغا يەنە نېمىلەرنىدۇ ئېيتماقچى بولۇپ تەمشەلدى. ئەمما بابىر قاسىمبەگكە قاراپ:

— كېڭەش ئەتىگە چاقىرىلسۇن، ياخشىراق ئويلاپ كۆرەيلى، — دېدى. — دە، ئورنىدىن تۇردى. ئاندىن قاسىمبەگ باشلىق مۇلازىمەتلىرى بىلەن ئاتلىق سەيلىگە چىقىپ كەتتى.

5

ئوشنىڭ جەنۇبىدىكى كەڭ تۈزلەڭلىكلەر، دولقۇنسىمان قىر ۋە ئېدىرلار، تۈرلۈك - تۈمەن دالا گۈللىرى — ساپسېرىق قاقىلەلەر، كۆك - قىزغۇچ نوقۇدىلار، بىنەپشە رەڭ ئەرباھالەر ئارىسىدا ئۇزاقتىن قىپقىزىل گىلەمگە ئوخشاپ كۆزگە تاشلىنىدىغان تەكتى ئېچىلغان لەيلىقازاقلار بىلەن بېزەلگەنىدى.

بابىر يىراقتىكى قارلىق تاغلارغا قاراپ كېتىۋاتاتتى، ئۇ تىزغا چىقىدىغان يۇمشاق كۆك ئۈستىدە ئاتلارنىڭ مەيىن قەدەم تاشلاپ

مېڭىۋاتقانلىقىنى سېزەتتى. باھار گۈزەللىكى ھازىر ئۇنىڭ كۆزىنى ئەركىملىتىۋاتقان بولسىمۇ، ئەمما دىلغا تەسىر قىلالمايتتى. بايقى مۈشكۈل زىددىيەتلەر ھېلىمۇ خىيالىنى بەند قىلىپ، كۆڭلىدە تۈگۈن بولۇپ تۇرۇپتۇ. بابىر بۇ چىگش تۈگۈنلەرنى ئۆزى يېشەلمەسلىكىنى سەزدى. بۇ تۈگۈنلەرنى ئۇ خالىغاندەك يېشىپ بېرەلەيدىغان دانا ئادەم بارمىكىن؟ ئۇنىڭ يادىغا ئۇستازى خوجا ئابدۇللا چۈشتى. بىتاب بولۇپ ئوشقا بىللە كېلەلمىگەن خوجا ئابدۇللامۇ بابىرنىڭ سەمەرقەندكە قوشۇن تارتىپ بېرىشىغا تەرەپدار ئىدى.

”ماۋەرائۇننەھردىكى پاراكەندىلىكنى تۈگىتىپ، قۇدرەتلىك دۆلەت تۈزۈمىگۈچە چوڭ ئارزۇيىمىز ئەمەلگە ئاشمايدۇ!“ دېگەن سۆزلەرنى بابىر ئۇستازىدىنمۇ كۆپ ئاڭلىغان. ئەمما بۇنىڭ ئۈچۈن يەنە ئۇرۇشۇش كېرەك. ئۇرۇشقا بولسا ئانىسى قارشى. كېمىنىڭ ھەق؟ بابىر بۇ سوئالغا جاۋاب تاپالمايدۇ.

ئاتلىقلار ئۇزۇن بىر تۆپىلىككە چىققىنىدا قاسىمبەگ تاغ تەرەپنى كۆرسىتىپ:

— قوي — ئۆچكە پادىلىرى نېمىدېگەن كۆپ؟ — دەپ تەئەججۇپلەندى.

بابىر ئۇ كۆرسەتكەن تەرەپكە كۆز يۈگۈرتتى. قىرۋە ئېدىرلارنىڭ ھەربىرىدىن بىرقانچىلىغان پادىلار قاپلاپ چۈشۈپ كەلمەكتە ئىدى. خوجا كالان دېگەن يىگىرمە بەش ياشلىق قاپقارا بەگ قولىنى پېشانىسىگە سايە قىلىپ كۈنپېتىش تەرىپىگە قارىدى. — دە:

— ئوھوي! — دېدى، — بۇ تەرەپتە ئۇنىڭدىنمۇ چىق!

— كۈنچىقىش تەرەپتىمۇ بار!

پادىلارنىڭ غۇزمەك بولۇپ كېلىۋاتقىنىغا قارىغاندا يېپىلىپ

يۈرگەن قويلار ئەمەس. ئەنە ئۇدۇلدىكى قىرلار ئارقىسىدىن يەنە ئىككى پادا چىقىپ كەلدى. ئاندىن يىراقتىكى ئېدىرلار ئارىسىدىن كەينى - كەينىدىن ئۈچ ئۈيۈر يىلقا ئېتىلىپ چىقتى - دە، بۇ ياققا قاراپ كەلكۈن - دەك باستۇرۇپ كېلىشكە باشلىدى. سول تەرەپتىن يەنە ئۈچ - تۆت ئۈيۈر يىلقا كۆرۈندى. يىلىقلارمۇ، قوي پادىلىرىمۇ يىراقتىكى قارلىق تاغلاردىن ئوشقا قاراپ كەلمەكتە ئىدى. ئاخىرىدا، تاغ تەرەپتىن تىزىلىپ چۈشۈپ كېلىۋاتقان ئاتلىق ئەسكەرلەر كۆرۈندى.

شۇ ۋاقىتتا بابىر تاغلارغا قوي ۋە يىلقا يىغىش ئۈچۈن ئۈچ يۈز ئەسكەر بىلەن قوراللىق چاپقۇن قىلىشقا كەتكەن ئەھمەد تەنبەلنى ئەسلىدى. قاسىمبەگ خۇشاللىنىپ:

— ئەزمەتلەرنىڭ ئولجىسى ناھايىتى كۆپقۇ! — دېدى. خوجا - كالانىمۇ ھايجانلىنىپ:

— ھەددى - ھېسابسىز! — دەپ خىتاپ قىلدى، — باتۇرلارچە ئولجا! ئادەتكە بىنائەن، بۇ ھېسابسىز قوي ۋە يىلىقلارنىڭ بەشتىن بىرى پادىشاھ ئىختىيارغا ئۆتىدۇ، قالغان تۆت قىسمى بارلىق بەگ ۋە مۇلازىملارغا تەقسىملىنەتتى. شۇنى بىلگەن بەگلەر گويا ئاسماندىن چۈشۈۋاتقان بۇ زور بايلىققا قاراپ خۇشاللىقنى يوشۇرالمىتتى.

بابىر ئېتىنى تاغدىن كېلىۋاتقان ئەسكەرلەر تەرەپكە بۇراپ، تىز - گىمىنى بوشاتتى. ئۇچقۇر ئات قۇشتەك ئۇچۇشقا باشلىدى. باشقىلارمۇ بابىرنىڭ كەينىدىن ئات چېپىشتى. بىر قىردىن ئۆتۈپ، ئىككىنچى - سىگە كۆتۈرۈلگەندە، نېرىقىلارمۇ بۇلارنى كۆرۈپ، بۇرۇلۇپ كېلىشكە باشلىدى. بابىر ئېگىز بىر جايدا ئېتىنى توختاتتى.

ئەسكەرلەرنىڭ ئالدىدا كېلىۋاتقان ئەھمەد تەنبەل قۇياق كىيگە - ئىدى، يەلسىكىسى ۋە كۆكسىنى يېپىپ تۇرغان قۇياقنىڭ تۆمۈرى

ئاپتاپتا پارقرايىتى. ئۇنىڭ بويىغا ياتۇقى تەگكەن، يارىدار بولغان يېرىنى يېشىل رەخت بىلەن باغلىۋالغاندى. ئۆزى ئۆزگىرىپ، موغۇلچە ياڭاقلىرىنىڭ سۆڭەكلىرى يەنىمۇ بۇرتۇپ چىققاندى. ئۇ بابىردىن ئەللىك قەدەم نېرىراقتا ئېتىدىن چۈشۈپ، قول قوشۇرۇپ كېلىپ يەر سۆيۈپ يۈكۈندى:

— مېرزا ھەزرەتلىرىگە دۈشمەن بولغان چەگرەكلەر ئولپان تۆلەشتىن باش تارتقانلىقى ئۈچۈن، ئون ئالتە مىڭ قوي، ئىككى يېرىم مىڭ يىلقىسى جەرىمانە تەرىقىسىدە تارتىپ ئەكىلىندى!

— چاپقۇن چىقىمىسىز بولدىمۇ؟

— مېرزا ھەزرەتلىرى، بىزنىڭ ئۈچ ئادىمىمىز ھالاك بولدى، ئون كىشى يارىلاندى. ئەمما بىز دۈشمەندىن بۇنىڭ ئىنتىقامىنى ئالدۇق.

ئەھمەد تەنبەل ئالدىنقى سەپتە تۇرغان يىگىتلىرىدىن بىرسىگە ئىشارەت قىلدى. ئېيىقتەك، قوپال بىر يىگىت ئېگەرنىڭ تۆپىسىدە تومپىيىپ تۇرغان خۇرجۇننى ئالدى-دە، پادىشاھقا يېقىنلاشتى. پالاستىن تىكىلگەن خۇرجۇننىڭ ھەممە تەرىپى قان ئىدى. ئېيىقتەك يىگىت ئەھمەد تەنبەلنىڭ ئىشارىتى بىلەن خۇرجۇننىڭ ھەر ئىككى بېشىغا تولغان نەرسىنى يەرگە تۆكتى. ئون-ئون بەشچە ئادەم كال-لىسى كۆكتارلار ۋە لەيلىقازاقلار ئۈستىگە دومىلاپ چۈشتى. بابىر كالىلارنى كۆرگەن ھامان "چەگرەكلەرمۇ بىزنىڭ ئادەملەرگە ئوخ-شايدىكەنغۇ!" دېگەن خىيالدىن بەدىنى تىكەنلىشىپ كەتتى. چارۋى-دار تۈركىي قەبىلە بولغان چەگرەكلەرمۇ بابىرنىڭ ۋە تەنداشلىرى ئىكەنلىكىگە، ھەممىسى بىر ئەل، بىر ئۇلۇستىلىقىغا ئۇنىڭ ئىشەنگۈسى كەلمەيتتى. چۈنكى چەگرەكلەر ئۇنىڭ ھۆكۈمىگە بويسۇنمايتتى،

ئەۋەتكەن كىشىلىرىنى قىلىچ بىلەن قارشى ئېلىشاتتى. مانا ئەمدى
ئۆزلىرى قىلىچنىڭ تىغىدىن ئۆتۈپ، باشلىرى ئاياغ ئاستىدا
دومىلاپ يېتىپتۇ. بۇ جانسىر باشلاردىن بىرىنىڭ ساقىلى يوق،
كۆك سارغۇچ يۈزى سىلىق، بۇرۇتى ئەمدىلا چىقىشقا باشلىغان.
بابىر ئۇنىڭ ئون يەتتە - ئون سەككىز ياشلىق يىگىت ئىكەنلىكىنى
بايقىدى. دە، ئېڭىكى ئاستىدىن كېسىلگەن گۆش ئارىلاش قانلىق
بويىغا قاراپ، كۆڭلى بىردىنلا ئېلىشقاندەك بولدى، ياردەم
سورىغاندەك، ئوڭ تەرىپىدە تۇرغان قاسىمبەگكە قارىدى.

سۇلتان ئەھمەد تەنبەلمۇ، ئۇنىڭ ئاتلىق ئەسكەرلىرىمۇ بابىردىن
ماختاش ۋە مۇكاپات كۈتۈشمەكتە ئىدى. ئون ئالتە مىڭ قوي، ئىككى
يېرىم مىڭ يىلقا ئاز بايلىق ئەمەس ئىدى. ئۈچ يىگىت ئۆلگەن بولسا،
ئۇلارنىڭ بەدىلىگە ئون بەش - يىگىرمە دۈشمەننىڭ بېشىنى كېسىپ
كېلىشمۇ شۇ تۇرغانلارنىڭ ئادىتىگە ئاساسەن مەردانە ئىش ھېسابلا.
ئاتتى، بۇنى ماختىماسلىق بولسا ئادالەتسىزلىك سانىلاتتى.

قاسىمبەگ بابىرنىڭ يۈزى ئاقىرىپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ ھەيران
بولدى. ئۇنىڭ پىكرىچە، كېسىلگەن باشلار بابىرغا مۇنچىۋالا تەسىر
قىلماسلىقى كېرەك ئىدى. ئۆتكەن يىلقى سەمەرقەند ئۇرۇشىدا ياش
پادىشاھ مۇنداق باشلارنى نۇرغۇن كۆرگەنىدى. ئادەتتە "پالانچى يۈز
دۈشمەننى ئۆلتۈرۈپتۇ" دەپ قۇرۇق ماختاشسا، ئانچىۋالا ئىشەنچلىك
بولمايتتى، چۈنكى ئاز ئىشنى كۆپ قىلىپ كۆرسىتىپ، پوچىلىق
قىلىدىغان بەگ ۋە نەۋكەرلەرمۇ بار. جەڭچىنىڭ خىزمىتى ئىشەنچلىك
بولۇشى ئۈچۈن ئۆلتۈرۈلگەن دۈشمەنلەرنىڭ بېشىنى كېسىپ ئەكىلىپ
ھېساب بېرىش كونا ئادەتكە ئايلىنىپ قالغان.

— ئەمىرزادەم، — دەپ پىچىرلىدى قاسىمبەگ، — قۇلىڭىز

سۆزلەيمۇ؟

بابىر تەستىقلىغاندەك بېشىنى لىگىشتى. قاسىمبەگ يۈزىنى بابىرغا يېقىنراق كەلتۈرۈپ، يەنە ئاڭلىنار-ئاڭلانماس قىلىپ سورىدى:

— مۇكاپاتقا قىلىچ بەرسەك... رازىمۇسىز؟

بابىرنىڭ ياراقبەردارى ئېلىپ يۈرگەن تىغلار ئارىسىدا ئالتۇن دەستىلىك ناھايىتى قىممەتلىك باغدات قىلىچى بار ئىدى، بابىر بىر-ئىككى قېتىم تاققاندا بەكمۇ ئېغىر تۇيۇلغانىدى. بابىرنىڭ كۆزى شۇ قىلىچقا چۈشكىنىنى كۆرگەن قاسىمبەگ "چۈشەندىم" دېگەندەك باش لىگىشتى.

— سۇلتان ئەھمەد جانابلىرى، — دەپ ئاۋازىنى كۆتۈرۈپ سۆزلىدى قاسىمبەگ، — سىزنىڭ باتۇرلارچە زەپەر بىلەن قايتقىنىڭىز مىرزاھەزرەتلىرىنى چەكسىز خۇشال قىلدى. سىز بابىر مىرزاغا قانچىلىك سادىق ئىكەنلىكىڭىزنى يەنە بىر قېتىم ئىسپات قىلىدىڭىز. پۈتۈن مەۋكەب^① بۈگۈن سىلەرنى ئالقىشلايدۇ! ئوشتىكى قارارگاھتا ئاخشاملىققا سىلەر-نىڭ شەرىپىڭلارغا تەنتەنلىك زىياپەت بېرىلىدۇ، ھەممە يىگىتلىرىڭىز شاھانە ئىنئاملار ئالىدۇ. ھازىر مىرزاھەزرەتلىرى سۇلتان ئەھمەد جانابلىرىغا ئالتۇن دەستىلىك خاس شەمشەرنى ئىنئام قىلدى!

قاسىمبەگ باغدات قىلىچىنى ياراغبەرداردىن ئالدى-دە، يەرگە تەزىم قىلىپ تۇرغان سۇلتان ئەھمەدكە سۇندى. سۇلتان ئەھمەد تىز پۈكۈپ قىلىچىنى غىلاپىدىن تۆت ئىلىكچە چىقاردى-دە، پولاتنى سۆيدى، ئاندىن ھاياجانلانغانلىقتىن تىترەپ دېدى:

— مىرزاھەزرەتلىرى، ئۆلگۈچە بۇ مەرھەمىتىڭىزنى ئۇنتۇمايمەن!

① مەۋكەب — پادىشاھ ۋە ئۇنىڭ بارلىق مۆتىۋەرلىرى، يېقىنلىرى.

تا ئۆمرۈمنىڭ ئاخىرىغىچە سىزگە سادىق خىزمەتتە بولىمەن!

*

*

*

شۇ كۈنى ئاخشام ئوش قەلئەسىنىڭ مۇنارلىرى ئۈستىدە، شەھەر ئەتراپىغا تىكىلگەن يۈزلەپ چېدىر ۋە ئوتاقلار ئالدىدا كانايىلار، ناغرىلار چېلىندى، ئوتقاشلار يېقىلىپ، چوڭ تەنتەنىلەر باشلاندى. مىڭ-مىڭلاپ قوي ۋە يىلقىلارنى ئىنئام تەرىقىسىدە بىكارغا ئالدىغان بارلىق بەگلەر، نەۋكەرلەر ۋە مۇلازىملار بۈگۈن ئەستايىدىل خۇشال-لانماقتا ئىدى. پادىشاھنىڭ ھەشىمەتلىك خىرگاھىدا كەچلىكى قوبۇل مۇراسىمى ۋە بەزمە بولدى. سازەندىلەر ئەڭ مۇڭلۇق كۈيلەرنى چېلىشتى، ھاپىزىلار ياخشى ناخشىلارنى ئېيتىشتى.

بايىر خىرگاھ تۈرىدە تۆت ئالتۇن پەلەمپەي بىلەن چىقىدىغان ئېگىز شاھ سۇپا ئۈستىدە يالغۇز ئولتۇراتتى. بۈگۈن ئۇنىڭ ئوڭ تەرىپىدىن ئورۇن ئالغان ئەڭ نوپۇزلۇق بەگلىرى ئارىسىدا ئەھمەد تەنبەلمۇ پەيدا بولغان. ئۇ كۈندۈزكى قۇياق ئورنىغا زەرباپ تون ۋە كۈمۈش رەڭ سەللە كىيگەن، پادىشاھ ئىنئام قىلغان ئالتۇن ساپلىق قىلىچنى كۈمۈش كەمەرگە تېقىۋالغانىدى. ھەممە ئۇنى مۇكاپات بىلەن مۇبارەكلەشتى. تەبرىكلەشلەرنىڭ ھەممىسىدىن يېقىملىقى — بايا خىرگاھقا كىرگەندە قۇتلۇق نىگارخاننىڭ مۇبارەكلىشى بولدى. پادىشاھنىڭ ئانىسى بىلەن ئېگىچىسى ھازىر چوڭ داستىخاننىڭ نېرىقى تەرىپىدە ئەھمەد تەنبەلگە سىڭايان ئولتۇرۇپ، سازەندىلەرنىڭ كۈيىنى ئاڭلىماقتا. ئەھمەد تەنبەل ئارىلاپ ئۇلارغا كۆز قىرىنى سېلىپ قوياتتى. خانزادە بېگىمىنىڭ نەپىس قەددى — قامىتى، ھەفتىكار ① يىپەك رەختتىن كىيگەن ھەسەن — ھۈسەندەك تاۋلىنىپ

① ھەفتىكار — يەتتە خىل رەڭ.

تۇرغان كىيىمى ئەھمەد تەنبەلگە بۈگۈن ھەرقاچانقىدىنمۇ جازىبىلىك كۆرۈنەتتى.

ياش پادىشاھنىڭ بەزمىلىرىدە ئىچىملىك ئىچىلمەيتتى، بابىرتېخى مەينى ئاغزىغىمۇ ئېلىپ باقمىغانىدى. قاسىمبەگمۇ ئىچكۈلۈكنى يامان كۆرەتتى ۋە ئۇنى بەزمىلەرگە يېقىن كەلتۈرمەيتتى. لېكىن ئۆمەرشەيخ مىرزا دەۋرىدە مەي ئىچىپ ئۆگەنگەن باشقا بەگلەر مانا مۇشۇنداق بەزمىلەردە بابىردىن يوشۇرۇن چەت ياقىدا ئېچىشۋالاتتى.

ئەلى دوستبەگ دېگەن قاتما، كوسىغا ئوخشاش بىر بەگ ئارقىدا شەربەت كۆتۈرۈپ تۇرغان شەربەتچىگە سىرلىق كۆز قىستى دە، ئەھمەد تەنبەلنى كۆرسەتتى. شەربەتچى مەنىلىك كۈلۈمسىرەپ ئەھمەد تەنبەلگە يېقىنلاشتى ۋە كۈمۈش كوزىدىن چىن پىيالىسىگە توشقۇزۇپ كۆكۈش "شەربەت" قۇيۇپ بەردى. ئەھمەد تەنبەل پىيالىنى قولغا ئالغاندا، دىمىقىغا ئۆتكۈر مەي پۇرىقى ئۇرۇلدى.

— ئېلىڭ، بەگ، ئىلاھىم سەمەرقەندتە بۇنىڭدىنمۇ ئۇلۇغ مۇۋەپپەقىيەتلەرگە مۇيەسسەر بولۇڭ! — دېدى ئەلى دوستبەگ. ئەھمەد تەنبەل مىننەتدارلىق بىلەن بېشىنى لىڭشىتىپ، مەينى سۈمۈردى. — دە، كېيىن داستىخاندىكى تونۇر كاۋىپىغا قول سوزدى. — مانا ئەمدى سەمەرقەندنى، بۇخارانى ئېلىشقا يېتىدىغان زاپىسىمىز بار! — دېدى شىركەيپ دوستبەگ، — ئۇرۇشنى تېزلىتىش كېرەك.

ئەھمەد تەنبەلنىڭ ئوڭ تەرىپىدە ئۇزۇن ھەسەن ئولتۇرغانىدى. تۇرۇپ يۈرگەندە ناھايىتى ئېگىز كۆرۈنىدىغان بۇ قاتاڭغۇر ئادەم ئولتۇرغاندا گويا قاتلىنىپ، كىچىككىنە بولۇپ قالاتتى.

— شەيبانىخان قىپچاق دەشتىدىن سەمەرقەندكە بويۇن

سوزىدىكەن، — دېدى ئۇزۇن ھەسەن.

— چۈشنى سۇغا ئېيتسۇن! سەمەرقەند بىزنىڭ بولىدۇ! — دېدى مەيدىن بەدىنى قىزىشقا باشلىغان ئەھمەد تەنپەل ئاۋازىنى سەل كۆتۈرۈپ.

ئۇنىڭ بۇ سۆزلىرى بابىرنىڭ قۇلقىغىمۇ ئاڭلاندى. بۈگۈن تاغدىن ھەيدەپ كېلىنگەن ھېسابسىز قوي ۋە يىلقلار ساراي ئەھلىنىڭ سەمەرقەندكە يۈرۈش قىلىش ئىشتىياقىنى يەنىمۇ ئاشۇرۇۋەتكەنلىكى بابىرغا بارغانسېرى ئېنىق سېزىلمەكتە ئىدى. ئاۋۋالمۇ ئۇلارنىڭ بۇ ئىشتىياقلىرىغا قارشى تۇرۇش قىيىن ئىدى. ئەمما ھازىر بەگ ۋە نەۋكەرلەرنىڭ سەمەرقەندكە ئىنتىلىشى تاغ دەرياسىنىڭ يۇقىرىدىن تۆۋەنگە قاراپ ئېتىلىشىغا ئوخشايتتى. بۇ دەريانى ئارقىسىغا قايتۇرۇش ھېچكىمنىڭ قولىدىن كەلمەيتتى.

6

ئېقىن سۇلۇق جۇشقۇن بۇ راساي ئوش قەلئەسىنىڭ تاش ياتقۇ-زۇلغان ئۇلىغا باش ئۇرۇپ، ئۆركەشلەپ ئۆتسەدۇ. ساينىڭ ئوڭ يۈزىدىكى دەرەخزار مەھەللىدە مەۋلانا پەزىلىدىن بۇلتۇردىن بۇيان ئىستىقامەت قىلىۋاتقان پېشايۋانلىق ئاجايىپ بىر ئۆي بار. ئۇنىڭ ئالدىدىكى بەش - ئالتە تۈپ ئامۇت ۋە بەھى دەرەخلىرى ھازىر ئاپئاق بولۇپ چېچەكلەپ تۇرۇپتۇ. ھويلىنىڭ چېتىدىكى لاپاسقا ئىككى ئات باغلاپ قويۇلغان. بۇ تەرەپتىكى پۇتلىرى ئۇزۇن تورۇق قاشقا ئاتنى جابدۇقلىرى بىلەن بابىر مىرزا ئىنتام قىلغانىدى. مەۋلانا پەزىلىدىن پادىشاھنىڭ خاس مېھرى قىلىپ بەلگىلەنگەن، ئۇنىڭغا ياخشىراق مائاش ۋە تۇرار جاي بەلگىلەنگەنىدى. بۇنىڭ

ھەممىسىدىن مەۋلانا پەزىلىدىن پەۋقۇلئاددە خۇشال بولۇپ يۈرگەندى. بىراق كېيىن بەزىبىر كۆڭلىگە ياقمايدىغان خەۋەرلەرنى ئاڭلاپ كۆڭلى بىئارام بولۇشقا باشلىدى.

مەۋلانا پەزىلىدىن ئەنجاندا قۇرماقچى بولغان زور ئىمارەتلىرىنى مۇشۇ يىل يازدىلا باشلاش ئارزۇسىدا ئىدى. بابىر مىرزا كۆرسەتكەن مەرھەمەتلەر بۇ ئارزۇنىڭ ئەمەلگە ئېشىشىغا يول ئاچقان دەك بولغانىدى. ھەتتا بابىر مىرزىنىڭ ئۆزى ئۇنى بارگاھتا قوبۇل قىلىپ، قانداق مەدرىس، قانداق خانىقا ۋە كۈتۈپخانىلار قۇرۇش ھەققىدە سۆزلەشكەن، مەۋلانانىڭ بۇ ھەقتىكى تەكلىپلىرىنى ماقۇللىغان، "خانزادە بېگىم بىز يوق ۋاقىتتا ئىش باشلىقى بولىدۇ، پىلاننى پۈتۈن تەپسىلاتى بىلەن تۈزۈپ بېگىمگە كۆرسەتەرسىز" دېگەندى. ئىش ئۈستىدە يەنە خانزادە بېگىم بىلەن ئۇچرىشىنى ئويلىغاندا مەۋلانانىڭ قەلبىدە قورقۇش ئارىلاش شېرىن بىر ھاياجان قوزغىلاتتى.

بىراق بابىرنىڭ يېقىنىدا يەنە سەمەرقەندكە قوشۇن تارتىپ بارماقچى ئىكەنلىكى، دۆلەتنىڭ پۈتۈن كۈچى شۇنىڭغا كېتىپ، قۇرۇلۇشلار بىرمەزگىل كېچىكتۈرۈلۈشى مەلۇم بولدى. ئەگەر بابىر سەمەرقەندنى ئالالماي، ئۇرۇشتا يېڭىلسە، ئۇنىڭدا مەۋلانانىڭ بارلىق ئارزۇلىرى ئۆز-ئۆزىدىن بىكار بولىدۇ. ئەگەر بابىر سەمەرقەندنى ئالسا، تەبىئىي، مۇشۇ يەردە پادىشاھ بولۇپ قالىدۇ. كېيىن ئۇ پەرغانە ۋادىسىدا زور قۇرۇلۇشلار قىلامدۇ، يوق؟ ئادەتتە، پادىشاھلار قەيەرنى پايتەخت قىلسا، شۇ يەر كۆپرەك ئاۋات بولىدۇ. ئەنجاندىكى يەنە پايتەخت بولۇشى گۇمانلىق. دېمەك، مەۋلانانىڭ بۇ يەردە قىلماقچى بولغان ئىشلىرى، بارلىق پىلانلىرى قۇم ئۈستىگە قۇرۇلغاندەك ئامانەت بىر گەپ.

ھازىر ئايۋاندا كونا گىئومېترىيە، ئالگېبرا كىتابلىرىنى ئاقتۇرۇپ،
كېرەكلىك بىر جەدۋەلنى ئىزدەۋاتقاندا، مەۋلانا مانا شۇ نەرسىلەرنى
ئويلاپ تىت-تىت بولماقتا ئىدى.

بىر چاغدا دەرۋازا كەينى-كەينىدىن تاقىلدى. لاپاستا ئاتلار-
نىڭ ئاستىنى تازىلاۋاتقان قېرى خىزمەتچى ياغاچ كۆرسىكىنى تامغا
يۆلەپ قويۇپ، دەرۋازا تەرەپكە ماڭدى. بىرپەستىن كېيىن خىزمەتچى
ئايۋاننىڭ ئالدىغا قايتىپ كەلدى-دە:

— مەۋلانا، بىرسى ھۇزۇرىڭىزغا كىرمەكچى، — دېدى.

— كىم؟

— كىيىمى ئەسكى، ئۆزى ئازادە بىر يىگىت. ”جىيەنى بولمەن“

دېدى، ئەمما مەن سىزدىن رۇخسەتسىز كىرگۈزمىدىم.

— جىيەنىم؟ ئالدىرىماڭچۇ! — دەپ، مەۋلانا ئورنىدىن تۇردى.

يالاڭ ئايغىغا كۆن كەش كىيىپ، يېرىم ئوچۇق دەرۋازىنىڭ ئالدىغا
باردى.

يول-يول تونمۇ، ئايغىدىكى چاڭ باسقان چورۇقمۇ يىرتىلىپ
كەتكەن ئېگىز بىر يىگىت كۆزلىرى يالتىراپ، كۈلۈمسىرەپ، ئۇنىڭغا
قاراپ ماڭدى. قەدەم ئېلىشى، قارشى ناھايىتى تونۇش. يىگىت:

— موللاتاغا! — دەپ قۇچاق ئاچقاندا مەۋلانا ئۇنىڭ ئاۋازىنى

تونۇدى-دە:

— تاهىر! تاهىر جان! — دەپ ئۇنىڭ بىلەن قۇچاقلىشىپ

كەتتى، — شۇنچە ئۆلۈملەردىن ئامان قالغان جىيەنىم، سېنى تەستە
تونۇپتەمەن. شۇنچىۋالا ئۆزگىرىپ كېتىپسەن! يۈزۈڭگە نېمە بولدى؟

— ھە، سورىماڭ، موللاتاغا...

— مەيلى، ماڭ، ئاۋۋال دىمىڭنى ئال. كېيىن ئېيتىپ

ئۇلار ئايۋانغا چىقىۋاتقاندا، مەۋلانا پەزىلەتتىن بۇنىڭدىن سەل كەم ئۈچ يىل بۇرۇن قۇۋا ساي بويىدا بولۇپ ئۆتكەن قانلىق ۋەقەلەرنى يەنە بىر قۇر ئەسلىدى. شۇ ۋاقىتتا تاھىرغا نەيزە سانجىغان سەمەرقەندلىك باسقۇنچى ئۇنى ئۆلتۈرگىنىگە ئىشىنىپ كەتكەنىدى. ئانىسى يالغۇز ئوغلىنىڭ قېنىغا مېلىنىپ، جانسىزلىنىپ ياتقىنىنى كۆرۈپ، ئۇنى "ئۆلدى" دەپ ئويلىغان ۋە تېلىقپ يېقىلىپ قالغانىدى. بىچارە ئانا شۇ ياتقىنىچە تۇرالماستىن، ئەتىسى كۈنى ۋاپات بولدى. تاھىر بولسا دادىسى تېپىپ كەلگەن تېۋىپلار ۋە دورا-دەرمانلار تەسىرىدە ئۈچ كۈندىن كېيىن ھوشىغا كەلدى. نەيزە ئۆپكىنىڭ بىر چېتىنى كېسىپ ئۆتكەن بولسىمۇ يۈرەك ۋە جىگەردەك نازۇك ئەزالىرىغا تەگمىگەن، تاھىرنىڭ ياشلىقى ۋە قۇۋۋىتى ئۈستۈن كېلىپ ئاستا-ئاستا، تۈزىلىپ كەتكەنىدى. قولۇم-قوشنىلار "تاھىرغا كەلگەن ئۆلۈمنى ئانىسى ئۆزىگە ئالدى-دە، بۇ تىرىك قالدى" دېيىشەتتى. مەۋلانا پەزىلەتتىن شۇ چاغدا ئاچىسىنىڭ قىزىنى ئۆتكۈزۈپ كەلگەندىن بۇيان قايتىپ قۇۋاغا بارمىغانىدى.

— ئاتاڭ قانداق، تېتىكمۇ؟— سورىدى مەۋلانا پەزىلەتتىن تاھىرنى

يۇقىرىغا تەكلىپ قىلىۋېتىپ:

تاھىر چاڭ باسقان چورۇقى بىلەن كۆرپىگە چىقىشتىن ئىزا تارتتى-دە، پەگادىكى پالاس ئۈستىگە ئولتۇردى.

— ئاتام سىزگە سالام ئېيتىپ ئەۋەتتى. مەن بىر يىلغىچە قىشلاقتا

بولمىدىم... قېرىنداشلار "بوۋاينىڭ ئىسسىق-سوغۇقلىرىدىن خەۋەر

ئېلىپ تۇرسۇن" دەپ بىر تۇل موماينى ئېلىپ بېرىشىپتۇ... ئاتام

رەھمەتلىك ئېسىمگە چۈشتى-دە، ئۆيدە تۇرغۇم كەلمىدى.

پەقەت ئانىسىنىڭ مۇسەبەتتە ئەمەس، باسقۇنچىلار باغلاپ ئېلىپ كېتىۋاتقاندا تاھىردىن نىجاتلىق كۆتۈپ ۋارقىرىغان رابىيىمۇ ئۇنىڭ خىيالىدىن نېرى كەتمەيتتى. قىزنىڭ شۇ ۋاقىتتىكى ئاۋازى ھېلىمۇ تاھىرنىڭ قۇلىقىغا ئاڭلىنىپ تۇرغاندەك بولاتتى. ئۇ ئالدىنقى يىلى سەمەرقەندكەچە پىيادە بېرىپ كەلدى. يوللاردا ئورمىچىلىق قىلىپ، كارۋانلارغا قوشۇلۇپ يۈرۈپ، ئىلاجى بولغان جايدىن رابىيىنى ئىزدىدى، "سىڭلىم ئىدى، سۇلتان ئەھمەد مىرزىنىڭ نەۋكەرلىرى بىلىپ قېچىپ كەتكەندى"، دەپ سوراشتۇردى، ئەمما ھېچنەدىن رىكىنى تاپالمىدى.

سۇلتان ئەھمەد مىرزا شۇ يىلىلا ئۆلۈپ، قوشۇنى تارقىلىپ كەتكەن، بىر يىل داۋامىدا سەمەرقەند تەختىدە ئىككى قېتىم پادىشاھ ئالماشقان، نۇرغۇن توپىلاڭلار بولۇپ، ئىت ئىگىسىنى تونۇمايدىغان ئەھۋالغا كەلگەندى. جىززە خلىق بىر كىشى تاشكەنت تەرەپلىرىدە چۆرىلەرنىڭ كۆپ سېتىلغانلىقىنى ئېيتىپ بەردى. بۇلتۇر كۈزدە تاھىر پىيادە تاشكەنتكەچە باردى، يەنە ھەر جايدا مەدىكارلىق بىلەن كۈن ئۆتكۈزۈپ رابىيىنى سۈرۈشتۈردى، ئەمما ھېچ نەتىجە چىقمىدى. زامان تىنچسىز، يۇرت قالايمىقان، ھايات ھەممە جايدا لېيىغان دەريا سۈيىگە ئوخشاپ ئاقىدۇ. رابىيىنى تېپىش لېيىغان دەرياغا چۈشۈپ كەتكەن گۆھەرنى تېپىشتەك قىيىن ئىكەنلىكىنى تاھىر ئىچ-ئىچىدىن سېزەتتى. لېكىن بەربىر ئۈمىدىنى ئۈزەلمەيتتى. مەۋلانا پەزىلىدىن تاھىرنىڭ سۆزلىرىدىن شۇنى بايقاپ:

— جىيەنم، سېنىڭ مۇشۇ بىچارە قىزنى ھېلىغىچە ئۇنتۇماي ئىككى يىل ئىزدىگىنىڭ ناھايىتى ئاجايىپ بىر كۆڭلۈڭنىڭ بارلىقىدىن دالالەت بېرىدۇ. مەن سېنىڭ ساداقىتىڭگە تەن بەردىم! ئەمما

سەن ئەمدى ئۆزۈڭگەمۇ جەبىر قىلماسلىقنىڭ كېرەك. ئۇ قىز تەقدىر-
رىدە بارىنى كۆرەر. ئەگەر تىرىك بولسا، بەلكى ... بىرى
ئۇنىڭغا ئۆيلەنگەندۇ. بەلكى پەرزەنتلىكىمۇ بولغاندۇ. ئاخىر ئۇنى
ئۈچ يىل بوش قويۇشى مۇمكىنمۇ؟ سەن ئۆزەڭ بىر ئويلاپ
كۆرگىن...

— مەن بۇنىڭ ھەممىسىنى ئاللىقاچان كۆڭلۈمدىن ئۆتكۈزدۈم،
موللاتاغا... پەقەت مەن ئۇ قىزنىڭ ئالدىدا ئۆز گۇناھىمنى يۇماقچى،
خالاس.

— قايسى گۇناھىڭنى؟

— مۇشۇ يەردە رابىيىنى ئەنجانغا قاچۇرماقچى بولغىنىدا مەن
قۇۋادا ئېلىپ قالغانىدىم. ئەگەر ئەنجانغا كەتكىنىدە بۇ پالاكەتلەر
بولمايدىكەن.

— سەن نېمە بولۇشنى نەدىن بىلەتتىڭ، جىيەنىم؟

— قانداقلا بولسا، مەن ئۇنى تېپىپ، شۇ گۇناھىمنى يۇمغۇچە
تىنىم تاپمايمەن. رابىيە سىز ئېيتقاندىكى، ئۆي-ئوچاقلىق بولۇپ،
تىنچىپ قالغان بولسا، ئۇنىڭدا ... مەيلى ... تەقدىرگە تەن بېرەر-
مەن. ئەگەر ھېلىمۇ نىجات ئىزدەپ مېنى كۈتۈپ يۈرگەن بولسىچۇ؟
ھامان مەن ئۇنى ئۇنتۇيالماي يۈرۈپتىمەنغۇ؟ ئۇنىڭغىمۇ مەن كېرەك
بولسامچۇ؟

مەۋلانا پەزىلەتتىن باش چايقاپ:

— دىل دەردىگە داۋا يوق ئىكەن-دە، — دېدى ۋە ماۋزۇنى
ئۆزگەرتتى، — يوقلاپ كەپسەن، ئەمدى مېھمان بولغىن. قېنى،
داستىخانغا قارا...

تاغا-جىيەن بىلەن ئولتۇرۇپ سۈتلۈك چاي ئىچىشتى. كېيىن

موللاپەزلىدىن تاھىرنىڭ كىيىم-كېچەكلىرىگە بىرقۇر كۆز
يۈگۈرتتى - دە:

— جىيەنىم، تاغاك ھازىر خېلىلا ھاللىق، — دېدى قوينىغا قول
سېلىپ، پۈپۈكلۈك بېغى بار قارا كۆن قاپچۇق ئالدى. ئۇ قاپچۇقنى
ئېچىپ، جىيەنىگە بىرقانچە ئالتۇن تەڭگە ئېلىپ بەرمەكچى ئىدى.
قاچچۇق چاپسان ئېچىلمىغانلىقتىن، مەۋلانا ئۇنى ئاچماستىن جىيەنىگە
ئۇزاتتى، — مە، ئوشنىڭ دۇكانلىرىغا چىق، بۈگۈن جۈمە،
بال كۆپ، ئۆزەڭگە لازىملىق كىيىم-كېچەك ئالغىن.

تاھىر قاپچۇقنى ئالماستىن تۇرۇپ دېدى:

— ياق، موللاتاغا، ماڭا ئۆزىڭىز ساناپ، قەرز بېرىڭ.

— ھە، خوپ. قەرز! ئۆزەڭگە يەتكۈچە ئالغىن، پۇللۇق

بولغىنىڭدا قايتۇرارسەن.

— ئۇنداق بولسا، مەيلى.

تاھىر قاپچۇقنى قوينىغا سېلىپ چىقىپ كەتكىنىچە چۈشتىن كېيىن
پۇتغا يېڭى ئەسكەرچە ئۆتۈك، بېشىغا موغۇلچە قالىپاق كىيىپ،
چەكمەنىگە ئوخشىغان يىرىك يۇڭ پەشمەتنى يەلكىسىگە سېلىپ
كەلدى. ئۇنىڭ قولىدا غىلاپى كونسىراپ كەتكەن ئەرزان بىر
قىلىچمۇ بار ئىدى. مەۋلانا پەزلىدىن ھەيران بولۇپ:

— نېمە ئۈچۈن بۇنداق كىيىملەرنى ئالدىڭ؟ — دېدى، — قىلىچنى

نېمە قىلارسەن؟

— موللاتاغا، يالغۇز سەرگەردان بولۇپ يۈرۈش مېنىڭ جېنىمغا

تەگدى. ئەمدى سەمەرقەندكە بابىر مىرزانىڭ قوشۇنى بىلەن بىللە

بارماقچىمەن.

— ئەسكەر بولۇپمۇ؟

— ھە، تەۋاچىلار ئەسكەرلىككە ئادەم ئېلىۋاتقانمىش...
جىيەنى ئوشقىمۇ شۇ نىيەت بىلەن كەلگەنلىكىنى مەۋلانا پەزىلدىن
دىن ئەمدى سەزدى. دە، ئۇنىڭدىن قاتتىق رەنجىدى.

— ساراڭ بوپسەن، تاھىر! ھەممىسى ئۇرۇشتىن قېچىشسا، سەن
بۇ ئەجدىھاننىڭ ئاغزىغا ئۆز ئىختىيارىڭ بىلەن بارماقچىسەن! بىر
قېتىم نەيزە يەپ، ئۆلۈمدىن قۇتۇلغىنىڭ ئازمىدى؟!

— موللاتاغا، ئۇنىڭدىن كېيىن مەن يەنە نەچچە ئۆلۈملەردىن
قالغىنىمنى سىز بىلمەيسىز. تاشكەنتتە بىر موغۇل بېگى بىچارە بىر
كاسپىنىڭ قىزىنى زوراۋانلىق بىلەن تارتىۋالماقچى بولغاندا مەن
چىداپ تۇرالمىدىم. ئارىغا چۈشكەنلىكىم ئۈچۈن مانا، يۈزۈمدە شۇ
بەگنىڭ خەنجىرىدىن تاتۇق قالدى.

— زامانە زورنىڭلىقىنى تېخىچە بىلمەمسەن؟

— بىلگىنىم ئۈچۈن مەن مۇشۇنداق زومىگەرلەر بىلەن كۈچلۈك
قوشۇننىڭ سېپىدە تۇرۇپ ئېلىشماقچىمەن، موللاتاغا. مەن كۆپ
يۇرتلارنى كۆردۈم، ھەر خىل ئادەملەر بىلەن بىللە ئىشلەپ، بىللە
بولدۇم. بابىر مىرزانىڭ پاك تەبىئەت، غەيرەتلىك ئىكەنلىكىنى
نۇرغۇنلىغان ئادەملەر بىلىدىكەن. "ئەتراپتىكى پادىشاھلاردىن
ياخشىلىق كەلمىسىمۇ بابىر مىرزدىن بىر يورۇقلۇق چىقار"، دەپ
ئۈمىد قىلىمەن.

مەۋلانا پەزىلدىن يەرگە قاراپ:

— بىلىمىدىم — دېدى، — بابىر مىرزا تېخى ياش. مەنمۇ شۇ زاتقا
ئۈمىد باغلىغانىدىم... لېكىن يەنە ئۇرۇش، قان... ھەممىمىز كېچىنىڭ
زۈلمىتىدەك پايانسىز بىر قاراڭغۇلۇق ئىچىدە يۈرمەكتىمىز. مەملىكەت
پاراكەندە، زالىم تاجدارلار قان ئۈستىگە قان تۆكىدۇ. بابىر مىرزدىن.

نىڭ ئەتراپىدىكى بەگلەرمۇ رەھىم - شەپقەتنى ئۇنتۇشتى، مۇھىت شۇنداق مەككەر بولغاچقا، سەنمۇ يامان بەگلەر خىزمىتىدە يۈرۈپ ئۆزەڭگە ئوخشاش جاپا - مۇشەققەت چەككەنلەرنىڭ كۈشەندىسىگە ئايلىنىپ قالامسەنكىن، جىيەنم؟

— ئىشنىڭ، موللاتاغا، مەن يامان بەگلەرنىڭ زۇلمىغا ئىلاجىم - نىڭ بارىچە قارشى تۇرىمەن!

— بابىر مىرزا ھۆكۈمدار بولۇپ تۇرۇپ يوق قىلالمىغان ئادا - لەتسىزلىكلەرنى سەن قانداق يوق قىلارسەن؟

— بەلكى بابىر مىرزانىڭ مەندەك نەۋكەرلىرى بولمىغىنى ئۈچۈن يوق قىلالمىغاندۇ؟ بەلكى ئۇ زاتقا مەن كېرەكتۇرمەن، موللاتاغا! مەن ئۆزەم ئۈچۈن مۇشۇنىڭدىن باشقا مۇۋاپىق يول تاپالمى - دىم. يالغۇز ياشىشىمنىڭ مەنىسى قالمىدى. نېمە قىلاي؟

مەۋلانا پەزىلەتتىن جىيەننىڭ يۈزىگە تىكىلىپ قارىدى - دە، ئۇنى نىيىتىدىن قايتۇرغىلى بولمايدىغانلىقىنى سەزدى. تاھىر بۇنىڭدىن ئۈچ يىل بۇرۇن قۇۋاساي كۆۋرۈكىنى بۇزۇپ، دۈشمەن قوشۇنىغا زور تالاپەت كەلتۈرگەن چاغلاردا تارىخ دەرياسىنىڭ قۇدرەتلىك ئېقىنىغا تارتىلمىغانمىدى؟ ئەمدى ئۆمۈرۋايەت مۇشۇ ئېقىندىن چىقالماستىن، تارىخى ۋەقەلەرنىڭ ئىچىدە يۈرۈشكە مەھكۇم قىلىنغانمىكىن؟ نېمە بولمىسۇن، جىيەننىڭ ئاخىرقى سۆزلىرى مەۋلاننى ئويلاندۇرۇپ قويدى. ئۇ بىرپەس جىم تۇرغاندىن كېيىن:

— تەۋاچىغا ئۇچراشتىڭمۇ؟ - دېدى.

— ئۇچراشتىم. "ئېتىڭ يوق ئىكەن، پىيادە قوشۇنىغا ئالمىز"،

دېدى. مەن پىيادە يۈرۈپ ئۆگىنىپ قالغان، موللاتاغا.

— ئەمما جەڭدە ئەڭ كۆپ تالاپەت پىيادىلەر ئارىسىدا بولىدۇ.

بۇنى بىلەمسەن؟

— مەيلى — دە؟ قىرىق يىل قىرغىن بولسىمۇ ئەجىلى يەتكەن
ئۆلىدۇ.

— بەس!

موللاپەزلىدىن بۇ ھەقتە باشقا گەپ قىلىدى. ئەتىگەنلىك
ناشتىدىن كېيىن خىزمەتكارغا ئېيتىپ، لاپاستا تۇرغان ھەر ئىككى
ئېتىنى ئېگەرلەتتى، تاھىرغا ئاياغلىرى ئۇزۇن جىرەن ئاتنى
كۆرسىتىپ:

— سەن مانا شۇنى مەن، — دېدى، — مەن سېنىڭ پىيادە
ئەسكەر بولۇشۇڭنى ئۆزۈمگە مۇناسىپ كۆرمەيمەن!
موللاپەزلىدىننىڭ ئۆزى بابىر ئىنئام قىلغان تورۇق قاشقىنى
مىندى. ئاندىن ئىككىسى بابىرنىڭ قارارگاھىغا ئاتلىق يول
ئېلىشتى.

ئادەتتىكىدەك، بابىر ھۇزۇرىغا كىرىش ئۈچۈن ئىشىك ئاغادىن
رۇخسەت ئېلىش كېرەك. تاغا-جىيەن سەككىز بۇرجەكلىك يوغان
ئاق ئوتاقتىن بېرىراقتا ئاتلىق كېلىۋاتقان قاسىمبەگنى كۆردى ۋە
ئۇنىڭ ھۈرمىتىگە ئاتتىن چۈشۈپ قول قوشتۇرۇشتى.

— جانابى ئەمىرۇل ئۆمەر، جىيەننىمۇ بابىر ئىمزا سادىق
خىزمەت قىلىش ئارزۇسىدا كەلدى، — دېدى مەۋلانا پەزلىدىن، —
ئىجازەت بەرسىڭىز، ئەمىرزا ئىككى ھۇزۇرلىرىغا كىرسەك.

— ئەمىرزا دەم ھازىر ناھايىتى ئالدىراش، مەۋلانا، بەلكى
ئىلتىماسىڭىزنى ماڭا ئېيتارسىز؟...

— جىيەن تاهىرنىڭ... ئەمىرزا دەمىنىڭ خاس نەۋكەرلىرى
قاتارىغا ئېلىنىشىنى ئۆتۈنۈپ سورىماقچى ئىدىم.

قاسىمبەگ تاهىرنىڭ بەستلىك گەۋدىسىگە ۋە يۈزىدىكى تاتۇقىغا
قارىدى - دە:

— يىگىت، سەن ئەسكىرىي خىزمەتتە بولغانمۇ؟ — دېدى.
قاسىمبەگنىڭ “سەنلەپ” سۆزلىگىنى تاهىرغا ئانچە ياقىمىدى.
— تېخى بولمىغان، — دېدى ياقتۇرمىغاندەك ئاھاڭدا.

مەۋلانا پەزىلىدىن ئارىغا چۈشۈپ:

— جانابى ئەمىرۇل ئۆمەرا، جىيەنىمىز ئەسلى دېھقان بولسىمۇ،
لېكىن تەبىئىتىدە جەڭگىۋارلىق بار. ئېسىڭىزدە بولسا كېرەك، قۇۋا-
نىڭ كۆۋرۈكىدە دۈشمەنلىرىمىز ناھايىتى زور تالاپەت كۆرۈپ،
ئۆزلىرى سۈلە تەكلىپ قىلغانىدى. شۇ چاغدا بىزگە غەلبە كەلتۈر-
گەن ئەزىمەت يىگىتلەرنىڭ بىرى مانا مۇشۇ تاهىر!...
— غەلبە كەلتۈرگەن؟! — ئىشەنمەي سورىدى. قاسىمبەگ، —

قانداق قىلىپ؟

مەۋلانا پەزىلىدىن قۇۋادا ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن ۋەقەلەرنى
قاسىمبەگكە قىسقىچە سۆزلەپ بەردى. ئۇنىڭ ھېكايىسىگە ئاساسلان-
غاندا، جەڭگىۋار بەگلەر ۋە نەۋكەرلەر ئەپلىيەلمىگەن دۈشمەننىڭ
بېلىنى ئاددىي “يالاڭغىداقلار” سۇندۇرغان بولۇپ چىقاتتى. قاسىم-
بەگ بۇنىڭغا ئىشەنگۈسى كەلمىدى.

— قۇۋادا غەلبىنى تەكلىم ئۆزى بىزگە ئىنئام قىلغان،
مەۋلانا! — دېدى قاسىمبەگ.

بۇ سۆزگە قارشى چىققىلى بولمايتتى.

— ئەلۋەتتە، بۇلارنىڭ كۆڭلىگە شۇ ئىشنى خۇدا ئۆزى سالغان.
لېكىن شۇ چاغدىكى جاسارىتى ئۈچۈن دۈشمەنلەر تاهىرغا نەيزە
سانجىپ، ئۇنى ئېغىر يارىدار قىلىشتى. جىيەنىم نەق بىر ئۆلۈمدىن

قالدى، جانابى قاسىمبەگ!

— شۇنداقمۇ؟ — دەپ قاسىمبەگ ئەمدى تاھىرغا يىللىقراق نەزەر بىلەن قارىدى، — سەمەرقەندتىكى دۈشمەنلىرىمىزدە ئۆچكىز بارمۇ، يىگىت؟

— ھە، ئۆچۈم بار.

قاسىمبەگ كەينىدە جىم تۇرغان تەۋاچىغا ئۆرۈلۈپ:

— بۇ يىگىتنى چىلمەھەرەم تېغى ئېتىگىدە ئەسكىرىي مەشىق ئۆتكۈزۈۋاتقان نەۋكەرلەر قاتارىغا قوشۇڭ! — ئاندىن ئۇ موللاپەز-لىددىنگە ئىزاھ بەردى، — جىيەنىڭىزنىڭ مەشىق قىلىشى يېتىلسۇن، ھەربىي مۇئامىلىلەرنى ئۆگەنسۇن. ئۇنىڭدىن كېيىن ئەمىرزادەم مۇۋاپىق كۆرسە، خاس نەۋكەرلەر قاتارىغا ئالار.

تاھىر مەۋلانا پەزىلىدىن بىلەن قۇچاقلىشىپ خوشلاشتى. دە، ئېتىغا مىندى ۋە تەۋاچىنىڭ كەينىدىن چىلمەھەرەم تېغىغا قاراپ يولغا چۈشتى.

7

بەگلەرنىڭ كېڭىشىدە سەمەرقەند يۈرۈشىنى رامزان ئېيىدا باشلاش، تەييارلىق ئىشلىرىنىڭ ئاساسىي قىسمىنى ئوشنىڭ ئۆزىدىلا تۈگىتىپ كېتىش قارار قىلىندى.

بابىر ئانىسىنىڭ سۆزىنى يەردە قالدۇرغانلىقىغا خىجالەت بولۇپ، قۇتلۇق نىگارخانمىنىڭ كۆزىگە چېلىقماسلىققا تىرىشاتتى. سەپەر تەييارلىقلىرىدىن بوشىغان چاغلىرىدا ئۆز چېدىرىدا يالغۇز ئولتۇرۇپ كىتاب ئوقۇيتتى.

بۈگۈن نامازشامدىن كېيىنرەك بابىر «ۋەقەئىي»^① ناملىق دەپ-
تەرگە ئاتىسىنىڭ ئۆلۈمى ھەققىدە يېزىۋاتقانىدى، ياساۋۇل كىرىپ
قۇتلۇق نىگارخانم بىلەن ئەلى دوستبەگنىڭ چېدىرغا كىرىشكە ئىچا-
زەت سوراۋاتقانلىقىنى ئېيتتى. بابىر دەپتىرىنى يېپىپ، ئانىسىنى
ئىشىك ئالدىدا قارشى ئالدى ۋە تۈرگە ئۆتكۈزدى.

قۇتلۇق نىگارخانمىنىڭ رەڭگى سەل ئۆچكەن، ئۇنىڭ پېشانىسى-
نىڭ يۇقىرىسىدا — چېچىنىڭ يامىسى ئېچىلغان جايدا بابىر بىر تۇتام
ئاقارغان چاچ تالالىرىنى كۆردى. ئەمدىلا قىرىق ياشقا كىرگەن
بىچارە ئانا مومايلاردەك ئاددىي كىيىنەتتى ۋە قەددىنى ئېگىپرەك
يۈرەتتى. بابىر ئانىسىغا نېمە ئۈچۈندۇ رەھىمى كېلىپ، پەس تاۋۇش
بىلەن سۆزلىدى:

— جېنىم ئانا، سۆزۈم يەردە قالدى دەپ رەنجىمەڭ. نېسەپ
بولسا، سەمەرقەندتىن قايتقاندا بارلىق ئېيتقانلىرىڭىزنى قىلارمەن.
— خۇدانىڭ خاھىشى شۇنداق بولسا، بىز بەندىلەر قانائەت
قىلىمىز، ئىلاھا ياخشى نىيەتلىرىڭىزگە يېتىڭ، شاھ ئوغلۇم!
ئەلى دوستبەگ قۇۋۋەتلىك قوللىرىنى پاتىھە ئۈچۈن ئېچىپ:
— ئىلاھا ئامىن! — دېدى.

ئاندىن چوڭ-چوڭ ئالىقانلىرى بىلەن قاپقارا سىلىق يۈزىنى،
ساقالسز ئۇزۇن ئېگىكىنى سىلىدى.
يۈزى موغۇلچە بۆرتكەن بۇ قاتاڭغۇر كوسا ئادەم بابىرنىڭ
مومىسى ئېسەن دۆلەت بېگىگە بىر نەۋرە بولىدۇ. شۇ سەۋەبتىن ئۆز

---

① «ۋەقەئىي» — «ئەمەلىيەتتە يۈز بەرگەن ۋەقەلەر» دېمەكتۇر.
«بابىرنامە» ئەڭ ئاۋۋال شۇنداق دەپ ئاتالغان.

نامىغا "تاغايى" ① دېگەن سۆزنى ئۇنۋاندا قوشۇپ ئېيتاتتى ۋە قۇتلۇق نىگارخانغا ئاكارچە مېھرىبانلىق كۆرسىتىپ يۈرەتتى. ھازىرمۇ كۆرپە ئۈستىگە ئولتۇرغاندىن كېيىن ئەلى دوستبەگ قۇتلۇق نىگارخانغا "سۆز ئاچايىمۇ؟" دېگەندەك بىر قارىۋالدى. خانىم تەستىق مەنىسىدە بېشىنى لىڭشىتىۋالدىن كېيىن، ئەلى دوستبەگ تامىقىنى قىرىپ، ئىلتىماس بىلەن سۆز باشلىدى:

— ئەمىرزادەم، ۋالدىڭىز ئىككىمىز نازۇك بىر مەسىلىدە سىزنىڭ مەسلىھىتىڭىزنى ئالغىلى كەلدۇق، مۇھتەرەمە ئېگىچىڭىز خانزادە بېگىم ھازىر يىگىرمە ياشتا. نەق ئۈزۈتىلىدىغان ۋاقتى. بېگىم ئاي دېسە ئايدەك، كۈن دېسە كۈندەك، ئەقىللىق ۋە پەزىلەتلىكتۇر. مۇشۇ ۋاقىتچە مۇناسىپ كۈيۈغۇل ئۇچرىماي غەمدە ئىدۇق. ۋالدىڭىز، تاغىڭىزمۇ ۋاقت ئۆتۈپ كېتىۋاتقانلىقىدىن ئېچىناتتۇق.

— يەنە بىر — ئىككى يىل ئۆيدە ئولتۇرۇپ قالسا، "قېرى قىز" دەپ قالدۇ، — دېدى قۇتلۇق نىگارخانم.

ئاچىسىنىڭ تەقدىرىگە ئائىت مۇنداق سۆزلەرنى بابىر ئاۋۋالمۇ ئاڭلىغانىدى. ئەمما بۈگۈن دوستبەگنىڭ سۆزلىرىگە قارىغاندا، قانداق تۇر كۈيۈغۇل تېپىلغانغا ئوخشايتتى. بابىرنىڭ شۇنى بىلگۈسى كېلىپ، ئۆسمۈرلەرچە قىزىقىش بىلەن سورىدى:

— كىم بىزگە پاچچە بولماقچى؟

توغرىدىن توغرا بېرىلگەن بۇ سوئال، دوستبەگنى ھودۇقتۇرۇپ قويدى. ئۇ يەنە سۆزنى ئايلاندۇرۇپ:

— سىزدەك ئالىي زاتقا "مۇناسىپ پاچچە بولمەن"، دەپ ھېچ —

① تاغايى — ئايالنىڭ ئاكا — ئۇكىلىرى. — تەرجىماندىن.

كىم جۈرئەت قىلىپ ئېيتالمايدۇ. ئەمما ئۆمەرالىرىڭىز ئارىسىدا ئېسىل-
زادە بەگلەر بار. مەسىلەن، سۇلتان ئەھمەد بەگ يىگىرمە بەش
ياشقا كىرگەن كېلىشكەن يىگىت. چاپقۇنغا بېرىپ باتۇرلارچە غەلبە
بىلەن قايتتى. بەگلەر ئارىسىدا ئابرويى زور. يېنىدا ئۈچ زەبەر-
دەست ئىنىسى بار، ئۈچ يۈز نەۋكەرى بىلەن ھەممىسى سىزگە تا
ئۆلگۈچە سادىق خىزمەت قىلماقچى.

بابىر تېخى ئائىلىنىڭ نېمىلىكىنى، كۈيئوغۇل، كېلىن قانداق
بولۇشىنى بىلمىسىمۇ، ئاچىسى خانزادە بېگىمنى ئەھمەد تەنبەلىنىڭ
يېنىغا قويۇپ تەسەۋۋۇر قىلدى. دە، ئىككىسىنى بىر-بىرىسىگە توغرا
كەلتۈرەلمىدى. ئاندىن ئانىسىغا قاراپ:

— سىز رازىمىسىز؟ — دېدى.

قۇتلۇق نىگارخانم ئېغىر تىنىپ:

— نېمە چارە؟ — دېدى، — خانزادە بېگىم تاجدار، تەختدار
كۈيئوغۇلغا مۇناسىپ قىز. ئەمما ھازىرقى تىنىچ بولمىغان زاماندا
قېنى بىز خالىغان كۈيئوغۇل؟ بىز تاغىڭىز بىلەن سۈرۈشتۈرۈپ ئۇقتۇق.
سۇلتان ئەھمەد بەگنىڭ ئەۋلادى ئېسىل زادىلەردىن ئىكەن. بوۋىلىرى
جۇجىخان، چىڭگىزخانلارغا قان قېرىنداش بولغان سۇلتانلار
ئىكەن. ھازىر تىلبە سۇلتان ناملىق ئاكىسى تاشكەنتتە تاغىڭىز
مەھمۇدخاندا ئالاھىدە ھوقۇقلۇق ئىشىك ئاغا ئىكەن. ئەمدى بۇ
ئەھمەد بەگ كۈيئوغۇل بولسا، ئارىلىققا ئاكىسى ئارىلىشىپ، تاغايىڭىز
مەھمۇدخان بىلەن سىزنى يېقىنلاشتۇرالمىسىن؟ شۇنداق نوپۇزلۇق
بەگ سىزگە كۈيئوغۇل بولۇپ، پۈتۈن ئۇرۇقلىرى، نەۋكەرلىرى
بىلەن قاننىڭىز ئاستىغا كىرسە، ئىشىڭىزنىڭ راۋاجلىنىشى ياخشىراق
بولالمىسىن؟

— شۈبھىسىز، شۇنداق بولىدۇ! — دېدى دوستىمەڭ چوڭقۇر ئېتىقاد بىلەن.

بايىر نېمە دېيىشىنى بىلمەي يەلكىنى قىستى. ياش ئۆسمۈر ئۆزىدىن چوڭ ئاچىسىنى كىمگە ئەرگە بېرىش ھەققىدە ئويلاشتىنمۇ تارتىناتتى. ئەمما ئانىسى ۋە تاغىسى بۇ ئىشنى ئۇنىڭ پادىشاھلىق ھۆكۈمى بىلەن ئەمەلگە ئاشۇرۇشنى خالايتتى.

— بېگىمنىڭ ئۆزى ئۈچۈنمۇ ياخشى بولىدۇ، — دەپ داۋام قىلدى دوستىمەڭ، — ئەگەر باشقا بىر يۇرتتىكى تاجدارغا چۈشسە، ئانىڭىزدىن يىراقتا بولىدۇ، ئەمىرزادەمدەك سۆيۈملۈك ئىنسىنىڭ ھىمايىسىدىن يىراقلىشىدۇ.

— ھە، ئۇنىڭدىن كۆرە يېنىمىزدا بولغىنى ئەۋزەل، — دېدى قۇتلۇق نىگارخانم، — خانزادە مېنىڭ تۇنجى قىزىم، مەسلىھەتتە شىم، ئەھمەدبەگكە بەرسەك، كۆز ئالدىمدا مېنىڭ يالغۇزلۇقىمنى بىلىندۈرمەي يۈرەر.

بايىر بۇ ساھەدە ئۆزى بىلمەيدىغان كۆپ نەرسىلەرنى ئانىسىنىڭ ياخشى بىلىدىغانلىقىنى ئويلىدى. — دە:

— ئانام رازى بولسا، بولدى، — دېدى.

دوستىمەڭ خۇش بولۇپ كەتتى:

— توغرا گەپ قىلدىڭىز، ئەمىرزادەم، ناھايىتى توغرا! ئانا

رازى — خۇدا رازى، دەپ بىكار ئېيتىمىغان!

قۇتلۇق نىگارخانم ھامان خامۇش ئىدى. بايىر بۇنىڭ سەۋەبىنى

سەزگەندەك بولۇپ:

— بېگىمنىڭ ئۆزى قانداق؟ — دەپ سورىدى.

قۇتلۇق نىگارخانم ئېغىر تىنىپ:

— بېگىم رازى ئەمەس، — دېدى، — ئاڭلاپ كۆپ يىغلىدى.
— بۇنداق چاغلاردا يىغلاش قىزلارنىڭ ئەسلى ئادىتى، — دەپ
كۈلۈپ قويدى دوستبەگ.
— ئەمما خانزادە بېگىمنىڭ ئەھۋالىدىن مەن ئەنسىرەيمەن،
ئەمىرزادەم، — دېدى قۇتلۇق نىگارخانم، — "ئۆزەمنى ئۆلتۈرمەن"
دېگەن سۆزلىرىنى ئاڭلاپ قالدىم.
— ئەجەبا؟ — دېدى بابىرمۇ بىردىنلا ئەنسىرەپ.
— ئېگىچىڭىز سىزنى جېنىدىن ئەزىز كۆرىدۇ، مىرزا ھەزرەتلىرى،
سۆزىڭىزنى قايتۇرما، — دېدى دوستبەگ، — مۆھتەرەم ئانىڭىز
بىلەن ئىككىمىز سىزدىن ئىلتىماس قىلغىلى كەلدۇق. خانزادە
بېگىمنى ھۇزۇرىڭىزغا قىچقىرىپ نەسىھەت قىلىش. دۆلىتىڭىزنىڭ
مەنپەئەتى ئۈچۈن ئېگىچىڭىز رازىلىق بېرىشى كېرەك. سۇلتان
ئەھمەدبەگ ئوتتۇرىغا ئادەم قويغان. پۈتۈن ئۇرۇقلىرى بىلەن سىزنىڭ
مەرھەمەتىڭىزگە قاراشلىق. رەت جاۋابى ئۇلارنى سىزدىن... سوۋۇتۇپ
قويۇشى مۇمكىن. كېيىن، ئەگەر خانزادە بېگىم رازى بولماي، يەنە
ئۈچ-تۆت يىل ئۆيدە ئولتۇرۇپ قالسا، "ئەر تېپىلماپتۇ، قېرى قىز
بوپتۇ" دەپ دۈشمەنلىرىڭىز تەنە قىلىشىدۇ. مۇنداق سۆزلەر پادى-
شاھ ئائىلىسىنىڭ شەنىگە مۇتلەق توغرا كەلمەيدۇ. ئەگەر خانزادە
بېگىم سىزگە ياخشىلىقنى خالىسا، رازى بولۇشى كېرەك. بۇنى
ئەمدى بېگىمگە پەقەتلا سىز چۈشەندۈرسىز، مىرزا ھەزرەتلىرى!
بابىر بېشىنى چاڭگاللاپ بىرمەھەل جىم تۇردى. بۇنداق نازۇك،
بۇنداق چىگىش ئىشقا ئۆمرىدە تۇنجى قېتىم دۇچ كېلىشى ئىدى،
يات بولسىمۇ بىر سېرى ئىدى، سۆزلىشىش ئاسان بولاتتى. ئۆزىنىڭ
جانىجان ئاچىسى. بابىر خانزادە بېگىم بىلەن بۇ ھەقتە سۆزلىشىش-

كىمۇ ئەيمىنەتتى. لېكىن بۇ تەرەپتە ئانىسى مۇشكۈل ئەھۋالغا چۈشۈپ، ياردەم كۈتۈپ ئولتۇرۇپتۇ. بۇ تەرەپتە ئاچىسى جېنىغا قەست قىلماقچىمىش.

— مەيلى، — دېدى بابىر ئانىسىغا مەيۈس كۆز تاشلاپ، — بېگىم كەلسۇن، ئۆزەم بىر سۆزلىشەي.

قۇتلۇق نىگارخانم تېز ئورنىدىن قوزغىلىپ:

— ھازىر... ھازىر بېرىپ چاقىرتىپ قوياي، — دېدى ۋە چېدىر ئىشىكىگە قاراپ ماڭدى.

دوستبەگ يېرىك چىشلىرىنى كۆرسىتىپ مەمنۇن كۈلۈمسىرىدى. دە، چېدىردىن كەينىچە مېڭىپ چىقىشقا باشلىدى. ئىشىك ئالدىدا تەزىم قىلدى. — دە:

— ئەمىرزادەم، سىز شاھسىز، سىزنىڭ ھۆكۈمىڭىز ۋاجىپ، — دەپ بابىرنى دادىلراق بولۇشقا ئۈندەپ كەتتى.

* * *

بابىر قاتار شاملىرى پىلىلداپ يېنىۋاتقان ئىككى ئالتۇن قەندەل ئارىلىقىدا سەدەپ بىلەن بېزەلگەن بېجىرىم مىزگە كۆكسىنى تىرەپ كىتاب ۋاراقلاپ ئولتۇرغىنىدا خانزادە بېگىم چېدىر ئىشىكىدىن ئاستا كىرىپ كەلدى. ئۈستىدە سىدام سېرىق ئەتلەس كۆڭلەك. ئۇ غەم-كىن ئاۋاز بىلەن سالاملىشىپ، بابىر تەكلىپ قىلغان زەرباپ كۆرپە ئۈستىگە كېسەل تارتقاندەك بوشىشىپ ئولتۇردى. ئۇنىڭ قاپاقلىرىنىڭ ئىشىغانلىقىنى كۆرگەن بابىر:

— نېمە مۇنچىۋالا غەمكىنسىز، بېگىم؟ — دېدى.

— ئەمىرزادەم، مەن ھۇزۇرىڭىزغا نىجاتلىق ئىزدەپ كەلدىم! خانزادە بېگىمنىڭ سولغۇن يۈزىگە كۆزلىرىدىن ياش ئېقىپ

— بېگم رازى ئەمەس، — دېدى، — ئاڭلاپ كۆپ يىغلىدى.
— بۇنداق چاغلاردا يىغلاش قىزلارنىڭ ئەسلى ئادىتى، — دەپ
كۈلۈپ قويدى دوستبەگ.
— ئەمما خانزادە بېگمىنىڭ ئەھۋالىدىن مەن ئەنسىرەيمەن،
ئەمىرزا دەم، — دېدى قۇتلۇق نىگار خانىم، — “ئۆزەمنى ئۆلتۈرمەن”
دېگەن سۆزلىرىنى ئاڭلاپ قالدىم.
— ئەجەبا؟ — دېدى بابىرمۇ بىردىنلا ئەنسىرەپ.
— ئېگىچىڭىز سىزنى جېنىدىن ئەزىز كۆرىدۇ، مىرزا ھەزرەتلىرى،
سۆزىڭىزنى قايتۇرما، — دېدى دوستبەگ، — مۆھتەرەم ئانىڭىز
بىلەن ئىككىمىز سىزدىن ئىلتىماس قىلغىلى كەلدۇق. خانزادە
بېگمىنى ھۇزۇرىڭىزغا قىچقىرىپ نەسىھەت قىلىش. دۆلىتىڭىزنىڭ
مەنپەئەتى ئۈچۈن ئېگىچىڭىز رازىلىق بېرىشى كېرەك. سۇلتان
ئەمەد بەگ ئوتتۇرىغا ئادەم قويغان. پۈتۈن ئۇرۇقلىرى بىلەن سىزنىڭ
مەرھەمەتىڭىزگە قاراشلىق. رەت جاۋابى ئۇلارنى سىزدىن... سوۋۇتۇپ
قويۇشى مۇمكىن. كېيىن، ئەگەر خانزادە بېگم رازى بولماي، يەنە
ئۈچ-تۆت يىل ئۆيدە ئولتۇرۇپ قالسا، “ئەر تېپىلماپتۇ، قېرى قىز
بوپتۇ” دەپ دۈشمەنلىرىڭىز تەنە قىلىشىدۇ. مۇنداق سۆزلەر پادى-
شاھ ئائىلىسىنىڭ شەنىگە مۇتلەق توغرا كەلمەيدۇ. ئەگەر خانزادە
بېگم سىزگە ياخشىلىقنى خالىسا، رازى بولۇشى كېرەك. بۇنى
ئەمدى بېگمگە پەقەتلا سىز چۈشەندۈرسىز، مىرزا ھەزرەتلىرى!
بابىر بېشىنى چاڭگاللاپ بىرمەھەل جىم تۇردى. بۇنداق نازۇك،
بۇنداق چىگىش ئىشقا ئۆمرىدە تۇنجى قېتىم دۇچ كېلىشى ئىدى،
يات بولسىمۇ بىر سېرى ئىدى، سۆزلىشىش ئاسان بولاتتى. ئۆزىنىڭ
جانىجان ئاچىسى. بابىر خانزادە بېگم بىلەن بۇ ھەقتە سۆزلىشىش-

كىمۇ ئەيمىنەتتى. لېكىن بۇ تەرەپتە ئانىسى مۇشكۈل ئەھۋالغا چۈشۈپ، ياردەم كۈتۈپ ئولتۇرۇپتۇ. بۇ تەرەپتە ئاچىسى جېنىغا قەست قىلماقچىمىش.

— مەيلى، — دېدى بابىر ئانىسىغا مەيۈس كۆز تاشلاپ، — بېگىم كەلسۇن، ئۆزەم بىر سۆزلىشەي.

قۇتلۇق نىگارخانم تېز ئورنىدىن قوزغىلىپ:

— ھازىر... ھازىر بېرىپ چاقىرتىپ قوياي، — دېدى ۋە چېدىر ئىشىكىگە قاراپ ماڭدى.

دوستبەگ يېرىك چىشلىرىنى كۆرسىتىپ مەمنۇن كۈلۈمسىردى. — دە، چېدىردىن كەينىچە مېڭىپ چىقىشقا باشلىدى. ئىشىك ئالدىدا تەزىم قىلدى. — دە:

— ئەمىرزادەم، سىز شاھسىز، سىزنىڭ ھۆكۈمىڭىز ۋاجىپ، — دەپ بابىرنى دادىلراق بولۇشقا ئۈندەپ كەتتى.

* * *

بابىر قاتار شاملىرى پىلىلداپ يېنىۋاتقان ئىككى ئالتۇن قەندەل ئارىلىقىدا سەدەپ بىلەن بېزەلگەن بېجىرىم مېزگە كۆكسىنى تىرەپ كىتاب ۋاراقلاپ ئولتۇرغىنىدا خانزادە بېگىم چېدىر ئىشىكىدىن ئاستا كىرىپ كەلدى. ئۈستىدە سىدام سېرىق ئەتلەس كۆڭلەك. ئۇ غەم-كىن ئاۋاز بىلەن سالاملىشىپ، بابىر تەكلىپ قىلغان زەرباپ كۆرپە ئۈستىگە كېسەل تارتقاندەك بوشىشىپ ئولتۇردى. ئۇنىڭ قاپاقلىرىنىڭ ئىشىغانلىقىنى كۆرگەن بابىر:

— نېمە مۇنچىۋالا غەمكىنسىز، بېگىم؟ — دېدى.

— ئەمىرزادەم، مەن ھۇزۇرىڭىزغا نىجاتلىق ئىزدەپ كەلدىم! خانزادە بېگىمنىڭ سولغۇن يۈزىگە كۆزلىرىدىن ياش ئېقىپ

چۈشتى. بابىر يېقىندىلا يايىراپ - ياشىناپ يۈرگەن ئاچىسىنى ھازىر
بۇ ئەھۋالدا كۆرۈپ، يۈرىكىنى بىرنەرسە تاتىلاپ ئۆتتى. ئانىسى -
نىڭ ئۇنىڭ زىممىسىگە يۈكلەپ كەتكەن ۋەزىپىنىڭ قانچىلىك مۇش -
كۈل ئىكەنلىكىنى ئۇ ئەمدى ئەستايىدىل ھېس قىلدى. تەقدىر ئۇنىڭ
بېشىغا سېلىۋاتقان مۈشكۈللۈكلەر ئازمىدى، ئۈستىگە بۇمۇ قېتىلدى!
بابىر كۆيۈنۈپ سۆزلەشكە باشلىدى:

— مەن ئۆزۈم بۇ پالاكەتنىڭ دەستىدىن نىجاتلىق ئىزدەيمەن،
بېگىم. يېشىلمەس تېپىشماقلار بىرىنىڭ ئۈستىگە بىرى قىتىلىۋاتىدۇ.
شۇ ئەھۋالدا سىزمۇ مېنىڭ مۈشكۈللۈكلىرىمنى كۆپەيتىمەكچى
بولامسىز؟

خانزادە بېگىم ئۇكىسىنىڭ ئۆزى راستتىن ياردەمگە موھتاجلە -
قىنى، يېشىغا مۇناسىپ ئىشلار ئۇنى ناھايىتى قىيناۋاتقانلىقىنى
سەزدى - دە، كۆزىنى چاپسان سۈرتتى. بايقىدىن تېتىكرەك ئاھاڭ
بىلەن سۆزلەشكە باشلىدى:

— ئەمىرزا دەم، مەن بىر گەپ ئاڭلىدىم. راستمىكىن؟

— قايسى گەپ؟

— ئەھمەد تەنبەل تاغدىن بىر خۇرجۇن ئادەم كاللىسىنى ئېلىپ
چۈشكەنمىش...

بابىر ئۆتكەن كۈنى كۆرگەن كېسىلگەن كاللىلارنى، بولۇپمۇ،
تېخى ساقلىق ئۆسۈپ ئۆلگۈرمىگەن ياش يىگىتنىڭ گۆشى چىقىپ
قالغان قانلىق بوينىنى ئەسلىدى - دە، بىردىنلا سەسكىنىپ كەتتى.

— جەڭ ئۆلۈمسىز بولمايدۇ، - دەپ بابىر گويا ئۆزىنى ئۆزى
باسماقچى بولدى، - دۈشمەنلەرمۇ بىزنىڭكىلەرنى ئۆلتۈرىدۇ. بۇ -
كونا ئادەت. سىز بۇنى ئۇنتۇڭ، بېگىم.

— بۇنىڭنى ئۇنتۇسام، ساۋاتسىزلىقى گېرىلىكى بار، مەن ئۆمرۈمنى پەزىلەتلىك ئادەم بىلەن ئۆتكۈزۈش ئارزۇسىدا ئىدىم. ئەھمەد تەنبەل قولى قان، رەھىمەتسىز ئادەم. ئەمىرزادەم، سىز مېنى ئۇنىڭغا مۇناسىپ كۆرەمسىز؟

— سىزگە مۇناسىپ يىگىت، بەلكى يەتتە ئىقلىدىمۇ يوقتۇر. ئەمما... سەۋەبلىرىنى ئانام ئېيتقاندا... مەنمۇ... مەجبۇرمەن! خانزادە بېگىم قەندەلدە پىلىداپ يېنىۋاتقان شاملارغا قاراپ تۇرۇپ، ئەھمەد تەنبەلنى كۆز ئالدىغا كەلتۈردى. دە، مۇشۇ توڭقاپاق يىگىت بىلەن بىر ياستۇققا باش قويۇشنى ئويلاپ بەدىنى تىكەنلىشىپ كەتتى.

— مەن بەگدىن قورقىمەن!

— بىز بار تۇرۇقلۇق، سىز ھېچكىمدىن قورقماڭ، بېگىم. مەن سىزگە قىلچىلىك زۇلۇم ئۆتكۈزۈشلەرگە يول قويمايەن. — مېنى كەچۈرۈڭ، ئەمىرزادەم. ئەمما ئېگىچىڭىزنى خالىمىغان ئادەمگە زورلاپ ئۇزاتساڭلار، شۇنىڭ ئۆزى چوڭ بىر زۇلۇم بولماسمۇ؟

بۇ مەنتىقلىق سۆزلەر بابىرنى گاڭگىرتىپ قويدى:

— زورلۇق... ھە، پەلەكنىڭ ئۆزى زالىم! مەنمۇ ھەر كۈنى سۆيىمگەن ئادەملىرىم بىلەن مۇئامىلە قىلىمەن، خالىمىغان ئىشلىرىمغا مېنى ئارىلاشتۇرىدۇ. دۆلەت مەنپەئەتلىرىنى ئويلاپ ئۆزۈمنى ئۆزۈم مەجبۇر قىلىمەن. باشقا ئىلاجىم يوق!

بابىرنىڭ ئۆز يېشىغا ياراشمايدىغان بۇ سۆزلەرنى قانچىلىك قېيىنلىق ئېيتىۋاتقانلىقىدىن، كۆڭلىگە ياقمايدىغان، ئەمما مۇھىت، ۋەزىيەت تەلىپى بىلەن مەجبۇرەن ئادا قىلىدىغان ئىشلارنى

ئۇنىڭدىنمۇ ئارتۇق ئازابلار بىلەن قىلىشى سېزىلىپ تۇراتتى. بابىر بۇ مۈشكۈل ئەھۋالدىن چىقىشنىڭ يولىنى تاپالماي ئىچ-ئىچىدىن ئېزىلىپ يۈرگىنىنى خانزادە بېگىم ئەندى بايقىدى. دە، ئۇكىسىغا رەھىمى كەلدى. بابىرنىڭ پادىشاھلىقىنى ئۇنتۇپ، ئۇنى كىچىكلىكىدە ئەركىلىتىپ سۆيگەن پەيتلىرىنى ئەسلىدى.

— بابىر جان، — دېدى، — سىز يالغۇز ئىنىم، پۇشتىپاناھىمىسىز. مەن سىز ئۈچۈن جېنىمنىمۇ ئايىمايمەن! ئەگەر سىزگە راستتىن شۇ زۆرۈر دەپ ئىشەنسەم، ھازىرقى سۆزىڭىزگىمۇ رازى بولاتتىم. لېكىن مەن سىزنىڭ كۆيۈنگەن كۆڭلىڭىزنى بىلىمەن. ئەگەر مەن ئۆمۈرۋايەت بەختسىز بولۇپ قالسام، كېيىن سىز ھازىرقىدىن ئارتۇقراق ئازاب چېكەرسىز!

— خۇدا خالىسا، بەختسىز بولماسسىز.

— كۆڭلۈم سېزىپ تۇرۇپتۇ، ئەگەر شۇ ئادەمگە چۈشسەم بەختسىز ئۆتمەن. بابىر جان، ئېگىچىڭىزنىڭ سۆزىگىمۇ ئىشىنىڭ. "دۆلەت مەنپەئەتلىرى" دەپ ئۆزىڭىزنى كۆپ ئەزمەڭ. سىز بىلەن بىز ئۈچۈنمۇ بۇ ئۆمۈر غەنىمەت. ئۆز كۆڭلىمىزگىمۇ ئىشىنىشىمىز كېرەك! كۆڭۈل تازا بولسا، كىشىنى ئالدىمايدۇ!

خانزادە بېگىم شۇنداق بىر سەھىمىيەت بىلەن قايناپ سۆزلىمەكتە ئىدىكى، ئۇنىڭ قەلبىدىكى يالقۇن گويا بابىرنىڭ قەلبىگىمۇ ئۆتتى. شەپقەتسىز بەگلەر مۇھىتى ۋە پادىشاھلىق مەجبۇرىيەتلىرى ياش بابىرنىڭ قەلبىنى قەھرىتان قىشنىڭ مۇزلىرىدەك سىقىۋاتاتتى. خانزادە بېگىم بولسا ئۆزىنىڭ ئوتلۇق نەپىسى بىلەن گويا شۇ مۇزلارنى ئېرىتەتتى، بابىرنىڭ قەلبىگە باھار مۇلايمىلىقى، ياشلىق ئەركىنلىكى يەنە قايتىپ كېلىۋاتقاندا، بەدىنى چىم-چىم قىلاتتى. خانزادە

بېگىم يەنە كۆزلىرىگە ياش ئالدى:

— باپىر جان سىزنىڭ دىلىڭىز ساپ، سىز نادىر ئىستېداتلىق پىداكار يىگىتسىز! بۇ بەگىلەر ئۆز مەنپەئەتلىرىنىمۇ "دۆلەت مەنپەئەتلىرى" دەپ كۆرسىتىشكە ئۆگىنىپ قالغان. بۇلار سىزنىڭ ياشلىقىڭىزدىن پايدىلىنىدۇ، ئەمما سىز خالىمىغان ئىشنى "دۆلەت مەنپەئەتلىرى" دەپ قىلدۇرماقچى بولغىنىدا كۆڭلىڭىزگىمۇ بىر قۇلاق سېلىڭ. ئەڭ سىرداش دوستىڭىز — سىزنىڭ ساپ قەلبىڭىزدۇر. سىز بۇ دوستىڭىزغا ئېشىنىڭ، جېنىم!

خانزادە بېگىم ئولتۇرغان پېتىچە ئۇكىسىغا قول سوزۇپ، يىغا ئارىلاش ئىلتىجا قىلدى:

— مەن سىزنىڭ پاك قەلبىڭىزدىن ئادالەت ئىزدەيمەن! قەلبىڭىز نېمە بۇيرۇسا، سىز ماڭا شۇنى بۇيرۇڭ! مەن رازىمەن! باپىر سەكرەپ ئورنىدىن تۇردى — دە، ئاچسىنىڭ قوللىرىدىن تۇتۇپ، ئۇنى ئورنىدىن تۇرغۇزدى:

— يىغلىماڭ، بەس! — دېدى. ئەمما باپىرنىڭ ئۆزىمۇ، كۆڭلى ئېرىپ، كۆز يېشىنى تەسلىكتە تۇتۇپ تۇراتتى، — سىز ماڭا بارلىق بەگلىرىمدىن يېقىنراقسىز. بىر تۇغقان يىگانە ئېگىچىمىسىز. سىز ئۈچۈن قانچىلىك ئېغىرلىق كەلسە مەيلى، كۆرەي! خاتىرجەم بولۇڭ! مەنلا بولسام، خالىمىغان ئادىمىڭىزگە ئۇزاتقۇزمايمەن! خانزادە بېگىم خۇدا ھەققىدە خۇشاللىقىدىن ئۇكىسىنى مەھكەم قۇچاقلاپ، پېشانىسىدىن، كۆزلىرىدىن سۆيىدى.

سەمەرقەند. زەپەر ۋە كۈلپەت

1

بابىرنىڭ قوشۇنى سەمەرقەندنى پۈتۈن ياز ۋە كۈز بويى قامال قىلدى. بايسۇنقۇر مرزا يەتتە ئاي شەھەر دەرۋازىلىرىنى ئېتىۋېلىپ ياتتى. دە، ئاخىرى ئاچلىق ۋە قىسنىچىلىققا بەرداشلىق بېرەلمەستىن، سوغۇق قىش كېچىلىرىنىڭ بىرىدە يېقىن ئادەملىرى بىلەن سەمەر-قەندتىن يوشۇرۇنچە چىقىپ، ھىسار تەرەپكە قاچتى. شەھەردە قالغان بەگلەر بۇنىڭدىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن، قەلئە دەرۋازىلىرىنى ئاچقۇزدى. بابىرنىڭ ئۈچ مىڭغا يېقىن قوراللىق كىشىلىرى زەپەر سازىنى چېلىپ، قوش ناغرىلار ۋە كانايىلار ساداسى ئاستىدا شەھەرگە كىرىشكە باشلىدى.

بابىرنىڭ بەش يېشىدا كورگەنلىرى ئېسىدە ياخشى قالمىغانىدى. سەمەرقەندنىڭ ھەر يەر-ھەر يېرىدىن كۆكۈچ تاغلارغا ئوخشاش ئاسمانغا تاقاشقۇدەك ئۇلۇغۋار گۈمبەزلەرنىڭ قايسىسى ئۇلۇغبەگ مەدرىسى ئىكەنلىكىنى، قايسىسى بىبى خانىم مەدرىسىسى ئىكەنلىكىنى يېنىدا كېتىۋاتقان قاسىمبەگدىن سوراپ ئۇقتى. پەقەت ئوردىغا يېقىنلاشقاندا سول تەرەپتە كۆرۈنگەن چوڭ ئابىدىنىڭ گۆرى ئەمىر^① ئىكەنلىكىنى جەڭچىنىڭ دىۋانلىقىغا ئوخشاش گۈمبەزنىڭ ئەپسانى-ۋى گۈزەل يول-يول تالالىرىدىن تونۇدى. قانچە دەۋر ئۆتسىمۇ، بويىقىلىرى خۇددى بۈگۈن بېرىلگەندەك يېپىڭى تۇرغان بۇ ئاجايىپ

① گۆرى ئەمىر — تۆمۈرلەڭنىڭ مازىرى.

بىنالار، ئۇلارنىڭ تەنتەنىلىك كۆرۈنۈشى ۋە ئاپتاپتا غەلىتە تاۋلىنىشى بابىرنىڭ قەلبىدىكى زەپەر زوقىغا يەنە زوق قوشاتتى.
ئوردا جايلاشقان ئېگىزلىككە چىقىۋاتقاندا بابىر ئوڭ-سولدا كۆرۈنۈۋاتقان ئايۋانلىق ئۆيلەرگە ۋە ھويلىلارغا كۆز تاشلىدى ۋە بىردىنلا ئۆزىنىڭ ئەسەرە لايىقى ئايىشە بېگىمنى ئەسلىدى. ئەجەب ئەمەس، بېگىم مۇشۇ ئۆيلەرنىڭ بىرەرسىنىڭ دېرىزە يوقۇقىدىن غالىبلارغا قاراپ تۇرغان بولسا. ئۇ بىچارە ئەمدى بارلىق ئازاب-ئوقۇبەتلەردىن قۇتۇلۇپ، سەمەرقەند قىزلىرى ئارىسىدا ئەڭ مۆتىۋەر بولۇشنى، ھەممىسى ئۇنى "ياش پادىشاھىمىزنىڭ لايىقى" دەپ ئەزىزلىشىنى بىلەمدىكىن؟

بابىر ئېتىنى قاسىمبەگنىڭ ئېتىغا يېقىنلاشتۇرۇپ، پەس ئاۋاز بىلەن سورىدى:

— ئەسەرلەردىن خەۋەر ئېلىشقا ئادەم تەيىنلەندىمۇ؟
قاسىمبەگ بۇ سوئالنىڭ يوشۇرۇن مەنىسىگە بىردىنلا چۈشىنەلمىدى:

— ئەمىرزادەم، قايسى ئەسەرلەرنى دەيسىز؟
بابىر ئاتىسى قاتارلىق قاسىمبەگنىڭ ئالدىدا لايىقىنى تىلغا ئېلىشتىن ئۇيىلاتتى. ئۇنىڭ قانداقتۇر ئەيمىنىپ قاپقىنىنى سالغانلىقىدىن قاسىمبەگ سۆزىنىڭ نېمىدە ئىكەنلىكىنى پەملىدى. دە:
— ھە، ئەسەرلەرمۇ؟ — دەپ، بابىر ئېيتالمىغان سۆزنى ئۆزى ئېيتتى، — بۇ ئىشقا نويان كۆكەلداشنى تەيىنلىگەندىم. ئاۋۋال سۇلتان ئەھمەد مىرزىنىڭ پەرزەنتلىرىدىن خەۋەر ئېلىنىدۇ. قولىڭىز ئېيتقاندىم، كەچقۇرۇن نويان سىزگە ئاخبارات بېرىدۇ.
ئوردا ئىچىگە كىرىشتى. بۇ يەردىكى ئەڭ چوڭ ۋە سالاپەتلىك

بىنا — تۆت قەۋەتلىك كۆك ساراي ئىدى. كۆك سارايدا نۇرغۇنلىغان پاجىئەلەر بولغان، نۇرغۇن شاھزادىلەر شۇ يەردە ئۆلتۈرۈلگەن. شۇنىڭ ئۈچۈن سەمەرقەندنىڭ كەيپىنىكى تاجدارلىرى كۆك سارايدا تۇرمايتتى، پەقەتلا مەشھۇر كۆكتاش ئۈستىگە چىقىپ، تەنتەنە بىلەن تەختكە ئولتۇرۇش مۇراسىمىنى ئۆتكۈزەتتى. بابىرمۇ ئوردىنىڭ ئوڭ تەرىپىگە جايلاشقان بوستان سارايدا چۈشتى.

ئاخسىمى بوستان سارايدا قەندەلەر ياندۇرۇلغاندا بابىر ئولتۇرغان خاس خانىغا نويان كۆكەلداش كىرىپ كەلدى. زەر بىلەن نەقىشلەنگەن بۇ خانا ھازىر ناھايىتى سوغۇق ئىدى. ئۇلار ئىككىسى تون ۋە تۇماقلىرىنى يەشمەستىن كۆرپە ئۈستىدە ئولتۇرۇپ پاراڭلىشىشقا باشلىدى.

نويان كۆكەلداشنىڭ ئاۋازىدا يىللىق بىر ھاياجان سېزىلدى. بابىر پادىشاھ بولغاندىن بۇيان مەشھۇر بەگلەر ئەتراپىنى ئوراۋىلىپ، نويان كۆكەلداشتەك تەڭتۇشلىرى ئازراق چەتلىپ قالغانىدى. بۈگۈن ئارىلىقى يەنە بۇرۇنقىدەك يېقىن بولۇپ قالغانلىقىدىن خۇشال بولغان نويان زوقلىنىپ سۆزلەشكە باشلىدى:

— ئەمىرزادەمنىڭ نامىدىن ئالتۇن بىلەزۈكلەر، ئېسىل رەختلەر، خورمىلار، لاۋزىنىلەر^① ئېلىپ باردۇق. چوڭ ھامماتچىڭىز مېھىر نىگار خانىم كۆتۈۋالدى...

بابىر ئۆز ئانىسىنى ئەسلىدى. مېھىر نىگار خانىم قۇتلۇق نىگار خانىمنىڭ بىر تۇغقان ئاچىسى ۋە سۇلتان ئەھمەد مىرزىنىڭ چوڭ خوتۇنى ئىدى. ئايشە بېگىمنىڭ ئانىسى ياش چېغىدا ئۆلۈپ

① لاۋزىنە — بادام قوشۇپ ئىشلەنگەن شېرىنلىك.

كەتكەن، ئۇنى پەرزەنتسىز مېھرىنىڭ خانىم تەرىپىلەپ ئۆستۈرگەن،
ھازىرمۇ ئۇنىڭغا ئانا ئورنىدا غەمخورلۇق قىلاتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن
مېھرىنىڭ خانىم بابىغا ھەم ھامما، ھەم كەلگۈسى قېيىن ئانا ئىدى.
— ئورۇقلاپ كېتىپتۇ، — دەپ داۋام قىلدى نويان، — ئاشلىقتىن
ناھايىتى قېيىنلىپتۇ. "قەھەتچىلىك بولۇپ، پۇلغا ئاشلىق تېپىلماي
قالدى" دېيىشىدۇ. "زاغرا نانغىمۇ زار بولدۇق" دەپ يىغلىۋەتتى.
ئوتۇنلىرىمۇ يوق ئىكەن. "سوغۇقتا تىتىرىشىپ ئولتۇرۇپتىمىز"
دېيىشتى.

— بايسۇنقۇر مىرزا شۇنچىۋالا ئائىلىسىلىق قىلىپتۇمۇ، ھە؟!
— مىرزانىڭ ئۆزىمۇ ئاخىرقى پەيتلەردە قورسىقى تويۇپ تاماق
يېمىگەن بولۇشى مۇمكىن، ئەمىرزا دەم. يەتتە ئاي قامالدا يېتىش
ئاسانمۇ؟ كوچىلاردا ئاچلىقتىن ئۆلگەن ئادەملەرنىڭ ئۆلۈكلىرى
يېتىپتۇ. پېقىر بېچارىلەر ئاچلىقتىن ئۆلمەسلىك ئۈچۈن ئېشەك گۆشى،
ئىت گۆشى يېيىشكەچە يېتىپ بېرىپتۇ... بىز بۇنىڭدىن خەۋەرسىز
ئىكەنمىز، دەرھال قايتىپ كېلىپ، قاسىمبەگ قاۋچىنىغا ئۇچراشتىم.
بىر ھارۋا ئۇن، گۈرۈچ، بىر ھارۋا ئوتۇن، ئون قوي ئالدۇق.
كېيىن ھەممىسىنى ئۆزەم ئېلىپ بېرىپ تاپشۇردۇم. شۇ چاغدا مېنى
ئىچكىرىكى ئۆيگە تەكلىپ قىلىشتى.

نويان كۆكەلداش سىرلىق كۈلۈمسىرەپ، بىر ھازا تەرەددۇت-
لىنىپ تۇردى، بابىر ئۇنىڭ ھازىر ئايشە بېگىم ھەققىدە سۆزلىمەكچى
ئىكەنلىكىنى سېزىپ تاقەتسىزلەندى:
— سۆزلەڭ، نويان، سۆزلەڭ!

— ئالتۇن ھەل بېرىلگەن ئۆيدە ئايشە بېگىم يۈزىگە ئاق يىپەك
چۈمبەل يېپىپ ئالدىمغا چىقتى... — نويان بىر توختىۋالدى. ئايشە

بېگم ئۇنىڭ كۆزىگە ناھايىتى كىچىك نارەسىدە ئۆسمۈر قىزدەك كۆرۈنگەنىدى. ئۇ بۇنى بابىغا ئېيتىشقا چۈرئەت قىلامىدى، — ناھايىتىمۇ نازۇك كۆرۈنىدى. خۇش كەپسىز دېدى. ئاۋازلىرى شۇنداق مەيىن، شۇنداق ساپ.

بابى ئەنجاندىن ئايشە بېگمىنى ئويلاپ كېلىپ، ئەمدى ئۇنى كۆرەلمەسلىكى، كۆرۈشسە ئادەتكە خىلاپ ئىش قىلىپ، تەنىگە قېلىشى، بەلكى سەۋرىسىزلىك قىلغانغا ئوخشاش قىز تەرەپنىمۇ رەنجىتىشى ئۇنىڭغا راۋاسىز بىر دەرد بولۇپ تۇيۇلدى.

نويان كۆكەلداش بۇ دەردكە دورا تاپماقچى بولغاندەك قوينىغا قول سالدى. — دە، كىچىككىنە ئاق يىپەك خالتىنى ئالدى.

— ئايشە بېگمىنىڭ نامىدىن سىزگە بۇنى مېھرىنىڭ نامىدا ئەۋەتتى.

بابى خالتىچاقنى قولغا ئالغاندا ئىچىدە ھېچ نەرسە يوقتەك تۇيۇلدى. بوغۇقچىنى يېشىپ خالتىچاقنى ئالدىنىغا ئاستا تۆككەندى، ئىككى دانە گۆھەر چۈشتى. ھەربىرسى گۈرۈچتىن سەل چوڭراق، ئەمما خېلىلا ئېغىر. ئۆزى نەپىس ۋە قالتىس پارقرايتتى. — تېشىغىمۇ قاراڭ، — دېدى نويان.

نازۇك مۇنچاقلار بىلەن بېزەلگەن خالتىچاقنىڭ تېشىغا كەشتىگە ئوخشىتىپ تىكىلگەن چىرايلىق يىپەك يېزىقىنى بابى ئەمدى كۆردى. "نىجاتكارىمىزغا" دېگەن بىرلا سۆز ئۇنىڭغا پۈتۈن بىر مۇھەببەتتەن. مەدەك شېرىن تۇيۇلدى. ئايشە بېگم بۇ يىپەك يېزىقىنى ئالدىن تىكىشكە باشلىغان بولسا كېرەك. بولمىسا نويان بارغاندا دەرھال تىكىپ ئۈلگۈرمەيتتى. دېمەك، ئۇ بابىنىڭ نىجاتلىق كەلتۈرۈشىگە ئىشەنگەن!

— ئەمىرزا دەم، قوللىڭىزدىكى گۆھەرلەرنىڭ تارىخىنى ئاڭلاڭ، —
دەپ داۋام قىلدى نوپان، — بۇلار سۇلتان ئەھمەد مىرزىنىڭ سەل-
لىسىگە قالدالغان ئېسىل گۆھەرلەردىن ئىكەن. ئۇنىڭ ئاجىزەلىرى
سۇلتان ئەھمەد مىرزىنىڭ شۇ گۆھەرلىرى سىز بىلەن بىللە يەنە
سەمەرقەند تەختىگە چىقسۇن، سىزنىڭ ئەزىز بېشىڭىزدا يۈز يىل
ئۆچمەي نۇر چېچىپ تۇرسۇن دەپ ئۈمىد قىلىدۇ.

سۇلتان ئەھمەد مىرزا تىلغا ئېلىنغاندا بابىرنىڭ كۆڭلى كىچىككەنە
قاراڭغۇلاشتى. ئەمما ئۇنىڭ قولىدىكى گۆھەرلەر شۇنداق ئوچۇق
تاۋلىناتتى، ئۇلاردىن چېچىلغان گۈزەل نۇر لايىقىنىڭ كۆزلىرىدىن
نشان بېرىپ تۇرغانغا ئوخشايتتى.

— مەيلى، ئاجىزەلەر تىلىگەندەك بولسۇن! — دېدى بابىر
نوپانغا.

كېيىن ئاستا چاۋاك چېلىپ، دەستار پېچنى ① قىچقارتتى. دەستار
پېچ بۇ گۆھەرلەرنى بابىرنىڭ تەنتەنىلىك مۇراسىملاردا ئورايدىغان
سەللىسىگە قاداپ قويدى.

شۇ ئاخشىمى بابىرغا غايىبانە مېھرى قويغان لايىقىنى كۆرگۈسى
كېلىپ غەزەل يېزىشقا باشلىدى:

جەمالىڭ ۋەسىپىنى، ئەي ئاي، نېچە ئېلدەن ئېشىتكەيمەن،
نې كۈن بولغاي ۋىسالىڭگە مېنى دىلخەستە يېتكەيمەن؟

2

قىشنىڭ چىللىسى ئەۋجىگە چىققان. ئىزغىرىن شامالار چىقماقتا

① دەستارپېچ — پادىشاھنىڭ كىيىم-كېچەكلىرىگە قارايدىغان
خىزمەتكارى.

ئىدى. قول-پۇتلىرىغا كىشەن سېلىنغان، كىيىملىرى يىرتىق
مەھبۇسلار سەمەرقەندنىڭ رېگىستان مەيدانىدا سوغۇقتىن غالىلداپ،
شەھەر قازىسىنىڭ ھۆكۈمىنى ئاڭلىماقتا.

ئىشەنچلىك ئەمەلدارلارنىڭ ئېنىقلاشلىرىغا قارىغاندا، بۇلار
بابىر مىرزىغا خىيانەت قىلغانلار. قامال پەيتىدە ئۇنىڭغا مەخپىي
ئادەم ئەۋەتىپ، "كېچىسى كېلىڭلار، دەرۋازىنى ئېچىپ بېرىمىز"
دەپ بابىرنىڭ بىر تۈركۈم باتۇر نەۋكەرلىرى غارى ئاشقان
ئالدىدىن قەلئەگە ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا، خىيانەتچىلەر ئۇلارنى
دۈشمەنلەرگە تۇتۇپ بەرگەندى.

— بىز ئەمەس! تۇتۇپ بەرگەنلەر قېچىپ كېتىشتى! — يىغلام.

سراپ ۋارقىردى مەھبۇسلارنىڭ بىرى.

ئەمما ئۇنىڭ سۆزىگە ھېچكىم ئېتىبار بەرمىدى. ئالىي پەرمانغا
بىنائەن جاللات ئۇلارنىڭ قوللىرىنى ئارقىسىغا باغلاپ، مەخسۇس
چوڭقۇر ئالدىغا تىزلاندۇرۇپ قويدى. دە، بوغۇزلىرىغا خەنجەر
سۈردى. قەتل قىلىنغانلارنىڭ ئىسسىق قېنى مەيدانىنىڭ تاشلىرىغا
چاچراپ سوغۇقتا ھور چىقىراتتى...

كېچىسى لەپىلدەپ ياغقان قار بۇنىڭ ھەممىسىنى يېپىپ، بارلىقىنى
ئاپئاق قىلىۋەتتى. ئەتىسى چۈشتىن كېيىن ھاۋا بوشاپ، گۈمبەز-
لەرنىڭ قارلىرى ئېرىشكە باشلىدى.

پېشىن نامىزىدىن كېيىن بابىر مىرزا ئاتلىنىپ سەمەرقەند
رەستىلىرىنى ئايلىنىشقا چىقتى. يېنىدا ئىشىك ئاغا قاسىمبەگ، ئەھمەد
تەنبەل ۋە خانقۇلى دېگەن يەنە بىر بەگ ئارقىسىدا راقتا نەۋكەرلەر
بىلەن كېلىشمەكتە ئىدى. شەھەرنىڭ قەيپىرىدە نېمە بارلىقىنى
ياخشى بىلىدىغان سەمەرقەندلىك قېرى شائىر جەۋھەرىي ئۇلارغا يول

كۆرسىتىپ ئالدىدا كېتىۋاتاتتى.

ئۇلۇغبەگ قۇردۇرغان چوڭ گۈمبەزلىك خانىقادىن ئۆتكىنىدىن كېيىن جەۋھەرىي كۈنچىقىش تەرەپتىكى كوچىنى كۆرسەتتى. — ئەمىر ئەلىشىر سەمەرقەندكە كەلگىنىدە مانا شۇ كوچىدىن كۆپ ئۆتەتتى. مەزكۇر كوچىنىڭ ئاخىرىدا ئەلىشىر بەگنىڭ ئۇستازى فەقەھ ئابدۇللاھىيىس ئىستىقامەت قىلاتتى. ئۆيى ھازىرمۇ بار. — سىزمۇ ئەلىشىرنىڭ سۆھبەتلىرىدە بولغانىدىڭىز؟ — سورىدى

بابىر.

— ھە، يېشىمىز ئەلىشىر بەگ بىلەن تەڭ ئىدى، ئەمما پېقىر ئۇ زاتنى ئۇستاز ئورنىدا كۆرەتتىم. دائىم شېئىرلىرىمنى ئوقۇپ بېرىپ، مەسلىھەت ئالاتتىم. ئۇنتۇمىغانىكەن، «مەجالسۇن نەفائىس» ناملىق كىتابىدا پېقىرنىمۇ تىلغا ئاپتۇ.

ساقاللىرى ئاپئاق، قاشلىرىغىمۇ ئاق چۈشكەن جەۋھەرىي ھازىر بابىرنىڭ ھەۋىسىنى كەلتۈردى. قېنى ئۇمۇ ناۋايىنىڭ نەزىرى چۈشكەن شائىرلاردىن بولسا! ئەمما بابىر تېخى مەشىق تەرىقىسىدە شېئىرلار يېزىشتىن نېرىغا ئۆتكەن ئەمەس، ئۇلارنى بىرسىگە كۆرسىتىشكە ئۇيىلاتتى. شۇنداق بولسىمۇ ئۇ چوڭ شائىر بولۇش ئارزۇسىدىن ھېچ ۋازكېچەلمەيتتى. مانا شۇ ئارزۇنىڭ تەسىرىدە بۈگۈن ئۆزىگە يول كۆرسىتىشكە سەمەرقەندنىڭ مەشھۇر بەگلىرىنى ئەمەس، ناۋايىنى كۆرگەن مۆتىۋەر شائىرنى تەكلىپ قىلغانىدى.

جەۋھەرىي ئۇلارنى ناۋايىلار مەھەللىسىگە باشلىدى. كوچىلار غۇڭگىرە بولۇپ قالغان. بېسىلمىغان قار ئاتلارنىڭ تىزىغىچە چىقاتتى. سايە جايلاردا ئىزغىرىن شامال يۈزنى يالاپ ئۆتسىمۇ، ئاپتاپ چۈشۈپ تۇرغان پاكار تاملار ۋە ئۆگزە گىرۋەكلىرى ئېرىگەن

قاردىن ھۆل بولۇپ كېتىۋاتاتتى.

بابىر ئۆگزى-لەرگە قارىدى، بىرەرسى كۆرۈنمىدى. ئۆگزىنى كۈرەۋاتقان بىرەرمۇ ئادەم كۆرۈنمەيتتى. ناۋايلىق رەستىسىگە كەلسە، قاتار دۇكانلارنىڭ ھەممىسى يېپىق. بابىرنىڭ تەئەججۇپى ئېشىپ، جەۋھەرىگە قارىدى:

— مەۋلانا ناۋايلار كۈچۈپ كەتكەنمۇ؟

— مىرزا ھەزرەتلىرى، ئۈچ ئايدىن بۇيان، رەستىگە نان چىقىمىدى. چۈنكى ئۇن يوق. قامالدا كۆپ ناۋايلار ئاچلىقتىن ئۆلۈپ كەتتى. ئادەملەر ھالىدىن كەتكەن. ئۆگزىگە چىقىپ قار كۈرەشكىمۇ مادارى قالمىغان.

بابىر بۇنىڭغا سەۋەبچى بولغان ئادەمدەك ئوڭايىسىزلىنىپ قاسم-بەگكە قارىدى. قاسمبەگ بولسا شائىرغا تەگكۈزۈپ رەك سۆزلىدى:

— ناۋايلارنىڭ تىرىك قالغانلىرىمۇ باردۇ، مەۋلانا؟

— ئەلۋەتتە بار. لېكىن ياردەمگە موھتاج. قېنى ئەمدى ئەمىرزا دەم بۇيرۇسىڭىز ناۋايلارغا ئۇن بېرىلسە. رەستىلەر يەنە ئېچىلسا، سەمەرقەندنىڭ مەشھۇر نانلىرىدىن ئادەملەر تويۇپ يېسە.

بابىر جەۋھەرىنىڭ ئېيتقىنىنى قىلماقچى بولۇۋاتقانلىقىنى سېزىپ، قاسمبەگ ئۇنىڭ ئالدىنى ئېلىشقا ئىنتىلدى:

— ئەمىرزا دەم، بىزدىمۇ ئاشلىق ئاز قالدى. قوشۇنغا ئوزۇق كېرەك. رەستىلەرگە ھازىر ئۇن بېرەلمەيمىز. بەلكى كېيىنرەك... قېرى شائىر بابىرغا ئۈمىد بىلەن قاراپ تۇرۇپتۇ... شۇ ۋاقتىدا ئۇنىڭ قارا موۋۇت تونىمۇ، بىلىنەر-بىلىنمەس سەل ئېگىك يەلكىسىمۇ، كالتە قىرقلانغان ساقلىمۇ، نېمىسىدۇ بابىرغا ناۋاينىڭ

بېھزاد سىزغان رەسمىنى ئەسلەتتى. بابىر مەۋلاننى ئاتۇمىدا قىلسا،
ئاۋايىنىڭ ئۈمىدىنىمۇ ئاقلىيالمىدىغاندەك بولدى.

ئۇ قاسىمبەگكە بۇيرۇق ئاھاڭىدا سۆزلىدى:

— بىز ئۇنى رەستىلەرگە ئەمەس، ئاۋايىلارغا بېرىشىمىز كېرەك.
ئىشەنچلىك بىر كىشى نازارەت قىلسۇن، ئاۋايىلار نان يېقىپ، بىزنىڭ
نامىمىزدىن ئاچىلارغا تارقاقسۇن. بەش ئالتە تاغار ئۇن بىلەن
قوشۇن ئۈزۈقسىز قالماس. چىززاخقا ئەۋەتىلگەن كارۋان ئەتە-
ئۆگۈن ئاشلىق ئېلىپ قايتىدۇ!

— ساخاۋىتىڭىزگە رەھمەت، مىرزا ھەزرەتلىرى! — دەپ بابىرنىڭ
سۆزلىرىگە پەقەتلا جەۋھەرىي خۇشاللىق بىلدۈردى.
سېمىز تورۇق ئايغىرنىڭ تىزگىنىنى تارتىپ تۇرغان ئەھمەد
تەنبەل مەۋلانغا قاراپ غوڭشىدى:

— ئەمىرزا دەم بايسۇنقۇردىن قالغان ئاچىلارنىڭ قايسىسىرىگە
ئاشلىق يەتكۈزەلەيدۇ؟ بىز بۇلارنى بېقىشقا كەلدۇقمۇ؟
ئەھمەد تەنبەل، "ئەمىرزا دەم" دەپ، گويا بابىرغا جان كۆيدۈرۈپ
سۆزلىگەن بولسىمۇ، ئەسلىدە بابىرنىڭ ھازىرقى بۇيرۇقىدىن نارازى-
لىقى سېزىلىپ تۇراتتى.

ئەھمەد تەنبەل ئوشتا خانزادە بېگىمگە ئادەم قويۇپ نىيىتىگە
يېتەلمىگەندىن بۇيان بابىرغا قارشى ئاداۋىتى ئاۋۋالقىدىن ئون
ھەسسە ئارتۇق بىر كۈچ بىلەن ئاشماقتا ئىدى.

— جانابى ئەھمەدبەگ، — دېدى بابىر، — بىز سەمەرقەندنى
بېقىش ئۈچۈن كەلمىگەن بولساق، تالاش ئۈچۈنمۇ كەلگەن ئەمەس!
تەنبەل تۈنۈگۈن زەرگەرلەرنى تالاتقانلىقىنى ئەسلەپ، كۆزلىرى
سەل ئالاقزادە بولدى. ئەمما ئۆزىنى خاتىرجەم رەك كۆرسىتىپ:

— سۆزىڭىز توغرا. مىرزا ھەزرەتلىرى، — دېدى، — بىراق شۇنچە ئۇرۇش-ماجرىا بىلەن ئالغان شەھەر-بىمىزدىن ئازغىنا ئولجىلىق بولۇشىمۇ ھەقىقىتىمىز يوقمۇ؟ غالىبلارنىڭ ئولجا ئېلىشى ئاتا-بوۋىلىرىمىزدىن قالغان قائىدىغۇ!

تەنبەلىنىڭ سۆزى نەۋكەرلەر ئارىسىدا تۇرغان خانقۇلبەگكە ناھايىتىمۇ يېقىپ كەتكىنى ئۇنىڭ كۈلۈم-سىرەپ بېشىنى لىگىشتىغانلىقىدىن بىلىندى. كۆپچىلىك نەۋكەرلەرمۇ ئەھمەد تەنبەلىنىڭ توغرا دەپ بىلىشەتتى. سەمەرقەندتىن راۋۇرۇس ئولجا ئالالمىغان بەگلەرنىڭ ھەممىسى نارازى بولۇپ يۈرگەنلىكى مەلۇم بولدى.

شۇ تاپتا بابىر ئۆزىنى ئىككى ئوت ئوتتۇرىسىدا قالغاندەك سەزدى. بەگلەر ۋە نەۋكەرلەرنىڭ كۆڭلىگە قاراي دېسە، بۇ تەرەپتە خەلق ئاچارچىلىقتىن ئۆلمەكتە. خەلقنى ئاچلىق چاڭگىلىدىن قۇتقۇزاي دېسە، بەگلەر ۋە نەۋكەرلەر: "بۇلار نېمىشقا بىزنىڭ نېسۋىمىزگە شېرىك بولىدۇ" دەپ دادلىشىدۇ.

بابىر قاسىمبەگكە ئۈمىد بىلەن كۆز تىكتى. دە:

— ئاچارچىلىققا پەقەت بايسۇنقۇر مىرزا سەۋەبچىمۇ؟ — دېدى، — ئەگەر بىز شەھەرنى يەتتە ئاي قامال قىلمىساق، بۇ بەختسىزلىك بولماسلىقى مۇمكىن ئىدىغۇ!

قاسىمبەگ بابىرنىڭ تەنبەل ئالدىدا يالغۇزلۇق قىلىپ قېلىشىنى خالىمىدى. دە، مۇنازىرىنى چاپسانراق تۈگىتىشكە تىرىشتى:

— ئەمىرزا دەمىنىڭ سۆزلىرى قۇلىڭىزغا تاج بولسۇن! ئەتىلا ناۋايلارغا ئۇن بېرىپ، ئاچلارغا نان ياقتۇرۇپ تارقىتىشنى مەن ئۆز زىممىمگە ئالىمەن!

بابىر قاسىمبەگكە مىننەتدارلىق بىلەن قاراپ:

— سۆز تۈگمىدى، — دېدى، ئاندىن جەۋھەرىيگە قارىدى، —
قېنى ئەمدى كىتابپۇرۇشلار رەستىسىگە ئۆتەيلى.

جەۋھەرىي ئۇلارنى قىڭغىر-قىيىسىق بىر كوچىغا باشلىغانىدى.
ئەھمەد تەنبەل قاپىقى سېلىنغان ھالدا بابىرنىڭ كەينىدىن ئەگەشتى.
كەڭ بىر مەيدانغا چىقىشتى. ئېتىك تۇرغان كىتابپۇرۇشلىق دۇكان-
لىرى كۆرۈنىدى. ئىككى دۇكان ئارىلىقىدىكى ئىككى قاناتلىق
دەرۋازا ئىچىدىن ئاۋۋال قانداقتۇر كۈچلۈك ئاۋاز ئاڭلاندى. كېيىن
يالاڭخىداق، يالاڭباش بىر موماي داد سېلىپ چىقتى.

— ۋاي بالامنى ئۆلتۈرگەن خۇدانىڭ ئۆزى ئۆلسۈن! ئاچ قېلىپ
ئىشىپ ئۆلسۈن!

مومايىنىڭ كەينىدىن ئوتتۇرا ياشلىق ئورۇق بىر ئەر يۈگۈرۈپ
چىقتى. — دە، ئاتلىقلارنى كۆرۈپ قورققىنىدىن بىرپەس تېڭىرقاپ
تۇرۇپ قالدى. موماي داۋاملىق بار ئاۋازى بىلەن ۋارقىراپ
خۇدانى قارغايتتى:

— خۇدانىڭ ئۆزى قامالدا قېلىپ ئۆلسۈن! ئىلاھىم مېنىڭ
بالامدەك ئاچتىن ئۆلسۈن! ئۆلسۈن!

جەۋھەرىي ئېتىنى ئەر كىشى تەرەپكە بۇراپ:

— موللا قۇتبىدىن، نېمە بولدى؟ — دەپ سورىدى.

موللا قۇتبىدىن ئەمدى ھوشىنى يىغىپ، مومايغا قاراپ يۈگۈردى.
ئورۇققىنا ماغدۇرسىز موماينى سۆرەپ ھويلىغا ئېلىپ كىرىپ كەتتى. —
دە، ھاسىراپ قايتىپ چىقتى. قول قوشتۇرۇپ ئاتلىقلار تەرىپىگە
كېلىۋېتىپ:

— ئەپۇ قىلىسىلا، — دېدى، — ئاكامنىڭ ئايالى پەرزەنت
دەردىدە ساراڭ بولۇپ قالدى. بىچارىنىڭ ئوغلى ئاچلىقتىن

كۈنجۈرە يەپتىكەن، ئىششىپ ئۆلۈپتۇ.

ئېغىر جىمجىتلىقتا بابىرنىڭ:

— يەنە بۇ بىچارىلەردىن ئولجا ئالماقچى بولۇشىدۇ! — دېگەن
كىنايىلىك سۆزلىرى ئاڭلاندى. دە، ئەھمەد تەنپەل بىلەن خانقۇلە.
بەگكە ئوقتەك تەگدى.

موللا قۇتبىدىن سەمەرقەندنىڭ داڭلىق كىتابپۇرۇشلىرىدىن ئىدى.
مەۋلانا كىم كەلگەنلىكىنى كىتابپۇرۇشقا ئاستا ئېيتتى. موللا قۇتبىدىن.
دىن ئۇزۇندىن بۇيان ئېچىلمىغان دۇكىنىنى ئالدىراپ تېنەپ ئاچتى.
بابىر ئاتتىن چۈشۈپ، مەۋلانا بىلەن بىللە دۇكانغا كىردى. موللا
قۇتبىدىن بىساتىدا بار ئەڭ نادىر كىتابلارنى بىر-بىرلەپ ئېلىپ،
توپا-چاڭلىرىنى سۈرتۈپ، بابىرغا كۆرسىتىشكە باشلىدى. قىممەت
باھالىق زەرھەل مۇقاۋىلار ئىچىدە مەھمۇد قەشقەرى، ئابدۇراھمان
جامى... شەرەفىدىن ئەلى يەزدىيىنىڭ بېھزاد سۈرەتلىرى بىلەن
بېزەلگەن «زەپەرنامە» سى... ئابدۇرازاق سەمەرقەندى... ھە،
مانا، ناۋايىنىڭ «مىزانۇل ئەۋزانىي»، بۇ كىتابلارنى بابىر ئۇزاقتىن
بۇيان ئىزدەپ يۈرگەنىدى. ئۇ ئالتۇنغا تېپىلمايدىغان ئاجايىپ
كىتابلارنىڭ كۆپلۈكىنى كۆرۈپ، ئەپسانىۋى خەزىنىگە كىرىپ
قالغاندەك ھايجانلىنىپ، ئۇلاپلا:

— يەنە نېمە بار؟ يەنە؟ — دەپ سورىدى.

موللا قۇتبىدىنمۇ بىرى بىرىدىن كەم ئۇچرايدىغان كىتابلارنى
ئۇنىڭ ئالدىغا دۆۋىلىۋەتتى. مەشھۇر خەتتاتلار نۇرغۇن پۇل بەدىلىگە
كۆچۈرگەن، ھەربىر ۋارىقىغا نەپىس بېزەكلەر ئىشلەنگەن بۇ
قول يازما كىتابلارنىڭ ھەربىرى بىرنەچچە مىڭ دىنار تۇرىدىغانلىقىنى
بابىرنىڭ يېنىدا تۇرغان قاسىمبەگمۇ بىلەتتى. ئۇ سەمەرقەند

خەزىنىسىنىڭ سېپىسىدا ئىكەنلىكىنى، ئەنجاندىن ئېلىپ كەلگەن ئالتۇنلىرى بولسا ئۇزاققا يەتمەسلىكىنى ئويلاپ، بابىر تاللاۋاتقان كىتابلارغا تەشۋىشلىنىپ قاراپ تۇراتتى. ئاخىر، بابىر تاللاۋالغان كىتابلار ئوندىن ئاشقاندا، قاسىمبەگ ئاستا پىچىرلىدى:

— مەرزادەم، ھازىر خەزىنىچى يوق...

كىتابلاردىن باشقا نەرسىنى ئۇنتۇغان بابىر قاسىمبەگنىڭ مەقسىتىنى چۈشەنمىدى.

— خەزىنىچىنى ئەۋەتەرمىز، — دېدى ۋە تاللانغان كىتابلارنى كىتابپۇرۇشقا كۆرسەتتى، — ھەممىسىنى ھېسابلاپ قويۇڭ. كىتابدار بىلەن خەزىنىچى پۇلىنى تۆلەپ ئېلىپ كېتىدۇ. موللا قۇتبىدىن قول قوشتۇرۇپ:

— باش ئۈستىگە! — دېدى. دە، ئەمما ئۇنىڭ نېمىنىدۇ ئېيتال-ماي قىسىلىۋاتقانلىقى بابىرغا سېزىلدى.

— نېمە تىلىكىڭىز بار، موللا؟ ئېيتىڭ، تارتىنماڭ. كىتابلىرىڭىز بىباھا!

بابىر بۇ كىتابلار ئۈچۈن مال ۋە دۇنياسىنى ئايىمايدىغاندەك كۆرۈندى. كىتابپۇرۇش دادىللىشىپ:

— مەرزا ھەزرەتلىرى، — دېدى، — ھازىر پۇلغا ئاشلىق تېپىلمايدۇ. بالىلىرىم "نان" دەپ يىغلاپ، ھەر كۈنى يۈرەك-باغرىمنى ئېزىدۇ. ئەگەر ئىلاجى بولسا، ئازراق ئۇن...

بابىرنىڭ كۆز ئالدىغا بايقى ساراڭ موماي كەلدى. دە، كىتاب-پۇرۇشنىڭ موھتاجلىقىنى ئالدىنراق سەزمىگىنى ئۈچۈن ئۆز-ئۆزىنى كايىدى. قاسىمبەگنىڭ ناۋايلىق رەستىسىدىكى ئېتىرازلىرى ئېسىگە چۈشۈپ، ئۇنىڭغا ھېچنېمە دېمىدى. يەنە بەگلىرىنىڭ جىنىنى

قوزغىماسلىق ئۈچۈن كىتابپۇرۇشقا كېرەكلىك نەرسىنى ساراي
ئاشپىزىدىن بېرىۋېتىدىغانلىقىنى كۆڭلىگە ئالدى. كىتابپۇرۇشقا پەس
ئاۋاز بىلەن:

— غەم قىلماڭ — دېدى، — تىلىكىڭىز ھەل بولۇپ قالار، خەير!
بابىر تالاغا چىقتى. ئەھمەد تەنبەل ئېتىدىن چۈشمەي دومىسىپ
تۇراتتى.

شۇ كۈنى نامازشامدا كىتابلارنى ئېلىپ كېتىشكە كەلگەن
كىتابدار ۋە سەۋدەرلەر كىتابپۇرۇشقا سورىغان پۇلىنى بەردى — دە،
ئۇنىڭ ئۆيىگە بىر تاغار ئۇن ۋە بىر سېمىز قوي چۈشۈرۈپ كېتىشتى.
ئەتىسى كۈنى ناۋايلىق رەستىسىگە قاسىمبەگنىڭ نەۋكەرلىرى
بىر ھارۋا ئۇن ئەكەلگەنلىكى، قار تەكتىدە سوۋۇپ ياتقان تونۇرلارغا
ئوت قالىنىپ، ئىسسىق نان پۇرىقى ئەتراپقا تارقالغىنى، ئاتلىق
چارچىلارنىڭ پادىشاھ نامىدىن ئاچلارغا نان ئۈلەشتۈرۈپ بېرىشىنى
ئېلان قىلغانلىقى ھەممىنىڭ قۇلقىغا بېرىپ يەتتى. ناۋايلىق رەسە-
تىسىگە كېلىپ، خۇش بۇي بۇغداي نېنىنىڭ تەمىدىن كۆزى ۋاللىداپ
ئېچىلىۋاتقان ئاچلار بابىردىن شۇنچىۋالا مەنۇن بولۇشسا، تەمەخور
بەگ ۋە نەۋكەرلەر: "بىزنىڭ ئاغزىمىزدىن ئېلىپ چاكنىلارغا
بەردى!" دەپ، ياش پادىشاھتىن شۇنچىلىك نارازى ئىدى.
سەمەرقەندتىكى ئاچلىق ۋە قىسنىچىلىقتىن بەزگەن بىر قىسىم
جەڭچىلەر ئەنجانغا قايتىپ كېتىشكە ئىنتىلىشكە باشلىدى.

3

تونۇردىن قومۇرۇلغان نانلارنى تاغارغا سېلىپ چىقىپ ئاچلارغا
ئۈلەشتۈرۈۋاتقان نەۋكەرلەردىن بىرى تاھىر ئىدى. ئاۋۋال ئۈمۈ

“ماشا نەيزە سانجىپ، ئانامنىڭ ئۆلۈمىگە سەۋەبچى بولغان دۈشمەن-
لەرگە خىزمەت قىلغىلى كەلگەنمىدىم؟!” دەپ ئاچچىقلاندىمۇ،
لېكىن ئەسكى كىيىنگەن، بويۇنلىرى قىلىتىرىقتەك بولۇپ قالغان ئاچ
ئۆسمۈرلەرگە، قېرىلارغا، ئاياللارغا كۆزى چۈشكەندىن كېيىن
ھورى بېسىلدى. ئىچكىرىدىن ئالا تاغاردىن ئىسسىق نان كۆتۈرۈپ
چىقىۋېتىپ: “بەلكى بۇ ئاياللارنىڭ ئارىسىدا رابىيىمۇ باردۇ؟ —
دەپ ئويلىدى، — ياكى رابىيىنى كۆرگەن- بىلگەنلەر ئۇچراپ قالار؟”
تاھىرنىڭ بېشىدا تۈلكە تۇماق، ئۇچىسىدا تۈلكە پۇچقاق جۇۋا.
كېيىنكى ئايالدا داۋاملىق ئاتلىق يۈرۈپ، قەدەم ئېلىشى خېلى
ئۆزگەرگەن. ئۈزەڭگىگە ئۆگىنىپ كەتكەن پۇتلىرى يەردە ئاۋۋال-
قىدەك راۋان چامدىيالىمايتتى. ئەمما قوللىرى چەۋاندازدەك بىر
چاققانلىق بىلەن تاغارغا چاپسان چۈشۈپ چىقاتتى.
كۆزلىرى تىكىلىپ تۇرغان ئاچلار تاھىرنىڭ ئۆزىنى ئەمەس،
نان ئۆلەشتۈرۈۋاتقان قوللىرىنى كۆرۈشەتتى، خالاس. ئۇلارنىڭ
تولىسى سۆرىلىپ، كىچىك-كىچىك قەدەم تاشلىشىپ ناھايىتى ئاستا
ھەرىكەت قىلىشاتتى. يوللىرىدا كىچىككىنە ئېرىق ياكى دۆڭلەر
ئۇچراپ قالسا، ئۆتەلمەي توختاپ قېلىشاتتى. ئۇلارنى سەل ماغدۇرى
بارلىرى يۆلەپ، ياردەملىشىپ ئۆتكۈزۈپ قويۇشاتتى.
تاھىركىشىلەرنىڭ ھەربىرىنى سىنچىلاپ كۆزدىن كەچۈردى.
ئۇلارنىڭ ئارىسىدا رابىيىنى كۆرگەن- بىلگەن بىرەر ئادەم يوقمىدۇ؟
ئەنە، بىر ئايال تون يېپىنىپ، يېرىم ئۆرۈلۈپ تۇرۇپتۇ، تاھىر
ئۇنىڭ يېنىدىكى مومايغا قاراپ:
— ئاچلار، ئاراڭلاردا ئەنجانلىق ياكى قۇۋالىق ئاياللار
بارمۇ؟ — دەپ سورىدى.

موماي تاجىكچە تەلەپپۇز بىلەن:

— ئونداقلار يوق، ئۆرگىلەي، — دېدى.

تاھىر يۇز قېتىملاپ ئېيتقان سۆزلىرىنى تەكرارلاپ:

— سىڭلىمنى ئىزدەپ يۈرۈپتىمەن، — دېدى، — سۇلتان

ئەھمەد مىرزىنىڭ ئەسكەرلىرى قۇۋادىن ئەپقېچىپ كەتكىنىگە تۆت

يىل بولدى.

— بىچارە! — دەپ قويدى موماينىڭ يېنىدىكى ئايال.

نېرىراقتا نانغا كۆز تىكىپ تۇرغان بىركىشى سەۋرسىزلىنىپ

يۆتەلدى. تاھىر نان ئۈلەشتۈرۈشنى داۋام قىلىۋېتىپ ئوتتۇز

بەش ياشلاردىكى شالاڭ مەللە بۇرۇتلۇق ئېگىز بىركىشىنىڭ ئۇدۇلىدا

توختىدى.

— سىز ئىلگىرى نەۋكەر بولغانىدىڭىز؟

يۈزى ئىششىپراق قالغان بۇ ئادەم ئېھتىياتچان ئاۋاز بىلەن:

— ھە، — دېدى.

— قاچان؟

— كۆپ يىل بولدى.

— ئەنجانغا بارغانىدىڭىز؟

— جوق... بېرىراقتىن قايتقاندىمۇ.

بۇ ئادەمنىڭ تەلەپپۇزى شۇ چاغدا رابىيىنى قايقا سېلىپ ئېلىپ

كەتكەن "جوق" چى يىگىتلەرنى ئەسلەتتى. دە، تاھىرنىڭ ۋۇجۇدى

تەترەپ كەتتى. ئېھتىمال، بۇ شۇ باسقۇنچىلارنىڭ بىرىدۇ؟

تاھىر ئارقىسىغا ئورۇلۇپ، ناۋايخانا تەرەپتە تۇرغان شېرىكىنى

قىچقاردى. تاغارنىڭ تەكتىدە قالغان نانىلارنى ئۇنىڭغا بەردى. دە،

مەللە بۇرۇتلۇق كىشىنى بىلىكىدىن تۇتۇپ بىر چەتكە تارتتى. ئۇ

ئادەم قورققىنىدىن بوشىشىپ، دەلدەگۈشىپ توختاپ قالدى:
— ئۇكام، مەن بىچارە ئادەممەن! مېنى قويۇۋېتىڭ! نانغا
كەلگەندىم... نانغا!...

تاھىر يىپ ئۇچىنى مۇشۇ ئادەم تېپىپ بېرىشى مۇمكىنلىكىنى
سېزىپ مۇلايمىراق سۆزلەشكە تىرىشتى:
— نان ئالسىز، سىزگە كۆپرەك نان بېرىمەن. مانا راستىنى
ئېيتىڭ. سۇلتان ئەھمەد مىرزىدا نەۋكەر بولغانىدىڭىز؟
— بولغانمەن.

— ئەنجاننىڭ بېرىسىدىكى قۇۋاننىڭ كۆۋرۈكىدىن
ئۆتكەنمىدىڭىز؟

— قايسى كۆۋرۈك؟ سۇنۇپ كېتىپ، بىزنى خاراپ قىلغان
كۆۋرۈكمۇ؟

— خۇددى ئۆزى! — دېدى تاھىر غەزەپ ئارىلاش خۇشاللىق
بىلەن. مانا ئاشۇ باسقۇنچى! تاھىر ئۇنىڭغا ھازىر خەنجەر ئۇرما بىر
ئەلەمدىن چىققاتتى. ئەمما رابىيە نېمە بولىدۇ؟ بۇنى ئۆلتۈرسە، رابىيە-
يىنى كىمدىن سۈرۈشتۈرۈپ تاپىدۇ؟ تاھىر مەللە بۇرۇتلۇق يىگىتنى
ياقسىدىن تۇتۇپ قەھرى بىلەن سىلكىدى، — رابىيە قېنى؟ ئېيت
تېزرەك!

ئاچلىقتىن ھالى كېتىپ، ئارانلا يۈرگەن يىگىت تاھىرنىڭ
سىلكىشىدىن پارچىلىنىپ كېتىدىغاندەك تۇراتتى. ئۇنىڭ دېمى ئىچىگە
چۈشۈپ:

— قا- قايسى راكىيە؟ — دېدى.

— راكىيە ئەمەس، رابىيە! ئۇ قىزنى قۇۋادىن ئەپقېچىپ نەگە
ئېلىپ باردىڭلار؟ ھازىر نەدە؟ راستىڭنى ئېيتىمساڭ كالاڭنى

ئالسىەن! ئېيت!

— ئۇكا! ئۇكام! مەن رابىيە دېگەن قىزنى كۆرگىنىم يوق.
ئۆلتۈرسەڭ، مەيلى ئۆلتۈر، لېكىن مەندىن بىكارغا گۇمانسىردىما،
شۇ ۋاقىتتا مەن قىز ئەپقاچىدىغان ئەھۋالدا ئەمەسىدىم. بىر تۇغقان
ئۇكام كۆۋرۈكتىن يېقىلىپ، سۇدا ئېقىپ ئۆلدى. قومۇشلارنىڭ
ئارىسىدىن ئۈچ كۈن ئىزدەپ ئۆلۈكىنى تاپالمىدىم. پاتقاق يۇتۇپ
كېتىپتۇ.

تاھىر شۇ كۆۋرۈكنى ئۆزى بۇزغانلىقىنى ئەسلىدى. مەلە
بۇرۇتلۇق يىگىتنىڭ كۆزلىرى ياشلانغانلىقىنى كۆردى. دە، ئۇنىڭ
ياقىسىنى قويۇپ بەردى.

رابىيەنى تاغارغا سېلىۋاتقان "جوق" چى يىگىتلەردىن بىرى
ئىككىنچىسىنى "جۇمان" دەپ ئاتىغىنى تاھىرنىڭ يادىدا قالغانىدى.
ئۇ قارشىسىدا كۆزلىرى مۆلدۈرلەپ تۇرغان ئادەمگە تىكىلىپ:
— ئېتىڭ نېمە؟ — دېدى.

— ئېتىم مەمەت.

— مەمەتمۇ ياكى جۇمانمۇ؟

— ئۇكا، ئىشەنمىسىڭىز مانا شۇ مەھەللىنىڭ ئادەملىرىنى قىچقىرىپ
سوراڭ. ئېتىم مەمەتلىكىنى ھەممىسى بىلىدۇ، ئۆزەم كۈنچى
كاسپىمەن.

تاھىر ئۆزىچە ئويلاندى: "ئەگەر ئۇكىسى قۇۋادا پاتقاققا پېتىپ
ئۆلگەن بولسا، بۇمۇ مېنىڭ ياقامدىن ئېلىشقا ھەققى بار!" شۇ ئوي
تەسىرىدە تاھىر ئاچچىقىدىن ياندى. مەمەتكە يەنە "سىز" لەپ
سۆزلەشكە باشلىدى:

— جۇماننى بىلەتتىڭىزمۇ؟

مەمەت پېشانىسىنى تۇتۇپ، نېمىنىدۇ ئەسلەشكە تىرىشتى:
— توختاڭ، توختاڭ جۇمان مايماق دېگىنىمىز بار ئىدى.
شېرىكلىرى بىلەن شۇ تەرەپتىن ئىككى قىز ئەپچىپ كەلگەن دەپ
ئاڭلىغانىدىم.

— سەمەرقەندكە ئېلىپ كەلگەنمۇ؟

— قىزلارنىمۇ؟ بۇنىسىنى بىلىمىدىم. ئۆرەتۆپىنىڭ نېرىقى تەرىپىدە
ئاقسۇ دېگەن ساي بار. ئاقسۇغا يەتكىنىمىزدە پادىشاھىمىز ئۆلۈپ
قالدى. شۇ ۋاقتىدا ئالتوپىلاڭ باشلاندى، مانا، ھازىرغىچە بېسىل-
مايدۇ. نەۋكەرلىكمۇ جېنىمغا تەگدى، بوشىنىپ كەتتىم.

— جۇمان مايماق ھازىر نەدە؟

— بىلەلمىدىم. ئۈچ-تۆت يىلدىن بۇيان كۆرمىدىم. ئەسكى
يىگىت ئىدى، ئۆلۈپ كەتتىمۇ ياكى باشقا پادىشاھنىڭ خىزمىتىگە
ئۆتۈپ كەتتىمۇ؟ پادىشاھمۇ كۆپقۇ؟ تاشكەنتتە مەھمۇدخان دېگىنى،
تۈركىستاندا شەيبانىخان دېگىنى، ھىساردا يەنە بىرسى.

— بۇ پادىشاھلارنىڭ ئۇرۇش-جاڭجاللىرى ئۆز بېشى بىلەن
كەتسۇن! — دېدى تاھىر غەزەپلىنىپ، — سىز بىر كاسىپ بولسىڭىز،
مەن بىر دېھقان ئىدىم. كېلىپ-كېلىپ بىزدەك جاپاكەشلەرنى
بىر-بىرىمىزگە دۈشمەن قىلىپ قويغان زامانىنىڭ ئۆيى كۆيسۇن!
مەمەت تاھىرنىڭ خەنجەر ئىزى قالغان يۈزىگە ئەمدى پېتىنىپراق
قارىدى:

— ئۇ قىز نېمىڭىز بولاتتى، ئۇكا؟ سىڭلىڭىزمىدى؟

— كۆزۈمنىڭ ئېقى ھەم قارىسىدى!

مەمەت سۆزىنىڭ نېمىدە ئىكەنلىكىنى پەملەپ، تاھىرغا ئازراق
ئەجەبلىنىپ تىكىلدى. كېيىن ئۇنىڭ ئارمان بىلەن تولغان كۆزلىرىنى

كۆرۈپ، بۇ يىگىتكە ئۆزىنى ئاللىقانداق يېقىن سەزدى ۋە ئۇنىڭغا
تەسەللى بەرگۈسى كەلدى:

— خۇدا خالىسا تېپىلىدۇ! مېنىڭ تونۇش-بىلىشلىرىم كۆپ،
ئۇكا. سۈرۈشتۈرۈمەن، خوتۇنىمغا ئېيتىمەن، ئاياللاردىن
سۈرۈشتۈرىدۇ.

مەمەتنىڭ ئەستايىدىل ياردەم بەرمەكچى ئىكەنلىكىنى سەزگەن
تاھىر ئۇنىڭ يېڭىدىن ئالدى-دە:

— بۇ تەرەپكە يۈرۈڭ،— دېدى. مەمەتنى ناۋايخاننىڭ ئارىلىقىغا
ئېلىپ كىردى-دە، ئىچكىرىدىن تۆت نان ئېلىپ چىقتى.
— ئېلىڭ! سىز بۇ يەرگە نانغا كەلگەندىڭىز.

مەمەت نانلارنى تىترىگەن قوللىرى بىلەن ئېلىپ، قويىنغا تىقتى.
ئىسسىق بۇغداي نېنىنىڭ ھىدى ۋە تەپتىدىن ئېغىر-ئېغىر نەپەس
ئېلىپ ئۈستى-ئۈستىگە يۇتۇندى. ئۇ ھەرقانچە بولسىمۇ تاھىرنىڭ
ئالدىدا دەرھال نان يېيىشتىن ئۆزىنى تارتتى. پەقەت ناننىڭ
ھىدىدىن مەس بولغاندەك ئېزىلىپ سۆزلەشكە باشلىدى:

— ناندەك ئەزىز بولۇڭ، ئۇكا. بىز كۆرگەن كۈنلەرنى زادى
كۆرمەڭ. قولدىن بەرگەنگە قۇش توپماس. يېتىپ يېسەڭ بۇ نان ئىككى
كۈنىگىمۇ يەتمەيدۇ. لېكىن مەن شۇنىڭ كۈچى بىلەن قىشلىقىمغا
يېتىۋالمەن. ئەنە ئۇ تاغنىڭ كەينىدە ئاكا-ئۇكىلىرىم بار. بىز ئۆز-
بېكىنىڭ قويانقۇلاق ئۇرۇقىدىنمىز. قىشلىقىمغا يېتىپ بارسام بىر-
ئىككى تاغار ئاش تېپىپ كېلىمەن. لېكىن بوش تاغار تىك تۇرماي-
دىكەن، ئۇكا. بىر چىپار ئېتىم بار ئىدى، كۈزدە سويۇپ يەپ
قويدۇق. پىيادە كېتەي دېسەم، ئاچ ئادەم تاغدا يىقىلىپ سوغۇقتا
توڭلاپ ئۆلمەن دەپ قورقتۇم، مانا ئەمدى قورقىسام بولىدۇ...

— مەن سىزنى نەدىن تاپمەن؟ — دېدى تاھىر ئۇنىڭغا ئاۋۋالقى
ۋەدىسىنى ئەسلىتىپ.

— كۆنچىلىك گۈزىرىدە ئۆيۈم بار. مەمەت پالۋان دېسىڭىز،
ھەممىسى بىلىدۇ. بىر ۋاقىتلاردا پالۋان ئىدۇق، ئۇكا. مانا ئەمدى
گەۋدىمىزنى تەسلىكتە كۆتۈرۈپ يۈرۈۋېتىمىز.
— ئېسىڭىزدە بولسۇن، قىزنىڭ ئېتى رابىيە.
مەمەت پالۋان بۇ ناھىنى بىر-ئىككى تەكرارلاپ خاتىرىسىگە
پۈكۈپ:

— ئەگەر خەۋىرى چىقسا، سىزنى نەدىن تاپمەن؟ — دېدى.
— قاسىمبەگنىڭ نەۋكىرىمەن. ئىسمىم تاھىر.
— خوپ، تاھىر بەگ، مەر سىزنى ئىزدەپ تاپمەن. بىزنىڭ
ئادەملەر سىزگە يامانلىق قىلغان بولسا، سىز ماڭا ياخشىلىق
قىلىدىڭىز. بۇ ياخشىلىقىڭىزنى ئەلۋەتتە قايتۇرىمەن. خەير!
تاھىر ئۇنىڭ كەينىدىن قاراپ قالدى. "قۇۋادا ئۇكىسىنىڭ پاتقاققا
پېتىپ ئۆلگىنىگە مەن سەۋەبچى بولغىنىمنى بىلسە نېمە قىلار ئىكەن؟"
دەپ ئويلاندى.

مەمەت بولسا نېرىراققا بېرىپ ئالدىراپ-تېنەپ قوينىغا قول
تىقتى-دە، ئىسسىق نانىدىن بىر بۇردا ئۈزۈپ ئېلىپ، چاپسان
ئاغزىغا سالدى.

4

ئەنجانلىق بەگ ۋە نەۋكەرلەر "سەمەرقەندى ئالساق ھەممە
مۈشكۈللۈكلىرىمىز ئاسان بولىدۇ" دەپ ئويلىغانىدى. بىراق
ئەك زور مۈشكۈللۈك سەمەرقەندى ئالغاندىن كېيىن باشلاندى.

ئۈچ مىڭ كىشىلىك قوشۇننىڭ بەش- ئالتە مىڭ ئات- ئۇلىنى بار.
قەھرىتان قىشتا قامالدىن ئەبگارلاشقان شەھەردە نە ئاچلارنى تويدۇر-
غىلى بولسۇن، نە قوشۇنغا ئۇزۇق- تۈلۈك يەتكۈزگىلى بولسۇن،
نە ئاتلارنى يەم- خەشەك بىلەن تەمىنلىگىلى بولسۇن. شەھەر
دەرۋازىلىرى ئېچىلغان، بۇ تەرىپى ئۆرەتۈپىگىچە، بۇ تەرىپى
قارشىغىچە ھەممە تەرەپلەرگە تۆگە كارۋانلىرى ئەۋەتىلگەن،
بازار ۋە رەستىلەرنى تىرىلدۈرۈش ئۈچۈن تۈرلۈك چارىلەر كۆرۈ-
لۈۋاتقان بولسىمۇ پايتەختتە ھايات يېقىن ئارىدا بىر ئىزغا
چۈشىدىغاندەك ئەمەس ئىدى. سەمەرقەند كېيىنكى يىللاردا نۇرغۇن
قېتىم قولدىن قولغا ئۆتۈپ، دەھشەتلىك تالان- تاراچلاردىن
قاشاقلشىپ قالغانىدى.

— بۇ ەۋشكۈللۈكلەر كۆز يۇمۇپ- ئاچقۇچە ئۆتۈپ كېتىدۇ، —
دەپ، كېڭەشلەردە بابىرنىڭ ئۇستازى خوجائابدۇللا ئەنجانلىق
بەگلەرنى سەۋر- قانائەتكە چاقىراتتى، — باھار يېقىن، يىغىم-
تېرىمغا ئۇلاشقا ئېغىر كۈنلەرنى كۆرمىگەندەك بولۇپ قالسىمىز.
تەڭقىسلىقلار ئۆتۈپ كېتىدۇ، ئەمما بۇ تەرىپى قارشى، شەھەرىمىزگە-
چە، ئۇ تەرىپى ئوش، ئۆزگەنتكىچە شۇنداق ئۇلۇغ مەملىكەت
قالدۇ. تەڭرىمىز بىزگە شۇنداق چوڭ مەملىكەتنى ئىلتىپات قىلغانلىقى
ئۈچۈن، بىز سەمەرقەندتەك ئالەمشۇمۇل سەلتەنەت ئورنىغا مۇيەس-
سەر بولغانلىقىمىز ئۈچۈن شۈكۈر قىلىشىمىز كېرەك. بابىر مىرزانىڭ
ئارزۇلىرى شۇكى، ماۋەرائۇننەھر يەنە ئۇلۇغبەگ دەۋرىدىكىگە
ئوخشاش بىرلەشسە، پايتەخت ئەسلىگە قايتسا، ھەممە ۋىلايەتلەر
تەڭ ئاۋات بولسا. ئەمىرزا دەمىنىڭ بۇ ئارزۇلىرى سىز ۋە بىزنىڭ
مۇقەددەس مەقسىدىمىزدۇر. ئىلاھا ئامىن پەرۋەردىگارى ئالەم

بىزنى بۇ مەقسەتتىمىزگىمۇ يەتكۈزسۇن!
بۇ سۆزلەر خانقۇلبەگ ۋە ئەھمەد تەنبەلگە ئوخشىغان
بەگلەرنىڭ زىتىغا تەگسىمۇ ئۇلار كېڭەشكە يىغىلغان باشقا بەگلەر
قاتارىدا:

— ئىلاھا ئامىن! — دېيىشىپ پاتىپە قىلىشتى. ياندىن قارىغان
ئادەم بۇنى يەكدىللىك بەلگىسى دەپ ئويلايتتى.
ئەمما بەگلەر كېڭەشتىن يېڭى بىر ۋەزىپىنى ئۈستىگە ئېلىپ،
ئۆي-ئۆيلىرىگە تارقالغاندىن كېيىن بۇلۇڭ-پۇچقاقتا ئىككى-
ئۈچتىن بولۇۋېلىپ، غەيۋەتكە چۈشۈپ كېتىشەتتى.
— گەپنىڭ قىسقىسى، بابىر مىرزىڭىز ئۇلۇغبەگدەك ئۇلۇغ ئادەم
بولماقچى ئىكەن-دە، ئەھمەدبەگ؟ — سورىدى خانقۇلبەگ
مەسخىرە قىلىپ.

ئۇلار مەخمەل كۆرپە يېپىلغان ئىسسىق سەندەلنىڭ ئىككى
يېنىدا ئولتۇرۇپ كەچلىك تاماقنى بىللە يېمەكتە ئىدى. ئەھمەد
تەنبەل قېزىدىن بىر پارچە ئېلىپ، كىنايە بىلەن كۈلدى:
— ھە، بابىر مىرزىڭىزنىڭ ئۇلۇغ ئادەم بولۇشى ئۈچۈن يەنە
بىرلا نەرسە يەتمەي تۇرغانمىش.

— خوش؟

— بۈگۈن كېڭەشتە ئېيتتىغۇ! سەمەرقەند دېھقانلىرى ئاچارچە-
لىقتىن ئۇرۇقلۇق ئاشلىقلىرىنى يەپ قويغانمىش. بىز قارشىغا
كارۋان ئەۋەتىپ ئېلىپ كەلگەن ئاشلىقلىرىمىزنى دېھقانلارغا
قەرز بېرىدىكەنمىز.

— كۆتۈرەلمىسەڭ ساڭگىلىتىۋال!

— ئىلاج قانچە، خانقۇلبەگ! ياش پادىشاھىمىزنىڭ ئۇلۇغ

بولۇشى ئۈچۈن ھەممىسىگە چىدايسىز. يەنە بۇ كىشىم سەمەرقەندكە
كۈيۈغۇل، لايىقى بار. كۈيۈغۇل پۇقراغا ئۆزىنى ياخشى كۆر-
ستىشى زۆرۈر. بۇمۇ يەتمىگەندەك، ياش پادىشاھىمىز ھەر ھەپتىدە
شائىرلارنى يىغىپ مۇشائىرە ئۆتكۈزۈۋاتىدۇ.

— شائىر بولماقچىمۇ ئوخشايدۇ— دە!

— ھە، بىزنىڭ نېسىۋىمىزگە نە— نەلەردىكى شائىرلارنى شېرىك
قىلغانلىقى مانا شۇ سەۋەبتىن! خەزىنىدىكى ئالتۇنلارنى سۇغۇرۇپ،
كەينى— كەينىدىن قىممەت باھالىق كىتابلارنى ئېلىشىمۇ مانا
شۇنىڭدىن!

خانقۇلبەگ ساقىلىنى تۇتاملاپ:

— پەش قېقىپ ئەنجانغا كېتەي دېسەم رۇخسەت بەرمەيدۇ، —
دېدى، — تەڭرى ھەققى، بابىرىڭىزدىن توپىدۇم، ئەھمەد بەگ!

ئەھمەد تەنبەل زەھەر خەندىلىك بىلەن كۆلدى— دە، ئور-
نىدىن تۇرۇپ ئىشىكىنى ھىم ياپتى. ئورنىغا كېلىپ ئولتۇرۇپ:

— خانقۇلبەگ، — دەپ ئاۋازىنى پەسەيتىپ سۆزلەشكە
باشلىدى، — بەگلەر بولمىسا، پادىشاھلارنىڭ قولىدىن ھېچ ئىش
كەلمەيدۇ. نەۋكەرنىڭ كۆپچىلىكى بىزنىڭ. جەڭنى بىز قىلدۇق،
جاپانى بىز تارتتۇق. ئەمدى بۇنداق بېقىندى بولۇپ، ياش
يىگىتتىن رۇخسەت سوراپ ئولتۇرۇشنىڭ نېمە ھاجىتى؟

— سۆزىڭىز راست! — پىچىرلىدى خانقۇلبەگ، — پادىشاھ
بولسا ئۆزىگە! رۇخسەت بەرمىسە بەرمىسۇن، مەن بەربىر
كېتىمەن!

— مەنمۇ بۇ يەردە خار بولۇپ يۈرمەكچى ئەمەسمەن، ئامان
بولسام، پادىشاھ تېپىلار، ئاخىدا جاھانگىر مىرزا بار. بۇخارا دا

سۇلتان ئەلى مىرزا بار. بۇلارنىڭ ئۇرۇقى كۆپ. ھەممىسىگە سىزدەك بىزدەك بەگلەر كېرەك. سىزگە مېنىڭ مەسلىھەتىم، ئەنجاندا كۆپ تۇرماڭ. قولغا چۈشۈپ قالسىز.

— ئاخشىغا بارايمۇ؟

— ھە، ئاخشىدا ئۇزۇن ھەسەنگە يولۇقۇڭ. سىزنى جاھانگىر مىرزانىڭ خىزمىتىگە ئالار.

— ئالامدىكىن؟ بەلكى جاھانگىر مىرزا بابىرغا قارشى چىقالماس.

— سىز ۋە بىزدەك بەگلىرى كۆپەيسە قارشى چىقالايدۇ! جاھان-

گىر مىرزا ئەنجان تەختىگە ھېرىس...

...ئىككى بەگ شۇ كۈنى گەپنى بىر قىلىپ ئەتىسى كەچتە ئەھمەد تەنبەلنىڭ ئىشەنچلىك ئادەملىرى پېروزە دەرۋازىسىدا كۆزەت-چىلىك قىلىۋاتقاندا خانقۇلىبەگ ئەللىكچە نەۋكىرى بىلەن ئاستا شۇ دەرۋازىدىن چىقىپ قاچتى. ئارىدىن بىر ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن، ئەھمەد تەنبەلنىڭ ئۆزى زامنىغا كارۋانلارنى كۆزىتىپ بېرىش باھانىسى بىلەن نەۋكەرلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ كەتتى. دە، سەمەرقەندكە قايتماي، توغرا ئاخشىغا يول ئالدى. شۇنىڭدىن كېيىن شەھەردىن سىرتقا زۆرۈر ئىش بىلەن ئەۋەتىلگەن بەگ ۋە نەۋكەرلەرنىڭ قايتىپ كەلمەسلىك ئەھۋاللىرى بارغانسېرى كۆپىيىشكە باشلىدى. كېچىلىرى قەلئە دەرۋازىلىرىدىن ئارتىلىپ چۈشۈپ قېچىۋاتقانلار بۇنىڭ ئۈستىگە قوشۇلدى. قىشنىڭ ئاخىرىغا بارغاندا سەمەرقەندكە بابىر بىلەن كەلگەن بەگ ۋە نەۋكەرلەرنىڭ يېرىمىمۇ قالمىدى. ئادىمى ناھايىتى ئازىيىپ قالغان بابىر كەتكەن-لەرنى قايتۇرۇپ كېلىش ئۈچۈن ئەڭ سادىق بەگلىرىدىن بىرىنى ئەنجانغا ئەۋەتتى. بىراق ئارىدىن يىگىرمە كۈن ئۆتۈپ، بۇ بەگنى

ئەھمەد تەنبەل ۋە ئۇنىڭ تەرەپدارلىرى ئەنجان بىلەن ئاخسى ئارد-
لىقىدا تۇتۇۋېلىپ ئۆلتۈرگەنلىكى ھەققىدە خەۋەر كەلدى. پەرغانە
ۋادىسىدا يامان بىر پىتنە باشلانغىنىغا ئەمدى شۈبھە يوق ئىدى.
پىتنىچى بەگلەرنىڭ بىرقانچىسى خوجائابدۇللاغا قول بېرىپ،
ئۇنىڭغا مۇرىت بولغانلىقى مەلۇم ئىدى. بابىر قاسىمبەگ بىلەن
مەسلىھەتلىشىپ، ئاخىر خوجائابدۇللانى ئەنجانغا ئەۋەتتى. بابىر
تەختكە ئولتۇرغان ۋاقىتلاردا خوجائابدۇللانىڭ سۆزىگە كىرگەن
ئۇزۇن ھەسەن ۋە باشقا پىتنىچى بەگلەر بۇ قېتىم ئۇنىڭ نەسەت-
لىرىگە، ۋەدىلىرىگە مۇتلەق قۇلاق سالمىدى. ئاخىر، پىتنىچىلەر
ئەنجانغا ھۇجۇم قىلىشتى. خوجائابدۇللا باشلىق سادىق بەگلەر
شەھەر دەرۋازىلىرىنى ئېتىۋېلىپ، قامالدا قېلىشتى.

* * *

بۇ مۇدەھىش خەۋەر سەمەرقەندكە كەلگەندە بابىر قاتتىق بىتاب
بولۇپ، بوستان ساراينىڭ ئىككىنچى قەۋىتىدىكى خابىگاھدا
قىزىتمىسى ئۆرلەپ ياتقاندى. ئەنجاندىن كەلگەن خەۋەرچى
يۆگەم قىلىپ سۈرغۈچلانغان مەكتۇپنى ياساۋۇلغا كۆرسەتتى،
ئەمما بەرمىدى:

— ھەزرىتى خانىم "ئەمىرزادىنىڭ ئۆز قولىغا بېرىڭلار"
دەپ بۇيرۇغاندى!

بابىر ھەركۈنى نەچچە قېتىم "ئەنجاندىن خەۋەرچى بارمۇ" دەپ
سورايتتى. ياساۋۇل خەۋەرچىنى دەرھال يۇقىرىغا باشلىدى.
خابىگاھ ئىشىكى ئالدىدا ئۇلارنى بابىرنىڭ شەخسى تېۋىپى
بولغان، ۋىجىك كەلگەن مويسىپىت توختاتتى:

— بۇ خەتنى ئاۋۋال قاسىمبەگ ئوقۇشى كېرەك. ئەگەر خۇش

خەۋەر بولسا، كېيىن ئەمىر زادەمگە بېرەرسىز.
— ئانىسى تاپشۇرغاندى، ئۇستازى خوجا ئابدۇللامۇ
تاپشۇرغاندى. ئەمىر زادەمنىڭ ئۆزى ئوقۇشى كېرەك.
— يامان خەۋەر مىرزا ھەزرەتلىرىنى خاراڭ قىلىشى مۇمكىن! —
دېدى تېۋىپ كۆيۈنۈپ، — ئەسلى ئۆزى زۇكام تېگىپ تۈزىلەي
دەپ قالغاندى. تەشۋىش ئۈستىگە ھاياجانلىق، ھاياجانلىق ئۈستىگە
كۈلپەت، ھەممىسى قوشۇلدى. دە، داۋالىنىشىنى ئاخىرىغا يەتكۈزمەي
تۇرۇپ كەتتى. مانا بۈگۈن ئۈزۈلۈپ قېلىپ ئەھۋالى ئېغىرلىشىپ
يېتىپتۇ!

— ئەنجان خەۋىپ ئاستىدا. ئەگەر تېزىرەك ئۇقتۇرمىساق،
كېيىن كېچىكىدۇ، بىزدىن نارازى بولىدۇ!
— ياق، مەن ھازىر ئىجازەت بېرەلمەيمەن!
— جانابى تېۋىپ...
— ياق، ياق!

بۇ تالىشىش ئىچكىرىدە ياتقان بابىرنىڭ قۇلقىغا ئاڭلاندى. ئۇ
يۇقىرى ئاۋاز بىلەن:

— خەۋەرچى بولسا كىرسۇن! — دەپ بۇيرۇغاندىن كېيىن،
تېۋىپ خەۋەرچىگە يول بەردى.
بابىر چوڭ ئۇزۇنچاق خانىنىڭ تۆرىدە يەردىن بىرگەزچە ئېگىز
قىلىپ سېلىنغان مامۇق تۆشەكتە ياتقاندى. خەۋەرچى تۆشەكتىن
خېلى بېرىدا يۈكۈندى. دە، تىزى بىلەن سۈرۈلۈپ بېرىپ،
مەكتۇپنى بابىرغا ئىككى قوللاپ سۇندى.

قىزىتما تەسىرىدىن ئوت-كاۋاپ بولۇپ ياتقان بابىر سىڭايان
تۇرۇپ، مەكتۇپنى تىترىگەن قوللىرى بىلەن ئاچتى. قاتمۇقات ئىككى

خەت. بىرىدە خوجا ئابدۇللاننىڭ ئىمزاسى. بىرىنى قۇتلۇق نىگار. خانىم يازغان. ئۇلار ئىككىلىسىمۇ ئەنجاننىڭ دەھشەتلىك ئەھۋالى، قامال تەپسىلاتلىرى ھەققىدە يېزىشقان، بابىردىن باشقا نىجاتكارلىرى يوقلۇقىنى ئېيتىشىپ، تېزىرەك يېتىپ كېلىشىنى ئىلتىجا قىلىشقاندى.

ئەنجان قورشاۋدا! پىتتىچى بەگلەر ئەنجان تەختىگە جاھانگىر مىرزىنى ئولتۇرغۇزماقچى. ئەھمەد تەنبەلنى لەشكەر بېشى قىلىشىپ، بابىردىن ئاتا يۇرتىنى تارتىۋالماقچى! بابىر ئۇلارنى بۇنچىۋالا بولۇپ كېتىدۇ، دەپ ئويلايمۇ باقمىغان. توساتتىن ئۇنىڭ ئۈستىدىن بىر چىلەك سوغۇق سۇ قۇيۇلغاندەك بولدى. دە، ئەزايى بەدىنى مۇزلاپ، بوشىشىپ، بېشى ياستۇققا "لەسىدە" چۈشتى.

تەنبەل بىلەن جاھانگىر غەلبە قىلسا، ئۇلار تەرەپكە قېچىپ ئۆتكۈ. چىلەر يەنە كۆپىيىدۇ. بابىر كىم بىلەن قالىدۇ؟ بەلكى ھازىرمۇ تەنبەل تەرەپكە قېچىپ ئۆتۈۋاتقانلار باردۇ؟ بەلكى قاسىمبەگنىڭ ئۆزىمۇ... كۈتۈلمىگەندە خىيالغا كەلگەن بۇ ئويىدىن بابىر شۇنداق دەھشەتكە چۈشتىكى، پۈتۈن كۈچىنى يىغىپ، ئورنىدىن سەكرەپ تۇردى:

— قاسىمبەگ قېنى!؟

— ھازىر كېلىدۇ، ئادەم ئەۋەتتۇق، — دېدى تېۋىپ مۇلايىم ئاۋاز بىلەن، — ئەمىرزادەم، يېتىڭ، سىزگە ئارام ئېلىش كېرەك!

كېسەلچان بابىرنىڭ خىيالىدا بىردىنلا قىلىچ تۇتقان تەنبەل گەۋدىلەندى. بابىر بۇ قىلىچنى تونۇدى. ئۇشتا تەنبەل شۇ قىلىچنى سۆيۈپ "تا ئۆلگۈچە سادىق قۇلىڭىز مەن" دېگەنىدى. تەنبەل ئاشۇ قىلىچنى ھازىر گويا بابىرنىڭ بېشى ئۈستىدە ئوينىتىشقا باشلىدى... تەنبەلنىڭ پۈتى ئاستىدا تاغدىن خۇرجۇنغا سېلىپ كېلىنگەن كالىلار يۇمىلاپ يېتىپتۇ. ئۇلارنىڭ بىرى تونۇش ئوخشايدۇ. قۇتلۇق نىگار.

خانمىنىڭ بېشى... بابىرنىڭ خىيالى بۆلۈنۈپ كۆز ئالدىغا كەلتۈرگەن
بۇ قورقۇنچلۇق ئوي ئۇنى گويا تۆشەكتىن ئېتىۋەتتى. ئۇ كىلەم
ئۈستىدە ئىچكى كىيىم بىلەن يالاڭغىداق تۇرغىنىچە:

— شەمشەرنى بېرىڭ! — دەپ ۋارقىردى، — ماڭا شەمشىرىمنى

بېرىڭ!

تېۋىپ ئۇنى مەھكەم قۇچاقلۇۋالدى:

— ئەمىرزادەم، كېسەلسىز، يېتىشىڭىز كېرەك... ئەمىرزادەم! —

تېۋىپ بابىرنى تەنبەلىنىڭ قىلىچىغا تۇتۇپ بېرىۋاتقاندا كۆرۈنەتتى.
بابىر ئۇنىڭ قۇچقىدىن يۇلقۇنۇپ چىقىپ، ئىشىككە ئىنتىلدى:

— ئات كەلتۈرۈڭ! مەن ئەنجانغا بارىمەن! شەمشەر قېنى؟

بەگلەرگە خەۋەر قىلىڭ! تېزىرەك تەييارلانسۇن!

تېۋىپ ئۇنىڭ كەينىدىن يۈگۈردى. دەستارپېچ بابىرنىڭ كىمخاپ

تونىنى ئېلىپ بېرىپ ئۇچىسىغا ياپتى، پۇتىغا كەشنى بەردى.

بابىر كەشنىڭ بىر پېيىنى كىيدى. دە، ئىككىنچىسىنى كىيىشكە

مادارى يەتمىدى. ئۇنىڭ بېشى پىر-پىر پىرقىرايتتى، ھاۋا يېتىش-

مەي، نەپىسى قىسلاتتى. كۆز ئالدىدا ھامان شۇقانلىق قىلىچ ۋە

كېسىلگەن كاللىلار.

— خائىن! — دېدى ئۇ تەنبەلگە قارىتىپ، — قانخور!

بابىر ئايۋان ئىشىكىگە قاراپ يۈگۈردى. لېكىن ئىشىك ئالدىدا

دەلدەڭشىپ يىقىلدى. تېۋىپ بىلەن دەستارپېچ ئۇنى بەھوش ھالدا

تۆشەككە كۆتۈرۈپ ئەكىلىپ ياتقۇزدى.

كېيىن يېرىم كېچىدە سەل ھوشىغا كەلدى. كۆزىنى ئېچىپ،

ئاغزىغا پاختىدىن سۇ تېمىتىۋاتقان تېۋىپنى كۆردى. تىلى ئىشىشىپ،

شۇنداق چوڭىيىپ كەتكەندەك، پۈتۈن تېنىنى تاغ بېسىۋالغاندەك

بولۇپ ياتاتتى. بابىر كۆزىنى ئاچقىنىنى سېزىپ، قاسىمبەگ ئۇنىڭ ئۈستىگە كەلدى:

— خۇداغا شۈكۈر!... ئەمىر زادەم، بىزنى شۇنچىۋالا قورقۇتتىڭىز؟
بابىر كۆزلىرىنى مۆلدۈرلىتىپ نېمىلەرنىدۇ دېمەكچى بولدى،
ئەمما تولىمۇ ئېغىرلىشىپ كەتكەن تىلىنى قىمىرلىتالمىدى!

— ئەمدى ئوڭشالدىڭىزمۇ، ئەمىر زادەم؟
بابىر جىم قارايتتى، لېكىن سۆزلىيەلمەيتتى. ئۇنىڭ تىلىدىن قالغان-
لىقىنى سەزگەن قاسىمبەگ كۆزىدىن تاراملاپ ئاققان يېشىنى
كۆرسەتمەسلىك ئۈچۈن يۈزىنى تەتۈر ئورۇدى.

ئەنجان. ئۇۋال بولغان ئارزۇلار

1

كېچىنىڭ قاراڭغۇسى ئۈستىگە ئاسماننى قويۇق بۇلۇت قاپلىدى-
دە، قەلئەنىڭ ئىچىنى زۇلمەت بېسىۋالدى. ئەنجان كوچىلىرى
قورقۇنچىلۇق بىر جىملىققا چۆكتى. جىمجىت كېچىدە ئوردا دەرۋازىدىن-
سىنىڭ غىچىلداپ ئېچىلغىنى يىراقلارغا ئاڭلىناتتى. دەرۋازىخاندىن
چۈشكەن خىرە يورۇقتا ئوردىدىن چىقىپ كېلىۋاتقان بىر توپ قوراللىق-
لار كۆرۈندى. ئالدىدا ئەرەنچە تون ۋە بۆك كىيگەن، بېلىگە
كەمەر باغلاپ، خەنجەر ئاسقان خانزادە بېگىم. ئۇنىڭ نەۋكەرلىرى
ئارىسىدا كېلىۋاتقان مەۋلانا پەزىلەتلىرىمۇ تونىنىڭ ئۈستىدىن
نەۋكەرچە كەمەر باغلاپ، بېلىگە قىلىچ ئېسىۋالغان.

سەمەرقەندتىن قايتقان چاپارمەن بابىرنىڭ ھايات بىلەن ئۆلۈم
ئارىسىدا بىھوش بولۇپ ياتقانلىقىنى ئېيتىپ بەرگەندىن كېيىن،

قەلئە ھىمايىچىلىرىنىڭ بىر قىسمى پىتىنچىلەر تەرەپكە قېچىپ ئۆتۈپ كەتتى. قورغان تاملارنىڭ ھەربىر گەز ئارىلىقىنى قوغداپ تۇرۇشقا ئادەم يېتىشمەي قالدى. قاراڭغۇ كېچىدە دۈشمەننىڭ تامغا شوتا قويۇپ، ئارتىلىپ چۈشۈش خەۋپى كۈچەيدى. ئون ئالتە يېشىدا شوخلۇق بىلەن يىگىتچە كىيىنىپ، چەۋگان ئويىناپ يۈرگەن خانزادە بېگىم ئەمدى راستتىنلا قوراللىنىپ، ھايات-ماماتى قىل ئۈستىدە تۇرغان قەلئە ھىمايىچىلىرىگە ياردەمگە كېتىۋاتاتتى.

تۇم قاراڭغۇلۇقتا ئاتلارنىڭ تاقىلىرى كوچا تاشلىرىغا ئۇرۇلۇپ ئۇچقۇن چىقىراتتى. ھاۋادىن يامغۇر پۇرىقى كېلەتتى. مەيىن شامال چىقىۋاتاتتى. مەۋلانا پەزىلىدىن باھار كەلگەنلىكىنى، قەلئە ئىچىدىكى باغچىلاردا ئۈرۈك ۋە بادام چېچەكلىگىنىنى ئەسلىدى ۋە ئەتراپىغا سىنچىلاپ قارىدى، ئەمما بىرەر مۇ ئاقارغان نەرسە كۆزىگە چىلىقمىدى، كېچە ھەممىگە قاپقارا پەردە تارتىپ قويغانىدى.

مەۋلانا پەزىلىدىن مانا مۇشۇ شەھەردە قۇرماقچى بولغان مەدرىس ۋە ساراي لايىھىسىنى خانزادە بېگىمگە كۆرسىتىپ، ئۇنىڭ ماختىشىنى ئاڭلىغان يورۇق كۈنلەرنى ئەسلىدى-دە، يۈرىكىنى ئارمان مىجىپ ئۆتتى. بابىرنىڭ سەمەرقەندنى ئالغانلىقى ھەققىدە خەۋەر كەلگەندىن كېيىن مەۋلانا پەزىلىدىن ئۆز ئارزۇسىنىڭ ئەمدى ئەمەلگە ئېشىشىغا ئەستايىدىل ئىشەنگەنىدى. خانزادە بېگىم ئۇنى بىرنەچچە قېتىم ئۆز ھۇزۇرىغا قىچقىرىپ، بولغۇسى قۇرۇلۇشلارغا نەدىن ئۇرۇن تاللاش ۋە تەييارلىق ئىشلىرىنى قانداق باشلاش ھەققىدە ئۇزۇندىن-ئۇزۇن سۆزلەشكەندى.

ئوردىدىن چىققان ئاتلىقلار قاراڭغۇدا تەخمىنەن قەلئەنىڭ مىرزا دەرۋازىسى تەرەپكە بارماقتا، مەۋلانا پەزىلىدىن ئالدىدا خامۇش

كېتىۋاتقان خانزادە بېگىمنىڭ مۇشۇ سۆھبەتلەر ۋاقتىدىكى پاك ۋە خۇشال قىياپىتىنى ئەسلەشكە باشلىدى.

ئادەتتە خانزادە بېگىم ئۇنى كېنىزە كلىرى بىلەن ئىستىقامەت قىلىدىغان ئالتە خانلىق سىرلانغان ئۆيىنىڭ تاشقى بۆلمىسىدە قوبۇل قىلاتتى. بېگىم ئەرلەر بىلەن سۆزلەشكەندە مەخسۇس ئىشلەنگەن يىپەك پەردىنىڭ ئارقىسىدا ئولتۇراتتى. لايىھىنىڭ بەزى جايلىرىنى سۆز بىلەن ئىزاھلاش مۇشكۈل بولۇپ قالسا، خانزادە بېگىم ئارىلىقتىكى پەردىنى ئېچىپ:

— قېنى، گۈمبەز بىلەن مۇنارىلەر ئارىسىدا نېمىلەر بولىدۇ؟ —

دەپ سورايتتى.

ئۇلار ئىككىسى ئىككى تەرەپتىن قەغەز ئۈستىگە ئېگىشكەندە گاھى نەپەسلىرى بىر-بىرىنىڭكىگە قوشۇلۇپ كەتكەندەك بولاتتى. مەۋلانا پەزلىدىن ئوشتا، قىيا تاش ئۈستىدە بىرىنچى قېتىم باشتىن كەچۈرگەن ئاجايىپ تۇيغۇ يەنە ئۇنىڭ ۋۇجۇدىنى مەس قىلاتتى. ئۇ ئىشتىن باشقا نەرسە ھەققىدە سۆز ئېچىشقا قورقاتتى، ئەتراپىدا يۈردىدىغان كېنىزەكلەرگە ھاياجىنىنى سەزدۈرمەسلىككە تىرىشاتتى، قوتلۇق نىگارخانم ئۇچراپ قالسا، ئېگىلىپ تەزىم قىلىش بىلەن كۆزىنى ئۈنەڭدىن يوشۇراتتى. بىراق ئاخىرقى قېتىم ئۇچراشقىنىدا خانزادە بېگىمنىڭ ئۆزى توساتتىن:

— مەۋلانا، نېمە ئۈچۈن شۇ ياشقىچە ئۆيلەنمىدىڭىز؟ — دەپ

سوراپ قالدى.

قىز ئېسىلزاڧىلەرگە خاس بىر نازاكت بىلەن ئۆزىنى ئەركىن تۇتۇپ كۈلۈمسىرەۋاتقان بولسىمۇ، كۆزىنىڭ ھايادىن پارقراپ كەتكەنلىكىنى مەۋلانا پەزلىدىن بايقىدى. مەۋلانا سىرى ئېچىلىپ

قىلىشىدىن قورقۇپ، چاقچاق بىلەن قۇتۇلماقچى بولدى:
— بېگىم. پېقىر دۇنيادىن تاق ئۆتمەكچىمەن.
— ماڭا ئوخشاشمۇ؟
— ياق. بېگىمنىڭ تاق ئۆتۈشىگە ئەقلىم ئىشەنمەيدۇ.
— نېمە سەۋەبتىن؟
— سىز دېگەن... بۇ دۇنيادا... نى-نى شاھزادىلەر، ئېسىلزا-
دىلەر بار.
— بولسا باردۇ. ئەمما مەۋلانا ئۆزلىرى بىلگەن شاھزادىلەر
ئېسىلزادىلەرنىڭ قايسىبىرىگە... مېنى مۇناسىپ كۆرۈشىدىلا؟
— ئەگەر بولسا، پەقەت پەرھادنى سىزگە مۇناسىپ كۆرەتتىم.
— نېمە ئۈچۈن پەقەت پەرھادنى؟
مەۋلانا جاۋاپ تاپالماي جىددىيلەشكەندى، خانزادە بېگىم
يەنە سوئال بەردى:
— پەرھادمۇ سىزدەك مېمار ۋە بىناكار بولغىنى ئۈچۈنمۇ؟
— بۇنداق دېيىشكە پېقىرنىڭ ھەددى يوقتۇر.
مەۋلانا مەيۈسلىنىپ ئېيتقان بۇ سۆزلەر خانزادە بېگىمنىمۇ
مەيۈسلەندۈرۈپ قويدى. ئۇ ئېغىر نەپەس ئالدى- دە،
— خۇدايىم مېنى نېمىشقا شاھ قىزى قىلىپ ياراتتىكىن؟ — دې-
دى، مەنمۇ پېقىر قىز بولسام، بەختىمنى تېپىشىم بەلكىم ئاسانراق
بولاتتى...
مەۋلانا پەزىلەتتىن بېگىمنىڭ بۇ سۆزلىرىنى ھەر ئەسلىگەندە
كۆڭلى بىر دەرىجە كۆتۈرۈلەتتى. دېمەك، خانزادە بېگىم ئۇنىڭ
مۇھەببەت دەردىنى بىلەتتى. بىلەتتىلا ئەمەس، بەلكى ئۆز قەلبىدە
ئۇنىڭغا ھېسداشلىقنىمۇ سېزەتتى. شاھ قىزى بىلەن ئاددىي مېمار

ئوتتۇرسىدىكى تاغدەك پەرقلەر بېگىمىنىمۇ ئېزەتتى. ئەگەر خانزادە بېگىم ئۇنىڭغا ئەستايىدىل كۆڭۈل بۆلسە، مەۋلانا بۇ توسقۇنلارنى يېڭىپ ئۆتۈشى مۇمكىن ئەمەسمىكىن؟ ئوشتا قۇرغان كىچىك بىر ھۇجرىسى ئۈچۈن بابىر مىززا ئۇنى شۇنچىلىك ئىززەتلىگەندى. ئەمدى ئەگەر بۇ ۋادىدا زور ئابىدىلەر قۇرسا، مەۋلاننىڭ ئابرويى بەزى ئېسىلزادىلەرنىڭكىدىن كەم بولماسلىقى مۇمكىن. بابىر مەرد يىڭىت، ئاچىسىنى ياخشى كۆرىدۇ. بەلكى ئۇلارغا شەپقەت كۆرسىتەر. بۇنىڭدىن قەتئىينەزەر، مەۋلاننىڭ مېھرىگە خانزادە بېگىمنىڭ قارشى ئەمەسلىكى، ئۇنىڭ بىلەن ئۇچرىشىپ تۇرۇشقا مەيلى بارلىقى — مانا شۇنىڭ ئۆزىمۇ مەۋلاننىڭ قەلبىنى ئىسسىق، يورۇق تۇيغۇلارغا تولدۇرۇپ يۈرەتتى.

بىراق ئەنجان قامالدا قالغاندىن كېيىن مەۋلاننىڭ ئارزۇ-ئۈمىدلىرىنى مانا شۇ كېچە ئوخشاش قاراڭغۇ-زۇلمەت ئۆز قەھرىگە تارتىپ كەتتى. بارلىق لايىھىلىرى كېرەكسىز قەغەزگە ئايلاندى. مەۋلانا پەزىلىدىن ئۇرۇشىنىمۇ، نەۋكەرلىكىنىمۇ پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن يامان كۆرەتتى. بىراق بۈگۈن ئوردىغا بېرىپ سەمەرقەندتىن كەلگەن يامان خەۋەرنى ئاڭلىدى ۋە خانزادە بېگىمنىڭ قوراللىنىپ چىققۇاتقانلىقىنى كۆردى. دە، پەرۋاسىز قاراپ تۇرالمىدى. بۇ مۈشكۈل ۋەزىيەتتە تىترەپ-لاغىلداپ، تەقدىرنىڭ زەربىسىنى كۈتۈپ ئولتۇرغاندىن كۆرە، قورال بىلەن مۇداپىئەگە چىقىش ياخشىراق ئىكەنلىكىنى سېزىپ، ئۆمرىدە بىرىنچى قېتىم بېلىگە قىلىچ ئاستى. مانا، ھازىر ۋەھىملىك قاراڭغۇلۇقتا سۇ قۇيغاندەك جىم ياتقان شەھەرنى ئارىلاپ بېرىۋاتقىنىدا بىرنەچچە قەدەم ئالدىدا خانزادە بېگىمنىڭمۇ كېتىۋاتقىنى، مەۋلانا ئۇنى شۇ نەۋكەرلەر قاتارىدا ھىمايە

قىلىشى مۇمكىنلىكى كۆڭلىگە بىرقەدەر تەسەللى بېرەتتى.
ئۇلار مىرزا دەرۋازىسىغا يېقىنلاشقاندا قەلئەنىڭ تاشقىرىسىدىن
بىردىنلا كاناي ۋە ناغرا چېلىنغىنى، يۈزلەپ نەۋكەرلەرنىڭ ۋارقىراش-
لىرى ئاڭلاندى، خانزادە بېگىم كەينىگە ئۆرۈلۈپ:

— دۈشمەن دەرۋازىنى ئاچماقچى! — دېدى. — دە، ئېتىنىڭ
تىزگىنىنى قويۇۋەتتى. باشقىلار ئۇنىڭ كەينىدىن ئات چاپتۇرۇشتى.
دۈشمەننىڭ بىر قىسىم كۈچلىرى مىرزا دەرۋازىسى ئۈدۈلىدا
غوۋغا كۆتۈرۈپ، قەلئەگە يېنىپ تۇرغان ئوقلار ئېتىۋاتقان چاغدا باشقا
بىر گۇرۇھ نەۋكەرلەر قەلئەنىڭ دالدا تەرىپىگە شوتا قويۇپ، ئاستا
چىقىپ كېلىۋاتاتتى. تامنىڭ تۆشۈكلىرىنىڭ بىرسىدە تۇرغان
قاراۋۇل يىگىت بۇنى سېزىپ، دەرۋازىخانىنىڭ ئۈستىدە ئوتقاش
يورۇقىدا ئادەملەرگە ئىش بۇيرۇپ تۇرغان خوجا ئابدۇللاغا
ۋارقىردى.

— پىرىم، دۈشمەنلەر بۇ تەرەپتىن شوتا قويۇپ چىقىشماقتا!

شوتا!!

خانزادە بېگىم نەۋكەرلىرى بىلەن مۇشۇ قاراۋۇل تۇرغان جايغا
بېرىپ ئېتىدىن چۈشتى. نەۋكەرلەردىن بىرى ئوتقاش ياقتى.
ئۇنىڭ يورۇقىدا تامغا چىقىدىغان پەلەمپەي كۆرۈندى. موللاپەز-
لىدىن تام ئۈستىدىكى خەتەرگە خانزادە بېگىمنىڭ ھەممىدىن
ئاۋۋال دۇچ كېلىپ قېلىشىدىن قورقتى. — دە، پەلەمپەيگە بىرىنچى
بولۇپ قەدەم قويدى. قاراۋۇلخانغا يەتكىنىدە بېگىمنىڭ قولىدىكى
ئوتقاشنى ئالدى:

— ئېھتىيات قىلىڭ، بېگىم، دۈشمەنگە كۆرۈنمەڭ!

تامغا سىرتىدىن قويۇلغان كەڭ شوتلارنىڭ ئۇچلىرى ئازراق

چىقىپ تۇراتتى. ياردەمچىلەر يېتىپ كەلگەنلىكىدىن دادىللانغان بايقىق قاراۋۇل يىگىت شوتلارنىڭ بىرسىنى ئىككى قوللاپ ئىتتى. رىپ، ئاغدۇرۇۋاتقان چاغدا تۆۋەندىن زەربە بىلەن ئېتىلغان يا ئوقى ئۇنىڭ كۆكسىگە قادالدى. بىچارە يىگىت تۇتۇۋېلىشقا ئۈلگۈرەلمىدى، شوتا بىلەن بىللە قەلئەدىن سىرتقا ئۇچۇپ كەتتى.

قاراۋۇلخانا ئەتراپىغا قىرلىق تاشلار تەييارلىنىپ قويۇلغانىدى. خانزادە بېگىم شۇ تاشلارنىڭ بىرسىنى ئىككى قوللاپ ئالدى. دە، پەسكە ئاتتى. باشقا نەۋكەرلەرمۇ شوتا قويۇلغان جاينىڭ تېگىنى مۆلچەرلەپ تاش ئىتىشقا باشلىدى. تۆۋەندە ئاڭلانغان داد-پەرياد ۋە ئىگراشلارغا قارىغاندا، بۇ تاشلار مۆلچەرگە تەگمەكتە ئىدى. شۇ چاغدا قەلئەنىڭ نېرىقى تەرىپىدە — خاقان دەرۋازىسى تەرەپتە قوش كانايىلارنىڭ غات-غۇتى، دۇمباق ۋە ناغرا ئاۋازلىرى، كىملىرىنىڭدۇ غالىبانە ۋارقىراشلىرى ئاڭلاندى. مەۋلانا پەزىلىدىن شاۋقۇن كېلىۋاتقان تەرەپكە قۇلاق سېلىپ تۇرۇپ قورقۇپ كەتتى. بۇ قېتىمقى غوۋغا شەھەر ئىچىدە كۆتۈرۈلمەكتە ئىدى.

— بېگىم، قۇلاق سېلىڭ! دۈشمەن قەلئەگە كىرگەنمۇ، نېمە؟
شەھەر ئىچىدىن بۇ تەرەپكە يامراپ كېلىۋاتقان شاۋقۇندىن خانزادە بېگىمۇ سەسكىنىپ كەتتى. تۆۋەندىن نويان كۆكەلداش جان-جەھلى بىلەن ۋارقىرىدى:

— بېگىم، خىيانەتچىلەر خاقان دەرۋازىسىنى دۈشمەنگە ئېچىپ بېرىشىپتۇ. تېزىرەك ئوردىغا قايتىڭ! ئوردىغا!
نويان ئات چاپتۇرغىنىچە مرزا دەرۋازىسى تەرەپكە ئۆتۈپ كەتتى. خانزادە بېگىم پەلەمپەيدىن يۈگۈرۈپ چۈشۈپ كېتىۋاتقاندا، مەۋلانا پەزىلىدىن قولىدىكى ئوتقاش بىلەن ئۇنىڭ ئىزىدىن

يۈگۈردى. ئاتقا مىنگەندىن كېيىن خانزادە بېگىم:

— ئوتقاشنى تاشلاڭ! — دەپ بۇيرۇدى.

ئوتقاش مەۋلاننى دۈشمەن ئوقىغا نشان قىلىپ بېرىشى مۇمكىن ئىدى. مەۋلانا پەزىلىدىن يېنىپ تۇرغان ئوتقاشنى يەرگە تاشلىدى. دە، بېگىم بىلەن بىللە ئوردىغا قاراپ ئات چاپتۇرۇپ كەتتى. ئەمما ئۇلار ئوردىغا يېقىنلاشقاندا بىرنەچچە يۈز ئاتلىقلار ئالدىدىن توغرا چىقتى ۋە دەرۋازا يولىنى توسۇپ قويدى. قوراللىق ئاتلىقلار ئارىسىدا ئوتقاش كۆتۈرگەن نەۋكەرلەرمۇ بار ئىدى. ئوتقاش يورۇ-قىدا بېلىگە ئالتۇن كەمەر باغلىغان، دوبۇلغا ۋە قۇياق كىيگەن ئەھمەد تەنبەل كۆرۈنۈش بىلەن مەۋلانا پەزىلىدىننىڭ تېنى مۇزلاپ كەتكەندەك بولدى. تەنبەلنىڭ قوشۇنى خانزادە بېگىمنى ۋە ئۇنىڭ نەۋكەرلىرىنى دەرھال قورشاشقا ئالدى. ئەھمەد تەنبەل يېنىدىكى نەۋكەرگە شوخ ئاۋاز بىلەن سۆزلىدى:

— ئوتقاشنى يېقىنراق تۇت! ھە، خانزادە بېگىملەرمۇ؟ كۆزلە-رىمگە ئىشەنمەيمەن! بېگىم، بۇ نېمە ئىش؟ نېمە ئۈچۈن مەردانە كىيىم كىيىدىڭىز؟

— نامەردلەر كۆپىيىپ كەتكىنى ئۈچۈن مەردانە كىيىندىم!

تەنبەل بۇ كىنايىنى ئۆزىگە ئالغۇسى كەلمەي كۈلدى:

— قورغاندا مەردلەر قالمىغان بولسا، مانا، بىز كەلدۇق بېگىم!

تەنبەلنىڭ كەينىدە تۇرغان ئۇزۇن ھەسەن بۇ سۆزنى ياقتۇرۇپ قاقلىدى. ئوتقاش يورۇقى بەگلەر ئارىسىدا ئېچىنىشلىق كۈلۈمسە-رەپ تۇرغان كوسا ساقال ئەلى دوستبەگكە چۈشتى. بابىر ئەنجاننى مانا شۇ ئادەمگە ئىشىنىپ تاپشۇرۇپ كەتكەنىدى. ئەلى دوستبەگ بولسا بابىرنى ئۆلەر ھالەتتە يېتىپتۇ، دەپ ئاڭلاپ ئۇنىڭدىن ئۈمىدىنى

ئۈزگەندى. بايا تەنبەلىنىڭ قوشۇنى مرزا دەرۋازىنىڭ ئالدىدا
قەستەن غوۋغا كۆتۈرگەن، تامغا شوتا قويۇپ چىقماقچى بولغانلارمۇ
ھىمايىچىلارنى ئاتايىن قايمۇقتۇرغاندى. ئەھمەد تەنبەل بىلەن تىل
بىرىكتۈرگەن ئەلى دوستبەگ بۈگۈن مانا شۇ توپىلاڭ پەيتىدە قەلئەنىڭ
نېرسى چىتىدىكى خاقان دەرۋازىسىنى دۈشمەنگە ئاستالا ئېچىپ
بەرگەندى. خانزادە بېگم بۇنى ئەمدى پەملىدى. دە، دوستبەگ
بىلەن ئەھمەد تەنبەلگە نەپىرتى ئارتىپ، يىرگىنىپ كۆز يۈگۈرتتى.
— سىلەرمۇ مەردمۇ؟! سىلەر ئۈچۈن مەردلىك بىلەن خائىنلىقنىڭ
پەرقى قالمىدىمۇ؟! كېچىلا بابىر مرزىغا سادىقمىز، دەپ قەسەم
قىلغانلار بۈگۈن ئۇنىڭغا شۇنچىلىك يامانلىق قىلىۋاتىسىلەر! مەن
ئىشىنىمەنكى ئەتىگە سىلەر جاھانگىر مرزىغىمۇ خىيانەت قىلىسىلەر!
ئەھمەد تەنبەل قىلىچىنىڭ سېپىنى چاڭگاللاپ:

— ھەددىڭىزدىن ئاشماڭ، بېگم! — دېدى، — بابىر مرزا ئادالەت-
سىزلىك قىلدى. سەمەرقەند ئېلىنغاندىن كېيىن ئەنجان جاھانگىر-
مرزىغا بېرىلىشى كېرەك ئىدى. بابىر مرزا بەرمىدى! بىز ئادالەت
ئۈچۈن جەڭ قىلىپ، مانا بۈگۈن غەلبىگە ئېرىشتۇق! ئەمما
سىز شەرم-ھايانى ئۇنتۇپ، نېمە ئۈچۈن بىزنى مۇنچىۋالا
ھاقارەتلەيسىز؟ شاھ قىزىغا ياراشمايدىغان بۇ قىلىقنى سىزگە كىم
ئۆگەتتى؟ يېنىڭىزدىكى موللىچاق ئۆگەتتىمۇ؟!

ئەھمەد تەنبەلنىڭ غەزەپلىك كۆزلىرى مەۋلانا پەزىلىدىنىڭ قالدى.
مەۋلانا پەزىلىدىنىمۇ ئۇنىڭ كۆزلىرىگە كۆزىنى تىكىپ سۆزلىدى:
— بېگم شەرم-ھايادىن سىز ۋە بىزگە تەلىم بېرىشكە قادىر-
دۇر! بېگمىنىڭ ھەق سۆزلىرىنى پەقەت ئالدامچىلار ھاقارەت دەپ
چۈشىنىدۇ!

— كىم ئالدامچى؟ — ئەھمەد تەنبەل قىلىچىنى سۇغۇرۇپ،
مەۋلانغا قاراپ ئات چاپتۇردى. شۇ چاغدا خانزادە بېگىم ئېتىنى
دېۋىتىپ ئۇنىڭ يولىنى توستى:

— ئىلىم ۋە ھۈنەر ئەھلىگە تىغ چىقىرىش ئۇيات!
ئىككىسىنىڭ ئېتى بىر-بىرىگە ئۇرۇلۇپ، گىرەلىشىپ كەتتى.
ئەھمەد تەنبەل قىلىچىنى ھاۋادا ئوينىتىپ:

— بېگىم، بۇ موللىچاقنى مەشۇقلىقىڭىزدەك ھىمايە قىلىشىڭىز ئۇيات
ئەمەسمۇ؟ — دېدى، — بىز مەخپىي خادىملاردىن ئاڭلىغانىدۇق،
ئامما لايىھە سىزىش باھانىسى بىلەن ئۇ موللىچاقنىڭ بېگىمنى
مۇنچىۋالا رام قىلغانلىقىنى بىلمەيدىكەنمىز!

كۆپچىلىك ئالدىدا ئەھمەد تەنبەلنىڭ خانزادە بېگىمنىڭ نامىغا
داغ چۈشۈرمەكچى بولغىنى خانزادە بېگىمنى شۇنچىلىك غەزەپلەندۈردىكى،
ئۇ بېلىدىن خەنجىرىنى سۇغاردى:

— ماڭا بەتنام چاپلىيالمىسەن، قىساسچى خائىن! — دەپ بار كۈچى
بىلەن تەنبەلنىڭ كۆكسىگە تىغ ئۇردى. خەنجەر ئەھمەد تەنبەلنىڭ
تونى ئىچىدىن كىيگەن قۇياققا تەگدى. دە، جاراڭلاپ، تېپىلىپ
كەتتى. ئەھمەد تەنبەل قىلىچ بىلەن خانزادە بېگىمنىڭ بېشىغا
نوقۇدى. قىلىچ زەربىدىن خانزادە بېگىمنىڭ بېشىدىكى بۆكى
ئۇچۇپ كەتتى. دە، ئۇزۇن چاچلىرى يېپىلىپ يەلكىسىگە چۈشتى.

شۇ چاغدا ئارقىدىن ئون تۆت ياشلىق جاھانگىر مرزا بىر توپ
مۇلازىملىرى بىلەن كېلىپ قالدى. بۇنى كۆرگەن دوستبەگ ئەھمەد
تەنبەلنى ئاگاھلاندۇردى:

— ئەھمەدبەگ جانابلىرى، بەس بولدى!
خانزادە بېگىم ئۆگەي بولسىمۇ، ھەر ھالدا جاھانگىر مرزىنىڭ

ئاچىسى ئىدى، شاھ قىزىنى كۆپچىلىكنىڭ ئالدىدا سازايى قىلىشىغا
يول قويمايتتى. ئەھمەد تەنبەل جاھانگىر مىرزا تەرەپكە ئېتىنى
بۇرىدى ۋە ئۆزىنى ئاقلىماقچى بولۇپ سۆزلىدى:
— بۇ قانداق گەپ، ئەمىرزا دەم؟ ھالبۇكى ئېگىچىڭىز سىزگە
قارشى قورال كۆتۈرۈپ چىقسا؟ يېنىدىكى پىتىنچى مېمار ئېگىچىڭىزنى
يولدىن ئازدۇرغان، ئەمىرزا دەم!
— مەۋلانا پەزىلەتتىن سىزدەك خىيانەتچى بەگدىن مىڭ ھەسسە
ساپ دىل، مىڭ ھەسسە ئالىيچاناب! — دېدى خانزادە بېگىم، —
مەۋلاننىڭ مېمارلىق سەنئىتى ئەنجاننىڭ ئىپتىخارى بولۇشى
مۇمكىن ئىدى. ئەمما سىزدەك قانخورلار ئۇنىڭ ئارزۇلىرىنى يوققا
چىقاردى! ئىلاھىم شۇ ئارزۇلىرىنىڭ ئۇۋالى تۇتسۇن سىزنى!!
خانزادە بېگىم كېيىنكى سۆزلىرىنى يىغلاپ ئېيتتى — دە، ئېتىنى
قامچىلاپ، ئوردا دەرىۋازىسىغا قاراپ ماڭدى. بىراق دەرىۋازىنى
تامدەك توسۇپ تۇرغان نەۋكەرلەر ئۇنىڭغا يول بەرمىدى. بېگىم
ياشلىق كۆزلىرى بىلەن ئارقىسىغا — مەۋلانا پەزىلەتتىگە ئۆرۈلۈپ
قارىدى.
مەۋلانا پەزىلەتتىن بېلىنى سىپاشتۇرۇپ، قىلىچىنىڭ
سىپىنى تاپتى — دە، ئۇنى غىلاپىدىن ئاڭسىز ھالدا سۇغۇرۇۋېلىپ
خانزادە بېگىمنىڭ يولىنى توسقان نەۋكەرلەرگە قاراپ ئېتىلدى.
ئەمما ئەھمەد تەنبەلنىڭ ئاتلىق نەۋكەرلىرى مەۋلانا پەزىلەتتىنىڭ
يولىنى توسۇپ چىقىشتى. ئىككىسى مەۋلانا مىنگەن ئاتنى چۆلۈۋوردى.
دىن تۇتۇپ توختاتتى. بىرى ئېغىر چوقماق بىلەن مەۋلاننىڭ
بىلىكىگە ئۇرۇپ، قىلىچىنى قولىدىن چۈشۈرۈۋەتتى.
بۇ ئارىدا جاھانگىر مىرزانىڭ ئىشارىسى بىلەن نېرىقى نەۋكەرلەر

خانزادە بېگىگە يول بەرگەندى. بېگىم يالغۇز ئۆزى ئوردا دەرۋازىسىدىن ئات سېلىپ ئۆتۈۋېتىپ، يەنە ئارقىسىغا ئورۇلۇپ قارىدى. نەۋكەرلەر يەنە تامدەك بولۇپ، دەرۋازا يولىنى توسۇپ ئالغانىدى. مەۋلانا پەزىلىدىن دۈشمەن قولىدا قالغىنىنى سەزگەن بېگىم ھۆركىرەپ يىغلىدى.

ئۇنىڭ يىغىسىغا پەقەت دەرۋازىخاننىڭ تورۇسى بوغۇق بىر سادا بىلەن جاۋاب بەردى، خالاس. تەنبەلنىڭ ئادەملىرى مەۋلانا پەزىلىدىننى ئاتتىن تارتىپ چۈشۈرۈپ قولىنى ئارقىسىغا باغلاپ، پىيادە ھەيدەپ كېتىشتى.

2

چوماق زەربىدىن جاراھەتلەنگەن بىلىكى قاتتىق ئاغرىۋاتقانلىقىنى مەۋلانا پەزىلىدىن قاراڭغۇ بىر ھەپسىخاندا يالغۇز ئۆزى قالغاندا سەزدى. ئۇنى ئەنجاننىڭ چاقاردىكى تاش ئىستېھكام ئىچىگە، ئۆلۈم جازاسىنى كۈتىدىغان مەھبۇسلار ھۇجرىسىغا قاماپ ئىشىكىنى تېشىدىن قولۇپلاپ قويدى. بۇنىڭ بىلەنمۇ قانائەتلەنمەي، ئىشىك ئالدىغا ئىككى ساقچى قويۇپ قويۇشتى. بايىقى ئوردا دەرۋازىسى ئالدىدا ئەھمەد تەنبەل بىلەن جاھانگىر مىرزىنىڭ ئۆزئارا سۆزلەردىن مەۋلانا پەزىلىدىن شۇنى ئېنىق سەزدىكى، ئۇنى شاھ قىزىنى تەمە قىلىشتا ۋە ئالىي زاتلارغا ئەدەبسىزلەرچە مۇناسىۋەتتە بولۇشتا ئەيىبلەپ ئەتىسى تاشبوران قىلىپ ئۆلتۈرمەكچى ئىدى. شۇنىڭ بىلەن ئەھمەد تەنبەل خانزادە بېگىمگەمۇ بەتنام چاپلاپ، بىر ئەلەمدىن چىقسا كېرەك. بابىر ۋە ئۇنىڭ تەرەپدارلىرىنىڭ خەلق ئارىسىدا يامان ئاتلىق بولۇشىدىن جاھانگىر مىرزا ۋە ئۇنىڭ ئانىسى

پاتمە سۇلتان بېگىمۇ مەنپەئەتدار ئىدى. بۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئەنجان تەختىنى نېرىقىلاردىن تارتىۋېلىپ توغرا ئىش قىلغانلىقىنى ئىسپاتلىغاندەك بولاتتى.

زەي ھۇجرىدا قاراڭغۇلۇققا تىكىلىپ ئولتۇرغان مەۋلانا پەزىلەتلىك دىن ئارقىسىغا باغلانغان قوللىرىنى بېلىگە بېسىپ، بىلىكىنىڭ ئاغرىقىنى توختاتماقچى بولاتتى، لېكىن ئاغرىق پەسىش ئورنىغا بارغانسېرى كۈچىيەتتى. بۇ تېخى بىرلا چوقماقنىڭ زەربىسى... ئەتىگە ئۇنىڭ ئۈستىگە مۆلدۈردەك ياغىدىغان تاشلارنىڭ ئاغرىقى قانچىلىك دەھشەتلىك بولىدىكىن؟ مەۋلانا بۇنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرگىنىدە بەدىنى جۇغۇلداپ، ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى. گويا ئۇ ھازىر ھەپسىخاندا ئەمەس، بىر-بىرىگە قاراپ ئۆرۈلۈۋاتقان ئىككى تاغنىڭ ئارىلىقىدا تۇرۇپتۇ-دە، ئەمدى ھەر ئىككى تەرەپتىن ئۇچۇپ چۈشكەن قىيا تاشلار ئۇنى ئېزىپ مېچىقلاۋېتىدۇ. مەۋلانا بۇ بالادىن قۇتۇلماقچى بولغاندەك ئىشىك تەرەپكە تەمىشەلدى. يەلكىسىنى يېپىق ئىشىككە ئۇرۇپ، قەھر-غەزەپ بىلەن ۋارقىرىدى:

— ئېچىڭ! ئېچىڭ دەيمەن! ئېچىڭ!

كۈتۈلمىگەن بۇ ۋارقىراشتىن چۆچۈپ كەتكەن بىر ساقچى قەھرى بىلەن سورىدى.

— جىن ئۇردىمۇ؟ نېمە گەپ؟

— قولۇمنى يېشىڭلار! جېنىم كېرەك بولسا، ئەتە ئالارسىلەر! قولۇم جاراھەتلەنگەن! يېشىپ قويۇڭلار!

ساقچىلار بۇ يەردە پايلاقچى بولۇپ تۇرغىنىغا ناھايىتى تېرىكىپ تۇراتتى. چۈنكى ھازىر باشقا غالبىلار باير تەرەپدارلىرىنىڭ مال-مۈلۈكلىرىنى تالان-تاراج قىلىپ بېيىۋاتاتتى. تۈن يېرىمىدىن ئۆتكەن

بولىسمۇ ئەنجاننىڭ كوچىلىرى ۋە ھويلىلىرىدىن ئاتلارنىڭ دۈپۈر-
لەشلىرى، ئاتلارنىڭ ۋاڭشىشى، ئاياللارنىڭ داد-پەريادى،
بىمەھەل قوزغىتىلغان كالا ۋە قويلارنىڭ مەرىشى ئاڭلانماقتا ئىدى.
بۇ يەردە قالغان ساقچىلار قانچىلىك كۆپ ئولجىلاردىن مەھرۇم
بولۇۋاتقانلىقىنى مانا شۇ ئاۋازلاردىن بايقاپ، ئۆز گۆشىنى ئۆزى يەپ
ئولتۇراتتى. بۇنىڭ ئۈستىگە مەھبۇسنىڭ ئاچچىق گەپلىرى قوشۇلۇپ،
ئۇلارنىڭ ئاچچىقىنى كەلتۈردى. خىرىلىدىغان ئاۋازغا قارىغاندا
ياشىنىپ قالغان بىر ساقچى:

— قولى جاراھەتلەنگەنەيمش — ھە! — دېدى، — ئەتىگە جەھەز-
نەمگە كېتىدىغان ھارمى بۈگۈن قولۇڭنى ئويلاپ نېمە قىلسەن؟
ئىشك كەينىدىكى مەھبۇسنىڭ نەپرەت بىلەن:
— جاللاتلار! — دېگىنى ئاڭلاندى.

خىر — خىر ساقچى ئورنىدىن چاپچىپ تۇرۇپ دوق قىلدى:
— جىم يات، ئۆلۈمتۈك! ھازىر كىرىپ، بىر جاراھىتىڭنى ئونغا
يەتكۈزۈمەن!

“قانداق كۈنلەرگە قالدۇم؟ — دېدى مەۋلانا ئۆزىگە ئۆزى، —
ئادىمىزات شۇنچىلىك شەپقەتسىزمۇ؟” ئۆلۈم شۇنچىلىك تەييار ئىكەن.
بۈگۈن مانا بۇ مەخلۇقلاردىن گەپ ئاڭلاپ، ئەتىگە تاشبوراڭدا خار
بولۇپ ئۆلگەندىن كۆرە تەنبەل بىلەن ئېلىشىپ، قولىدا قىلىچى
بىلەن جان بەرگىنى ياخشى ئەمەسمىدى؟ بايا خانزادە بېگىمنىڭ
ئالدىدا مەۋلانا شۇنىڭغا قانداق ئىدىغۇ! نېمىشقا تەقدىر ئۇنى شۇنىڭ-
دىنمۇ مەھرۇم قىلدى؟

تالادا ئات تاقىسىنىڭ ھويلىدىكى تاشلارغا ئۇرۇلۇپ قارىلىدىغىنى
ئاڭلاندى.

— كىم كەلدى، توختا!

ھويلىغا كىرىپ كەلگەن ئۈچ ئاتلىقتىن بىرى:

— خوجا ئابدۇللا مەۋلانا قازى ياش پادىشاھنىڭ بۇيرۇقى بىلەن

كەلدى! — دېدى.

كەلگەنلەر كەينى-كەينىدىن ئاتتىن چۈشۈشتى. ئىككى ساقچى

ئۇزۇن نەيزىلىرىنى ئۇلارغا توغرىلاشتى:

— بۇيرۇقنى ئاۋۋال ئون بېشىغا كۆرسىتىش كېرەك! — دېدى

خىرىلداق ساقچى.

ئۇنىڭ ئۈستىدە خىرە پانۇس يېنىپ تۇراتتى. مەللە تون كىيگەن

خوجا ئابدۇللا ساقچىلارنىڭ نەيزىسىگە قاراپ كېلىۋېتىپ:

— ئون بېشىنى تاپالمىدۇق! — دېدى، — نېمە ئۈچۈن بۇ يەردە

سىزىلەردىن باشقا ھېچكىم يوق؟

ياشراق ساقچى ئەلەملىك ئاۋاز بىلەن:

— باشقىلار ئولجىنىڭ كەينىدىن قوغلىشىپ كەتكەندۇ، — دېدى.

خوجا ئابدۇللا قولىدا يۈگەم قىلىنغان قەغەز بىلەن ئىككى ساقچىنىڭ

نەيزىسىنىڭ ئۇدۇلىغا كېلىپ:

— ئونداق بولسا بۇيرۇقنى سىز بېجىرىشىڭىز كېرەك، —

دېدى، — ئېلىڭ، ئوقوڭ!

نېرىقى ئىككى نەۋكەر ئاتلىرىنى تام تۈۋىدىكى تىرەك ياغاچقا

باغلاپ، ئۆزلىرى خوجا ئابدۇللانىڭ كەينىدىن كېلىۋاتاتتى.

— سىزىلەر مۇشۇ جايدا توختاڭلار! — دېدى خىر-خىر ساقچى.

نەۋكەرلەر توختاشتى. خىر-خىر ساقچى نەيزىسىنى كۆتۈرۈپ، خوجا-

ئابدۇللاغا يول بەردى. كېيىن ئۇنىڭ قولىدىكى قەغەزنى ئىچىپ

كۆردى. قىممەت باھا قەغەزدىكى قىقىلا يېزىق تەكىتكە شاھانە مۆھۈر

بېسىلغاندى. خىر - خىر ساقچى مۆھۈرنى چىراغ يورۇقىغا ئاپىرىپ
كۆردى، ئەمما ئوقۇيالمىدى. ئۇ چالساۋات ئىدى.
— قېنى، سەن ئوقوغىنا، — دەپ ياشراق ساقچىغا بەردى.
بىراق ئۇ پۈتۈنلەي ساۋاتسىز ئىدى. قەغەزنى قولدا ئايلاندۇرۇپ،
خوجا ئابدۇللاغا قارىدى:

— پىرىم، بۇ قانداق بۇيرۇق؟
— بۇ يەردە ياتقان ئەبلەخ ناھايىتى خەتەرلىك مەھبۇس، ئۇنى
ئوردىغا ئەكىتىشىمىز كېرەك.

كەينىدە تۇرغان نەۋكەرلەردىن بىرى قوشۇمچە قىلدى:
— مەۋلانا قازى ئوردىدا ئۇ ھارامزادىنى سوراق قىلىشى زۆرۈر!
خوجا ئابدۇللا ئەنجاننىڭ ئەڭ مەشھۇر قازىسى ۋە ناھايىتى كۆپ
مۆتىۋەر ئادەملەرنىڭ پىرى ئىكەنلىكىنى ساقچىلارمۇ بىلەتتى. ئۇلار
خوجا ئابدۇللانى بىر قاراپلا تونۇغانىدى، ئەمما ئۇنىڭ بابىرتەرىپىدە
تۇرۇپ جەڭ قىلغانلىقىنى ئەسلەپ ئىككىلەنگەنىدى.
— بۇ ئۆزى جاھانگىر مىرزىنىڭ بۇيرۇقىمۇ؟ — سورىدى خىر - خىر
ساقچى.

— شۈبھىلەنسىڭىز ئوقۇپ كۆرۈڭ!
— مەھكەم ساقلاڭلار، دەپ ئەۋەتكەنىدى پىرىم.
— مەھكەم ساقلىغانلىرىڭ شۇمۇ؟ يۈزبېشى قېنى؟ نېمە ئۈچۈن
پەقەت ئىككىڭلار قالدىڭلار؟ بۇ ئەبلەخنىڭ تەرەپدارلىرى ئولشىپ
ھۇجۇم قىلسا قانداق قىلىشىلەر؟ ياق، بۇنى چاپسانراق ئوردىغا
ئېلىپ كېتىش زۆرۈر! ئىشىكنى ئېچىڭلار!
ياش ساقچى قېرىسىغا قاراپ: "بۇ قازىمۇ ئەمدى جاھانگىر مىرزا
تەرەپكە ئۆتۈپتۇ - دە، بولمىسا مۇنچىلىك جان كۆيدۈرەتتىمۇ؟"

دېمەكچى بولدى. بىراق يەنە بىرسى ھامان ئىككىلىنەتتى:

— بىز كېيىن نېمە دەيمىز؟

— سىلەر ئىككىڭلار ھازىر بىز بىلەن بىللە كېتىسىلەر! — دېدى
خوجا ئابدۇللا، — بۇنى كۆپ ئادەم قوغداپ بارمىساق، تارتقۇزۇپ
قويۇشىمىز مۇمكىن!

شۇنىڭدىن كېيىن خىر-خىر ساقچىمۇ بوشاشتى. نەيزىسىنى
تامغا يۆلەپ قويۇپ، ئىشىكىنى ئاچتى. ئۇ ئىچكىرىگە قەدەم قويۇشى
بىلەن خوجا ئابدۇللاننىڭ ھەمراھلىرىدىن بىرى ياش ساقچىنىڭ
بېشىغا قارا بىرنەرسىنى يېپىپ، ئۆزىنى يەرگە دومىلاقتى. ئىككىنچى
ۋەكەرخىر-خىر ساقچىنىڭ بېشىدىكى دۈبۈلغىسىغا چوقماق بىلەن
ئارىسىلدىتەپ ئۇرۇپ، ئۇنى ئىچكىرىگە يېقىتتى. دە، ئۈستىدىن
بېسىۋالدى.

خوجا ئابدۇللا ھەمراھلىرىغا پىچىرلىدى:

— ئۆلتۈرمەڭلار، ئۇۋالغا قالمايلى!

— ئۆلتۈرمىسەك كېيىن بۇلار سىزنى تۇتۇپ بېرىشىدۇ!

مەۋلانا پەزىلەتتىن جىيەنى تاھىرنىڭ ئاۋازىنى تونۇپ:

— جىيەنىم! تاھىر جان! — دەپ قىچقاردى.

قارا پەردە ئىچىدە ئازابلىنىۋاتقان ياش يىگىت بولسا:

— پىرىم، شەپقەت قىلىڭ!، — دېدى، — پىرىم! سىزگە زىنھار

يامانلىق قىلمايمىز! قۇتقۇزۇڭ، پىرىم!

— بەس! — دەپ پىچىرلىدى خوجا ئابدۇللا تاھىرغا، — پۇت-

قوللىرىنى باغلىساڭلار بولدى!

مەۋلانا پەزىلەتتىن تاھىر بىلەن خوجا ئابدۇللاغا قاراپ ئېيتىلدى:

— ئۇستاز!... جىيەنىم!... نىجاتكارلىرىم!...

تاھىر نېرىقىلارنىڭ قول - پۇتىنى باغلاش بىلەن ئاۋارە ئىدى.
— مەۋلانا پەزىلەتتىن نەدە سىز؟ — دېدى خوجا ئابدۇللا.
خوجا ئابدۇللا مەۋلاننى باغرىغا بېسىۋېتىپ، ئۇنىڭ قولى باغلاق-
لىق ئىكەنلىكىنى سەزدى - دە، قوچاقلانغان پېتى ئىشىكتىن تاشقىرىد-
غا ئېلىپ چىقتى. پانۇس يورۇقىدا بېلىدىن خەنجەرنى ئېلىپ،
مەۋلاننىڭ قولى باغلانغان ئالا ئارغامچىنى كېسۋەتتى.
تاھىر شېرىكى بىلەن نېرىقى ئىككى ساقچىنى ئىچكىرىگە قاماپ،
ئىشىكنى قولۇپلىدى - دە، تاغسىنىڭ قۇچىقىغا ئېتىلدى.

— جىيەنىم، خۇدا سېنى نەدىن يەتكۈزدى؟

بايا سەمەرقەندتىن چاپارمەن بولۇپ كەلدىم!

— بابىر مىرزا ساقمۇ؟

— ھە، ئوڭشىلىپ قالدى. ياردەمگە يېتىپ كەلمەكچى!

— ئەنجان قولدىن كەتكىنىنى بىلمەمدۇ؟

— تېخى بىلمەيدۇ!...

خوجا ئابدۇللا ئۇلارغا پېچىرلىدى:

— ئەمدى جىم!

تاھىر تاغسىنى ئېتىغا مىنگەشتۈرۈۋالدى. چاقاردىن ئاستا
چەقىپ، قەلئەنىڭ يىراقراق بىر چېتىگە قاراپ كېتىشتى. غالىبلار
ھويلىلاردا ھامان تالان - تاراج بىلەن بەند ئىدى. تۆتەيلەن ئۈچ
ئاتقا قەلئە تاملىرىنىڭ تېگىگە كېلىشتى. ئەمدى ھەممە ھىمايە -
چىلەر تارقاپ كېتىپ، تام ئەتراپىدا ئىنىس - جىن قالمىغانىدى.
— مانا شۇ يەردە ئارتىلىپ چۈشۈشكە ئەپلىك جاي بار، — دېدى
خوجا ئابدۇللا.

ھەممىسى ئاتلىرىدىن چۈشۈشتى. تاھىرنىڭ شېرىكى خۇرچۇندىن

يۆگەم قىلىنغان ئارغامچا ئالدى. تۆتەيلەن مەخسۇس پەلەمپەيدىن تام
ئۈستىگە چىققاندا خوجا ئابدۇللا مەۋلانا پەزىلىدىنكىگە يانداشتى:
— مەۋلانا سىزنى دەرۋازىدىن ئاتلىق چىقىرىش خەتەرلىك.
تونۇپ قالدۇ.

— مېنەتدارمەن، ئۇستازىم!
خوجا ئابدۇللا قوينىدىن بىرنەرسە ئېلىپ، مەۋلانانىڭ قولىغا
تۇتقۇزدى. بۇ — ئىچى ئالتۇنغا تولغان ئېغىر كۆن قاپچۇق ئىدى.
— بۇنى سىزگە خانىم ھەزرەتلىرى ئەۋەتكەنىدى، — دېدى
خوجا ئابدۇللا.

— ۋەقەدىن خانىم ھەزرەتلىرىمۇ خەۋەر تاپتىمۇ؟
— ھەزرەت خانىم يىغلاپ مەندىن ئىلتىماس قىلدى. ئەھمەد
تەنبەل سىز ئارقىلىق بېگىم ۋە خانىملارنى شەرمەندە قىلماقچىكەن.
ئەمما بىز تىرىك بولساق، بابىر مىرزىنىڭ ئائىلىسىگىمۇ، مۇبارەك
نامىغىمۇ داغ چۈشۈرمەيمىز!

مەۋلانا قاپچۇقنى ئېلىپ قويۇن يانچۇقىغا سېلىۋېتىپ:
— مەن توغرا بابىر مىرزىنىڭ ھۇزۇرىغا يول ئالىمەن! — دېدى.
— مەۋلانا، — دېدى خوجا ئابدۇللا مەيۇس ئاۋاز بىلەن، —
بىز خانىم ھەزرەتلىرى بىلەن سىزگە باشقا بىر مەسلىھەت
بەرمەكچىدۇق.

ئەنجاندا ئەرەب تىلىنى خوجا ئابدۇللاچىلىك ياخشى بىلىدىغان
ئادەم يوق ئىدى. بىر چاغلاردا مەۋلانا پەزىلىدىنمۇ شۇ ئادەمدىن
ئەرەب تىلىدىن ساۋاق ئالغانىدى ۋە شۇنىڭدىن بۇيان ئۇنى
ئۇستاز دەپ ئاتايتتى:

— قانداق مەسلىھەت بولسا باش ئۈستىگە، ئۇستازىم!

— سەمەرقەندكە تاھىر بەگ بارىدۇ.
— مەن تاغامنى بىللە ئېلىپ كەتسەمچۇ؟ — دېدى تاھىر.
— ياق، تاھىر بەگ، سىز چاپار مەنسىز، بەلكى بابىر مىرزا سەمەر-
قەندىنى تاشلاپ چىققاندۇ... مەۋلانا، سىزنىڭ ئالاھىدە ئىستېدا-
تىڭىز بار. سىز ئۆزىڭىزگە ئېھتىيات قىلىشىڭىز كېرەك. ماۋەرائۇن-
نەھردىكى بۇ پاتىپاراقچىلىق يېقىن ئارىدا بېسىلماسلىقى مۇمكىن.
مەۋلانا، سىز بىر ۋاقتلاردا ھىراتقا كېتىش پىكرىڭىز بارلىقىنى
ئېيتقانىڭىز. ئەمدى شۇ پىكرىنى ئەمەلگە ئاشۇرىدىغان پەيت كەلدى.
ھىراتقا بىر قېتىم بېرىپ كەلگەن مەۋلانا پەزىلىدىن تىنچىمىغان
ئۆلكىلەردىن ئايلار داۋامىدا مېڭىپ ئۆتىدىغان چەكسىز مۇشەققەتلىك
يوللارنى كۆز ئالدىغا كەلتۈردى. دە، يۈرىكىنى غەم باستى.
جاراھەتلەنگەن قولىنىڭ ئاغرىقى بايا ئېسىدىن چىققانىدى، ئەمدى
بۇ ئاغرىق يېڭى بىر كۈچ بىلەن قايتىپ كەلدى. مەۋلانا ئاغرىۋاتقان
بېلىكىنى چاڭگاللاپ:

— مەن ۋەتەننى قانداق تەرك ئېتەي، پىرىم؟ — دېدى.
— ھازىر ئەلىشىر ناۋايى ياشاپ تۇرغان خۇراسانمۇ بىزگە
ۋەتەن ئەمەسمۇ، مەۋلانا؟
— ۋەتەن، ئەلۋەتتە... ئەمما مەن... بەلكى قايتىپ كېلەلمەسمەن.
ئۆيۈمدە كىتابلىرىم، لايىھىلىرىم قالغان. تاھىر جىيەن!...
— ھازىرلا قايتىپ بېرىپ، ھەممىسىنى تىقىپ قويىمەن، خاتىرجەم
بولۇڭ، موللا تاغا!

مەۋلانا پەزىلىدىن خانزادە بېگىمنى ئەمدى ئۆمۈرۋايەت
كۆرەلمەسلىكىنى ئالدىن سېزىۋاتقاندا يۈرىكى ئويۇشتى.
خوجا ئابدۇللا بىلەن قۇتلۇق نىگار خانىمنىڭ ئۇنى ھىراتقا كەتكۈزۈۋات-

قانلىقنىڭ بىر سەۋەبى مەۋلانا بىلەن خانزادە بېگىم ئارىسىدىكى
نازۇك مۇناسىۋەت ۋە شۇنىڭغا ئائىت يۇقىرى-تۆۋەن سۆزلەر ئىدى.
مەۋلانا ھىراتقا كېتىشى بىلەن خانزادە بېگىمنىڭ ئەتراپىدا
بولۇۋاتقان گەپ-سۆزلەر چاپسانراق بېسىلىشى مۇمكىن ئىدى.
مەۋلانا شۇنى ئويلىدى-دە:

— مەيلى، ئۇستازىم، — دېدى، — مەن بابىر مىرزانىڭ نامىنى
پاك تۇتۇش ئۈچۈن ھەر ئىشقا تەييارمەن. ئەمما بىر ئىلتىماس:
خانم ھەزرەتلىرىگە ئېيتسىلا، يالغان گەپ-سۆزلەرگە ئىشەنمىسۇن.
خانزادە بېگىم ھالال ۋە پاكىزلىكتە تەڭدىشى يوقتۇر!

— سىزمۇ شۇنداقسىز، مەۋلانا، مەن بىلىمەن. بىز بۇنىڭغا ئىشەن-
مىسەك چېنىقىمىزنى گۆرۈگە قويۇپ، بايقىقى ساقچىلارنى ئالداپ
يۈرمەيتتۇق. مەن ئۆمرۈمدە شۇنداق ئىشلارنى قىلارمەن، دەپ
ھېچ ئوينىمىغانىدىم. مانا تاھىربەگ ماڭا كۈچ-قۇۋۋەت بەردى.
ئەمما دۈشمەنلەرنىڭ پىتىنخورلۇقىمۇ كىشىنى مەجبۇر قىلىدىكەن!

— سىلەر ماڭا يېڭىدىن جان ئاتا قىلىدىڭلار، ئۇستازىم! ئەمدى
ئۆزىڭىزمۇ ئېھتىيات قىلىڭ! جىيەنىم سەنمۇ!...

— راست، پىرىمۇ ئەنجاندىن ئۇزاقراققا كەتسە، خاتىرجەم
بولاتتۇق! — دېدى تاھىر.

— ھەممىمىز كەتسەك، خانىم ۋە بېگىمىلەرگە كىم مەدەت
بولدۇ؟ — دېدى خوجائابدۇللا، — شورلۇق ئاجىزەلەر ھازىر مېنى
كۆتۈپ تۇرغان بولۇشى مۇمكىن.

ئاسماننىڭ شەرق تەرىپىدىن بىر پارچىسى سەل ئاقىرىپ
كېلىۋاتاتتى. مەۋلانا پەزىلىدىن شۇنى كۆرۈپ ئارغامچىنى بېلىگە
باغلاشقا باشلىدى.

— نېسىپ بولسا تېخى يەنە كۆرۈشەرەمىز، موللاتاغا!

— تاھىر جىيەنەم، مېنىڭ لايىھىلىرىم... سىزغان سۈرەتلىرىم يوقىلىپ كەتمسۇن. سەن نەۋكەر ئادەمسەن، ئاسىرىشنىڭ قىيىن. شۇنىڭ ئۈچۈن ئىلاجى بولسا ھەممىسىنى خانزادە بېگىمگە بەرگىن — بەجاندىل!

— مەن بۇ ئىتتىماسىڭىزنى خانزادە بېگىمگىمۇ يەتكۈزۈمەن! — دېدى خوجا ئابدۇللا.

ئۇلار قۇچاقلىشىپ خەيرلەشتى. كېيىن مەۋلاننى بېلىگە باغلىغان ئارغامچا ياردىمىدە ئون بىر گەز ئېگىز تامدىن تۆۋەنگە چۈشۈردى. مەۋلانا تاڭ يورۇغاندا قۇۋاننىڭ يولىغا چىققاندى.

ئەمما قورغان ئىچىدە قالغان خوجا ئابدۇللا ئەتىسى كۈنى چاشكا ۋاقتىدا خاقان دەرۋازىسىنىڭ يېنىدا تۇرىدىغان بىر مۇرىدىنىڭ ھويلىسىدا يوشۇرۇنۇپ ئولتۇرغاندا ئەھمەد تەنبەلنىڭ ئادەملىرى ئۇنى قولغا چۈشۈردى. چاقاردا قولى باغلاقلق ياتقان ساقچىلار قاتتىق قىستاق ئاستىدا مەۋلانا پەزىلىدىننى كىم ئازاد قىلغىنىنى ئەھمەد تەنبەلگە ئېيتقاندى.

ئەھمەد تەنبەل خوجا ئابدۇللا تۇتۇلغان جايغا ئات چاپتۇرۇپ كەلگەندە كوچىغا ئادەملەر توشۇپ كەتكەنىدى. قولى كەينىگە باغلانغان كۆڭلەكچان خوجا ئابدۇللا قوراللىق نەۋكەرلەر قورشاۋىدا ئاستا مېڭىپ كېتىۋاتاتتى. ئۇنىڭ پۇتلىرىنىڭ ماغدۇرى قالمىغان، رەڭگى ئۆچكەن ئاق سەللىسى ۋە كۆڭلىكىنىڭ ئاقلىقى ئۆسكەن ساقلىنى ئادەتتىكىدىن قاراراق كۆرسىتەتتى.

خەلق ئەھمەد تەنبەلگە يول بېرىپ چەتلەندى. خوجا ئابدۇللانى ھەيدەپ كېتىۋاتقانلار توختىدى. ئەھمەد تەنبەلمۇ ئېتىنى تىزگىنىدىن

تارتىپ توختاتتى:

— ھە، ئالدامچى پىر! — دېدى، — بىزگە شۇنچە دۈشمەن-
لىكلەر قىلغىنىڭىز ئازىدى؟ ئەمدى ساقچىلارنى ئالداپ، ھارمى
موللىچاقنىمۇ قاچۇرۇپسىز!

— مەن بىر بىگۇناھ ھۈنەرۋەننى ئادالەتسىز ئۆلۈمدىن قۇتۇل-
دۇردۇم، خالاس!

— ساقچىلارغا يالغان مۆھۈرلەر كۆرسىتىشكە ئۇيالىمىدىڭىزمۇ،
ئالدامچى پىر؟

ئونلاپ كۆزلەر خوجا ئابدۇللاغا تىكىلدى، ئەگەر خوجا ئابدۇللا
تەنبەلدىن قورقۇپ ھودۇقسا، ئۆزىنى يوقىتىپ قويسا، گۇناھى
بويىغا چۈشكەندەك كۆرۈنۈشى مۇمكىن ئىدى، شۇنى ئويلاپ خوجا-
ئابدۇللا ئىلاجىنىڭ بارىچە دادىل سۆزلەشكە تىرىشتى:

— مەن ساقچىلارغا بابىر مىرزىنىڭ مۆھۈرىنى كۆرسەتتىم.
چۈنكى بابىر مىرزىنى ئەنجاننىڭ يېگانە پادىشاھى دەپ بىلىمەن!

— سەن، ئىمانسىز، مۇرىدلىرىڭنى يەنە ئالداۋاتىسەن! بابىر مىرزا
سەمەرقەندتە ۋاپات بولغان. ھازىر تاجۇتەخت جاھانگىر مىرزىنىڭكى!
— مۇسۇلمانلار، بۇ گەپكە ئىشەنمەڭلار! ئەلەمدۇلىللاھ،

بابىر مىرزا تىرىك! ئەنجانغا يەنە كېلىدۇ!

— يالغان! خالايىق، سىلەرگە ئوخشاش مۇرىدلىرىنى ئالداپ
يۈرگەن ئەيىبىنى يوشۇرۇش ئۈچۈن ئىپلاس بىر ھارامدىن
بولغاننى بىزدىن قاچۇرغان بۇ ئىمانسىز پىر تاشپوران قىلىپ
ئۆلتۈرۈلۈشى كېرەك! تاش ئېتىڭلار بۇنىڭغا! ساۋاب تىلىسەڭلار
تاش ئېتىڭلار!

ئەھمەد تەنبەل ئېگەر ئۈستىدىن ئوغلاقچىلارغا ئوخشاپ

پەسگە ئېڭىشتى - دە، ئۇزۇن قولى بىلەن يەردىن مۇشتەك بىر تاشنى ئالدى. كېيىن قەددىنى ئوڭشاپ، تاشنى خوجا ئابدۇللاغا قارىتىپ ئاتتى. خوجا ئابدۇللاننىڭ كەڭ كۆكسىگە "گۈپ" قىلىپ تەگكەن تاش ئاق كۆڭلىكىدە چاڭ - توپا ئىزى قالدۇرۇپ، يەرگە يۇمىلاپ چۈشتى. ئاغرىقىدىن خوجا ئابدۇللاننىڭ كۆزلىرى ياشلاندى، نەپىسى سىقىلدى. نەۋكەرلەردىنمۇ بەزىلىرىنىڭ يەرگە ئېڭىشىپ تاش ئىزدەۋاتقانلىقىنى كۆرگەن خوجا ئابدۇللا ئاۋازى تىترەپ:

— مۇسۇلمانلار! — دېدى ۋە ھامان جىم تۇرۇشقان خالايسىققا تىكىلدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا يىگىرمە ياشلاردىكى بويىنى يوغان بىر يىگىتنى كۆردى - دە، بىر چاغلاردا يالغان پىتنە - پاسات تارقاتتى دەپ ئەيىبلەنىپ ئۆلتۈرۈلگەن مىراب دەرىۋىش كالىنى ئەسلىدى. بۇ يىگىت ئاشۇ مىرابنىڭ ئوغلى ئىدى. خوجا ئابدۇللا شۇ چاغدا ياش بابىرغا بىر ئېغىز: "بۇنى قەتل قىلىدۇرماڭ" دېسە، ئېھتىمال مىراب ھازىرغىچە تىرىك يۈرەتتى. شۇ چاغدا ئەھمەد تەنبەلگە ئوخشاش بەگلەرنىڭ كۆڭلىگە قاراپ دەرىۋىش كالىنى قۇتۇلدۇرۇپ قالالمىغىنى ئۈچۈن ئەمدى خوجا ئابدۇللاننىڭ قەلبىدە ئارمان قوزغالدى. ھازىر ئۆزىمۇ ئاشۇ مىرابنىڭ ئەھۋالىغا چۈشتىغۇ! نېمە ئۈچۈن پەرۋاسزلىق قىلدى؟ مىرابنىڭ ئوغلى ئاتىسىنىڭ قەستى ئۈچۈن خوجا ئابدۇللاغا تاش ئاتسا، بەلكى ھەقىلىق بولار!... لېكىن بىگۇناھ مېھمارنى قۇتقۇزۇپ، ئۆزى بالاغا قېلىۋات - قان خوجا ئابدۇللاغا ھېچكىم تاش ئاتمىدى، - مۇسۇلمانلار! - يالۋۇ - رۇپ تەكرارلىدى خوجا ئابدۇللا، - مەن ئادالەت يولىدا جان بېرىشتىن قورقمايمەن! ئادالەت كىم تەرەپتە، شۇنى بىر ئويلاپ كۆرۈڭلار. ئىننى ئاكىسىغا دۈشمەن قىلغانلار كىملەر؟ ياخشىلارغا

ھەسەت قېلىپ، پېيىگە پالتا چېپىۋاتقانلار كىملەر؟! بۇ قارا كۈنلەرنى
بېشىمىزغا سالغانلار كىملەر!؟

— سەن ئۆزەڭ! — دەپ ۋارقىردى ئەھمەد تەنبەل.

— مەن بابىر مىرزىغا كىچىكىدىن ئىلىم ئۆگەتتىم. لىسان ئۆگەتتىم.
مەن ئۇنى ئادىل پادىشاھ بولۇشقا ئۈندىدىم. ماۋەرائۇننەھر يەنە
بىرلەشسۇن ۋە يۇرت ئىچكى ئۇرۇشلاردىن قۇتۇلسۇن، دېدىم.
بابىر مىرزا مەردانە ئىشلارنى قىلىپ، سەمەرقەند بىلەن ئەنجاننى
بىرلەشتۈرگەندە مەن ياخشى ئارزۇلىرىمغا يەتكەندەك خۇشاللانغانم.
دېدىم. ھالبۇكى، مەملىكەت يەنە پارچىلاندى، يۇرت ۋەيران
بولدى! خالايسىق، ئەگەر مېنى ئۆلتۈرۈش بىلەن مۇشكۈلۈڭلار
ئاسان بولسا، مەيلى، ئۆلتۈرۈڭلار!

— تاشبوران قىلىڭلار! — بۇيرۇدى ئەھمەد تەنبەل خالايسىققا.

ئادەملەر توپىنىڭ كەينىدە رەك يىغلامسىرىغان ئاۋاز ئاڭلاندى:
— شەيخۇلىئىسلام پەتىۋا بەرمىگۈچە تاشبوران قىلىشقا ھەققىمىز

يوق!

قېرى بىر كىشى:

— پىرنىڭ قارغىشىدىن قورقىمىز! — دېدى.

نەۋكەرلەرمۇ قوللىرىدىكى تاشلىرىنى خوجائابدۇللاغا ئېتىشقا
جۈرئەت قىلالماي، ئەھمەد تەنبەلگە قاراشتى. ئەھمەد تەنبەل يۈز
بېشىغا بۇيرۇدى:

— ئۇنداق بولسا قىلىچىڭنى ئال، كاللىسىنى كەس! بويىنىغا

تىغ ئۇر!

زەڭگىدەك قاپقارا ئوتتۇرا ياشلىق يۈز بېشى كۈمۈش ساپلىق
قىلىچىنى غىلاپىدىن ئېرىنىپ رەك سۇغۇردى. خوجائابدۇللا ئۇنىڭغا

تىكىلىپ، پەس ئاۋاز بىلەن دېدى:

— مەن دەلەپ، ھوشيار بولۇڭ، مېنىڭ قېنىم يەتتە پۇشتىڭىزغا

چاچرايدۇ!

خالايق ئارىسىدىن قورقۇش ئارىلاش سادا ئاڭلاندى:

— پېرىنىڭ قېنى تۇتىدۇ ھەممىمىزنى!

يۈزبېشىنىڭ قولىدىكى قىلچى تىترەشكە باشلىدى. ئۇ ئەھمەد

تەنبەلگە قاراپ يېلىندى:

— ئۆتۈنمەن، بۇ ئىشتىن مېنى ئازاد قىلىڭ!

ئەھمەد تەنبەل ئۇنىڭغا غەزەپ قىلىپ يەلكىسىگە قامچا ئۇردى.

— سېنى يۈز بېشىلىقتىن قالدۇرىمەن، قورقۇنچاق!

ئەھمەد تەنبەل باشقا نەۋكەرلىرىگە بۇيرۇدى:

— بۇ ئىمانسىزنى دەرۋازىخانغا ھەيدەڭلار! خالايق شۇ يەردە

قالسۇن! كىم بىزگە ئەگەشسە قىلچ بىلەن چېپىڭلار! ئايماڭلار!

نەۋكەرلەرنىڭ بىر قىسمى خوجا ئابدۇلانى دەرۋازىخانغا

ھەيدەپ كەتتى. قالغان نەۋكەرلەر خالايقنىڭ يولىنى توسۇپ،

خوجا ئابدۇلانىڭ كەينىدىن بارغىلى قويمىدى.

ئارىدىن يېرىم سائەت ئۆتكەندىن كېيىن ئەھمەد تەنبەل ئادەم-

لىرى بىلەن ئوردا تەرەپكە ئات چاپتۇرۇپ قايتىپ كەتتى.

شۇنىڭدىن كېيىن دەرۋازىخانغا بارغان ئادەملەر خوجا ئابدۇلانىڭ

تورۇستىكى يوغان لىم ياغىچىغا ئېسىپ ئۆلتۈرۈلگىنىنى كۆرۈشتى.

مەرھۇمنىڭ ئاق سەللىسى ئايغى تېگىدە چۇۋۇلۇپ ياتاتتى.

بويىنى بولسا تىرىك ۋاقتىدىكىدىن بىلىنەر- بىلىنمەس ئۇزارغانىدى.

ئادەملەر ئۇنى داردىن ئاستا چۈشۈرۈپ ئېلىشتى. كېيىن ئورنىغا

سەللىسىگە ئوراپ، شېھىتلەردەك كۆمۈشتى.

ئۈستى - ئۈستىگە ياغقان باھار يامغۇرى يوللارنى پاتقاق قىلىۋەت-
كەن. ئەنجاندا يۈز بەرگەن پاجىئەلەر خەۋىرىنى تېزىرەك سەمەر-
قەندكە يەتكۈزۈش ئۈچۈن لاي چاچرىتىپ، ئات چاپتۇرۇپ كېتىۋاتقان
تاھىر ئەمدى قۇۋاغا يېقىنلاشتى. ئەگەر بابىر مىرزا ئوڭشالغان بولسا ۋە
ئەنجانغا ئىشىنىپ، سەمەرقەندنى تاشلاپ چىقسا، ئەھۋال ھازىر-
قىدىن يامان بولۇشى مۇمكىن. تاھىر شۇنى ئويلاپ، ئاستىدىكى
ئۇچقۇر ئېتىنى دېۋىتەتتى. ئەمما ئات قانچىلىك زور ۋە ئۇچقۇر بول-
مىسۇن، تىزغا چىقىدىغان پاتقاق ئۇنىڭ يولىنى ئاينىتىمايتتى،
ھالىنى كەتكۈزەتتى. چىپىپ كېلىۋاتقان ئات پاتقاققا يېقىلىپ
چۈشتى - دە، قايتىدىن تۇرالماستىن، بۇرىدىن قان كېلىپ، جان
بەردى. تاھىر ئۇنى يول ئۈستىدە قالدۇرۇپ، ئېگەر، يۈگەنلىرىنى
ئالدى - دە، قۇۋادىن باشقا ئات تاپتى ئەمما بىر كۈن ماڭماستىن
بۇ ئاتمۇ ھالىدىن كېتىپ يىقىلدى. نېرى تەرەپتە خوجەند،
جىززاخ يەنە ئون كۈنلۈك يول... تاھىر ئاسماندا ئۇچۇپ كېتىۋات-
قان قۇشلارغا ھەۋەس ۋە ئارمان بىلەن قارىدى.

*

*

*

بىراق تاھىر قۇش بولۇپ ئۇچقاندىمۇ ئەمدى بابىرنى سەمەر-
قەندتىن تاپالمايتتى. بابىر كېسەلدىن تۇرغان پېتى ئانىسى
ۋە ئۇستازىنى قۇتقۇزۇشقا ئالدىراپ، سەمەرقەندنى ئاللىقاچان
تاشلاپ چىققاندى. ئۇنىڭغا كەلگەن خەۋەرلەرگە ئاساسلانغاندا،
ئەنجان قامالى تېخى ئۇزۇن داۋام قىلىشى كېرەك ئىدى. ئەنجاندا
بىر يىلغا يېتەرلىك زاپاس بار ئىدى. شۇنچىلىك ئەبگارلىقى بىلەن

سەمەرقەند يەتتە ئايلىق قامالغا چىدىغاندا ئون ئىككى مىڭ قوينا
بار ئەنجان قورغىنى خوجا ئابدۇللا دەك يۈرەكلىك ئادەم رەھسەرلى-
كىدە تېخى بەش - ئالتە ئاي "غىڭ" قىلماي تۇرۇشى شۈبھىسىز سىزد-
لەتتى. شۇ تۇيغۇ بىلەن مىڭغا يېقىن ئادەمنىڭ ھەممىسىنى
سەمەرقەندتىن ئېلىپ چىقىپ كېلىۋاتقان بابىر بۇلۇنغۇر، خال-
لىيە ① قشلاقلاردىن ئۆتۈپ، سەنگىزار دەرياسىغا يېقىنلىشىپ
قالغانىدى.

ئېغىر كېسەللىكتىن يېقىندا تۇرغان بابىر يەنە ئۈزۈلۈپ قالما-
لىقى ئۈچۈن ئۇنى تۆت ئاتلىق مەپىگە ئولتۇرغۇزغانىدى،
تەكتىگە يۇمشاق مامۇق سالغانىدى. مەپىنىڭ ئىشىك ۋە دېرىزىلە-
رىگە ئېسىلغان قىزغۇچ يىپەك پەردىلەر يولىنىڭ ئويما-چوڭقۇرلىرىدا
ئۈزلۈكسىز سىلكىنىپ ئويىناپ باراتتى. پەرياستۇققا يانباشلاپ
ئولتۇرغان بابىر ئارىلاپ - ئارىلاپ ئورنىدىن قوزغىلىپ، مەپىنىڭ
ئارقا تەرىپىدىكى پەردىنى قايرىپ يىراقلارغا تىكىلىپ قارايتتى.

ئۇنىڭ قوشۇنىدىن بەش - ئالتە چاقىرىم يىراقلىقتا يەنە بىر
مەپە كېلىۋاتاتتى بىرمۇنچە ئاتلىقلار قوغداپ كېلىۋاتقان بۇ چىرايلىق
مەپىدە بابىرنىڭ ھامماچىسى مېھرىنىڭ خانىم ۋە لايىقى ئايىشە بېگىم
سەپەر قىلماقتا ئىدى. بابىر سەمەرقەندنى تاشلاپ كەتمەكچى
ئىكەنلىكىدىن بۇخارادىكى سۇلتان ئەلى مىرزا ئاللىقاچان خەۋەر-
تاپقان ۋە پايتەختنى دەرھال ئىگىلەش ئۈچۈن شەھەرسەبىزگە كېلىپ
تەييارلىنىپ تۇراتتى. بابىر ئۆز رەقىبى سۇلتان ئەلى مىرزدىن
ياخشىلىق كۈتمەيتتى ۋە لايىقىنى ئۇنىڭ قولى ئاستىدا قالدۇرغۇسى
كەلمەيتتى. بىرچاغلاردا بايسۇنقۇر مىرزدىن قاتتىق جەبىر

① خالىيە - ھازىرقى غەللە ئارال يېنىدىكى قەدىمكى قشلاق.

كۆرگەن مېھرىنىڭ نىگار خانىم ۋە ئايىشە بېگىمىلەرمۇ بۇنىڭدىن كېيىنكى خەۋپ - خەتەرلەردىن تېزىرەك قۇتۇلغۇسى كېلەتتى. ھازىر ئۇلار ئۈچۈن ئەڭ بىخەتەر جاي تاشكەنت ئىدى. تاشكەنت خانى مەھمۇدخان مېھرىنىڭ نىگار خانىمنىڭ ئاكىسى، ئايىشە بېگىمنىڭ ئاچىسى رازىيە سۇلتان بېگىمىمۇ تاشكەنتكە، مەھمۇدخانغا ياتلىق قىلىنغان. تاشكەنت يولى جىززاخقىچە ئەنجان يولى بىلەن بىر. مانا شۇ سەۋەبلەرگە، ئاساسەن، بابىر ھامماچىسى ۋە لايىقىنى پۈتۈن ئادەملىرى، كۆچ ۋە يۈك - تاغلىرى بىلەن بىللە قوغداپ ئېلىپ كېتىۋاتاتتى. پەقەت ئۆرپ - ئادەتنى بۇزماسلىق ئۈچۈن كۈيئوغۇل بىلەن بولغۇسى كېلىن ئارىلىقىدا بەش - ئالتە چاقىرىملىق مۇساپە قالدۇرۇلۇپ، ئىككى توپ بولۇپ كېتىۋاتاتتى. كەچقۇرۇن سەنگىزاردىن ئۆتۈپ كۆپكۆك ئېدىرلاردا تۇنەش ئۈچۈن توختىغان. دىمۇ شۇ مۇساپىنى ساقلاپ، ئىككى جايغا چېدىر ۋە ئوتاق تىكشتى. يانپىغىرلاردا لاللىلەر ئېچىلغان، ھاۋا ناھايىتى يېقىملىق، بابىر يۇمران كۆكات ئۈستىگە قەدەم قويغاندا ئۆزىنى خېلى يەڭگىل سەزدى.

سەمەرقەندتىن چىقىۋاتقاندا ۋۇجۇدىنى بېسىپ ياتقان ئېغىر غەم - غۇسسۇلار ئەمدى ئاستا - ئاستا تارقاپ كېتىۋاتقاندا تۇيۇلدى. پايتەختنى شۇنچە مۇشەققەتلەر بىلەن ئېلىپ، ئاخىر ئۆز ئىخ - تىيارى بىلەن باشقىغا قالدۇرۇپ كېتىشى ئۇنىڭغا كېيىنكى يىللاردا قىلغان بارچە ھەرىكەتلىرىنى بىھۇدە كۆرسىتىپ، كۆڭلىنى بىئارام قىلغانىدى. ھازىر مانا بۇ كۆكلەم ئېدىرلاردا يايىراپ نەپەس ئېلىۋېتىپ، ئانىسى ۋە ئۇستازىنى قۇتقۇزۇش نىيىتىدە كېتىۋاتقىنى، بۇنىڭدا بىرئالىجانابلىق بارلىقىنى، لايىقىنى ئاسارەتتىن قوغداپ

ئېلىپ كېتىۋاتقانلىقىنىڭمۇ مەردلىكتىن ئىبارەت ئىكەنلىكىنى
ئويلىدى. دە، كۆڭلى بىرقەدەر ئارام تاپتى.

تۆمۈر دارۋازىسى دەپ ئاتالغان داڭلىق دارادىن ئۆتكەندىن
كېيىن بابىر مەپىنىڭ ئىشىكىنى ئېچىپ مىراخورنى ① قىچقارتتى.

مىراخور مەپىگە يېقىن كەلگەندە:

— ب.ب. بوز ئا-ئا-ئېتىمنى كەل-ت-ت-تۈرۈڭ، — دەپ

بۇيرۇدى.

ئۇ ساقىيىپ كەتكەندەك كۆرۈنسىمۇ، ئەمما تېخى تىلىدا ئاشۇ
كېسەلنىڭ ئاسارتى بار ئىدى. ئۇنىڭ دۇدۇقلىنىپ سۆزلىشىدىن
ئەنسىزگەن قاسىمبەگ:

— ئەمىرزادەم، ئات نېمىگە كېرەك؟ — دېدى، — مەنمە كچمۇسىز؟
بابىر يەنە تىلى تۇتۇلۇشى مۇمكىنلىكىنى سېزىپ، تەستىق
مەنىسىدە سۆزىنى بېشىنى لىگىشتى. دە، مىراخورغا "ئېيتقىنىمنى
قىلىڭ!" دېگەندەك قارىدى.

مەپە يۈرۈپ كېتىۋاتاتتى. مىراخور:

— باش ئۈستىگە! — دەپ ئاتقا كەتتى.

قاسىمبەگ ئارقىداراق كېلىۋاتقان تېۋىپنى قىچقارتتى، كالتە
ئاق ساقاللىق ۋىجىك تېۋىپ مەپىگە ياندىشىپ، بابىردىن يەنە
ئۈچ تۆت كۈن ئات مەنمە سىلىكىنى ئىلتىماس قىلدى. ئەمما بابىر
ئۆزىنى ياخشى ھېس قىلماقتا ئىدى:

— ب.ب. بىر-پەس ئات-لىق يۈرەي!

① مىراخور — "ئەمىرى ئاخور" دېگەن سۆزدىن كەلگەن بولۇپ پادىشاھ
ئات باققۇچىلىرىنىڭ باشلىقى، دېگەنلىك بولىدۇ.

— تىلىڭىزدىكى دۇدۇقلىق كەتسىگۈچە سەۋر قىلىڭ،

ئەمىزادەم!

ئېگەر — لىجابدۇقلىرىدىكى ئالتۇن بېزەكلەر قۇياش نۇرىدا يالت-
يۇلت قىلىۋاتقان بوز ئاتنى ئات باقار يېتىلەپ كەلدى.
قاسىمبەگ ئۇنىڭغا:

— قايت! — دېدى — دە، بابىرغا مەپىدە تىنچراق كېتىۋېرىشىنى

مەسلىھەت بەردى.

ئۇنىڭ بىلەن تېۋىپ بابىرنىڭ يەنە ئۈزۈلۈپ قېلىشىدىن ئەستايە-
دىل قورقماقتا ئىدى. ئەمما بابىر ئاتنى ئارقىغا يېتەكلەپ كېتىۋاتقان
ئات باقارغا كۈلۈپ قارىدى — دە:

— يا — ياق، ئاتنى كە — كەل — تۈرۈڭ! — دېدى. كېيىن قاسىم —

بەگكىمۇ كۈلۈمسىرەپ سۆزلىدى، — ئە — ئە — ئەنسىرمەڭ!

ئات باقار ئاتنى يەنە مەپە ئالدىغا يېتەكلەپ كەلدى، مەپە
توختىدى، بابىر ئۇنىڭ باسقۇچىغا دەسسەپ، بوز ئاتنىڭ ئېگىرىدىن
تۇتتى — دە، بىر سەكرەپ ئاتقا مىندى. ئات باقار بۇنىڭدىن زوقى
كېلىپ ھىجايىدى ۋە تىزگىننىڭ ئۈچىنى بابىرنىڭ قولىغا تۇتقۇزدى.
قاسىمبەگ بابىرنى كەينىدىن ئاستا كۆزىتىپ باردى، ئەگەر ئۇنىڭ

ھالىسىزلىقىنى سېزىلسە دەرھال ياردەم قىلماقچى بولدى.

ئەمما جىززاخقا يېتىپ بارغاندىمۇ ئات ئۈستىدىكى بابىرنىڭ

ھالىسىزلىقىنى سېزىلمەدى.

كېچىكىدىن ئات مىنىپ سۆڭىكى قاتقان چەۋانداز كېيىنكى
كۈنلەردە ئاتقا مىنىشنى ناھايىتى سېغىنغانىدى. مەپىنىڭ يۇمشاق
مامۇقلىرى ئۇنىڭغا كېسەل ياتىدىغان تۆشەكنى ئەسلىتەتتى. تەكتىدىكى
بوز ئاتنىڭ شوخ قەدەم ئېلىشى ۋە ساغلام بىر قۇدرەت بىلەن

ئويناقلشى بولسا بابىرنىڭ ئەزالىرىدا خېلىدىن بېرى ئۈگدەپ ياتقان ياشلىق كۈچلىرىنى ئويغاتقاندا بولاتتى. ئۇ ئاتلىق يۈر-گەنسېرى بەدىنى ياپراپ، كۆڭلى - كۆكسى ئېچىلىپ باراقتى.

جىزراختىن نېرىراقتىكى يېشىل ئېدىرلارغا بېرىپ تۈنەش ئۈچۈن توختىدى ۋە ئىككى جايغا چېدىر تىكتى. بابىرنىڭ بۈگۈن ئاتلىق يۈرگىنى ۋە ئۆزىنى ناھايىتى ساغلام سېزىۋاتقىنى ھەققىدىكى خەۋەر ھامماچىسى بىلەن لايىقغىمۇ يېتىپ بارغانىدى.

مېھىر نىگارخاننىڭ كۈيئوغۇلغا ھامما، شۇنىڭ بىلەن بىللە، قىزغا ئانا ئىكەنلىكى سوۋغا - سالام ئەۋەتىش ۋە باردى - كەلدى قىلىش ئۈچۈن قولايلىق ئىدى. نامازشام پەيتىدە مېھىر نىگارخاننىڭ ئىشىك ئاغىسى بابىر مىرزىغا سوۋغا ئېلىپ كەلدى: چىرايلىق زەرباپ تون، ئالتۇن كەمەر، كۈمۈش دەستىلىك قىممەت باھا قامچا. تون - بابىرنىڭ ساقايغانلىقىغا خۇشال بولغانلىق ئىپادىسى، كەمەر - "كۈيئوغۇلنىڭ بېلى يەنمۇ چىڭ بولسۇن" دېگەن تىلەكنى بىلدۈرۈش رەتتى. قامچا - بۈگۈن بابىر ئاتلىق يۈرگەنلىكى تۈپەيلىدىنمىكىن؟ ياكى "پادىشاھ ئېتىنى قامچىلاپ، تېزىرەك ئەنجانغا يەتسۇن ۋە دۈشمەنلەرنى ساۋىسۇن!" دېگەن مەنەسىمۇ بارمىكىن؟ ھەر ھالدا بابىر بۇ سوۋغىلاردىن ناھايىتى تەسىرلىنىپ كەتتى.

ئەتىسى ئۇلار خوشلىشىشى كېرەك. تاشكەنت يولى شىمالغا بۇرۇلۇپ كېتىدۇ. بابىر تەرەپتىنمۇ سوۋغا ئەۋەتىلىشى لازىم. بىراق ئاياللارغا ياقىدىغان قىممەت باھا رەختلەر ۋە بېزەكلەرنى ئۇلار قەيە، - دىن تاپىدۇ؟ ھەممىسى ئەرلەر. قونغان يەرلىرىمۇ چۆل. قاسىمبەگ شۇنى بابىرغا ئېيتىپ:

— كۈمۈش لېگەنلەردە ئالتۇن پۇل ئەۋەتىپ باقساقمىكى؟ —

دېدى.

بابىر بولسا شۇ لېگەن ۋە ئالتۇنلارنى بۈگۈن بوش قالغان مەپىگە سېلىپ ئەۋەتىشنى تەكلىپ قىلدى.

— مەپىمۇ سوۋغا بولسۇنمۇ؟ بەلكى ئەتىلەرتىن ئۆزىڭىز مەپىدە يۈرەرسىز، ئەمىر زادەم؟

— خۇ— خۇدا خاھل— لاسا، يۈر— مەس— مەن. ئا— ئاجىزەلەر يۈر— سۈن.

ئاخىرقى سۆزىنى بابىر بۇيرۇق ئاھاڭىدا ئېيتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن قاسىمبەگ باشقا ئېتىراز بىلدۈرمىدى.

ئەتىسى كۈنى ئەتىگەندە ئىككى ھەشەمەتلىك مەپە كۆچ ئارتىلغان تۆگىلەر ۋە ھارۋىلىرى بىلەن بىللە شىمال تەرەپكە بۇرۇلۇپ، مىرزاچۆل ئارقىلىق تاشكەنتكە يول ئالدى.

بابىر ئۆز قوشۇنىدىن يۈز كىشىنى قوغداشقا ئاجراتقاندى، ئۇلارمۇ مەپىلەر بىلەن بىللە يىراقلىشىپ كېتىشكە باشلىدى.

ئەنجان يولىدىن چەترەكتە چوڭ بىر قاراۋۇل دۆڭ كۆرۈندى.

بابىر يالغۇز ئۆزى شۇ دۆڭنىڭ ئۈستىگە ئات چاپتۇرۇپ چىقتى— دە، ئېگەردىن چۈشتى. ئاتنىڭ چۆلۈۋىرىدىن تۇتقىنىچە چەكسىز چۆلدە بارغانسېرى كىچىكلەپ كېتىۋاتقان مەپىلەرگە ئاز ۋاقىت تىكىلىپ

تۇردى. گويا ئۇ شۇ تۇرۇشىدا لايىقى بىلەن خوشلاشتى، ئۇنىڭغا ئۆز ئېھتىرامىنى بىلدۈرۈپ، ئاق يول تىلىگەن بولدى.

بابىر يۈز كۈن سەمەرقەندتە تۇرۇپ ئايىشە بېگىم بىلەن بىرەر قېتىم يۈزمۇيۈز كۆرۈشكەن ئەمەس. بۇنىڭغا ئۆرپ— ئادەتمۇ يول

بەرمىدى، ياشلىق ھاياسمۇ توسالغۇ بولدى. كۆك سارايدا يېزىشقا باشلىغان غەزىلىنىڭ "نە كۈن بولغاي ۋىسالىڭگە مېنى دىلخەستە

يەتكەيمەن" دېگەن قۇرى ئېسىگە چۈشتى. كېيىن ئات ئۈستىدە
كۈن بويى يول يۈرۈپ كېتىۋېتىپ ئويىدا مۇشۇ غەزەلنى داۋام
ئەتكۈزدى:

مۇيەسسەر بولماسە باشىمنى قويماقلىك ئاياغىگە،
باشىمنى ئالىپ، ئەي بابىر، ئاياغ يېتىگۈنچە كېتكەيمەن.
كەچقۇرۇن تۈنەش ئۈچۈن قوشتۈگمەن دېگەن جايدا توختىغاندا
بابىر بۇ قۇرلارنى قەغەزگە يېزىپ قويدى. شېئىر شۇ قۇرلار بىلەن
تاماملىنىشى كېرەك. لېكىن ئوتتۇرىدا يەنە ئۈچ-تۆتچە بېيىت
بولۇشى كېرەك. ئۇلارنى كېيىنرەك، خاتىرجەمەرەك پەيتتە تاپماقچى
بولدى.

* * *
ئەنجاندا بولغان ۋەقەلەرنىڭ دەھشىتى تاھىرنىڭ قىياپىتىگە
كىرىپ، بابىرغا بارغانسېرى يېقىنلاشماقتا ئىدى.
بابىر ئادەملىرى بىلەن ناۋدىن ئۆتكەندە تاھىر قوقاندىن ئۆتۈپ،
خادەرۋىش چۆلىگە كىردى. بابىر چۆللەردە ئالتە قېتىم تۈنەپ،
يەتتىنچى كۈنى كەچتە خوجەندىگە يەتكەندە قارا ئېتى لايغا مېلەنگەن،
ئۆزى تونۇغۇسىز دەرىجىدە قارىيىپ، جۈدەپ كەتكەن تاھىر ئۇنىڭ
ئۇدۇلىدىن چىقتى.

بابىرنىڭ ھەممە بەگ، نەۋكەرلىرى بىلەن كېلىۋاتقىنىنى كۆرگەن
تاھىر ئاتتىن ئۆزىنى يەرگە تاشلاپ، داد سېلىپ يىغلاپ سۆزلىدى:
— نېمە ئۈچۈن سەمەرقەندى تاشلاپ كەلدىڭىز، ئەمىر زادەم؟!
بابىر ئەنجان قولىدىن كەتكەنلىكىنى ئاڭلىدى. دە، ئۇنىڭغا
پۈتۈن ئالەم زىلزىلە ئىچىدە قالغاندەك، يەر ۋە ئاسمان چايقىلىپ،
سىلكىنىپ كەتكەندەك، سولدا پارقراپ كۆرۈنگەن سىر دەريا قىرغاق.

لىرىدىن تېشىپ چىقىۋاتقاندا تۇيۇلدى.

دەريانىڭ نېرىسىدا خوجەند تاغلىرى. بۇ يەردىن ئەنجان قانچىلىك يىراق! سەمەرقەندمۇ قانچىلىك يىراق! ئۆگەي تەقدىر بابىرنى بۇ يەرگە گويا ئالداپ ئېلىپ كەلگەن ۋە بىراقلا سەمەر-قەندىنمۇ، ئەنجاندىنمۇ مەھرۇم قىلغان! ئەمدى ئۇنىڭ ئارا يولدا مۇئەللىق بولۇپ قالغىنىنى ئەنجاندىكى ئەھمەد تەنبەلمۇ، سەمەر-قەندىكى سۇلتان ئەلى مەرزىمۇ، تۈركىستاندىكى شەيبانىخانمۇ گويا يىراقتىن كۆرۈپ تۇراتتى ۋە "بالىدەك ئالدىنىپتۇ" دەپ قاقلاپ كۈلەتتى. ئۇلارنىڭ كۈلگەنلىرى ئەتراپىدىكى تاغلاردىن ئەكس سادا بولۇپ قايتىۋاتقاندا تۇيۇلاتتى.

تاھىر ئەلى دوستبەگنىڭ خىيانەت قىلىپ، دەرۋازىنى كېچىسى ئېچىپ بەرگىنىنى خوجا ئابدۇللاننىڭ بولسا بابىرغا ساداقىتى سەۋەبىدىن شۇ دەرۋازىغا ئېسىپ ئۆلتۈرۈلگەنلىكىنى ئېيتقاندا بابىر ئارتۇق بەرداش بېرەلمەي ئېتىغا قامچا سالدى. قاياققا كېتىۋاتقان-لىقىنى ئۆزىمۇ بىلمەيتتى. چاڭقىغان ئات ئۇنى دەريانىڭ يار بولۇپ كەتكەن ئېگىز قىرغىقىغا ئېلىپ كەلدى. بىردىنلا بابىر ئاخسىدا يارنىڭ ئۆرۈلۈشىدىن ھالاك بولغان ئاتىنى ئەسلىدى. ئۇ تۇرغان زېمىنمۇ ھازىر ئۆرۈلۈپ چۈشۈۋاتقاندا بىلىندى. بابىر ئېتىنى ئارقىغا بۇرىدى. لېكىن ئارقىدىكى پەس ۋە ئېگىز يەرلەرمۇ جەھەد-نەمنىڭ قەھرىگە غۇلاپ چۈشۈۋاتقاندا پۇلاڭلاپ كۆرۈندى.

بابىر ئاتىنىڭ بوينىدىن قۇچاقتىلىدى-دە، ئۆزىنى تۇتالماي يىغلىۋەتتى.

قاسىمبەگ بىلەن تېۋىپ چال ئۇنىڭ يېنىغا كېلىشتى. قاسىمبەگ قايغۇلۇق ئاۋاز بىلەن يىغلامسىراپ سۆزلىدى:

— ئەمىر زادەم، ھەممىمىزلا خانىۋەيران بولدۇق. مېنىڭ مال-مۈلكۈمنى تالانتقۇزۇپتۇ. ئوغلۇم ئېغىر يارىدار ئىمىش... بابىر بېشىنى كۆتۈردى، كۆز يېشىدىن يۈزى نەم تېۋىپ ئۇنىڭ يەلكىسىنى سىلدى.

— ئەمىر زادەم، شۈكۈر، ئانىڭىز، ئېگىچىڭىز سالامەت ئىكەن. كۆپ ئېچىنماڭ، بېشىڭىز ئامان بولسا، دۆلەت تېپىلىدۇ... ئۆزىڭىزنى ئاسراڭ، يەنە ئاغرىپ قالماڭ!

بابىر دەرۋازىخانغا ئېسىلغان ئۇستازىنى ئەسلىدى-دە، كۆزىگە يەنە ياش قۇيۇلۇپ كەلدى:

— پىرىم، مېنى كىملەرگە تاشلاپ كەتتىڭىز؟ شۇنداق ئادەمنى ئېسىپ ئۆلتۈرسە؟! مەن ئۇستازىم ئۈچۈن قىساس ئېلىشىم كېرەك! قىساس!

ئەلەم بىلەن سۆزلەۋاتقان بابىرنىڭ تىلى تۇتۇلمىغانلىقىدىن تېۋىپ چال ھەيران بولۇپ، ئۇنىڭغا تىكىلىپ قاراپ قالدى.

— ئاخىرقى نەپىسىم قالغۇچە ئېلىشىمەن!

بابىرنىڭ يۈزى قەھىر-غەزەپتىن بىر ئاقىرىپ، بىر قىزىرىپ كېتىۋاتقان بولسىمۇ سۆزلىرى راۋان ئىدى. سەمەرقەندتە بابىرنى تىلىدىن قالدۇرغان كېسەللىك-غايەت كۈچلۈك بىر روھىي زەربىنىڭ ئاقىۋىتى ئىدى. ئەمدى ئۇنىڭدىنمۇ كۈچلۈكرەك زەربە بابىرنىڭ تىلىدا قالغان دۇدۇقلۇقنى بىردىنلا يوق قىلىۋەتتى. دۈشمەنلىرىگە قارشى چەكسىز بىر نەپرەپ ۋە غەزەپ ئۇنىڭغا كۈچ-قۇۋۋەت بەرمەكتە ئىدى.

— خائىنلار جازاسىنى ئالىدۇ! چېكىنىش يوق! ئادەملەرنى

يىغىڭ! ھەممىگە ئېيتىڭ! ئەنجانغا بارىمىز!

بابىر ئېتىنى كەسكىن بۇرىدى - دە، پەرىشان بولۇپ تارقىلىۋاتى -
قان ئادەملىرىگە قاراپ كەتتى.

4

شۇ يىلى بابىر ئەھمەد تەنبەلنىڭ ئەسكەرلىرى بىلەن ئېلىشىپ،
مەرغىلان ۋە ئوشنى قولغا كەلتۈردى، ئەنجان يېنىدا دۈشمەننىڭ
بىر قىسىم ئەسكەرلىرىگە زەربە بېرىپ، ئۇلارنى قورغان ئىچىگە
چېكىنىشكە مەجبۇر قىلدى.

بىراق، بابىرنىڭ بەگلىرى دەسلەپكى غەلبىلەردىن مەغرۇرلىنىپ،
يەنە بىپەرۋالىق قىلىشتى. بىر كۈنى ئەنجان يېنىدىكى خاق ئېرىق
بويىدا ئوچۇق جايدا قاراۋۇل قويماي ئۇخلاپ قېلىشتى. تاڭ ئاتقاندا
كىمدۇ: "دۈشمەن باستى!" دەپ ۋارقىرىدى - دە، ئۇيقۇسىرىغان
ئادەملەر ۋەھىمە ئىچىدە پاتىپاراق بولۇپ كەتتى. بابىر ئۇيان -
بۇ يېنىغا قارىسا ئونچە نەۋكىرى قاپتۇ. نېرىداقتا دۈشمەننىڭ
بەش - ئونچە چارلىغۇچىسى قاچقانلارنىڭ كەينىدىن ئوق ئېتىۋېتىپتۇ.
بابىرغا دۈشمەن ئاز كۆرۈندى. ئۇ چاپسان ئاتلىنىپ قالغان نەۋكەر -
لىرى بىلەن دۈشمەن چارلىغۇچىلىرىغا ھۇجۇم قىلدى. ئۇلار ئارقىغا
بۇرۇلۇپ قاچتى. بابىر ئۇلارنى قوغلاش بىلەن بولۇپ، دەرەخلەر -
دالدىسىدىن چىقىپ كېلىۋاتقان يۈزچە ئاتلىقنى كېيىنرەك كۆردى.

تاڭ يورۇپ قالغاندى. ھەممىنىڭ ئالدىدا باشتىن ئاياغ زېرىقلىق
كېيىم كىيىپ، قولىدا قالغان تۇتقان ئەھمەد تەنبەل كېلىۋاتاتتى. بابىر
ئۇنى تونۇپ، ئېتىنىڭ تىزگىنىنى تارتىپ، ئارقىسىغا قارىدى. يىگىت -
لىرىدىن پەقەت ئۈچى قاپتۇ، باشقىلىرى قېچىپ بوپتۇ. ئەگەر
بابىرمۇ شۇ تاپتا ئارقىغا قاراپ قاچسا، بەلكى ساق قالماس ئىدى.

لېكىن ئۇنىڭغا شۇنچە ئەلەملەرنى كەلتۈرگەن، شۇنچە خىيانەت-
لەرنى قىلغان ئەھمەد تەنبەل ئەمدى بىرىنچى قېتىم جەڭ مەيدانىدا
يۈزمۇيۈز دۇچ كەلدى. بۇنداق پۇرسەتنى قولدىن بېرىش مۇمكىنمۇ؟
ئۇ دەرھال تىزگىنىنى قويۇۋېتىپ، ئوقياغا ئوق سالدى. ئەھمەد
تەنبەل قىلىچىنى سۇغۇرۇۋاتقاندا ئۇنىڭ ياڭمىقى دومىسىپ چىققان
يۈزىنى ۋە قىيىق كۆزلىرىنى مۆلچەرگە ئېلىپ ئوق ئاتتى، ئوق
تەنبەل كىيگەن دۈبۇلغىنىڭ پېشانىسىگە تېگىپ سۈرۈپ ئۆتتى.
بابىر ئىككىنچى ئوقنى ئۇنىڭ بوينىغا توغرىلاپ ئاتتى. دۈبۇلغا ۋە
قۇياق كىيگەن ئادەمنىڭ يۈزى بىلەن بوينىلا سەل ئوچۇق قالاتتى.
لېكىن تەنبەل قالقىنى بىلەن بوينىنى توسۇشقا ئۈلگۈردى. بابىر
ئاتقان ئىككىنچى ئوق قالغانغا ئۇرۇلۇپ قاڭقىپ كەتتى. بۇ ئارىدا
تەنبەلنىڭ يېنىدىكى كىشىلەر بابىرغىمۇ ئوق ياغدۇردى. بىر ئوق
ئۇنىڭ تىزىدىن پەسرەك پاقالچىقىغا كىرىپ كەتتى. ئەھمەد تەنبەل-
نىڭ ئۆزى ئېتىنى "چۇ-چۇ" دەپ قولدا قىلىچ بابىرغا ئۇدۇلمۇ
ئۇدۇل كەلدى. بابىر يارىدار پۇتىنىڭ زىڭىلداپ كۆيۈپ ئاغرىغىنىنى
ۋە ئەھمەد تەنبەلنىڭ قولىدىكى قىلىچنىڭ قانداقتۇر تونۇش ئىكەن-
لىكىنى تەڭلا ھېس قىلدى. بۇ بابىرنىڭ نامىدىن ئەھمەد تەنبەلگە
ئوشتا ئىنئام قىلىنغان ئالتۇن ساپلىق باغدات قىلىچى ئىدى. بۇ
قىلىچنى سۆيۈپ، بابىرغا سادىق بولىدىغانلىقى ھەققىدە قەسەمىياد
قىلغان ئەھمەد تەنبەل ئەجەبا ئەمدى ئۇنى ئېگىسىگە قارشى كۆتۈرسە؟
بابىر بۇنى ئويلاشقىمۇ ئۆلگۈرمەيلا ئالتۇن ساپلىق قىلىچ ئۇنىڭ
بېشىدىكى دۈبۇلغىغا كېلىپ چۈشتى. بابىرنىڭ كۆزلىرىدىن گويا ئوت
ئۇچقۇنلىرى چاقناپ كەتتى، بېشى باشقا ئادەمنىڭ بېشىدەك سەزمەس
بولۇپ قالدى. قىلىچنىڭ تىغى دۈبۇلغا كىگىزىنى كېسىپ ئۆتەلمە-

گەن بولسىمۇ باش يارىلانغانىدى. بابىرنىڭ بوينىغا دۈبۈلغا چىتىدىن قان سىرپى چۈشتى. پاچاقتىكى يارىدىن ئۆتۈكى ئىسسىق قانغا تولماقتا ئىدى.

ئەھمەد تەنبەل غالىبانە ھۆركىرەپ قىلىچىنى يەنە كۆتۈردى. ئۇ ئەمدى ئۆتكۈر قىلىچىنى بابىرنىڭ زېرىھلىق كىيىملىرى ئارىسىدىن سەل-پەل كۆرۈنۈپ تۇرغان بوينىغا ئۇرماقچى ۋە بېشىنى كېسىپ چۈشۈرمەكچى ئىدى.

شۇ پەيتتە ئارقىدىن تاھىر يېتىپ كەلدى. دە، بابىر مىنگەن بوز ئاتنىڭ تىزگىنىنى سىلكىپ تارتتى. ئۇچقۇر ئات سەكرەپ چاپچىدى، ئەھمەد تەنبەل بوينىنى مۆلچەرلەپ ئۇرغان قىلىچ بابىرنىڭ يايى ئوقلىرى سېلىنغان سادىقىغا تېگىپ، شارت قىلىپ كېسىپ چۈشتى. — ئەمىرزا دەم! تىزگىنىنى تۇتۇڭ! — ۋارقىردى تاھىر ۋە ئۆزى بابىرنىڭ ئېتىغا قامچا ئۇردى.

قامچا يەپ ئۆگەنمىگەن ئۇچقۇر ئات ئالدىغا ئوقتەك ئېتىلىپ، ئېگىسىنى بالا-قازادىن ئېلىپ چىقىپ كەتتى. يارىدار بابىر ئوشقا قايتتى، خېلى كۈنگىچە بېشى گۇڭۇلداپ، پۈتى ئاقساق يۈردى.

ئۇنى يارا ئاغرىقىدىنمۇ ئارتۇق قىيىنغان دەرد ئەھمەد تەنبەلگە بەرگەن قىلىچىنىڭ ئايلىنىپ كېلىپ ئۆز بېشىغا چۈشكىنى ئىدى. قاتلىغا كىم قىلىچ بەرسە، بۇ قىلىچ ئاخىرى كېلىپ ئۆز ئېگىسىنى چاپامدىكىنە؟ بىراق دۇنيادا ئادالەت بولسا، شۇنچە يامانلىقلار قىلغان ئەھمەد تەنبەلدىن ھايات نېمە ئۈچۈن ئۆچ ئالمايدۇ؟ شۇنداق رەزىللىكلەرنى قىلغان ئادەم... بابىر بىلەن يۈزمۈيۈز توقۇنۇشقاندا نېمە ئۈچۈن ئۇنىڭ قولى غالىب كەلدى؟

قۇتلۇق نىگارخانم ئوغلغا تەسەللى بېرىپ:

— ئامان قالغىنىڭىزغا مىڭ شۈكۈر! — دېدى، — سىز تېخى ئون ئالتە ياشتا جېنىم. تەنبەلىنىڭ يېشىغا يەتكۈچە كۆپ غەلبىلەرنى كۆرەرسىز. ھالبۇكى بۇ ئۇرۇشلاردىن ئەل-ئۇلۇس ناھايىتى زېرىكتى، تاشكەنتلىك تاغىڭىز مەھمۇدخان ئارىغا چۈشۈپ، سىزنى جاھانگىر مىرزا بىلەن ياراشتۇرۇپ قويماقچى. مەيلى، ئاخسى جاھانگىر مىرزىنىڭ بولسۇن. ئەنجان سىزگە قالدۇ.

— ئەمدى پەرغانە ۋادىسىدىكى بىرلا كىچىك دۆلەتمۇ ئىككىگە ئاجرىلىپ، پارچىلىنىپ كەتسۇنمۇ، ھە؟ پۈتۈن ماۋەرائۇننەھرنى بىرلەشتۈرۈپ، قۇدرەتلىك دۆلەت قۇرۇش ئورنىغا تېخىمۇ پارچىلەنىپ، زەئىپلىشىش!... تەقدىرنىڭ كىنايسى شۇنچە ئاچچىق!؟

— ھازىر بۇ كىنايىگە چىداشتىن باشقا چارە قالمىدى، جېنىم! تاشكەنتتە لايىقىڭىز بىزگە ئىنتىزار ئىكەن... ماڭا خەۋىرى كەلدى. ئېگىچىسى "كېلىنىڭلارنى تېزرەك يۆتكۈۋېلىڭلار" دېگەن مەزمۇنىدا خەت ئەۋەتىپتۇ.

بابىر تېخى ئۆزى كۆرمىگەن، لېكىن خىيالىدا ئەپسانىۋى گۈزەل قىز دەپ تەسەۋۋۇر قىلىپ يۈرگەن لايىقىنىڭ ئەمدى ئون تۆتكە توشۇپ، ئون بەشكە قەدەم قويغانلىقىنى ئەسلىدى. ئانىسىغا: "تېخى بىز ياشقۇ!" دەپ ئېتىراز بىلدۈرگۈسى كەلسىمۇ، لېكىن بۇنداق دېيىشكە تىلى بارمىدى. ئۇ شۇنچە ۋاقىتتىن بۇيان بىر كۆرۈشنى ئارزۇلاپ يۈرگەن قىزىغا يېتىشىشنى ئىچ-ئىچىدىن خالايتتى... ئانىسىمۇ بابىرنى سۆيگىنىگە ئۆيلەپ سەل خاتىرجەم بولماقچى ئىدى.

ئارىدىن ئىككى يىل ئۆتتى.

جەۋزا ئېيىنىڭ يىللىق ئاخشاملىرىنىڭ بىرىدە، ئەنجان ئوردى-
سىدىكى ھەرەمدە ئىككى ئايلىق كېلىنچەك ئايىشە بېگىمنىڭ خاڭا-
ھىدا كېنزەكلەر شاھانە داستىخان سېلىشتى. ئالتۇن-كۈمۈش
بۇيۇملار ۋە يىپەك گىلەملەر بىلەن بېزىتىلگەن ئۇزۇنچاق ئۆيىنىڭ
دەھلىزىگە گۈلدار پايانداز سېلىندى. ئايىشە بېگىمنىڭ قېشىغا قويۇل-
غان ئوسما تېخى قۇرۇپ ئۈلگۈرمەستىن كىمدۇ ھاياجان بىلەن
پېچىرلىدى:

— كېلىشتى.

ئايۋاندا بېشىغا ئالتۇن ئوتىغات تاقىغان بابىر كۆرۈندى.
كېيىنكى يىللاردىكى تىنىمىز ئېلىشىشلار ئۇنى خېلىلا چېنىقتۇر-
غان. يەلكىلىرى توشۇپ ئون سەككىز ياشلىق بېچىرىم يىگىتكە
ئايلانغان.

خاڭاھ ئالدىدا بابىرنى تەزىم بىلەن كۈتۈۋالغان ئون ئالتە
ياشلىق ئايىشە بېگىم كۈيۈگە نىسبەتەن كىچىككىنە، ئىنچىكىلا كۆرۈ-
نەتتى. ئۇنىڭ بېشىغا كىيگەن، بېزەكلەر بىلەن تولغان ئېگىز
دوپپىسى، بويىنىغا ئېسىلغان بويۇن بېزەك ۋە مارجانلار نازۇك
قامتىگە ئېغىرلىق قىلىۋاتقاندا تۇيۇلاتتى.

كېنزەكلەر تەزىم قىلا-قىلا چىقىشىپ كەتتى. بابىر ئۇلاردىن
بەزىلىرىنىڭ كۆزلىرى شوخ چاقىنىغىنىنى بايقاپ ئوڭايىسىز لاندى.
كۈيۈ ھەرەمدە تۈنەيدىغان كېچىنى كېنزەكلەر ۋە سەۋدەرلەر ئالدىن
بىلىشىپ، مەخسۇس تەييارلىق كۆرۈشتى، ياتاققا شۇنچە ئادەمنىڭ
كىرىپ چىقىشى ئۇنىڭغا ئانچە ياقىمىدى.

بۇنىڭ ئۈستىگە ئايىشە بېگىم ھەددىدىن ئارتۇق ئۇياتچان. ئۇ

بايرنى:

— مەرھەبا، ھەزرىتىم! — دەپ تۆرگە تەكلىپ قىلغىنىدا ئاۋازى ھايدىن تىترەپ تەسلىكتە ئاڭلاندى.

ئۆينىڭ تۆرىدە — يىپەك پەردە ئارقىسىدا ئىككى كىشىلىك ئېگىز تۆشەك بار. ئايشە بېگىمنىڭ ئۇياتچانلىقى بايرنى تېخىمۇ ئوڭاي-سىز لاندۇردى. ئۇ يۇقىرىغا ئۆتۈپ ئولتۇرۇۋاتقاندا تۆردىكى تۆشەككە قارىماسلىققا تىرىشتى. كۆزىنى داستىخانغا تىكىپ:

— خۇشال — خۇرام يۈرەمسىز، بېگىم؟ — دەپ ھال سورىدى.
— شۈكۈر.

ئايشە بېگىم تارتىنغىنىدىن داستىخاننىڭ بايردىن ئەڭ يىراق چېتىگە ئولتۇردى. كېيىن ئارىغا كىشىنى خىجالەت قىلىدىغان جىملىق چۈشتى.

ئايشە بېگىم چىرايلىق بولسىمۇ تېخى يېتىلمىگەن نارەسەدە قىز ئىدى. ئاتا-ئانىسىدىن كىچىك قالغان بۇ قىز كۆپ كېسەل تارتىپ يادا پ كەتكەن.

بىر چاغلاردا ئۇنى كۆرمەستىن بۇرۇن باير تەسەۋۋۇر قىلىپ يۈرگەن ئەپسانىۋى پەرىزات پۈتۈنلەي باشقا ئىدى. خىيال بىلەن ھايات ئارىسىدىكى پەرق قانچىلىك چوڭ بولۇشىنى باير ئەمدى بىلدى.

ئۆرپ-ئادەتكە بىنائەن ئۇلار بىر-بىرىنى تويدىن كېيىن كۆشۈ-گىدە بىرىنچى قېتىم كۆرۈشتى. ئۇلار تېخى بىرەر قېتىم ھەمسۆھ-بەت بولمىغانلىقى ۋە روھىي جەھەتتىن يېقىنلىشىشقا ئۈلگۈرمەستىن ئالدىن باشلانغان جىسمانىي يېقىنلىق بايرغا ئۇيات ئىشتەك تۇيۇ-لاتتى ۋە ئۇنىڭ ئىلگىرىكى ساپ تۇيغۇلىرىنى ئاياغ ئاستى قىلىۋات-

قاندەك بولاتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن كېچىلىرى دۆلەت ئىشلىرى بىلەن بولۇپ، كۆپىنچە ئۆزىنىڭ خابىغاھىدا قونۇپ قالاتتى... ھۆكۈمدار-لىق ئەنئەنىسىگە بىنائەن ئۇنىڭ پەقەت بەزى كېچىلەرنى ئايالى بىلەن ئۆتكۈزۈشى رەسىم-قائىدىگە خىلاپ ھېسابلانمايتتى، بابىرنىڭ ئاتىسى ئۆمەرشەيخ مىرزىمۇ شۇنداق قىلاتتى. لېكىن ياش كېلىن بىلەن كۈيۈ ئارىسىدا ئاۋۋالقى خىيالى ئارزۇ بىلەن ھازىرقى ئەھۋالنىڭ كەسكىن پەرقىدىن كېلىپ چىققان يېقىم-سىزىم بىر مۇرەككەپلىك بارلىقىنى ئايشە بېگىمۇ بايقايتتى ۋە ئۆزىنى بابىرغا نامۇناسىپ سېزىپ، ئىچ-ئىچىدىن قىينىلاتتى.

ئايشە بېگىم ئارىغا چۈشكەن كىشىنى خىجىل قىلىدىغان جىملىقتا قىزغۇچ چەينەكتىن ئالتۇن پىيالىگە چاي قويۇپ ھۆرمەت بىلەن بابىرغا سۇندى.

بابىر پىيالىنى ئېلىۋاتقاندا ئايشە بېگىمنىڭ تېخى ئانچە تولىمىغان ياداڭغۇ قوللىرى تىترەپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆردى.

— رەھمەت، — دېگەندە، ئۇنىڭغا ئۆز ئاۋازىمۇ گۇناھكارنىڭ ئاۋازىدەك ئاڭلاندى.

بابىر بىر چاغلاردا خىيالىدا ئەتىۋارلاپ، پۈتەنغا باش قويغۇسى كېلىپ شېئىر يازغان لايىقىنى ئەمدى مۇنچىۋالا ئۇيالدۇرۇۋاتقانلىقى ئۈچۈن ئۆزىنىمۇ گۇناھكار سېزەتتى.

چاشنەگىر^① ئايال ئالتۇن لېگەندە زىرە پۇرسىقى كېلىۋاتقان كاۋاپ كۆتۈرۈپ كىردى. يېشى ئەللىككە بارغان بولسىمۇ يىپەك ياغلىقىنى چېكىكىسىگە تىك قىلىپ ئورنىغان بۇ شەددات ئايال كۈيۈ

① چاشنەگىر — پادىشاھنىڭ تاماق باشقۇرغۇچىسى.

بىلەن كېلىن ئارىسىدىكى تارتىنچاقلىقنى سېزىپ چاقچاق قىلدى:
— ئەمىر زادەم، يېگىت كىشى ياش كېلىنچەكنى سۆزگە سېلىپ
ئولتۇرۇشى كېرەك ئەمەسمۇ؟ قىزىق-قىزىق پاراڭلاردىن سۆزلەپ
بېرىڭ. سەمەرقەندتىن ئەلچىلەر كەلگەنمىش. قانداق خۇش
خەۋەرلەر بار؟

چاشنەگەر ئايال لېگەننى كۆيۈ بىلەن كېلىننىڭ ئوتتۇرىسىغا
قويۇپ، كۈمۈش ساۋرىنى ① ئاچتى. ئاق كېيىكنىڭ گۆشىدىن قىلىند-
غان يېڭى كاۋاپنىڭ پۇرىقى زىرە پۇرىقىغا قوشۇلۇپ ئەتراپقا
تارالدى.

— بېگىم، سىزمۇ ئېچىلىپقىنا ئولتۇرۇڭ. بۇنداق بەختلىك
ياشلىق بىر قېتىم كېلىدۇ. زوقىنى سۈرۈپ قېلىڭ، ئايلىناي بېگىم،
بىزگە ئوخشاش قېرىغىنىڭىزدا ئەسلەپ يۈرىسىز!

چاشنەگەر كۈلۈپ چىقىپ كەتتى. ئۇنىڭ "زوقىنى سۈرۈپ
قېلىڭ" دېگەن سۆزلىرى ئايىشە بېگىمدىكى ئۇياتچانلىقنى كەمەيتىش
ئورنىغا تېخىمۇ ئاشۇرغاندى. بابىر بولسا بىر ئاز دادىللىنىپ:

— قېنى، بېگىم، — دېدى ۋە لېگەن ئۈستىگە قول سوزدى — دە،
لېكىن ئايىشە بېگىمنىڭ كاۋاپقا قول ئۇزىتىشىنى كۈتتى.

— سىز باشلاڭ، — پىچىرلىدى كېلىنچەك.

— خوپ، مانا، قېنى، ئەمدى، سىز...

شۇ تەرىقىدە بىر ئاز كاۋاپ يېگەندىن كېيىن يەنە چايغا ئۆتۈشتى.

— بېگىم، شەھىرىڭىزنى سېغىنىمىدىڭىزمۇ؟

---

① ساۋرى — تاماق سوۋۇپ قالماسلىق ئۈچۈن ئۈستى يېپىلىدىغان
مەخسۇس ئىدىش.

ئايىشە بېگىم ئەمدى بابىرنىڭ يۈزىگە پىتىنىپراق قارىدى:

— سەمەرقەندمۇ؟... سېغىندىم.

— ئەگەر نېسىپ قىلسا، يازدا سەمەرقەندگە قايتارسىز.

— شۇنداق بولسىچۇ... بىراق مەن... ئۆزەم كېتىمەنمۇ؟

— ياق، سەمەرقەند نېسىپ بولسا، بۇ يەردىن ھەممىمىز كۆچۈپ

كېتىمىز.

— كۆچۈپ؟... ئەنجان كىمگە قالدۇ؟

بابىر ھارغىن ئاۋاز بىلەن:

— ھازىرچە ئەھمەد تەنبەل بىلەن جاھانگىر مىرزىغا، — دېدى.

ئايىشە بېگىم ھېچنىمىگە چۈشىنەلمەي تەئەججۇپلىنىپ قالدى.

بابىر ئەنجاننى يېڭىباشتىن قولغا كەلتۈرگىچە ئاز جاپا تارتتىمۇ؟

ئەمدى نېمە ئۈچۈن ئەنجاننى ئۆز ئەختىيارى بىلەن تاشلاپ

كەتمەكچى؟

— مەن سەمەرقەندنى سېغىنغان بولساممۇ، — دېدى ئايىشە

بېگىم، — لېكىن سىزنىڭ ئاتا يۇرتىڭىزدا خاتىرجەم ياشاشنى ئەۋزەل

كۆرىمەن!

ئايىشە بېگىم بايىقى ئۇياتچانلىقىنى ئۈستۈپ، ئېچىلىپ سۆزلەشكە

باشلىغاندا بابىرغا ئۇنىڭ يۈزى ئاۋۋالقىدىن جازىبىلىك رەك

كۆرۈندى.

— سىزدىنمۇ ئۆتۈنمەن، ھەزرىتىم، — داۋاملاشتۇردى ئايىشە

بېگىم، — كۆپ ئازاب تارتتىڭىز. سەمەرقەند سىزگە جەڭسىز دەرۋازا

ئاچماس. ئەمدى ئۆزىڭىزنى ئاياڭ. ئۇرۇشقا بارماڭ، ئۆتۈنمەن!

— بېگىم، بۇ يەردىكى ھازىرقى ئەھۋالىمىز سىزگىمۇ مۇناسىپ

ئەمەس، ماڭىمۇ.

— نېمە ئۈچۈن بۇنداق دەيسىز؟ سز يەنىلا ئۆز يۇرتىڭىزدا پادىشاھسىزغۇ.

بابىر كىنايىلىق كۈلۈمسىرەپ، باش چايقىدى:

— ھازىر پەقەت نامم پادىشاھ، — دەپ قوينىدىن بىر ۋاراق قاتلانغان قەغەزنى ئالدى. — دە، ئايشە بېگىمگە سۇندى.

كېيىنكى ئايلاردا بابىر كۆڭۈل دەردلىرىنى قەغەزگە چۈشۈرۈشكە كۆپ موھتاج بولاتتى ۋە ھەر كۈنى دېگۈدەك شېئىر مەشىق قىلاتتى. بۇ قەغەزدە ئۇنىڭ مانا بۈگۈن يازغان بىر قىتئەسى بار ئىدى.

ئايشە بېگىم قەغەزنى ئېچىپ قۇرلارغا كۆز يۈگۈرتتى:

قالمەدى ھۈرمەت ئەھلى ئالەمدە،

ئالەمۇ ئالەم ئەھلىدەن يۇۋۇ ئىلىك.

بابىرا ئىككى پادىشاھلىغىدىن

ياخشىراق بۇ زاماندا بىر بېكىلىك.

— ھەزرىتىم، شېئىرىڭىز مۇبارەك بولسۇن!

— قۇللۇق. ئەمدى مېنىڭ دەردىمنى چۈشەنگەنسز؟

— چۈشەندىم. سز جاھانگىر مىرزىنىڭ ئاخسىدا ئىككىنچى

پادىشاھ بولۇۋالغانلىقىدىن دەرد تارتىۋاتىسىز. ئاۋۋالقى يېگانە دۆلەت ئىككىگە بۆلۈنگەن...

— بېگىم، گەپ پەقەت جاھانگىردا ئەمەس. جاھانگىر مىرزا

تېخى بالا. گەپ ئەھمەد تەنبەل بىلەن ئەلى دوستبەگدە.

بابىر شۇنداق دەپ، ئەلى دوستبەگ بىلەن ئۆزىنىڭ ئوتتۇردى-

سىدىكى چىگىش ۋە مۇرەككەپ مۇناسىۋەتلەر ھەققىدە سۆزلەشكە باشلىدى.

بابىر بۇلتۇرقى بىر توپ نەۋكىرى بىلەن ئۆرەتۈپىنىڭ جەنۇبىدە.

دىكى تاغلار ئارىسىدا ناھايىتى قىيىن ئەھۋالدا يۈرگەندە ئەلى دوستبەگدىن چاپارمەن بېرىپ قالدى. شۇ چاغدا ئەلى دوستبەگ مەرغىلان ھاكىمى ئىدى ۋە ئەھمەد تەنبەل بىلەن مۇناسىۋىتى بۇزۇلغانىدى. "ئەگەر بابىر مىرزا ئەنجان دەرۋازىسىنى ئەھمەد تەنبەلگە ئېچىپ بەرگەن گۇناھىمنى كەچۈرسە، بۇرۇنقىدەك ياخشى مۇئامىلىدە بولسا، مەرغىلانغا كەلسۇن، شەھەرنى بېرىمەن"، دېدى. بابىر دەرھال مەرغىلانغا يېتىپ كەلدى. ئەلى دوستبەگمۇ ئۆز سۆزىدە تۇردى. كېيىن ئۇنىڭ ياردىمى بىلەن بابىر ئەنجاننىمۇ ئالدى.

كۆڭلىدە ئاداۋەت ساقلىمايدىغان بابىر ئەلى دوستبەگنىڭ بۇ يار-دىمىنى مەردلىك دەپ بىلىپ، ئۆزى بۇنىڭدىنمۇ چوڭ بىر مەردلىك قىلدى: ئەلى دوستبەگنىڭ گۇناھىدىن كېچىپلا قالماي، ئۇنى قاسىمبەگنىڭ ئورنىغا تولۇق ھوقۇقلۇق ئىشك ئاغا قىلىپ كۆتۈردى. لېكىن ياخشىلىقنى بىلمەيدىغان ئەلى دوستبەگ بارلىق بەگلىرىنى ئۆز تەرىپىگە قارىتىۋېلىپ، بابىردىنمۇ ئۈستۈن تۇرۇشقا ئۇرۇندى. بۇنىڭغا قارشىلىق قىلماقچى بولغان قاسىمبەگنى ئەلى دوستبەگنىڭ تەرەپدارلىرى تۆھمەتچىلىكتە ئەيىبلىدى. ھازىر ئەگەر بابىر ئەلى دوستبەگكە قارشى كەسكىن بىر چارە كۆرىدىغان بولسا، ئىچكى جەھەتتە ئۇنىڭ تەرەپدارلىرى باش كۆتۈرىدۇ. سىرتىدا ئەھمەد تەنبەل قىلىچىنى بىلەپ تۇرۇپتۇ. ئەنجانغا باستۇرۇپ كېلىش ئۈچۈن باھانە ئىزدەۋېتىپتۇ. ئەگەر شۇنداق باھانە تېپىلسا، ئىچكى-تاشقى كۈچلەر بىرلىشىپ، بابىرنىڭ بېشىغا يەنە قارا كۈنلەرنى سالىدۇ. شۇ سەۋەبلەرگە ئاساسەن بابىر چىشىنى-چىشىغا چىشلەپ، ھەممىسىگە چىداشقا مەجبۇر.

— ھازىر ئەلى دوستىڭ بىلەن ئەھمەد تەنبەل بىزنى ئۆمۈچۈك
تورىدەك چىرماپ كەلمەكتە، — دېدى بابىر ئايشە بېگىمگە، — ئەگەر
بىز شۇ ئۆمۈچۈك تورىنى بۆسۈپ چىقىپ كەتمىسەك، كېيىن بۇلارغا
يەم بولىمىز!

— ھەزرىتىم، سەمەرقەندتەمۇ دۈشمەنلىرىڭىز بەھىساب. يەنە
ئۇرۇش باشلانسا...

— سەمەرقەندتە ھازىر دوستلىرىمىزمۇ ئاز ئەمەس.

— كەلگەن ئەلچى سىزنى پايتەختكە تەكلىپ قىلدىمۇ؟

بابىر ئەلچى بىلەن بولغان سۆزلىرىنى ھازىرچە ناھايىتى مەخپىي
تۇتۇشى زۆرۈر ئىدى.

سەمەرقەند بەگلىرى بىلەن سۇلتان ئەلى مىرزا ئوتتۇرىسىدا
ئىختىلاپ كۈچەيگەن. مەزىد تارخان باشلىق بەگلەر مىڭدىن ئارتۇق
نەۋكەرلىرى بىلەن شەھەرنى تاشلاپ چىققان. ئۇلار ئۈرگۈتتە
بابىرغا ئىنتىزار بولۇپ تۇرغانىمىش. يېقىندا بۇخارىنى ئىگىلىگەن
شەيبانىخان ئەمدى سەمەرقەندكە كۆز تىكسەنمىش. ئەگەر بابىر
تېزدىن يېتىپ بارمىسا، سۇلتان ئەلى مىرزا پايتەختنى شەيبانىخانغا
بېرىپ قويۇشى ئېنىق. شەيبانىخاننىڭ رەھىمسىزلىكىنى كۆپ ئاڭلى-
غان ئادەملەر ئۇنىڭدىن قورقۇپ، ئەمدى شەھەر دەرۋازىلىرىنى
بابىرغا يوشۇرۇنچە ئېچىپ بەرمەكچىمىش. بابىر مانا شۇ قولاي
پەيتتىن پايدىلىنىپ قېلىشنى خالايتتى.

— ئەلچى بىزنى تەكلىپ قىلغىنى راست، — دەپ، ئۇ ئايشە

بېگىمگە ئومۇمىي راق جاۋاب بەردى، — ئەمما سۇلتان ئەلى مىرزا
تەختى بىزگە ئاسانلىقچە بەرمەس.

— دېمەك، يەنە ئۇرۇش! يەنە خەۋپ-خەتەر!...

— بېگىم، تاغنىڭ بېشى قارىسىز بولمايدۇ، يېگىتنىڭ بېشى

خەتەرسىز.

— ھەزرىتىم بايا ئۆمۈچۈك تورىدىن سۆز ئاچقاندىڭىز. ئەگەر

سىز كەتسىڭىز، ئۆمۈچۈك تورىدا بىز قانداق قالمىز؟

— خالىسىڭىز سىزنى بىللە ئالغاچ كېتىمەن!

— جەڭ مەيدانىغىمۇ؟

ئايىشە بېگىمنىڭ سوئالىدا ئازراق كەينىمۇ بار ئىدى. بۇنى

سەزگەن بابىر خىجالەتچىلىكتە بىلىنەر. بىلىنمەس قىزاردى.

— ئۇرۇش تۈگىگۈچە ئانام بىلەن خانزادە بېگىم ئۈچۈڭلار ئۆرە-

تۆپىدە تۇرۇشۇڭلار مۇمكىن، ھاۋالىق يەر. شەھەر ھاكىمىنىڭ

ئايالى ئانامنىڭ بىر تۇغقان سىڭلىسى، ئۇ يەردىن سەمەرقەندكە

بېرىشىڭلارمۇ ئاسان.

— ئۆرە تۆپە تاغلىق يەرمۇ؟ يوللىرى ناھايىتى ياماندۇ؟ مەن

ئاتلىق يۈرەلمەيمەن.

— مەپىدە بېرىشىڭىز مۇمكىن.

شەھەر قىزى بولغان ئايىشە بېگىم بىر يەردە مۇقىم ياشاشنى

ياخشى كۆرەتتى، يول ئازابىنى كۆتۈرەلمەيتتى.

بابىرنىڭ ئاخىرقى سۆزىگە باش چايىپ:

— مەپىدىن قورقمەن، — دېدى.

”ئۆگەي تەقدىر ماڭا بۇ جەھەتتەمۇ كىنايە قىلدى! — دېدى

بابىر ئىچىدە، — مەندەك بىر يەردە مۇقىم تۇرالمايدىغان سەيياھ

مىجەز كىشىگە بۇنىڭدەك نازۇك ۋە مۇقىم تەبىئەت رەپىقە بېرىپتۇ!”

ئايىشە بېگىم ھازىر ھىمايىگە موھتاج بىر ئاجىز قىز بولۇپ

كۆرۈندى. بابىر ئۇنىڭ كۆڭلىنى كۆتۈرگۈسى كېلىپ مۇلايىم

ئاھاڭدا سۆزلىدى:

— ئاتتا يۈرەلمىسىڭىز، بېگىم، مەپىدىن قورقسىڭىز، ئۇنىڭدا

مەن سىزنى... ئالغىنىدا ئېلىپ يۈرمەن!

— زاڭلىق قىلماڭ، مرزا ھەزرەتلىرى! مەن ئالغىنىڭىزدا

يۈرۈشكە مۇناسىپ ئەمەسمەن...

ئايشە بېگىمنىڭ كېيىنكى سۆزلىرى بابىغا ئاللىقانداق شېرىن

تۇيۇلدى. ئۇنىڭ يىگىتلىك قېنى كۆپچىگەندەك بولۇپ ئورنىدىن

تۇردى - دە:

— ياق، مۇناسىپسىز! — دېدى.

— زاڭلىق قىلماڭ...

— مۇناسىپلىقىڭىزنى ئىسپاتلايمۇ؟

ئايشە بېگىم ئۈرگۈگەك كېيىكتەك چاققانلىق بىلەن ئورنىدىن

تۇردى ۋە قېچىشقا ھازىرلاندى. بابىر توي كېچىسى ئۇنى مەپىدىن

قانداق ئەركىن كۆتۈرۈپ چۈشۈرگەن بولسا، ھازىرمۇ ئاشۇنداق

كۆتۈرۈۋالدى. ئۇنى تۆردىكى تۆشەك تەرەپكە ئېلىپ ئۆتۈۋېتىپ،

پەستىكى قەندەلدە يېنىپ تۇرغان شاملارنى پۈۋلەپ ئۆچۈردى.

ھازىر شۇ دەقىقىلەردە ئايشە بېگىم بابىرنىڭ كۆزىگە ئوتلۇق

جازىبىگە تولۇپ كۆرۈندى. ئۆزىنىڭ بۇ خابىغاھتا ئۈچ - تۆت كۈندە

بىر قېتىم قونۇشى ئەمدى چۈشىنىپ بولمايدىغان ئوقۇشۇلماسلىقتەك

تۇيۇلدى. "بۇنىڭدىن كېيىن ھەر كۈنى شۇ خابىغاھقا كېلىمەن!" —

دەپ ئۆزىچە ئەھدە قىلدى. — مەن سەمەرقەندكە كەتسەم، نەچچە

ئاي، نەچچە ھەپتىلەر ئايرىلىشتا ئۆتىدۇ. ئۇنىڭدىن كۆرە ئەنجاندا

مۇرەسسەلىشىپ قانائەت بىلەن ياشاۋەرسەممىكىن؟"

تاڭ ئاتتى. كېچىسى بابىرنىڭ پىلانلىرىنى ئۆزگەرتىپ كېچى بولغان
سېھىرلىك تۇيغۇلار ئەتىگەنلىكى قۇياشتىن قاچقان يۇلتۇزدەك
قەيەرگەدۇ يوشۇرۇندى. ئەر - خوتۇن ئاشتا قىلىپ ئولتۇرغىنىدا
ئەھمەد تەنبەل بىلەن ئەلى دوستبەگنىڭ ئۆمۈچۈك تورلىرى
يەنە ئۇنىڭ خىيالىنى چىرمىۋالدى. بابىر تۈنۈگۈن ئەلچىگە
"سەمەرقەندكە ئەلۋەتتە بارىمىز"، دەپ ۋەدە بەرگەن، قاسىمبەگ
باشلىق سادىق كىشىلەر يېڭى يۈرۈش تەييارلىقنى باشلىۋەتكەنىدى.
بابىرنىڭ ۋەدىسىدىن قايتىشى مۇمكىن ئەمەسلىكى ئەتىگەندىكى
يورۇقلۇقتا ئېنىقراق كۆرۈنۈۋاتقانغا ئوخشايتتى.

ئايىشە بېگىم ئۇنىڭدىكى خامۇشلۇقنى سېزىپ، جىم ئولتۇرۇپتۇ.
بابىر ئۇنىڭ يۈزىگە پېتىنىپ قارىيالمى كۆكسىدىكى ئالتۇن زىب -
زىننەتلىرىگە كۆز سالدى:

— بېگىم، ئۆرەتۈپىگە بارىدىغان بولدىڭىزمۇ؟

بابىرنىڭ سەمەرقەندكە يەنە يۈرۈش قىلىشى قەتئىي ئىكەنلىكى
ئۇنىڭ سۆز ئاھاڭىدىن سېزىلدى. ئالدىدىكى بىرنەچچە ئايلىق ھىجران
ئايىشە بېگىم ئۈچۈن ناھايىتى ئېغىر ئىدى. بۇ ئېغىرلىقنى بابىرنىڭ
ئانچە سەزمەيۋاتقانلىقى ئايىشە بېگىمگە خۇددى مېھرىسىزلىك نىشا -
نىسىدەك تۇيۇلدى. دە، بىردىنلا كۆڭلى غەش بولدى.

— ھەزرىتىم، ئاۋۋال سەمەرقەند سىزگە مۇيەسسەر بولسۇن.
كېيىن بارسام بىراقلا شەھىرىمگە بارارمەن. ئۆرەتۈپىگە ئەمەس!
بابىرنىڭ نەزىرىدە، ئايىشە بېگىم ئۇنىڭ سەمەرقەندنى يېڭىباش -
تىن ئېلىشىغا ئانچە ئىشەنمەيۋاتقاندىكى كۆرۈنىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن
بابىر ھەرەمدىن چىقىپ كېتىۋېتىپ:

— مەيلى، بېگىم، — دېدى سوغۇق ئاھاڭدا، — خۇدا خالىسا،

شەھرىڭىزدە كۆرۈشكەندە بۇ سۆزلەرنى يەنە داۋاملاشتۇرارىمىز.

سەمەرقەند. ھەل قىلغۇچى ئېلىشىش

1

بوستان ساراينىڭ بىر چېتىدە رەڭمۇرەڭ تاشلار ياتقۇزۇلغان مەرمەر كۆلچەكلىك ھاممام بار ئىدى. كەچتە شۇ ھاممامغا سۇلتان ئەلى مىرزىنىڭ ھەرىمىدىكى ئەڭ چىرايلىق قىزلار چۆمۈلۈشكە كەلدى. ھاممامنىڭ ئىچىدە گىلەملەر ۋە كۆرپىلەر سېلىنغان، شاھانە داستىخان راستلاپ قويۇلغان مەخسۇس بىر خانە بار ئىدى. بىر چاغلاردا سۇلتان مەھمۇد مىرزا ھايات چېغىدا شۇ خانىدىن قىزلار چۆمۈلۈدىغان بۆلمىگە مەخپىي بىر تۆشۈك ئېچىلغانىدى. شەھۋانىيە-رەسلىك بىلەن داڭ چىقارغان سۇلتان مەھمۇد مىرزا ئاشۇ تۆشۈك-تىن قىزلارنىڭ چۆمۈلۈشىنى تاماشا قىلاتتى.

سۇلتان مەھمۇد مىرزا ئۆلۈپ كەتكىنىگە بەش يىل بولدى. ھاممامدا مەخپىي تۆشۈك بارلىقىنى ئۇنىڭ ئون يەتتە ياشلىق ئوغلى — ھازىر سەمەرقەند تەختىدە ئولتۇرغان سۇلتان ئەلى مىرزا يېقىندا بىلىپ قالدى. ئۇنى بۇ سىردىن ۋاقىپ قىلغان ئەبۇ يۈسۈپ ئارغۇن ھەرەمگە بىرقانچە چىرايلىق قىزلارنى كەلتۈرۈپ بېرىپ، ياش پادىشاھنىڭ تولۇق ھوقۇقلۇق، سىرداش بېگىگە ئايلاندى.

ھازىر سۇلتان ئەلى مىرزا قولىدا مەي تولدۇرۇلغان بىللۇر قەدەھ بىلەن مەخپىي تۆشۈك ئالدىدا ئولتۇرۇپتۇ. مەرمەر كۆلچەكتە قىيا-چىيا قىلىپ چۆمۈلۈۋاتقان يالىڭاچ قىزلار ئۇنىڭ كۆزلىرىنى ياندۇرۇپ، ۋۇجۇدىنى مۇجۇۋاتقاندا بولاتتى. ئۇ گېلى قۇرۇغاندا

مەي ئوتلاپ قوياتتى - دە، ئەمما كۆزىنى تۆشۈكتىن ئالمايتتى.
بىر قېتىم ئۇنىڭ بۇ تاماشاسىغا كىمدۇ پۇتلىكاشاڭ بولدى.
— مىرزا ھەزرەتلىرى، مەخپىي ئادەملىرىمىز پەۋقۇلئاددە
خەۋەر كەلتۈردى.

سۇلتان ئەلى مىرزا ئەبۇ يۈسۈپ ئارغۇنىنىڭ سىلىق ئاۋازىنى
تونۇدىيۇ، ئەمما ئۇنىڭغا ئورۇلۇپ قارىغۇسى كەلمىدى:
— نېمە خەۋەر بولسا ئانامغا ئېيتىۋېرىڭ.

— بېگىم ھەزرەتلىرى مېنى سىزگە ئەۋەتتى، ئەمىرزا دەم!
سۇلتان ئەلى مىرزا ئەمدى ئەبۇ يۈسۈپكە ئورۇلۇپ قارىدى.
ئۇنىڭ تەكرار تەزىمىمۇ، پەستكى چىشىلىرى چۈشۈپ كەتكەن
كەمشۈك ئاغزىنىڭ تەبەسسۇمىمۇ كۆزىگە ناھايىتى يامان كۆرۈندى:
— جانابىي بەگ، ئۆزىڭىزغۇ بىزگە مېھرىبانلىق كۆرسىتىپ
گۈزەل قىزلارنى سوۋغا قىلىدىڭىز... ئەمدى نېمىشقا ئارام ئالغىلى
قويمىيسىز؟

— مىرزا ھەزرەتلىرى، سەلتەنەتلىرىڭىز خەۋپ ئاستىدا! مەن
شۇنىڭ ئۈچۈن ئارامىڭىزنى بۇزۇشقا جۈرئەت قىلدىم!
— يەنە قانداق خەۋپ؟ ئانام قەيەردە؟
— دىۋانى خاستا سىزگە قاراپ ئولتۇرىدۇ.

سۇلتان ئەلى مىرزا كەيپىنى بۇزغانلىقىدىن ئاچچىقى كېلىپ
قولدىكى قەدەھنى مەيى بىلەن مەرمەر تامغا ئېتىپ ئۇرۇپ چۆل-
چۆل قىلىۋەتتى.

كېيىن ۋاقىتسىز سەمرىگەن يوغان گەۋدىسى كەيپىچىلىكتىن سەل
چايقىلىپ، تاشقىرىغا چىقتى.
قاراڭغۇ چۈشۈپ قالغانىدى.

دېۋانى خاسنىڭ ئىشىكى ئالدىدا ئەللىك ياشلاردىكى دۆڭ-
قاپاق، بۇدرە ساقاللىق بىر بەگ قول قوشتۇرۇپ، بېشىنى ئېگىپ
تۇرۇپتۇ. ئۆيىنىڭ تۆرىدە تىك تۇرغان زۆھرە بېگىمنىڭ يۈزى
غەزەپتىنمۇ ياكى قورققانلىقتىنمۇ تاترىپ كەتكەن:

— ئەمىرزا دەم، سىز ئەيش-ئىشرەت بىلەن بەندىسىز. خىيانەت-
چىلەر پايتەختنى دۈشمەنگە يوشۇرۇنچە تاپشۇرماقچى بولغانلىقىدىن
بىخەۋەرسىز!

سۇلتان ئەلى مىرزىدىن نارازى بولۇپ شەھەرنى تاشلاپ چىققان
مىڭدىن ئارتۇق بەگ ۋە نەۋكەرلەر ئەنجاندىن قوشۇن تارتىپ
كەلگەن بابىر بىلەن بىللە دەرغام بويلىرىدا پۇرسەت كۈتۈپ
يۈرگەنلىكى مەلۇم ئىدى. ئەمما سۇلتان ئەلى مىرزا پۈتۈن دەرۋا-
زىلارغا ئەڭ ئىشەنچلىك كىشىلىرىنى قويۇپ، شەھەرنى مەھكەم
ئېتىپ ياتاتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئانىسىغا زەردە قىلىپ:

— يەنە نېمە ۋەھىمە؟ — دېدى.

— مانا ئىشەنمىسەڭ، مانا مۇھەممەد سۇلتان جانابلىرىدىن
سورا. بۇ بەگ ھازىرلا بابىرنىڭ قارارگاھىدىن قېچىپ كەپتۇ.
شەھەر ئىچىدىكى پىتىنچىلەر بۈگۈن كېچىدە سۆزەنگەران دەرۋازى-
سىنى بابىرغا يوشۇرۇن ئېچىپ بەرمەكچىمىش. پىرىڭىز خوجا
يەھيامۇ سىزدىن يۈز ئۆرۈپ، بابىر تەراپدارى بولغانىمىش.

— ئىشەنمەيمەن! — دەپ سۇلتان ئەلى مىرزا قول قوشتۇرۇپ
تۇرغان مۇھەممەد سۇلتانغا تىكىلدى.

— ئەمىرزا دەم، سۆزۈم يالغان بولسا بۈگۈن كېچىسى تەكشۈرۈپ
كۆرۈڭ! مەن دۈشمەنلىرىڭىز بىلەن دەرغام بويىدا ئىككى ھەپتە
يۈردۈم. خوجايەھيانىڭ رازىلىقىنى بابىر توغرا ئون بىر كۈن

كۈتتى. ئاخىر، بۈگۈن ئەتىگەندە مەدەنىي كىتابدار خوجانىڭ رازىلىقىنى ئېلىپ بېرىپتۇ. "تۈن يېرىمىدا كېلىڭلار، شەھەرگە كىرگۈزۈمىز" دېگەنمىش. بابىر بۈگۈن سېشىدا ئىشەنچلىك بەگلىك رىنى يىغىپ، كېڭەش ئۆتكۈزگەن. شەھەرگە كىرگەندە كىم قانداق ئىش قىلىشنى چۈشەندۈرگەن. خۇداغا شۈكۈر، ئۇنىڭ ئىشەنگەن بەگلىرىدىن بىرى مەن — سىزنىڭ سادىق قۇلىڭىز ئىدىم!...

سۇلتان ئەلى مىرزا دۇڭقاپاقبەگكە مەمنۇن نەزەر سالدى. دە:
— ئوغرىنى قاراقچى ئۇرغاندەك بولۇپتۇ! — دەپ قاقلاپ كۈلدى.

ئۇنىڭ كەيپ بىلەن بىپەرۋا كۈلۈشى زۆھرە بېگىمنىڭ ئاچچەقنى كەلتۈردى:

— ئەمىرزا دەم، ھەربىر دەققە غەنىمەت. خاس نەۋكەرلىرىڭىز ئاتلانغان. ھەممىسى بۇيرۇقىڭىزغا قاراشلىق.

— بۇيرۇقمۇ؟ — دەپ سۇلتان ئەلى مىرزا بىرپەس ئويلىنىپ ۋالدى، — مەيلى، بابىر دەرۋازىدىن كىرسۇن. كېيىن تۇتۇۋېلىپ كۆزىگە مىل تارتىش كېرەك! بىزگە قەست قىلغىنى ئۈچۈن ئەبەدىي كور بولۇپ قالسۇن!

ئەبۇ يۈسۈپبەگ ئاق كىرگەن قېلىن ساقلىنىڭ ئۈچىنى تۇتام. لاپ بېشىنى چايقىدى:

— تۇتۇۋاللىساق ياخشى ئىدىغۇ، ئەمما بۇ پىلان دېگەندەك ئوبدان ئەمەس ئەمىرزا دەم. دەرۋازىنى ئاچساق كېيىن يېپىشقا بولمايدۇ. بابىرنىڭ زور قوشۇنى بار. قەلئە ئىچىدىمۇ تەرەپدارلىرى كۆپ. ئۆتكەن قېتىم سەمەرقەندكە كىرگەندە ئاچلارغا نان ئۈلەشتۈرۈپ، دېھقانلارغا ئۇرۇقلۇق قەرز بېرىپ، ئاممىنىڭ كۆڭلىنى

ئالغانىكەن. بىر تەرەپتىن خوجايە-هيانىڭ پەتۋاسى بىلەن پۇقرالار
كۆتۈرۈلسە، سىرتتىن قوشۇن كىرسە...

— ياق، بۇ ناھايىتى خەتەرلىك! — دېدى زۆھرە بېگىم.

— ھە، ئۇنىڭدىن كۆرە تېزىرەك سۆزەنگەران دەرۋازىسىغا
بېرىپ، ئۇ يەردىكى ساقچىلارنى ئالماشتۇرۇش لازىم، — دېدى
ئەبۇ يۈسۈپ ۋە زەرھەل جىلداغا سېلىنغان بىر قەغەزنى ئالدى، —
ئەمرزادەم، مانا بۇ — سىزنىڭ مۇبارەك نامىڭىزدىن يېزىلغان بۇيرۇق.
بۇنىڭدا پىتىنچى بەگلەرنىڭ ناملىرىمۇ كۆرسىتىلگەن. شۇلار بۈگۈن
كېچىسى قولغا ئېلىنىشى لازىم.

— پىتىنچىلەرنىڭ مال-مۈلۈكلىرى مانا بۇ مۇھەممەد سۇلتان
ئوخشاش ساداقەتلىك بەگلەرگە ئېلىپ بېرىلسۇن! — دەپ قوشۇمچە
قىلدى سۇلتان ئەلى مرزا.

دۆڭقاپاقبەگنىڭ جاسۇسلۇق قىلىشىدىن مەقسەتمۇ شۇ ئىدى.
ئۇ سۇلتان ئەلى مرزىغا ئىككى پۈكلىنىپ تەزىم قىلدى:
— ئۆلگۈچە خىزمىتىڭىزدىمەن، ئەمرزادەم. ئىجازەت قىلىڭ،
مانا بۇ مۇبارەك بۇيرۇقىڭىزنى بەجا كەلتۈرۈشتە پېقىرمۇ نەۋكەر-
لىرىم بىلەن قاتنىشاي.

بۇ بەگ پىتىنچىلارنىڭ ھويلىلىرىنى بۇلاشتا بىۋاسىتە قاتناشا
كۆپرەك ئولجا ئېلىشى مۇمكىنلىكىنى سېزىپ شۇنداق دېمەكچى
ئىدى.

— ئىجازەت بەردۇق.

مۆھۈردار چاقىرتىلدى ۋە قەغەزدىكى بۇيرۇققا پادىشاھنىڭ
مۆھۈرى بېسىلدى.

— قالغان ئىشنى بىز بەجا قىلىمىز؟ — دېدى ئەبۇ يۈسۈپ.

سۇلتان ئەلى مرزا تىل ئۇچىدا:

— مەنمۇ بىللە باراي، — دېدى.

— ياق، ياق! — دېدى زۆھرە بېگىم ئالدىراپ. ئۇ يالغۇز پەرزەنتىنى قاراڭغۇ كېچىدە دۈشمەن كۆپىيىپ كەتكەن شەھەرگە چىقىرىشنى خالىمايتتى. مرزا ئانىسىغا يۈز كېلەلمىگەندەك بولۇپ سارايدا قالدى.

كېيىن ئانا-بالا بوستان ساراينىڭ ئىككىنچى قەۋىتىدىكى ئوچۇق ئايۋانغا چىقىپ، سۆزەنگەران دەرۋازىسى تەرەپكە قۇلاق سېلىشقا باشلىدى.

كېچىنىڭ جىمجىتلىقىدا ئاتلارنىڭ دۈپۈرلىشى قۇلاققا ئېنىق ئاڭلىناتتى. گۆرى ئەمىردىن سەل نېرىراققا جايلاشقان سۆزەنگەران دەرۋازىسى بوستان ساراينغا ئانچىۋالا يىراق ئەمەس ئىدى. يېرىم كېچىدە بابىرنىڭ ئاۋانگارتلىرى دەرۋازىغا ئاستا يېقىنلاش-قاندا، ئەبۇ يۈسۈپ ۋە مۇھەممەد سۇلتاننىڭ نەۋكەرلىرى دەرۋازىدىن خانى ئۈستىدىن ئۇلارغا ئوقىيادىن ئوق ئېتىپ بىرقانچە كىشىنى يارىدار قىلدى.

قاراڭغۇدا تام ئۈستىدىن قارىسىغا ئېتىلغان بەزى ئوقلار ئاتلار-غىمۇ تەگكەنىدى، ئاغرىقتىن ئەسەبىيلەشكەن ئاتلارنىڭ قاتتىق كىشىگىنى بوستان ساراينىمۇ ئاڭلاندى.

دەرۋازىخان ئۈستىدىكى قوغدىغۇچىلار بابىرنىڭ ئادەملىرىنى زاڭلىق قىلىپ كۈلۈشەتتى:

— مرزىڭىز چۆچۈرىنى خام ساناپتۇ!

— ھا-ھا-ھا!

— سەمەرقەندنى ئەمدى چۈشۈڭلاردا كۆرۈڭلار!

— كېيىن چۈشۈڭلارنى سۇغا ئېيتارسىلەر!

— ھا-ھا-ھا!

بابىرنىڭ قوشۇنى كەينىگە قايتىپ كېتىشى بىلەن دەرۋازا ئالدىدا شاۋقۇن تۈگىدى. دە، كېيىن شەھەرنىڭ ئۇ يەر-بۇ يېرىدە ئىتلار-نىڭ ئاچچىق قاۋاشلىرى، ئادەملەرنىڭ قاتتىق پەريادى ئاڭلىنىشقا باشلىدى. ئەبۇ يۈسۈپ باشلىق خاس نەۋكەرلەر دەرۋازىنى تىنچ-لاندۇرۇپ، ئەمدى پىتتىنچىلەرنى ئوۋلاشقا كىرىشكىنى ئايۋاندا ئولتۇرغان سۇلتان ئەلى مىرزا ئۇ يەر-بۇ يەردىن ئاڭلىنىۋاتقان داد-پەريادلاردىن سەزدى.

— ئەمدى تىنچ ئۇخلىساق بولار، — دەپ خابىغا كىرىپ

كەتتى.

ئەمما زۆھرە بېگىم قەندەلەر يېنىپ تۇرغان ئۆز خانىسىغا كېلىپ، تاڭ ئاتقۇچە ئۇخلىماي ئولتۇردى.

ھازىرلا بىر پالا كەتنىڭ ئالدى ئېلىنغان بولسىمۇ، ئامما كېلە-چەكتىكى مۈشكۈللۈكلەر ئۇنىڭ ئۇيقۇسىنى قاجۇرماقتا ئىدى. بابىر سەمەرقەندى يەنە قامال قىلىشى مۇمكىن. ئۇنىڭ ئۆتكەن نۆۋەتتىكى قامالى تېخى كۆپچىلىكنىڭ ئېسىدىن چىقمىدى. ئىچكى تەرەپتە زۆھرە بېگىم ئىشىنىدىغان ئادەملەر بارغانسېرى كەمىيىپ كېتىۋا-تىدۇ. بۈگۈن پىتتىنچى بەگلەر جازالانسا ۋە بۇلانسى، سۇلتان ئەلى مىرزدىن نارازى بولغۇچىلار يەنە كۆپىيىدۇ. ئۇلارنىڭ باشلامچىسى خوجايەھيا ناھايىتى نوپۇزلۇق روھانىي. سۇلتان ئەلى مىرزا خوجا-يەھياغا قارشى كەسكىن چارە كۆرەلمەيدۇ. چۈنكى پۈتۈن دىندارلار خوجىنىڭ تەرىپىدە. ئەگەر خوجا ئومۇمىي خەلققە پەتۋا بېرىپ، پۈتۈن موللىلارنى ئىشقا سالىسا، غۇلغۇلا كۆتۈرۈلۈپ كېتىشى

مۇمكىن.

زۆھرە بېگىم خىيالىدا ئۆزىگە تايانچ ئىزدەۋېتىپ يېقىندا بۇخارانى ئالغان، ئەمدى سەمەرقەندكە قوشۇن تارتىپ كېلىشى كۈتۈلۈۋاتقان شەيبانىخاننى ئەسلىدى. بۇنىڭدىن ئۈچ كۈن بۇرۇن نەقىسبەندى دەرىۋىشلەردىن بىرى زۆھرە بېگىمگە شەيبانىخاندىن مەخپىي بىر خەت ئەكىلىپ بەرگەندى. بېگىم پەردىلىك مەخسۇس تەكچىدە تۇرىدىغان ئالتۇن ساندۇقچىسىغا ئاچقۇچ سېلىپ ئاچتى. دە، ئاشۇ خەتنى ئېلىپ، قەندەل يېرىۋىقىدا قايتا ئوقۇشقا باشلىدى. زەر ۋاراققا يېزىلغان چىرايلىق يېزىقتا زۆھرە بېگىمنىڭ ئەقلى ۋە ھۆسنى ئۈستىلىق بىلەن تەرىپلەنگەن، ياش ئۆمرىنى ئوغلغا پىدا قىلىپ ئەرسىز يۈرگىنى ئالاھىدە ئېھتىرام بىلەن تىلغا ئېلىنغان. نىدى. خەتنىڭ ئەڭ غەلىتە جايى — شەيبانىخاننىڭ زۆھرە بېگىمگە غايىبانە كۆڭۈل قويۇپ، ئۇنىڭغا ئۆيلەنمەكچى ئىكەنلىكىنى شېئىر بىلەن ئېيتقىنى ئىدى:

ئوغللىڭىز ئوغلۇمۇ ئۆزىڭىز يارىم،

دىلبەرۇ ھەمنەپەسۇ دىلدارىم.

ھازىر شۇ قۇرلارنى ئوقۇغاندا زۆھرە بېگىم قۇۋۋەتلىك بىر ئەرنىڭ ئوتلۇق تىنىقىنى ئۆز يۈزىدە ھېس قىلغاندەك بولدى. زۆھرە بېگىم ئالتە يىلدىن بۇيان مانا بۇ تۆشەكتە يالغۇز ياتاتتى. ئۇنىڭ گۈلدەك ئۆمرى تۇللۇقتا سولۇپ كېتىۋاتىدۇ. زۆھرە بېگىم تېگىمەن دېسە ئۇنى ئالىدىغان ئېسىل زادىلەر تېپىلاتتى. ئاخىر ئۇ دائىقى چىققان گۈزەل قىز بولغىنى ئۈچۈن سۇلتان مەھمۇد خانىدەك پادىشاھنىڭ قەدىرلىك خوتۇنىغا ئايلانغانىدى. بىراق غلى تەختكە ئولتۇرغان زۆھرە بېگىم پەقەت ئۆزىگە مۇناسىپ

پادشاھقا تېگىشى مۇمكىن، ئۇدۇم شۇنداق.
مانا ئەمدى ئۇنىڭغا خېرىدار پادشاھمۇ تېپىلدى. بېگىم شەيبا-
نىخاننىڭ شېئىرىدىكى ئىككىنچى قۇرنى يەنە بىر ئوقۇغاندا غايىبانە
بىر ئەر ئۇنى قۇچاقلاپ، "دىلبەر يارىم، دىلدارىم!" دەپ
ئەركىلىتۋاتقاندا بولدى. دە، بەدىنى قىزىپ كەتتى.

ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ، چوڭ تاشئەينەك ئالدىغا باردى. دە،
ئۆزىنىڭ ئەكسىگە تىكىلىپ قارىدى. ئۇيقۇسىز كېچىدىن كۆزلىرىنىڭ
تېگى ئازراق كۆكرىپ يانغان. ئەمما قاشلىرى قارلىغاننىڭ قاننى.
قارا كۆزلىرى ئۇچقۇن چېچىپ چاقنايدۇ. كۆكرەكلىرى كۆتۈرەڭگۈ،
بويىنى ئاق مەرمەردەك سىلىق، لەۋلىرى ئاتەشتەك.

شەيبانىخاننىڭ يېشى ئەللىككە يېقىنلاشقان، خوتۇنلىرى ۋە
بالىلىرى بار، زۆھرە بېگىم بۇنى بىلەتتى. ئەمما بېگىم ئۆزىنىڭ
ئەينەكتىكى ئەكسىگە مەمنۇن تىكىلىپ تۇرغان شۇ دەقىقىلەردە
"شەيبانىخاننىڭ سەھرالىق خوتۇنلىرى نېمە بوپتۇ؟" دەپ
ئويلىنىدى، — مەن خاننى ئۆزەمگە شۇنداق رام قىلايىكى، ھەممىسى
ئاغزىنى ئېچىپ قالسۇن!"

ئەتە ئاشۇ دەرۋىش كېلىپ، بېگىمنىڭ جاۋابىنى ئېلىپ كېتىشى
كېرەك. بېگىم شەيبانىخانغا خەت يېزىش ئۈچۈن قەغەز، قەلەم
ئالدى.

بىراق قەندىللەردە خېلىدىن بۇيان يېنىۋاتقان شامىلارنىڭ ئىسى-
دىن ئۆي سەل خىرەلىشىپ قالغانىدى. زۆھرە بېگىم ھاۋا رەڭ
بەرقۇت ئىشىك پەردىسىنى ئاچتى. دە، سەھەر سالقىنىغا يۈزىنى
تۇتۇپ، ئايۋان ئىشىكى ئالدىدا بىرپەس تۇردى.

شۇ چاغدا ئوردىغا يېقىن بىر مەھەللىدىن ئەر كىشىنىڭ جان

ئاچچىقى بىلەن ۋارقىرىغىنى ئاڭلاندى. ئايال كىشىنىڭ ھۆركىرەپ
يىغلىغىنى ئۇنىڭغا جور بولدى.

ئەبۇ يۈسۈپ بىلەن مۇھەممەد سۇلتان ھامان پىتىنچىلەرنى
ئوۋلاپ يۈرگىنى، ئۇلارنىڭ ئۆيلىرىنى بۇلاپ بېيىۋاتقىنى، كىملەر-
نىڭدۇر ئوق ياكى تىغ زەربىدىن جان بېرىۋاتقىنى زۆھرە بېگىمنىڭ
كۆز ئالدىغا كەلدى. شۇ ۋاقىتتا خىيالى بىردىنلا باشقا ياققا
بۇرۇلدى.

شەيبانىخان سەھەرقەندنى جەڭسىز ئېلىش ئۈچۈن زۆھرە بېگىمگە
يالغاندىن ئىشىق ئىزھار قىلىۋاتقان بولسىچۇ؟ سەھەرقەندنى ئالغان-
دىن كېيىن سۆزىدىن قايتىسا ۋە زۆھرە بېگىمنى مانا شۇ قاراڭغۇ
كېچىدە ھۆركىرەپ يىغلىغان ئايالنىڭ ئەھۋالىغا سالىسىچۇ؟

بۇ شۆبھىدىن بېگىمنىڭ پۈتۈن ئەزايى مۇزلاپ كەتتى. ئۇ
ئارقىسىغا قايتىپ شەيبانىخاننىڭ مەكتۇپىنى يەنە قولىغا ئالدى. خان
ئۇنىڭ شۇنداق شۈبھىلەردە بولۇشىنى ئالدىن سەزگەندەك، مەكتۇپ-
نىڭ يەنە بىر يېرىگە شېئىر يازغانىدى.

مېن سەھەرقەندنى سېنىسىز نېتەيىن،

جەسەدى تىرەنى جانسىز نېتەيىن؟

بۇ قۇرلارنىڭ تەپتىدىن زۆھرە بېگىمنىڭ قەلبىگە يەنە يىللىقلىق
سېزىم يۈگۈردى. شۇ تاپتا بېگىمنىڭ ئۆزىگىمۇ يارسىز سەھەرقەند
جانسىز تەندەك سوغۇق تۇيۇلاتتى. شەيبانىخان ئۇنىڭ تۇللۇق
ھاياتىغا ئىسسىق جان بولۇپ كىرىپ كېلىشى كۆز ئالدىدا گەۋدە-
لەندى. دە، قەلەمنى قولىغا ئېلىپ، خانغا جاۋاپ يېزىشقا كىرىشتى.
قۇر بېشىدىن خاننىڭ تەرىپىنى يۈكسەك دەرىجىگە كۆتۈرۈپ:

”ھەزرىتى ئىمامى زامان، خەلىفەئى رەھمان،“ دەپ يېزىشقا

سەمەرقەند قەلئەسىنىڭ سىرتىدىكى باغ كوچىلار، ئۇلۇغبەگ رەسەتخانىسىنىڭ ئەتراپلىرى، ئابىرەھىمەت ئېرىقىنىڭ بويلىرى ھېسابسىز قوشۇنغا تولۇپ كەتكەن. چوپان ئاتا تېغىنىڭ ئېتەكلىرىدە، نېرىقى تەرىپى زەرەپشان ساھىلىدا يۈزلەپ ئوتاقلار ۋە چېدىرلار پەيدا بولغان.

بۇ قوشۇننىڭ سەركەردىسى شەيبانىخان باغى مەيدانىغا، ئۇلۇغ-بەگ قۇردۇرغان مەشھۇر چىلسۇتۇن سارىيىغا كېلىپ چۈشكەنىدى. شەيبانىخان ساراينىڭ يۇقىرىقى قەۋىتىدە تۆت تەرىپى ئايۋانلىق چوڭ ئۆيدە پېشىن نامىزىنىمۇ ئوقۇپ بولغانىدى، ياساۋۇل كىرىپ، سۇلتان ئەلى مىرزىا بىرنەچچە ساراي خىزمەتچىلىرى بىلەن قەلئەدىن خان ھۇزۇرىغا كەلگەنلىكىنى ئېيتتى. شەيبانىخاننىڭ كىچىك-كىچىك كۆزلىرى خۇشاللىقىدىن پاللىداپ كەتتى.

— سولتانلارنى بۇ يەرگە تەكلىپ قىلىڭ، كېيىن مىرزىنى باشلاپ كىرىڭ.

— ھەزرىتىم، تەختىڭىز پەستىكى قەۋەتتە.

— جايىنامازىم تەختىمدىن ئۈستۈن!

— ئىلتىپات قىلدىڭىز، ھەزرىتىم!

ياساۋۇل ئىككى پۈكلىنىپ تەزىم قىلغىنىچە كەينىچە مېڭىپ چىقىپ كەتتى.

شەيبانىخان بوتلاق يۇڭىدىن توقۇلغان مەيىن مەللە جايىناماز

چېتىگە قايتىپ ئولتۇردى.

ياساۋۇل پەگادىكى ئىشىكتىن سولتان ئەلى مەرزىنى باشلاپ كىرگەندە شەيبانىخان تېخىچە شاھنىشىندا ئاشۇ جايىناماز ئۈستىدە ئولتۇرغانىدى. شاھنىشىندىن تۆۋەندە ئۇنىڭ ئونغا يېقىن سۇلتانلىرى تىزلىنىپ ئولتۇرۇشۇپتۇ.

شەيبانىخان بېزەكسىز، ئاددىي كىيىنگەنىدى. سۇلتان ئەلى مەرزى ئىشىكتىن كىرىش بىلەن ئۇنىڭ سەللىسىگە قالدغان دۇر ۋە گۆھەرلەر، تونغا تىكىلگەن ئالتۇن، مەرۋايىتلار ھەيۋەتلىك يالتىراپ كۆزگە تاشلاندى. ئەمما مەرزىنىڭ كۆزلىرى بىسەرەمجان، سېمىز گەۋدىسى بوشاشقان. ئۇ ئانىسىنىڭ ۋە ئەبۇ يۈسۈپ ئارغۇنىنىڭ سۆزىگە كىرىپ، قەلئەدىن قوشۇنسىز چىقىپ كەلگەنىدى. بۇ يەردە خاننىڭ بېھىساب قوشۇنىنى كۆرۈپ، يۈرىكى پوكۇلداپ كەتتى.

شەيبانىخان بىلەن بۇرۇندىن تىل بىرىكتۈرۈپ يۈرگەن ئەبۇ يۈسۈپ سولتان ئەلى مەرزىنى خان ھۇزۇرىغا ئالداپ ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن بايا چۈشلۈك تاماق ۋاقتىدا مەرزىغا ياخشى كۆرگەن مەيلىردىن خېلى ئىچكۈزگەنىدى. ھازىر سۇلتان ئەلى مەرزى شەيبانىخانغا قاراپ تەزىم بىلەن كېتىۋاتقىنىدا پۇتلىرى گىلەمگە پۇتلىشىپ، گەۋدىسى سەنتۈرۈلۈپ كەتتى. ئەبۇ يۈسۈپ يۆلۈۋالمىغىنىدا يىقىلىپ چۈشەتتى.

شەيبانىخان ئورنىدىن تۇرۇپ، مەرزى بىلەن كۆرۈشۈۋاتقاندا خۇش بۇي مەي پۇرىقى دېمىقىغا ئۇرۇلدى. ئۇ مەرزىنىڭ كەيپ ئىكەنلىكىنى دەرھال سەزدى - دە، ئۇنى ئوغلى تۆمۈر سۇلتان ۋە كۈيۈغلى جانىبەگ سۇلتاندىن تۆۋەنگە ئۆتكۈزۈشنى ياساۋۇلغا شەرەت قىلىپ بۇيرۇدى.

شەيبانخان بېشىغا قىزىل بۆك ئۈستىدىن ئاق سەللە ئورنىغان، كۆك موۋۇتتىن تون كىيگەن. ئالتۇن تۈگمىلىك تون تېگىدىن كىيگەن يېشىل كۆڭلىكى مۇسۇلمان بايرىقىنىڭ رەڭگىنى ئەسلىتەتتى. جاي-ناماز ئۈستىدە ئولتۇرغىنىمۇ ئۇنى خۇداگۈي بىر ئادەمگە ئوخشىتىپ كۆرسىتەتتى. بۇنىڭ ھەممىسى سۇلتان ئەلى مېرزىنىڭ ۋەھمىسىنى سەل باشتى-دە، ئەمما تۆۋەندىن ئورۇن كۆرسىتىلگىنى ئۇنىڭ ئىززەت-نەپسىگە تەگدى. باشقا سۇلتانلار شەيبانخاننىڭ ئالدىدا تىزلىنىپ ئولتۇرغاندا، سۇلتان ئەلى مېرزا ئاتايىن چازا قۇرۇپ ئولتۇردى. شەيبانخاننىڭ ئوغلى ئۇنىڭغا خاپا بولۇپ قاراپ قويدى.

— سىز ماڭا پەرزەنتتەك يېقىن بولماقچىمۇسىز، مېرزا؟ — سورىدى شەيبانخان مۇلايىم ئاۋاز بىلەن.

— خان ھەزرەتلىرى ئىتتىپاق تۈزۈش ئۈچۈن چاقىرىپسىز...

— مۆھتەرەم ۋالىدىڭىز كەلمىدىمۇ؟

— ئانام مېنى ئەۋەتتى.

— ئامما، ئۆزىمۇ كەلمەكچى ئىدى.

— ئايال كىشى، تارتىنىدۇ.

— ئادەم ئەۋەتىڭ، مېرزا، ئانىڭىزمۇ كەلسۇن.

سۇلتان ئەلى مېرزا يېنىدا تىزلىنىپ ئولتۇرغان ئەبۇ يۈسۈپبەگكە قارىدى. ئەبۇ يۈسۈپ دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ، شەيبانخانغا تەزىم قىلدى:

— ئىجازەت قىلىڭ، خان ھەزرەتلىرى، مەن ھازىر بېرىپ زۆھرە بېگىمنى قىچقىرىپ كېلەي.

بۇ نازۇك ئىشلارنىڭ ھەممىسى ئەبۇ يۈسۈپنىڭ ھەرىكەتلىرى

بىلەن پۈتۈۋاتقانلىقىنى بىلىدىغان شەيبانىخان ياساۋۇلغا بۇيرۇدى؛
— ئەبۇ يۈسۈپكە مېنىڭ ئەڭ ئۇچقۇر ئاتلىرىمدىن بىرىنى
ئىنئام قىلىڭ!

— مېنەتدارمەن ھەزرىتىم!

— بەگ، قايتىشتا خوجايەھياغىمۇ خەۋەر قىلىڭ. سۇلتان
ئەلى مرزا كەلگەن يەرگە خوجا كەلمەسە ئىش قاملاشمايدۇ.
— ھەق سۆزنى ئېيتتىڭىز خان ھەزرىتىلىرى!

ئەبۇ يۈسۈپ بۇ تاپشۇرۇقنى بېجىرىش ئۈچۈن كەتكەندىن كېيىن
شەيبانىخان ئورنىدىن تۇردى. دە، سۇلتانلارغا قاراپ:

— مرزا بىلەن سۆھبەتلىشىپ ئولتۇرۇڭلار، — دېدى. ئۆزى
بولسا ئارقا ئىشىكتىن ئايۋانغا چىقىپ، پەسكە چۈشۈپ كەتتى.
سۇلتان ئەلى مرزا ئەتراپىدىكى سۇلتانلارنىڭ ئاداۋەتلىك
چىرايىغا قاراپ، ئۇلار ئارىسىدا يالغۇز قېلىشقا قورقتى ۋە ئورنە-
دىن تۇرۇپ، يان ئىشىككە قاراپ ماڭدى. شۇنىڭدا تۈركىستانلىق
سۇلتانلاردىن بىرى ئورنىدىن سەكرەپ تۇرۇپ، ئۇنىڭ يولىنى
توستى.

— ئەمىر زادە، بۇيرۇق بولدى، ئەمدى بىزنىڭ يېنىمىزدىن
كەتمەيسىز!

بەستلىك بىر نەۋكەر قولىنى خەنجىرىنىڭ سېپىغا ئاپىرىپ،
ئىشىككە توغرىسىغا بولۇۋالدى. سۇلتان ئەلى مرزا قاپقانغا چۈشكەن-
لىكىنى ئەمدى سەزدى. دە، كەيپى بىردىنلا تارقاپ كەتتى. يۈزى
بەزدەك بولۇپ، بايقى جايىغا بېرىپ ئولتۇردى.

ئارىدىن بىر-ئىككى سائەت ئۆتكەندىن كېيىن زۆھرە بېگىمۇ
تۆت كېنىزىكى بىلەن باغى مەيدانغا كىرىپ كەلدى. ئۇنىڭ بېشىدا

كېلىنچەكلەرنى ئەسلەتكۈچى ئاق يىپەك رومال، پېشانىسىگە بولسا تىللاقاش تېقىلغان. ئۇچىسىدا ئىنچىكە بەللىك گۈلدار تون، ئۇنىڭ ئىچىدىن كىيگەن ئاق ئەتلەس كۆڭلەكلىرىنىڭ ئېتىكى شۇنچىلىك ئۇزۇنكى، ئىككى كېنزەك ئىككى تەرىپىدىن كۆتۈرۈپ كېلىۋاتاتتى. زۆھرە بېگىمنى چىلسۇتۇننىڭ تۆۋەنكى قەۋىتىدىكى مەخسۇس بېزىتىلگەن خاس خانىغا باشلاپ كېتىۋاتقانلىقىنى شەيبانىخاننىڭ قىرىق ياشلاردىن ئاشقان چوڭ خوتۇنى كۆرۈپ قالدى.

— بۇ نېمىدېگەن يۈزسىز خوتۇن؟ — دەپ يېنىدىكى ئايالغا پىچىرلىدى ئۇ، — ئەرسىرىگەن مېكىچىن ئىززىتىنى بىلىپ ئۆيىدە ئولتۇرمامدۇ؟ ئەلچى بېرىپ ئىشنى تۈگەتكۈچە ئالدىرىماي تۇرمامدۇ؟ ئىلاھىم كاساپىتى ئۆزىدىن باشقىغا تەگمىسۇن!

زۆھرە بېگىم خاس خانىغا كىرگەندە شەيبانىخان تەخت ئۈستىدە ئولتۇراتتى. زۆھرە بېگىم ئىككى پۈكلىنىپ تەزىم قىلىۋىدى، شەيبانىخان ئۇنىڭ بىلەن تەخت ئۈستىدىن چۈشمەستىن ئەھۋال سوراشتى.

— خۇش كەلدىڭىز، بېگىم.

خاندان باشقىچە مۇئامىلە كۈتكەن زۆھرە بېگىم توساتتىن كۆڭلى بۇزۇلۇپ كۆزىگە ياش ئالدى.

— خان ھەزرەتلىرى، مەن ئۆزەمنى سىزگە قۇربان قىلدىم. پەرزەنتىمنى، مال-مۈلكۈمنى، ھەممىسىنى مەرھىمىتىڭىزگە ئىشىنىپ تاپشۇردۇم!

زۆھرە بېگىمنىڭ يۈزى ئاق يىپەك تورنىڭ كەينىدىن ئېنىق كۆرۈنمەيتتى. خان ئۇنىڭ گۆھەر كۆزلۈك ئالتۇن ئۈزۈكلەر سېلىنغان قوللىرىغا قارىدى. تومۇرلىرى بۆرتۈپ تۇرغان بۇ تىترەك

قوللار بېگىمنىڭ خېلى ياشقا كەلگەنلىكىدىن دالالەت بېرەتتى.
شەيبانىخان يېقىندا بۇخارادا نىكاھلاپ ئالغان ئون توققۇز ياشلىق
كىچىك خوتۇننى ئەسلىدى. كېيىن زۆھرە بېگىمنىڭ چوڭلا ئوغلى
سۇلتان ئەلى مرزا كۆز ئالدىدىن ئۆتتى.

— خاتىرجەم بولۇڭ، بېگىم. سىزنىڭ مەقسىتىڭىز بىزگە مەلۇم.
خۇدا خالىسا مۇرادىڭىز ھاسىل بولماي قالماستىن.

شەيبانىخان باشقا ھېچ نەرسە دېمىدى. ياساۋۇل زۆھرە بېگىمنى
خاس خانىدىن ئېلىپ چىقىپ كەتتى. ئۇنى كېنىزەكلەرى بىلەن
باشقا بىر كىچىكرەك خانىغا كىرگۈزۈپ، ئىشىكىنى سىرتىدىن
ئېتىۋالدى.

* * *

شەيبانىخاننىڭ نېمە قىلماقچى ئىكەنلىكىنى ھېچكىم چۈشەنمەيتتى،
ئەمما بۈگۈن باغى مەيداندا پەۋقۇلئاددە بىر ھادىسە بولۇۋاتقاندا.
قىنى سەزگەن بارلىق لەشكەر باشلىقلىرى ۋە مۆتىۋەرلەر چىلىسۇتۇن
بىناسىنىڭ ئۆپچۆرىسىدە ئىككى-ئۈچتىن بولۇپ ئايلىنىپ يۈرۈ-
شەتتى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا شائىر مۇھەممەد سالىھمۇ بار ئىدى.
ئۇنىڭ يىپەك سەللىسى سېپتا ئورالغان، كالتە يەڭلىك يىپەك چاپىنى
ئۆزىگە ناھايىتى يېپىشىپ تۇراتتى. يازدىمۇ تەلپەك كىيىپ يۈرىدۇ-
غان، ئۇرۇشتىن باشقا نەرسىنى بىلمەي قوپاللىشىپ كەتكەن كۆچ-
مەنچى سۇلتانلار ئۇنىڭ تالىپلارچە سېپتا كىيىنىشىنى ياقتۇرمايتتى،
تۆمۈرىلەر كەچۈرگەن ئېغىر ئۆتمۈشنى ئەسلىتىپ تۇرۇشنى ياخشى
كۆرەتتى.

نايمان ئورۇقىنىڭ باشلىقى قەمبەربىي باغدا مۇھەممەد سالىھقا

تەگدى:

— ھە، جانابى شائىر، سەمەرقەندتىن مەرزىڭىز بىلەن يەڭگىڭىز كېلىپ، خۇش بولۇپ قالدىڭىزمۇ؟

— قەمبەربىي جانابلىرى، زۆھرە بېگىم ئەسلى ئۆزبېكنىڭ ئايماق ئورۇقىدىن بولىدۇ. بېگىمنى مەندىن بۇرۇن سىز يەڭگە دېيىشىڭىز لازىم.

مانغىت، دورمان ۋە قۇشچى ئورۇقىنىڭ سۇلتانلىرى بۇ سۆزنى ياققۇرۇپ قاقلاپ كۈلۈشتى. قەمبەربىينىڭ ئاچچىقى كەلدى. مۇھەممەد سالىھقا دوق قىلىپ:

— سىزچۇ؟ — دېدى، — سىز بارلاس تۈركلىرىدىنمۇ؟!
تۆمۈر ۋە تۆمۈرىيلەر چىققان بارلاسلىرى شەيبانىخاننىڭ ئەڭ يامان كۆرىدىغان ئورۇقى ئىدى. مۇھەممەد سالىھ ھۈسەين بايقارا سارىيىدا خىزمەت قىلغان، سۇلتان ئەلى مەرزىغىمۇ مۇلازىم بولغان. ئاخىردا مەرزىلاردىن يۈز ئۆرۈپ، شەيبانىخان تەرەپكە قېچىپ ئۆتكەنىدى. ئۇ سۇلتان ئەلى مەرزىينىڭ ھەربىي مەخپىيەتلىكىنى شەيبانىخانغا ئېيتىپ بېرىپ بۇخارا ۋە دەبۇسىيە قەلىئەسىنىڭ ئېلىنىشىغا ياردەملەشكەنلىكى ئۈچۈن خان ئۇنى ياققۇرۇپ قالغانىدى. ئەمما قەمبەربىي ئىچىدىن ئۇنى "خىيانەت يولى بىلەن ئابروي تاپقان بىقارار تۈرك!" دەپ يامان كۆرەتتى.

مۇھەممەد سالىھ قەمبەربىينىڭ بۇ ھاقارىتىنى ئۆزىگە ئالغۇسى كەلمەي، سۆزنى چاقچاققا ئايلاندۇردى:

— جانابى قەمبەربىي، مەن ھازىر ئۆزبېك تۈركلىرىدىنمەن!
— مۇغەمبەرلىك قىلماڭ، ئۆزبېك باشقا، تۈرك باشقا!
— لېكىن ئۆزبېكتە "ئاتا يۇرتۇم تۈركىستان" دېگەن نەقىل بارغۇ، بۇنىڭغا نېمە دەيسىز؟

— ۋاي-ۋوي، — دېدى كۆپەكبىي، — ماۋۇ شائىرىنىڭ بىزنىڭ تۈركىستانىمۇ تۈركلەرگە بېرىۋەتمە كېچىغۇ!

دەشتى قىپچاقتىن چىققان ساۋاتسىز كۆپەكبىينىڭ تۈركىستاندەك مەدەنىي شەھەرنى ئۆزىنىڭ قىلىپ سۆزلىگەنلىكىدىن مۇھەممەد سالىھنىڭ كۈلگۈسى كەلدى:

— جانابىي كۆپەكبىي، سىز ئاۋۋال تۈركىستان دېگەن سۆزنىڭ مەنىسىنى چۈشىنىڭ! تۈركىستان — تۈركلەر ماكانى دېگىنىغۇ!

— نېمە دېمە كېچسەن؟ بىز رۇم^① تۈركلىرىدىن تارقالغانمۇ؟

— ياق، رۇم تۈركلىرى باشقا، بىز باشقىمىز! چۈنكى ماۋەرا-

ئۇننەھر خەلقى رۇم تۈركلىرىدىن نەچچە ئەسىرلەر ئاۋۋال مانا بۇ ۋادىلارنى ئاۋات قىلغان. سەمەرقەند قورغانىنىڭ بېرىسىدا تۇرغان ئەنە ئاۋۇ دۆڭلەرگە بىر قاراڭ. مانا ئاشۇ يەردە بۇنىڭدىن مىڭ يىل بۇرۇن ئەفراسىياب دېگەن چوڭ شەھەر بولغان. ئەفراسىياب ماۋەرائۇننەھر تۈركلىرىنىڭ ئەپسانىۋى قەھرىمانى ئىدى. "ئۇنىڭ ئەسلى ئىسمى ئالىپ ئەرتۇڭا بولغان" دەپ، «قۇتادغۇبىلىك» دە يۈسۈپ خاس ھاجىب يازغان.

— بۇ شائىر ئۆزبېكىنىڭ نېنىنى يەپ، نوقۇل تۈركىنى ماختايدىغۇ!

— جانابىي قەمبەربىي، ئۆزبېك، قازاق، تۈركمەن، قىرغىز — ھەممىسى تۈركىي ئۇلۇسلاردۇر. بىر ئاتىنىڭ بالىلىرىدەك يېرىمىز بىر، تارىخىمىز بىر. سىلەر ئۆزبېك ئۇرۇقلىرىنىڭ تارىخىنى

---

① رۇم — تۈركىيە.

ئۆزبېك خانىدىن ① باشلاپ، بۇ توغرا ئەمەس. — نېمىشقا توغرا بولمايدىكەن؟ — زەردە قىلدى كۆپەكبىي، — بىز ئۆزبېك خانىدىن تارقىغان ئەمەسمىزما؟ — جانابىي كۆپەكبىي، سىزنىڭ قىچاق ئۇرۇقىڭىز ئۆزبېك خانىدىن بەش يۈز يىل بۇرۇن مەشھۇر بولغان. قوڭۇرئات ئۇرۇقىدىن ئىككى تارىخىمۇ ئالتە-يەتتە ئەسىرگە بارىدۇ. مانغىت، نايمان، دورمان، قۇشچى ئۇرۇقلىرىمۇ قەدىمدىن تارتىپ بار. بۇ ئۇرۇقلار ھەممىسى ھازىر ئانھەزرىتىم شەيبانىخان قول ئاستىغا بىرلىشىپ، "ئۆزبېك ئۇلۇسى" دېگەن ئومۇمىي نام ئالغان، سىلەر بۇ ئۇلۇسنىڭ تارىخىنى ئېسىڭلاردىن چىقارماڭلار. ئۆزبېك دېگەن ئىسىم تۈركىي خەلقلەردە ئۆزبېك خانىدىن نەچچە يۈز يىل بۇرۇنمۇ مەۋجۇت بولغان. مەن خارەزىمدە ئۆسكەن، مەن قەدىمكى كىتابلاردىن ئوقۇدۇم، چىڭگىزخاندىن بۇرۇن شاھ بولغان خارەزم شاھ مۇھەممەد ئۆز ئوغۇللىرىدىن بىرىگە ئۆزبېك دەپ ئات قويغان. شۇنىڭدىن مەلۇمكى، بۇنام يۇرتىمىزدا چىڭگىزخان كەلمەستىن بۇرۇنمۇ مەشھۇر بولغان. ئۆزبېك دېگەن نامنى بىزنىڭ ئۇلۇسىمىز ئۆزبېك خانىدىن ئالغان ئەمەس. ئەكسىچە، بۇ قەدىمىي نامنى ئۆزبېك خان بىزنىڭ تۈركىي ئۇلۇسلاردىن ئالغان!

— يەنە تۈركىي دېدى. — ھە! ئاپلا، سارتنىڭ بالىسىيەي!

— تارىخ شۇنداق تۇرسا مەن قانداق قىلاي، جانابىي قەمبەر.

① ئۆزبېك خان — ئالتۇن ئوردى خانى، 1312 — 1342 — يىللاردا ھۆكۈم رانلىق قىلغان، ئۇنىڭ پايتەختى — سارايبېركى ۋولگا بويىدا، ھازىرقى ۋولگاگراد يېنىدا بولغان.

بىي؟ مىڭ يىللاردىن بۇيان خۇراساندىن نېرىسى ئىران، بېرىقى تەرىپى تۇران دەپ يۈرگۈزۈلىدۇ... خان ھەزرەتلىرى بۇنى ياخشى بىلىدۇ. ئىمامى زامان بۇخارا مەدرىسىدە تەھسىل كۆرگىنىدە ناھا- يىتى نۇرغۇن تۈركىي شېئىرلارنى يادقا ئالغانىكەن. ئۆزلىرىمۇ تۈركىي تىلدا غەزەللەر يازغان. مەن ئانھەزرەتنىڭ غەزەللىرىدىن بىر بېيىت كەلتۈرەي، ئاڭلاڭ:

“فرقت ئاتىدىن يىقىلدىم، يار كېلدى سورغالى،

ئەي شەيبانى يار دەردىڭگە دەۋا قىلدى يەنە”

— خان ھەزرەتلىرىنىڭ بۇ شېئىرى تۈركىيچە ئەمەس، ئۆز-

بېكچە! — دېدى قەمبەربىي.

— لېكىن ھەممە تۈركىي تىللىق شائىرلار خۇددى شۇ تىلدا

شېئىر يازغانغۇ! ئەگەر بۇ — ئۆزبېك تىلىدا بولسا، دېمەك، ناۋايىمۇ

ئۆزبېك تىلىدا يازغان. دېمەك، كەمىنىمۇ ھازىر سىلەر بىلەن ئۆزبېك

تىلىدا سۆزلىشىۋاتىمەن. دېمەك، ماۋەرائۇننەھرنىڭ تۈركىي

تىلىمۇ، ئۆزبېك تىلىمۇ ئەسلىدە بىر تىل. جانابلىرى، ئەمدى

دىلىمىزمۇ بىر بولۇشى كېرەك. تۆمۈرىيلەر تۈرك ۋە ئۆزبېك دەپ

ئۇلۇسنى ئۇلۇستىن ئاجرىتىپ، خەلقنى پاراكەندە قىلدى، مەملىكەت

پارچىلىنىپ، خاراب بولدى. ئەمدى ئىمامى زامان، ئىسكەندەرىي

سانىي^① يەنە شۇ ئۇلۇسنى بىرلەشتۈرۈپ، مەملىكەتكە يىگانە جان

ئاتا قىلماقچى. ئىلاھىم، ھەزرەت خانىمىز شۇ مەقسىتىگە يەتسۇن!

مۇھەممەد سالىھنىڭ بۇ سۆزىگە ئەمدى ھېچكىم ئېتىراز قىلالا-

① ئىسكەندەرىي سانىي — ئىككىنچى ئىسكەندەر، شەيبانىخانغا بېرىلگەن

يۈكسەك تەرىپلەردىن بىرى.

مدى. مۇنازىرىدە ئۈستىلىق بىلەن غالىب بولغان شائىر ساراينغا قاراپ كەتتى.

كۆپەكبى قەمبەربىگە قاراپ:

— سارتنىڭ بالىسىنى كۆردىڭىزمۇ؟ — دېدى، — بۇلارنى سۆز بىلەن يېڭىشكە بولمايدۇ!

— سۆز بىلەن يەڭمىسەڭ قىلىچ بىلەن يېڭىمىز! — دېدى قەمبەربى. ھەممىسى قاقاقلاپ كۈلدى.

ساراينغا ياساۋۇل چىقىپ، باغدا قاراپ تۇرغان لەشكەربېشى ۋە مەنسەپدارلارنى خان يۇقىرىقى قەۋەتكە كېڭەشكە چاقىرىغىنىنى ئېيتتى.

باغدىكى دۆلەت ئەمەلدارلىرى ساراينىڭ تۆت بۇرجىكىگە مۇنازىرىغا ئوخشىتىپ ئىشلەنگەن ۋە تار يول ئىچىدىن ئۆتكەن پەلەمپەيلەر بىلەن يۇقىرىغا چىقىشقا باشلىدى.

خاننىڭ ئۆزى تېخىچە خاس خانىدا يەنە ئېمىنىدۇ كۈتمەكتە ئىدى.

كەچلىكى سەمەرقەندتىن بەش-ئالتە مۇرىتىنى ئەگەشتۈرۈپ، خوجايەھىيامۇ چىقىپ كەلدى. ئۇ باغى مەيدانغا كىرىپ ئاتتىن چۈشۈۋاتقاندا ھودۇقۇپ، پۈتى ئۈزەنگە قېيىشىغا ئورۇلۇپ قالدى. مۇرىتلىرى قۇنى يۆلەپ چۈشۈردى.

چوڭ ئاق سەللە ۋە مەللە سەقەرلەر پەشمەت كىيگەن خوجا يەھيا شەيبانىخان ئولتۇرغان تەختىنىڭ ئالدىغىچە تەزىم قىلىپ باردى. قىرائەتتە ئۆگەنگەن جاراڭلىق ئاۋازى بىلەن:

— ئەسسالامۇئەلەيكۇم، خان ھەزرەتلىرى، — دېدى، —

سەمەرقەند دەرۋازلىرى سىز ئۇلۇغ زات ئۈچۈن ئوچۇقتۇر!
شەيبانىخان خوجايەھيا بىلەن ئورنىدىن تۇرماي تىنچلىق
سوراشتى - دە، كىنايە قىلىپ دېدى:

— سەمەرقەند قاپقىلىرىنى بىز ئۈچۈن سىز ئېچىپ كەلدىڭىزمۇ؟
— ھەزرىتىم، ھەر ئىش خۇدانىڭ خاھىشى بىلەن بولىدۇ.

— بىراق سىزنىڭ خاھىشىڭىز سەمەرقەندنى بايرغا بېرىش
ئىدىغۇ؟

— ئاسىي بەندىلەر بىز، خان ھەزرەتلىرى، خاتالىق ئۆتكەن
بولسا، ئەپۇ قىلىڭ، ھۇزۇرىڭىزغا باش ئېگىپ كەلدىم... — خوجا -
يەھيا كۆزىگە ياش ئالدى.

شەيبانىخان ياساۋۇلغا بۇيرۇدى:

— يۇقىرىغا ئېلىپ چىقىپ مىرزىسىنىڭ سايسىگە ئولتۇرغۇزۇڭ!
خوجايەھيانى ئېلىپ چىقىپ كەتكەندىن كېيىن شەيبانىخان
ئۆزىنىڭ ئەڭ يېقىن مەسلىھەتچىسى بولغان ئاتمىش ياشلىق مويىس -
پىت موللا ئابدۇرەھمىنى چاقىردى ۋە ئۇنىڭ بىلەن نېمە توغرىسى -
دېدۇ يەككە - يېگانە سۆزلىشىشكە باشلىدى.

خاننىڭ ئالدىرىماسلىقى بەزى سۇلتانلارنى تەئەججۇپقا
سالماقتا ئىدى. سەمەرقەند دەرۋازلىرى ئوچۇق ۋاقتىدا نېمىشقا
پايتەختكە ئات سېلىپ كىرمەستىن، بۇ يەردە ئېزىلىپ يۈرىدۇ؟

3

شەيبانىخان تۆردىكى ئىشىكتىن كىرگەندە بارلىق ئولتۇرغانلار
ئورۇنلىرىدىن چاچراپ تۇرۇپ، خانغا ئېگىلىپ تەزىم قىلىشتى. خان
شاھنىشىغا سېلىنغان كىمخاپ كۆرپە ئۈستىگە چازا قۇرۇپ

ئولتۇردى. ئۇنىڭ ئوڭ تەرىپىدە يۈكۈنۈپ ئولتۇرغان موللا ئابدۇرەھىم قۇرئاندىن قىسقا بىر ئايەت ئوقۇپ، خان ھەزرەتلىرىگە ئەڭ ئالىي تىلەكلەر بىلدۈردى - دە، ئاندىن مەقسەتكە ئۆتتى:

— ئىمامى زامان، خەلىفەئى رەھماننىڭ نىيىتى پەقەت شەھەر ئېلىش ئەمەس، دىن ۋە مىللەت دۈشمەنلىرىنى پاش قىلىپ، سىز ۋە بىزنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام يۈرگەن مۇقەددەس يولغا يېتەك- لەشتۇر. ئەگەر پەقەت مال - مۈلۈكنى ئويلايدىغان پادىشاھ بولسا، سەمەرقەند قاپقىلىرى ئىچىلغان ھامان چۇقان سېلىپ قەلئەگە ئات چاپتۇرۇپ كىرەتتى. كاناي - سۇناي چالدۇرۇپ، ئۆز غەلبىسىنى تېز- رەك خەلققە ئاشكارا قىلاتتى. ئەمما بىزنىڭ ئۇلۇغ خانىمىز - دانا- لىقتا ئىسكەندەرىي زامان. شەيبانىخان مال - مۈلۈكتىن ئاۋۋال ئىنساپ ۋە ئىماننى ئويلايدۇ.

— بەرھەق! — دەپ قويدى موللا ئابدۇرەھىمدىن تۆۋەنرەك ئولتۇرغان مۇھەممەد سالىھ.

— پادىشاھ ئىنساپ ۋە ئىماننى ئۇنتۇسا قانچىلىك ئىپلاسلقلار- نىڭ يۈز بېرىشى، مەملىكەتنىڭ قانچىلىك خاراب بولۇشى تۆمۈ- رىلەرنىڭ قىلمىشلىرىدىن بىزگە مەلۇم، ئابدۇللىتىپ مىرزا ئۆز ئاتىسى ئۇلۇغبەگ مىرزىنى ئولتۇرگۈزدى. ھىراتتا ھۈسەيىن بايقارا ئۆز نەۋرىسى مۇمىن مىرزىنى ئولتۇردى. مانا ھازىر بىز بىلەن ئولتۇرغان سۇلتان ئەلى مىرزا ئۆزىنىڭ ئاكىسى بايسۇنقۇر مىرزىنى تۇتقۇزۇپ ئولتۇرما كىچى بولغىنىدا ئاكىسى قېچىپ قۇتۇلدى. كېيىن بايسۇنقۇر مىرزا بۇ ئىنسىنى تۇتقۇزغاندا كۆزىنى كور قىلماقچى بولدى. ئەمما جاللاتنى ئالتۇنغا سېتىۋېلىپ، بۇ مىرزىمۇ قېچىپ قۇتۇلدى. مىرزلارنىڭ سارىيىدا ساتقۇنلۇق، خىيانەت، بۇزۇقلۇق

ئەۋج ئالدى. قۇرئانى شېرىق مەينى مەكرۇھ دەپ قەتئىي چەكلىگەن،
ئەمما سورۇنىمىزدا ئولتۇرغان مانا بۇ ياش مرزا جاپناماز ئۈستىدە
ئولتۇرغان ئىمامى زامان ھۇزۇرىغا مەي ئېچىپ شىركەيىپ كەپتۇ!
بۇ مرزىنىڭ شەھۋانىيە رەسلىكى، شۇ يېشىدىن تارتىپ ھارام يولغا
يۈرگەنلىكى ئىمامى زامان خانىمىزغا ئەزەلدىن مەلۇم ئىدى!

كۆپەكەيى غەزەپلىنىپ سۆز قاتتى:

— ئېسىپ ئولتۇرۇش كېرەك مۇنداق مرزىنى!

— ئەيىب پەقەت بۇ ياش مرزىدا ئەمەس، — دەپ مۇھەممەد
سالھ ئۇنىڭغا ئېتىراز قىلدى، — بۇنىڭ ئاتىسى مەھمۇد مرزا
ناھايىتىمۇ ئىمانسىز بۇزۇق ئادەم ئىدى. سەمەرقەندتە پادىشاھلىق
قىلغاندا خوتۇنپەرەسلىككە قانائەت قىلماي، بەچچىۋازلىقىنىمۇ ئەۋجىگە
چىقارغانىدى. بىچارە خەلق چىرايلىق ياش ئوغۇللىرىنىمۇ كوچىغا
چىقىرىشقا قورقۇپ، قىزلارنى يوشۇرغاندەك ئىچكىرىگە
يوشۇراتتى.

— ئوغلى ئاتىسىغا تارتىپتۇ — دە؟

— ئانىسىچۇ؟ مرزىنىڭ ئانىسى قانداق؟

بۇ قالتىس سوئالدىن ھەممە بىردەم جىم بولۇپ قالدى. چۈنكى
”شەيبانىخان زۆھرە بېگىمنى نىكاھلاپ ئالماقچىمىش“ دېگەن
گەپ — چۆچەك كۆپچىلىكنىڭ ئېسىگە چۈشتى. خان بۇ ئايالغا ئۆي-
لەنسە ئابرويى چۈشۈشىنى بۇرۇنلا سەزگەن ۋە ئۆيلەنمەيدىغانلىقىنى
موللا ئابدۇرەھىمگە ئېيتقاندى. ھازىر موللا ئابدۇرەھىم مىش-
مىش گەپ — سۆزلەرنى بىر تەرەپ قىلىشقا ئالدىرىدى:

— مرزىلارنىڭ كاساپىتى خوتۇنلىرىغىمۇ يېتىپتۇ. بۇ مرزىنىڭ
ئانىسى ئۆز نەپىسى ئۈچۈن يالغۇز ئوغلىنى قۇربان قىلىدىغانغا

ئوخشايدۇ!

موللا ئابدۇرەھىمنىڭ بۇ سۆزىدىن كېيىن خاننىڭ زۆھرە بېگىگە بولغان مۇناسىۋىتىمۇ كۆپچىلىككە مەلۇم بولدى. سۇلتانلاردىن بىرى:

— قۇتۇرغان بايتالغا سۆرىتىپ ئۆلتۈرۈش كېرەك ئۇنداق خوتۇننى! — دېدى.

يەنە بىرى:

— تاغارغا سېلىپ ئەڭ ئېگىز مۇنارىدىن تاشلاش كېرەك! — دېدى.

شەيبانىخان مۇنازىرىگە يول قويۇپ، ئۆزى ھەممىنىڭ سۆزىگە ئاستىرتىن قۇلاق سېلىپ ئولتۇردى. بىر-بىرىدىن قورقۇنچىلۇق تەكلىپلەر كۆپىيىپ كەتكەندىن كېيىن شەيبانىخاننىڭ ئىشارىتى بىلەن موللا ئابدۇرەھىم ھەممىنى جىمىتتى.

خان سۆزلىگەندە ئونلاپ كىشىلەر ئۇنىڭ سالماقلىق، ۋەزىمىن ئاۋازىدىن، دانە-دانە قىلىپ ئېيتىۋاتقان سۆزلىرىدىن سېھىرلەنگەندەك قېتىپ قۇلاق سېلىشقا باشلىدى. شەيبانىخان مىرزىلارنىڭ ئىنسابىنى، ئىمانىنى ئۇنتۇغانلىقى، ئەل-ئۇلۇسنى ۋەيران قىلغانلىقىغا يەنە بىرمۇنچە مىساللارنى كەلتۈردى. دە، بىردىنلا خوجايەھياغا قارىدى:

— بۇ مىرزىلارنىڭ پىرى سىزنىڭ ئاتىڭىز خوجائەھرار ئىدى. "مەن ئەۋلىيا" دەپ، پادىشاھلارغا ھۆكۈمنى ئۆتكۈزۈپ، ناھايىتى زور بايلىققا ئىگە بولغانىدى. بىزنىڭ خەۋىرىمىز بار، ئاتىڭىزدىن سىزگە ناھايىتى كۆپ ئالتۇن قالغان. ئاتىڭىز ئۆلگەندىن كېيىن، مانا، ئون بىر يىلدىن بۇيان سىز سەمەرقەندكە روھانىي ئاتا بولۇپ

يۈرۈپسىز. سىزمۇ نەپسىڭىزگە بېرىلىپ، ناھايىتى كۆپ ئالتۇن-
كۈمۈش توپلىدىڭىز. بېلىق بېشىدىن بۇزۇلىدۇ، پىر قانداق بولسا
مۇرتىمۇ شۇنداق بولىدۇ. كەينىڭىزدە ئولتۇرغان مانا شۇ شەھۋا-
نىيە رەس ياش مرزا سىزنىڭ مۇرتىڭىز، خۇدا ئالدىدا سىز شۇنىڭغا
جاۋاب بېرىمەن دەپ قولىنى ئالغان!

شەيبانىخان بېگىز بارمىقى بىلەن، ئاۋۋال مرزىنى، كېيىن خوجا-
يەھيانى كۆرسەتتى. دە، ئاندىن شۇ بارمىقىنى پەسكە قارىتىپ
سىلكىتتى:

— سىزنىڭ يەنە بىر مۇرتىڭىز ئايال تۇرۇقلۇق ئەر ئىزدەپ
كېلىپ پەستە ئولتۇرۇپتۇ. سىزنىڭ قانداق پىرلىكىڭىزنى مانا شۇلار
كۆرسىتىپ تۇرۇپتۇ! سىز ئاۋۋال مۇرتلىرىڭىزغا خىيانەت قىلىپ،
سەمەرقەندنى بابىرغا بەرمەكچى بولىدىڭىز. كېيىن بۇلار پىرغا خە-
يانەت قىلىپ، مېنىڭ ئالدىمغا كەلدى. خىيانەت ئۈستىگە خىيانەت!
بىرى ئۇ ياققا تارتسا، بىرى بۇ ياققا تارتىدۇ! پادىشاھ ئۆزىچە، دىنىي
يېتەكچى ئۆزىچە! بىرى بىرىنى ئالدايدۇ. بىرى بىرىنىڭ گۆشىنى
يېمەكچى بولىدۇ! مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ھەم پەيغەمبەر ئىدى،
ھەم پادىشاھ ئىدى، ھەم لەشكەربېشى ئىدى. كىم شۇنىڭغا قانداق
بولمىسا، كىم پەيغەمبىرىمىزنىڭ مۇقەددەس يولىدىن يۈرمىسە، مانا
شۇ پىر بىلەن مۇرتىغا ئوخشاش كاپىرلىق يارىغا غۇلايدۇ!

شەيبانىخان بۇ سۆزلەرنى ئۆزىنىڭ قول ئاستىدىكى مەنسەپدار-
لىرىغىمۇ تەگكۈزۈپ سۆزلىمەكتە ئىدى. چۈنكى ئۇلارنىڭ بەزىسى
“خانمىز تەختۇتاجغا قانائەت قىلماي ئىمامى زامان، خەلىفە ئىسي
رەھمانمۇ بولۇۋالدى” دەپ پىچىرلىشاتتى، تۆمۈرىپىلەرنىڭ ئىشىنى
خېلىدىن بۇيان كۆزىتىپ يۈرگەن شەيبانىخان ئۇلارنىڭ سەلتەنەت-

لىرىدە خوجائەھ-راردەك دىنىي رەھبەرلەر ئۆزلىرىچە مۇستەقىل ھۆكۈمدار بولۇۋېلىپ، مىرزلارنىڭ ھاكىمىيىتىنى ئىچىدىن زەئىپلەش- تۈرگەنلىكىنى ياخشى بىلەتتى، شەيبانىخان خانلىق ھاكىمىيىتى بىلەن دىنىي ھاكىمىيەتنى ئۆز قولىدا بىرلەشتۈرۈپ تۆمۈرىيلەرگە نىسبەتەن زور بىر ئۈستۈنلۈككە ئېرىشمەكتە ئىدى. ئۇ بۇخارادا مەدرىستە ئوقۇپ يۈرگىنىدە شەرىئەت ۋە تەرىقەت ئىلمىنى ياخشى ئۆگەنگەن، قۇرئاننى يادا بىلەتتى. ھازىر شەيبانىخاننىڭ قارارگاھىدا ئىسلام دىنىنى ئۇنىڭدىن ياخشى بىلىدىغان، قۇرئاننى قىرائەت بىلەن ئوقۇشتا ئۇنىڭدىن ئۆتىدىغان ئادەم يوق ئىدى. ئۇنىڭ ئىماملىق ۋە خەلىپىلىك ئۇنۋانلىرى شۇنىڭدىن كېلىپ چىققانىدى. شەيبانىخان مەركەزلەشكەن ئۇلۇغ بىر دۆلەت تۈزۈشكە ئىنتىلگىنىدە، بۇ مەقسە- تىگە تېزىرەك يېتىش ئۈچۈن قول ئاستىدىكى ئادەملەرنىڭ ئىخلاسى ۋە ئېتىقادىنىمۇ قازىنىشقا، ئۇلارنىڭ مەپكۇرىسىنى ئۆزىگە بويسۇندۇرۇپ ھەممىسىنى بىر داھىي ئەتراپىغا جىپسىلاشتۇرۇشقا ئالاھىدە ئېتىبار بېرەتتى. ئۇ ئۆز دەۋرىنىڭ ئەڭ زور مەپكۇرىسى — دىنىي مەپكۇرە ئىكەنلىكىنى ياخشى بىلەتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن ھازىر ئۆزى ئېرىشىۋاتقان مۇۋەپپەقىيەتلىرىنىمۇ دىنىغا ۋە ئىلاھىي كۈچلەرگە باغلاپ سۆزلەشكە باشلىدى:

— بىزنىڭ سەمەرقەندتىكى دۈشمەنلىرىمىز يەتتە باشلىق ئەجدد- ھادەك زور ئىدى. بۇ ئەجدىھانى-نى قوشۇنلارنى دەم تارتىپ يۇتۇۋەتكەن. ئەمما بىزنىڭ ئىمانىمىز پاك، نىيىتىمىز خالىس. ئاللا- تائالا ئاشۇ ئەجدىھانى ئىنىدىن تارتىپ چىقىرىپ، بىزنىڭ ھۇزۇرد- مىزغا ئېلىپ كەلدى، "نېمە قىلساڭ قىل!" دەپ قولىمىزغا بەردى. خۇدانىڭ قۇدرىتى بىلەن سەمەرقەندتەك شەھەرنىڭ قاپقىلىرى

بىزگە جەڭسىز ئېچىلدى!

سەمەرقەندنىڭ ئۇرۇش سىز تەسلىم بولۇۋاتقانلىقى، ئۇنىڭ پادى-
شاھى ۋە دىنىي رەھبىرى ئۆز پۇتى بىلەن شەيبانىخان ھۇزۇرىغا
كىرىپ كەلگەنلىكى نەقەدەر چوڭ بىر زەپەر ئىكەنلىكىنى بارلىق
ئەمەلدارلار گويا ئەمدى ئەستايىدىل ھېس قىلىشتى. بۇ زەپەرنىڭ
خۇدا تەرىپىدىن بېرىلگەنلىكى بولسا شەيبانىخاننى ئۇلارنىڭ كۆزىگە
خۇدانىڭ نەزىرى چۈشكەن بىر ئەۋلىيا قىلىپ كۆرسىتەتتى. شەيبا-
نىخان دۇئاسى ئۆتكۈر ئەۋلىيا بولمىسا، بۇنچىلىك مۇرەككەپ، بۇن-
چىلىك قىيىن ئىشنى شۇنچىلىك دانالىق ۋە ئۈستىلىق بىلەن ئەمەلگە
ئاشۇرالايتتىمۇ؟

موللا ئابدۇرەھىم ئورنىدىن سەكرەپ تۇرۇپ:

— ئىمامى زامانىمىز مىڭ يىل ئۆمۈر كۆرسۇن! — دەپ

ئالغىلىدى.

باشقىلارمۇ ئۆرە تۇرۇشۇپ، ئۈستى-ئۈستىگە چاۋاك چېلىشتى:

— ئىسكەندەرىي سانىغا ئاپىرىن!

— ھەزرىتى ئەۋلىياغا مىڭ رەھمەت!

— خەلىفەئى رەھمان، دۇنيا تۈگىگىچە ھايات تۇرسۇن!

بارلىق ئەمەلدارلار ئورۇنلىرىدىن تۇرغاندىن كېيىن سۇلتان
ئەلى مىرزا بىلەن خوجايەھىيامۇ ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشتى. ئەمما
ئۇلار تىرىك مۇردىدەك تەستە ئۆرە تۇرۇشاتتى. ئەگەر ھازىر
شەيبانىخان مانا بۇ ئالغىش ئېيتىۋاتقانلارغا بىر ئېغىز بۇيرۇسا،
ئۇلار مىرزا بىلەن خوجانى تىتما-تىتما قىلىۋېتىشى ئېنىق
ئىدى.

خاننىڭ ئىشارىسى بىلەن ئالغىشلار توختىدى، ھەممە جاينىغا

قايتىدىن ئولتۇردى.
— ماۋۇ خوجا بىلەن مىرزىغا، — دېدى شەيبانىخان، — مىڭ ئازاپ بېرىپ ئولتۇرسەك ھەققىمىز بار. بىراق ئىناپ ۋە ئىماننىڭ قانچىلىك بولۇشىنى بۇلارغا يەنە بىر كۆرسىتىپ قويايلى. مەيلى، قانلىرىدىن كېچەيلى، جانلىرى ئامان قالسۇن!
باياتىن بېرى ئۆلۈمنى بويۇنلىرىغا ئېلىپ، جانلىرىدىن ئۈمىد ئۈزۈپ ئولتۇرغان مىرزا بىلەن خوجا ئەمدى بىردىنلا ئېگىلىپ، خانغا مىننەتدارچىلىق بىلدۈرۈشتى. خوجايەھياننىڭ كۆڭلى يۇمشاپ، كۆزىگە ھەتتا ياش كەلدى:
— خۇدا ئۆمرىڭىزنى بەرسۇن، خان ھەزرەتلىرى!...
— بىراق، — دېدى خان ئاۋازىنى كۆتۈرۈپ، — جانابى خوجا-يەھيا مال ۋە دۇنياغا ھېرىس بولۇپ، تەۋپىقنى ئۇنتۇغان. ئىمانىنى پاكلاش ئۈچۈن مەككەنى مۇكەررەمەگە سەپەر قىلسۇن. خوجىغا ئەتىگەنگىچە مۆھلەت بېرىمىز. كېرەكلىك نەرسىلىرىنى يىغىشتۇرۇپ، ئىككى ئوغلى بىلەن بىللە ھەجگە ماڭسۇن. كۆپەكبېي!
— لەببەي، خان ھەزرەتلىرى!
— خوجايەھيانى ئوغۇللىرى بىلەن ئەتە ئەتىگەندە سەمەرقەند-تىن چىقىرىپ قويۇشنى سىزگە تاپشۇردۇق!
— باش ئۈستىگە، خان ھەزرەتلىرى!
— مانا بۇ ياش مىرزا، — دەپ شەيبانىخان سۇلتان ئەلى مىرزىغا قاراپ داۋاملاشتۇردى، — بىزگە ئوغۇل بولغۇسى كەپتۇ. مەيلى، دىندىن چىققانىنى يەنە دىنغا كىرگۈزۈش ساۋاب ئىش. شاھزادە تۆمۈرخان ئۇنى ئۆز ئادەملىرى قاتارىغا ئالسۇن. ئاتىسىغا يېقىن ئولتۇرغان يىگىرمە ياشلىق كېلىشكەن تۆمۈرخان

سېمىز مەرزىغا نەپەرەت بىلەن بىر نەزەر سالىدىيۇ، ئەمما خانغا تازىم قىلىپ، بۇيرۇقنى بېجىرىدىغانلىقىنى ئېيتتى.

— ياخشى بولسا ئېشىنى يەر، — قوشۇپ قويدى شەيبانىخان، —

يامان بولسا بېشىنى!

سۇلتان ئەلى مەرزىنىڭ ۋاقتىنچە تىرىك قېلىۋاتقانلىقىنى كۆپ ئادەم شۇ سۆزلەردىن سەزدى. ئەمدى پەستىكى قەۋەتتە ئولتۇرغان زۆھرە بېگىمنىڭ تەقدىرىنى ھەل قىلىش كېرەك ئىدى.

شەيبانىخان بىر ۋاقتلاردا زۆھرە بېگىمنى ناھايىتى گۈزەل دەپ ئاڭلاپ، "ئۆزەمگە غۇنچەچى" ① قىلىۋالارمەن" دەپ ئويلىغانىدى.

شۇنىڭ ئۈچۈن بېگىمگە يازغان خېتىگە بىرنەچچە قۇر شېئىر قوشقاندى. ئەمما ئۇنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەندىن كېيىن بېگىمدىن

ئىخلاسى قايتتى. توغرا، شېئىر يېزىپ بېگىمنى ئالدىغىنى كۆڭلىنىڭ بىر چېتىنى خىرە قىلىپ تۇراتتى. ئەمما بۇ يەردە زۆھرە بېگىمدىن

نەپەرەتلىنىپ سۆزلىگەن ئەمەلدارلار ئۇ خوتۇننىڭ بۇزۇقلۇقىغا خانىمۇ ئىشەندۈردى. — دە، كۆڭلىدىكى بۇ خىرەلىكنى تارقىتىۋەتتى.

"ئۆزى شۇنداق ئالدىنىشقا مۇناسىپ خوتۇن ئىكەن، — دەپ ئويلاندى خان، — ئەگەر ھازىر قويۇپ بەرسەم، سۇلتانلار ئۇنى

قۇتىرىغان بايتالغا سۆرىتىپ ئۆلتۈرىدۇ، لېكىن مەن مۇرادىڭىزغا يېتىسىز! دېدىم. مۇرادى ئەرگە تېگىش ئىكەن. زور بىر ئەر تېپىپ

بېرىپ، سۆزۈمنىڭ ھۆددىسىدىن چىقاي!"

خاننىڭ كۆزلىرى سورۇندا ئولتۇرغان سۇلتانلارنى ئارىلاپ ئۆتۈپ، پەگاداراق ئولتۇرغان يوغان گەۋدىلىك چوقۇر قارا كىشىگە

① غۇنچەچى — ۋاقىتلىق خوتۇن.

كېلىپ توختىدى. مەنسۇر باخشى دەپ ئاتىلىدىغان بۇ ئادەم
ئېۋېپىلىك قىلاتتى. ئۇ داپ چېلىپ سۈپكۆچلۈك قىلىشىنىمۇ بىلەتتى.
"كۆتۈرگۈچى" دېگەن لەقىمى بار ئىدى. ئۇنىڭدا خوتۇن توختىمايتە-
تى. ئالغان خوتۇنلىرى يا بىر-ئىككى يىل ئۆمۈر كۆرمەي ئۆلەتتى،
ياكى قېچىپ كېتەتتى.

— مەنسۇر باخشى، سىز خوتۇنغا قانماي يۈرۈپسىز، — دېدى
شەيبانىخان، — پەستىكى بېگىم كېلىنچەكتەك ياسىنىپ كەپتۇ. شۇنى
سىزگە ئۇزىتايلىمۇ؟

مەنسۇر باخشى ئورنىدىن سەكرەپ تۇردى، خۇشاللىقىدىن ئاغزى
قۇلىقىغا يەتكۈدەك بولۇپ، كۈلۈپ تەزىم قىلدى:

— مەرھىمىتىڭىزدىن ئايلىناي، ھەزرىتىم، جان دەيمەن!
ھەممىسى كۈلۈۋەتتى. شەيبانىخان بۇ تۈگۈننىمۇ سۇلتان ۋە
ئەمەلدارلارغا ياقىدىغان بىر ئۈستىلىق بىلەن يەشكەندەك كۆپچىلىك
مەمنۇن ئىدى:

— خان ھەزرەتلىرى دانا يول تاپتى!
— مەنسۇر كۆتۈرگۈچى ئەمدى بېگىمنى قۇچىقىدىن قويماي راسا
كۆتۈرىدۇ.

— بىرى بىرىگە مۇناسىپ!
— بىراق، — شەيبانىخان يەنە سۆز باشلىغانىدى، ئۆزئارا
سۆزلەر ۋە كۈلكىلەر دەرھال بېسىلدى، — باخشىنىڭ تويىنى
سەمەرقەندتە قىلىمىز. ھەممىمىز شەھەرگە تەرتىپ بىلەن كىرىمىز...
سەمەرقەندتە بىرنەچچە قېتىم بولغان ۋە قەيەردە نېمە بارلىقىنى
ياخشى بىلىدىغان خان ئۆز قوشۇنلىرىنىڭ شەھەرگە كىرىش ۋە جاي-
لىشىش تەرتىپىنى ئالدىن ئويلاپ قويغانىدى. ھازىر شۇنى بۇيرۇق

شەكلىگە كەلتۈرۈپ، لەشكەر باشلىرىغا ئېنىق يوليورۇق بېرىشكە باشلىدى.

شەيبانخاننىڭ بەش مىڭ كىشىلىك قوشۇنى چاررەھە دەر-
ۋازىسىدىن سەمەرقەندكە كىرىپ كەلگەندە شەھەرنىڭ نېرىقى تەرد-
پىدىكى سۆزەنگەران دەرۋازىسىدىن يۈزلەپ ئادەملەر قېچىپ چىقىپ
كەتمەكتە ئىدى. بابىر ھازىر شەھەرسەبزدە ئىدى. سەمەرقەند-
تىن قېچىپ چىققان ئۇنىڭ تەرەپدارلىرى شەھەرسەبزگە قاراپ
ئالدىراشماقتا ئىدى.

ئەمما شەيبانخاننىڭ قۇيۇندەك يۈگۈرۈك ئاتلىقلىرى ئۇلارنىڭ
كۆپچىلىكىنى قوغلاپ يېتىپ، كۆچلەرنى بۇلاشتى، كۆپىنى رەھىمسىز
ئۆلتۈردى.

كېچىسى شەھەردە بۇلاڭچىلىق ئەۋج ئالدى. پەقەت خوجايەھ-
ياننىڭ ھەشمەتلىك ئۆيىگە ۋە كەڭ ھويلىسىغا بۇلاڭچىلار كىرگۈ-
زۈلمىدى. كۆپەكبىينىڭ يۈزچە نەۋكىرى خوجايەھياننىڭ ھويلىسىنى
قوغداپ تۇردى. بىراق كۆپەكبىي قويغان مەخسۇس ئادەملەر خوجا
ئەھرادىن قالغان بايلىقلار، ئالتۇن ۋە گۆھەرلەرنىڭ قايسى
ساندۇقلارغا جايلاشتۇرۇلۇۋاتقانلىقىنى ئوغرىلىقچە كۆزىتىپ كۆرۈپ
قويۇشتى.

خوجايەھيا ئىككى ئوغلى، ئۈچ خوتۇنى، ئون بەشچە خىزمەتكا-
رىنىڭ ياردىمىدە كېچىچە يۈك-تاقىنى يىغىشتۇردى. تاڭ ئاتقاندا
بارلىق ساندۇق ۋە بوخچىلىرىنى، يۈك-تاقلىرىنى تۆت ھارۋىغا ۋە
ئون ئىككى تۆگىگە ئارتتى. ئاياللارنى سايىۋەنلىك ھارۋىغا چىقاردى.
خوجايەھياننىڭ ئۆزى، ئىككى ئوغلى ۋە ئونچە قوغدىغۇچى خىزمەت-
كار يىگىتى ئەڭ ياخشى ئاتلىرىنى مىنىشتى، سەمەرقەند بىلەن

غەمكىن خوشلىشىپ، قەلئەدىن چىقىشتى. كۆپەكبىي ئۆز نەۋكەرلىرى بىلەن بىللە خوجايەھىيانى ئاھاكلىق تېغىغىچە قوغداپ باردى. تېرىمىز يولغا تاغ ئېشىپ ئۆتۈش كېرەك ئىدى. بىر تاغ ئارىسىدىكى ساي ئىچىدە كۆپەكبىي خوجايەھىياغا قاراپ:

— بىز ئانە زىرتىمىنىڭ بۇيرۇقىنى بېجىردۇق، ئەمدى ئۇ تەرىپىگە ئۆزىڭىز كېتىۋېرىڭ! — دېدى. دە، نەۋكەرلىرى بىلەن ئارقىغا بۇرۇلدى.

ئۇ كۆرۈنۈشىدىن سەمەرقەندكە قايتماقچى بولغاندەك قىلاتتى. سايدىن چىققاندىن كىيىن يولنى ئوڭغا بۇرىدى، باشقا بىر ساي ئارقىلىق خوجايەھىيانىڭ ئوڭ تەرىپىدىن ئايلىنىپ ئۆتتى.

خىرە قاراڭغۇلۇق چۈشۈپ، ئادەم ئادەمنى ياخشى تونۇيالمايدى. خان ۋاقت بولغاندا كۆپەكبىي بارلىق ئەسكەرلىرى بىلەن يۇقىرىدىن كۆچكۈندەك يامرىشىپ چۈشتى. قىيا-چىيا، داد-پەريادلارغا قارىماي، خوجايەھىيانىڭ ئۆزىنىمۇ، ئىككى ئوغلىنىمۇ، قوغدىغۇچى يىگىتلىرىنىمۇ قىلىچتىن ئۆتكۈزدى. تىرىك قالغان ئاياللار كۆپەكبىي بىيىنىڭ ئونبېشىلىرىغا باشقا ئولجىلار قاتارىدا ئۈلەشتۈرۈلدى. ساندۇقتىكى گۆھەرلەر ۋە ئالتۇن-كۈمۈشلىرىنىڭ يېرىمى كېچىسى خاننىڭ خەزىنىسىگە ئەكىلىپ تاپشۇرۇلدى. چۈنكى كۆپەكبىيىنىڭ خوجايەھىيانى ھەجگە يولغا سېلىش باھانىسى بىلەن تاغ ئىچىدە ئۆلتۈرۈشى ۋە بايلىقىنى مۇسادىرە قىلىشى شەيبانىخاننىڭ ئىما-ئىشارىسى بىلەن قىلىنغانىدى.

بۇ ۋەقەدىن خەۋەر تاپقان سۇلتان ئەلى مىرزا ئۆلۈم خەۋپىنىڭ ئۆزىگىمۇ يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقانلىقىنى سەزدى. دە، قانداق قىلىپ بولمىسۇن قېچىپ قۇتۇلۇشنىڭ پېيىگە چۈشتى. قويۇق تۇمان چۈش-

كەن كۈنى ئەزان ۋاقتىدا ئىككى نەۋكىرى بىلەن فېرۇزە دەرۋازىسىدىن يوشۇرۇن چىقىپ، پەنجەكەنت تەرىپىگە قاچتى. بىراق تۆمۈر سۇلتان ئۇنىڭ كەينىگە قويغان پايلاقچىلار بۇ ۋەقەدىن خەۋەردار ئىدى. سۇلتان ئەلى مىرزا قەلئەدىن قېچىپ چىققۇچە ئۇنى ئاتايىن قويۇۋەتكەنىدى. چۈنكى ئۇنىڭ ئەيىبىنى بويىنىغا قويۇپ قېچىپ كېتىۋاتقان پەيتتە تۇتۇپ ئۆلتۈرمەكچى ئىدى. سۇلتان ئەلى مىرزا سىياپ بويلىرىغا بارماستىنلا كەينىدىن تۆمۈر سۇلتان ئىككى يۈز نەۋكىرى بىلەن ئۇنى قوغلاپ يەتتى ۋە دەرھال ئوراپ ئېلىپ، بىر قىلىچ زەربى بىلەن بېشىنى تېنىدىن جۇدا قىلدى. مەنسۇر باخشىغا نىكاھلاپ بېرىلگەن زۆھرە بېگىم يالغۇز ئوغلىنىڭ تاۋۇتتا باشسىز ياتقان بەدىنىنى كۆرگەندە ئۆزىنىڭ بېشىغا مۇشتلاپ داد سالدى، يۈزىنى قولى بىلەن تاتىلاپ قانىستىۋەتتى، كۆڭلىكىنىڭ ياقىسىنى يىرتىپ چىقىرىدى. لېكىن غالىبلار بۇنىڭ ھەممىسىگە: "خوپ بولدى، ئۆزەڭ سەۋەبچىسەن" دېگەندەك بىر زەھەرخەندە كۆز بىلەن قاراشتى.

4

سۇلتاننىڭ يۈزىنى غازاڭلار قاپلاپ ئاقىدىغان شاماللىق كۈز كۈنىلىرى باشلاندى. سەمەرقەندتىن ئوتتۇز چاقىرىمچە شەرقىي جەنۇب تەرەپتە، پەنجەكەنتتىن تۆۋەندە زەرەپشان دەرياسىنى كېچىپ ئۆتكەن ئىككى يۈزدىن ئارتۇق قوراللىق ئاتلىقلار قاراڭغۇ چۈشكەندە سىياپ بويىغا يېقىنلاشتى. ئۇلار يولىدا ئۇچرىغان قىشلاقلارنى يانداپ ئۆتۈپ، ھېچقانداق يەردە توختىماستىن، شاۋقۇن-سۈرەن كۆتۈر-مەستىن مۇمكىنقەدەر جىمجىت كېلىشىۋاتاتتى. ئۇلارغا ئاندا-ساندا

دۇچ كېلىپ قالغان دېھقانلار قورقۇپ ئۆزلىرىنى چەتكە ئالاتتى. شەيبانخاننىڭ ئەسكەرلىرى ھەممىنى يۈرەكتىلىدى قىلىۋەتكەنىدى. ھازىر سەمەرقەند ئەتراپلىرىدا خاننىڭ بەش مىڭدىن ئارتۇق قوشۇنى بار ئىدى. ئادەملەر مانا بۇ ئاتلىقلارنىمۇ شۇ قوشۇننىڭ بىر بۆلۈكى دەپ ئويلاپ ئۇلاردىن بالادىن قاچقاندەك قاچاتتى.

بىراق ئاتلىقلارنىڭ ئۆزلىرى بىرنېمىدىن ئەنسىرىگەندەك ئېھتىيات بىلەن كېتىپ باراتتى. قاراڭغۇدا سىياپتىن ئۆتۈۋاتقاندا، ئاتلىرىنىڭ بەش-ئالتىسى پاتقاققا تىقىلىپ قالدى. ئۇلارنى پاتقاقتىن چىقىرىشقا ئۇرۇنۇپ، ئۆزلىرىمۇ لايغا پاتقان، يۈزلىرىنى قومۇشلار تاتلىغان نەۋكەرلەر ئاچچىقىدا يۇقىرى ئاۋاز بىلەن سۆزلەشكەندى، تونۇش ئاۋاز ئۇلارغا كايىدى:

— مۇنچىۋالا دادلايسىلەر؟ دۈشمەنگە خەۋەر بەرمەكچىمۇ؟

بابىرنىڭ ئاۋازىنى تونۇغان بىر نەۋكەر:

— كەچۈرۈڭ، ئەمىر زادەم، — دېدى، — ھارام ئۆلىدىغان ئات

يامان پېتىپ قالدى!

بۇلاق سۇلىرىدىن يىغىلغان سىياپ سوغۇق كۈز كېچىسىدە ھورلىنىپ ئاقماقتا ئىدى. تۈن قاراڭغۇسى ئۈستىگە سۇ ھورلىرىمۇ قوشۇلۇپ، پاتقاقنى قۇرۇق يەردىن ئاجراتقىلى بولمايتتى. لايغا پاتقان ئاتلار خېلى ئادەمنى يولىدىن تۇتۇپ قېلىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن بابىر:

— بولدى، چىقىرىشقا بولمىسا، قالسۇن! — دېدى.

قاسىمبەگ دەرھال ئۇنىڭ سۆزىنى قۇۋۋەتلىدى:

— پىيادە قالغانلار مېنىڭ ئاتلىرىمدىن ئالسۇن!

ئېتى لايغا پاتقان نەۋكەرلەردىن بىرى تاھىر ئىدى.

— تاغلاردا قانچە ئات ۋە تۆگىلەر قالدى، تىك قىيالاردىن
ئۆتۈپ كەلگەن ئېتىم ئەمدى مۇشۇ پاتقاقتا قالامدۇ-ھە؟ — دېدى
تاھىر ئېتىغا ئېچىنىپ.

— ئۆزىمىزنىڭ جېنىمۇ قىل ئۈستىدە! — دېدى بابىر.
تاھىر قاسىمبەگ ئۈچۈن يېتەكلەپ كېلىنىۋاتقان ئاتلاردىن بىرىگە
مىنىدى. يەنە ئىككى نەۋكەر پىيادە قالغانىدى. ئۇلارغا بابىر
ئۆزىنىڭ تۆت ئېتىدىن ئىككىسىنى بەردى.
ھازىر ئۇنىڭ كۆزىگە ئات-ئۇلاغ كۆرۈنمەيتتى. ئەڭ مۇھىمى،
ئۇنىڭ سەمەرقەندكە يېقىنلىشىۋاتقانلىقىنى شەيبانىخان مۇتلەق
سەزمەسلىكى كېرەك.

بابىر يېزىچە تاغلاردا يۈردى، شەھرىسەبزدىن ھىسارغا، ئۇنىڭ-
دىن پان دەريا بويلىرىغا ئېشىپ ئۆتتى. سەمەرقەند بەگلىرى پۈتۈن
نەۋكەرلىرى بىلەن ھىسار ھاكىمى خىسراۋشاھ تەرىپىگە ئۆتۈپ
كەتتى. ئەنجاندىن بابىر بىلەن كەلگەن ئادەملەرنىڭ كۆپچىلىكى
ئىسكەندەركۆل بويلىرىدىن ئۆرەتۆپە ئارقىلىق پەرغانە ۋادىسىغا
قايتتى.

جەڭ بورانلىرى بۇ خەۋەرلەرنىڭ ھەممىسىنى ئاللىقاچان شەيبا-
نىخانغا يەتكۈزگەنىدى. بابىرنىڭ بىرنەچچە يۈز كىشى بىلەن تاغ
ئارىسىدا قىيىنلىق يۈرگىنىنى ئېنىق بىلىدىغان شەيبانىخان ئەمدى
ئۇنىڭ ئەنجانغا كېتىشىگە ياكى ئۆزگەنتىن نېرىدا خانلىق
قىلىۋاتقان تاغىسى ئالىچخان ئالدىغا بېرىشىغا شۈبھە قىلمايتتى.
شەيبانىخان دۈشمەننىڭ ھۇجۇم قىلىشىنى ئويلىمايتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن
شەھەردە بەش يۈز كىشىلىك قوشۇن قالدۇرۇپ، ئۆزى ئاساسى
لەشكىرى بىلەن شەھەرنىڭ نېرىسىدىكى خوجادىدار دېگەن جايىنى

قارارگاھ قىلغانىدى.

شەيبانىخاننىڭ خاتىرجەم يۈرگىنىدىن خەۋەر تېپىپ، سەمەر-
قەندەكە تەۋەككۈل قىلىپ كېتىۋاتقان بابىر ناھايىتى قالتىس بىر
ئىشقا بەل باغلىغانلىقىنى سېزەتتى. شەيبانىخاننىڭ جاسۇسلىرىنىڭ
كۆپلۈكى ئۇنىڭغا مەلۇم ئىدى. خان ئۆزىنى سەزمىگەنگە سېلىپ،
بابىرنى شەھەرگە يېقىن كەلگۈچە قويۇپ بېرىشى، كېيىن قورشاۋغا
ئېلىشى مۇمكىن ئىدى. شەھەر ئىچىدىكى قوشۇنمۇ بابىرنىڭ ئادەم-
لىرىدىن ئىككى-ئۈچ باراۋەر كۆپ. بابىر شەيبانىخاننىڭ قولىغا
چۈشسە تىرىك قۇتۇلمايدىغانلىقىنى بىلىدۇ. نەۋكەرلەر، بەگلەر
ئامان قېلىشى ۋە خان ئەسكەرلىرى سېپىدە خىزمەت قىلىپ كېتىشى
مۇمكىن، سۇلتان ئەلى مىرزىنىڭ كۆپچىلىك بەگ ۋە نەۋكەرلىرىنى
خان ئۆز لەشكەرلىرىگە قوشۇۋالغىنى ھەممىگە مەلۇم. ئەمما يېڭى بىر
سۇلالىگە ئاساس سالماقچى بولغان شەيبانىخان تۆمۈرىيلەرنى رەھىم-
سىز ئۆلتۈرۈشكە نىيەت قىلغانلىقىنى بابىر بىلەتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن
ئەگەر بىرەر پالاكەت بولۇشى بىلەنلا قۇتۇلۇپ كېتەلمىسە، ئاخىرقى
نەپىسىگىچە جەڭ قىلىشقا، خاننىڭ قولىغا تىرىك چۈشمەسلىكىگە
ئەھدە قىلىپ كېتىپ باراتتى.

قاراڭغۇدا يەنە بىر مۇنچە ئېرىقلاردىن ئۆتتى، كۈز كىرىپ،
ئىگىلىرى كۆچۈپ كېتىپ كىشىز قالغان باغۇبۇستانلارنى ئارىلاپ
بېرىپ، سەمەرقەندتىن بېرىراقتىكى گۈلساغاتى كۆۋرۈكى ئالدىدا
توختاشتى. بۇنىڭدىن ئىككى كۈن بۇرۇن تۆت ئىشەنچلىك نەۋكەر
دېھقان كىيىمىدە شۇ يەرگە ئەۋەتىلگەن، ئۇلار قەلئە تېمىغا قويۇپ
چىقىش ئۈچۈن چوڭ شوتىلار تەييارلىغان، شۇنىڭ بىلەن بىللە،
ۋەزىيەتنى ئۆگەنگەنىدى. ئالدىن تۈزۈلگەن پىلانغا ئاساسەن، نەۋ-

كەرلەردىن يەتمىش - سەككىسنى شۇ يەردە ئاتتىن چۈشتى ۋە شوتە -
لاردا كۆتۈرۈشۈپ، غارىئاشقان دەپ ئاتىلىدىغان ئېگىز يارلىققا
ئاستا پىيادە كېتىشتى.

بابىر قالغان نەۋكەرلەر بىلەن فېرۇزە دەرۋازىسىغا يېقىن بېرىپ،
دەرەخزار دۆڭنىڭ دالدىسىدا توختىدى.

ئەتراپ جىمجىت. يىراقتا خورازنىڭ بىرىنچى چېلىشى ئاڭ-
لاندى. ئاسمان ئالا بۇلۇت. قارىيىپ تۇرغان ئېگىز قورغان كۆزگە
ئارانلا كۆرۈنىدۇ. بابىر يېنىدىكى قاسىمبەگنىڭ ئۇسساپ، تىترەپ
نەپەس ئالغىنىنى سەزدى ۋە ئۆزىنىڭمۇ بەدىنى تىترەشكە باشلىدى.
قەلئەدىن ئەجەل سوغۇقى چىقىۋاتقاندا تۇيۇلاتتى. بۇنىڭدىن
تۆت ئاي بۇرۇن مانا مۇشۇنداق قاراڭغۇ كېچىدە خوجايەھياننىڭ
شەھەر دەرۋازىسىنى يوشۇرۇن ئېچىپ بېرىشىگە ئىشىنىپ بارغان
بابىرنىڭ سىرى پاش بولغىنى، يىگىتلىرى ئوق يەپ، دۈشمەننىڭ
زاڭلىق قىلغىنىنى ئاڭلاپ يانغىنى ئېسىگە چۈشتى. ئۇنىڭدىن بۇرۇن
غارىئاشقانغا كېچىسى بارغان يىگىتلەرنىڭ ئالدىنىپ، قولغا
چۈشۈپ ھالاك بولغىنى كۆز ئالدىغا كېلىپ، كۆڭلىگە قورقۇنۇچ
سېلىپ ئۆتتى. بابىر بۇ قېتىم يەنە ئالدىنقى ئۇچۇن شەھەر
ئىچىدىكى تەرەپدارلىرىنىڭ ھېچقايسىسىغا خەۋەر قىلماستىن، پەقەت
ئۆز كۈچىگە ئىشىنىپ، تەۋەككۈل قىلىپ كەلدى. ئەمما ئۇنىڭ
ئىككى يۈز قىرىق كىشىلىك بىر قوشۇنى شەيبانىخاننىڭ بەش - ئالتە
مىڭ كىشىلىك لەشكىرىگە قانداق تەڭ كېلىشى مۇمكىن؟ يەنە
كېلىپ خان قوشۇنى مۇستەھكەم قەلئە ئىچىدە. تارىختا بۇنچىلىك
تەۋەككۈلچىلىك بولغانمىكىن؟

قورغانغا يوشۇرۇنچە يېتىۋالدى. ئەگەر شەيبانىخان ئىچكىرىسىگە

“قاپقان” قۇرغان بولسىچۇ؟ بابىر بۇ “قاپقان”غا ئۆز پۇتى بىلەن چۈشەمدۇ؟

بەزى بەگلەر مانا شۇ ئەندىشلەرنى ئېيتىپ، بابىرنى قالتىس نىيىتىدىن قايتۇرماقچىمۇ بولدى.

ئەمما بۇ نىيىتىدىن قايتىش ياكى ئەنجانغا دۈگدىيىپ بېرىپ، يەنە ئەلى دوستبەگكە قارام بولۇش، ياكى ئۆيسىز، ماكانسىز، كۈزنىڭ شۇبىرغانلىرى، قىش سوغۇقلىرىدا خار-زار بولۇپ يۈرۈش كېرەك دېگەن سۆز ئىدى. بابىر قارام بولۇش ۋە خار-زارلىقتىن كۆرە بىر ئۆلۈمنى ئۈستىگە ئېلىپ شەيبانىخانغا يولۋاستەك دادىل ئېتىلىشنى ئەۋزەل كۆرگەن ۋە بەگلەرنىمۇ شۇنىڭغا كۆندۈرگەنىدى. ئەگەر ئىشى تەتۈرىدىن كەلسە، شەيبانىخاننىڭ قايقىغا چۈشسە، ئەجەل سىرتىمقى ئەڭ ئاۋۋال بابىرنىڭ بوينىغا چۈشۈشىنى ھەممىسى بىلەتتى. بابىرنىڭ ھەممە ھەرىكىتى — دۈشمەن “قايقىنى” نىڭ قىسى-ۋالىدىغان جايىغا تەگمەستىن ئۆتۈشكە قارىتىلغانىدى. شۇ يەرگىچە شەپسىنى دۈشمەنگە سەزدۈرمەستىن كەلدى. ئەمدى بۇ تەرىپى قانداق بولىدىكىن؟

بابىر پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن ئەتراپقا قۇلاق سېلىۋېتىپ كېچە جىمجىتلىقىدا ئۆز يۈرىكىنىڭ دۈكۈلدەپ ئۇرۇشىنى ئېنىق ئاڭلىدى. بۇ دۈكۈلدەشتە گۇيا تەقدىر ئېتىنىڭ ئاياغ تاۋۇشىمۇ بار ئىدى.

* * *

ئېغىر شوتىلارنى ئاستا كۆتۈرۈپ، قەدىمكى چەقەردىزە ① قەبرىسى-تانىنى ئايلىنىپ ئۆتۈۋاتقان نەۋكەرلەرنىڭ بىرى تاھىر ئىدى. ئۇلار

① چەقەردىزە — كېيىنرەك “شەكەرچىزا” دەپ ئاتىلىدىغان بولغان.

قاراڭغۇدا ئۇرۇلۇپ - سوقۇلۇپ شاھى زىندەنىڭ ئارقا تەرىپىدىكى
يوغان بىر ئوڭكۈرگە يېقىنلاشتى. ئوڭكۈرنىڭ ئۈستى ئېگىز يار،
ئۇنىڭ ئېتىكىدە غارمۇ بار. بۇ ۋەھىملىك جايلارغا كۈندۈزىمۇ
ھېچكىم كەلمەيتتى. ئاياغ ئاستى چاتقاللىق، قورغاننىڭ تېمى
مانا مۇشۇ يار ئۈستىدىن ئۆتىدۇ. شوتلارنى تام تۈۋىگە كۆتۈرۈپ
بارغۇچە يىگىتلەر قارا تەرگە پېتىپ كەتتى.

ئۇلارغا باشچىلىق قىلىۋاتقان نوپان كۆكەلداش تام ئۈستىگە
تىكىلىپ بىرپەس ساقلىدى. تېرەك بويى كېلىدىغان خىش تام ناھا -
يىتى كەڭ ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىدىن بىرنەچچە كىشى بىمالال يۈرۈپ
ئۆتۈشى مۇمكىن ئىدى. بىراق يۇقىرىدا ھېچبىر شەپە سېزىل -
مەيتتى، قاراۋۇللار سوغۇقتىن توڭۇپ پەسكە چۈشۈپ كەتكەندەك
تۇراتتى.

شوتلارنى ئاستا تىكلىدى، ئۈچىنى تامنىڭ قىرغىغا تىرەپ
قويدى.

— قېنى، چىقىڭلار! — پىچىرلىدى نوپان كۆكەلداش غۇجمەك
بولۇپ تۇرغان نەۋكەرلەرگە. ئەمما ئون ئۈچ گەز ئېگىزلىكتىكى
تام ناھايىتى خەتەرلىك، ئۇنىڭدىن يىقىلغان ئادەم تىرىك قالماسلىقى
ئېنىق ئىدى. ئېھتىمال، قاراۋۇللار سېزىپ قېلىپ چىقىۋاتقانلارغا
تاش ئاتار، ئوق ياغدۇرار؟ سەل ئىتتىرىۋەتسىلا بولىدى. شۇنى
سەزگەن نەۋكەرلەرگە ئەڭ ئالدىدا چىقىش ناھايىتى دەھشەتلىك
تۇيۇلاتتى.

ئاخىر نوپان كۆكەلداش ئۆزى شوتىنىڭ بالدىقىغا پۇتىنى
قويۇپ:

— بىر ئۆلۈم ھامان بار، مەردانە بولۇڭلار، قېنى! — دېدى.

تاھىر ئىككىنچى شوتىدىن چىقىشقا باشلىدى. شوتلار كەڭ،
مۇستەھكەم قىلىپ ئىشلەنگەن، ھەربىرى ئالتە-يەتتە كىشىنى بىمالال
كۆتۈرەتتى. يىگىتلەر ئىلگىرى كېيىن يۇقىرىغا چىقۇراتتى،
نويان ھەممىدىن ئاۋۋال تام ئۈستىگە چىقتى. تامنىڭ ئۈستى پىيا-
دىلەر يولىچىلىك كەڭ، ئاتلىق يۈرسىمۇ بولىدۇ. يېقىن ئارىدا
ھېچكىم يوق.

تاھىرمۇ چىقىپ، ئۆزىنى ئۈگەكنىڭ ① دالدىسىغا ئالدى ۋە تۆۋەن-
دىن چىققان نەۋكەرلەرنى قولىدىن تارتىپ پىچىرلىدى:

— پالتا قېنى؟

— مانا.

ئىككىنچى نەۋكەر بېلىگە قىستۇرۇلغان پالتىنى تاھىرغا ئېلىپ

بەردى.

— قاراۋۇل ئۆيىگە يوشۇرۇن! — كىمگىدۇ پىچىرلىدى نويان.
ئۈكەك ۋە قاراۋۇل ئۆيى بولمىسا، تام ئۈستىدىكى ئادەملەرنىڭ
قارىسى تۆۋەندىن كۈرۈنۈپ قېلىشى مۇمكىن ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن
تۆۋەندىن چىققان نەۋكەرلەر قاراۋۇل ئۆيلىرىگە يوشۇرۇنۇپ
تۇرۇشتى. ھەممىسى چىقىپ بولغاندىن كېيىن ئاستا-ئاستا مېڭىپ،
ئېڭىشىپ، تام ئۈستى بىلەن فېرۇزە دەرۋازىسى تەرەپكە بېرىشقا
باشلىدى.

تامنىڭ مەلۇم جايلىرىدا قاراۋۇلخانلار بار ئىدى. بىر قاراۋۇلخان-
نىغا يېقىن كەلگەندە ئىچكىرىسىدىن كىمدۇ نايىمان تەلەپپۇزى بىلەن
ئۇيقۇ ئارىلاش:

① ئۈكەك — سېپىل ئۈستىگە ئارىلىق قويۇپ ياسالغان كىچىك تام.

— ئىرىسباي، كەلدىڭمۇ؟ — دەپ سورىدى.

تام ئۈستىدە كېلىۋاتقانلار دەرھال توختىدى. تاھىر قولدىكى پالتىنىڭ سېپىنى ئىككى قوللاپ سىقتى — دە:

— ھە، — دېدى.

ئەمما ئىچكىرىدىكى قاراۋۇل ئۇنىڭ ئاۋازىنى تونۇماي خۇدۇك-سىنىپ، ئۇيقۇسى بىردىنلا قېچىپ: — كىمەن؟ — دېدى.

نويان كۆكەلداش قاراۋۇلخانغا قاراپ ئېتىلدى. قاراۋۇل ئىچە-دىن ئالدىراپ چىقىۋاتقىنىدا كۆكسىگە غاچىلدىتىپ خەنجەر سانجىدى. قاراۋۇل جان ئاچچىقىدا ۋارقىرىۋەتتى، تۆۋەندىكى قاراۋۇللارمۇ ئويغىنىپ كەتتى.

— تاھىر توختىماستىن دەرۋازىغا يۈگۈر! — دېدى نويان كۆكەلداش. ئۇ يىگىتلەرنىڭ بەش-ئونىنى پەستە ئويغانغان قاراۋۇل-لارنى بىر تەرەپ قىلىش ئۈچۈن قالدۇردى — دە، ئۆزى باشقا نەۋكەرلەرنى ئەگەشتۈرۈپ، فېرۇزە دەرۋازىسىغا يۈگۈرۈپ كەتتى. شەيبانىخان بۇ دەرۋازىنى قوغداشنى پازىل تارخان بىلەن ئۇنىڭ بىر يۈز ئەللىك يىگىتىگە تاپشۇرغانىدى. ھازىر بۇ يىگىتلەر-نىڭ كۆپچىلىكى ئۆي-ئۆيلىرىگە تارقاپ كەتكەن، دەرۋازا قاراۋۇل-خانسىدا يىگىرمىچە ئادەم ئۇخلاپ ياتاتتى. ئۇلار ئويغىنىپ، قورال-ياراغلىرىنى قوللىرىغا ئالغۇچە پالتا كۆتۈرگەن تاھىر دەرۋازا قولۇپىغا يېقىنلاشتى. ئاتىنىڭ كاللىسىدەك كېلىدىغان قۇلۇپ بىر ئىككى زەربىگە پەسەنت قىلىندى. ئۆيى بۇ يەرگە يېقىن بولغان پازىل تارخان ئوتقاش كۆتۈرگەن يىگىتلەر بىلەن دەرۋازىخانغا يېتىپ كەلدى. ئۇلارنىڭ بىرى دەرۋازا قولۇپىغا پالتا ئۇرۇۋاتقان

تاھىرغا قاراپ نەيزە ئاتتى. نەيزە تاھىرنىڭ دۈبۈلغىسىغا يېنىچە تېگىپ تېپىلىپ ئۆتتى. دە، دەرۋازا ياغىچىغا قالدۇ. دەرۋازىغا. نىدا نەيزىۋازلىق ۋە قىلىچۋازلىق باشلاندى. نوپان كۆكەلداش باشلىق يىگىتلەر كۆپرەك ئىدى. پازىل تارخان بويىنىدىن قىلىچ يەپ، ئاتتىن يېقىلىپ چۈشتى.

تاھىر پالتىنى ئىككى قوللاپ كۆتۈرۈپ، گاھ قۇلۇپقا، گاھ دەرۋازا زەنجىرىنىڭ قاغىتۇمشۇقىغا ئۇراتتى، تۆمۈردىن ئۇچقۇن چاچرايتتى، ئەمما چوڭ قۇلۇپ، "مىت" قىلمايتتى. ئاخىرى قاغىتۇمشۇق سۇندى. دە، زەنجىر شالاقلاپ چۈشتى.

قورغان ئەتراپىدا سۇ تولتۇرۇپ قويۇلغان چوڭقۇر ئورەك بار ئىدى. ئورەكتىن دەرۋازىغا ئۆتىدىغان كۆۋرۈكمۇ مەخسۇس زەنجىر بىلەن دەرۋازا تەرەپكە كۆتۈرۈپ قويۇلغانىدى. تاھىر دەرۋازىنى ئېچىۋاتقاندا يىگىتلەردىن بىرى كۆۋرۈكنىڭ زەنجىرىنىمۇ بوشاتتى.

بابىر ۋە قاسىمبەگلەر ئىچكىرىدىكى ئېلىشىش شاۋقۇنىنى ئاڭلاپ، ئورەك لېۋىگە كېلىپ تۇرغانىدى. دەرۋازا ئېچىلىپ، كۆۋرۈك چۈشۈش بىلەن ئۇلار ئىچكىرىگە ئات سېلىپ، قىلىچ يالىڭاچلاپ كىرىشتى. پازىل تارخاننىڭ تىرىك قالغان نەۋكەرلىرى شەھەر ئىچىگە قاراپ قاچتى.

قاسىمبەگ باشلىق ئاتلىقلار ئۇلارنى قوغلاپ كەتتى. نوپان كۆكەلداشقا ئېتىنى ئەكىلىپ بەردى. تاھىرمۇ، باشقا پىيادىلەمۇ يەنە ئاتلاندى. بابىر نەۋكەرلىرىنىڭ بىر قىسمىنى نوپان كۆكەلداش بىلەن بىللە چاررەھە دەرۋازىسىنى ئىگىلەشكە ئەۋەتتى. ئۆزى قالغان نەۋكەرلىرى بىلەن سۆزەنگەران دەرۋازىسىغا قاراپ ئات

چاپتۇرۇپ كەتتى. ئەگەر دەرۋازىلار تېزرەك ئىگىلەنمىسە، تاشقىردىن شەيبانىخان پۈتۈن قوشۇنى بىلەن كىرىپ كېلىشى مۈمكىن ئىدى.

فەرۇزە دەرۋازىسى ئالدىدىن باشلانغان جەڭ شاۋقۇنى بىردەم-دىلا پۈتۈن شەھەرنى قاپلاپ كەتتى. شەھەر ھاكىمى جانۋاپا شەيخ-زادە دەرۋازىسى تەرىپىدە - خوجايەھيادىن تارتىۋېلىنغان ھەش-مەتلىك ھويلىدا ئۇخلاپ ياتقانىدى. توپىلاڭدىن چۆچۈپ ئويغىنىپ، بارلىق نەۋكەرلىرى بىلەن ھويلىدىن ئاتلىنىپ چىققۇچە، قاسىمبەگ-نىڭ يىگىتلىرى پازىل تارخاننىڭ ئادەملىرىنى قوغلاپ كەلدى. چاررەھە دەرۋازىسىدىن قوغلانغان كۆپەكبىيىنىڭ نەۋكەرلىرىمۇ ھاكىم ياتقان جايغا قېچىپ كېلىۋاتاتتى. قاراڭغۇدا دۈشمەن قايسى، ئۆزىنىڭ ئادەملىرى قايسى، ھاكىم ئاجرىتالماي قالدى. ئۇنىڭ كۆزىگە بارلىق يۈگۈرۈپ كېلىۋاتقانلار دۈشمەن بولۇپ كۆرۈنىدى. سەمەرقەندكە بىرنەچچە مىڭ كىشىلىك دۈشمەن باستۇرۇپ كىرگەن ئوخشايدۇ، دەپ قالدى.

ھاكىم "بېھساب دۈشمەنگە تاقابىل كېلەلمەيمەن"، دەپ ئويلاپ، ئېتىنى شاھزادە دەرۋازىسى تەرەپكە بۇرىدى. بابىرنىڭ ئادەملىرى تېخى بۇ دەرۋازىغا يېتىپ كېلەلمىگەنىدى. ھاكىم ئۆز نەۋكەرلىرىگە بۇيرۇپ، دەرۋازىنى ئاچقۇزدى. دە، يۈزچە ئادىمى بىلەن خان قارازگاھىغا قاراپ ئات چاپتۇرۇپ كەتتى.

سەھەركى غەرق ئۇيقۇدىن قورقۇپ ئويغانغان كۆپچىلىك سەھەر-قەندىلىكلەر خان نەۋكەرلىرىنى بابىرنىڭ ئادەملىرى قوغلاپ يۈرگەننى تاڭ يورۇغاندا بايقىدى. شەيبانىخاندىن نارازى كىشىلەر ناھايىتى نۇرغۇن ئىدى. ھۈنەرۋەنلەر بۇلانغان، دېھقانلارنىڭ ئېتىز-

لىرىنى كۆچمەنچى قوشۇننىڭ بەھساب ماللىرى چەيلىۋەتكەن. ھەج يولىدا ئىككى بىگۇناھ ئوغلى بىلەن ۋەھشىلەرچە ئۆلتۈرۈلگەن خوجا-يەھيانىڭ تەرەپدارلىرى قاتىللاردىن قىساس ئېلىش ئۈچۈن كاسىپ ۋە دېھقانلارنى قوزغاتتى. ھاكىمىيەت ئۆزگەرگەندىن كېيىن مەنسىپەدىن ئاچرىغان ئىلگىرىكى ئەمەلدارلار شەيبانىخاننىڭ ئادەملىرى سۇلتان ئەلى مىرزىنىمۇ نامەردلەرچە ئۆلتۈرۈشتى، دەپ خۇن تەلەپ قىلىپ چىقتى. بابىرنىڭ ئىككى يۈز قىرىق كىشىسى يېنىغا بەش-ئالتە مىڭ كىشىلىك قىساسكار خالايتىق قوشۇلدى. كەلكۈندەك دەھشەتلىك خالايتىق خاننىڭ ئادەملىرىنى يوشۇرۇنغان يەرلىرىدىن تېپىپ چىقاتتى، كوچىدا قېچىپ يۈرگەنلىرىنىڭ ئالدىنى توساپ قورشىۋالاتتى، پىچاقمۇ، پالتىمۇ، تاياقمۇ، تاشمۇ، خىشمۇ، قوللىرىغا نېمىلا چىقسا شۇنىڭ بىلەن زالىملارنى ئۇرا-ئۇرا ئۆلتۈرۈپ، يەنىچىپ تاشلايتتى. قوزغالغان خەلق ئارىسىدا ئاۋۋالقى مىرزىلار ۋە بەگلەردىن جەبىر كۆرگەن ئادەملەرمۇ كۆپ ئىدى، ئۇلار يەش-ئون يىل بۇرۇنقى قىساسلىرىنىمۇ ئەمدى مانا بۇ زالىملاردىن ئالماقتا ئىدى.

كۈن چىقىۋاتقاندا شەھەر سىرتىدا بىر قىسىم قوشۇن بىلەن شەيبانىخان پەيدا بولدى، ئەمما سۇ تولغان ئورەكتىن بېرىگە ئۆتەلمىدى. بارلىق دەرۋازىلار بابىرنىڭ ئادەملىرى تەرىپىدىن ئېتىۋېلىنغان، ئورەكلەرنىڭ كۆۋرۈكلىرى تارتىۋېتىلگەن، ئىچكىرىدە ئىنتىقام داۋام قىلماقتا ئىدى.

تاھىر كېچىچە ئۇخلىماي سوكۇلداپ يۈگۈرۈپ يۈرگەن بولسىمۇ

غەلبىنىڭ شادلىقىدىن چارچىغىنىنى سەزمەيتتى، پەقەت قورسىقى ئېچىپ، سەمەرقەندنىڭ ناۋايلىق ۋە ئاشپەزلىك رەستىلىرى ھېلىدىن ھېلىغا ئېسىگە چۈشەتتى. ئەتىگەندە ھەممە دەرۋازىغا قاراۋۇللىرى قويۇلغاندىن كېيىن قاسىمبەگ تاهىرغا رۇخسەت بەردى. تاهىر ئېتىغا مېنىپ، يەنە ئاتلىق ئىككى دوستى بىلەن ناۋايلىق رەستىسىگە كەلدى. بۇ يەردىمۇ بىرنەچچە يۈز كىشىلىك ئادەملەر توپى بەش-ئالتە خان نەۋكىرىنى ئورنۇتۇپ، تاشبوران قىلىشماقتا ئىدى. نەۋكىرلەرنىڭ بەزىلىرى يىقىلىپ، تاش كېسەكلەر ئاستىدا جان بەرگەندى، بىر-ئىككىسى قولى بىلەن يۈزىنى توسۇپ داد سالاتتى، ئىككىرى ئىتتى. يالاڭباش بېشىدىن قان ئېقىۋاتقان، يىرتىلغان كۆڭلىكى ئارىسىدىن كۆكۈرۈپ كەتكەن بەدىنى كۆرۈنۈپ تۇرغان، ئۆزى تىزلىنىپ، ئادەملەردىن شەپقەت سوراۋاتقان يىگىرمە ياشلاردىكى يىگىتكە تاهىرنىڭ رەھىمى كەلدى. ئۇ خەلق توپى ئارىسىغا ئاتلىق كىرىپ:

— خالايتىق، بابىر مىرزا پەرمان بەردى! — دەپ ۋارقىردى، — تەسلىم بولغانلارنى ئەسىر ئېلىش كېرەك! بۇلارمۇ مۇسۇلمان! خالايتىق، بولدى قىلىڭلار! بىزمۇ نەۋكىر مىرزا! نەۋكىر ئەيبىدار بولماسلىقى مۇمكىن! ھەممە ئەيبى بۇلارنىڭ خانلىرىدا! خالايتىق، توختاڭلار! بابىر مىرزىنىڭ پەرمانىنى ئورۇنداڭلار!

ئادەملەر بابىرنىڭ نامىنى ئاڭلاپ ئاتلىق يىگىتنىڭ سۆزىگە قۇلاق سېلىشقا باشلىدى. شۇ ۋاقىتتا نېرىقى ئىككى ئاتلىق خەلق توپى ئارىسىغا يېرىپ كىردى. ئۈچەيلىن بولۇپ تاشبورانى توختاتتى.

تاهىر بۇ يەرگە نېمىشقا كەلگەنلىكىنىمۇ ئۇنتۇدى. چالا ئۆلۈك

يىگىتلەردىن ئۈچىنىڭ قولىنى ئارقىسىغا باغلىتىپ، ئەسىر قىلىپ
ئېلىپ كەتمەكچى بولدى.

شۇ ۋاقىتتا خەلق توپى ئارىسىدا تۇرغان سېرىق بۇرۇتلۇق،
ئېگىز بويلۇق بىر كىشى:

— توختا، يىگىت سەن... تاھىر ئەمەسمىدىڭ؟ — دەپ قالدى.

تاھىر ئۇزۇن كالتەك كۆتۈرۈۋالغان بۇ ئادەمگە تىكىلىپ
قارىدى. — دە، بۇنىڭدىن ئۈچ يىل بۇرۇن مانا شۇ كوچىدا ئاچلارغا
نان تارقاتقان پەيتىنى ئەسلىدى.

— مەمەت ئاكا! سىز نېمىشقا كالتەك كۆتۈرۈپ يۈرسىز؟ ئۆزد-

ئىزمۇ ئۆزبېك ئۇرۇقىدىن ئەمەسمىسىز؟

— ھە ئۇكا، بۇلار ئۆزبېككە كۆپ يامانلىق قىلدى. مېنىڭ

بىچارە خوتۇنۇم شۇلارنىڭ دەستىدىن ئۆلۈپ كەتتى!

مەمەتنىڭ كۆزلىرىدە ياش يالترىپتتى. تاھىر بۇ ئادەم بىلەن

رابىيە ھەققىدە سۆزلەشكىنى ئەسلىدى. — دە، ئۇنتۇلغان ئەلەملىرى

بىردىنلا يېڭىلاندى. ئۇ ئەسىرلەرنى نېرىقى ئىككى شېرىكىگە ھەيدى-

تىۋىتىپ، ئۆزى ئېتىنى يېتەكلەپ، مەمەتنى چەتكە باشلاپ چىقتى.

— مەمەت ئاكا، مەن تاپشۇرۇپ كەتكەن گەپ ئېسىڭىزدىمۇ؟

— قايسى؟... ھە، ھە... ئېيتماقچى، بىچارە خوتۇنۇم ھايات

چېغىدا بىر سۆز ئاڭلاپ كەلگەنىكەن... سىز ئېيتقان قىز

ئەنجانلىقىمىدى؟

— قۇۋالىق.

— بىلىمدىم، ئىشقىلىپ، شۇ تەرەپتىن ئەپقېچىپ كەلگەنىكەن.

كېيىن تۈركىستانلىق بىر سودىگەر تارخان سېتىۋېلىپ ئەكەتكە-

تىكەن.

— تۈركىستانغىمۇ؟
 — ھە، كېيىن شۇ تارخان شەيبانىخان بىلەن سەمەرقەندگە
 كۆچۈپ كەپتۇ.
 — قىز بىلەنمۇ؟ قىز تىرىكمۇ، يوق؟
 — تىرىك!
 تاهىر مەمەتنىڭ كالتەك تۇتقان قوللىرىدىن مەھكەم توتتى — دە،
 ئالدىراپ سورىدى.
 — ئىسمى رابىيىمۇ، ھە، رابىيىمۇ؟
 — رەھمەتلىك خوتۇنۇم ئىسمىنى بىلمەيتتى.
 — ئۆزىنى كۆرۈپتىمۇ؟ قەيەردە كۆرۈپتۇ؟
 — پازىل تارخاننىڭ ئۆيىدە.
 — قايسى پازىل تارخان؟
 — بۈگۈن كېچىدە ئۇنى ئۆزەڭلەر ئۆلتۈرۈپسەنغۇ؟
 — ئۆيى قەيەردە، ئۆيى؟
 — يۈرۈڭ، مەن كۆرسىتىپ قوياي!
 تاهىر سىر سەكرەپ ئېتىغا مىندى — دە، مەمەتنى ئارقىسىغا
 مىنگەشتۈردى. مەمەت كالتىكىنى تاشلىدى، تاهىرنىڭ قولتۇقى
 تېگىدىن تۇتۇپ، ئۇنى قىڭغىر — قىيىق كۆچىلاردىن باشلاپ مېڭىشقا
 باشلىدى.
 ئېتىنى يۈرۈتۈپ كېتىۋاتقان تاهىر: "ئىلاھىم ئائۇمد قىلمىغىن
 پەرۋەردىگارىم! — دەيتتى ئىچىدە، — ئىلاھىم رابىيە بولسۇن — دە!".
 ئۇ ئالتە يىلدىن بۇيان رابىيىنى ئىزدەپ — ئىزدەپ، ئاخىرى، ئەمدى
 تېپىلمايدۇ، دېگەن پىكىرگە كەلگەن ۋە بۇ پىكىرگە كۆنۈكۈپ قالغان.
 ئىدى. ھازىر چاقماقتەك چاقىنغان ئۇمىد ئۇنىڭ ۋۇجۇدىغا گۈلدۈر —

مامدەك تەسىر قىلىۋاتاتتى. بۇ ئۈمىدنىڭ چاقماقتەك تېز ئۆچۈشى
مۇمكىنلىكى يۈرىكىنى دەككە - دۈككەگە سالاتتى، ئەزاين بەدىنى
زىر - زىر تىترەتتى.

— ئەنە مۇشۇ ئۆي! — دەپ مەمەت ئارقىسىدا چوڭ بېغى بار
ئىككى قەۋەتلىك خىش ئىمارەتنى كۆرسەتتى.

دەرۋازا ھاللاڭ ئوچۇق، قوراللىق يىگىتلەر ئىچكىرىسىدىن
نەقىشلىك ساندۇقلارنى ۋە چوغدەك گىلەملەرنى كۆتۈرۈپ چىقىۋا -
تاتتى. يېقىنراق بېرىپ، تاھىر قاسىمبەگىنىڭ نەۋكەرلىرىنى تونۇدى.
ئۇلارغا چوڭ سودىگەر باي ۋە شەيبانىخاننىڭ يېقىن كىشىسى
پازىل تارخاننىڭ مال - مۈلكىنى مۇسادىرە قىلىش تاپشۇرۇلغانىدى.

تاھىر دەرۋازا ئالدىدا ئاتتىن چۈشتى - دە، تونۇش نەۋكەر -
لەرنىڭ ۋارقىراشلىرىغا ئىتتىبار بەرمەي، توغرا ئىچكىرى ھويلىغا
ماڭدى. ئايۋاننىڭ يولىدا پازىل تارخاننىڭ قانغامىلەنگەن مۇردىسى
يېتىپتۇ. يۇقىرىقى قەۋەتتىن ئاياللارنىڭ يىغا - زارى ئاڭلاندى.
پازىل تارخاننىڭ خوتۇنلىرى ئەرلىرى ئۈچۈن ھازا ئاچقان،
بەزىلىرى بايلىققا تولغان ساندۇقلاردىن ئايرىلىۋاتقانلىقى ئۈچۈنمۇ
دادلىشاتتى، بەزىلىرى بولسا دۈشمەندىن قورقۇپ يىغلىشاتتى.

تاھىر تۆۋەن قەۋەتتىكى ئوچۇق ئىشىكلەرگە باش تىقىپ قارىدى،
ھېچكىم يوق. پەقەت ئاياللارنىڭ كىيىملىرى ۋە بېزەكلىرى تۇرۇپتۇ.
بۇ تارخاننىڭ نەچچە خوتۇنى بولغانىكەن؟ رابىيە شۇنىڭغا چۈشكەن
بولسا، ئۇنىمۇ خوتۇن قىلىپ ئالغانىكەن؟ تاھىرنىڭ خىيالىغا
توساتتىن كەلگەن بۇ پىكىر قەلبىنى كۆيدۈرۈپ ئۆتتى. ئۇ ئايۋاندىن
پەسكە سەكرەپ چۈشۈپ، ھويلىنىڭ ئوتتۇرىسىغا كەلدى - دە،
يۇقىرىدا يىغلاۋاتقان ئاياللارغا قارىتىپ ۋارقىرىدى:

— ھەي، رابىيە بارمۇ؟ رابىيە! قۇۋالىق رابىيە مۇشۇ يەردە بارمۇ؟

خوتۇنلارنىڭ يىغىسى بىردىنلا توختىدى. يۇقىرىقى قەۋەتنىڭ ئايۋىنىدىن يېشىل رومال ئارتقان بىر چوكاننىڭ بېشى كۆرۈندى. ئۇنىڭ قاش-كۆزى رابىيەنىڭكىگە ئوخشايتتى. تاھىر يۇقىرىغا تەلپۈنۈپ، غالىلداپ:

— رابىيە — دېدى، — رابىيە!

يېشىل روماللىق چوكان ئۇنى كۆردى. دە، ئۆزىنى ئارقىغا ئالدى، كېيىن يەنە ئايۋان چېتىگە يۈگۈرۈپ كەلدى. تاھىر ئەمدى ئۇنىڭ مەخمەل نىمچىسىنى، بوينىدىكى مارجانلىرىنىمۇ كۆردى. چوكانغا يىگىتنىڭ تاۋۇشى تونۇش تۇيۇلاتتى، ئەمما قىلىچ ۋە خەنجەر تاققان، يۈزىدە چوڭ تاتۇقى بار، ساقال بۇرۇتى ئۆسكەن ھەيۋەتلىك نەۋكەر ئۇنىڭ قورققۇسىنى كەلتۈردى. چوكان ئالدى-نىشتىن قورقۇپ يەنە ئارقىغا قاچتى. تاھىر يۇقىرىقى قەۋەتكە قاراپ يۈگۈردى، ئەمما تەمتىرەپ قالغانلىقىدىن ئايۋان چېتىدىكى پەلەمپەينى تاپالمىدى. نېمىشقىدۇ ئۆپكىسى تىقىلىپ كۆزىگە ياش كەلدى:

— رابىيە، مەن تاھىرمەن! تاھىر!

يۇقىرىدىن چوكاننىڭ ۋارقىرىغىنى ئاڭلاندى:

— تاھىر ئاكا!!

كېيىن يېشىل روماللىق چوكان چاچ پۇپىكىنى شىلدىرلىتىپ، پەلەمپەيدىن ئۆزى يۈگۈرۈپ چۈشۈشكە باشلىدى. يۈز-كۆزى رابىيەنىڭكى، ئەمما مارجانلىرى، كىيىملىرى، يەنە نېمىشىدۇ باشقىچە. تاھىر ئۇنى كۆرۈپ جايدا قېتىپ تۇرۇپ قالدى. رابىيەمۇ

پەلەمپەي ئالدىدا توختىدى، كۆزلىرىنى چەكچەيتىپ قورقۇش
ئارىلاش پىچىرلىدى:

— سىز تاھىر ئاكىمنىڭ ئەۋۋاھسىز!
رابىيە تاھىرنى ئاشۇ نەيزە زەربىسىدىن ئۆلۈپ كەتكەن دەپ
ئويلايتتى، ئۇنىڭ ئەۋۋاھسىغا بېغىشلاپ دۇئالار ئوقۇيتتى. "ئەمدى
تىرىك كۆرمەيمەن، ئەۋۋاھسىنى كۆرسەممۇ رازى ئىدىم" دەپ
خۇدادىن ئەستايىدىل سورىغان پەيتلىرى كۆپ بولاتتى. ئۇنىڭ شۇ
ئىلتىماسىغا پەرىشتىلەر ئامىن دېگەنمىكىن؟

— ئەۋۋاھسىمۇ جېنىمدىن ئەزىز، تاھىر ئاكا!
— مەن تىرىكمەن رابىيە! سېنى ئالتە يىلدىن بۇيان ئىزدەپ
يۈرۈپتىمەن!

— تىرىكسىز؟! — دەپ رابىيە تاھىرغا يېقىن كەلدى. ئۇنىڭ
چاپىنىنى، قىلىچىنى، قوللىرىنى بىر-بىرلەپ تۇتۇپ كۆردى. تاھىر
ئۇنى يەلكىسىدىن قۇچاقلاپ باغرىغا باسقانىدى. رابىيە ئۇنىڭ ئەۋۋاھ
ئەمەسلىكىگە ئەمدى ئىشىنىپ يىغلىۋەتتى:

— تىرىك! تىرىك! خۇداغا شۈكۈر، تىرىك!
تاھىر ئۇنىڭ سېرىق ئەتلەس كۆڭلىكى ئۈستىدىن يەلكىسىنى
سلاپ:

— رابىيەم، جېنىم! — دېدى، — خۇداغا شۈكۈر، ئۆزەڭمۇ
تىرىك ئىكەنسەن! مەن سېنى ئالتە يىل ئىزدىدىم، نە-نەلەردە
يۈردۈڭ؟ نېمە بولدى؟

رابىيە پازىل تارخانىنىڭ يەتتىنچى خوتۇنى بولۇپ ئۆتكۈزگەن
يىللىرىنى ئەسلىدى-دە، بىردىنلا ئارقىغا سىلكىنىپ، تاھىرنىڭ
قوللىرىدىن يۇلقۇنۇپ چىقتى:

— مېنى قۇچاقلىماڭ، تاھىر ئاكا! مەن سىزگە مۇناسىپ
ئەمەسمەن!

رابىيە ئەلەملىك كۆزلىرى بىلەن ئايۋاندا ياتقان ئۆلۈككە قاراپ
قويدى. پازىل تارخان ئۇنى باسقۇنچىلاردىن بىر قاپچۇق ئالتۇنغا
سېتىۋالغانىدى. رابىيە ئەللىكتىن ئاشقان بۇ قېرىدىن ھەزەر قىلاتتى.
پازىل تارخان تۈركىستاننىڭ يەسى شەھىرىدە ئۇنى نىكاھلاپ
ئالغاندىن كېيىن بەش-ئون كۈن تۇرار-تۇرماس، سودا ئىشى
بىلەن بۇخاراغا كەتتى، ئۇ يەردىن باشقا بىر چىرايلىق قىزنى
ئېلىپ قايتىپ، كېيىن ئاشۇنىڭ بىلەن بولۇپ كەتتى. رابىيە ئالتە
يىلدىن بۇيان ئۇنىڭ ھەرىمىدە تۇل ياشىغان. لېكىن بۇنى ئەمدى
تاھىرغا قانداق تونۇشتۇرىدۇ؟ تاھىرغا پاتھە قىلىنغان رابىيە كېيىن
بىرسىگە خوتۇن بولغان، بۇنىڭ دېغىنى قانداق يۇيۇش مۇمكىن؟
رابىيە يۈزىنى قوللىرى بىلەن توسۇپ مۆل-مۆل يىغلاشقا
باشلىدى. ئۇنىڭ بويىدىكى مارجانلىرى، چېچىغا تېقىلغان چىرايلىق
كۈمۈش چاچ پۈپۈكلىرى، ئۇچىسىدىكى ئەتلەس كۆڭلىكى — ھەممىسى
مۇشۇ باي سودىگەرنىڭ پۇلىغا كەلگەن. تاھىرشۇنى ئويلىدى-دە،
ئۇنىڭ نەزىرىدە، رابىيە ئۆلگەن ئېرىگە كۆيۈنۈپ يىغلاۋاتقاندا
كۆرۈندى.

— رابىيە، راستىنى ئېيت، سەن ئېرىڭگە... سادىقمىسەن؟!

— مېنى پۇلغا ساتتى! زورلاپ نىكاھلىدى!

— بولمىسا نېمە ئۈچۈن مۇنچىۋالا ئېچىنىپ يىغلايسەن؟

— مەن سىزگە ۋاپا قىلالمىغىنىمغا ئېچىنىمەن! سىزنى ئۇنتۇغىنىم

يوق، تاھىر جان ئاكا! مانا، ئۈستىمىزدە خۇدا تۇرۇپتۇ! بۇ سودىگەر
سىزنىڭ تىرىقىڭىزغىمۇ ئەرزىمەيتتى! لېكىن مېنى ئۇنىڭغا قۇل

قىلىپ بېرىشتى .

تاھىر چىشىنى - چىشىغا چىشلەپ سورىدى :

— بالاڭ بارمۇ؟

رابىيە يىغا ئارىلاش بېشىنى چايقىدى :

— مەن نامىغا خوتۇن ئىدىم... ئەسلىدە تۇل...

بىر چاغلاردا گۈلدەك قىز بولغان رابىيەنىڭ ئۆزىنى "خوتۇن"،
"تۇل"، دەپ ئاتىشى تاھىرنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدىنى قاقشىتۇۋەتتى .
رابىيەدەك قىزغا ئالتە يىلدىن بۇيان "چىۋىن قونماي" يۈرۈشى
مۇمكىن ئەمەسلىكىنى ئۇ ئىلگىرىمۇ خىيالىدىن نۇرغۇن ئۆتكۈزۋەتتى ،
"پەقەت تىرىك تاپسام بولدى!" دەپ ئىزدەيتتى . بىراق رابىيەنى
تاپقىنى بىلەن ياشلىقتىكى ساپ، ساددا بەختى ئەمدى ئەبەدىي
تېپىلماسلىقىنى ئۇ ئىلگىرى بىلمەيتتى . بەدەندىكى ئېغىر جاراھەت
تۈزەلگەندىمۇ تاتۇقى ئۆمۈرۋايەت قالغىنىدەك، باشلىرىغا چۈشكەن
سەۋدانىڭ دەھشەتلىك ئىزى كۆڭلىدىن ئاسانلىقچە كەتمەسلىكىنى
تاھىر ئەمدى سەزمەكتە ئىدى . رابىيەمۇ ئەبەدىي يوقالغان غۇبار -
سىز ياشلىقىغا ئېچىنىپ يىغلىماقتا ئىدى .

— رابىيە، بولدى! ئامان قالغانلىقىمىزغا شۈكۈر قىل، قېنى يۈر!

تاھىر رابىيەنىڭ بىلىكىدىن تۇتۇپ تاشقىرىغا باشلىدى . قىز

يىغىدىن توختاپ :

— قاياققا؟ — دېدى .

— سەن ھېلىمۇ مېنىڭ لايىقىمىسەن . يۈر، چاپسان!

— ئاخىر مەن... مەن... نەرسىلىرىمنى ئالاي!

— ھېچ نەرسە ئالمايسەن . ھەممىسىنى ئۇنتۇغىن . ئىككىنچى

يادىغا سالما!

تاشقىرىقى ھويلىغا چىققاندا رابىيە يۈك توشۇۋاتقان نەۋكەرلەرنى
كۆردى - دە:

— كوچىدا... ئۇيلىمەن! — دېدى، — پۈركەنچەم يوق.
تاھىر چاپىنىنى يېشىپ بەردى. رابىيە تاپىنىغا چۈشىدىغان
ئۇزۇن كۈمۈش رەڭگىدىكى چاپاننى بېشىغا يېپىندى - دە، تاھىرنىڭ
ئېتىغا مىنگىشىپ چىقىپ كەتتى.
كېيىن تاھىر قاسىمبەگكە ئەر ز قىلىپ فەقە ئابدۇللايس مەھەللە -
سىدىن شەيبانخاننىڭ ئادەملىرى تاشلاپ كەتكەن يامان ئەمەس بىر
ھويلىنى ئالدى. رابىيىنىڭ ئىددىتى توشقاندىن كېيىن، مەھەللە
ئىمامى ئۇنى تاھىرغا نىكاھلاپ قويدى.

6

كېچىسى ياغقان قېلىن قار ئۆگزىلەرنى، تاملارنى، دەرەخ ۋە
گۈمبەزلەرنى مەيىن ئاق رەڭ بىلەن بېزەپ چىققاندى.
بايىر بوستان ساراينىڭ يۇقىرىقى قەۋىتىدىن شەھەرگە قاراپ
تۇرۇپتۇ. پاكىز قار ئارىسىدىن ئويما گۈلدەك بولۇپ كۆرۈنۈۋاتقان
دەرەخ شاخلىرى ھازىر ئۇنىڭ نەزىرىدە خۇددى ئاق قەغەزگە
يېزىلغان نەستەئىلىق^① خېتىگە ئوخشاپ كېتەتتى. بۈگۈن ھىراتتىن،
ئەلىشىر ناۋايىدىن كەلگەن خەتمۇ نەستەئىلىق بىلەن يېزىلغىنى
ئېسىگە چۈشتى - دە، قەلبىدىكى خۇشاللىق ۋە پەخىرلىنىش يېڭى بىر
كۈچ بىلەن ئەۋج ئېلىشقا باشلىدى.

---

① نەستەئىلىق — ئەرەب يېزىقىدىكى ھۈسنخەتنىڭ كەڭ تارقالغان بىر
تۈرى.

بايىر سەمەرقەندنى شەيبانىخاندىن تارتىۋالغاندىن بۇيان ئۇنىڭ جاسارىتىگە تەن بېرىپ شېئىر يازغانلار، قۇرلاردىن ئەبجەد ھېسابى بىلەن غەلبىنىڭ ئېنىق يىل ھېسابىنى چىقارغان تارىخ يازغۇچىلار نۇرغۇن ئىدى. ئەلشىر ناۋايىدىن بايىرغا كەلگەن تەبرىك بولسا ھەممىسىنىڭ گۈلتاجى بولدى. ھىرات سەمەرقەندتىن قانچىلىك يىراق. ناۋايىنىڭ دىققەت-ئېتىبارىنى بەند قىلىدىغان مەشھۇر ئادەملەر ۋە مۇھىم ئىشلار قانچىلىك كۆپ! شۇنىڭغا قارىماي، ناۋايى بايىرنىمۇ بىلىدىكەن، ئۇنىڭ تەقدىرىگە يىراقتىن قىزىقىپ قارايدىكەن. سەمەرقەندنى ئاۋۋال بىر قېتىم ئالغانلىقىدىن خەۋەردار ئىكەن. "بۇ نوۋەت سەمەرقەندنى ئۆز نامىڭىزغا مۇناسىپ ھۇجۇم بىلەن ئاپسىز"، دەپ، بايىرنىڭ نامى يولۋاس سۆزىدىن ئېلىنغىنىغا ئىشارە قىلىپتۇ. بەلكى بۇ سۆزلەردە باشقا بىر ئىشارىمۇ باردۇ؟ ناۋايىنىڭ خەلقىپەرۋەرلىكى مەلۇم. بايىر ئۆتكەن نوۋەت سەمەر-قەندنى يەتتە ئاي قامال قىلغاندا، شەھەر خەلقى ئاچلىقتىن قانچە-لىك ئازاپ تارتقىنىنى ناۋايىمۇ ئاڭلىغان بولسا كېرەك. بۇنداق قاماللارنى ئۇ بايىرغا مۇناسىپ كۆرمىگىنى ئۈچۈن شۇنداق دەپ يازغانمىكەن؟

بايىر قىممەت باھا جاۋەنلىرىگە كىتابلار تىزىپ قويۇلغان خاس خانىنىڭ تۆرىگە ئۆتتى. خۇش بۇي سەندەل دەرىخىدىن ئىشلەنگەن مىز ئۈستىدە ناۋايىدىن كەلگەن ئالتۇن بوغۇچلۇق خەت تۇرۇپتۇ، بايىر مىز ئالدىغا سېلىنغان زەر باپ كۆرپىگە ئولتۇرۇپ، خەتنى ياشقىدىن ئوقۇشقا باشلىدى.

ھەربىر قۇر تۈركىي تىلنىڭ گۈزەل جىلۋىلىرى بىلەن تولغان. بايىر بىرىنچى ئوقۇشىدا ئانچە ئېتىبار بەرمەي ئۆتكۈزۈۋەتكەن

بىرقانچە جۈملىگە بۇ نۆۋەت قايتا-قايتا تىكىلدى. ناۋايى بابىرنىڭ شائىرلىق ئارزۇسى بارلىقىنى ئەنجانلىق بىر مېماردىن ئاڭلاپ، ئۇنى دادىلراق يېزىشقا ئۈندىگەندى. بۇ مېمار مەۋلانا پەزىلىدىن بولسا كېرەك. ئەگەر مەۋلانا ھىراتقا يېتىپ بېرىپ، ناۋايىنىڭ ھۇزۇرىغا كىرگەن بولسا، باشقا كۆپ نەرسىلەرنىمۇ ئېيتىپ بەرگەن بولۇشى مۇمكىن. بابىر ناۋايىغا يوللىماقچى بولغان جاۋاب مەكتۇپىغا ياخشى بىر شېئىرنىمۇ قوشۇپ ئەۋەتمەكچى بولدى-دە، مەشەقلىرى يېزىلغان قېلىن دەپتىرىنى ئېلىپ ۋاراقلاشقا باشلىدى.

كۆپچىلىكى يولدا، ئات ئۈستىدە خىيالىغا كەلگەن ئۇرۇش ۋە جەڭلەر ئارىسىدا دەپتەرگە چالا-بۇلا يېزىپ قويۇلغان، ئەمما تېخى تولۇقلانمىغان شېئىرلار. خىيانەت ئۈستىگە خىيانەت بولغان، بابىر مال-مۈلكىدىن ئايرىلغان، ئەتراپىدا بىرەر سىرداش دوست تاپالماي ئۆزىنى ناھايىتى يالغۇز سەزگەن ئېغىز كۈنلەردە بىر غەزەل باشلىغانىدى.

”جانىمدەن ئۆزگە يارى ۋاپادار تاپمادىم،

كۆڭلىمدەن ئۆزگە مەھرەمى ئەسرار تاپمادىم“

ئەمما بۇ غەزەل چالا يېتپتۇ. بەلكى شۇنى تۈگىتىپ ئەۋەتىش كېرەكتۇر؟ ئەلىشىر ناۋايىمۇ ئەتراپىدىكى كىشىلەردىن كۆپ بىۋاپالىق كۆرگىنىنى ھەتتا يېقىن دوستى ھۈسەين بايقارانىڭمۇ ئۇنىڭ سىرلىرىغا سىرداش بولالمايۋاتقانلىقىنى بابىر ئىشەنچلىك بىر ئادەمدىن ئاڭلىغانىدى. قېنى بابىر ناۋايىنىڭمۇ كۆڭلىدىكىنى تېپىپ ئېيتالسا!

بۇ غەزەل ناۋايىغا يېقىشى مۇمكىن. ئۇنى چاپسانراق تولۇقلاش كېرەك. بابىر قەغەز قەلەم ئالدى.

شۇ چاغدا سەۋدەرىبېشى ئىشىكتىن ھودۇقۇپ كىرىپ، تەزىم

قىلدى:

— مرزا ھەزرەتلىرى، قۇلىڭىزنى كەچۈرۈڭ.
— خوش؟ — دېدى بابىر نارازى بولۇپ.
— خانىم ھەزرەتلىرى قوبۇل قىلىشىڭىزغا ئىنتىزار.
— ئاناممۇ؟ — دەپ بابىر سەكرەپ ئورنىدىن تۇردى، —

كەلدىمۇ؟

— بېگىملەرمۇ كەلدى!
— ۋا، ئەجەب! — دەپ بابىر خۇشاللىنىپ ئىشىك تەرەپكە
ئالدىرىدى.

* * *

ئۇلار ئاز كەم ئالتە ئايدىن بۇيان كۆرۈشمىگەنىدى. قۇتلۇق
نىگار خانىم ئايشە بېگىم ۋە خانزادە بېگىملەر بىلەن ئۆرەتۆپىدە
قالغانىدى. كېيىن سەمەرقەندتىن بابىر ئەۋەتكەن ئىشەنچلىك ئادەم-
لەر ئۇلارنى ئۆرەتۆپىدىن بۇ يەرگە كۆچۈرۈپ كېلىشتى.
بابىر ئۇلار بىلەن بوستان ساراينىڭ بىرىنچى قەۋىتىدىكى چوڭ
ئۈزۈنچاق ئۆيدە كۆرۈشتى. ئانىسى ئۇنى باغرىغا باسقاندا، بابىر
ئانىسىنىڭ يادا، قوللىرى يەڭگىللىشىپ قالغىنىنى سەزدى. ئاچىسى
خانزادە بېگىم بولسا سوغۇقتىن كىرگىنى ئۈچۈنمۇ، يۈزلىرى چوۋ-
دەك يېنىپ، كۆزلىرى چاقىناپ تۇرۇپتۇ. يىراق يول ئۇنى ھېچقانداق
داق قىيىنمىغاندەك ئوچۇق چىراي. ئاۋۋالقىدىنمۇ چىرايلىق. بابىر
ئۇنىڭغا ئوڭ يەلكىسىنى قىلىپ ئەھۋال سوراشتى:

— نېمە ئۈچۈن مۇنچىۋالا ھايال بولۇپ قالدىڭلار؟ — دېدى، —

نەچچە ھەپتىدىن بۇيان كۆزىمىز سىلەردە!

— ھە، سورىماڭ، ئەمىر زادەم، ئۆزۈڭلەك سەۋەبلىرىمىز بار، —

خانزادە بېگىم نېرىراقتا ئىسسىق يۇڭ رومالغا ئورنىنىپ، يەرگە قاراپ تۇرغان ئايىشە بېگىمگە قاراپ قويدى.

بىر چاغلاردا ئايىشە بېگىمنى كۆرمەستىن ياخشى كۆرۈپ يۈرگەن مەزگىللەردە ئۇنىڭ پۇتىغا باش قويغۇسى كېلىپ غەزەل يازغىنى ئەمدى بابىرغا تەبىرى خاتا چىققان بىر چۈشتەك تۇيۇلاتتى... ئۇ ئايىشە بېگىمنى ئايلار داۋامىدا كۆرمىسىمۇ سېغىنمايتتى... شۇنداق بولسىمۇ ئۇ ئايىشە بېگىمگە ئىلاجى بارىچە ياخشى مۇئامىلە قىلاتتى. ھازىرمۇ جۇغى كىچىك قاتما كېلىنچەككە يېقىنلىشىپ:

— ياخشى كۆرۈشتۈق، بېگىم! — دېدى. — دە، ئۇنىڭغا ئوڭ يەلكە-سىنى تۇتتى.

ئايىشە بېگىم ياداڭغۇ قولىنى ئۇنىڭ يەلكە-سىگە قويۇپ كۆرۈشۈۋېتىپ:

— ھەزرىتىم، غەلبىڭىز مۇبارەك! — دېدى.

ھەممىسى بابىرنى "ئەمىرزادەم" دېسە، ئايىشە بېگىم ئۇنى تېخىمۇ ئۇلۇغلاپ "ھەزرىتىم" دەيتتى.

— سىزگە ئانا شەھىرىڭىز مۇبارەك بولسۇن، بېگىم!

— قۇللۇق، — دەپ ئايىشە بېگىم تەزىمگە باش ئەگدى.

— كېلىنىمىز يولدا كۆپ ئازاب چەكتى، — دېدى خانزادە بېگىم.

بابىر خوتۇنىنىڭ بېلى يوغىناپ، قورسىقى تومپىيىپ قالغىنىنى كۆردى. ئەجەبا، بابىر ئاتا بولامدىغاندۇ؟ كۆرۈشمىگىنىگە ئالتە ئاي بولدى. دېمەك، ئاز بولغاندا ئالتە ئايلىق.

ئايىشە بېگىمنىڭ ياداڭغۇ يۈزىدە ھامىلدار خوتۇنلاردا بولىدىغان داغلار پەيدا بولغانىدى. ئىلگىرىمۇ ئاتتا پۈرەلمەيدىغان، مەپىدە

بېشى ئايلىنىدىغان بېگىم ئەمدى ئېغىر ئاياغلىقىدا قانچىلىك قىيناغاندەك-
لىقىنى، ئۇنىڭغا قاراپ قانچىلىك ئاستا يول يۈرگەنلىكىنى بابىر
ئۆزىچە تەسەۋۋۇر قىلدى.

— خۇدا خاھلىسا، ئەمدى بارلىق مۇشەققەتلەردىن قۇتۇلدۇڭ-
لار، — دېدى، — ھەممىڭلار ئۈچۈن مەخسۇس ئورۇن ۋە جاھازىلار
تەييارلاندى. يەنە نېمىلەر لازىم بولسا بۇيرۇرسىز. بوستان سارايدا
كىملا بولساق، ھەممىمىز خىزمىتىڭلاردا بولىمىز!

خانزادە بېگىم خۇش خۇي كۈلۈپ:
— مىننەتدارمىز! — دېدى، — ئەمىر زادەم بىلەن دىدار كۆرۈ-
شۈپ بېشىمىز ئاسمانغا يەتتى. ئەمدى شۇ ئاسماندا سۆھبىتىڭىزدىن
بەھرىمەن قىلىشىڭىز بولدى.

— كەمىنىمۇ سۆھبىتىڭىزنى سېغىندىم. سىلەر جايلاشقۇچە ئاسماندا
داستىخان ھازىرلىنىدۇ، — دەپ بابىر قولى بىلەن يۇقىرى قەۋەتكە
ئىشارە قىلدى.

ئۇنىڭ ئاسمانغا يۆلەپ چاقچاق قىلىشىدىن ھەممىسى كۈلۈشۈ-
ۋالدى.

بابىر يۇقىرىقى قەۋەتكە يېنىپ چىقىۋېتىپ، قەلبىنى تولدۇرغان
شادلىقلار ئارىسىدا سۇناي ئاۋازىدەك جاراڭلىق ۋە يېقىملىق بىر
تۇيغۇ ياڭراپ ئاڭلىنىۋاتقانلىقىنى سەزدى، بۇ ئۇنىڭ دىلىدا بىردىن
ئويغىنىپ كەتكەن ئاتىلىق تۇيغۇسى ئىدى. ئۇنىڭ بولغۇسى
پەرزەنتىنى باغرىدا كۆتۈرۈپ يۈرگەن ئايىشە بېگىم يۈزىدىكى قوڭۇر
داغلىرى بىلەن بابىرغا ئاۋۋالقىدىن قەدىردانراق تۇيۇلاتتى.
بۇنى سەزگەن ئايىشە بېگىم ئاۋۋالقىدىن دادىلىراق مۇئامىلە
قىلاتتى. ئەر-خوتۇن خابىگاھتا چىراغنى ئۆچۈرۈپ ياتقاندا بېگىم

كۆزپىنى يۈزىگە تارتىپ؛

— مەن پەخىرلىنىمەن، — دەپ پىچىرلىدى.

بابىر ئۆز سۆزىنىڭ ھۆددىسىدىن چىققانلىقى ئۈچۈن، "ئەمدى سەمەرقەندتە ئۇچرىشىمىز" دەپ كېتىپ، ئاخىرى شۇ ئېيتقىنىنى قىلغىنى ئۈچۈن خوتۇنى ئۇنىڭدىن پەخىرلەنمەكتە ئىدى.

ئۇ بابىرنىڭ بولغۇسى پەرزەنتىگە ئانا بولۇش بىلەن پەخىرلىنىدۇ. شۇنىمۇ ئېيتماقچى ئىدى. بابىر بۇنى چۈشەندى. — دە، ھامىلىنىڭ نەچچە ئايلىق بولغىنىنى بىلگۈسى كەلدى، ئەمما توپتوغرا سوراشقا تىلى بارماي سۆزىنى ئەگىتتى:

— ئەمدى... تەنتەنسى قاچان؟

— سەل كەم ئۈچ ئاي بار... ئويلىسام، قورققۇم كېلىدۇ.

— قورقۇشنى قويۇپ تۇرۇڭ. ھازىر پەخىردىن گەپ ئاچتىڭىزغۇ؟

— ھە، ئەگەر خۇدا ئوغۇل بەرسە، ئىسمىنى پەخىردىن

قويمىزمۇ؟

ئايىشە بېگىم بابىرنىڭ نامى زاھرىددىن ئىكەنلىكىنى ئويلاپ،

شۇنىڭغا ئاھاڭداش نام تاپقاندى. بابىر مەمنۇن ئاۋاز بىلەن:

— خوپ، ئوغۇل بولسا، پەخىردىن، — دېدى، — ئەگەر قىز

بولسا، پەخىرىنىسامۇ؟

ئايىشە بېگىم قىز بولۇشنى خالىمايتتى، چۈنكى ئوغۇل تۇغۇپ،

تەخت ۋارىسىغا ئانا بولۇشنى ئارزۇ قىلاتتى. شۇنداق بولسىمۇ

بابىرغا:

— مەيلى، — دېدى، — لېكىن مەن خۇدادىن ئوغۇل

تىلىگەنمەن.

— ئېيتقىنىڭىز كەلسۇن!

پەخرىدىن... پەخرىنىسا... شۇ كۈنلەردە بابىرنىڭ كۆڭلىدىكى
ئولۇپ تاشقان ئىپتىخار تۇيغۇسىغا بۇ ئىسىملار ناھايىتى ماس ئىدى.

* * *

ئامەتمۇ بىر كەلسە قوشلاپ كېلىشىنى بابىر ئەمدى بىلمەكتە ئىدى.
سەمەرقەند ئۇنىڭ قولىغا ئۆتكەندىن كېيىن بۇ تەرىپى ئۈرگۈت، ئۇ
تەرىپى سوغد ۋە دەبۇسىيە قەلئەسى كەينى-كەينىدىن شەيبانىخان-
نىڭ ئىختىيارىدىن چىقىپ، بابىرنىڭ ھاكىمىيىتىنى تەن ئالدى.
مانا بۈگۈن قارشى ۋە غۇزاردىن خۇش خەۋەر كەلدى. بۇ شەھەرلەر
شەيبانىخان قويغان ھاكىملارنى قوغلاپتۇ، بابىرغا سوۋغا-سالاملار
ئەۋەتىپ، ئۇنىڭ ئىختىيارىغا بىرنەچچە يۈز نەۋكەرمۇ يوللاپتۇ. بابىر
بۇ نەۋكەرلەرنى باشلاپ كەلگەن بەگلەرنى خاس دىۋاندا قوبۇل
قىلىپ، ھەممىسىگە سەرىپاي كىلدۈردى ۋە تەمىنات بەلگىلىدى.

كېيىن تۈنۈگۈن تۈگمەي قالغان مەكتۇپىنىڭ داۋامىنى يېزىش
ئۈچۈن ئىككىنچى قەۋەتكە چىقىۋاتقاندا، كەڭ مەرمەر پەلەمپەيدە
ھەدىسى خانزادە بېگىمگە دۇچ كەلدى.

— ئەمىرزادەم، ھىراتتىن خەت كەلگىنى راستمۇ؟

بابىر توختاپ، ھەدىسىنىڭ يۈزىگە سىناش كۆزى بىلەن
قارىدى-دە:

— راست، ھەزرەت ئەلىشىر بەگدىن، — دېدى.

— مۇبارەك بولسۇن!

— قۇللۇق.

خانزادە بېگىم ئىنىسىدىن يەنە قانداقتۇر مۇرەككەپ، بىر خەۋەر
كۈتۈپ، ئۇنىڭ يۈزىگە تەلمۈرۈپ قارىدى. بابىر ھەدىسىنىڭ كۆڭلى-
دىكى دەردنى سېزىپ، بىردەم ئوڭايىسىزلاندى. كېيىن راست گەپنى

يوشۇرسا يالغان سۆزلىگەندەك بولۇشنى ئويلىدى - دە:

— يۈرۈڭ، خەتنى كۆرسىتەي، — دېدى.

خانزادە بېگىم خاس خانىدا بابىرنىڭ ئۇدۇلىدا ئولتۇرۇپ، ئەلىشىر ناۋايىنىڭ مەكتۇپىنى ئوقۇۋېتىپ، ئەنجانلىق مېمار تىلغا ئېلىنغان يېرىگە يەتكەندە كۆزىدە ياش يالتىرىدى.

— نېمە ئۈچۈن كۆزىڭىز ياشلاندى بېگىم؟ مەن سىزنى خۇشاللاڭ.

دۇرماقچى ئىدىمغۇ!

— قانداق قىلاي، كاج تەلەي ئىكەنمەن.

— ئۆكۈڭىز پادىشاھ بولۇپ تۇرۇپ، ئەجەبا سىزگە ياردەم

بېرەلمىسە؟

— سىز ھېلىغىچە مېنى دەپ كۆپ جاپا چەكتىڭىز. ئەگەر ئاشۇ

يىلى... ئوشتا مەن رازى بولسام، ئېھتىمال كېيىن ئەھمەد تەنبەل

سىزگە مۇنچىۋالا دۈشمەنلىك قىلماس ئىدى.

ھەدىسىنىڭ بۇنچىلىك مەردلىك بىلەن ئېيتقان سۆزلىرى گويا

بابىرنى يەنىمۇ مەرد بولۇشقا ئۈندەيتتى. كۆڭلى ياخشى تۇيغۇلارغا

تولۇپ يۈرگەن شۇ كۈنلەردە ئەجەبا بىر تۇغقان ئېگىچىسىگە چوڭ

بىر ياخشىلىق قىلالمىسا؟

مانا، ھازىر ئۇلار سەمەرقەندنىڭ ھەشىمەتلىك بىر بىناسىغا

كۆچۈپ كېلىشتى. بۇ يەردە قانچىلىغان ئېسىلزاڭلار ۋە شاھزادىلەر

ياشىغان. ئەمما كۆپچىلىكى ئىز قالدۇرماي كەتكەن. پەقەت مېمارلار

ياراتقان گۈزەللىكلەر تېخىچە كۆرگەن كۆزنى قۇۋاندۇرۇپ، پال-

پۇل قىلىپ يېنىپ تۇرۇپتۇ. ياخشى بىر مېمار ھۈنەرسىز ئېسىلزا-

ڭىنىڭ يۈزىدىن ئەۋزەل ئەمەسمۇ؟

— بېگىم، سىز تەنبەلنىڭ دۈشمەنلىكى ئۈچۈن خىجالەت بولماڭ.

يىلان بەربىر يىلانلىقنى قىلاتتى.

— مېننەتدارمەن، ئەمىرزادەم.

— ھەزرىتى ئەلىشىر بەگمۇ بىزدىن ئۇلۇغ ئىشلارنى كۈتۈپ خەت ئەۋەتىپتۇ. نېسىپ قىلسا، بىزمۇ ئۆمۈر باقى ئابىدىلەر قۇرار-مىز، ھۈنەرۋەنلەر يەنە يىغىلىپ كېلەر. مەن بۇ مۇبارەك خەتنىڭ جاۋابىنى مەخسۇس ئەلچىدىن ئەۋەتىپ بېرىمەن. ئەگەر ھىراتقا بارغان ئاشۇ ئەنجانلىق مېمار — مەۋلانا پەزىلەتتىن بولسا، ئەلچى ئۇنى تېپىپ، سەمەرقەندكە تەكلىپ قىلىدۇ.

خانزادە بېگمىنىڭ تېخى يېشى قۇرۇمىغان كۆزلىرىدە ئەمدى شادلىق ئۇچقۇنلىرى. ئۇ ئۆكسىغا زوق بىلەن تىكىلىپ پىچىرلىدى:

— سىز ماۋەرائۇننەھر ئاسمىنىدا بىزنىڭ يېگانە ئۈمىد

يۈلتۈزىمىز!

— ئەمدى پەرۋەردىگار شەيبانىخاننى چاپساق يوق قىلسۇن، يۇرت تىنچىسۇن، دەڭ. شۇ چاغدا دېمىمىزنى رۇسلاپ، ئوشتا قىلغان ئارزۇلىرىمىزنى ئىجرا قىلىشقا كىرىشىمىز.

مەۋلانا پەزىلەتتىن ئەنجاندا قۇرماقچى بولغان مېمارلىق ئابىدە-لىرىنىڭ پىلانلىرىنى، لايىھىلىرىنى خانزادە بېگم ئانىسىدىن ئېلىپ، دائىم ساقلاپ يۈرەتتى. ھازىر بۇنى بابىغا ئېيتىشتىن ئەيمىندى. دە:

— ئەمىرزادەم، مەن ئەمدى كېچە-كۈندۈز خۇداغا ئىلتىجا

قىلىمەن، — دېدى، — ئىلاھىم شۇ ئارزۇلىرىمىز ئەمەلگە ئاشسۇن!

خانزادە بېگم روھى كۆتۈرۈلۈپ چىقىپ كەتكەندىن كېيىن بابىر ساندۇقچىدىن شېئىر دەپتىرىنى ئالدى. دە، تۈنۈگۈنكى مەشقىنى داۋاملاشتۇرماقچى بولدى. دەپتىرىدىكى بىر بېيىت ئۇنىڭ

ھازىرقى روھىغا ماسراق ئىدى:

”ھەركىمكى ۋاپا قىلسا ۋاپا تاپقۇسىدۇر،

ھەركىمكى جاپا قىلسا، جاپا تاپقۇسىدۇر...”

ئەلشىر ناۋايغا شۇ شېئىرنى تۈگىتىپ ئەۋەتسە ياخشىراق بولاتتى. تەسەككىن؟ ئۇ يەنە بىر قۇر يازدى، ئۆزىگە ياقمىغاندىن كېيىن ئۆچۈرۈپ، يەنە يازدى، يەنە ئۆچۈردى، ئاخىرى ئۈچىنچى ئۇرۇنۇشدا:

”ياخشى كىشى كۆرمىگەي يامانلىق ھەرگىز“

دېگەن مىسرانى تاپتى. دە، ئۇنى ئىچ-ئىچىدىن ياقىتۇرۇپ، ئىلھام ھاياجىنىدىن ۋۇجۇددا تىترەك پەيدا بولدى. نەزىرىدە، ناۋايى ئۇنىڭ مۇرىسى ئۈستىدىن قاراپ بۇ يېڭى مىسرانى ئوقۇۋاتقاندا قىلاتتى. ئۇ ئادەملەرگە ناۋايدەك كۆپ ياخشىلىق قىلغان قىياپەتنىڭ ھېچقاچان يامانلىق كۆرمەسلىكىنى خالايتتى، ئەمدى شۇ خاھىشنى شېئىرىغىمۇ سىڭدۈرمەكچى بولاتتى.

بابىر تۆتىنچى مىسرانى باشلىغاندا سەۋدەرىپىشى ئىشىكتىن باش ئېگىپ كىرىپ، قورقۇپراق:

— مىرزا ھەزرەتلىرى، — دېدى.

— مېنى تىنچ قويۇڭلار دېمىگەنمىدىم؟

— قۇلىڭىزنى ئەپۇ قىلىڭ...

— يەنە نېمە تەشۋىش؟

— ئەمىرزا دەم، ئەگەر موللا بىنائىنى ئەكەلسە، دەرھال

خەۋەر قىل، دەپ بۇيرۇغانىدىڭىز.

— شائىر بىنائى شەھرىسەبزدىن كەپتىمۇ؟

— قاسىمبەگ جانابلىرى چاقىرتىپتۇ.

بايىر بۇ خەۋەرنى ئاڭلىدى - دە، يېزىشنى توختىتىپ قەلىمىنى
مىز چېتىگە قويدى. تۆۋەندىكى قوبۇلخانغا چۈشۈپ كېتىۋاتقۇچە
بىنائىنىڭ تەقدىرىگە ئائىت مۇرەككەپ ۋەقەلەر خىيالىدىن تەكرار
ئۆتۈشكە باشلىدى.

بايىر ھىراتلىق مەشھۇر شائىر كامالىدىن بىنائى بىلەن بۇنىڭدىن
ئۈچ يىل بۇرۇن سەمەرقەندكە بىرىنچى قېتىم كەلگەن مەزگىللىرىدە
تونۇشقانىدى. بىنائىنىڭ سەنئەتكار خەتتاتلار تەرىپىدىن كۆچۈرۈل-
گەن ئالاھىدە بىر قول يازما كىتابى بار ئىكەن. كىتاب يىغىشقا
ھەۋەسمەن بايىرنىڭ بۇ كىتابقا ناھايىتى ھەۋىسى كەلدى. بىنائى
كىتابىنى ئۇنىڭغا سوۋغا قىلماقچى بولدى. بايىر بىنائىنىڭ سەمەر-
قەندتە مۇساپىر ئىكەنلىكىنى، يوقسۇزلۇق تارتىپ قىيىنچىلىقىنى
بىلەتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن بايىر كىتابپۇرۇشلارنى چاقىرىپ، بۇ كىتاب-
نىڭ ئەڭ يۇقىرى باھاسى قانچە بولۇشىنى سورىدى، كىتابپۇرۇشلار
"ئەڭ يۇقىرى باھاسى بەش مىڭ دەرھەم" دېيىشتى. بايىر بۇ پۇلنى
بىنائىغا ئەۋەتىشكە ئۆلگۈرمەي قاتتىق ئاغرىپ يېتىپ قالغانىدى.

كېيىن ئۇ كېسەللىكتىن تۇرۇپ، ئەنجانغا بېرىش ئۈچۈن يول
ھازىرلىقىنى كۆرۈۋاتقاندا «مەجمۇئەتى رەشىدى» دەپ ئاتىلىدىغان
ئاشۇ كىتابنى كۆردى - دە، بىنائىغا تېخى ھەققىنى بەرمىگەنلىكى
ئېسىگە چۈشتى. دەرھال خەزىنىچىنى چاقىرىپ، بەش مىڭ دەرھەم
ئالتۇننى ساناتتى. كېيىن پۇلنى كىتابدارغا بېرىپ، بىنائىغا
ئەۋەتتى.

بىر چاغدا كىتابدار بىنائىنى تاپالماي قاپتى كەلدى. مۇساپىر
شائىرنىڭ سەمەرقەندتە مۇقىم تۇرىدىغان ئۆيى يوق، ئۇ بۈگۈن

نەگىدۇ مېھمانغا كەتكەندى. بابىرنىڭ ئادەملىرى ئەنجانغا پاتراق مېڭىش ۋە كۈچ يىغىش ئالاڭچىلىقى بىلەن ناھايىتى ئالدىراش بولغانلىقى ئۈچۈن ھازىر بىنائىينى ئىزدەپ يۈرۈش ئۇلارغا ئىنتايىن تەس كەلدى. لېكىن بابىر:

— شۇ قىيامەتلىك قەرزنى تۆلىمىگۈچە سەمەرقەندتىن قوزغالماي-
مەن! — دەپ تۇرۇۋالدى.

شۇنىڭدىن كېيىن سەۋدەر ۋە نەۋكەرلەر شەھەرنىڭ تەرەپ تەرىپىگە ئات چاپتۇرۇشۇپ، ئاخىر بىنائىينى تېپىشتى، ئۇنىڭغا بولغان ۋەقەنى ئېيتىپ، بەش مىڭ دەرھەم پۇلنى تاپشۇردى.

كىشى مېلىغا ئاچكۆز پادىشاھلارنى كۆپ كۆرگەن بىنائىي ئون ئالتە ياشلىق بابىر مىرنىڭ مۇنچىۋالا ھالاللىقىدىن ناھايىتى قاتتىق تەسەرلەندى. دە، ئۇنىڭغا ئاتاپ بىر شېئىر يازدى. بۇ شېئىردىن بىر نۇسخىسىنى خەتتاتقا كۆچۈرتۈپ، بابىر مېڭىۋاتقاندا ئۇنىڭغا خاتىرە قىلىپ ئەۋەتتى. قىرىق تۆت قۇرلۇق بۇ شېئىردا ئۇ بابىرنى كۆپ ماختىغان:

”شاھ سۇلتانى زاھىرىدىن بابىر،

كى جاھان شۇد زى ستى ئەدلەش پۇر!“

دەپ، گويا جاھان بابىرنىڭ ئادالەت بابىدىكى شۆھرىتىگە تولغىنىنى ئېيتقاندى. بابىر، ”جاھان نەدە، مېنىڭ شۆھرىتىم نەدە!“ دەپ، بۇ قۇرلاردىكى مۇبالىغىدىن كۈلگەن بولسىمۇ، لېكىن زاماندىن كۆپ جەبىر كۆرگەن بىنائىيغا شۇ كىچىككىنە ياخشىلىق سەۋەبىدىن ئېھتىمال، پۈتۈن جاھان ئادالەتكە تولۇپ كۆرۈنگەندۇ، دەپ ئويلىدى.

بىراق كېيىنچىرەك سەمەرقەندگە شەيبانىخان خان بولدى ۋە شەھەر

شائىرلىرىنى يىغىپ بىر مۇشائىرە ① ئۆتكۈزدى. بۇ مەجلىسكە بىنائىمۇ قاتنىشىپ شېئىر ئوقۇدى. خان ئۇنىڭ شېئىرىنى ياقتۇردى - دە، بىنائىمنى ئۆزىگە مۇلازىم قىلىۋالدى ۋە ئېرىشكەن نەلىبىلىرىنىڭ تارىخىنى يېزىشقا تاپشۇردى. بىنائىمى «شەيبانىنامە» دېگەن ئەسىرىنى ئەمدى يېزىشقا باشلىغان پەيتىدە سەمەرقەند يەنە بابىرنىڭ قولىغا ئۆتتى. شەيبانىخان ئەتراپتىكى جايلاردىنمۇ قوغلىنىپ، بۇخاراغا قاراپ چېكىنگەن كۈنلىرىدە بىنائىمى ئۇنىڭ قارارگاھىدىن قېچىپ، سەمەرقەندكە كەلدى. ئۇ بابىر بىلەن ئۇچراشماقچى بولدى، لېكىن قاسىمبەگ ئۇنى شەيبانىخان تەرەپىدارى دەپ، بابىرنىڭ ھۇزۇرىغا كىرگۈزمەي، شەھەرسەبەزگە ماڭدۇرۇۋەتتى. بابىر بۇ ھادىسىدىن يېقىندا خەۋەر تېپىپ، قاسىمبەگكە:

— ئورۇنسىز ئىش قىلىپسىز، — دېدى، — موللابىنائىمى چوڭ شائىر. ئۆزى كەلگەن بولسا رۇخسەت قىلىش كېرەك ئىدى. قاسىمبەگ سەۋەپ كۆرسىتىپ:

— چوڭ شائىرىڭىز شەيبانىخاننى ماختاپ شېئىر يازغان. بابىر كۈلدى:

— بىزنى ماختاپ شېئىر يازغىنىنى بىلمەمتىڭىز؟ تاجدارلار ماختاشنى خالىسا، شائىر نېمە قىلسۇن!

قاسىمبەگ جىددى تۇرۇپ ئېتىراز بىلدۈرگەندى:

— ئەمىرزادەم، بۇ ئادەم شەيبانىخاننىڭ مەخپىي كىشىسى بولۇشى مۇمكىن. بابىر ئويلاپ تۇرۇپ:

① مۇشائىرە — شېئىر ئېيتىشىش مۇسابىقىسى.

— ياق، — دېدى، — ھىراتتا ھۈسەين بايقارادەك شاھقا مەخپىي خادىم بولمىغان كىشى شەيبانىخانغا مەخپىي خادىم بولماس.

— ئەمما بۇ شائىر خوجايەھيانىڭ ھويلىسىدا تۇرۇپ، ئۇنىڭ تۈزىنى يېگەن، كېيىن خوجايەھيانى ئەنسىپسىزلا رچە ئۆلتۈرگەن شەيبانىخانغا مۇلازىم بولغان. شۇ ياخشىمۇ؟

— بۇ ياخشى بولمىسا، ياخشىلىق قانداق بولۇشىنى بىز كۆرسەتەيلى. —
تەشەببۇس كېرەك. ئادەم ئەۋەتىڭ، موللابىناتىنى سەمەرقەندكە زىيان-زەخمەت يەتكۈزمەي ئېلىپ كەلسۇن.

ئاخىرقى سۆز بۇيرۇق تېرىقىسىدا ئېيتىلغىنى ئۈچۈن قاسىمبەگ ئۇنى بېجىرىشكە مەجبۇر بولغانىدى.

...بابىر پەسكە چۈشۈپ دىۋانى ئامغا تۆردىكى ئىشىكتىن كىردى. كۆپ ئۆتمەي پەگادىكى ئىشىكتىن قاسىمبەگ بىناتىنى باشلاپ كىردى.

بىناتىنى بابىر بۇنىڭدىن ئىككى-ئۈچ يىل بۇرۇنمۇ بىر كۆرگەنىدى. شۇ چاغدا ناھايىتى سالاپەتلىك ئىدى. ھازىر بولسا ناھايىتى ياداپ، گەۋدىسى ئاللىقانداق كىچىكلەپ قالغان، تونمۇ، سەللىسىمۇ كۈنراپ كەتكەنىدى، پەقەت چوڭ-چوڭ كۆزلىرى ئاۋۋالقىدەك مەغرۇر چاقناپ تۇرۇپتۇ. بابىر ئۇنى قارشى ئېلىپ، ئۆي ئوتتۇرىسىدا قول بېرىپ كۆرۈشتى. ئوڭ يېنىغا قاسىمبەگنى، سول تەرىپىگە بىناتىنى ئولتۇرغۇزۇپ ھال-ئەھۋال سورىدى. شۇ ۋاقىتتا بىناتى يادقا بىر رۇبائىي ئېيتىپ، يېگۈدەك ئاشلىقى يوقلۇقىنى، كىيەي دېسە تاغارمۇ تېپىلماسلىقىنى ئېيتتى:

نې غەللە مەرا كەز تەۋانەم نوشد،

نې مۇھەملى غەللە تاتەۋانەم پوشد.

دېگەن قۇرلاردىكى نازۇك سۆز ئويۇننى سېزىپ، بابىر ئىختىيارسىز كۈلۈمسىرىدى. "مۇھەممەل" ئەسلىدە "ئېنىق ئەمەس" دېگەن مەنىنى بىلدۈرەتتى. بۇ سۆز بىلەن موللا بىنائى ئۆز ئەھۋالىنىڭ ئېنىق ئەمەسلىكىنى ئىشارە قىلماقچى ئىدى. شۇنىڭ بىلەن بىللە "مۇھەممەلى غەللە" يەنى تاغار كىيىدىغان دەرىجىگە يەتكەنلىكىنىمۇ ئېيتىپ، ئۆز ئەھۋالىنى پۇراتماقتا ئىدى، "خان ھۇزۇرىدا تاپقان مەرتىۋىمىز شۇ بولدى!" دېمەكچى ئىدى.

بابىر بۇنىڭ ھەممىسىنى چۈشەنگەن مەنىدە بېشىنى لىڭشىتتى - دە، بارماقلىرىنى پېشانىسىگە تىرەپ، بىردەم جىم تۇرۇپ قالدى. ئۇنىڭ ئوزايمىدىن شېئىرگە شېئىر بىلەن جاۋاب پەرمەكچى ئىكەنلىكىنى سەزگەن قاسىمبەگ بىنائىغا "ئالدىماي تۇرۇڭ" دېگەندەك شەرەت قىلدى. شۇ ۋاقىتتا بابىر قولىنى پېشانىسىدىن ئالدى - دە، بىنائىگە كۈلۈمسىرەپ قارىدى:

ئىنئامۇ ۋەزىپە بارى بۇيرۇلغۇسىدۇر،

مۇھەممەلگە بويۇ، غەللەگە ئۆي تولغۇسىدۇر.

بابىردا بۇنچىلىك شېئىرىي ئىستېداد بار دەپ ئويلانغان بىنائى بىردەم ھەيران بولۇپ تۇردى - دە، كېيىن تاجىكچە تەلەپپۇز بىلەن:

— يەنە بىر تەكرارلاڭ ئەمىرزادەم، پېقىر رادىفنى ئوقۇۋالماق -

چىمەن! — دېدى.

بابىر شېئىرنى ئىككىنچى ئېيتىشىدا بەزى جايلارنى سىلىقلاپ، "غەللەگە ئۆي" جۈملىسىنى "غەللىدىن ئۆي تولغۇسىدۇر"، دەپ توغرىلىدى. "بوي" ۋە "ئۆي" دېگەن ئىچكى قاپىيىلەر ئۆزىگەمۇ يېقىملىق تۇيۇلۇپ، زوقنى كەلتۈردى.

— شېئىرىي تالانتىڭىزغا تەن بەردىم، ئەمىر زادەم! — دېدى
بىنائىي. كېيىن ئۇ ئاق چۈشكەن قويۇق ساقلىنىشنىڭ ئۈچلىرىنى
تۇتۇپ بىر مەھەل جاۋاب ئىزدىدى. تاپقاندا قىلىپ، بېشىنى
چاپسان كۆتۈرۈپ قەددىنى تىكلەپ:

بىر مۇھەممەل ئۈچۈن مۇنچە ئىنايەت بولدى،
مۇستەئەمەل ئەگەر دېسەم نېلەر بولغۇسىدۇر.
بىنائىينىڭ تۈركىي شېئىرىسىمۇ مۇنچىۋالا ئۈستىلىقى ئەمدى
بابىرنى ھەيران قالدۇردى. بۇ يەردە "مۇھەممەل" سۆزى ئۈچىنچى
بىر مەنىدە ئىشلىتىلگەن، يەنى بىنائىينىڭ ئاۋۋالقى رۇبائىسىغا
كەمتىرانە باھا بېرىپ، ئۇنى "مۇھەممەل"، يەنى "خام" دەپ ئاتىغان.
ئىمۇ ئاجايىپ ئىدى. "مۇھەممەل" گە "مۇستەئەمەل"، يەنى "پىششىق"،
"مۇكەممەل" سۆزىنىڭ ئىچكى قاپىيە قىلىنغانىمۇ بابىرغا ناھايىتى
ياقتى. ئۇ كاتىپنى چاقىرىپ، موللابىنائىي ئېيتقان رۇبائىلارنى
يېزىۋېلىشقا بۇيرۇدى.

ئىككى ئوتتۇرىدا بولۇپ ئۆتكەن مۇشائىرەدىن قاسىمبەگمۇ خېلى
تەسىرلەنگەنىدى. شۇ كۈنىلا بىنائىينى ياخشى بىر ھويلىغا ئورۇن-
لاشتۇردى، بابىرنىڭ بۇيرۇقى بىلەن ھارۋىدا ئۇن، گۈرۈچ،
بىر قوي، ئىسسىق سەنسەن جۇۋا ئەۋەتىپ بەردى. بىنائىي پادىشاھ
مۇلازىملىرى قاتارىدا تەمىنات ئېلىشقا باشلىدى.

ئارىدىن ئىككى كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، يېڭى سۈر بەقەسەم تون
ئۈستىگە سەنسەن جۇۋا كىيگەن بىنائىي يەنە بوستان ساراىغا كەلدى.
بابىر بۇ نۆۋەت ئۇنى ئىككىنچى قەۋەتتىكى مېھمانخانىدا قوبۇل
قىلدى.

بۇ نۆۋەت ئۇلار داستىخان ئەتراپىدا يالغۇز سۆزلەشتى. بىنائىي

بايىرنىڭ شەيبانىخان ھەققىدە سوئال سورىشىنى كۈتۈپ، خان سارىيىدا كۆرگەنلىرىنى مەسخىرە بىلەن سۆزلەپ بېرىشكە تەييار-لىنىپ كەلگەنىدى.

لېكىن بايىر بىنائىينى خىجالەت قىلماسلىق ئۈچۈن ئۆتكەن قېتىمىمۇ، بۈگۈنكى سۆھبىتىدەمۇ شەيبانىخاننى ئاتاين تىلغا ئالمىدى. كېيىنكى كۈنلەردە ناۋايىدىن كەلگەن خەتنىڭ تەسىرىدە يۈرگەن بايىر ھىراتتىن سۆز ئاچتى. ئۇ ناۋايى بىلەن بىنائىينىڭ ئۆزئارا مۇناسىۋەتلىرى ھەققىدە بەزىبىر سۆزلەرنى ئاڭلىغان، ئەمدى بۇنىڭ تەپسىلاتلىرىنى بىلگۈسى كېلەتتى.

شەيبانىخان تىلغا ئېلىنمىغانلىقىدىن يېنىكلەشكەن بىنائىي كۈلۈپ گەپ باشلىدى:

— ئەلىشىربەگنىڭ قۇلاقلىرى ئاغرىغاندا كۆك قىيىق باغلىغا-نىكەن. بۇنى گەزلىمىچىلەر ئاڭلاپ، كۆك رومالغا "نازى ئەلىشىرىي" دەپ نام قويۇپ ساتىدىغان بولۇشتى. ئەلىشىربەگ ئۇلۇغ سىيما، نامغا يارىشىدىغان ئۇلۇغ ئىختىرالارنى قىلغان. يەڭگىلتەك كىشىلەر-نىڭ ئەرزىمىگەن نەرسىلەرگىمۇ "ئەلىشىرىي" دەپ نام قويۇپ، پۇل تېپىشلىرى پېقىرنىڭ دىتىغا ياقىمىدى. ئېشىكىمگە غارايىپ ئېگەر ياساتتىم-دە، بۇنىڭغىمۇ "ئەلىشىرىي" دەپ ئات قويدۇم. كېيىن شۇ ئېگەرمۇ مەشھۇر بولدى! مەن بۇنىڭ بىلەن سودىگەرلەرنىڭ قاملاش-مىغان سۆزلىرىنى مەسخىرە قىلغانىدىم. ئەمما ئىغۋاگەرلەر بۇنى "ئەلىشىربەگكە ھۈرمەتسىزلىك" دەپ سۆز-چۆچەك قىلىشتى، ئىككى ئوتتۇرىغا داغ چۈشۈرۈشتى.

موللابىنائىي چاقچاق ئارىلاش باشلىغان سۆزىنى ھەسرەتلىك ئاۋاز بىلەن تۈگەتتى:

— ئەمىر زادەم، مېنىڭ ئەلىشىر ناۋايغا ئېھتىرامم چەكسىز!
پېقىر ئۇزاتنىڭ سۆھبەتلىرىدىن بەھرىمەن بولغان چاغلىرىمنى
ئەسلىسەم يۈرىكىم ئېزىلىدۇ.

— يامان ئادەملەر چۈشۈرگەن داغنى ئوتتۇرىدىن ئېلىۋېتىش
مۇمكىن ئەمەسمىكىن؟

— مەن ھازىر شۇ داغنى تارقىتىش ھەرىكىتىدىمەن: مۇساپىر-
چىلىقتا يۈرۈپ، ئەلىشىر ناۋايغا ئاتاپ بىر قەسىدە يازدىم. رۇخسەت
قىلىنسا، بەزى جايلىرىنى ئەمىر زادەمگە ئوقۇپ بېرەي.
— مەرھەمەت!

موللا بىنائى ئۆزى يازغان شېئىرى ئەسەرلىرىنىڭ ھەممىسىنى
يادا بىلەتتى. ھازىرمۇ بىر بۇلۇڭغا تىكىلىپ، «مەجمەئۇل غەرايىب»
دېگەن قەسىدىسىنى يادقا ئېيتىشقا باشلىدى. موللا بىنائى ناۋايدىن
يىراقتا ئۇنىڭ سۆھبىتىنى سېغىنىپ:

بې تۇچۇن ئابى دەرغەمەم دەرغەم،
بې تۇچۇن رۇدى كوهەكەم گىريان^①.
دېگەندە بابىر زوقلىنىپ بېشىنى سىلكىپ:
— ئۇھ، — دەپ قويدى.

قەسىدە ئوقۇلۇپ توختىلغاندا بابىر تەسىرلەنگەنلىكىدىن قەسىردە
ئولتۇرغىنىنىمۇ ئۇنتۇغانىدى. ئۇ ئەتراپىغا قاراپ، گويا مېھمانخانغا
يىراقلاردىن قايتىپ كەلگەندەك بولدى.

— مەۋلانا، بۇ قەسىدىنى ئەلىشىر بەگكە نېمىشقا ئەۋەتمەيسىز؟

---

① سەنسىز دەرغەم سۈيىدەك دەردۇ غەمدىمەن،

سەنسىز كوهەك (زەرەپشان) دەرياسىدەك يىغىدامەن.

— ھىراتقا بارىدىغان تەييار ئادەم يوق، ئەمىر زادەم.
— بىز يېقىندا ھىراتقا ئەلچى ئەۋەتمەكچىمىز. كەمىنىگە ئەلشىر-
بەگدىن مەكتۇپ كەلگەندى. جاۋابىنى يېزىپ ئەۋەتمەكچىمەن.
— ئەمىر زادەم، قېنى، قۇلىڭىزنىڭ بۇ قەسدىسىنىمۇ...
— مەرھەمەت، خەتتاتقا بېرىپ كۆچۈرتۈش زۆرۈر بولسا، مەن
بۇيرۇيمەن. كېيىن ئەلچىدىن بېرىۋېتىمىز.
سۆز شۇنىڭغا قارار تاپتى-دە، موللا بىنائىي خۇرسەن بولۇپ
چىقىپ كەتتى.

بابىر يەنە خاس خانغا كىرىپ، چالا قالغان شېئىرىنى قولغا
ئالدى. بىراق ئەمدى چوڭ شائىر بىلەن بولغان ئۇزاق سۆھبىتىدىن
كېيىن، ئاۋۋالقى شېئىرلىرى ناۋايغا ئەۋەتىشكە مۇناسىپ ئەمەستەك
تۇيۇلدى. ئۇنىڭغا ئىلگىرى ئاددىي تۇيۇلىدىغان نەرسىلەرمۇ ئەسلىدە
ناھايىتى مۇرەككەپ ئىكەنلىكى ھازىر ناھايىتى ئېنىق سېزىلىۋاتقان-
دەك بولاتتى. ھەممە نەرسىنى مۇھىت، دۇنيا ئەھلى مۇرەككەپلەش-
تۈرىدۇ. ھىراتتا ياشاۋاتقان ئەلشىر ناۋايىنىڭمۇ، ھازىر بابىرغا كۆپ
نەرسىلەرنى كۆيۈنۈپ ئېيتىپ بەرگەن بىنائىيىنىڭمۇ مۇھىتتىن، زامانە
ئەھلىدىن نارازى بولغىنى سەۋەبسىز ئەمەس ئىدى. بابىرنىڭ
ئۆزى بۇ زاماندىن ئاز جاپا تارتتىمۇ؟

كىم كۆرۈپتۇر، ئەي كۆڭۈل، ئەھلى جاھاندىن ياخشىلىق!
بۇ ئوتلۇق قۇر قەغەزگە تېز ۋە راۋان چۈشتى. بابىر ئۆز زېھنى-
نىڭ گويىا بىلىنىپ، ئۆتكۈرلىشىپ قالغىنىنى سېزىپ تۇراتتى. ئۇ ھازىر
خىيال كۆزى بىلەن ھىراتتىكى ئەلشىر ناۋايىنى ئېنىق كۆرۈۋاتقانغا
ئوخشايتتى. بابىر مۇھىتتىن، زاماندىن، پەقەت ئۆز مەنپەئىتىنى
كۆزلەيدىغان جاھان ئەھلىدىن ياخشىلىق كۈتكەن ئادەمنىڭ ئالدى-

ئىشى مۇقەررەلىكىنى ناۋايغا ئېيتىپ دەردلەشكۈسى كېلەتتى؛
كىمكى ئاندىن ياخشى يوق، كۆز تۇتما ئاندىن ياخشىلىق.
يەنى، ئۆز مۇھىتىدىن يۇقىرى تۇرالمايدىغان ئادەم بىرسىگە
ياخشىلىق قىلالمايدۇ. ئەلشىر ناۋايىنىڭ ئادەملەرگە شۇنچە كۆپ
ياخشىلىق قىلىۋاتقىنى — بابىرغا ئۇنىڭ جاھان ئەھلىدىن مۆلچەرلە-
گۈسىز دەرىجىدە يۈكسەك ئىكەنلىكىنى روشەن كۆرسىتىۋاتقاندەك
بولاتتى. ئۇ ئۆز كۆڭلىنىمۇ مانا شۇ يۈكسەكلىككە ئۈندەپ يەنە
بىر بېيىت يازدى.

بارى ئەلگە ياخشىلىق قىلغىلىكى، مۇندىن ياخشى يوق،
كىم دېگەنلەر دەھر ئارا قالدى فەلاندەن ياخشىلىق.
شۇ كۈنى كېچىسى بابىر ناۋايغا ئاتالغان مەكتۇپىنىمۇ، شېئىر-
رىنىمۇ يېزىپ تۈگەتتى. ئارىدىن ئىككى كۈن ئۆتۈپ، بۇ مەكتۇپ
مەخسۇس ئەلچى بىلەن سەمەرقەندتىن ھىراتقا يوللاندى. بابىر
ناۋايىدىن قىش چىققۇچە جاۋاب ئېلىش ئۈمىدىدە ئىدى. بىراق
قىش چىقىپ، سېرىقچىچەك ئەمدى ئېچىلغان كۈنلەردە ھىراتتىن
مۇسبەتلىك خەۋەر كەلدى: قىش چىللىسى پەيتىدە تېخى بابىر
ئەۋەتكەن ئەلچى يولدا چېغىدا ئەلشىر ناۋايى ۋاپات بولغانىدى.
بابىر ئۆزىگە ئۇلۇغ بىر مۇرەببى تاپتىم، دەپ خۇشاللىنىپ يۈرگەندە
كاج پەلەك ئۇنى بۇ مەدەتكارىدىنمۇ جۇدا قىلغانىدى.

7

دۆڭگە ئۇچقاندەك چىقىۋاتقان ئۇچقۇر ئاتنىڭ تۇيىقى يەردىن
باش كۆتۈرۈپ، بۈگۈن — ئەتە ئېچىلاي دەپ تۇرغان لالە غۇنچىسىنى
ئېزىپ — يەنچىپ ئۆتتى. بۇ ئات ئۈستىدە ئولتۇرغان شەيبانىخاننىڭ

كۆزلىرى بولسا تۆۋەندىكى كەڭ تۈزلەڭلىكتە قارا قۇشقاچتەك دۈكۈ-
رۈشۈپ بەيگە ئۆتكۈزۈۋاتقان ئاتلىقلاردا ئىدى.

تىنىق باھار ئاسمىنىڭ بىر چېتىدە سەمەرقەند بىلەن بۇخارا
ئارىلىقىدىكى ئەڭ مەشھۇر قورغان بولغان دەبۇسىيە^① قەلئەسى
سۆلەتلىك كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇ. كەچ كۈزدە بۇ قەلئەمۇ شەيبانىخان-
نىڭ قولىدىن چىقىپ، بابىرغا ئۆتۈپ كەتكەندە خان قوشۇنى بۇخاراغا
چېكىنىپ، ئېغىر ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغانىدى. روھى چۈشكەن بەزى
سەركەردىلەر "ئېسىمىزنىڭ باردا كۈدە- كۆرپىنى يىغىشتۇرۇپ،
تۈركىستانغا قايتىۋالايلى!" دېيىشكەنىدى. ئەمما شەيبانىخاننىڭ
سەمەرقەندتىكى مەخپىي خادىملىرى بابىرنىڭ شائىرلار ۋە ئالىملار
سۆھبىتىگە بېرىلىپ، يېڭى جەڭلەرگە تەييارلىنىشى سۇس بولۇۋاتقان-
لىقىنى بىلدۈرۈپ تۇراتتى. قولىدىن قولغا ئۆتۈپ، ناھايىتى كۆپ
بۇلانغان سەمەرقەند باھارغا كېلىپ يەنە ئاچارچىلىق ۋە قەھەتچىلىك
بالاسىغا يولۇققانىدى. بۇنىڭ ھەممىسى شەيبانىخاننى دادىلاشتۇردى.
يېقىندا ئۇ بۇخارادىن دەبۇسىيەگە^① قوشۇن تارتىپ كەلدى. قەلئە-
نىڭ ئېگىز تاملىرىغا ئۇلاردىنمۇ ئېگىز شوتىلارنى قويدۇردى. قەلئە
ھىمايىچىلىرى يۇقىرىدىن ئوق ۋە تاش ياغدۇرۇۋاتقان بولسىمۇ خان
ئۆز ئەسكەرلىرىگە تەپ تارتماي چىقىۋېرىشنى بۇيرۇدى. ئادەم-
لەرنىڭ ئۆلگەن- تىرىلگىنىگە قارىماي چىقىپ كېلىۋاتقانلىقىنى
كۆرگەن ھىمايىچىلەر يۇقىرىدىن چوڭ لىم ياغاچلارنى ئېتىشتى،
كۆيۈپ تۇرغان ياغلارنى چىقىۋاتقانلارنىڭ بېشىدىن قۇيۇشتى. تام

① دەبۇسىيە — "تۆمۈر قورغان" دېمەكتۇر. زىياۋىددىن دېگەن جايدا

ھازىر بۇ قەلئەنىڭ خارابىلىرى بار.

تۈۋى ئۆلۈكلەرگە توشۇپ كەتتى. خان نەۋكەرلىرى قورقۇپ چېكى-
نىشكە باشلىدى. شۇ چاغدا شەيبانىخان ئۆزىنىڭ بىر تۇغقان ئۇكىسى
مەھمۇدخاننى ۋە قەدىرلىك ئوغلى تۆمۈرخاننى پۈتۈن نەۋكەرلىرى
بىلەن جەڭگە سالدى. خاننىڭ ئۇكىسى ۋە ئوغلىنىمۇ ئايمايۋاتقان-
لىقىنى كۆرگەن جەڭچىلەر يەنە شوتلارغا ئېسىلدى. يۇقىرىدىن
يېغىۋاتقان ئەجەل شوتغا چىقىۋاتقانلارنى ئۈجمىدەك تۈكۈۋاتقان
بولسىمۇ بىرنەچچە يۈز كىشى شاۋقۇن-سۈرەن بىلەن تام ئۈستىگە
چىقىپ كەلدى. تام ئۈستىدىكى جەڭدە ئىككىلا تەرەپتىن ناھايىتى
كۆپ ئادەم قىرىلدى، ئۆلۈكلەر تۈشۈكلەرنى ئېتىپ قويغانلىقىدىن
تۆۋەنگە ئوق ئېتىش مۇمكىن بولماي قالدى. خان قوشۇنى سان-
بەھەتتىن بىرنەچچە باراۋەر كۆپ ئىدى ۋە شوتلاردىن ئارقىمۇ
ارقا چىقىپ كېلىۋاتاتتى.

بابىردىن ياردەم سوراپ كەتكەن چاپارمەن سەمەرقەندكە يېتىپ
بارغۇچە شەيبانىخان دەبۇسىيىنى قانغا مېلەپ ئاخىرى ئالدى-دە،
ھىمايىچىلارنىڭ بىرىنىمۇ قالدۇرماي قىلىچتىن ئۆتكۈزدى.

بۇ زەپەر خان قوشۇنىنىڭ روھىنى كۆتۈردى.

ئەمدى شەيبانىخان دەبۇسىيىنى تاغىدەك بىر تايانچقا ئايلاند-
دۇرۇپ، ئۇنىڭدىن سەمەرقەند ئۈستىگە سەكرەش تەييارلىقىنى
كۆرمەكتە ئىدى.

ھازىر تۆۋەندە ئۆتكۈزۈلۈۋاتقان بەيگىمۇ ئاددىي كۆڭۈل ئېچىش
ئەمەس. بابىر بىلەن بولىدىغان ھەل قىلغۇچ جەڭلەردە شەيبانىخانغا
ئەڭ زور، ئەڭ ئۇچقۇر ئاتلار كېرەك.

تۈنۈگۈن سەمەرقەندتىن كەلگەن دەرۋىش كىيىمىدىكى بىر
جاسۇس بابىرنىڭ خوتۇنى قىز تۇغقانلىقىنى، ئىسمىنى پەخرىنىسا

قويغانلىقىنى ئېيتىپ بەرگەندى.

شەيبانىخان بەيگىدە بىر-بىرىدىن ئۈزۈپ، سار بۈركۈتلەردەك ئۈچۈپ كېتىۋاتقان يىگىتلىرىگە زوق بىلەن تىكىلدى. دە، ئۆزىچە دېدى: "مەيلى، بابىر كۈزدىكى غەلبىسىدىن پەخرلىنىپ، قىزغا پەخرىنىسا دەپ ئات قويسۇن، كېرىلىپ شېئىرىنى يېزىپ يېتىۋەر. سۇن! ئۇنىڭغىچە مەن بۈركۈتلىرىمنىڭ ھەممىسىنى ئوۋغا ئۆگىتىمەن".

شەيبانىخان تېخى ھېچقايسى جەڭگە مۇنچىلىك جان-جەھلى بىلەن تەييارلانغان ئەمەس. ئۇ بابىرنى يېڭىش ئاسان ئەمەسلىكىنى سېزەتتى. بابىر ئەمدى ئون توققۇزغا كىرگەن ياش يىگىت بولسىمۇ ناھايىتىمۇ ئىستېدادلىق، ناھايىتىمۇ باتۇر سەركەردە ئىكەنلىكىنى شەيبانىخان ئەمەلىيەتتە كۆردى. ھازىر بۇ ئەتراپتىكى شەھەر ۋە قشلاقلارنىڭ كۆپچىلىكى بابىرغا يان باستى. شەيبانىخاننىڭ دۈشمەنلىرى بولسا بېھساب. سۇلتان ئەلى مىرزىنىڭ كۆپچىلىك بەگ ۋە نەۋكەرلىرى بۇلتۇر شەيبانىخانغا قوشۇلغانىدى. بابىر سەمەرقەندنى ئالغاندىن كېيىن ھەممىسى ئۇنىڭ تەرىپىگە قېچىپ ئۆتۈپ كەتتى. بابىرنىڭ قوشۇنى كونسېرى كۆپىيىپ كەتمەكتە. ھەتتا ئەنجاندىكى ئەمەد تەنبەلمۇ ئۇكىسى سۇلتان خەلىلىنى ئىككى يۈز نەۋكىرى بىلەن بابىرنىڭ ئىختىيارىغا ئەۋەتىپتۇ. شەيبانىخان شۇنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ھازىر بابىرنىڭ ئابرويى ناھايىتى زور ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭدىن ھەتتا ئەمەد تەنبەلمۇ قورقۇپ قالغانلىقىنى سەزدى.

موشۇنداق كېتىۋەرسە، يازغىچە بابىرنىڭ قوشۇنى يەنىمۇ كۆپەيدۇ. شەيبانىخان ھەل قىلغۇچ جەڭنى تېزلەتمەسە، كېيىن

شەيبانىخان سۇلتانلىرى بىلەن كېڭىشىپ، باھارنىڭ باشلىنىشى بىلەن بۇخارا ۋە دەبۇسىيە قەلئەسىنى ئىشەنچلىك ئادەملىرىگە قالدۇردى. دە، ئۆزى سەمەرقەند تەرەپكە قوشۇن تارتىپ كېلىشكە باشلىدى. شۇنىڭدىن سەل ئاۋۋال شەيبانىخان بابىرغا مەكتۇپ يوللاپ، ئۇنى مەساپ ئۇرۇشقا^① چاقىرغان، "مەردلەر مەيداندا سىنالسۇن، قەلئەدە بېكىنىپ يېتىش ياش بالىنىڭمۇ قولىدىن كېلىدۇ!" دېگەن مەزمۇندا ئاچچىق كىنايىلەر قىلغانىدى.

ئاخىر، بابىرمۇ سەمەرقەندتىن قوشۇن بىلەن كەلدى. دە، سەرىپۇلدا^② شەيبانىخان ئەسكەرلىرىدىن بىر تاش بېرىرەكتە توختاپ، جەڭگە تەييارلىنىشقا باشلىدى. بابىر زەرەپشان دەرياسى كۆرۈنۈپ تۇرغان بىر جايىنى ئوردا قىلىپ ئەتراپىغا چوڭقۇر خەندەك-لەر قازدۇردى، شاخ-شۇمبىلاردىن ئوق ئۆتمەيدىغان ئېھاتىلەر ياساتتى.

شۇنىڭغا قارىغاندا بابىر مەساپ ئۇرۇشقا ئانچە تېز كىرىشمەكچى ئەمەس ئىدى، كەينىدىن يەنە يېڭى كۈچلەر يېتىپ كېلىشىنى كۈتمەكچى ئىدى.

بىراق شەيبانىخاننىڭ يىغىلىدىغان ئەسكەرلىرى يىغىلىپ بولغان. ئەمدى يىراق تۈركىستاندىن يېڭى كۈچ يېتىپ كېلەلمەسلىكى ئېنىق. شەھرىسەبىزدىن كەلگەن مەخپىي خەۋەر خانىنى دەككە-دۈككىگە

① مەساپ ئۇرۇش — ئوچۇق جايدا يۈزمۇيۈز ئېلىشىش.

② سەرىپۇل — ھازىرقى كاتتا قورغان شەھىرى يېنىدىكى بىر قىشلاق.

سېلىپ قويدى. ئاشۇ تەرەپتە باقى تارخان ئىككى مىڭ كىشىلىك قوشۇن توپلىغانىمىش، يەنە مىڭچە ئەسكەر يىغىپ، كېيىن ھەممىسىنى بابىرغا ياردەم قىلىشقا ئېلىپ كەلمەكچى-مىش. ئەگەر بۇ قوشۇنمۇ بابىرغا كېلىپ قوشۇلسا، شەيبانىخان يېڭىلىشى مۇمكىن. خان ئۇرۇشنى چاپسانراق باشلاشنىڭ چارىسىنى ئىزدەپ، بابىرنىڭ قارارگاھىدا مۇنەججىملىك قىلىپ يۈرگەن مەخپىي خادىمغا خەۋەر ئەۋەتتى. "ئاسماندىكى يۇلتۇزلارغا قاراپ، بابىرنى چاپسانراق جەڭ قىلىشقا كۆندۈرسۇن، ئەگەر ئىشنى سوزسا، جاسۇسلۇقىنى پاش قىلىپ كاللىسىنى ئالدۇرىمەن!" دەپ مۇنەججىمگە تەھدىت قىلدى.

بۇ مۇنەججىمۇ شائىر بىنائىغا ئوخشاش، خان قارارگاھىدىن بابىر ھۇزۇرىغا قېچىپ بارغانىدى. بابىرنىڭ رەھمىنى كەلتۈرۈش ئۈچۈن مۇنەججىمنى بابىر ھۇزۇرىغا قاچۇرۇشتىن بۇرۇن كالتەكلەپ ئېغىز-بۇرنىنى قان قىلغان، كىيىملىرىنى تىتىماتاڭ قىلغانىدى. مەۋلانا شەھابىدىن ئىسىملىك بۇ مۇنەججىمنىڭ ھازىر بابىر سارىيىدا ئىززەت-ھۆرمەتتە ئېكەنلىكىمۇ شەيبانىخانغا مەلۇم ئىدى. خاننىڭ مەخپىي تاپشۇرۇقى قەلەندەر قىياپىتىدىكى كىشىنى ئارقىلىق مۇنەججىمگە يەتكۈزۈلگەن كۈنى كېچىسى شەيبانىخان ئون مىڭ كىشىلىك قوشۇنى بىلەن بابىر ئوردىسىغا باستۇرۇپ باردى. ناغرىلار، كانايىلار چالدۇرۇپ، ئىستىھكام تاملرى ئارقىلىق ئوق ياغدۇردى. ئاتلار خەندەكلەردىن ئۆتەلمەيتتى، ئەمماخان ئەسكەرلىرىنىڭ ھاقارەت ئارىلاش ۋارقىراپ-جارقىراشلىرى ئوردىدا ئولتۇرغان بابىرغا ۋە ئۇنىڭ ئادەملىرىگە ئېنىق ئاڭلىناتتى.

— جېنىڭ بولسا مەيدانغا چىق!
— قورقۇنچاقلار، كۈرۈك توخۇدەك تۇخۇم بېسىپ

يېتىۋېرەمسەن؟

— بابىرىنىڭدا يۈرەك بولسا ئۇلۇغ خانغا ئۆزىنى كۆرسەتسۇن!

— مەرد بولسا مەيدانغا چىقسۇن!

مۇداپىئەدە ياتقان ئادەملەرگە كېچىدىكى ھۇجۇم ۋە شاۋقۇن - سۈرەن ئېغىر تەسىر قىلىشنى شەيبانىخان ياخشى بىلەتتى. بابىرىنىڭ ئوردىسى ئەتراپىدا ئۇنىڭ يۈزلەپ ئاتلىقلىرى ئۈرە - ئۈر دېيىشىپ، ھەممىنى لەرزىگە كەلتۈرۈشتى، دالدا قىلىنغان شاخ - پاخاللارغا يېنىپ تۇرغان يا ئوقلىرىنى ئېتىشىپ، بىر - ئىككى ئورۇنغا ئوت قويۇۋەتتى. ئىچكىرىدىنمۇ ئوقلار ئېتىلدى، غەزەپلەنگەن نەۋكەر - لەرنىڭ ھاقارەتلىرى ئاڭلاندى، ئەمما خان قوشۇنى بىلەن ئېلىشىش ئۈچۈن ھېچكىم يۈرەك توختىتىپ چىقالمىدى.

شەيبانىخان بابىرىنىڭ كېچىسى تۇيۇقسىزدىن مەيدانغا قوشۇن تارتىپ چىقماسلىقىنى ئالدىن بىلەتتى. چۈنكى ھېچقانداق ئەقلى - ھوشى بار سەركەردە بۇ قاراڭغۇ كېچىدە كەلكۈندەك يامراپ كەلگەن لەشكەر ئالدىغا تەييارلىقسىز، تەرتىپسىز ئېتىلىپ چىقماسلىقى ئۆز - ئۆزىدىن ئايدىڭ ئىدى. بۇ كېچىدىكى شاۋقۇن - سۈرەن شەيبانىخانغا ئۆز لەشكەرلىرىنىڭ روھىنى كۆتۈرۈش ئۈچۈن كېرەك ئىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ ھېچ نەرسىدىن قورقماسلىقىنى، بابىرىنىڭ بولسا گويا تىزى غالىلداپ. ئىستېھكامدىن بېرىغا چىقالمايۋاتقانلىقىنى ھەر ئىككى تەرەپكە نامايىش قىلماقچى، شۇنىڭ بىلەن ياش دۈشمەننىڭ ئىززەت - نەپسىنى قوزغاتماقچى ئىدى. ئەينى ۋاقىتتا، بۇ كېچىدىكى ھۇجۇم - بابىر قاراگاھىدا ئىش ئېلىپ بېرىۋاتقان مۇنەججىمىنىمۇ دادىلاشتۇرۇشقا قارىتىلغانىدى.

راستىنىمۇ بۇ كېچىدىكى ھۇجۇم بابىرىنىڭ ئىززەت - نەپسىگە

قاتتىق تەگدى. مۇنەججىم بولسا ئاسماندىكى يۇلتۇزلار تەركىبىنى
مۇرەككەپ بىر تەرەزىدە ئۇنىڭغا چۈشەندۈرۈپ: "ھازىر سەككىز
يۇلتۇز سىز تەرەپتە توغرا تۇرۇپتۇ، — دېدى، — يەنە ئىككى كۈن
ئۆتسە، بۇ سەككىز يۇلتۇز دۈشمىنىڭىز تەرەپكە ئېغىپ كەتكۈسى،
ئەگەر ئەتە — ئۆگۈن جەڭگە ئاتلانسىڭىز، غەلبە سىزنىڭ بولۇشىدىن
پۈتۈن ئاسمان جىسىملىرى دالالەت بەرمەكتە!"

ئاخىرى شۇ سەۋەبلەر بىر بولۇپ، بابىر شەھرىسەبىز ۋە تاشكەنت-
تىن كېلىدىغان چوڭ ياردەمنى كۈتۈپ ئولتۇرماستىن، ئۆگۈنلۈككە —
چارشەنبە كۈنى جەڭ مەيدانىغا چىقىشقا قارار قىلدى. مۇنەججىم
بۇنى ئاشۇ ئالاقچى قەلەندەر ئارقىلىق شەيبانىخانغا يەتكۈزدى.

شەيبانىخان چارشەنبە كۈنى ھايات-ماماتى ھەل بولۇشىنى
سېزىپ، بارلىق ئىستېداتىنى، پۈتۈن تەجرىبىسىنى ئىشقا سېلىشقا
باشلىدى. كۈن بويى بولغۇسى جەڭ مەيدانىنىڭ ھەربىر ئېگىز-
پەس جايلىرىنى كۆزدىن كەچۈرۈپ چىقتى، قۇياش قايماقتىن چىقىپ،
شامال قايسى تەرەپتىن سوقۇشىغا ئېتىبار بەردى. كېچىسى بولسا
ئاتلىرىنى ئېگەرلىتىپ، ھەممە نەرسىنى تەق قىلىپ يېتىشىنى
بۇيرۇدى، دۈشمەن مەيدانىغا چىققان ھامان دەرھال قۇلايلىق
تەرەپنى ئىگىلەشنىڭ پىلانىنى تۈزۈپ قويدى، ئىككى كېچە دېگۈدەك
ئۇخلىمىدى. يېرىم كېچىدىمۇ، سەھەر مەزگىلىدىمۇ ئۇنىڭ ئاق
چېدىرىدىن كۈچلۈك ئاۋاز ۋە چوڭ ئىخلاس بىلەن يادقا قىرائەت
قىلىنىۋاتقان قۇرئان ئاۋازى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. شەيبانىخان جايىناماز
ئۈستىدە سەجدىگە باش قويۇپ، خۇدادىن نىجات تىلەيتتى.
كۆزلىرىگە ياش ئېلىپ "شەرمەندە قىلما، پەرۋەردىگار!" دەپ
پىچىرلايتتى.

چارلىغۇچىلار ئەزان ۋاقتىدا باير قوشۇنىنىڭ ئالدىراش سەپىلە-
نىۋانلىقىنى ۋە بايراق تىكلەۋاتقىنىنى ئېيتىپ كەلگەن ھامان شەپپا-
نىخانمۇ بارلىق ئەسكەرلىرىنى سەپكە تۇرغۇزدى. قارا ئالا ئاتتا
سەپلەرنى ئايلىنىپ چىقتى.

— شۇڭقارلىرىم! — دەپ جاراڭلىق ئاۋاز بىلەن قوشۇنىغا
مۇراجىئەت قىلدى، — بۇ ئەتراپتا بىزنىڭ خۇدادىن باشقا تايانچىمىز
يوق. ئاتا يۇرتىمىز يىراق، يېڭىلىسەك يېتەلمەيمىز. بىردىنبىر نىجات —
يېڭىش! مېنىڭ پەرۋەردىگاردىن ئۈمىدىم چوڭ. چۈشۈمدە ئايان
بولدى، نېسىپ قىلسا، غەلبە بىزنىڭكى!

— ئىنشائاللا! — دېدى ئونلاپ ئاۋاز بىراقلا.

شەپپانخان قۇرئاندىن قىسقا بىر سۈرىنى جاراڭلىق ئاۋاز بىلەن
تەسىرلىك قىلىپ ئوقۇدى. — دە، دىنىي رەھبەرلەرگە خاس سىرلىق
ۋە سالاپەتلىك تەرزىدە پەتۋا بەردى:

— ئامىن، ئاللاھۇئەكبەر!

مىڭلىغان ئادەملەر تەڭلا:

— ئاللاھۇئەكبەر! — دەپ تەگىپ ئېيتقاندا ئاسمان تىترەپ
كەتكەندەك بولدى. شەپپانخاننىڭ ئەۋلىيالىقىغا ئىشىدىغان، ئۇنىڭ
پەتۋاسىدىن روھلانغان قوشۇن بۇرۇندىن ئويلانغان ئېنىق پىلان
بىلەن دۈشمەن تەرەپكە ماڭدى.

ئۇزاق قىلىنغان مەشىقلەر بىكارغا كەتمىگەنىدى. خاننىڭ
قوشۇنى گويا بىر تەن — بىر جان بولۇپ ھەرىكەت قىلاتتى، خۇددى
چىڭ تارتىلغان يادەك ئوتتۇرىسى ئازىراق ئالدىغا چىقىپ باراتتى.
سول تەرەپى دەريا. شەپپانخان قوشۇنىنى ئوڭ تەرەپتىكى
كەڭلىكلەردىن دەريا تەرەپكە يانداشتۇرۇپ ماڭدۇردى. چۈنكى

دەريا تەرەپ يانتۇراق ئىدى، بۈگۈن شامالمۇ جەنۇبتىن چىقماقتا ئىدى. يول يانتۇ بولسا ۋە شامال كەينىدىن چىقسا، ئۇچقۇر ئاتلار يەنىمۇ چاپسانراق چېپىشى مۇمكىن. شەيبانىخان بۈگۈن قوللانماقچى بولغان تولغىما ئۇسۇلى — چاقماق تېزلىكىدە ھەرىكەتلىنىشىنى تەلەپ قىلاتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ ئات-لارنىڭ ئۇچقۇرلىرىنى بۇرۇنلا بەلگىلەپ قويغان. بۈگۈن بولسا شامالنىڭ يۆنۈلۈشىنىمۇ، يەرنىڭ يانتۇلۇقىنىمۇ ھېسابقا ئالغانىدى.

شەيبانىخان قوشۇنىنىڭ جەنۇبتىن يانچە يېقىنلىشىۋاتقىنىنى كۆرگەن بابىر قوشۇنى دۈشمەن بىلەن يۈزمۇيۈز ئۇچرىشىش ئۈچۈن ئوڭ قانىتىنى ئالدىغا چىقىرىپ، دەرياغا كەينىنى قىلدى. دە، جەنۇب تەرەپكە بۇرۇلۇشقا باشلىدى.

ئوتتۇرىلىقتا ئىككى-ئۈچ چاقىرىمچە ئارىلىق قالغاندا شەيبانىخان خاس نەۋكەرلىرى، خىزمەتچىلىرى ۋە بايراقدارى بىلەن بىللە ئېگىز بىر دۆڭدە توختىدى. بابىرمۇ شۇنىڭغا ئوخشاش بىر دۆڭ-لۈكتە ئاتلىق تۇراتتى، ئۇنىڭ كەينىدىكى دەريانىڭ سۈيى ئەتىگەندىكى قۇياش نۇرىدىن تاۋلىنىپ كۆرۈنەتتى.

بابىرنىڭ قوشۇنلىرى ئارىسىدا تۇرا^① كۆتۈرگەن، دەستىسى ئۇزۇن نەيزىلەر ۋە ئاي پالتىلار بىلەن قوراللانغان پىيادىلەرمۇ نۇرغۇن ئىدى. ئەگەر ئاتلىقلار ئۇلارغا توغرىدىن-توغرا دۇچ كەلسە ئۇزۇن نەيزىلەر ئاتقا ياكى ئاتلىققا سانجىلىدۇ. شەيبانىخان پىيادىلەرنىڭ ئوتتۇرىدا كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۆزىنىڭ قوشۇنىغا دۈشمەن مەركىزىنى ئوچۇق قالدۇرۇشنى، دۈشمەننىڭ

① تۇرا — قالقانىنىڭ بىر تۈرى. ئاتلىقلارنىڭ قالقىنىدىن چوڭراق بولىدۇ.

ئىككى قانتىنى ئايلىنىپ ئۆتۈپ، ئىككى بىقىندىن ۋە كەينىدىن زەربە بېرىشنى بۇيرۇغانىدى.

ئوڭ قاناتتىكى مەھمۇد سۇلتان، جانىبەگ سۇلتان ۋە تۆمۈر سۇلتان خاننىڭ بۇيرۇقىغا ئەمەل قىلىپ، دۈشمەنگە بىر چاقىرىم قالغاندا ئاتلىرىنى توساتتىن ئوڭ تەرەپكە بۇراشتى ۋە بابىر قوشۇنىنىڭ سول قانتىنى ئايلىنىپ ئۆتۈشكە باشلىدى. شەيبانىخان قوشۇنىنىڭ سول قانتىدىكى مەشھۇر لەشكەر بېشىلەر ھەمزە سۇلتان ۋە مەدھى سۇلتانمۇ مەركەزگە تەگمەي، بابىرنىڭ ئوڭ قانتىنى ئايلىنىپ ئۆتمەكتە ئىدى.

ئەڭ زور كۈچلىرىنى مەركەزگە قويغان بابىر ئاۋۋال تۈزگەن لانىنى ئالدىراشلىق بىلەن ئۆزگەرتىشكە باشلىدى. بابىر مەركەزگە يىغان قوشۇنىنىڭ بىر قىسمى ئوڭ قاناتقا قوشۇلۇپ، شەيبانىخاننىڭ سول قانتىغا ھۇجۇم قىلدى.

تولغماننىڭ بىر نازۇك جايى شۇنىڭدىكى، مەركەزگە تەگمەي ئۆتكەن ئىككى قانات بىر-بىرىدىن ئاجرىلىپ قېلىشى مۇمكىن ئىدى. دۈشمەن ئۇلارنى ئىككىگە بۆلۈۋېتىشى، كېيىن كەينىدىن ھۇجۇم قىلىپ تولغمان ئىشلەتمەكچى بولغانلارنىڭ ئۆزلىرىنى تولغاپ، قورشۇۋېلىشى مۇمكىن ئىدى. ھازىر شەيبانىخان قوشۇنىنىڭ سول قانتى خۇددى مانا شۇ ئەھۋالغا چۈشۈشكە باشلىدى.

ئەمما مانا شۇ يەردە ئەڭ يۈگۈرۈك ئاتلارنىڭ تاللانغىنى ئەسقاتتى. بابىرنىڭ ئاتلىقلىرى ئالدىدىن كېسىپ چىقىشقا ئۈلگۈرەلمىدى. مەھمۇد سۇلتان باشلىق ئۈچ-تۆت يۈز چەۋەنداز دۈشمەن قوشۇنىنىڭ كەينىگە ئۆتۈۋېلىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولدى. ئوڭ قاناتتىن ھەمزە سۇلتاننىڭ ئىككى يۈز ئاتلىقىمۇ ئۇچقۇر ئاتلاردا دۈشمەننى ئايلىنىپ

ئۆتۈپ كېلىپ، مەھمۇد سۇلتاننىڭ يىگىتلىرىگە قوشۇلدى. بابىر قوشۇنى كۈتۈلمىگەندە ھەم ئىككى ياندىن، ھەم كەينىدىن زەربە يەپ، ھودۇقۇپ قالدى. جان ئاچچىقىدا ۋارقىراۋاتقان، قىلىچ ۋە ئوق زەربىسىدىن يىقىلىۋاتقان، ئاياغ ئاستىدا مەجىقلىنىپ چىرقىراۋاتقان ۋەھىملىك ئاۋازلار، تىخ، نەيزە زەربىلىرى، "ئۇر، ھە ئۇر!" دېگەن ۋارقىراشلار ئاتلارنىمۇ قۇتارتىۋەتكەنىدى. بابىر قوشۇنىنىڭ دەسلەپكى ئورۇنلاشتۇرۇلۇشى بۇزۇلۇپ كەتتى، ئىككى تەرەپنىڭ ئاتلىقلىرى بىر-بىرىگە قوشۇلۇپ، پىيادىلەرنىڭ ئۈستىگە ئاتلىق باستۇرۇپ كەلدى. پىيادىلەرنى ئەمدى ئۆز قوشۇنىنىڭ ئاتلىقلىرىمۇ بېسىپ، يەنجىپ كېتىشكە باشلىدى.

ئوچۇق قالغان مەركەزدىن بابىر ئەسكەرلىرىنىڭ بىر قىسمى ئوتنىڭ يالقۇنىدەك ئېتىلىپ چىقتى. دە، شەيبانىخان تۇرغان دۆڭلۈككە ھۇجۇم قىلىپ كېلىشكە باشلىدى. ئوڭ قاناتتىكى تۆمۈر سۇلتان بىلەن جانىبەگ سۇلتاننىڭ يىگىتلىرى تېخىچە قور-شاۋدىن چىقالمايتتى. شەيبانىخان تەرەپكە باستۇرۇپ كېلىۋاتقان ئىككى يۈزدىن ئارتۇق ئاتلىقنىڭ ئوزايى ناھايىتى قورقۇنچلۇق ئىدى. كۆپەكبېينىڭ ئۈچ-تۆت يۈز يىگىتى قىرغىن بولۇۋاتقان جايدىن چىقىپ، دۈشمەن ئاتلىقلىرىنىڭ كەينىگە چۈشتى، ئەمما ئوتتۇرىدىكى مۇساپە خېلى يىراق. كۆپەكبېي يېتىپ كەلگۈچە بۇ ياقىتىكىلەر شەيبانىخاننى پۈتۈن خىزمەتچىلىرى بىلەن يانچىپ ئۆتۈشى مۇمكىن ئىدى. بۇنى سەزگەن خاننىڭ خىزمەتچىلىرى ھودۇقۇپ قېلىشتى. ياۋاشراق ئات مىنىپ چىققان موللا ئابدۇرەھىم:

— ھەزرىتى ئىمامى زامان، ۋاقىت ئۆتتى، بىخەتەر جايغا چېكىنەيلى! — دېدى.

شەيبانىخاننىڭ رەڭگىدە قان قالمىغان. ئۇ بىخەتەر جايغا كېتىشىنىمۇ خالايتتى، ئەمما بۇ دۆڭلۈكتە ئۇ بايراقلار بىلەن تۇرۇپتۇ. ئەگەر تۆۋەنگە چۈشۈپ كەتسىلا، ئەسكەرلىرى قايرىلىپ قاراپ، ئۇنى ۋە بايراقلارنى كۆرمىسە "يېڭىلىپتىمىز!" دەپ ئويلىشىدۇ. خاننىڭ چېكىنىشى يېڭىلىش ئالامىتى بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن شەيبانىخان تترەپ-قاقشاپ:

— ئۆلۈم بار، چېكىنىش يوق! — دەپ ۋارقىرىدى. كېيىن ئۇ يۈز قەدەمچە نېرىدا تۇرغان خاس نەۋكەرلىرىگە بۇيرۇدى، — چىق ھەممىڭ! ئاۋۇ كېلىۋاتقان ئاتلىقلارنىڭ يولىنى توس!

بۇ خاس نەۋكەرلەر خاننىڭ ئەڭ ئاخىرقى تايانچى ھېسابلىناتتى، ئۇلار ئادەتتە يېڭىلىپ قېچىش كېرەك بولغاندا خاننى قوغداپ ئېلىپ كېتىش ئۈچۈن ساقلىناتتى. خان بۇيرۇق بەرگەندىن كېيىن ئۇلار قاپلاپ كېلىۋاتقان نېرىقى دۈشمەننىڭ ئۇدۇلىدىن چىقىپ، يالاردىن ئوق ئاتا-ئاتا ئۇلارغا يېقىنلاشتى. خاس نەۋكەرلەر نېرىقلارغا قارىغاندا ئىككى ھەسسە ئاز بولسىمۇ دادىل ئۇرۇشۇشقا باشلىدى. نېرىقى تەرەپتىن كۆپەكېيىمۇ ئۈچ-تۆت ئاتلىقى بىلەن يېتىپ كەلدى. ئەمدى دۈشمەن ئاۋانگارتلىرى قورشاۋدا قالدى. بىر چاغدا شۇ قورشاۋنى ئونچە ئاتلىق بېگىت يېرىپ چىقتى. خۇددى ئوغلاق تارتقاندا، ئوغلاق تالىشىپ توساتتىن تاماشىبىن ئۈستىگە باستۇرۇپ كېلىپ قالىدىغان ئوغلاقچىلارغا ئوخشاش شەيبانىخان تۇرغان دۆڭلۈككە چىقىپ كەلدى. مۇلازىملاردىن بىرنەچچىسى "گۈر" قىلىپ كەينىگە قاچتى. ئەمما شەيبانىخان ئۆز نەۋكەرلىرىنىڭ قولى ئۈستۈن كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ تۇراتتى. ئوقياغا ئوق ئورنىتىپ، دۆڭنى ياقىلاپ قېچىپ ئۆتۈۋاتقان دۈشمەن ئاتلىقلىرىغا

قاراپ ئاتتى. ئوق ھېچقايسىسىغا تەگمىگەن بولسىمۇ خاننىڭ
شەخسەن ئۆزى جەڭگە قول سالغىنىنى كۆرگەن نەۋكەرلەر ئاۋۋال-
قىدىنمۇ قاتتىقراق ۋارقىرىشىپ دۈشمەن ئاۋانگارتلىرىنى بىرىنى
قويماي قىرىپ تاشلىدى.

بىرى تەرەپتە دۈشمەن قوشۇنىنى ئوراپ، يۆگەپ، تولغىما
ئۇسۇلىنى خان ئېيتقاندا ئەمەلگە ئاشۇرۇۋاتقان سۇلتانلار مىڭغا يېقىن
يىگىتلىرى بىلەن بابىر تۇرغان دۆڭلۈككە يېتىپ باردى. پىيادىلەر
بابىرغا ئەسقاتمىدى. يېقىندا تاشكەنتتىن كېلىپ قوشۇلغان موغۇل
ئاتلىقلىرى بابىرنىڭ جەڭدە يېڭىلىۋاتقانلىقىنى سېزىشتى-دە،
ئولجىسىز كەتمەسلىك ئۈچۈن ئېگىسىز قالغان ئاتلارنى چۆلۈۋىدىن
تۇتۇپ يېتەكلەپ، جەڭ مەيدانىدىن چىقىپ كېتىشكە باشلىدى.
بەزى موغۇللار بولسا ئۆزلىرى بىلەن بىر سەپتە جەڭ قىلىۋاتقان
ئەنجانلىق ۋە سەمەرقەندلىك يىگىتلەرنى ئېگەرلىرىدىن ئاغدۇرۇپ
تاشلاپ، ئاتلىرىنى ئولجا قىلىپ ئېلىپ كېتىشكە چۈشتى.

بىر چاغدا شەيبانىخان بابىرنىڭ ئون-ئون بەش خىزمەتچىلىرى
بىلەن دۆڭدىن چۈشۈپ، دەريا تەرەپكە قاراپ چېكىنىۋاتقانلىقىنى
كۆرۈپ قالدى. بۇ بىر ھىيلە ئەمەسمىكىن، دەپ تىكىلىپ قارىسا،
بابىر تولۇپ-تېشىپ ئېقىۋاتقان دەرياغا ئات سېلىپ كىردى.
قىرغاققا قالغان ئۇنىڭ بىرنەچچە يۈز نەۋكىرى بابىرنىڭ كەينىدىن
ئەگەشكەن دۈشمەننىڭ يولىنى تامدەك توسۇۋالدى. بابىرنىڭ
سەمەرقەندكە قاراپ قېچىۋاتقىنىغا ئەمدى ئەستايىدىل ئىشەنگەن
شەيبانىخان قوللىرىنى ئاسمانغا سوزۇپ ھاياجان بىلەن:

— خۇدايا ئۆزەڭگە شۈكۈر، ئۆزەڭگە شۈكۈر! — دېدى.
ئەمما دۈشمەننىڭ قېچىۋاتقانلىقى ئەمدى ئۇنىڭغا ئازلىق قىلد.

دىغاندەك تۇيۇلدى. شۇ تاپتا ئۇ ئۆز غەلبىسىنىڭ يەنە بىر دەرىجە
يۇقىرى بولۇشىنى خالايتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئارقىدا تۇرغان
چاپارمەن تەرەپكە ئۆرۈلدى:

— چاپسان بېرىپ شۇڭقارلىرىمغا ئېيت، بابىرنىڭ بېشىنى
كېسىپ كەلگەن ئادەمگە بېشى بىلەن تەڭ ئالتۇن بېرىمەن!
چاپارمەن ئېتىنىڭ چۇلۇۋۇرىنى يېشىپ ئورنىدىن ئەمدىلا
قوزغالغاندا شەيپانىخان:

— توختا! — دېدى. ئۇ مەغلۇپ بولغان بابىرنى ئەسر ئېلىپ،
ئاللا-توۋىسىنى كۆرسەتسە، غەلبىسىنىڭ شۆھرىتى يەنە بىر دەرىجە
ئېشىشىنى سەزدى، — شۇڭقارلىرىمغا يەنە بىر بۇيرۇقىمىزنى يەتكۈز!
بابىرنى تىرىك تۇتۇپ كەلگىنىگە بويى بىلەن تەڭ ئالتۇن
بېرىمەن! يا تىرىك، يا ئۆلۈك، ئەلۋەتتە، ئېلىپ كېلىڭلار!
چاپارمەن دۆڭدىن ئات چاپتۇرۇپ چۈشۈپ كېتىۋاتقاندا شەيپا-
نىخان كۆزلىرىنىڭ نەم ئىكەنلىكىنى سەزدى. غەلبە زوقىدىن
كۆزىگە ياش كەلگىنىنى ئەمدى بايقىدى. دە، كۈلۈمسىرەپ،
ئالغىنى بىلەن كۆز يېشىنى ئاستا ئېرتىپ قويدى.

8

سەرەتان ئۆتۈپ، ئەسەد ئېيى كىردى: سەمەرقەند ئەتراپىدىكى
مېۋىلىك دەرەخلەرنىڭ شاخلىرى يېتىلگەن ھوسۇلدىن ئېگىلىپ،
يەرگە سالام بېرىشكە باشلىدى. شەھەر ئىچىدىمۇ مېۋىلىك دەرەخ-
لەر، تەكلەر ناھايىتى كۆپ، ئەمما ئۇلار ھەممىسى ھېلىتىن
سېسىدام بولۇپ قالغان. تېخى سارغايىمىغان كۆپكۈك شاخلار
ئارىسىدا بىرەر ئالما، بىرەر شاپتۇل، بىرەر شىڭگىل ئۈزۈم قالمىغان،

بەش ئايدىن بۇيان قامال ئازابىنى تارتقان شەھەر خەلقى بارلىق مېۋىلەرنى پىشار-پىشماي يەپ تۈگەتكەن. قورغاننىڭ ھەممە دەر-ۋازىلىرى ئېتىك، شەھەر ئەتراپىنى شەيبانخاننىڭ قوشۇنى قورشاپ يېتىپتۇ. ئىچكىرىدىنمۇ ھېچكىمنى چىقارمايدۇ، سىرتتىن ياردەم بەرمەكچى بولغانلارنىڭمۇ يولىنى توسىدۇ.

ئۇلۇغبەگ مەدرىسىنىڭ ئېگىز تېمى ئۈستىدىكى تەكشى مەيدانغا بابىرنىڭ ئاق چېدىرى ئورنىتىلغان. بۇ يەردىن قورغان تاملرى، ئەتراپ مەھەللىلەر، شەھەر دەرۋازىلىرى ياخشى كۆرۈنىدۇ. بابىر گاھى ئاچ ئادەملەرنىڭ لەمپىلەرگە ئۇۋا سالغان پاختەكلەرنى ئوۋلاپ يۈرگىنىنى كۆردى. قاناتلىق قۇشلار ماغدۇرى قالمىغان ئاچلارغا تۇتۇلمايتتى. شەھەر ئىچىدە قۇشلار يەيدىغان دان-پان، تاماق قالدۇقلىرىمۇ تېپىلمايتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ يەردىن قۇشلارمۇ ئۆزىنى ئېلىپ قاچاتتى. گاھى ئەتراپ كوچىلاردا بىرەر كىشى ئىت ياكى مۈشۈك تۇتۇۋالسا، ئېچىرقىغانلار شۇنىمۇ تالىشىپ، غىزلىدىشىپ قالاتتى.

مەدرىسىنىڭ كەينى تەرىپىدە پادىشاھنىڭ چوڭ ئاتخانىسى بار. ئىلگىرى بۇ يەردە ساراينىڭ يەتمىش-سەكسەن ئېتى بېقىلاتتى. ھازىر شۇلاردىن تۇتۇلا قالغان. بىر قىسمى سەرىپۇلدا قولدىن كەتتى. كۆپچىلىكى سويۇپ يېيىلدى. بىراق شۇ تۆت ئاتقىمۇ يەيدىغان تېپىلمايتتى، دان دىدارىنى كۆرمىگىنىگە بىر ئايدىن ئاشتى، ئوت-بېدىلەر ئاللىقاچان تۈگىگەن، ئەتراپتىكى دەرەخ-لەرنىڭ يوپۇرماقلىرىمۇ يۇلۇپ، قېقىپ ئات ۋە تۆگىلەرگە يېگۈزۈش-كەن، ھازىر يوپۇرماقسىز دەرەخلەر يازدىمۇ خۇددى قىشتىكىدەك يالىڭاچلىنىپ، كۆزگە ناھايىتى خۇنۇك كۆرۈنەتتى.

ئات - ئۇلاغلارغا يوپۇرماقمۇ تېپىلماي قالغاندىن كېيىن
دەرەخلەرنىڭ قۇرۇغان ياغاچلىرىنى رەندىلەپ بېرىدىغان
بولۇشقان.

بابىر ئاتخانا ھويلىسىدا ياغاچ رەندىلەۋاتقان تاھىرنى كۆردى.
سەرىپۇلدا بۇ يىگىت بابىرنىڭ خاس نەۋكەرلىرى ئارىسىدا ئىدى.
دەريادىن ئۆتۈشتىمۇ، ئارقىدىن ھۇجۇم قىلغان دۈشمەن ئاۋانگارت-
لىرىنىڭ ھۇجۇمىنى قايتۇرۇشتىمۇ جانىدالىق كۆرسەتكەنىدى. بابىر
يېقىندا ئۇنىڭ ئۆيلىنىش تارىخىنى ئاڭلىدى. شۇنچە ئازابلار بىلەن
قايتا تېپىپ ئالغان خوتۇنى ئاچارچىلىقتا نابۇت بولۇپ كەتمىسۇن
دەپ، رابىيىنى ئانىسى قۇتلۇق نىگارخانمغا كېنىزەك قىلىپ
قويدى.

تاھىر ئۇششاق رەندىلىگەن ياغاچنى سارغۇچ بۇرۇتلۇق مەمەت
سۇدا ئىۋېتىپ يۇمشاتماقتا ئىدى. شۇنداق قىلىنىمسا ئۇنى ئات
يېپەلمەيتتى.

سەرىپۇل جېڭىگە مەمەتمۇ نەۋكەر بولۇپ قاتناشقانىدى.
ئاشۇ قىرغىنچىلىقتىن ئامان - ئېسەن قايتقان بۇ يىگىت ئۆتكەن
ھەپتە قورغان سىرتىغا مېۋە ئوغرىلاشقا چىقىپ، بىر قۇلىقىدىن
ئايىرىلىپ قايتتى.

قورغان تېمىدىن بوي سوزۇپ، تاشقىرىغا قارىغان ئاچلار
سىرتقى باغلاردا پىشىپ، شاخلاردا ساڭگىلاپ تۇرغان، يەرلەرگە
تۆكىلىپ ياتقان ئالمىلار، ناكلار، شاپتۇللارنى كۆرۈپ چىداپ
تۇرالمايتتى. كېچىسى ئەل ئۇخلىغاندا مەمەت ئۈچ - تۆتچە كونا
كاسىپ دوستلىرى بىلەن قەلئە تېمى تېگىدىكى سۈڭگۈچتىن
تاشقىرىغا چىقىدۇ. چوڭقۇر خەندەكتىنمۇ ئەپلەپ ئۆتۈپ، پىشقان

مېۋىلەرنى تويغۇچە يېيىشىدۇ. كېيىن قوللىرىدىكى خالتا ۋە خۇرجۇنلىرىنىمۇ مېۋىگە تولدۇرىشىدۇ. ئەمما قورغانغا قاراپ كېلىۋاتقاندا شەپقەتسىز كۆپەكېيىنىڭ يىگىتلىرى ئۇلارنى تۇتۇۋالسىدۇ. مەمەتمۇ ئۆزىنى كاسپ دەپ تونۇشتۇرىدۇ. ئەگەر "بابىرنىڭ نەۋكىرىمەن" دېسە تىرىك قالمايتتى. كۆپەكېيى "مېۋە ئوغرىلىغۇسى كەلگەنلەرگە ئىبرەت بولسۇن"، دەپ تۇتۇلغانلاردىن ئۈچىنىڭ بۇرىنى، ئىككىسىنىڭ قۇلقىنى كەستۈرىدۇ. دە، قويۇۋېتىدۇ. بىر سىقىم مېۋە ئۈچۈن قىلىنغان بۇ ۋەھشىلىك سەۋەبىدىن مەمەت ئەمدى يازدىمۇ تۇمىقىنى كېسىك قۇلقىدىن پەسكىچە باستۇرۇپ كىيىدىغان بولغان. بەزىدە ئۇ ئۆزىگە ئۆزى تەسەللى بېرىدۇ: "قۇلاقنىغۇ يوشۇرسا بولىدۇ، بۇرنۇم كېسىلسە قانداق قىلاتتىم؟"

بابىر كوچىدىن ئۆتۈۋېتىپ گاھى بۇرنى كېسىلگەن بىچارىلەرنىمۇ كۆرۈپ قالاتتى.

ئۇ بىر ۋاقىتلاردا ئۆزى سەمەرقەندنى يەتتە ئاي قامال قىلىپ ياتقاندا ئادەملەرنىڭ بېشىغا قانچىلىك ئېغىر كۈلپەتلەر چۈشكىنىنى مانا ئەمدى راستتىنلا بىلىۋاتىدۇ. ئاشۇ ئاچارچىلىقتا كىتابپۇرۇشلۇق رەستىسىگە بارغىنىدا ئوغلى كۈنجۈرە يەپ ئىشىپ ئۆلگەن، ئۆزى ساراڭ بولۇپ قالغان بىر موماي خۇدانى قاغاپ، "ئىلاھىم ئۆزىمۇ شۇ كۈنگە قالسۇن!" دېگىنىنى بابىر ئەمدى قىساقار تەقدىرنىڭ ھۆكۈمىدەك ئەسلىدى...

كەمبەغەللەر ئۆيىدىن باشلانغان ئاچارچىلىق ئاستا-ئاستا نەۋكەرلەر، بەگلەر قارارگاھىغىمۇ، پادىشاھ سارىيىغىمۇ ئۆمىلەپ كەلدى. مانا، ئون كۈن بولدى. بابىر نان دىدارىنى كۆرمىدى.

ئۇن ئاللىقاچان تۈگىگەن. ئۇنىڭغا ئالتۇن - كۈمۈش قاچىلاردا
ئەتىگەندە بىر سىقىم كىشىمىش بىلەن چاي، كەچتە بىر چىسە تۈگە
گۈشى شورپىسى ياكى ئۈچ - تۆت زىخ كاۋاپ بېرەتتى. بابىر
ئالتۇنلىرى پارقىرىغان شاھانە قاچا - تاۋاقلارغا تەلمۈرۈپ قارايتتى -
دە، ھازىر شۇلارنىڭ ھەممىسىدىن بىر پارچە نانىنى ئەۋزەل
كۆرەتتى. لېكىن نان ئالتۇنغىمۇ تېپىلمايتتى.

ئايىشە بېگىمنىڭ ئالتە ئايلىق ئەمچەكتىكى قىزى بۇقۇلداپ
يىغلايتتى. چۈنكى يادا، مادارىدىن كېتىپ قالغان ئايىشە بېگىمنىڭ
ئەمچىكىگە سۈت كەلمەيتتى. يېقىندا يەڭگىگەن باشقا بىر ئانىنى
تېپىپ پەخرىنىسانى بەش - ئون كۈن ئەمگۈزگەندى، پالاكەت
يۈز بەردى. ئۇ ئانا ۋاباغا ئۇچرىغان ئائىلىدىن ئىكەن. دەھشەتلىك
كېسەللىك پەخرىنىساغا يۇقتى - دە، ئىككى كۈن ئىچىدە بالا مومدەك
ئېرىپ جان بەردى.

بابىر كېپەنگە ئورالغان بوۋاقنى يېڭى قېزىلغان قەبرە ئالدىغىچە
كۆتۈرۈپ كېتىۋېتىپ، ئۇنىڭ قورۇلغان يۈزىگە يۈزىنى قويۇپ
يىغلىۋەتتى. "مەيلى، شۇ ۋابا ماڭمۇ يۇقسۇن، بۇ ئازابلاردىن
بىر يولى خالاس بولاي!" دېگەن ئەلەملىك ئوي بىلەن بوۋاقنىڭ
سوغۇق لەۋلىرىدىن سۆيدى.

غەلبە كۈنلىرى دۇنياغا كېلىپ پەخرىنىسا نامىنى ئالغان قىزچاقنى
قەبرىگە قويۇپ، ئۈستىگە توپا تاشلىغاندا بابىر بىر مەھەل ئۆزىنى
ئۇنىڭ ئورنىدا كۆردى، تېخى تىرىك بولسىمۇ ھاياتىنىڭ بىر بۆلۈكى
ئاۋۋالقى غەلبىلىرى ۋە خۇشاللىقلىرى بىلەن بىللە ئۆمۈرۋايەت
تۇپراق تېگىدە قالغىنىنى پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن ھېس قىلدى.
ئىچكىرىدە بابىر كۈلپەت چېكىپ غەم - قايغۇغا پاتقانسىرى

ئاشقۇرىدا ئۇنىڭ دۈشمەنلىرى تەنتەنە قىلىشماقتا ئىدى. بابىر ھىراتتىكى تاغىسى ھۈسەين بايقارادىن، تاشكەنتتىكى تاغىسى مەھمۇد خاندىن بەش ئاي داۋامىدا ياردەم كۈتتى، كەلمىدى. ئەمدى كەلمەسلىكى ئېنىق. شۇنى بايقىغان شەيبانخان ھەر كۈنى كېچىسى دەرۋازا سىرتىدا ناغرا چالدۇراتتى، كاناي-سۇنايلار بىلەن شەھەر ئاھالىسىنى ئويغىتاتتى. كېيىن خان چارچىلىرى قورغان سىرتىدىكى تۆپىلىكلەرگە چىقىپ، شەھەردىكىلەرنى خان تەرەپكە ئۆتۈشكە چاقىراتتى، ئاچ ئادەملەرگە تۈرلۈك يېمەك-ئىچمەكلەر ۋەدە قىلاتتى. بابىرنىڭ ئەمدى ئۇرۇشتىن يېڭىلىگەنلىكىنى سەزگەن بەگ ۋە نەۋكەرلەر تامدىن ئاتىلىپ چۈشۈپ، سۈڭۈچىلەردىن ئۆتۈپ، قامال بالاسىدىن قاچاتتى.

بىر كۈن كېچىسى بابىرنى قوغداپ يۈرىدىغان قورچى بېگىمۇ قەلئەدىن يوشۇرۇن چىقىپ قاچتى. خاس قوغدىغۇچىلار ئارىسىدا تاھىر بار ئىدى. ئەتىسى كۈنى كېچىدە بابىر ئۇنى ئۆز ھۈزۈرىغا چاقىرىۋالدى.

تاھىر ياداپ كەتكەنلىكىدىن يەلكىلىرى مۈكچىيىپ قالغان، كۆزلىرى ئىچىگە ئولتۇرۇشقان، يۈزىدىكى تاتۇقى بولسا بۆرتۈپ گويا ئاۋۋالقىدىن خېلى چوڭىيىپ كەتكەن.

— تاھىر بەگ، — دېدى بابىر، — گۆرى ئەمىر مەقبەرەسىنىڭ گىرۋىكىگە ئەرەب تىلىدا بىر ھېكمەتلىك سۆز يېزىلغان. بۇنىڭدا "جاھان سەندىن يۈز ئۆرۈمەستىن بۇرۇن سەن جاھاندىن كۆڭۈل ئۈزۈشنى بىلگەن" دېيىلگەن. مەن ئەمدى جاھاندىن كۆڭۈل ئۈزۈمەن. ۋابا مېنى ئېلىپ كەتسە بەلكى تېز قۇتۇلاتتىم. لېكىن مېنى ۋابامۇ يانداپ ئۆتتى...

— خۇدا ساقلىسۇن ئەمىرزادەم بىزنىڭ تايانغان تېغىمىز
ئۆزىڭىز سىز!

— تايانغان تېغىڭىز ھازىر يەر بىلەن يەكسان بولدى، تاھىر -
بەگ! تۈنۈگۈن بىر بېيىت يازدىم:

”ئەي كۆڭۈل، گەربابىر ئول ئالەمنى ئىستەر، قىلما ئەيىب،

تەڭرى ئۈچۈن دې، بۇ ئالەمنىڭ سەپاسى قالدىمۇ؟!“

تاھىر شېئىردىن تەسەرلىنىپ:

— راست، ھازىرقى كۈنلىرىمىزدە ساپا قالمىدى. ئەمىرزادەم! —

دېدى، — لېكىن ئاينىڭ ئون بەشى قاراڭغۇ بولسا، ئون بەشى

بورۇق. شۈكۈر، تېخى تەندە جان، بەلدە شەمشىرىمىز بار!

بابىر ئويلىنىپ تۇردى. — دە:

— ئەمدى كېيىنكى گەپ دۈشمەن قولىغا تىرىك چۈشمەسلىك! —

دېدى، — بار كۈچلەرنى توپلاپ، قۇلاي بىر پەيتتە قەلئەدىن

چىقايلى ۋە دۈشمەننىڭ قورشاۋىغا تېگەيلى! كۈنىمىز پۈتمىگەن

بولسا يېرىپ ئۆتەرمىز، پۈتكەن بولسا قىلىچ بىلەن جان

بېرەرمىز! ...

— خۇدا خالىسا يېرىپ ئۆتۈرمىز، ئەمىرزادەم!

— بۇسىرنى ھازىرچە پەقەت قاسىمبەگ بىلىدۇ، سىزمۇ سىر

ساقلاڭ، تەييارلىق كۆرۈڭ!

— جېنىم بىلەن!

تاھىر شۇ كۈنى كېچىسى قاسىمبەگ بىلەن ئۇچراشتى. ئىككىسى

قەلئە تېمىنىڭ كۈنگۈرلىرى ئارقىلىق تاشقىرىنى كۆزدە-

تىپ، دۈشمەننىڭ ئاساسىي كۈچلىرى ئاھەنەن، فېرۇزە ۋە

چاررەھە دەرۋازىلىرى تەرەپتە جايلاشقىنىنى، شەيخزادە دەرۋازىدە-

سېنىڭ ئەتراپلىرىدا بولسا دۈشمەن ھالقىسى ئاجىزراق ئىكەنلىكىنى ئېنىقلىدى. نەۋكەرلەر ۋە ئاتلىقلارنىڭ ئەڭ قۇۋۋەتلىكلىرىنى تاللاپ، ئۇلارنى ھۇجۇمغا تەييارلاشقا باشلىدى.

بابىر بوستان سارايدا خاس خاندا كىتابلىرى ۋە قەغەزلىرىنى كۆزدىن كەچۈرۈپ، ئۇلارنىڭ ئەڭ كېرەكلىكلىرىنى ئېلىپ كەتمەكچى بولۇپ خىلاۋاتقاندا ئىشىكتىن قۇتلۇق نىگارخانم، ئېسەن دۆلەت بېگىم ۋە قاسىمبەگ كىرىپ كېلىشتى. كۆرۈنۈشلەردىن پەۋقۇلئاددە بىر گەپ بولغان.

* * *

— ئەمىر زادەم، — دەپ بابىرنىڭ مومىسى كېيىنكى يىللاردا ئازراق مۈكچىيىپ قالغان ئېسەن دۆلەت بېگىم گەپ باشلىدى، — شەيبانىخان سۈلھ تەكلىپ قىلىپ ئادەم ئەۋەتىپتۇ!

سۈلھ سۆزى بابىرنىڭ قۇلۇقىغا نىجات ئاھاڭىدەك ئاڭلاندى. ئەمما نىجاتلىقنى ھېچقاچان شەيبانىخاندىن كۈتمىگەنلىكى ئۈچۈن قۇلاقلىرىغا ئىشەنمەي، كۆزلىرىنى مومىسى بىلەن ئانىسىغا تىكتى. قۇتلۇق نىگارخانم نېمىشقىدۇ قاتتىق تاقەتسىزلەنگەنىدى! ئېسەن دۆلەت بېگىمنىڭ قولىدا زەرھەل قىرغاقلىق قەغەز. موماي قانداقتۇر بىرنەرسىدىن خىجالەت بولغاندەك بولۇپ:

— خاننىڭ نامىسى، — دېدى. — دە، قولىدىكى قەغەزگە خالار. خالىماس قاراپ قويدى.

خاننىڭ نامىسى نېمىشقا ئەڭ ئاۋۋال مومىسىنىڭ قولىغا كېلىپ چۈشكەنلىكىدىن بابىر ناھايىتى ھەيران بولدى:

— نامىنى كىم ئەكەلدى؟

— نوپۇزلۇق بىر دەرۋىش. نەقىشپەندىلەردىن رەھمەتلىك

خوجايەھياغا قول بەرگەن مويسىپىت ئىكەن.

بابىر ئانىسىغا قارىدى:

— سىزگە ئەكىلىپ بەردىمۇ؟

— ياق، — دەپ قۇتلۇق نىگارخانىم مەيۈس باش چايقىدى.

ئېسەن دۆلەت بېگىم نامىنى بابىرغا سۇنۇۋېتىپ خىجىل

بولۇپراق قوشۇپ قويدى:

— ئەسلىدە بۇ نامە خانزادە بېگىمنىڭ نامىغا كەلگەنىكەن.

— ئەجەبا! — دەپ بابىر خەتنى يىرگىنىپ رەك قولغا ئالدى.

— ئەمىرزادەم، — دېدى مومىسى، — سىزگە ئېيتىشقىمۇ ئۇيىلە.

مەن... شەيبانىخان خانزادە بېگىمنىڭ تەرىپلىرىنى ئاڭلاپ غايىبانە

دەرد چېكەر ئىمىش. نامىسىدا بىر پارچە شېئىرمۇ بار.

بابىر شەيبانىخاننىڭ بۇ يىل ئەللىك ياشقا كىرگىنىنى، ئوغۇل-

لىرىنى ئاللىقاچان ئۆيلەپ، نەۋرىلىكىمۇ بولغىنىنى بىلەتتى. زەردە

بىلەن نامىنى ئېچىۋېتىپ ئەڭ ئاۋۋال شېئىرىي قۇرلارغا كۆزى

چۈشتى:

”سفاتىڭنى ئىشتىپ زار ئولدىم،

ئىشقىڭ ئىلىكىگە گىرىپتار ئولدىم.“

بابىرنىڭ غەزىپى كېلىپ، نامىنى گىلەم ئۈستىگە ئاتتى:

— بۇ خان بۇلتۇر سۇلتان ئەلى مىرزىنىڭ ئانىسى زۆھرە

بېگىمگە غايىبانە ئاشىق بولۇپ نامە ئەۋەتكىنىنى نېمە ئۈچۈن

ئۇنتۇدۇڭلار؟ بۇ نامىگە ئىشەنگىلى بولامدۇ؟!

قۇتلۇق نىگارخانىم ئۇھ تارتتى. ئېسەن دۆلەت بېگىم بولسا

ئىلاجىنىڭ بارىچە سوغۇققانلىق بىلەن سۆزلەشكە باشلىدى:

— ئەمىرزادەم، باشقا ۋاقىت بولسا دۈشمىنىڭزىنىڭ بۇ نامىنى

ئوقۇشقىمۇ ھەزەر قىلاتتۇق. لېكىن ھازىر جېنىمىز قىل ئۈستىدە. مەنغۇ يېشىمىنى ياشاپ، يەيدىغىنىمىنى يەپ بولدۇم، بەش كۈن بۇرۇنمۇ، كېيىنمۇ، بەربىر كېتىمەن. لېكىن سىز پەرزەنتىمىنىڭ يالغۇز ئوغلى، كۆزىمىزنىڭ ئېقى ھەم قارىسى...

— مەنمۇ تەقدىرىمدە بارىنى كۆرەرمەن. نېسىپ قىلسا، دۈشمەن قورشاۋىنى يېرىپ چىقارمىز!

بابىرنىڭ ھەل قىلغۇچى قارارىنى قۇتلۇق نىگارخانم قاسىمبەگ-دىن ئاڭلىغاندەك، ئەندىشىگە تولغان ئاۋاز بىلەن سۆزلىدى:

— تەقدىر دەپ ئۆزىڭىزنى ئوتقا ئاتماڭ، ئەمىرزادەم! بىزنىمۇ ئويلاڭ! سىز دۈشمەن تىغىغا ئۆزىڭىزنى ئۇرسىڭىز، بىز قانداق قىلارمىز؟ ئۆمۈرلۈك يولدىشىڭىز ئايشە بېگىم قانداق قىلىدۇ؟

بابىر مۇنداق خەتەرلىك جەڭگە ئاياللارنى ئېلىپ چىققىلى بولمايدىغانلىقىنى ئەمدى ئويلىدى. دە، ئانىسىنىڭ سۆزلىرىگە جاۋاب تاپالماي قالدى. بىردەملىك جىمجىتلىقتىن كېيىن ئېسەن دۆلەت بېگىم گىلەم ئۈستىدە ياتقان نامىگە ئىشارەت قىلىپ، كىنايىلىك كۈلۈمسىرىدى:

— بۇنىڭ كەلگىنىگە ئىككى كۈن بولدى. مېنى بىلىسىز، ئەمىرزادەم. كۆپ بالالارنى كۆرۈپ پىشقان تەدبىرلىك مومايمەن. نامە ئەكەلگەن دەرۋىشنى گەپكە سالدۇم. گۇمانلىرىمىزنى ئېيتتىم. دەرۋىش قەسەم ئىچتى. "خان ئەستايدىل سۈلھ تۈزمەكچى"، دەپ بىرمۇنچە دەلىل-ئىسپات كۆرسەتتى. بەربىر ئىشەنمىدىم. "بولمىسا ۋەكىل ئەۋەتىڭ، خان ئۆز نىيىتىنى قولىدا قۇرئان بىلەن تەستىقلە-سۇن!" دېدى. بىز بۇنى سىزگە ئېيتىشتىن بۇرۇن ئۆزىمىز تەكشۈرۈپ كۆرمەكچى بولدۇق. رەھمەتلىك خوجايەھياغا قول

بەرگەن ھالال ۋە پاكىز بىر مويسىپىت بار ئىدى. شۇنى دەرۋىش بىلەن بىللە خان ئوردىسىغا ئەۋەتتۇق. بۈگۈن ئەتىگەندە قايتىپ كەلدى. خان بارلىق سۇلتانلىرىنىڭ ئالدىدا قولىغا قۇرئان ئېلىپ ئېيتىپتۇ: "شۇنچە قان تۆكۈلگىنى يېتەر، ئەمدى خانزادە بېگىم رازى بولسۇن، ئىنىسىغا، ئانىسىغا باشقا ئادەملەرگە تەگمەيمىز، قەلئەدىن بىخەتەر چىقىپ كەتسۇن." دەپتۇ. چوڭ توي-تاماشا بىلەن ئۆيلەند-مەكچىمىش. سەمەرقەند خەلقىمۇ ئومۇمىي كەچۈرۈم بەرمەكچە-مىش! بىرقانچە مويسىپىتلەر بۇنى ئاڭلاپ بىزدىن ئىلتىماس قىلىشتى. نېمە ئامال؟

بابىر چېكىسىنى ئىككى قولى بىلەن قىسىپ، بىردەم جىم تۇردى-دە، كېيىن بىردىن غەزىپى كېلىپ سۆزلىدى:

— گۈلدەك خانزادە بېگىم نەۋرىلىك خاننىڭ ھەرىمىدە... ياق، ياق! بۇ ئىنساپسىزلىق!

— ئەمىرزادەم، — دەپ ئەمدى قاسىمبەگ سۆزگە ئارىلاشتى، — مۇشۇ ئەھۋالدىن قارىغاندا، شەيبانىخان سەمەرقەندنى بەربىر ئالىدۇ. ئاندىن زورلۇق بىلەن بولسىمۇ ئۆز نىيىتىگە يېتىدۇ.

بابىر ئانىسىدىن مەدەت كۈتۈپ، قۇتلۇق نىگارخانمغا قارىدى:

— ئانىجان، خانزادە بېگىم سىزنىڭ سۆيۈملۈك پەرزەند-دىڭىزغۇ. شۇنداق چىگەر پارىمىزنى قايسى ۋىجدان بىلەن ئوتقا سالمىز؟

ئۆزى ئاران تۇرغان قۇتلۇق نىگارخانم ئوغلنىڭ بۇ سۆزىدىن ئېزىلىپ يىغلاشقا باشلىدى:

— خۇدا مېنىڭ بېشىمغا بۇ قارا كۈنلەرنى سالغۇچە جېنىمنى ئالسا بولماسمىدى؟! خانزادە بېگىم مېنىڭ تۇنجى بالام! يالغۇزلۇ-

قۇمنى بىلدۈرمەي يۈرگەن سىردىشىم، مېھرىبانىم! مەن ئۇنىڭدىن قانداق ئايرىلىمەن، ئەي، پەرۋەردىگار؟ مەن شۇنداق قىزىمنى دۈشمەن قولغا قانداق تاپشۇرىمەن؟!

ئېسەن دۆلەت بېگىم قىزىنىڭ يەلكىسىدىن سىلاپ، ئۇنىڭدىكى ئەنسىرەشنى بېسىشقا تىرىشتى:

— ئۆزىڭىزنى تۇتۇۋېلىڭ، بالام! — دېدى، — سىزگە قارىغاندا قىزىڭىز ئەقىللىقراق. خانزادە بېگىم ھەممە نەرسىنى چۈشىنىدۇ. مۇشكۈللۈكلەرگە پەمى يېتىدۇ. يىغلاپ-قاقشاپ ئاخىر ئۇنىدى.

بابىر ھاڭ-تاڭ بولۇپ قاسىمبەگكە قارىدى:

— شۇ گەپ راستىمدۇ؟ خانزادە بېگىم رازى بولىدۇمۇ؟

— ھە، ئەمىر زادەم!

— ئىشەنمەيمەن! — دېدى بابىر. كېيىن ئاللىقىنىنى-ئاللىقىنىغا

غەزەپ بىلەن ئۇرۇپ سەۋدەرىبېشىنى چاقىردى-دە، — خانزادە

بېگىمنى چاقىرىڭ! — دەپ بۇيرۇدى. كېيىن ئانىسى، مومىسى ۋە

قاسىمبەگكە قارىتىپ دېدى، — مېنى كەچۈرۈڭلار، بېگىم بىلەن

ئايرىم سۆزلەشمەكچىمەن.

ئۈچەيلەن گەپ قىلماستىن چىقىپ كېتىشتى. بىر ئازدىن كېيىن

يېشىل چاپان كىيگەن خانزادە بېگىم ئىشىكتىن ماقەمدار بىر قىياپەتتە

ئاستا كىرىپ كەلدى.

بابىر ئۇنى ئۇدۇلىغا ئولتۇرغۇزۇپ، بىر ھازا يۈزىگە تىكىلىپ

تۇردى. ئىلگىرىكى گۈلدەك ياڭاقلىرى ئەمدى سارغىيىپ ئىچىگە

پاتقان، لەۋلىرى سولغۇن. پەقەت چوڭ-چوڭ كۆزلىرىدە قانداقتۇر

قەتئىيەت ئالامىتى بار.

— بېگىم، سىز... شەيبانەخاننىڭ تەكلىپىگە رازىلىق بەرگەن

ئوخشايىسىز. شۇ راستمۇ؟

— رازى بولماي نېمە ئىلاجىم بار؟

— مېنىڭ مەغلۇبىيىتىم سىزنى ئىلاجىسىز قالدۇرغىنى راست. لېكىن ئىنىڭىز تېخى تىرىك. مەن ئەسەر چۈشمەكچى ئەمەسمەن. بىر ئۆلۈم ھامان بار. ئەجەل يەتمىگەن بولسا، سىزلەرنى ئەپچىقىپ كېتەرمىز. كۈنۈم تۈگىگەن بولسا قولۇمدا قىلىچ بىلەن جان بېرەرمەن. مانا شۇنىڭدىن كېيىن رازىلىق بەرسىڭىز مەيلى. ئۇنىڭدا ھېچكىم "ئۆزى ئامان قېلىپ، ئېگىچىسىنى قۇربان قىلدى" دېيەل-مەيدۇ. ماڭا بۇنداق تەنە-مالامەتلەردىن ئۆلۈم ئەۋزەل. رازى بولماڭ!

خانزادە بېگىمنىڭ كۆزىگە ياش قۇيۇلۇپ كەلدى. ئۇ بابىرنىڭ دۈشمەن قورشاۋىنى جەڭ بىلەن يېرىپ چىقىپ كېتەلمەسلىكىنى بىلەتتى. بابىر بىر ئۆلۈمنى ئەستايىدىل بوينىغا ئېلىپ شۇنداق دېگەنلىكىنى سېزەتتى. ئۇ بابىرنى مانا شۇ مەردلىكى ۋە باتۇرلۇقى ئۈچۈنمۇ جېنىدىن ئارتۇق كۆرەتتى، ئۆزىنى دۈشمەن قولغا تۇتقۇزۇپ، ئۆكسىنى نەق ئۆلۈمدىن ئەپقېلىشنى خالايتتى.

لېكىن ئۇ ئۆزىنىڭ بۇ نىيىتىنى بابىردىن يوشۇرۇشقا مەجبۇر ئىدى. چۈنكى بابىر ھازىر ئۆزى ئېيتقاندەك، ئاچىسىنى قۇربان قىلىپ قۇتۇلۇپ كېتىپ تاپا-تەنىگە قالغاندىن كۆرە ئۆلۈمنى ئەۋزەل كۆرەتتى. ئەگەر ئۇ خانزادە بېگىمنىڭ ئەسلى نىيىتىنى بىلىپ قالسا، ھەرقانداق يول بىلەن بولسىمۇ ئاچىسىنى نىيىتىدىن قايتۇراتتى. ئۇنىڭدىن كېيىن نىجات يولى پۈتۈنلەي ئېتىلىدۇ!

— بابىر جان، سىز مېنى دەپ ۋاقتىسىز ئۆلۈمنى بوينىڭىزغا ئالماڭ. مەن سىزنىڭ ئۇلۇغ ئىستىقبالىڭىزغا ئىشىنىمەن. سىزدەك ئاز

كۆرۈلىدىغان تالانت دۇنياغا كەم كېلىشىنى باشقىلار بىلمىسىمۇ مەن بىلىمەن. ئۆزىڭىزنى ساقلاڭ! تەقدىرىڭىزنى تەلەپسىز ئىگىچىڭىزنىڭ تەقدىرى بىلەن تەڭلەشتۈرمەڭ!

— نېمە ئۈچۈن بۇنداق دەيسىز؟ ھەممىمىزمۇ بۇ ئۆتكۈنچى دۇنياغا مېھمانمىز! سىز بىلەن مەن بىر ئانىنىڭ پەرزەنتىمىز!
— لېكىن مەن قىز تۇغۇلغانمەن، پەرقىمىز شۇنىڭدا! يېشىم يىگىرمە بەشكە كەلدى، لېكىن ھامان يالغۇزمەن. مەن كۆڭۈل بەرگەن ئادەمنى تەقدىر ماڭا راۋا كۆرمىدى! ئامىتىڭىز كېلىپ شەيبانخاننى يەڭگىنىڭىزدە، بەلكى مېنىڭ ئارزۇلىرىمۇ ئەمەلگە ئاشقان بولاتتى! شۇ چاغدا بەلكى مېنىڭمۇ بەختىم ئىچىلاتتىمىكىن؟ ياق. ھەممە ئۈمىدلىرىم تارىخنىڭ چاقى ئاستىدا يانچىلدى! قاچان-خىچە دەرگاھىڭىزدا قېرى قىز بولۇپ يۈرمىەن، ئەمىرزادەم؟ شۇنچىلىك قارىدىڭلار، بولدى، ئەمدى ئىززىتىمنى بىلىشىم كېرەك!
— شۇنداق قىلىپ، سىز نەۋرىلىك چالنى ئۆزىڭىزگە مۇناسىپ كۆردىڭىزمۇ؟

— ئۆزۈمگە مۇناسىپنى تېپىشتىن ئۈمىدىم ئۈزۈلگەن! ئەمدى قېرىمۇ، ياشمۇ ماڭا بەربىر!
— بىر چاغدا ئوشتا سىز ماڭا نېمىلەرنى دېگەندىڭىز؟ "كۆڭ-لىڭىزگە ئىشىنىڭ"، دېگەن ئەمەسمىدىڭىز؟ ھالبۇكى، سىزنىڭ كۆڭلىڭىز شۇ رەھىمسىز خانغا مايىل بولۇپ قالدىمۇ؟ بۇلتۇر بۇ ئادەم زۆھرە بېگىمگە قانچىلىك ئائىنساپلىق قىلغىنىنى بىر ئەسلەڭ. ۋەھالەنكى، سىز شۇنداق ئادەمنى دەپ بىزدىن ئايرىلىپ كەتمەكچى بولىدىڭىزمۇ؟!

خانزادە بېگىم ھۆركىرەپ يىغلىۋەتتى:

— قانداق قىلىمەن؟! باشقا ئىلاج يوق! يوق!!

— بىر ئانىدىن تۇغۇلدۇق، ئەمدى تەقدىرىمىزدە نېمە بولسا بىللە كۆرەرمىز! بىزدىن ئايرىلماڭ! كېچىدە دۈشمەن قورشاۋىغا ھۇجۇم قىلىمىز! تەييار تۇرۇڭ!

خانزادە بېگىمۇ يەنە ئەرەنچە كىيىنىپ، ئۇكىسى بىلەن جەڭگە كىرىشنى پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن خالايتتى. ھازىر ئۇنىڭغىمۇ دۈشمەن ئاسارىتىدىن كۆرە قولىدا قورال بىلەن ئۆلۈش ئەۋزەل تۇيۇلاتتى. خانزادە بېگىم تىنچىن شۇ تۇيغۇغا بېرىلىپ:

— قاچان؟ — دەپ سورىدى.

بابىر ئاۋازىنى پەسەيتىپ:

— مۇشۇ بۈگۈن كەچتە! — دېدى.

خانزادە بېگىم بۈگۈن كېچە قەدىرلىك ئۇكىسىنىڭ دۈشمەن قورشاۋىدا ھالاك بولۇشى مۇقەررەلىكىنى گويا ئالدىن سەزدى — دە، سەسكىنىپ ئورنىدىن تۇردى:

— بۈگۈن ئەمەس! ياق، ياق!

بابىرمۇ ئورنىدىن تۇردى:

— بېگىم، مېنىڭ ئىنلارچە ئېيتقان سۆزۈم ئىناۋەتكە ئۆتمەسە،

بۇنى پادىشاھلىق پەرمانى دەپ بىلىڭ!

خانزادە بېگىم ئۇنچىقماي بابىرغا يېقىنلاشتى. يۈزىنى ئۇكىسىنىڭ كۆكسىگە بېسىپ، ھۆڭگىرەك ئېتىپ يىغلىدى. شۇ تۇرقىدا ئۇ بابىر بىلەن سۆزسىز ۋىدالاشتى، ئاندىن گويا ئۇنىڭ پەرمانىغا بويسۇنغان. دەك باش ئېگىپ چىقىپ كەتتى.

* * *

يېرىم كېچىدە بابىر، قاسىمبەگ، قۇتلۇق نىگارخانم، ئايشە

بېگىم، تاھىر خوتۇنى رابىيە بىلەن بىللە، يەنە ئوتتۇز-قىرىقچە بەگ ۋە نەۋكەرلەر شەيخزادە دەرۋازىسىغا يىغىلىشتى. بىراق ئۇلارنىڭ ئارىسىدا خانزادە بېگىم يوق. بابىر خانزادە بېگىمنى بىللە ئەپچىقىشنى ئانىسىغا تاپشۇرغانىدى.

قۇتلۇق نىگارخانم يىغلاۋېرىپ ئاۋازى پۈتۈپ قالغانىدى. ئۇنىڭ قايغۇلۇق ئاۋاز بىلەن بەرگەن چالا-پۇلا ئىزاھىدىن بابىر شۇنى بىلىدىكى، خانزادە بېگىم مومىسى بىلەن بىللە چاررەھە دەرۋازىسىغا قاراپ كەتكەن.

شەيبانىخاننىڭ قارارگاھى ئاشۇ تەرەپتە. دېمەك خانزادە بېگىم ئاشۇ نىيىتىدىن قايتىمىغان ئوخشايدۇ؟!

بابىر ئارقىسىداراق تۇرغان نەۋكەرلەرگە ئۆرۈلدى-دە، كۆزى تاھىرغا چۈشتى:

— چاپسان چاررەھە دەرۋازىسىغا بېرىڭ! خانزادە بېگىمنى تېپىپ، مېنىڭ بۇيرۇقۇمنى يەتكۈزۈڭ! دەرھال بۇ يەرگە يېتىپ كەلسۇن! بېگىم كەلمىگۈچە بىز قوزغالمايمىز! شۇنى بېرىپ ئېيتىڭ!
— ئەمىر زادەم!...— دەپ قاسىمبەگ بابىرغا ئېتىراز بىلدۈرمەكچى بولغانىدى. بابىر ئۇنىڭغا قۇلاق سالماي يەنە تاھىرغا بۇيرۇدى:

— چاپسان بېرىڭ!

شىددەت بىلەن چېپىۋاتقان ئاتنىڭ تۇياقلىرى تاشلارغا قارسىلداپ ئۈرۈلۈپ، كوچىلارنىڭ كېچىدىكى تىنچلىقىنى بۇزۇۋەتتى. تاھىر چاررەھە دەرۋازىسىغا يېتىپ بارغاندا خانزادە بېگىم چۈشكەن مەپە ئوتقاش كۆتۈرگەن ئاتلىقلار قورشاشۇدا قورغاندىن چىقىپ كېتىۋاتاتتى.

ئۇزاقتىن بۇيان داۋام قىلىۋاتقان قامال دۈشمەن قوشۇنىنىمۇ

چارچاتقان، ھەممە ئادەم ئۇرۇش توختىشىنى سەۋرسىزلىك بىلەن كۈتەتتى، ئەگەر بابىرنىڭ ئاچىسى خاننىڭ شەرتىنى قوبۇل قىلسا، سۈلھ تۈزۈلۈشىنى نۇرغۇن ئادەم بىلەتتى. ئەمدى شەھەردىن ئوتقاشلارنى يېقىپ، دەرۋازىنى ئېچىپ چىققان شاھانە مەپە ۋە ئۇنىڭ ئىچىدە ئولتۇرغان خانزادە بېگىم خان قوشۇنىغا تىنچلىق ئالامىتى بولۇپ كۆرۈندى. دە، ھەممىنى ئويغىتىۋەتتى. سۈلھ ئەكىلىۋاتقان مەلىكە شەرىپىگە ناغرىلار ۋە كاناي-سۇنايلار چېلىندى. مەپە ئەتراپىغا چۈمۈلىدەك قوشۇن يېپىلىپ كېتىۋاتقىنىنى تاهىر ئوچۇق دەرۋازا ئارقىلىق كۆردى. دە، ئېتىنى تېز ئارقىسىغا بۇرىدى. شەيخزادە دەرۋازىسى ئالدىغا ئوچۇپ بېرىپ، ھەممە كۆرگەنلىرىنى بابىرغا ئېيتىپ بەردى.

شادلىققا تولۇپ ياڭراۋاتقان ناغرا سادالىرى، كاناينىڭ غا-غۇسى، سۇناي ناۋاسى بۇ يەرلەرگىمۇ ئاڭلانماقتا ئىدى. بابىرنىڭ نەزىرىدە، خانزادە بېگىم قېرى قىز بولۇشتىن قورقۇپ ۋە ئۈكسىنىڭ دەرگاھىدا تارتقان كۈلپەتلىرىدىن قېچىپ، شەيبانخان ھۇزۇرىغا راھەت-پاراغەت ئىزدەپ كەتكەنىدى.

— دۇنيادا ساداقەت يوق ئىكەن، — دېدى ئۇ ئەلەم بىلەن ۋە ئېتىنىڭ تىزگىنىنى سىلكىدى، — دەرۋازىنى ئېچىڭ!
دەرۋازە ئاستا ئېچىلدى. خەندەك كۆۋرۈكى چۈشۈرۈلدى. ئالتە ئايدىن بۇيان قورغاندىن چىقمىغان بىر توپ ئاتلىق ۋە پىيادە ئادەملەر قاراڭغۇ كېچىدە يۈرەكلىرىنى ئالقىنىغا ئېلىپ، خەندەك كۆۋرۈكىدىن ئۆتۈشتى. ئەتراپ ۋەھىمگە تولغان. گويا ھەر بىر دەرەخ ئارقىسىدا بىر ئۆلۈم كۈتۈپ تۇرغاندەك ئىدى. يوللاردا دۈشمەن چارلىغۇچىلىرى ئۇچراپ قېلىشتىن ئەنسىرەپ، يولسىز

يەرلەردىن يۈرۈشتى. چوڭقۇر ئېرىقلاردىن ئۆتۈشتى. لېكىن بىرەر چايدا دۈشمەنگە دۇچ كەلمىدى.

سەمەرقەند قورغىنىغا يۆگىلىپ، ئۇنىڭ ئالتە دەرۋازىسىنى ئالتە باشلىق ئەجدىھادەك قوغداپ ياتقان دۈشمەن قوشۇنىنىڭ پۈتۈن دىققەت-ئېتىبارى خان قارارگاھىدىن كېلىۋاتقان كاناي-سۇناي ئاۋازىغا ۋە قەلئەدىن گويا سۈلە دەلىلى بولۇپ چىققان مەلىكىگە جەلپ بولغانىدى. خانزادە بېگىم خاننىڭ شەرتىنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىن بابىرنى تەقىب قىلماسلىق ھەققىدە پۈتۈن قوشۇنغا پەرمان بېرىلگەنىدى.

خانزادە بېگىم ھەممە بالاغا ئۆزىنى تۇتۇپ بېرىپ، ئۇكىسىنى دۈشمەن قورشاۋىدىن خالاس قىلغىنىنى بابىر بىلمىگەن بىلەن قۇتلۇق نىگارخانم ياخشى بىلەتتى. يىراقتىكى ناغرا ۋە كاناي-سۇنايلار توي شادىيانىسىنى ئەسلىتىدىغان شاد كۈيلەرگە چېلىنغان. سېرى قۇتلۇق نىگارخانمىنىڭ يۈرىكى قان بولۇپ، كۆزلىرىدىن تارام-تارام ياش تۆكۈلەتتى.

تاشكەنت. ئۆرەتۆپە. ئىسپەرە. كۆچكۈن باسقان بۇلاق

1

تاشكەنت... ئون بەش-يىگىرمە يىلدىن بۇيان ئۇرۇشنىڭ سوغۇق شامىلى تەگمىگەن بۇ شەھەر سەمەرقەندكە نىسبەتەن تىنچ ھايات كەچۈرمەكتە ئىدى. تاشكەنت قورغىنىنىڭ ھەر ئون ئىككى دەرۋازا-زىسىدىن ئادەملەر بىمالال كىرىپ-چىقىپ تۇرۇپتۇ. بوزسۇ ۋە سالار ئېرىقىنىڭ بويلىرىدىكى مېۋىلىك دەرەخلەر كۆز يامغۇرىدىن

يۇيۇنغان. ئۈرۈك، ئالۇچا يوپۇرماقلىرى ئۆز پۇتاقلىرى بىلەن
ۋىدالىشىش ئالدىدىن شەپەقتەك قىزىل رەڭ ئالغان. ئۇزاقتىن
كۆرۈنۈپ تۇرغان چاتقال تاغلىرىغا قار ياغقان.

قامال دەھشەتلىرىنى باشتىن كەچۈرۈپ كېلىۋاتقان بابىرغا
تاشكەنتنىڭ نەرسىلەر تۆكمە-چاچما بولغان كۈزى، باغرى
كەڭلىكى، تاغدىن چىققان سالقىن شامىلى بەختلىك ئۆسمۈرلۈك
دەۋرىنى ئەسلەتتى. ئۇ ئون ئالتە يېشىغا كەلگەندە خەدرەنىڭ
تۆۋىنىدىكى ھەزرىتى ئوككاشە بۇلىقىدىن سۇ ئىچكەن، ئوقچى
مەھەللىسىدە تاشكەنتنىڭ جاھانغا مەشھۇر ئوقىيالىرىنى ياسىغان
ئۇستىلارغا ئالتۇن بېزەكلىك "كامانى شاشى" نى بۇيرۇتقان؛ شەپەقتە-
مۇرغا كۆمۈلگەن بوۋىسى يۇنۇسخاننىڭ قەبرىنى زىيارەت قىلغانىدى.
ھازىر ئۇ ئەللىكچە بەگ ۋە نەۋكىرى بىلەن (قالغانلىرى ئۇنى
ئۆرەتۈپىدە كۈتۈپ تۇرىدىغان بولۇشتى) بەش ياغاچ دەرۋازىسىدىن
كىرىپ، قاراتاش مەھەللىسى ئارقىلىق خان سارىيى تەرەپكە كېتىۋا-
تاتتى. يېنىدىكى قاسىمبەگ بىردىنلا ھەيران بولۇپ قالدى.

— نېمە ئۈچۈن ھاكىم قارشى ئېلىشقا چىقىمىدى؟

بابىر تاشكەنت خانىنىڭ جىيەنى ئىدى، ئۆتكەن قېتىم كەلگىنىدە
شەھەر ھاكىمى ئۇلارنى قورغاندىن تاشقىرىدا ئىززەت-ھۆرمەت
بىلەن كۈتۈۋېلىپ، ساراينغا باشلاپ بارغانىدى.

— بۇ قېتىم بىز مال-مۈلۈكتىن ئايرىلىپ، مەغلۇپ بولۇپ
كېلىۋاتىمىز، جانابىي قاسىمبەگ! — دېدى بابىر مەيۈس كۈلۈم-
سىرەپ، — شۇنىڭ ئۈچۈن ئارتۇقچە ھۆرمەت كۈتمەڭ.

ھەقىقەتەن مەھمۇدخان سارىيىدا بابىرنى ناھايىتى سوغۇق قارشى
ئېلىشتى. ئۇنىڭ نەۋكەرلىرىنى ھەتتا ئوردىغا كىرگۈزۈشمىدى. بابىر

قاسىمبەگنىڭ ئىززەت - ئابرويىنى دەپ غەزەپتىن بوغۇلۇپ كېتىۋات-
قانلىقىنى كۆردى - دە:

— سىز بىلەن بىز سەمەرقەندتە نەق ئۆلۈمنى زىممىمىزگە
ئالغاندۇق، ھەتتا ئۆلۈمدىن نىجاتلىق ئىزدىگەندۇق! — دېدى، —
ئاشۇ دەھشەتلىك ئىشلارنىڭ ئالدىدا بۇ ئازغىنا بېھۇرمەتلىكلەر ھېچ
گەپ ئەمەس. تۈنۈگۈن ئۆرەتۈپىدە بىر بېيىت تۈگەتتىم، ئېيتايىمۇ؟
— بە جاندىل!

— ئاڭلاڭ:

دەۋلەت ئۈچۈن كۆڭۈلنى زار ئەتمە،
ئىززەت ئۈچۈن ئۆزىڭنى خار ئەتمە!
— ھەق گەپنى يېزىپسىز، ئەمىرزادەم، بۇ بىۋاپا دۇنيا غەم
يېيىشكە ئەرزىمەيدۇ!

شۇنىڭ بىلەن ئىككىسى بىر - بىرلىرىگە سەل تەسەللى بەرگەن
بولۇشتى - دە، بابىرخاننىڭ قوبۇلخانىسىغا قاراپ ماڭدى.
قولغا ئالتۇن دەستىلىك ھاسا تۇتقان، زەرباپ تون كىيگەن
شىغاۋۇل^① مەھمۇدخاننىڭ شەيبانىخان ئەلچىسى بىلەن بەند
ئىكەنلىكىنى ئېيتقاندا بابىرخاننىڭ قەلبىدە بىردىن غەزەپ تۇيغۇلىرى
قوزغالدى. ئۇ قامالدىن چىققاندىن كېيىن ئىككى ئايچە ئۆرەتۈپىدە
كىچىك ئانىسىنىڭكىدە تۇرغان، شەيبانىخان مەھمۇدخانغا ئەلچى
ئەۋەتىپ، ماۋەرائۇننەھرنى بۆلۈۋېلىش ھەققىدە پۈتۈم تۈزۈشكە
ئىنتىلىۋاتقانلىقىنى ئاشۇ يەردە ئاڭلىغانىدى. مىش - مىش گەپلەرگە
قارىغاندا، شەيبانىخان پەرغانە ۋادىسىنى تاشكەنت خانىغا بېرىپ،

① شىغاۋۇل - مۇراسىم بېگى.

ئۆرەتۈپىنى ئۆزى ئىشغال قىلماقچىمىش. ئەگەر شۇ گەپ راست بولسا، بابىرنىڭ بۇ ئەتراپتا جان ساقلايدىغان يېرى قالمايدۇ، ماۋەرائۇننەھردىن بېشىنى ئېلىپ چىقىپ كېتىش كېرەك بولىدۇ. ئۇنىڭ بۈگۈن تاشكەنتكە كېلىشتىكى مەقسىتى تاغىسىنى شەيبا-نىخاننىڭ ھىيلە-مىكىرلىرىدىن ئاگاھلاندۇرۇش ۋە ئۇنى باسقۇن-چىلارغا قارشى مۇداپىئەگە چاقىرىش...
بابىر قوبۇلخاندا بىردەم ساقلاپ تۇرغاندىن كېيىن شىغاۋۇل چىقىپ، ئۇنى خاننىڭ ھۇزۇرىغا باشلاپ كىردى. تۆردە قىممەت باھالىق تاشلار بىلەن بېزىتىلگەن شەترەنج ① ئۇرۇقلىرى كۆرۈندى. شەيبانىخاننىڭ ئەلچىسى يوغان گەۋدىلىك، ھەيۋەتلىك جانىبەگ سۇلتان خانغا تازىم قىلىپ تۇرۇپتۇ. سارغۇچ يۈزلۈك، خۇش پىچىم مەھمۇدخان ئالتۇن رەڭ بۇرۇتىنى دىڭگايىتىپ مەمنۇن كۈلۈمسىرە-ۋاتقىنىغا قارىغاندا، ھازىر جانىبەگ سۇلتاننى شەترەنجتە ئۇتقانىدى. تۆت يىلدىن بۇيان جىيەننى كۆرمىگەن تاغىسى شۇنچە يىراقتىن بېشىغا كۈلپەت چۈشۈپ كەلگەن بابىرنى ساقلىتىپ قويۇپ، ئۆزى شەيبانىخاننىڭ ئەلچىسى بىلەن شەترەنج ئويناپ ئولتۇرغىنىدا قانداقتۇر يوشۇرۇن مەنە بار ئىدى. مەھمۇدخان مەغلۇپ بولغان جىيەندىن كۆرە غالىب شەيبانىخاننى ئارتۇقراق ھۈرمەت قىلىشىنى ئەلچىگە ئازراق سەزدۈرۈپ قويماقتا ئىدى.
بۇنى بايقىغان بابىر جانىبەگ سۇلتانغا ئاتايىن سالام بەرمىدى، ئۇنىڭغا خۇددى تامغا قارىغاندەك بىپەرۋا بىر نەزەر تاشلىدى. دە، تاغىسىغا قارىدى:

① شەترەنج - شامات.

— خان ھەزرەتلىرى، مەن سىزنى دۈشمەنلىرىڭىزنىڭ ھىيلە-
مىكرلىرىدىن ئاگاھلاندۇرغىلى كەلدىم!

ئۇ جانىبەگ سۇلتاننىڭ چىقىپ كېتىشىنى كۈتۈپ، بىر ئاز جىم
تۇردى. ئوتتۇرىغا چۈشكەن ئاقولايلىقنى تارقىتىش ئۈچۈن مەھمۇد-
خان ئەلچىگە مەخسۇس ھۈرمەت بىلدۈرۈپ، ئۇنى بوسۇغىغىچە
ئۈزىتىپ قويدى. كېيىن بابىرنى زەرباپ كۆرپە ئۈستىگە تەكلىپ
قىلىپ، ئوڭ يېنىغا ئولتۇرغۇزدى.

— خۇش كېلىپسىز، مىرزىم! كۆپ چېچىلماڭ، بۇ كۈنلەرمۇ ئۆتۈپ
كېتىدۇ. سىز تېخى ياشىسىز، ئون گۈلڭىزدىن بىرىمۇ ئېچىلغان
ئەمەس.

— مېنىڭ كۆپ گۈللىرىم ئېچىلماي غازاڭ بولدى، ھەزرىتىم.
مېنىڭ بىر قاننىم ئەمەد تەنبەلنىڭ ئوتىدا كۆيدى، ئىككىنچى
قاننىمنى شەيبانىخان كۆيدۈردى. ئىلاھىم ئەمدى سىز شۇ پالاكەت
ئوتلىرىنىڭ ئارىسىدا قالماڭ!

مەھمۇدخان بۇ سۆزنى سەل باشقىچە چۈشەندى:
— توغرا، بىردىن ئىككى تەرەپ بىلەن دۈشمەنلىشىش ياخشى
ئەمەس. شۇنىڭ ئۈچۈن بىز تەنبەل ئەلچىسىنى ئەمەس، شەيبانىخان
ئەلچىسىنى قوبۇل قىلدۇق.

— ئەمما سىز ئۈچۈن تەنبەلدىن كۆرە شەيبانىخان يۈز ھەسسە
خەتەرلىك، ھەزرىتىم! چۈنكى تەنبەلگە پەرغانە ۋادىسى يېتىپ
ئاشىدۇ. ئەمما شەيبانىخان پۈتۈن ماۋەرائۇننەھرنى ئىگىلىمەكچى.
خۇراسان بىلەن ئىراننىمۇ ئالماقچى. دىققەت قىلغان بولسىڭىز،
ئۇنىڭ ئۇنۋانى "خەلىفەئى رەھمان، ئىسكەندەرىي سانىي" شەيبا-
نىخان ئىسكەندەر زۇلقەرنەپىندەك بارلىق مەملىكەتلەرنى ئىشغال

قىلماقچى، يەنە بۇنىڭغا قانائەتلەنمەي، پۈتۈن مۇسۇلمان ئالىمىنىڭ
دىنىي رەھبىرى — خەلىفەنى زامان بولماقچى!
شەيبانىخاننىڭ نىيىتى ئۇنىڭ ئۇنۋاندىنمۇ كۆرۈنۈپ تۇرۇشىغا
ئىلگىرى مەھمۇدخان ئانچە ئېتىبار بەرمىگەنىدى. ھازىر باىرنىڭ
سۆزلىرى تەسىرىدە بىردەم ئويلىنىۋالدى. كېيىن باينقى خان
ئەلچىسىنىڭ سۆزلىرىنى ئەسلىدى.

— قارىشىمچە شەيبانىخان بىزگە قارشى يۈرۈش قىلماقچى
ئەمەس. ئەلچىسىنىڭ ئېيتىشىچە، ئۇلار ھىسارنى، كېيىن خۇراسان
بىلەن ئىراننى ئىگىلىمەكچى.

— خان ھەزرەتلىرى، بۇنىڭ ھەممىسى سىزنى غەپلەتتە
قالدۇرۇش ئۈچۈن كەلتۈرۈلگەن يالغان دەلىللەردۇر! تارىخنى بىر
ئەسلەڭ! قايسى غالىب ئاۋۋال تاشكەنت بىلەن پەرغانىنى ئالماي
تۇرۇپ، خۇراسان ۋە ئىرانغا يۈرۈش قىلغان؟ چىڭگىزخانمۇ؟ ياق!
ئەمىر تۆمۈرمۇ؟ ياق! ئاخىرى پۈتۈن ماۋەرائۇننەھرنى، سەمەرقەند،
تاشكەنت ۋە پەرغانىنى ئىگىلىمەستىن، ئۇلارنىڭ كۈچىگە تايانماستىن
تۇرۇپ، خۇراسان ۋە ئىرانغا يۈرۈش قىلىش ئەخمەقلىق بولىدىغۇ!
بۇنى شەيبانىخان بىلمەيدۇ دەمسىز؟

شەيبانىخاننىڭ تاشكەنتكە ھۇجۇم قىلىش ئېھتىمالى مەھمۇدخاننى
خېلىدىن بۇيان تەھلىكىگە سېلىپ كېلەتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ
ئىسسىق كۆلنىڭ نېرىسىدا ھۆكۈمرانلىق قىلىپ يۈرگەن ئۇكىسى
ئالچىخاننى ئون بەش مىڭ قوشۇنى بىلەن ياردەمگە چاقىرغان.
بۇ قوشۇن ھازىر يولدا، بىرەر ئاي ئىچىدە تاشكەنتكە يېتىپ كېلىدۇ.
شەيبانىخاننىڭ ئادەملىرى بۇنىڭدىن ئاللىقاچان خەۋەر تاپقان
بولۇشلىرى مۇمكىن، شۇڭا تاشكەنتكە ئەلچى ئەۋەتىپ، مۇرەسسە

يولنى ئىزدەپ قېلىشتى. مەھمۇدخان شەيبانىخاننىڭ سەرگەردىلىك قابىلىيىتىنى ياخشى بىلىدۇ ۋە ئۇنىڭ بىلەن ئۇرۇشۇشنى خالىمايدۇ. جىيەنى بابىر بولسا ئۇرۇش بولۇشىنىڭ ناھايىتى ئېنىقلىقىنى ئوتتۇرىغا قويۇۋاتىدۇ. نېمىشقا؟ مەھمۇدخان جىيەنىنىڭ نىيىتىنى ئېنىقراق بىلمەكچى بولدى:

— خوش، مرزام، شەيبانىخاننىڭ ئۇرۇشۇشى ئېنىق بولسا، بىز نېمە قىلىشىمىز كېرەك؟

— شەيبانىخانغا قارشى تۇرغان بارلىق كۈچلەر توپلىنىپ ئىتتىپاق تۈزۈشىمىز لازىم!

مەھمۇدخان قوڭۇر كۆزلىرىنى بابىرغا سىناق نەزىرى بىلەن تىكتى.

— سىز بىلەن ئىتتىپاق تۈزەيلىمۇ، مرزام؟

— پەقەت بىز ئەمەس، كىچىك خان ئاتام ئالىچەخان ھەزرەت-لىرى بارغۇ؟

— ھە، ئالىچەخاننىڭ قوشۇنى بىلەن مېنىڭ قوشۇنۇم بىرلەشسە، ئوتتۇز مىڭ بولىدۇ. كېيىن بىز سىزنىڭ قوشۇنىڭىز بىلەن بىرلەشەرمىز. شۇ ۋاقىتتا قانچە بولىدۇ؟

بابىرنىڭ ئىككى يۈز ئەللىكچە ئادىمى قالغانىدى. بۇنى ياخشى بىلىدىغان مەھمۇدخان بابىرنى زاڭلىق قىلماقچى بولۇپ شۇ سوئالنى بېرىۋاتاتتى. ھەقىقەتەن ئوتتۇز مىڭ قوشۇنى بار خانلار بىر توپ ئەسكىرى قالغان، مال-مۈلكىدىن ئايرىلغان بابىر بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈپ ئولتۇراتتىمۇ؟ بابىر مەھمۇدخاننى ئۆزىگە يېقىن كۆرۈپ، شۇ سۆزنى ئېيتقىنىغا خىجالەت بولدى.

— ھەزرەتىم، كاج پەلەك ھازىر مېنى شۇ ھالغا سالدى. ئەمما

بىز مەغلۇبىيەت زەھىرىنى ئىچىشتىن ئاۋۋال غەلبە شارابىنىمۇ تېتىپ
كۆرگەنىدۇق. شۇنىڭ ئۈچۈن سىزگە كۆڭلۈمدىكىنى سۆزلەشكە
جۈرئەت قىلدىم!

— ئوچۇق سۆزلىگىنىڭىز توغرا، ئەلۋەتتە. قانداق، ئىلاج
بولسا شەيبانىخان بىلەن يەنە ئېلىشماقچىمۇسىز؟
مەھمۇدخاننىڭ سوئالىدا: "يىقىلغان چېلىشقا توپمايدۇ، دېگەن-
دەك-ھە!" دېگەن كىنايىلىك مەنە بار ئىدى.

— ئېلىشقا مېنىڭ ھەققىم بار، — دېدى بابىر، — چۈنكى
بىرىدە يىقىلغان بولسام، بىرىدە يىقىتقانمەن.

— بۇ راست، راست! — دېدى مەھمۇدخان. شۇ تاپتا ئۇنىڭ
كۆڭلىگە "ئەگەر ئاكا-ئۇكا ئىككىمىزنىڭ ئوتتۇز مىڭ قوشۇنىمىزغا
بابىرنى سەركەردە قىلىپ قويساق، جىيەنىمىز شەيبانىخان بىلەن
ئۇرۇشۇپ، خېلى تەجرىبە ئالغان، ئۆزىمۇ يۈرەكلىك يىگىت، يېڭىپ
چىقىشى مۇمكىن" دېگەن پىكىر كەلدى.

مەھمۇدخاننىڭ ئۆزىدە سەركەردىلىك ئىستېداتى يوق ئىدى.
ئەگەر بابىر ئۇنىڭ قوشۇنىغا باش بولۇپ شەيبانىخاننى يەڭسە،
كېيىن ئادەملەر مەھمۇدخان ئەمەس، بابىرنى ۋە ئۇنىڭ ئىستېداتىنى
ئۇلۇغلىشىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن بابىر تاشكەنتنىمۇ تاغىسىدىن تارتىۋې-
لىشقا ھەقلىق بولىدۇ. چۈنكى ئەزەلدىن مەلۇم: قوشۇن كەمىنىڭ
قولدا بولسا، ھاكىمىيەت شۇنىڭكى.

مەھمۇدخان شۇنى ئويلىدى. — دە، ئۆز قوشۇنىغا بابىرنى
سەركەردە قىلىش پىكىرىدىن دەرھال قايتتى. گەپنى باشقا تەرەپكە
بۇراپ:

— شورلۇق خانزادە بېگىم... قانداق ئەھۋالغا چۈشتى. — ھە؟ —

دېدى، — شەيبانىخان مەككار تۈلكە-دە، خانزادە بېگىم ئانا تەرەپتىن بىزگە ئەۋلاد، ئاتا تەرەپتىن تۆمۈرىيلەرگە مەنسۇپ. بېگىمنى ئالسا ئابرويى ئېشىشىنى بىلگەن. سەمەرقەندتە داغدۇغىلىق توي بېرىپ ئۆيلەنگەنمىش.

مەھمۇدخاننىڭ گېپىنىڭ ئۇراندا، بابىر گويا ئاچىسىنى قۇربان قىلىپ، ئۆزى قۇتۇلۇپ چىققانىدى. بابىر ۋەقەنىڭ باشقىچە بولغىنىنى ئېيتىشقا باشلىغاندا، مەھمۇدخان ئىشەنگۈسى كەلمەي باش چايقىدى:

— ناھايىتى ئۇيات بولدى-دە، مىرزىم، ھەممىمىز تاپا-تەنگە قالدۇق.

— دەۋران مېنىڭ بېشىغا تاج كىلدۈرگەنىدى، — دېدى بابىر يەنە چېچىلىپ، — ئەمدى شۇ تاج ئورنىدا تەنە تېشى!... ھەممىمىز دىن تويدۇم، خان ھەزرەتلىرى! ئەمدى بارسا-كەلمەس بولۇپ بېشىمنى ئېلىپ كېتىشتىن باشقا ئىلاجىم قالمىدى!

— ئۇنداق دېمەڭ، مىرزىم! مۇندىن كېيىن سىز بىزنىڭ ئەزىز مېھرىمىمىز سىز. ئېگىچەم قۇتلۇق نىگارخانم سىزگە مۇنتەزىر ئىدى. ئاجىزىڭىز ئايشە بېگىم مۇشۇ يەردە. بېرىپ ئۇلار بىلەن كۆرۈشۈڭ، دەم ئېلىڭ. ئەتە شەيبانىخان ئەلچىسى شەرىپىگە قوبۇل مۇراسىمى ئۆتكۈزۈمەكچىمىز. سىزمۇ قاتنىشىڭ!

بابىر خان ھۇزۇرىدىن چىقىۋېتىپ، ھەممە سۆزى بىكار كەتكىنىنى، مەھمۇدخان شەيبانىخاندىن قورقۇنچقا چۈشۈپ قالغىنىنى ۋە ئۇنىڭ بىلەن دادىل ئېلىشىشقا جۈرئەت قىلالماي، خۇشامەت يولىغا ئۆتكەنلىكىنى ئەمدى ئېنىق سەزدى. ئوردا ھويلىسىدىن ئۆتۈپ

كېتىۋاتقاندا تاشكەنتتىكى خاتىرجەملىك ھازىر ئۇنىڭغا قارا بوران ئالدىدىن بولىدىغان خەتەرلىك تىنچىقتەك تۇيۇلدى. يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقان قارا بوراندىن ئانىسى ۋە خوتۇنىنى ئەپچىقپ كېتىش نىيىتى بىلەن ئوردىنىڭ يۇقىرىسىدىكى ئاياللار تۇرىدىغان ئىچكىرىكى ھويلىغا قاراپ كەتتى.

* * *

ئايىشە بېگىم تاشكەنتكە بۇنىڭدىن ئىككى ئاي بۇرۇن كەلگەنىدى. سەمەرقەندتە تۇنجى پەرزەنتىنىڭ ئۆلۈمى ئۈستىگە قامال ئازابلىرى قوشۇلۇپ، ياش چوكان كېسەلچان بولۇپ قالغانىدى. مەھمۇدخاننىڭ ئەتىۋارلىق خوتۇنى رازىيە سۇلتان سىڭلىسىغا ئۆزى تۇرغان قەسىر-دىن ئورۇن بېرىپ، ئۇنى ئەڭ ياخشى تېۋىپلەرگە قاراتقان ۋە ياخشى بېقىپ ئورنىدىن تۇرغۇزغانىدى.

بابىر شۇنىڭ ھۆرمىتىنى قىلىپ، ئاۋۋال رازىيە سۇلتان بېگىم ھۇزۇرىغا كىردى. ئايىشە بېگىمگە قىلغان پەرۋەرىشلىرى ئۈچۈن قېيىن ئېگىچىسىگە مىننەتدارلىق بىلدۈردى. دە، ئەمدى خوتۇنىنى ئۆرەتۈپىگە ئېلىپ كەتمەكچى ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. لەقىمى "قارا كۆز بېگىم" بولغان ئوتتۇز ياشلاردىكى بۇ چىرايلىق جۇۋان شەھلا كۆزلىرىدىن ئۇچقۇنلار چېچىپ:

— ئەمىرزادەم، ئايىشە بېگىم سەرگەردانلىقتىن تويغان، ئەمدى ئۇنى چەت يەرگە ئەۋەتمەيمىز! — دېدى.

— پېشانىمىزگە پۈتۈلگىنى شۇ بولسا نېمە ئامال، ھەزرىتى بېگىم؟

— مېنى كەچۈرۈڭ، ئەمىرزادەم، ئەمما ھەركىمنىڭ تەقدىرى

ئۆز پېشانىسىگە پۈتۈلىدۇ.

— بىراق... كېمىگە چۈشكەننىڭ چېنى بىر بولمامدۇ؟

— "جېنىمىز بىر" دەپ بىچارە سىڭلىمغا شۇنچە ئازاپ چەك-
تۈرگىنىڭىز يېتەر. ياداڭ قوراي بولۇپ كەلدى. ئەمدى ساقايغاندا
يەنە سەرسانلىق، يەنە ماكانسىزلىق!

بابىر بۈگۈن ئۇششاق - چۈششەك ھۈرمەتسىزلىكلەرگە بەرداشلىق
بېرىشنى زىممىسىگە ئېلىپ كەلگەن بولسىمۇ، لېكىن خاننىڭ بايقى
كىنايىلىرى ئۈستىگە قېيىن ئېگىچىسىنىڭ ھېيىقماي قىلغان بۇ گەپلىرى
قوشۇلۇپ، جان - جېنىدىن ئۆتۈپ كەتتى.

— ھەزرىتى بېگىم، مەقسىتىڭىزنى ئوچۇق ئېيتىڭ. ئەمدى
سىڭلىڭىزنى مەندىن ئاجرىتىپ ئالماقچىمۇسىز؟!

— مەن ئۇنداق دېگىنىم يوق! سىزمۇ سەرگەردانلىقنى بولدى
قىلىڭ، ئەمىرزادەم. ئەمدى تاشكەنتتە مۇقىم تۇرۇڭلار!
بابىر: "سىزگە بېقىندى بولۇپمۇ؟" دېگۈسى كەلدىيۇ، لېكىن
يەنە ئۆزىنى تۇتۇپ:

— تەكلىپىڭىز ئۈچۈن تەشەككۈر! — دېدى ۋە خوشلىشىپ چىقىپ
كەتتى. شۇ كۈنى ئاخشىمى ئۇ ئايىشە بېگىم بىلەن يالغۇز قالغاندا
رازىيە سۇلتان بېگىمنىڭ گەپلىرىدىن نارازى بولغانلىقىنى ئېيتتى، —
تون ئىسسىقلىقىنى ئېگىسى بىلىدۇ، دەيدۇ. رازىيە سۇلتان بېگىم
بىزنى ئۆزىمىزچىلىك بىلمەسلىكى مۇمكىن. كۆپ ئارىلاشمىسا ياخشى
بولاتتى.

— ئەمما مەن ئاچامغا ھەممە گەپنى ئېيتىپ بەرگەنمەن،

مىرزام.

— ئەر - خوتۇننىڭ ھېچكىمگە ئېيتمايدىغان سىرلىرى بولمامدۇ؟
ئايىشە بېگىمنىڭ دەسلەپكى ئۇياتچانلىقى ئەمدى قەيەرگىدۇ
يوقالغانىدى. ئۇمۇ ئاچىسىغا ئوخشاش، بابىرغا توغرىدىن توغرا

سۆزلىدى:

— مېنىڭ ئاچامدىن يوشۇرىدىغان سەرىم يوق، مەرزام!
بىرچاغلاردا بابىرنى ئۇلۇغلاپ، "ھەزرىتىم" دەيدىغان ئايىشە
بېگىم ئەمدى خانغا ئوخشاش، ئېگىزرەك تۇرۇپ "مەرزام" دېيىشىمۇ
غەلىتە ئىدى.

بابىر كىنايە بىلەن سورىدى:

— دېمەك، ئەمدى سىزگە مەن كېرەك ئەمەسمەن، پەقەت ئاچىڭىز
كېرەك؟

— نېمە ئۈچۈن ئۇنداق دەيسىز؟ مەن تېخىچە سىزنىڭ
نىكاھىڭىزدىمەن!

— ئۇنداق بولسا، مەن سىزنى بۇ يەردىن ئېلىپ كېتىمەن،
سەپەر تەييارلىقنى كۆرۈڭ!

يول ئازابىغا چىدامسىز ئايىشە بېگىم نارازى بولۇپ سورىدى:
— يەنە ئۆرەتۈپىڭمۇ؟ مەن ئاشۇ يوللارنى ئەسلىسەم، كۆڭلۈم
بىئارام بولىدۇ. ھەزرىتىم، مېنىڭ جېنىمنى يول ئالدى! سەمەرقەندكە
ھالسىراپ بارمىغان بولسام، جىگەر پارەم ئۆلمەيتتى. مانا ھازىر
بىر ياشقا كىرىپ تەم-تەم مېڭىپ قالاتتى!

ئايىشە بېگىم گۆدەك ئۆلگەن قىزچىقىنى ئەسلەپ، كۆزلىرى لىق
ياشقا توشتى. شۇ چاغدىكى ئۆلۈمنىڭ سوغۇق تىنىقى بابىرنىڭمۇ
يۈزىگە تېگىپ ئۆتكەندەك بەدىنى ئۇيۇشتى.

— ئەجەلگە داۋا يوق ئىكەن، بېگىم. لېكىن ئۇنىڭ بېرىسىدە
بىر باشقا نەچچە قېتىم ئاپتاپ تېگىپ، نەچچە نۆۋەت كۈلىپەت
چۈشىدىكەن. ياش بولساقمۇ بۇنى كۆپ كۆردۈك، ئۆلمىسەك، تېخى
يەنە يورۇق كۈنلەرگە يېتىشەرمىز، پەرزەنتلىكىمۇ بولارمىز. مۇشۇ

ھۈشكۈل مەزگىللەردە بىر-بىرىمىزدىن كېچىپ كەتمەيلى. مەن بىلەن بىللە مېڭىڭ.

— بىللە ماڭغان چاغلىرىمدا سىز ماڭا قارىدىڭىزمۇ، مىرزىم؟ ھەمىشە سەلتەنەت تەشۋىشى ۋە ئۇرۇش، يۈرۈشلەر... مەن سىزنى دەپ شۇنچىۋالا سەرگەردان بولدۇم. سىز مېنى ئايلار داۋامىدا كۆرمىسىڭىزمۇ سېغىنمايتتىڭىز... بەلكى مەن سىزگە مۇناسىپ ئەمەس. تۇرمەن؟... سۆيىمگەن خوتۇنىڭىزنىڭ سىزگە نېمە لازىمى بار؟!

بابىر خوتۇنغا كۆڭۈلسىزىرەك بولۇپ يۈرگەن چاغلىرىنى ئەسلىدى. ھازىرمۇ ئايشە بېگىمنى بىللە ئېلىپ كېتىشكە ئۇرۇنۇۋاتقىنى ئۇنى ئارتۇق دەرىجىدە سۆيىگەنلىكىدىن ياكى ئۇنىڭسىز ياشىيالمايدىغانلىقىدىن ئەمەس، بەلكى ئايشە بېگىمنى يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقان خەۋپ-خەتەر گىردابىغا تاشلاپ كېتىشنى ئۆز شەنىگە مۇناسىپ كۆرمەسلىكىدىن ئىدى.

— خانزادە بېگىمنى دۈشمەنگە ئالدۇرغىنىمىز ئازمۇ؟ — دېدى بابىر، — شۇنىڭ تاپا-تەنىسىمۇ ماڭا يېتىپ ئاشىدۇ، بېگىم! ئەمدى سىزنى مۇنداق بالالاردىن يىراققا ئېلىپ كەتمەكچىمەن!

— ھازىر مەن ئۈچۈن تاشكەنتتىن تىنچ جاي يوق! — بۇنىڭ ھەممىسى ۋاقىتلىق تىنچلىق، ئىشىنىڭ! كۆپ ئۆتمەي شەيبانىخان بۇ يەرگىمۇ باستۇرۇپ كېلىدۇ!

— مەن ئاچامنىڭ قاننى ئاستىدا ھېچ نەرسىدىن قورقمايمەن! دەرگاھىڭىزدىن ئادا-جۇدا بولۇپ كېلىپ، ئاچامنىڭ يېنىدا يەنە تىرىلدىم!

— مېنىڭ دەرگاھىمدا قىيىنلىقلارنىڭ راست. لېكىن... ياخشى كۈنلىرىمىزمۇ بولغان ئىدىغۇ!... ئىنساپ بىلەن بىر ئەسلەپ بېقىڭ!...

ئايىشە بېگىمنىڭ بارلىق ئەلەملىرى يېنىكلەپ، خاتىرىسى خۇنۇك-
لىشىپ تۇرغان شۇ دەقىقىلەردە بىرەر مۇ ياخشى كۈن ئېسىگە
چۈشمىدى.

— دەرگاھىڭىزدا قاچان ياخشى كۈن كۆرۈپتىمەن، مىرزىم؟
داۋاملىق سەپەر! داۋاملىق تەھلىكە! داۋاملىق سەرسانلىق!
داۋاملىق مېھرىسىزلىك!

بابىر ئايىشە بېگىمدىن بۇنچىلىك ئادالەتسىز گەپ كۆتمىگەنىدى.
ئۇ سەمەرقەندنى بىرىنچى قېتىم ئالغىنىدا ئايىشە بېگىم "نىجاتكار-
مىزغا" دەپ سوۋغا ئەۋەتمىگەنىدى؟ كېيىنكى غەلبىسىدە "پەخىر-
لىنىمەن" دەپ پىچىرىلغان كىم ئىدى؟ بابىر بۇلارنى ئەسلەپ
ئولتۇرۇشنى ئۆزىگە ئەپ كۆرمىدى. دە، خوتۇنغا ھەيرانلىق بىلەن
نىكىلىپ:

— ئەجەبا ھەممىسىنى ئۇنتۇدىڭىز؟! — دېدى.

— ياق، كۆرگەن ئازاب-ئوقۇبەتلىرىمنى ئۆمۈرۋايەت
ئۇنتۇمايمەن!

— پەقەت ئازاب-ئوقۇبەتنى؟! —

— بۇ ئازمۇ؟ ئاز بولسا، خورلىنىپ يىغلىغانلىرىمنىمۇ ئۇن-
تۇمايمەن! ئەمدى قالغان ئۆمرۈمنى ئاچامنىڭ ئۆمرىگە دۇئا قىلىپ
ئۆتكۈزۈمەن. سەرگەردانلىق يېتەر! خورلۇق يېتەر! مەنمۇ شاھ
قىزىمەن!

بابىر ئالتۇن كەمەرىگە ئېسىلغان بۇلغارى قاپچۇغىنى تىترىگەن
قوللىرى بىلەن ئېچىپ، نېمىنىدۇ ئاختۇردى، ئەمما تاپالمىدى.
كېيىن زوۋان سۈرمەي تاشقىرىغا چىقتى. دە، مۇلازىملىرى تۇرىدىغان
خانغا چىقتى.

دەستارپېچ ئەتسى بولىدىغان قوبۇل مۇراسىمى ئۈچۈن بابىرنىڭ شاھانە كىيىملىرىنى ساندۇقتىن ئېلىپ، دەزماللاۋاتاتتى. ئالتۇنلار، قىممەت باھالىق گۆھەرلەر بىلەن بېزىتىلگەن يىپەك كىيىملەر، ھازىرلا خوتۇنى ۋە قېيىن ئىگىچىسىدىن ئاڭلىغان تەكەللۇپسىز گەپلەر بابىرنىڭ ئەلىمىنى يەنىمۇ ئاشۇرۇپ كۆرسەتكەندەك بولدى. شۇنىڭ ئۈستىگە قاسىمبەگ بابىرغا ئۇدۇل كېلىپ شىكايەت قىلدى:

— خان شىغاۋۇلى ئەتسى قوبۇل مۇراسىمىدا جانىبەگ سۇلتاننى سىزدىن يۇقىرىراققا ئولتۇرغۇزماقچىمىش! بۇ نېمە دېگەن قارا يۈزلۈك! سىز دېگەن پادىشاھ-دە! ئەجەبا چۆلدە ياشايدىغان بىر بەگنى سىزدىن ئارتۇقراق ئىززەتلەشسە؟

قاسىمبەگ ھېلىمۇ ئۆزىنى بابىرنىڭ ئىشىك ئاغاسىدەك تۇتاتتى ۋە ئۇنىڭ ئىززەت-ئابرويىنى ھىمايە قىلىشنى ئۆزىنىڭ بۇرچى دەپ بىلەتتى. خان بۈگۈن بابىرنى قوبۇلخانىسىدا ساقلىتىپ قويۇپ، شەيبانخاننىڭ ئەلچىسى بىلەن شەترەنج ئويناپ ئولتۇرغاندىمۇ چۆلدە ياشايدىغان سۇلتاننى جىيەنىدىن يۇقىرى قويغان ئەمەسمىدى؟ بىر كۈندە شۇنچە كەمسىتىش! ئەتىگە مۇنداق ئۇششاق-چۈششەك كەمسىتىشلەر يەنىمۇ كۆپىيىشى ئېنىق. بۇنىڭ ھەممىسىگە چىداپ، بېقىندى بولۇپ يۈرۈشكە چىدىغۇچىلىكى قالمىغانلىقىنى ئەمدى ئېنىق سەزگەن بابىر:

— ياق! — دېدى، — ھەممىسىدىن كەچتىم! جانابى قاسىمبەگ، مەن ئەمدى شاھ ئەمەسمەن! كېرەك ئەمەس ماڭا خان قوبۇلى! بەس! تاشلاڭلار ھەممىسىنى!

بابىر دەستارپېچنىڭ قولىدىكى ئالتۇن بېزەكلىك توننى يۇلۇۋېپ-لىپ يەرگە ئاتتى. نېرىراقتا گۆھەر ۋە ياقۇتلار بىلەن بېزەلگەن

شاھانە سەللە تۇرغاندى، بابىر سەللىگە قادالغان ئىككى گۆھەر دانىسىنى — بىر چاغلاردا ئايشە بېگىم بەرگەن سوۋغىنى تارتىپ يۇلۇۋالدى. كېيىن سەللىنى ئىشىككە قارىتىپ ئاتتى. سەللە چۇۋۇلۇپ كېتىپ، بىر ئۇچى بوسۇغىغا بېرىپ چۈشتى.

قاسىمبەگ نېمە قىلىشنى بىلمەي بابىرنىڭ يەلكىسىگە قولىنى قويدى:

— ئەمىرزا دەم، سىزگە نېمە بولدى؟ ئەمىرزا دەم!
رەڭگىدە قان قالمىغان بابىر ھاسىراپ خىتاپ قىلدى:
— بۇنىڭدىن كېيىن مەن بىر دەرۋىش بولۇپ كۈن كۆرمەك-
چىمەن! جانابى قاسىمبەگ، ئانامغا ئېيتىڭ! مەن ھازىر ئۆرەتۈپىگە
كېتىمەن! يۈز قۇشقاچقا بىر چالما! تاجۇتەخت دەۋاسىدىن
ۋازكەچتىم! كىم شۇنىڭغا قوشۇلسا، مەن بىلەن ماڭسۇن! قالغانلارغا
رۇخسەت!

بابىر سەللىدىن يولۇپ ئالغان ئىككى تال گۆھەرنى سىقىملىغىنىچە ئوردا ھويلىسىغا چىقتى. "سۆيىمگەن خوتۇنىڭىز سىزگە نېمىگە لازىم" دېگەن سۆزلەر يېڭىباشتىن قۇلىقىغا ئاڭلاندى. راستتىنلا يۇلتۇزى يۇلتۇزغا توغرا كەلمىگەن بېگىمنى ئەمدى ئۆز ئىختىيارىغا قويۇۋېتىشى مۇۋاپىق ئەمەسمۇ؟ ئەمما بۇ بېگىم ئەمدى تىل چىقىرىپ، شۇنچىۋالا ئاچچىق سۆزلەرنى ئېيتىشى، ئېرىدىن بىرمۇ ياخشىلىق كۆرمىدىم دېيىشى، بابىرنىڭ يۈرەك يارىلىرىغا سېپىلىگەن تۈزدەك ۋۇجۇدىنى ئېچىشتۇرماقتا ئىدى. ئۇ ئۆز خانىسىغا كىرىپ قەغەز ۋە دەپتەرلىرى ساقلىنىدىغان ساندۇق تەكتىدىن ئايشە بېگىم بىر چاغلاردا يىپەك بىلەن تىككەن كىچىك خالتىنى ئىزدەپ تاپتى. يىللار داۋامىدا خالتىنىڭ ئاق رەختى سارغىيىپ، خىرەلەشكەن،

ئەمما قىزىل يىپەك بىلەن تىكىلگەن "نىجاتكارىمىزغا" دېگەن كەشتىلەنگەن خەت ئەسلىدىكى پېتى تۇرغانىدى. بابىر گۆھەرلەرنى خالىتىغا سېلىپ، ئايشە بېگىمنىڭ ئالدىغا باردى:

— بېگىم، سىز مېنى نىجاتكار بىلىپ، بۇ گۆھەرلەرنى "تەختكە چىققاندا تاجىغا قاداڭ چىقسۇن" دەپ ئەۋەتكەنىدىڭىز، ھازىر مېنىڭ تاجۇتەختىم يوق... شاھلىق دەۋاسىدىنمۇ پۈتۈنلەي ۋازكەچتىم. دەرۋىش بولۇپ تاغلارغا چىقىپ كەتمەكچىمەن. سىز بولسىڭىز شاھ قىزىسىز... ئېلىڭ گۆھەرلىرىڭىزنى!... بەلكى يەنە باشقا بىرەر... نىجاتكارىڭىزغا سوۋغا قىلىۋىرسىز!

ئايشە بېگىم خالىتىنى ئېلىۋېتىپ، ئاچچىق بىلەن جاۋۇلداپ دېدى:

— مېنى يەنە تاشلاپ كېتىدىغان بولسىڭىز جاۋابىمنى بېرىپ كېتىڭ!

— شۇنداقمۇ؟ ئاجراشماقچىمۇسىز؟

— ھە! ئاجرىشمەن!

— بولمىسا... بۈگۈندىن باشلاپ ماڭا خوتۇن ئەمەسىز! بېشىڭىز

ئوچۇق! شەرىئەت بويىچە ئۈچ تالاقسىز!

2

ئۆرەتۆپەنىڭ جەنۇبىدىكى تۈركىستان تىزما تاغ ئېتەكلىرىگە باھار خېلى كېچىكىپ كەلدى. ھەمەل ئېيىنىڭ ئاخىرلىرىدا دالىلارغا قوش چىقتى. قارلىق پىرىياخ چوققىسىنىڭ تەكتىدە تۆت تەرىپى ئېگىز دۆڭلۈكلەر بىلەن ئورالغان شامال تەگمەيدىغان دەھكەت قىشلىقىدا ئۆرۈكلەر سەۋر ئېيىغا بېرىپ ئاندىن چېچەكلىدى.

قىشلاقنىڭ كۈنپېتىش تەرىپىدە ئېگىز دۆڭلۈككە چىقىدىغان
تىك يول - بورۇز بار. بورۇز شۇنچىلىك ئېگىزكى، ئۇنىڭ ئۈستىدىن
دەھكەتكە قارىسا قىشلاق تېرەن بىر چوڭقۇرلۇقنىڭ تۈۋىگە جايلاش-
قاندەك كۆرۈنەتتى.

بورۇزدىن يۇقىرىدىكى تۈزلەڭ دالدا تاھىر يالىڭا ياغ بولۇپ،
ئۈكۈز بىلەن يەر ھەيدىمەكتە. سەمەرقەندتىن تاھىرغا قوشۇلۇپ
نەۋكەر بولۇپ كەلگەن بىر قۇلىقى كېسىك مەمەت بولسا تېخى
ھەيدەلمىگەن بوز يەرگە غۇلاچلاپ ئۇرۇق چاچماتتا. ئۇمۇ يالىڭا-
ياغ بولۇپ ئىشتان پۇشقىقىنى تۈرۈۋالغان. ئۇلاردىن نېرىراقتا
ئۈچ - تۆتچە دەھكەتلىك تاجىك دېھقانلارمۇ يەر ھەيدەپ ئاشلىق
تېرىۋاتىدۇ. يەر يۇمشاق، ھاۋا يېقىملىق، ئىشنىڭ ئۈنۈمى ياخشى.
شۇنىڭ ئۈچۈن ھەممىسىنىڭ روھلىرى كۆتۈرەڭگۈ. شۇنچە ۋاقىت
ئۇرۇش - جېدەل ئىچىدە يۈرۈپ، دېھقانچىلىق كەسپىنى سېغىنغان
تاھىر ئەمدى يايىپ يەر ھەيدەيتتى ۋە ئانچە - مۇنچە غىڭشىپ
ناخشا ئېيتىپ قوياتتى.

بورۇزدىن پىيادە چىقىپ كەلگەن بابىر تاغدا قوي بېقىپ
يۈرگەن، دالدا قوش ھەيدەۋاتقان ياش يېلىڭ - يالىڭاچلارغا
قاراپ بىرنەرسىدىن تەئەججۈپلەندى. تاغۇتاشقا ئاياغ كىيىمى
چىدىمىغىنى ئۈچۈن كەمبەغەللەرنىڭ كۆپچىلىكى يالىڭاياغ
يۈرەتتى. ئۈستىباشلىرىمۇ يېلىڭ، لېكىن روھلىرى تېتىك، قورسىقى
تويۇپ تاماق يېيىشە كەيپى خۇش.

بابىر ئۆزىنى شۇ ياشلارغا سېلىشتۇراتتى: ئۇنىڭمۇ تۆت ئەزاسى
ساق، ئۆزى كۈچكە تولغان يىگىرمە ياشلىق يىگىت، قىشلاق
يىگىتلىرىدىن كەملىكى يوق. لېكىن نېمىشقا ئۇ بۇنچىلىك غەمكىن؟

مانا بۇ ئۇلۇغۋار تاغلار باغرىدا نېمىشقا ئۇ گۈزەل تەبىئەتنىڭ تىرىك بىر بۆلۈكىدەك يايىرىيالمايدۇ؟

ھەممە گەپ يالڭايغ يۈرۈشتە بولغىنىدەك، بابىر ئورۇپ تىكىلگەن ئۆتۈكىنى يېشىپ ئېتىز قىرغىقىغا قويدى. دە، ھەيدەلگەن يەر ئۈستىدە يالڭايغ يۈرۈپ كۆردى.

تۇپراق مەخمەلدەك يۇمشاق، ئۇنىڭدىن باھار ۋە ياشلىقنىڭ ھىدى كېلەتتى. ئادەمنىڭ تۇپراقتىن يارىتىلغانلىقى ھەققىدىكى رىۋايەت ئەسكە چۈشەتتى.

نەۋكەرلەر ۋە دېھقانلار بابىرنىڭ يالڭايغ يۈرگىنىنى ئاۋۋال چاقچاققا يۆلەپ كۈلۈشتى. كېيىن بابىر ئۆتۈكىنى ئېتىز قىرغىقىدا قالدۇرۇپ دەھكەتنىڭ بورۇزىدىن يالاڭغىداق چۈشۈپ كېتىۋات-قىنىنى كۆرۈشتى. دە، ھەيران بولۇشتى.

بورۇزنىڭ ئۇششاق تاشلىرى بابىرنىڭ تاپانلىرىغا پاتاتتى، تىك جايلىرىدىن چۈشۈۋاتقاندا قىرلىق تاشلار پۇتغا تىكەن بولۇپ كىرىپ كېتىۋاتقاندا ئاغرىتاتتى. لېكىن بابىر چىشىنى چىشىغا چىشلەپ ئاغرىققا چىداپ كېتىۋاتاتتى.

بورۇزنىڭ يېرىمىغا چۈشكەندە كەينىدىن ئۆتۈكىنى قولغا ئېلىپ، سەكرەپ-سەكرەپ تاھىر يېتىپ كەلدى:

— ئەمىرزادەم، ئۆتۈكىنى كىيىڭ! توختاڭ. بۇ تاشلار پۇتىڭنى يارا قىلمسۇن!

بابىر توختاپ، تاھىرنىڭ تاپانلىرى قارايدىغان چوڭ-چوڭ پۇتلىرىغا قارىدى:

— سىزنىڭ پۇتىڭىز جاراھەتسىزغۇ؟

— ھە، ئەمىرزادەم، بىز ئۆگىنىپ كەتكەن.

— مەنمۇ ئۆگىنىشنى خالايمەن.

— نېمە ئۈچۈن؟

— سىلەرگە ھەۋىسىم كېلىدۇ، — دېدى بابىر يولىنى داۋام قىلىپ. تاهىر ئۇنىڭدىن سەل كېيىنرەك كېتىپ بېرىپ كۈلدى:

— ئەمىرزادەم، پادىشاھنىڭ نەۋكەرگە ھەۋىسى كېلىشى مۇمكىن

ئەمەس.

بابىر تاهىردىن سەل رەنجىپ:

— سىزمۇ ماڭا ئىشەنمىدىڭىزمۇ؟ — دېدى، — تاشكەنتتە پادىشاھ.

لىق دەۋاسىدىن ۋازكەچكىنىمنى ئېيتقاندىمغۇ!

بۇ ھادىسىگە قاسىمبەگمۇ، باشقا كۆپچىلىك بەگ ۋە نەۋكەرلەرمۇ ئاچچىق بىلەن مۇنداقلا ئېيتىلغان گەپ " دەپ قاراشقان ۋە شۇ ئىككى يۈز ئەللىك كىشىنىڭ ھەممىسى قۇتلۇق نىگارخانىم بىلەن بىللە بابىرنىڭ كەينىدىن دەھكەتكە كېلىشكەندى.

تاهىر ئېغىر نەپەس ئالدى. — دە:

— ئەمىرزادەم، مەن سىزگە ئۆزەمدىنمۇ ئارتۇق ئىشىنىمەن —

دېدى، — ئەمما سىزنىڭ شاھلىق تەشۋىشىدىن قۇتۇلۇشىڭىز مۇمكىن

ئەمەس.

— نېمە ئۈچۈن؟ شاھزادىلەرنىڭ تاجۇتەختىسىز ئۆتكەنلىرى

يوقمۇ؟

— بار. ئەمما سىز ئۇنداقلاردىن ئەمەسىز.

— ئەمما مەن تاجۇتەختنىڭ بىۋاپالىقىنى بىلگەنلەردىنمەن.

شاھ جەمىشىدەك، ئىسكەندەر زۇلقەرنەيندەك تاجدارلارمۇ يىغقان

دۆلەت، مال ۋە دۇنيالىرىنى تاشلاپ، قەبرىگە بىرلا كىپەن بىلەن

كەتكەن ئەمەسمۇ؟

تاھىر يېقىندا تاغنىڭ نېرسى تەرىپىدىكى ئاببۇردان قىشلىقىغا بارغانلىقىنى ئەسلىدى.

بابىرنىڭ تاجۇتەختتىن ئىخلاسى قايتقانلىقى چاقچاق ئەمەس بولسا كېرەك، چۈنكى شاھ جەمىشەندىكى تىلىدىن تاجىكچە شېئىر يېزىپ، ئۇنى چاشما بويىدىكى تاشقا ئويدۇردى. تۆت قۇرلۇق شېئىرنىڭ ئىككى قۇرى تاھىرنىڭ ئېسىدە تۇرۇپتۇ:

گىرىقتىم ئالەم بە مەرددىيۇ زور،

ۋە لېكىن نەبۇردىم باخۇد بەگور^①.

ئالەمنى بېسىۋالغان جاھانگىرلارنىڭ سەلتەنتىمۇ ئامانەت، ئۆزلىرى دۇنيادىن كېتىشى بىلەن تۈگەيدۇ. لېكىن شائىرنىڭ ياخشى سۆزلىرى تاشقا پۈتۈلگەن ھەرپلەردەك ئەسىرلەر داۋامىدا ئۆچمەيدۇ. شۇنداق ئىكەن، بابىر قالغان ئۆمرىنى شائىرلىققا بېغىشلىسا ياخشى ئەمەسمۇ؟

— مەن جان دەيتتىم، لېكىن بەگلەر سىزنى قويۇۋەتمەيدۇ، — دېدى تاھىر.

— بەگلەرگە ئىجازەت بېرەرمىز، كېتىشە.

بابىر شۇ سۆزىنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالىشىنى يالىڭاياغ يۈرۈش بىلەن ئىسپات قىلماقچى بولغاندەك، يەنە ئۇششاق تاشلار ئۈستىدىن

---

① "ئالەمنى مەردلىك ۋە زورلۇق بىلەن ئالدۇق، لېكىن ئۆزىمىز بىلەن بىللە گۆرگە ئېلىپ كەتمدۇق". بابىر 1502 - يىلدا تاشقا ئويدۇرغان بۇ قۇرلارنى ئارىدىن 452 يىل ئۆتكەندىن كېيىن 1954 - يىلدا تاجىك ئالىمى ئا. مۇختاروۋ ئاببۇردان قىشلىقىدىكى بىر قۇدۇقتىن تېپىپ ئالىدۇ. تاشقا ئويۇلغان بۇ شېئىر ھازىر دۈشەنبەدە مۇزېيدا ساقلانماقتا.

يالىڭايغا يۈرۈپ كەتتى. بىراق ئۇنىڭ قىيىنلىقى كېتىۋاتقانلىقى
پۈكۈلۈپ مېڭىشىدىن سېزىلەتتى. تاھىر ئۇنى قوغلاپ يەتتى - دە:
- ئەمىرزادەم، ئۆتۈكىنى كىيىڭ، - دېدى، - يالىڭايغلىقىنى
ھەۋەس قىلماڭ. خۇدا سىزنى ھېچ ۋاقىت بۇ ھاللارغا سالمىسۇن.
- قايسى ھاللارغا؟

- يالىڭايغلارنىڭ ئەھۋالىغا چۈشمەڭ!

- ئەجەبا! يالىڭايغلار ئادەم ئەمەسمىدى؟

- ئادەم، لېكىن سىز شاھ بولۇپ تۇغۇلغانسىز!

- ئۇ ھالدا، شاھ ئادەم ئەمەسمۇ؟

تاھىر جاۋاب تاپالماي قالدى. ئۇ شاھ بىلەن نەۋكەرلەر ئارىسىدا
تاغدەك ئېگىز تام بارلىقىنى بىلەتتى، بابىرنىڭ بۇ تامدىن
بىر سەكرەپ ئېشىپ ئۆتمەكچى بولۇۋاتقىنى غەلىتە تۇيۇلاتتى.
تاھىرنىڭ نەزىرىدە، بابىر قايتا شاھ بولۇشتىن ئۈمىدىنى
ئۈزگەنلىكى ۋە چۈشكۈنلۈككە ئۇچرىغىنى ئۈچۈن شۇ سۆزلەرنى
ئېيتىۋاتىدۇ.

- ئەمىرزادەم، ئەگەر سىز شاھلىقتىن شائىرلىقنى ئەۋزەل
كۆرسىڭىز، ئۇنىڭدا مەنمۇ... ئەھلى ئايالىم بىلەن تىنچ بىر بۇلۇڭدا
دېھقانچىلىق قىلىپ، سىزگە ساداقەت بىلەن ئۆمۈر ئۆتكۈزگەن
بولاتتىم... لېكىن، بۇنىڭ ئىلاجى بولماس...

بابىر ئۆتۈكىنى تاھىرنىڭ قولىدىن ئالدى.

- سىز قايتىڭ، - دېدى تاھىرغا، - ئەمما بۇ سۆزلەر ئارىمىزدا

قالسۇن. كېيىن يەنە مەسلىھەت قىلارمىز. مېڭىڭ!

تاھىر بورۇزدىن قايتىپ چىقىۋېتىپ، بابىرنىڭ ئۇنىڭغا ئۆزىنى

يېقىن تۇتۇپ شۇنچە غەلىتە سۆزلەرنى ئېيتقىنىدىن كۆڭلى

كۆتۈرۈلۈپ كۈلۈپ قويدى. بىراق بابىر بىر بۇلۇڭدا تىنچىمىنا ياشايدىغان مىسكىن تەبىئەتلىك ئادەملەردىن ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ يالىڭاياغ مېڭىشقا ئۆگەنمەكچى بولغىنى بولسا تاھىرغا شائىرانە بىر شوخلۇق بولۇپ كۆرۈنەتتى.

تاھىر بورۇزنىڭ ئۈستىگە چىققاندا كەينىگە ئۆرۈلۈپ قارىدى. بابىر ھامان ئۆتۈكىنى قولغا ئېلىپ تۆۋەنلەپ كېتىپ باراتتى. تاھىر ئۇنىڭ چىداملىقلىقىغا تەن بېرىپ: "لېكىن سۆزىدىن قايتمايدىغان ئادىتىمۇ بار!" دەپ قويدى.

بابىر پۇتىنىڭ بىر - ئىككى جايى قاپىرىپ سويۇلغىنىنى سەزسىمۇ ئاغرىقىغا چىداپ، قىشلاقنىڭ بېرىقى چېتىدىكى بۇلاق بويىغىچە يالىڭا-ياغ ماڭدى. ئۇنىڭدىن نېرىراقتا يۇمشاق تۇپراقلىق چىغىر يول بار ئىدى. لېكىن قىشلاق ئادەملىرى ئۇنىڭ يالىڭاياغ ماڭغىنىنى كۆرۈپ، ئېگىز - پەس سۆز قىلىشلىرى مۇمكىن ئىدى.

ئۇنىڭغا ئۆيىنى بەرگەن قىشلاقنىڭ ئاقساقلىمۇ، بەگ ۋە مۇلازىملارمۇ "مىرزا ھەزرەتلىرى" دەپ، بابىرغا ھەمىشە تەزىم قىلىشاتتى. ئەگەر بابىر كەمبەغەل دېھقانغا ئوخشاپ يالىڭاياغ يۈرسە، ئۇلار ئاددىي يالىڭاياغقا تەزىم قىلغاندەك كۆرۈلۈپ، ئىززەت - ھۆرمىتىگە تاقىلىشى ۋە خاپا بولۇشلىرى مۇمكىن ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن بابىر مەنسەپدارلار ئۇچرايدىغان جايلاردىن ئادەت - تىكىدەك ئۆتۈك كىيىپ ئۆتەتتى - دە، دەھكەتنىڭ ئەتراپىدىكى يانپىغىرلارغا بارغاندا، يەنە يالىڭاياغ بولۇۋالاتتى. پۇتىغا پېتىپ ئازار بېرىدىغان بۇدۇر - چوقۇر تاشلار، چاتقاللار دىلىنى كۆيدۈرۈ - ۋاتقان ئەلەملىك ئويلارنىڭ تەپتىنى ئالىدىغاندەك بولاتتى. كۈنلەر ئۆتۈشى بىلەن ئۇنىڭ تاپانلىرى كۆن چەمدەك قېلىنلىشىپ، تاش -

پاشلار، يامغۇر - يېشىنلار كار قىلمايدىغان بولۇپ كەتتى.

* * *

دەھكەتتىن ئۈچ - تۆت چاقىرىم تۆۋەندە قارەزاۋ دەپ ئاتىلىدىغان ئېگىز يارلار تەكتىدىن ئادەمنى ئاققۇزىدىغان چوڭ ئاقسۇ ئېقىپ ئۆتىدۇ. بۇ سۇنىڭ ئوڭغا بۇرۇلۇپ، يېپىلىپ ئاقىدىغان ئاستاراق بىر جايدا كېچىك بار.

تاغ باغرىنى بويلاپ ئۆتكەن چىغىر يول بىلەن ئارچىلار ئارد - سىدىن مېڭىپ كېلىۋاتقان بابىر چۈشكە يېقىن ئاقسۇنىڭ شۇ كېچىكى ئالدىدىن چىقتى ۋە دەريادىن ئۆتۈپ كېلىۋاتقان يىگىرمىچە قوراللىق ئاتلىقلارغا دۇچ كەلدى. ئالدىدا نېپىز چەكمەن ۋە قىزىل بۆك ئىيگەن قاسىمبەگ، ئۇنىڭ ئەگەشتۈرۈپ كەتكەن نەۋكەرلىرىمۇ نونۇش.

بابىر ئۇلارغا يالىڭايىغ يۈرگىنىنى كۆرسەتكۈسى كەلمىدى - دە، يولدىن چىقىپراق، ئېگىز بىر ئارچىنىڭ سايىسىگە بېرىپ ئولتۇردى.

لېكىن بۇ ئارىدا قاسىمبەگمۇ ئۇنى كۆرۈپ قالدى. كېچىكتە قارىغىچە ھۆل بولغان ئېتىنى بابىردىن ئازراق نېرىدا توختىتىپ، چاپسان يەرگە چۈشتى. نەۋكەرلەرمۇ بابىرنى ھۈرمەت قىلىپ ئوپۇل - توپۇل ئاتتىن چۈشۈشتى. قاسىمبەگ ئېتىنىڭ چۇلۇۋۇرىنى نەۋكەرلىرىگە بېرىپ، ئېگىلىپ تەزىم قىلغان پېتى بابىرغا يېقىنلاشتى. مۇسبەتلىك ئاۋاز بىلەن دېدى:

— ئەمىرزادەم، بىر قوشۇق قېنىمدىن كېچىك! يەنە بىر شۇم خەۋەر! ...

بابىرنىڭ خىيالى تاشكەنتكە كەتتى. قاسىمبەگ ئۈچ ئايدىن

بۇيان ئاشۇ تەرەپلەردە يۈرگەندى. بابىرنىڭ تاغىسى مەھمۇدخان شەيبانىخاننىڭ ئەلچىسى شەرىپىگە زىياپەتلەر بېرىپ يۈرۈپ، ئاخىرى خان بىلەن پۈتۈم تۈزگەندى. بۇ پۈتۈمگە بىنائەن شەيبانىخان ئۆرەتۈپىنى مەھمۇدخانغا بېرىپ، ئۆزى ھىسارغا قوشۇن تارتىپ كەلگەندى. پۇرسەتتىن پايدىلانغان مەھمۇدخان ئۇكىسى ئالىچەخان بىلەن بىللە پەرغانە ۋادىسىدىكى ئەھمەد تەنبەلگە قارشى ئۇرۇش ئاچقاندى. ئۇلار ۋادىنى ئەھمەد تەنبەلدىن تارتىۋېلىپ، تاشكەنت خانلىقىغا قوشماقچى ئىدى. شەيبانىخان دەسلەپ بۇ نىيەتكە قوشۇلغاندى. ئەمدى سۆزىدىن يېنىۋالغانمىدۇ؟! — نېمە بولدى؟ سۆزلەڭ!

— شەيبانىخان نومۇسىزلىق بىلەن سۆزىدىن يېنىۋاپتۇ، ئەمىر-زادەم! تاغلىرىڭىز پەرغانە ۋادىسىدا ئەھمەد تەنبەل بىلەن ئالتە ئاي ئېلىشىپ، ئۇنى يېڭەلمەي، نۇرغۇن تالاپەت بېرىپ، ئاجىزلىشىپ قالغان پەيتتە شەيبانىخان پۈتۈمنى بۇزۇپ، كۈتۈلمىگەندە كەينىدىن باستۇرۇپ كېلىپتۇ! ئالدىدا ئەھمەد تەنبەل قوشۇنى، كەينىدە يالغان ئىتتىپاقچى شەيبانىخان قوشۇنى! تاغىڭىز بۇ ئىككى بالانىڭ ئوتتۇرىسىدا قېلىپ تارمار بولۇپتۇ! شەيبانىخان ئۇنى ئەسىر ئالغانمىش!

بابىر جايدا ئولتۇرالمى ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى.

— يا ئەلەزەر! تاشكەنتمۇ كەتتىمۇ-ھە؟

— ھەي، سورىماڭ، ئەمىر زادەم! تاشكەنتتە ئىككى مىڭ قوغدىغۇچى ئەسكەر بار ئىدى. ئالتە ئايغا يەتكۈدەك زاپاس بار ئىدى! قورغانىنى قاتتىق تۇرۇپ مۇداپىئە قىلسا بولاتتى. بىراق ئەسىر چۈشكەن مەھمۇدخان ناھايىتى ئۇياتلىق بىر ئىش قىپتۇ.

شەيبانىخان ئۇنى قەتل قىلدۇرماقچى بولغاندا، مەھمۇدخان: "قېنىمدىن كېچىك، نېمە تەلپىڭىز بولسا بېجىرەي" دەپتۇ. شۇ ۋاقىتتا شەيبانىخان، تاشكەنتتىكى قوغدىغۇچى ئەسكەرلىرىڭىزگە بۇيرۇق يېزىپ ئەۋەتىك، قورغاننى جەڭسىز تاشلاپ چىقىپ كەتسۇن، ئەمما خەزىنە بىلەن ھەرەم قورغاندا قالسۇن، دەپ شەرت قويۇپتۇ. جان تاتلىق كېلىپ، مەھمۇدخان بۇ شەرتنى قوبۇل قىپتۇ.

— پۈتۈن ھەرەم شەيبانىخاننىڭ قولىغا چۈشۈپ كېتىپتۇمۇ؟! — ھە، ئەمىرزادەم، غالىبلار قوغدىغۇچىسىز قالغان تاشكەنتتە ئۈچ كۈن خەلقنى بۇلاپتۇ! تاغىڭىز مەھمۇدخاننىڭ ئەڭ چىرايلىق سىڭلىسى دۆلەت بېگىم شەيبانىخاننىڭ ئوغلى تۆمۈر سۇلتان ھەردىمگە ئۈچىنچى خوتۇنى بولۇپ كىرىپتۇ. ئەللىك ئۈچ ياشلىق شەيبانىخاننىڭ ئۆزى مەھمۇدخاننىڭ ئون ئالتە ياشلىق گۈزەل قىزى موغۇل خانىمنى نىكاھلاپ ئېلىپتۇ! مەھمۇدخاننىڭ ئەتىۋارلىق خوتۇنى رازىيە سۇلتان بېگىم ئىلگىرىكى ئەلچى جانىبەگ سۇلتانغا غۇنچەچى قىلىپ نىكاھ قىلىنىپتۇ! بۇلتۇر خانزادە بېگىم ئۈچۈن بىزگە شۇنچە تەنە-مالامەت قىلغان مەھمۇدخان ئەمدى ئەتىۋارلىق خوتۇننى، قىزىنى، سىڭلىسىنى ئۆز جېنى ئۈچۈن مۇنچىلىك شەرمەندىلىك ئەھۋالغا سالغىنى پۈتۈن ئەل-ئۇلۇسنىڭ نەپرەتىنى قوزغايتۇ!

بايىرنىڭ خىيالى ئايىشە بېگىمگە كەتتى. ئۇنىڭدىن كۆڭلى قېلىپ ئاچرىشىپ كەتكەن بولسىمۇ، لېكىن بىر چاغلاردا تۇنجى ياشلىق مېھرى بىلەن سۆيگەن خوتۇننىڭ شەيبانىخاننىڭ ھەرىمىگە چۈشۈش ئېھتىمالى ئونى دەھشەتكە سالدى. ئاچىسى خانزادە بېگىمنىڭ شەيبانىخان ھەرىمىگە چۈشكىنى ئازمۇ؟

بايىر قاسىمبەگكە دەھشەتكە تولغان كۆزلىرىنى تىكىپ

سوردى:

— ئايشە بېگىم... ئېگچەم خانزادە بېگىمنىڭ كۈندىشىگە ئايلە-

نىپ قالغانىدىمۇ؟!

— ياق، ئەمىرزادەم! قايسى تىل بىلەن ئېيتاي، ئايشە

بېگىمنى خاننىڭ تاغىسى — ئەللىك بەش ياشلىق كۆچكىنچى خانغا

توقال خوتۇن قىلىپ نىكاھلاندىمۇ؟!

بايىر يۈزىنى قوللىرى ئارىسىغا ئېلىپ ۋارقىراۋەتتى:

— ۋاي، بۇ نېمىدېگەن رەزىللىك؟ نېمىدېگەن شەرمەندىلىك؟!

قارا كۆزلىرىدىن ئۇچقۇنلار چېچىپ بايىرغا ئاچچىق سۆزلەرنى

ئېيتقان ئاشۇ رازىيە سۇلتان بېگىم بۈگۈن جانىبەگ سۇلتاننىڭ قۇچە-

قىدا! بۇ يوغان گەۋدىلىك مەككار بەگ مەھمۇدخان سارىيىدا ئەلچى

بولۇپ، خان بىلەن شەترەنج ئويناپ، ئاتايىن ئۇتقۇزۇپ يۈرگەن

چاغلرىدىلا ئۇنىڭ ئەتىۋارلىق خوتۇنىنى كۆزلەپ قويغان بولسا

ئېھتىمال. ئايشە بېگىمچۇ؟

قاسىمبەگ ھەسرەتكە تولغان ئاۋاز بىلەن سۆزىنى داۋاملاش-

تۇردى:

— كاشكى مەھمۇدخان شۇنچە ئۇياتلىق ئىشلارنى قىلىپ

تىرىك قالغان بولسىچۇ!

— تاغام ئۆلتۈرۈلۈپتىمۇ؟

— شەيبانىخان بىرىنچى قېتىمدا ئۇنى ئۆلتۈرمىگەن. لېكىن

ھېلىقى شەرمەندىلىكلەر بىلەن روھى جەھەتتىن ئۆلتۈرۈلگەندىن

بەتتەر قىلىپ ماۋەرائۇننەھر چېگرىسىدىن شەرققە — ئالتاي تەرەپكە

قوغلىۋەتكەن. بۇنىڭغا غەزىپى كەلگەن مەھمۇدخان شۇ تەرەپلەردە

ئۆزىگە تەرەپدار تېپىپ، قوشۇن توپلاپ شەيبانىخاندىن ئىنتىقام
ئېلىش ئۈچۈن يەنە سىر دەريا بويىغا كېلىدۇ. خوجەند يېنىدا ئىك-
كىنچى قېتىم جەڭ بولۇپ، مەھمۇدخان يەنە يېڭىلىدۇ. دە، ئىككى
ياش ئوغلى بىلەن ئەسىر چۈشىدۇ. بۇ قېتىم شەيبانىخان مەھمۇد-
خاننىڭ ئۆزىنىمۇ، ياش ئوغۇللىرىنىمۇ ئايىماي قەتل قىلدۇرۇپتۇ!
— يا ئەلەزەر! يارەبىي!...

بىر ۋاقىتلار بابىرغا مېھرىسىزلىك قىلىپ، ئەلەم قىلغان يېقىنلىرىنىڭ
تەقدىر تەرىپىدىن بۇنچىلىك شەپقەتسىزلىرىچە جازالىنىشى بابىرنى
قارا باسقاندەك ئېزىپ، گەرەخ قىلىپ قويدى. بابىر ئۇلاردىن
ھەرقانچە رەنجىگەندىمۇ بۇنداق ئېغىر جازالارنى ئۇلارنىڭ ھېچ
بىرىگە راۋا كۆرمەيتتى.

بابىرنىڭ رەڭگى تاتىرىپ، يۈز مۇسكۇللىرى تىترەۋاتقىنىنى
كۆرگەن قاسىمبەگ شۇم خەۋەر يەتكۈزگىنى ئۈچۈن يەنە بىر قېتىم
ئۆزرە سورىدى. بابىرنىڭ سەل ئوغىسىنى پەسەيتىدىغان چارە
ئىزدەپ:

— ئەمىرزادەم، قېنى، ئولتۇرۇڭ، مەرھۇملارنىڭ ئەرۋاھىغا
قۇرئان تىلاۋەت قىلايلى، — دېدى.

تىزلىرى بوشىشىپ زورغا ئۆرە تۇرغان بابىر ئارچا تېگىدىكى
بايقى جايىغا يېنىپ بېرىپ ئولتۇردى. قاسىمبەگ ئۇنىڭ ئۇدۇلىغا تىز
چۆكتى. نەۋكەرلەرمۇ كەينى-كەينىدىن يۈكۈنۈشتى. قاسىمبەگ
يېقىملىق يوغان ئاۋاز بىلەن قۇرئان سۈرىلىرىنى ئاھاڭلىق قىلىپ
ئوقۇپ، ئۇزاق تىلاۋەت قىلدى. دەريادەك بىر ھالەتتە ئاقىدىغان
بۇ ئاھاڭلار بابىرغا دۇنيانىڭ باقى ئەمەسلىكىنى، ئۆتۈپ تۇرغان
ھەربىر دەققە ئۆمۈرنىڭ قايتىپ كەلمەيدىغان نېمەت ئىكەنلىكىنى،

ھاياتنىڭ غەنىمەتلىكىنى ئەسلەتتى - دە، ئۇ ئۆزىنى سەل بېسىپ، يالڭايغانلىرىنى توننىڭ ئېتىكى بىلەن يېپىپ قويدى. تىلاۋەت تۈگەپ، يۈزلىرىگە پاتىپە قىلغاندىن كېيىن قاسىمبەگ نەۋكەرلىرىگە قولى بىلەن نېرىراق مېڭىپ تۇرۇش ئىشارىتىنى قىلدى. ئۇلار يىراقلىغاندىن كېيىن، بابىرغا يەنىمۇ يېقىنراق كېلىپ تىۋەن ئاۋاز بىلەن دېدى:

— شەيبانىزادىلەر بۇ غەلبىلىرىدىن قۇتراپ، ئەنجانغا كۆز تىكىۋېتىپتۇ. باسقۇنچىلار ئەتە - ئۈگۈن ئۆرەتۈپىگىمۇ كېلىپ قالدۇ. ئەمدى بۇ يەرلەردە يۈرۈش خەتەرلىك، ئەمىرزادەم. تاغ ئېشىپ ھىسارغا كېتىش كېرەك.

ھىسار ھۆكۈمدارى خىسراۋشاھ تەختىنى بابىرنىڭ بىر نەۋرە قېرىندىشى بايسۇنقۇر مىرزىدىن تارتىۋېلىپ، باشقا بىر تۆمۈرىزا - دىنى تەختكە دەۋاگەر بولمىسۇن، دەپ، كۆزىگە مىل تارتىپ كور قىلىۋەتكەندى. بابىر شۇنى ئەسلىدى - دە:

— مېنىڭ قارىدىن قېچىپ مۆلدۈرگە تۇتۇلۇشۇمنىڭ نېمە ھاجىتى بار، جانابى قاسىمبەگ؟ - دېدى.

— مېنىڭ مەقسىتىم باشقا، ئەمىرزادەم. كەمىنلىرى ھىسار بەگلىرى بىلەن بۇلتۇردىن بۇيان مەخپىي مۇزاكىرە ئېلىپ بېرىۋاتىمەن، ئۇلارنىڭ كۆپچىلىكى خىسراۋشاھتىن نارازى ئىكەن. ئۆزى بىر نەۋكەردىن چىققان تېگى پەس ھۆكۈمدار تەختكە ئولتۇرۇشقا ھەققى يوق. بارساق، ياخشى بەگلىرى سىزگە يان باسدۇ. — يەنە تەخت تالىشىشمۇ؟ ياق، جانابى قاسىمبەگ! مەن بۇ تالىشىشلاردىن ناھايىتى تويدۇم! ھازىر ماڭا تىنچ بىر بۇلۇڭ بولسا، دەرۋىشلەرچە ھايات كەچۈرسەم، شېئىرلار يازسام، شۇنىڭ ئۆزى

بەس! ...

قاسىمبەگ باياتىندىن بېرى كۆزىنى بابىرنىڭ يالىڭاياغلىرىدىن ئېلىپ قاچماقتا ئىدى. شاھزادىنىڭ بۇنداق يۈرۈشى ئۇنىڭغا ناھايىتى غەلىتە تۇيۇلاتتى.

— ئەمىر زادەم، سىز بىزنىڭ تەقدىرىمىزنىمۇ ئويلاڭ! ئىككى يۈز ئەللىك سادىق ئادىمىڭىز — بەگ، مۇلازىم ۋە نەۋكەرلىرىڭىز سىزگە ئامەت تىلەپ، ئاۋۋالقىدىنمۇ زور مەرتىۋىلەرگە يېتىشىڭىزگە ئىشىنىپ، تاغۇتاشتا سەرگەردان بولۇپ يۈرۈشى نېمە ئۈچۈن؟ قاسىمبەگنىڭ گېپىنىڭ تېگىدە "راستتىنلا دەرۋىش بولمەن دېسە — سىزگە مۇنچىۋالا بەگ نەۋكەرلەرنىڭ نېمە كېرىكى بار؟ نېمە ئۈچۈن رۇخسەت بەرمەيسىز؟" دېگەن مەنە ياتاتتى.

— سىز يەتكۈزگەن مۇدەھىش خەۋەرلەردىن كۆڭلۈم ۋەيران بولۇپ تۇرغان پەيتتە يەنە بىر مۈشكۈل گەپنى قوزغىدىڭىز، جانابىي قاسىمبەگ!

— ئەدەبىسىزلىگىم ئۈچۈن مېنى كەچۈرۈڭ!

— ئەمما سىز ھەقىقىسىز. مەن سىزدەك سادىق كىشىلەرنىڭ تەقدىرىنىمۇ ئۇنتۇماسلىقىم كېرەك. راستتىن ئېيتتىڭىز، جانابىي قاسىمبەگ، خىسراۋشاھنىڭ ئۆزىمۇ سىزنى خىزمەتكە چاقىرغانمۇ؟ — چاقىرغان. ئىككى نۆۋەت مەخسۇس ئادەم ئەۋەتكەن. بابىر قاسىمبەگنىڭ مەردانە يۈزىگە، قىرىق ياشقا بارماستىن ئاق چۈشۈشكە باشلىغان كالتە ساقال — بۇرۇتلىرىغا مەيۈس بىر نەزەر سالدى.

— سىزدىن مەھرۇم بولۇش مەن ئۈچۈن ناھايىتى مۈشكۈل! — دېدى ئۇ، — ئاتام ئۆلگەندىن بۇيان ماڭا ئاتىدەك غەمخورلۇق

قىلدىڭىز. مەن سىزدىن كۆرگەن ساداقەت ۋە ياخشىلىقلارنى تېخى
باشقا ھېچقايسى بەگدىن كۆرمىدىم!
— مېنى تەدارمەن، ئەمىر زادەم!

— ئەمدى شۇ ياخشىلىقلارنىڭ ھۆرمىتى ئۈچۈن مەن سىزگە
رۇخسەت بېرەي. مەيلى، ھىساغا كېتىڭ!
— سىزنى تاشلاپ كېتىشكە كۆڭلۈم ئۈنمەيدۇ، ئەمىر زادەم!
بىللە كېتەيلى!

— مەن ئۆزۈمگە شۇ شاھلىق زەنجىردىن پۈتۈنلەي ئازاد بولۇشقا
ئىنتىلمەكتىمەن، جانابى قاسىمبەگ. بۇ زەنجىرنىڭ بىر ئۇچى تەۋە
ئادەملەرگە باغلانغان بولسا، ئۇنىڭ ئىككىنچى ئۇچى شاھنىڭ ئۆزىگە
باغلىنىدىكەن! شۇ سەۋەبلىك، تەۋە ئادەملەرنى زەنجىردىن بوشات-
مىغۇچە پادىشاھنىڭ ئۆزىمۇ زەنجىرگە بەند بولىدىكەن. مەن ئەمدى
مانا شۇ تەبىئەت باغرىدا زەنجىرسىز ياشاشنى مەقسەت قىلدىم.
شۇنىڭ ئۈچۈن سىزگە رۇخسەت! باشقا بەگ، مۇلازىم ۋە نەۋكەر-
لەرمۇ ۋاقتى-سائىتى بىلەن رۇخسەت ئالىدۇ!

بابىر قاسىمبەگ بىلەن خەيرلەشمەكچى بولۇپ ئورنىدىن تۇردى.
سەمەرقەندتە سۆيۈملۈك ئاچسىدىن، تاشكەنتتە خوتۇنىدىن ئايرىل-
غان، بۈگۈن بولسا شۇنچە پالاكەتلىك خەۋەرلەر ئاڭلاپ، يەنە ئەڭ
ئىشەنگەن بېگىدىنمۇ ئايرىلىشقا مەجبۇر بولۇۋاتقان بابىر ئۆزىنى
ھەرقانچە تېتىك تۇتۇشقا ئۇرۇنسىمۇ تىزلىرى پۈكۈلۈپ، سەنتۈرۈ-
لۈپ كەتتى. قاسىمبەگ ئۇنى قۇچاڭلاپ خەيرلىشىۋاتقاندا، كۆزلىرى
لىق ياشقا تولدى.

بابر ئۆزىگە ئازاب بېرىدىغان ئېغىر تۇيغۇلارنى تاغلاردىن
كۆرۈنىدىغان كەڭلىكلەرگە چېچىۋېتەلسە ياكى گۈزەل شېئىرىي
قۇرلارغا جايلاشتۇرالىسا بىرقەدەر يەڭگىللىك ھېس قىلاتتى.

نې يېردە ساكىن ئولاي؟ نې قىلاي؟ قاين كېتەيىن؟

نې دەيردىن ئىشىكىم ئاچىلۇر، نې مەسجىددىن.

نېچە ئېشىكىدەن ئىشىكىگە گەدا كەبى يېتەيىن؟!

كۆيۈپ-پۇچۇلۇنۇپ يازغان بۇ قۇرلىرى قەلبىنىڭ تەپتىنى

ئالاتتى، دۇنيادا ئۇنىڭ ئۈچۈن ھەممە ئىشىكلەر ئېتىلگەندىمۇ بىر

مۇقەددەس ئىشك - شېئىرىيەت ئىشىكى دائىم ئوچۇق ئىكەنلىكىنى

ئىچ-ئىچىدىن سېزىپ كۆڭلى كۆتۈرۈلەتتى. ئۇ ئۆز قەلبىدە تېخى

سەرپ قىلىنمىغان قۇدرەتلىك كۈچلەر بارلىقىنى، ئاچىسى خانزادە

بېگىم بابىر بىلەن ۋىدالاشقان چاغدا: "سىزنىڭ نادىر ئىستېدادىڭىز

بار، بۇ بۈيۈك نېمەتنى ھەش قىلىۋەتمەڭ!" دېگەن سۆزلىرى ئېسىگە

كۆپ چۈشەتتى. تۈنۈگۈن مانا شۇ ئاقسۇ بويىدىكى بىر قىشلاقتا توي

بولغان، شۇنىڭدا ياش بىر غەزەلخان سېھىرلىك تاۋۇش بىلەن

بابىرنىڭ "كۆڭلىمدىن ئۆزىگە يارى ۋاپادار تاپمىدىم" دەپ باشلىنىپ

دىغان غەزىلىنى ناخشا قىلىپ ئېيتقىنىنى ئۇ ئۆزى كۈچىدىن ئوتتۇرۇپ-

تىپ ئاڭلىغانىدى. ئاشۇ دەقىقىلەردە ئۇنىڭ قەلبىدىكى ئەڭ زور

كۈچ ھەرىكەتكە كېلىپ، مەيدانغا چىقىش ئۈچۈن يول ئىزدەۋاتقا-

ندى. بۇ ئىچكى كۈچ ئۇنىڭغا دەھكەتنىڭ كۈنچىقىش تەرىپىدە

ئۈچ مىڭ گەز ئېگىزلىكتىكى ئاسمان يايلاق تېغىنىڭ ئۈچىدىن

ئېتىلىپ چىقىپ تۇرغان مۆجىزىلىك بۇلاقىنى ئەسلەتتى. جىلغىلار

بويىدىن، تاغ باغرىنىڭ تېگىدىن كۆز ئاچقان بۇلاقلار كۆپ. لېكىن شۇنداق يۈكسەك تاغنىڭ ئەڭ ئېگىز بىر چوققىسىدىن يېرىپ چىققان بۇنداق غەلىتە بۇلاقنى بابىر بىرىنچى قېتىم شۇ يەردە ئۇچراتتى. جەنۇبتا مەڭگۈ قارغا پۇركەنگەن ئۇلۇغۋار پىرىياخ چوققىسى يالتىراپ تۇرۇپتۇ. ئەمما ئۇ چوققا بىلەن ئاسمان يايلاق تېغىنىڭ ئارىسىدا ناھايىتى چوڭقۇر جىلغىلار، چوڭ-چوڭ ئېگىزلىكلەر بار. بۇ بۇلاقنىڭ سۈيى ئاشۇ چوققىدىن چۈشۈپ، يەنە ئاسمان يايلىقىغا چىقىپ كەلگۈچە ئىككى ئارىدىكى چوڭقۇرلۇقلاردىنمۇ تېرەنرەك جايغا چۈشۈپ، كېيىن يەنە ئېگىز تاغقا كۆتۈرۈلگەن بولۇشى كېرەك. بۇلاق مۇنچە كۈچنى قەيەردىن ئالغانىكەن؟ ئۇنى شۇنچىلىك ئېگىز جايغا چىقىشقا، شۇنداق تاشلار ئارىسىدىن كۆز ئېچىشقا نېمە مەجبۇر قىلغان ئىكەن؟ ئېھتىمال، ئىلگىرى ئۇنىڭ كۆزى پەستىكى تاغ كامارلىرىدا بولغاندۇ؟ بەلكى بۇلاقنىڭ ئۈستىگە تاغ كۆچۈپ چۈشۈپ، ئاۋۋالقى كۆزىنى ئېتىپ قويغاندۇ؟

بابىرغا بىردىنلا ئۆز ھاياتىمۇ كۆچكۈن باسقان بۇلاققا ئوخشاپ كۆرۈندى. ئاخىدا غۇلغان يارمۇ شۇ بۇلاقنىڭ كۆزىگە چۈشكەن. كۆچمەنچى سۇلتانلارنىڭ سەمەرقەندتىكى غەلبىسىمۇ... ئىچكى بىر كۈچ بىلەن قايناپ چىققۇۋاتقان بۇلاق كۆچكۈننىڭ توپىلىرىنى يۇيۇپ، تاشلار ئارىسىدىن يول تېپىپ ئۆتۈشكە باشلىغاندا ماۋەرا ئۇننەھردىكى ئىجتىمائىي زىلزىلىلەر زەربىسىدىن يېڭى-يېڭى يارلار غۇلايدۇ، قىيالار كۆچىدۇ-دە، يەنە شۇ بۇلاقنىڭ كۆزىگە چۈشىدۇ.

بۇلاق ھامان تۇغۇلغان زېمىنىنىڭ باشقا جايلىرىغا باش ئۇرۇپ، يورۇق دۇنياغا ئېلىپ چىقىدىغان يېڭى يوللارنى ئىزدەيدۇ.

ئەگەر ئاسمان يايلاق بۇلىقى تاشلار ئارىسىدىن يول تېپىپ، مانا شۇنداق ئېگىز قىيانى يېرىپ چىققان بولسا، بابىر ئۈمىدىسىز لەنمەسلىكى كېرەك. ئېھتىمال، ئۇنىڭ تەلىپىمۇ مانا شۇ بۇلاققا ئوخشاش، ئېگىز بىر چوققىدا قايتىدىن كۆز ئاچار. بەلكى بۇ ئېگىز چوققا شېئىرىيەتتىدۇر؟

بىر كۈنى كەچ پېشىن بىلەن بابىر ئاسمان يايلاق بۇلىقى بويىدا مانا شۇ خىياللارغا غەرق بولۇپ يالغۇز ئولتۇرغىنىدا چوڭ-چوڭ ئىككى بۆرە باسار ئىتنى ئەگەشتۈرۈپ بىر پادىچى يىگىت كېلىپ قالدى. پۇتىدا چورۇق، بېشىدا قىزىل قىرغاقلىق ئاق قالىپاق، بېلىگە چوڭ پىچاق ئېسىۋالغان، قولىدا قىزىل ئىرغاي تاياق. ئۇ تاش ئۈستىدە ئولتۇرغان بابىرغا سالام بەردى-دە، ئىتىلىرىنى ئارقىدىراق قالدۇرۇپ، ئۆزى بۇلاقتىن ئوچۇملاپ سۇ ئىچتى. كېيىن ھۆل قوللىرىنى يوللۇق ماتا كۆڭلىكىنىڭ قولىتۇقلىرىغا سۈرتۈۋېتىپ، بابىرغا سۆز قىلدى:

— ھە، ئاغىنە، پادىشاھنىڭ بېخىللىق قىلىدىمۇ، تاغقا يالڭايغ چىقىپسەنغۇ؟

پادىچىنىڭ سەنلەپ سۆزلىگىنى بابىرنىڭ قۇلىقىنى تاتىلاپ ئۆتكەندەك بولدى. ئەمما ئۆزىنى ئېغىر-بېسىق تۇتۇپ:

— قايسى پادىشاھىم؟ — دەپ سورىدى.

— بابىر دېگەن بىر پادىشاھ دەھكەتتە يۈرگەنمىش. سەن

شۇنىڭ ئادەملىرىدىنمۇ؟

بابىر ئەسكى كىيىملىرىنى كىيىپ چىققان، ئۆزى تاغ ئاپتېپىدا كۆيۈپ قارايدىغان، ئەمما ئۇنىڭ يۈزىدە، قوللىرىدا ئېسىلزاڭىلەرگە خاس بىر نازۇكلۇق بارلىقى بىلىنىپ تۇراتتى. پادىچى ئۇنى

پادشاھنىڭ مۇلازىملىرىدىن دەپ ئويلىماقتا ئىدى. بابىر ئۆزىنى
تونۇتقۇسى كەلمەي:

— ھە، — دېدى.

پادىچى ئىرغاي تايىقىغا كەڭ كۆكرىكىنى تىرەپ، بابىرغا سىناش
نەزىرى بىلەن قارىدى:

— پادشاھنىڭ ناھايىتى سادىقمۇسەن؟

بابىر مېھىقىدا كۈلۈپ:

— مەن ئۆزۈمگە سادىق بولسام بولدى، — دېدى.

— پادشاھنىڭمۇ سېنى يامان كۆرىدىغان ئوخشايدۇ. دە، خار

قىلىپ قويۇپتۇ.

ئەمدى بابىر پادىچىنىڭ يۈزىگە تىكىلىپ قارىدى. يۈزىگە تېخى
ئۇستىرا تەگمىگەن يىگىرمە ياشلاردىكى يىگىت. لېكىن چوڭقۇر
كۆزلىرى قىرىق. ئەللىك ياشقا كىرگەن ۋە كۆپ غەم چەككەن
ئادەمنىڭكىدەك سولاشقان، قېرى چىراي.

— پادشاھىمنى مۇنچە جىق سورىدىڭ، بىرەر ئەرزىڭ
بارمۇ؟ — دېدى بابىر كۈلۈمسىرەپ.

پادىچى قاپاقلىرىنى تۈرۈپ:

— مەن ئۇنى مانا شۇ تاغدا يەككە. يېگانە ئۇچراتماقچىمەن، —

دېدى.

— ئەگەر ئۇچراتساڭ... نېمە گېپىڭ بار؟

پادىچى يىگىتنىڭ كۆزلىرى غەزەپ بىلەن قىسىلدى:

— ئاتام بىلەن ئاكامنىڭ بېشىنى نېمە قىلغان، شۇنى سوراپ

بىلمەكچىمەن.

— بېشىنى؟ — دېدى بابىر، — ھە؟! سەن... سەن كىمسەن

ئۆزەڭ؟

— چەگرەكلەردىن مەن!

بابىر ئەنجان تاغلىرىدا ياشايدىغان چارۋىچى تۈركىي قەبىلە —
چەگرەكلەرنى ئەسلەپ ھەيرانلىق بىلەن سورىدى:

— بۇ يەردىمۇ چەگرەكلەر بارمۇ؟

— بىز بۇ يەرگە ئوش تەرەپلىرىدىن قېچىپ كەلگەندۇق. مەن
شۇ چاغدا ئون تۆت ياشلىق بالا ئىدىم. بابىر كېلىپ ئاتام بىلەن
ئاكامنىڭ قويللىرىنى، يىلقىلىرىنى تارتىۋالماقچى بولغان. پادىچىلار
”بەرمەيمىز!“ دەپ نارازىلىق قىلغان. كېيىن باسىر ھەممىسىنى ئۆل-
تۈرۈپ، باشلىرىنى كېسىپ كەتكەن. ئانام بىلەن بارساق، ئون
بەش-يىگىرمىچە ئۆلۈك يېتىپتۇ، باشلىرى يوق. بەدىنىدىن تونۇپ
ئېلىش قىيىن بولىدىكەن. ئانام بىردەم ئۇ جەسەتنى قۇچاقلاپ
يىغلايدۇ، بىر دەم بۇ جەسەتنى ...

بابىر ئوشنىڭ جەنۇبىدا بۇنىڭدىن ئالتە يىل ئاۋۋال ئەھمەد
تەنبەلنىڭ قانلىق خورجۇنىدىن لەيلى قازاقلار ئۈستىگە يۇمىلاپ
چۈشكەن كالىلارنى يەنە كۆز ئالدىغا كەلتۈردى. شۇ ۋاقىتتا ئۇنى
سەسكەندۈرۈۋەتكەن ياشقىنا يىگىتنىڭ كاللىسى ۋە ئۈستىرا تەگمىگەن
يۈزى كۆز ئالدىدا قايتىدىن گەۋدىلەندى. مانا بۇ تۇرغان پادىچى-
نىڭ يۈزى بابىرغا بىردىنلا ئاشۇ يۈزنى ئەسلەتتى-دە، كېسىك
بويۇننىڭ قان ئارىلاش گۆشلىرى خىيالىدا تەكرار پەيدا بولۇپ،
پۈتۈن ۋۇجۇدىنى دەھشەتكە كەلتۈردى. ئۇ پادىچىغا ھودۇققان
ھالدا قاراپ:

— ئەھمەد تەنبەل ئۆلتۈرگەن! — دېدى، — سۇلتان ئەھمەد

تەنبەل!

پادىچى تايپىنى كۆكرىكىدىن ئېلىپ، بابىرغا يېقىنراق كەلدى:

— سەن ئاشۇ باشلارنى كۆرگەنمىدىڭ؟

— ھە، يايلاقتا... ئوشنىڭ يايلىقىدا ئەھمەد تەنبەل شۇ باشلارنى

ئەكىلىپ كۆرسەتكەن. بۇنىڭغا ئالتە يىل بولدى... پادىچىلار جېدەل

چىقىرىپ، نەۋكەرلەردىن ئۈچ-تۆتسىنى ئۆلتۈرۈپتەكەن، تەنبەل

شۇنىڭ ئىنتىقامىغا باش كېسىپ كەلگەندى!

— تەنبەل ئەمەس! ماڭا كۆرگەن ئادەملەر ئېيتقان! ئاتامنىڭ

بېشىنى بابىر كېسىپ كەتكەن!

— ئادەملەر يالغان ئېيتىشىپتۇ! مەن... ئېنىق بىلىمەن. بابىر

نارەسىدە ئۆسمۈر ئىدى. تاغقا سۇلتان ئەھمەد تەنبەل بارغان!

بابىر ئۆزىنى ئاقلاۋاتقان ئادەمگە ئوخشاپ ئالدىراپ-تېنەپ

سۆزلەۋاتقىنى ئۈچۈن پادىچى يىگىت ئەمدى ئۇنىڭدىن گۇمانلاندى.

غەزەپ بىلەن:

— سەن ئۆزەڭ كىمسەن؟ — دېدى، — بابىر سېنىڭ نېمەڭ؟

بۇ سوئال بابىرنىڭ بەدىنىنى شۈركەندۈرۈۋەتتى. گويا پادىچى

ھازىر ئۇنىڭدىن ئاتىسىنىڭ خۇنىنى تەلەپ قىلىدىغاندەك تۇيۇلدى.

ئىگىسىنىڭ ئاۋازىدىكى غەزەپ ۋە تەھدىتنى بايقىغان ئىتلار

بىردىنلا خىرىلداپ، بابىرغا ئېتىلىشقا تەييارلىنىشتى. بابىر ئورنىدىن

سەكرەپ تۇردى. قولى ئىختىيارسىز بېلىدىكى خەنجىرىنىڭ سېپىغا

باردى.

لېكىن ئۇنىڭ پۇتلىرى يالاڭ ئىدى. ئىتلار ئەڭ ئاۋۋال ئۇنىڭ

پۇتىدىن ئالىدىغاندەك كۆرۈندى. شۇ چاغدا ئۇ ئۆزىنىڭ يالىڭاياغ

يۈرگىنىدىن قاتتىق پۇشايمان قىلدى.

— نېمىشقا زۇۋان سۈرمەيسەن؟ — دېدى پادىچى يەنە تەھدىت

بىلەن.

بابىر ئۆزىنى ئىلاجى بارىچە ۋەزىمىن تۇتۇپ:
— نېمە دەي؟ گېپىمگە ئىشەنمىسەڭ! — دېدى.

پادىچى ئىتىلىرىغا ئۆرۈلۈپ:
— تۆتكۈز، بويىناق، يېتىڭلار! — دېدى. كېيىن يەنە بابىرغا قارىدى، — خوش، گېپىڭ راست بولسا، مېنىڭ ئاتامنى بابىرنىڭ ئۆزى ئەمەس، تەنبەل دېگەن بىر بېگى ئۆلتۈرگەن، شۇنداقمۇ؟
— شۇنداق.

— ئاشۇ بەگكە كىم پەرمان بەرگەن؟ بابىرمۇ؟
— بابىر بۇنداق بولۇشنى بىلمىگەن... ياشلىق قىلغان!
— يەنە پادىشاھىڭغا يان باسسەنا! ئەگەر مەن ھازىر مانا بۇ ئىتىلىرىمغا "ئال" دېسەم، سېنى تىتى — ماتاڭ قىلىپ تاشلايدۇ. شۇنىڭدا پەقەت ئىتلار ئەيىبدار بولامدۇ؟ بۇلارنى ئال كۈش-كۈش دېگىنىم ئۈچۈن مەن گۇناھكار بولمايمەنمۇ؟
بابىر پادىچىنىڭ بۇ گېپىگە ئېتىراز بىلدۈرگىلى بولمايدىغانلىقىنى سەزدى. — دە، بېشىنى تۆۋەن سالدى:
— بەلكى سەن ھەقلىقتۇرسەن...

— كىمەن ئۆزەڭ؟ ئېيت راستىنى!
پادىچىنىڭ ئاۋازىدىكى تەھدىتنى سېزىشىپ، ئىتلار يەنە خىرىلا-داشتى. بابىرنىڭ قورققىنىنى سەزسە ئىتلار ئۇنىڭغا ئېتىلىدىغاندەك تۇراتتى. ئۇ بار كۈچىنى گويا كۆزلىرىگە يىغىپ، پادىچىغا تىك قارىدى. — دە، دادىل تۇرۇپ:
— مەن بابىرمەن! — دېدى.

پادىچى قۇلاقلىرىغا ئىشەنمەي، ئۇنىڭ يالىڭاياغلىرىغا يەنە

بىر قارىدى:

— ھە، تېخى پادىشاھ بابىر سەنمىدىكى؟!

— ھە، مەن پادىشاھ ئىدىم!

— ھازىرچۇ؟

— ھازىر... تاجۇتەخت دەۋاسىدىن ۋازكەچتىم. ئەمدى پەقەت

شائىرانە ھايات كەچۈرمەكچىمەن.

— ئالدىرىما، ئالدىرىما!

ئاقسۇ بويىدا بولغان تۈنۈگۈنكى تويدا پادىچىمۇ بار ئىدى. ئۇ

خۇش ئاۋاز ياش ھاپىزنىڭ بابىر غەزىلى بىلەن ئېيتقان ناخشىنى

ئاڭلاپ غەلتە بولۇپ كەتكەنىدى. ناخشىنىڭ ئاخىرىدىكى:

بابىر، ئۆزەڭنى ئۈرگەتەكۈر يارسىزكى، مېن

ئىستەپ جەھاننى، مۇنچە قىلىپ يار تاپمەدىم!

دېگەن قۇرلار ئۇنىڭ ئېسىدە قالغانىدى.

ھازىر بابىرنىڭ بىر ئۆزى تاغۇتاشتا يالغۇز يۈرگىنىمۇ ئۇنىڭ

ئاشۇ بېيتىنى تەستىقلىغىنىدەك كۆرۈندى. دە، چارۋىچى ئىتىلىرىغا

قاراپ:

— يات! بويناق، يات! — دەپ ۋارقىردى. ئىتلار تىنچلانغاندا.

دىن كېيىن، يەنە بابىرغا كۆز تىكىپ سورىدى، — شائىرلىقنىڭ راست

بولسا، شۇ يەردە يازغان شېئىرلىرىڭدىن بىرنى ئېيتقىنا؟

بابىر يەرگە قاراپ ئويلاندى. دە، بېشىنى كۆتەردى:

— ئاڭلا:

نې خېش مېنى خۇشلا رۇنى بېگانە،

نې غەير رىزا مېندىنۇنى جانانە.

ھەر نېچكەكى ياخشىلىكتە قىلىسام ئەفسۇن،

خەلق ئىچرە يامانلىق بىلەمەن ئەفسانە.

ئىچكى قاينام - تاشقىنلىق بىلەن ئېچىنىپ ئېيتىلغان بۇ قۇرلارنىڭ تەپتى پادىچىنىڭ بىردىنلا پارقىراپ كەتكەن كۆزلىرىدە ئەكس ئەتتى.

— سەنمۇ كۆيگەنلەردىن ئىكەنسەن، شائىرلىقىڭغا تەن بەردىم!
ئەگەر شۇ شائىرلىقنىڭ بولمىسا، سېنى رەھمەتلىك ئاتامنىڭ ئىنتىقامى ئۈچۈن ئىتلىرىمغا تاللىۋېتەتتىم! خەير، شائىر، ئامان بول!
پادىچى ئىتلىرىنى ئەگەشتۈرگىنىچە ئوتلاقتا يېپىلىپ يۈرگەن قويللىرى تەرەپكە كەتتى.

بابىر شۇ كۈنى ئاسمان يايلاقتىن دەھكەتكە قانداق چۈشۈپ كەلگەنلىكىنى بىلمەيتتى. ئۇ بەختسىز ئۆتمۈشىدىن ئاسانلىقچە قېچىپ قۇتۇلالماسلىقىنى، يامان بەگلەر بابىرنىڭ نامىدىن قىلغان زالىملىقلارنى ئادەملەر ئۇنىڭدىن كۆرۈشىنى ئويلاپ، ۋۇجۇدىنى يېڭى بىر بىئاراملىق ئورنىۋالدى. ياشلىقتا بەگلەرنىڭ رايىغا قاراپ قىلغان خاتالىقلىرى بايقى ئىككى ۋەھىملىك ئىتنىڭ قىياپىتىگە كىرىپ، تېخىمۇ كەينىدىن قوغلاپ كېلىۋاتقان دەك بىلىنەتتى.

دەھكەتتە بولسا ئۇنى يەنە بىر تەھلىكىلىك خەۋەر كۈتۈپ تۇراتتى. شەيبانخاننىڭ قوشۇنلىرى ئۆرەتۈپىگە يېتىپ كەلگەن، شەھەرگە سودا - سېتىق ئۈچۈن بارغان دەھكەتلىك يېزا ئاقساقلىنى خان كىشىلىرى تۇتۇۋېلىپ كالتەكلىگەن:

— بابىر يوشۇرۇنۇپ يۈرگەن جايىنى كۆرسىتىسەن! — دەپ تەلەپ قىلىشقاندى. يۈزلىرى قامچا ئىزىدىن قانتالاش بولۇپ تىتىلىپ كەتكەن ئەللىك ياشلاردىكى ئاقساقال تاجىكچىلاپ:

— مەن مېھماننى تۇتۇپ بېرىدىغان ئەبلەخ ئەمەس! — دېدى
بابىرغا، — دۈشمەنلىرىڭنى ئاق تەنگى دېگەن سايغا باشلاپ
بېرىپ، ئاداڭنى ئۇزۇپ، ئۆزۈم تاغۇتاغ قېچىپ كەلدىم!
ئاق تەنگى دەھكەتتىن ئوتتۇز چاقىرىم غەربتە ئىدى. خاننىڭ
پۇراپ تاپىدىغانلىرى بۈگۈن بولمىسا ئەتىگە بۇ يەرلەرگە يېتىپ
كېلىشى مۇقەررەر. شەيبانىخان بابىرنىڭ بېشىنى كېسىپ كەلگەن.
لەرگە زور ئالتۇن ۋەدە قىلغان.

ئىچكىرىكى ھويلىدىن قۇتلۇق نىگارخانم چىقتى:
— بابىر جان، ھەممەن نىجاتلىقنى سىزدىن كۈتمەكتەمىز!
دەرۋىشلەرچە يۈرۈشنى ئەمدى بەس قىلىڭ. ھەممە ئادەم سىزنى
قوغلاندى شاھ دەپ بىلىدۇ، باشقا سۆزگە ھېچكىم ئىشەنمەيدۇ. خان
كىشىلىرىمۇ سىزنى تەختكە دەۋا قىلىشى مۇمكىن بولغان بىر شاھزادە
دەپ ئىزدەپ يۈرىدۇ. دەھكەتلىكلەرمۇ شۇنچە ۋاقىت بىزگە نان-
تۇز بەردى. ئەمدى بۇ قىشلاقنى خەۋپ-خەتەردىن قۇتقۇزۇشمۇ
سىزنىڭ بۇرچىڭىزدۇر، جېنىم!

بابىر ئەگەر دۈشمەن بىلەن بۇ يەردە توقۇنۇشسا، قىشلاق ئاياغ
ئاستى بولۇشنى ئويلىدى. بۇ يەردە ئۇنىڭ بىلەن بىللە يۈرگەن
ئانىسىنى، بەگ ۋە نەۋكەرلىرىنى دۈشمەندىن ئامان ساقلاش ئۈچۈنمۇ
ئۆزى بايىقى پادىچىغا ئوخشاش قىساسكارلارنىڭ تاسادىپى قۇربانى
بولۇپ كەتمەسلىكى ئۈچۈنمۇ، دەھكەتلىك ئاقساقالنىڭ تۈزىنى
ئاقلاش ئۈچۈنمۇ، بابىر يەنە قايتىدىن قورال-ياراغ ئېسىشقا ۋە ئادەم-
لىرىگە باشچىلىق قىلىشقا مەجبۇر ئىكەنلىكىنى، ھازىر شۇنىڭدىن
باشقا ئىلاجى يوقلۇقىنى ھېس قىلدى. دە، ئېغىر "ئۇھ" تارتتى:
— شاھلىق تەقدىرىمدىن يالساڭغا قېچىپ قۇتۇلالمايدىكەن.

مەن! جانابى شېرىمبەگ! سىز ئەمدى قاسمبەگنىڭ ئورنىدا
ئەمرۇل ئۆمەراسىز!

بابىرنى ئون ئىككى يېشىدا ئالاتاغ تەرەپلىرىگە ئېلىپ قېچىپ
كېتىپ قۇتقۇزماقچى بولغان قېرى شېرىمبەگ تاغىسى خۇشاللىنىپ
تەزىم قىلدى:

— ئىنايىتىڭىزدىن مېنەتدارمەن، ئەمىرزادەم! — دېدى، —
بۇيرۇڭ!

— ئادەملىرىمىزنىڭ بارلىقىغا ئەمىرىمىزنى يەتكۈزۈڭ. يۈك-
تاقلارنى يىغىشتۇرسۇن! مانا بۈگۈن كېچىسى دەھكەتتىن چىقىپ
كېتىمىز!

— مۇبارەك بۇيرۇقىڭىز دەرھال ئىجرا قىلىندۇ، ئەمىرزادەم!
يەنە زېرىكلىك كىيىملەر كىيگەن، قورال-ياراغ ئاسقان بابىر
شۇ كېچىسى تاغدىن تاغقا ئېشىپ كۈنچىقىش تەرەپكە-ئىسپەرەگە
قاراپ كەتتى.

4

پەستە ئىسپەرە سېپىنىڭ سۈيى تاشلارغا ئۇرۇلۇپ شارقىرايتتى.
ئېگىز بىر قىياتاش ئۈستىدە ئولتۇرغان بابىر ئۇزاقلارغا — خوجەند-
تىن نېرىراقتىكى موغۇلتاغ ئۈستىگە سايىسى چۈشۈۋاتقان ئېقىش
بۇلۇتلارغا قارايتتى. كەينىدىكى قارلىق تاغلاردىن سوغۇق شامال
كېلەتتى. ۋادىلار بولسا ياپيېشىل باھار تونىنى كىيگەن.

ئۇيۇقنىڭ يۇپقا پەردىسى ئارقىسىدا — كۆز پەرق قىلالمايدىغان
يىراقلاردا چاتقال تاغلىرى ۋە تاشكەنت بوستانلىقى بار. جىززەخ
ۋە سەمەرقەندنى، مەرغىلان ۋە ئەنجاننى بابىر ھازىر گويا خىيال

كۆزى بىلەن كۆردى - دە، بىر چاغلاردا شۇنداق كەڭ دۇنيادا خاتىرجەم، ئەركىن يۈرگەن پەيتلىرىنى ئەسلەپ، يۈرىكىنى ئارمان تاتلىدى.

ھازىر مانا شۇ كەڭ ۋە تەندە ئۇنىڭ ئارامخۇدا ياشايدىغان ماكانى، تۇراقلىق بىر ئۆيى يوق ئىدى. ھەممىسى تەنبەل بىلەن شەيبانىخاننىڭ قولىغا ئۆتۈپ كەتكەن. ئىشىك ئاغا شېرىم تاغا بابىرىنى خۇراسانغا كېتىشكە ئۈندەيدۇ.

بىراق بابىر كەتسە ۋە تىنىدىن ئۆمۈرۋايەت ئايرىلىشى مۇمكىنلە - كىنى گويا ئالدىن سېزەتتى. ئىلگىرى تۇغۇلغان يۇرتىدا بىمالال يۈرگەندە ئۇنچىلىك بىلىنمەيدىغان ۋە تەن تۇيغۇسى ئەمدى ۋە تىنىدىن ئايرىلىش خەۋپى تۇغۇلغاندا ئۇنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدىنى ئورنىۋالغان. ئۇ مانا شۇ ئۆلكىنى ئۇ چېتىدىن - بۇ چېتىگىچە نەچچە نۆۋەت كېزىپ چىققان، ئۇنىڭ ھەربىر چاقىرىمىغا كۆز نۇرىنى تۆكۈپ، ياش - لەقىنى ئۇرۇقتەك چېچىپ ئۆتكەن. ئۇنىڭ پۈتۈن ئۆمرى، پۈتۈن بارلىقى مانا شۇ ئۇلۇغۋار زىمىنغا يىلتىز تارتقان. ئەمدى بۇ يىلتىز - لارنىڭ ھەممىسىنى قانداق يۇلۇپ ئېلىپ كېتىدۇ؟ بۇنىڭ ئاغرىقىغا قانداق چىداش مۇمكىن؟

ئەھمەد تەنبەل بىلەن شەيبانىخان ئاۋۋال بىر - بىرى بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈپ، ھازىر بىر - بىرىنىڭ پېيىنى قىرقىشقا چۈشكەن. شۇ كۈنلەردە ئۇلارنىڭ جەڭ قىلىۋاتقىنىنى بابىر ئېنىق بىلەتتى. قېنى ئەمدى بۇ ئىككىسى بىر - بىرىنىڭ بېشىنى يېسە، بابىرنىڭ ئېتىلگەن يوللىرى ئېچىلسا...

بابىر شۇ ئۈمىد بىلەن ئەنجان تەرەپكە مەخسۇس ئادەملەر ئەۋەت - كەن. ئۇ ئەتىگىنى، ئاخشىمى شۇ ئادەملەرنىڭ خۇش خەۋەر بىلەن

قايتىشنى كۈتەتتى.

لېكىن ئەۋەتىلگەن ئادەملەر بىر يېرىم ئايدىن بۇيان قايتمايۋا-
تدۇ. نېمە بولىدىكەن؟ كۈتۈش ئېغىر. كۈنلەر ناھايىتى ئاستا
ئۆتەتتى. بابىر نېمە قىلىشنى بىلمەي تاغ باغرىدا يالغۇز ماڭغىنى
ماڭغان. تەدبىرلىك قاسىمبەگ كېتىپ قالمىغاندا بەلكى ئۇنىڭدىن
ياخشى بىر مەسلىھەت چىقاتتىمىكەن؟ جان كۈيەر سەپدىشى نويان
كۆكەلداشمۇ يوق، بۇلتۇر تاشكەنتنىڭ جەنۇبىدىكى ئاھەنگەرانددا
بىر نامەرد ئۇنى ئېگىز ياردىن تاشلاپ ئۆلتۈرگەن. بىر-بىرىدىن
كۆڭۈلسىز خاتىرىلەر بابىرنىڭ خىيالىدا داۋاملىق چۆگىلەپ يۈرەتتى،
ئۇ پۈتمەس-تۈگىمەس غەم-غۇسسەلەرنىڭ قورشاۋىدىن چىقىپ
كېتىشكە ئىنتىلىپ، خىيالىدا شېئىر مەشىق قىلىپ كۆردى. ئەمما ئۇنى
بۇ كويلارغا سالغان دەھشەتلىك ۋەقەلەرنى قاپىيىگە سېلىپ، ئاھاڭ-
لىق قېلىپ ئېيتىشقا كۆڭلى تارتىدى.

* * *

كەچتە تاغلارغا تۇمان چۈشتى. ئارچى-مزارلىق يېنىدا خىيال
سۈرۈپ يۈرگەن بابىر پەستىكى ۋادى يواللىرىنىمۇ تۇمان توسۇپ
قويغىنىنى كۆردى. دە، ساي بويىغا كەلدى.
قويۇق تۇمان دۇنيانى ئاللىقانداق تار ۋە سوغۇق قىلىپ قويدى.
ئىسپەرە سېپىنىڭ يۇقىرى-تۆۋەنلىرىمۇ كۆزدىن يوقالدى. شوخ
تاغ دەرياسىنىڭ قايقتىن كېلىپ، قايققا كېتىۋاتقىنى ئەمدى پەقەت
ئۇنىڭ تاشلارغا ئۇرۇلۇپ شارقىرىغىنىدىن بىلىنەتتى، خالاس.
بابىرنىڭ ھازىرقى قارارگاھى يەنە شۇ ساينىڭ يېنىدىكى كەڭ
بىر تۈزلەڭلىكتە ئىدى. ئېگىزرەك بىر جايدا ئۇنىڭ قىزىل موۋۇت
چېدىرى بار. چېدىرنىڭ ئوڭ يېنىدا قۇتلۇق نىگارخانەنىڭ

سەككىز بۇرچەكلىك ئاق ئوتقى تۇرۇپتۇ. قالغان يىگىرمە - ئۈچتۈزچە ئوتاق ۋە چېدىرلار ئۇلارنىڭ ئۆپچۆرىسىگە ئورنىتىلغان. سوغۇق تۇمان ئىچىدە چېدىر ۋە ئوتاقلار گويا بىر - بىرىدىن يىراقلىشىپ كەتكەندەك ۋە ھەممىسى پاختىلىشىپ كېتىۋاتقاندا كۆرۈنەتتى.

بابىر يولىدا ئۇچرىغان ئادەملەرنىڭ تەزىملىرىگە ئۈنچىقماي بېشىنى لىڭشىتىپ ئۆتتى - دە، مەمەدەلى كىتابدارنىڭ ئوتقى تەرەپكە بۇرۇلدى. بۇ يەردە بابىرنىڭ دائىم ئۆز كۆچى بىلەن بىللە ئېلىپ يۈرىدىغان كىتابلىرى ساقلىناتتى. بەش - ئالتە تۆگىگە يۈك بولىدىغان نادىر كىتابلار قېلىن چەم بىلەن قاپلانغان مەخسۇس ساندۇق ۋە قۇتىلارغا يامغۇر - يېشىن ئۆتمەيدىغان قىلىپ قاچىلانغانىدى. قېرىپ قالغان بولسىمۇ ھەممە سەپەرلەدە بابىر بىلەن بىللە يۈرىدىغان تاتراڭغۇ يۈزلۈك، ئەللىك بەش ياشلىق مەمەدەلى كىتابدار كىتابلارنى خۇددى بوۋىقىنى ئاۋايلايدىغان ئانىدەك ئاۋايلاپ ئاسرايتتى. ئۇ بابىرغا تەزىم قىلىپ:

— بۇيرۇڭ ئەمىر زادەم! — دېدى.

بابىر تارىخى كىتابلاردىن بىر - ئىككىسىنىڭ نامىنى ئېيتتى. مەمەدەلى كىتابدار كىتابلارغا قول سوزۇشتىن ئاۋۋال قولنى ياخشىلاپ يۇيىدىغان ئادىتى بار ئىدى.

— سىز مۇنتەزىر بولماڭ، قۇلىڭىز ئەكىرىپ بېرىمەن!

بابىر ئوتاقتىن چىقىپ ئۆز چېدىرىغا كىردى. ئارىدىن ئازراق ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن مەمەدەلى كىتابدار ئېيتىلغان كىتابلارنى يىپەك رەختكە ئورىغان ھالدا ئىككى قوللاپ كۆتۈرۈپ كىردى - دە، تۆردىكى مەز ئۈستىگە ئاستا قويۇپ ئارقىچىلاپ يۈرۈپ چىقىپ كەتتى.

بابىر مەشھۇر سەركەردىلەر ۋە شاھلارنىڭ ھاياتلىرى ھەققىدىكى تارىخىي كىتابلارنى ۋاراقلاۋېتىپ، مۇرەككەپ جۈملىلەر، ئاجايىپ ئوخشىتىشلار، ئەپسانە ۋە رىۋايەتلەر ئارىسىدىن ھەقىقەتەن بولغان ۋە ئادەمنى ئىشەندۈرىدىغان ۋەقەلەرنى ئىزدەيتتى. لېكىن كۆپچىلىك كىتابلاردا غەلبىلەر دائىم داغدۇغىلىق ئۇسلۇب بىلەن كۈيلىنەتتى. ئېھتىمال، ھازىر شەيبانىخان ھەققىدىمۇ مانا شۇنداق داغدۇغەلىق كىتابلار يېزىلىۋاتقاندۇ. بابىر بىنائىينىڭ يەنە شەيبانىخان تەرىپىگە ئۆتۈپ كەتكىنىدىن، مۇھەممەد سالىھنىڭ بولسا «شەيبانىيە نامە» دېگەن شېئىرىي كىتاب يېزىۋاتقىنىدىن خەۋەردار ئىدى. ئۇلار شەيبانىخاننىڭ بابىر بىلەن ئېلىشقىنىنى قانداق يېزىشىدىكىن؟ مانا بۇ كىتابلاردىكىدەك غەلبىنى كۆكلەرگە كۆتۈرۈپ ماختاشا، بابىرغا قاملاش-مىغان ئەيىبلەرنى توقۇپ، ئۇنى يامانلاشسا، كېيىن ئادەملەر ھەقىقەتنى قەيەردىن بىلىدۇ؟

بابىر زەپەر تەنتەنەلىرىنىلا كۈيلىگەن جەڭنامىلەرنى بىر چەتكە سۈرۈپ قويدى. كېيىن ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۆزىنىڭ «ۋەقەئىيە» دەپ ئاتالغان خاتىرە دەپتەرلىرىنى ساندۇقتىن ئالدى.

قىزىق: كېيىنكى دەپتەرگە بابىر ئۆزىنىڭ سەمەرقەندنى شەي-بانىخاندىن قانداق تارتىۋالغىنىنى يازغان، لېكىن كېيىن ئۇنىڭغا قۇل تەگكۈزمىگەندى. دېمەك، كېيىنكى مەغلۇبىيەت ۋە سەرگەر-دانلىقلارنى ئۇنىڭ ئۆزىمۇ يېزىشنى خالىمىغانىكەن! ئەمما بۇلار دەپ-تەرگە يېزىلمىغان بىلەن بابىرنىڭ خاتىرىسىدە داۋاملىق تەكرارلىنىپ يۈرۈپتۇغۇ؟ "قىزىتمىنى يوشۇرساڭ ئىچكە تېپىدۇ"، دېيىشىدۇ. بابىر قىلغان خاتالىرىنى دەپتەردىن يوشۇرغىنى بىلەن ئۇلار ھەر كۈنى نەچچە قېتىم يېڭى-يېڭى تەپسىلاتلىرى بىلەن خىيالىدىن ئۆتۈپ،

يۈرەك يارىسىنى تاتلىغىنى تاتلىغان. بۇنىڭدىن كۆرە ھەممە ۋەقە-
لەرنى راستچىللىق بىلەن مانا بۇ دەپتەرگە يازسا، بەلكى شۇ چاغدا
قىزىتمىسى سىرتىغا تېپىپ، كۆڭلى سەل يەڭگىللىشەر؟
بابىر دەپتىرىگە سەرىپۇلدا قانداق مەغلۇپ بولغىنىنى، كېيىن
قانداق خورلۇقلار كۆرگىنىنى يېزىشقا باشلىدى.

ئۇ بۇ ئىشنى گويا ئۆزى ئۈچۈن ئۆز ۋىجدانى ئالدىدا ھېساب
بەرگۈسى كېلىپ قىلاتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن بايقى ئوقۇغان كىتابلىرى-
دىكى ھەشمەتلىك، داغدۇغىلىق ئۇسلۇبىنىڭ بۇ يېزىشلارغا مۇتلەق
ياراشمايدىغانلىقىنى سېزەتتى. ئۇ بېشىدىن كەچۈرگەن ھادىسىلىرىنى
ئەڭ ئىشەنگەن سىردىشىغا ئېيتىپ دەردلىشىۋاتقان ئادەمگە ئوخشاپ
يازاتتى. پەقەت ئۇنىڭ ئەمدىكى سىردىشى — ئۆزى ۋە مانا شۇ
دەپتىرى ئىدى. قوشاق بولۇپ كەتكەن غەزىلىدە "كۆڭلىمدىن
ئۆزگە مەھرەمى ئەسرار تاپمادىم" دېگەن بابىر ئەمدى ئۆزىنىڭ
مانا شۇ ئېتىقادىغا ئەمەل قىلىپ، گويا ئۆزىگە — ئۆزى سىر ئېيتاتتى.
ئۇ چەگرەكلەرگە قارشى بۇلاڭچىلىق بولغىنىنىمۇ، ئەھمەد تەز-
بەلگە ئىنتام قىلغان قىلىچى ئاخىرى ئۆز بېشىغا كېلىپ چۈشكىنىنىمۇ،
ھەتتا يالىڭاياغ يۈرگىنىدىن پۇتلىرى تاغۇ تاشنى سەزمەيدىغان
بولۇپ كەتكىنىنىمۇ ساددا، راۋان، ھەققانىي تىل بىلەن يازغانسېرى
قەلبىنى شېئىر يازغان ۋاقتىدىكىدەك جۇشقۇن بىر ئىلھام
ئورنىۋالدى.

شاھلىق تەقدىرىدىن قېچىپ قۇتۇلالمىغاندىن كېيىن ئەمدى
بۇنىڭ ھەممە دەھشەتلىرىنى ئوچۇقراق يازىدۇ! بابىر بىلگەن
تاجدارلارنىڭ ھېچقايسىسى ئۆزىنىڭ بېشىدىن كەچۈرگەنلىرىنى
راستچىللىق بىلەن ئېيتىپ بەرگەن ئەمەس. لېكىن ئادەملەر دائىم

ھەققەتنى بىلىشكە تەشنا. بابىر مانا شۇ تەشنىلىقنى ئازغىنا بولسىمۇ قاندۇرالىسا، ئۇنىڭغا بېرىلگەن ئىستېدات بىكار كەتمەيدۇ. بېشىغا چۈشكەن مۇشەققەتلەر بولسا باشقىلارغا ساۋاق بولۇشى مۇمكىن. ئۇنىڭ پادىشاھ بولۇپ كۆرگەن - كەچۈرگەنلىرى ھەققانىي كىتابقا ئايلانسا، قىلىچ بىلەن مەملىكەت ئالالمىغان باىر بەلكى قەلەم بىلەن كىشىلەرنىڭ قەلبىنى ئىشغال قىلالار؟ بۇمۇ بىر بەخت ئەمەسمۇ؟

شۇ ئويلار بىلەن خاتىرە يېزىشقا بېرىلىپ كېتىپ، قاراڭغۇ چۈشۈشكە باشلىغانلىقىنىمۇ سەزمىدى. بابىرغا كەچكى تاماق كەلتۈرۈشتى. ئۇ يالغۇز ئولتۇرۇپ تاماق يېدى. خاتىرە يازغاندا ئۇنىڭغا ئۆز ھاياتى ئاۋۋالقىدىن يىللىقراق ۋە مەنىلىكرەك تۇيۇلغانىدى. بىكار ئولتۇرغاندا بولسا يەنە ئاشۇ ئېغىر ئويلار، سوغۇق پۇشايمانلار خىيالغا بېسىپ كېلىشكە باشلىدى. بابىر ئۇلاردىن چاپسانراق قۇتۇل-غۇسى كېلىپ، يەنە قەلىمىنى قولغا ئالدى.

كېيىن يېرىم كېچىگە - چە دەپتىرىدىن باش كۆتۈرمەي كېيىنكى يىلنىڭ ۋەقەلىرىنى يازدى.

* * *

ئەتراپىدىكى ئوتاقلار جەم، ھەممە ئۇيقۇدا. كېچىنىڭ جىمجىتلىقىدا ئاتىنىڭ دۈپۈرى، ئىتلارنىڭ قاۋىشى ئاڭلىناتتى. قارارگاھىنىڭ چېتىگە قويۇلغان قاراۋۇل ئاچچىق ئاۋازدا:

— توختا! كىمسەن؟ — دېدى، — ئوراننى ① ئېيت!

— ئوران — ئەنجان.

---

① ئوران — پارول.

قاراۋۇلنىڭ ئاۋازى يۇمشىدى:

— ئەنجان بولسا كېلىۋەر. ئاۋازىڭدىن تاھىر چاپارمەنگە

ئوخشاپسەنغۇ؟

— ھە، تاھىرمەن.

— بىمەھەل يالغۇز يۈرۈپسەن؟

— مېنى گەپكە تۇتما. مىرزا ھەزرەتلىرىگە ئالدىراش خەۋەر

ئەكەلدىم.

تاھىر قاراڭغۇدا بابىرنىڭ چېدىرىنى ئىزدەشتۈرۈپ تاپتى. دە، ئېتىنى بېرىرەكتىكى قوزۇققا باغلىدى. ئۇ ئاۋۋال ساقچىلارنى ياكى مۇلازىمەتلەرنى ئويغاتماقچى بولۇپ، چېدىرنىڭ ئۇدۇلىدىكى ئوتاققا قاراپ ئۆتۈشكە باشلىدى. شۇ چاغدا چېدىرنىڭ ئىچى يورۇق ئىكەنلىكىنى، ئىشىك ئورنىغا تۇتۇلغان پەردە ئېچىلىپ، بابىرنىڭ چىققىنىنى كۆردى. تاھىر بابىرنىڭ ئۇدۇلىغا كېلىپ يۈكۈندى. پەست ئاۋاز بىلەن:

— ئەمىرزادەم، مۇنتەزىر قىلغىنىم ئۈچۈن ئەپۇ قىلىڭ، —

دېدى، — دۈشمەنلىرىڭنىڭ ئۇرۇشى ئەمدى تۈگىدى.

بابىر سەۋرىسىزلىنىپ سورىدى:

— خۇش خەۋەر بارمۇ؟ نېمە ئۈچۈن يالغۇز قايتتىڭىز؟

تاھىر بېشىنى ساڭگىلىتىپ، تىترەك ئاۋاز بىلەن دېدى:

— بىر قوشۇق قېنىمدىن كېچىڭ، ئەمىرزادەم!...

بابىر سوغۇق خەۋەرلەرنىڭ شۇبىرىغىنىنى ئالدىن سەزگەندەك

بەدىنى ئۇيۇشتى:

— قېنى ئىچكىرىگە كىرىڭ.

سەۋدەرلەر ئۇخلاپ قالغان. بابىرنىڭ ھېچكىمنى ئويغاتقۇسى

كەلمىدى. ئېگىز، كەڭ چېدىرنىڭ تۆرىدە تۆت - بەش شام پىلىداپ
يېنىپ تۇرۇپتۇ.

بابىر شام يورۇقىدا تاھىرغا ئەمدى زەن سېلىپ قارىدى. چاپا -
لىرىنىڭ ئېتەكلىرىگە لاي چاپرىغان، يادا پ كەتكەنلىكىدىن يەلكە -
لىرى چوقچىيىپ قالغان، كۆزلىرى ئىچىگە كىرىشكەن، يۈزىدىكى
تارتۇقى بولسا بۆرتۈپ، گويا ئاۋۋالقىدىن خېلىلا چوڭىيىپ كەتكەن.
ئۇ لەۋلىرىنى تىترىتىپ، ئۆپكىسىنى باسالماي سۆزلىدى:

— ئەمىرزا دەم، ئەنجانمۇ شەيبانخاننىڭ قولىغا ئۆتتى. بەھساب
كۆپ ئادەم قىرىلدى. ھەمراھىم قىرغىندا ھالاك بولدى.

تاھىر شۇنچىلىك چارچىغانىدىكى، گەۋدىسى چايقىلىپ، ئاران
ئۆرە تۇراتتى. كېيىنكى ئۈمىدىدىنمۇ ئايرىلىپ بوشاشقان بابىر
كۆرپە ئۈستىگە ئۆتۈپ ئولتۇردى - دە، تاھىرنىمۇ ئولتۇرۇشقا
تەكلىپ قىلدى.

تاھىر گىلەم ئۈستىگە تىزلىنىپ ئولتۇرۇش بىلەن، بابىر ئۇنىڭ -
دىن ۋەقەنىڭ تەپسىلاتىنى ۋە ئەھمەد تەنبەلنىڭ نېمە بولغىنىنى
سورىدى.

تاھىر ئەنجان يېنىدىكى خوجا كاتتا دېگەن قىشلاقتا باي بىر
ئادەمگە ھارۋىكەش بولۇپ ياللانغان، ئۆزىنىڭ كىملىكىنى بىلدۈر -
مەي، پۈتۈن ھادىسىلەرنى ئادەملەردىن سوراپ بىلگەن، باينىڭ
شەھەردىكى دۇكىنىغا مال ئېلىپ بارغاندا كۆپ نەرسىنى ئۆزىمۇ
كۆرگەنىدى.

ئەھمەد تەنبەل ئەنجان ئېتىكىدە بولغان جەڭدە زەربە يېگەندىن
كېيىن قورغانغا كىرىپ بېكىنىدۇ، قامال باشلىنىدۇ. قورغان ئىچىدە
ئاچارچىلىق، كېسەللىك ۋە تەپرىقچىلىق كۈچىيىدۇ. بىرچاغلاردا

سەمەرقەندتە بابىرنى تاشلاپ، ئەھمەد تەنبەلگە ئەگىشىپ كەتكەن بەگ ۋە نەۋكەرلەر ئەمدى ئۇنىڭ ئۆزىنى تاشلاپ، شەيبانىخان تەرەپكە قېچىپ ئۆتدۇ. خاننىڭ قوشۇنى تامغا شوتا قويۇپ چىقىپ قورغاننى بېسىۋالدى. ئەھمەد تەنبەل ئاكىسى بېك تىلبە، ئۇكىلىرى ۋە باشقا ئادەملىرى بىلەن ئوردىغا كىرىپ بېكىندى. بىراق ئوردىنىڭ ئەتراپىدا ئۆيلەر كۆپ، ئۇلارغا كەينىدىن شوتا قويۇپ تېمىغا چىقىش ئاسان. ئەھمەد تەنبەل ئوردىدا جان ساقلىيالمىدىغانلىقىنى سېزىدۇ. دە، شەيبانىخاندىن شەپقەت سوراشقا قارار قىلىدۇ. "يىغقان بارلىق ئالتۇنلىرىمنى ھەزرىتى خانغا جان ھەققى تەرىقىسىدە تۆلىمەكچىمەن، ئۆمۈرۋايەت خىزمەتلىرىدە بولماقچىمەن، قېنىمدىن كەچسۇن!" دەپ ئوردىدىن بىر مۇيسىپىتنى ۋەكىل قىلىپ چىقىرىدۇ. ئەمما مۇيسىپىت ئوردىغا قايتىپ كەلمەي يوقىلىدۇ. خان ئەسكەرلىرى ئوردىنىڭ ئۆگزىسىگە شوتا قويۇپ چىقىشقا باشلايدۇ. ئەندىشىگە چۈشكەن ئەھمەد تەنبەل ئاكا-ئۇكىلىرى بىلەن بىللە ئوردىنىڭ دەرۋازىسىغا بارىدۇ. تەسلىم بولغانلىقىنى كۆرسەتمەش ئۈچۈن قىلىچلىرىنى بوينىغا ئېسىپ، دەرۋازىدىن تاشقىرىغا شەپقەت سوراپ چىقىشىدۇ.

ئوردا دەرۋازىسى ئالدىدا شەيبانىخاننىڭ ئوغلى تۆمۈر سۇلتان تۇرغانىكەن. نەۋكەرلىرىگە: "ئەسر ئالما، ئەرزىمەيدۇ، قىر ھەم-مىنى!" دەپ بۇيرۇق بېرىدۇ. ئەھمەد تەنبەلنى ئاكا-ئۇكىلىرىغا قوشۇپ، قىلىچ بىلەن چېپىپ، پارچىلاپ تاشلايدۇ. كېيىن باشلىرىنى كېسىپ بىر تاغارغا تىقىدۇ. دە شەيبانىخانغا كۆرسەتكىلى ئېلىپ كېتىدۇ.

تاھىرنىڭ ھېكايىسى شۇ يەرگە كەلگەندە بابىر:

— ياخۇدايا توۋا! — دەپ ئىختىيارسىز ياقىسىنى تۇتتى.

كېيىنكى مەزگىللەردە بابىرنى ئېزىپ يۈرگەن جاۋابسىز سوئاللار-
دىن بىرىگە ھازىر گويا گۈلدۈرمامدەك ۋەھمىلىك جاۋاب كەلگە-
ندى. خوجائابدۇللادەك مەرد، پىداكار ئادەمنى قورغان دەرۋا-
زىسىغا ئېسىپ ئۆلتۈرگەن ئەھمەد تەنبەلنىڭ ئۆزى ئەمدى شۇ قور-
غاندىكى ئوردا دەرۋازىسى ئالدىدا ئىتتەك خار بولۇپ ئۆلگەندى!
بابىر ئىنئام قىلغان قىلچىنى ئۇنىڭ ئۆز بېشىغا رەزىللىك بىلەن
ئۇرغان تەنبەل ئەمدى باشقا قىلچىلار زەربىسىدىن پارچىلانغاندى!
تاغدىكى چەگرەكلەرنىڭ بېشىنى ۋەھشىلەرچە كېسىپ، خۇر-
جۇنغا سېلىپ كەلگەن تەنبەلنىڭ ئۆز بېشىنى يەنىمۇ ۋەھشىرەك
بىر يوسۇندا كېسىپ، تاغارغا سېلىپ كەتكەن بولسا، ئۇنى، ئەلۋەتتە
خانغا ئەكىرىپ كۆرسىتىدۇ.

بابىر تاغاردىن شەيبانىخاننىڭ ئايىغى ئاستىغا يۇمىلاپ چۈشكەن
تونۇش كالىلارنى كۆز ئالدىغا كەلتۈردى. مەھمۇدخاندا ئىشىك
ئاغا بولۇپ يۈرگەن تىلبە سۇلتاننىڭ يوغان بويۇنلۇق سېمىز بېشىنى
شەيبانىخان تونۇغان بولسا كېرەك. ئەمما خان ئەھمەد تەنبەلنىڭ
كالىسىنى تونۇمايدۇ. شەيبانىخاننىڭ ئۆزىنى شۇنچە ئاۋارە قىلغان
ئەھمەد تەنبەلنىڭ بەشەرىسىنى كۆرۈپ قويغۇسى كەلدى، ئەمما
دۈم چۈشكەن قانلىق كالىغا قول تەگكۈزگۈسى كەلمىدى. ئەھمەد
تەنبەلنىڭ قانلىق كالىسىنى ئايىغىنىڭ ئۇچى بىلەن يۇمىلىتىپ
ئوڭلاپ، شالاڭ ساقلىغا، سۆڭىكى بۆرتۈپ چىققان كەڭ يۈزىگە
قارايدۇ.

بابىر ئۆزىچە تەسەۋۋۇر قىلغان بۇ ھادىسىدىن ھەيران بولۇپ:

— ئاپلا! ئاپلا! — دەپ بىرنەچچە نۆۋەت تەكرارلاپ قويدى.

بۇ ھادىسىلەردە قانداقتۇر ئۆزگىچە بىر ئادالەت بارلىقىنى سەزگەن بابىر باشقا ۋەقەلەرنى ئەقلىگە سىغدۇرالمىدى تېگىمىز قاپ قالدى. شەيبانىخان رەھىمسىزلىكتە ئەھمەد تەنبەلدىنمۇ ئۆتۈپ چۈشكەنغۇ. ئەجەب پەلەك ئىنتىقام قىلىپنى شۇنداق شەپقەتسىز خاننىڭ قولىغا بېرىپ قويسا؟ بىرچاغلار بابىر ئارزۇ قىلغان، ئەمما يېتىشەلمىگەن زور مەقسەتكە — ماۋەرائۇننەھردىكى پاراكەندە ۋىلايەتلەرنى بىرلەشتۈرۈپ، يېگانە كۈچلۈك دۆلەت بەرپا قىلىش مەقسىتىگە — ئەمدى شەيبانىخان يېتىشۈۋاتامدۇ؟ بۇنىڭ ئۈچۈن شەيبانىخاندىكى مەككار، زالىم ۋە شەپقەتسىز بولۇش كېرەكمىدى؟ تاھىر ئەنجاندا خاننىڭ بۇيرۇقى بىلەن بولغان قىرغىنچىلىقنىڭ تەپسىلاتىنى ئېيتىپ بەرگەندە بابىرنىڭ چاچلىرى تىك تۇرۇپ كەتتى. مىڭلىغان ئاياللار، ئۆسمۈرلەر، قېرىلار ئەھمەد تەنبەلنىڭ ئادەملىرى قاتارىدا بىكاردىن — بىكارغا نابۇد قىلىنغانىدى. ئەجەب ھازىرقى زورلار زامانىسىدا يېڭىپ چىقىش ئۈچۈن شەيبانىخاندىكى زوراۋانلىقلارنى قىلىش شەرت بولسا؟!

بابىر مەرىپەتلىك شاھ بولۇشقا ئۇرۇنۇپ، شېئىر ۋە سەنئەتكە كۆپ ۋاقىت ئاجرىتىپ، ئىنساپ ۋە دىيانەتنى ئويلاپ، شۇ سەۋەبتىن شەيبانىخانغا ئۇتقۇزۇپ قويدىمۇ؟!

— ئەمىرزا دەم، خان كىشىلىرىنىڭ سىزنى ئىزدەپ يۈرگىنىنى ئاڭلىدىم. ئايغاقچىلىرى پۇراپ يۈرۈپ ئىسپەرەگە كېلىپ قالسىمۇ ئەجەب ئەمەس!

بابىر ئاتا يۇرتىدىن تامامەن ئاجراغىنىنى ئەمدى ئەستايىدىل ھېس قىلدى. ئەھمەد تەنبەلنىڭ مەغلۇبىيىتى بۇلاقنىڭ كۆزىگە چۈشكەن يېڭى بىر كۆچكۈن ئىدى. تاغنىڭ بۇ تەرىپىدە بۇلاق يېڭىباشتىن كۆز ئېچىشى مۇمكىن بولغان يوللارنىڭ ھەممىسى

ئېتىلدى. ئەگەر بابىر تېزىرەك تاغ ئېشىپ خۇراسانغا كەتمەسە،
شەيبانىخان ئايلىنىپ ئۆتۈپ ئۇنىڭ ئاخىرقى يولىنىمۇ ئېتىدۇ!
بابىر تاقەتسىزلىك ئىچىدە تاھىرنىڭ ئاددىي بىر نەۋكەر ئىكەنلى-
كىنىمۇ ئۇنتۇدى. دە، ئۇنىڭغا ھەسرەت بىلەن سۆزلىدى:
— مال — مۈلۈكتىن ئايرىلغىنىمىز ئازمىدى؟ ئەمدى ۋەتەندىنمۇ
جۇدا بولارمىزمۇ؟!

بابىرنىڭ كۆزى ياشلانغىنىنى كۆرگەن تاھىرنىڭمۇ كۆڭلى
بۇزۇلۇپ، لەۋلىرى تىترەپ كەتتى:
— ئەمىر زادەم، مۇساپىرلىق غەمى مېنىڭمۇ يۈرەك — باغرىمنى
كۆيدۈرىدۇ. بىزنىڭ قۇۋالارمۇ خاننىڭ پاشىسى تەكتىدە مېچىقلاندى.
ئەگەر بارسام مېنىڭدىن پازىل تارخاننىڭ ئىنتىقامىنى ئېلىشى
ئېنىق. بىزمۇ كىندىك قېنىمىز تۆكۈلگەن جايدىن ئايرىلدۇق،
ئەمىر زادەم. مۇساپىرلىق پېشانىمىزدە بار ئىكەن. ئىسپەرەدەمۇ
مۇساپىرىمىز. ھىسارغا بارساقمۇ، ئۇنىڭدىن نېرسىغا كەتسەكمۇ
شۇ مۇساپىرلىق... يولدا كېلىۋېتىپ ئويلىنىپ كەلدىم. مەن سىزدىن
ئايرىلمايمەن، ئەمىر زادەم!

تاھىرنىڭ پۈتۈن نىجاتلىقنى ئادىل پادىشاھتىن ئىزدەيدىغان
دېھقان تەبىئەت يىگىت ئىكەنلىكىنى بابىر بىلەتتى.
— لېكىن مەن سىز كۈتكەندەك ئادىل پادىشاھ بولالمايدىم! —
دېدى بابىر، — كەلگۈسىدە بولالمايمەن، يوقمۇ، تېخى
نامەلۇم...

ئارىغا بىرمەھەل جىمجىتلىق چۈشتى. تاشقىرىدا ئىسپەرە سېپى
گويا كېچە جىمجىتلىقىدىن پىغانى ئۆرلەپ شارقىرايتتى.
چېدىر ئىچىدە قوغلاندى شاھ بىلەن ئۇنىڭ ئاددىي نەۋكىرى

يۈزمۇيۈز ئولتۇرۇپتۇ. ۋەتەندىن ئايرىلىش مۇسەببىتى ئالدىدا ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى چوڭ پەرق گويا كىچىكلەپ، ئەھمىيەتسىز بولۇپ قالغان. باشلىرىغا چۈشكەن كۆرگۈلۈكلەر ئۇلارنىڭ تەقدىرىنى بىر-بىرىگە ئوخشاش قىلىپ قويغان. شۇنچە يىل ئۇرۇش-جېدەل-لەردە بىللە يۈرۈپ، نۇرغۇنلىغان ئۆلۈم خەۋپلىرىنى بىللە كەچۈرگەن بۇ ئىككى يىگىت بۈگۈن بىرىنچى نۆۋەت سىرداشلارچە ئوچۇق سۆزلەشمەكتە ئىدى. تاهىر باشقا ۋاقىتتا بابىرىغا ئېيتالمايدىغان سۆزلىرىنى ھازىر كۆڭلى يۇمشاپ، ئېرىپ تۇرغان پەيتتە ئېيتتى:

— ئەمىرزا دەم، مەن بىر نەۋكىرىڭىز بولساممۇ سىزگە ئۆز تۇغىدە-نىمدەك مۇھەببەت باغلىغانمەن. باتۇرلۇقىڭىزغىمۇ، شائىرلىقىڭىزغىمۇ ئادەمگەرچىلىكىڭىزگىمۇ، ئىشقىلىپ، مېنىڭ... سىزگە ئىخلاسم زور! سىزگە يامانلىق قىلغانلارنىڭ كەينى-كەينىدىن يوق بولۇپ كەتكىنى سەۋەبىسىز ئەمەس! سىزنىڭ شۇنچە-خەۋپ خەتەرلەردىن ئامان قالغانلىقىڭىزمۇ چوڭ بىر دۆلەت!

شۇ تاپتا تاهىر قەدىرلىك ئىنىسىغا مۇھەببىتى ئۇرغۇپ ئېغىر پەيتتە ئۇنىڭ كۆڭلىنى كۆتۈرۈۋاتقان جان كۆپەر ئاكاغا ئوخشايتتى. ھەقىقەتەنمۇ، ئۇ بابىردىن يەتتە ياش چوڭ ئىدى. بابىرمۇ بۇ چاغدا شاھلىقنى ئۇنتۇپ، تاهىرغا خۇددى ئاكىسىغا قارىغاندەك قارىدى:

— مېنى تولمۇ كۆپ خەتەرلەردىن سىز ئېلىپ قالدىڭىز. مەن سىزدىن كۆرگەن ياخشىلىقلىرىمنىڭ ئوندىن بىرىنىمۇ قايتۇرالمايمەن. سىز ماڭا بىر تۇغقان ئاكىم دەك قەدىردانسىز.

— رەھمەت سىزگە.

— لېكىن ھازىر مېنىڭ كۆڭلۈم يەر بىلەن يەكسان. تەقدىر

ماڭا ئىستېدات بەرگەن، كۈچ بەرگەن، غەيرەت بەرگەن. ئەمما نېمە
ئۈچۈن بەخت بەرمىگەن؟!

— بۇ زاماندا بەخت ئۆزى يوق، ئەمىر زادەم! ئاخىر سىزدەك
نادىر ئىستېدات ئىگىلىرى دۇنياغا ھەر كۈنى كەلمەيدۇغۇ. نادان
تاجدارلاردىن قان يىغلىغان ئەل-يۇرتىمىز سىزدەك مەرىپەتلىك
سەركەردىگە تەشنا. لېكىن بېخىل زامان غەلبىنى زالىم خانغا بېرىپ،
بىزنى، مانا ۋەتىنىمىزدىنمۇ جۇدا قىلماقچى. ئىلاھىم بۇ بېخىل
زاماننىڭ باغلىرى قۇرۇپ كەتسۇن، سىز ۋە بىزنىڭ قەدىرىمىزگە
يېتىدىغان ياخشى زامانلارمۇ كەلسۇن! ئەمدى... ئەمىر زادەم، بۇ
ھەردىن چاپساق كېتىش كېرەك. ھىراتمۇ بىزگە يات يۇرت
،مەس. پادىشاھ ھۈسەين بايقارا سىزنىڭ قېرىندىشىڭىز. مېنىڭ
اغام مەۋلانا پەزىلەتلىك ھىراتتا ئىكەن...

بابىر خۇراسانغا كەتمەي ئىلاجى يوقلۇقىنى ئويلىدى. دە، ئېشىپ
ئۆتۈشى كېرەك بولغان تاغلارنى كۆز ئالدىغا كەلتۈردى. يىراقتىن
ئاج كۆك رەڭگە كىرىپ ناھايىتى جازىبىلىك كۆرۈنىدىغان بۇ
تاغلار تىك داۋانلاردىن، خەتەرلىك ھاڭلاردىن ئۆتۈشى كېرەك
بولغان ئادەمگە شۇنچىلىك سۈرلۈك ۋە رەھىمسىز كۆرۈنەتتى! ھازىر
بابىرنىڭ تەسەۋۋۇرىدا ئېگىز چوققىلارغا ئەسىرلەر بويى چۈشكەن
قارلار خۇددى كېپەندەك ھەرىكەتسىز ۋە سوغۇق، خۇددى ئۆلۈمدەك
ئەبەدىي بولۇپ گەۋدىلەندى.

— خەتەرلىك يوللاردا مەن ئۆز جېنىمنى ئاۋۋال خۇداغا
ئاندىن سىزگە ئىشىنىپ تاپشۇرماقچىمەن. بۈگۈندىن باشلاپ سىز
مېنىڭ قورچى باشلىقىمىسىز. ئىچكى بەگلىرىم قاتارىدا بولىسىز.
— ئىنايىتىڭىزدىن مىننەتدارمەن، ئەمىر زادەم!

— ھازىر بۇ ئىنايەتنىڭ شەرىپىدىن ئازابى كۆپرەك. يولدا چارچىغانسىز، بېرىپ دەم ئېلىڭ. ئەتە سەپەر تەييارلىقى باشلىنىدۇ. تاھىر تەزىم قىلغىنىچە چىقىپ كەتتى.

بابىرنىڭ ئۇيقۇسى كەلمەيتتى. ئۇ يەنە چېدىردىن چىقتى. كۈندۈزدىكى تۇمان تارقىلىپ كەتكەن، لېكىن ئاسماندا بۇلۇت بار. يۇلتۇزلار ئاندا-ساندا كۆرۈنۈپ قالاتتى. ئىسپەرە سېپى ئاسماننى بېشىغا كىيىپ شارقىرايتتى. كېچىدە تاغلارنىڭ قارىسى كۈندۈزدىكىدىن ھەيۋەتلىكرەك كۆرۈنەتتى.

بابىر قاپقارا تاغلارغا تىكىلىپ تۇرغاندا يەنە كۆچكۈن باسقان بۇلاق ئېسىگە چۈشتى. تاغلارنىڭ بۇ تەرىپىدە ھەممە يوللىرى ئېتىلگەن بۇلاق ئەمدى تاغلارنىڭ نېرىسىدىن كۆز ئېچىپ چىقالام-دىكىن؟ ئۇلۇغ تاغدىن نېرىدا ھەيۋەتلىك پامىر. ئۇنىڭ نېرىسىدا ھىمالاي ۋە ھىندىقۇش...

بۇلاق بۇ تاغلارنىڭ ھەممىسىدىن ئۆتۈپ بېرىپ، نېرىقى تەرەپلەردە قايتىدىن كۆز ئېچىشى ئۈچۈن قانچىلىك زور كۈچ-قۇۋۋەت كېرەك؟

ئىككىنچى قىسىم

پەلەكنىڭ گەردىشى

ھىرات. تولغان پەيمانلەر

1

غازاڭ تۆكۈلگەن چاغ. ھىرات باغلىرىغا سۇ بېرىدىغان ھىرىرۇد دەرياسى ۋە ئىنجىل ئەنھارنىڭ قىرغاقلىرىغا زەپىرەڭ يوپۇرماقلار تۆكۈلگەن. قەلئە سىرتىدىكى مەشھۇر باغى جاھانئارا، باغى مۇختار، باغى زۇبەيدە، باغى چەمەنلەردىكى ئۈزۈمزار ۋە ئانارزارلىقلار ياز بويى كۆتۈرۈپ تۇرغان مېۋىلىرىدىن ئايرىلىپ، ئاندا-مۇندا قۇرۇق يوپۇرماقلىرى بىلەن شۈمشىپ قالغان.

بىراق بۇ جەنۇبىي شەھەردە كۈزنىڭ غازاڭ تۆكۈلىدىغان ئادىتىگە سۇنمايدىغان دەرەخلەرمۇ كۆپ. ھىراتقا كەندەھار تەرىپىدىن كېلىشتە يول بويىدىكى چوڭ كوچا ۋە سەيلىخانلاردا ئۆسكەن مىڭلىغان سەرۋەلەر، سەنابەر^① دەرەخلىرى كۈزدىمۇ باھاردىكىدەك ياشرىپ تۇرۇپتۇ. "ھۈسەين بايقارا كۆلى" دەپ ئاتالغان چوڭ

① سەنابەر — يىڭنە يوپۇرماقلىق، ئاچ ھاۋا رەڭ تۈستىكى گۈزەل قارىغاي.

تاش كۆل بويىدا كۈمۈش رەڭ كىچىككىنە يوپۇرماقلىرى قۇش
تىلىنى ئەسلىتىدىغان ئېگىز ۋە گۈزەل لىسانىتتە يىر دەردەخلىرى
بار — بۇلارمۇ غازاڭنىڭ نېمىلىكىنى بىلمەيدۇ.

لىسانىتتە يىرنىڭ يوپۇرماقلىرى يارا — شىرىققا دورا ئىكەنلىكىنى
ئاڭلىغان تاھىر كۆلدىن بېرىراقتا ئاتتىن چۈشتى — دە چۈلۈۋىرنى
ياشقىنا نەۋكەرگە تۇتقۇزدى. كېيىن ئۆزى كۆلنىڭ خالىراق
تەرىپىگە ئۆتۈشكە باشلىدى. ئۇ دورىلىق يوپۇرماقلاردىن يۇلۇۋېلىپ
كەتمەكچى بولۇپ، يۇقىرىدىكى شاخلارغا تىكىلىپ كېتىۋاتقاندا
ئۇدۇلىدىن كىمدۇ:

— ماڭا قاراڭ، بەگ يىگىت! — دەپ قالدى.

تاھىر دەرەخنىڭ يوغان غولى كەينىدىن چىقىپ كەلگەن
موللاسىمان كىشىنى كۆردى، ئۇ كىشىنىڭ نېمىسىدۇ پەزلىدىن
تاغىسىنى ئەسلىتىپ، يۈرىكىنى دۈپۈلدەتتى. ئەمما ساقلىنىشنىڭ
ئۇزۇنلۇقى ۋە يۈزىنىڭ قېرى چىراي كۆرۈنۈشى تاھىرنى شۈبھىگە
سالدى. ئۇ ئەدەپ بىلەن:

— لەببەي، — دەپ سالام بەردى.

تاھىرنىڭ يۈزىدىكى خەنجەر ئىزىگە تىكىلىپ تۇرغان ھېلىقى
كىشى ئەمدى ئۇنىڭ ئاۋازىنىمۇ تونۇدى — دە:

— تاھىر! جىيەنىم! — دەپ ۋارقىرىۋەتتى.

تاھىرمۇ ئەمدى تاغىسىنى تونۇپ قۇچاق ئاچقان پېتى ئۇنىڭغا
قاراپ ئېتىلدى. كۆلنىڭ شىشىدەك سۈزۈك سۈيىدە ئۇلارنىڭ
شولىلىرى بىر — بىرىگە قوشۇلۇپ كەتتى.

— ۋەتىنىمنىڭ پۇرىقىنى ئېلىپ كەلگەن جىيەنىم! خۇداغا

شۈكۈر، ئامان — ئېسەن ئىكەنسەن!

مەۋلانا پەزىلىدىن جىيەنىنى قۇچىقىدىن قويۇپ بەردى-دە،
كۆزىدىن يۈزىگە ئېقىپ چۈشكەن خۇشاللىق ياشلىرىنى ئېرتىپ،
تاھىرنىڭ كۈمۈش كەمىرىگە، بەگلەر تاقايدىغان قىممەت باھالىق
خەنجەرگە ۋە سەقارلات پەشمىتىگە ئەمدى دىققەت قىلىپ قارىدى.
تاھىرنىڭ بېشىدىكى دۈبۈلغىنىڭ ئۈستىدىمۇ بەگلەرگە خاس كىچىك-
كىنە بايراقچە بار ئىدى.

— جىيەنىم، مەنسىپىڭ ئۈستىمۇ؟

— ھە، تاغا، قورچى بېگىمەن.

— مۇبارەك بولسۇن. ئىلاھىم ساڭا يامان بەگلەرنىڭ تەسىرى

تەگمىسۇن!

— بابىر مىرزىمۇ يامان بەگلەردىن بەزىگەندىن كېيىن بىرسىنىڭ

ئورنىغا مېنى قويدى... خوش، ئۆزىڭىز قانداقسىز، موللاتاغا؟

كەلگىنىدىن بۇيان ئىزدەيمەن. سوراپ-سۈرۈشتۈرەي دېسەم،

تونۇش-بىلىش يوق.

يېشى قىرىققا كىرەر-كىرمەي يۈزىگە قورۇق چۈشكەن مەۋلانا

پەزىلىدىن مەيۈس ئاۋاز بىلەن دېدى:

— يۈرۈپتىمىز... يۈرتىمىزنىڭ سىرتىدا. خۇدا بىزنى ئامەتسىز

ياراتقان ئىكەن-دە جىيەنىم. بۇ يەرگە كېلىپ، ئەمدى ناۋايى

ھەزرەتلىرىنىڭ مەرھەمەتلىرىدىن بەھرىمەن بولاي دېگىنىمدە،

ئۇ ئالىي زات ۋاپات بولدى. چوڭ قۇرۇلۇشلار ھۈسەيىن بايقارا

زامانىدىمۇ ئانچە-مۇنچە بولۇپ تۇرغانىدى. مانا بۇ يىل ھۈسەيىن

بايقارا ئالەمدىن ئۆتتى. قۇرۇلۇشلار پۈتۈنلەي توختىغان. بىزگە

ئوخشىغانلارغا يەنە ئىش يوق!

— ئۇنداق بولسا، بابىر مىرزىغا بىر يولۇقۇڭ.

— بابىر مىرزىمۇ بۇ يەردە مېھمان... مېنى قوبۇل قىلامدۇ، يوق؟
ئوتتۇرىلىقتا نازۇك گەپلەر ئۆتكەن.

تاھىر مەۋلانا پەزىلىدىن بىلەن خانزادە بېگىم ئارىسىدا بولغان
مۇرەككەپ ۋەقەلەرنىڭ چەت - ياقىسىنى ئاڭلىغانىدى.

— بولمىسا ئاۋۋال مەن ئۇ كىشىنىڭ خالىي ۋاقتىدا سىز توغرىڭىزدا
سۆز ئېچىپ كۆرەيمۇ، موللاتاغا؟

— مەيلى، بۇنى كېيىن يەنە مەسلىھەتلىشەرمىز. ئاپلا جىيەنىم -
ھەي! مەن بابىر مىرزىنىڭ ھىراتقا كەلگىنىنى ئاڭلىغىنىمدىن
بۇيان "سېنىمۇ بارمىكىن، يوقمىكىن" دەپ ھەربىر نەۋكەرگە كۆز
سېلىپ يۈرگەنىدىم... قېنى ئەمدى، ماڭ، ئۆيگە بارايلى! ئەگەر ساڭا
بۇ دورىلىق پوپۇرماقلار كېرەك بولسا، ئۆيدىن تېپىپ بېرىمەن.
بىزنىڭ باغچىدىمۇ شۇ دەرەختىن بار.

— باغچىدا... بىر ئۆزىڭىزمۇ ياكى ئۆيلەندىڭىزمۇ، موللاتاغا؟

— ئۆيلەنگەن، جىيەن. ناۋايى ھەزرەتلىرى مەسلىھەت
بەردى. ئۇ كىشىدە باغۋەن بولغان ئوبدان بىر ئادەمنىڭ قىزى
بار ئىكەن...

— مۇبارەك بولسۇن! پەرزەنتلەرمۇ بارمۇ؟

— ھە، بىر ئوغۇل، بىر قىز.

— ھە، قالتىسقۇ! ئۇنداق بولسا، مەن ئۆيىڭىزگە سوۋغا ئېلىپ

بارىمەن!

— ئۆزەڭنى كۆرگىنىم مىڭ سوۋغاڭدىن ئەۋزەل، جىيەن!

قېنى ماڭ!

تاھىر نەچچە قەدەم ماڭدى - دە، كېيىن نېمىنىدۇ ئەسلىپ،

ئاسمانغا قارىدى، كۈن قايرىلىپ كېتىپ باراتتى.

— موللاتاغا، ئويىڭىز يېقىنمۇ؟

— ياق، يىراقراق. شەھەر چېتىدىكى نەزەرگاھ مەھەللىسىدە.
نېمە قىلاتتىڭ؟

مەن ھازىر بىر سائەتتىن كېيىن خىزمەتتە بولۇشۇم كېرەك
ئىدى. پادىشاھ بۇيرۇغانىدى.

— ئاپىلا!... ئۇنداق بولسا... مۇشۇ يەردە بىردەم ئولتۇرايلى،
مەن سەل دىدارىڭغا تويماي! ئۆزەڭ قانداقراق، جىيەنىم،
ئۆيلەندىڭمۇ؟

تاغا-جىيەن كۆلدىن نېرىراقتىكى تاش ئورۇندۇققا بېرىپ
ئولتۇرۇشتى، تاھىر رابىيىنى قانداق تاپقانلىقىنى ئېيتىپ بەردى-دە:
— كابۇلغا كېلىپ بىر ئوغۇل كۆردۇق! — دېدى، — ئېتىنى
سەپەربەگ قويدۇق.

— ھە، خۇداغا شۈكۈر! مەن بىرچاغلادا ھەممە نەرسىدىن
ئۈمىدىمنى ئۈزگەن ئىدىم. سېنىمۇ قايتا كۆرەلمەسمەن دەپ
ئويلىغانىدىم. باش ئامان بولسا ھەممىسى ئۆتۈپ كېتىدىكەن... سەن
بىلەن بىزغۇ، قوتۇلۇپ كەلدۇق-ھە! ئەنجاندىكىلەرنىڭ ئەھۋالى
قانداق بولدى؟

— بۇنى سورىماڭ، موللاتاغا! شەيبانىخاننىڭ قىرغىنى
كېچىلىرى چۈشۈمگە كىرسە، قارا بېسىپ چىقىمەن!... ئۇ تەرەپتە راسا
ھالسىراپ، ئىككى يۈز قىرقتەك ئادەم بىلەن خۇراسانغا قاراپ
ماڭدۇق، ھىسار تاغلىرىنىڭ ئارىسىدا راسا قىينالدۇق. ئات-ئۇلاغلار
ئۆلۈپ-سويۇلۇپ تامام بولغان. بابىر مىرزمۇ ئېتىنى ئانىسىغا بېرىپ،
ئۆزى پىيادە ماڭاتتى. ئاياغلىرىمىزدا چورۇق، قوللىرىمىزدا تاياق،
تۇرىدىغان جايىنىڭ تايىنى يوق. بىرسى بېرى كەل، دېمەيتتى.

پارچە - پۇرات ئەمەلدارلار بابىر مىرزىدەك ئادەمگە ھۈرمەتسىزلىك قىلىپ "يولۇڭلاردىن قالماڭلار، ھىساردىن تېزرەك ئۆتۈڭلار"، دەيتتى. بىزنىڭ غەزىپىمىز كېلىپ، قوپال سۆزلىگەن ئەمەلدارلارنى چېپىپ تاشلىساق دەيتتۇق. لېكىن بابىر مىرزا؛ "بەرداشلىق بېرىڭلار"، "تېزرەك ئامۇ دەريادىن ئۆتۈپ ئالايلى" دەپ ئالدىرىتاتتى.

— لېكىن ئالدىراتقىچىلىكى بار ئىكەن - دە، جىيەن. سىزىلەردىن

سەل كېيىن شەيبانىخان ھىسارنىمۇ ئىشغال قىلىپتۇغۇ؟

— ھە، كېيىن ئۇقساق، بابىر مىرزا ئۇزاقنى ئويلاپ شۇنداق

قىلغان ئىكەن. ھىسار پادىشاھى خىسراۋشاھ ئۆمرىدە بىر مۈشۈك بىلەنمۇ ئۇرۇشۇپ كۆرمىگەن قورقۇنچاق ئادەم ئىكەن. بەگلەرنىڭ كۆپچىلىكى ئۇنىڭدىن نارازى ئىكەن. بابىر مىرزاغا مەخپىي ئادەملەر ئەۋەتىپ، "كېلىڭ، ھىسارنى سىزگە بېرەيلى" دەپتىكەن، لېكىن بابىر مىرزا پىتىنىگە ئارىلاشمىدى. "كېلىڭ"، دېگەن ھېلىقى بەگلەرگە "خاقان بولساڭلار ئۆزەڭلار كېلىڭلار"، دەپ ياخشى سۆزلەرنى ئېيتىپ ئادەم ئەۋەتتى. بىز ئامۇ دەريادىن بۇ تەرەپكە ئۆتكەندە شەيبانىخان ھىسارغا باستۇرۇپ كىرىپتۇ، قورقۇنچاق خىسراۋشاھ خان بىلەن جەڭ قىلىشقا پىتىنالماي، پايتەختنى تاشلاپ قېچىپتۇ، ئۇنىڭ ئوتتۇز مىڭ كىشىلىك قوشۇنى تارقاپ كېتىپتۇ. ئۆزىڭىز بىلىسىز، موللا تاغا، بۇنداق پەيتتە بەگلەر نامى ئۇلۇغراق بىر پادىشاھنى ئىزدەپ قېلىشىدۇ. بابىر مىرزانىڭ شەيبانىخان بىلەن دادىل جەڭ قىلغىنى، بىرىدە يېڭىلىگەن بولسا، بىرىدە ئۇنى يەڭگىنى ئېسىگە چۈشىدۇ. ئىلگىرىكى ئىشىك ئاغا قاسىمبەگ ئاشۇ پەيتتە ھىسار قوشۇنىنىڭ ئارىسىدا ئىدى. ئۇنىڭ بابىر مىرزاغا ئىخلاسمەن - لىكىنى بىلىسىز. ئاخىر، ئۇۋىسى بۇزۇلغان ھەرىكەت ئوخشاپ

پەتەرپ كەتكەن ھىسار قوشۇنى ئامۇ دەريا بويىدا بىزگە كېلىپ قوشۇلۇۋەردى. ئەڭ ئاۋۋال باقىبەگ چەغانىيانى دېگىنى تۆت يۈز ئەسكىرى بىلەن كەلدى. بابىر مىرزا ئۇنىڭغا كۈتكىنىدىن زىيادە ھۈرمەت كۆرسەتتى. باقىبەگنى ئەڭ يۇقىرى مەرتىۋىلىك ئىشك ئاغا قىلىپ قويدى. كېيىن خىسراۋشاھنىڭ باشقا بەگلىرى ۋە نەۋكەرلىرى كەينى-كەينىدىن كېلىپ قوشۇلۇۋەردى. ئۆزىمىز دەريادىن ئىككى يۈز قىرىقچە ئادەم ئۆتكەندۇق. بىر ئاي ئىچىدە تۆت مىڭغا يەتتۇق...

مەۋلانا پەزىلىدىن جىيەنىنىڭ كېيىنكى يىللاردا بىرقەدەر ئۆزگىرىپ قالغانلىقىنى ئەمدى ئېنىقراق سەزدى. تاھىر ئىلگىرى ۋىچىلىك سىلىق سۆزلىيەلمەيتتى. ئۇ گەپدان ئېسىلزاڧىلەر ئارىسىدا كۆپ يۈرۈپ، مۇلازىمىلارغا خاس مۇرەككەپ ئىبارىلەرنى ئىشلىتىشكە ئۆگەنگەنىدى.

— بىز كابۇلغا كەلسەك، ئارغىن دېگەن ئۇرۇقتىن مۇقىمبەگ ھاكىم بولۇپ ئولتۇرغانىكەن. تەخت دەۋاسى قىلىشقا ھەققىمۇ يوق، بىز بىلەن ئېلىشىدىغان كۈچىمۇ يوق. كابۇلنى بىزگە جەڭسىز بەردى. كېيىن ھۈسەين بايقارادىن بابىر مىرزاغا خەت باردى. "چېرىگ بىلەن كېلىڭ، شەيبانىخانغا ئىتتىپاقلىشىپ قارشى چىقايلى"، دەپتۇ. ئاتلىق قىرىق كۈن يۈرۈپ شۇنچە يەردىن كەلسەك، ھۈسەين بايقارا ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ.

— بىر جەھەتتىن كابۇلنى پايتەخت قىلىپ، بۇ يەرگە ئاپىروي بىلەن كەلگىنىڭلار ياخشى بوپتۇ، جىيەنىم. ئۇنداق بولمىسا، ھۈسەين بايقارانىڭ دىمىقى ئۈستۈن ئوغۇللىرى بابىر مىرزانى پىسەنت قىلمىغان بولاتتى.

— لېكىن ھازىر ھۈرمەتسىز تولىمۇ جايدا. شەھەر ھاكىمىنى بىزگە قوشۇپ قويۇشتى. ھىراتنى ئايلاندۇرۇپ راسا تاماشا قىلدۇردى. كاتتا سارايلاردا ھەر كۈن زىياپەت. بۈگۈن كەچتە بابىر مىرزا يەنە سارايدا بېرىشى كېرەك ئىدى...

تاھىر ئاسمانغا كۆز يۈگۈرۈتۈپ كۈننىڭ ئازراق ئېگىلىپ قالغانلىقىنى كۆردى. دە، ئەنسىرەپ ئورنىدىن قوزغالدى:

— موللا تاغا، مەن كەچ قالسام بولماس. سىزنىڭ ئۆيىڭىزگە ئەتىگە بارسام، ماقۇلمۇ؟ قانداق تېپىپ بارىمەن؟ شۇنى ئېيتىڭ.

ئۇلار تاھىرنىڭ ئېتىنى چۇلۇۋۇرىدىن تۇتۇپ تۇرغان نەۋكەرنىڭ ئالدىغا بارغۇچە مەۋلانا پەزىلەتتىن ئۆيىنىڭ قەيەردىكىلىكىنى تاھىرغا تەپسىلىي چۈشەندۈردى. تاھىر ئېتىنىڭ چۇلۇۋۇرىنى نەۋكەرنىڭ قولىدىن ئېلىۋېتىپ:

— موللا تاغا، ئېتىڭىز قېنى؟ — دېدى.

— جىيەنىم، مەن پىيادە يۈرىمەن.

— ئۆيىڭىز يىراق بولسىمۇ — ھە؟

— ئۆگىنىپ كەتتىم.

تاھىر تاغىسىنىڭ كەمبەغەللىشىپ قالغانلىقىنى ئەمدى سەزدى. دە، ئېتىنىڭ كۈمۈش بېزەكلىك يۈگىنىنى مەۋلانا پەزىلەتتىن تۇتقۇزدى:

— بولمىسا مانا شۇ ئات سىزنىڭكى.

— ئۆزەڭچۇ، جىيەنىم؟

— ئاتخانىدا مېنىڭ يەنە ئىككى ئېتىم تۇرۇپتۇ!

تاھىر تاغىسىنى ئۇنىمىغانغا قويماستىن ئاتقا مىندۇردى. دە، بېلىگە قىستۇرۇلغان قىممەت باھالىق قامچىنىمۇ تاغىسىغا بەردى.

— سىز ئوشتا ماڭا مىندۈرۈپ قويغان ئاتنىڭ قۇلۇنى بۇ،
موللاتاغا. شۇ چاغدا مېنى باشتىن ئاياغ كىيىندۈرگەن ئىدىڭىز. ھە،
ئېسىڭىزدىمۇ؟

— ھە، باش ئامان بولسا دوپپا تېپىلىدۇ، جىيەن! بۇنى ئەسلىتىپ
ئولتۇرما.

”ئەمما ئەتىگە يەڭگەمگىمۇ، بالىلارغىمۇ كىيىم-كېچەك ئېلىپ
بېرىپ، تاغامنى يەنە بىر خوشاللاندىرۇشۇم كېرەك!“ دېدى
تاھىر ئۆزىچە.

ئىككىنچى ئات ئۈستىدە ئولتۇرغان ياشقۇن نەۋكەر نېمە بولۇۋاتقاندا-
لىقىنى ئانچىلىك چۈشەنمىسىمۇ تاغا ۋە جىيەنگە ھاڭقىيىپ قاراپ
تۇراتتى.

مەۋلانا پەزىلىدىن خوشلىشىپ كېتىشكە باشلىدى. تاھىر نەۋكەرگە
قاراپ پىچىرلىدى:

— دىنىڭ بارمۇ؟

بەگنى پىيادە قالدۇرۇپ، نەۋكەرنىڭ ئاتلىق تۇرۇشى ھەقىقەتەن
ئەدەبكە توغرا كەلمەيتتى. ياش نەۋكەر بۇنى بالدۇرراق سەزمىگەنلىكى
ئۈچۈن ئىزا تارتىپ ئاتتىن سەكرەپ چۈشتى ۋە چۇلۇۋۇرىنى
تاھىرغا سۇندى:

— ئەپۇ قىلىڭ، بەگ جانابلىرى.

مەۋلانا پەزىلىدىن ئارقىسىغا ئورۇلۇپ قارىدى. دە، تاھىرنىڭ
نەۋكەرنىڭ ئېتىدا بەگلەرچە سۆلەت بىلەن كېتىۋاتقىنىنى، نەۋكەر
بولسا ئۇنىڭ يېنىدا يورغىلاپ پىيادە كېتىۋاتقانلىقىنى كۆردى.
نەۋكەردىن چىققان بەزى بەگلەرنىڭ ئابروپپەرەس بولۇشى
مەۋلاننىڭ ئېسىگە چۈشتى. ”ئىشقىلىپ، تاھىر ئۇلارغا ئوخشىمە-

سۇن! دەپ قويدى ئىچىدە.

2

بابىرنىڭ ھىراتتا ئەلىشىر ناۋايى ئىستىقامەت قىلغان ئۇلۇغۋار ئۇنسىيەدە^① تۇرغىنىغا بۈگۈن ئون يەتتە كۈن بولدى. ئۇنسىيەنىڭ ئېگىز پەشتاقلرى، نىل رەڭلىك گۈمبىزى، ئاپتاپتا جۇلالىنىپ تۇرغان رەڭ-مۇرەڭ كاشىنىلىرى بابىرغا سەمەرقەندتىكى ئۇلۇغبەگ مەدرىسىنى ئەسلىتەتتى. لېكىن ئۇنسىيەنىڭ تۆت تەرىپىدىكى تۆت مۇنارىسى ئۇلۇغبەگ مەدرىسىنىڭكىدىن ئېگىزرەك، بىنانىڭ ھەممىمۇ چوڭراق ئىدى. ئۆزى بۇنىڭدىن ئون بەش يىل بۇرۇنراق قۇرۇلغان، تېخى ھەممە پەدەزلىرى يېپىپكى ئىدى.

ئۇنسىيەنىڭ ئىچىدىكى ئۆيلەردىن بىرقانچىسىنى ناۋايىنىڭ شەخسىي كۈتۈپخانىسى ئىگىلىگەن. بابىر كۈتۈپخانىدىكى كىتابلارنى ۋاراقلىغاندا، ئۇلارنىڭ بەزى جايلىرىدا ئۇلۇغ شائىرنىڭ ئۆز قولىدا يازغان خېتىنى كۆردى-دە، سەمەرقەندتە ئۇنىڭدىن ئالغان مەكتۇپنى ئەسلىدى. ناۋايىنى كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولالمىغىنى ئۈچۈن يۈرىكىنى مەيۈس تۇيغۇلار ئوربۇۋالدى.

كۈتۈپخانا ئىشىكى ئالدىغا چىرايلىق جاۋەنگە ئوخشاش بىر چوڭ سائەت قويۇلغان. بەلگىلىك ۋاقىتلاردا بۇ سائەتنىڭ ئۈستىدىكى كىچىككىنە ھەيكەل ھەرىكەتكە كېلىدۇ-دە، ئالتۇن بولقۇنچاقلار بىلەن ئاھاڭلىق قىلىپ چاڭ چالىدۇ. بۇنداق سائەت ياساش غايىسىنى سائەتچىگە ناۋايىنىڭ ئۆزى ئېيتىپ، مەخسۇس بۇيرۇتقانىدى. كېيىن

① ئۇنسىيە - "دوستلۇق ئۆيى" مەنىسىدە

ھىراتتا "ئەلىشىر ناۋايى" دەپ ئاتىلىدىغان جاڭ چالغۇچى
سائەتلەر ئادەت بولۇپ كەتكەنىدى.

بابىر كۈتۈپخانىدىن چىقىۋېتىپ كەينى - كەينىدىن جاڭ
چېلىۋاتقان سائەتكە قاراپ تۇرۇپ، ئۆزىچە ئويلاندى: "ئەجەب!
ئەلىشىر بەگنىڭ ئۆزى ۋاپات بولغان بولسىمۇ ئىختىراسى تىرىك،
ئىككىنچى ئۆمۈر دېگەن مۇشۇمىكىن؟ بۇ سائەت ئۆز ئىگىسىنىڭ
ئىككىنچى ئۆمرىنى ئۆلچەپ جاڭ چېلىۋاتامدىكىن؟"

ئۇنىسىيەنىڭ ئىچى - تېشىدا بۇ بىنانى قۇرغان ۋە ئۇنىڭدا ھاياتىنىڭ
ئاخىرقى كۈنىگىچە ياشىغان، دۇنياغا ئاز كېلىدىغان ئىنساننىڭ روھى
كېزىپ يۈرگەنگە ئوخشايتتى. بابىر ناۋايىنىڭ قولى تەگكەن
ئىشىكلەرنى ئېھتىيات بىلەن ئاچاتتى، مەرمەر پەلەمپەيلەردە ئۇنىڭ
كۆزگە كۆرۈنمەيدىغان ئىزلىرىنى بېسىپ ئۆتۈۋاتقىنىنى ھېس قىلىپ،
مۇمكىنقەدەر ئاستا قەدەم تاشلايتتى.

ھويلىدا تاش كۆلچەك بويىدىكى چىنارلار تەكتىدە ھويلا تازىلاي -
دىغان يىگىت غازاڭ سۈپۈرمەكتە ئىدى. بابىر ئىككى تەرىپىدە توق
يېشىل شەمشاد دەرەخلىرى قاتارتۇرغان چىرايلىق تار يولغا بۇرۇلدى.
بۇ يەردە ئۇنى ناۋايىنىڭ شاگىرتى خاندەمىر ۋە ئۇنىڭ يېقىن سۆھ -
بەتداشلىرىدىن ساھىب دارا كۈتۈپ تۇراتتى. ھاسا تايانغان قېرى
ساھىب دارا بابىر بىلەن كۆرۈشۈۋېتىپ:

— ئەمىرزادەم، — دېدى، — ھەزرەت مىرنىڭ ۋاپاتىدىن بېرى
ئۇنىسىيە روھىسىز تەندەك ئىدى. سىز كەلگەندىن كېيىن بۇ تەندە
يېڭى جان، يېڭى روھ پەيدا بولدى!

يېشى ئوتتۇزلاغا بارغان ئۆتكۈر كۆزلۈك خاندەمىر بابىرغا سىناق
نەزىرى بىلەن كۈلۈمسىرەپ تىكىلدى. ئەنجاندىن كەلگەن يىگىرمە

بەش ياشلىق شاھزادە بۇ مۇبالغىلىق گەپكە يارىشا كەمتەرانە
جاۋاب تاپارمىكىن؟

قەلبىنى ئۈمىد ۋە ئۈمىدسىزلىك تۇيغۇلىرى ئوراپ تۇرغان بابىر
شاھزادە ئوخشىتىشلارنى دەپ ئولتۇرغۇسى كەلمەي ئاددىي جاۋاب
بەردى:

— مەۋلانا، ھەزرەت ئەلىشىرنىڭ ماكانى مېنىڭ ئۆزۈمدە يېڭى
بىر روھ پەيدا قىلدى. بۇ يەردە مەن سەنئەت ۋە مەرىپەتنىڭ
تېخى ئۆمرۈمدە كۆرمىگەن كامالىتىنى كۆرمەكتەمەن.

خاندەمىر بابىرنىڭ جاۋابىدىن قانائەتلەنگەندەك مەمنۇن بولۇپ
بېشىنى لىڭشىتتى. ساھىب دارامۇ:

— سىز ھەقلىق، ئەمىرزا دەم، — دېدى، — ھەزرەتتى مەرئىمە
ياراتقان بولسا، ھەممىسىدە ئۆزىنىڭ ئالىي روھىدىن بىر نىشانە
قالدۇرغان. مانا بۇ مۇنارلارغا بىر نەزەر سېلىڭ!

بابىر ئۈچى ئاسماندىكى ئاق بۇلۇتلارغا تېگەي دەپ تۇرغان ئېگىز
كاشىلىق مۇنارلارغا تىكىلدى.

ئادەتتە، ئېگىز مۇنارلارنىڭ ئادەم چىقىپ ئەتراپقا قارايدىغان
ئۈستى يېپىق، يەنى راۋاقچىسى ئەڭ ئۈستىدە بولاتتى. ئۇنىسىيە
مۇنارلىرىدا بولسا ئۈستىدىكى ھالقىدىن تاشقىرى ئوتتۇرا بېلىدىمۇ
مەخسۇس ھالقىلار بار ئىدى. ساھىب دارا بۇنىڭ سەۋەبىنى ئېيتتى:

— ھەزرەت ھىرات مەنزىرىلىرىگە ئېگىز بىر جايدىن قاراپ
ئولتۇرۇپ ھاردۇق چىقىراتتى. قېرىغان پەيتلىرىدە مۇنارا ئۈستىدىكى
ھالقىغا چىقىشى مۇمكىن بولماي قالدى. شۇنىڭدىن كېيىن مېمارغا
ئۆزى ئېيتىپ، پەسرەككىمۇ ھالقا قۇردۇردى.

— ئىلاج بولسا، شۇ ھالقىلاردىن بىرىگە بىزمۇ چىقساق، — دېدى

— بە جانىدىل!

ساھىب دارا بابىرنى خاندەمىر بىلەن بىللە غەربىي مۇنار تەرەپكە باشلىدى. ئەمما مۇنار ئىچىدىكى تىك، ئايلا نىما پەلەمپەيلەردىن چىقالماسلىقىنى ئېيتىپ، ئۆزى پەستە قالدى. مۇنارنىڭ ئوتتۇرا ھالقىسىغا بابىرنى خاندەمىر باشلاپ چىقتى.

ئۇلار ئەتراپقا كۆز يۈگۈرۈتۈشتى. يىراقتا قارلىق مۇختار ۋە ئىسكەلجە تاغلىرى، پەستە كۆز كىرىپ، سۈيى ئازىيىپ قالغان ئىنجىل ئەنھارى. ئۇنىڭ سول ساھىلىدا مەشھۇر گۆھەر شاد بېگىم مەدرىسى سۆلەت بىلەن تۇرۇپتۇ. ناۋايى قۇردۇرغان ئىخلاسىيە مەدرىسى ئىنجىلنىڭ ئوڭ قىرغىقىدا — گۆھەر شاد بېگىمنىڭ مەدرىسىگە ئۇدۇلمۇ ئۇدۇل سېلىنغانىدى. ئىخلاسىيەدىن نېرىدا بىمارلار داۋالەندىغان، ئەينى ۋاقىتتا، مۇدەررىسلەر ياشلارغا تېۋىپلىك ئىلمىنى ئۆگىتىدىغان شىخائىيە ناملىق شىپاخانا — مەدرىسى. ئۇنىڭ نېرىسىدا چوڭ گۈمبەزلىك خالاسىيە خانىقاسى. چوڭ بىر مەھەللىنىڭ ئورنىنى ئالىدىغان جاي ئەلىشىر ناۋايى قۇردۇرغان نادىر ئابدىلەر بىلەن تولۇپ، ھىراتنىڭ سۆلىتىگە سۆلەت قوشقاندى.

شەھەرنىڭ نېرىقى تەرەپلىرىدىمۇ كۆكۈش تاغلارغا ئوخشاش يۈكسىلىپ تۇرغان مۇنار ۋە گۈمبەزلەرنىڭ كۆپلۈكى بابىرغا بىردىنلا سەمەرقەندنى ئەسلەتتى — دە، يۈرىكىنى دەرد ئارىلاش سېغىنىش تۇيغۇسى ئورنۇۋالدى.

— مەۋلانا، — دەپ بابىر خاندەمىرگە قارىدى، — ھىرات ئابدىلىرىنى قۇرغان بىمارلار ئارىسىدا ماۋەرائۇننەھردىن كەلگەنلىرىمۇ بارمىدى؟

— ئەمىرزادە، سىز ھىراتتا سەمەرقەند پەردازلىرىمۇ بارلىقىنى
سېزىپ تۇرغانغا ئوخشاپسىز.

— ھە، سوتالىمنىڭ سەۋەبىمۇ شۇ.

— ھىراتنىڭ كۆپ ئۇلۇغ زاتلىرى سەمەرقەندتە بىلىم ئالغان.
ئۇلار سەمەرقەند پەردازلىرىنى كۆڭلىگە پۈكۈپ كەلگەن. يەنە ماۋەرا-
ئۇننەھرىدىكى قالايىمقانچىلىقلاردىن تويۇپ قاچقان نۇرغۇن ئىستېدات-
لىق كىشىلەر ھىراتقا كېلىپ ھەزرەت ئەلىشىردىن پانا تېپىشقان.
ئۇ ئالىي زاتنىڭ پەزىلىتى بېھىساب ئىدى. لېكىن پېقىرگە ئەڭ ئۇلۇغ
تۇيۇلغان پەزىلىتى ھەزرەت مىرنىڭ ئىستېدات ئىگىلىرىنى بىلىشى ۋە
ئەقىل ئىدراكلىق كىشىلەرنى ياخشى كۆرۈشى ئىدى. ئۇلۇغ ئىشلارنى
ئۇلۇغ تالانت ئىگىلىرىسىز قىلغىلى بولمايدىغانلىقىنى ھەزرەت ئەلىشىر
ياخشى بىلەتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن ھەمىشە ئەل-ئۇلۇس ئارىسىدىن
نادىر ئىستېداتلىق كىشىلەرنى ئىزدەپ ئۆتتى. يېنىدا يۈرگەن
يېقىنلىرىغا، سۆھبەتداشلىرىغا، بىزدەك شاگىرتلىرىغا بېخىللىق دائىم
نۇرسىز، لايىقەتسىز، ئىستېداتسىز ئادەملەردىن چىقىدۇ، خۇسۇ-
سەن، يۇقىرى قاتلامدا لايىقەتسىز ھەسەتخورلار دائىم ئىستېداتلار-
نىڭ يولىنى توسىدۇ، بەرگەن ئەقىل-پاراسەتلىرىنى مەيدانغا چىقار-
ماي زايە قىلىۋېتىدۇ، بۇنىڭدىن پۈتۈن خەلق زىيان كۆرىدۇ، دۇنيا-
دىكى ئەڭ يامان كۆرەلمەسلىك تالانت ئىگىلىرىنىڭ يولىنى توسىدىغان
كۆرەلمەسلىكتۇر. دۇنيادىكى ئەڭ ئالىي ساخاۋەت بولسا نادىر تالانت
ئىگىلىرىنى مەيدانغا چىقارغۇچى ساخاۋەتتۇر، دەيتتى.

— ئەينى ھەقىقەت! — زوقلىنىپ خىتاب قىلدى بابىر. خاندەمىر

بۇ خىتابتىن روھلىنىپ ئاۋازىنى بىر ئاز كۆتۈرۈپ داۋاملاشتۇردى:

— بىز بىرەر سەپەردىن قايتساق ياكى ھەزرەت ئەلىشىرگە بىر-

ئىككى كۈن كۆرۈنمەي يۈرۈپ، كېيىن ھۇزۇرغا كىرسەك، "قېنى، خوش، يەنە قانداق ئاجايىپ تالانتلىق كىشىلەرنى ئۇچراتتىڭىز؟" دەپ سورايتتى. بىز ئۇچراتقان نادىر ئىستېدات ئىگىلىرىنىڭ بەزىلىرى ئون بەش-ئون ئالتە ياشلىق ئۆسمۈرلەر بولاتتى. ھەزرەت ئەلىشىر "بولدىغان بالا ئون بەش يېشىدا باش بولار، بولمايدىغان ئادەم قىرىق ياشتىمۇ ياش بولار" دەيتتى ۋە تېپىلغان تالانت ئىگىسى ئۆسمۈر بولسىمۇ ھۇزۇرغا چاقىراتتى. ساھىب دارا ئىستېداتلىق شائىر زەينىدىن ۋاسىفنى ئون بەش يېشىدا ھەزرەت مىرنىڭ ھۇزۇرغا ئەكەلگەندى. ھەزرەتنىڭ ساخاۋىتىدىن بەھرىمەن بولغان بۇ ياش شائىر ناھايىتى چاپسان ئۆسۈپ، پۈتۈن ھىراتقا مەشھۇر بولدى. ئۇلۇغ رەسسام كامالىددىن بېھزادىمۇ ياشلىقىدىن ھەزرەت مىرنىڭ تەربىيىسى بىلەن ئۆستى. شائىر ھىلالىي، خەتتات سۇلتان ئەلى مەشھەدىمۇ ھەزرەت ئەلىشىر تېپىپ، تەربىيىلىگەن تالانت ئىگىلىرىدىندۇر، كۆز ئالدىمىزدا تۇرغان ھىرات كېيىنكى ئوتتۇز-قىرىق يىل مابەينىدە ئاۋۋالقىدىن ئون ھەسسە گۈزەلرەك ۋە ھەشمەتلىكرەك بولۇپ كەتكىنىنى بارلىق ئالىم كىشىلەر ئېيتىشىدۇ. — سۆزىڭىز راست، مەۋلانا. مەن كۆرگەن رۇبىئى مەسكۇندە ①

ھىراتتەك شەھەر يوق!

— ئەمىرزادەم، بۈگۈنكى ھىراتنى شۇنچىلىك گۈزەل، شۇنچە-لىك ئۇلۇغ قىلغانلار — ئەل-ئۇلۇس ئارىسىدىن چىققان تالانتلىق كىشىلەر ئەمەسمۇ؟

— راست! كۆز ئالدىمىزدا تۇرغان بارلىق نادىر ئابدىلەر ئۇلۇغ

① رۇبىئى مەسكۇن — دۇنيانىڭ ئىنسانلار ئاۋات قىلغان قىسمى.

ئىستېدات ئىگىلىرىنىڭ خەزىنىسىدىن چىققان گۆھەرلەردۇر.
— ئىلتىپات قىلىدىڭىز، ئەمىرزادەم. ھەزرەت ئەلىشىر گۆھەردەك
بىباھا ئىستېداتلار خەزىنىسىنى ئاچقان ئەڭ ئۇلۇغ كەشپىياتچى
ئىدى. بۇنى سۇلتان ساھىب قىران ھۈسەين بايقارامۇ تەن ئالغانىدى.
ئاڭلىغانسىز، ئەمىرزادەم، ھەزرەت ئەلىشىر بىلەن ھۈسەين بايقارا-
نىڭ ئوتتۇرىسىغا زىددىيەت سالغان كۆرۈلمەسلەر كۆپ ئىدى. سىزگە
مەلۇمكى، سۇلتان ھۈسەين مەسلىكتە كۆپ يامان ئىشلارنىمۇ قىلغا-
نىدى... ئەمما ئىچمەي يۈرگەن مەجەزى ئوچۇق كۈنلەردە ھەزرەت
ئەلىشىرگە شۇنداق ھۆرمەت كۆرسىنەتتىكى، ھەممىمىز ھەيران
قالاتتۇق.

بابىر خان دەمىرنىڭ زوقلۇق بىر ۋەقەنى ئەسلىگەندەك مەمنۇن
كۈلۈمسىرىگىنىنى كۆردى-دە، ئۇنىڭ ھېكايىسىنى كۈتۈپ، يۈزىگە
تىكىلدى.

خاندەمىر تېخى ياش يىگىت بولسىمۇ كۆپ ئولتۇرۇپ ئىشلەش
نەتىجىسىدە بىر ئاز سەمىرىپ قالغان تولۇق گەۋدىلىك ئوتتۇرا بويلۇق
كىشى ئىدى. ئۇ گۆشلۈك بارماقلىرى بىلەن قېشىنىڭ ئۈستىنى سىلاپ
قويدى-دە:

— ھەزرەت ئەلىشىر «خەمسە» سىنى تۈگىتىپ، سۇلتان ھۈسەين
بايقاراغا ئوقۇشقا بېرىدۇ، — دەپ ھېكايە قىلىشقا باشلىدى، —
سۇلتان ھۈسەين شېئىرنى ناھايىتى ياخشى كۆرىدىغان زات ئىدى.
«خەمسە» نى ئوقۇپ ھەزرەت ئەلىشىرنى سارىيىغا چاقىرتىپتۇ، پۈتۈن
مەنەپدارلىرى ئالدىدا تەبرىكلەپتۇ. سۇلتان ھۈسەيننىڭ ياخشى
كۆرگەن بىباھا بىر ئاق ئېتى بار ئىدى. مىراخورغا^① "ئاشۇ ئاتنى

① مىراخور — ئات باققۇچىلار باشلىقى.

ئەكلىك دەپ بۇيرۇپتۇ. مەر ھەزرەتلىرى ھەيران بولۇپ، "ماڭا
ئات ئىنىم قىلماقچىمۇ؟" دەپ ئويلاپتۇ. ئاتنى ئەكەلگۈچە پادىشاھ
مەر ئەلشىرگە قاراپ: "ئەمدى سىز شېئىرىيەتتە ماڭا ئۇستاز پەرسىز،
مەن سىزگە مۇرىت بولماقچىمەن"، دېگەنىكەن. مەر ئەلشىر ھايان
بىلەن، "ھەزرىتىم، سىز پادىشاھ، سىزگە مەن مۇرىت بولۇشۇم كېرەك"
دەپ ئېتىراز بىلدۈرگەن. شۇ ئەسنادا ئاق ئاتنى ئالتۇن جابدۇقلىرى
بىلەن كەلتۈرۈپتۇ. سۇلتان ھۈسەين كۈلۈپ تۇرۇپ سوراپتۇ:
"مۇرىت پىرىنىڭ ئەمرىنى بېجىرىشى كېرەكمۇ؟" مەر ئەلشىر، ئەلۋەتتە
شۇنداق، دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. شۇ چاغدا پادىشاھ ئۇ ئالىي زاتقا
ئېيتىپتۇكى، "ئۇنداق بولسا، مانا مۇشۇ ئاتقا مىنىڭ!" شاھنىڭ ئەمرى
ۋاجىب. مەر ئەلشىر ئاتقا يېقىنلىشىپتۇ. ئاق ئاتنىڭ بىر خۇيى
بار ئىكەن: سۇلتان ھۈسەيندىن باشقا ئادەم مىنمەكچى بولسا،
ئۈرۈكۈپ مىنگۈزمەيدىكەن. مەر ئەلشىر يېقىنلاشقاندا ئات ئۈرۈكۈشكە
باشلاپتۇ. شۇ چاغدا سۇلتان ھۈسەين ئاتنى چۆلۈۋىدىن تۇتۇپ
"تىنچ تۇر" دەپ ۋارقىراپتۇ. ئات تىنچىپ، ھەزرەت مەر ئۇنىڭغا
مىنىپتۇ. ساراي ئەھلىنىڭ ئەمدى نېمە بولار كىن؟ دەپ دېمى
ئىچىگە چۈشۈپ كېتىپتۇ. سۇلتان ھۈسەين ئاتنىڭ چۆلۈۋىدىنى قويۇ-
ۋەتمەي ھويلا بويلاپ مېڭىپ كېتىپتۇ. ھەممە ھەيران. شۇ چاغدا
پادىشاھ ئات ئۈستىدىكى ھەزرەت ئەلشىرگە "تۈركىي تىلدا بىرىنچى
بولۇپ يازغان ئۇلۇغ «خەمسە» كىتابى ئۈچۈن مەندەك سۇلتان ساھىب
قىران سىزگە ئات يېتەكلىگۈچى مۇرىت بولسىمۇ ئەزىيىدۇ!" دەپتۇ.
ساراي ئەھلى بۇ سۆزنى ئاڭلاپ، ھەيران بولۇپ قاپتۇ. ھەزرەت
ئەلشىرنىڭ ئۆزى شۇنچىلىك تەسەرلەنگەنكى، ھوشىدىن كېتىپ
قاپتۇ. كېيىن مۇلازىملار يۈگۈرۈشۈپ بېرىپ ھەزرەتنى ئاتتىن

چۈشۈرۈۋاپتۇ ... ئەنە، ئەمىرزادەم...

— پىكىرىڭىزگە چۈشەندىم، مەۋلانا، — دېدى بابىر ئويچان
ئاۋاز بىلەن، — قەيەردە تالانت ئىگىلىرىگە ھەسەتخورلار زاۋاللىق
كەلتۈرەلمىسە ۋە سېخىملار يول ئاچالسا، شۇ جاي بۈگۈنكى ھىراتقا
ئوخشاش كامالەت چوققىسىغا چىقىدىكەن.

خاندەمىرنىڭ كۆڭلىدىكى گەپنى بابىرنىڭ بۇنچىلىك ياخشى
تېپىپ ئېيتقىنى مەۋلاناغا غەلىتە تەسىر كۆرسەتتى. خاندەمىر بابىردا
ئۆزىنىڭ مەسلەكدىشىنى تاپقان دەك خۇش بولۇپ:

— تەسەددۇق، ئەمىرزادەم! — دېدى، — ئاشۇ ئۇلۇغ زاتلار
دەۋرىدە ھىراتنىڭ كامالەت قۇياشى ئاسماننىڭ ئەڭ ئېگىز نۇقتىسىغا
چىققىنى راست! لېكىن... ئەپسۇسكى، قۇياش ئەڭ ئېگىز نۇقتىدىن
كېيىن پەسكە چۈشىدىكەن. كېيىنكى يىللارنىڭ مۇدەھىش ۋە قەلەرنى
كۆرۈپ، قەلبىمنى بىر ۋەھىمە تىترىتىدۇ: ھىراتنىڭ تەلەي قۇياشى
ئاستا پەسلەپ چۈشمەستىن، بىردىنلا زۇلمەتنىڭ قەھرىگە غۇلاپ
كەتسە... ئۇنىڭدا نېمە قىلىمىز؟

خاندەمىر ماۋەرائۇننەھردىكى توپىلاڭلار ۋە قىرغىنچىلىقلارنىڭ
شەيبانىخاننىڭ قوشۇنى بىلەن بىللە ھىراتقا يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقى-
نىنى سەزگىنى ئۈچۈن، شۇ ئىزتىراپلىق سوئالنى بەرگەنىدى.
ئۇنىڭ نەزەرىدە، بۇ سوئالغا شەيبانىخان بىلەن ئۇدۇلمۇدۇل ئېلىشقان
بابىرلا جاۋاب بېرىشى مۇمكىن ئىدى.

— بىتاقەت بولۇشىڭىز سەۋەبىسىز ئەمەس، مەۋلانا، — دېدى
بابىر، — ھىراتتىكى بۈگۈنكى خاتىرجەملىك دەھشەتلىك بوران
ئالدىدىن بولىدىغان ۋاقىتلىق جىمجىتلىقنى ئەسلىتىدۇ، تاشكەنتمۇ
مەن كېيىنكى نۆۋەت بارغىنىمدا، خۇددى ھازىرقى ھىراتقا ئوخشايتە.

تى. مەن مىڭ بالالارنى باشتىن كەچۈرۈپ، جەھەننەم قەھرىدىن چىقىپ بارغانىدىم. مەرھۇم تاغام مەھمۇدخانغا "بۇ بالالار سىزنىڭمۇ بېشىڭىزغا چۈشمەسۇن، بىللە چارە تاپايلى"، دېگىنىدە زاتلىق قىلىپ كۈلگەنىدى. رەھمەتلىك سىز ئېيتقان ئىستېداتسىز، لايىقەتسىز تاجدارلاردىن ئىدى... ئازراق ھەسەتخورلۇقى بار ئىدى... مەھمۇدخان ئاخىرى شەيبانىخاننىڭ ئايىغى ئاستىدا قانداق دەسسەلگىنى سىزگە مەلۇم.

— شۇ ھادىسىلەر ھىراتتا يەنە تەكرارلىنارمۇ، ئەمىرزادەم؟
بابىر ھىراتنىڭ شىمال — غەربىدە توپا — چاڭ ئىچىدە كۆرۈنۈۋاتقان ساقى سالمان چۆلىنىڭ خىرە ئۇپۇقىغا تىكىلىپ، ئويلىنىپ قالدى. ئۇنىڭ ھىراتقا تۆمۈرىيلەرنىڭ بېشىنى بىرلەشتۈرۈپ، شەيبانىخانغا قارشى مۇستەھكەم ئىتتىپاق تۈزۈش ئۈچۈن كەلگىنى، بۇ ماۋزۇدا تەخمىنەن يىگىرمە كۈندىن بۇيان مۇزاكىرە بولۇۋاتقىنى خاندەمىرگە مەلۇم ئىدى. بابىر چاپسانلا جاۋاب بېرىۋەتمىگەچكە، خاندەمىر ئەندىشە قىلىپ دېدى:

— ئەمىرزادەم، مۇزاكىرىلەر مەخپىي بولسا، پېقىرنىڭ دۆلەت سىرلىرىنى بىلىشكە ھەققىم يوق. پەقەت...

— مەۋلانا، مۇنار ئۈستىدە بىز پەقەت ئىككىمىز تۇرۇپتىمىز. مېنىڭ سىزدىن يوشۇرىدىغان سىرىم يوق. ھىرات تەختىدە ئىككى ئاكا — ئۇكا بىللە پادىشاھلىق قىلىۋاتقىنىنى بىلىسىز.

— ھە، ئەسلىدە تەخت بەدىئۇز زامان مىرزىنىڭكى ئىدى، لېكىن خەدىچە بېگىمنىڭ تەرەپدارلىرى مۇزەپپەر مىرزىنى ئىككىنچى پادىشاھ قىلىپ كۆتۈردى. تارىختا مىسلى كۆرۈلمىگەن ھادىسە.

خاندەمىرنىڭ بۇ ھادىسىدىن نارازى ئىكەنلىكى سېزىلىپ تۇراتتى.

بابىر سالماقلىق ئاۋاز بىلەن سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:
— ھەر ئىككى پادىشاھىڭىزمۇ مېھماندوستلۇقتا، سۆھبەتداشلىقتا،
ئازادە بەزمە ئۆتكۈزۈشتە تەڭداشسىزدۇر. ئەمما ئۇرۇش-تالاشنى
ياخشى كۆرمەمدۇ، ھەر ھالدا، مۇرغاب بويىدا ئۇچراشقىنىمىزدا
غەلتە بىر ھادىسە بولدى. خاننىڭ بىر قىسىم قوشۇنىنىڭ خۇراساننىڭ
چىچېكتۇ ناھىيىسىنى بېسىۋالغانلىقى توغرىسىدا خەۋەر كەلدى.
خاننىڭ ئۆزى ئامۇ دەرياسىنىڭ نېرىسىدا ئىدى. خاندىن كۆرە بىز
تۇرغان جاي چىچېكتۇغا يېقىنراق ئىدى. مەن چىچېكتۇنى بەش-
ئالتە يۈز كىشىلىك دۈشمەن بېسىۋالغان بولسا، دەرھال ئاتلىنىپ،
ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىنى بېسىۋېلىش كېرەك، خان قوشۇنى خۇراسانغا
ئاسانلىقچە كېلەلمەيدىغان بولسۇن دەپ تەكلىپ قىلدىم. بەدىئۇز-
زامان مىرزا ئۈكىسى مۇزەپپەر مىرزىنى چىچېكتۇغا ئەۋەتمەكچى
بولدى. سىزگە مەلۇمكى، ھەر ئىككىسىنىڭ ئۆز ئىشىك ئاغاللىرى،
ئۆز مۇلازىملىرى، ئۆز چېرىڭلىرى ۋە ئالاھىدە سەركەردىلىرى
بار. مۇزەپپەر مىرزا جەڭ كۆرمىگەن يىگىت، چىچېكتۇغا بېرىشقا
جۈرئەت قىلالىمىدى. "ھەزرەت ئاكام بارسا، بىز باشقا چېگرىلارنى
مۇداپىئە قىلساق"، دېدى. بەدىئۇز زامان مىرزا: "مەن جەڭدە
ئابۇد بولسام، بۇ تەختنى يالغۇز ئۆزى ئىگىلەمدۇ؟" دەپ ئويلىدى،
قارشىمچە، چىچېكتۇغا بارغۇسى كەلمىدى. كۆپ سەن سالامەن
سالا بولغاندىن كېيىن مەن "ئىجازەت بەرسەڭلار، مەن يىگىتلىرىم
بىلەن بېرىپ، چىچېكتۇنى يېڭىدىن ئازاد قىلىشقا ئۇرۇنۇپ كۆرەي"
دېدىم. ئاكا-ئۇكا بىر-بىرىگە قاراشتى-دە، ئەل-ئۇلۇستىن نومۇس
قىلىشتى. "سىز مېھمانسىز" دەپ، مېنى بۇ نىيەتمىدىن قايتۇردى.
ئۇنىماستىن ھىراتقا باشلاپ كېلىشتى. چىچېكتۇ دۈشمەن قولىدا

قالدى.

خاندەمىر ئېچىنىپ ئۇھ تارتتى:

— بۇنىڭ ھەممىسى خۇراساندىن تەلەي يۈز ئۆرۈۋاتقانلىقىنىڭ
نشانىسى! ئەمىر زادەم، بېشىمىز ئۈستىدە قانداق بالالار توپلىنىدۇ.
ۋاتقانلىقىنى بىزنىڭ پادىشاھىمىزدىن كۆرە سىز ياخشى بىلىسىز،
چۈنكى ھەممىسىنى ئۆز كۆزىڭىز بىلەن كۆرگەن. بىز بۇ ھەقتە مەۋلانا
بېھزاد بىلەنمۇ كۆپ سۆزلەشتۇق. ھىراتنىڭ بارلىق جان كۆيەر ئالىم
كىشىلىرى ئۈمىد كۆزىنى سىزگە تىككەن. خەتەرنىڭ قانچىلىك كۈچلۈك
ئىكەنلىكىگە پادىشاھلىرىمىزنى ئىشەندۈرگەن بولسىڭىز بولاتتى.
بارلىق ياخشى كۈچلەر بىرلەشسە ۋە پالاكەتنىڭ ئالدىنى ئېلىشقا
مۇيەسسەر بولسا بولاتتى.

بابىر مۇنارىدىن پەسكە تىكىلىپ:

— بىلىمىدىم، مەۋلانا، — دېدى، — بۈگۈن — ئەتە پادىشاھلار
بىلەن يەنە شۇ ھەقتە سۆزلەشمەكچىمەن.

— ئىلاھىم ئىشىڭىزغا ئاسانلىق بەرسۇن، مۇزاكىرىڭىز بىز خالە.
خاندەك تۈگىسۇن، ئەمىر زادەم!

بابىر تەشەككۈر ئېيتىپ، مۇنار پەلەمپەيىگە قاراپ ماڭدى.
تۆۋەنگە چۈشۈۋېتىپ، ھىرات قەلئەسىنىڭ ئىچىدە ئېگىز دۆڭلۈك
ئۈستىدە تۇرغان چوڭ ئوردىغا خالار — خالىماس نەزەر تاشلىدى.

3

كۈز ياخشى كەلگەنلىكى ئۈچۈنمۇ، ھىرات تاجدارلىرى تېخىچە قەلئە
سېرتىدىكى باغلاردا ياشماقتا ئىدى. شەھەرنىڭ شەرقىي شەمالىدىكى
قىپچاق دەريۋازىسىدىن نېرىدا شاھرۇھ مىرزا دەۋرىدە مەشھۇر بولغان

باغى سەپىدە مۇزەپپەر مېرزا بابىرنىڭ شەرىپىگە چوڭ زىياپەت بەردى. ھىراتنىڭ ئەڭ زور ئاشپەزلىرى تەييارلىغان غىزال ① كاۋاپلىرى، ئىشتىھا ئاچقۇچى چۈچۈمەل ئاچارلار ②. ماھىچە دەپ مەشھۇر بولغان تولمۇ ئېنچىكە كېسىلگەن تەملىك سۇيۇقئاشلار مۇزەپپەر مېرزا ئۆز مېھمىنى بىلەن ئولتۇرغان، ئالتۇن بېزەكلەر بىلەن بېزەكلەنگەن ھاۋالىق ئىمارەتنىڭ يۇقىرىقى قەۋىتىگە كەينى-كەينىدىن ئېلىپ چىقىلماقتا ئىدى. سازەندىلەر پەگاداراق ئولتۇرۇپ، قالدۇن ۋە ئۇد بىلەن، غېجەك ۋە نەي بىلەن كۆڭۈلنى غىدىقلايدىغان كۈيلەرگە چېلىشاتتى. ھىراتنىڭ مەشھۇر ھاپىزلىرى ئاۋازلىرىنى بەك كۆتۈر-مەستىن، يۈرەكنىڭ قات-قېتىغا سىڭىدىغان ئاستا ۋە مەين ئاۋاز بىلەن ناخشا ئېيتىشاتتى، بۇنىڭ ھەممىسى بابىرغا ناھايىتى ئۇلۇغۋار بىر سەنئەتنىڭ نەمۇنىسى بولۇپ تۇيۇلاتتى.

بەزمە ئەۋجىگە چىققاندا ساقى بابىرنىڭ ئۇدۇلغا كېلىپ، بىرتىزنى گىلەمگە قويۇپ تىزلاندى، كېيىن يىگىرمە يىلدىن بۇيان كۈپتە كۈچىيىپ تۇرغان ۋە بۈگۈنكى زىياپەت ئۈچۈن ئېچىلغان تىنىق، خۇش بۇي ساپ مەيدىن سۇراھىغا قويدى-دە، بابىرغا سۇندى. بابىر تېخى مەي ئىچمىگەندى. ئەمما ھازىر ئاڭلىغان مۇزىكا ۋە ناخشىلارنىڭ تەسىرىدە بىردىنلا ئۇنىڭ مەي ئىچكۈسى كەلدى-دە، ئوڭ يېنىدىكى قاسىمبەگكە قارىدى.

ئاببۇرداندا بابىردىن ئايرىلىپ ھىسارغا كەتكەن قاسىمبەگ قاۋچىن بۇلتۇر كابۇلدا بارلىق نەۋكەرلىرى بىلەن بابىرنىڭ خىزمە-

① غىزال - كېيىنكى بىر تۈرى.

② ئاچار - زىرە، ئاچچىقسۇ ئارىلاشتۇرۇپ تەييارلانغان گۆشلۈك تاماق.

تىگە قايتىپ كەلگەن، يەنە ئۇنىڭ ئەڭ يېقىن مەسلىھەتچىسىگە ئايە-
لانغاندى. قاسىمبەگنىڭ ئۆزى ئۆمرىدە مەي ئىچمىگەن، خۇدادىن
قورقىدىغان كىشى بولغىنى ئۈچۈن بابىرىنىمۇ ئىچىملىككە يولاتقۇسى
كەلمەيتتى.

— ئەمىرزادەم، — پىچىرلىدى قاسىمبەگ، — بەدىئۇ زامان
مىرزىنىڭ ئىچكۈلۈك زىياپىتىدە مەي تەكلىپ قىلغىنىدا ئىچمىگەندە-
ئىز، بۇ يەردە ئىچسىڭىز، نېرىقى مىرزا ئاڭلاپ كۆڭلىگە ئالماسمىكىن؟
بۇ سۆزلەر بابىرىنى سەگەكلەشتۈردى. ئۇ تۈگىسە يۋاتقان مۇرەككەپ
ۋە چېگىش ئىشلارنى ئەسلىدى — دە، مۇزەپپەر مىرزىغا قاراپ:
— پىقىرنى كەچۈرۈڭ، مىرزا ھەزرەتلىرى، — دېدى، — مەن
ئۆمرۈمدە مەي ئىچمىگەن!

مۇزەپپەر مىرزا بابىرىنىڭ مەي ئىچىشتىن قورقۇۋاتقىنىنى سېزىپ،
قاقلاپ كۈلدى. ئۇنىڭ خېلىلا كەيپ بولغانلىقى شۇ يەڭگىلتەك
كۈلكىسىدىن بىلىندى:

— ئەمىرزادەم، ئەجەبا، پۈتۈن ئەنجان ۋە سەمەرقەند مەي
زوقىدىن خەۋەرسىزمۇ؟

— مىرزا ھەزرەتلىرى، مەي زوقى سەمەرقەند ۋە ئەنجاندىمۇ
ھەددىدىن ئارتۇق. ئەمما پىقىر باشقا زوقلاردىن ئېشىنالمىتتىم.
ئۆزۈمنى ھەزرەت ئاڭلىغۇز بەدىئۇ زامان مىرزا قوبۇل قىلغاندى...
پىقىر ئەندىشە قىلىۋاتىمەن...

بەدىئۇ زامان مىرزا ئېغىزغا ئېلىنىشى بىلەن مۇزەپپەر مىرزىمۇ
جىددىيلەشتى. بابىرىنىڭ ئەندىشىسى ئۇنىڭغا ئاساسلىق تۇيۇلدى — دە،
ساقىيغا: "بەس، زورلىماڭ!" دېگەندەك ئىشارە قىلدى. بەزمىدە
بەدىئۇ زامان مىرزىنىڭ ئىشىك ئاغاسى زۇنۇنبەگ ئارغۇنىمۇ

بار ئىدى. ساقىي پادىشاھىنىڭ ئىشارىتى بىلەن بابىرغا قويۇلغان مەينى ئاشۇ زۇنۇنبەگكە بەردى.

ئادەملەرنىڭ كەيپى كۆتۈرۈلگەنسېرى بەزمە قىزىپ كېتىۋاتتى، بەزى بەگلەرمۇ ئوتتۇرىغا چىقىپ ئۇسسۇل ئوينىشقا، مەر سەربەرەھ-نە، بۇرھان گۆڭ دېگەن مەشھۇر قىزىقچىلارنىڭ ئېيتىشىدىن كۆتۈ-رۈلگەن كۈلكىلەر تورۇستىكى نەقىشلەرنىمۇ تىترەتكەندەك بولاتتى. ھۈسەين بايقارانىڭ ئۆلۈمىگە تېخى ئۇزۇن بولمىغان، ھىرات خەۋپ ئاستىدا تۇرغان ئېغىر بىر ۋەزىيەتتە شۇنچىلىك خۇش چاق-چاق بەزمە ئۆتكۈزۈلۈۋاتقىنى بابىرغا قارىغاندا تولاراق قاسىمبەگ-نىڭ غەزىپىنى كەلتۈرمەكتە ئىدى. قاسىمبەگ كۈلكە شاۋقۇنلىرى ئارىسىدا بابىرغا پىچىرلىدى:

— بۇ شىركەپ شاھ بىلەن ئەمدى مۇزاكىرە قىلغىلى بولمايدۇ. بۇنىڭ ئىختىيارى ئانىسى خەدىچە بېگىمدە ئىمىش. ھازىر بېگىمنىڭ ھۇزۇرىغا چىقايلى، ئەمىرزادەم.

— زىياپەت تۈگىمەستىن چىقىپ كەتسەك، ھۈرمەتسىزلىك بولماسمۇ؟

— قۇلىڭىز كېلىشىپ قويغانمەن، بېگىم ئۆز قەسىرىدە بىزنى ساقلاپ تۇرىدۇ.

ئېيتىشىش مۇسابىقىسى تۈگەپ، كۈلكىلەر بېسىلغاندىن كېيىن، بابىر مۇزەپپەر مىرزىدىن ھەزرەت بېگىمنىڭ ھۇزۇرىغا بېرىش ئۈچۈن ئىجازەت ئالدى.

* * *

ئاق مەرمەردىن قۇرۇلغان ئۈچ قەۋەتلىك چوڭ قەسىردە ئولتۇرغان ئالتۇن قەندىللەر يانماقتا ئىدى. بابىر، قاسىمبەگ، زۇنۇنبەگ

ۋە ئۇلارنى باشلاپ كېتىۋاتقان بۇرۇندۇق بەگ پەلەمپەيلەرگە سېلىنغان
يۇمشاق، گۈللۈك پاياندازلاردىن ئاۋاز چىقارماي قەدەم تاشلاپ،
ئۈچىنچى قەۋەتكە كۆتۈرۈلدى. قەسىرنىڭ تاملىرىغا شاھىرۇھ
مىرزا ئۆزىنىڭ سەنئەتكار ئوغلى بايسۇنقۇر مىرزا ئۈچۈن ئىشلەتكەن
گۈزەل رەسىملەر تېخى يېتى چۈشمەي يېپيېڭى تۇراتتى.
خەدىچە بېگىم بابىرنى قەسىرنىڭ ھەشىمەتلىك قوبۇلخانىسىدا
كۈتۈۋالدى ۋە ئالتە پۈتمۇ قۇيما ئالتۇندىن ئىشلەنگەن، ئۈستى
پۈتۈنلەي سەدەپ بىلەن قاپلانغان مىز يېنىغا ئولتۇرغۇزدى.
سالاپەتلىك، قامتى كېلىشكەن بېگىمنىڭ ئارقىسىدا راق — قوبۇل-
خانىنىڭ ئەڭ كۆزگە كۆرۈنەرلىك جايىدا بىر تۈپ ئەتىرگۈل چوغدەك
تاۋلىنىپ تۇراتتى؛ غولى ئالتۇندىن، يوپۇرماقلىرى زۇمرەدىدىن، توق
قىزىل گۈللىرى ياقۇتتىن. گۈل شېخىغا قونۇپ تۇرغان كىچىككىنە
ئالتۇن بۇلبۇلنىڭ تۇمشۇقىدا دان ئورنىدا ساپ گۆھەر نۇر چېچىپ
تۇراتتى. قوبۇلخانىنىڭ ئىشىك ۋە تاملىرىغا ئىسىلغان شايى پەردى-
لەرگىمۇ دۇرلار، لەئىلەر ۋە باشقا قىممەت باھالىق تاشلار
قادالغانىدى.

پەقەت خەدىچە بېگىمنىڭ ئۆزى قارامتۇل كۈمۈش رەڭ كىمخاۋ-
دىن چاپان كىيگەن، ئۇنىڭ بېشىدىكى كۆكۈش دوپپىسىدا كۆزگە
ئانچە تاشلانمايدىغان شالاڭ مەرۋايىت دانىلىرى كۆرۈنەتتى. كىشىنى
ھەيران قالدۇرىدىغان بۇنداق جاۋاھىراتلار ئارىسىدا گۈزەل قىز-
جۇۋانلار ئوتتۇرىسىدا ئولتۇرغان ئەللىك ياشلىق چوڭ سۈپەت مەلىكە
بابىرنىمۇ، قاسىمبەگىنىمۇ ئازراق ھودۇقتۇرۇپ قويدى.
بابىر كۆڭلىگە تۈگۈپ كەلگەن مۇرەككەپ سۆزلىرىنى بېگىمنىڭ
سۆھبەتداشلىرى ۋە كېلىنلىرى ئالدىدا قانداق ئېيتىشنى بىلمەي

ئوڭايسىزلاندى. خەدىچە بېگىم بۇنى سېزىپ خاتىرجەم كۈلۈمسىردى:

— ئەمىرزادەم، سىز بىزگە قېرىنداشسىز. شۇنىڭ ئۈچۈن مېنىڭ كېلىنلىرىم، سۆھبەتداشلىرىم سىزنىمۇ ئۆز مىرزىلىرىدەك ئىززەتلەپ، سۆھبىتىڭىزگە ئىشتىراك قىلماقچى. تارتىنماي ئەركىن ئولتۇرۇڭ. — تەشەككۈر ئېيتىمەن!

يۈزلىرىدە يۇپقا ئاق پەردىلىرى بار قىز - جۇۋانلارنىڭ يۈز - كۆز - لىرى شام يورۇقىدا ئانچە ئېنىق كۆرۈنمەيتتى. ئەمما خېنە قويۇلغان نەپىس قوللار، يىپەك كىيىملەر ئورنىۋالغان ئىنچىكە بەللەر ۋە كۆتۈرەڭگۈ كۆكرەكلەر كۆپچىلىك ئاياللارنىڭ ياش چوكانلار ئىكەنلىكىدىن دالالەت بېرەتتى. مۇزەپپەر مىرزىنىڭ ئەڭ چىرايلىق خوتۇنلىرىدىن قارا كۆز بېگىم دېگىنى قېيىن ئانىسىنىڭ قۇلىقىغا لېۋىنى يېقىنلاشتۇرۇپ، يېنىك بىر كۈلكە بىلەن بىرنېمە دېدى. خەدىچە بېگىمۇ شوخ كۈلكە بىلەن بېشىنى لىڭشىتتى - دە، بابىرغا قارىدى:

— ئەمىرزادەم، ھىراتنىڭ ئېسىلزادە قىزلىرى سىزگە ئىشتىياق بىلەن كۆز تىكىۋېتىپتۇ. شۇنداق باتۇر شاھ، شۇنداق چىرايلىق يىگىت، شۇنداق ئىستېداتلىق شائىر ھەرەمسىز، بويتاق ياشايدى - كەنسىز، راستمۇ؟

بابىر قىپقىزىل قىزىرىپ يەرگە قارىدى - دە، بۇ توغرىدا گەپ ئېچىلغىنىدىن بىئارام بولۇپ:

— ھەزرەت بېگىم، راست، - دېدى، - تەقدىر ۋە نېسىۋەم شۇنداق بولدى.

— تەقدىرىڭىز ئەمدى ئۆزىڭىزگە رسۇن، ئەمىرزادەم. ھىراتتا قېلىپ،

مۇزەپپەر مەرزىغا ئۇكا بولۇڭ. سىزمۇ تۆمۈرىيلەر ئەۋلادىدىن.
ھىراتتىن سىزگە مۇناسىپ گۈزەل ۋە ئەقىللىق قىزلارنى تاپايلى،
توي-تاماشا بىلەن ئۆيلىنىڭ.

مۇزەپپەر مەرزىغا ئۇكا بولۇش — ئۇنىڭ تەرەپدارىغا ئايلىنىش
دېگەن سۆز ئىدى. بىر ۋاقىتلار نەۋرىسى مۇمىن مەرزىنىڭ ئۆلتۈرۈۋ-
لۇشىگە سەۋەبچى بولغان خەدىچە بېگىم، ئېھتىمال كېلەچەكتە بەدد-
ئۇز زامان مەرزىنىمۇ يوق قىلىش ۋە ئوغلىنى يەككە پادىشاھقا
ئايلىاندۇرۇش مەقسىتىدەدۇر. بابىر ئۇنىڭ ئوغلىغا ئۇكا بولسا،
ئەلۋەتتە، بېگىمنىڭ بۇ مەقسىتىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا ئىشتىراك
قىلىشى كېرەك.

— غەمخورلۇقىڭىزدىن مىننەتدارمەن، ھەزرەت بېگىم، — دېدى
بابىر، — مېنىڭ پەقەت بىر ئەندىشەم بار.
— قانداق ئەندىشە، ئەمىرزادەم؟
— پېقىرنى كەچۈرۈڭ.

بابىر جىم بولۇپ يەرگە قارىدى. ئۇ گېپىنى پەقەت خەدىچە
بېگىمنىڭ ئۆزىگە ئېيتماقچى ئىكەنلىكىنى سەزگەن ئاياللار تەزىم
قىلا-قىلا چىقىپ كېتىشتى.

شۇنىڭدىن كېيىن بابىر شەيبانىخاننىڭ ھىرات ئۈستىگە باستۇرۇپ
كېلىشى مۇقەررەرلىكى ھەققىدە، ھازىر توي-تاماشىغا ئەمەس،
ھايات-مامات جەڭلىرىگە تەييارلىنىش كېرەكلىكى توغرىسىدا
سۆزلەشكە باشلىدى.

— شەيبانىخان ئەنجاندىن خارەزمگىچە، مەرۋدىن تۈركىستانغىچە
بارلىق جايىنى ئېلىپ، بېھىساب قوشۇن توپلاپتۇ. مەن ئۇنىڭ ھەربىر
جەڭگە قانچىلىك ئەستايىدىل تەييارلىنىشىنى بىلىمەن. بالا-قازادەك

باستۇرۇپ كەلسە چاغلىق قوشۇننىڭ بىتچىت بولۇپ كېتىشىنى
كۆرگەنمەن!

بابىر شەيبانىخاننىڭ ھەربىي قۇدرىتىنى ۋە شەپقەتسىزلىكىنى
ئىسپاتلايدىغان دەلىللەرنى كەلتۈرۈشكە باشلىدى. خەدىچە بېگىم
سەۋرسىزلىنىپ:

— بۇ بالانى نېمە بىلەن توسقىلى بولىدۇ؟ شۇنى ئېيتىڭ،
ئەمىر زادەم! — دېدى.

— بۇنى بارلىق تۆمۈرىزادىلەرنىڭ بىرلىشىشى بىلەن توسقىلى
بولدۇ، ھەممە ۋىلايەتلەرگە چارچىلار ئەۋەتىپ، ئەللىك-ئاتمىش
مىڭ قوشۇن توپلاش كېرەك. قىش بويى بۇ قوشۇننى مەشىق
قىلدۇرۇپ، يېگانە بىر سەركەردە باشچىلىقىدا جەڭگە تەييارلىنىش
كېرەك.

— يېگانە سەركەردە كىم بولۇشى مۇمكىن؟ — دېدى خەدىچە
بېگىم سەگەكلشىپ.

قاسىمبەگ "يالت" قىلىپ بابىرغا قارىدى. ھازىر تىرىك قالغان
تۆمۈرىيلەر ئارىسىدا بابىردىن باشقا ئادەم بۇ ئىشنى ئەپلىيە-
مەسلىكى ئۇنىڭ كۆڭلىدىن ئۆتتى. ئەمما قوشۇن كىمىنىڭكى بولسا،
ھاكىمىيەتمۇ شۇنىڭكى ئىكەنلىكى ئەزەلدىن مەلۇم. خەدىچە بېگىم
ئوغلنىڭ ھاكىمىيىتىگە ھېچكىمنى يولاتماسلىقىمۇ ئېنىق.

بابىر ئۇنىڭ كۆڭلى ئۈچۈن "يېگانە سەركەردە مۈزەپپەر مىرزا
بولسۇن!" دېمەكچى بولدى. دە، ئارقىراقتا زۇنۇنبەگ ئولتۇرغىنى
ئېسىگە چۈشتى. زۇنۇنبەگ بۇ گەپنى بەدىئۇز زامان مىرزاغا يەتكۈزسە
ئىككى ئوتتۇرىغا زىددىيەت چۈشىدۇ.

— باش سەركەردە كىم بولۇشىنى ھەزرەت ئاكا-ئۇكىلار ئۆزلىرى

ھەل قىلىشلىرى كېرەك، — دېدى، — بەزمىلەرنى توختىتىپ،
پۈتۈن ئېتىبارنى مۇداپىئەگە قارىتىش كېرەك. ھەربىر كۈن غەنىمەت،
ھەزرەت بېگىم!
خەدىچە بېگىم زۇنۇنبەگ بىلەن بۇرۇندۇق بەگكە مۇراجىئەت
قىلدى:

— جاناب ئەمىرلەر، سىزلەرنىڭ پىكىرلىرىڭىز قانداق؟
زۇنۇنبەگ ئۆسكىلەڭ قاشلىرىنى دىگىگايىتىپ، كۆزلىرىنى بايرغا
قەتئىيەت بىلەن تىكتى:

— ئەمىر زادەم شەيبانىخاننىڭ ماۋەرائۇننەھردىكى غەلبىلىرىدىن،
قانخورلۇقلىرىدىن بىزنى ئاگاھلاندۇرغىنى ياخشى. ئەمما شەيبانىخان-
نىڭ ماۋەرائۇننەھردە سۇنمىغان قىلچى خۇراسانغا كېلىپ، ئەلۋەتتە
سۇنار! مەن بۇنىڭغا ئىشىنىمەن، ھەزرەت بېگىم! شۇنىڭ ئۈچۈن
ئارتۇقچە تەشۋىش ۋە تەھلىكىگە ئورۇن يوق دەپ ھېسابلايمەن!
زۇنۇنبەگ ئىشەنچ ۋە ئېتىقاد بىلەن ئېيتقان بۇ سۆزلەردىن
خەدىچە بېگىم دەرھال يەڭگىللىك ھېس قىلدى. باير بولسا زۇنۇن-
بەگكە تەئەججۇپ بىلەن تىكىلىپ دېدى:

— بېشارىتىڭىز ئىلاھىم توغرا كەلسۇن، جاناب ئەمىر! ئەمما
بۇ بېشارەتكە قانداق ئاساسلار بار؟
— بۇ بېشارەتنى مەن ئەمەس، ھىراتنىڭ ئەڭ ئابرويلىق ئەۋل-
يالىرى بەرگەن.

زۇنۇنبەگ شۇنداق دەپ خەدىچە بېگىمگە ھىجىيىپ قاراپ قويدى.
بۇ قاراشنىڭ مەنىسىنى چۈشەنگەن خەدىچە بېگىم بايرغا كۈلۈمسىرەپ
ئىزاھ بەردى:

— ھىراتنىڭ قۇتب ناملىق مەشھۇر ئەۋلىياسى بار. مۇشۇ

ۋاقتىچە قۇتب نېمىدىن بېشارەت بولسا، ھەممىسى توغرا چىقىدۇ. قۇتبقا چۈشىدە ئايان بولۇپتۇكى، شەيبانىخاننىڭ قىلىچىنى ئەمىر زۇنۇنبەگ سۇندۇرۇپتۇ. مۇتەۋەر مۇنەججىملەر يۇلتۇزلارغا قاراپ، بۇ بېشارەتنى تەستىقلىدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئەۋلىيالار زۇنۇنبەگ-نىڭ يەلكىسىگە مۇقەددەس پۇتا سېلىپ، نامىغا ھىزەبرۇللا ئۇنۋانىنى قوشۇپ ئېيتىدىغان بولدى.

“ھىزەبرۇللا” ئەرەبچە “ئاللانىڭ ئارسلانى”، يەنى “يېڭىلىمەس باتۇر” دېگەن ئىدى. ئەرەبچىنى ياخشى بىلىدىغان بابىر بۇ ئۇنۋان-نىڭ مەنىسىنى چۈشىنىپ، ئىستېھزا بىلەن كۈلۈمسىرىدى:

— جانابىي زۇنۇنبەگدە ئارسلاننىڭ يۈرىكى بارلىقىغا شەك-شۈبھە يوق. ئەمما ھەزرەت بېگىم ئەۋلىيالار ۋە مۇنەججىملەرنى تىلغا ئالغىنىدا پېقىر سەرىپۇلدا شەيبانىخان بىلەن يۈزمۇيۈز ئۇرۇشقا چىققان كۈنلە-رىمنى ئەسلىدىم. مانا، جاناب قاسىمبەگمۇ بار ئىدى. شاھابىددىن ناملىق مۇنەججىم كېچىسى ئاسمانغا قاراپ: “سەككىز يۇلتۇز يەلكىڭىزدە توغرا تۇرىدۇ، ئەتىگە ئۇرۇشقا كىرسىڭىز، زەپەر، ئەلۋەتتە، سىزنىڭكى بولىدۇ!” دەپ ئەۋلىيالىق قىلدى. بىز شۇنىڭغا ئىشىنىپ، شەھرىسەبىزدىن كېلىدىغان ياردەمنىمۇ كۈتمەستىن، مەيدانغا چىقتۇق... مانا ھازىرغىچە ئاشۇ خاتالىقىمىزنىڭ ئازابىنى تارتىپ يۈرۈۋاتىمىز.

بابىرنىڭ سۆزلىرىدىن خەدىچە بېگىمنىڭ يۈزلىرى تاتىرىپ، لەۋلىرى ئەتراپىدا قورۇقلار پەيدا بولدى. زۇنۇنبەگ بولسا ئولتۇرغان جايىدا ئەسەبىيلەرچە تولغىنىپ:

— ئەمىرزادەم، نىيەتنى ياخشى تۇتۇش كېرەك! — دېدى، — ھىراتنىڭ ئەۋلىيالىرى سەمەرقەند مۇنەججىملىرىدەك نادان ئەمەس!

سەرىپۇلدىكى خاتالىقنى ھىراتتەك ئۇلۇغ شەھەردە ھېچكىم
تەكرارلىمايدۇ!

زۇنۇنبەگنىڭ كۆزلىرى چەكچىپ قاپناپ سۆزلىگىنىنى كۆرگەن
بۇرۇندۇق بەگ ئۇنى بېسىشقا تىرىشتى:

— جاناب زۇنۇنبەگ، ئالىي مېھمان بىزگە ياخشىلىق ئىزدەپ
كابۇلدەك جايدىن كەپتۇ. ۋەزىيەت خەتەرلىك ئىكەنلىكى راست.
ئالدىراش چارىلەر ئويلاش كېرەك!

خەدىچە بېگىم بەسلەشكۈچىلەرنى مۇلايىملىق بىلەن ياراشتۇرۇپ
قويۇشقا ھەرىكەت قىلدى:

— جانابىي زۇنۇنبەگ، ۋەزىيەت ھەقىقەتەنمۇ جىددىي، بىپەرۋا
بولماسلىق كېرەك. ئەمما جاناب بۇرۇندۇق بەگمۇ بىرنەرسىنى ئۇنتۇمە.
سۇن. مەغلۇبىيەتنى كۆپ كۆرگەن ئادەمگە خەتەر گاھىدا ئەسلە.
دىكىدىن چوڭراق كۆرۈنىدۇ، ئەمىرزادەم، سىز كۆپ ئەنسىرىمەڭ.
شەيبانىخان بىزگە تاجاۋۇز قىلسا ئۆز تەجاۋۇزىدىن ھالاك بولىدۇ!

* * *

— خەدىچە بېگىمدەك كۆپنى كۆرگەن مەلىكە شەيخلەرنىڭ خۇشا-
مەت گېپىگە ئىشىنىپ يۈرگىنىگە مەن ھەيران، — دېدى بابىر ئەتسى
كۈنى باغى جاھانئارادا بەدىئۇز زامان مىرزا بىلەن سۆزلىشىپ
ئولتۇرغاندا.

شىر گەۋدىلىك ۋە قىسقى كۆزلۈكلۈكى ئاتىسى ھۈسەين بايقاراغا
ئوخشاپ كېتىدىغان بەدىئۇز زامان مىرزا ئىستىھزا بىلەن
كۈلۈمسىردى:

— ھەيران بولماڭ. ئەمىرزادەم، قانداق دېگەن بىلەن ئايال
كىشى-دە، قىسقا ئويلاپ ئۆگەنگەن.

— ئەمما بۇ قىسقا پەملىكىنىڭ كاساپىتى ھەممىگە تېگىشى مۇمكىنمۇ،

ھەزرىتىم؟

— نېمە چارە؟ سۆيۈملۈك پەرزەنتىمىز مۆمىن مىرزىمۇ شۇ بېگىمنىڭ

كاساپىتىدىن ھالاك بولۇپ كەتتى!

— ھەزرىتىم، رەھمەتلىك ئاتىڭىز كەيپ مەزگىلىدە قىلغان

پاجىئەلىك خاتالىقنى ئەمدى ئۇنتۇڭ!

— ئۇنتۇيالمايمەن، چۈنكى ئەيب مەرھۇم ئاتامدا ئەمەس ئىدى!

سۇلتان ساھىب قىران مۆمىن مىرزىنى تولمۇ ياخشى كۆرەتتى،

شېئىرلىرىنى يادا بىلەتتى. دەسلىپىدە ئاتامنىڭ ماڭمۇ مۇھەببىتى ياخشى

ئىدى. مەن تەخت ۋارىسى ئىدىم! خەدىچە بېگىم مېنىڭ بىلەن ئاتامنى

دۈشمەن قىلىشنىڭ يولىنى ئىزدەيتتى. مۆمىن مىرزا ئەسر چۈشكەن.

دىن كېيىن بۇ يول تېپىلدى، ئۇنى شىركەيپ پادىشاھنىڭ پەرمانى

بىلەن ئۆلتۈرۈشتى ۋە مېنىڭ بىلەن ئاتامنى قان قىساسى بار

دۈشمەنگە ئايلاندۇردى. شۇنىڭدىن كېيىن بېگىمنىڭ ئوغلى مۇزەپپەر

مىرزا مېنىڭ ئورنۇمغا ۋەلىئەھد بولدى. بۈگۈنكى شېرىك پادىشاھ.

لىقمۇ مانا شۇ بېگىمنىڭ ئىختىراسى! مەن ئېنىق بىلىمەن، بېگىم مېنى

مۇۋەققەت تاجدار دەپ بىلىدۇ. مېنى يوق قىلىپ، مۇزەپپەر مىرزىنى

يېگانە پادىشاھقا ئايلاندۇرۇشنىڭ پەيتىنى پايلاپ تۇرۇۋاتىدۇ!

بابىر بەدىئۇز زامان مىرزىغا شەيبانىخاننى ئەسلەتتى:

— ھەزرىتىم، شەيبانىخان ھەققىدە قانداق يېڭى خەۋەرلەر بار؟

— خان خارەزمنى ئېلىپ، سەمەرقەندكە قايتقانمىش...

— ئۇنداق بولسا، خان ئەمدى خۇراسان يۈرۈشىگە چىققاچە.

دۇر؟ — سورىدى بابىر.

— دەرھال. ھە؟ خارەزم يۈرۈشىدىن كېيىن بىر رەيل دەم

ئالماسمىكىن؟

بەدىئۇز زامان مىرزىنىڭ تەخمىنىي سۆزلىرى، ئۇنىڭ دۈشمەن ئارىسىدىن ئېنىق خەۋەر ئەۋەتىپ تۇرىدىغان يوشۇرۇن ئادىمى يوقلۇقىدىن دالالەت بېرەتتى. ئۆز ئىنىسىنىڭ ھەممە پارچە-پۇرات سىرلىرىنى بىلىپ تۇرۇش ئۈچۈن بىھېساب جاسۇسلار ئەۋەتىپ تۇرغان پادىشاھ بۇ ئىشنى ئەشەددىي دۈشمىنى شەيبانىخانغا قىلمىغىنى بابىرنى تاڭ قالدۇردى:

— ھەزرىتىم، شەيبانىخاننىڭ قوۋلۇق-شۇملۇقلىرىنى پېقىر ئانچە-مۇنچە كۆرگەنمەن. خاننىڭ جاسۇسلىرى ھازىر ھىراتتا دەرۋىش ياكى سودىگەر ياكى نەۋكەر قىياپىتىدە يۈرۈپ، بارلىق زۆرۈر خەۋەرلەرنى سەمەرقەندكە يەتكۈزۈپ تۇرغان بولۇشى مۇمكىن. بابىرنىڭ ئېچىنىپ سۆزلىگىنىنى سەزگەن بەدىئۇز زامان مىرزا كىنايە ئارىلاش كۈلدى:

— ئەمىرزا دەم، سىزمۇ پادىشاھ، ئېھتىمال، سىزنىڭ مەخپىي خادىملىرىڭىز سەمەرقەندتىن يېڭى خەۋەر ئەۋەتكەندۇ؟

— مەن سىزنى ئاتامدەك ھۈرمەتلىيمەن، ھەزرىتىم. گەپ مەخپىي خادىملاردا ئەمەس. پېقىر تەجرىبىدىن شۇنى بىلىمەنكى، شەيبانىخان چارچىغان ئەسكەرلىرىنى بېسىۋالغان ۋىلايەتتە دەم ئېلىش ئۈچۈن قالدۇرۇپ، ئاۋۋالدىن دەم ئېلىۋاتقان قوشۇنى بىلەن دەرھال يېڭى يۈرۈشكە ئاتلىنىدۇ، ئۇنىڭ پۈتۈن كۈچى شۇنىڭدىكى، بارلىق ئاكا-ئۇكا، قېرىنداش-ئۇرۇقلىرى بىلەن بىر تەن-بىر جان بولۇپ مەيدانغا چىقىدۇ. بىز بۇ خەتەرلىك دۈشمەن قورشاشۇندا ئىچكى زىددىيەتلەرنى ئۈنتۈشمىز كېرەك. بىزمۇ بىر تەن-بىر جان بولۇپ، يېگانە سەركەردە باشچىلىقىدا جەڭگە ئەستايىدىل

تەييارلىنىپ كىرمىسەك، ئاقىۋىتى يامان بولۇشى ئېھتىمالدىن يىراق ئەمەس.

— يېڭى-ئانە سەركەردە، دېدىڭىزمۇ؟ كىم بىزگە سەركەردە بولماقچى، ئەمىر زادەم؟
بىرىنچىلىكنى تالىشىۋاتقان بۇ ئىككى ئاكا-ئۇكىنىڭ "ماڭا بولمىسا، ئۇنىڭغىمۇ بولمىسۇن!" دېيىشكە تەييار ئىكەنلىكى بايرغا ھازىر ئېنىقراق سېزىلدى. رەقىب ئاكا-ئۇكا تالىشىۋاتقان مەملىكەت ئۇلاردىن پەقەت بىرىگە ياكى تاغىسىنىڭ بالىسى بايرغا تەگكىنىدىن كۆرە قايناتسا قېنى قوشۇلمايدىغان ياتقا تەگكىنى ئەۋزەلرەك تۇيۇلاتتى. چۈنكى ياتلار ئۇلارنىڭ بۇنچىلىك ھەسەتخورلۇقىنى قوزغىمايتتى.

— جەڭگىمۇ ئايرىم-ئايرىم چىقماقچىمۇ سىلەر؟ — دېدى باير.
— نېمە چارە؟ ھەركىمنىڭ ئۆز چىرىكى، ئۆز سەركەردىسى بار. مەن مۇزەپپەر مىرزىغا ئىشەنمەيمەن. ئەمما سىز بىلەن ھەرقانداق جەڭگە بىللە كىرىشكە تەييارمەن. چۈنكى سىزگە ئىشىنىمەن. ئەمىر-زادەم، سىز ھىراتتا قېلىڭ! نېمە لازىم بولسا ئېيتىڭ! تەييار قىلىمىز. باير ئاكا-ئۇكىنىڭ پەقەت شۇ نۇقتىدا پىكرى بىر ئىكەنلىكىنى سەزدى. جەڭ كۆرگەن باير پۈتۈن بەگ ۋە نەۋكەرلىرى بىلەن ھىراتتا قالسا ۋە ۋاقتى كەلگەندە، جەڭگە بىللە چىقسا ئۇلارنىڭ مۈشكۈللۈكلىرى ئاسانراق بولىدىغانغا ئوخشايتتى.

ئەمما ئاكا-ئۇكىنىڭ قوش ھاكىمىيىتى بايرغا تېگى چىرىپ تېشىلگەن كېمىگە ئوخشاش كۆرۈنەتتى. ئۇ بۇ كېمىدە قالسا پەيمانىسى تولغان ئاكا-ئۇكىغا قوشۇلۇپ غەرق بولۇشى مۇقەررەرلىكىنى بارغانسېرى ئېنىق ھېس قىلماقتا ئىدى.

ئەتسى كۈنى پېشىن نامزىدىن كېيىن ئۇنسىيەگە بايرنى كۆرۈش ئۈچۈن كەلگەن مەۋلانا پەزلىدىن نەۋكەر ۋە مۇلازىملار- نىڭ يۈك- تاق يېغىشتۇرۇۋاتقىنىنى ۋە سەپەرگە تەييارلىنىۋاتقانلىقىنى سەزدى. تار يولدا تاغىسىغا ئۇچراپ قالغان تاھىر:

— ھە، ياخشى بولدى ئۆزىڭىز كەلدىڭىز، موللا تاغا! — دېدى.

— ھە، نېمە گەپ، جىيەنىم؟

— ئەتە سەھەردە ھىراتتىن مېڭىپ كېتىمىز.

— كابۇلغىمۇ؟

— ھە، — دەپ پىچىرلىدى تاھىر، — لېكىن پادىشاھلار بۇنى بىلمىسۇن، پادىشاھنىڭ رۇخسىتى شەھەر سىرتىدا قىشلاش ئۈچۈن بېرىلدى. ھەممىگە "خۇراساندا قىشلايمىز" دەپ ئېلان قىلىندى. سىزمۇ سەزدۈرمەڭ.

مەۋلانا پەزلىدىننىڭ روھى چۈشۈپ:

— ئاپلا، — دېدى، — بىزنى كىچىك بالىلاردەك يېتىمىسرتىپ

كېتىدىكەنسىلەر- دە؟

— قىش چىقسا، سىزمۇ كابۇلغا كۆچۈپ بېرىڭ. ئۆتكەن قېتىم

ئۇچراشقىنىڭىزدا بابىر مىرزا ئۆزى تەكلىپ قىلدىغۇ؟

— كۆچۈپ بېرىش ئاسانمۇ، جىيەنىم؟ بىر ئاي، قىرىق

كۈنلۈك يول... ئائىلىك ئادەممىز...

مەۋلانا پەزلىدىن گاڭگىراپ بابىرنىڭ قوبۇلخانىسىغا قاراپ كەتتى. بىرچاغلاردا ئەلىشىر ناۋايىنىڭ قوبۇلخانىسى بولغان كۆركەم ۋە ئۇزۇنچاق ئۆيىنىڭ زەرھەل ئويما نەقىشلىق ئىشىكى ئالدىدا

ياساۋۇل يىگىت تۇرغاندى. ئۇ ئىچكىرىگە كىرىپ، تېز قايتىپ چىقتى. - دە، ئىشىكنى ئېچىپ، مەۋلاناغا يول بەردى.

ئۆيىنىڭ تۆرىدە بابىر بىلەن سۆھبەتلىشىپ ئولتۇرغان كىشىلەرنى مەۋلانا بىر كۆرۈپلا تونۇدى. ناۋايىنىڭ يېقىنلىرىدىن بولغان قىرىق بەش ياشلاردىكى كوسا ئادەم شائىر سۇلتان مۇھەممەد ئىدى. ئۇنىڭدىن بېرىسىدە مەشھۇر خەتتات سۇلتان ئەلى مەشھەدىي تىزلانغان. بابىرنىڭ ئوڭ تەرىپىدە كامالىددىن بېھزاد ۋە خاندەمىر ئولتۇرۇشۇپتۇ.

بابىر مەۋلانا پەزىلىدىن بىلەن ئورنىدىن تۇرۇپ كۆرۈشكەندە، باشقىلارمۇ ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشتى. مەۋلانا پەزىلىدىن پەگادا ئولتۇرماقچى ئىدى، يېشى ئۇنىڭدىن كىچىكرەك بولغان خاندەمىر: - سىز ئالىي مېھمىنىمىزنىڭ ۋە تەندىشىسىز، - دەپ ئۇنى ئۆزىدىن يۇقىرىغا ئۆتكۈزدى.

مەيۈسلىنىپ ئولتۇرغان خاندەمىر سۆھبەتنى توختاتقان جايدىن داۋاملاشتۇرۇپ:

- ئەجەب تەتۈر چۆڭىلەيدىغان پەلەك بۇ! - دېدى، - ئەمىر-زادەم، سىز ھىراتنىڭ يۇقىرى سەنىئىتى ۋە ئاجايىپ تالانتلىق كىشىلىرىگە ھەۋىسىڭىز كېلىپ سۆزلىدىڭىز. بىز بولساق بۈگۈنكى ھىراتقا خۇدا سىزدەك مەرىپەتلىك، سىزدەك ئىستېداتلىق پادىشاھنى بەرمىگىنىگە ئېچىنىمىز!

بابىر ئۆزىنى شۇنچە ئىززەت-ئىكرام بىلەن مېھمان قىلىنغان پادىشاھلارنىڭ شەنىگە تېگىدىغان سۆز ئېيتىشنى خالىمايتتى.

- مەۋلانا، پادىشاھلىرىڭىزمۇ مەرىپەتلىك زاتلار، - دېدى.

كالتە بۇدرە ساقىلى ئۆزىگە ياراشقان چىرايلىق يۈزلۈك ياداڭغۇ

بېھزاد كىنايە بىلەن دېدى:

— ئەمىر زادەم پادىشاھلىرىمىزنىڭ بىرى قۇياش بولسا، بىرى ئاي. خەلق ئارىسىدا ھازىر بىر شېئىر تارقالدى. مەزمۇنى شۇكى، ھۈسەين بايقارا ھەقىقىي پادىشاھ ئىدى. ئۇنىڭ ئىككى ئوغلى ئىككى تەخت ئۈستىدە ئولتۇرۇپ، بىرى "ئاي مەن" دەيدۇ، بىرى "كۈن مەن" دەيدۇ. ئەتىدىن كەچكىچە بىر-بىرى بىلەن رىقابەت قىلىشىدۇ. بۇلارنىڭ ئۆزئارا كۈرەشلىرى خۇددى شەترەنج تاختىسى ئۈستىدىكى شاھلارنىڭ كۈرەشلىرىگە ئوخشايدۇ. چۈنكى بۇ ئىككىسى ئاتىسىدەك ھەقىقىي شاھلار ئەمەس، بەلكى شەترەنج تاختىسىدىكى سۈنئىي شاھلاردۇر.

بۇ ئوخشىتىش بابىرنىڭ ئىككى پادىشاھتىن ئالغان تەسراتلىرىغا شۇنچىلىك ماس كېلەتتىكى، ئۇ ئىختىيارسىز كۈلۈۋەتتى:

— لېكىن ئاكا-ئۇكىنىڭ رىقابىتى شەترەنج ئويۇنىغا ئوخشاشلىقى راست!

— پالاكەت شۇنىڭدىكى، — دېدى خان دەمىر، — بۇ ئويۇندا ئۇلار خۇراساننى قولدىن كەتكۈزمەكتە! بۇنى ئۇلارغا سۆز بىلەن ئۇقتۇرۇش بولسا ئىمكاندىن يىراق!

شائىر سۇلتان مۇھەممەدنىڭ كۆزلىرى غەزەپ بىلەن چاقىندى.

— ئۇلارغا بۇنى سۆز بىلەن ئەمەس، پەقەت شەمشەر بىلەن ئۇقتۇرۇش مۇمكىن!

خان دەمىر ئىشىك تەرەپكە ئەنسىرەپ كۆز تاشلاپ قويدى. بىر چاغلاردا ئەلبىشىر ناۋايىدەك ئادەمگە جاسۇسلارنى ئەۋەتىپ يۈرگەن پادىشاھلار بابىرنىڭ كەينىگەمۇ ئادەم قويغان بولۇشىلىرى مۇمكىن ئىدى.

سۇلتان ئەلى مەشھەدىي سۆھبەتنى خەتەرلىك ماۋزۇلاردىن
نېرىراق ئەكىتىش ئۈچۈن يېنىدا تۇرغان كۆن جۈزدانىنى ①
ئاچتى - دە، بىر دەستە زەر قەغەز ئالدى.

— پېقىر ئالىي مېھمىنىمىزنىڭ غەزەللىرىدىن بىرنەچچىسىنى
كۆچۈرۈپ كەلگەندىم.

قەغەزلەر قولدىن قولغا ئۆتۈشكە باشلىدى. خەتاتنىڭ ئاجايىپ
سەنئىتى ئارقىلىق ھەربىر ھەرپ نەپىس ۋە تىرىك تەسۋىرگە
ئايلانغانىدى. خاندەم قۇرلارغا كۆز يۈگۈرتۈپ:

— ۋاھ! — دېدى ھەيران بولۇپ، — كۆپ شائىرلار "يار"نى
ئىلاھىيلاشتۇرۇپ، پۈتۈن نىجاتلىقنى "يار"دىن ئىزدەپ
ئۆگەنگەن. ئەمىرزادەم ئادەت بولغان بۇ ئالدىنىشلارغا قارشى ئىسيان
قىلغاندەك يېزىپتۇ:

جاھىمدىن ئۆزگە يارى ۋاپادار تاپمەدىم،
كۆڭلىمدىن ئۆزگە مەھرەمى ئەسرار تاپمەدىم...
بابىر، ئۆزەڭنى ئۆرگەتە كۆر يارىسىزكى، مەن —
ئىستەپ جاھاننى، شۇنچە قىلىپ يار تاپمەدىم!
— مەردانە سۆزلەر! — دېدى بېھزاد بابىرغا قاراپ، — سىز مىڭ
مەرتىۋە ھەقلىقسىز! ئادەم ئۆزىگىمۇ ئىشىنىشى كېرەك!
— مىننەتدارمەن، مەۋلانا.

شائىر سۇلتان مۇھەممەدكە ئىككىنچى شېئىرنىڭ باش تەرىپى
ياققانىدى.

— ئاڭلاڭلار، جانابلار:

① جۈزدان — قەغەز — قەلەم سېلىنىدىغان سومكا. — تەرجىماندىن.

سەندەك ماڭا بىر يارى جەفاكار تەپىلماس،

مەندەك ساڭا بىر زارى ۋەفادار تەپىلماس.

مەۋلانا پەزىلىدىن ئېغىر تىندى:

— ھازىرلا سۆزلەشكەن دەردىمىزنى ئېيتىپتۇ!

بابىر ماختاشلاردىن سەل ئوڭايسىزلىنىپ:

— جانابىلار، — دېدى، — مەن سىلەردەك سەنئەتكارلار بىلەن

ئۇچرىشىپ، سۆھبەتلەشكىنىم ئۈچۈن تەڭرىمگە شۈكۈر قىلىمەن. پېقىرنىڭ قەغەزنى قارا قىلىپ يازغان قۇرلىرىم مەۋلانا مەشھەدىنىڭ تەڭدىشى يوق سەنئىتى تۈپەيلىدىن سىلەرگە شۇنچىلىك يېقىپ قالدى. ئىجازەت بولسا، غەزەللەردىن خاتىرە ئۈچۈن ھەربىرلىرىگە بىر نۇسخىدىن بەرمەكچىمەن.

— كۆڭلىمىزدىكىنى تاپتىڭىز! — دېدى خانىدەمىر خۇشاللىنىپ.

بابىر غەزەللىرىدىن ئاتايىن ئۈچ-تۆت نۇسخىدىن كۆچۈر-گۈزگەندى. خانىدەمىرگە، بېھزادقا، سۇلتان مۇھەممەدكە ئۆزلىرى ياققۇرغان غەزەللەردىن بىر نۇسخىدىن بەردى. ئۇلار شائىر ۋە خەت-تاتنىڭ ھۈرمىتى ئۈچۈن غەزەل يېزىلغان زەر قەغەزلەرنى ئېلىپ، خۇددى ئاندىك كۆزلىرىگە سۈرتۈپ قوبۇل قىلىشتى. بابىر كېيىنكى غەزەلدىن بىر نۇسخىسىنى مەۋلانا پەزىلىدىنكىگە سۈنۈپ:

— مەۋلانا، بىز سىز بىلەن پەقەت ۋەتەنداشلا ئەمەسمىز،

ھەمدەرد ۋە ھەسرەتداشمىز، — دېدى.

مەۋلانا پەزىلىدىن غەزەلنى ئېلىپ كۆزىگە سۈرتتى-دە:

— مەن ئىشىنىمەن، ھىراتتا يېزىلغان ئۇشبۇ غەزەل پات ئارىدا

سەمەرقەند ۋە ئەنجانغىمۇ يېتىپ بارىدۇ، — دېدى، — خۇدا ئەمىر-

زادەم بىلەن بىزنىمۇ ۋەتەنگە ساق-سالامەت قايتىشقا نېسىپ

قىلسۇن!

— ئېيتقىنىڭىز كەلسۇن، مەۋلانا!

باپىر قاسىمبەگىنى چاقىرتتى ۋە سۇلتان ئەلى مەشھەدىگە غەزەللەرنى سەنئەتكارانە كۆچۈرگەنلىكى ئۈچۈن ئالتۇن تۈگمىلىك كىمخاب تون كىيدۈردى.

كېيىن ئۇ مەۋلانلارنى ھويلىغا ئۈزىتىپ چىقتى. ھەممىسى خەيرلىشىۋاتقاندا مېمارغا قاراپ:

— بەلكى كېلەر يىلى كابۇلغا بارارسىز، مەۋلانا؟ — دېدى، — راست، چوڭ مېمارلىق ئابىدىلىرى قۇرۇشقا تېخى ئىمكانىيىتىمىز يوق. كابۇل ھازىر ھىراتقا نىسبەتەن چەتتىكى بىر ۋىلايەت. ئۇلۇغ سەنئەتكارلارغا ماكان بولارلىق سارىيىمىز يوق. لېكىن خۇدادىن ئۈمىدىمىز باركى، كەلگۈسىدە تەلەي بىزگىمۇ كۈلۈپ قارار، بىزمۇ ئۇلۇغ سەنئەتكارلارغا ماكان بېرىدىغان كۈنلەرگە يېتىپ قالارمىز!

— تەكلىپىڭىزنى بەجاندىل قوبۇل قىلىمەن! — دېدى مەۋلانا

پەزىلىدىن.

— ئەمىر زادەم، — دېدى خان دەمىر، — ئەلىشىر ناۋايىنىڭ دەرگاھىدا قىلغان پاكىز نىيىتىڭىز ئىلاھىم ئەمەلگە ئاشسۇن! ئىلاھىم ھەزرەت ئەلىشىرنىڭ روھى ھەمىشە سىزگە مەدەتكار بولسۇن! بۇ تىلەككە ھەممىسى چىن كۆڭلىدىن قوشۇلۇپ، يۈزلىرىگە پاتھە قىلىشتى.

ئەتىگەندە كۈن چىقىۋاتقاندا باپىر خاس نەۋكەرلىرى ۋە بەگلىرى بىلەن ھىراتنىڭ سىرتىدىكى كەك باغ كوچىدىن كېتىپ باراتتى. كوچىنىڭ ئىككى تەرىپىدە ھىرات مەنسەپدارلىرىنىڭ خىشلىق

تاملىرى، كاشىن بىلەن ياسالغان گۈمبەزلىك ساراي ۋە چارباغلىرى بار ئىدى. سالاپەتلىك بىر باغلىق ھويلىنىڭ ئېگىز تېمى يېنىدىن ئۆتۈۋاتقىنىدا، تام ئۈستىدىن كىمدۇ ئۈچ-تۆت ئەتىرگۈل تاشلىدى. توق قىزىل رەڭلىك گۈللەردىن بىرى بابىر مىنگەن سېرىق ئاتنىڭ ئۆسكىلەك يالىغا كېلىپ چۈشتى. گۈلنىڭ تىكەنلىرى ئات يالىغا ئېلىنىپ قالغانلىقىنى كۆرگەن بابىر تام ئۈستىگە قارىدى-دە، ياش بىر قىزنىڭ قىيغاچ قاشلىرىنى ۋە قاش ئۈستىگە باستۇرۇپ كىيگەن گۈللۈك دوپپىسىنى كۆردى. كېيىن ئۇ ئات يالىغا ئېلىنىپ قالغان گۈلنى قولغا ئېلىپ، لېۋىگە يېقىنلاشتۇردى.

يىراقتا سوزۇلۇپ ياتقان زەنجىرگاھ تاغلىرىنىڭ ئېگىز چوققى-لىرىغا قار چۈشكەنىدى. ھىراتنىڭ كەچ كۈزىدە قانداقچە ئېچىلىپ قالغان بۇ گۈلنىڭ ئاجايىپ پۇرىقى بار ئىدى. بابىر گۈلنىڭ خۇش پۇرىقى دىمىقىغا ئۇرۇلغان ھامان تىزگىنىنى ئىختىيارسىز تارتىپ، ئېتىنى توختاتتى. ئۈزەڭگىگە پۇتىنى تىرەپ، ئېگەردىن بويىنىنى سوزدى-دە، تامنىڭ ئۈستىدىكى قىزغا تىكىلىپ قارىدى. ئەمدى ئۇنىڭغا قىزنىڭ ئوتتەك چاقناپ تۇرغان قاپقارا كۆزلىرى، بۇكۆزلەرگە ناھايىتى ياراشقان گۈلدەك ياڭاقلىرى ئېنىق كۆرۈندى. بابىر بۇ كوچىدىن ئاۋۋالمۇ ئۆتكەنىدى. قىز ئاۋۋالقى قېتىملاردىمۇ ئۇنى كۆرۈپ تونۇپ قالغانمىكىن، كۆزلىرى تەلمۈرۈپ ۋە ئۇيىلىپ باش ئەگدى. بۇ ئۇنىڭ سالام بەرگىنىمىكىن ياكى خوشلاشقىنىمىكىن؟ ئون يەتتە-ئون سەككىز ياشلاردىكى بۇ قىزنىڭ جازىبىسى ۋە تەلمۈرۈپ باش ئېگىشى بابىرغا شۇنداق تەسىر قىلدىكى، ئۇ بىردەم نېمە قىلىشىنى بىلمەي ھاڭ-تاڭ بولۇپ تۇرۇپ قالدى.

بۇ ئارىدا باشقا مۇلازىملارمۇ قىزنى كۆرۈپ ئاتلىرىنى

توختاتقاندى. بابىرنى مۇزەپپەر مىرزىنىڭ ھىرات بويىچە ھاكىمى
يۈسۈپ ئەلبەگ ئۈزىتىپ كەلمەكتە ئىدى. قىرىق ياشلاردىن ئاشقان
كۆڭۈلچەك بۇ بەگ تام ئۈستىدىكى قىزنى تونۇپ كۈلدى. دە:
— نېمە، ماھىمۇسىز؟ — دېدى، — ئاپلا، ماھى چۈچۈك،
ھەي، قىز بولۇپ قاپسىز. — ھە!

قىز گويا ئەمدى ئۆزىگە كەلگەندەك بولۇپ "لىپ" قىلىپ بېشىنى
تامنىڭ كەينىگە ئالدى. دە، كۆزدىن غايىب بولدى.
يۈزى قانداقتۇر ئىچكى ئوتنىڭ تەپتىدىن قىزارغان، كۆزلىرى
غەلىتە چاقنىغان بابىر يۈسۈپ ئەلبەگدىن ئالدىراپ سورىدى:
— كىم؟ كىم دېدىڭىز؟

— ئەمىرزادەم، بۇ ھويلا سۇلتان ساھىب قىراننىڭ يىراق
قېرىنداشلىرىدىن بىرىگە قاراشلىق. قىزنىڭ ئاتىسى ھۈسەين
بايقاراننىڭ نوپۇزلۇق دىۋان بېشىلىرىدىن ئىدى. باردى. كەلدىمىز
بار ئىدى.

— ھازىرمۇ بارمۇ؟

— بار، لېكىن... دۆلەت ئىشىدىن ئۆزىنى چەتكە ئالغان.

— نېمە ئۈچۈن؟

— بىلىمدىم، ھازىرقى پادىشاھلىرىمىز بىلەن ئارىسى ياخشى
بولمىسا كېرەك. قەندە ھارغىمىكىن، غەزنىگىمىكىن كۆچۈپ كېتىش
تەييارلىقىدا ئىكەن، دەپ ئاڭلىدىم.

ئاتلار مېڭىپ كېتىۋاتاتتى. بابىر ماھىم دەپ ئاتالغان قىزنىڭ
بارغانسىمۇ ئۇزاققا قېلىۋاتقانلىقىنى ئويلاپ، كۆڭلىدە كۈچلۈك
بىر ئارمان سەزدى. يىگىرمە كۈن ھىراتتا يۈرۈپ، بۇ قىزنى نېمىشقا
پەقەت ئەمدى، قايتىپ كېتىۋاتقان پەيتىدە كۆردى؟

بابر ھېلىمۇ قولىدا تۇتۇپ كېتىۋاتقان گۈلگە قارىدى. بايقىدى
گۈزەل قىز ھىراتنىڭ پۈتۈن گۈزەللىكىنى ئۆز جازىبىسى بىلەن
بىللە مانا مۇشۇ گۈلگە خۇددى ئەتىر پۇرىغىدەك سېپىپ بەرگەنگە
ئوخشايتتى.

بابر گۈلنى يەنە بىر پۇرىدى - دە، بېشىدىكى سەلىسنىڭ
قېتىغا كۆزگە ئانچە كۆرۈنمەيدىغان قىلىپ قىستۇرۇپ قويدى.

5

قىش ئۇرۇش - چېدەلسىز ئۆتتى - دە، نەق باھار كۈنلىرىدە
شەيبانىخان ئەللىك مىڭ قوشۇن بىلەن مۇرغاب دەرياسىدىن
ئۆتۈپ، خۇراسانغا باستۇرۇپ كىردى. بەدىئۇز زامان مىرزا بىلەن
مۈزەپپەر مىرزا ھىراتنىڭ شىمالىدا قارارەبات ۋە تەرناب دېگەن
جايلاردا ئىككى بۆلۈك قوشۇن، ئىككى ئالاھىدە سەركەردە بىلەن
بىپەرۋا بىر ئەھۋالدا ئولتۇرغانىدى.

شەيبانىخاننىڭ ئەبەيدۇللا سۇلتان ۋە تۆمۈر سۇلتان باشلىق
ئاتلىق ئەسكەرلىرى بۇ ئىككى قوشۇننىڭ ئوتتۇرىسىغا تىغىدەك
يېرىپ كىردى - دە، كۈچلۈك بىر زەربە بىلەن ئىككى پادىشاھنى
ئىككى تەرەپكە چۆرىۋەتتى. مىرزا كۆپچىلىك بەگ ۋە نەۋكەرلىرى
بىلەن پاتىپاراق بولۇپ قېچىشتى. پەقەت زۇنۇنبەگ ئارغۇن
ئۆزىنىڭ ھىزەبرۇللا بولۇشىغا ۋە شەيبانىخاننىڭ قىلىچىنى سوز-
دۇرۇشقا ھېلىمۇ ئىشەنگىنى ئۈچۈن بىرنەچچە يۈز نەۋكەرنى خان
قوشۇنىنىڭ قارشىسىغا باشلاپ چىقىپ، ئاخىرقى نەپىسى قالدۇرۇپ
ئېلىشتى. ئەبەيدۇللا سۇلتاننىڭ ئاتلىقلىرى ھايال قالماي ئۇنى
ئېگەردىن ئۇرۇپ چۈشۈردى ۋە بېشىنى كېسىپ نەيزىگە سانجى -

دى-دە، شەيبانىخان مىنگەن ئاتنىڭ ئاياغ ئاستىغا ئەكىلىپ تاشلىدى.

جەك مەيدانىدىن پالاقلاپ قاچقان بەدىئۇز زامان مىرزا ھىراتقا ھەممىدىن بۇرۇن يېتىپ كەلدى، ئەمما شەھەر ئىچىگە كىرمىدى. باغى جاھانئارادا بىرنەچچە سائەت توختاپ، ئاتلىرىنى دەم ئالدۇردى ۋە ئالتۇن-كۈمۈش گۆھەرلەردىن كۆتۈرگىنىچە ئالدى. ئۇنىڭ خوتۇن-بالىلىرى شەھەر ئىچىدە-ئوردىدا قالدى. ئارقىدىن قوغلاپ كېلىۋاتقان دۈشمەن تەھدىتىدىن قورققان بەدىئۇز زامان مىرزا شەھەر ھاكىمىنى چاقىرىپ، قەلئە دەرۋازىلىرىنى بېكىتىۋېلىشنى بۇيرۇدى. "قامالدا قېلىشتىن قورقماڭلار، بىز قەندەھار تەرەپتىن قوشۇن توپلاپ كېلىپ، سىلەرنى قوتۇلدۇرۇۋ-ۋالىمىز" دېگەن قۇرۇق ۋەدە بىلەن خوتۇنلىرى ۋە بالىلىرىنى قورغان ئىچىدە قالدۇرۇپ ئۆزى جەنۇبقا قاراپ ئالدىرىدى.

ھىراتقا كېچىسى يېتىپ كەلگەن مۇزەپپەر مىرزا ھەتتا يېڭىلىش ۋە قېچىشتىمۇ ئاكىسى بىلەن مۇسابىقىلەشكەندەك ئىش قىلدى. ئۇمۇ شەھەر سىرتىدىكى باغى سەفىد تە بىرنەچچە سائەت توختاپ، دېمىنى ئېلىۋېلىپ ئەڭ كېرەكلىك نەرسىلەرنى ئالدى-دە، دۈشمەننىڭ يېتىپ كېلىپ قېلىشىدىن قورقۇپ، ئوردىغا كىرمىدى. ئانىسى ۋە خوتۇنلىرىنى قەلئە ئىچىدە قالدۇرۇپ، دەرۋازىلارنى ئېتىۋېلىشنى بۇيرۇدى. ئۇمۇ "قامالدا قالساڭلار ئۆزەم كېلىپ قوتۇلدۇرىمەن!" دېگىنىچە ئاستىراپادقا قاراپ قاچتى.

مىرزلارنى ئويلىغىنىدىنمۇ ئاسان يەڭگەن شەيبانىخان شەھەردىن ئون بەش چاقىرىمچە شەرقتىكى كەھدىستان دېگەن ھاۋالىق ئوتلاققا چۈشۈپ شاھانە چېدىرلارنى تىكتۈردى.

خەدىچە بېگىم ھىراتتا بار مەنسەپدارلار ۋە قوغدىغۇچى ئەسكەر،
سەركەردىلەرنى توپلاپ، قورغان دەرۋازىلىرىنى ئېتىشىكە ئۈرۈنۈپ
كۆردى. ئەمما ئىككى ئاكا-ئۇكا پادىشاھتىن بىرەرسى ھىرات
مۇداپىئەسىگە رەھبەرلىك قىلماستىن قېچىپ كەتكەنلىكى ھەممىسىنىڭ
روھىغا يامان تەسىر كۆرسەتتى، قامال ئازابىنى ھېچكىم زېمىنىسىگە
ئېلىشىنى خالىمايتتى. خانىنىڭ غەزىپىنى كەلتۈرمەسلىك ئۈچۈن
ھىراتنى ئۇنىڭغا جەڭسىز تاپشۇرۇشنى لايىق كۆرگۈچىلەر كۆپ
ئىدى. ئاخىرى ھىرات شەيخۇلئىسلامى تەپتەزەنى بىرنەچچە
نوپۇزلۇق كىشىلەرنى يېنىغا ئېلىپ ھىرات شەھىرىنىڭ ئاچقۇچلىرىنى
قىممەت باھالىق سوۋغا-سالاملار بىلەن بىللە خانغا ئاپىرىپ تاپشۇردى.
كەھدىستاننىڭ ئارامبەخش باھار ھاۋاسىدا زور غەلبىدىن
كۆڭلى كۆتۈرۈلۈپ يۈرگەن شەيبانىخانمۇ ئەمدى جازىبىلىك بىر
ئايال بىلەن قوشۇلغۇسى كېلەتتى. ئۇ ھىراتنىڭ ئەڭ داڭقى
چىققان گۈزەل چوكىنى مۇزەپپەر مىرزىنىڭ يېگىرمە ياشلىق
ئەتىۋارلىق خوتۇنى قارا كۆز بېگىم دەپ ئاتىغانىدى. تاشكەنتتە ۋە
ئەنجاندا قارا كۆز بېگىم دەپ نام چىقارغان قىز-چوكانلار قانچىلىك
چىرايلىق بولىدىغىنىنى خان ياخشى بىلەتتى. ھىراتلىق قارا كۆز-
بېگىمنىڭ ئەسلىدىكى نامى باشقا بولسىمۇ قارا كۆزلۈك گۈزەللىرى
ئارىسىدا ئەڭ چىرايلىقى بولغانلىقى ئۈچۈن خەلق ئىچىدە
شۇ ئىسىم بىلەن تونۇلغانىدى.

شەيبانىخان دائىملىق ئادىتىنى قىلىپ، بۇ چوكانغا غايىپانە ئاشق
بولغانلىغى ھەققىدە قىسقا بىر غەزەل يازدى-دە، شائىر مۇھەممەد-
سالھىنى ئوتتۇرىغا سېلىپ، غەزەلنى بېگىمگە يەتكۈزۈپ بەردى.
مۇزەپپەر مىرزا نامەردلىك قىلىپ خوتۇنلىرىنى تاشلاپ

كەتكىنىدىن غەزىپى كەلگەن قارا كۆز بېگىم خاننىڭ غەزىلىنى خۇش قوبۇل قىلدى. خەدىچە بېگىم باشلىق باشقا كېلىنلەر ھىراتنىڭ ئەڭ مۇستەھكەم ئىستېھكامى بولغان ئىختىيارىدىن قەلئەسىگە كىرىپ بېكىنگىنىدە قارا كۆز بېگىم ئۇلاردىن ئايرىلىپ قالدى ۋە ئاتىسىنىڭ شەھەر سىرتىدىكى چار بېغىغا كەتتى. كېيىن بېگىمنى ھامامدا يۇيۇندۇرۇپ، كېلىنلەردەك ياساندۇرۇشتى-دە، خان ئەۋەتكەن شاھانە مەپپەگە سېلىشىپ، كەھدىستانغا ئېلىپ كېتىشتى. كەچتە ھىراتنىڭ شەيخۇلئىسلامى ۋە قازىسىمۇ خان قارارگاھىغا چاقىرىلدى.

بۈگۈن ئادەتتىكىدىن ياشراق كۆرۈنۈۋاتقان شەيبانىخان شەرىئەت پېشوالىرىنى مەھفۇرى گىلەم^① سېلىنغان بارگاھتا قوبۇل قىلدى. خاننىڭ يېنىدا تۇرغان موللا ئابدۇرەھىم قارا كۆز بېگىمنى بۈگۈن ئىمامى زامانغا نىكاھلاش ھەققىدە گەپ ئاچتى. — بۈگۈنمۇ؟ — دەپ شەيخۇلئىسلام قازىغا ھودۇقۇپ قارىدى. قازى بۇ قاراشنىڭ مەنىسىنى چۈشەندى.

قارا كۆز بېگىم مۇزەپپەر مىرزىنىڭ نىكاھىدا ئىدى. ئېرىنىڭ تاشلاپ كەتكىنىگە بەش كۈنمۇ بولمىدى. ھالبۇكى، بىر مۇسۇلماننىڭ نىكاھىدىكى خوتۇننىڭ ئىددىتى بولسۇن. ئۈچ ئاي ئۆتمىگۈچە باشقا كىشىگە نىكاھلاش مۇمكىن ئەمەس. شەرىئەت بۇنى قەتئىي مەنئى قىلغان!

شەيخۇلئىسلام خاننىڭ ئايىغى ئاستىدىكى گىلەمنى سۆيۈپ،

① مەھفۇرى گىلەم — گۈللىرىگە شېئىرىي بېيىتلار قوشۇپ توقۇلغان نادىر يىپەك گىلەم.

شۇ توغرىدا سۆز باشلىغاندى، خان ئۇنىڭ سۆزىنى كەستى:
— شەرئەتنى بىزگە ئۆگەتمەڭ! بېگىمنى ھەزىلەك ئېرى بۇنىڭدىن
تۆت ئاي بۇرۇن ئۈچ تالاق قىلغان. سىز ئۈچ ئاي دەيسىز! بېگىم
تۆت ئاي بېشى ئوچۇق يۈرگەن! ئەجەبا، سىز، شەرئەت
پېشىۋالىرىنىڭ بۇنىڭدىن خەۋىرى بولمىسا!؟

خاننىڭ قەھرىدىن قورقۇپ كەتكەن شەيخۇلىئىسلام ئاپئاق
ساقلىنى مەھفۇرى گىلەمگە سۈركەپ يەنە يەر سۆيىدى:

— خەۋەردارمىز، ھەزرىتىم!

— خەۋەردارمىز! — دېدى قازىمۇ گىلەمنى سۆيۈپ.

ئۇلار مۇزەپپەر مىرزىنىڭ بۇنىڭدىن تۆت ئاي بۇرۇن
ئاچچىق ئۈستىدە خوتۇنىنى ئۈچ تالاق قىلغانلىقىنى بىلەتتى.
بىراق كېيىن مىرزا خوتۇنى بىلەن ياراشقاندا شەيخۇلىئىسلام
بىلەن قازى بېگىمنى ئېرىگە قايتىدىن نىكاھلاپ بەرگەنىدى.
لېكىن بېگىمنىڭ ئاۋۋالقى ياش ئېرى تىلغا ئېلىنغاندىن ئاچچىقى
كېلىپ، سەۋر قاچىسى توشۇپ تۇرغان خانغا بۇنى ئېيتىش
ئۆلۈمنى بويىغا ئېلىش بىلەن باراۋەر ئىدى.

شەرئەت پېشىۋالىرى ئەمدى بۇ توغرىدا "غنىڭ" قىلماستىن نىكاھ
ئوقۇشقا ھازىرلىنىشتى...

* * *
سەللىسىگە لەئىل ۋە گۆھەر بىلەن بىللە ئۈك-مۇ قادالغان
شەيبانىخان كېچىسى بېگىمنىڭ خابگاھىغا تېز قەدەملەر بىلەن
كىرىپ كەتتى. خابگاھنىڭ سىرتقى بۆلۈمىدە خاننىڭ ھەرىمىگە
قارايدىغان قېرى بېكە ①، ئىككى پىچىۋېتىلگەن ھەبەش قۇل ۋە

① بېكە — ھەرەمگە قارىغۇچى ئايال.

بېگىمگە ئەگىشىپ كەلگەن ئىككى كېنىزەك نۆۋەتچىلىك قىلىپ قېلىشتى.

بىر چاغدا خابىگاھ ئىشىكى غاچ قىلىپ ئېچىلدى - دە، تونىنى يېپىنچاقلىغان، بېشىدىكى ئاق شاپاق دوپپىسى بىر تەرىپىگە سىڭايان بولۇپ قالغان شەيبانىخان چىقىپ كەلدى. ئۇنىڭ رەڭگى - رويى ئۆچكەن، لەۋلىرى تىترەيتتى.

— بىھايا ئىكەن بۇ! بۇزۇلۇپ كەتكەنكەن! يۈزى قېلىن!
ھەرەم بېگەسى بېگىمنىڭ كېنىزەكلىرى بىلەن بىللە ئالدىراپ - تېنەپ ئىچكىرىگە كىردى. ئورۇننىڭ چېتىدە يۈزىنى قوللىرى بىلەن ئېتىۋالغان گۈزەل چوكان ئۆكسۈپ - ئۆكسۈپ يىغلايتتى.
مەلۇم بولۇشىچە، قارا كۆز بېگىم ھىراتنىڭ كېيىنكى پادىشاھ - لىرى ياخشى كۆرىدىغان ۋە يۇقىرى تەبىقە ئاياللىرى "غەلۋىرە" دەپ ئات قويغان شوخ بىر قىلىق قىلىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئۇ ئەللىك ئالتە ياشلىق خانىنى قايىل قىلماقچى، بەلكى ئۇنىڭ ئىلھامىنى ئاشۇرماقچى بولىدۇ. بىراق كۆپ قېتىم ئۆيلەنگەن، قانچە قىز - چوكانلار بىلەن بىر ياستۇققا باش قويغان خان ئۆمرىدە بۇنداق قىلىقلارنى كۆرمىگەن ئىكەن. ئۇ ئاۋۋال ھودۇقۇپ قالىدۇ، كېيىن قارا كۆز بېگىمنىڭ ئاۋۋالقى ياش ئېرىنى ئەسلەيدۇ. بېگىمنىڭ بۇنداق قىلىقلارنى ئاۋۋالقى ئېرىگىمۇ قىلغانلىقىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرىدۇ - دە، بىردىنلا كۆڭلى قايتىدۇ ۋە رەنجىپ ئورنىدىن تۇرۇپ كېتىدۇ.

بېگىم بۇ شوخلۇقنى خانغا يېقىش ئۈچۈنلا قىلغىنىنى، ھىرات ئىسىلزاكىلىرى ئارىسىدا بۇنىڭ يوللۇق ئىكەنلىكىنى كېنىزەكلەر ھەرەم بېگەسىگە چۈشەندۈرىدۇ. بېگىمگە رەھىمى كەلگەن ھەرەم

بېكەسى خاننىڭ ئالدىغا چىقىپ، ئۇنى ئاچچىقىدىن قايتۇرۇشقا تىرىشتى:

— ھەزرىتىم، ئەيىب پەقەت بۇ بېگىمدە ئەمەس! ئەيىب ئۇنىڭغا شۇ قىلىقنى ئۆگەتكەنلەردە! ھىراتتا ھاياسىزلا كۆپ ئىكەن!

— بۇ شەھەر دىندىن چىققان رافىزىيلار ① ئۇۋىسى! — دېدى خانمۇ ئەمدى غەزىپىنى باشقا تەرەپكە يۆتكەپ، — بۇ چوكاننىڭ قېيىن ئانىسى خەدىچە بېگىم يۈزى قېلىنلارنىڭ ئەڭ چوڭى! ئەڭ ئاۋۋال شۇنى تۇتۇپ جازاسىنى بېرىش كېرەك!

شەيبانىخان خابىگاھقا قايتا كىرمىدى. قارا كۆز بېگىمنى تەۋپىق ۋە ھايا يولىغا قايتۇرۇشنى ھەرەم بېكەسى بىلەن خاس قۇللارغا تاپشۇردى. دە، ئۆزى بارگاھقا ئورۇن سالدۇرۇپ ياتتى. ئەمما تاڭ ئاتقۇچە ئۇخلىيالمىدى.

ئەتىسى ئەزاندا بارگاھتىن خىرگاھقا ئۆتتى. دە، لەشكەر بېشىلەردىن ئەبەيدۇللا سۇلتاننى، مۇلازىملاردىن مۇھەممەد سالىھنى، موللا بىنائىنى ۋە مەنسۇر باخشىنى چاقىرتتى.

ئەڭ ئاۋۋال جىيەنى ئەبەيدۇللا سۇلتاننى سوراق قىلدى:

— ئىختىيارىدىن قەلئەسى ئېلىندىمۇ يوقمۇ؟

— خان ھەزرەتلىرى، بۈگۈن — ئەتە ئېلىنغۇسىدۇر!

— بىر بۇزۇق خوتۇن ئېتىۋېلىپ ياتقان قەلئەنى شۇنچە لەشكەر

بىلەن تېخىچە ئالالمايسەن! يا ئۆزەم بېرىپ ئالايامۇ؟

---

① رافىزىيلار — ئىسلامنىڭ سۈننىي مەزھىپىدىن شىئە مەزھىپىگە ئۆتكەنلەر ۋە ئومۇمەن مۇسۇلمانچىلىقتىن چىققانلار.

خانغا كېچىسى بىر بالا بولغىنىنى ھەممىسى سەزدى. يىگىرمە ياشلىق گەۋرى ئەبەيدۇللا سۇلتان چوڭ گەۋدىسىنى ئېگىپ، خانغا ئىككى پۈكلىنىپ تەزىم قىلدى:

— ھەزرىتىم، قەلئەنى بۈگۈنلا ئالىمىز. ھازىر مەن ئۆزەم

بېرىپ ھۇجۇم قىلىمەن!

— ھۇجۇم قىلىمەن دەپ، لەشكىرىڭ دېھقانلارنىڭ زىرائىتىنى

چەيلەپ كېتىپتۇ. بىز ھىراتقا مېھمان بولۇپ كەلگىنىمىز يىراق!

دېھقاننىڭ ھوسۇلى ئۆزىمىزگە كېرەك! باغلارنىمۇ ئات باسمىسۇن!

مېۋىسىنى ئۆزەڭ يەيسەن! سەن تۆمۈرىيازادىلەرنىڭ ئۇرۇقىنى

قۇرۇت! شۇلارغا خىزمەت قىلىپ قۇتىرىغان شەلەرنى باس!

— بارلىق ئېيتقانلىرىڭنى بەجا كەلتۈرىمىز، ھەزرىتىم!

ئەبەيدۇللا سۇلتان كېتىشكە تەييارلاندى. شۇ چاغدا شەيبانىخان:

— ئەگەر قەلئەنى بۈگۈن ئالىدىغان بولساڭ، مەنسۇر باخشىنىمۇ

ئېلىپ كەت! — دېدى، — بۇ باخشى يەنە بويتاق يۈرۈپتۇ.

بۇنىڭغا خوتۇن چىدىمايدۇ. خەدىچە بېگىم شۇنىڭغا ئوخشىغان زور

بىر ئەر تاپالماي يۈرگەنىمىش. قەلئەنى ئالساڭ، ئاشۇ خوتۇننى

مەنسۇر باخشىغا نىكاھلاپ بېرىسەن!

سەمىرەپ، ئاۋۋالقىدىن بەتتەر يوغىناپ كەتكەن ئوتاقىتەك چوڭ

مەنسۇر باخشى:

— ئايلىماي سىزدىن، خان ھەزرەتلىرى! — دېدى، — سەمەرە-

قەندە نىكاھلاپ بەرگەن زوھىرە بېگىمىڭىز ئۆلگەندىن بۇيان

بويتاقلىق جېنىمغا تېگىپ يۈرگەندى!

— لېكىن سەن باخشى ھەدەپ نەپسىڭنى ئويلاۋەرمە! — دېدى

خان، — ھىراتنىڭ ئەڭ چوڭ بايلىقلىرى خەدىچە بېگىمىنىڭ

قولدا. ماڭا ئاخباراتى كەلگەن، بۇ خوتۇن ئالتۇندىن گۈل ياساتقانمىش، يوپۇرماقلىرى زۇمرەتتىن ئىمىش، گۈلگە قونۇپ تۇرغان بۇلبۇلنىڭ ئاغزىدا گۆھىرى بار ئىمىش.

— خان ھەزرەتلىرى، بۇلارنى مەن سىزگە تاپتۇرۇپ بېرىمەن! — دېدى مەنسۇر باخشى، — خەزىنىسىمۇ سىزنىڭكى! ماڭا ئۆزى بولسا بولدى!

بۇ شوخ گەپلەردىن كېيىن، شەيبانىخاننىڭ چىرايى سەل ئېچىلدى. دە، ئەبەيدۇللا سۇلتان بىلەن مەنسۇر باخشىغا كېتىش ئۈچۈن رۇخسەت بەردى. مۇھەممەد سالىھ بىلەن مەۋلانا بىنائى خاننىڭ ئۇدۇلىدا ھامان قول قوشتۇرۇپ، جىم ئۆرە تۇرۇشاتتى. قىزىل كىمخاب كۆپە ئۈستىدە چازا قۇرۇپ ئولتۇرغان خان مۇھەممەد سالىھقا قاراپ:

— سەن، شائىر، نوقۇل ھىراتنى ماختايتتىڭ، — دېدى، — ھىراتنىڭ ھاياسىنى يوقاتقان، يولدىن چىققانلارنىڭ ئوۋىسى ئىكەنغۇ! مۇھەممەد سالىھ خاننىڭ بېشىغا كېچىسى قانداق ئىش چۈشكەن. لىكىنى ئاللىقاچان بايقىغاندى. شەيبانىخاننىڭ ھازىر قېرىلىق زەئىپلىكىگە چارە تاپالماي ئەلەم تارتىۋاتقانلىقىمۇ سېزىلىپ تۇراتتى.

مۇھەممەد سالىھ ئۇنىڭ يارىسىغا تۈز سەپكەنلىكى ئۈچۈن گېپىنى باشقا تەرەپكە بۇرىدى:

— ھەزرەتتىم! ھىراتنىڭ ئەخلاقىنى تۆمۈرىيلەر بۇزغان. سىز تۆمۈرىيلەرنى جەڭدە جىسمانىي جەھەتتىن يەڭدىڭىز. ئەمدى ئۇلارنى مەنىۋى جەھەتتىن يېڭىۋاتىسىز! ئىمامى زامان-مىزنىڭ ئەخلاقىي جەھەتتىن پاكلىقى ھىراتلىقلارغا ئىبرەت بولۇشى كېرەك.

— گەپكە چېچەنسەن! لېكىن ھىراتنىڭ ئەخلاقىنى شائىرلارمۇ
بۇزغىنىنى نېمەشقا ئېيتمايسەن! تۆمۈرىيلەرنى ماختاپ ھاياس-ز
شېئىرلارنى يېزىپ، لېگەن-لېگەن ئالتۇن ئالغان شائىرلارنىڭ
بولمىغانمۇ؟

— بولغان، خان ھەزرەتلىرى. مانا، مەۋلانا بىنائىنى ھىراتتىن
ئەنە شۇنداق شائىرلار كەتكۈزۈۋەتكەن؟
شەيبانىخان مەۋلانا بىنائىغا قارىدى:
— شۇنداقمۇ؟

— شۇنداق ھەزرىتىم! — دېدى بىنائى تەزىم بىلەن.
— ئۇنداق بولسا مەۋلانا بىنائى ئادالەت قىلىشىنى بېلىگە
ئېسىپ يامان شائىرلاردىن ئىنتىقامىنى ئالسۇن! — دېدى
خان، — بىزنىڭ غالىب نەۋكەرلىرىمىزدىن ئەللىك-ئاتمىشى
مەۋلاننىڭ ئىختىيارغا بېرىش، تۆمۈرىيلەرنىڭ ئالتۇندىن قۇتراپ
يۈرگەن شائىرلارنىڭ مال-مۈلكى مۇسادىرە قىلىنىشۇن! بارلىق
ئالتۇنلىرىنى تارتىۋېلىپ خەزىنىگە تاپشۇرۇڭ! كېيىن بۇ شائىر-
لارنىڭ كۆزى ئېچىلىپ، ئىنساپ-تەۋپىق ۋە ھاي يولىغا قايتىشى
ئاسان بولىدۇ!

مەۋلانا بىنائى تەشۋىشلىنىپ مۇھەممەد سالىھقا قارىدى ئۇ
بىر ۋاقىتلاردا ئۆزىگە ئەلەم قىلغان بەزى ھىرات شائىرلىرىنى
ھەرقانچە يامان كۆرسىمۇ، لېكىن يېنىغا ئەسكەر ئېلىپ، بىراۋنىڭ
ئۆيىنى ئاختۇرۇشنى، مال-مۈلكىنى مۇسادىرە قىلىشنى ئۆزىگە
مۇناسىپ كۆرمەيتتى. بىراق بۇنى خانغا توغرىدىن توغرا ئېيتىشىمۇ
مۈمكىن ئەمەس ئىدى.

— ھەزرىتىم، شۇنداق ئۇلۇغ ۋەزىپىنى پېقىرگە ئىشىنىپ

تاپشۇرغان نىيىتىڭىزدىن مەننەتدارمەن!... پەقەت بىر ئەندىشەم بار،

— خوش؟

— ھەزىتىم، مەن ئۆمرۈمدە قىلىچ چاپمىغان قېرى ئادەممەن. يېشىم ئەللىكتىن ئاشقان. بۇ ئالىي بۇيرۇقىڭىزنى جەڭگىۋار بەگ شائىر مۇھەممەد سالىھ جانابلىرى پېقىردىن يۈز ھەسسە ئارتۇق بېجىرىدۇ! پېتىر بۇ جانابقا كۈچۈم يەتكىنچە ياردەم قىلاي!

مۇھەممەد سالىھ بۇ ئىشنى ئۆزىگە يولاتقۇسى كەلمىدى:

— مەۋلانا، مەن ھىرات شائىرلىرىنى سىزچىلىك ياخشى بىلمەيمەن!

بۇيرۇقى سەن سالا-مەن سالا بولۇۋاتقىنىنى سەزگەن شەيبانە-خان كۆزلىرى دەھشەتلىك پارقراپ، بىنائىگە تىكىلدى.

— ئات ئىنئام قىلدۇق، مەندىڭىز. تون ئىنئام قىلدۇق، كىيىدىڭىز. تەمىنات بەردۇق، ياق دېمىدىڭىز. ئەمدى ئىش بۇيرۇساق، ياق دەمسىز؟!

باشقا ئېتىرازغا ئورۇن قالمىدى. ئالتە يىلدىن بۇيان خان خىزمەتتە يۈرگەن بىنائى ئۇنىڭ ھازىرقى بۇيرۇقىنى بېجىرىشكە مەجبۇر ئىدى...

* * *

شەيبانىخاننىڭ ئوڭ قول ۋەزىرى — ئاتمىش بەش ياشلىق موللا ئابدۇرەھىم ھىرات ئەللامەلىرىدىن ئالتۇن ئۆندۈرۈشنىڭ باشقا بىر يولنى ئويلاپ تاپتى. ھىرات ئەتراپلىرىدىن غالبلارنىڭ قولىغا چۈشكەن ئولجىلار ئارىسىدا توپ-توپ قويلارمۇ بار ئىدى. موللا ئابدۇرەھىم شۇ قويلاردىن ئاتمىشنى ھىراتنىڭ قىپچاق

دەرۋازىسى سىرتىدىكى بازارغا ھەيدەپ كىرىشىنى خىزمەتكارلىرىغا بۇيرۇدى. كېيىن شەھەرگە بىر توپ نەۋكەر ئەۋەتىپ، تۆمۈرىيلەر دەۋرىدە مەشھۇر بولغان خانىدەمىرنى، بابىرغا يېقىنلىقى بىلەن تونۇلغان مەۋلانا پەزىلىددىنى، ھۈسەين بايقاراغا ئاتاپ شېئىر يازغان "كوسا" لەقەملىك شائىر سۇلتان مۇھەممەدنى، يەنە شۇلارغا ئوخشاش بەش-ئالتە كىشىنى قوي بازارغا مەجبۇرەن ئەكەلدۇردى. كېيىن موللا ئابدۇرەھىمنىڭ ئۆزىمۇ بىر توپ مۇلازىملىرى بىلەن بازارغا شوخ بىر ئارغىماقنى مىنىپ كىرىپ كەلدى. مۇلازىملىرىدىن بىرى پىيادە قول قوشتۇرۇپ تۇرغان خانىدەمىرگە ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرىغا شۇنداق دېدى:

— سۇدۇرلار سەدرى ① نىزامىدىن ئابدۇرەھىم ھەزرەتلىرى ئۆزىنىڭ بۇ قويلارنى پەقەت سىلەرگە ساتماقچى!
خانىدەمىر شېرىكلىرىگە "مۇشۇنىڭ بىلەن قۇتۇلساق بولاتتىغۇ!" دېگەندەك قىلىپ قارىدى. دە، كېيىن سۇدۇرلار سەدرىگە تەزىم قىلدى:

— بەجاندىل ئالىمىز. نەرخىنى ئېيتسىڭىز.
مۇلازىم ئاۋازىغا تەنتەنىلىك تۈس بېرىپ دېدى:
— بۇ قويلار — سۇدۇرلار سەدرى دەم سالغان تەۋەررۈك قويلار. سىلەر تۆمۈرىيلەر خىزمىتىدە ھارامخورلۇققا ئۆگىنىپ، بۇزۇلۇپ كەتكەن ئادەم سىلەر. بۇ قويلارنى سويۇپ يەپ گىلىڭلارنى پاكلىشىڭلار كېرەك. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ قويلارنىڭ ھەر بىرىنىڭ نەرخى ئالتە يۈز دىنار!

① سۇدۇرلار سەدرى — : دىنىي ئىشلار ئەمەلدارى.

ئالتە يۈز دىنارغا بىر ئەمەس، يەتتە - سەككىز قوي ئېلىش مۇمكىن ئىدى. بىراق قويلارنى سۇدۇرلار سەدرى ئېيتقان نەرخ بويىچە ئالماسلىق ئۇنىڭ غەزىپىگە ئۇچراش ۋە شەپقەتسىز جازاغا گىرىپتار بولۇشتىن ئىبارەت ئىدى.

پۇلدىن قىيىنلىپراق يۈرگەن موللا پەزلىددىن ئەنسىرەپ سورىدى:

— جانابىلار، يېقىندا جان ئالۋىڭى تۆلىگەن ئىدۇققۇ؟

شائىر مۇھەممەد سۇلتان ئىستىھزا بىلەن كۈلۈمسىرىدى:

— مەۋلانا، بۈكەم ئۇچرايدىغان قويلارغا ھەزرىتىمىزنىڭ مۇبارەك نەزىرى چۈشكەن ئىكەن. شۇنىڭ ئۈچۈن ئەمدى جان ئالۋىڭى ئەمەس، بەلكى ئىمان ئالۋىڭىدۇر!

موللا ئابدۇرەھىم ئىستىھزانى بايقاپ قەھرى كەلدى ۋە نەۋكەر - لىرىگە بۇيرۇدى:

— بۇلارنىڭ ھەربىرىگە قويلاردىن ئوندىن - ئوندىن قوشلاپ بېرىڭلار! بۇلارنى تۆمۈرىلەرنىڭ ئالتۇنى قۇتراتقان! ھەممىسىنىڭ دېمىقى ناھايىتى ئېگىز! بۇلارنى ئاسماندىن يەرگە چۈشۈرۈپ قويۇش كېرەك. قويلارنى ئۆيلىرىگىچە ئۆزلىرى ھەيدەپ كەتسۇن! ھېچكىم ھەيدەشمسۇن! ئۆيلىرىگىچە بىللە بېرىپ پۇللىرىنى ئۆندۈرۈپ كېلىڭلار! قايسىبىرى بۇيرۇقنى ئورۇندىمسا مال - مۈلكىنى مۇسادىرە قىلىپ، ئۆزىنى زىندانغا تاشلاڭلار!

نەۋكەرلەر بۇيرۇقنى ئورۇنداشقا كىرىشتى.

ھىراتتا كۆپچىلىك تونۇيدىغان شائىر، ئالىم ۋە مېمار ئىسسىق كۈندە ھاسىرىشىپ، چاڭ - توپىغا بىر كەلگەن كوچىلاردىن قوي ھەيدەپ كېتىشتى. كېيىن بۇ "تەۋەررۇك" قويلارنىڭ پۇلىنى

قەرز- قۇرز قىلىشىپ بولسىمۇ تۆلەپ قۇتۇلدى.

ئەبەيدۇللا سۇلتاننىڭ بىر يېرىم مىڭ نەۋكىرى ئون كۈندىن بۇيان ئىختىيارىدىن قەلئەسىنىڭ ئەتراپىدا مىدىرلىشاتتى. ئەمما ئوقمۇ، شوتىمۇ يەتمەيدىغان ئېگىزلىكتىكى قەلئەنى ئېلىشنىڭ ئىلاجىنى تاپالمايتتى. تۆمۈر دەرۋازىلارغا توپتىن ئوق ئېتىپ بېقىشتى، بولمىدى. كېيىن يەر تېگىدىن لەخمە قېزىشقا چۈشۈشتى. شۇنى ھېسابقا ئالمىغاندا، ھىرات ھازىر بىرقەدەر تىنچىپ قېلىۋاتاتتى. مۇسادىرە قىلىنىدىغان خەزىنىلەر بوشاپ قالغان، تالىنىدىغان مال- مۈلۈكلەر تالىنىپ بولغانىدى.

شەيبانىخان كەھدىستاندىن باغى جاھانئاراغا كۆچۈپ كېلىپ، ھىراتنىڭ مەشھۇر سەنئەتكارلىرىنى ئۆز ھۇزۇرىغا چاقىرتتى. سەنئەت ئىشلىرىنى باشقۇرۇۋاتقان مۇھەممەد سالىھ ۋاستىچى بولۇپ، بېھزادنى خان بىلەن بىر- ئىككى قېتىم ئۇچراشتۇردى. خاننىڭ مەسلىھەتچىسى موللا ئابدۇرەھىم رەسىم سىزىشنى شىئەلەر ۋە رافىزىيلارنىڭ ئىشى دەپ يامان كۆرسىمۇ، شەيبانىخان بېھزادنىڭ رەسىملىرى ھۈسەين بايقارانى قانچىلىك مەشھۇر قىلغىنىنى بىلەتتى، بۇ رەسامنىڭ ئىستېداتىدىن ئۆز شۆھرىتى ئۈچۈن پايدىلىنىشىنى خالايتتى.

بېھزادقا شەيبانىخاننىڭ سۈرىتىنى سىزىش تاپشۇرۇلدى. رەسامنىڭ ئىلتىماسى بىلەن خاننى قىپقىزىل كىمخاب كۆرپە ئۈستىگە ئولتۇرغۇزدى. ئۇنىڭ كەينىگە قارا مەخمەل ياستۇق قويدى، بېلىگە ئىنچىكە ئالتۇن كەمەر باغلاتتى، ئالدىغا ئالتۇن مۇقاۋىلىق كىچىك دەپتەر، قەلەم ۋە سىيا قويدى. ئوتتۇز يىلدىن

بۇيان رەسساملق قىلىپ يۈرۈپ نۇرغۇنلىغان پادىشاھلارنى
كۆرگەن ۋە ئۇلار بىلەن مۇئامىلە قىلىشنى ياخشى بىلىدىغان بېھزاد
شەيبانىخانغىمۇ پەقەت ماختاش ياقىدىغانلىقىنى ئاللىقاچان
بايقىغانىدى:

— ھەزرىتىمنى ئارغىماق ئات ئۈستىدە قىلىچ يالىڭاچلىغان
قىياپەتتە تەسۋىرلىشىم مۇمكىن. بىراق ھازىر سىزنىڭ ئەڭ زور
لەشكەر بېشى ئىكەنلىكىڭىز ھەممىگە مەلۇم. ئەمما ئالەم ئەھلى
سىزنىڭ كۆپ يىل مەدرىسىلەردە ئوقۇغان پازىل ئىمامى زامان
ئىكەنلىكىڭىزنىمۇ سۈرەتتە كۆرۈشى كېرەك. شۇ سەۋەبتىن
پېقىر سىزنى مۇقەددەس كىتاب ۋە ئالتۇن قەلەم بىلەن
تەسۋىرلىمەكچىمەن!

— ماقۇل، — دەپ خان بۇنىڭغا رازىلىق بەردى.
سۈرەت تەييار بولغاندىن كېيىن شەيبانىخان، مۇھەممەد سالھ ۋە
باشقا بىرنەچچە مۇلازىملار بېھزاد ئىشلىگەن خانغا توپلىنىشتى.
موللا ئابدۇرەھىم رەسىمگە، كېيىن خانغا قارىدى. دە، ھەيران
بولۇپ:

— ھەزرىتىمنىڭ خۇددى ئۆزىغۇ! — دېدى.
سۈرەتتە شەيبانىخاننىڭ كۆپىنى كۆرگەن تەجرىبىلىك ئادەم
ئىكەنلىكى كۆزگە ئېنىق كۆرۈنۈپ تۇراتتى. بوياقلار بېھزادقا خاس
ئۇلۇغ بىر ماھارەت بىلەن تاللانغانىدى. ئاددىي ئادەم سۈرەتتىن
ھېچبىر كەمچىلىك تاپالمايتتى، بېھزاد خاننى ئىززەت-ئىكرام بىلەن
تەسۋىرلەپتۇ، دەپ ئويلايتتى. لېكىن مۇھەممەد سالھ خاننىڭ تېگە-
دىكى كۆرپىنىڭ رەڭگى قىپقىزىل قان رەڭگىدە ئىكەنلىكىنى سەزدى.
خان كۆرپە ئۈستىدە ئەمەس، گويا قان دەرياسى ئۈستىدە ئولتۇر-

غانغا ئوخشايتتى. خاننىڭ بېلىگە باغلانغان ئىنچىكە ئالتۇن كەمەرنىڭ ئۇچى ئالماشتۇرۇلغان ئاياغلار تېگىدىن خۇددى قارامتۇل باشلىق سېرىق يىلانغا ئوخشاش يۆگىلىپ چىقىپ تۇراتتى. خان يۆلەنگەن قارا ياستۇقمۇ قارا كۈچلەرنىڭ تەمسىلىگە ئوخشايتتى.

شەيبانخاننىڭ بارلىق ئىشلىرىدىن خەۋەردار بېھزاد ئۇرۇش-جەڭنى يوشۇرۇن ئەسلىتىدىغان بۇ بوياقلار بىلەن نېمىلەرنى دېمەكچى بولغىنىنى مۇھەممەد سالىھ بايقىدى. دە، قورقۇپ كەتتى. ئەگەر ئۇ سەزگەن مەنىنى خان سېزىپ قالسا، بېھزادىمۇ ئامان قالمايدۇ، ئوتتۇرىدا ۋاستىچى بولغان مۇھەممەد سالىھمۇ! شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ سۆرەتكە ئۈنچىقماي تىكىلىپ تۇرغان شەيبانخاننىڭ پىكىرىنى خەتەرلىك ئۇرۇش-جەڭ مەنىسىدىن يىراقراق ئېلىپ كېتىشكە ئۇرۇندى.

— مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام يېشىل رەڭنى ياخشى كۆرىدىكەن. ئىمامى زامان خان ھەزرەتلىرىنىڭمۇ يېشىل رەڭنى ياقتۇرۇشىنى رەسسام توغرا بايقايتۇ. قاراڭ، ھەزرىتىمنىڭ كۆڭلەكلىرى يېشىل رەڭدە. يۆلەنگەن تاملىرىمۇ يېشىل.

— بۇسغۇ بوپتۇ، — دەپ خان ئەمدى ئاغزىنى ئاچتى، — لېكىن... بىز مەۋلانا بېھزادنىڭ باشقا رەسىملىرىنىمۇ كۆرگەندۇق...

شەيبانخان بېھزاد تەسۋىرلىگەن شىر تەخلىتىدىكى ھۈسەين بايقارانى ئەسلىدى. ھۈسەين بايقارانىڭ سەپەرگە چىققان ۋاقتىنى تەسۋىرلىگەن باشقا بىر رەسىمدە گويا بۇلۇتلارمۇ، ئاسمانمۇ، ھەتتا تاغۇتاشلارمۇ پادىشاھنىڭ كەينىدىن ئەگىشىپ، ئۇ كېتىۋاتقان تەرەپكە كېتىپ بېرىۋاتقان دەك كۆرسىتىلگەندى. تۆمۈرىيلەرنى بۇنچىلىك

ئۇلۇغلىغان بېھزاد شەيبانىخاننى ئاددىي بىر ئادەم قىلىپ تەسۋىرلە-
گەنگە ئوخشايتتى. خان سۈرەتنى كۆرگەندە كۆڭلىدە قوزغالغان
مۇرەككەپ تۇيغۇلارنى ئېيتىشقا مۇناسىپ سۆز تاپالمىدى. دە،
بېھزاتقا قاراپ:

— يۇڭ قەلەمنى ماڭا بېرىڭ! — دېدى.

خاننىڭ ئوزاينىڭ يامانلىقىنى ھەممە بىلەن سەزدى. بېھزاد مەخ-
سۇس قەلەمداندا ھەر خىل بوياقلار بىلەن بىللە تۇرغان يۇڭ قەلەم-
لەرنى خانغا تەزىم بىلەن سۇندى. شەيبانىخان قارامتۇل بوياققا
پاتۇرۇپ قويۇلغان يۇڭ قەلەمنى ئالدى. ئۇ باھاردا مەدرىستە
ئوقۇپ يۈرگەن پەيتلىرىدە سۈرەت سىزىشىمۇ ئازراق مەشىق
قىلغان، يۇڭ قەلەم تۇتۇشنى سەل-پەل بىلەتتى. بېھزاد سىزغان
سۈرەتتە شەيبانىخاننىڭ ساقال-بۇرۇتى ھەددىدىن تاشقىرى قىسقا
ۋە شالاڭ كۆرسىتىلگەن، خاننىڭ نەزىرىدە، تەسۋىر شۇنىڭ ئۈچۈن
ئاددىيلىشىپ كەتكەنگە ئوخشايتتى.

— ساقالنى تۈزۈڭدەك سىزىش كېرەك! — دەپ شەيبانىخان
ئۆزىنىڭ سۈرىتىدە — قۇلاق تەرىپىدە ناھايىتى شالاڭ كۆرسىتىلگەن
ساقالنى بىر ئاز قويۇقلاشتۇرماقچى بولدى. ئەمما يۇڭ قەلەمدە
بوياق كۆپرەك ئىكەن، قۇلاق ئالدىدىكى ساقال بىردىنلا كىگىزدەك
قىلىنىلىشىپ كەتتى. بېھزاد ساق چىشى سوغۇرۇپ ئېلىنىۋاتقان
ئادەمدەك:

— ئۇھ! — دېدى.

ئەمما مۇھەممەد سالىھ بېھزادنىڭ بىلىكىدىن مەنىلىك قىلىپ
قىستى — دە:

— ئو! ئو! ھەزرىتىمنىڭ يۇڭ قەلەم تەككۈزۈشى بىلەن سۈرەتكە

يەنە پەيزى كىردى! — دېدى.

ئۇ بېھزادنى پالاكەتتىن پەقەت خاننى ماختاپ قۇتقۇزۇش مۇمكىن ئىكەنلىكىنى سېزىپ شۇنداق دېمەكتە ئىدى. ئۇ بۇنى بېھزادقىمۇ سەزدۈرگۈسى كېلىپ:

— مەۋلانا، تارىخى بىر ھادىسە يۈز بەردى! — دېدى، — سىز سىزغان سۈرەتكە ئىمامى زامان، ئىسكەندەرىي سانى ئۆزىنىڭ مۇبارەك قوللىرىنى تەگكۈزدى! بۇنى ئادەملەر ئەسىرلەر داۋامىدا بىر-بىرلىرىگە ئېيتىپ يۈرگۈسى!

بېھزاد خاننىڭ قىلغان ئىشىنى سەنئەتكارغا ئەخمىقەنە خوجاينىملىق قىلىشنىڭ نەمۇنىسى دەپ بىلمەكتە ئىدى. "شۇ مەنىدە ھەقىقەتەن بۇنى تارىخ ئۇنتۇماس، ئادەملەر بىر-بىرىگە كۈلۈپ ئېيتىپ يۈرۈشەر"، دېگەن پىكىر بېھزادنىڭ خىيالىغا ئەمدى كەلدى. مۇھەممەد سالىھنىڭ رەسىمىدىكى ئۇرۇش-جەڭ مەنىسىنى ئاللىقاچان بايقىغىنىنى، ئەمدى خاندىن بالاغا قالماسلىق ئۈچۈن ئاتايمىن شۇ سۆز-لەرنى ئېيتقىنىنى بېھزاد چۈشەندى. دە، ئىچكى بىر ئىستېھزا بىلەن خانغا تەزىم قىلدى:

— قۇلىڭىز سىزغان سۈرەتكە خەلىفە ئى زامانىمىزنىڭ نەزىرى چۈشكەنلىكىدىن بېشىم كۆككە يەتتى.

— بارىكالا! — دەپ خان ئۇنى ئەمدى ماختىدى.

خاننىڭ قولى بىلەن قوشۇلغان ساقال قۇلاق يېنىغا يېپىشتۇرۇپ قويۇلغان بىر پارچە سەنسەن تېرىگە ئوخشايتتى. بېھزاد ئىچىدە "خوپ بولدى!" دېدى. دە، خان بۇ ساقالنى قانداق خۇنۇك چاپلىغان بولسا، شۇ پېتى قالدۇردى.

خەدىچە بېگم كىرىپ بېكىنگەن ئىختىيارىدىن قەلئەسى ئەبەي-
دۇللا سۇلتاننى ئون يەتتە كۈن ئاۋارە قىلدى. ئاخىر، قەلئە
تېمىنىڭ ئات بازىرىغا تۇتاشقان ناچارراق بىر جايىنى تېگىدىن
لەخمە كولاپ، دورا بىلەن پارتلىتىپ بۆزۈپ كىرىشتى. قەلئەنى
مۇداپىئە قىلىپ تۇرغان ئەللىك-ئاتمىش يىگىتنىڭ بىرى قالماي
قىرىپ تاشلاندى. قولغا چۈشكەن قىز-چوكانلار غالىب قوشۇنىنىڭ
بەگ ۋە نەۋكەرلىرىگە ئۈلەشتۈرۈلدى.

خەدىچە بېگمىنىڭ ئۆزى ھەرەمنىڭ قاتمۇقات ئىشىكلىرىنى
كەينىدىن تىرەك بىلەن تاقىتىپ، ئەڭ تۆردىكى بىر ھۇجرىغا
كىردى-دە، يېنىدا قالغان كېنىزەكلەرگە بۇيرۇدى:
— تەنتەنىلىك مۇراسىملاردا كىيىدىغان كىيىملىرىمنى

كەلتۈرۈڭلار!

ئەبەيدۇللا سۇلتاننىڭ نەۋكەرلىرى ھەرەمنىڭ ئىچىدىن تىرەك
قويۇپ تاقالغان ئىشىكلەرنى بۇزۇپ كىرگۈچە خەدىچە بېگم چوڭ
گۆھەر قادالغان بىنەپشە رەڭ دوپپىسىنى بېشىغا كىيىپ، ياسىنىپ،
ئاخىرقى ئىشىكتىن ئۆزى چىقىپ كەلدى. ئالتۇن ئارىلاش يىپەكتىن
توقۇلغان چاپىنى كۆزنى قاماشتۇراتتى. قەدىنى تىك تۇتۇپ كېلە-
ۋاتقان گەۋدىلىك ئايال مەلىكىلەرگە خاس ئۇلۇغۋارلىق بىلەن ئالدىر-
ماي ئىشىكتىن چىقىۋاتقاندا قىلىچ يالىڭاچلىغان، ھاسىرىغان نەۋكەر-
لەر ئۆزىنى يوقىتىپ قويدى. خەدىچە بېگم بېشىنى مەغرۇر تۇتۇپ
يېقىن كەلگەندە نەۋكەرلەر ئىختىيارسىز ئۆزلىرىنى چەتكە ئېلىپ،
ئۇنىڭغا يول بەردى. بېگم ئۇلارنىڭ سەركەردىسىنى سورىدى.

نەۋكەرلەر ئۇنى ھويلىدا ئاتلىق تۇرغان ئەبەيدۇللا سۇلتاننىڭ ئالدىغا باشلاپ چىقتى. تېخى كېنەزەكلەر مۇھاپىزىتىدە كېلىۋاتقان بېگىم يەڭگىل بىر تەزىم بىلەن ئالدىرماي سۆز باشلىدى:

— سۇلتان جانابلىرى، تەقدىر شۇنداق ئىكەن، بىز تەسلىم بولدۇق. ئەمدى مەن شەيبانىخان ھەزرەتلىرىنىڭ ھۇزۇرىغا يوللىشىڭىزنى ئىلتىماس قىلىمەن!

ئەبەيدۇللا سۇلتان بەگلەرنىڭ ئارىسىدا تۇرغان مەنسۇر باخشى بىلەن مەنىلىك كۆز قىشىپ ئالدى-دە، مەسخىرە ئارىلاش كۈلۈمسىرىدى:

— خان ھەزرەتلىرى بېگىمگە ئېيتىدىغان گەپلىرىنى بىزگە ئېيتىپ ئەۋەتتى.

— ئۇنداق بولسا قۇلقىمىز سىزدە، سۇلتان جانابلىرى! ئەبەيدۇللا سۇلتاننىڭ بەگلىرى ئارىسىدا ئاق سەللىلىك بىر ئىشانمۇ بار ئىدى. ئەبەيدۇللا سۇلتاننىڭ ئىشارىتى بىلەن مەنسۇر باخشى ۋە ئىشان ئاتتىن چۈشتى. مەنسۇر باخشى زەرياقلىق تون، قىزىل ئۆتۈك كىيىپ، كۈيۈغۈلدەك ياسىنىپ كەلگەنىدى. يىگىتلەر-دىن يەتتە-سەككىزى ئۇنىڭ ئەتراپىنى يىگىت قولداشلىرىدەك ئوراپ ئېلىشتى. شۇنىڭدىن كېيىن ئەبەيدۇللا سۇلتان خەدىچە بېگىمگە قارىدى:

— ئىمامى زاماننىڭ پەرمانى بىلەن سىز بۈگۈن مەنسۇر بەگنىڭ نىكاھىغا ئۆتەسىز!

— بېگىمنىڭ ئۆزۈمۈ بىلگەندەك ياسىنىپ چىقىپتۇ! — دەپ كۈلدى مۇلازىملاردىن بىرى.

خەدىچە بېگىم قاپقارا، يوغان مەنسۇر باخشىنىڭ چوقۇر يۈزىگە

قارىدى - دە، قورققۇسى كەلدى.

— مەن... مەن خان ھەزرەتلىرى بىلەن ئۆزەم سۆزلىشىمەن!

— خاننىڭ سىز بىلەن سۆزلىشىشكە ۋاقتى يوق!

— مەنمۇ پادىشاھ ئائىلىسىدىنمەنغۇ! بۇ قانداق خورلۇق؟!

— سىز رافىزىيلار ئائىلىسىدىن! رافىزىيلارنى جازالاش — ساۋاب!

— سۇلتان جانابلىرى، سىزنىڭمۇ مەندەك قېرى ئانىڭىز باردۇر.

ھېچ بولمىسا ئانىلىقىمنى ھۈرمەت قىلىڭ!...

— مېنىڭ ئانام سىز قىلغان رەزىللىكلەرنى قىلغان ئەمەس!

قايسى ئانا ئۆز نەۋرىسىنى ئۆزى ئۆلتۈرگۈزۈپتۇ؟! سىز نەۋرىڭىز

مۆمىن مىرزىنىڭ ئۆلۈمىگە سەۋەبچى بولغان قانخورلاردىنسىز!

خەدىجە بېگىمنىڭ بايىقى ئۇلۇغۋار ۋە مەغرۇر قىياپىتى ئەمدى

بىردىنلا بىچارە تۈسكە كىردى، قەددى مۈكچىيىپ، قوللىرى پۇلاڭ-

لاپ قالدى.

ئەبەيدۇللا سۇلتان نەۋكەرلىرىگە بۇيرۇدى؛

— ئىچكىرىگە ئېلىپ كىرىڭلار. ئەمدى بۇنىڭ كۆزىنى مەنسۇر

باخشى ئاچسۇن!

خەدىجە بېگىمنىڭ بوشىشىپ گويا تۆكۈلۈپ كېتىۋاتقان گەۋدىسىنى

ئىككى كېنىزەك ئىككى تەرىپىدىن يۆلەپ ئىچكىرىگە ئېلىپ كىرىپ

كەتتى.

نىكاھ ئوقۇلۇپ، مەنسۇر باخشى كېنىزەكلەرنى ھەرەمدىن چىقى-

رىۋەتتى - دە، خەدىجە بېگىم بىلەن يەككە - يېگانە قالدى.

كېچە جىمجىتلىقىدا قانداقتۇر مىسلىسىز قىيناشلاردىن چىرقىرىغان

بېگىمنىڭ پەريادى ھەرەم ئەتراپىدىكى ئۆيلەرگەمۇ ئاڭلىنىپ

تۇراتتى.

يېرىم كېچىدە مەنسۇر باخشى ئارانلا ئۆرە تۇرغان خەدىچە
بېگىمنى ئالدىغا سېلىپ، ھەرەمدىن چىقتى. ئىككىسى ئايدىك
قەلئەنىڭ بىر چېتىگە قاراپ كېتىشتى.

— ئالتۇن گۈل، — دەپ پىچىرلىدى مەنسۇر باخشى، — ئالتۇن
بۇلبۇلى بار، ئاغزىدا گۆھىرى بار. مانا شۇنى تېپىپ بەرمىسەڭ،
ھازىرقىدىن بەتتەررەك قىلمەن. تاپ چاپسانراق!

ھازىر جېنىدىن باشقا نەرسە كۆزىگە كۆرۈنمەيۋاتقان خەدىچە
بېگىم مەنسۇر باخشىنى قورغان چېتىدىكى يوشۇرۇن خەزىنىگە باش-
لاپ كەلدى. يەر ئاستىدىكى بۇ خەزىنىگە سالقىن سۇ ساقلاندىغان
سەردابەنىڭ^① چېتىدىكى مەخپىي يولدىن كىرەتتى. مەنسۇر
باخشى قولىدا ياندۇرماستىن ئېلىپ كېلىۋاتقان مەشئەللەرنى يەر
ئاستىغا چۈشكەندە ياقاتتى.

يەر ئاستىدا بەش-ئالتە تۆمۈر ساندۇق قاتار تۇرۇپتۇ. خەدىچە
بېگىم مادارسىز قوللىرى بىلەن ئۇلارغا بىر-بىرلەپ ئاچقۇچ سېلىپ،
ئېچىپ كۆردى. ئىككىسىدە كۈمۈش تەڭگىلەر، بىرسىدە ئالتۇن تەڭ-
گىلەر، بىرسىدە قىلىچ ۋە خەنجەرلەرنىڭ ئالتۇن دەستىلىرى. يەنە
بىر ساندۇقتا ئاياللارنىڭ قىممەت باھا زىننەت بۇيۇملىرى. مەنسۇر
باخشىنىڭ كۆزلىرى چەكچىيىپ، بۇ بايلىقلارغا بىر-بىرلەپ قول
تەگكۈزۈپ كۆردى. دە:

— ئالتۇن گۈل قېنى؟ — دېدى، — يوپۇرماقلىرى زۇمرەت
گۈل قەيەردە.

يەر ئاستىنى ئوڭتەي-توڭتەي قىلىۋەتسىمۇ بۇ گۈل تېپىلمىدى.

① سەردابە — سالقىن سۇ ساقلاش ئۈچۈن مەخسۇس ياسىتىلغان كۆلچەك.

خەدىچە بېگىم:

— ۋاھ! — دېدى مۇسبەتلىك ئاۋاز بىلەن، — ئەڭ ئىشەنگەن ئادەملىرىمۇ ماڭا خىيانەت قىپتۇ، گۈلىنى ئوغرىلاپ كېتىپتۇ! كېيىنكى نىجاتلىقىمنى ئوغرىلىتىپتەن! ئاھ!

— سەن ئاھ-ۋاھ دەپ، ھۈسەين بايقارانى ئالداپ ئۆگەنگەن-سەن. لېكىن مېنى ئالدىيالىمىسەن. تاپ گۈلىنى! قېنى، قەيەرگە يوشۇرغانسەن؟

— مانا مۇشۇ چەتتىكى ساندۇقتا ئىدى...

— يالغان! سەن ئۇنى باشقا جايغا يوشۇرغانسەن! كۆرسەت ئاشۇ جايىنى!

مەنسۇر باخشى خەدىچە بېگىمنى پەلەمپەيدىن يۇقىرىغا — سەردابە بويىغا ئېلىپ چىقتى.

— مېنى ئالدىيالىمىسەن! كۆرسەت!

— مەن سىزنى ئالدىغىنىم يوق! ئۆزەم ئالدىم! مېنىڭ پەيما-نەم تولغىنى راست ئىكەن! مېنى ئوغلۇم ئالداپ كەتتى! مۇزەپپەر مىرزىنى دەپ مەن نېمىلەرنى قىلمىغاندىم! ئاقىۋىتى مۇشۇ بولدى! مېنى بۇ قىيىناشلارغا ئوغلۇم تاشلاپ كەتتى! ئوغلۇم!!

— لېكىن سەن ئالتۇن گۈلىنى ئوغلۇڭغىمۇ بەرمىگەنسەن! ئۇنى ئۆزەڭ يوشۇرغانسەن! خان ھەزرەتلىرى ماڭا ئېيتتى. "گۆھەر دانىسىنى چىشلەپ تۇرغان بۇلبۇلى بار" دېدى. مەن بۇ گۈلىنى ئالتۇن بۇلبۇلى بىلەن خانغا ھەدىيە قىلىمەن دەپ ۋەدە قىلغان، تاپ ھازىر!

— ئوغرىلاتقان تۇرسام قانداق تاپمەن؟!

— تاپمامسەن تېخى؟ تاپمامسەن؟! مانا تاپمىساڭ!

دېۋىدەك زور مەنسۇر باخشىنىڭ نىر مۇشتى بىلەن خەدىچە
بېگىم سۈيى مۇزدەك سەردابىگە پالاقلاپ يىقىلىپ چۈشتى.
مەنسۇر باخشى ئۇنى چېچىدىن تارتىپ چىقىرىۋالدى. دە، ھەرەمگە
قاراپ سۆرەپ كەتتى.

بۇ قىيىناشلار ئۈچ كۈن داۋام قىلدى، ئەمما ئالتۇن گۈل تېپىل-
مىدى. تۆتىنچى كۈنى كېچىسى خەدىچە بېگىم مەنسۇر باخشىنىڭ
ھۇجرىسىدا جان ئۆزدى.

7

“مېنىڭمۇ پەيمانەم تولغانمىدۇ؟” دېگەن قورقۇنچلۇق ئوي شەي-
بانىخاننىڭ خىيالىغا مۇرغاب دەرياسىنىڭ بويىدا توساتتىن شاھ
ئىسمائىلنىڭ قوشۇنلىرى قورشاشقا چۈشۈپ قالغان پەيتىدە كەلدى.
قاتتىق شۇبەرغان چىقىپ، قار ئۇچقۇنلاپ تۇرغان بۇ تۇتۇق
كۈندە شەيبانىخان مۇرغاب بويىغا شاھ ئىسمائىل سەپەۋىيىنى تەقىپ
قىلىپ بېرىپ قالغانىدى. بۇنىڭدىن بىرنەچچە سائەتلا ئاۋۋال شاھ
ئىسمائىل بارلىق قوشۇنى بىلەن مەرۋ قورغىنىدىن ئارقىغا چېكىنگەن
ۋاقتىدا شەيبانىخان ئۆزىنىڭ يەنە زور غەلبىگە ئېرىشىشىگە مۇتلەق
ئىشەنگەنىدى. چۈنكى مەرۋ قورغىنى ئىچىدە شەيبانىخاننىڭ ئۇزۇندىن
بۇيان كۈچ ساقلاپ تۇرغان ئون بەش مىڭ قوشۇنى بار ئىدى.
خانغا كەلگەن ئېنىق ئاخباراتلارغا قارىغاندا، شاھ ئىسمائىلنىڭ
مەرۋ قورغىنىنى قامال قىلىپ، قىش سوغۇقىدا قاترىشىپ يۈرگەن
قوشۇنى ئون ئىككى مىڭدىن ئاشمايتتى. دۈگدىيىشىپ، ئارقىغا پىتە-
راپ چېكىنگەن لەشكەرگە ئىچكىرىدە ئىسسىققىنا جايدا كۈچ توپلاپ
ياتقان لەشكەر ھۇجۇم قىلسا، شەيبانىخاننىڭ غالىب چىقىشى مۇقەر-

رەردەك تۇيۇلاتتى.

كېيىنكى يىللاردا شەيبانىخاننىڭ ئەڭ زور ئارزۇسى — شاھ ئىسمائىل ئۇستىدىن ئۈزۈل-كېسىل غەلبە قىلىش ئىدى. ئۆزىنى "خەلە-فەئى رەھمان" دەپ ئېلان قىلغان شەيبانىخان مۇسۇلمان ئالىمىگە يىگانە دىنىي رەھبەر بولۇش نىيىتىدە ئىدى. ئىران ۋە ئەزەربەي-جاندا شىئە مەزھىپىنى دۆلەت دىنى قىلىپ كۆتۈرگەن شاھ ئىسمائىل سەپەۋىي بولسا ئۆزىنى "ساھىبى زامان" دەپ ئېلان قىلغانىدى. دېمەك، ئۇمۇ مۇسۇلمان ئالىمىگە رەھبەر بولۇشقا ئۇرۇناتتى. "بىر غىلاپقا ئىككى قىلىچ سىغمايدۇ، مۇسۇلمان ئالىمىگە يا مەن رەھبەر بولۇشۇم كېرەك، ياكى شاھ ئىسمائىل!" — شەيبانىخان شۇ تونۇش ئاساسىدا شاھ ئىسمائىل بىلەن بۆلتۈر ئەستايىدىل تۇتۇش-ماقچى بولدى. ھىراتتىن ئەللىك مىڭ قوشۇن بىلەن ئىراننىڭ كېرمان ۋە گۇرگان شەھەرلىرىگە چە باستۇرۇپ باردى. شۇ چاغدا شاھ ئىسمائىل غەربتىكى تۈرك سۇلتانى بايازىد II بىلەن جەڭ قىلىپ يۈرگەنىدى. گۇرگاندا ۋە خۇسۇسەن كېرماندا شىئەلەر ھەردىكىتى ناھايىتى ئەۋجىگە چىققانىدى. شەيبانىخان بۇ شەھەرلەردىكى شىئەلەرنىڭ باشلىقلىرىنى رەھىمسىز قەتل قىلدۇردى، ئۇلارنىڭ مەسچىت ۋە زىيارەتگاھلىرىنى بۇزدۇردى، مال-مۈلۈكلىرىنى تالات-قۇزدى. بۇنىڭ ھەممىسى شىئەلەر پېشۋاسى شاھ ئىسمائىلنى غەزەپلەندۈرۈشى ۋە دەرھال جەڭگە ئاتلاندىرۇشى كېرەك ئىدى. شۇ چاغدا ھەل قىلغۇچ جەڭ بولسا شەيبانىخاننىڭ غالىب چىقىشى مۇقەررەر ئىدى، چۈنكى شاھ ئىسمائىلنىڭ يېرىم كۈچى تۈرك سۇلتانى بىلەن ئۇرۇشتا بەند ئىدى. بۇنى شاھنىڭ ئۆزىمۇ سەزگەن بولسا كېرەك، شۇڭا ھەممە ئەلىمنى ئىچىگە يۇتۇپ، شەيبانىخانغا

ياخشى مۇئامىلە قىلدى. مەخسۇس ئەلچى ئەۋەتىپ، ئۇنى ماۋەرا-
ئۇننەھر ۋە خۇراساننىڭ ئالىي ھۆكۈمدارى دەپ تەن ئالدى ۋە
ئوتتۇرىدىكى ئاداۋەتنى ئۇرۇشىمىز بىر تەرەپ قىلىشنى خالايدىغانلىقىنى
قىنى بىلدۈردى.

شەيبانىخاننىڭ ئوغلى تۆمۈر سۇلتان، جىيەنى ئەبەيدۇللا سۇلا-
تانلار شاھ ئەلچىسىگە ئىلاجى بارىچە ياخشى مۇئامىلە قىلىشنى،
ئۇنىڭغا تاتلىق گەپلەرنى قىلىپ، شاھقا سوۋغا-سالاملار ئەۋەتىپ،
ئۇنى سەمەرقەندتىكى سۇلتان ئەلى مېرزا ۋە تاشكەنتتىكى مەھمۇد-
خاندەك غەپلەتتە قالدۇرۇشنى، كېيىن پەيتى كەلگەندە ئاشۇلارغا
ئوخشىتىپ يوق قىلىۋېتىشنى خالايتتى. لېكىن ئوتتۇرىدا دىنىي
مەزھەپ نىزاسى ئەجدىھاغا ئوخشاش ئاغزىنى ئېچىپ تۇراتتى.
شەيبانىخان خۇراساندا تۇرغان ئۆز قوشۇنىنىڭ شىئەلەر تەسىرى
بىلەن شۇ ئەجدىھاننىڭ دامىغا چۈشۈپ كېتىشىدىن قورقۇدۇ،
”دىن ۋە ئىمان يولىدا مۇرەسسە يوق، كىمكى شىئەلەرگە قول
بەرسە، دىندىن چىقىپ، رافىزىي بولىدۇ“ دېگەن گەپنى كۆپ تەك-
رارلايتتى. ئەمدى ئەگەر شەيبانىخان ئوغلى ۋە جىيەنىنىڭ سۆزىگە
كىرىپ، شاھ ئىسمائىلنى تەن ئالسا، ئۇنىڭغا ياخشى مۇئامىلىدە
بولسا، شۇنىڭ بىلەن شىئە مەزھىپىنى ئىختىيارسىز تەن ئالغان بول-
مامدۇ؟ ئادەملەر: ”خانمىزنىڭ ئۆزىمۇ رافىزىيلىك يولىغا كىرىۋال-
تىدۇ!“ دېمەمدۇ؟ ياق! شەيبانىخان ئۆزىنىڭ پاك ئېتىقادىغا داغ
چۈشۈرۈشنى خالىمايدۇ! ئۇنىڭچە، غەيرىي دىندىكىلەر دىنمۇ رافىزىي-
لىق يامان. چۈنكى غەيرىي دىندىكىلەر تېخى مۇسۇلمانچىلىقتىن
بىخەۋەر، رافىزىيلار بولسا ئاۋۋال مۇسۇلمان بولغان، كېيىن چاھار-
يارلار نامىغا خىيانەت قىلىپ، ئۇلاردىن بۇز ئۆرۈگەن. شەيبانىخان

بۇنداق ئادەملەرگە شەپقەتسىز مۇناسىۋەتتە بولۇشى كېرەك. شۇ پىكىر ئاساسىدا ئۇ شاھ ئەلچىسىنى ھۈرمەتسىزلىك قىلىپ قايتۇردى. شاھنىڭ مەكتۇپىغا بولسا ئاسمانۇپەلەكتە تۇرۇپ جاۋاب يازدى. "سەن بىر شەيخنىڭ ئوغلىسەن، تاجۇتەختنى ساڭا كىم قويۇپتۇ، بېلىڭگە قەلەندەرىلىك كاشكولنى ① باغلاپ، قەلەندەرىلىكىڭنى قىلساڭ-چۇ!" دېگەن مەنىدە ئۇنىڭغا كاشكول ۋە ھاسا "سوۋغا" قىلىپ ئەۋەتتى. بۇ ۋەقە-دىن كېيىن شاھ ئىسمائىل تۈرك سۇلتانى بىلەن سۈلھ تۈزدى-دە، شەيبانىخانغا قارشى جەڭگە تەييارلىنىشقا باشلىدى. خاننىڭ كېرماندىكى شىئە مەسچىتلىرىنى بۇزدۇرغىنى ئۈستىگە ئەمدى شاھ ئىسمائىلنىڭ ئەلچىسىنى ھۈرمەتسىزلىك قىلىپ قايتۇرغىنى قوشۇلۇپ، شەيبانىخاندىن قىساس ئېلىشنى خالىغۇچىلارنىڭ سانى كۆپىيىپ كەتتى.

خۇددى شۇ مەزگىللەردە ماۋەرائۇننەھردىنمۇ تەشۋىشلىك خەۋەرلەر كېلىشكە باشلىدى. كۆچمەنچى سۇلتانلار زۇلمىغا چىدىيالامىغان تاشكەنت، پەرغانە، بۇخارا ئاھالىسى ئۇلارغا قارشى ئىسيان كۆتۈرۈشتى. نارازىلىق قوزغىلىڭى سەمەرقەندتىمۇ، ھىساردىمۇ بولۇ-ۋاتقانلىقىنى ئاڭلىغان شەيبانىخان ھىراتتىكى قوشۇنلىرىدىن ئوتتۇز-مىڭنى ماۋەرائۇننەھردىكى سۇلتانلارغا ياردەمگە ئەۋەتتى. بۇ توپە-لاڭلارنىڭ سەۋەبىنى بىلىشكە ئەۋەتىلگەن مەخسۇس كىشىلەر تۈر-كىستان، ھىسار ۋە بۇخارا سۇلتانلىرىنىڭ ئۆز بېشىمچىلىق يولىغا ماڭغانلىقىنى ئېنىقلاپ كېلىشتى. شەيبانىخان ئۈچ يىلدىن بۇيان ھىراتتا ياشىماقتا ئىدى. ئۇنىڭ يىراقتا ئىكەنلىكىدىن پايدىلانغان

① كاشكول — مەخسۇس قەلەندەرىلىك تورۋىسى.

سۇلتانلار ئۆزلىرىنى ئۆزى خان-ئۆزى بەگ بېلىپ ئىش ئېلىپ بارماقتا ئىدى. جاسۇسلار ئۇلارنىڭ ئىغۋا گەپلىرىنىمۇ شەيبانىخانغا يەتكۈزۈپ تۇراتتى. خۇسۇسەن، ئەبەيدۇللا سۇلتان، كۆچكۈنچى خان ۋە ھەمزە سۇلتانلار شەيبانىخاننىڭ شاھ ئىسمائىل بىلەن قالتىس سىياسەت ئېلىپ بېرىۋاتقىنىدىن نارازى ئىدى. "جەڭنى بىز قىلىمىز، غەلبىنى بىز كەلتۈرىمىز، خانىمىز پەقەت ياش قىزلارنى نىكاھىغا ئېلىپ، لەززەتلىنىشىنى بىلىدۇ، ھېچقايسىمىزنىڭ مەسلىھىتىنى ئالمايدۇ، شۇنداق بولغاچقا بىزمۇ بۇ يەردە خالىغىنىمىزچە دەۋر سۈرەيلى-دە!" سۇلتانلارنىڭ بۇ گەپلىرى شەيبانىخاننىڭ غەزەبىنى ئەۋجىگە چىقاردى. ئۇ ئىچكى نىزالارنى بىر زەربە بىلەن بىر تەرەپ قىلماقچى بولدى-دە، ئەبەيدۇللا سۇلتاننى بۇخارا ھاكىملىقىدىن، كۆچكۈنچى خاننى تۈركىستان ھاكىملىقىدىن، ھەمزە سۇلتاننى ھىسار ھاكىملىقىدىن ئېلىپ تاشلىدى ۋە ئۇلارنىڭ ئورۇن-لىرىغا باشقا ئىتائەتمەن ئادەملەرنى قويدى. ئەلۋەتتە، بۇ كەسكىن تەدبىر خان قوشۇنى ئارىسىدا چوڭ ئابرويغا ئىگە بولغان ئەبەي-دۇللا سۇلتان ۋە ھەمزە سۇلتانلارنىڭ تەرەپدارلىرىنى قاتتىق نارازى قىلدى.

ماۋەرائۇننەھردىكى توپىلاڭلار ۋە خان سارىيىدىكى ئىچكى نىزا-لاردىن خەۋەر تاپقان شاھ ئىسمائىل بۇ قولاي پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ قېلىشقا ئىنتىلدى. ئادەتتە، چوڭ ھەربىي يۈرۈشلەر باھار ۋە ياز ئايلىرىدا باشلىناتتى. شەيبانىخانمۇ شاھنىڭ ھۇجۇمىنى "بولسا، قىش ئۆتكەندىن كېيىن بولار"، دەپ ئويلايتتى. ئۇ ۋاقتقىچە ماۋەرائۇننەھەرگە ماڭدۇرۇلغان ئوتتۇز مىڭ كىشىلىك قوشۇن ھىراتقا قايتىپ ئۆلگۈرۈشى مۇمكىن ئىدى. لېكىن شاھ ئىسمائىلنىڭ خان

كۈتمىگەن كەچ كۈز مەزگىلىدە ھىرات ئۈستىگە قوشۇن تارتىپ
كېلىۋاتقىنى مەلۇم بولدى. خۇراساندا شەيبانىخاندىن نارازى
ئادەملەر ناھايىتى كۆپ، شاھ ئىسمائىل يېقىنلاشسا ئۇلار باش
كۆتۈرۈشى مۇقەررەر. خاننىڭ ئاساسىي كۈچلىرى بولسا ئامۇ
دەريادىن نېرىدا. شەيبانىخان ئالدىراپ - تېنەپ مۇرغاب بويىغا -
مەرۋ قورغىغا چېكىنىشكە مەجبۇر بولدى.

خاننىڭ بۇنداق چۆچۈپ چېكىنىشىنى ئۈزۈندىن بۇيان كۆرمى-
گەن مەنسەپدارلىرى قاتتىق ئەندىشىگە چۈشۈشكە باشلىدى. شۇ چاغدا
خان ئۇلارنىڭ ئۆپكىسىنى باسىدىغان بىر سەۋەب كۆرسەتتى: "مۇشۇ
ساتقۇن رافىزىيلار يۇرتىدىن يىراقراق كەتكىنىمىز تۈزۈك، شاھ
بىزگە ئەگىشىپ ماۋەرائۇننەھرگە يېقىنراق بارسۇن، ئۆزىمىزنىڭ
پاك مەزھەپلىك سۈننىيەلەر يۇرتىدىن مەدەت ئالىمىز. ئۇنىڭغىچە
ئوتتۇز مىڭ لەشكەر يېتىپ كېلىپ قالىدۇ. بۇ شاھقا مەرۋدە قاپقان
قۇرۇپ، تۇمشۇقىدىن ئىلىندۈرىمىز!"

خاننىڭ بۇ پىلانىنى بارلىق مۇلازىملىرى ۋە مەنسەپدارلىرى دەر-
ھال "دانا تەدبىر" دەپ ماختاشتى. بىراق ئۇلار مەرۋ قەلىئەسىدە
تىقلىپ تۇرغان مەزگىللىرىدە شاھ ئىسمائىل قورغاننى قامال قىلىپ،
شەيبانىخانغا قارىتىپ دارىتمىلاپ مەكتۇپلار يوللىدى: "خان ئەۋەت-
كەن ھاسىنى تايىنىپ، قەلئەندەرىلىك كاشكولىنى بېلىمىزگە باغلاپ
كەلدۇق، قېنى ئەمدى خاندا يۈرەك بولسا قورغاندىن چىقسۇن،
شەيخنىڭ ئوغلى بىلەن بەل تۇتۇشسۇن." دېگەن زەھەر خەندە گەپ-
لەر شەيبانىخاننىڭ ئىززەت - نەپسىگە قانچىلىك قاتتىق تەگسىمۇ ئۇ
چىشىنى چىشىغا چىشلەپ، ھەپتىلەر داۋامىدا قورغاندا ئولتۇردى.
ئۇ تەجرىبىلىك لەشكەر بېشى سۈپىتىدە شۇنى ياخشى بىلەتتىكى،

يىگىرمە تۆت ياشلىق شاھ ئىسمائىل قانچە قىلىسىمۇ، بەربىر قىش سوغۇقى ۋە شىۋىرغانلىرى ئۇنى ئىسسىق چاي ئىزدەشكە مەجبۇر قىلىدۇ. ئوچۇق ھاۋادا تىترەپ يۈرگەن ئەسكەرلەر قولى قوۋۇشتۇ-رۇشقا كەلمەي دۈگىيىپ چېكىنىشكە باشلىسا، مانا شۇ چاغدا شەيبانىخان ئىسسىق قورغاندا كۈچ توپلاپ ياتقان ئۆز ئەسكەرلىرىنى باشلاپ چىقىدۇ. ئۇنىڭغىچە ئەلۋەتتە ماۋەرائۇننەھردىكى لەشكەرمۇ كېلىپ قالىدۇ. ئىككى تەرەپتىن بېرىلگەن زەربە شاھ ئىسمائىلنى يوق قىلىشى ئېنىق. ئەنە شۇنىڭدىن كېيىن ئىرانمۇ شەيبانىخاننىڭكى بولىدۇ ئۇ ياقىتىن باغدادقا ۋە مەككە، مەدىنىگە يول ئېچىلىدۇ... شەي-بانىخان ھەقىقەتەن پۈتۈن مۇسۇلمان ئالىمىگە خەلىفەنى رەھمان ۋە ئىسكەندەرىي سانى بولىدۇ!...

خاننىڭ بۇ شېرىن ئويلىرىنى پەقەت بىرنەرسە كېچىكتۈرۈپ تۇرماقتا ئىدى. چاپارمەن كەينىدىن چاپارمەن ئەۋەتىپ، ماۋەرائۇننەھردىكى قوشۇننى چاپسانراق مەرۋگە يېتىپ كېلىشكە ئۈندەۋاتقان بولسىمۇ، ئوتتۇز مىڭ لەشكەر ھامان ئامۇ دەر-ياسىنىڭ نېرىسىدا مىسىلداپ يۈرەتتى. خان بۇ مىسىلداشنىڭ سەۋە-بىنى بىلەتتى. قوشۇندا ھېلىمۇ ئەبەيدۇللا سۇلتان ۋە ھەمزە سۇلا-تانلارنىڭ تەسىرى زور. ئۇلار ھاكىملىقتىن چۈشۈرۈلگەنلىكى ئۈچۈن خاندىن تولمۇ خاپا. "مانا ئەمدى خان ھەزرىتىمىز بىزسىز جەڭ قىلىپ كۆرسۈن!" دەپ ئۆپكىلىشىپ يۈرۈپتۇ.

"لېكىن مەن بولمىسام ھەممىڭ ئىتنىڭ كۈچۈكىدەك خار بولۇپ ئۆلۈ-سەنغۇ! — ئىچىدە سۇلتانلارنى سۆكەتتى شەيبانىخان، — ھازىر پۈتۈن دۆلىتىمىز، پۈتۈن سۇلالىمىز خەۋپ ئاستىدا تۇرسا، ھالبۇكى بۇنى بايقىمىساڭلار؟ ھايات-ماماتنىڭ ھەل قىلغۇچ مەزگىلىدە، يا شاھ مېنى

يوق قىلىدىغان، ياكى مەن شاھنى بىتچىت قىلىدىغان ئەسنادا شۇنداق ئۆپكىلىشىپ يۈرۈشلىرىڭ ئىتلىق ئەمەسمۇ؟ سەن ئىتلار تېخى كۆرىشىسەن، مۇشۇ قامالدىن ئامان-ئېسەن قۇتۇلساق، ھەممىڭنى قىلغىنىڭغا پۇشمان قىلدۇرمەن“.

ئاخىر شۇرغانلىق، سوغۇق كۈنلەرنىڭ بىرىدە شاھ ئىسمائىل خانغا يەنە بىر مەكتۇپ يوللاپ، ئۇنىڭ قورغاندىن چىقىمىغىنىنى قورقاقلىق دەپ ئاتىدى، باھاردا يەنە قايتىپ كېلىدىغانلىقىنى بىلدۈردى، كېيىن مەرۋىنىڭ غەربىي جەنۇبىدىكى مەھمۇدى دېگەن قەشلاق تەرەپكە چېكىنىشكە باشلىدى.

شەيبانىخان ئون بەش مىڭ قوشۇننى دەرھال ئاتلاندىردى. ئۈچ يۈزچە نەۋكەرنى قەلئەدە قورۇقچىلىق قىلىش ئۈچۈن قال-دۇردى-دە، قالغانلىرىنى قورغان دەرۋازىلىرىدىن تاشقىرىغا باشلاپ چىقتى. يىراقتا شاھ ئەسكەرلىرى چېدىر ۋە ئوتاقلىرىنى ھارۋىلارغا بېسىپ، تەرتىپسىز رەۋىشتە چېكىنىپ كېتىپ باراتتى.

شەيبانىخان ئېگىز بىر جايغا چىقىپ، ئامۇ دەريا تەرىپىگە ئۈزۈن تىكىلىپ قارىدى. قېنى ئەمدى ھېلىقى ئوتتۇز مىڭ كىشىلىك قوشۇننى يېتىپ كەلسە! لېكىن شۇ تەرەپتىن ئېتىنى چاپتۇرۇپ كەلگەن چاپار-مەن قوشۇننىڭ تېخىچە ئامۇ دەريانىڭ نېرىسىدا يۈرگەنلىكىنى ئېيتتى.

شاھ ئىسمائىل ئەسكەرلىرى داۋاملىق چېكىنىپ كېتىپ باراتتى. شەيبانىخان شۇنداق قۇلاي پۇرسەتنى قولدىن بېرىپ قويسۇنمۇ؟ ئادەملەر: “خان قورقۇنچاقلىق قىلغان، بولمىسا ئۇنىڭ قوشۇنى شاھنىڭكىدىن كۆپ ئىدى، دادىل ھۇجۇم قىلسا يېڭەتتى.“ دېيىش-مەمدۇ؟ نېرىقى سۇلتانلار بولسا؛ “ئەنە، بىزىمىز خان ھېچقاچان جەڭ

قىلالمايدۇ!" دېيىشىمۇ تۇرغان گەپ. ئېھ، ئەگەر مۇشۇ قېتىم خان غەلبىنى نېرىقى ئەبەيدۇللا سۇلتان ۋە تۆمۈر سۇلتانلارسىز قولغا كەلتۈرسىدى، قالغان پۈتۈن ئۆمرى شان-شۆھرەت ئىچىدە ئۆتمەسمىدى؟

خاننىڭ ئىككىلىنىپ تۇرغىنىنى كۆرگەن موللا ئابدۇرەھىم شۇير-غاندا لەۋلىرى كۆكرىپ، ئىلتىماس قىلدى:
— ھەزرىتىم، بىز سىزنىڭ ئۇلۇغ جېنىڭىزنى خەۋپ-خەتەردىن يىراقراق تۇتۇشىمىز لازىم. ماۋەرائۇننەھردىن كېلىدىغان قوشۇننى كۈتەيلى.

خان قەھرى بىلەن سورىدى:
— قېنى ئاشۇ قوشۇن! قېنى؟!
— قىش-زىمىستاندا دەريادىن ئۆتۈش مۈشكۈل. بىراق ئەبەي-دۇللا سۇلتان بىلەن تۆمۈر سۇلتانلار ھايال قىلمايلا كېلىپ قالدۇ.

— شاھ ئىسمائىل تەبرىزگە يەتكەندە كېلەمدۇ؟ ئەگەر بۇ ئىت سۇلتانلار خالىسا ئاللىقاچان يېتىپ كەلمەسمىدى؟ بۇ سۇلتانلىرىڭ قەستەن مېنى يالغۇز تاشلاپ قويدى! "ھەممە غەلبىنى بىز قولغا كىرگۈزۈمىز!" دەپ ماختىغان ئىمىش، ئەبلەخلەر! مەن بولمىسام غەلبىنى چۈشىدىمۇ كۆرۈشمەيتتى.

— ھەق سۆزنى ئېيتتىڭىز، ھەزرىتىم!
— مەن مانا مۇشۇ شۇڭقارلىرىم بىلەن ئېرىشكەنمەن پۈتۈن غەلبە-بىلەرگە! — شەيبانىخان شۇنداق دېدى. دە، جەڭگە تەييار بولۇپ تۇرغان ئون تۆت مىڭدىن ئارتۇق كىشىلىك قوشۇننىڭ سېپى ئارىسىغا ئات چاپتۇرۇپ كىردى:

— شۇڭقارلىرىم، دۈشمەننىڭ سېپى بۇزۇلۇپ چېكىنىشىنى كۆر-
دۇڭلار. ئۇلار سان جەھەتتىنمۇ بىزدىن ئاز! ئۆزلىرى سوغۇقتا تىت-
رەپ ھالىدىن كەتكەن. مەن ئىشىنىمەن، ئاللاھ-ئۇتائالا بىزگە يەنە
بىر چوڭ غەلبىنى ئىنئام ئەتكۈسىدۇر! مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ
روھى پاك سۈننىي مەزھىپىدىكىلەرنى قوللاپ-قۇۋۋەتلىگۈسىدۇر!
پاك چاھارىلار مەدەتكارلىقىڭلار بولسۇن، شۇڭقارلىرىم. دۈشمەن
ئۆز سەپلىرىنى قايتا تۈزەپ ئۆلگۈرمەستىن يېتىپ بېرىڭلار! خۇدا
ئامىتىڭلارنى بەرسۇن! ئامىن ئاللاھۇئەكبەر!

مىڭلاپ ئاۋازلارنىڭ:

— ئاللاھۇئەكبەر!

— ئاللاھۇئەكبەر! — دېگەن ئاۋازلىرى پۈتۈن سەپ بويلاپ

تارقالدى.

كۆپەكبىي ۋە قەمبەربىيلەر ئالدىدا، شەيبانىخان قوشۇنىنىڭ
ئوتتۇرسىداراق، قىزىلباشلارنىڭ كەينىدىن ئات چاپتۇرۇپ كېتىشتى.
بۇرۇن خانغا ئېنىق ئاخباراتلار بېرىپ تۇرىدىغان مەخسۇس
ئادەملەر بۇ قېتىم شاھ ئىسمائىلنىڭ يالغاندىن چېكىنىۋاتقانلىقىنى ۋە
ھەربىي نەيرەڭ ئىشلەتمەكچى ئىكەنلىكىنى بىلمەي قالغانىدى.

شاھ ئىسمائىل مەرۋىنى قامال قىلىش ئۈچۈن ئەسكەرلىرىنىڭ
ئازراق بىر قىسمىنى باشلاپ بارغانىدى. ئۇنىڭ يەنە يىگىرمە مىڭ
كىشىلىك خىللانغان ئەسكەرلىرى مەرۋدىن يىگىرمە چاقىرىمچە نېرى-
راقتىكى قۇم دۆڭلەر كەينىگە پىستىرما قىلىپ قويۇلغانىدى.

بۇنداق ھەربىي نەيرەڭنى شەيبانىخاننىڭ ئۆزى ئون ئىككى
يىل بۇرۇن بۇخارانىڭ قارىكۆل شەھىرىدە قوزغىلاڭ كۆتۈرگەن ئى-
يانچىلارغا قارشى ئىشلەتكەنىدى. ئۇمۇ قوشۇننىڭ ئاساسىي قىسمىنى

قارىكۆلنىڭ شەرقىدىكى پاناھ جايلارغا مۆكتۈرۈپ قويۇپ، ئازغىنا ئەسكىرى بىلەن ھۇجۇمغا بارغانىدى، قەلئە ئىچىدىكى ئىسيانچىلار دۈشمەننىڭ ئازلىقىدىن دادىللىشىپ سىرتقا چىققانىدى. شۇ چاغدا خاننىڭ قوشۇنى قەستەن پاتىپاراق بولۇپ قاچقان، ئىسيانچىلار بولسا ئۇلارنى "يەڭدۇق" دەپ، كەينىدىن قوغلىغانىدى. بىراق قەلئەدىن بەش-ئالتە چاقىرىم يىراقلاشقاندىن كېيىن پىستىرمىدىكى خان ئەس-كەرلىرى يامراپ چىققان ۋە ئىسيانچىلارنى قىرىپ تاشلىغانىدى. كېيىن شەيبانىخان قەلئە ئىچىدە قالغانلارنىمۇ ئومۇميۈزلۈك قەتل قىلىپ، قارىكۆلنىڭ ئات بازىرىدا ئادەم كالىسىدىن چىراڭ مۇنارە ياساتقاندى.

ھازىر ئۆز كۈچىگە ئارتۇقچە ئىشەنگەن شەيبانىخان بۇ ھىيلىنى باشقا لەشكەر بېشىلىرىنىڭ ئۈنىشىمۇ ئىشلىتىشلىرى مۇمكىنلىكىنى خىيالىغا كەلتۈرمىگەنىدى. شاھ ئىسمائىلنىڭ مەرۋگە كۆرۈنۈش بەرگەن ئون مىڭچە كىشىلىك قوشۇنى مەھمۇدىي دېگەن جايدا مۇرغاب دەرىياسى ئۈستىگە قۇرۇلغان كۆۋرۈكتىن ئالدىراپ-تېنەپ ئۆتۈپ كەتتى. شاھ ئىسمائىل گويا بۇ كۆۋرۈكنى ھىمايە قىلىپ تۇرۇش ئۈچۈن ئۈچ يۈزچە ئەسكەر قالدۇرغانىدى. شەيبانىخان كۆۋرۈككە يېقىنلىشىش بىلەن، بۇ ئۈچ يۈز قىزىلباش يالغاندىن ھېچنىمىگە قاردى-ماي قاچتى. دەريادىن پەقەت شۇ كۆۋرۈك ئارقىلىق ئۆتۈش مۇمكىن ئىدى - ھەر ئىككى قىرغاق ئېگىز يار، كېچىك يوق، بۇنىڭ ئۈستىگە، قىشتىكى دەريانىڭ سۈيى ناھايىتى سوغۇق، توڭلاپ قېلىش ھېچ گەپ ئەمەس ئىدى. شەيبانىخاننىڭ پۈتۈن قوشۇنى كۆۋرۈكتىن ئۆتۈپ بولغۇچە شاھ ئىسمائىلنىڭ پىستىرمىدا ياتقان كۈچلىرى ئۆزىنى سەزدۈرمىدى. شەيبانىخان يىراقتا "قېچىپ كېتىۋاتقان"

شاھ ئىسمائىل قوشۇننىڭ ئىزىدىن چۈشۈپ، كۆۋرۈكتىن ئازراق يىراقلاشقاندىن كېيىن پىستىرىمدا ياتقان كۈچلەر بىردىنبىلا مەيدانغا چىقتى. ئوقلاپ قويۇلغان زەمبىرەكلەر خان ئەسكەرلىرى ئۈستىگە تۇساتتىن ئوق ياغدۇردى، تۆت ئەتراپىنى قىزىلباشلار قاپلاپ كەتتى.

شەيبانىخان ئۆزىنىڭ قارىكۆلدە ئىشلەتكەن ھەربىي ھىيلىسىنى ئەمدى ئەسلىدى - دە، ئارقىدا قالغان كۆۋرۈككە قاراپ چېكىندى. ئامما ياغاچ كۆۋرۈك ئاللىقاچان بۇزۇپ تاشلانغاندى. چېكىنىپ بارغان قوشۇننىڭ بىر قىسمى ياردىن دەرياغا غۇلاپ چۈشتى. دەر - يانى ئاتلار ۋە ئادەملەرنىڭ ئۆلۈكى قاپلاپ كەتتى. خاننىڭ ئۆزى خىلانغان خاس نەۋكەرلىرى بىلەن ماللار قىشلايدىغان ئەتراپى يېپىق بىر قورۇغا كىردى. قورۇنى قىزىلباشلارنىڭ ئوت ھالقىسى ئوربۇالدى. خاننىڭ خاس نەۋكەرلىرى قىزىلباشلارنىڭ قورشاشۇندا ئۆلگەن - تىرىلگىنىگە قارىماي جەڭ قىلدى. قورا دەرۋازىنىڭ ئالدى، قۇرما تاملارنىڭ تېگى ھەر ئىككى تەرەپتىن قىرىلغانلارنىڭ جەسەدىگە تولۇپ كەتتى. خاننىڭ مۇداپىئەدە قاتتىق تۇرغىنىنى كۆرگەن شاھ ئىسمائىل زەمبىرەكلەرنى قورۇنىڭ ئەتراپىغا ئورناتقۇزۇپ، تامدىن ئاتىلدۇرۇپ ئوق ئاتقۇزۇشقا باشلىدى.

زەمبىرەكنىڭ گۈلدۈرلىشىدىن ئۈرگۈگەن، يارىدار بولۇپ جان تالاشقان ئاتلار بىر - بىرىنى ئۇرۇپ، پىقىتىپ، ئۆزىنى ئۇ ياقىتىن - بۇ ياققا تاشلاشقا باشلىدى. قورۇ ئىچىدە دەھشەتلىك قىستا - قىستا، نېرى تارت - نېرى تارت، توپىلاڭ باشلاندى. شەيبانىخان قول - دىكى قىلىچ بىلەن ئادەملەرگە ۋارقىراپ، توپىلاڭنى باسماقچى بولۇۋاتقاندا توپىنىڭ تاش ئوقلىرىدىن بىرى خان مىنگەن ئاتنىڭ

بېشىغا كېلىپ تەگدى. ئات سەنتۇرۇلۇپ بىر يېنىغا يېقىلدى. دە،
ئىگىسىنىمۇ يەرگە ئېتىۋەتتى. شەيبانىخان ئايىغىنى ئۈزەڭگىدىن چىقىدۇ.
رىشقا ئۈلگۈرەلمىدى، بىر ئايىغى ئاتنىڭ تېگىدە قالدى. شۇ زامات
يەنە بىر ئات سۈرۈنۈپ يېقىلدى. دە، كۆكسى بىلەن خاننىڭ
كۆكرىكىدىن بېسىۋالدى. شەيبانىخان، قوۋۇرغىلىرى سۈنۈپ،
گەۋدىسى ئېزىلىپ، نەپەس ئالالماي قالدى. دە، ھوشىدىن كەتتى.
جەڭ تۈگىگەندىن كېيىن خاننى تونۇيدىغان قىزىلباش بەگلەر-
دىن بىرى ئۇنىڭ جەسىتىنى دۆۋىلىشىپ ياتقان ئات ۋە ئادەم
ئۆلۈكلىرى ئارىسىدىن ئاران ئىزدەپ تاپتى. ئابدۇرەھىم تۈركى-
تانى، مەنسۇر باخشى كۆتۈرگۈچى ۋە باشقا ناھايىتى كۆپ
مۇلازىمىلار، نەۋكەرلەرمۇ خاننىڭ نېرى-بېرىسىدا ئۆلۈپ ياتاتتى.
غالبىلار شەيبانىخاننىڭ بېشىنى كېسىپ، نەيزىگە سانجىدى. دە،
شاھ ئىسمائىل مىنىپ تۇرغان ئاتنىڭ ئايىغى ئاستىغا ئەكىلىپ
تاشلىدى. كېيىن قىزىلباشلار شەيبانىخان قىرغان شىئەلەر ئىنتىقامى
ئۈچۈن ئۇنىڭ كېسىك بېشىدىن تېرىسىنى شىلىپ ئېلىپ ئىچىگە
سامان تىقتى. غەربتە شىئەلەرنى سۈرگۈن قىلىۋاتقان ۋە شاھ ئىسمائىل-
نىڭ ئەلەم قىلغان سۈننىيەپەرەسلەردىن يەنە بىرى - تۈرك سۇلتانى
بايازىد II ئىدى. شاھ ئىسمائىل شەيبانىخاننىڭ سامان تىقىلغان
بېشىنى تۈرك سۇلتانىغا "مەن بىلەن قەستلەشكەن سۈننىيلەر قانداق
ئەھۋالغا چۈشۈشىنى كۆرۈپ قوي!" دېگەن مەنىدە "سوۋغا" قىلىپ
ئەۋەتتى.

سۈننىي بىلەن شىئە دۈشمەنلىكى شۇ دەرىجىگە يەتكەن ئىدىكى،
قىزىلباشلار بۇنىڭغىمۇ قانائەت قىلماي، شەيبانىخاننىڭ باش سۆڭە-

كىگە ئالتۇن قاپلىتىپ ئۇنىڭدىن مەي ئىچىدىغان قاچا ياسىدى ①.

قۇندۇز. سەمەرقەند. ئىككى قىلمىچ ئوتتۇرىسىدا

1

زەر پۇپۇكلەر بىلەن بېزەلگەن ئاق تۆگىنىڭ ئۈستىدە - مەلىكىلەر ئولتۇرىدىغان مەخمەل سايىۋەنلىك كاجىۋادا خانزادە بېگىم توققۇز ياشلىق ئوغلى خۇررەمشاھ بىلەن بەلختىن تاغ ئېشىپ، سۇ كېچىپ قۇندۇزغا كېتىپ باراتتى. بېگىمنى بەش - ئالتە كېنىزەكىلىرى، خىزمەتكارلىرى ۋە يۈزگە يېقىن شاھ نەۋكەرلىرى قوغداپ كەلمەكتە ئىدى.

شەيبانىخاندىن شۇنچىلىك شەپقەتسىز ئۆچ ئالغان شاھ ئىسمائىل - نىڭ خاننىڭ مەرۋدە ئەسىر چۈشكەن خوتۇنلىرىدىن بىرى بابىر مىرزىنىڭ ھەدىسى ئىكەنلىكىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭغا ئالاھىدە ئىلتىپات كۆرسىتىشى تاسادىپىي ئەمەس ئىدى.

مەرۋدىكى ۋەقەلەرنى قۇندۇزدا تۇرۇپ ئاڭلىغان بابىر شاھ ئىسمائىلغا مەخسۇس مەكتۇپ يوللاپ، ئۇنى شەيبانىخان ئۈستىدىن ئېرىشكەن زور غەلبىسى بىلەن تەبرىكلىگەندىن كېيىن خان ھەرىمە -

---

① ئەقىلغە سىغىشى قىيىن بولغان بۇ تەپسىلاتلار شاھ ئىسمائىلنىڭ دۈشمەنلىرى تەرىپىدىن يېزىپ قالدۇرۇلسا مۇبالىغە قىلىنغان دەپ ئويلاش مۇمكىن ئىدى. لېكىن بۇ تەپسىلاتلار شاھ ئىسمائىلنىڭ خەيرىخاھلىرى يازغان «تارىخىي ئالەم ئارايى ئابباسىي» دا ۋە خاندەمىرنىڭ «ھەبىب ئۇسسەھىرى» دىمۇ يېزىلغان.

دىكى ئېگىچىسى خانزادە بېگىمنى قەست قىلماستىن قۇندۇزغا ماڭدۇ.
رۇۋبىتىشىنى ئىلتىماس قىلغانىدى.

بابىرنى شەيبانىخان بىلەن دادىل ئېلىشقانلىقى ئۈچۈن ھۈرمەت
قىلىدىغان ئىسمائىل سەپەۋىي ئەمدى ئۇنى ئۆزىگە ئىتتىپاقداش
قىلغۇسى كەلدى. دە، خانزادە بېگىمگە قوشۇپ، ئەڭ ئىشەنگەن
كىشىلىرىدىن بىرى مۇھەممەدجان ئىشىك ئاغاسىنى بابىر ھۇزۇرىغا
ئەلچى قىلىپ ئەۋەتتى.

خانزادە بېگىم شاھنىڭ يوشۇرۇن نىيەتلىرىنى بىلمىسىمۇ، يەنە
ئاللىقانداق خەتەرلەر ئۇنى ياش ئوغلى بىلەن بىللە ئۆز گىردابىغا
تارتماقچى ئەكەنلىكىنى سەل-پەل سېزەتتى ۋە نامەلۇم بىر خەۋپتىن
يۈرىكى ھېلىدىن-ھېلىغا قىسىلاتتى.

شاھنىڭ ئەلچىسى ۋە نەۋكەرلىرى پۈتۈن يول داۋامىدا خانزادە
بېگىمنىمۇ، ئۇنىڭ ئوغلى ۋە كېنىزە كىلىرىنىمۇ ئۆز ئادەملىرىدەك
ئەستايىدىل ئاۋايلاپ ۋە قوغداپ كەلمەكتە ئىدى. ئۇلارنىڭ ئاياللار
بىلەن مۇئامىلىدىكى ئەدەبلىرىنى، ئالىيچاناب ھۈرمەتلىرىنى بېگىم
كۆپ قېتىم ھېس قىلدى. شاھ ئىسمائىلدىن باشقا پادىشاھ بولسا،
شەيبانە-خانەدەك ئەشەددىي دۈشمەننىڭ نارەسىدە ئوغلىنى يوق
قىلىۋېتىشى، خاننىڭ خوتۇنىنى ئۆز ھەرىمىنىڭ ئەسىرىسىگە ئايلاندۇرۇشى ياكى بىرەر بەگكە نىكاھلاپ بېرىشى مۇمكىن ئىدى. شاھ
ئىسمائىلنىڭ شۇنداق قىلمىغىنى، ئەكسىچە، خانزادە بېگىمنى مەلە-
كىلەردەك ئىززەت-ئابرويى بىلەن، يېنىغا مۆتىۋەر ئەلچىلەرنى ۋە
ئونلاپ نەۋكەرلەرنى قوشۇپ، بابىرنىڭ ھۇزۇرىغا ئەۋەتكىنى،
بۇ جەبر تارتقان جۇۋاننىڭ قەلبىدە ئۆمۈرۋايەت ئۇنتۇلمايدىغان
بىر مىننەتدارلىق تۇيغۇسىنى ئويغاتقاندى.

خانزادە بېگىمنى پۈتۈن يول بويى سەگەكلەندۈرۈپ بېرىۋاتقان نامەلۇم خەۋپ گويا تولىمۇ چىرايلىق تاغلار ۋە ئورمانلاردا يوشۇ-رۇنۇپ تۇرغانغا ئوخشايتتى. قىش ئەمدى چىققان، تاغلاردا تېخى قار كۆپ. ئېگىز داۋانلاردىن، تار سايلاردىن ئۆتۈۋاتقانلىرىدا خانزادە بېگىمنىڭ نەزىرىدە، تاغدىن كۆچكۈن چۈشۈپ، ھەممىسىنى بېسىپ قالىدىغاندەك بولاتتى. گۈلدۈرمامىلىق يامغۇرلار ياغقاندا سايلارنىڭ كەلكۈنلىرى بېگىمنىڭ يېنىدىكى ئوغۇلچىقىنى ئاقتۇرۇپ كېتىدىغاندەك ۋەھىمە كەلتۈرەتتى. بىر كېچىسى ئامۇ دەريانىڭ سول قىرغىقىدىكى ئورماننىڭ چېتىدىكى سۈربايتال دېگەن يەردە تۇنىدى. خانزادە بېگىم ئورماندا كېيىك ئوۋلاپ يۈرگەن يولۋاسلارنىڭ يوغان ھەيۋەتلىك ھۆركىرەشلىرىنى ئاڭلاپ، كېچىچە ئۇخلىيالماي چىقتى.

ئىلگىرى شەيبانخاننىڭ ئۈكۈسى — ناھايىتى نۇرغۇن خەتەرلىك جەڭلەردە ئۆلمىگەن مۇھەممەد سۇلتان مانا مۇشۇ قۇندۇزغا كەلگەندە قانداقتۇر يامان بەزىگەككە ئۇچراپ، بىرنەچچە كۈن ئىچىدە ئۆلۈپ قالغان، كېيىن ئۇنى قارشىغا ئاپىرىپ كۆمۈشكەنىدى. قۇندۇزغا يېقىنلاشقاندا، غورى دەرياسى قۇندۇز دەرياسى بىلەن قوشۇلۇپ، ئامۇ دەرياسىغا قاراپ كەتكەن پۈتۈنلەي قومۇشلۇق، پاتقاق جايدا نەپەس ئېلىش ئېغىرلىشىپ، بىردىنلا ھاۋانىڭ نەملىكى كۈچىيىپ كەتتى. خانزادە بېگىم ئەمدى ئاشۇ يامان بەزىگەكنى ئەسلەپ، ئوغۇلچىقىغا يەنە ئەنسىرەپ قاراپ قويدى. ئۇ ئىلگىرى "ئۆلگۈڭ كەلسە قۇندۇزغا بار" دېگەن ئافغانچە ماقالىنى ئاڭلىغان ۋە بۇنى چاقچاق سۆز دەپ كۈلگەنىدى. ئەمدى بۇ ماقال ئۇنىڭغا راستتەك تۇيۇلۇشقا باشلىدى. ئۇ ئۆزىدىن كۆرە

ئۆسمۈر بالىسىدىن — خان ھەرىمىدە ئون يىل ئاسارەتتە ياشاپ تاپقان مانا شۇ يېگانە جانچىگرىدىن ئەنسىرىدى. "ناۋادا بابىر مىرزا قۇندۇزدا بولمىسا، تاغ ئېشىپ ئەنجانغا كەتكەن بولسا ياكى كابۇلغا قايتقان بولسا، شۇ چاغدا نېمە قىلارمىز؟" دەيتتى خانزادە بېگىم ئۆزىچە. شۇ ئوي تەسىرىدە پامىر ۋە ھىندىقۇش تاغلىرى بىلەن قورشالغان، ئامۇ دەريا ۋە ئۇنىڭ شوخ تارماقلىرى بويىغا جايلاشقان قۇندۇز بوستانلىقى خانزادە بېگىمنىڭ كۆزىگە ناھايىتى ۋەھىملىك كۆرۈنەتتى.

كەچلىكى يول دەريادىن يىراقلىشىپ ئېگىزلىككە چىقىپ كېتىۋاتقاندا ئۇدۇلىدىن بىر توپ قوراللىق كىشىلەر چىقىپ، ئۇلارنى توختاتتى. سوراپ — سۈرۈشتۈرۈشتىن كېيىن بۇلار — بابىر تەرىپىدىن يوللارغا قويۇلغان قاراۋۇللار ئىكەنلىكى مەلۇم بولدى. دە، خانزادە بېگىم بىردىنلا يەڭگىلەشتى. قاراۋۇللارنىڭ باشلىقى مېھمانلارنىڭ ئالدىغا چۈشۈپ، ئۇلارنى قۇندۇزنىڭ ئېگىز بىر جايىدىكى قەلئەگە باشلاپ ماڭدى. ئەمدى ئەتراپ خانزادە بېگىمگە ئاللىقانداق باشقىچە كۆرۈنۈپ كەتتى. كۈپكۆك تاغلاردىن چىقىۋاتقان مەيىن شامال يۈزىنى يېقىملىق سىلاپ ئۆتتى. ئامۇ دەريا بويىدىكى ئورمانلارنىڭ يىراقتىن قانچىلىك گۈزەل كۆرۈنىدىغانلىقىنى ئۇ ئەمدى بايقىدى.

قۇندۇزنىڭ ئىلگىرىكى خانلىرى ھاۋالىق بىر جايغا قۇردۇرغان مۇستەھكەم قەلئە ۋە ئۇنىڭ ئىچىدىكى قەسىرمۇ خانزادە بېگىمگە يىراقتىن خېلى چىرايلىق كۆرۈنىدى. بۇ قەسىر ئىچىدە ھازىر ئۇ ئۆزىنىڭ قەدىرلىك ئىنىسى بىلەن ئۇچرىشىشنى ئويلىغاندا خۇشاللىقى ئىچىگە سىغماي تېز — تېز نەپەس ئالاتتى.

ئۇلارنى كۆتۈۋالغان مۇلازىمىلار خانزادە بېگە-نى ئوغلى ۋە كېنىزە كلىرى بىلەن بىللە مېھمانخاننىڭ ياخشى بېزەپ قويۇلغان ئالاھىدە بىر ھۇجرىسىغا كىرگۈزۈپ قويدى. دە بايرغا خەۋەر بېرىش ئۈچۈن قورغاننىڭ تۆرىگە قاراپ كەتتى.

ئازدىن كېيىن خانزادە بېگىم ئولتۇرغان ھۇجرىنىڭ ئىشىكىدىن چىرايلىق ساقال- بۇرۇت قويغان ئوتتۇز ياشلاردىكى بىر يىگىت ئالدىراپ كىرىپ كەلدى. بېگىم ئۇنى بايرنىڭ مۇلازىملىرىدىن دەپ ئويلىدى، ئاستا ئورنىدىن تۇرۇپ، سالىمىنى قوبۇل قىلدى. يىگىت ئۇنىڭغا قاراپ مېڭىپ كېلىۋېتىپ ئاۋازى تىترەپ: — بېگىم، قەدىمىڭىز قۇتلۇق بولسۇن! — دېدى.

بۇ باير ئىدى. لېكىن خانزادە بېگىم ئۇكىسىنى ساقال- بۇرۇت قويىمىغان ئون توققۇز ياشلىق سىدامغىنا يىگىت قىياپىتىدە كۆز ئالدىغا كەلتۈرگەنىدى. ھازىر ئۇنىڭ ئۇدۇلىدا تۇرغان كەڭ يەلكە- لىك، ساقال- بۇرۇتى تەكشى قىرقلان يىگىتنىڭ كىيىملىرىمۇ شاھلارنىڭكىدەك ئەمەس ئىدى. بېشىدا بېزەلمىگەن ئاددىي كۈمۈش رەڭ سەللە، ئۇچىسىدا سۇس يېشىل بەقەسەم تون. بېگىم يەنە ئۇنى بايرنىڭ بەگلىرىدىن بىرى دەپ ئويلىدى. دە، ھاياجانلىنىپ ئېيتقان سۆزلىرىگە ئېغىر- بېسىقلىق بىلەن جاۋاب بەردى: — قۇللۇق!

دىۋانى خاستا يېزىپ- سىزىش ئىشلىرىنى قىلىپ ئولتۇرغان باير ئاچىسىنىڭ خەۋىرىنى ئاڭلاپ ئۆي كىيىمى بىلەن يۈگۈرۈپ كەلگەنىدى. خانزادە بېگىم بولسا تېخىچە پادىشاھ ئۇكىسىنىڭ كىرىشىنى كۈتۈپ، ئىشىكىگە ئالاقىزادە بولۇپ قارايتتى. باير ئاچىسىغا ھاڭۋېقىپ قاراپ قالدى. ئىشىكتىن مۇھەممەد كۆكەلداش

دېگەن مۇلازىم كىرگەندە بېگىم ئۇنىڭدىن:

— ئەمىر زادەم قېنى؟ — دەپ سورىدى.

مۇھەممەد كۆكەلداش ھەيران بولۇپ بابىرغا قارىدى. بابىر گەپ

ئېمىدە ئىكەنلىكىنى ئەمدى چۈشەندى. دە، تامىقىغا بىرنەرسە

تىقىلىپ، ئاۋازى بوغۇلدى:

— مېنى تونۇمىدىڭىزمۇ؟

— سىز... سىز...

— مەن بابىر مەن!

— ئەجەب؟! —

— مەن سىزنىڭ ئىنىڭىزمەن! گۇناھكار ئىنىڭىز بابىر!

خانزادە بېگىم بابىرانە كۆزلەرنى، بابىرانە ئاۋازنى ئەمدى

تونۇدى. دە، ئۆزىنى ئىنىسىنىڭ باغرىغا ئاتتى. قوللىرىنى يۈزى

بىلەن بىللە بابىرنىڭ كۆكسىگە باستى. بابىر ئاچىسىنىڭ يەلكىسىدىن

قوچاقلدى. ئۇنىڭ سېغىنىش ۋە خۇشاللىق بىلەن ئېيتقان سۆزلىرىنى

قۇلىقى بىلەن ئەمەس، گويا كۆكسى بىلەن ئاڭلىدى:

— بابىر جان، سىز... سىز شۇ چاغدا مەندىن رەنجىگەنسىز!...

بىلىمەن... بېشىڭىزغا تەنە تاشلىرى ياغقان... مەن... ئېيتالمىغانىدىم.

ئۆزەم ئۈچۈن ئەمەس، سىز ئۈچۈن...

— مەنمۇ بۇنى كېيىن بىلدىم. سىز مېنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن

ئۆزىڭىزنى خانغا تۇتۇپ بەرگەن. مەن سىزگە ئۆمۈرۋايەت

قەرزدار مەن!

— ئاشۇ قەرزلىرىڭىزنى مانا ئەمدى ئۈزدۈڭىز، بابىر جان.

بۇ نوۋەت مېنى سىز قۇتۇلدۇردىڭىز! ئەگەر شاھ ئىسمائىلغا يازغان

نامىڭىز بارمىسا، مېنىمۇ خان ھەرىمى بىلەن ئەسىر چۈشكەن

ئاياللار قاتارىدا، بىرەر بەگ ياكى مۇلازىمغا تۇتقۇن قىلىپ
بېرەتتى. شاھ ئىسمائىل سىز ئۈچۈن مېنى شۇنچىلىك ئىززەت-
ئابروي بىلەن ئازاد قىلىپ، ئۈزىتىپ قويدى. سىزدەك ئىنىم
بارلىقى ئۈچۈن خۇداغا مىڭ شۈكۈر قىلدىم!

خانزادە بېگىم يۈزىنى بابىرنىڭ كۆكسىدىن ئالدى - دە:
— ھەزرەت ئانام نەدە؟ — دېدى، — بۇلتۇر بىر شۇم خەۋەر
ئاڭلىدىم، راستمۇ؟

— بەش يىل بۇرۇن... كېزىك كېسىلى بىلەن جان ئۈزدى.
كابۇلنىڭ باغى نەۋرۇزىيىسىگە قويدۇق.

— ۋاھ، ئەللىكىمۇ توشماي كېتىپتۇ - ھە!...
— ماڭمۇ شۇ تەرىپى ناھايىتى ئەلەم قىلدى! سەكسەنگە،
توقسانغا كىرگەنلەر ئازمۇ؟

— ئانامنى غەم - قايغۇ تۈگەشتۈردى ئەمىرزادەم! بىزنى دەپ
ئاز كۆلپەت چەكتىمۇ؟

مۇھەممەد كۆكەلداش گەپنى باشقا تەرەپكە بۇرىدى:
— تەقدىرگە چارە يوق، بېگىم مانا بۈگۈن سىز پادىشاھ ھەزرەت-
لىرى بىلەن يەنە تېپىشقانلىقىڭىز ئۈچۈن ھەزرەت ئانىڭىزنىڭ
ئەرۋاھى شاد بولىدۇ! قېنى ئولتۇرۇشىلا، پاتىھە ئوقۇيلى.
زەرباپ كۆرپىلەر ئۈستىگە چىقىپ ئولتۇرۇشتى. شۇ ئارىدا
تاشقىرىدىن بېگىمنى كۆرۈش ئۈچۈن كىرگەن قاسىم-بەگ قاۋچىن
قۇتلۇق نىگارخاننىڭ روھىغا بېغىشلاپ قۇرئان تىلاۋەت قىلدى.
كېيىن خانزادە بېگىم كېنىزەكلىرىنىڭ ئارىسىدا ھەممىنى جىمغىنا
كۆزىتىپ ئولتۇرغان ئوغلى خۇررەمشاھنى شەرەتلەپ چاقىردى.
بالىنىڭ ئاق - سارغۇچ يۈزى، كۆزىنىڭ كۆكۈچرەكلىكى، قىسقا

بويىنى ۋە شالاڭ قاشلىرى خۇددى شەيبانخاننىڭكىگە ئوخشايتتى. بابىر شەيبانخاننى كۆرمىگەن بولسىمۇ خانزادە بېگىم ئوغلىنى ئۇنىڭغا تونۇشتۇرۇۋاتقاندا بالىنىڭ قىياپىتىدە خان ئاتىسىدىن مىراس قالغان ئالامەتلەرنى ئېنىق كۆرگەندەك بولدى.

خۇررەمشاھ يەتتە ياشقا كىرە - كىرمەي ئاتىسى ئۇنى بەلخ ۋىلايەتتىگە ھاكىم قىلىپ قويغانىدى. ھاكىملىقنى بالىغا تەربىيىچى قىلىپ بەلگىلەنگەن مەدھى سۇلتان قىلىسىمۇ، خۇررەمشاھ ئۆز ئۇدۇلىدا چوڭ - چوڭ ئادەملەرنىڭ باش ئېگىپ تەزىم قىلىشلىرىغا خېلىلا ئۆگىنىپ قالغانىدى. خانزادە بېگىم ئوغلىغا بابىرنى كۆرسىتىپ: — تاغىڭز مانا شۇ كىشى! — دېگەندە، خۇررەمشاھ بابىرنىڭ خىيالىدىن ئۆتكەن نەرسىنى سېزىپ ياتسىرىدىمۇ ياكى ئۇنىڭ كىيىملىرىنىڭ ئاددىيلىقىنى كۆرۈپ، نەزىرىگە ئىلمىدىمۇ، خالار - خالىماس باش لىڭشىتىپ سالام بەردى، ئەمما تاغىسىغا يېقىن بارمىدى. شۇ چاغدا خانزادە بېگىم ئۇنى يەلكىسىدىن ئاستا ئىتتىرىپ قۇلىقىغا پىچىرلىدى:

— ئېسىڭىزنى يىغىڭ، پادىشاھ بابىر مىرزا ھۇزۇرىدىسىز! شاھ ئىسمائىل شۇ ھەزرەت ئۈچۈن سىزنى ئازاد قىلدى!

”پادىشاھ“ ۋە ”ھەزرەت“ دېگەن سۆزلەردىن بالىنىڭ كۆزلىرى گويا پارىلداپ ئېچىلىپ كەتتى. شۇ چاغدا بابىر جىيەنىنىڭ كۆزلىرى ئانىسىنىڭكىدەك چوڭ - چوڭ ئىكەنلىكىنى سەزدى.

تاجدارلار بىلەن مۇئامىلە قىلىشنى ياخشى مەشىق قىلغان بالا ئەمدى تىزىنى گىلەمگە تىرەپ، بابىرنىڭ ئۇدۇلىدا يۈكۈندى، كېيىن ئىككى قولىنى كۆكسىگە قويۇپ، ئېگىلىپ تەزىم قىلىپ، چۈچۈك تىل بىلەن:

— خان ھەزرىتىم، مەن سىزگە... سىزگە خىزمەتكە كەلدىم! —

دېدى.

بابىر ئۇنىڭ بۇرنىمۇ خانزادە بېگىنىڭكىگە ئوخشاش قىرلىق ئىكەنلىكىنى ئەمدى كۆردى ۋە بۇ بالغا نىسبەتەن قەلبىدە تۈتۈن ئارىلاشقان ئوت يالقۇنىدەك مۇرەككەپ بىر يىللىقلىق سەزدى.

— خىزمەتكە كەلگەن بولسىڭىز قوبۇل قىلدۇق، شاھزادە، —

دېدى. دە، بالىنى قولىدىن تۇتۇپ، ئوڭ يېنىغا ئولتۇرغۇزدى.

شۇ چاغدا تاشقىرىدىن ئەللىك ياشلاردىكى سېمىز ھەرەم بېكەسى تەزىم قىلىپ كىردى:

— پادىشاھ ھەزرەتلىرى، ماھىم بېگىم ئالىي نەسەپ ئېگىچىڭىز

بۇزۇرغا كېلىشكە ئىجازەت سورىدى!

بابىر خانزادە بېگىمگە قاراپ سىرلىق بىر قىياپەتتە كۈلۈمسە-

ردى. كېيىن ھەرەم بېكەسىگە بۇيرۇدى:

— ئېيتىڭ، كەلسۇن! مىرزا ھۇمايۇننىمۇ ئالغاچ كەلسۇن.

بابىرنىڭ ياش خوتۇنى ماھىم بېگىم قېرى قاسىمبەگ ئولتۇرغان

خانغا كىرىشتىن ئەيمىنىپ كېلەلمەيۋاتقانلىقىنى ھەممىسى سەزدى.

قاسىمبەگ ۋە مۇھەممەد كۆكەلداش بابىردىن رۇخسەت ئېلىپ،

ئاستا ئىشىكتىن چىقىشتى.

مېھمانخانا ئالدىدا ئادەم كۆپ. مەرغىلانلىق خوجاكالانىبەگ،

ئۇنىڭ ئۈكىسى كىچىك خوجا، قۇۋالىق تاھىر قورچى، تاشكەنتلىك

سەئىدخان، سەمەرقەندلىك مەجد بەرلاس، يۈسۈپ ئەنجانى

دېگەن بىر نەۋكەر، ھەممىسى ۋەتىنىنىڭ خەۋىرىنى ئېلىپ كەلگەن

خانزادە بېگىمنى كۆرمەكچى بولۇشاتتى، ئامما ئىچكىرىگە كىرىشكە

ئىككىلىنىپ تۇرۇشاتتى. قاسىمبەگ ئۇلارغا:

— ئاۋۋال ھەرەم ئەھلى بىلەن كۆرۈشسۇن، كېيىن سىلەرگىمۇ رۇخسەت سورارمىز، — دەپ ئۇلارنى تارقىتىۋەتتى.

2

شاپتۇل گۈللۈك يىپەك چاپىنى ئىنچىكە بېلىگە، نازۇك قەددى-قامىتىگە تولمۇ ياراشقان بىر چوكان شاھزادىلەرچە ياساندۇرۇلغان ئۈچ ياشلىق بالىنى قولىدىن يېتەكلەپ، ئىشىكتىن ئاستا كىرىپ كەلدى. بالىنىڭ يۈزى-كۆزى بابىرغا ئوخشىشىنى خانزادە بېگىم بىر قاراشتىنلا سەزدى. دە، چاپىن ئورنىدىن تۇردى. ماھىم بېگىم كېلىنلىك نازاكتى بىلەن ئېگىلىپ تەزىم قىلدى. خانزادە بېگىم ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئاۋۋال يەلكىسىگە قوللىرىنى قويۇپ كۆرۈشتى، كېيىن چوكاننىڭ يۈزىدىكى نەپەس ئاق پەردىنى ئاستا كۆتۈرۈپ قارىدى. دە، ئۇنىڭدىكى ئاجايىپ بىر لاتاپەتنى يۈرەكتىن ھېس قىلىپ زوقى كەلدى، كېلىننى پېشانىسىدىن، كۆزلىرىدىن زوقلىنىپ سۆيىدى، كېيىن خۇشاللىقتىن پارلىغان يۈزىنى بابىرغا ئۆرۈدى.

— مۇبارەك بولسۇن! بىر-بىرىڭلارغا ناھايىتىمۇ مۇناسىپ

كېلىپسىلەر! بەختلىك بولۇڭلار!

كىچىككىنە ھۇمايۇن بىر قولى بىلەن ئانىسىنىڭ ئېتىكىدىن تۇتۇپ پەستىن يۇقىرىغا زوق بىلەن قاراپ تۇراتتى. خانزادە بېگىم ئۇنى كۆتۈرۈپ قولىغا ئالدى. بالا ھاممىسىنى بىرىنچى نۆۋەت كۆرۈۋاتقان بولسىمۇ، بۇ چىرايى يىللىق ئايالىنى كۆپتىن بۇيان بىلىدىغاندەك يېتىر قىمايتتى. خانزادە بېگىم بالىنىڭ دومباق يۈزىگە يۈزىنى قويۇپ ئەركىلەتكەندە ھۇمايۇن بۇنى ياقتۇرۇپ كۈلۈمسىرىدى.

خانزادە بېگىم ئۇنى ئۆزىنىڭ ئوغلى ئالدىغا كۆتۈرۈپ ئېلىپ

باردى - دە، يەرگە قويدى:

— قېنى، كىچىككىنە تاغا "چوڭ" جىيەن بىلەن تونۇش-سۇنچۇ!
ئۈچ ياشلىق بابىرىزادە بىلەن توققۇز ياشلىق شەيبانىزادە
ئاۋۋال بىر-بىرىگە جەم تىكىلىپ تۇرۇشتى. كېيىن ھۇمايۇن خۇر-
رەشاھنىڭ بېلىدىكى كىچىككىنە بېزەكلىك خەنجەرگە قىزىقىپ قول
سوزدى. خۇررەشاھ ئۇنىڭ قولىنى ئېلىپ كۆرۈشتى - دە، ئەمما
خەنجەرنى بەرگۈسى كەلمەي ئارقىغا چېكىندى. بۇنى كۆرگەن
چوڭلار كۈلۈۋېتىشتى.

خانزادە بېگىمنىڭ بېشىدىن كەچكەن بارلىق دەھشەتلەر، قۇندۇز
يولىدا ئۇنىڭ يۈرىكىنى تىترەتكەن نامەلۇم خەۋپ - خەتەرلەر مۇشۇ
بىر خۇشال كۈلكە بىلەن گويا ئۇزۇن ئۆتمۈشكە ئايلاندى. خانزادە
بېگىم ئەيمىنىپ تەبەسسۇم قىلىۋاتقان كېلىنىنى بىر يېنىغا ئولتۇر-
غۇزدى. ئىككىنچى يېنىدا چاقچاقلىشىپ بالىلارغا كۈلۈمسىرەۋاتقان
بابىرنى كۆردى. يېقىندىلا ئۆزلىرىمۇ مانا شۇ كىچىككىنە تاغا ۋە
جىيەن ئوخشاش ياش بالا بولغان چاغلىرى ئېسىگە چۈشتى. ئېغىر
ئايرىلىش يىللىرىدا ئاچا - ئۇكا ئىككىلىسى پەرزەنتلىك بولغانلىرى،
بىر-بىرىگە دۈشمەن ئائىلىلەردىن چىققان بۇ بالىلارنىڭ ئەمدى
گۆدەكلەرچە بىر پاكلىق بىلەن تونۇشۇۋاتقانلىقى قەھرىستان قىش
كەينىدىن كەلگەن باھاردەك تولىمۇ يېقىملىق ئىدى.

خانزادە بېگىم كېلىنىگە يەنە بىر قارىۋالدى - دە، كېيىن
بابىرغا خۇشاللىق بىلەن قارىدى:

— تەلەي سىزگە ئەمدى كۈلۈپ قارايتۇ، ئەمىر زادەم! ئۆزىڭىزگە
بۇنچىلىك مۇناسىپ مەلىكىنى قانداق ئۇچراتتىڭىز! ماھىم بېگىم،
قەيەرلىكىسىز؟

— خۇراسانلىق، ھەزرەت بېگىم.

ماھىم بېگىم بابىرغا "باغكوچا تېمىدىن گۈل تاشلىغىنىمنى ئېيتىپ مېنى ئۇيالىدۇرۇپ قويماڭ يەنە!"، دەپ ئىلتىماس قىلغاندەك قارد-ۋالدى. بابىر ئۇنىڭ بۇ قارشىدىكى مەنىسىنى سېزىپ، زوق بىلەن كۈلۈمسىرىدى. كېيىن ماھىم بېگىمنىڭ ھۈسەين بايقاراغا قېرىنداشلىقى بارلىقىنى، ئاتىسى بۇنىڭدىن تۆت يىل بۇرۇن بەدىئۇز زامان مىرزا بىلەن چىقىشالماي غەزنىگە كېلىپ قالغىنىنى ئاچىسىغا ئېيتىپ بەردى. بابىر ماھىمنىڭ ئاتا ۋە ئاكىلىرىنى غەزنىدىن كابۇلغا تەكلىپ قىلغان، كېيىن بۇ يەردە ماھىم بىلەن يەنە كۆرۈشۈپ ئۇنىڭغا ئۆيلەنگەنىدى.

— ھىرات بىلەن مۇرغاب ئوتتۇرىسىدا ھەزرىتى جام دېگەن شەھەر بار، كۆرگەنمىدىڭىز؟ — سورىدى بابىر ئاچىسىدىن.
— كۆرگەن. ئۇلۇغ شائىر ئەھمەدى جامىنىڭ نامىغا قويۇلغان.
— بېگىمنىڭ ئانا ئەۋلادلىرى ئەنە ئاشۇ ھەزرەت جامغا قېرىنداش ئىكەن. ئۇستاز ئابدۇراھمان جامى بىلەن بىر شەھەرلىك ئىكەن.

بابىر چاقچاق ئارىلاش كۈلۈپ قوشۇپ قويدى:

— بېگىمنىڭ ئۆزىمۇ شۇنداق شائىر پەرۋەر ۋە شېئىرشۇناسكى جامى بىلەن ناۋايىنىڭ بارلىق غەزەللىرىنى يادقا بىلىدۇ. ئەمما بىز شېئىر يازساق تەنقىدچىلىك قىلىپ، نۇقساننى كۆرسىتىدۇ.
ماھىم ئېرىنىڭ چاقچىقىغا چاقچاق بىلەن جاۋاب بەردى:
— تەنقىدچى بولماي ئىلاجىم يوق، چۈنكى ھەزرىتىم مېنى كۆپ مۇبالىغە بىلەن تەرىپلىدى.

خانزادە بېگىم ئەر-خوتۇننىڭ چاقچاقچىلىقىدىن زوقلىنىپ

كۈلدى:

— لېكىن سىزنى قانچە مۇبالىغە بىلەن تەرىپلىسەمۇ ئاز!
— مىننەتدارمەن، ھەزرەت بېگىم! — ماھىم ئەمدى ھاياجانلىق.
نىپ سۆزلىدى، — مەن سىزنىڭ جاسارىتىڭىزنى، پىدائىيلىقىڭىزنى
ھەزرىتىمدىن ئاڭلاپ، ئۆزىڭىزنى كۆرۈش ئارزۇسىدا ئىدىم. تەڭ-
رىمگە شۈكۈر، بۈگۈن شۇ ئارزۇيۇم ئەمەلگە ئاشتى. ھەزرەت بېگىم،
مەن سىزنى ئەپسانىۋى بىر مەلىكە دەپ ئويلايتتىم. بىراق ئۆزىڭىزنى
كۆردۈم. سىزدىكى مېھرىگىيا ئەپسانىۋى مەلىكىلەردىمۇ بولماس،
دەپ ئويلايمەن! ئەمدى ئۆيىمىزنىڭ تۇرمۇ، يۈرىكىمىزنىڭ قېتىمۇ
سىزنىڭكى!

ماھىم بېگىمنىڭ بۇ گەپلەرنى سەمىمىي بىر ئىخلاس بىلەن ئېيتقى-
نىنى سەزگەن خانزادە بېگىم:
— بىزگە سىزدەك كېلىن بەرگەن تەڭرىمگە شۈكۈر! — دەپ
قويدى.

خانزادە بېگىم بىردىنلا ئايىشە بېگىمنى ئەسلىدى ۋە ئۇنى ماھىم
بېگىمگە سېلىشتۇرۇپ كۆردى. "بىر ھېسابتا، بابىر جان ئاۋۋالقى
خوتۇنى بىلەن ئاجرىشىپ كەتكىنىمۇ ياخشى بولغان ئىكەن" دەپ
قويدى ئۆزىچە. كېيىن خان ھەرىمىدە ئۆزىنىڭ تارتقان ئازابلىرىنى
ئەسلەپ كەتتى.

بابىر ئوتتۇز تۆت ياشلىق خانزادە بېگىمنىڭ چاچلىرىغا بىرتە-
يېرىم ئاق ئارىلاپ قالغىنىنى ئەمدى كۆردى. شۇ تۇرۇشىدا ئاچىسى
بابىرغا ئانىسىنىڭ ئەمدى تۇل قالغان ئوتتۇز يەتتە-ئوتتۇز سەككىز
ياش چېغىنى ئەسلەتتى. خانزادە بېگىمىمۇ ئەمدى. تۇل ئىدى،
بابىر شۇنى ئويلىدى. — دە:

— سىز مېنى دەپ كۆپ ئازاب تارتتىڭىز! — دېدى، — سىزنى ئامان-ئېسەن دەرگاھىمىزغا يەتكۈزگەن شاھ ئىسمائىلنىڭ ياخشىلىقىنى ھېچقاچان ئۇنتۇماسمەن!

شاھ ئىسمائىل تىلغا ئېلىشى بىلەن خانزادە بېگىمنىڭ چىرايى يەنە ئېچىلدى.

— شاھنىڭ تاجلىق خانىم دېگەن ياشقىنا، چىرايلىقىمىزغا خوتۇنى بار ئىكەن، — دەپ ھېكايە قىلىشقا باشلىدى، — شۇ چوكان مېنى شاھنىڭ ھۇزۇرىغا باشلاپ كىردى. "شاھ ئىسمائىل سۈننىي مەزھىپىدىكىلەرنى ئۆلتۈرۈپ، تېرىسىگە سامان تىقتۇرىدىكەن" دېگەن ۋەھىملىك گەپلەرنى كۆپ ئاڭلىغانىدىم. "قورقۇنچلۇق بىر ئادەم بولسا كېرەك"، دەپ تىترەپ، غالىلداپ باردىم. قارىسام يىگىرمە تۆت-يىگىرمە بەش ياشلىق كېلىشكەن بىر يىگىت تەختتە ئولتۇرۇپتۇ. ساقال قويىمىغان، پەقەت ئۇزۇن، ئىنچىكە بۇرۇتى بار. قۇش بۇرۇن، كۆزلىرى چوڭ-چوڭ. ئازەربى تىلىدا سۆزلىدى، سۆزلىرىنىڭ ھەممىسىگە چۈشەندىم. شىئەلەرنىڭ ئىماملىرى بۇۋى پاتىمەنىڭ ئەۋلادلىرى بولغان ئەمەسمۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار ئايال زاتىنى تولىمۇ ھۆرمەت قىلىدىكەن. مەن يولدىمۇ كۆپ سەزدىم.

— لېكىن ئۆزىمىزدىمۇ ئىلگىرى ئاياللارغا ئېھتىرام كۈچلۈك بولغان، — دېدى بابىر، — سەمەرقەندتە بۇۋى خانىم ناملىق مەدرىس قۇرۇلغان. ئۇنىڭ ئۇدۇلىدا ساراي مۈلۈك خانىم مەدرىسى بولغان. شاھى زىندەدە شادى مۈلۈك خانىم مەقبەرەسى، تۈمەن ئاقا مەقبەرەسى بار. ھىراتتا گۆھەر شاد بېگىم مەدرىسى مەشھۇر.

— بىلىمىدىم، ئۇ زامانلاردا ئۇلۇغ مەنسەپدارلار كۆپ بولغانمۇ!

ياكى ئۇلار ئىلىم - سەنئەتكە تولاراق ئىشتىراك قىلغانمۇ؟ - دېدى
ماھىم بېگىم ئېرىگە قاراپ، - ھازىر نېمە ئۈچۈندۇ ئۇنداق
ئەمەس - تە، ھەزرىتىم؟

- پەلەكنىڭ گەردىشى ئەجەب! - دېدى باير، - ئاياللارغا
بولغان مۇناسىۋەت ھەمىشە ئىلىم ۋە سەنئەتكە بولغان مۇناسىۋەت
بىلەن توغرا كېلىدۇ. ئىلىم ۋە سەنئەت نۇر چاچقان دەۋرلەردە
ئاياللارنىڭ ھۈرمىتىمۇ يۇقىرى، چۈنكى ئىلىم ۋە سەنئەت ئاياللار -
نىڭ ئىشتىراكى بىلەنلا ئەستايىدىل يۈكسەلگەن. مەنئى چېكىنىش
دەۋرلىرىدە ئالىملار ۋە سەنئەتكارلار قانچىلىك خار بولسا، ئاياللارمۇ
شۇنچىلىك كەمىتىلگەن ئىكەن.

- سىز ئېيتقان شۇ چېكىنىش ماۋەرائۇننەھرنى ئورنىۋالغان،
ھەزرىتىم! - دېدى خانزادە بېگىم، - كۆچمەنچى خان ۋە سۇلتانلار
مەملىكەتنىڭ قۇرۇق گەۋدىسىنى ئىگىلىۋالغان. ئۇنىڭ روھى
بىلەن ئىشلىرى يوق. ئۆلگەن ئادەمنىڭ ئەرۋاھىنى رەنجىتىش
ئادالەتلىك ئەمەس. شەيبانىخان پارچىلىنىپ ياتقان ئۆلكىلەرنى
بىرلەشتۈردى. سەمەرقەندتە ئۆز نامىغا مەدرىس قۇردۇردى.
كوھاك^① دەرياسىنىڭ ئۈستىگە كۆۋرۈك سالدۇردى. ساۋابلىق
ئىشلىرى شۇ بولدى. لېكىن ئالىملار ۋە سەنئەتكارلارغا مۇئامىلىسى
قانداق قوپال بولسا، ئاياللارغىمۇ شۇنداق ئىدى. تۆمۈرىيلەرنىڭ
ئاياللارنىڭ نامىغا مەدرىس ۋە مەقبەرەلەر قۇردۇرغىنىنى ئېيتسىڭىز
غەزىپى كېلەتتى. ئۇنىڭچە، ئۇلۇغبەگ ئىلىم ۋە سەنئەتكە بېرىلىپ،
دىن ۋە ئىماننى ئۇنتۇغانىمىش، ئاياللارنىڭ خورىكىنى ئۆستۈرۈپ

① كوھاك - ھازىرقى زەرەپشان.

خەلقنىڭ ئەخلاقىنى بۇزغانمىش. خان يازدۇرغان «شەيبانىيە-
نامە»، «نۇسرەتنامە» دېگەن كىتابلارنىڭ بىرەرسىدەمۇ بىرەر
ئايالنىڭ نامى تىلغا ئېلىنغان ئەمەس. شاھزادە ۋە سۇلتانلارنىڭ
ئانىلىرى ياكى خوتۇنلىرى ھەققىدە سۆزلەش زۆرۈر بولۇپ قالسا،
"پالانچىنىڭ قىزى"، "پالانچىنىڭ خوتۇنى" دەپ، پەقەت ئاتىسى
ياكى ئېرىنىڭ نامىنى يازىدۇ. چۈنكى ئاياللارنىڭ نامىنى نامە ھەرەم-
لەر تىلغا ئالسا گۇناھ بولار ئىمىش! تېخى بۇ — مەدرىس كۆرگەن
ئىلىملىك خاننىڭ دەۋرىدە بولغان ئىشلار. ھازىر تىرىك قالغانلىرىدا
شۇ ئىلىم-مۇ يوق. پەقەت قوپال بىر كۈچ، يولدىن چىقىش ۋە
خۇراپات. ئىلىم ۋە سەنئەت ئەھلى سۇلتانلار زۇلمىدىن قېچىپ،
بىرى خۇراسانغا، بىرى ئىستامبۇلغا كەتتى، بىرى كابۇلغا كەتتى.
ئەمدى پۈتۈن ئۈمىدىمىز سىزدە، بابىرجان! سىز ماۋەرائۇننەھرنىڭ
ئۇلۇغ روھىنى تۇرغۇزارسىز، ئىلىم ۋە مەرىپەت قۇياشىنى
يۇرتىمىزغا قايتۇرۇپ ئېلىپ بارارسىز دەپ، يولىڭىزغا كۆز تىككەنلەر
كۆپ!

بابىر ئاچىسىنىڭ ئېيتقانلىرى قۇرۇق گەپ ئەمەسلىكىنى بىلەتتى.
شەيبانىخان ئۆلگەندىن كېيىن سەمەرقەندتىن، بۇخارادىن،
تاشكەنتتىن بابىرغا مەخپىي خەتلەر ۋە چاپارمەنلەر كەلگەندى.
كۆچمەنچى سۇلتانلار زۇلمىدىن بەزگەن ئادەملەر بابىرنى چاپسان-
راق يۇرتىغا قايتىشقا چاقىراتتى.

— ئۆتكەن ھەپتە ئەنجاندىن خۇش خەۋەر كەلدى، — دېدى
بابىر ئاچىسىغا مەمنۇن قاراپ، — تاغا ئەۋلادىمىزدىن بولغان سەئىد
مۇھەممەد دۇغلات پەرغانە ۋادىسىدىكى بارلىق خەيرىخاھلىرىمىزنى
ئەتراپىغا توپلاپتۇ ۋە ۋادىدىن كۆچمەنچى سۇلتانلارنى قوغلىۋېتىپتۇ.

ماشا "قارا تېگىن ئارقىلىق ئەنجانغا چاپسانراق يېتىپ كېلىشكە،
ئاتا يۇرتىڭىز سىزگە مۇنتەزىر!" دەپ خەت يېزىپتۇ.

خانزادە بېگىم خۇشاللىق بىلەن:

— تەڭرىمىزگە مىڭ قاتلا شۈكۈر! — دېدى.

— ھەزرىتىمنىڭ بىزنى كابۇلدىن قۇندۇزغا ئېلىپ كەلگەنلىكىنىڭ

سەۋەبىمۇ، — دېدى ماھىم بېگىم ئاۋازىنى پەسەيتىپ، — چاپسانراق
ۋەتىنىگە قايتماقچى!

— ئەنجانغىمۇ؟ — پىچىرلىدى خانزادە بېگىم ئىنىسىغا.

بابىر ئويچان كۈلۈمسىرەپ بېشىنى چايقىدى، ئۇ ئەنجانغا
ئىشەنچلىك بىر كىشىنى ئەۋەتمەكچى، ئۆزى بولسا ھىسار ئارقى-
لىق سەمەرقەندكە يۈرۈش قىلماقچى ئىدى. لېكىن بابىر ئۆزىنىڭ
بۇ نىيىتىنى تارىخ سەھنىسىدە پەيدا بولغان يېڭى بىر كۈچ — شاھ
ئىسمائىل بىلەن كېلىشمەستىن ئەمەلگە ئاشۇرالماسلىقىنى سېزىپ
تۇراتتى. چۈنكى شاھ ئىسمائىل كۆچمەنچى سۇلتانلارغا قارشى
كۈرەشنى داۋاملاشتۇرۇش ۋە ئۇلارنى ماۋەرائۇننەھردىن قوغلاپ
چىقىرىش ئۈچۈن بابىر بىلەن ئىتتىپاق تۈزمەكچى ئىدى. بۈگۈن
خانزادە بېگىم بىلەن كەلگەن ئەلچىنىڭ قانداق نىيىتى بارلىقىنى
بابىر تەخمىنەن بىلەتتى.

قارىماققا ئۇ شاھ ئىسمائىل تەكلىپ قىلىۋاتقان ئىتتىپاقنى رەت
قىلىپ، ئەنجانغا ياكى سەمەرقەندكە ئۆزىچە يۈرۈش قىلسا، شاھ
ئۇنىڭدىن ئاينىپ، شەيبانىزادىلار بىلەن ئىتتىپاقلىشىشى مۇمكىن
ئىدى. شەيبانىخاننىڭ ئوغلى تۆمۈر سۇلتان شاھقا ئەلچىلەر ۋە
سوۋغىلار ئەۋەتىپ، مۇزاكىرە ئېلىپ بارغىنىدىن بابىر خەۋەردار
ئىدى. بۇ ئىككى زور كۈچكە بابىرنىڭ يالغۇز تاقابىل تۇرالماسلىقى

بولسا ئۆز-ئۆزىدىن ئايان ئىدى...

ئۇ ئاياللارغا بۇ مۇرەككەپ تېپىشماقلارنى ئېيتىپ ئولتۇرمىدى -
دە، شاھ ئىسمائىلنىڭ شائىرلىقىدىن سۆز ئاچتى:

— مەرزىخان ماڭا شاھنىڭ شېئىرلىرىدىن ئەكىلىپ كۆرسەتتى، —
دېدى ئاچىسىغا، — شېئىرىي تالانتى يۇقىرى، ئەزەربەيجان تۈركى-
يىسىدە ناھايىتى چىرايلىق غەزەللەر يېزىپتۇ. يەنە كەمتەرلىك
بىلەن "خاتائى" دېگەن تەخەللۇس تاللاپتۇ.

— چوڭ شائىرلىقى راست، — دېدى خانزادە بېگىم، — غەزەل-
لىرىنى ئادەملەر قوشاق قىلىپ ئېيتقىنىنى ئاڭلىدىم. شاھ مېنى قوبۇل
قىلغاندا "بابىر پادىشاھنىڭ شاھلىقىنىمۇ، شائىرلىقىنىمۇ ھۈرمەت
قىلىمىز" دېدى. كېيىن ھەزرىتىمنىڭ ھىراتتا ئاھاڭغا سېلىنغان
غەزەللىرىدىن ئىككى قۇرنى يادقا ئېيتىپ، "ناھايىتى ياخشى" دەپ
قويدى.

بابىر شاھنىڭ بۇ ماختىشىدىن كۆڭلى ئېرىپ، ئىزا تارتىپراق:

— قايسى غەزەل ئىكەن؟ — دېدى.

خانزادە بېگىم بارماقلىرىنى لېۋىگە قويۇپ غەزەلنى سۆزمۇسۆز
ئەسلەشكە تىرىشىۋاتاتتى، ماھىم بېگىم ئۇنىڭغا ياردەملىشىشكە
باشلىدى.

— "مېنىڭ كۆڭلىمكى گۈلنىڭ غۇنچەسىدەك تەھ-بەتەھ قاندۇر"

دەپ باشلىنامدۇ؟

— ھە، ھە، خۇددى شۇ! — دەپ خانزادە بېگىم ئىككىنچى

قۇرنى ئۆزى ئېيتتى، — "ئەگەر يۈز مىڭ باھار ئۆلسە ئاچىلمايى
نائىمكاندۇر".

— شاھقا بۇ مىسرالارنىڭ ياقىنى ئاساسسىز بولمىسا كېرەك، —

دېدى بابىر، — ئۇمۇ بىزگە ئوخشاش، ئاتىسىدىن ياش قالغان
ئىكەن، سۈرگۈن بولۇپ، كۆپ جاپا چەككەن ئىكەن. ماڭا ئۇنىڭ
تارىخىنى مەرزىخان ئېيتىپ بەردى. ئەمدى شاھ ئىسمائىل دۇنيادا
ئادالەت ئورناتماقچىمىش.

— شاھ ماڭمۇ شۇنى ئېيتتى، — دېدى خانزادە بېگىم، —
ئادالەتنى سۈننىيلەر ئون ئىككى ئىمام بىلەن بىللە ئۆلتۈرۈۋەتكەن،
دېدى. لېكىن ئون ئىككىنچى ئىمام — ھەزرىتى مەھدى ئۆلمىگەندە.
مىش، ھازىر ئاسماندىن يەرگە چۈشۈپ، سۈننىيلەرنىڭ جازاسىنى
بېرىدىكەن. شۇنىڭ ئۈچۈن شىئەلەر شاھنى "ساھىبى زامان" دەپ
ئۇلۇغلايدىكەن.

بابىر بۇ ياسما ئېتىقادلاردىن ئاچچىقى كېلىپ، بېشىنى
چايقىدى. — دە:

— تەئەججۇپ! — دەپ قويدى، — مەرھۇم شەيبانىخان ئۆزىنى
"خەلىفەئى رەھمان، ئىمامى زامان" دەپ يۈرۈپ، ئاخىرى نېمە
بولدى؟ دىننى سىياسەتكە ئايلاندۇرۇشنىڭ نېمە ھاجىتى بار؟
— لېكىن شىئەلەر بىلەن سۈننىيلەرنىڭ ئاداۋىتى ئەسلىدە ھاكە-
مىيەت تالىشىشتىن كېلىپ چىققان ئەمەسمۇ، ھەزرىتىم؟ — دېدى
ماھىم.

ئىسلام تارىخىنى ياخشى بىلىدىغان بابىر سۈننىيلەر بىلەن شىئە-
لەرنىڭ قانلىق كۈرەشلىرىنى خىيالىدىن ئۆتكۈزۈشكە باشلىدى.
بۇ كۈرەش بابىر ياشىغان دەۋردىن سەل كەم توققۇز يۈز يىل
ئاۋۋال مۇھەممەد پەيغەمبەرنىڭ ۋاپاتى بىلەن باشلانغانىدى.
مۇھەممەد پەيغەمبەر قۇرغان دۆلەتنى كىم باشقۇرۇشى كېرەك؟ كىم
ئۇنىڭ داۋاملاشتۇرغۇچىسى — خەلىفە بولۇشى كېرەك؟

ئەڭ يېقىن قېرىنداشىنى ۋارىس قىلىش تەرەپدارى بولغانلار ئەلنى بىرىنچى خەلىفە قىلىپ كۆتۈرمەكچى ئىدى. چۈنكى ئەلى پەيغەمبەرنىڭ بىر نەۋرە قېرىندىشى ئىدى ۋە ئۇنىڭ يېگانە پەرزەنتى بۇۋى پاتىمىگە ئۆيلەنگەنىدى. ئەمما ئەلى چاھارىارلار ئارىسىدا ئەڭ ياش ئىدى. قەبىلە ئۇدۇمى، يەنى سۈننەتكە بىنائەن ئەڭ يېشى ئەمەس، ئۇلۇغ ۋە ئابروىي يۇقىرى ئوتتاغىسى مۇسۇلمانلار دۇنياسىغا ئىگىدارچىلىق قىلىشى كېرەك ئىدى. شۇ سەۋەبتىن قېرى ئەبۇبەكرنى بىرىنچى خەلىفە قىلىپ كۆتۈردى. شۇنىڭ بىلەن بىللە ئەلىمۇ پەيغەمبەرنىڭ ئەڭ يېقىن تۆت ئەۋلادىنىڭ — چاھارىارلارنىڭ بىرى دەپ تەن ئېلىندى، پەقەت يېشىغا قاراپ ئۇنى ئەبۇبەكر، ئۆمەر ۋە ئوسماندىن كېيىنكى تۆتىنچى ئورۇنغا قويدى.

دۈشمەنلىرى ئاۋۋال ئۆمەرنى، كېيىن ئوسماننى سۇيىقەست بىلەن ئۆلتۈرۈشتى. ئاخىرى ئەلى خەلىفە بولدى. ئەمما ئارىدىن بەش يىل ئۆتەر — ئۆتمەي دۈشمەن تەرەپ قەستەن ئەلىنىمۇ ئۆلتۈردى.

ئەلى تەرەپدارلىرى ئۇنىڭ ئورنىغا ئوغۇللىرى — بۇۋى پاتىمدىن تۇغۇلغان ھەسەن ۋە ھۈسەيىننى مۇسۇلمانلار دۇنياسىنىڭ باشلىقى دەپ ئېلان قىلدى. ئەمما ئىمام ھەسەن كېسەل بولۇپ ئۆلدى. ئىمام ھۈسەيىن كەربەلا دەشتىدە سۈننىيلەر بىلەن بولغان جەڭدە ھالاك بولدى. شۇنىڭدىن كېيىن خەلىفەلىك يەنە سۈننىيلەر قولىغا ئۆتتى — دە، ئەلىنىڭ ئەۋلادىغا مەنسۇپ بولغان بارلىق ئىماملار كەينى — كەينىدىن ئۆلتۈرۈلۈۋەردى. پەقەت ئون ئىككىنچى ئىمام مۇھەممەد ياش چېغىدا سىرلىق بىر ئەھۋالدا يوقالدى. ئۇنىڭ ئۆلۈك يا تىرىكى تېپىلمىدى. دۈشمەنلىرى ئۇنى ئوغرىلاپ كېتىپ ئۆلتۈردى، دەپ تەخمىن قىلىشىمۇ، ئۇنىڭ تەرەپدارلىرى خەلق

ئارىسىدا "ئىمام مۇھەممەد ئاسمانغا چىقىپ كەتكەن، بىر كۈن
ئىمام مەھدى نامى بىلەن قايتىپ چۈشۈپ، دۇنيادا ئادالەت ئورنىدا
تىدۇ" دېگەن بىر دىنىي ئېتىقادنى تارقىتى. ئادالەتسىزلىكتىن ئازاب
تارتىپ يۈرگەن ناھايىتى كۆپ ساددا ئادەملەر بۇ سۆزگە ئىشىنىدۇ.
شۇنداقلا مۇسۇلمان ئالىمىدىكى بارلىق بەختسىزلىكلەرگە ئەلدىن
ئالدىنقى ئۈچ خەلىفىنى ۋە ئۇلارنىڭ كېيىنكى ئەۋلادلىرىنى سەۋەبچى
قىلىپ كۆرسىتىشتى. سۈننىيلەر ئۇزاق ۋاقىت دۆلەت ئۈستىدە
تۇرغان ۋە مۇسۇلمان دىنىنى ناھايىتى كۆپ مەملىكەتلەرگە تارقىتى.
قان ھاكىم كۈچ بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇلارنىڭ زۇلۇملىرىدىن نارازى
بولغان كوپلىگەن ئالىملار، سەنئەتكارلار، دېھقانلار، كاسىپلار ۋە
باشقا تۈرلۈك تەبىقە ۋەكىللىرىمۇ شۇنداقلا تەرىپىگە ئۆتۈشتى.
قەدىمىي مەدەنىيەت مەركىزى بولغان ئىران ۋە ئەزەربەيجاندا
شۇنداقلا سۈننىيلەرگە قارشى كۈرەش بارغانسېرى ئۇلغىيىپ
كەتتى. شاھ ئىسمائىل شۇنداقلا مانا شۇ كۈرەشنى پايدىلىنىپ،
دۆلەت ئۈستىگە چىقتى، تارىختا بىرىنچى نۆۋەت شۇ مەزھىپنى
چوڭ بىر دۆلەتنىڭ دىنىغا ئايلاندۇردى ۋە سۈننىيلەرگە قارشى
غازات ئېلان قىلدى.

— راست، شۇنداقلا سۈننىي ئاداۋىتى قانداق قان تۆكۈلۈشلەرگە
سەۋەب بولغىنىنى مەن ھىراتتا كۆرۈپ قورقۇپ كەتتىم! — دېدى
خانزادە بېگىم ۋە بىر ۋەقەنى ھېكايە قىلىپ بەردى.

مەرۋدىن كېيىن ھىرات قىزىل باشلار قولىغا ئۆتۈش بىلەن، بۇ
يەردە شەيبانىخان دەۋرىدە چەكلەنگەن شۇنداقلا قىساسچىلىق بىلەن
باش كۆتۈردى. ئۇلار ھىراتتا شەيبانىخاننىڭ بارلىق ئىشلىرىغا
پەتۋا بەرگەن سەكسەن ياشلىق شەيخۇلئىسلام تەپتەزەننى شۇنداقلا.

لەرگە تۇتۇپ بەردى. شىئەلەر بوۋايىنى كوچىغا — خالايتىق ئارىسىغا
سۆرەپ ئاچىقتى ۋە دەرھال سۈننىي مەزھىپىدىن شىئە مەزھىپىگە
ئۆتۈشنى بۇيرۇدى. تەپتەزەنى بۇنىڭغا ئۈنمىدى. شۇنىڭدىن كېيىن
شىئەلەر ئۇنى كوچىدىكى بىر دەرەخكە ئېسىپ ئۆلتۈردى ۋە جەسە-
تىنى دەرەخ بىلەن بىللە كۆيدۈرۈۋەتتى.

بۇنى كۆرگەن خالىس ئادەملەر شىئە-سۈننىي دۈشمەنلىكىدىن
بىزار بولۇپ، ئابدۇراھمان جامى ھاياتلىقىدا يېزىپ كەتكەن ئۆتكۈر
رۇبائىنى بىر-بىرىسىگە پىچىرلاپ ئېيتىشتى.

ئەي مۇغبەچەئى دەھر، بىدەھ جامى مەيەم،

كى ئامەد زى نىزايى سۈننىيۇ شىئە قەيەم.

گوپەندكى جامىيا، چى مەزھەب دارى؟

سەد شۈكۈركى، سەگى سۈننىيۇ خەرشىئە نەيەم! ①

بۇ رۇبائىنىڭ سۆزلىرى ئېغىزدىن-ئېغىزغا ئۆتۈپ، شىئەلەرنىڭ
قۇلقىغىمۇ يېتىپ بارىدۇ. بولۇپمۇ "شىئەنىڭ ئېشىكى" دېگەن
ئىبارە ئۇلارنىڭ جېنىنى چىقىرىدۇ. قىزىل باشلار يولدىن چىققان
ھىراتلىق شىئەلەر ۋە لۈكچەكلەر توپىنى ئابدۇراھمان جامىنىڭ
مەقبەرەسىگە باشلاپ بارىدۇ. قەبر ئۈستىگە قويۇلغان مەرمەر تاشنى
قومۇرۇپ تاشلايدۇ. تاشقا ئويۇلغان "جامىي" سۆزىدىكى ئەرەبچە

① تەرجىمىسى:

ئەي دۇنيانىڭ ياش ئاتەشپەرسى، ماڭا مەي ئىچىدىغان جامىمنى
بەر، سۈننىي ۋە شىئە نىزالىرىدىن قۇسقۇم كەلمەكتە.

دېيىشسە، ئەي جامى، سەن قايسى مەزھەپتە سەن؟ يۈز شۈكۈركى،
سۈننىينىڭ ئىتى، شىئەنىڭ ئېشىكى ئەمەسمەن!

”جا“ نىڭ چېكىتىنى ئۆچۈرۈپ ”خا“ شەكلىدە ھەرپىنىڭ يۇقىرىسىغا قويدۇ. نەتىجىدە ئۇلۇغ شائىرنىڭ نامى ”خامىي“ دەپ ئوقۇلىدىغان بولىدۇ. جاھىللار بۇنىڭ بىلەنمۇ قانائەت قىلمايدۇ. جامىي مەقبەرە-سىگە ناۋايى ئورناتقۇزغان زەرنەقىشلىق گۈزەل ئىشىكىنى سۇندۇرۇپ، مەقبەرە بىلەن بىللە كۆيدۈرۈۋېتىدۇ.

بۇ ۋەقەنى ئاچىسىدىن ئاڭلىغان بابىر غەزەپ ئارىلاش ھەيران بولۇپ سورىدى:

— ئەجەبا شاھ ئىسمائىل شۇنداق جاھالەتكە يول قويغان بولسا؟
— مېنىڭ بىلىشىمچە، بۇ ئىشتىن شاھ بىخەۋەر قالغان. ھىرات-تىكى مۇدەھىش ئىشلارغا شاھنىڭ خۇراسان بويىچە نائىبىي نەجىمى سانى باشچىلىق قىلغان.

— قانداق بولسىمۇ ھەزرىتى جامىي مىڭ مەرتىۋە ھەقىلىق: شىئە-سۈننىي نىزالىرى كۆڭۈلنى ئاينىتىدىغان دەرىجىدە خۇنۇك!...
ۋاي-ۋاي، دۇنيانىڭ ئىشلىرى ھەمىشە چېگىش! تۇغقانلاردىنغۇ دوست-يار تاپالمىدىم. ئەمدى تەقدىر ماڭا شاھ ئىسمائىلدەك بىر مەرد، سېخىي، ئالىم دوست بەردى دەپ خۇشال بولسام بۇنىڭمۇ چاتاق ئىشلىرى بار ئىكەن.

ماھىم بېگىم بابىرنىڭ كۆڭلىگە چۈشكەن غەشلىكنى تارقاققۇسى كېلىپ، كۈلۈمسىرەپ سۆزلىدى:

— گۈل تىكەنسىز بولمايدىكەن-دە، ھەزرىتىم!

بابىر خوتۇنىنىڭ كۈلۈمسىرىگەن يۈزىگە تىكىلىپ قارىدى-دە، ئۆزىنىڭمۇ چىرايى ئېچىلىشقا باشلىدى. شۇنچە جۇدالىقلاردىن كېيىن سۆيۈملۈك ئاچىسى بىلەن يەنە ئۇچراشقىنى، بۇ خۇشاللىققا شاھ ئىسمائىل ئارقىلىق مۇيەسسەر بولغىنىنى تەكرار ئېسىگە چۈشتى.

قۇندۇزدا شەيبانىزادىلەردىن ئىخلاسى قايتقان يىگىرمە مىڭ كىشىلىك قوشۇن موغۇل بەگلىرى باشچىلىقىدا بابىرنىڭ ھۇزۇرىغا كەلگەنلىكى ۋە ئۇنىڭ خىزمىتىگە ئۆتكەنلىكى يەنە يادىغا چۈشتى - دە، كۆڭلى ياپراپ كەتتى.

بابىر كۆزىنى ماھىم بېگىمدىن ئېلىپ ئاچىسىغا قارىدى: - ئەمدى ھېچبىر گۈلنىڭ تىكىنىدىن قورقمايمىز! گۈلى ئۈچۈن تىكىنىمۇ ئائىلاج سۇغۇرۇلىدۇ، دېگەن ماقال بار... شاھ ئىسمائىل شۇنچىلىك ئادەمگەرچىلىك قىپتۇ، مەيلى!

بابىر ئورنىدىن تۇردى. ئۇنىڭ شاھتىن كەلگەن ئەلچى بىلەن ئۇچرىشى كېرەك ئىدى، ماھىم ئۇنى ئىشىك ئالدىغىچە ئۈزۈپتەن باردى. بابىر ئىشىكتىن چىقىۋېتىپ، خانزادە بېگىمنى قىيەرگە جايلاشتۇرۇش ۋە قانداق ئىززەتلىش ھەققىدە خوتۇنغا كۆپ سۆزلەپ ئولتۇرمىدى - دە:

- ئېگىچىمنى ئانام ئورنىدا كۆرۈڭ! - دېدى. شۇ بىر ئېغىز گەپتىن ھەممە نەرسىنى چۈشەنگەن ماھىم: - جېنىم بىلەن! - دەپ قولىنى كۆكسىگە قويدى، - سىزدىنمۇ بىر ئىلتىماس، ھەزرىتىم.

- خوش؟
- بىز تىكەن دەپ ئويلىغان نەرسىلەر زەھەرلىك تىغلار بولۇپ چىقمىسۇن. ئېھتىيات قىلىڭ!

بابىر خوتۇننىڭ ھەممە نەرسىگە پەمى يېتىدىغان زېرەك بىر دوست ئىكەنلىكىنى ھازىر يەنە بىر نۆۋەت سەزدى - دە، ئۇنىڭغا مېھرى ئېشىپ:

- خاتىرجەم بولۇڭ! - دېدى.

كېيىن قەلبى ئۇچرىشىش خۇشاللىقىغا، مېھرىبان ئاياللارنىڭ
ئىززەت-ھۆرمىتىگە ۋە پاك بالىلارنىڭ زوقىغا تولغان ھالدا قورغان
ھويلىسىغا چىقتى.

دىۋانخانغا يېقىنلاشقاندا ئەلچىلەر بىلەن بولىدىغان مۇئامىلىنى
كۆز ئالدىغا كەلتۈردى. دە: "مال-دۇنيانى ئايماسلىق كېرەك"
دېگەن نىيەتنى كۆڭلىگە پۈكتى.

3

بابىرنىڭ بۇيرۇقى بىلەن ۋەلى خەزىنىچى بىساتىدا بار ئەڭ
قىممەت باھا دۇر، گۆھەرلەردىن، بەدەخشان لەئەللىرىدىن، ئالتۇن
بېزەكلىك كىيىملەردىن، كەم ئۇچرايدىغان تىغلار ۋە بۇيۇملاردىن
شاھقا ئالاھىدە، ئۇنىڭ ئەلچىسىگە ئالاھىدە ئىنئاملارنى ھازىرلىدى.
ساراي ئاشپەزلىرى باكاۋۇل ۋە ياساۋۇللىرى ئىككى كېچە ۋە ئىككى
كۈندۈز يۈگۈرۈپ يۈرۈپ، قۇندۇزدا تېخى مىسلى كۆرۈلمىگەن
شاھانە زىياپەت ۋە بەزمىگە ھازىرلىق كۆردى. چوڭ زىياپەت
ئۈچۈن ھىسار قويللىرىدىن يەتمىش-سەككىسنى سويۇلدى. تاغلاردىن،
ئورمان ۋە دەريالاردىن ئوۋلاپ كېلىنگەن غازلار، كەكلىكلەر،
كېيىكلەرنىڭ سانى بۇنىڭدىنمۇ كۆپرەك ئىدى.

شاھ ئىسمائىلنىڭ مېھماندارچىلىقلىرىنى كۆپ كۆرگەن ئادەم.
لەردىن بىرى — بابىرنىڭ ئانا تەرەپ بىر نەۋرە قېرىندىشى ئىلگىرىكى
ئۆرەتۆپە ھاكىمىنىڭ ئوغلى مىرزاخان ئىدى. ئۇ بابىرغا بىرنەچچە
قېتىم:

— شاھ ئەلچىلىرى ئىچىملىكسىز زىياپەتنى زىياپەت ئورنىدا
كۆرمەيدۇ، — دەپ ئېيتتى.

بابىرنىڭ ئىشىك ئاغاسى قاسىمبەگ بولسا ئىچىملىكىنى تولدۇرۇپ يامان كۆرەتتى. بابىرنىڭ ئۆزىمۇ تېخى بەگلىرى بىلەن بىرەر قېتىم ئىچىملىك بەزمىسى ئۆتكۈزگەن ئەمەس، پەقەت كابۇلدا ماھىمگە ئۆيلەنگەندىن كېيىن خۇش بۇي ئىچىملىكلەردىن بىر-ئىككى نۆۋەت تېتىپ كۆرگەنىدى.

ھازىر ئۇنىڭ كۆڭلىدە سىغماي تۇرغان خۇشاللىق بىلەن بىللە شاھ ئىسمائىلغا ۋە شىئەلەر بىلەن سۈننىيلەرنىڭ دۈشمەنلىك مۇنا-سۈۋەتلىرىگە بېرىپ تاقىلىدىغان قانداقتۇر غەشلىك ۋە چىگىشلىك بار ئىدى. بۇ خەۋپنى بۈگۈن پەقەت مەي بىلەن تارقىتىش مۇمكىن-دەك كۆرۈنەتتى. بۇنىڭدىن تاشقىرى مېھمانلارنىڭ كۆڭلى ئۈچۈنمۇ بابىرنىڭ ئىچىشى زۆرۈر ئىدى.

ئۇنىڭ ئەمرى بىلەن قۇندۇزدىن تېپىش مۇمكىن بولغان ئەڭ تازا ئىچىملىكلەر، ئەڭ ئۆتكۈر مەيلەر تېپىپ كېلىندى.

رەڭدار كىمخابىتىن زەرياقلىق چاپان كىيگەن ئۆسمۈر ساقىيلار ئالتۇن كوزىلاردىن ئالتۇن-كۈمۈش قەدەھلەرگە مەي قويۇپ، ئاۋۋال بابىرغا، كېيىن ئۇنىڭ يېنىدا ئولتۇرغان شاھ ئەلچىسى مۇھەممەدجان ئىشىك ئاغاسىغا، ئەلچىدىن نېرىرراقتا يۈكۈنگەن مىرزاخانغا نۆۋەت بويىچە سۈندى.

زىياپەتكە بابىر تەرىپىدىن يۈزدىن ئارتۇق مەنسەپدارلار، بەگلەر ۋە مۇلازىمىلار قاتناشماقتا ئىدى. ئاۋۋالقى زىياپەتلەردە بابىردىن ۋە قاسىمبەگىتىن يوشۇرۇپ مەي ئىچىدىغان كۆپچىلىك بەگلەر ئەمدى ئىچىملىك تولدۇرۇلغان قەدەھلەرنى قوللىرىدا بىمالال تۇتقان ھالدا بىر-بىرى بىلەن شوخ-شوخ كۆز ئۇرۇش-تۇرۇپ، خۇشال ھىجىياتتى ۋە پادىشاھنىڭ ئىشارىتىنى كۈتۈ-

شەتتى. پەگادا كىچىك بەگلەر ئارىسىدا ئولتۇرغان تاھىرمۇ قولدىكى مەي تولدۇرۇلغان كۈمۈش قەدەھكە جانلىق بىرنەرسىگە قارىغان. دەك ئېھتىيات بىلەن قاراپ قوياتتى.

مرزاخان يېنىدىكى ئەلچىگە پىچىرلاپ ئىزاھ بەردى:
— ئالى مېھمان، سىزغا رايىپ بىر ھادىسىنىڭ گۇۋاھچىسى. بابىر پادىشاھنىڭ سارىيىدا بۈگۈن بىرىنچى قېتىم ئىچمىلىك مەجلىسى!... دىققەت قىلىڭ، مەجلىستە پەۋقۇلئاددە بىر ھاياجان ھۆكۈمران! بېشىغا قىزىل ئوتىغاتلىق چوڭ سەللە ئورنىغان، ساقلى خېنە بىلەن بويىپ قىزارتىلغان قۇش بۇرۇنلۇق ئەلچى بابىرغا زوق بىلەن تىكىلدى.

بابىر قولدىكى قەدەھنى ئۇچۇپ كېتىشى ياكى چوقۇۋېلىشى مۇمكىن بولغان يات بىر قۇشتەك ئاۋايلاپ تۇتۇپ تۇراتتى. ئادەم-لەر ئۇنىڭ سۆزىنى كۈتۈۋاتقانلىقىنى سېزىپ، ئاۋازىنى رۇسلاپ سۆزلەشكە باشلىدى:

— ئالى زاتلار ئولتۇرغان سورۇندا، خۇشال كۈنلەردە ئۈزۈم سۈيىدىن ھالال ۋە پاكىز قىلىپ تەييارلانغان مەينى ئىچىش ئاتا-بوۋىلىرىمىزدىن قالغان ئادەتتۇر. ھاياتىمىزدا شادلىقتىن كۆرە غەم-غۇسسە كۆپرەك بولدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ھازىرغىچە ئىچمىلىك مەجلىسىگە مەيلىمىز بولمىدى. ھىراتتا بەدىئۇز زامان مرزا بىلەن مۇزەپپەر مىرزىدەك تاجدار قېرىنداشلىرىمىز بىز ئۈچۈن كاتتا بەزىمىلەر ئۇيۇشتۇرۇپ مەي تەكلىپ قىلغانلىقى مەجلىس ئەھلىگە مەلۇم بولسا كېرەك. شۇ چاغدىمۇ بىز ئۆزرە ئېيتىپ، ئىچمىلىكتىن ئۆزىمىزنى تارتقاندۇق، چۈنكى ئۇ مەزگىللەردە مەي ئىچىپ خۇرسەندچىلىك قىلغۇدەك شادىمان ئەمەس ئىدۇق. تەڭرىم بىزنى

شاد - خۇرام كۈنلەرگە مانا ئەمدى يەتكۈزدى. بىز بۇ بەختلىك كۈنلەرگە شاھ ئىسمائىل ھەزرەتلىرىنىڭ شاراپىتى بىلەن يېتىشتۇق. بۈگۈنكى شاد - خۇراملىقنى بىزگە ئالىي مېھمانىمىز مۇھەممەدجان ئىشىك ئاغاسى جانابلىرى كەلتۈردى! شۇنىڭ ئۈچۈن بىزنىڭ بىرىنچى ئىچىملىك مەجلىسىمىز شاھ ئىسمائىل ھەزرەتلىرىگە چەكسىز ئىشەنچ ۋە ئېھتىراملىرىمىزدىن كىچىك بىر نىشانە بولسۇن! بىرىنچى قەدىمىز بولسا شاھنىڭ مۆتىۋەر ئەلچىسى مۇھەممەدجان ئىشىك ئاغاسى جانابلىرىغا يۈكسەك ھۆرمىتىمىزنىڭ ئىسپاتى بولسۇن!

بۇ سۆزلەردىن كۆڭلى ئېرىپ، چوڭقۇر كۆزلىرى چاقناپ كەتكەن ئەلچى ئورنىدىن تۇرۇپ، بابىرىغا ئېگىلىپ تەزىم قىلدى. كېيىن جايىغا ئولتۇرۇپ، قولىدىكى ئىچىملىكنى ئاخىرغىچە سۈمۈردى.

پەستە ئولتۇرغان سازەندىلەر "سەرۋان نەما" كۈيىگە چېلىشقا باشلىدى. داستىخانغا كېيىك ۋە كەكلىك كاۋاپلىرى تارتىلدى. ئەڭ مەزىلىك تاماقلار ئارىسىدا يەنە ئىككى - ئۈچ قېتىم مەي ئىچىلدى. ئادەملەر ئەمدى ئۆزلىرىنى بايقىدىن خېلىلا ئەركىن سېزىشكە باشلىدى. ئويۇن - كۈلكە ئەۋجىگە چىقتى. خۇشال، شوخ كۈيىلەر كەينىدىن يەنە قوشاقلار ئېيتىلدى. ئاخىرى، سۆز نۆۋىتى شاھ ئەلچىسىگە يېقىنلاشتى. شۇ چاغدا مۇھەممەدجان ئىشىك ئاغاسى يېنىدىكى مۇلازىمىغا بىرنەرسە دەپ پىچىرلىدى. مۇلازىم بېشىنى لىڭشىتىپ، يان ئىشىكتىن چىقىپ كەتتى - دە، نۆۋەتتىكى يېقىملىق كۈي تۈگىگەن پەيتتە ئۈستىگە بىرنەچچە قەۋەت ئاق يىپەك يېپىلغان قانداقتۇر سوۋغىنى ئالتۇن پەتنۇسقا سېلىپ كۆتۈرۈپ كىردى.

مۇھەممەدجان ئىشىك ئاغاسى شاھ ئىسمائىلنىڭ بابىرىغا ئەۋەت - كەن مەكتۇپىنى ۋە ئالتۇن - كۈمۈش ئىنئاملارنى كۈندۈزى تاپشۇر -

غانىدى. "ئەمدى بۇ يەنە نېمىكىن؟" دەپ ئولتۇرغانلارنىڭ ھەممىسى ئالتۇن پەتنۇسقا تىكىلىپ قالدى. ئومۇمىي جىملىق ئىچىدە قىزىل باش بەگ پەتنۇستىكى سوۋغا بىلەن بابىرنىڭ ئۇدۇلىغا تەزىم قىلىپ كەلدى. بابىرغا يېقىن ئولتۇرغان مۇھەممەدجان ئىشىك ئاغاسى ئورنىدىن تۇرۇپ سۆز باشلىدى:

— سۇلتان زاھىرىددىن مۇھەممەد بابىر باھادىر ھەزرەتلىرىنىڭ ساھىبى زامان شاھ ئىسمائىل ھەزرەتلىرىگە ئىنتايىن يۈكسەك، ئىنتايىن سەممىي ھۆرمىتى بارلىقىغا ھازىر بىزنىڭ ئىشەنچىمىز كامىل بولدى. شۇ سەۋەبتىن شاھ ئىسمائىل ھەزرەتلىرى ئەۋەتكەن مۇقەددەس ئىنئامنى بابىر پادىشاھ ھەزرەتلىرىگە تاپشۇرۇشۇمغا ئىجازەت قىلغايىسىلەر!

ئەلچى ئالتۇن پەتنۇستىكى سوۋغىنىڭ ئۈستىدىكى يىپەك پەردىنى ئالدى. بابىر ياقۇت ۋە دۇر بىلەن بېزەلگەن نەپىس ئاق يىپەك سەللىنى كۆردى. سەللىنىڭ ئۈستىگە ئون ئىككى ئىمامنىڭ قېنىنى ئەسلىتىدىغان قىزىل ئوتىغات قاداپ قويۇلغانىدى. سەللە خىللا چوڭ، بابىر سەللىنىڭ يۆگەملىرىنىڭ سانىمۇ شەھىد بولغان ئىماملاردەك ئون ئىككى ئېكەنلىكىنى پەرەز قىلىپ بىلدى. شىئەلەرنىڭ ئېتىقادىغا بىنائەن، بۇ يۆگەملەرنىڭ ھەربىرى بىر ئىمامنىڭ روھى ئۈچۈن مۇقەددەس ماكان ئىدى.

ئىچكەن ئىچىملىكتىن يۈزى قىزىرىپ، كۆزلىرى چاقىناپ تۇرغان بابىر ئۆزىنىڭ مەنسەپدارلىرى ئارىسىدا پىچىر-پىچىر باشلانغىنىنى بايقىدى. دە، كۈلۈمسىرەپ قاسىمبەگ تەرەپكە قارىدى. ئەمما قاسىمبەگ ۋە ئۇنىڭ نېرىسىدا ئولتۇرغان خوجا خەلىفە ناملىق شەيخۇلئىسلام ئالتۇن پەتنۇستىكى دەستارغا يىرگىنىپ ۋە ھەتتا

قورقۇپ قارىماقتا ئىدى.

چۈنكى بابىرنىڭ ئۆزىمۇ، قاسىمبەگمۇ، زىياپەتتە ئولتۇرغان باشقا سۈننىي مەنسەپدارلارمۇ، مۇلازىملارمۇ چاھارىيارلارنىڭ ھۈرمىتى ئۈچۈن باشلىرىغا تۆت يۆگەم قىلىنغان سەللە ئورايىتى. كىچىكلىكىدىن ئالاتائالاغا، پەيغەمبەر ۋە چاھارىيارلارغا چەكسىز ئىشەنچ ۋە ئېتىقاد روھىدا تەربىيەلەنگەن ئادەملەر باشلىرىدىكى سەللىرىنىڭ تۆت ئورامىدا چاھارىيارنىڭ روھى ياشايدۇ، دەپ ئىشىنىتتى. شۇ ئەلەرشۇ چاھارىيارلارنىڭ ئۈچىنى تەن ئالماي ھاقا-رەت قىلىشاتتى، ئۇلارنىڭ ئون ئىككى ئوراملىق سەللىسى بولسا ئەبۇبەكر، ئۆمەر ۋە ئوسمانلارنىڭ ئەۋلادلىرىغا قارشى كۈرەشكەن شۇ ئىماملىرىنى ئۇلۇغلايتتى.

شۇ ئەللىكى مۇقەددەس چاھارىيارلاردىن يۈز ئۆرۈش، دىندىن چىقىپ، رافىزى بولۇش دەپ ئۆگەنگەن قېرى قاسىمبەگكە ئالتۇن پەتنۇستىكى سەللىنىڭ بىر خىل پارقىرىغان يىپىكى يىلان تېرىسىنىڭ پارقىرىشىدەك كۆرۈندى. قاسىمبەگنىڭ نەزىرىدە، سەللىگە قادالغان ياقۇتلارنىڭ چوغدەك يېنىشى زەھەرلىك يىلاننىڭ قانغا تولغان قىزغۇچ كۆزلىرىگە ئوخشايتتى.

مۇھەممەدجان ئىشىك ئاغاسى بابىرغا يەنە بىر قېتىم تەزىم قىلدى. دە، شاھ ئىسمائىل شەخسەن ئۆزى ئەۋەتكەن شۇ مۇقەددەس سەللىنى قولغا ئېلىپ بېشىغا كىيىشىنى ئۇنىڭدىن ئىلتىماس قىلىشقا باشلىدى.

ئونلاپ كۆزلەر بابىرغا "قانداق قىلىدىكىن" دەپ تىكىلدى. قاسىمبەگ خوجا خەلىفىگە ئەندىشە بىلەن پىچىرلاپ:
 — ھىيلە — مىكر بىلەن ھەزرىتىمنى شۇ مەزھىپىگە ئۆتكۈزمەك.

چىمۇ؟ — دېگىنى بابىرنىڭ قۇلىقىغا چېلىندى.

بابىر ئەگەر شۇ سەللىنى بېشىغا كىيسە شىئە مەزھىپىگە ئۆتكەندەك كۆرۈنۈشى مۇمكىنلىكىنى ئەمدى بايقىدى. ئۇ ئىچكەن ئىچىملىكتىن خېلىلا كەيپ بولغانىدى. ھازىر ۋەزىيەت ئۇنىڭغا قاسىمبەگنىڭ قورققىنىدەك ۋەھىملىك تۇيۇلمايتتى. چاھارىيارلارمۇ، ئون ئىككى ئىماممۇ بابىر ئۈچۈن بۇنىڭدىن توققۇز ئەسىر بۇرۇن ئۆتكەن تارىخىي شەخىسلەر ئىدى. ئۇزاق ئۆتمۈشكە ئايلانغان قانلىق دۈشمەنلىكنى بۈگۈن داۋاملاشتۇرۇش كىمگە لازىم؟

قىزىل باش بەگ ھامان بابىرنىڭ ئۇدۇلىدا تىز پۈكۈپ، ئالتۇن پەتنۇستىكى سەللىنى ئۇنىڭغا تۇتۇپ تۇرۇپتۇ. شاھ ئەلچىسى ئۇنىڭغا ئىلتىماس نەزىرى بىلەن تەزىم قىلىپ تۇرۇپتۇ. ئۇلار ئارقىلىق شاھ ئىسمائىل گويا بابىرغا ياردەم قولىنى سوزۇپ تۇرۇپتۇ. بابىر بۇ قولىنى قايتۇرسا، شاھ بىلەن ئارىنى ئۈزۈش كېرەك بولىدۇ. كېيىن شەيبانىزادىلەر شاھ بىلەن ئىتتىپاق تۈزىدۇ. دە، بابىرنىڭ ۋەتەنگە قايتىدىغان يوللىرىنى يەنە ئېتىدۇ. بابىر بولسا ھازىر پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن ۋەتەنگە قايتىشنى خالايدۇ. بۇ ئارزۇسى يولىدا تاغ كەلسە غاجىلاپ، سۇ كەلسە سۈمۈرۈپ ئۆتمەكچى بولىدۇ.

بابىر ئەلچىگە مۇلايىم كۆز تاشلاپ:

— شاھ ئىسمائىل ھەزرەتلىرىنىڭ ئىنئامى بىز ئۈچۈن ناھايىتىمۇ

ئەزىز، — دېدى ۋە پەتنۇستىكى سەللىگە قول سوزماقچى بولدى.

شۇ چاغدا قاسىمبەگ ئاغزىنى ئۇنىڭ قۇلىقىغا يېقىنلاشتۇرۇپ،

ئېھتىيات بىلەن پىچىرلىدى:

— ھەزرىتىم، ھەرگىز بېشىڭىزغا كىيمەڭ! ھەرگىز!

بۇ سۆزلەر ئەلچىگەمۇ ئاڭلاندى ۋە ئۇنى رەنجىتكىنى ئوزايى

ئۆزگىرىپ كەتكەنلىكىدىن سېزىلدى.
 سۇ قويۇۋەتكەندەك جىمجىتلىقتا بابىر مۇھەممەدجان ئىشك ئاغا-
 سىغا مۇلايىم كۈلۈمسىرەپ قارىدى:
 — ئالىي مېھمانىمىز ئىمامىيە ① مەزھىپىدىندۇر، شۇنداقمۇ؟
 ئەلچى تەستىق مەنىسىدە بېشىنى لىگىشتى. بابىر يەنە شۇنداق
 مۇلايىملىق بىلەن سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:
 — ئىمامىيەلەرمۇ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۈممەتلىرىمۇ؟
 — ئەلەمدۇللەللا! — دەپ ئەلچى دەرھال كەلمە شاھادەتنى
 ئوقۇدى.

شۇنىڭدىن كېيىن بابىر قاسىمبەگ تەرەپكە ئۆرۈلدى:
 — سىزمۇ مۇھەممەد ئۈممىتىمۇ جانابى ئەمىرۇل ئۆمەررا؟
 قاسىمبەگمۇ كەلمە شاھادەتنى ئوقۇدى. — دە، ئاخىردا:
 — ھەزرىتىم، سىزنى ئىلاھىم پاك چاھارىلار قوللاپ- قۇۋۋەت-
 لىسۇن! — دەپ قوشۇپ قويدى.
 چاھارىلار تىلغا ئېلىنىشى بىلەن ئەلچىنىڭ رەڭگى ئۆچۈپ،
 لېۋى ئەسەبىيلەرچە مىدىرلەدى.
 — جانابىي مۇھەممەدجان ئىشك ئاغاسى! — دېدى بابىر چاپ-
 سان، — قۇرئانىي شېرىفتە ئېيتىلغانكى "كۈللى مۇسلىمىنە ئىخۋەتۇن".
 يەنى، بارلىق مۇسۇلمانلار ئاكا- ئۇكىلاردۇر. بىز ھەممىمىز بىر
 دىندىمىز. دېمەك، ھەممىمىز ئاكا- ئۇكىلاردەك يېقىن بولۇشىمىز
 كېرەك. بىز سىزنىڭ مۇسۇلمانلىق ئېتىقادىڭىزنى ھۈرمەت قىلغىنىمىز-
 دەك، سىزمۇ بىزنىڭ، — دەپ بابىر ئىككى قولىنى يېپىپ، بارلىق

① ئىمامىيە — شىئە مەزھىپىنىڭ رەسمىي نامى.

بەگ ۋە مۇلازىملارنى كۆرسەتتى، — مۇسۇلمانلىق ئېتىقادىمىزنى
ھۆرمەت قىلىشىز دەپ ئىشىنىمىز.

ئەلچى ئەمدى بىر ئاز يۇمشاپ ئۈستى — ئۈستىگە باش لىغىشتى؛
— مۇشۇ مۇقەددەس سوۋغىمۇ بىزنىڭ سىلەرگە بۈيۈك ئېھتىرا-
مىمىزنىڭ ئالامىتىدۇر!

بابىر ئەمدى قاسىمبەگكە يۈزلەندى:

— ھەزرىتى ئەلىنى سىز ۋە بىز ھەمىشە بېشىمىزغا ئېلىپ
يۈرىمىز، شۇنداقمۇ؟

قاسىمبەگ سەللىسىدىكى تۆت ئورامنىڭ بىرى ھەزرىتى ئەلىنىڭ
روھىغا ماكان ئىكەنلىكىنى ئويلاپ، قولىنى كۆكسىگە قويدى:
— شۇنداق ھەزرىتىم.

— مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ يېگانە پەرزەنتى بولغان بۇۋى
پاتىمە بىز ئۈچۈنمۇ مۇقەددەس ۋالىدىدۇر، شۇنداقمۇ؟
— شۇنداق ھەزرىتىم!

— شۇنداق بولسا، ھەزرىتى ئەلى بىلەن بۇۋى پاتىمەنىڭ
ئەزىز ئەۋلادلىرى بولغان ئىماملارنى بىزمۇ ئىززەتلىسەك، مۇسۇل-
مانچىلىققا توغرا كېلەمدۇ، يوقمۇ؟

بايا بابىرغا جان كۆيدۈرۈپ ھېلىقى سۆزنى ئۇنىڭ قۇلىقىغا
پېچىرلىغان قاسىمبەگ پادىشاھنى نىيىتىدىن قايتۇرالماسلىقىنى، شاھ-
نىڭ بۇ مەخسۇس سوۋغىسىنى بابىرنىڭ قوبۇل قىلماي ئىلاجى
يوقلۇقىنى ئەمدى سەزدى. ئۇ كۆپچىلىكنىڭ ئالدىدا بابىرغا تەن
بەرگەندەك بولۇپ، ئەسلىدە ئۇنى ياقلىغۇسى كېلىپ باش ئەگدى:
— پادىشاھ ھەزرىتلىرى سىز ھەقىقىي قۇلىڭىزنى ئەدەپسىز-

لىكىم ئۈچۈن ئەپۇ قىلىڭ!

بابىر قاسىمبەگكە مەنۇن كۆز يۈگۈرۈتۈپ:

— ئۆزىڭىز ماقۇل، — دېدى. كېيىن سەللە سېلىنغان ئېغىر پەتنۇسنى تۇتۇپ تۇرىۋېرىپ قوللىرى تېلىپ كەتكەن قىزىل باش بەگ تەرەپكە ئۆرۈلدى. بابىر سەللىنى دادىل بىر ھەرىكەت بىلەن ئىككى قوللاپ پەتنۇستىن ئالغاندا ئۇنىڭ ئونلاپ بەگ ۋە مۇلازىمەتلىرى ۋەھىمە بىلەن: "ۋاھ!" دەۋىتىشتى. بابىر سەللىنى قولىدا تۇتقان ھالدا:

— شاھ ئىسمائىل ھەزرەتلىرى ئۆزىنىڭ مۇبارەك قولى بىلەن ئەۋەتكەن بۇ سوۋغىنى بىز كۆزىمىزگە سۈرىمىز! دېدى. دە، سەللىنى كۆزىگە ۋە پېشانىسىگە تەگكۈزۈپ ئالدى.

مۇھەممەد ئىشىك ئاغاسىنىڭ يۈزى خۇشاللىقتىن چاقناپ كەتتى:

— مېننەتدارمەن، پادىشاھ ھەزرەتلىرى، مېننەتدارمەن!

لېكىن بابىرنىڭ بەگ ۋە مۇلازىملىرى ئارىسىدا، خۇسۇسەن، يېقىندا ئۇنىڭغا كېلىپ قوشۇلغان موغۇل بەگلىرى ئارىسىدا ھەيرانلىق، قورقۇش ۋە رەنجىش ئاھاڭلىرىدا بىر خىل شاۋ-شۈۋ ئاڭلاندى.

بۇ شاۋ-شۈۋدىن قاسىمبەگنىڭ رەڭگى ئاقىرىپ كەتتى. مۇھەممەدجان ئىشىك ئاغاسى بولسا بابىرنى شۇ مەزھىپىگە ئۆتكۈزۈپ، چوڭ غەلبىگە ئېرىشكەندەك خۇشاللىنىپ سۆزلىدى:

— پادىشاھ ھەزرەتلىرى، بىز ئۈمىد قىلىمىزكى، سىز شاھ ھەزرەتلىرىنىڭ بۈيۈك مەدەتلىرى بىلەن يەنە سەمەرقەند تەختىگە چىققىنىڭىزدا ئەزىز بېشىڭىزدا شۇ مۇقەددەس سەللىنى كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولارمىز!

— تەڭرى بىزنى سىز ئېيتقان بەختىيار كۈنىگە يەتكۈزسە، بۇ

سەللنى تاج ئورنىدا كىيىمىز. شاھ ئىسمائىل ھەزرەتلىرىگە مۇشۇ
ئەھدىمىزنى بېرىپ ئېيتقايسىز!

بۇ سۆزلەردىن كېيىن موغۇل بەگلىرى ئارىسىدىكى ئەسەبىي
شاۋ-شۇۋلار يەنە كۈچەيدى. شاھ ئەلچىسى بولسا بابىرنىڭ دادىلى
ئادەم ئىكەنلىكىگە، شاھ ئىسمائىل بىلەن مۇستەھكەم ئىتتىپاق تۈزۈش
ئۈچۈن سۈننىيەپەرەس بەگلىرىنىڭ ھەرقانداق قارشىلىقلىرىنى
يېڭىپ ئۆتۈشى مۇمكىنلىكىگە ئەمدى ئىشەندى.

مانا شۇ ئىشەنچ بابىرنىڭ شاھ ئەلچىسى بىلەن ئەتىسى كۈنى
ئېلىپ بارغان مۇزاكىرىلىرىنى خېلى يەڭگىللەشتۈردى.

شاھ ئىسمائىلنىڭ بابىر بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈشتىن مەقسىتى،
ماۋەرائۇننەھرگە ئۇنىڭ بىلەن بىللە قوشۇن تارتىپ بېرىش ۋە
شەيبانىيىزادىلەرنى بىرلىكتە تارمار قىلىش ئىدى. بابىر شەيبانىيى-
زادىلەر ئۈستىدىن غەلبە قىلىشنى ھەرقانچە خالىسىمۇ، ماۋەرا-
ئۇننەھرگە ئۆز قوشۇنى بىلەن مۇستەقىل كىرىپ بېرىشنى ئويلايتتى.
چۈنكى ئەگەر ئۇ ئاساسىي غەلبىنى ئۆزى مۇستەقىل قولغا كىرگۈز-
مىسە، ۋەتىنىگە ئابروي بىلەن قايتالماسلىقىنى، دۈشمەنلىرى ئۇنىڭغا
”شاھ ئىسمائىلنىڭ نەيزىسىگە مىنىپ كىرىپ كەلدى!“ دەپ تاپا-
تەنە قىلىشىنى سېزىپ تۇراتتى.

بابىر شاھ ئىسمائىلنىڭ مەرۋدە ئېرىشكەن غەلبىسى يېتەرلىك
ئىكەنلىكىنى، ئەمدى ئۇلارنىڭ دەم ئېلىشى كېرەكلىكىنى، شەيبانىيى-
زادىلەرنى ھىساردىن، ئاندىن سەمەرقەندتىن قوغداپ چىقىرىشنى
ئەمدى بابىرنىڭ زىممىسىگە ئېلىشى كېرەكلىكىنى ئەلچىگە قايتا-قايتا
ئېيتىپ باقتى. لېكىن شاھ ئىسمائىلمۇ سەمەرقەندگە ئىنتىلمەكتە
ئىدى. ئەگەر ئۇنىڭ بۇ ئىنتىلىشى ئەمەلگە ئاشمىسا، بابىر بىلەن

ئىتتىپاق تۈزۈشنىڭ ئەھمىيىتى قالمايتتى. ئەلچىنىڭ سۆزىدىن بۇنى سەزگەن بابىر مۇزاكىرىنى باشقا يۆنىلىشكە بۇرىدى.

شاھ ئىسمائىلنىڭ ئەسكەرلىرى تاغ يوللىرىدا قىيىنلىپ، مىڭلاپ چاقىرىم ئارتۇق يول يۈرۈپ، قۇندۇز ۋە ھىسارغا كېلىپ يۈرۈشنىڭ نېمە ھاجىتى؟ شاھ قوشۇنى كارۋان يولى بىلەن تېرىمىز ۋە بايسۇن ئارقىلىق سەمەرقەندكە قاراپ ئاتلانسۇن. بابىر بولسا ھازىر ھىسارغا يېقىن تۇرۇپتۇ. بىر ھۇجۇم بىلەن ھىسارنى كۆچمەنچى سۇلتانلار قولىدىن تارتىپ ئېلىشقا كۈچى يېتىدۇ. كېيىن ئۇ سەمەرقەندكە جەنۇب تەرەپتىن يول ئاچىدۇ ۋە شاھ ئىسمائىلنىڭ قوشۇنى بىلەن شەھەرسەبىز، قارشى ئەتراپلىرىدا ئۇچرىشىدۇ.

مەنتىقە جەھەتتىن ئاساسلىق بولغان بۇ پىكىرگە شاھ ئەلچىسى ئېتىراز بىلدۈرمىدى ۋە بابىرنىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلدى.

4

بابىر ئەلچى بىلەن تۈزگەن بۇ پۈتۈمنى شاھ ئىسمائىلنىڭ تەستىقىدىن ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن مىرزاخاننى تەبرىزگە ۋەكىل قىلىپ ئەۋەتتى - دە، ئۆزى ھىندىقۇش تېغىنىڭ غەربىي شىمال ئېتەكلىرىگە توپلانغان قوشۇنلىرىنى جەڭگە تەييارلاشقا باشلىدى.

باھار ئاخىرلىشىپ قالغان كۈنلەرنىڭ بىرىدە بابىر قاسمبېگ بىلەن ئېدىر يولىدىن موغۇل بەگلىرىنىڭ قارارگاھلىرىغا ئاتلىق كېتىۋاتاتتى. شۇ چاغدا قاسمبېگ بابىرنى يولىدىن چەتكە رەك باشلاپ چىقىپ، بىر شۇم خەۋەرنى ئېيتتى.

شاھ ئىسمائىل ئەۋەتكەن شىئە سەللىسىنى بابىر كۆزىگە سۈرۈپ، ئەلچىگە قاتتىق ۋەدىلەرنى بەرگىنىدىن موغۇل بەگلىرى قاتتىق

رەنجىگە نىمىش، ئۇنى «چاھارىارلاردىن ۋاز كېچىپ، ئىمامىيە مەزھىپىگە ئۆتتى» دەپ پىتىنە - ئىغۋا ئۇيۇشتۇرغانىمىش. بۇنىڭدىن تۆت - بەش يىل بۇرۇن كابۇلدا ئەگۈسەلىم، شىرقۇلى دېگەن موغۇل بەگلىرى بابىرغا سۇيىقەست قىلماقچى بولغان مەزگىللىرىدە قولغا چۈشكەن، بابىر ئۇلارنى يېقىن تەرەپدارلىرى بىلەن بىللە قەتل قىلدۇرغانىدى. شەيبانىزادىلەردىن ئاينىپ، يېقىندا بابىرغا كېلىپ قوشۇلغان موغۇل بەگلىرىنىڭ ئارىسىدا ئاشۇ ئۆلتۈرۈلگەنلەرنىڭ ئۇرۇقداشلىرى بار ئىكەن، ئۇلار ئۆچ ساقلاپ يۈرگەنىكەن. ئەمدى شۇ بەگلەر يوشۇرۇن تىل بىرىكتۈرۈپ، بابىرنى قۇندۇزدا ئۆلتۈرمەكچى ياكى كابۇلغا قوغلىۋەتمەكچىمىش. ئۇنىڭ ئورنىغا بابىرنىڭ قولىدا ئۆسكەن ئانا جەمەت بىر نەۋرە، مەرھۇم ئالىچە خاننىڭ ئون يەتتە ياشلىق ئوغلى سەئىدخاننى تەختكە چىقارماقچىمىش.

— كىملەر شۇنداق قىلماقچى؟ كىملەر؟! — دەپ بابىر غەزەپتىن

تترەپ سورىدى.

قاسىمبەگ كەينىگە ئۆرۈلۈپ قارىدى. مۇلازىم ۋە خاس نەۋكەر - لەر يىراقتا قالغان، ئاۋاز ئۇلارغا ئاڭلانمايدۇ. شۇنداق بولسىمۇ قاسىمبەگ ئاۋازىنى پەسەيتىپ:

— قەمبەر ئەلى سەللاھ، سەئىد ئەلى شەكمە، — دەپ بىرقانچە

پىتىنچىلەرنىڭ ئىسىملىرىنى ئېيتتى.

— ئىپلاسار! قاچانغىچە بۇلار مېنىڭ يەلكەمگە تىغ ئۇرىدۇ؟! ئەنجاندىكى ئەھمەد تەنبەلمۇ شۇ تائىپىدىن ئىدى! بەس! ھەممە -

سىنى تۇتقۇزۇڭ! پارە - پارە قىلىپ، گۆشلىرىنى قۇزغۇنلارغا تاشلىتىمىز.

قاسىمبەگ ئېتىنىڭ تىزگىنىنى تارتىپ، تاغ ئېتەكلىرىدىكى مىڭلاپ ئوتاقلارغا ئەنسىرەش بىلەن كۆز يۈگۈرۈتۈپ چىقتى.

— ھەزرىتىم قاراڭ، بۇلار ناھايىتى كۆپ، نەۋكەرلىرى بىلەن يىگىرمە مىڭ!

كۆپ ئەسىردىن بۇيان ماۋەرائۇننەھردە ياشايدىغان، تۈركىي تىلدا سۆزلىشىدىغان، مۇسۇلمان دىنىنى قوبۇل قىلىپ، ئۇنىڭ خۇراپاتلىقىغا قاتتىق بېرىلگەن بۇ موغۇل بەگلىرى ۋە نەۋكەرلىرىنىڭ كەسپى ھەربىي ئىش ئىدى. قايسى پادىشاھ تەمىناتىنى كۆپرەك بەرسە، قايسى جەڭدىن ئولجا ياخشىراق چۈشكەن بولسا، بۇلارنىڭ كۆپچىلىكىنى ئاشۇ پادىشاھ ۋە ئاشۇ جەڭ ئۆزىگە جەلپ قىلاتتى. خىسراۋشاھ خىزمىتىدىن شەيبانىخانغا ئۆتكەن، ئۇنىڭ مەغلۇبىيىتىدىن كېيىن بابىرغا كېلىپ قوشۇلغان بۇ ياللانغان ئەسكەرلەر تۇراقسىزلىققا ئۆگەنگەندى.

ئەگەر بابىر پىتىنچى بەگلەرنى تۇتقۇزۇپ جازالايدىغان بولسا، ئۇلارنىڭ ئۇرۇق-ئايماقلىرى ئاغرىنىپ قېلىشى، كېيىن قەست ئېلىشنىڭ كويىغا چۈشۈشى ئېنىق ئىدى. ئەگەر ئىچكى ئۇرۇش باشلىنىپ كەتسە، كېيىن بابىر شەيبانىزادىلەر ئالدىدا زەئىپلىشىپ، يېڭىلىشى مۇقەررەر ئىدى.

بابىر شۇنى ئويلىغاندا قەلبىدىكى غەزەپ ئورنىنى ئېغىر ئەنسىزلىك تۇيغۇسى ئىگىلىدى.

— داۋاملىق ئىنساپ ۋە ئىمانغا خىلاپ خىيانەتلەر شۇ موغۇل بەگلىرىدىن سادىر بولىدۇ! يەنە بۇلار دىن ۋە مەزھەپنى ھىمايە قىلماقچىمۇ؟! —

— پۈتۈن جاھالەت مانا شۇنداق نادانلاردىن چىقىدۇ. دە،

ھەزرىتىم! قۇلىڭىز ئەنە ئاشۇ جاھلارنىڭ كەيپىياتىنى سېزىپ،
سەللىنى ئالماڭ، دېگەندىم.

— لېكىن ئالماي ئىلاجىم بارمىدى؟

— ياق ئەمدى، ھەزرىتىم، سىز مۇتلەق توغرا قىلىدىڭىز!
ئەمدى بۇنى ھەممىسىگە ياخشىلاپ ئۇقتۇرۇش كېرەك. موغۇللارنىڭ
ئارىسىدىمۇ ياخشىلار بار، پىتىنە تەييارلاۋاتقانلىقىنى ماڭا موغۇل
ئەۋلادىدىن چىققان تاغىڭىزنىڭ بالىسى سەئىدخاننىڭ ئۆزى كېلىپ
ئېيتتى. "ھەزرىتىمدىن ئىلتىماس قىلىڭ، ئىلاجى بولسا مېنى
ئەنجانغا ئەۋەتسۇن"، دېدى.

— لېكىن سەئىدخان... بەرگەن تۈزىمىزنى ئاقلاپتۇ... دۇرۇس!
— باشقا ئىنساپلىق موغۇللارمۇ كۆپ، ھەزرىتىم. سىز بىر تۈركۈم
يامان بەگلەرنىڭ پىتىنىسىدىن كۆپ مەيۈسلەنمەڭ. پېقىر چارىسىنى
ئويلاپ قويدۇم.

— خوش قانداق؟

— سەئىدخان سىزگە ساداقىتىنى ئىسپات قىلدى. ئۇنى خان
قىلىپ كۆتۈرمەكچى بولغان بەش-ئالتە پىتىنچى بەگلەرگە بىر-
ئىككى مىڭ نەۋكىرى بىلەن رۇخسەت بېرىلدى. "بېرىڭلار، ئەنجاننى
شەيبانىزادىلەردىن ھىمايە قىلىۋېلىڭلار!" دەيلى ۋە ھەممىسىنى
قاراتىڭىز ئارقىلىق ماڭدۇرۇۋېتەيلى. شۇنىڭ بىلەن بىزمۇ پىتىنچە-
لەردىن قۇتۇلىمىز، ئۇلارمۇ خالىغان خانلىرىنىڭ خىزمىتىگە ئۆتۈپ
تىنچىدۇ.

— قالغانلىرى يەنە بىر كۈنى خىيانەت يولىغا ئۆتسچۇ؟

— قالغانلىرى بىلەن كېيىن مەن ئۆزۈم ئايرىم-ئايرىم سۆز-
لىشىپ چىقىمەن. "پادىشاھتىن گۇناھىڭلارنى سورىۋالدىم، بىر قېتىم

ئارىغا كىردىم، ئىككىنچى قېتىم كىرمەسمەن" دەپ چۈشەندۈرىمەن. بۇمۇ كۇپايە قىلمىسا، گۇمانلىقراقلىرىنىڭ كەينىگە زېرەك مەخپىي خادىملاردىن قويۇپ قويغانمەن. ئەگەر يەنە بۇزۇقلۇق قىلىشسا ئۇ چاغدا تۇتۇپ ئەكىلىمەن، كېيىن خالىغىنىڭىزچە جازا بېرىرسىز!

* * *

ئاخىر، بارلىق پىلانلار سۆزلەشكەن بويىچە ئەمەلگە ئاشتى، بابىرنىڭ موغۇللار بىلەن بىرلىكتە يېڭىرمە بەش مىڭدىن ئاشىدىغان قوشۇنى ياز كۈنلىرىدە ئامۇ دەريانىڭ پەنج دەپ ئاتىلىدىغان يۇقىرىقى ئېقىنىدىن ئۆتۈپ، كۇلاب ئارقىلىق ۋەخش ۋادىسىغا يۈرۈپ كەتتى. شەيبانىزادىلەر شاھ ئىسمائىل قوشۇنىنىڭ تېرىمىز تەرىپىدىن كېلىۋاتقىنىنى، ئۇلار بابىرنىڭ ئەسكەرلىرى بىلەن قوشۇلسا، يېڭىش مۇشكۈل بولۇشىنى بىلەتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار ئەبەيدۇللا سۇلتان باشلىق بىر قىسىم قوشۇنلىرىنى قارشى ۋە سەمەرقەندتە قالدۇرۇپ، ئاساسىي كۈچلىرىنى ھىسارغا يىغىپ كېلىشتى. تۆمۈر سۇلتان، جانىبەگ سۇلتان، ھەمزە سۇلتان ۋە مەمەك سۇلتان باشلىق ئوتتۇز مىڭ ئاتلىق قوشۇن چۆل ۋە ۋادىلاردىن چىقىپ، ئېگىز تاغ ئارىلىقلىرىغا ئالدىراشلىق بىلەن چىقىپ كەلمەكتە ئىدى. ئۇلار بابىرنىڭ قوشۇنىنى ۋەخش دەرياسىدىن ئۆتكۈزمەسلىككە ئىنتىلەتتى.

بىراق يۇقىرىدىن تېزلىكتە چۈشۈپ كېلىۋاتقان بابىر پۈتۈن ئەسكەرلىرى بىلەن ۋەخش بويىغا دۈشمىنىدىن خېلى بالدۇر يېتىپ باردى ۋە پۇلى سەنگىن ① دېگەن كۆۋرۈكتىن ئۆتتى. كېيىن ئادەم

① پۇلى سەنگىن — "تاش كۆۋرۈك"، ھازىرقى نارەك شەھىرىنىڭ يېنىدا

بولغان.

ئايىغى تەگمىگەن تىك قىيا تاشلار ۋە قىستاڭلار ئارىسىدىكى ھەيۋەتلىك دارىنىڭ ئاغزىنى ۋە ھەربىي جەھەتتىن قولايلىق ئېگىزلىكلەرنى ئىگىلىۋالدى. پەستىن يامرىشىپ چىقىپ كەلگەن دۈشمەن قوشۇنى تارىغىنا يول بىلەن دارانىڭ ئىچىگە كىرىشكە جۈرئەت قىلالماي توختىدى.

سۇلتانلار ئات ئۈستىدە تۇرۇپ خېلى مەسلىھەتلەشكەندىن كېيىن تۆمۈر سۇلتان باشلىق ئون مىڭچە ئەسكەر ئېغىزنىڭ ئوڭ تەرىپىگە ئۆتتى. دە، بابىر تۇرغان ئېگىزلىككە كەينىدىن ئايلىنىپ كەلمەكچى بولدى. تۆمۈر سۇلتاننىڭ ئارقىدىن چىقىپ كېلىپ تولغىما ئىشلىتىدۇ. دىغانلىقىنى سەربىپۇل جېڭىدە كۆرگەن بابىر ئۇنىڭ نىيىتىنى پەملەپ قالدى. دەرھال مرزاخان باشلىق ئون مىڭ ئاتلىقنى دۈشمەن ئايلىنىپ ئۆتۈۋاتقان تەرەپكە ماڭدۇردى. ئايلىنىپ ئۆتۈۋاتقانلاردىن كۆرە ئۇدۇل كېتىۋاتقانلار مۆلچەرلەنگەن جايغا چاپسان يەتتى ۋە ئېگىزلىكنىڭ ۋەخش دەرياسىغىچە بېرىپ تاقىلىدىغان ھەممە مۇھىم نۇقتىلىرىنى ئىگىلىۋالدى. ۋەخش تىك قىيالار ئارىسىدىن شۇنداق دەھشەت بىلەن ئاقاتتى، ئۇنىڭ قىرغىقىنى ياقىلاپ ئۆتكىلى بولمايتتى. تۆمۈر سۇلتان ئۇدۇلدىن چىققان ئەسكەرلەرنىڭ سېپىنى يېرىپ ئۆتمەكچى بولۇپ، پېشىنىگىچە جەڭ قىلدى. لېكىن قارشى تەرەپ يۇقىرىدىن تاش يۇمىلىتىپ، ئوق ياغدۇرۇپ، ئۇلارغا يول بەرمىدى.

ئوچۇق چۆللەردە ئۆسكەن، تۈزلەڭ ۋادىلاردا دادىل ھەرىكەت قىلىدىغان سۇلتانلار ھەممە تەرىپى ئېتىكىلىك دارىلار ۋە تىك قىيا تاشلىق تاغلار ئارىسىدا ناھايىتى قىيىنلىق قېلىشتى. ئۇلارنىڭ چۆل ئاتلىرىمۇ تاغدا ياخشى يۈگۈرەلمەيتتى. بەزىلىرى تىك جايدىن

چۈشۈۋاتقاندا تاغدا يۈرۈشكە مۆلچەرلەنمىگەن قۇشقۇن ۋە ئېيىللىرى ئۈزۈلۈپ كېتىپ، ئىگىلىرى ئاتتىن يىقىلىپ چۈشەتتى. شۇنداق يىقىلىپ چۈشكەنلەردىن بىرىنى تۇتۇۋېلىپ، بابىرنىڭ ئالدىغا "تىل" تەرىقىسىدە ئەكەلدى. بابىر "تىل" نى سوراق قىلدۇرۇپ، شەيىيانىيە-زادىلەر ئارىسىدا ئۇلارنىڭ ئەڭ ئىستېداتلىق سەركەردىسى بولغان ئەبەيدۇللا سۇلتان يوقلۇقىنى، باشقىلىرى ياخشىراق ئېلىشىشنىڭ ئېيىنى تاپالماي، چېكىنىشكىمۇ جۈرئەت قىلالماي، ئىككىلىنىپ تۇرغانلىقىنى ئېنىقلىدى.

بابىر دۈشمەن قوشۇنى سەپ تارتىپ تۇرغان پەسلىكنىڭ يېنىدا سۇ يوقلۇقىنى بىلەتتى. ھاۋا ئىسسىق، كۈن بويى سوكۇلداپ يۈرۈپ چارچىغان ئادەملەر ۋە ئاتلار بىردەمدىلا چاڭقاپ، سۇ ئىزدەشكە كىرىشىشى مۇقەررەر. سۇ بولسا دۈشمەن تۇرغان جايدىن بەش-ئالتە چاقىرىم ئارقىدا ئىدى.

كەچ كىرىپ، كۈن پېتىشقا باشلىغاندا بابىر ئادەملىرىگە "بۈگۈن ئەمدى جەڭ بولمىدى، ئەتىنى كۈتىمىز" دېگەندەك قىلىپ، ئېتىدىن چۈشتى. دۆڭلۈكتە بابىرنىڭ يېنىدا تۇرغان مىڭدىن ئارتۇق ئەس-كەرمۇ ئوچۇق-ئاشكارا ئاتتىن چۈشۈشكە باشلىدى.

بۇنى دارانىڭ چېتىدىكى شەيبانىيىزادە سۇلتانلار كۆرۈپ تۇراتتى. لېكىن دارانىڭ ئىچىدە - سۇلتانلارغا كۆرۈنمەيدىغان جايدا بابىرنىڭ ئاساسىي كۈچلىرى ئاتتىن چۈشمەي، سەپ تارتىپ، ھۇجۇمغا تەييارلىنىپ تۇراتتى.

دۆڭلۈكتە تۇرغان بابىرنىڭ ئەتراپىدىكى بارلىق نەۋكەرلىرى بىلەن كەچكى مەزگىلدە ئاتتىن چۈشكىنىنى ۋە نەۋكەرلەر سېپىنى تارقىتىۋەتكىنىنى كۆرگەن سۇلتانلار "بۈگۈن راستتىنلا جەڭ بولمايدۇ"

دەپ ئويلىغان بولۇشسا كېرەك، ئۇلارمۇ سەپلىرىنى بۇزۇپ، بەزىلىرى ئاتلىرىنى يېتەكلىگەن ھالدا كەينىگە بۇرۇلۇشتى ۋە سۇ ئىزدەشكە باشلىدى.

بابىرغا شۇ لازىم ئىدى. ئۇ سەكرەپ ئېتىغا مىندى-دە، دارا ئىچىدە دۈشمەنگە كۆرۈنمەي تەييار تۇرغان بەگ ۋە نەۋكەرلەرگە قاراپ ۋارقىردى:

— دۈشمەنلەر چېكىندى! زەپەر بىزنىڭكى بولىدۇ! قوغلاڭلار!
بۇ بۇيرۇق ئېغىزدىن ئېغىزغا ئۆتۈپ، بىردەمدىلا پۈتۈن سەپلەرگە تارقالدى. "دۈشمەن قاچسا باتۇر كۆپىيىدۇ" دېگەندەك دۈشمەننىڭ چېكىنىشىگە ئىشەنگەن دارادىكى ئەسكەرلەر ئېغىزنىڭ تاشقىرىسىغا شىردەك دادىل ھۇجۇم قىلىپ چىقىشتى. بابىرمۇ قىلىچ يالىڭاچلاپ، دۆڭدىكى بايراقدارلىرى ۋە خاس نەۋكەرلىرى بىلەن پەستكە ئېتىلدى.

شەيبانىزادىلەر دارا ئىچىدىن ۋە دۆڭدىن تاغ كۆچكۈنىدەك ئېتىلىپ چۈشۈپ كېلىۋاتقان ئون بەش مىڭ قوشۇن ئالدىدا ھودۇ-قۇپ قېلىشتى. ئۇلار بۇزۇلغان سەپلىرىنى قايتىدىن رەتلەشكە ئۆلگۈرەلمەي، ۋەھىمە ئىچىدە قېچىشقا چۈشتى.

بۇ قېچىشنى ئوڭ تەرىپىدە مىرزاخان بىلەن ئېلىشۋاتقان تۆمۈر سۇلتاننىڭ ئادەملىرىمۇ كۆردى-دە ئايرىلىپ، قورشاۋغا چۈشۈپ قېلىشتىن قورقۇپ، نېرىدىكى بىر داراغا قاراپ چېكىندى.

بابىر خاس نەۋكەرلىرى بىلەن بىللە دۈشمەننىڭ ئاساسىي كۈچلىرىنى قوغلاپ كېتىۋاتاتتى. گۈگۈم چۈشكەندە ئۇنىڭ مۇھەممەد سۇلتان دولداي دېگەن بېگى ھەمزە سۇلتاننىڭ قوشۇنىنى تارمار قىلىپ، ئۆزىنى ئەسىر ئېلىپ كەلدى. خۇپتەندىن كەچىرەك

خوجاكالان باشلىق نەۋكەرلەر مەھرى سۇلتانىمۇ قولغا چۈشۈرۈپ
كەلدى.

قارىكۆل ۋە ئەنجاندا بولغان نۇرغۇنلىغان قىرغىنلارنىڭ سەۋەپ-
چىلىرى مانا مۇشۇ سۇلتانلار ئىدى. باپىر ئۇلارنى ئۆلۈمگە ھۆكۈم
قىلدى.

5

تىنىق كۆز ئاسمىنىدا ئاق يىپەكتىنمۇ يۇمشاق بۇلۇتلار ئۇچاتتى.
سەمەرقەند باغلىرىدا دانلىق ئانارلار يېتىلگەن، سايۋا ئۈزۈملەر ۋە
رەڭدار ئالمىلارنىڭ ئەڭ شېرىنلىرى قالغان پەيت. شەھەرنىڭ
بارلىق دەرۋازىلىرى ئوچۇق، كىرىش-چىقىش راۋان، ئون كۈندىن
بۇيان سەمەرقەندتە يا قوشۇن يوق، يا ھاكىمىيەت يوق. شەيبانىزادد.
لەر ۋەخىش بويىدا بابىردىن يېڭىلىگىنىدىن كېيىن غۇزار ۋە قارشى
ئەتراپلىرىدا يەنە ئەستايىدىل بىر جەڭ قىلماقچى بولۇپ كۈچ
توپلاپ كۆرۈشتى. بىراق بايسۇن تاغلىرىدىن نېرىدا بابىرنىڭ
قوشۇنىغا شاھ ئىسمائىل ئەۋەتكەن ئوتتۇز مىڭ قىزىل باش ئەسكىرى
كېلىپ قوشۇلغىنى مەلۇم بولغاندىن كېيىن سۇلتانلار ئىككىنچى
قېتىم مەغلۇبىيەتكە ئۇچراشتىن قورقۇشتى-دە، قارشى، بۇخارا ۋە
سەمەرقەندنى جەڭسىز تاشلاپ چىقىشتى. پەقەت ئۇلار دۈشمەنلىرىگە
ئۈزۈق-تۈلۈك قالدۇرماسلىققا تىرىشىپ قوللىرىغا چۈشكەن ھەممە
ئات-ئۇلاغ، مال-ۋاران، ئاشلىق-تۈلۈكنى بۇلاپ ئېلىپ كەتتى.
شۇ مۇناسىۋەت بىلەن كۆچمەنچى قەبىلىلەرنىڭ يەنە بىر تالان-
تاراچىنى بېشىدىن كەچۈرگەن ۋە ئۇلارغا قارشى نەپىستى تولىمۇ
ئاشقان نۇرغۇن ئاھالە ئەمدى پۈتۈن نىجاتىنى بابىردىن كۆتۈپ،

ئۇنىڭ يولىغا ئۈمىد بىلەن كۆز تىكىشكە باشلىدى.

بابىر ئىتتىپاقداشلىرى بىلەن غۇزاردىن قارشىغا، ئۇنىڭدىن بۇخاراغا ئۆتۈپ، بۇ قورغانلارغا ئىشەنچلىك ئادەملىرىنى قويۇپ، ئەمدى سەمەرقەندكە كېلىۋاتاتتى. بۇنىڭدىن خەۋەر تاپقان سەمەرقەندلىكلەر چاررەھە دەرۋازىسىنى، ئۇنىڭغا كىرىدىغان بۇخارا يولىنىڭ ئىككى چېتىنى كەشتىلىك ياپقۇچ، گىلەم ۋە كەشتىلىك زەدىۋاللار بىلەن بېزىدى. يول بويىغا ئونلاپ ۋاقىتلىق دۇكانلار قۇرۇلدى، ھېيت كۈنلىرىدەك سەيلە باشلاندى.

شەھەرنىڭ ئەڭ ئابرويلۇق ئادەملىرىدىن يىگىرمە - ئوتتۇزچىسى قورغان ئاچقۇچلىرى ۋە قىممەت باھالىق سوۋغاتلار بىلەن بابىرنى بىر كۈنلۈك يولدا قارشى ئېلىشتى. ئەتىسى كۈنى بابىر سەپ - سەپ ئاتلىق قوشۇن ئالدىدا مۇلازىملىرى بىلەن سەمەرقەندكە يېقىنلىشىپ- ۋاتقاندا يولىنىڭ ئىككى بويىنى خالايدىق قاپلاپ كەتكىنىنى، ھەممە تەرەپ بايرام تۈسىگە كىرگەنلىكىنى، تام تۆپىلىرىدە، دەرۋازا ئالدىلىرىدا كانايىلار ۋە ناغرىلار چېلىنىۋاتقانلىقىنى كۆردى.

بابىرنىڭ ھىساردىكى غەلبىسى شەرىپىگە يېزىلغان شېئىرىي تارىخلار^①، ئۇنىڭ سەمەرقەندكە كېلىشىنى قۇتۇلۇقلايدىغان قۇرلار خەتتاتلار تەرىپىدىن چوڭ - چوڭ ھەرپلەر بىلەن ئاق يىپەك رەخت - لەرگە يېزىلىپ، يول بويلىرىغا، دۇكان تۆپىلىرىگە، قورغان ئىچىنىڭ كۆزىگە كۆرۈنىدىغان جايلىرىغا ئېسىپ قويۇلغانىدى. بابىر خار - زار بولۇپ چىقىپ كەتكەن ۋەتىنىدە بۇنچىلىك ئىززەت - ئابروي

① شېئىرىي تارىخ - مەخسۇس بىر شېئىرىي ژانىر بولۇپ، ھەرپلىرىدىن ئەبجەد ھېسابى بىلەن مەلۇم يىل ۋە ئاي كېلىپ چىقىدۇ.

بىلەن قارشى ئېلىنىشىنى خىيالغا كەلتۈرمىگەندى. ئۇ قوغدىغۇچى قىسىملىرى بىلەن شەھەرنىڭ مەركىزىي كوچىسىدىن كۆك سارايدا قاراپ ئۆتۈۋاتقاندا ئۇلۇغبەگ مەدرىسىنىڭ ئېگىز پەشتىقى ۋە مۇناردىلىرى ئۈستىدە قوش كانايىلار چېلىپ، ناغرىلارنى سايرىتىپ، شادلىقنى بىلدۈرۈۋاتقان ۋە تەنداشلىرىنى كۆردى. شۇنىڭدا بىردىنلا تېنى غۇزۇلداپ، كۆزىگە ياش كەلدى. يېنىدا كېتىۋاتقان قاسىمبەگكە قاراپ:

— ئىشەنگۈم كەلمەيدۇ، چۈشۈمۈمۇ بۇ، ئوڭۇممۇ؟ — دېدى.

— ئوڭۇڭىز، ھەزرىتىم! ئوڭۇڭىز!

خاس نەۋكەرلەردىن سەل كېيىنرەكتە شاھ ئىسمائىلنىڭ سەللەلىرىگە قىزىل ئوتىغاتلار قادالغان بەگلىرى ئەخمەدبەگ سوپى ئوغلى، شاھرۇھبەگ ئەپشەر، مۇھەممەدجان ئىشىك ئاغاسى ئۆز مۇلازىمەتلىرى بىلەن بىر توپ بولۇپ كېلىۋاتاتتى. ئۇلار ئات ئۈستىدە غالىبلارغا خاس مەغرۇرلۇق بىلەن ئۆتۈشەتتى، يۈزلىرىدىن: "بىز بولمىساق بابىر سەمەرقەندكە قايتىپ باقسۇنچۇ!" دېگەن بىر مەنە ئاڭلىناتتى.

سەمەرقەندلىكلەر بولسا پۈتۈن كانايى - سۇنايلىرىنى بابىرغا قارىتىپ چېلىشاتتى. شاھ ئىسمائىلنىڭ بەگ ۋە نەۋكەرلىرى خالايق ئالدىدىن ئۆتۈشكە باشلىغاندا كانايىلار ۋە ناغرىلار بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى توختاپ قالاتتى. قىزىل باشلارنىڭ شەپقەتسىز ئىشلىرى ۋە شۇ مەزھىپىنى زورلۇق بىلەن تارقىتىش جەھەتتىكى ھەرىكەتلىرى سەمەرقەندكە ناھايىتى ۋەھىملىك ئىغۋالار تەرىقىسىدە يېتىپ كەلگەندى. شەھەرنىڭ سۈننىي ئاھالىسى سەپ - سەپ بولۇپ ئۆتۈۋاتقان قوراللىق شىئەلەرگە ئەنسىرەپ، ياقتۇرماي قارايتتى.

خالا يېقىنىڭ سوغۇق مۇناسىۋىتىدىن قىزىل باش بەگلىرىنىڭ قاپاقلىرى سېلىنىپ باراتتى. بابىرغا كۆرسىتىلىۋاتقان ئىززەت-ئىكراملار ئۇلارنىڭ ئاچچىقىنى كەلتۈرەتتى.

بۇنداق مۇرەككەپ ھالەتلەر قارشى ۋە بۇخارا دېمۇ بولغانىدى. بابىر ۋە تەنداشلىرىنىڭ مېھمان دوستلۇق تۇيغۇسىنى ئويغىتىش ئۈچۈن شۇ كۈنىلا سەمەرقەندنىڭ مەيدان ۋە كوچىلىرىغا چارچى چىقارغۇزۇپ، "شاھ ئىسمائىلنىڭ غازىلىرى بىزنىڭ مۆتىۋەر مېھمانلىرىمىزدۇر!" دەپ ئېلان قىلدۇردى. كېيىن خوشاللىق كۈن مۇناسىۋىتى بىلەن مېھمانلارغا ۋە شەھەر ئاھالىسىگە ئۈچ كۈنگىچە ئاش بېرىشنى بۇيرۇدى.

بابىر ۋە ئۇنىڭ ئادەملىرى بۇنىڭدىن ئون يىل مۇقەددەم قامالدا قېلىپ، ئاچلىقتىن ھېسابسىز مۇشەققەتلەرنى چەككەن بوستانسارايدا، مەھەللە ۋە كوچىلاردا، باغ ۋە سەيلىگاھلاردا يۈزلەپ تونۇرلاردا ئاسياچە نانلار، شىرمەن نانلار، پېتىر توقاچلار، چاۋاتلار يېپىلدى، مىڭلاپ تاۋاقلاردا ئاشلار تارتىلدى، ھېسابسىز كۆپ قويلارنىڭ گۆشلىرىدىن قورداقلار، كاۋاپلار، شورپىلار تەييارلاندى، ئېسىل ئىچىملىكلەرگە تولغان كۈپلەر ئېچىلدى.

بابىر ھەر كۈنى مېھمانلىرى ۋە سۆھبەتداشلىرى بىلەن ئىچىملىك ئىچىپ كۆڭۈل ئاچاتتى. توي-تاماشا ئۈستىگە يەنە تۆت تەرەپتىن خۇش خەۋەرلەر كېلىپ تۇراتتى. ئەنجان، مەرغىلان، ئوش ۋە ئۆزگەنت ھەممىسى كەينى-كەينىدىن شەيبانىزادىلەر ھۆكۈمرانلىقىدىن چىقىپ، بابىر تەرەپكە ئۆتكەنىدى. جەنۇبتا قۇندۇز، كابۇل، غەزنى، بارلىقى ئەمدى بابىرنىڭ باشقۇرۇشىدىكى يېگانە مەملىكەتكە ئايلانغانىدى. ئۇنىڭ نەزىرىدە ھاياتىنىڭ ئەڭ بەختلىك دەۋرى

باشلانغان، بارلىق ئارزۇلىرى ئەمدى كەم - كۈتەسىز ئەمەلگە ئاشۇ -
رۇلۇشى كېرەك ئىدى.

بىراق بۇ بەختنىڭ ئامانەت ۋە ۋاقىتلىق ئىكەنلىكى ئەڭ ئاۋۋال
مەسچىت بىلەن بازاردا بىلىندى.

* * *

سەمەرقەند قورغىنىنىڭ ئاھەننىن دەرۋازىسى يېنىدىكى زور
مەرمر مەسچىتنىڭ تەكشى تاش ياتقۇزۇلغان مەيدانىغا يىگىرمە مىڭ
نامازخان يىغىلغان. بۈگۈنكى جۈمە نامازىدا خۇتبىنىڭ قانداق
ئوقۇلۇشىنى كۆپچىلىك سەمەرقەندلىكلەرنىڭ ئۆز قۇلاقلىرى بىلەن
ئاڭلىغۇسى كېلەتتى. چۈنكى "بابىر پادىشاھ شىئەلەر تەرىپىگە
ئۆتكەنمىش، چاھارىيارلاردىن يۈز ئۆرۈپ، ئون ئىككى ئىمامنى
ئىقرار قىلغانمىش!" دېگەن مىش - مىش گەپلەر كۆپەيگەن، بابىرنى
خۇش بولۇپ قارشى ئالغان سۈننىي مەزھىپىدىكى ئادەملەرنىڭ
بۇ ئىغۋالارغا ئىشەنگۈسى كەلمەيتتى، بىراق ئۇنىڭ دۈشمەنلىرى
ئاھالىنىڭ زىتتە تېگىدىغان مىش - مىش گەپلەرنى بارغانسېرى كۆپ
تارقىتىشاتتى. بۈگۈن جامە مەسچىتىدە ئوقۇلىدىغان خۇتبە بۇ
ئىغۋالارنىڭ قانچىلىك راست، قانچىلىك يالغانلىقىنى ئېنىقلاپ
بېرىشى كېرەك ئىدى. قائىدىگە بىنائەن، خۇتبىگە ياكى چاھار -
يارلارنىڭ نامى، ياكى ئون ئىككى ئىمامنىڭ نامى، ئەلۋەتتە،
قوشۇپ ئوقۇلاتتى. بۇنى بىلىدىغان ئادەملەر جامە مەسچىتىنىڭ
ئىچ - تېشىنى تولدۇرۇۋەتكەنىدى. خۇتبە ئوقۇلۇشىغا بىر سائەت
قالغاندا مەسچىت مەيدانىدا بوش جاي قالمىدى. شۇنىڭدىن كېيىن
ئىشىك ۋە دەرۋازىلار ئالدىدا تۇرغان قوراللىق ساقچىلار ئىچكىرىگە
ھېچكىمنى كىرگۈزمىدى.

بىر چاغدا مەسچىتنىڭ ئارقا ئىشىكىدىن سەدرلەر سۇدۇرى
خوجاخەلىپە، بابىر، قاسىمبەگ ۋە ئۈچ - تۆتچە قىزىل باش بەگلەر
كىرىپ كېلىشتى. بابىر مەسچىتنىڭ ئىچ - تېشىغا ئادەم ھېسابسىز كۆپ
يىغىلغانلىقىنى كۆرۈپ، يۈرىكى بىئارام بولۇپ "جىغ" قىلىپ كەتتى.
بۇ ئادەملەر ئۇنىڭ ھازىر قىلماقچى بولغان قالتىس ئىشى ۋاقتىلىق
بىر چارە ئىكەنلىكىنى چۈشىنەمدىكەن؟ سەمەرقەندكە ئۇنىڭ بىلەن
بىللە كەلگەن ئوتتۇز مىڭ قىزىل باشنى مېھمان قىلىش، ھەر كۈنى
زىياپەت بېرىپ بېقىش ئاسان ئەمەس. ئوتتۇز مىڭ قىزىل باشنىڭ
ئەللىك - ئاتمىش مىڭ ئېتىغىمۇ يەم - خەشەك تېپىپ بېرىش كېرەك
ئىدى. كۆز ئاخىرلىشىپ، قىش يېقىنلاشماقتا. شەيبانىزادىلەر
خەزىنىنى قۇپقۇرۇق قىلىپ، بارلىق زاپاسلارنىمۇ ئېلىپ كەتكەنىدى.
بازاردا نەرخ - ھاۋا كۆتۈرۈلۈپ كېتىپ باراتتى. ئەگەر بابىر
ھازىردىن دىققەت قىلمىسا، قىش ۋە باھاردا خۇددى ئاۋۋالقى قېتىم -
دىكىدەك تەڭقىسلىق ۋە ئاچلىق بالاسىغا ئۇچرىشى مۇمكىن ئىدى.
مانا شۇ ۋەزىيەتتە ئەڭ توغرا يول ئوتتۇز مىڭ كىشىلىك شاھ
قوشۇنىنى "ئاتاڭ ياخشى، ئاناڭ ياخشى" دەپ سىلاپ - سىپاپ،
ۋەتىنىگە ماڭدۇرۇۋېتىش ئىدى. بالدۇرقى كېلىشكەن شەرتلەرگە
بىنائەن، بابىر شاھ ئىسمائىلنى ئالىي ھاكىم دەپ ئېلان قىلىشى،
خۇتبىگە ئۇنىڭ ۋە ئون ئىككى ئىمامنىڭ نامىنى قوشۇپ ئوقۇتۇشى،
كېيىن شاھنىڭ نامىدىن پۇل ياسىتىپ چىقىرىشى كېرەك ئىدى.
شۇ شەرتلىرى بېجىرىلسە، شاھ ئىسمائىلنىڭ بەگلىرى ئۆز قوشۇن -
لىرىنى ماۋەرائۇننەھردىن ئېلىپ چىقىپ كېتىشكە ئۇنايتتى.
ئوتتۇز مىڭ قىزىل باشنى باقىمەن دەپ ئەبگار بولغۇچە يۇقىرىدىكى
شەرتلەرنى كۆرۈنۈشكە بولسىمۇ بېجىرىپ، بىگانە قوشۇنىدىن چاپسان -

راق قۇتۇلۇش توغرىداق ئىكەنلىكىنى قاسىمبەگجۇ، باشقا سىرداش ئەمەلدارلارمۇ چۈشەنگەنىدى. خوجاخەلىپمۇ بۈگۈنكى خۇتبىنى بابىر خالىغان تەرىقىدە ئوقۇشقا رازى بولغانىدى. پىلانغا ئاساسەن، خوجاخەلىپ سەمەرقەندلىك سۈننىي نامازخانلارنىڭ غەزىپىگە قالماسلىق ئۈچۈن چاھارىيارلارنىڭ ناملىرىنى ئايرىم-ئايرىم تىلغا ئالماي ئومۇملاشتۇرۇپلا ئېيتىپ كېتىشى، ئون ئىككى ئىمامنى بولسا قىزىل باش بەگلەرنى قانائەتلەندۈرىدىغان ئاھاڭدا بىرمۇ بىر تىلغا ئېلىشى كېرەك ئىدى.

ئۇزۇن چارساقلى كىندىكىگە چۈشىدىغان خوجاخەلىپ غەمەمە مەسچىت قوۋمىنىڭ ئالدىدا تۇرۇپ، جۈمە نامىزىنى ئوقۇدى-دە، كېيىن قولغا ھاسسىنى ئېلىپ، مەسچىت تۆرىدىكى مەرمەر پەلەم-پەيلىك مۇنبەرگە چىقىشقا باشلىدى.

يىگىرمە مىڭ نامازخاننىڭ ھەممىسى جىم. مەسچىت مەيدانىنى تولدۇرغان ئادەملەرنىڭ ھەممىسى گويا ئۆزلىرىنىڭ سۈننىي مەزھىپىنى نامايىش قىلماقچى بولغاندەك باشلىرىغا تۆت ئوراملىق سەللىلەر ئورنىغانىدى. سۈننىي سەللىلەرنىڭ سانغۇسىز كۆپلۈكى-دىن ئاچچىقى كەلگەن ئەلچى خوجاخەلىپنىڭ بېشىدىكى سەللىگە قارىدى. ئوراملىرى تۆتتىن كۆپ، ئەمما ئون ئىككىمۇ ئەمەس. ساناپ بولمايدۇ. مۇھەممەدجان ئىشىك ئاغاسى بابىر ۋە قاسىمبەگنىڭ باشلىرىدىكى سەللىلەرگە قارىدى. بۇلارنىڭ ئوراملىرىمۇ تۆتتىن كۆپ، ئەمما ئون ئىككىدىن ئاز. بۇ سەللىلەر شۇنداق ئورالغانكى، ئورامىنى ساناش مۇمكىن ئەمەس. مۇھەممەدجان ئىشىك ئاغاسى بۇنىڭدا قانداقتۇر مەنە بارلىقىنى سېزىپ، سەگەكلەشتى. ئەجەبا بابىر كۈندۈزدە بەرگەن ۋەدىسىنى بېجىرىشتىن باش تارتماقچى

بولسا؟

مۇھەممەدجان ئىشىك ئاغاسى خوجاخەلىفنىڭ ھەرىكەتلىرىنى سەگەك تۇرۇپ كۆزىتىشكە باشلىدى. مەسچىت مەيدانىدىكى ئادەم- لەرمۇ دېمىنى ئىچىگە يۇتۇپ خۇتبىنىڭ باشلىنىشىنى كۈتمەكتە ئىدى. ئومۇمىي جىمجىتلىقتا خوجاخەلىپنىڭ يوغان ئاۋازى ئاللىقان- داق تىترەپ، مۇڭغا تولۇپ ئاڭلاندى:

— بىسىمىللا - ئاھىر - راھىما - ئانىر - رەھىم!

مۇنبەردە تۇرغان خوجاخەلىپە يىگىرمە مىڭ سۈننىي نامازخاننىڭ ئۆزىگە دىققەت بىلەن تىكىلىۋاتقانلىقىنى كۆردى - دە، تىزىمۇ غالىداشقا باشلىدى. مانا، ئۇ ئاللاھ شەنىگە، پەيغەمبەر شەنىگە يېزىلغان سۈرىنى ئوقۇپ تۈگەتكىلى تۇردى. ئەمدى تۆت خەلىپە تىلغا ئېلىنىشى كېرەك. خوجاخەلىفە ياشلىقىدىن سۈننىي مەزھىپىدە چاھارىيالارغا زور ئېتىقاد بىلەن تەربىيەلەنگەن ئادەم تۇرۇپ، ئەمدى شۇنچە نامازخاننىڭ ئۈمىدىنى بىكارغا چىقارمۇ؟ ئۇنىڭ ئۇدۇلىدا يىگىرمە مىڭ سەللە تۇرۇپتۇ. بۇ سەللەردىن ھەر- بىرىنىڭ قېتىدا چاھارىيالارنىڭ روھى ياشايدىغانلىقىغا خوجاخەلىپە بالا چېغىدىن ئىشىنىدۇ. ھازىر ناماز خانلارنىڭ باشلىرى سەۋر- سىزلىك بىلەن قىمىرلىغاندا خوجاخەلىپىگە سەللە ئوراملىرىدىكى روھلار قىمىرلىغاندەك تۇيۇلاتتى. ئەگەر ئۇ چاھارىيالارغا ھۈرمەت- سىزلىك قىلسا، روھ ئۇرۇپ كېتىدىغاندەك بولدى.

ياق، خوجاخەلىپە چاھارىيالارنىڭ روھىدىن قورقسىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن:

— پاك چاھارىيالار ھەزرىتى ئەبۇبەكر! ھەزرىتى ئۆمەر! — دەپ ھازىر ئېيتىش كېرەك بولمىغان ناملارنى بىردىن خۇتبىگە قوشۇشقا

باشلىدى.

بابىرنىڭ كەينىدە تۇرغان مىڭلاپ نامازخانلارنىڭ خۇشاللىق بىلەن يەڭگىل نەپەس ئالغىنى ئاڭلاندى. مۇھەممەدجان ئىشىك ئاغاسىنىڭ بولسا رەڭكى ئۆچۈپ كەتتى. ئۇنىڭ نېرىقى تەرىپىدە شاھرۇھبەگ ئەپشەر قىلىچىنىڭ سېپىنى چاڭگاللاپ، مۇنبەر تەرەپكە ئىنتىلدى.

شىئەلەر ئەبۇبەكر، ئۆمەر ۋە ئوسماننى بۈگۈنكى تىرىك دۈشمەن-لىرىدەك يامان كۆرۈشەتتى، مەسچىتدە ئۇلارنى ئۇلۇغلىغان ھەربىر سۈننىيىنى چېپىپ تاشلىغۇسى كېلەتتى. ھىراتنىڭ جامە مەسچىتىدە چاھارىارلارنى ئۇلۇغلىغان زەينىددىن دېگەن خەتىپنى قىزىل باشلار نامازخانلارنىڭ كۆزى ئالدىدا قىلىچ بىلەن چېپىپ پارچىلاپ تاشلىغىنىنى بابىر ئاڭلىغانىدى. ھازىر ئۇ شاھرۇھبەگنىڭ بىلىكىدىن تۇتۇۋېلىپ، ئىلتىماس تەرىقىدە:

— بەگ جانابلىرى، سەۋر قىلىڭ، سەۋر! — دېدى. بۇ ئارىدا خوجا خەلىپە چاھارىارلارنىڭ نامىنى ئېيتىپ بولدى. — دە، قىزىل باشلار سۆيىدىغان ئىماملارنى خۇتبىگە قوشۇشقا باشلىدى:

— ھەزرىتى ئىمام ھەسەن! ھەزرىتى ئىمام ھۈسەين! ھەزرىتى زەينەلدىن ئەلى!

شاھرۇھبەگ ئەپشەر بۇ ناملارنى ئاڭلاپ قولىنى قىلىچىنىڭ سېپىدىن ئالدى. — دە قاتارغا قايتىپ كىردى. ئەمما ئارقىدىكى ناماز-خانلار ئارىسىدا شۇنداق بىر ئاچچىق شاۋ-شۇۋ باشلاندىكى، خوجا-خەلىپە قالغان ئىماملارنىڭ نامىنى ۋارقىراپ ئېيتىشقا مەجبۇر بولدى. ئارقىدىن كەمدۇ:

— ھە، بەس، بەس! — دەپ ۋارقىرىدى. بىراق نامازخانلار

ئارىسىدىكى تەرتىپ ئورنىتىش ئۈچۈن قويۇلغان بەستلىك نەۋكەر -
لەردىن بىرى: "بەس!" دەپ ۋارقىرىغان ئادەمنىڭ ئاغزىنى چوڭ
ئالدىنى بىلەن ئېتىپ، بويىدىن سۆرەپ ئېلىپ چىقىپ كەتتى.
خەتپ ئون ئىككى ئىمامنى بىر مۇبەر ساناپ بولۇپ، ئۇلارنىڭ
مۇقەددەس ئىشىنى بۈگۈن داۋاملاشتۇرۇۋاتقان ساھىبى زامان شاھ
ئىسمائىل سەپەۋىينى ماختاپ سۆزلەشكە باشلىغاندا مەسچىت مەيدانى
يەنىمۇ جىددىي ھەرىكەتكە كەلدى. پەقەت خوجا خەلىپە بابىرنى
ماۋەرائۇننەھرنىڭ پادىشاھى دەپ ئېلان قىلغاندا شاۋقۇن ئازىراق
بېسىلدى.

خۇتبىدىن كېيىن ئۆي - ئۆيگە تارقالغان نامازخانلارنىڭ
بەزىلىرى "بابىر مىرزا ماۋەرائۇننەھرنىڭ پادىشاھى بولدى، تەختىنى
كەلگىنىگە بەرمىدى"، دەپ تەسەللى بەرمەكچى بولسا، باشقىلىرى:
— پاك مەزھىپىمىزگە رافىزىيلىق ئارىلاشتى، — دەپ
شىۋىرلايتتى.

— ھارام بولدۇق! چاھارىلارنىڭ قارغىشىغا قالدۇق! يەنە
قىممەتچىلىك بولسۇن! يەنە ئاچارچىلىق باشلانسۇن!

* * *

بابىر قىزىل باشلارنىڭ شەرتلىرىنى ئادا قىلىپ، ئۇلارنى چاپسان -
راق ماڭدۇرۇۋېتىش ئۈچۈن شاھ ئىسمائىل ئىنئام قىلغان ئاشۇ
مەشھۇر سەللىنى تەختكە چىققاندا بېشىغا كىيىپ كۆرۈنۈش بەردى.
كېيىن شاھ ئىسمائىلنىڭ تامغىسى بىلەن بىرنەچچە مىڭ تەڭگە پۇل
سوقۇپ چىقىرىپ، بۇ پۇللارنى قىزىل باشلارنىڭ ئۆزلىرىگە
تارقاتتى.

شۇ مۇناسىۋەت بىلەن شەھەر ۋە قىشلاقلاردا ھەر خىل مىش - مىش

گەپلەر بالدۇرقىدىنمۇ كۆپىيىپ كەتتى. گويا ئەپسانىۋى كىتابلاردا يېزىلغان يەجۈج - مەجۈجلەر مانا شۇ قىزىل باشلار ئىمىش. بابىر قىزىل باشلارنىڭ سەللىسىنى كۆكتاشقا كىيىپ چىققاندا مۇقەددەس تاشنىڭ بىر چېتى يېرىلىپ كەتكەنىمىش. ئەمدى شاھ ئىسمائىل سەمەرقەندكە كېلىپ مانا شۇ كۆكتاشقا چىقار ئىمىش. ئاشۇ چاغدا قىيامەت - قايم باشلىنار ئىمىش.

شەيبانىزادىلەر سەمەرقەندتە قالدۇرۇپ كەتكەن موللا ۋە دەرۋىش كىيىمىدىكى مەخپىي خادىملار مەھەللە، كوچىلاردا، بازارلاردا ۋە ھەممىلىك ئىغۋا تارقىتىپ، شىئە - سۈننىي نىزالىرىنى مۇمكىنقەدەر ئوت ئالدۇرۇشقا تىرىشاتتى. بازاردا نەرخ - ھاۋا ئېشىپ كېتىۋاتقاندا - لىقنىمۇ شىئەلەرنىڭ كاساپىتىدىن كۆرۈۋاتقان ئاۋام خەلق قىزىل باشلارغا نەپرەت بىلەن قارايتتى.

پۈتۈمدىكى شەرتلەر بېجىرىلگەندىن كېيىن قىزىل باشلار يۇرت - لىرىغا قايتىپ كېتىشكە ھازىرلىنىشقا باشلىدى. ئۇلارنىڭ بەش - ئالتىسى سەمەرقەندنىڭ چارسۇدىكى ئەتلەس دۈكىنىغا سوۋغا سېتىپ ئېلىش ئۈچۈن كەلدى.

بازار كۈنى، چارسۇدا ئادەم ناھايىتى كۆپ. قىزىل باش نەۋ - كەرلەر يەتتە خىل رەڭ بىلەن تاۋلىنىۋاتقان سەمەرقەند ئەتلىسىگە خېرىدار بولۇپ قېلىشتى. تىك ياقا كۆڭلەك كىيگەن سېمىز سودا - گەرگە قاراپ، تۆت كىيىملىك ئەتلەس ئۆلچەپ بېرىشنى بۇيرۇشتى. سودىگەر ياغاچ گەزنى قولىغا ئالدى - دە، قىزىل باش نەۋ - كەرلەرگە مەسخىرە بىلەن كۆز يۈگۈرۈتۈپ:

— ئاۋۋال پۇلۇڭنى كۆرسەت، — دېدى، — ئاقچاڭ قانداق

تەڭگە؟

چوڭ قالپاق كىيگەن بىر يىگىت كۆن قاپچۇقىدىن ئۈچ - تۆتچە كۈمۈش تەڭگە ئېلىپ، سودىگەرگە بەردى.

سودىگەر تەڭگىلەرنىڭ ئالدى تەرىپىگە شاھ ئىسمائىلنىڭ تامغىسى، كەينى تەرىپىگە شىئە ئىماملىرىنىڭ نامى بېسىلغانلىقىنى كۆردى - دە، قورقۇپ كەتتى. ئۇ سۈننىي موللىلارنىڭ "شىئە پۇلى ھارام، ئۇنى ئالغان ئادەم چاھارىارلارنىڭ قارغىشىغا ئۇچرايدۇ" دېگەن گەپلىرىنى ئاڭلىغانىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن قولىغا تەڭگىنى ئەمەس، زەھەرلىك چايانلارنى ئالغاندەك يىرگىنىپ ۋە ھودۇقۇپ، پۇلىنى ئىگىسىگە قايتۇردى.

بېلىگە قىلىچ ۋە خەنجەر ئاسقان بەستىلىك قىزىل باش نەۋكەر ئاۋۋال ئالدىنىدىكى يېڭى كۈمۈش تەڭگىلەرگە، كېيىن سودىگەرگە تەئەججۇپ بىلەن تىكىلدى.

— نېمە بولدى؟! بۇ پۇلدا نېمە ئىللەت بار؟

— بىزدە بۇ تەڭگىلەر ئۆتمەيدۇ. ھېچكىم ئالمايدۇ.

— نېمە ئۈچۈن ئالمايسەن؟ نېمە ئۈچۈن؟ — تىت - تىت بولۇپ

سورىدى قىزىل باش نەۋكەر.

— ئۆتمەيدۇ.

— نېمە ئۈچۈن ئۆتمەيدۇ؟!

بۇ سوئالغا چەتتەرەك تۇرغان لۈكچەكسىمان بىر يىگىت جاۋاب

بەردى:

— كەلداخۇنلارنىڭ پۇلى ھارام!

— ھارام؟! — دەپ قىزىل باش نەۋكەر ھېلىقى يىگىتكە قاراپ

ئېتىلدى. ئامما ئۇ يىگىت ئۆزىنى بازارغا لىق تولغان خالايقنىڭ

ئارىسىغا ئاتتى. شۇ چاغدا دۇكانلار ئارىسىدىن كىمدۇ بىرسى

قىزىل باش نەۋكەرگە تاش ئاتتى:

— رافىزىيلەر، كەت يۇرتۇڭغا! — دېگەن ئاۋاز ئاڭلاندى.

كۆزلىرىدىن ئوت چاقناۋاتقان ئىككىنچى قىزىل باش سودىگەردىن

تەھدىت بىلەن سوزۇپ سورىدى:

— بىزنىڭ پۇلنى ئالمايسەن-؟!

سودىگەر ئەمدى ئۇنىڭ غەزىپىدىن قورقۇپ مۇلايىمراق

سۆزلىدى:

— ئالسام زىيان تارتىمەن، مېھمان، بىز كونا پۇلدا سودا

قىلىپ كەلدۇق.

— كونا پۇل؟ شەيبانىخاننىڭ پۇلى كېرەكمۇ؟

ھازىر سەمەرقەند بازىرىدا ھەقىقەتەن شەيبانىخان چىقارغان

تەڭگىلەر ياخشى ئۆتەتتى. بۇ تەڭگىلەرگە سۈننىيلەر سېغىنىدىغان

چاھارىارلارنىڭ نامى يېزىلغانىدى. سودىگەرلەر ئۈچۈن بۇنىڭدىنمۇ

مۇھىمى، شەيبانىخان تەڭگىلىرىنىڭ سالىمىقى ئېغىرراق، دېمەك

قىممىتى يۇقىرىراق ئىدى.

شەيبانىخاننىڭ ئۆلۈمىدىن ئۈچ-تۆت يىل بۇرۇن ھىراتتىن

تا تاشكەنت ۋە تۈركىستانغىچە بولغان ۋىلايەتلەردە پۇل ئىسلاھاتى

ئۆتكۈزگەن، رەقىبلىرىدىن مالىيە ساھەسىدىمۇ ئۈستۈن تۇرۇش

ئۈچۈن ئۆز تەڭگىلىرىنىڭ ئېغىرلىقىنى تۆمۈرىيلەر چىقارغان تەڭگە-

لىرىنىڭ سالىمىقىغا نىسبەتەن بىردەك^① ئاشۇرغانىدى. شۇنىڭ

ئۈچۈن ھازىرغىچە پۈتۈن خۇراسان ۋە ماۋەرائۇننەھر بازارلىرىدا

① بىردەك — "ئالتىدىن بىر" دېمەكتۇر. تۆمۈرىيلەر تەڭگىسىنىڭ سالىمىقى

4.6 گرام بولسا، شەيبانىخاننىڭ تەڭگىسى 5.2 گرام بولغان.

شەيبانخان تەڭگىلىرىنىڭ خېرىدارى كۆپرەك ئىدى. لېكىن سودىگەر غەزەپلىنىپ تۇرغان قىزىل باش نەۋكەرگە بۇنى ئوچۇق ئېيتتى:

— شەيبانخان يوق، ئۆلگەن، — دېدى.

شۇ چاغدا كىمدۇ يىراقتىن:

— سەمەرقەندنى بوشات، كەلداخۇن! — دېدى. دە، دۇكان ئالدىدا تۇرغان قىزىل باشقا چالما ئاتتى. چالما ئۇنىڭ قالىپىغا تىگىپ پارچىلاندى. دە، چېڭى يۈزىگە چۈشتى. خالايق ئارىسىدىن ئاللاكىملىرىنىڭ كۈلگىنى ئاڭلاندى. قىزىل باش نەۋكەر ئەگرى قىلىچىنى قىنىدىن سۇغۇرۇپ، چالما ئاتقان ئادەمنى قاراشتۇردى، ئەمما تاپالمىدى. كېيىن يەنە سېمىز سودىگەرگە يۈزلەندى. ئۆزىنىڭ ئاخىرقى بوغۇمىنى سوزۇپ سورىدى:

— شاھ ئىسمائىلنىڭ پۇلىنى ئالمايسەن؟

سودىگەر ئۇنىڭ قىلىچىدىن قورقۇپ، تىترەپ سۆزلىدى:

— مەن ئالسام بالاغا قالمەن.

قىزىل باش يەنە بىر قېتىم:

— ئالمايسەن؟ — دەپ سوزۇپ سورىدى. دە، كېيىن چەتتىن

ئېتىلغان تاش ۋە چالمىلارنىڭ ئەلىمىنىمۇ سودىگەردىن ئېلىپ، ئۇنىڭ يەلكىسىگە بارلىق كۈچى بىلەن قىلىچ ئۇردى. ئۆتكۈر قىلىچ سودىگەرنىڭ گۆشلۈك يەلكىسىنى بوينىنىڭ ئالدىدىن كىندىكىگىچە كېسىپ چۈشتى. شۇ چاغدا ئىككىنچى قىزىل باشمۇ قىلىچنى يالىڭاچ-لىدى. دە، زوڭزىيىپ قالغان سودىگەرنىڭ بېشىنى بىر زەربە بىلەن بەدىنىدىن جۇدا قىلدى. سېمىز سودىگەرنىڭ باشسىز بوينىدىن شارىلداپ ئېتىلغان قان دۇكان ئىچىدىكى ئەتلەسلەر ۋە يىپەك

رەختلەرگە چاچرىدى.

بۇنى كۆرگەن ئادەملەر قىيا-چىيا قىلىشىپ، ۋەھىمە ئىچىدە قېچىشقا باشلىدى.

6

شۇئە - سۈننىي نىزالىرىنىڭ بۇنداق قانلىق توقۇنۇشلارنى بارغانسېرى كۆپلەپ چىقىرىۋاتقىنى قىزىل باش بەگلەرنىمۇ تەشۋىشكە سېلىپ قويدى. بابىر ئۆزىنىڭ شاھ ئىسمائىل بىلەن تۈزگەن ئىتتىپاقىغا سادىق ئىكەنلىكىنى ئۇلارغا قايتا-قايتا ئۇقتۇرۇپ، نوپۇزلۇق بەگلەرگە قىممەت باھا سەرپايىلار، ئاتلار، ئالتۇن - كۈمۈش پۇللار ئىنئام بېرىپ، ئاخىرى قىش چىللىسى چىققاندا ئوتتۇز مىڭ قوشۇننى ماۋەرائۇننەھردىن ئىرانغا يولغا سېلىپ قويدى.

شۇنىڭدىن كېيىن سەمەرقەند خېلى تىنچىپ قالدى. تاشكەنت، خوجەند، ئۆرە تۆپىلەرنىڭمۇ شەيبانىيلار ھۆكۈمرانلىقىدىن چىقىپ، بابىر تەرىپىگە ئۆتكەنلىكى ھەققىدە خۇش خەۋەرلەر كەلدى. قىزىل باشلارنى ئۈچ ئاي داۋامىدا بېقىش ۋە قىممەت باھا سوۋغىلار بىلەن ئۈزىتىش مەزگىلىدە خېلى بوشاپ قالغان خەزىنە ئاشۇ شەھەرلەر - دىن كەلگەن سوۋغا - سالاملار بىلەن يەنە خېلى تولۇقلاندى.

سەمەرقەند باغلىرى ھال رەڭ بادام چېچىكى بىلەن ياسىنىشقا باشلىغان دەسلەپكى باھار كۈنلىرىدە بابىر بىر توپ يېقىنلىرى بىلەن ئاتلىنىپ، ئۇلۇغبەگ رەسەتخانىسى تەرەپكە سەيلىگە چىقتى.

ئۈنچە قوغدىغۇچى نەۋكەرنى تورۇق قاشقا ئات مىنگەن تاھىر باشقۇرۇپ كېتىپ باراتتى. ئاق ئاتلىق بابىرنىڭ ئىككى يېنىدا قاسىمبەگ بىلەن مەرغىلانلىق خوجاكالانىبەگ، ئۇلاردىن ئارقىداراق

ئۆتكەن ھەپتە ھىراتتىن كەلگەن مەۋلانا پەزىلىدىن ياۋاش قارا ئاتقا مىنىپ ئويچان كەلمەكتە. ئىچكى بەگلەر ئارىسىدا ساراي كاتىپىمۇ، مەكتەپ مەدرىس ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللانغۇچى بىر مۇدەررىسىمۇ بار. ئاتلىقلار ئابىرەھىمەت ئېرىقىغا يەتمەي باغى مەيدان تەرەپكە بۇرۇلدى. ئۇلۇغبەگ زامانىدا تولىمۇ ئاۋات ۋە مەشھۇر بولغان، بۇنىڭدىن ئون بەش يىل بۇرۇنمۇ پەيزى بىلەن تۇرغان باغى مەيدان شەيبانىيلار دەۋرىدە قارالماي قېلىپ، ئىچكى ئېرىقلىرى ئېتىلىپ كەتكەن، سۇسىزلىقتىن نۇرغۇنلىغان دەرەخلەر قۇرۇپ قالغانىدى. ئىككى قەۋەتلىك نەقىشلىك ساراي — چىنىنخاننىڭ تورۇسىدىن تامچىلار ئۆتۈپ، ئاچايىپ رەسىملىرىنىڭ خېلىسى ئوڭۇپ كەتكەنىدى.

بابىر ئۇنىڭ ھەممىسىنى كۆرۈپ چىقىپ، مەۋلانا پەزىلىدىننىڭ قارىدى:

— مەۋلانا، بىز سىزنى ھىراتتىن قىچقىرىپ ئەكەلگەندە يېڭى قەسىرلەر، چارباغلار قۇردۇرۇش ئۈمىدىدە ئىدۇق، ئەمما ئالەمگە مەشھۇر قەدىمىي ئابدۇلرەھىمىزنىڭ بۇ ئەھۋالىنى كۆرۈپ ئۆزىڭىزمۇ ئەپسۇسلانسىڭىز كېرەك!

— ھەزرىتىم، ئۇلۇغبەگ مىرزىنىڭ ئالەمدە بىردىنبىر رەسەتخانەسىمۇ مانا مۇشۇ چىنىنخاننىڭ تاشلاندىق ئەھۋالدا، — دېدى مەۋلانا پەزىلىدىن، — تۈنۈگۈن كۆرۈپ كۆڭلۈم بۇزۇلدى. ئاتىشىم يىلدىن بۇيان قاراقسىز. نادىر ئەسۋاب — ئۈسكۈنىلىرى تالانغان. تاملىرىدىن كاشىنىلىرى، مەرمەر تاشلىرى قومۇرۇلۇپ ئەكىتىلگەن. شۇ ئەھۋالدا تاشلاپ قويۇلسا، ئۈچ قەۋەتلىك ھەشىمەتلىك رەسەتخانە ئۇزاق ۋاقىت ئۆتمەي خارابىگە ئايلىنىدۇ.

— دېمەك، ئالدىراش چارىلەر كۆرۈشىمىز لازىمدۇر، جاناب قاسىمبەگ. بىزنىڭ خاس مېمارىمىز مەۋلانا پەزىلەتتىن قانداق مەبلەغ ۋە ياردەم تەلەپ قىلىشىمۇ بېرەيلى، ئۇلۇغبەگ مىرزىدىن يادىكار قالغان چىنىنخانغا ۋە رەسەتخانلار دەرھال ياسىلىپ ئەسلىدىكىدەك تىكلەنسۇن.

قاسىمبەگ يەڭگىل تازىم بىلەن:

— ھەزرىتىم، ئەمىرىڭىزنى جېنىم بىلەن ئادا قىلغايىمەن! — دېدى، — چىنىنخاننى ياساش ئانچە مۇشكۈل ئەمەس. باغنىڭ كۆمۈلۈپ كەتكەن ئېرىقلىرىنىمۇ ئاچىمىز، گۈللەرنى ئۆستۈرىمىز. — نورۇز بايرىمىغىچە ئۈلگۈرەلەمسىز؟ — سورىدى بابىر، — بۇ يىلقى نورۇز بەزمىسىنى مانا شۇ چىنىنخاندا ئۆتكۈزەيلىمۇ. ھە، جانابىي كالانىبەگ؟

ئىچكۈلۈك بەزمىلىرىنى ياخشى كۆرمەيدىغان خوجا كالانىبەگ مەمنۇن كۈلۈمسىرىدى:

— دانا پىكىر ئېيتتىڭىز، ھەزرىتىم! — دېدى، — سەمەرقەندتە باغۋەنلەر ۋە نەققاشلار يېتەرلىك. ھەممە ھۈنەرۋەنلەرگە مەۋلانا پەزىلەتتىن باش بولىدۇ. نورۇزغىچە بۇ باغ ئاۋات قىلىنىشى كېرەك.

مەۋلانا پەزىلەتتىن قولىنى كۆكسىگە قويۇپ، بابىرغا قارىدى: — چىنىنخاننى تىكلەش مۇمكىن، ھەزرىتىم، ئەمما رەسەتخاننى قانداق قىلارمىز؟

— ئۇنىمۇ تىكلەش زۆرۈر، جاناب قاسىمبەگ، — دېدى بابىر. قاسىمبەگ رەسەتخاننى تىكلەشتىن قورقاتتى. چۈنكى شەيخلەر كېيىنكى ئون يىل داۋامىدا رەسەتخاننى دىنىسىزلارنىڭ ماكانى دەپ

ھاقارەتلەپ، ئاۋام خەلقنى شۇنىڭغا ئىشەندۈرۈپ قويغانىدى. ئەگەر بابىر رەسەتخاننى قايتا تىكلەپ، يەنە ئىشقا سېلىۋەتسە، ئۇلۇغبەگنىڭ بېشىنى يېگەن قارا كۈچلەر ئۇنىڭ جېنىغەمۇ قەست قېلىشى مۇمكىن ئىدى. قاسىمبەگ شۇنى ئويلاپ:

— ھەزرىتىم، ياتقان يىلاننىڭ قۇيرۇقىنى دەسسەمەيلى، — دېدى، — رەسەتخاننى ياسىغىنىمىز بىلەن ئۇنىڭدا ئىش ئېلىپ بارىدىغان يېتۈك ئالىملارنى نەدىن تاپىمىز؟ ئاتىشى يىلدىن بۇيان قېرى ئالىملار ئۆلۈپ، ياشلىرى باشقا يۇرتلارغا كېتىپ قالدى. — كەتكەنلەرنى چىللاپ ئەكىلىش مۇمكىن، جاناب قاسىمبەگ، — دېدى بابىر ۋە كاتىپقا قارىدى، — بىزنىڭ نامىمىزدىن تەكلىپنامە يېزىڭ.

كاتىپ دەرھال قوينىدىن دەپتەر - قەلەم ئېلىپ، ئۆرە تۇرغان يېتىچە يېزىشقا باشلىدى.

— ئۇلۇغبەگ ياراتقان فەلەكىيات ئىلمىدىن خەۋەردار ئالىملار ھىراتتىمۇ، رۇمدىمۇ، تەبىرىزدىمۇ، قەيەردىلىكى بولسا، بىزنىڭ نامىمىزدىن ئۇلارنى سەمەرقەندكە تەكلىپ قىلىڭ. رەسەتخاننى قايتا ئاچماقچى ئىكەنلىكىمىزنى، كىم بولمىسۇن مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ بۈيۈك ئىشىنى داۋاملاشتۇرماقچى بولسا، بارلىق ئىمكانىيەتلەرنى يارىتىپ بېرىدىغانلىقىمىزنى مەلۇم قىلىڭ. ئەگەر كەلسە يول خىرا - جەتلەرنى بىز زىممىمىزگە ئالىمىز. بۇ تەكلىپنامىمىزنى ئەلچىلەردىن ئارقىلىق ھىراتقىمۇ، رۇمغىمۇ چاپسان يوللاش سىزگە تاپشۇرۇلدى، جاناب كاتىپ!

كاتىپ بابىر ئېيتقانلارنى دەپتەرگە يېزىپ بولۇپ:

— ئەمىرىڭىزنى بېجىرىشكە دەرھال كىرىشىمىز! — دەپ تەزىم

قىلدى - دە، چىنىنخاندىن پەسكە چۈشۈپ كەتتى.

مەۋلانا پەزىلەتلىك باش بولۇپ، باغى مەيداننىڭ كۆمۈلگەن ئېرىقلىرىنى قايتا كولىتشتا، قۇرۇغان دەرەخلەرنى ئېلىپ تاشلاپ، ئورنىغا مايسا ۋە گۈللەرنى ئۆستۈرۈشتە، چىنىنخاننى ياساپ تۈزىتىشتە ئۈنچىۋالا قىيىنالمىدى. ئىنساپ بىلەن ھەق تۆلەنسە ئىشلەپ چارچىمايدىغان ھۈنەرۋەنلەر، باغۋەن ۋە دېھقانلار تولىمۇ كۆپ ئىدى. لېكىن ئۇستىلارنى رەسەتخانغا ئېلىپ بېرىپ ئىشلىتىش ۋە ئۈچ قەۋەتلىك ئۇلۇغۋار دائىرە شەكىللىك بىناننىڭ ئۇپرىغان، بۇزۇلغان جايلىرىنى ياساپ تۈزىتىش ناھايىتى مۇشكۈل بولدى. تۆپىدىن يەر ئاستىغا چۈشۈپ كەتكەن يېرىم دائىرە شەكىلىدىكى پەلەمپەيلەرگە يېقىن بارغان ئۇستىلار خۇددى ھازىر جەھەننەم قەھرىگە غۇلاپ چۈشىدىغاندەك قورقۇشقا باشلايتتى. دىندارلار رەسەتخاننى "دوزىخىيلارنىڭ ماكانى، كىم ئۇنىڭغا كىرسە جىن سوقۇپ، ئەرۋاھ ئۇرۇپ كېتىدۇ!" دەپ، ئاھالىنىڭ زور بىر قىسمىنى بۇنىڭغا ئىشەندۈرۈپ قويغانىدى. ئۇلۇغبەگنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىنكى ئاتمىش يىلى ئىچىدە سەمەرقەندتە ناھايىتى كۆپ مەكتەپ ۋە مەدرىسەلەر تاقالغان، ساۋاتسىز جاھىل كىشىلەر كۆپىيىپ كەتكەن، ئۇلار ئىچىدە نەقىشەندىي شەيخلىرىنىڭ تەسىرلىرى ناھايىتى كۈچەيگەنىدى.

شۇنداق بولسىمۇ مەۋلانا پەزىلەتلىك ئىشىسىز يۈرگەن ئۇستا ۋە قۇرۇلۇش ئىشچىلىرىغا ھەق تۆلەپ، دەسلەپكى كۈنلىرى ئەللىكچە ئادەمنى رەسەتخاننىڭ تەمىر ئىشلىرىغا ئېلىپ چىقتى. ئىككىنچى، ئۈچىنچى قەۋەتنىڭ تورۇس ۋە تاملىرىدىكى ئۇپرىغان جايلىرىنى

تۈزىتىش ئۈچۈن سۇ كۆلچەكلىرى قۇرۇلدى. لېكىن مۇشۇ كۈندىن باشلاپ رەسەتخانا ئەتراپلىرىدا نەقشەندىي دەرۋىشلەر توپىمۇ كۆپىيىپ كەتتى. ئۇلار سورۇن تۈزۈپ، زىكىر سوقۇپ، "ھەق دوست يائاللا!" نى ئۈزلۈكسىز تەكرارلاپ، دىندىن چىققانلار خۇدانىڭ غەزىپىگە ئۇچرىشىنى، چاھارىارلارنىڭ روھىغا شەك كەلتۈرگەنلەرنى ئەرۋاھ ئۇرۇشىنى شېئىرغا سېلىپ "كارامەت" قىلىشقا باشلىدى. بۇ دەرۋىشلەرنىڭ ئارىسىدا شەيبانىزادىلەرنىڭ جاسۇسلىرىمۇ بار ئىدى. ئەنە شۇ جاسۇسلاردىن بىرى ئىشچى بولۇپ ياللىنىپ، رەسەتخاننىڭ ئىچىدە خىش توشۇپ ئىشلەۋاتاتتى. بۇ جاسۇس ئۈچ-تۆت كۈن ئىشچىلار ئىچىدە يۈرۈپ، ئۇلارنىڭ ئەڭ دادىلى ۋە بابىر مەرزىغا ئىخلاسمىنى قىرىق بەشلەردىكى بىر كاشىنىكار ئۇستا ئىكەنلىكىنى ئېنىقلىدى. نەقشەندىي جاسۇس مانا شۇ ئۇستىنى ئۈچىنچى قەۋەتتە سۇ كۆلچىكى ئۈستىدە ئىشلەۋاتقان ۋاقتىدا كىشىلەرگە بىلدۈرمەي سۇ كۆلچىكىدىن پەسكە ئىتتىرىۋەتتى. ئۈچىنچى قەۋەتتىن تاش دۆۋىسىگە بېشىچە غۇلاپ چۈشكەن ئۇستا شۇ زاماتلا جان ئۈزدى.

كوچىلاردا زىكىر سوقۇپ يۈرگەن دەرۋىشلەر "ئۇستىنى ئەرۋاھ ئۇردى!"، "خۇدا غەزىپىنى كۆرسەتتى!" دەپ ۋاپىساشقا باشلىدى. بۇ پالاكەتتىن كېيىن قالغان ئۇستا ۋە ئىشچىلار رەسەتخانغا كەلمەي قويۇشتى. مەۋلانا پەزىلىدىن ئىشقا زار بولۇپ يېرىم ئاچ يۈرگەن باشقا ئۇستا ۋە ئىشچىلارنى ياللىماقچى بولسا، دائىم: "رەسەتخانىدا ئىشلەپ تېپىلغان پۇل ھارام ئىمىش! بارغان ئادەمنى ئەرۋاھ ئۇرۇپ ئۆلتۈرەر ئىمىش!" دېگەن ۋەھىملىك سۆزلەرنى ئاڭلايتتى، قارىتۈرۈك ئادەملەر ئۇنىڭدىن بالادىن قورققانداك

بۇستانسارايىنىڭ ئالتۇن بىلەن بېزەلگەن قوبۇلخانىسىدا
 ئامۇ دەريا بويىدىكى ئۆرگەنچ ۋە قارىكۆل شەھەرلىرىدىن خۇش
 خەۋەرلەر بىلەن كەلگەن بەگ ۋە مەنسەپدارلار شەرىپىگە زىياپەت
 بېرىۋاتاتتى. شەيبانى-مىزادىلەردىن كۆپ جەبر كۆرگەن بۇ
 شەھەرلەرمۇ بابىرنى ئۆزلىرىگە ئالىي ھۆكۈمدار دەپ تەن ئېلىشقان
 ۋە قىممەت باھالىق سوۋغىلار ئەۋەتكەنىدى. ئۆز ۋاقتىدا شەيبانىخان
 قارىكۆل ۋە ئۆرگەنچنى ئىشغال قىلىش ئۈچۈن ئايلار داۋامىدا جەڭ
 قىلغان، ناھايىتى نۇرغۇن قان تۆكۈپ ئۇلارنى ئالغانىدى. مانا
 ئەمدى بۇ شەھەرلەر جەڭ-جېدەلسىز ئەلچى ئەۋەتىپ، بابىر
 تەرەپكە ئۆتكەنلىكى ئۇنىڭدا زور بىر ئىپتىخار تۇيغۇسىنى ئويغاتتى.
 بابىر ياشلىقىدىن كۆڭلىگە پۈككەن ئارزۇسىغا - پۈتۈن ماۋەرا-
 ئۇننەھرنى بىرلەشتۈرۈش، ئۇلۇغبەگ دەۋرىدىكى زور دۆلەتنى
 قايتا تىكلەشكە مانا ئەمدى مۇيەسسەر بولۇۋاتقىنىدىن ناھايىتىمۇ
 خۇشال. قۇندۇزدا بىرىنچى قېتىم باشلانغان ئىچكۈلۈك بەزمىلىرى
 سەمەرقەندتە داۋاملىشىپ، ئەۋجىگە چىقماقتا. ئېرىشلىگەن غەلبىلەر
 شەرىپىگە بەگ ۋە مەنسەپدارلار نۆۋەت بىلەن زىياپەت بېرىشىپ،
 بابىرنى ھەركۈنى دېگۈدەك تەكلىپ قىلىشاتتى، ئۇنىڭغا ئەڭ نادىر،
 ئەڭ ئاجايىپ مەيلەرنى ئىچۈرۈپ، خۇرسەن قىلىشتا بىر-بىرىدىن
 ئېشىپ كېتىشكە ئۇرۇناتتى.

پەقەت قاسىمبەگ ھامان ئىچكۈلۈكنى ئاغزىغا ئالمايتتى، پەيتىنى
 تاپسا بابىرنىمۇ ھوشيارلىققا ئۈندەيتتى، مەملىكەت ئىچىدە قارا
 كۈچلەر باش كۆتۈرۈۋاتقىنىنى، شىمالدىكى چۆلدە بولسا شەيبا-

نەيزادىلەر ھايات - مامات چېڭگە تەييارلىنىۋاتقانلىقىنى تەكرار -
تەكرار ئەسلىتەتتى.

لېكىن بابىر ئۇنىڭغا جاۋابەن كېيىنكى مەزگىلدە يازغان بىر
غەزىلىدىن تۆت قۇر ئوقۇپ بەردى.

ياز پەسلى، يار ۋەسلى، دوستلارنىڭ سۆھبەتى،

شېئىر بەھسى، ئىشۇ دەردى، بادەنىڭ كەيپىياتى.

ياز پەسلىدە چاغىر ئىچمەكنىڭ ئۆزگىچە ھالى بار،

كىمگە بۇ نەشئە مۇيەسسەر بولسا باردۇر دۆلەتى.

بۇ غەزەل كۈيگە سېلىنىپ، قوبۇل مۇراسىملىرىدىمۇ ئېيتىلىدىغان

بولغانىدى. شىركەيپ بابىر:

— جاناب قاسىمبەگ! — دېدى، — ئاڭلىدىڭىزمۇ، سەمەرقەند

مەكتەپلىرىدە بالىلار مەن ئىختىرا قىلغان خەت بىلەن ناھايىتى

تېز ساۋاتلىق بولۇۋېتىپتۇ. مانا، مۇدەررىس جانابلىرىدىن سوراڭ...

بېشىدا سەللە ۋە قولدا مەي تولدۇرۇلغان قەدەھ بىلەن تەزىم

قىلىپ تۇرغان مۇدەررىس:

— جاناب قاسىمبەگ، — دېدى، — خەلقىمىزنى جاھالەت پەنجە-

سىدىن قۇتۇلدۇرۇپ ئېلىشتا ھەزرىتىم ئىختىرا قىلغان خەتتى بابۇرىي

ئاجايىپ بىر ۋاسىتە بولۇشى ئېنىق! — دېدى، — قۇرئان خېتى

گەرچە بىز ئۈچۈن ئەزىز، ئەمما زىر، زەبەرىلىرى، شىكەستە

ئۇسۇللىرى ① ساۋات چىقىرىشقا ناھايىتى مۇشكۈل. خەتتى بابۇرىي

بولسا زىر، زەبىرىسىز، ئۆگىنىشكە ئاسان.

قاسىمبەگ بابىرنىڭ بۇندىن ئۈچ يىل بۇرۇن كابۇلدا ئىختىرا

① شىكەستە ئۇسۇل — ئەرەبچە خەتنىڭ چېكىتىسى يېزىلىشى.

قىلغان خېتى سىر دەريا بويىدىكى سىغناقتىن تېپىلغان قەدىمىي تۈركىي يېزىققا^① ئاساسلانغانلىقىنى بىلەتتى. ئەرەب يېزىقىنى "قۇرئان خېتى، مۇقەددەس" دەپ ھېسابلايدىغان روھانىيلار ئىسلام دىنىدىن بۇرۇن تارقالغان قەدىمىي يېزىقلارنى قاتتىق قارىلاپ، تېپىلغان جايدا ئۆچۈرۈپ تاشلاشنى بۇيرۇيتتى. بابىر بولسا بۇنى جاھالەت ھېسابلايتتى، قەدىمكى زاماندا ئىختىرا قىلىنغان تۈركىي يېزىقنىڭ دىنغا ئالاقىسى يوقلۇقىنى ئېيتاتتى. خەتتى بابۇرىيىنى شۇنىڭ ئۈچۈن خەلق ئارىسىغا تارقىتىپ بولاتتى.

ئىچكۈلۈك بەزمە پەيتىدە بۇ مۇرەككەپ ماۋزۇلاردا سۆزلەشنى خالىمايدىغان قاسىمبەگ ئارىدىن ئىككى كۈن ئۆتۈپ، دىۋانى خاستا ئولتۇرغان بابىرنىڭ ھۇزۇرىغا مەۋلانا پەزىلەتتىن بىلەن خەتتى بابۇرىيىنى تارقىتىپ يۈرگەن مۇدەررىسنى باشلاپ كىردى. ئۇلارنىڭ ئۈچمىلىسى ئاللىقانداق بىرنەرسىدىن ناھايىتى تەشۋىشلەندى. گەنلىكىنى سەزگەن بابىر:

— تىنچلىقمۇ، جانابلار؟ — دېدى.

— ھەزرىتىم، — دېدى مۇدەررىس، — خەتتى بابۇرىيىنى تەرغىپ قىلىپ مەكتەپ ئاچقان بىر مۇئەللىمنى لۈكچەكلەر چالما-كېسەك قىلىپ ئۆلتۈرۈپتىمىش.

— ئۆلتۈرۈپتۇ؟! — دەپ بابىر ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى، — بۇ نېمىدىگەن جاھالەت، جاناب قاسىمبەگ؟ بىزگە قارشى غوۋغامۇ؟! — ھەزرىتىم، نەقىشەندى شەيخلەر بىلەن دەرۋىشلەر ھەممە

---

① بۇ يېزىق ئەسلىدە ئورخۇن-يېنسەي-رۇنىك يېزىقىنىڭ بابىر دەۋرىدە سىغناققا يېتىپ كەلگەن بىر تۈرى بولۇشى مۇمكىن.

جايدا بىزگە قارشى ئىش ئېلىپ بېرىۋاتىدۇ. رەسەتخانىدا بىر ئۇستا سۇ كۆلچىكىدىن يىقىلىپ ئۆلگەندىن بىرى تەمىر ئىشلىرىغا ئادەم ياللاش مۇمكىن بولماي قالدى. مەسچىتتە ۋەز ئوقۇغان موللار "خەتتى بابۇرىي شاھ ئىسمائىل ئەۋەتكەن شىئەلەر خېتى" دەپ ئېلان قىلغانىمىش. شۇ ئىغۋا پۈتۈن شەھەرگە تارقىلىپ، ئاخىرى ھېلىقى مۇئەللىمنىڭ چالما-كېسەك بولۇشىغا ئېلىپ كەلدى.

— بۇ يالغان ئىغۋانى تارقاتقانلارنى نېمىشقا قاماققا ئالمىدىڭىز؟ — قەھرى بىلەن سورىدى بابىر، — بۇ خەتنىڭ شاھ ئىسمائىلغا مۇتلەق ئالاقىسى يوققۇ.

— خوجاخەلىپە شۇنى جامە مەسچىتتە مۇنبەرگە چىقىپ ئېيتماقچى بولغان ئىكەن، "يالغان! كاپىرلار خېتى ھارام! قۇرئان ۇرسۇن سەن خەلىپىنى!" دېيىشىپ، جاھىللار ئۇنى مۇنبەردىن ئارتىپ چۈشۈرۈپتۇ. ئەگەر تاھىرىبەگ باشلىق ساقچىلىرىمىز خوجاخەلىپىنى قۇتقۇزۇپ قالمىسا، جاھىللار ئۇنىمۇ ئۆلتۈرۈشى مۇمكىن ئىكەن. لۈكچەكلەردىن يىگىرمە - ئوتتۇزچىسىنى تۈرمىگە ئالدۇق. ئەمما خوجاخەلىپىگە قارشى ۋەز ئوقۇغان موللار ئەۋلىيا خوجائەھرارىنىڭ ئەۋلادلىرىدىن ئىكەن. ئۇلارنى سىزدىن مەسلىھەتسىز تۈرمىگە ئېلىشقا جۈرئەت قىلالىمىدەم.

بابىر ئەھۋالنىڭ قانچىلىك جىددىيلىشىپ كەتكەنلىكىنى ئەمدى سەزدى. خوجائەھرار ئەۋلادىنى تۈرمىگە ئالسا، ياناي دەپ تۇرغان ئوتنى پۈدەپ ئۇلغايتىش بىلەن باراۋەر ئىدى.

— قوشۇننىڭ كەيپىياتىمۇ ياخشى ئەمەس، ھەزرىتىم، — دەپ داۋاملاشتۇردى قاسىمبەگ، — ھازىر ئۈچەي ئۈزۈلگەن مەزگىل، نەرخ-ھاۋا ئۆرلىگەن. شەيبانىيىزادىلەر چىقارغان ئالتۇن-كۈمۈش

تەڭگىلەرنىڭ ۋەزنى بىز چىقارغان تەڭگىلەرنىڭ ۋەزىدىن ئارتۇق بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭ بازىرى چاققان. بەگ ۋە نەۋكەرلەر تەمىناتنى ئاشۇرۇشنى تەلەپ قىلماقتا. ئۇلارغا تەمىنات ئاشۇرۇلسا خەزىنىدىكى پۇلىمىز يەتمەيدۇ.

— ئۇنداق بولسا تەكلىپىڭىز قانداق؟

— تەكلىپىم شۇكى، ھەزرىتىم، بەگلەرنى دەرھال يىغىنغا چاقىرىپ، پەۋقۇلئاددە چارىلەر كۆرۈش لازىم.

— بىلىمەن، بەگلەر چۆللەردە تىمسىقلاپ يۈرگەن شەيبانىزادىلەرگە قارشى ئۇرۇشۇش قەستىدە. يېڭى ۋىلايەتلەر ئېلىنسا، بەگ ۋە نەۋكەرلەر ئولجىلىق بولىدۇ. بەش ئايدىن بۇيان سەمەرقەندتە جەڭسىز تۇرۇپ قىلىچلىرى قانسىرىغان.

— ئۇلارنىڭ كەسپى ئۇرۇش بولغاندىن كېيىن بىكار تۇرغۇسى كەلمەيدۇ. دە، ھازىر شەيبانىزادىلەر شىمالدىن بۇخارىغا يېقىنلاشپ كەلمەكتە ئىمىش.

— ئېنىق ئاخبارات بارمۇ؟

— كۆرگەن ئادەم كېلىپ ئېيتتى. سەركەردىسى ئەبەيدۇللا سۇلتان ئىكەن. ئون مىڭ قوشۇنى بار ئىمىش. بۇنى سەمەرقەندتىكى شەيخ ۋە قەلەندەرلەرمۇ ئاڭلىغان بولسا كېرەك. شەيبانىزادىلەر تاشقىرىدا جانلانغانسېرى ئىچكىرىدە بۇلار بىزنى "شەئەگە سېتىلغان رافىزىيلار!" دەپ خەلققە يامانلاپ، قارا كۈچلەرنى قوزغاتماقتا.

بابىر مەۋلانا پەزلىددىن بىلەن مۇدەررىسكە ئەپسۇسلۇق بىلەن بىر نەزەر سالدى. — دە:

— جانابىلار، مەرىپەت ھەققىدىكى تېپىشماقلارنى بۇ ئەھۋالدا ھەل قىلالمايدىغان ئوخشايىمىز، — دېدى. خەتتى بابۇرىيىنى مەكتەپتە

ئوقۇتۇش ھازىرچە توختىتىلىۋىن، رەسەتخاننىمۇ كېيىنرەك
تىكلەيمىز... بىز ئەمدى پۈتۈن ئېتىبارىمىزنى ھەربىي ئىشلارغا
قارىتىشقا مەجبۇرمىز.

مۇدەررىس بىلەن مەۋلانا پەزىلەتتىن مەيۈس كەيپىياتتا كەينىچە
مېڭىپ چىقىپ كېتىشتى. قاسىمبەگ بىلەن بابىر ئەبەيدۇللا سۇلتانغا
قارشى بۇخارا تەرىپىگە قوشۇن تارتىپ بېرىشنىڭ مەسلىھىتىنى
قىلىشقا باشلىدى.

* * *

بۇخاراغا ھۇجۇم قىلغان ئەبەيدۇللا سۇلتاننىڭ ئون مىڭ
كىشىلىك قوشۇنى بابىرنىڭ سەمەرقەندتىن ئوتتۇز مىڭ كىشىلىك
قوشۇن بىلەن كېلىۋاتقىنىدىن خەۋەر تېپىپ قىزىلقۇم سەھراسىغا
قاراپ چېكىندى. بابىرنىڭ قوشۇنى بۇخارا ئەتراپىدا توختاپ،
دۈشمەننىڭ يەنە قايتىپ كېلىشىنى كۈتۈشى مۇمكىن ئىدى. لېكىن
دۈشمەن ئەسكەرلىرى سان جەھەتتىن ئۈچ ھەسسە كەم بولغىنى ئۈچۈن
بابىر ئۇنى دادىل قوغلاشقا قارار قىلدى. دە، قوشۇننى قۇملۇق
دۆڭلەر ئارىسىغا باشلاپ كىردى. ئەبەيدۇللا سۇلتانغا شۇ كېرەك
ئىدى. بابىر قوشۇنىنىڭ ئەڭ ساداقەتلىك قىسمى تاغلىق جايدا
ياخشى جەڭ قىلىپ ئۆگەنگەن، ئاتلىرى چۆلدە، قۇملۇق دۆڭلەر
ئارىسىدا ئوبدان يۈگۈرەلمەيدىغان جەڭچىلەر ئىدى. بۇنىڭدىن
تاشقىرى شىئە - سۈننىي زىددىيەتلىرى بابىرغا قۇندۇزدا قوشۇلغان
يىگىرمە مىڭ كىشىلىك موغۇل قوشۇنىنىڭ روھىغا يامان تەسىر
قىلغانىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىغا كىرىپ بارغان سۈننىيەتچىلەر
نەقىشەندىي موللار "بابىر شاھ شىئەلەر بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈپ،
پاك مەزھەپنى بۇلغىدى، ئەمدى پەيغەمبىرىمىز ئۇنى ئەمەس،

سۈنمىنى پاك تۇتقان شەيبانىزادىلەرنى قوللاپ - قۇۋۋەتلىمەيدۇ” دېگەن ئېتىقادقا كۆپچىلىكنى ئىشەندۈرگەنىدى.

قۇم بارخانلىرى ئىچىدە زەمبىرەك ئارتىلغان ھارۋىلار قۇمغا پېتىپ، ئاتلار ياخشى چاپالماي، بابىر قوشۇنىنىڭ سېپى چېچىلىپ كەتتى. پۇرسەتتىن پايدىلانغان بەش مىڭغا يېقىن قۇندۇزلۇق موغۇللار ئەبەيدۇللا سۇلتان تەرەپكە قېچىپ ئۆتۈپ كەتتى.

قىزىل قۇمدا كۆپ يۈرۈپ، ئۇنىڭ ئويمان - چوڭقۇرىنى بىلىدۇ. خان، كۆلى مەلىك^① دېگەن جايدا ئاتلىق جەڭ ئۈچۈن ئەڭ قولايلىق ئورۇنلارنى ئىگىلەپ ياتقان ئەبەيدۇللا سۇلتاننىڭ قوشۇنى يەنە تولغىما ئۇسۇلىنى ئىشلىتىپ، بابىر قوشۇنىنىڭ ئىككى قانتىنى ئەتتى - دە، كەينىگە ئۆتۈۋالدى. تۆت تەرەپتىن بېرىلىۋاتقان زەربىلەر ئۈستىگە بەش مىڭ خائىننىڭ بىردىنلا دۈشمەن تەرىپىگە ئۆتۈپ كېتىشى جەڭ تەقدىرىنى بىرنەچچە سائەتتىلا ھەل قىلىپ قويدى.

بابىر قىزىلقۇمدا مەغلۇبىيەتكە ئۇچراپ، قالغان قۇتقان - ئەسكەر - لىرى بىلەن سەمەرقەندكە، ئۇنىڭدىن ھىسارغا چېكىنىپ بارغاندا ئۇدۇلدىن شاھ ئىسمائىل ئەۋەتكەن نەجمى سانىي ئاتمىش مىڭ قىزىل باش ئەسكىرى بىلەن خەۋپلىك سۈرەتتە چىقىپ كەلدى. ئېغىزدا نەجمى سانىي بابىرغا ياردەمگە كەلگەنىدى. بىراق ئەسلىدە ئۇ بابىرغا جازا بەرمەكچىدى. ئۇ قىزىل باش قوشۇنلىرىنىڭ سەمەرقەندتىن چاپسان قايتۇرۇلغانلىقىغا نارازى ئىدى. بابىرنىڭ

① كۆلى مەلىك - ھازىر قۇرۇپ قالغان، بۇخارا ئوبلاستىنىڭ خەيرئاباد

دېگەن يېرىدە.

ماۋەرائۇننەھردە مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇۋاتقانلىقىنى، ئۇنىڭ شىئەلەرگە يانېشىشى ۋاقتلىق چارە ئىكەنلىكىنى جاسۇسلار شاھ ئىسمائىلغا ئاللىقاچان يەتكۈزگەنىدى. شاھ ئىسمائىل ماۋەرا- ئۇننەھرگە ئائىت ھەممە ئىشلارنى نەجمى سانىغا ئىشىنىپ تاپ- شۇرغانىدى. نەجمى سانى شەيبانىيىزادىلەرنى بىر تەرەپ قىلغاندىن كېيىن بابىرنىمۇ ھاكىمىيەتتىن يىراقلىتىشنى ۋە سەمەرقەند تەختىگە باشقا ئىشەنچلىك ئادەمنى ئولتۇرغۇزۇپ، ماۋەرائۇننەھردە قىزىل باشلار ھاكىمىيەتنى ئۈزۈل- كېسىل ئورنىتىش كېرەك ئىدى. بۇ پىلان قاتتىق سىر تۇتۇلاتتى. بابىر بىلەن ئىتتىپاق ھازىرچە داۋاملىشىدۇ، ئەمما دېمىقى ئېگىز نەجمى سانى بابىرنىمۇ، ئۇنىڭ ئاران قېلىپ قالغان ئون مىڭ ئەسكىرىنىمۇ كۆزگە ئىلمىغانلىقى ئاشكارا سېزىلىپ تۇراتتى.

بابىرنى ئىككى تەرىپىدىن ئوراپ كەلگەن ئىككى دەھشەتلىك قىلىچ غىجدۇۋاندا بىر- بىرىگە زەربە بىلەن ئۇرۇلدى. نەجمى سانىغا قوشۇلۇپ جەڭ قىلغان بابىر شەيبانىيىزادىلەرنىڭ ئۈستۈن- لۈكتە تۇرۇۋاتقانلىقىنى سەزدى- دە، قانلىق قىل- چلار ئارىسىدىن چىقىپ، يەنە ھىسار تەرەپكە چېكىندى.

باسقۇنچى قوشۇن سەركەردىسى نەجمى سانى غىجدۇۋان چېكىندە ئۆلتۈرۈلدى. قىزىل باشلار تارمار بولدى. ئاتمىش مىڭ قوشۇننىڭ بىر قىسمى ئەسىر ئېلىندى، ئامان قېلىپ قاچقانلىرىنى بولسا غالىبلار ئامۇ دەرياسىغىچە قوغلاپ باردى ۋە دەرياغا چۆكتۈرۈۋەتتى.

بۇنىڭدىن بىر يېرىم يىل ئاۋۋال خانزادە بېگىم يالغۇز ئوغلى

بىلەن بەلختىن قۇندۇزغا كېلىۋاتقاندا ئۇنىڭ يۈرىكىنى تىترەتكەن نامەلۇم خەۋپ - خەتەرلەر گويما مانا مۇشۇ ئېغىر چېكىنىش مەزگىلىنى كۈتۈپ ياتقان ئىكەن.

تۈن يېرىمىدىن ئاشقان ئىدى. بايسۇن ئارقىلىق ھىسارنىڭ قارا تېغىغا چېكىنىپ كەلگەن بابىر يەتتە مىڭ ئەسكەر ۋە ئائىلە ئەزالىرى بىلەن تەكشى ئوچۇق بىر ئوتلاقتا تۈنمەكتە ئىدى. خانزادە بېگىم ئوغلى ۋە كېنىزەكلىرى بىلەن ئۇخلاپ ياتقان ئوتاق بابىرنىڭ چېدىرىغا ئۇدۇلمۇ ئۇدۇل ئىدى.

سەھەرگە يېقىن بىردىنلا توپىلاڭ كۆتۈرۈلدى. خانزادە بېگىم ئاتلارنىڭ تاسىر - تۇسۇر قېلىپ چېپىشى ۋە ئىتلارنىڭ ئاچچىق قاۋىشىدىن چۆچۈپ ئويغاندى. غەزەپلىك ئاۋازلار:

— ئۇر! ئۇر!

— رافىزىيلارنى ئايماي قىر! — دەپ ۋارقىراشتى.

خانزادە بېگىم چاچراپ تۇردى. ئوتاق تۆرىدە خىرە قاراچىراغ پىلىلداپ يېنىپ تۇراتتى. بېگىم قاتتىق ئۇخلاۋاتقان ئوغلى خۇررە - شاھنى قۇچاقلاپ ئۆرە تۇرغۇزدى.

— دۈشمەن باستى! دۈشمەن! — دەپ ئوغلىغا ئۆتۈكىنى كىيدۈرۈپ، توننىڭ يېڭىگە قولىنى تىقىۋاتقاندا ئوتاقنىڭ كىگىزىگە بىرنەرسە "تارس" قىلىپ ئۇرۇلدى. يا ئوقنىڭ چاقلىغان ئۇچى كىگىزنى تېشىپ ئۆتتى، لېكىن قاننى كىگىز يۇڭىغا ئۇرۇلۇپ تۇرۇپ قالدى. قورقۇپ كەتكەن خانزادە بېگىم ئوغلىنى باغرىغا باستى.

بۇ يىل ئون بىرگە قەدەم قويغان خۇررە شاھنىڭ بويى ئانىسىنىڭ يەلكىسىدىن ئېشىپ قالغانىدى. ئۇ ئۇچى پەسكە ئېسىلىپ قالغان يا ئوققا قىزىقىپ قاراپ تۇراتتى.

تاشقىردىن بابىرنىڭ ھودۇققان ئاۋازى ئاڭلاندى.

— تۈپەڭچىلەر قېنى؟ خوجاكالانىبەگ! تۈپەڭ ئېتىلسۇن! قاسىمبەگ! تاھىربەگ! ھەرەمگە قاراڭ! بالىلار چاپسانراق ئېلىپ چىقىلسۇن!... تۈپەڭ!

ئاشۇ زاماننىڭ چاقماقلىق مىلىتى بولغان تۈپەڭ يېقىن بىر جايدا گۈپۈلدەپ ئېتىلدى. بابىر قىزىل باشلار بىلەن ئىتتىپاق بولۇپ ئارتتۇرغان بىرنەرسىسى، ئاشۇ دەۋرنىڭ ئەڭ زامانىۋى قورالى بولغان مانا شۇ تۈپەڭلەر ئىدى. تېخى ناھايىتى كەم تارقالغان تۈپەڭلەر پەقەت بابىرنىڭ خاس نەۋكەرلىرىدە بار ئىدى.

بىرنەچچە تۈپەڭنىڭ ئۈستى-ئۈستىگە ئېتىلغانلىقى ئاڭلاندى. خانزادە بېگىم ئەمدى سەل دادىللىنىپ، ئوغلىنىڭ تونى ئۈستىدىن ئىخچام خەنجىرى ئېسىلغان كەمىرىنىمۇ باغلاندى.

خۇررەمشاھ ئوتاقنىڭ بىر چېتىدىكى ئون تالچە يا ئوقى سېلىنغان كىچىككىنە سادىقنى يەلكىسىگە ئاستى-دە، ياسىنى قولغا ئالدى. ئانىسىنى ۋەھىمىگە سالغان جەڭ بالىدا قورقۇش ئارىلاش بىر زوق ئويغاتقاندى. ئۇ كىچىكلىكىدىن جەڭگىۋار روھ بىلەن ئۆسكەن، تېزىرەك چوڭ بولۇپ، ئۇرۇشتا باتۇرلۇقلار كۆرسەتكۈسى كېلەتتى. سەمەرقەندتە تۇرغان مەزگىللىرىدە خۇررەمشاھ بابىر تاغىسىنىڭ بۇخارا تەرەپتە قىلغان جەڭلىرىگە قاتناشماقچى بولۇپ، ئانىسىنىڭ ئالدىدىن قېچىپمۇ كەتكەنىدى. لېكىن بابىر ئۇنى تەربىيىچى بەگكە قوشۇپ، يولدىن قايتۇرۇۋەتكەنىدى. خانزادە بېگىمنىڭ بابىرغا قويغان مېھرى ئوغلىغىمۇ يۇققان ئىدى. بالىغا دەرس بېرىدىغان ۋە ھەربىي مەشىق ئۆگەتكەن كىشىلەرنىڭ ھەممىسى بابىرنىڭ ئىخلاسى-مەنلىرى ئىدى. خۇررەمشاھ ئانىسىدىن ۋە تەربىيىچىلىرىدىن بابىر

ھەققىدە ناھايىتى كۆپ ياخشى گەپلەرنى ئاڭلايتتى، ئۆزىمۇ تاغىسىنى ھەر كۆرگەندە ئۇنىڭغا بالىلارچە جۇشقۇن بىر مېھىر ۋە ئىشەنچ بىلەن قارايتتى. ئۇ تاغىسىنى ئېغىر ئەھۋاللارغا سېلىۋاتقان شەيبانىزادىلەرنى، گەرچە ئۆزىنىڭ شەيبانىخاننىڭ ئوغلى ئىكەنلىكىنى بىلسەمۇ، كۈنسىرى يامان كۆرۈپ باراتتى. ئۇنىڭ تەسەۋۋۇرىدا، ھازىر بابىرنىڭ قارارگاھىغا ھۇجۇم قىلىپ كەلگەن "ئۇر، قىر!" دەپ ۋارقىراۋاتقانلارمۇ ئاشۇ كۆچمەنچى سۇلتانلار ئىدى. خۇررەمشاھ سادىقنىڭ بار ئوقلىرىنى تاغىسىنىڭ مانا شۇ دۈشمەنلىرىگە قاراپ ئاتقۇسى كەلدى. دە، ئوتاقنىڭ ئىشىكىنى ئېچىپ چىقىشقا باشلىدى.

— ھەي، شاھزادە توختاڭ!

خانزادە بېگىمنىڭ قېرى كېنىزىكى يۈگۈرۈپ بېرىپ بالىنى كەمىدىن توتتى. دە، ئىچكىرىگە تارتتى. بالا قارشىلىق قىلىپ كىرمىدى. ئۇنى يىراقتا بولغان جەڭلەرگە ئەۋەتمىگەنىدى. ئەمدى جەڭ ئۆزى خۇررەمشاھ ياتقان جايغا يېتىپ كەلگەندە يەنە قويۇشمامدۇ؟

— قويۇۋېتىڭ مېنى! ھەزرەت تاغامغا ياردەم قىلىمەن!

قويۇۋېتىڭ!

بۇ چاغدا بابىرنىڭ خاس نەۋكەرلىرى تۈپەڭ ئاتا-ئاتا دۈشمەن ئاتلىقلىرىنى ئاياللار ۋە بالىلار ياتقان ئوتاكلاردىن يىراققا قوغلىۋەت-كەندى. تاھىر خانزادە بېگىمنىڭ ئوتىقى ئالدىغا ئىككى ئات يېتەكلەپ كەلدى:

— ھەزرەت بېگىم! شاھزادە! تېزرەك چىقىڭلار!

خانزادە بېگىم ساندۇق ۋە بوپىلىرىغا قارىدى.

— يۈك - تاقلا قالامدۇ؟

— ھە، جان ئامان بولسا نەرسە - كېرەك تېپىپىلار! چىقىڭ

چاپسانراق! ھەزرىتىم بۇيرۇدى!

خانزادە بېگىم كېنىزىكى بىلەن چىققۇچە خۇررە-مىشاھ ئاتلارنىڭ
كىچىكرەك كۆرۈنگەن بىرسىگە مىنىۋالدى.

ئاسماندا نامازشامدىن كېيىنكى سەككىز كۈنلۈك ئاي بار ئىدى.

شۇنىڭ يورۇقىدا ئاق ئوتاقتىن بەش ياشلىق ھۇمايۇنى باغرىغا

بېسىپ چىققان ماھىم بېگىم كۆرۈندى. ئات ئۈستىدە تۇرغان

قاسىمبەگ چاپسان ئېگىشىپ بالىنى ئانىسىنىڭ قولىدىن ئاۋايلاپ

ئالدى - دە، يەلكىسىنى چەكمەنى بىلەن ئورنىدى.

بېگىمنىڭ يېنىدا ئون ياشلىق ئوغلى سەپەرنى قولىدىن يېتەكلەپ

كېلىۋاتقان رابىمۇ بار ئىدى. تاھىر ئوغلى بىلەن خوتۇنى بىر

بايتالغا مىنگەشتۇردى.

قاسىمبەگ باشلىق ئەللىك - ئاتمىش خاس نەۋكەر ئاياللار ۋە

بالىلار مىنگەن ئاتلارنى ئوتتۇرىغا ئېلىپ، جەنۇب تەرەپكە كەتتى.

ئۈچ تەرەپتىن دۈشمەن ھالقىسى ئورنىۋالغان، پەقەت جەنۇب

تەرەپ ئوچۇق ئىدى. تۈپەڭنىڭ گۈپۈلدىشى، يارىدار بولغانلارنىڭ

دادلىشى، ئاتلارنىڭ پۇشقۇرۇشى ۋە كىشىنى ئارىسىدىن كىملىرىنىڭ -

دۇر ئەسەبى ۋارقىرىغانلىرى ئاڭلىناتتى:

— ھەممىمىز شۇ پادىشاھنىڭ كاساپىتىغا قالدۇق!

— شىئەلەرگە سېتىلىپ بىزنى خاراب قىلدى!

— يوقالسۇن بابىر!

— ئۇرۇقنى قۇرۇت! قىر ھەممىسىنى!

خانزادە بېگىم ھېچ نەرسىگە چۈشەنەلمەي يېنىدا كېتىۋاتقان

قاسىمبەگدىن سورىدى:

— بۇ قانداق دۈشمەن؟

— ئۆزىمىزدىن ئوت چىقتى، بېگىم! ئۇزاقى يىلى قۇندۇزدا شەيبانەيزادىلاردىن بىزگە قېچىپ ئۆتكەن موغۇل بەگلىرى ئىسيان كۆتۈردى! قۇزغۇنلار ھەزرىتىمىنى ئۇيقۇدا تۇتۇپ ئۆلتۈرمەكچى ئىكەن. خۇداغا شۈكۈر، تاھىربەگنىڭ قورچىلىرى بايقاپ قاپتۇ! — پالاكەت ئۈستىگە پالاكەت!

— ھە، بۇلار بىزدىن ئىككى ھەسسە كۆپ. ھەممىسى ئالدىن تەييارلىنىپ چىققان! ئوتتۇرىدا يۈرۈڭلار! ئوتتۇرىدا! شۇ چاغدا ئىسيانچى ئاتلىقلار جەنۇب تەرەپكىمۇ چىپىپ ئۆتتى. ئاشۇ تەرەپتىن بابىرنىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى:

— ئۇستاز ئەلى! تۈپەڭچىلەرنى ئالدىغا باشلاڭ! ئالدىغا! تۈپەڭلەردىن ئېتىلغان ئوقلار قۇياق ۋە دۈبۇلغىلارنى بىمالال تېشىپ ئۆتىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن ئىغۋاگەرلەر مىللىتى ئۇدۇلىدا تۇرۇشقا چىدىمايتتى. بابىر تۈپەڭلەر ۋە ئەڭ ئىشەنگەن خاس نەۋكەرلىرى ياردىمىدە دۈشمەن ھالقىسىنى جەنۇب تەرەپتىن يېرىپ ئۆتمەكچى، كېيىن باباتاغنىڭ شەرقىدىكى ھىسار قەلئەسىگە يېتىۋالماقچى ئىدى. بىراق پىتىنچى بەگلەر ئۇنى قەلئەگە ئۆتكۈزمەكچى ئەمەس ئىدى، ئۇلار بۇ مۇستەھكەم قورغاننى ئۆزلىرى ئىگىلەش مەقسىتىدە ئىسيان كۆتۈرگەنىدى.

ئۈچ-تۆت قېتىم ئوق ئېتىلغاندىن كېيىن تۈپەڭلەرنىڭ نورى قىزىپ كېتىپ، ئۈنۈم بەرمەي قويدى. دۈشمەن سەپلىرىنىڭ شەرق تەرەپتە سەل شالاڭلاشقىنىنى كۆرگەن بابىر خوجاكالانىبەگ باشلىق مىڭچە نەۋكەرنى ئاشۇ تەرەپكە تاشلىدى.

خاس نەۋكەرلەرنىڭ قوغدىشىدا كېتىۋاتقان خۇررە-مشاھ بەزىدە قىلىچلارنىڭ بىر-بىرىگە شاق-شۇق ئۇرۇلۇۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ قالاتتى. بۇ كېچىدىكى جەڭ ئۇنىڭغا ناھايىتى قورقۇنچلۇق تۇيۇل-سىمۇ، ئەمما ئۇ ۋەھىمىنى يېڭىشكە تىرىشاتتى. تاغىسىغا شۇنداق مەزگىلدە سۇيىقەست قىلغان خائىنلارنىڭ ھېچ بولمىغاندا بىرەرسىنى سادىقىدىكى ئوقلىرى بىلەن ئېتىپ يېقىتقۇسى كېلەتتى.

دۈشمەن قورشاۋىنى يېرىپ ئۆتۈۋاتقاندا بالىلار ۋە ئاياللارنى ئوراپ كېتىۋاتقان نەۋكەرلەرمۇ جەڭگە چۈشۈشكە مەجبۇر بولدى. شۇ چاغدا خۇررە-مشاھ ئۇلارنىڭ يېنىغا كىردى-دە، ئېتىنىڭ تىزگىنىنى قويۇۋېتىپ ياسىدىن كەينى-كەينىدىن ئۈچ تال ئوق ئاتتى. خانزادە بېگىم كېچىدىكى توپىلاڭدا ئۇنى بىر مەھەل كۆزدىن يوقىتىپ قويدى. كېيىن بالىنىڭ نەۋكەرلەر يېنىدا ئوق ئېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئېتىنى ئۇنىڭغا قاراپ چاپتۇردى، ئۇ ئوغلغا يېتىپ بېرىشىغىلا، ئۇدۇلىدىن ئېتىلغان بىر ئازغان ئوق بالىنىڭ ئوڭ بېقىنىغا "شارت" قىلىپ سانجىلدى. خۇررە-مشاھ ئىكراپ، يانى قولىدىن قويۇۋەتتى ۋە ئېگەردىن ئېغىناپ چۈشتى.

— ۋاي، بالام! — دەپ خانزادە بېگىم ۋارقىراپ ئوغلغا قاراپ ئېتىلدى.

تاھىرمۇ شۇ يېقىن يەردە ئىدى، ئېتىدىن سىيرىلىپ چۈشۈۋاتقان خۇررە-مشاھنى تۇتۇۋالدى، كېيىن ئۇنى ئېگىرى ئۈستىگە كۆتۈرۈپ ئولتۇرغۇزدى.

بالا بېھوش ئىدى. تاھىر بىلەن خانزادە بېگىم ئۇنى بايرىنىڭ ئاۋازى كېلىۋاتقان تەرەپكە ئېلىپ چىپىشتى. بۇ تەرەپتە دۈشمەن قالمىغان، خوجاكالانىبەگنىڭ نەۋكەرلىرى پادىشاھ ئۈچۈن يول

ئېچىپ، ئۇنىڭ كەينىدىن ھەرەم ئەھلىنىمۇ ئېلىپ ئۆتۈشكە باشلىغان، ئارقىدىن قوغلاشقا ئۇرۇنغان دۈشمەنلەرنىڭ يولىنى توسقاندى. بابىرنىڭ ھىسار قورغىنىدىن ۋازكېچىپ، ۋەخش ۋادىسى تەرەپكە يول ئالغىنىنى سەزگەن پىتىنچىلەر ئۇنى يەنە قوغلىماي، ئارقىغا قايتىشتى ۋە شاھانە چېدىرلار ئىچىدە ئىگىسىز قالغان بايلىق-لارنى تالاشقا چۈشتى.

تاڭ يورۇپ قالغاندى. بابىر يارىدار جىيەنىنى قولغا ئېلىۋېتىپ، ئۇنىڭ بىقىنىدىن ئىسسىق قان ئېقىۋاتقىنىنى سەزدى.

— تېۋىپنى چاقىرىڭ! — ۋارقىردى ئۇ، — تېۋىپ!

پادىشاھنىڭ خاس تېۋىپى بالىنى چاپان ئۈستىگە ياتقۇزۇپ، يارىسىغا دورا چاپلاپ باغلىدى. خۇررەمشاھ ھامان ھوشىغا كەلمەيتتى. پەقەت ئارىلاپ-ئارىلاپ ئىگىرايتتى.

ئۇنىڭ بىقىنىغا سانجىلغان ئوق ئۆپكە ۋە قېرىن ئارىلىقىدىكى پەردىنى يىرتىپ ئىچكى ئەزالىرىغا يامان زەرەر يەتكۈزگەنىدى تېۋىپ ئۇنىڭغا ئېسىل مومىيانى سۇ بىلەن ئىچۈرمەكچى بولدى. بىراق بىھوش بالىنىڭ تامىغىدىن سۇمۇ، دورىمۇ ئۆتمىدى. خانزادە بېگىم بۇنى كۆردى-دە، بالىسىنى قۇچاقلاپ، توۋلاشقا باشلىدى:

— خۇررەمجان! يالغۇزۇم! خۇررەمم!

بالىنىڭ كۆزى غىل-پال قىلىپ بىر ئېچىلدى، كېيىن قارد-چۇقلىرى يۇقىرىسىغا قاراپ كەتتى-دە، كىرىپكىلىرى يېرىم يۇمۇق ھالدا توختاپ قالدى.

بابىر بالىنىڭ جان ئۈزگەنلىكىنى سەزدى-دە، ئاچىسىنى قۇچاقلاپ، جەسەتنىڭ ئۈستىدىن ئېلىپ كەتمەكچى بولدى. لېكىن

خانزادە بېگىم ئۇنىڭ قولىدىن يۇلقۇنۇپ چىقتى. ئوغلىنىڭ
ئۆلگىنىگە ئىشەنگۈسى كەلمەيتتى. ئۇ بالىسىنى قۇچاقلاپ دەست
كۆتۈردى. دە، داد سېلىپ، يەنە ئۇنى چاقىرىشقا باشلىدى:

— خۇررەم! خۇررەمجان، قېنى سەن؟ قېنى سەن، بالام!
بالام قېنى؟!

بابىر ھۆركىرەپ يىغلاپ بالىنى ئاچىسىنىڭ قولىدىن ئالدى. دە،
يەنە چاپان ئۈستىگە ياتقۇزدى. قاسىمبەگ بالىنىڭ يېرىم ئوچۇق
قالغان كۆزلىرىنى يۇمماقچى بولۇپ، قاشلىرىنى سىلىدى،
كىرىپىكىلىرىنى ياتقۇزۇشقا ئۇرۇنۇپ كۆردى. لېكىن كىرىپىكىلەر
اتمىدى، نارەسىدە كۆزلەر يېرىم ئوچۇقلۇقچە قالدى. خانزادە
بېگىم ئوغلىنىڭ ئۆلگىنىگە ئەمدى ئىشەندى. دە، ئۆزىنىڭ پېشانى-
لىرىگە مۇشتلاپ يىغلىدى:

— سېنى بۇ يەرلەرگە ئېلىپ كەلگەن ئاناڭ ئۆلسۇن، بالام!
سېنى ساقلاپ قالايمىغان ئاناڭ ئۆلسۇن!!

بابىر ئاچىسىنىڭ مۇشت بولۇپ تۈگۈلگەن قوللىرىنى ئىككى
قولغا ئالدى. دە، يۈزىنى يۈزىگە قاراتتى.

— قارغاش كېرەك بولسا مېنى قارغاڭ! — دېدى، — سىز يەنە
مېنىڭ كاساپىتىمگە قالدىڭىز! ئەجەلدە ئادالەت بولسا بۇ بىگۇناھ
بالىدىن بۇرۇن مەن گۇناھكارنى ئالسا بولاتتى! بۇنى ئىككى
قىلىچ ئارىسىغا مەن ئېلىپ كىردىم! سىزلەرنى دىن ۋە مەزھەپ
بالاسىغا مەن گىرىپتار قىلدىم!

قاسىمبەگ بابىرنىڭ يەلكىسىدىن قۇچاقلدى. ئۇ ئۇزاقى يىل
قۇندۇزدا موغۇل بەگلىرىنىڭ بابىرغا قارشى پىتىنىسى بىرىنچى
قېتىم مەلۇم بولغاندا ئارىغا چۈشۈپ خاتا قىلغانلىقىنى، بۈگۈنكى

توپىلاڭ شۇ چاغدا كېسىپ تاشلانمىغان يارىنىڭ خاتالىقى
ئىكەنلىكىنى ئويلىدى:

— گۇناھكارنى ئىزدىسىڭىز، ھەممىمىز ئەيىبدارمىز،
ھەزرىتىم! دۇنيا ئۆزى شۇنداق يارىتىلغان تۇرسا بىز قانداق
قىلايلى؟!

خانزادە بېگىم يەنە ئوغلنىڭ جەستىنى قۇچاقلدى:
— تويدۇم بۇ دۇنيادىن! بەس! تويدۇم! مېنى بالام بىلەن بىللە
كۆمۈڭلار! ...

خۇررەشاھنىڭ جەستىنى ئارچىدىن ياسالغان تاۋۇتقا سېلىپ،
شۇ كۈنى كەچكىچە قولمۇقۇل كۆتۈرۈپ مېڭىشتى. كېيىن ئۇنى
پامىرتېغىنىڭ ئېتەكلىرىدىكى كۆكلەم بىر دۆڭلۈككە كۆمۈشتى ۋە
قەبرى ئۈستىگە ئاق بايراقچە قاداڭ قويدى.
تىرىك مۇردىغا ئوخشاپ قالغان خانزادە بېگىمنى بىر ئاماللاپ
قۇندۇزغا، ئۇ يەردىن كابۇلغا ئېلىپ كېتىشتى.

كابۇل. تاشقان دەريا ئۆزەن ئىزدەيدۇ

1

كەچكى مەزگىل، كابۇل قەلئەسىنىڭ جەنۇبىدىكى كۆلدىن بىر
توپ ئۆردەك ئۇچتى. كۆل بويىدىكى ئۆسۈك ئوت - چۆپلەر ئارىسىدا
مارىلاپ ئولتۇرغان مىرزا ھۇمايۇن يادىن كەينى - كەينىدىن ئىككى
ئوق ئاتتى. ئاسمانغا كۆتۈرۈلۈپ كېتىۋاتقان تۇمشۇقى ئۇزۇن
ئۆردەكلەردىن بىرى توپتىن ئايرىلىپ پەسلەشكە باشلىدى،
كېيىن قاناتلىرىنى پۇلاڭلىتىپ كۆلنىڭ نېرىقى چىتىگە يىقىلىپ

چۈشتى .

كۆلنىڭ ئاشۇ تەرىپىدە پادىشاھنىڭ سەككىز پالاقلىق سايىۋەنلىك كېمىسى ئۈزۈپ يۈرگەنىدى . ھۇمايۇن بۇ تەرەپتىن ئاتلىنىپ ، تەربىيىچىسى ۋە مۇلازىملىرى بىلەن كۆل ساھىلىنى ئايلىنىپ ئۆتۈپ بارغۇچە كېمىدىكىلەر ئوق تەگكەن ئۆردەكنى سۇدىن ئېلىپ ، قىرغاققا چىقىشتى .

ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بابىرمۇ بار ئىدى . ھۇمايۇن ئۆزى ئاتقان ئۆردەكنى ئاتىسىنىڭ قولىغا ئېلىپ كۆرۈۋاتقانلىقىنى كۆردى . دە ، ئېتىدىن سەكرەپ چۈشتى ۋە سەل بېرىدا تەزىم قىلىپ توختىدى . بابىر ئۆردەكنىڭ تۆشىگە قادىلىپ قالغان يا ئوقنى كەسكىن بىر ھەرىكەت بىلەن سۇغۇرۇپ ئالدى . دە ، ئوغلغا كۆزلىرىنى سۈزۈپ قارىدى :

— بۇ ئوق سېنىڭكىمۇ ؟

ھۇمايۇن ئاتىسىنىڭ كەيپ ئىكەنلىكىنى سەزدى . بابىر كېيىنكى مەزگىللەردە كۆپ ئىچىدىغان بولغان ، بۆگۈنمۇ بەگ ئۆلپەتلىرى بىلەن كېمىدە ئىچىملىك ئىچىپ ئولتۇرغانىدى . ھۇمايۇن كۆل ۋە ئۇنىڭ ئەتراپلىرى پادىشاھنىڭ دەخلىسىز ، خاس يەرلىرى ئىكەنلىكىنى ئەسلىدى . ئاتىسى ئالدىدا ئەدەبسىزلىك قىلىپ قويغاندەك كۆزلىرى تەلەپۈرۈپ :

— ھەزرىتىم ، — دېدى ، — ئەپۇ قىلىڭ ، بىمەھەل ئوق ئېتىپتىمەن .

— ئەمما ئوقنى ياخشى ئېتىپسەن ، — دەپ بابىر ئوغلغا ئەمدى

كۈلۈمسىرەپ سۆزلىدى ، — مە ، ئۆزەڭگە قۇتسۇن .

ھۇمايۇن سول قولىنى كۆكسىگە قويغىنىچە ، ئوڭ قولى بىلەن

ئوۋنى ئاتىسىدىن ئالدى . دە ، مۇلازىملىرىدىن بىرىگە بەردى .

بايردىن كېيىنرەك تۇرغان كۆزلىرى چوڭ-چوڭ ئورۇق قارا يىگىت — ھىندۇبەگ قويۇق ئاق چىشلىرىنى ئېچىپ كۆلدى:
— ئەمىرزادەم مەرگەنلىكتە ھەزرەت ئاتىسىغا تارتىپتۇ.
شېركەيپ خوجاكالانىبەگ بۇ سۆزگە دەرھال قوشۇلدى:
— ئۇلۇغۋار ئاتىلارغا مۇناسىپ ئوغۇل!

باير بولسا بىر چەتتە جىم قول قوشتۇرۇپ تۇرغان قاسىمبەگكە مەمنۇن نەزەر تاشلىدى. يېشى ئاتمىشتىن ئېشىپ، ئىشىك ئاغالق مەنسەپتىن قالغان قاسىمبەگ ھازىر ھۇمايۇنغا تەربىيىچى ئىدى. بايرنىڭ ئۆزىگە شۇنچە يىل سادىق خىزمەت قىلغان بۇ ئادەمنىڭ ئەمدى چوڭ بولۇپ كېلىۋاتقان ھۇمايۇننىمۇ ئاتىلارچە مېھىر بىلەن تەربىيەلەۋاتقىنى بىلىنىپ تۇراتتى.

— جاناب قاسىمبەگ ھۇمايۇنغا مەرگەنلىكتىن ياخشى تەلىم بېرىپتۇ، — دېدى باير، — بىراق ئەمىرزادەم چەۋەندازلىقتا قانداقراق؟

قاسىمبەگ ھۇمايۇنغا "جاۋاب بېرىڭ!" دېگەندەك قىلىپ قارىدى. ھۇمايۇننىڭ كۆزلىرى گويا ئىلھام بىلەن يېنىپ:

— ھەزرەتسىم، ئىجازەت بېرىڭ، — دېدى — دە، ئاتىلارنى قولى بىلەن كۆرسەتتى. باير ئۇنىڭ كېيىنكى يىللاردا ئۆگەنگەن چەۋەندازلىق مەشىقلىرىدىن بىرىنى كۆرسەتمەكچى ئىكەنلىكىنى سەزدى.

— قېنى، قېنى، — دېدى زوق بىلەن. ھۇمايۇننىڭ يېشى ئون ئۈچكە بېرىپ، بويى ئاتىسىنىڭ بويىغا يېتەي دەپ قالغان. يۈرۈش-تۇرۇشمۇ بايرنىڭ ئۆسمۈرلۈك مەزگىلىنى ئەسلىتەتتى. قاسىمبەگنىڭ ئىشارىتى بىلەن نەۋكەرلەر

ئىككى ياۋاشراق ئاتنى بىر چەتكە يېتەكلەپ چىقتى - دە، يانمۇيان تۇتۇپ تۇرۇشتى. ھۇمايۇن ئۆزىنىڭ پاللىق قاراقاشقا ئېتىغا سەكرەپ مىندى، تىزگىنىنى كەسكىن تارتىپ بىر ئاز كەينىگە داچىدى. كېيىن نېرىقى ئىككى ئاتقا تېزلىك بىلەن يېقىنلاشتى - دە، تىزگىنىنى قويۇۋەتتى. ئاتلار ئۇدۇلمۇ ئۇدۇل، ئىككىنچى ئاتنىڭ ئېگىرىدىن ئىككى قوللاپ تۇتقىنىچە، ئېگەردىن ئېگەرگە سەكرەپ ئۆتتى. شۇ چاغدا ئۈچىنچى ئات جايىدىن قوزغىلىپ كەتتى. ھۇمايۇن مىنگەن ئېتىنىڭ تىزگىنىنى چاپسان قولىغا ئېلىۋېتىپ، ئۈچىنچى ئاتنىڭ يۆگىنىدىن تۇتقان نەۋكەرگە:

— مەھكەم تۇتۇڭ! — دېدى.

كېيىن ئاستىدىكى ئاتنى نېرىسىغا جىپسا كەلتۈردى - دە، ئىككىنچى ئېگەردىن ئۈچىنچىسىگە سەكرەپ ئۆتتى.

شېركەيپ بەگلەر توپىدىن:

— ئاپىرىن! ئالقش! — دېگەن خىتابلار ئاڭلاندى.

ھۇمايۇن ھاسىراپ ئاتتىن چۈشتى - دە، ئاتىسى تەرەپكە كېلىشكە باشلىدى. بابىر ئۆزىنىڭ ئۆسمۈرلۈك چېغىدا ئەنجان چاربېغىدا ئېگەردىن ئېگەرگە سەكرەپ ئۆتەلمەي پۇتى يەرگە سۆرۈلۈپ قالغىنىنى ئەسلىدى - دە:

— خۇدايىم ھۇمايۇننى كۆز تېگىشتىن ساقلىسۇن، — دېدى، — چەۋەندازلىقتا بىزدىن ئۆتىدىغان كۆرۈنىدۇ.

— ھەزرىتىم، مىرزا ھۇمايۇن ھەر ئىشتا سىزدىن ئىرەت ئېلىشقا ئىنتىلىدۇ، — دېدى قاسىمبەگ.

بابىر ئوڭايسىزلىنىپ بېشىنى چايقىدى:

— مېنىڭ شاھزادىغا ئىرەت بولغۇدەك ھالىم يوق.

ھۇمايۇن ئاتىسىنىڭ مەيۈس يۈزىگە تەئەججۇب بىلەن تىكىلدى.
— نېمە ئۈچۈن ھەزرىتىم! تەرىپىيچىم ماڭا بارلىق جەڭلىرىڭنى
ئېيتىپ بەردى. رۇستەم ۋە ساھابىلەرمۇ، گۆرئوغلى ۋە ئالپام-
شىلارمۇ جەڭنى سىزچىلىك كۆپ كۆرمىگەن بولسا كېرەك!
— جەڭ ھېساب ئەمەس، ئەمىرزادەم، جەڭنىڭ نەتىجىسى
ھېساب، — دېدى بابىر ئۆزىنىڭ مەغلۇبىيەتلىرىنى ئەسلەپ.
لېكىن ھۇمايۇن ئۈچۈن ئەڭ مۇھىمى — ئاتىسىنىڭ مىسلىسىز
دەھشەتلەرگە دۇچ كېلىپ، بارلىق ئۆلۈملەرنى يېڭىپ ئۆتەلىگىنى
ۋە بارلىق قىرغىنلاردىن ئامان چىققىنى ئىدى. بابىرغا ئەستايىدىل
ئىخلاس قىلىدىغان قاسىمبەگ "ھەزرىتىمگە دۇئا تەگكەن، ئۇ كىشىگە
ئوق تەگمەيدۇ، تىغ ئۆتمەيدۇ"، دەيتتى ۋە بۇ ساددا ئېتىقادىنى
ھۇمايۇننىڭ قەلبىگە سىڭدۈرگەنىدى. ھۇمايۇن ئاتىسىنىڭ كابۇل
بىلەن ھىرات ئارىلىقىدىكى ئېگىز تاغلاردىن ئادەمزات ئۆتەلمەي-
دىغان قەھرىتان قىش كۈنلىرىدە يۈرەك توختىتىپ ئۆتكەنلىكىنى،
كۆپچىلىك بەگ ۋە نەۋكەرلەر ھالىدىن كېتىپ، ئاتلارمۇ يۈرەلمەي-
دىغان بولۇپ قالغان چاغلاردا بابىرنىڭ ئۆزى ئالدىغا چىقىپ
كۆكسىگىچە قارغا پېتىپ، ھەممىگە يول ئېچىپ بەرگىنىنى، شۇ
چاغدا ئۇنىڭ قۇلىقى ئۇششۇپ يۈزى كۆمۈردەك قارىيىپ، تونۇغىلى
بولمايدىغان ئەھۋالغا كەلگىنىنى قاسىمبەگدىن يېقىندا ئاڭلىغانىدى.
ھۇمايۇن شۇ مەزگىللەردە بولغان بىر غەلىتە ھادىسىنى ئاتىسىدىن
تەستىقلىتىپ ئالغۇسى كەلدى:

— ھەزرىتىم، كابۇل چارباغىدا دوست دېگەن بىر پالۋان
نەۋكەر سىزنى تونۇماي قىلىچ بىلەن چاپقىنى راستمۇ؟
— راست. كېيىن تونۇپ قېلىپ، قىلىچىنى تاشلاپ قاچتى.

خۇداغا شۈكۈر، ھېچقانداق زەرەر يەتمىدى. بولمىسا دوست پالۋان تىغ ئۇرغان ئادەم تىرىك قالمايتتى.

— خۇدانىڭ قۇدرىتىنى قاراڭ-ھە! — دېدى ئىشىك ئاغا مۇھەممەد دولداي خۇشامەت ئاھاڭى بىلەن.

ھۇمايۇن ئۇنىڭ كەيپ بولغانلىقتىن قىزىرىپ، كۆپچۈپ تۇرغان يۈزىگە خۇش ياقمايراق نەزەر تاشلىدى. دە، يەنە ئاتىسىغا يۈزلەندى. ئۇ پەقەت ئاتىسى بىلەن گەپلىشىشنى خالايتتى. بابىر توغرىسىدا قاسىمبەگدىن ۋە باشقا ئادەملەردىن شۇنچە غارايىپ ھېكايىلەرنى ئاڭلاپ ئۆسكەن بالا ئەمدى ئۇنىڭ ئۆزى بىلەن يۈرەكتىن يېقىنلىشىشنى خالايتتى.

لېكىن بابىر دائىم دۆلەت ئىشى ۋە يېزىش-سىزىش بىلەن بەند ئىدى، بوش قالغاندا بەگلىرى ئىچملىك مەجلىسىنى باشلايتتى. ھۇمايۇنغا بولسا ئۇلار تېخى ھەمسۆھبەت بولالمايدىغان ياش بالا دەپ قارىشاتتى. بىراق ھۇمايۇندا ئاتىسى بىلەن سۆھبەتلىشىش ئىشتىياقى كۈنسېرى كۈچىيىپ باراتتى.

— ھەزرىتىم، بۇلتۇر سىند دەرياسىنىڭ بويىدا يولۋاس بىلەن ئېلىشقان ئىكەنسىز...

— نەدىن بىلدىڭىز؟

— ھەزرىتىمنىڭ خاس خانىسىدا يولۋاس تېرىسىنى كۆردۈم.

بابىر كەينىدە تۇرغان بەگلەرگە ئىشارەت قىلدى:

— يولۋاسنى بىز ئولىشىپ يەڭگەندۇق.

ھىندۇبەگ كۈلۈپ ئېتىراز قىلدى:

— ھەزرىتىم بولمىغان بولسا بىز يولۋاسقا تەڭ كېلەلمەيتتۇق.

ھۇمايۇن ھىندۇبەگنىڭ گېپىنى ماقۇللىغاندەك بېشىنى لىڭشىتتى

ۋە ئاتىسىغا بالىلارچە ساپ بىر ئىپتىخار بىلەن قاراپ قويدى.
بابىر بۇخارا ئەتراپلىرىدا ۋە ھىساردا بېشىغا چۈشكەن
كۈلپەتلەرنى ھامان ئۈنتۈمايدۇ، شۇ چاغدىكى مەغلۇبىيەتلەرنىڭ
ئەلىمى ئاۋۋالقىلىرىغا قوشۇلۇپ، يۈرىكىنى ھېلىغىچە تاتىلايتتى،
دۇنيا غەملىرىنى خىيالىدىن يىراقلاشتۇرۇش ئۈچۈنمۇ ئۇ پات-پات
ئىچىملىك ئىچەتتى. ئۇنىڭ روھى چۈشۈپ، ئۆز تەقدىرىدىن
ئىخلاسى قايتىپ يۈرگەن مانا شۇ كۈنلەردە ئوغلى ھۇمايۇن ئاتىسى
قىلغان ياخشى ئىشلارنى بۇنچىلىك قەدرلەپ تىلغا ئېلىشى
بابىرغا غەلىتە تەسىر كۆرسەتتى.

بىردەم ئۇ ئۆزىنى ئۆسمۈر ئوغلىنىڭ كۆزى بىلەن كۆرگەندەك
بولدى. ھۇمايۇن پەخىر بىلەن تىلغا ئالغان ۋەقەلەر راستتىنمۇ
بولغان ۋەقەلەر ئىكەنلىكى توساتتىن بابىرنىڭ كۆڭلىنى كۆتۈردى.
شۇ دەمگىچە ئۇنىڭغا پۈتۈن ھاياتى قاپقاراڭغۇ بىر كېچە بولۇپ
تۇيۇلغان بولسا، ئەمدى بۇ كېچىگە گويا ھۇمايۇننىڭ كۆزى بىلەن
قارىدى-دە، قاراڭغۇ ئاسماننىڭ ئۇ يەر-بۇ يېرىدە يۇلتۇزلار
پىلىداۋاتقىنىنى كۆردى.

ھۇمايۇن ئاتىسى بىلەن يەككە-يېگانە گەپلەشكۈسى كېلىپ،
ئاۋازىنى پەسلىتىپ:

— ھەزرىتىم، — دېدى، — ئىنئام قىلغان دىۋاننىڭىزدىكى
بارلىق شېئىرلارنى يادقا ئالدىم. لازىم تاپسىڭىز ئېمىتھان ئېلىڭ.
بابىر كەينىدە رەك جىم تۇرغان بەگ ۋە مۇلازىملارغا ئورۇلۇپ
قارىدى. ئۇلار بابىرنىڭ ئوغلى بىلەن گېپىنى چاپسانراق تۈگىتتى-
شىنى ۋە كېمىگە قايتىشىنى كۆتمەكتە ئىدى. لېكىن بابىرغا ئەمدى
ئىچىملىك مەجلىسىدىن كۆرە ئوغلى بىلەن بىللە بولۇش يېقىملىقراق

تۇيۇلۇشقا باشلىدى.

— جانابىلار، — دېدى ئۇ بەگلەرگە يۈزلىنىپ، — بۈگۈن بىزگە كېمە سەيلىسى بەس. ئەمدى مىرزا ھۇمايۇن بىلەن شېئىر مەشغۇلاتى ئۆتكۈزمە كچىمەن. ئات كەلتۈرۈلسۇن!

بابىر ئاتلانغاندىن كېيىن ھۇمايۇنمۇ ئېتىغا خۇشاللىق بىلەن سەكرەپ مىندى. ئاتا-بالا يانمۇيان كابۇل ئوردىسىغا قاراپ يول ئېلىشتى. قاسىمبەگ ۋە باشقا مۇلازىملار ئارقىداراق ئەدەب ساقلاپ جىم كېلىۋاتماقتا ئىدى.

بابىر كېمىدە ئىچكەن ئىچىملىكنىڭ قىزىقى ۋە گەرەخلىكى ئۇنىڭ چاقىنغان سۈزۈك كۆزلىرىدىن بىلىنىپ تۇراتتى.

— قېنى، ئەمىرزادە، ئاڭلايلى، — دېدى ئۇ ھۇمايۇنغا كەيپ

ئارىلاش كۈلۈمسىرەپ قاراۋېتىپ.

ئاتىسى بىللە كېتىۋاتقىنىدىن ئىنتايىن خۇشاللانغان ھۇمايۇن بابىرنىڭ دىۋانىدىن يادقا ئالغان بىر رۇبائىنى ئالدىراشلىقتا ئوقۇدى:

ئازار ئىلە نېچە گۇفتىگو^① قىلغايىسىز،

ئازۇردە بولۇرنى جۇستىجو^② قىلغايىسىز.

مۇنچەكى كۆڭۈللەرگە يېتىشتى ئازار،

مەي بىلە مەگەركى شۇستىشو^③ قىلغايىسىز.

ھۇمايۇن بۇ شېئىر بىلەن ئاتىسىنىڭ مەي ئىچىش سەۋەبىنى

① گۇفتىگو — گەپلىشىش.

② جۇستىجو — ئىزدەش.

③ شۇستىشو — يۇيۇش، يەنى مەي بىلەن دىل غۇبارىنى يۇيۇش.

چۈشىنىدىغانلىقىنى ۋە ھازىر كەيپ ئىكەنلىكىمۇ ئۆزىنىڭ ئىكەنلىكىنى ئېيتماقچى ئىدى، بابىر بۇنى پەملىدى - دە:

- ماقۇل... ماقۇل، - دەپ كۈلدى، - پەقەت ئاۋۋالقى ئىككى قۇرنىڭ ۋەزىنى بۇزۇپراق ئوقۇدۇڭ. قارىماققا سەن بۇ قۇرلار - دىكى كىنايىنى ياخشى پەملىمىگەن ئوخشايسەن.

- قانداق... كىنايە؟ - دەپ بۇ قۇرلارنى تولۇق دىققەت بىلەن ئوقۇغان ھۇمايۇن تەننەججۈپلەندى.

- شۇنداق كىنايىكى، ئادەملەر بىر - بىرلىرىگە ئازار بېرىدىغان گەپنى كۆپ قىلىشىدۇ. گاھى ئازار بېرىدىغان نەرسىنى ئۆزىمىز ئىزدەپ تاپىمىز. ئاندىن كېيىن بۇ ئازارنى كۆڭۈلدىن مەي بىلەن يۇماقچى بولۇپ ئىچىشكە كىرىشىمىز.

ئاتىسى ئۆزىنىڭ مەي ئىچىشىگە كىنايە بىلەن قارايدىغانلىقىنى ھۇمايۇن ئەمدى سەزدى ۋە يەنە ھەيران بولدى:

- نېمە ئۈچۈن شۇنداق؟

- سېنىڭ يېشىڭدا بۇنىڭ سەۋەبىنى چۈشەنگىلى بولمايدۇ. مەنمۇ ئوتتۇز يېشىمغىچە ئىچىملىككە موھتاج بولغان ئەمەسمەن. سەن قانداقسەن؟... كۆڭلۈڭدە ئىچىملىككە ئىشتىياق بارمۇ؟

ھۇمايۇن ئويلىپ بېشىنى چايقىدى. كېيىن ئاتىسىنىڭ ئىچكۈلۈكتىن ئىشىشىغا قاپاقلارغا جىددىي بىر قارىۋالدى - دە:

- مەن ئىچىملىكنى يامان كۆرىمەن، - دېدى.

ئون ئۈچ يېشىدا بابىر ئۆزىمۇ ئىچكۈلۈكتىن ھەزەر قىلغانلىقىنى ئەسلىدى - دە، ئوغلىنىڭ جاۋابىنى ماقۇللاپ بېشىنى لىڭشىتتى.

- خوش، نېمىلەرنى ياخشى كۆرىسەن؟

- مەنمۇ؟ - دەپ ھۇمايۇن بىردەم ئويلىنىۋالدى. ئۇنىڭ

ياخشى كۆرگەن نەرسىلىرى كۆپ ئىدى، — سەپەردە يۈرۈشنى،
ساياھەتنى ياخشى كۆرىمەن، ياخشى كىتاب بولسا ئەتىگەندە — كەچتە
ئوقۇغۇم كېلىدۇ...

”بۇ جەھەتلىرى ماڭا ئوخشاپتۇ“، دېدى بابىر ئىچىدە
ۋە ئوغلنىڭ قامچا دەستىسىنى تۇتقان قوللىرىغا قارىدى. ھۇمايۇننىڭ
يۈز — كۆزىمۇ، قوللىرىمۇ بابىرنىڭكىدىن قارىراق ئىدى. بەلكى
جەنۇبتا تۇغۇلۇپ ئۆسۈۋاتقىنى ئۈچۈن شۇنداقتۇ؟ لېكىن
ئاللىقىنىڭ شەكلى ئاتىسىنىڭكىگە تولمۇ ئوخشاش. بابىر ئوغلنىڭ
بىلىكىنى تۇتۇپ:

— قېنى، ئاللىقىنىڭ ئاچ، — دېدى.

ھۇمايۇن قامچىنى تېقىمغا قىستۇردى — دە، ئاللىقىنى ئاتىسىغا
ئېچىپ كۆرسەتتى. بابىر ئۇنىڭ ئاللىقىدىكى سىزىقلارغا قارىدى — دە،
كېيىن ئۆز ئاللىقىنى ئېچىپ، ئوغلنىڭ ئاللىقىغا ئاللىقىنى يانمۇ —
يان تۇتتى. چوڭ ۋە كىچىك ھەر ئىككى ئاللىقاندكى توغرا سىزىقلار
بىر — بىرىنىڭ ئەينەن تەكرارى ئىدى. ئاتىسىغا ئوخشاشنى
تولمۇ خالايدىغان ھۇمايۇن مەنۇن كۈلۈمسىرىدى. بابىر چوڭقۇر
تىنىۋالدى — دە:

— ئىلاھىم، مەن كۆرگەن بالالارنى سەن كۆرمىگىن — دېدى.

— لېكىن مەن سىزنىڭ بارلىق ئىشلىرىڭىزنى ئۆگەنمە كىچىمەن.

بابىرنىڭ ياخشى — يامان ئىشلىرى خىيالىدىن بىر — بىرىگە
ئارىلىشىپ ئۆتۈشكە باشلىدى. رەھىمسىز مۇھىت ئۇنىمۇ شەپقەتسىز
بولۇشقا ئۆگىتەتتى. مانا شۇ كابۇل ۋىلايىتىنىڭ ئۆزىدە خىرىلچى
قەبىلىسىگە مەنسۇپ نۇرغۇن ئادەملەر كارۋان يوللىرىدا بۇلاڭچىلىق
قىلغانلىقى ئۈچۈن بابىرنىڭ ئەسكەرلىرى تەرىپىدىن ئايماستىن

ئۆلتۈرۈلگەن. ھەزارە قەبىلىسىنىڭ ئونلاپ جەڭگىۋار يىگىتلىرى
چاپقۇنچىلىق مەزگىلىدە قىرىپ تاشلانغانىدى... بابىر بۇ قانلىق
خاتىرىلەرنى ئۆمۈر كىتابى بولغان «ۋەقەئىي» گە بىر-بىر دىن
يېزىپ ماڭاتتى. ئەمما تېخى بالاغەتكە يەتمىگەن ۋە ئالەمگە بالىلارچە
پاك بىر ئىشەنچ بىلەن قاراۋاتقان ھۇمايۇننى مۇنداق شەپقەت-
سىزلىكلەردىن مۇمكىنقەدەر يىراق تۇتقۇسى كېلەتتى.

— سەن ھوشيار بول، — دېدى بابىر، — مېنىڭ ھەۋەس
قىلغىلى بولمايدىغان ئىشلىرىمۇ بار!

— قايسى ئىشلىرىڭىز، ھەزرىتىم؟

— قايغۇلۇق، پاجىئەلىك ئىشلىرىم. پۈتۈن تەقدىرىم...

— بۇنى بىر غەزەلدەمۇ ئېيتىپسىز.

ھۇمايۇن يەنە ئاتىسىنىڭ مىسرالىرىنى يادقا ئېيتىشقا
باشلىدى:

ھەر يانغەكى ئەزم ئېتىسەم، يانمدا بارۇر مېھنەت،

ھەر سارىكى يۈزلەنسەم، ئوترۇمغە كېلۇر قايغۇ.

يۈز جەۋرۇستەم كۆرگەن، مىڭ مېھنەتۇ غەم كۆرگەن،

ئاسايىشى كەم كۆرگەن مېندەك يەنە بىر بارمۇ؟

شېئىرنىڭ غەمكىن ۋە سېھىرلىك ئاھاڭىدىن تەسىرلەنگەن

بابىر:

— ياخشى ئوقۇدۇڭ، — دېدى ئوغلىغا، — خالايمەنكى، مەن

كۆرگەن قايغۇلار، شەپقەتسىزلىكلەرنى ئىلاھىم سەن كۆرمىگىن.

— خوپ، ھەزرىتىم، مەن پەقەت سىز بىلگەن ئاجايىپ

ۋەقەلەرنى بىلسەم بەس!

ئاتا-بالا سۆھبەتكە بېرىلىپ، ئوردىغا قانداق يەتكىنىنى

سەزمەي قېلىشتى. كېيىن ئۇلار دېرىزىلىرى شاھى كابۇل تېغىغا
قاراپ ئېچىلىدىغان خۇش ھاۋالىق خاس خانىدا ئولتۇرغىنىدا
ھۇمايۇن قولغا قەغەز ۋە قەلەم ئالدى-دە، ئاتىسى ئىختىرا قىلغان
خەتتى بابۇرىي ھەرىپلىرى بىلەن بىردەم شېئىر يازدى:
تۈركلەر خەتتى نەسبىڭ بولمىسا، بابىر، نې تاڭ،
بابىرىي خەتتى ئەمەستۇر، خەتتى سىغناقئىدۇرۇر^①
بابىر ئاخىرقى قېتىم سەمەرقەندتە يۈز بەرگەن مەشئۇم ۋەقە-
لەرنى ۋە خەتتى بابۇرىيىنى مەكتەپتە بالىلارغا ئۆگەتكەن مۇئەللىمنىڭ
چالما-كېسەك قىلىپ ئۆلتۈرۈلۈشىنى ئەسلەپ "ئۇھ" تارتتى.
بىرۋاقىتتار ئۇلۇغبەگىنى ھالاك قىلغان ياۋۇز كۈچلەر ئۇنىڭ
رەسەتخانىسىنى قايتا تىكلەمەكچى بولغان بابىرنىمۇ دىنسىزلىكتە
ۋە رافىزىيلىقتا ئەيىبلەپ، ھەتتا قوشۇننىڭ كۆپ قىسمىنى شۇنىڭغا
ئىشەندۈرگەنلىكى قىزىلقۇمدىكى مەغلۇب-يەتكە زېمىن ياراتقانىدى.
شۇنىڭدىن بۇيان بابىر ئۆزى ئىختىرا قىلغان خەتنى جارى
قىلىش پىكرىدىن پۈتۈنلەي قايتقانىدى:
— ساڭا بۇنى قايسى مۇئەللىمنىڭ ئۆگەتتى؟ — سورىدى
بابىر ھۇمايۇننىڭ يېزىقىغا كۆز يۈگۈرۈتۈپ.
— مەربە دەل خەتتاتتىن ئۆگەندىم...
ھۇمايۇننىڭ يېزىقىدا خاتا بولمىسىمۇ، لېكىن تېخى بۇ خەتكە
قولى ئۆگەنمىگەنلىكىدىن ھەرىپلەر تەكشى چىقمىغانىدى.
— ساڭا يارامدۇ؟

① سىغناق — تۈركىستاندىن شىمالداراق سىر دەريا يېنىغا جايلاشقان
قەدىمىي شەھەر.

— ناھايىتى! بەلگىلىرى ئاز. تېز يېزىش مۇمكىن، ئوقۇش

ئاسان.

— ئۇنداق بولسا كۆپرەك مەشىق قىل. كېيىن ماڭا مەكتۇپ

يازساڭ مۇشۇ خەت بىلەن يازغىنى. مەنمۇ ساڭا مۇشۇ خەت بىلەن

جاۋاب يازمەن. مەخپىي تۇتۇشقا ئاسان بولىدۇ.

ھۇمايۇن پادىشاھ ئاتىسى بىلەن مەخپىي خەتلەر يېزىشنى كۆز

ئالدىغا كەلتۈردى. دە، كۆڭلىدە يەنە ئىسسىق بىر ئىپتىخار تۇيغۇسى

ئەۋج ئالدى. ئاتىسىغا مېھرى ئېشىپ، ئۇنىڭ كۆڭلىگە ياقىدىغان

يەنە بىر ئىش قىلغۇسى كەلدى.

— ھەزرىتىم، لازىم بولسا، ئەمدى مۇزىكىدىن بىر ئېمىتھان

ئېلىپ كۆرۈڭ.

— قېنى، قېنى!

ھۇمايۇن سەۋدەربېشىغا ئافغان راۋابىنى ئەكىلىشنى بۇيرۇدى.

كېيىن دۇر ۋە سەدەپ بىلەن بېزىتىلگەن، تاغلار ساداسىنى ئەسلە-

تىدىغان ئۇلۇغغار تاۋۇش بېرىدىغان باغرى كەڭ راۋابىنى سازلاپ،

ئاۋۋال ناۋا مۇقامىدا بىر كۈي چالدى، كېيىن مەرغۇلغا ئۆتتى.

بابىر قۇلىقىغا ناھايىتى يېقىملىق تۇيۇلغان بۇ مەرغۇلنى دەرھال

تونۇدى.

”چارگاھ مەرغۇلى“ دەپ ئاتالغان بۇ كۈينى بۇلتۇر بابىرنىڭ

ئۆزى مۇزىكىلاشتۇرغانىدى. ھۇمايۇن بۇنىمۇ ئىزدەپ تېپىپتۇ. دە!

ياكى تەربىيىچىلىرى ئۇنىڭغا ئاتىنى ئاتىسى يازغان شېئىرلارنى

يادلىتىپ، ئاتىسى مۇزىكىلاشتۇرغان كۈينى ئۆگىتىپ، شۇ يول بىلەن

پادىشاھتىن ماختاش ئالماقچىمىكەن؟

تەربىيىچىلەردە شۇنداق بىر خۇشامەت بولغاندىمۇ ھۇمايۇننىڭ

ئۆزى كۈيىنى سەھىيە ئىخلاس بىلەن چېلىۋاتقىنى بىلىنىپ تۇراتتى.
بالا ئۆزىنىڭ بايىقى سۆزىنى — ئاتىسىنىڭ ئىجادىدىن ئىبرەت
ئېلىشقا ھەۋەسى زورلۇقىنى ھازىر راستتىنلا ئىسپات قىلىۋاتاتتى.
بابىر ئوغلى چېلىۋاتقان گۈزەل كۈيىگە قۇلاق سېلىپ تۇرۇپ،
كۆڭلى شادلىق تۇيغۇلىرىغا تولۇپ كەتتى.

ئەمدى ئۆزىنىڭ ھاياتىمۇ ئۇنىڭغا ئەڭ يورۇق ۋە سۈزۈك تەرەپ-
لىرى بىلەن كۆرۈنۈشكە باشلىدى. ئۇمۇ بىرۋاقىتلاردا ھۇمايۇندەك
غۇبارسىز، پاك ياشلىق چاغلىرىنى باشتىن كەچۈرمىگەنمىدى؟
ئۇنىڭ ھاياتىمۇ سۈزۈك بىر بۇلاق بولۇپ ئاقماغانمىدى؟ كېيىن بۇ
بۇلاقنىڭ ئۈستىگە يارلار غۇلاپ، ئۇنى لېيىتتى. لېكىن تېخى بۇ
بۇلاق قۇرۇغان ئەمەس، ئۇنىڭ ئابى ھاياتى ھۇمايۇننىڭ قەلبىنىمۇ
ئاۋات قىلغىنى مانا ھازىر بىلىنىپ تۇرۇپتۇ.

بابىر ئۆزى بىلەن ئوغلىنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئاجايىپ بىر باغلىنىش
بارلىقىنى بۈگۈن بىرىنچى نۆۋەت ئېنىق سەزدى. ئاتىنىڭ ھاياتى
ئوغلىنىڭ ھاياتىدا ئەينەن تەكرارلانمىسىمۇ، لېكىن يېڭى بىر
تەرىقىدە داۋام قىلىشى مۇمكىنلىكىگە، ئەگەر ئوغۇل ئەستايىدىل
ئاتىغا سادىق بولسا، ئۇنىڭغا تارتسا، ئاتىنىڭ ئۆمرى ئوغلىنىڭ
ئۆمرىگە ئۇلىنىپ كېتىشىگە بابىرنىڭ ئەمدى كۆزى يەتتى. شۇنداق
بولغاچقا، ھۇمايۇننى ئەتكەسى، ئانىسى ۋە تەربىيىچىلىرىنىڭ بابىرغا
ئىخلاسەند قىلىپ تەربىيەلىگىنى، ئۇنىڭغا ئاتىسىنىڭ پەزىلەتلىرىنى
تاللاپ ئېلىپ بېرىشكە ئىنتىلىۋاتقىنى چوڭ بىر نېمەت ئەمەسمۇ؟
بابىرنىڭ ئۆزىمۇ ئوغلىغا پەقەت پەزىلەتلىرىنىلا راۋا كۆرىدۇ. پەقەت
شۇ چاغدىلا ئوغلى ئۇ قىلغان خاتالىرىنى قىلماسلىقى، ئۇ تارتقان
ئازابلارنى تارتماسلىقى مۇمكىن.

پەزىلەتلەر... بابىر ئۆز پەزىلەتلىرىنى بۈگۈن ئوغلى ئارقىلىق ئاللىقانداق ياخشىلانغان ھالدا كۆرۈپ، كۆڭلى كۆتۈرۈلدى، ئۆزىگە بىردىن ھۆرمىتى ئاشتى.

كېيىن ئۇ ھۇمايۇننىڭ ئەتكەسى قاسىمبەگنى ساراغا چاقىرتىپ، ئۇنىڭغا سەرىپايى ۋە ئات ئىنئام قىلدى. شاھزادىنىڭ باشقا تەربىيە-چىلىرى ۋە مۇئەللىملىرىمۇ چوڭ-چوڭ ھەدىيەلەر ئېلىشتى. — ساڭا نېمە ئىنئام قىلاي، ئېيت! — دەپ بابىر ئوغلىغا كۈلۈم-سەرەپ تىكىلدى.

ھۇمايۇن كىتاب يىغىشنى ياخشى كۆرەتتى. ئۇنىڭ ئالاھىدە بۆلۈمى ئېگىلىگەن خاس كۈتۈپخانىسىدىن تاشقىرى، ياتقىدىمۇ كىتاب توشقان جاۋەنلەر بار ئىدى. ئورنىنىڭ باش تەرىپىگە پۇراقلىق سەندەل دەرىخىدىن ئىشلەنگەن جاۋەن قويۇلغان، ئاتىسى-نىڭ شېئىرىي دىۋانى جاۋەننىڭ ئالاھىدە تەكچىسىدە يالغۇز تۇراتتى.

— يەنە يېڭى شېئىرىي كىتابلار يازسىڭىز، — دېدى ھۇمايۇن ئاتىسىغا ئۇيىلىپراق قاراپ، — مانا مۇشۇ ئالاھىدە تەكچە سىزنىڭ ئەسەرلىرىڭىز بىلەن توشسا... ئوغللىڭىزنىڭ تىلىكى شۇ! بابىر زوق بىلەن قاققلاپ:

— ئە-ھە، سېنىڭ بۇ تىلىكىڭنى ئورۇنلاش ئۈچۈن مەن بىر ئۆمۈر مېھنەت قىلىشىم كېرەككۇ!... دېدى، — مەيلى، ياخشى نىيەت — يېرىم دۆلەت دېيىشىدۇ. بۈگۈندىن باشلاپ سەن ئۈچۈن بىر شېئىرىي كىتاب باشلاي. قېنى دەپتىرىڭنى بەر...

ھۇمايۇن مۇقاۋىسى ئالتۇن سۈيى بىلەن زىننەتلەنگەن، نەپىس ۋاراقلارغا تېخى ھېچ نەرسە يېزىلمىغان يېڭى دەپتىرىنى ئاتىسىغا

ئىككى قوللاپ تۇتتى.

بابىر خان تۇرىدىكى مىز يېنىغا كېلىپ ئولتۇردى - دە، بىردىنلا
ئوغلغا مېھرى ئېشىپ، ھاياجان ئىچىدە:

“جېگىرىم بىلەن جېنىمغا ئۇلانغان پەرزەندىم!” دەپ يازدى.
ئۆزىدىكى ئاتىلىق مېھرى ۋە ھۇمايۇندىكى پەرزەنتلىك ساداقىتى
تاجدار ئاتىلار ۋە ۋەلىئەھد ئوغۇللار ئارىسىدا ناھايىتى كەم
ئۇچرايدىغان نادىر تۇيغۇلار ئىكەنلىكىنى، ئۇلۇغبەگ بىلەن ئابدۇل-
مىتىپ ئوتتۇرىسىدا بولۇپ ئۆتكەن پاجىئەلەرگە سېلىشتۇرغاندا، ئۇ
ئۆز ئوغلدىكى سەممىي ھېسلارنى قانچىلىك قەدىرلىشى، قانچىلىك
ئاسراپ-ئاۋايلاپ، كامالەتكە يەتكۈزۈش زۆرۈرلۈكىنى شۇ دەمدە
پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن ھېس قىلدى. قەلبىنى تولدۇرغان ئاتىلىق
تۇيغۇسى شېئىرىي ئاھاڭ بىلەن قەغەزگە چۈشۈشكە باشلىدى:
”دۆلەتۈ بەخت بىلە ھۇمايۇن بول، كامران بول، جاھاندا يۈز
تۈمەن ئابروىي ئىززەت كۆر!“

بابىر يېزىشتى توختاپ ئورنىدىن تۇردى:

— داۋامىنى كېيىن يازمەن!... كىتابنىڭ نامى سېنىڭ ئىسمىڭغا

قاپىيە بولغۇسىدۇر!...

بابىر شۇ يىلى يېزىپ تاماملىغان شېئىرىي كىتاب «مۇبەييىن»
ھۇمايۇننىڭ نامىغا ھەقىقەتەنمۇ قاپىيىداش ئىدى. ئۇ ئوغلنىڭ
دەپتىرىگە يازغان ياخشى تىلەكلىرىنىمۇ شۇ كىتابقا شېئىرىي قۇرلار
شەكلىدە جايلاپ، ھەممىسىنى سەنئەتكار خەتتاتقا كۆچۈرگۈزدى - دە،
ھۇمايۇنغا تەقدىم قىلدى.

ھۇمايۇن شۇ ۋاقىتقىچە ئاتىسىدىن ئالغان سوۋغىلار ئارىسىدا ئەڭ
چوڭى ۋە بىباھاسى مانا شۇ شېئىرىي كىتاب ئىكەنلىكىنى سېزىپ،

ئۇنى قايتا-قايتا كۆزلىرىگە سۈردى...

ئۇ ئەرەب تىلىدا يېزىلغان، مۇرەككەپ فىقھ كىتابلىرىنى چۈشەنمەي قىيىنلىق بىلەن يۈرەتتى. ئاتىسى تەقدىم قىلغان «مۇبەييىن» فىقھنىڭ قانۇن-قائىدىلىرىنى راۋان تۈركىي تىلدا گۈزەل مەسنەۋىيەلەر بىلەن ئىپادىلەپ، ھۇمايۇن ئۈچۈن دەرسلىك ۋە زىپىسىنى بېجىرەتتى ھەم ئۇنىڭغا شېئىرىي زوق بېرىۋاتتى. ئەڭ مۇھىمى، ئۇنىڭ ئاتىسىغا بولغان مېھرى، ئىخلاسى شۇ كىتاب تۈپەيلىدىن يېڭى بىر كۈچ بىلەن ئۆسۈپ باراتتى.

ھۇمايۇن ئون بەش ياشقا كىرگەندە ئۇنىڭ كىتاب جاۋىنىدە ئاتىسىنىڭ يەنە — بىر ئەسىرى ئارۇز ئىلمىگە بېغىشلانغان «مۇھتەسەر» پەيدا بولدى. ھۇمايۇننىڭ ئەمدىكى ئارزۇسى ئاتىسىنىڭ ئۆسمۈرلۈك يىللىرىدىن بۇيان يېزىپ يۈرگەن «ۋەقەئىي» ناملىق كىتابىنى ئوقۇش ئىدى. ئۇ ئاتىسىنىڭ ئەڭ چوڭ، ئەڭ زوقلۇق ئەسىرى مانا شۇ ئىكەنلىكىنى ئانىسى ماھىم بېگىمدىن ئاڭلىغانىدى.

ھۇمايۇن ئون ئالتە يېشىدا ئاتىسى ئۇنىڭغا بەدەخشان ۋىلايىتىنى بېرىپ، ئەسكەر ۋە سەۋدەرى بىلەن كابۇلىدىن ئۆزىتىپ قويىدى. ھۇمايۇن تاغلار ئارىسىدا ئاتىسى بىلەن خوشلىشىۋاتقاندا ئائىلە ئەزالىرى ئۆزئارا «بابىرنامە» دەپ ئاتاشقا باشلىغان شۇ «ۋەقەئىي» كىتابىدىن بىر نۇسخا كۆچۈرگۈزۈپ ئەۋەتىشىنى ئىلتىماس قىلدى.

ئوغلنىڭ باشقا كۆپ ئىلتىماسلىرىنى سۆزسىز قوبۇل قىلغان بابىر بۇ قېتىم يەرگە قاراپ بېشىنى چايقىدى:

— ئۇ كىتاب تېخى پۈتمىدى. پارچە-پۇرات ياتقان ئەسەرنى كۆچۈرگۈزگىلى بولمايدۇ.

— قاچان پۈتتۈرىسىز، ھەزرىتىم؟ مەن ئىنتىزارمەن!

بابر ئوغلنىڭ يۈزىگە غەمكىن نەزەر بىلەن تىكىلدى.
— كۆپ ئىنتىزار بولما، چۈنكى ئۇ كىتابنىڭ پۈتۈشى ئۈچۈن
مېنىڭ ئۆمرۈم تۈگىشى كېرەك.
ھۇمايۇن تىترەپ كەتتى:
— نېمە ئۈچۈن بۇنداق دەيسىز؟

«بابرنامە» نىڭ داۋامى خېلى ۋاقىتتىن بۇيان يېزىلماي
يۈرەتتى. قىزىل باشلار بىلەن تۈزۈلگەن ئىتتىپاق، بابرنىڭ ۋەتىنىگە
يات قوشۇننى باشلاپ بېرىپ، مەغلۇبىيەتكە ئۇچرىغانلىقى... بۇنى
يېزىش ئۇ ياقتا تۇرسۇن، ھەتتا ئەسلىشتىنمۇ يۈرىكى سىقىلاتتى.
ئەجەبا ئۆمۈر كىتابىنىڭ ئاخىرقى بابى شۇ بولۇپ قالارمۇ؟ بابىر
ئەڭ يىرىك ئەسىرىنى بۇ تەرىقىدە يېزىپ تۈگۈتەلمەسلىكىنى
سېزەتتى. ئۇنى كۆڭۈلدىكىدەك تۈگىتىش ئۈچۈن بولسا ئاشۇ مەغلۇ-
بىيەتلەر زەھىرىنى يۇيۇپ كېتىدىغان چوڭ غەلبىلەرگە ئېرىشىشى
كېرەك ئىدى. مانا ئەمدى ئوغلى ھۇمايۇن چوڭىيىپ، يېنىغا كىرىپ
كېلىۋاتىدۇ.

ئۇ ھۇمايۇننىڭ كېيىنكى گەپتىن ھاياجانغا چۈشكىنىنى سېزىپ:
— مېنىڭ سۆزۈمدىن تەشۋىشلەنمە، — دېدى، — مەن «ۋەقە-
ئىي» نى ئۆمرۈم بويى يازماقچى بولغۇنۇم ئۈچۈن شۇنداق دېدىم.
ئارزۇيۇم باركى، ئۇنىڭ كەلگۈسى بابلىرىغا سېنىڭمۇ ياخشى
ئىشلىرىڭ يېزىلغاي. قېنى ئەمدى ئۆزەممۇ... بۇ كىتابنىڭ پايانىغا
يورۇق يۈز بىلەن يەتسەم.

— ھەزرىتىم، ئۇنداق بولسا، ئىلاھىم «بابرنامە» نى يەنە
ئەللىك يىل يېزىڭ، يۈز يىل يېزىڭ!
— شۇنىڭغىچە كۈتۈشكە سەۋر-تاقىتىڭ يېتەرمىكىن؟ — دەپ

كۈلدى باير.

ھۇمايۇن جىددىي تۇرۇپ:

— خۇدايىم ئالدىدا قەسەم ئىچىپ ئېيتىمەنكى، سەۋر- تاقىم

ئۆمرۈم يەتكۈچە يېتىدۇ! — دېدى.

2

كابۇل دەرياسىنىڭ بويىدا باير ئېگىچىسى خانزادە بېگم ئۈچۈن تۇردۇرغان باغى دىلكۇشانىڭ كۆك مەرمەر بىناسىدا مەۋلانا پەزلىد- دىن يۈكۈنۈپ ئولتۇراتتى. ئۇنىڭدىن تۆۋەنرەكتە مەۋلانانىڭ ساقال- بۇرۇتى كۆزگە كۆرۈنۈپ قالغان ئوغلى ئەدەب بىلەن قول قوشتۇرۇپ، يەردىن كۆزىنى ئالماي جىم تۇراتتى.

بىنەپشە رەڭ چاپان كىيگەن، يۈزىگە ئاق يىپەك چۈمبەل تارتقان خانزادە بېگم مۇڭلۇق تاۋۇش بىلەن توختاپ- توختاپ سۆزلەيتتى: — ھەممىدىن كۆرە... ئۆلگەن ئادەمگە قىيىن ئىكەن، مەۋلانا. ئۆلگەن قايتىپ كەلمەيدىكەن... تىرىكلەر... ئاھ- ئۇھ قىلىپ، مىڭ كۆيۈپ- يانسىمۇ، ئاقىۋەت بىر كۈن... تەسەللى تاپىدىكەن. مانا ئۆزەمدىن قىياس قىلدىم...

— بېگم، بۇ زاماندا تىرىكلەرگىمۇ ئاسان ئەمەس. مېنىڭ ئەنجاندىن بېشىمنى ئېلىپ چىقىپ كەتكىنىمگە يىگىرمە ئۈچ يىل بولدى. شۇنىڭدىن بۇيان سىزنىڭ بېشىڭىزغا قانچىلىك كۈلپەتلەر چۈشتى! بىز قانچە بالالارنى كۆردۇق.

خانزادە بېگم ئەنجاندا چېغىدىكى ياشلىق يىللىرىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈشكە باشلىدى. مەۋلانا پەزلىدىن شۇ چاغدا قانچىلىك چىرايلىق يىگىت بولغىنىغا ھازىر ئىشىنىش قىيىن. ئازاب- ئوقۇبەت-

لەرگە تولۇپ - تاشقان كېيىنكى ئون يىللار ئۇنىڭ بويۇنلىرىغىمۇ قورۇقلاردىن تور سېلىپ كەتكەن. قوللىرىنى سۆڭەكتەك قاتۇرۇپ، تومۇرلىرىنى بۆرتتۈرگەن، يەلكىسىنى مۇكچەيتىپ، ئاتمىش ياشلىق مۇيسىپىتىگە ئوخشىتىپ قويغان. ھالبۇكى ئۇنىڭ ئەمدى ئەللىك ئۈچ ياشقا كىرگىنى خانزادە بېگىگە مەلۇم ئىدى. "ئۆزەمچۇ؟" دەپ بېگىم ھەركۈنى ئەينەكتە كۆرىدىغان ئەكسىنى خىيالىدىن ئۆتكۈزدى. خانزادە بېگىمنىڭ ئۇدۇل چىشلىرىدىن ئۈچ - تۆتى چۈشۈپ كېتىپ، لەۋلىرى پۈرۈلۈشكە باشلىغان، چېچى شالاڭلىشىپ كۈل رەك تۈسكە كىرىپ قالغانىدى.

گۈزەل ياشلىقلىرى ئەمدى ھېچقاچان قايتىپ كەلمەسلىكى، ئۆمرىنىڭ ئەڭ ياخشى يىللىرى ئېچىلماي سولاشقان گۈلدەك ئۆمۈر - ۋايەت غازاڭ بولغانلىقى خانزادە بېگىمنىڭ يۈرەك - باغرىنى تاتىلاپ ئۆتتى.

— مەۋلانا، ئوغللىڭىز نەچچە ياشتا؟

— يىگىرمە بىردە، بېگىم.

خانزادە بېگىم ھالاك بولغان ئوغلى خۇررە-شاھنىڭ ھايات بولسا ھازىر يىگىرمە ئىككى ياشقا كىرىشىنى ئەسلىدى. بۇ يوقىتىش - نىڭ ئۇنتۇلماس ئەلىمى كېيىنكى دەردى ئۈستىگە قوشۇلدى - دە، كۆزىگە ياش قۇيۇلۇپ كەلدى:

— ئىشقىلىپ، ئوغللىڭىزنىڭ ئۆمرى ئۇزاق بولسۇن. مەن كۆر - گەن مۇسبەت سىزنىڭ بېشىڭىزغا ھېچ ۋاقىت چۈشمەسۇن، مەۋلانا. مەن ئەمدى ھايات قالمايمەن دېگەندىم. يالغۇز ئوغلۇمنىڭ كەينىدىن كېتىمەن دېگەندىم. لېكىن جېنىم چىڭ ئىكەن.

مەۋلانا بېگىمنىڭ يىغىسىدىن ئوڭايىسىزلىنىپ ئوغللىغا بىر قارد -

ۋالدى. كېيىن بېگەنىڭ خىيالىنى باشقا ياققا بۇراش ئۈچۈن ئۆزىنىڭ بېشىغا چۈشكەن ئازاب-ئوقۇبەتلەرنى سۆزلەشكە باشلىدى: — ھىراتلارمۇ ناھايىتى تىنچسىز بولۇپ كەتتى، بېگىم. شاھ ئىسمائىل شەھەرنى ئېلىپ، سۈننىيلەرنى سۈرگۈن قىلدى. كېيىن يەنە شەيبانىيلار شەھەرنى بېسىۋېلىپ، شىئە تەرەپدارلىرىنى چەكلىدى. شىئە مازارلىرىنى ئاچتۇرۇپ مەرۋدە شەيبانىخاننى ئۆلتۈرگۈزگەن روھانىيلارنىڭ سۆڭەكلىرىنى زەمبىرەكلەرگە سېلىپ ئاتقۇزدى. كېيىن كۆپ ئۆتمەي ھىراتنى يەنە قىزىل باشلار ئۇلاردىن تارتىۋېلىشتى. ئۈچ ئېلىش قايتىدىن باشلاندى. ھەممە تەرەپ ئۇر-يوقات. كامالدىن بېھزاد ھىراتتىن تەبرىزگە شاھ سارىيىغا خىزمەتكە ئېلىپ كېتىلدى. مەۋلانا خاندەمىر شەھەردىكى توپىلاڭلاردىن تويۇپ، ئاتا يۇرتىدىكى يىراق بىر قشلاققا چىقىپ كەتتى. بىزگە ئوخشىغان مۇساپىرلارنىڭ ئەھۋالى بۇنىڭدىنمۇ بەتتەر بولدى... ئوغلەمىز ئالاۋىدىن ھىراتتا تاشتاراشلىق سەنئىتىنى ئۆگەنگەنىدى. لېكىن سەنئەت بىلەن كىمىنىڭ ئىشى بار؟ ئاخىرى، شائىر مۇھەممەد سۇلتان بىلەن مەسلىھەتنى بىر جايغا ئەكەلدۇق-دە، بابىر مىرزىدىن پاناھ ئىزدەپ كابۇلغا كەلدۇق.

بۇ گەپلەر داۋامىدا خانزادە بېگىم كۆز ياشلىرىنى سۈرتۈپ، ئۆزىنى ئازراق بېسىۋالدى:

— كېلىپ تولىمۇ ياخشى قىلىپسىز، مەۋلانا... مەن سىزگە بىر ئاماننىڭىزنى قانداق قايتۇرۇشنى بىلەلمەي يۈرگەنىدىم.

مەۋلانا پەزىلىدىن كۆزلىرى پىلىدىرلاپ:

— قايسى ئاماننىم؟ — دېدى.

خانزادە بېگىم مەيۈس كۈلۈمسىرەپ:

— ھازىر، — دېدى — دە، ئورنىدىن قوپتى ۋە تۆردىكى ئويمىلىق ئىشىكتىن ئىچكىرىگە كىرىپ كەتتى.

كۆپ ئۆتمەي ئۇ بىر خىزمەتكارغا ئاق يىپەك رەختىگە ئورالغان نەرسىنى كۆتۈرتۈپ قايتىپ چىقتى. بېگەنىڭ ئىشارىتى بىلەن خىزمەتكار ھېلىقى نەرسىنى مەۋلانا پەزلىددىننىڭ ئالدىغا قويدى — دە، تەزىم قىلا-قىلا كەينىچە يۈرۈپ چىقىپ كەتتى.

— مەۋلانا، ئېچىپ كۆرۈڭ، — دېدى خانزادە بېگىم.
مەۋلانا پەزلىددىن يۈگەكنى ئاستا ئاچتى — دە، چەتلىرى سارغى-يىپ كەتكەن سىزمىچىلىق قەغەزلىرىنى كۆردى. كېيىن ئۇلارنى ئاۋايلاپ ۋارقىلاۋپىتىپ، ئۆزىنىڭ ئەنجاندا قۇرماقچى بولۇپ، خانزادە بېگىم بىلەن مەسلىھەتلىشىپ سىزغان لايىھىلىرىنى تونۇدى. يىگىتلىك ئارزۇلىرى خىيالىدا قايتىدىن ئويغىنىپ، كۆزلىرى چاقناپ كەتتى. ئەنجاندا قۇرۇلماي قالغان ئابدۇلەرنىڭ لايىھىسىنى شۇنچە يىلدىن بۇيان ئاسراپ ئېلىپ يۈرگەن خانزادە بېگىم ئۇنىڭغا ھازىر ئاشۇ ئاشقىلىق پەيتىدىكىدەك نەپىس ۋە جازىبىلىك كۆرۈندى. ئوشتا، قىيا تاش ئۈستىدە كۈتۈلۈپ كەتكەندە بېگەنىڭ بېلىدىن تۇتقان مەزگىلىدىكى شىرىن تۇيغۇلىرى ئويغاندى — دە، يۈرىكىنى زوققا تولدۇردى:

— ھەزرەت بېگىم، سىز ماڭا جېنىمنى قايتۇرۇپ بەرگەندەك بولىڭىز! مۆجىزىنى قاراڭ! ئارىدا شۇنچە يىللار! شۇنچە يوللار! شۇنچە تاغ ۋە دەريالار!
مەۋلانا پەزلىددىننى ھاياجانلاندىرغان زوق ۋە خۇشاللىق خانزادە بېگىمگە مۇ ئۆتتى. ئۇنىڭ ئاۋازىدا شادلىق ساداسى ئاڭلاندى:

— راستتىن، بۇ لايىھىلەر ماڭا قوشۇلۇپ ناھايىتى كۆپ بالالارنى
باشتىن كەچۈردى. مەن قانچە جايغا بارغان بولسام، بۇلارمۇ
بىساتلىرىم ۋە قىممەت باھا زىننەت بۇيۇملىرىم ئارىسىدا مەن بىلەن
سەرگەردان بولۇپ يۈردى. پەقەت ئاخىرقى قېتىم قۇندۇزدىن
سەمەرقەندكە ماڭغىنىمىزدا تاغ ۋە دەريالاردىن كۆپ يۈك ئېلىپ
ئۆتۈشكە بولمىدى. ساندۇقلىرىمدىن بىر قىسمى قۇندۇز قورغىنىدا
قالدى. شۇلارنىڭ ئىچىدە بۇ لايىھىمۇ قالغانىكەن. سەمەرقەندكە
بېرىپ كۆپ ئېچىندىم. ياز كەلسە قۇندۇزغا ئادەم ئەۋەتىپ ئالدۇر-
ماقچى ئىدىم... كېيىن ھېلىقى پالاكەتلەر بولدى... قۇندۇزدا
قالغىنى ياخشى بولغانىكەن. باشقا ساندۇقلىرىمنىڭ ھەممىسى ھىساردا
پىتىنچى موغۇللارنىڭ ئىلكىدە قالدى... مەۋلانا، قاراڭچۇ، ھەممە
ۋاراقلىرى تولۇقمۇ؟

شۇنداق دەپ، خانزادە بېگىم يۈزىدىن يىپەك چۈمبىلىنى
بېشىنىڭ ئۈستىگە قايرىپ قويدى. دە، لايىھىلىرىگە تىكىلىپ
قارىدى.

— ھەممىسى تولۇق! — دېدى مەۋلانا پەزلىددىن ئۇنىڭ يۈزىگە
مىننەتدارلىق بىلەن كۆز تاشلاپ، — سەمەرقەندتە پېقىر سىزنىڭ
ھۇزۇرىڭىزغا كىرىشكە جۈرئەت قىلالمىغانىدىم.
— ئۆزەم سىزنى چاقىرتماقچى بولدۇم. ئەمما لايىھىلەر قۇندۇزدا
قالغانلىقى ئۈچۈن ئەندىشە قىلدىم...

مەۋلانا پەزلىددىن ئەنجاندا خانزادە بېگىنىڭ سۈرەتىنىمۇ
سىزغىنىنى، ھازىر لايىھىلەر ئارىسىدا ئاشۇ سۈرەت يوقلۇقىنى
بېگىمگە ئەسلىتكۈسى كېلىپ:

— بەلكى... سۈرەتلەر يوقىلىپ كەتكەندۇ؟ — دېدى.

خانزادە بېگىمنىڭ يۈزىگە سۇس قىزىللىق يۈگۈردى:

— تېخىچە رەسساملق قىلىۋاتامسىز، مەۋلانا؟

— ھەزرەت بېگىم، كۆپ يىل مەشق قىلمىسا قول رەسساملقتىن چىقىپ قالىدىكەن... ھازىر پەقەت مېمارچىلىق بىلەن مەشغۇلمەن.

— ئەنجاندا سىزغان سۈرەتلىرىڭىزنى مەن ئالاھىدە ساقلانغانمەن، — دەپ خانزادە بېگىم مەۋلاننىڭ ئوغلىغا ئەيمىنىپ كۆز تاشلىدى.

بوي يېتىپ قالغان بۇ يىگىت ئالدىدا ئۆزلىرىنىڭ ياشلىق مۇھەببەتلىرىنى ئەسلىەتكۈچى سۈرەتنى خانزادە بېگىم ئاتايىن ئېلىپ چىقىمىغىنىنى مەۋلانا پەزلىدىدىن ئەمدى سەزدى.

— ئەلۋەتتە سىز ھەقىقىسىز، ھەزرەت بېگىم... ئاشۇ سۈرەتلەر ئەمدى ئۆمۈرۋايەت سىزنىڭكى بولغاي!

بۇنى تولىمۇ خالاپ تۇرغان خانزادە بېگىم:

— ساخاۋىتىڭىزدىن تا ئەبەد مىننەتدارمەن! — دېدى.

مەۋلانا پەزلىدىدىن قولىنى كۆكسىگە قويۇپ، ئەدەب بىلەن باش ئەگدى. كېيىن گېپىنى يەنە ئوچۇق تۇرغان كونا لايىھىلىرى ئۈستىگە بۇرىدى:

— مەن ئەمدى بۇلارنى ھىراتتا ئۆگەنگەن يېڭىلىقلىرىم بىلەن تولدۇرىمەن. ئەنە شۇنىڭدىن كېيىن بىمالال ئەمەلگە ئاشۇرسام بولىدۇ... پەقەت... بۇ مەدرىس ۋە قەسىرلەر قەيەرگە قۇرۇلۇشى مۇمكىن؟ ئەنجان... يىراقتا قالدى. كابۇلغىمۇ؟

خانزادە بېگىم مەيۈس باش چايقىدى:

— كابۇل، بىز ئارزۇ قىلغاندەك قۇدرەتلىك دۆلەت ئەمەس، مەۋلانا. "ئۇلۇغ مېمارلىق ئابىدىلىرىنى قۇرۇش ئۈچۈن چوڭ

دۆلەتنىڭ قۇدرىتىگە تايىنىش كېرەك" دېگەن گەپ توغرا ئىكەن.
نېمە چارە؟...

مەۋلانا بەزىدىن ئالدىدا ئوچۇق تۇرغان پىلانلارغا غەمكىن
كۆز تىكىپ:

— ھە، تەقدىر بىزنى بىچارە قىلىپ يارىتىپتۇ، — دېدى. ئاۋازى
قېرىلارنىڭكىدەك خىرىلداپ ئاڭلانغىنىنى ئۆزىمۇ سەزدى. — دە،
قوشۇپ قويدى، — مەن ئەمدى قېرىپ قالىدىم، قىرغىنچىلىقلار،
توپىلاڭلار، پارەكەندىچىلىكلەر بىلەن ئۆمرۈم ئۆتتى. لېكىن بۇنىڭ
ھەممىسى ئۈزلۈكسىز داۋام قىلىۋېرەرمۇ؟ ئاخىر بىر مەن ئەمەس،
ئونلاپ بىلىملىك ئالىملار، ھۈنەرۋەنلەر، شائىرلار جاھالەت بورىنى
بىلەن ماۋەرائۇننەھەر ۋە خۇراساندىن قوغلاندى. ئىلگىرى
قارا كۈچلەر بىزنى ئەنجاندىن قوغلىسا، سەمەرقەندتىن پاناھ تاپاتتۇق.
سەمەرقەند جاھىللىرى كۈن بەرمىسە، ھىراتتىن نىجاتلىق ئىزدەيتە-
تۇق. ئەمدى ئەنجان ۋە سەمەرقەندمۇ بۇخارا ۋە ھىراتمۇ
كۆچمەنچى سۇلتانلار ۋە دىنىي ئاداۋەتلەر بورىنىدىن دىر تىتىر-
مەكتە. بوران ئۇچۇرغان غازاڭلاردەك ۋەتىنىدىن قوغلانغان قانچ-
لىغان مەرىپەتلىك ئالىم ۋە سەنئەتكارلار، قانچىلىغان نادىر ئىستې-
داتلار بىھۇدە زايە بولۇپ كەتمەكتە. بىزنىڭ ۋەتەندىن ئايرىل-
شىمىز، دەريانىڭ ئۆزەنىنى يوقىتىپ، چۆل-باياۋانغا تېشىپ چىقىپ
كېتىشىگە ئوخشايدۇ. ئامۇ دەريا بىرۋاقتلار شۇ ھالغا چۈشكەنىكەن
ۋە تا ئۆزىگە يېڭى يول سېلىپ باشقا بىر دېڭىزغا بېرىپ قويۇلغۇچە
ئۇ ياقىتىن-بۇ ياققا باش ئۇرۇپ، تېشىپ يۈرگەنىكەن. بىزمۇ ئۆمۈر
بويى ئۇ ياقىتىن-بۇ ياققا باش ئۇرۇپ، مۇناسىپ ئۆزەنىمىزنى تاپال-
مايمىز. ئەمدى بۇ كاج پەلەك ھېچ بولمىسا پەرزەنتلىرىمىزگە رەھىم

قىلسۇن! بىز بولمىساقمۇ بۇلار ئۆزلىرىگە مۇناسىپ ئۆزەن تېپىپ،
يېڭى بىر مەدەنىيەت دېڭىزىغا بېرىپ قويۇلسۇن!
ئۆمۈر بويى ئۆز ئىجادىي پىلانلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرالمى
كۆيۈپ يۈرگەن ئىستىدات ئېگىسىنىڭ بۇ ئەلەملىك نىداسى خانزادە
بېگىمنى تىرتىتتۈەتتى.

— مەۋلانا، پەقەت سىز ئەمەس، بابىر مىرزىمۇ ئۆزەننى يوقاتقان
دەريادەك بىئارامدۇر!

— بىلىمەن، تەقدىر ئۇ ھەزرەتكىمۇ ئۆگەيلىك قىلدى!
— ئەمما بابىر مىرزا سەرگەردان بولۇپ يۈرگەن ئىستىداتلار
دەرياسىنى بىر جايغا يىغماقچى، نېسىپ بولسا، ئىلىم ۋە سەنئەتنىڭ
يېڭى بىر دېڭىزىنى بەرپا قىلماقچى.

— بىز ئۈچۈن كېيىنكى ئۈمىد ھېلىمۇ بابىر مىرزىدادۇر. شۇنىڭ
ئۈچۈن ئوغلۇم بىلەن كابۇلغا كەلدۇق.
— قەيەرگە جايلاشتىڭلار، مەۋلانا؟

— جىيەنىم تاھىر بەگنىڭكىگە چۈشتۇق. ئۆزى سەپەردە ئىكەن...
ئاتا-بالا ئىككىلىسى كونا كىيىم كىيىشكەن، چىرايىدىن كەتكەن.
ئۇلارنىڭ ماددىي جەھەتتىنمۇ قېيىنلىپ يۈرگەنلىكىنى سەزگەن
خانزادە بېگىم يەنە ئورنىدىن تۇرۇپ، ئىچكىرى خانىغا كىرىپ
كەتتى. چاپىنىنىڭ يانچۇقىدىن ئاچقۇچ ئېلىپ، تەكچىدە تۇرغان
پولات ساندۇقنى ئاچتى.

ئىنىسى بابىر مىرزا خانزادە بېگىمگە ئەڭ نوپۇزلۇق مەنسەپدار-
لىرى قاتارىدا تەمىنات بەلگىلىگەندى. ھەر قايدا خەزىنىدىن
خۇرۇم قاپچۇققا سېلىنغان مىڭ دەرھەم ئالتۇن كېلىپ تۇراتتى.
خىزمەتكارلار بېگىمگە بېرىلگەن يەر-سۇنىڭ دېھقانچىلىقى بىلەن

تۈركچىلىك ئۆتكۈزۈشەتتى. بېگىمنىڭ بىر ئۆزىگە كۆپ پۇل
كەتمەيتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن خەزىنىدىن كەلگەن ئالتۇن توشقان
قاچۇقلارنىڭ كۆپرەكى پولات ساندۇقتا ساقلىنىپ تۇراتتى.

خانزادە بېگىم مەۋلانا پەزىلىدىننىڭ كىچىكرەك بىر ھويلا ۋە
ئات سېتىپ ئېلىشى، كىيىم-كېچىكى، ئۈچ-تۆت ئايلىق تۈركچىلىكى
ئۈچۈن قانچە پۇل كېتىشىنى مۆلچەرلەپ كۆردى-دە، مىڭ دەر-
ھەملىك قاچۇقتىن ئىككىسىنى ئالدى. كېيىن ئۇلارنى بايىقى
خىزمەتكارغا بېرىپ، ئالتۇن پەتنۇستا كۆتۈرگۈزگىنىچە ئاتا-بالىنىڭ
ئالدىغا قايتىپ چىقتى.

مەۋلانا پەزىلىدىن قاچۇقنى كۆرۈپ، خىجالەت بولۇشقا
باشلىدى. خانزادە بېگىمدىن پۇل ئېلىش ئۇنىڭغا ئېغىر ئىدى.

— مەۋلانا، بۇ قاچۇقلار بابىر مىرزانىڭ خەزىنىسىدىن كەلگەن.
ئۆزى بولمىغانلىقى ئۈچۈن تەمىناتنى مەن سىزگە تاپشۇرماقچىمەن.
بىرى ئوغللىڭىز ئالاۋىدىنغا. مەرھەمەت! ئېلىڭ!

ئالاۋىدىن قولىنى كۆكسىگە قويۇپ، ئەمدى بىرىنچى نۆۋەت
ئېغىز ئېچىپ سۆزلىدى:

— رەھمەت، ھەزرەت بېگىم، بىز سىزدىن تولىمۇ مىننەتدارمىز!
ئۇنىڭ يېقىملىق ئاۋازى ۋە سۆزلەرنى مەيىن تەلەپپۇز قىلىشى
مەۋلانا پەزىلىدىننىڭ يىگىتلىك مەزگىلىنى ئەسلىتەتتى... شۇ سەۋەب-
تىن ئاتا-بالا ئىككىلىسى بېگىمگە ناھايىتىمۇ ئەزىز كۆرۈنەتتى.

3

ئامۇدەريا تەرەپتىن تاغ ئېشىپ ئۇچۇپ كەلگەن تۇرنىلار كابۇل-
نىڭ ئۈستىدىن جەنۇبىي شەرق تەرەپكە ئۆتمەكتە ئىدى. ئوردىنىڭ

ئالتۇندىن ھەل بېرىلگەن ئايۇنىدا ماھىم بېگىم بىلەن ناشتا قىلىپ ئولتۇرغان بابىر تۇرنىلارنىڭ قىسقا ۋە سىرلىق ئاۋاز بىلەن "قۇر-بى"، "قۇر-بى" لىشىنى ئاڭلىدى-دە، ئورنىدىن تۇرۇپ، ئايۋان چېتىگە باردى ۋە ئاسماننىڭ ئاۋاز كېلىۋاتقان تەرىپىگە تىكىلدى. كۆكتە ئېگىلىپ-چايقىلىپ كېلىۋاتقان بىرتىزىق قارا مارجانى كۆزلىرى بىلەن ئىزدەپ تاپقاندىن كېيىن تۇرنىلارنىڭ تاۋۇشى ئۇنىڭغا تېخىمۇ ئېنىقراق ئاڭلىنىشقا باشلىدى.

يېقىملىق ۋە سۈزۈك "قۇر-بى"، "قۇر-بى" لاردا قانداقتۇر ھارغىنلىق ئاھاڭلىرى بارغا ئوخشايتتى ۋە تۇرنىلارنىڭ يىراق-يىراقلاردىن ئۇچۇپ كېلىۋاتقىنى ئەسكە چۈشەتتى. بەلكى ئۇلار مۇشۇ كېلىشىدە ئەنجاننىڭ ئۈستىدىن ئۇچۇپ ئۆتكەندۇ؟ ياكى تاشكەنت ۋە سەمەرقەند ئەتراپلىرىدىكى توختام سۇلار بويىغا قونۇپ دەم ئالغاندۇ؟

بۇ ئوي بىلەن بابىرنىڭ قەلبىنى ئەلەملىك بىر سېغىنىش تۇيغۇسى ئوربىۋالدى. ھەتتا شۇ تۇرنىلار كۆرۈپ كېلىۋاتقان جايلارنى ئۇ ئەمدى بېرىپ كۆرەلمەيدۇ. كۆلى مەلىكتە ۋە غىجدۇ-ۋاندا يېڭىلىپ، ھىراتتا پىتىنچىلەر خىيانىتىدىن ئەبگار بولۇپ قايت-قىنىغا مانا، ئون ئۈچ يىل بولۇۋاتىدۇ. بابىر شۇنىڭدىن بۇيان قالتىس ھەربىي يۈرۈشلەردىن ئۆزىنى تىيىپ يۈرۈپتۇ. موغۇل بەگلىرىنىڭ خىيانەتلىرىنى قۇندۇزدىلا بىلىپ تۇرۇپ، يەنە شۇلارغا ۋە قىزىل باشلارغا تەۋەككۈلچىلىك بىلەن تايىنىپ ئىش قىلغىنى ئۇنىڭ ۋەتىنىگە قايتىدىغان بارلىق يوللىرىنى ئېتىپ تاشلىغانىدى.

تۇرنىلارنىڭ يىراقلىشىپ ئۇچۇپ كېتىۋاتقان تاۋۇشلىرى تەسىرىدە بابىرنىڭ كۆڭلىگە: "ئەمدى تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يۇرتۇڭغا ئۆمۈرۋا-

يەت قايتالماي-سەن!" دېگەن ئەلەملىك ئوي كەلدى-دە، چىرايى بىردىنلا تۇتۇلدى. كەينىگە ئورۇلۇپ، سەۋدەرىپىشىغا ئىچىملىك كەلتۈرۈشنى بۇيرۇدى.

ماھىم بېگىم داستىخان يېنىدىن بابىر تەرەپكە كېلىۋېتىپ:
— ھەزرىتىم، ئەتىگەندىلا ئىچىملىكمۇ؟ — دەپ تەئەججۇب-
لەندى، — ھازىر پەرزەنتلىرىڭىز سالامغا كېلىدۇ... ئەنە، مىرزا
ھىندال تەربىيىچىلىرى بىلەن كېلىۋاتىدۇ.

بېشىغا كىچىككىنە يىپەك سەللە ئورنىغان ياقۇت كۆزلۈك كەمدە-
رىگە كىچىككىنە قىلىچ تېقىلغان سەككىز ياشلىق مىرزا ھىندال
ئايۋاننىڭ ئېگىز پەلەمپەيلىرىدىن چوڭلاردەك قول قوشتۇرۇپ،
تەزىم قىلىپ چىقتى. ئاتىسى بۇنى كۆرۈپ ئىختىيارسىز كۈلۈم-
سىردى. ھىندالنى يەلكىسىنى قوچاقلاپ ئەركىلەتتى، كېيىن ئۇنى
يېنىغا ئېلىپ، زەرباپ كۆرپە ئۈستىگە ئولتۇردى.

— قىلىچ تاقاۋاپسىز، ئەمىر زادەم، جەڭگە بارماقچىمىسىز؟ —
دەپ چاقچاقلاشتى.

ھىندال چوڭ-چوڭ كۆزلىرىنى چاقنىتىپ ماھىم بېگىمگە بىر
قارىۋالدى. ماھىم بېگىم "ئېيتىڭ!" دېگەندەك بېشىنى لىڭشىتتى.
شۇ چاغدا ھىندال ئۆتكۈر تىل بىلەن ئاتىسىغا:

— مېنىمۇ ئېلىپ بېرىڭ، — دېدى.

— قەيەرگە؟

— ھىن... ھىندىستانغا!

— ھىندىستاندا نېمە قىلماقچىسىز؟

— يول... يولۋاسنى كۆرىمەن...

— مانا گەپ! — دەپ بابىر كۈلدى، — بىز سىزگە ھىندال

ئىسمىنى بەرسەك، سىز پەقەت ھىند يولۋىسىنى تاماشا قىلماقچى،
شۇنداقمۇ؟

بالا قىزىرىپ:

— ياق، — دېدى كىچىككىنە قىلچىنىڭ سېپىنى سىقىمغا
ئېلىپ، — ئەگەر يولۋاس... "يەيمەن" دېسە، مەن مانا مۇشۇ قىلىچ
بىلەن ئۇنى ئۇرىمەن!

بابىر ھىندالنى يەنە يەلكىسىدىن قۇچاقلاپ ئەركىلەتتى:
— بارىكالا! ئۇنداق بولسا سىزنى ھىندىستانغا ئەلۋەتتە ئېلىپ
بارىمىز...

شۇ چاغدا ئايۋان پەلەمپىيىدىن ئالتۇن كوزىچىدا ئىچمىلىك
ئېلىپ چىقىۋاتقان شەربەتچى كۆرۈندى. ماھىم ئۇنىڭغا قولى بىلەن
"قايتىڭ!" دېگەن ئىشارىنى قىلدى. شەربەتچى بابىرغا قورقۇپراق
كۆز تاشلىدى. دە، ئۇنىڭ ئوغلى بىلەن ئاۋۇنۇپ، ئىچمىلىكىنى
ئېسىدىن چىقارغىنىنى سەزدى ۋە پەلەمپەيدىن ئاستا قايتىپ چۈشۈپ
كەتتى.

بابىر ھىندالدىن خەت - ساۋادنى قانچىلىك ئۆگەنگىنىنى، قانداق
شېئىرلارنى يادقا بىلىشىنى سورىدى.

— مەن قۇرئان ئايەتلىرىدىن يادقا بىلىمەن. قۇلھۇ ئاللاھۇ
ئەھەد...

— ھىندالنىڭ شېئىرغا ئۇنچىۋالا ئىشقى يوق، — دەپ ئىزاھ
بەردى ماھىم بېگىم، — بۇنىڭغا ئويۇن بولسا، يادىن ئوق ئاتسا،
ئات چاپسا بولدى. كىتابقا خۇشى يوق.

— بەلكى يېشى كىچىك بولغىنى ئۈچۈندۇ؟
— گۈلبەدەن بۇنىڭدىن ئۈچ ياش كىچىك. ئەمما ساۋادى

ھىندالدىن ياخشى. ھازىر كۆرەرسىز... قىزچاق كىتابقا شۇنچىلىك ھېرىسكى، ھەيران بولۇپ ياقامنى تۇتمەن.

بابىر ئويچان ئاۋاز بىلەن:

— ئەجەبا ھىندال ئاشۇ تاغلىرىغا تارتارمۇ؟ — دېدى.

بابىرنىڭ بۇ سۆزلىرىدە قانچىلىك مۇرەككەپ مەنە بارلىقىنى پەقەت ماھىم بېگىم چۈشىنەتتى. چۈنكى ھىندال ماھىم بېگىمدىن ئەمەس، بابىرنىڭ كىچىك خوتۇنى دىلدار ئاغىچىدىن تۇغۇلغانىدى. شەرئەت بېرىدىغان رۇخسەت بويىچە بابىرمۇ ئۈچ خوتۇنلۇق بولۇۋالغان، ئەۋلادتىن ئەۋلادقا ئۆتۈپ كېلىۋاتقان بۇ رەھىمسىز ئادەت ماھىم بېگىمنى قانچىلىك ئەزسىمۇ، ئەلىمىنى ئىچىگە يۇتۇپ چىداپ كېلىۋاتاتتى. بابىرنىڭ ئىككىنچى خوتۇنى گۈلرۇھ بېگىمدىن مرزا كامران ۋە مرزا ئەسكەرىي ئاتلىق ئىككى ئوغۇل تۇغۇلدى. بۇلار ھۇمايۇندىن كېيىنكى تەخت ۋارىسلىرى ئىدى. گۈلرۇھ بېگىم شۇ سەۋەبتىن ماھىم بېگىمگە كۈندەشلەرچە سوغۇق مۇئامىلە قىلاتتى. ئۈچ خوتۇن كابۇلىنىڭ ئۈچ چېتىدە ھەر بىرى ئالاھىدە بىنادا تۇرسىمۇ بىر-بىرىنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەدار ئىدى. دىلدار ئاغىچا بەش يىلدا ئىككى قىز تۇغدى. ماھىم بېگىم بولسا ئۈچ قېتىم پەرزەنت دېغىنى باشتىن كەچۈردى. ئۇنىڭ ھۇمايۇندىن كېيىن تۇغقان ئىككى ئوغۇل، بىر قىزى كەينى-كەينىدىن ئۆلۈپ كەتتى. كېيىن ئۇمۇمەن بويىدا بولماي قالدى. بۇنىڭ ھەممىسىدىن ماھىم بېگىم ناھايىتى قاتتىق ئۆرتىنىپ يۈرگىنىنى سەزگەن بابىر ئۇنىڭغا قانداق تەسەللى بېرىشىنى بىلمەيتتى. بىر كۈن مانا مۇشۇ ئايۋاندا ئولتۇرغىنىدا ماھىم بېگىمنىڭ ئۆزى "دىلدار ئاغىچا يەنە ھامىلدار ئىمىش، — دەپ قالدى، — مەن كۆيۈپ ئادا بولىدۇم. ئەمدى...

دىلدار ئاغىچا مۇشۇ قېتىم ئوغۇل تۇغسىمۇ، قىز تۇغسىمۇ، ئەگەر ماڭا بەرسىڭىز ئۆز پەرزەنتىمدەك تەربىيەلەپ ئۆستۈرەتتىم.

دىلدار ئاغىچىنىڭ ئۆز پەرزەنتىنى كۈندىشىگە ئىشىنىپ تاپشۇرۇ- شنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايتتى. لېكىن ماھىم بېگىم ھۇمايۇننى قانچىلىك ياخشى تەربىيەلىگەنلىكىنى ھەممەيلەن بىلەتتى، ئۇنىڭ يەنە پەرزەنت ئۆستۈرۈش ئىشتىياقى كۈچلۈكلۈكىنى بايرمۇ سېزەتتى. دىلدار ئاغىچا كابۇلنىڭ باغى يوغۇچقاسىدا مانا مۇشۇ ھىندالىنى تۇغقاندا بايرنىڭ مەخسۇس پەرمانى بىلەن ئۈچ كۈنلۈك بۇۋاقىنى ئوردىدا تۇرىدىغان ماھىم بېگىمنىڭ تەربىيەسىگە ئەكىلىپ بەردى. بۇ بالىنى توققۇز ئاي يۆرەك قېتىدا كۆتۈرۈپ يۈرگەن دىلدار ئاغىچا "ئوغلۇمدىن تىرىك تۇرۇپ جۇدا بولدۇم" دەپ خېلى ۋاقىت يىغلاپ- قاخشاپ يۈردى. باير ئۇنىڭغا:

— ئەزەلدىن ئۇدۇم شۇنداق، — دەپ ۋەج كۆرسەتتى، — پادشاھ ئائىلىسىدە ئوغۇللارنى چوڭ خوتۇن تەربىيەلىشى كېرەك، ماھىم ھۇمايۇننى قانداق چوڭ قىلدى، كۆردۈڭغۇ؟ ھازىر بەدەخشاندا ئەڭ ئابرويلىق ھاكىم! خۇدا خالىسا ماھىم ھىندالىنىمۇ شۇنداق چوڭ قىلدۇ!

ماھىم بېگىمنىڭ ھىندالىنى ئۆز پەرزەنتىدىنمۇ زىيادە تەربىيە قىلىۋاتقىنى بايرغا مەلۇم ئىدى، لېكىن بالىنىڭ تاغا ئەۋلادلىرى جاھىل ۋە مەرىپەتسىز ئادەملەر ئىدى. دىلدار ئاغىچا ھىسار ۋە سەمەرقەندتە كۆپ يامان ئىشلار قىلغان سۇلتان مەھمۇد مىرزىنىڭ ئەۋلادلىرىدىن ئىدى، شەيبانىخان تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن سۇلتان ئەلى مىرزىنىمۇ تۇغقانچىلىقى بار ئىدى. باير سەمەرقەندكە ئاخىرقى قېتىم غەلبە بىلەن بارغاندا ۋە قىزىل باشلار بىلەن مەي ئىچىپ

يۈرگەن كۈنلىرىدە دىلدار ئاغىچىنىڭ ھۆسننى، خۇسۇسەن دۇتار چېلىپ ناخشا ئېيتقاندىكى شېرىن ئاۋازىنى ياقتۇرۇپ قېلىپ، كەيپ-چىلىكتە ئۇنى ھەرىمگە ئالغانىدى. بۇنىڭ ھەممىسىدىن خەۋەردار بولغان ماھىم بېگىم بابىرنىڭ "ھىندال مەرىپەتسىز تاغلىرىغا تارتىمە-سۇن، يەنە!" دېگەن ئەندىشىسىنى تارقىتىشقا ئىنتىلدى:

— ھەزرىتىم، ھۇمايۇننىڭ كۆپ پەزىلەتلىرى ھىندالدىمۇ بار. قەلبى مېھرى بىلەن توشقان. ئىشىنىمەنكى، ھىندالمۇ سىزگە تارتىدۇ. ئېگىچىڭىز خانزادە بېگىمدىن ئاڭلىغانمەن. سىزمۇ مانا مۇشۇ يېشىمىزدا "ئۇرۇش-ئۇرۇش" ئويناشنى تولىمۇ ياخشى كۆرەتتىكەنسىز. بابىر يەنە ھىندالغا قارىدى:

— مەن ساڭا كىتابلار سوۋغا قىلسام ئوقۇمىسەن؟
— ئوقۇ... ئوقۇيمەن! — دەپ ھىندال تۇتۇلۇپراق جاۋاب بەردى.

بابىر كاتىپنى چاقىرىپ، كابۇل كۈتۈپخانىسىدىن ھىندالغا كېرەكلىك كىتابلارنى ماھىم بېگىمگە ئەكىلىپ بېرىشنى بۇيرۇدى. شۇنىڭدىن كېيىن سەۋدەرىبېشى ئىچكى خانىدىن بالىنىڭ بوي-بەستىگە ماسلاشتۇرۇپ ئىشلەنگەن ئالتۇن دەستىلىك كەمانى شاشىنى ① ئېلىپ چىقتى. چىرايلىق ساداقتا ئون ئىككى ئالتۇن بېزەكلىك يا ئوقىمۇ بار ئىدى. بۇنداق چىرايلىق ئوق-يانى بىرىنچى قېتىم كۆرۈۋاتقان بالا ئېسىل سوۋغىنى قولىغا ئالغاندا كۆزلىرى خۇشاللىقتىن پارقراپ كەتتى.

— مانا، ترەندازلىقنى مەشىق قىل، ئەمما كىتاب ئوقۇشىنىمۇ

① كەمانى شاشى — تاشكەنت ئوقياسى.

ئۇنتۇما! — دەپ تاپشۇردى بابىر.

ھىندال تەزىم بىلەن ئاتىسىغا قۇللۇق قىلدى، پەلەمپەيدىن توۋەنگە چۈشۈپ كەتتى. ئارىدىن سەل ئۆتمەي ئايۋاننىڭ ئىچكى ئىشىكىدىن ئەللىك ياشلاردىكى ئىنىكىئانا كىچىكىگە گۈلبەدەنى قولىدىن يېتەكلەپ چىقتى. بۇ چىرايى يېقىملىق ئايال — تاھىرنىڭ خوتۇنى رابىيە ئىدى. دەسلەپتە قۇتلۇق نىگارخانەنىڭ خىزمىتىدە بولغان رابىيە ھازىر ماھىم بېگىم ھۇزۇرىدا بەش ياشلىق گۈلبەدەنگە ئىنىكىئانلىق قىلىۋاتاتتى.

بابىر ئۆز ئائىلىسىگە يىگىرمە تۆت يىللىق قەدىردان بولغان رابىيەنىڭ تەزىم بىلەن بەرگەن سالىمىنى ئىلىك ئېلىپ، ئۇنىڭ بىلەن قىزغىن ھال سوراقتى. كېيىن قىزچىقى گۈلبەدەنگە يۈزلەندى. قوچاقتەك ياساندۇرۇلغان كىچىك قىزچاقنىڭ قاش-كۆزى ئىختىيارسىز دىلدار ئاغىچىنى ئەسلەتتى. گۈلبەدەنىمۇ ئاشۇ گۈزەل جۇۋان تۇغقاندى. ماھىم بېگىم ھىندالنى ئانىلارچە كۆيۈنۈپ پەرۋەرىش قىلىۋاتقىنىنى يىللار داۋامىدا كۆزىتىپ يۈرگەن دىلدار ئاغىچا بۇ ئايالنىڭ مەردلىكىگە قايىل بولغان ۋە گۈلبەدەنى ئۇنىڭغا ئۆزى پەرزەنتلىككە بەرگەندى. بۇ ئىككى ئايال ئەمدى دىمىقى ئۈستۈن گۈلرۇھ بېگىمگە قارشى گويا بالىلار ئارقىلىق ئىتتىپاقلاشقا-ئىدى. گۈلرۇھ بېگىم بولسا بىر ئەمەس، ئىككى ئوغلى بوي يېتىپ كېلىۋاتقىنىدىن تولمۇ مەغرۇرلىناتتى. كامران مىرزا ۋە مىرزا ئەسكەر بىلەرنى تەخت ۋارىسى ھۇمايۇنغا قارشى رىقابەت تۇيغۇسى بىلەن تەربىيەلەيتتى. شۇ سەۋەبتىن بابىر مۇ گۈلرۇھ بېگىمدىن كۆپ رەنجىتتى، لېكىن ئارىدىكى كۈندەشلىك بالاسىنى پۈتۈنلەي يوق قىلىش قولىدىن كەلمەيتتى.

يۇمران قىزچىقىنى كۆرگەن ھامان ئېسىگە چۈشكەن بۇ مۇرەككەپ-
لىككە گۈلبەدەننىڭ ئېگىلىپ تەزىم قىلىشى ۋە شېرىن "ئەسسا-
لامى" بىلەن خىيالىدىن يىراقلىشىشقا باشلىدى. بابىر قىزچىقىنى
قولدا كۆتۈرۈۋېلىپ پېشانىسىدىن سۆيىدى. كېيىن داستىخان ئالدىغا
كېلىپ، ئۇنى تىزىغا ئېلىپ ئولتۇردى. داستىخانغا تولغان
ناز-نېمەتلەرنى، ئادىنە پۇردىكى ① باغىۋەپادا ئۆسكەن چىرايلىق
نارىنجلەرنى ② كۆرسىتىپ:

— نېمە يەيسەن؟ — دەپ سورىدى.

گۈلبەدەن ئەدەپ بىلەن باش چايقىدى. ئۇ پادىشاھ ئاتىسىنىڭ
ئالدىدا يېمەكلىك چايناپ ئولتۇرۇشتىن تارتىناتتى. لېكىن دادى-
سىنىڭ زەرقوشۇپ توقۇلغان قىممەت باھالىق چاپىنىدىكى ئالتۇن
تۈگمىلەر ئۇنى ناھايىتى قىزىقتۇرۇپ قويدى. بۇ تۈگمىلەردىن
بىرىنىڭ يۈز تەرىپىگە كىچىككىنە يولۋاس شەكلى ئويۇلغان.
يولۋاسنىڭ كۆزى ئورنىغا زىغىردىنمۇ كىچىك ياقۇت دانىلىرى
ئورنىتىلغان. ئىككىنچى ئالتۇن تۈگمىنىڭ يۈزىدە ئەپسانىۋى بىر
قۇش قاناتلىرىنى يېيىپ، تۇمشۇقىدا كىچىككىنە گۆھەرنى ئېلىپ
ئۇچۇپ كېتىۋاتقان. ئۆمرىدە بۇنداق غەلىتە تۈگمىلەرنى كۆرمىگەن
قىزچاق ئۇلارنىڭ بىرسىنى قولى بىلەن ئاستا تۇتۇپ كۆردى.

— ساڭا تۈگمىلەر يارامدۇ؟ — دەپ سورىدى دادىسى. گۈلبەدەن
"ھەئە" دەپ كۈلۈمسىرىدى. بابىر قىزچىقى تۇتۇپ كۆرگەن
تۈگمىنى يۇلۇپ ئالماقچى بولۇپ بىر تارتتى. لېكىن تۈگمە ناھايىتى

① ئادىنە پۇر — ئافغانىستاننىڭ جەنۇبىدىكى شەھەر، ھازىرقى جەلالاباد.

② نارىنج — ئاپپىلسىن.

مەھكەم تىكىلگەنكەن، ئۈزۈلمەدى.

— ھەزرىتىم، نېمە قىلماقچىسىز؟ — ھەيران بولۇپ سورىدى
ماھىم بېگىم، — قويۇڭ، تۈگمىنى ئۈزمەڭ، بۇ سىزنىڭ شاھانە
كەيىمىڭىز - دە!

— ھېچقىسى يوق. زەرگەرگە بۇيرۇسا، يەنە شۇنداق بىر تۈگمە
ياساپ بېرىدۇ.

بابىر كەمىرگە ئېسىلغان غىلابتىن كىچىككىنە قەلەمىتىراش
ئالدى - دە، ئاشۇ تۈگمىنى يىپىدىن كېسىپ ئېلىپ قىزچىقىغا
بەردى:

— لېكىن يوقاتما. بۇ قۇش - دۆلەت قۇشى. خۇدايىم ساڭا
بەخت كەلتۈرسۇن.

گۈلبەدەن خۇشاللىنىپ ۋە ھايجانلىنىپ:

— رەھىمەت، ھەزرىتى... ئالىي... — دېدى - دە، لېكىن جۈملە -
نىڭ ئاخىرىنى ئانچە كېلىشتۈرەلمىدى.

— مېنى ئاتا دەۋەرگىن، قىزىم.

گۈلبەدەن ئانىسى ماھىم بېگىمگە سوئال نەزىرى بىلەن قارىدى.
ماھىم "ھە، ئېيت!" دېگەندەك باش لىڭشىتتى. شۇ چاغدا گۈلبە -
دەن قوللىرى بىلەن ئاتىسىنىڭ بوينىدىن قۇچاقلدى - دە:

— ئاتىجان! — دەپ ئۇنىڭ ياتىقىدىن سۆيدى.

بابىر خېلىدىن بۇيان ھېس قىلمىغان بالىلارچە بىر پاكلىق ۋە
ساپلىق پۈتۈن ۋۇجۇدىغا گويا نۇر بولۇپ تارالدى.

— گۈلى، — دېدى ماھىم بېگىم، — ئەمدى ھەزرەت ئاتاڭغا بىر
ھېكايە ئېيتىپ بەرگىن.

گۈلبەدەن ئاستا ئاتىسىنىڭ تىزىدىن پەسكە چۈشتى - دە، خۇددى

مۇئەللىمىگە جاۋاب بېرىۋاتقان ئوقۇغۇچىدەك تىك تۇرۇپ، تاشپاقا ۋە چايان ھەققىدىكى مەشھۇر ھېكايىنى ئېيتىپ بەردى. خۇسۇسەن، تاشپاقا چايانغا ياخشىلىق قىلىپ، ئۇنى دەريادىن ئۆتكۈزۈپ قويماقچى بولغاندا، چايان ئۇنىڭغا زەھەر سېلىشقا تىرىشقىنىنى، كېيىن بۇ يامانلىقى ئۈچۈن دەرياغا چۆكۈپ ئۆلگىنىنى شۇنداق كېلىشتۈرۈپ ئېيتتىكى، بابىر زوقلىنىپ كۈلدى. - دە:

— سىز سۆزلەپ بەرگەنمىدىڭىز؟ — دەپ ماھىمدىن سورىدى.

— ياق، ئۆزى «تۇتىنامە» نى بىمالال چۈشىنىپ ئوقۇدى. بەش ياشقا يەتمەي ساۋات چىقارغان قىزچاقنى مەن بىرىنچى كۆرۈشۈم. — گۈلبەدەنگە كۆز تەگمىسۇن، زېھنى ۋە تۇتۇۋېلىشىدا تەڭدىشى يوق.

— سەئىدىنىڭ «گۈلىستان» دىن خېلى ھېكايىلەرنى يادقا بىلىدۇ. شېئىرغا ئانچە ھېرىس ئەمەس. ئەمما نەسرىي ھېكايە خاتىرىسىگە سۆزمۇسۆز ئورنىشىپ قالىدۇ. باغدا، كوچىدا كۆرگەنلىرىنىمۇ كېلىشتۈرۈپ ھېكايە قىلىدۇ. مەن ئۆزەمچە ئارزۇ قىلىمەنكى، گۈلبەدەن شائىرە بولمىسىمۇ ھەزرەت ئاتىسىنىڭ نەسرىي يېزىقچىلىقىنى مىراس ئالسا ئەجەب ئەمەس.

— ھە، نەسىر يېزىش ئۈچۈن قانچىلىك كۆپ سەۋدالارنى باشتىن كەچۈرۈش كېرەك، ماھىم!

گۈلبەدەن ئاتا-ئانىسىنىڭ گەپلىرىگە ياخشى چۈشىنىۋاتقاندەك دىققەت بىلەن قۇلاق سالماقتا ئىدى. ئۇنىڭ چوڭ-چوڭ شەھلا كۆزلىرىدە قانداقتۇر ئۈمىد، ئەينى ۋاقىتتا، تەشۋىش بارغا ئوخشايتتى. گويا ئۇنىڭ ئاتىسىدىن كۈتكەن ئۈمىدلىرى بىكارغا كەتسە كۆڭلى قاتتىق ئازار يېيىشىنى سېزىپ تەشۋىشلىنىۋاتقاندەك

كۆرۈنەتتى.

— زېرەك قىزىم، ھەزرەت ئاناڭ سەندىكى ئاجايىپ بىر قابىلەت يەتتى ياخشى بايقاپتۇ. ئەگەر گۈلىنىڭ نەسىرىگە ئىشقى زور بولسا، — دەپ بابىر ماھىم بېگىمگە قاراپ داۋاملاشتۇردى، — «ۋەقەئى» نىڭ ئاسانراق بايلىرىدىن بېرەي، خەتتات قىزچىقىمىزغا بىر نۇسخا كۈچۈرۈپ بەرسۇن.

— مەنمۇ سىزدىن شۇنى ئىلتىماس قىلماقچى ئىدىم. گۈلى تۈركىي تىلىنى ھەزرەت ئاتىسىنىڭ كىتابلىرىدىن ئۆگەنگىنى ياخشى. مەن ئاجىزلىقىم، پەقەت ھۇمايۇندەك ئوغۇللىرىڭىز ئەمەس، گۈلبە-دەندەك قىزلىرىڭىزمۇ تارىختا سىزگە مۇناسىپ نام قالدۇرسا، دەپ ئارزۇ قىلىمەن^①.

بۇ سۆزلەرنىڭ سەمىيىلىكىنى پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن سەزگەن بابىر بىردىنلا قاتتىق تەسىرلىنىپ، ماھىم بېگىمگە كۈندىشى دىلدار ئاغچىنىڭ بىر ئەمەس، ئىككى پەرزەنتىنى شۇنچىلىك مېھىر بىلەن تەربىيىلىشى ئۈچۈن ۋە ئۇلارنىڭ كېلەچىكىگە شۇنچىلىك جان كۆيدۈرۈشى ئۈچۈن قانچە چوڭ بەرداش، مەردلىك، كەڭ قورساق-لىق كېرەك بولغانىكەن؟ بابىر يېشى قىرقتىن ئاشقانسىرى كېلەچەك ئەۋلاد ھەققىدە كۆپ ئويلايتتى، پەرزەنتلەر بولۇپمۇ شۇ ياشتا

---

① ئېيتىش مۇمكىنكى، ماھىم بېگىم گۈلبەدەننى ھەقىقەتەنمۇ بابىرنىڭ

نەسىرى روھىدا تەربىيىلىدى. گۈلبەدەن بېگىم چوڭ بولغاندا

«بابىرنامە» نىڭ ئەڭ ياخشى پەزىلەتلىرىدىن ئىبەرەت ئېلىپ، ئۆزىنىڭ

مەشھۇر «ھۇمايۇننامە» ئەسىرىنى يازدى. ئاشۇ زامانلاردا ئاياللارنى

كەمسىتكۈچى دىنىي ئەقىدىلەرگە قارشى ھالدا يېزىلغان «ھۇمايۇننامە»

تارىخىمىزنىڭ ئېسىل مەدەنىي ئابىدىلىرىدىن بىرىگە ئايلاندى.

ئادەمنىڭ ھاياتىدا ھەل قىلغۇچى كۈچلەردىن بىرىگە ئايلىنىشىنى سېزەتتى. شۇ سەۋەبتىن ماھىم بېگىمنىڭ بىرلا ھۇمايۇنىنى ئەمەس، مانا ھىندال بىلەن گۈلبەدەننىمۇ ئاتىسىغا ساداقەتلىك ۋە مېھىر - مۇھەببەتلىك پەرزەنتلەر قىلىپ تەربىيەلەۋاتقىنى خوتۇن كىشىنىڭ ئۆز ئېرىگە قىلىشى مۇمكىن بولغان ئەڭ ئۇلۇغ ياخشىلىقى ئىكەنلىكىنى ھازىر پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن ھېس قىلدى. بابىر پادىشاھلىق ئۇدۇمغا يول قويۇپ، ماھىم بېگىمنىڭ ئۈستىگە يەنە ئىككى خوتۇن ئالغان بولسىمۇ ماھىم بۇنى كەڭ قورساقلىق بىلەن كەچۈرگىنى، يەنە ئۆزىنى ئۇنىڭغا شۇنچىلىك پىدا قىلىۋاتقىنى، تەڭداشسىز بىر مۇھەببەت ۋە ساداقەتنىڭ نىشانلىرى ئەمەسمۇ؟

بابىر تېز ئورنىدىن تۇرۇپ، كۆرىدە ئولتۇرغان ماھىم بېگىمنىڭ ئۈستىگە ئېگىشتى - دە، چېچىدىن، پېشانىسىدىن، يۈزىدىن سۆيۈشكە باشلىدى.

— ماھىم، سىز مېنىڭ تەڭداشسىز گۈزىلىسىز! — دەپ زوق بىلەن شەۋىرلىدى، — مەن شاھ بولساممۇ ئۇلۇغ قەلبىڭىز ئالدىدا قۇلمەن!

ماھىممۇ تېز ئورنىدىن تۇردى. گۈلبەدەننىڭ ئاتا - ئانىسىغا تارتىنىپ قاراپ تۇرغىنىنى كۆردى - دە، ئەتراپىغا ئالاقزادە بولۇپ كۆز تاشلىدى.

رابىيە ئۇلارنى خالىي قالدۇرۇپ ئىچكىرىگە كىرىپ كەتكەن. سەۋدە رېپىش - لارمۇ يوق. بابىر ماھىم بېگىمنىڭ كۆزلىرىنىمۇ سۆيۈپ، — بۇيرۇڭ، — دېدى، — نېمىكى خالىسىڭىز مەن بەجا

كەلتۈرەي!

ماھىم بېگىم ئۇيىلىپ پىچىرلىدى:

— گۈلبەدەنگە رۇخسەت بېرەيلى...

بابر يەنە سەۋدەربېشىنى چاقىردى ۋە گۈلبەدەنگە ھىندىستاندىن كەلتۈرۈلگەن تۇتى قۇشلارنى ھەدىيە قىلىشنى بۇيرۇدى. چىرايلىق ئالتۇن قەپەزلەرگە سېلىنغان تۇتى قۇشلارنىڭ كامالەتكە تەك پارقىرىغان پەيلىرى گۈلبەدەننىڭ ئېتىبارىنى دەرھال ئۆزىگە تارتتى. تۇتى قۇشلار سۆزلەشنى بىلەتتى، چوڭراقى چىقراق ئاۋاز بىلەن:

— ئەسسالا، بېگىم! — دېدى.

گۈلبەدەن بۇنىڭدىن زوقلىنىپ بالىلارچە ساددىلىق بىلەن:

— ئەسسالا، تۇتى! — دېدى.

شۇ چاغدا ھەممىسى ئىختىيارسىز كۈلۈۋەتتى. گۈلبەدەن دادىسىنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ كەلدى. بۇ ئاجايىپ سوۋغەسى ئۈچۈن ئۇنىڭ قولىنى سۆيىدى. بۇ ئارىلىقتا ئىچكىرىدىن چىققان رابىيە قىزچاقنى ئاستا قولىدىن تۇتتى. دە، تۇتى قۇش سېلىنغان قەپەز بىلەن بىللە پەلەمپەيدىن پەسكە ئېلىپ چۈشۈپ كەتتى.

بابر ۋە ماھىم بېگىم ئىككىسى ئىچكىرى خانىغا ماڭدى. چىرايلىق ئۇزۇنچاق ئۆيىنىڭ تۆرىدىكى شاھىنشىغا ئىراننىڭ گىلەملىرى ۋە زەرباپ كۆرىپىلەر سېلىنغانىدى. بابر ماھىم بېگىمنىڭ ئىنچىكە بېلىدىن قۇچاقلاپ شۇ تەرەپكە باشلاپ كېتىۋېتىپ:

— ماھىم، ھېلىمۇ سىز كېلىنچەكلىك مەزگىللىرىڭىزدىكىدەك

سەرۋ بوي، — دېدى.

— چۈنكى سىز مەن ئۈچۈن ھامان يىگىرمە ياشلىق يىگىتسىز!

ماھىم بېگىم شۇنداق دەپ، ئىچكى ئۆيىنىڭ ئوچۇق ئىشىكىدىن كۆرۈنۈپ تۇرغان شاھانە تۆشەكلىرىگە ئوتتۇرىق بىر كۆز تاشلى.

ۋالدى. بۈگۈنكى تۈن زوق بېغشلايدىغان تۈن، ئىككىسى خۇددى ئوت يالقۇنىدەك گاھى پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن بىرلىشىپ، گاھى ئاچرىشىپ، كېيىن يەنە قايتىدىن ئوت دولقۇنىدا بىرلىشىپ، ئىككى تەن بىر ۋۇجۇتقا ئايلانغان پەيتلىرى خىيالغا تىترەك سېلىپ ئۆتتى. ئاشۇ دەقىقىلەردە ماھىم ئېرىنىڭ قۇلىقىغا: "سىز مېنىڭ كۆز ئېچىپ كۆرگەن يېگانە يارىمىسىز، چېچىڭىزدىن تىرنىقىڭىزغىچە پۈتۈن بارلىقىڭىز ماڭا جېنىمدىنمۇ ئەزىز، ئەمدى سىزنى باشقا ھېچكىمگە بەرمەيمەن!" دەپ پىچىرلىغانىدى. بابىرنىڭ ھازىر ئۇنى سۆيۈپ: "مەن شاھ بولساممۇ سىزنىڭ ئۇلۇغ قەلبىڭىز ئالدىدا قۇلمەن!" دېگىنى ماھىمنىڭ ئاشۇ كېچىدىكى سۆزلىرىگە جاۋابتەك ئاڭلاندى. بۇ سۆزلەر ۋە سۆيۈشلەر ماھىم بېگىمنىڭ ۋۇجۇدىنى شۇنداق ياپىرد-تىۋەتتىكى، يېشى ئوتتۇز يەتتىگە بارغان بولسىمۇ ھازىر يىگىرمە ياشلىق چوكاندەك ھۆسن-جامالى ئېچىلىپ كۆزلىرىدىن ئوت چاقناپ، شوخ ئاھاڭدا سورىدى:

— مەن ھازىر نېمىلا تىلىسەم بەجا كەلتۈرەمسىز؟

بابىر ماھىمنىڭ يېڭى بىر بىنا قۇرۇپ بېرىشىنى ياكى زور خىرا-جەتلەر ئۈچۈن خەزىنىدىن قوشۇمچە ئالتۇن سورىشىنى كۈتكەنىدى. ئۇنىڭ بۇنداق تەلەپلىرىنى سۆزسىز بېجىرگۈسى كېلىپ تۇرغان بابىر:

— سىزدىن مال ۋە جاننى ئايمايمەن، بۇيرۇڭ! — دېدى.

ماھىم بىردەم ئىككىلىنىپ تۇردى-دە، پەس ۋە جىددىي ئاۋاز بىلەن دېدى:

— سىزدىن مال ۋە جان ئەمەس، پەرزەنتىمىز ھۇمايۇننى...

كابۇلغا قايتۇرۇشىڭىزنى ئىلتىماس قىلماقچىمەن.

بابرمۇ ئەمدى جىددىيلىشىپ:

— نېمىچۈن؟ — دېدى، — پۈتۈنلەي كابۇلغا قايتسۇنمۇ؟

— ھە، سىزدىن ئۆتۈنمەن!

— ماھىم، ھۇمايۇننىڭ يېنىمىزدا بولۇشىغا مەنمۇ تەشنامەن.

بىراق شىمالىي چېگرالىرىمىزنى ھۇمايۇندەك ئىشەنچلىك ئادەم

قوغداپ تۇرمىسا، شەيبانىزادىلەرنى ئۆزىڭىز بىلىسىز...

— بىلگىنىم ئۈچۈن كېچە - كۈندۈز ئەنسىرەيمەن. ئىككى يىلدىن

بۇيان ھۇمايۇن بەدەخشاندا. مەن ئۇنى شۇنچىلىك سېغىنىمەنكى،

تۇرغان ئويلارىگە كىرسەم، ئوقۇغان كىتابلىرىنى ۋاراقلىسام كۆزۈمگە

باش كېلىدۇ.

— ماھىم، سىز بىلىسىزكى، تاجدارلار ۋە ۋەلىئەھدىلەرگە ئانا

بولۇشنىڭ جاپاسى كۆپ... شۈكۈر قىلىڭ، مېنىڭ رەھمەتلىك ئانام

تارتقان ئازابلىرى خۇدا سىزنىڭ بېشىڭىزغا سالغان ئەمەس. ھۇمايۇن

مىرزدىن ئىشلىرى ناھايىتى ئوڭۇشلۇق. بەدەخشانلىق سادىق

يىگىتلەردىن تۆت - بەش مىڭى ئۇنى ئاسراپ - ئاۋايلاپ يۈرىدۇ.

شەيبانىزادىلەرمۇ بىز بىلەن مۇرەسسە قىلىشقا مەجبۇر، چۈنكى

ھازىر ئۇلار ئىچكى نىزالىرىنى تىنچىتالماي، ئۆزلىرى بىلەن

ئۆزلىرى ئاۋارە.

— ئۇنداق بولسا بەدەخشانغا ئەمدى كامران مىرزىنى ئەۋەتىڭ.

ئۇ كىشىمۇ ئون ئالتىغا كىردى، گۈلرۇھ بېگىم دائىم ئوغۇللىرىنىڭ

چوڭ بولۇپ قالغانلىقىدىن پەخىرلىنىپ سۆزلەيدۇ.

بابىر خوتۇنلىرىنىڭ ئارىسىدىكى رىقابەتنى تولىمۇ يامان

كۆرەتتى. چۈنكى كۈندەشلىك رىقابىتى بالىلارغا تەسىر قىلسا، ئۇلار

بارا - بارا بىر - بىرىگە دۈشمەن بولۇپ قېلىشى مۇمكىنلىكىنى بىلەتتى.

— سىزگە گۈلرۇھ بېگىمنىڭ گېپىگە ئېتىبار بەرمەڭ دېگەن
ئىدىمغۇ، ماھىم!

— ئېتىبار بەرمەي ئىلاجىم يوق، ھەزرىتىم! چۈنكى گۈلرۇھ
بېگىمنىڭ ئىككىلا ئوغلى يېنىدا، مەن بولسام يىراقتىكى ھۇمايۇننى
سېغىنىپ قان يۇتىمەن!

— ئاپلا!... مەيلى، مەن سىزنىڭ تىلىكىڭىزنى بەجا كەلتۈرمەن
دەپ ۋەدە بەردىم. ۋەدەمدە تۇرۇشۇم كېرەك. ھۇمايۇننى تولمۇ
سېغىنغان بولسىڭىز، ئىككى-ئۈچ ھەپتىدىن كېيىن ئۇنى ئەلۋەتتە
كۆرىسىز.

— قەيەردە كۆرىمەن؟ — ئاۋازى تىترەپ سورىدى ماھىم، —
كابۇلدىمۇ؟

بابىر ئاۋازىنى پەسەيتۈرۈپ:

— ئادىنەپۇردا، — دېدى.

ئادىنەپۇر ھىندىستان چېگرىسىغا يېقىن جايدا ئىدى. ماھىم
بېگىم بابىرنىڭ شۇ يەردە قوشۇن توپلاۋاتقىنىنى ئاڭلىغانىدى.
قارىماققا، ھۇمايۇننىڭ كابۇلغا كېلىپ يۈرمەستىن، بار قوشۇنى بىلەن
بەدەخشاندىن توغرا ئادىنەپۇرغا ئۆتۈپ كېتىشى ھەربىي مەقسەتلەرگە
مۇۋاپىقراق كېلەتتى.

ماھىم بېگىم ئەمدى تەشۋىشلەنگەن ئاۋاز بىلەن سورىدى:

— ھەزرىتىم، ھۇمايۇننىمۇ ھىند يۈرۈشىگە ئېلىپ بارماقچىمۇ.

سىز؟

سىز ساقلىنىۋاتقان ماۋزۇدا گەپ ئېچىلغىنى ئۈچۈن بابىر ئەتراپقا
كۆز يۈگۈرۈتۈپ، بىردەم جىم قۇلاق سالدى. ئايۋاندىمۇ، ئىچكى
ئۆيلەردىمۇ ئىككىسىدىن باشقا ئادەم يوق ئىدى.

— سىز بىلىسىز، مەن ماۋەرائۇننەھردىن مېھىر ئۈزگەندىن بۇيان يورۇق بىر ئىستىقبالىنى ھىندىستان تەرەپتىن ئىزدىمەكتىمەن. ئون يىلدىن بۇيان بىرنەچچە قېتىم ئىشەنچلىك ئادەملىرىمنى ھىندىغا ئەۋەتتىم. بىزگە خەيرىغا كىشىلەرمۇ بار ئىكەن، ئالتە يىلدىن بۇيان ھىندىستان راجەلىرىدىن ① سەككىز نۆۋەت ئەلچى كەلدى. ئۇلار ئىبراھىم لادىنىڭ ② زۇلمىدىن نارازى بولۇپ، مېنى ھىندىغا كەينى-كەينىدىن چاقىرىشماقتا. ئىبراھىم تولىمۇ خەسسى ئىمىش، مەملىكىتى خاراب، ئاۋاتچىلىق يوق، ئۇلۇسلىرى پاراكەندە... ئۆز-ئارا ئۇرۇشلاردىن ھەممىسى تويغان، "ھىندىنىڭ قەدىمىي مەدەنىيەتىنى تىكلەش ئۈچۈن بىزگە سىزدەك مەرىپەتلىك تاجدار كېرەك"، دەپ پەنجاپلىق دۆلەتخان ئۆز ئوغلى دىلاۋەرخانىنى بىزگە ۋەكىل قىلىپ ئەۋەتىپتۇ.

ماھىم بېگىم بابىرنىڭ دۆلەتخان بىلەن ئىتتىپاق تۈزگىنىنى بىلەتتى. بابىرنى ئىبراھىم لادى زۇلمىغا قارشى چاقىرىۋاتقانلار ئارىسىدا ھىندىستانلىق مەشھۇر راجەرانە سەنگىرەم سىنخىمۇ بار ئىدى. بۇنىڭدىن ئۈچ كۈن بۇرۇن بابىر شۇ راجەنىڭ ئەلچىسىنى قوبۇل قىلغان، لېكىن ئۇنىڭغا نېمە جاۋاب بەرگىنىنى تېخى كۆپچە-لىك بىلمەيتتى. ماھىم ئېرىگە مۇلايىم قاراپ:

— بىر سوئالغا رۇخسەت بېرىڭ، ھەزرىتىم، — دېدى.

— مەرھەمەت.

— رانە سىنخ بىلەنمۇ ئىتتىپاق تۈزدىڭىزمۇ؟

---

① راجە — ھىندىستان يەرلىك بەگلىرىنىڭ ئۇنۋانى.

② ئىبراھىم لادى — ئافغاننىڭ مۇسۇلمان قەبىلىلىرىدىن چىققان پادىشاھ.

بايىر تەستىق مەنىسىدە بېشىنى لىڭشىتتى.

— مەن ھىندغا بارسام، ئۇنى تالاپ كېلىش ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ئۆمۈر بويى ئىنتىلىپ يېتىشىمگەن ئارزۇلىرىمنى ئاشۇ يەردە ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن بارماقچىمەن! قۇدرەتلىك بىر دۆلەت قۇرۇپ، پاراكەندە ئۆلكىلەرنى بىرلەشتۈرۈش ئۈمىدىدىمەن. ھازىر شۇ مەقسەتكە يېتىشىش ئۈچۈن قولاي پۇرسەت كەلدى.

— بىراق بۇ مەقسىتىڭىز يولىدا بىر دەھشەتلىك قۇدۇق — قانلىق ئۇرۇش بار!

— بىز بۇ قۇدۇقتىن ئات سەكرىتىپ ئۆتۈشىمىز مۇمكىن.

— ھەزرىتىم، سىز ئات سەكرىتىپ ئۆتكىنىڭىزدىمۇ بۇ قۇدۇققا مىڭلىغان يېتىم-يېسىرلەرنىڭ كۆز ياشلىرى تۆكۈلىدۇ! يات يۇرتنىڭ ئانىلىرى ۋە يېسىرلىرى سىز بىلەن بولغان ئۇرۇشتا ئۆلگەن پەرزەنتلىرى ۋە ئەللىرىنىڭ ئۆلۈمىنى ئۇنتۇيالايدىكەن؟

— ئاشۇ ئانىلار ۋە يېسىرلەرنىڭ پەرزەنتلىرى ۋە ئەللىرى ئاشۇ پاراكەندە يۇرتنىڭ ئىچكى ئۇرۇشلىرىدا ئاز ھالاك بولۇۋاتامدۇ؟ ئىبراھىم لادى گاھى پەنجاب بىلەن، گاھى گىنۇەلىئور بىلەن، گاھى بېنگالە بىلەن، گاھى باشقىلار بىلەن جەڭ قىلىدۇ. نېرىقە-لىرىمۇ بىر-بىرى بىلەن تەخت تالىشىپ ئۇرۇشىدۇ. ھەر يىلى ئون مىڭلاپ نەۋكەر بۇ ئۆزئارا ئۇرۇشلاردا بىكاردىن-بىكارغا ھالاك بولىدۇ. مەملىكەت بىزنىڭ ماۋەرائۇننەھردەك خاراب. بۇ توپىلاڭ-لاردىن توپىغان نۇرغۇنلىغان ھىند بەگلىرى قېچىپ كېلىپ مەندىن پاناھ تېپىشتى. شۇلاردىن بىرى — ھىندۇبەگ بەش يىلدىن بۇيان مېنىڭ نوپۇزلۇق ئەمىرلىرىم قاتارىدا يۈرگىنىنى بىلىسىز. ئۇلارمۇ مېنى ھىند تەرەپكە چاقىرىشقا ئاتىدۇ، مەملىكەتنى ئاۋات قىلىشنى،

ئىلىم ۋە مەرىپەتنى يۈكسەلدۈرۈشنى ئويلىشىدۇ.

— ئەگەر بۇنداق مەرىپەتلىك پادىشاھ ئۆز يۇرتلىرىدىن چىقسىدى. ئۇلۇغ دۆلەت قۇرۇش يولىدا نائىلاج تۆكۈلىدىغان قانلار ئاسانراق ئۇنتۇلۇشى مۇمكىن ئىدى. ئەمما باشقا يۇرتتىن بارغان ئىشغالىيەتچىلەرنىڭ تۆككەن قانلىرى، ئىشغالىيەتچىلىك قىلىشىدىن يەتكەن دىل يارىلىرى ئەسىرلەر داۋامىدا ئۇنتۇلمايدۇ، تۈزەلمەيدۇ! مەن ئەنە شۇنىڭدىن ئەنسىرەيمەن، ھەزرىتىم!

ماھىمنىڭ كېيىنكى سۆزلىرى بابىرنىڭ دىلىدىكى ئاغرىيدىغان جايغا تېگىپ كەتكەندەك بولدى. ئۈرەنجىپرەك ئورنىدىن تۇردى — دە:

— تەقدىر قىلچى بىزنىڭ دىلىمىزنى ئاز يارىلىدىمۇ؟ — دېدى، — قېنى بۇ يارىلارنىڭ ئۇنتۇلغىنى؟ قېنى تۈزەلگىنى؟! بابىر ئاللىقىنى ئاللىقىغا قەھىرى بىلەن ئۇرۇپ، سەۋدەرىبېشىنى چاقرىدى:

— مەن بايا ئايۋاندا ئىچمىلىك ئەكىلىشىنى بۇيرۇغانىدىم! نېمە ئۈچۈن ئەكەلمىدى؟! —

ئۇنىڭ ئاۋازىنىڭ كەسكىن ئۆزگەرگىنىنى، ھازىر سەۋدەرىبېشى كىرسە بىرەر جازا ئېلىشى مۇمكىنلىكىنى ماھىم بېگىم سەزدى — دە، چاپسان ئورنىدىن تۇردى.

— ھەزرىتىم، ئىچمىلىك ئىچكۈڭىز كەلسە، مەرھەمەت، مەن ساقلاپ قويغانمەن، — دەپ يىپەك پەردە بىلەن توسۇلغان تەكچىدىن ئالتۇن كوزىچاقتالىق مەي ۋە ئىككى چىرايلىق چىنە ئالدى. باشقا تەكچىدە گۈلدار داستىخان بىلەن بىر لېگەن نارىنج تۇرغانىدى. داستىخاننى دەرھال شاھنىشىغا سېلىپ نارىنجنى ئۇنىڭغا قويدى — دە،

بابىرنى ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلدى. كوزىچاقتىن چىقىپ پىيالىگە
پۇراقلىق ئالتۇن رەڭ مەينى قويۇۋېتىپ:

— ئىجازەت بەرسىڭىز، مەن ھازىر ساقىيلىق قىلىسام! — دېدى.

بابىر ئولتۇرۇۋېتىپ، ئىجازەت مەنسىدە بېشىنى ئىرغىتتى.

ماھىم چىنىگە يېرىمدىن ئوشۇقراق مەي قويدى. دە، سول قولى

كۆكسىدە، ئوڭ قولى بىلەن بابىرغا سۇندى:

— ئېلىڭ، ھەزرىتىم، سىزگە ئۇزاق ئۆمۈر، بەخت ۋە سائادەت

يار بولغاي!

چىنىدىكى تىنىق پۇراقلىق ئىچىملىك ماھىمنىڭ قولى بىلەن بىللە

ئازراق تىترەپ تۇرۇپتۇ. بابىر چىنىنى ئېلىۋېتىپ، خوتۇنىنىڭ

يىللىق بىرگەپ كۈتۈۋاتقانلىقىنى سەزدى. لېكىن ھازىر ئۇنىڭ

قەلبىدە قانداقتۇر سوغۇق شۇبىرغان ئەۋج ئېلىۋاتاتتى. ھەربىي ۋە

سىياسىي ئىشلارنىڭ قار-بورىنى خىياللىرىنى چىرماپ، گاھى ھەزارە

قەبىلىلىرى بىلەن بولغان قانلىق توقۇنۇشلارغا ئېلىپ كېتەتتى، گاھى

پەنجابقا باغلىق چىگىش تېپىشماقلار، گاھى كارۋان يوللىرىدا

بۇلاڭچىلىق قىلغان قاراقچىلارنى جازالاش تەشۋىشلىرى ئېسىگە

چۈشەتتى، گاھى ئېغىر زەمبىرەكلەرنى سىناقىدىن ئۆتكۈزۈش پەيتىدە

ئۇلارنىڭ يوغان مىس تۇرۇبىسى يېرىلىپ كەتكەن ۋە توپچىلاردىن

بەش كىشى ئاشۇ جايدا ھالاك بولغىنى كۆز ئالدىغا كېلەتتى.

ئۇ سوغۇق شۇبىرغاننىڭ چاڭگىلىدىن چىقىپ كېتىشكە ۋە ئاۋۋالقى

ئىسسىق روھى ھالىتىگە قايتىشقا ئىنتىلىپ، دەردلىك تاۋۇش بىلەن

دېدى:

— ماھىم، ئۇزاق ئۆمۈر ۋە بەختلىك ھايات مەن ئۈچۈن

ئويلىمايدىغان ئارزۇ بولسا كېرەك.

— نېمە ئۈچۈن؟ ئەگەر خۇدا نېسىپ قىلسا، ئوشتۇلۇشى ھېچ
گەپ ئەمەس. ئىلاھىم نېسىپ قىلسۇن!
— ئېيتقىنىڭىز كەلسۇن...

بابىر مەينى سۈمۈرۈۋەتتى - دە، چىنىنى ماھىم بېگىمگە قايتۇرۇپ
بەردى. نارىنجدىن بىر تالنى پىچىقى بىلەن سويۇپ، يېرىم پارچە -
سىنى يېدى. كېيىن ماھىم بېگىمگە "يەنە قۇيۇڭ!" دەپ ئىشارە
قىلدى.

ئىككىنچى چىنىدىن كېيىن ۋۇجۇدىغا يېقىملىق ئىسسىقلىق
تارالدى، بايقىقى سوغۇق شۇرغان خىيالىدىن يىراقلاشقان دەك
بولدى - دە. ماھىمغا كۆڭلىنى ئېچىپ سۆزلىگۈسى كەلدى:

— بۇ ئەمىرلەر، ئەلچىلەر، ئىتتىپاقداشلار ۋە دۈشمەنلەر، يەنە
يۈز خىل دۆلەت ئىشلىرى قەلبىمنى يۈز پارچە قىلىپ، يۈز تەرەپكە
تارتىدۇ، ماھىم! گاھى مېنىڭ كۆڭلۈممۇ پارچىلىنىپ كېتىدۇ. ئۆز -
ئارا ئۇرۇشلاردا ئازاپ تارتىۋاتقان مەملىكەتكە ئوخشاش ئالاڭ -
بۇلاڭ بولىدۇ! ھاياتىمدا گويا شۇنداق بىر قۇتۇپ باركى، ئۇنىڭغا،
بارلىق ئەمىرلەر ۋە ئەلچىلەر، چاپقۇنلار ۋە ئۇرۇشلار توپلانغان. بۇ
قۇتۇپتا مەن سوغۇققانلىققا ئۆگەندىم، چۈنكى سىياسەت بابىدا
ئادەملەرگە خۇددى شەترەنج تاختىسى ئۈستىدىكى پىيادە ئەسكەر -
لەرگە قىلغان شەپقەتسىز مۇئامىلىنى قىلمىساڭ، ئۇلارنى ئەقىل -
پاراسەت، ھېساب - كىتاب بىلەن ئىدارە قىلمىساڭ، مۇرادقا يېتەلمەي -
سەن. ئەمما بۇ شەپقەتسىز سىياسەتنىڭ سوغۇق شۇرغىنىدىن
ئۆزۈممۇ توڭۇپ كېتىمەن. كېيىن مەي ئېچىپ ئىسسىنغۇم كېلىدۇ.

بۇ سوغۇق قۇتۇپتا شېئىر يېزىشقىمۇ رەغبىتىم قالمايدۇ!
— ئاشۇ يېقىمىسىز قۇتۇپ قارشىسىدا باشقا ئىسسىق ماكانىڭىز

يوقمۇ، ھەزرىتىم؟

— بۈگۈن... مانا ھازىر يەنە بىر قېتىم بايقىدىمكى... مەن ئۈچۈن ئالەمدە ئەڭ يىللىق قۇتۇپ — سىز، ھۇمايۇن، گۈلبەدەن... سىزەر بىلەن بولغاندا تۇيغۇلىرىم جۇشقۇنلاپ، ئىجاد قىلغۇم كېلىدۇ.

— ئۇنداق بولسا، دائىم بىز بىلەن بىللە بولۇڭ! بۇنىڭدىن بىزمۇ چەكسىز بەختىيار بولىمىز!

— شۇنداق بولسا... ئەمما بۇنىڭ ئۈچۈن مەن دۆلەت ئىشلىرىدىن پۈتۈنلەي ۋازكېچىشىم كېرەك.

— پۈتۈنلەي ۋازكېچىشىڭىزگە ھاجەت يوق، ھەزرىتىم، سىز كابۇلدا چوڭ دۆلەت بەرپا قىلدىڭىز. قۇندۇزدىن قەندەھارغىچە، بەدەخشاندىن سىند دەرياسىغىچە بولغان پاراكەندە ئۆلكىلەرنى بىر مەركەز ئەتراپىغا بىرلەشتۈردىڭىز. كابۇل ئۆز تارىخىدا بىرىنچى قېتىم شۇنداق زور مەملىكەتنىڭ پايتەختىگە ئايلاندى. بۇ يەردە سىز يېڭى بىنالار قۇردۇردىڭىز، يېڭى باغلارنى بەرپا قىلدىڭىز، يېڭى ئېرىقلارنى قازدۇرۇپ، كۆپ جايلارنى ئاۋات قىلدىڭىز. شۇنىڭ ھەممىسى سىز ئۈچۈن ئەزىز ئەمەسمۇ؟

— شۈكۈرسىزلىك بولمىسۇن، مەن كابۇلدا كۆپ بەختلىك كۈنلەرنى كۆردۈم. بىراق چوڭ ئارزۇلىرىمنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا ھامان ئاجىزمەن. شۇ ماڭا تىنچلىق بەرمەيدۇ. كابۇل ئەتراپىدىكى كۆپ جايلار تېخى قەلەمىي^① ئەمەس، سەيپىي^②... ئەنە، غەزنىدە

① قەلەمىي — ئەمىر — پەرمان بىلەن سېلىق تۆلەيدىغان، قول ئاستىدىكى يەرلەر.

② سەيپىي — تېخى بويسۇنمىغان، قىلىچ كۈچى بىلەن سېلىق تۆلەيدىغان يەرلەر.

نەچچە ئەسەردىن بۇيان بۇزۇلۇپ ياتقان ئۇلۇغ بەندە ① بار، مەھمۇد غەزەنەۋىي بەندى دېيىشىدۇ. ئەگەر شۇ بەندە تىكلەنسە، چۆل بولۇپ قالغان چوڭ بىر ۋادى يەنە ياشىناپ كېتەتتى. مەن ئاشۇ بەندىنى تۈزەتكۈزمەكچى بولدۇم. لېكىن سەرىپىنى ھېسابلاپ كۆرسەم، خەزىنەم يەتمەيدىكەن... بۇ ئەھۋالدا مەن كامالىدىن بېھزادەك ئۇلۇغ ئىستېداتلارنى قايسى دۆلىتىمگە تەكلىپ قىلىمەن؟ بېھزادىنى شاھ ئىسمائىل تەبرىزگە ئېلىپ كېتىپتۇ. چۈنكى ھازىر شاھ مەندىن قۇدرەتلىكرەك. نۇرغۇنلىغان ئىلىم ۋە ھۈنەر ئەھلى، مېمارلار ۋە مۇھەندىسلەر بار، ئەگەر چاقىرسام، كۆپچىلىكى كېلىدۇ. لېكىن... كابۇلغا ئۆزى كەلگەن مېمار مەۋلانا پەزلىددىننىڭ مۇناسىپ ئىش تېپىپ بەرمىگەن تۇرسام، باشقىلارنى قانداق تەكلىپ قىلاي؟

ماھىم بېگىم بابىرنىڭ ھىندىستانغا ئىنتىلىشىدە قانچىلىك كۆپ ۋە مۇرەككەپ سەۋەبلەر بارلىقىنى سېزىپ:

— خارەزىملىك ۋە تەندىشىڭىز بېرۇنىيەمۇ ھىندىستانغا بارغان، — دېدى، — ھەزرىتىم، سىز ئۇنىڭ «ھىندىستان» ئاتلىق كىتابىنى قانداق ئوقۇغانلىقىڭىز ئېسىڭىزدىمۇ؟

بابىر خەزىنىدىن تېپىپ كېلىنگەن بۇ كىتابنىڭ كونا ئەرەب تىلىدىكى نۇسخىسىنى قىيىنلىپ ئوقۇغان بولسىمۇ مەزمۇنىنى ناھايىتى ياقتۇرغانىدى.

— ھە، ھىندى ھاياتىنى بېرۇنىيەچىلىك چوڭقۇر تەھلىل قىلغان ئالىم كەم بولسا كېرەك. بېرۇنىيەمۇ مېنىڭ ھىندىنى كۆرۈش ئىشتىيا-قىمىنى ئاشۇردى.

---

① بەندە — سۇ ئامبىرىنىڭ دامبىسى، توغىنى.

— بىلەن. ھىندتا سىزنى ماگىنتتەك ئۆزىگە تارتقان يەنە بىر
سىما خىسراۋ دېھلەۋىدۇر.

— سۆزىڭىز راست، ماھىم. مەن دېھلەۋىينىڭ كۆپ شېئىرلىرىنى
«مۇھتەسەر» كىتابىدا كەلتۈرگەنمەن. دېھلەۋىينىڭ ئاتىسى ئەمىر
مەھمۇد قارشى بىلەن شەھرىسەبىز ئارىلىقىدا ياشىغان لاچىن ئىسىم-
لىك تۈركىي قەبىلىدىن ئىكەن. مەن بۇنى يېقىندا بىلدىم. لاچىن
قەبىلىسى چىڭگىزخان ئىستېلاسىدىن قېچىپ، ھىندغا بېرىپ قالغان-
كەن. خىسراۋ دېھلەۋىي دەۋلەتنى ئىسىملىك مۇسۇلمان ھىند
ئايالىدىن تۇغۇلغان.

— ھەزرىتىم، — دېدى ماھىم بابىرغا مۇلايىم تىكىلىپ، — سىزمۇ
شائىرسىز ھەم ئالىمسىز. مەن ئارزۇ قىلاتتىمكى، بارلىق ئەل-
ئۇلۇسلار سىزنىمۇ بېرۇنىدەك، دېھلەۋىيدەك پەقەت ياخشى سۆزلەر
بىلەن تىلغا ئېلىشسا...

بابىر ماھىم بېگىمنىڭ پېتىنى ئېيتالمىغان سۆزلىرىنى چۈشەندى-
دە، چىرايى ئۆزگەردى، خىيالىدا يەنە شۇ سوغۇق شۇبىرغانلار
قوزغالدى.

— سىز مېنىڭ شۇنداقلا پادىشاھ ئىكەنلىكىمنى نېمە ئۈچۈن
ئەسلەتمەكچى ئەمەسىز؟

— چۈنكى مەن سىزنى ئىجادىڭىزنىڭ ئوتى يانغان ئىسسىق
قۇتۇپتا مۇقىم تۇرۇشقا چاقىرماقچىمەن!

— مەن ئىجاد قۇتۇبىدا ئۆمۈرۋاپەت قالماقچى بولۇپ، دەھ-
كەتتە، ئاسمان يايلاقتا يالاڭغىداق يۈرگىنىمدە نېمە ئۈچۈن ئۇچىرد-
مىدىڭىز؟ ئەمدى ئوتتى!... پادىشاھنى بارلىق ئەل-ئۇلۇسلار پەقەت
ياخشى سۆزلەر بىلەن تىلغا ئېلىشى ئۈستۈلمايدىغان بىر ئارزۇ. مەن

ئادەملەرنىڭ ماختىشىغىمۇ، تەنە ۋە ئەيىبلەشلىرىگىمۇ راسا تويغان!
بابىر يېقىندا يازغان بىر غەزىلىدىن ئىككى قۇرنى ئاددىي سۆزگە
ئوخشىتىپ ئاھاڭسىز ئېيتتى.

— ئۇلۇسنىڭ تەنە ۋە تەرىپى ماڭا، بابىر باراۋەردۇر، بۇ
ئالەمدە ئۆزەمنى چۈن يامان - ياخشىدىن ئۆتكۈزدۈم.

— راست، بىزنىڭ ھېچقايسىمىز دۇنيانىڭ ئاچچىق - چۈچۈكىنى
سىزچىلىك كۆپ تېتىپ كۆرگەن ئەمەسمىز... ئالەمنىڭ رەھىمىز،
قوپال جەبىر - جاپالىرىنى بۇنچىلىك كۆپ كۆرۈپ تۇرۇپ شۇنچە -
لىك نەپىس شېئىرلار يېزىشىڭىز، شۇنچىلىك نازاكەتلىك ئاھاڭدا
كۈيلىشىڭىز مېنى دائىم بىر مۆجىزىدەك ھەيرانلىققا سالىدۇ. ھەزرىدە -
تىم، سىز ئۇلۇغ شائىرلار قاتارىدىن ئورۇن ئېلىشىڭىز كېرەك. مەن
گاھى جاھانگىرلىك، ئىشغالىيەتچىلىك سىزنىڭ شائىرلىقىڭىزغا ساپە
چۈشۈرۈپ قويمايمىكىن؟ دەپ قورقىمەن.

— ھىند يۈرۈشىدىن ۋازكېچىڭ دېمەكچىمىسىز؟!

ماھىم بېگىم بابىرنى بۇ نىيىتىدىن قايتۇرالماسلىقىنى ئەمدى ئېنىق
سەزدى.

— ھەزرىتىم، ھېچ بولمىسا ھۇمايۇننى كابۇلدا قالدۇرۇڭ! ھامان
سىز ھىندغا كەتسىڭىز، بىرەرسى كابۇلنى باشقۇرۇش زۆرۈرغۇ!
— مېنىڭ يوقۇمدا كابۇلنى سىز ئىدارە قىلغايسىز، بېگىم!

— مەن ئايال كىشى تۇرسام! شەرىئەتكە بىنائەن خوتۇننىڭ
مەۋقەئىدىن ئەرلەرنىڭ مەۋقەئى ئارتۇقراق بولىدۇ. كابۇلدا ئوغۇل -
لىرىڭىز مىرزا كامران بىلەن مىرزا ئەسكەرىي بار.

بابىر بۇ تېپىشماقنى بىردەمدىلا سوغۇق قانلىق بىلەن ھەل
قىلدى:

— مىرزا كامرانغا قەندەھارنى بېرىمەن. ئەسكەرىي بىلەن ئىككىلىسى مۇشۇ ھەپتە قەندەھارغا كېتىدۇ.

قەندەھار بۇ يەردىن ئاتلىق بىر ھەپتىلىك يول. ئوغۇللىرى كەتسە، گۈلرۇھ بېگىمنىڭ خورىكى پەسىيىپ قېلىشى ئېنىق.

— كابۇل مېنىڭ خاس شەھىرىم، — دەپ داۋام قىلدى بابىر، — ئۇنى ھەرگىز ئوغۇللارغا بەرمەيمەن، پەقەت سىزگە تاپشۇرۇپ كېتىمەن. قاسىمبەگ قاۋچىن خىزمىتىڭىزدە بولىدۇ. بارلىق ھەرەم ئەھلى مەن يوق چېغىمدا سىزگە بويسۇنسۇن!

كۈتۈلمىگەن بۇ ئىلتىپاتتىن ماھىم بېگىم ئەمدى ھاياجانغا چۈشتى. پادىشاھنىڭ ئۆز خوتۇنىغا بۇنچىلىك چوڭ ئىشەنچ بىلدۈرۈشى ناھايىتى كەم ئۇچرايدىغان ھادىسە ئىدى. خۇسۇسەن، پۈتۈن ھەرەم، ھەتتا گۈلرۇھ بېگىمىمۇ بابىرنىڭ يوقلۇقىدا ماھىم بېگىمگە بويسۇنۇشى، بۇنىڭغا دەخلى بولۇشى مۇمكىن بولغان مىرزا كامران ۋە مىرزا ئەسكەرىيلەرنىڭ قەندەھارغا ماڭدۇرۇلۇشى ماھىم بېگىمنى قىيناپ يۈرگەن كىشەن تۈگۈنىنى بىردىنلا يېشىۋەتكەندەك يەڭگىللىك بەردى:

— ھەزرىتىم، ئىلتىپاتىڭىزدىن بېشىم كۆككە يەتتى! ئەمما بىلىسىزكى، ئاجىزىڭىز ھاكىملىققا تەشنا ئەمەسمەن.

— كىمكى ھاكىملىققا تەشنا بولمىسا، مەن ئاشۇ زاتقا كۆپرەك ئىشىنىپ ھاكىمىيەت بېرىمەن. بارلىق تاشقى ئىشلارغا قاسىمبەگ مەسئۇل بولىدۇ. ھىندال يېنىڭىزدا. سىز ئۇنىڭ نامىدىنمۇ ئەمىر پەرمان بەرسىڭىز، شەرىئەتكە ماس كېلىدۇ.

ماھىم بېگىمنىڭ بايقى ئىزتىراپلىق ئويلىرى بىردەملىك بولسىمۇ خىيالدىن يىراقلاشتى. بابىرنىڭ زور ئىشەنچى قەلبىگە شۇنچىلىك

ياققانلىقىدىن بېگىم ئۆزىمۇ ئازراق تەئەججۇپلەندى. قەندەھارغا
ھاكىم بولۇش كامران مرزىغىمۇ يېقىپ قېلىشىنى ئويلىدى. بابىر ئىككى
تەرەپنىمۇ تىنچلاندۇرىدىغان نازۇك بىر سىياسەت يۈرگۈزۈۋات-
قانلىقىنى بېگىم ئەمدى سەزدى. ئادەملەردىكى ئىچكى مەنپەئەت
تۇيغۇسىنى خاتاسىز تېپىپ، شۇ تۇيغۇغا تايانغان ھالدا ئۇلارنى
ماھىرانە باشقۇرۇشنى بىلىش چوڭ بىر سەنئەت ئىكەن، بابىر يىللار
داۋامىدا مانا مۇشۇ سەنئەتنى قانچىلىك ياخشى ئىگىلىگىنىنى بېگىم
ھازىر ناھايىتى يېقىندىن كۆردى ۋە گويا ئۆز تەجرىبىسىدىن
ئۆتكۈزدى. كامران مرزىنى قەندەھارغا ماڭدۇرۇش، ماھىم
بېگىمگە كابۇلنىڭ ئىختىيارىنى بېرىش، باشقا كۆپ ئەمىر ۋە
بەگلەرنىڭ كۆڭلىدىكىنى تېپىپ، ئورۇنلىرىنى ئالماشتۇرۇش — بۇ
ھەممىسى شەترەنج ئۇرۇقلىرىنى ئۇلارغا تولمۇ ماس كېلىدىغان
بىر ماھارەت بىلەن سۈرۈش ۋە ئورۇنلىرىنى ئالماشتۇرۇشقا ئوخشاپ
كېتەتتى. شۇنداق بولسىمۇ بابىر ماھىم بېگىمنىڭ كۆڭلىدىكى ئەڭ
نازۇك دەردىنى بايقاپ، ئۇنى كۈندىشى گۈلرۇھ بېگىمنىڭ قولى
يەتمەيدىغان يۈكسەك مەرتىۋىگە مۇناسىپ كۆرگىنى تولمۇ يېقىملىق
ئىدى.

— ھەزرىتىم، سىزنىڭ ئۇلۇغ ئىشەنچىڭىز مېنىڭ تېنىمگە يېڭى
بىر جان ئاتا قىلدى! بىراق... نېمە قىلايىكى، مەن دۇنيادىكى بارلىق
نېمەتلەردىن، ھەتتا ئۆز جېنىمدىنمۇ سىز بىلەن ھۇمايۇننى ئارتۇق
كۆرىمەن. ھازىر يولباشچىلىق سەنئىتىدە سىزنىڭ تەڭدىشىڭىز يوق.
شۇنداق بولسىمۇ ئىشغالىيەتچىلەرنىڭ دۈشمىنى كۆپ بولىدۇ.
ھىندتا ھېسابسىز خەلق، ھېسابسىز دۈشمەن. ئويلىسام قورققۇم
كېلىدۇ!

— جەڭ خەتەرسىز بولماس. سىز شۇنچە ئەنسىرەۋاتىسىز ماھىم؟
سىزگە نېمە بولدى؟

— مەن ھۇمايۇن ئۈچۈنمۇ روھى ئىزتىراپ چەكمەكتىمەن...
ھېچ بولمىسا ھۇمايۇن كابۇلدا قالسۇن، سىزدىن ئۆتۈنمەن،
ھەزرىتىم!

بابىر ماھىم بېگىمگە ئەمدى رەنجىپ كۆز تاشلىدى: ئۇ "ئېرىم
خەتەرلىك جەڭدە ئۆلسىمۇ، ئوغلۇم يېنىمدا ھايات قالسۇن"
دېمەكچىمىكەن؟

— ھۇمايۇن تەخت ۋارىسى، — دېدى بابىر رەنجىگەن تاۋۇش
بىلەن، — شۇنىڭ ئۈچۈن قوشۇندا مەن بىلەن بىللە بېرىشى
شەرت... قەدىمدىن ئادەت شۇنداقلىقىنى نېمە ئۈچۈن ئۇنتۇدىڭىز؟
بۇ ئادەتنىڭ مەنىسى شۇ ئىدىكى، ئەگەر يىراق يۇرتتىكى جەڭدە
پادىشاھ ھالاك بولسا، تەخت ۋارىسى دەرھال قوشۇنغا رەھبەرلىك
قىلىشى كېرەك ئىدى. ئەكس ھالدا قوشۇن باشقا دەۋاگەرلەر
تەرەپكە ئۆتۈپ كېتىشى مۇمكىن ئىدى. بابىر بۇ ئادەتنى ئەسلىتىش
بىلەن "مەن ئەگەر ئالەمدىن ئۆتسەم، ئورنۇمغا ھۇمايۇن قېلىشىنى
خالاپ، ئۇنى بىللە ئېلىپ كەتمەكچىمەن" دېمەكچى ئىدى.

ماھىم بېگىم بابىرنىڭ گېپىدىكى بۇ مەنىنى چۈشەندى. دە،
ئەندىشىسى بەتتەر ئاشتى. بابىر ھىندىستاندىن ئۆمۈرۋايەت قايتىپ
كېلەلمەيدىغاندەك، ئالدىدىكى يۈرۈش "بارسا كەلمەس" يۈرۈشى
بولدىغاندەك تۇيۇلدى. ماھىم بېگىمنىڭ يۈرىكى ئېزىلىپ، كۆزلىرى
لىق ياشقا تولدى.

— ئەي خۇدايىم! دۇنيا نېمە ئۈچۈن بۇنداق شەپقەتسىز
يارىتىلغان؟ قاچان بىخەتەر كۈنلەرگە يېتەرمىز؟

بابىر جىم ئىدى.

لەخور. پەنىپەت. دېھلى. يېڭى قىرغاقلار

1

قوشۇن ئىلگىرىلىگەن سېرى ئورمان قېلىنلىشىپ باراقتى. چىناردەك ئېگىز بەنيەن دەرەخلىرىنىڭ ئوچۇق يىلتىزلىرى شاخلىرىدىن پەسكە ئېسىلىپ چۈشۈپ، يەرگە كىرىپ كەتكەن. يوغان چىڭگىلەكلەر دەرەختىن دەرەخكە ئۆتۈپ، ھەممە تەرەپنى ئوراپ-يۆگەپ تاشلىغان. ئاياغ ئاستىدا ئۆسكىلەك چاتقاللار. ھاۋا تىنچىق ۋە نەم.

ئات ئۈستىدە كېلىۋاتقان بابىر يەڭگىل شايى كۆڭلەك كىيگەن بولسىمۇ تەرلەپ-پىشىپ كەتكەن. ئۇ بەنيەنلەرنىڭ شامالدىن شىلدىرلاۋاتقان ئېگىز شاخلىرىغا تەلمۈرۈپ قارايتتى. تۆپىدە چىقىدە-ۋاتقان شامال چاتقاللىق ئورمان ئىچىدە كېتىۋاتقانلارغا كىچىككىنىمۇ تەگمەيتتى.

ئورماندىن مايمۇنلارنىڭ شوخ قىيا-چىياللىرى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. گاھى تۈزلەرنىڭ "قۇ-ئو-ئوۋ" دەپ كەسكىن ۋە يېقىمىسىز ئاۋاز بىلەن چىللىغىنى ئاڭلىناتتى.

بىر پەيت ئورمان ئىچىدە تۆگە يېتەكلەپ پىيادە كېتىۋاتقان نەۋكەرلەردىن ئاللىقايسىسىنىڭ جان ئاچچىقى بىلەن چىقىرىغىنى ئاڭلاندى. كېيىن سەپتىن-سەپكە:

— يىلان چىقىپتۇ!

— كۆزەينەكلىك يىلان! — دېگەن پىچىر-پىچىر تارقالدى. توپ ئارتىلغان ھارۋىلار تەرەپتىن ئېتى لايدا پاتقان ئۈستە

ئەلىقۇل تەشۋىشلىنىپ چىقىپ كەلدى - دە، بابىرغا ئەرز قىلدى؛
- پادىشاھ ھەزرەتلىرى، ئېغىر توپلارنى بۇ چاتقاللىق ئورمان-
دىن ئۆتكۈزۈش مۇمكىن ئەمەس! ئاياغ ئاستى لاي! توپ ئارتىلغان
ھارۋىلار ھەممىسى تىقىلىپ قالدى!

بابىر ئارقىداراق كېلىۋاتقان تاھىرغا ئورۇلۇپ قارىدى؛
- يول باشلىغۇچىنى چاقىرىڭ، بەگ!

يول باشلىغۇچى لەئىل كۆمەر ئالدىدا پىل مىنىپ كېتىپ باراقتى.
تاھىر ئۇنى چاقىرىپ كەلگەندە بابىر مىنگەن سېرىق ئات پىلدىن
ئۈرگۈپ قاتتىق كىشىدى. لەئىل كۆمەر پىلنى توختىتىپ ئۇنىڭ
قۇلقىغا بىرنېمە دېگەن ئىدى. پىل خارتۇمىنى يۇقىرىغا سوزۇپ،
ئىگىسىنى پەسكە چۈشۈرۈپ قويدى.

لەئىل كۆمەر ئالغانلىرىنى بىر - بىرىگە قويۇپ، كۆزى ئارىلاش
پەشانىسىگە تەگكۈزدى - دە، بابىرغا تەزىم قىلدى. بابىر ئۇنىڭغا
پارسچە سۆز قىلدى

- بۇ يول بىزگە توغرا كەلمىدى. باشقا يول تېپىش كېرەك.
- ھەزرەت ئالىيلىرى، باشقا يوللارنى سۇ باسقان. بۇ يەر
پەنجاب. بەش دەريايمىز بار، ھەممىسى تاشقان.

- پەنجابتا ھارۋىلار ئۆتىدىغان يول كۆپ دەپ ئاڭلىغاندۇق.
بۇ يولدا ھارۋىلار تىقىلىپ يۈرەلمەي قالدى. بىز ئادا شتۇقمۇ؟
- ئادا شقىمىز يوق، ھەزرىتىم. ھارۋىلار قەيەردە تىقىلدى؟...

رۇخسەت بېرىڭ، پىل بىلەن چىقىراي. بۈگۈن يۈرسەك، ئەتىلەر-
تىن ياخشى يەرلەرگە چىقىمىز. لەخۇر يېقىن.

- پىلنى باشلاپ بېرىڭ، ھارۋىلارنى چىقىرىپ بەرسۇن، -
دېدى بابىر ئۇستا ئەلىقۇلغا. جۇغى كىچىك ئورۇق لەئىل كۆمەر

تەندەك ئېگىز قارا پىلغا يەنە ئۇنىڭ خارتۇمىنىڭ ياردىمى بىلەن
مىندى. كېيىن پىلنىڭ سۇپۇرىدەك چوڭ قۇلاقلىرىغا تىزى بىلەن
نىقتاپ، قولىدىكى ئىلمەك تۆمۈر تايپىقى بىلەن ئوڭ ۋە سولغا ماڭدۇ.
رۇپ، توپ ئارتىلغان ھارۋىلارغا قاراپ كەتتى.

تۆگىلەر تارتالماي قالغان ھارۋىلارنى پىل بىردەمدىلا پاتقاقتىن
چىقىرىپ بەردى.

ھارۋىلارنىڭ بىرىدە ئايغىنى يىلان چاققان نەۋكەر كۆپكۆك
كۆكرىپ، ئىگراپ يېتىپتۇ. ئۇنىڭ تىرىك قېلىشى گۇمانلىق بولسىمۇ
ياللاڭ ئايغىنىڭ يىلان زەھەر سانجىغان يېرىگە دورا يوپۇرماقلىرىنى
باغلاشقان، زەھەر بەدەنگە كۆپ تارقالماسلىقى ئۈچۈن تىزىنى ئالا
ئارغامچا بىلەن تېڭىپ تاشلاشقاندى.

ھارۋىلار قوزغالدى. پىل مىنگەن يول باشلىغۇچى يەنە ئالدىغا
ئۆتۈپ كەتتى. يول يۈرگەنسېرى زەيلىك كۈچىيىپ، نەپەس
ئېلىش ئېغىرلىشىپ باراتتى.

كۈن ئىگىلىگەندە رەۋى دەرياسى تەرىپىدىن يۈزچە قوراللىق
ئادىمى بىلەن ھىندۇبەگ چىقىپ كەلدى. خاس نەۋكەرلەر ئۇنى
ياخشى بىلىشەتتى. ئەسلى دېھلىلىك سپاھىلاردىن بولغان ھىندۇ-
بەگ ئىبراھىم لادى بىلەن كېلىشەلمەي بۇنىڭدىن يەتتە يىل بۇرۇن
كابۇلغا بارغان ۋە بابىرنىڭ خىزمىتىگە كىرگەنىدى. قىرىق ياشلاردىن
ئاشقان بۇ يىگىت بابىرنىڭ ھىندىستانغا قىلغان ئاۋۋالقى يۈرۈشىدە
كۆپ جاسارەت كۆرسەتكەنىدى. بابىرغا ئۇنىڭ چوڭ يۈرەكلىكلىكى
بىلەن بىللە ۋەتىنىدىكى ئىچكى پاراكەندىچىلىكنى تۈگىتىش يولىدا
كۆپ قان تۆكمەسلىككە، ئىلاجى بولغان جايلارنى جەڭسىز ئېلىشقا
ئەستايىدىل ئىنتىلىشىمۇ ناھايىتى مۇۋاپىق كەلگەنىدى. ھىندۇبەگ

تۈركىي، پارسى تىللارنىمۇ مۇكەممەل ئۆگەنگەن، ئىلىملىك، مەرد-
پەتلىك، دىلكەش كىشى بولغانلىقى ئۈچۈن بابىرنىڭ ئەڭ يېقىن
سۆھبەتداش بەگلىرى قاتارىغا كىرگەنىدى. بۇنىڭدىن بۇرۇنقى
يۈرۈشتە كەشمىردىن ئېقىپ كېلىدىغان جىلام دەرياسى بويىدىكى
بىخىرە ھىندۇبەگىنىڭ ھەرىكەتلىرى بىلەن جەڭسىز ئېلىنغاندا بابىر
بۇ ئاۋات ۋىلايەتكە ھىندۇبەگىنىڭ ئۆزىنى ھاكىم قىلىپ بەلگىلەپ،
كابۇلغا قايتىپ كەتكەنىدى. ھازىرقى يۈرۈشتە بابىر لەخورىنىمۇ قان
تۆكۈمەستىن جەڭسىز ئېلىش ئۈمىدىدە ئىدى ۋە ھىندۇبەگىنى
ۋاستىچى قىلىپ، لەخور ئەمىرلىرى بىلەن مۇزاكىرە ئېلىپ
بېرىۋاتاتتى.

بابىر ھىندۇبەگىنى يىراقتىن تونۇدى ۋە ئۇنىڭ بىلەن ئايرىم
پاراڭلىشىش ئۈچۈن ئېتىنى يولدىن چەترەككە بۇرىدى.
ھىندۇبەگ ئاتتىن چۈشۈپ، تەزىم قىلدى.

— سۆزلەڭ، بەگ!

— ھەزرىتىم، دۆلەتخاننىڭ ئوزايى بۇزۇق، مېنى تۇتقۇز-

ماقچى بولغىنىنى سېزىپ قېچىپ كەلدىم.

— نېمە ئۈچۈن؟ كابۇلغا ئوغلى دىلاۋەرخاننى ئەۋەتىپ، بىز

بىلەن ئىتتىپاق تۈزگەن ئىدىغۇ. مەن ئۇنى ئاتام دېگەندىم!

نۇرغۇن ياخشىلىقلار قىلغاندىم!

— دۆلەتخان ھەممىسىنى ئۇنتۇغان. بېلىگە ئىككى قىلىچ ئېسىد-

ۋالغان. مەن بۇنىڭ سىرنى ئوغلى دىلاۋەرخاندىن سوراپ ئۇقتۇم.

بىر قىلىچنى دېھلى سۇلتانى ئىبراھىم لادىگە قارشى ئاسقانمىش،

ئىككىنچى قىلىچنى سىزگە قارشى.

— ئوغۇللىرىمۇ دۈشمەنلىك نىيىتىدىمۇ؟

— دىلاۋەر خان سىزگە كېلىپ خىزمەت قىلىشنى خالايدۇ،
لەخورنى جەڭسىز بەرمەكچى. ئاتىسى مېنى تۇتقۇزماقچى ئىكەنلىكىنى
دىلاۋەر خان ئېيتىپ، بىر پالاكەتتىن قۇتقۇزدى. لېكىن چوڭ ئوغلى
غازىخان ئاتىسى تەرەپتە.

— ئالەمخانچۇ؟

— ئالەمخان ئىبراھىم لادى بىلەن ئۇرۇشۇپ مەغلۇپ بولغاندىن
بۇيان قايتا ئۇرۇشقا جۈرئىتى يوق. لەخورغا بارغىنىڭىزدا چىقىپ
خىزمەتتە بولۇشقا ۋەدە بەردى. ئەگەر غازىخان يېڭىلسە، كۆپچىلىك
بەگلەر بويۇن ئېگىدۇ، لەخور جەڭسىز ئېلىنىدۇ. لېكىن... ھەزرىتىم،
نېمە ئۈچۈن لەخورغا بۇنداق يامان يوللار بىلەن كېتىپ بارسىز؟
— پەنجابلىق ئىتتىپاقداشلرىمىز قارشى ئېلىشقا چىقارغان يول
باشلىغۇچى بىزنى مۇشۇ يولغا باشلىدى.

— قېنى شۇ يول باشلىغۇچى؟ ئىجازەت بېرىڭ، مەن بىر
تەپتىش قىلىپ كۆرەي.

پىل مىنگەن يول باشلىغۇچىنى يەنە چاقىرىپ كەلدى. لەئىل
كۆمەر پىلىنى چاتقاللىققا يېقىن بىر جايدا توختاتتى ۋە يەنە جۈپلەند-
گەن قولىنى پېشانىسىگە قويۇپ، ئېگىلىپ سالاملاشتى. ھىندۇبەگمۇ
ئالدىنقىنى جۈپلەپ پېشانىسىگە تەگكۈزدى. دە، ئۆزىنى ئازادە
تۇتۇپ، ھىندچە سۆزلەشكە باشلىدى:

— ئەسلى قەيەرلىكىسىز؟

— ئەگرەلىكىمەن، ساھىب.

— پەنجابقا قانداق كېلىپ قالدىڭىز؟

— ئىش ئىزدەپ كەلگەنمەن.

— شۇنداق چوڭ پىلىڭىز بار ئىكەن. ئىبراھىم لادى سىزگە ئىش

تېپىپ بەرمىدىمۇ؟

— ئىبراھىم لادى خەسس، پۈتۈن مەملىكەتنىڭ ئالتۇنلىرىنى
يىغىپ، خەزىنىسىگە يوشۇرۇپ قويغان، قۇرۇلۇشقا سەرىپلەش يوق.
ئادەملەرنى ئىشلىتىپ، رازى قىلىش يوق! ئۇنىڭدىن تويدۇق!
— توغرا ئېيتىسىز، — دېدى ھىندۇبەگ، — مەنمۇ لادىلارنىڭ
زۇلمىدىن قېچىپ كەلگەنمەن. ئىسكەندەر لادى ① مېنىڭ ئاتامنى
ئىتائەت قىلمىدىڭ دەپ ئەيىبلەپ، قۇترغان پىلىنىڭ ئايىغى ئاستىغا
تاشلاپ ئۆلتۈرگەن.

پىلچى ھىندۇبەگكە زوقلىنىپ تىكىلدى. — دە:

— سىز كىشە تىرىيلەردىنمۇ؟ ② — دېدى.

— ھە، ئەسلى ئىممى ئىندىرى. بابىر ھەزرەتلىرى ھىندۇبەگ
دەپ ئاتىدى. بۇ نام ھەممىگە ماقۇل كەلدى. خوش، سىزنىڭ
ئېتىڭىز نېمە؟

— لەئىل كۆمەر.

— سىزمۇ ئىبراھىم لادىنىڭ زۇلمىدىن قېچىپ كەلگەن ئىكەن.
سىز. ئەمدى بۇ زۇلۇمدىن بىزنى كىم قۇتقۇزىدۇ دەپ ئويلايسىز؟
— خۇدا.

— بەندىلەردىنچۇ؟

لەئىل كۆمەر ئويلىنىپ قالدى.

— دۆلەتخانىمۇ؟ — دېدى ھىندۇبەگ.

① ئىسكەندەر لادى — ئىبراھىم لادىنىڭ ئاتىسى، 1517 - يىلى ئۆلگەن.

② كىشە تىرىي — ھىندىلاردىكى ئاساسى تۆت تەبىقىنىڭ بىرى —

ھەربىيلەر.

— دۆلەتخان سېخى ئادەم، غازىخانمۇ ئىبراھىمدىن ياخشى،

ھىندۇبەگ ئاۋازىنى پەسەيتىپ سورىدى:

— راستىنى ئېيتىڭ، سىز بۇ قوشۇننى نېمىشقا بۇ يول بىلەن

باشلاپ مېڭىۋاتىسىز؟

— غازىخان ئېيتقان يول مۇشۇ.

— غازىخان نېمىشقا ئۆتۈشكە بولمايدىغان يامان يولدىن يۈرگەن

دېگەن، بىلەمسىز؟

— بۇلار ئۈچۈن ياخشى يول مۇشۇ.

— نېمىشقا؟ بۇلار سىزگە نېمە يامانلىق قىلدى؟

— بىر زالىم پادىشاھ — ئىبراھىم بىزگە ئازمىدى؟ يەنە بىرسى

كېلىۋېتىپتۇ!

— غازىخان سېنى ئالدىغان!

لەئىل كۆمەر پىلىنى چاتقاللىق تەرەپكە كەسكىن بۇرىدى — دە،

ۋارقىردى:

— بۇلار باسقۇنچىلار! بۇلار بەجۇر قورغىنىدا ئۈچ مىڭ يىگىت —

مىزنى قىلىچتىن ئۆتكۈزگەن! شەھەر ۋە قىشلاقلارمىزنى تالاتقان!

لەئىل كۆمەر شۇنداق دەپ، پىلىنى چاپتۇرۇپ ئورمان ئىچىگە

قاراپ قاچتى.

— ھەزرىتىم، بۇ يول باشلىغۇچىنى تۇتقۇزۇڭ! بۇ دۈشمەن

كىشىسى! سىزنى خاراب قىلىش ئۈچۈن يامان يولغا باشلىغان!

— تۇتۇڭ ئۇنى! — غەزەپ بىلەن ۋارقىردى باير، — ئەبلەخنى

ئالدىدىن توسۇپ چىقىڭلار! چاپسان!

ئاتلىقلار پىلىنىڭ كەينىدىن چېپىشتى. ئۇلاردىن ئۈچى چوڭ

بەنيەن دەرىخىنى ئايلىنىپ ئۆتۈپ، پىلىنىڭ يولىنى توسۇپ چىقىشتى.

پىلچى قولدىكى تۆمۈر تايپى بىلەن پىلنى قاتتىق ھەيدىدى،
بىرنەرسە دەپ ۋارقىردى. پىل ئاتلارنىڭ بىرىنى ئايغى بىلەن تېپىپ
يېقىتتى. ئىككىنچى ئاتنىڭ بوينىغا خارتۇمنى ئوراپ، پىرقىرتىپ
ئېتىۋەتتى، بۇنى كۆرگەن ئۈچىنچى ئاتلىق دەرەخ دالدىسىغا
قېچىپ، تەسلىكتە قۇتۇلۇپ قالدى.

قەھرى كەلگەن پىل ھەيۋەتلىك ئاۋاز بىلەن نەرە تارتىپ،
يولدا ئۇچرىغان يوغان چىڭگىلەكلەرنى ئۈزۈپ ئۆتەتتى، چوڭ-
چوڭ شاخلارنى قارسىلدىتىپ سۇندۇراتتى ۋە ئاتلىقلار كىرەلمەي-
دىغان قېلىن چاتقاللىقلاردا بارغانسېرى يىراقلىشىپ كېتىۋاتاتتى.
— ئوق ئېتىڭلار! — دەپ ۋارقىردى بابىر.

لەئىل كۆمەر پىلنىڭ چوڭ بوينىغا مەيدىسىنى چاپلاپ، ئۇنىڭ ئېگىز
ساغرىسى ۋە قوللىرى پاناھىدا تىقىلىپ ياتاتتى. كەينىدىن ياغدۇ-
رۇلغان يا ئوقلىرىدىن كۆپىنى دەرەخلەرنىڭ شاخلىرى ۋە چىڭ-
گىلەكلەر ئۆتكۈزۈۋېتىپتۇ. ئۈچ-تۆتچە ئوق شاخلار ئارىسىدىن ئۆتۈپ
پىلنىڭ ئارقىسىغا ئۇرۇلدى. لېكىن پولاتتەك قاتتىق ۋە قېلىن پىل
تېرىسىگە پاتماستىن، يەرگە دومىلاپ چۈشتى.

ئۇستا ئەلىقۇلنىڭ تۈپەڭچىلىرى تۈپەڭلىرىنى ئورمانغا توغرىلاشتى.
بىراق چاقماقلىرى چاقماق چېقىپ، تا مىللىق پىلتىسىنى ياندۇرغۇچە
لەئىل كۆمەر مىنگەن پىل يوغان ۋە قېلىن دەرەخلەر پاناسىغا ئۆتۈپ
كۆزگە كۆرۈنمەي كەتتى. پىل زەربىسىدىن يىقىلغان ھەر ئىككى
ئات يەردىن تۇرالماي سۇنايلىنىپ ياتاتتى، ئۇلارنىڭ ئۈستىدىكى
نەۋكەرلەر ئۆلمىسىمۇ ئاياغ-قوللىرى زەخمىلەنگەنىدى.

— يارىدارلار ھارۋىغا ئېلىنسۇن! — بۇيرۇدى بابىر، — بىزنى
ئاداشتۇرۇپ ھالاك قىلماقچى بولغان ئەبلەخ جازالىنىشى كېرەك!

تۈپەنچىلەر ئاتلىنىپ، ئورماننى ئايلىنىپ ئۆتسۇن!
تۈپەنچىلەر ئالدىراپ-تېنەپ ئاتلىنىپ، ئاي-لانما يول ئىزدەشكە
باشلىدى. ئەمما ھەممە تەرەپ چاتقاللىق، پاتقاقلىق ئىدى.
— قېنى، ھىندۇبەگ، ئەمدى بىزگە سىز يول باشلاڭ!

— بېشىم بىلەن، ھەزرىتىم!
ھىندۇبەگ كەچكى مەزگىلدە ئۇلارنى كەڭ بىر كۆكلەمزار
ۋادىغا باشلاپ چىقتى. تولىمۇ چارچىغان بابىر شۇ كۆكلەمزارغا چېدىر
تىكتۈردى.

ئورماندا كىيىملىرى ئىلىنىپ يىرتىلغان، ئاتلىرى لايغا مېلەنگەن
تۈپەنچىلەر لەئىل كۆمەرنى تاپالماي قايىتتى. شۇنىڭ ئۈستىگە
لەخوردىن ئەمىر دۆلەتخان، ئۇنىڭ ئوغلى دىلاۋەرخان ئەللىك-
ئاتمىش مۇلازىم ۋە نەۋكەرلىرى بىلەن بابىرنىڭ قارارگاھىغا
يېقىنلاشتى. دىلاۋەرخاننىڭ بۇرۇندىن خەيرخاھلىقنى ياخشى
بىلىدىغان بابىر خىرگاھتا ئۇنى ئورنىدىن تۇرۇپ كۆتۈۋالدى ۋە ئوڭ
تەرىپىدە ئولتۇرغان ئېستىبارلىق بەگلىرى ئارىسىدىن جاي
كۆرسەتتى.

— جاناب دىلاۋەرخان، ئۇلۇغ ئاتىڭىز نېمە ئۈچۈن ئىتتىپاقنى
بۇزۇپ، بىزگە دۈشمەنلىك قىلىپ قىلىچ بىلىدى؟

— ھەزرىتى ئالىيلىرى، ئاتامنى ئاكام غازىخان يولىدىن
ئازدۇردى. "يات قوشۇن كەلسە لەخوردىن بىزدىن كېتىدۇ، بۇلارمۇ بىزگە
ئىبراھىم لادىدەك دۈشمەن" دەپ ئىشەندۈردى.

— شۇنىڭ ئۈچۈن دۆلەتخان ئالدامچى يول باشلىغۇچى
ئەۋەتىپ، بىزنى ئورمان ئىچىدە ئاداشتۇرغان ئىكەن-دە؟
— ئەمما بۇ پىتىدىن ئاتامنىڭ خەۋىرى يوق، ھەزرىتى ئالىي-

لىرى! بۇ — غازىخاننىڭ ئىشى. ئەگەر ئاتام شۇنداق قىلغىنىدا بۇ يەرگە ئۆزى كەلمەيتتى. لەخوردادا قان تۆكۈلمسۇن دەپ، سىزدىن ئىلتىپات ئىستەپ كەلدى.

— بىزنىڭ ئىلتىپاتىمىزغا پەقەت سىز مۇناسىپسىز، جاناب دىلاۋەرخان! ئەمما ئاتىڭىز قىلمىشلىرىغا يارىشا جازا ئالغۇسىدۇر! — بابىر شىغاۋۇلغا يۈزلەندى، — دۆلەتخان كېيىنكى مەزگىلدە بىلەن بېلىگە ئىككى قىلىچ ئېسىپ يۈرگەنمىش. قېنى، ئاشۇ قىلىچ-لىرىنى بىزمۇ بىر كۆرەيلى... ھەر ئىككى قىلىچنى بويىنىغا ئېسىپ كىرگۈزۈڭلار!

كۆپ ئۆتمەستىن ئىككى زور نەۋكەر ئاپئاق ساقاللىق قېرى دۆ-لەتخاننى ئىككى بېلىدىن مەھكەم تۇتۇپ چېدىرغا ئېلىپ كىردى. بوۋاي نەۋكەرلەرنىڭ قولىدىن بوشانماقچى بولۇپ جەھلى بىلەن سىلكىنەتتى. ئۇنىڭ بويىنىغا ئېسىلغان ئىككى ئۇزۇن قىلىچ كۆكرىكىگە ئورۇلۇپ پۇلاڭلايتتى. دۆلەتخان بابىرغا ئەلەم بىلەن تىكىلىپ دېدى:

— پادىشاھ ھەزرەتلىرى، مەن ئەسىر ئېلىنغان ئەمەسمەن، ئۆزۈم كەلدىم! بۇ قانداق شەپقەتسىزلىك؟
— سىز مەندىن ئەلچى بولۇپ بارغان ھىندۇبەگنى تۇتقۇزماقچى بولۇپسىز! ئەگەر نىيىتىڭىزگە يەتسىڭىز ھىندۇبەگ ئامان قالمايتتى! كېيىن بىزمۇ چاتقاللىقتا پاتقاققا پېتىپ، غازىخاننىڭ قاپقىنىدا جان بېرەت-تۇقمۇ؟ بىزگە شەپقەت قىلغىنىڭلار شۇمۇ؟ شەپقەتسىزلەرگە بىزمۇ شەپ-قەتسىزمىز! — بابىر شىغاۋۇلغا بۇيرۇدى، — بۇ ئادەم ئائىلىسى بىلەن بىللە لەخوردىن بىخەرگە قوغلاندى قىلىنسۇن. بىخەرنىڭ خىلۋەت قورغىنىدا ھەپسىدە ساقلانسۇن!

بوششىپ ھېچ نەرسە دېيەلمەي قالغان دۆلەتخانىنى ئېلىپ چىقىپ
كېتىشتى.

2

كۈز ۋە قىش ئۆتۈپ كېتىۋاتقان بولسىمۇ، دەرەخلەر يېشىل كىيىمنى
يەشمەيتتى، "دۇن" دەپ ئاتىلىدىغان باغرى كەڭ، تۈزلەڭلىك
ھىند ۋادىلىرى يىل بويى باھاردىكىدەك كۆكلەم بولۇپ تۇراتتى.
جەمەنە دەرياسى بويلاپ جەنۇب تەرەپكە ھەرىكەت قىلىپ كېتىۋات-
قان بابىر قوشۇنى دېھلىدىن ئەللىك چاقىرىمچە شىمالدىكى پەنىپەت
شەھىرىگە كېلىپ توختىدى. دېھلى سۇلتانى ئىبراھىم لادى يۈز مىڭغا
يېقىن ئەسكەر ۋە بىر يېرىم مىڭ ھەربىي پىل بىلەن ئەگرە تەرىپى-
دىن يېقىنلىشىپ كېلىۋاتاتتى. ئىبراھىم لادى شۇ پىللىرى ۋە
ئەسكەرلىرى بىلەن بۇلتۇر دېھلى بوسۇغۇسىدا ئالەمخان، دىلاۋەر خان
ۋە باشقا دۈشمەنلىرىنىڭ قىرغىنى مىڭ كىشىلىك قوشۇننى تارمار
كەلتۈرگەندى. بابىرنىڭ قوشۇنى بولسا ئون ئىككى مىڭدىن ئاشمايتتى.
دۈشمەننىڭ سان جەھەتتىن چەكسىز دەرىجىدە ئۈستۈنلۈكى كۆپچىلىك
بەگ ۋە نەۋكەرلەرنىڭ قەلبىگە غۇلغۇلا سالاتتى. ئەگەر مەغلۇپ
بولۇشسا، ئەتراپ ھەممىسى ناتونۇش يەرلەر، يات يۇرت، قەيەردە
جان ساقلىشىدۇ؟

ئىچكى بەگلەر ئارىسىدا يۈرگەن تاھىر كۆپرەك بابىرنىڭ ھەر-
بىي تەجرىبىسىگە ۋە ئۇستا ئەلىقۇل باشلىق تۈپەنچىلەر ۋە توپچىلارنىڭ
قوراللىرىغا ئۈمىد باغلىغانىدى. جاھاندا تېخى ناھايىتى كەم
تارقالغان مۇنداق قوراللار ئىبراھىمنىڭ قوشۇنىدا يوق ئىدى. بابىر
ئۆزىدە يوق ھەربىي پىللارنىڭ ھۇجۇمىنى مانا شۇ قوراللار كۈچى

بىلەن بىر تەرەپ قىلىش پىكرىدە ئىكەنلىكىنى تاھىر بىلەتتى.
ئۇلار پەنپەت شەھىرى بىلەن جەمە دەرياسىنىڭ ئارىلىقىدىكى
تۈپەك ۋە توپ ئېتىش ئۈچۈن قولايلىق بولغان بىر جايىنى تېپىشتى-
دە، يېقىن- يىراقلاردىن ئېلىپ كېلىنگەن بارلىق ھارۋىلارنى يېرىم
دائىرە شەكىلدە سەپ قىلدۇرۇشتى. يەتتە يۈزدىن ئارتۇق ھارۋا بىر-
بىرىگە زەنجىردەك مەھكەم تىركىشلەر بىلەن باغلاندى. ھارۋىلار-
نىڭ ئالدى ۋە ئارىلىرىغا يا ئوقى ئۆتمەيدىغان تۆمۈر قالقانلار ئور-
نىتىلدى. تۈپەكچىلەر ۋە توپچىلار شۇ قالقانلارنىڭ كەينىگە بېكىتىپ
ئوق ئېتىشنى مەشىق قىلىشتى.

ھارۋىلار ئېگىز بىر دۆڭلۈكنىڭ ئېتىكىگە - ئالدى يانتۇراق
جايغا كەلتۈرۈلدى. ئۇلار ئۆزلۈكىدىن يۈرۈپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن
چاقىرىنىڭ تېگىگە ياغاچ توساقلار تىرەپ قويۇلدى.
ھەربىي مەشىقلەر ئۆتكۈزۈلگەن كۈنى باپىر ھارۋىلارنىڭ كەينى-
دىكى دۆڭلۈكتە ئاتلىق تۇرۇپ، چاقلار ئالدىدىكى ياغاچ توساقلارنى
ھەممىسىنى تەڭلا ئېلىشنى ۋە بارلىق ھارۋىلارنى باراۋەر يۈرگۈزۈپ
كۆرۈشنى بۇيرۇدى.

مۇلازىمەتلەر قاتارىدا يۈرگەن تاھىر ھارۋىلار سېپىنىڭ نېرىقى
چېتىگە ئات چاپتۇرۇپ بېرىپ، سەركەردىنىڭ بۇيرۇقىنى مۇستاپا
توپچىغا يەتكۈزدى. ھەممە پىيادىلەر، توپچىلار، ئاتقۇچى ۋە پىلتە-
كەشلەر بۇيرۇقىنى بېجىرىشكە ھازىرلىنىشتى. ھەممىگە كۆرۈنىدىغان
جايدا تۇرغان ئۇستائەلىقۇل:

- ھارۋىلار سۈرۈلسۇن! - دەپ ۋارقىرىدى.
ھارۋىلارنىڭ بەزىسى ھە دېگەندە ئورنىدىن قوزغالمايدى، بەزى-
لىرى بولسا بىردىنلا ئىتتىكلەپ كەتتى. ھارۋىلار سېپى ئەگرى-دوناي

بولۇشقا باشلىدى، ئارا-ئارسىغا باغلانغان تىركىشىلەردىن بىرقانچىسى
ئۈزۈلدى، تۆمۈر قالقانلار غۇلاپ چۈشتى.

— توختاڭ! — بۇيرۇدى بابىر، — مەشىقنى تەكرارلىتىڭ، جاناب
ئەلىقۇلبەگ، بىرمۇ تىركىش ئۈزۈلمسۇن، بىرمۇ قالقان غۇلىمسۇن!
ئادەملەر تەرلەپ-تەپچىپ ھارۋىلارنى يۇقىرىغا سۆرەپ چىقىشقا
باشلىدى.

بۇ ئېغىر ئىشتىن بەزى نەۋكەرلەر ئۆزلىرىنى چەتكە ئالسا،
ئۈنۈپشەنلەر ئايىماي تىللايتتى، ھەتتا ئۇراتتى.

— مەشىق مەزگىلىدە نەۋكەرنى ئايماڭ، — دېدى بابىر ئەلىقۇلا-
بەگكە، — ھازىر ئايىسىڭىز جەڭدە مەغلۇپ بولۇپ ئۆلۈپ كېتىدۇ.

بابىر دۆڭدىن چۈشۈپ، دەريا تەرەپكە يول ئالدى. ئۇ ياقتا پىل
ئۆتەلمەيدىغان چوڭقۇر خەندەكلەر قېزىلغان، ئەمدى بەزى جايلارغا
شاخ-شۇمبا بېسىپ، قوغدىنىش توسىقى ياسالماقتا ئىدى.

خىزمىتى يۈزىسىدىن بابىرغا ئەگىشىپ، ئۇنى قوغداپ يۈرىدىغان
تاھىر خەندەكلەر ۋە شاخ-شۇمبالارغا قاراپ ئۆزىچە ئويلاندى:
”شۇنچە تەييارگەرلىككە يارىشا دۈشمەن ئۇدۇلىمىزدىن كەلسە
ياخشى-دە! ئەگەر شەھەرنى ئايلىنىپ ئۆتۈپ ئارقىدىن كەلسە
ھەممىسى ئارتۇقچە!“

بىراق شەھەرنىڭ نېرىقى تەرىپىگە بېرىپ كەلگەن چارلىغۇچىلار
ئۇ ياقتىكى پاتقاقلىق ۋە چاققاللىقلاردىن چوڭ قوشۇن ئۆتەلمەسلىكىنى
ئېنىقلاپ كېلىشتى. ئوڭ تەرەپتە جەمىنە دەرياسى. سولدا پەنىپەت
شەھىرىنىڭ ئاھالىسى زىچ مەھەللىلىرى. ئىبراھىم لادى بۇ مەھەل-
لىلەرنى قوشۇنغا چەيلىتىپ، شەھەر ئارىلاپ كەلمەس. دىمەك، ئۇنى
پەقەت ئۇدۇلدىن كۆتۈش مۇمكىن. لېكىن سەل كەم ئون باراۋەر

ئارتۇق كۈچ بىلەن كېلىۋاتقان دۈشمەنگە بۇ ھارۋىلار ۋە
خەندەكلەر چىداش بېرەرمىكىن؟

بىرچاغلاردا كابۇلدا يۈرگەندە ئەنجان ۋە قۇۋالارنى ئەسلىسە
يۈرىكى ئېزىلىدىغان تاھىر، ئەمدى كابۇلنى ئەسلىسە يۈرىكى سېغىنىش-
تىن "سر" قىلىپ كېتەتتى. كابۇلدا ئۇنىڭ ئون بەش يىل ئىستىقا-
مەت قىلغان ئۆيى بار، خوتۇنى رابىيە، مەدرىستە ئوقۇۋاتقان ئوغلى
سەپەربەگ، يالغۇز تاغىسى مەۋلانا پەزىلەتتىن بار. ئالدىدىكى
جەڭ تەھلىكىسىدىن كۆڭلى بىئارام بولۇپ يۈرگەن تاھىر "ئىشقىلىپ
ئۆلۈم بولمىسۇن-دە، - دەيتتى ئۆزىچە، - ئەگەر مۇشۇ نۆۋەتمۇ
تىرىك قالسام، سىپاھلىقنى بەس قىلاتتىم-دە. ياشمۇ ئەللىككە
بېرىپ قالدى. قاچانغىچە يات يۇرتلاردا تەمتىرەپ يۈرمىسەن؟
سەپەربەگ چوڭ يىگىت بولۇپ قالدى، بۇ يىل مەدرىسنى تۈگىتىپ،
مۇھەندىس بولىدۇ. كېيىن بېشىنى ئىككى قىلىپ قويسام... ھە خۇدا!
ئوغلۇمنىڭ تويىنى كۆرۈش ماڭا نېسىپ بولغانمىكىن-ھە؟ رابىيەنى
يەنە كۆرەرمەنمىكىن-ھە؟"

يۈرەككە غۇلغۇلا سالغۇچى بۇ ھاياجانلىق ئويلارنى ئىچىملىك بىر ئاز
باساتتى. تاھىر خېلىدىن بۇيان بەگلەر قاتارىدا يۈرۈپ، كۆڭلىنىڭ
چىگىشىنى ئىچىملىك بىلەن تارقىتىشقا ئازراق ئۆگىنىپ قالغانىدى.
ھىندىستاندا ئۈزۈم كەم، شۇنىڭ ئۈچۈن ئىچىملىك كەمچىل، لېكىن
مەھۋە دېگەن دەرەخنىڭ بەرگىدىن ئېلىنىدىغان ئۆتكۈر ھاراق
ئۇچراپ تۇراتتى.

ئىبراھىم لادى بىلەن جەڭ بولۇشىدىن بىر كۈن بۇرۇن تاھىر
شۇ ھاراقتىن كۆپرەك ئىچىۋالغانىدى. سەھەر ۋاقتىدا بەدىنى تارتە-
شىپ ئويغاندى. ئاغزى لاۋزىلاشقان، بېشى لوقۇلداپ ئاغرىيىتى،

ئۇ ياق - بۇ ياققا ئاغدۇرۇلۇپ ئۇخلىماقچى بولۇپ كۆردى، لېكىن ئۇخلىيالمىدى. شۇنىڭدىن كېيىن تۇرۇپ، ساپال كوزىنىڭ تېگىدە قالغان ھاراقتىن ئۈچ - تۆت يۈتۈم ئىچتى - دە، ئوڭشالدى.

شۇ مەزگىلدە بىردىنلا دۇمباق ۋە ناغ-رىلار چېلىنىپ، ھەممىنى سەپكە تىزىلىشقا چاقىرىشقا باشلىدى.

چارلىغۇچىلار ئىبراھىم لادىنىڭ باستۇرۇپ كېلىۋاتقىنى ھەققىدە خەۋەر بەرگەندى.

ناشتىلىق ئىچىملىكتىن يەنە كەيىپ بولۇشقا باشلىغان تاھىر ئۆتۈكى بىلەن چاپىنىنى خېلى ۋاقىت مىسىلداپ كىيدى. بىر قۇللىقى سەمەرقەندتە كېسىلگەن مەمەت كېيىنكى يىللاردا تاھىرنىڭ ئات باقارىغا ئايلانغان، لېكىن كونا قەدىردانلىقى ۋە بىر - ئىككى ياش چوڭ بولغانلىقى ئۈچۈن گاھى ئۇنى كايىپمۇ قوياتتى.

— تاڭ سەھەردە ئىچىپ نېمە قىلاتتىڭىز، بەگ؟ — دەپ غوڭشىدى مەمەت.

— گەپنى كۆپەيتىمەي كۆك ئاتنى چاپسانراق ئەكىلىڭ! — بۇيرۇدى تاھىر.

كېيىنكى يىللاردا خېلى ئورۇقلاپ، يۈز - كۆزلىرى ئاۋۋالقىدىنمۇ ئارتۇقراق بۆرتۈپ قالغان مەمەت ئاتلار باغلانغان تەرەپكە چېپىپ كەتتى. دۈشمەننىڭ يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقانلىقى ھەققىدىكى خەۋەردىن كۆپ ئادەم گاڭگىراپ ئۇ ياقتىن - بۇ ياققا يۈگۈرمەكتە ئىدى.

مەمەت كېچىسى يېشىلىپ كەتكەن كۆك ئاتنى تۇتۇۋالغۇچە خېلى ئاۋارە بولدى. ئادەتتە ئات كېچىسى ئېگەرلەكلىك قالسا، ئۇلاڭلىرى بوشىتىپ قويۇلاتتى. قالايمىقانچىلىقتا مەمەت ئالدىراپ ئۇلاڭنى چېكىتىشىنى ئۇنتۇپ قالدى.

چاپسانراق بابىرنىڭ ھۇزۇرىغا يېتىپ بېرىشى كېرەك بولغان تاھىر ئۈزەڭگىنى ئىزدەپ ئولتۇرمىدى - دە، ئاتىنىڭ بويىنىدىن تۇتۇپ، ئۈستىگە سەكرەپ مىندى. شۇنىڭدا ئېگەر بىر چايقالدى. تاھىرنىڭ كەيپى بولمىغان بولسا ئېھتىمال، ئېگەرنىڭ ياخشى ئېگەرلەنمىگىنىنى تېز سەزگەن بولاتتى، ئاتىدىن چۈشۈپ ئۇلاڭنى چىكىتىۋالاتتى. لېكىن ئۇ ئېگەردە چايقالغىنىنى ناشتىلىق ئىچمىلىكتىن كۆردى - دە، ئۈزەڭگىگە پۈتىنى تىرەپ، ئاتنى تېز ئارقىغا بۇردى.

خېلىدىن بۇيان بېقىشتا تۇرۇپ كۈچى تېنىگە سىغماي كەتكەن كۆك ئۇچقۇر ئارقا ئاياغلىرىغا تىك تۇرۇپ، ئاغزىدىن كۈپۈك چىچىپ بۇرالدى. شۇ چاغدا بىردىنلا ئېگەر ئېغىپ ئاتنىڭ قورسىقىغا چۈشتى - دە، تاھىر يەلكىسى بىلەن يەرگە گۈپپىدە يىقىلدى.

مەمەت يۈگۈرۈپ كېلىپ، بىر قولى بىلەن ئاتنىڭ چولقۇرىنى تۇتتى، ئىككىنچى قولى بىلەن تاھىرنى يۆلەپ تۇرغۇزدى. ئۇ تاھىرنى كەيپى بارلىقى ئۈچۈن يىقىلدى دەپ ئويلاپ گەپ قىلدى. - تاھىر جان، بەگ بولۇپلا ئىچىدىغان ھۈنەر چىقاردىڭىز - دە! بۇ قورغۇرنى كۆپ ئىچمەڭ دېمىگەنمىدىم!

تاھىر يۇمشاق يەرگە يىقىلغىنى ئۈچۈن ھېچ يېرى زەخمىلەنمىدى. لېكىن چوڭ جەڭ ھارپىسىدا شۇنداق ئەخمىقانە يىقىلىشى ئۇنىڭغا بەختسىزلىك بىر پالاكەتنىڭ خەۋەرچىسىدەك تۇيۇلدى. ئۇ قەھرى بىلەن غودۇڭشىپ، مەمەتكە ئېگەرنى كۆرسەتتى.

- ئۇلاڭنى كىم بوشىتىپ قويغانىدى؟

مەمەت كېچىسى ئات دەم ئالسۇن دەپ بوشىتىپ قويغان ئۇلاڭنى ئەتىگەندە چىكىتىپ قويمىغانلىقىنى ئەمدى بايقىدى.

- قالايىمقانچىلىقتا ئېسىمدىن چىقىپتۇ - ھە! ھەي، مەن خام

كالا!

مەمەت ئەمدى ئۆزىگە كۈلۈپ، ئۇلاڭنى تارتىشقا باشلىدى.
تاھىر ھاراقىتىن خۇنۈكلەشكەن تەسەۋۋۇرىدە مەمەت ئۇنى يىقىتىپ،
ئۇنى شاڭخو قىلىش ئۈچۈن ئۇلاڭنى ئاتايىن بوشىتىپ قويغاندەك
كۆرۈنىدى. بۇرۇن ئىككىلىسى نەۋكەر بولغان مەزگىللىرىدە تاھىر
بۇنداق چاقچاقلارغا كۈلۈپ كېتىۋېرەتتى. لېكىن ھازىر...
— سەن مېنىڭ بەگ بولغىنىمنى كۆرەلمەي شۇنداق قىلدىڭ! —
دەپ ئۇ بىردىنلا مەمەتنى سەنلەپ تىللاشقا باشلىدى، — ماڭا ئۆلۈم
تىلىگىنىڭمۇ بۇ؟

تاھىر غەزىپىدىن تىترەپ بېلىنى سىلاشتۇردى. دە، قامچىسىنى
ئىزدىدى. قامچە يەردە ياتاتتى.
گۇناھ قىلغان نەۋكەرلەرنى تىللاش، ئۇرۇش بەگلەر ئارىسىدا
كەڭ تارقالغان ئادەت ئىدى. بۇ ئادەت تاھىرغىمۇ ئازدۇر. كۆپتۈر
يۇققانىدى. لېكىن ئۇ ئوتتۇز يىللىق قەدىردانى مەمەتكە تېخى بىرەر
نۆۋەت مۇشت كۆتۈرمىگەنىدى.

مەمەت يەردە ياتقان قامچىنى ئېلىپ تاھىرغا سۇندى:
— مەڭ، گۇناھىم ئۈچۈن قامچىلاڭ، لېكىن بۇنداق گەپلەرنى
ئېيتماڭ! مەن سىزگە ئۆلۈم تىلەيدىغان كۆرەلمەسلەردىن ئەمەسمەن!
مەمەت يەنە تاھىرغا كۈلۈۋاتقاندا، ئۆزىنى ئۇنىڭدىن ئالىيغا.
ئابراق قىلىپ كۆرسىتىۋاتقاندا تۇيۇلدى. تاھىر:
— مۇشۇنداق كۈندە يىقىتقىنىڭ، ئۆلۈم تىلىگىنىڭ ئەمەسمۇ؟ —
دېدى. دە، ئۇنىڭ پېشانىسى ئارىلاش بېشىغا غۇلاچلاپ مۇشت ئاتتى.
مەمەت ئۈچ. تۆت قەدەم نېرىغا ئۇچۇپ كەتتى ۋە كۆزى قاراڭ.
غۇلىشىپ يەرگە ئولتۇرۇپ قالدى.

پېشانە سۆڭمكى تاھىرنىڭ قولىغا تاشتەك قاتتىق تەگدى. باش بىر مېڭىسىگىچە چىقىپ كەتتى.

“باشمالتاق سىندى. دە! — دەپدى تاھىرنىڭچىدە، — قىلىچ تۇتىدۇ. خان ئوڭ قولىنىڭ باشمالتىقى ... بۇنىڭغىمۇ مانا مۇشۇ سەۋەبچى!” بۇ ئويىدىن ئۇنىڭ غەزىپى يەنە بىر دەرىجە ئاشتى. ئورنىدىن تۇرۇشقا ئەتىلۋاتقان مەمەتنى سول قولى بىلەنمۇ ئۇرۇپ يەرگە يىقىتتى.

كەينىدىن يېتىپ كەلگەن بەستلىك بىر يىگىت ئارىغا چۈشتى. — قوپۇڭ، بەگ ئاكا، بىر نۆۋەت كەچۈرۈڭ! مەمەت ئاكا سىز ئۈچۈن جېنىنى بېرىدۇغۇ! ئۇلاڭنى مەن باشقىدىن تارتىپ بېرەي! مانا، ھازىر، ھازىر...

تاھىر ئۇلۇڭى تارتىپ باغلانغان ئاتقا مىنگەندە قاتتىق ئاغرىۋاتقان قولىغا تىكىلىپ قارىدى. باشمالتىقى ئىشىشىپ كەتكەن، قىمىراتسا ئاغرىقىغا چىداپ بولمايتتى.

“مەندىن ئامەت كەتتى!” دەپ ئويلىدى تاھىر مۇلازىمىلار توپلىنىۋاتقان تەرەپكە ئات چاپتۇرۇپ كېتىۋېتىپ.

ئۇنىڭ كەينىدىن ئەگەشكەن يىگىرمىچە ئاتلىق نەۋكەرلىرى ئارىسىدا پېشانىسى ئىشىشىغان، يۈزى ئاپئاق ئاقارغان مەمەتمۇ بار ئىدى. بەگ مىڭ ئۇرۇپ-ھاقارەتلىگەندىمۇ نەۋكەر ئۇنىڭ كەينىدىن قالماسلىقى كېرەك ئىدى.

جەمىنە دەرياسىنىڭ سول تەرىپىدىن چىققان قۇياش نەيزە بويى كۆتۈرۈلگەندە دۈشمەن قوشۇنىنىڭ زىچ سەپلىرى ئېنىق

كۆرۈنۈشكە باشلىدى. ئاخىرى ئۇپۇققا بېرىپ تاقالغان بېھساب كۆپ قوشۇننىڭ ھەر يەر-ھەر يېرىدىن ھەربىي پىللارنىڭ زور گەۋدىلىرى چوققىلارغا ئوخشاش چىقىپ تۇراتتى. ئەڭ چوڭ ئاق پىلنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرغان ئىبراھىم لادى ئەتراپىغا خۇددى دۆڭلۈك ئۈستىدىن قاراۋاتقاندا ھەممە تەرەپنى بەھۇزۇر كۆرەتتى.

بابىر بىر-بىرىگە باغلاپ تاشلانغان ھارۋىلار كەينىدىكى دۆڭلۈك-تە تۇرۇپ دۈشمەننىڭ يېقىنلىشىشىنى كۈتمەكتە. ئۇنىڭ ئوڭ قانىتىغا ئوغلى ھۇمايۇن مەسئۇل ئىدى. خوجاكالان بەگ، ھىندۇبەگ ئوخشاش ئەڭ سىنالغان بەگلەر بارلىق نەۋكەرلىرى بىلەن ھۇمايۇننىڭ ئىخ-تىيارىغا بېرىلگەن. مەركەزنى توپچىلار ۋە تۈپەڭچىلەر ئىگىلىگەن. ھەرئىككى قاناتنىڭ ئىككى چېتىدە تولغىما ئۈچۈن ئاجرىتىلغان ئاتلىق-لار تەييار تۇرۇپتۇ. ئىبراھىمنىڭ ھەربىي پىللار ھىمايىسىگە تايىنىپ تۇرۇشىدىن قوشۇنىدا پىيادىلەرنىڭ كۆپلۈكى ۋە سەپلىرىنىڭ زىچ بولۇشى مەلۇم ئىدى. بۇنداق ھاللاردا شەيبانىخان تەجرىبىدىن ئۆتكۈزگەن تولغىما ئۇسۇلى قولاي كېلىشىنى بابىر ياخشى بىلەتتى. ئۇمۇ شەيبانىخانغا ئوخشاش، تولغىمىغا ئاجرىتىلغان ئەسكەرلەرگە ئاتلارنىڭ ئەڭ ئۇچقۇرلىرىنى تاللاپ بەرگەنىدى.

تاھىرى ئىچكى بەگلەر ۋە خاس نەۋكەرلەر بىلەن بىللە پادىشاھتىن ئارقىداراق تۇرۇپتۇ. بابىرنىڭ ئىككى يېنىنى ئالاقچى بەگلەر، ياساۋۇللار ۋە چاپارمەنلەر ئىگىلىگەن. بابىر ئۇلارغا ئىش بۇيرۇسا، ئاۋازى ئىچكى بىر كۈچ ۋە ئىشەنچ بىلەن جاراڭلاپ ئاڭلىناتتى. "شۇ ئادەمنىڭ پاناھىدا نەچچە قىرغىنچىلىقلاردىن ئامان چىقتىڭ، - دېدى تاھىر ئۆزىگە-ئۆزى تەسەللى بېرىپ، - بابىر مىرزا بار ئىكەن، ساڭا ھېچنېمە بولمايدۇ".

دەريا بىلەن شەھەر ئارىلىقىنى تولدۇرۇپ ۋەھىملىك قارا بۇلۇتقا ئوخشاپ كېلىۋاتقان ئىبراھىم لادىنىڭ قوشۇنى قارشىسىدا ھەرىكەتسىز تىك تۇرۇپ كۈتۈش ئېغىر ئىدى. كۆپچىلىك بەگ ۋە نەۋكەرلەر پۇرسەتنى قولدىن بېرىپ قويۇۋاتقاندا بىتاقەت بولاتتى. لېكىن بابىر:

— ھېچكىم بۇيرۇقسىز قوزغالماستۇن! — دەپ ھەممىنى قاتتىق تۇتۇپ تۇراتتى.

ئىبراھىم لادى بابىرنىڭ قوزغالماستىن كۆتۈپ تۇرغىنىنى، ئىككى ئارىدا يۈزلەپ ھارۋىلاردىن ياسالغان مۇستەھكەم تام ۋە چوڭقۇر خەندەكلەر بارلىقىنى كۆردى. دە، قوشۇننى توختاتتى. لەشكەر باشلىقلىرىنى چاقىرىپ، ئاساسىي زەربىنى دۈشمەننىڭ ئوڭ قانىتىغا بېرىش ۋە شەھەر تەرەپتىن ئايلىنىپ ئۆتۈش ھەققىدە بۇيرۇق بەردى. بىراق يۈز مىڭ قوشۇنغا يېڭى بۇيرۇقنى تارقىتىپ، تا ئۇنى شەھەر تەرەپكە بۇرغۇچە خېلى ۋاقىت ئۆتتى.

بابىر دەرھال مانا شۇ ۋاقىتتىن پايدىلاندى. ئۇنىڭ بۇيرۇقى بىلەن تولغىمغا ئاجرىتىلغان ئىككى مىڭ ئاتلىق جايدىن قوزغالدى. ئۇچقۇر ئاتلار دۈشمەن قوشۇنىنىڭ ئىككى قانىتىغا تەگمەي ئۆتتى. دە، خاتىرجەم كېلىۋاتقان ئارقىدىكى ئاتلىقلار ۋە پىيادىلەرگە ھۇجۇم قىلدى.

ھۇمايۇن باشلىق تۆت مىڭ ئاتلىق ئوڭ تەرەپتىن دۈشمەننىڭ يولىنى توسۇپ چىقتى. سول قاناتمۇ جەڭگە چۈشتى. مەركەزدىكى ھارۋىلارنىڭ ئارا-ئارىسىدىن توپلار ئۈستى-ئۈستىگە ئوق ياغدۇرۇشقا باشلىدى.

تۆت تەرەپتىن چاقماق تېزلىكىدە باراۋەر تەڭ قىلىنغان ھۇجۇمنى

يۇقىرىدىن كۆزىتىپ تۇرغان تاھىر بابىرنىڭ سەركەردىلىك تەجرىبىسىگە ئۆزىچە قايىل بولۇپ قويدى. ئۇ ھەربىي سەنئەتنى پەقەت دوستلىرىدىن ئەمەس، دۈشمەنلىرىدىنمۇ ئۆگەنگەنىدى. بابىر توپ ۋە مىلتىق ئىشلىتىشنىڭ ئەھمىيىتىنى بىرىنچى قېتىم ئىتتىپاقداش شاھ ئىسمائىلغا قاراپ ئۆگەنگەن بولسا، تولغما ئىشلىتىشتە ئەشەددىي دۈشمىنى شەيبانىخان ۋە ئەبەيدۇللا خاننىڭ تەجرىبىسىنى ئۆزلەش-تۈرگەندى. ئۇ ئاچچىق مەغلۇبىيەتلەر جەريانىدا ئاشۇرغان بارلىق ھەربىي تەجرىبىلىرىنى بۈگۈن گويا يالغۇز بىر مۇشتقا تۈگۈپ، مەيدانغا ئۈستىلىق بىلەن تاشلاندى. دە، تەشەببۇسنى دەرھال قولغا ئالدى.

بابىرنىڭ پۈتۈن پىلانى — دۈشمەن قوشۇنىنى تۆت تەرەپتىن ئوراپ ئېلىشقا ۋە قاناتلىرىنى ئىچكىرىگە قايرىپ تاشلاشقا قارىتىلغان. ئىدى. لېكىن ئوراپ ئېلىنغان دۈشمەن بابىر قوشۇنىغا نىسبەتەن يەتتە — سەككىز باراۋەر كۆپ ئىدى، ئۇچقۇر ئاتلار ھەيۋەتلىك پىللارنىڭ بىر زەربىسىدىنلا مۇللاق ئېتىپ يىقىلىپ كېتەتتى. شۇ سەۋەبتىن ئىبراھىم لادى ئەسكەرلىرى بىردەم ئوڭدا، بىردەم سولدا بابىرنىڭ قورشاشۇنى يېرىپ چىقاتتى. بابىر يېنىدا تۇرغان ئالاقىچى بەگلەر ۋە ياساۋۇللارنى كەينى — كەينىدىن جەڭ مەيدانىغا چاپتۇراتتى، دۈشمەننىڭ كۈچى ئۈستۈن كېلىشكە باشلىغان قاناتلارغا مەركەزدىن ياردەم ئەۋەتەتتى. ئۇ مەركەزنى دۈشمەنگە ئاتايىن ئوچۇق قالدۇرماقتا ئىدى، چۈنكى تېخى ھەرىكەتسىز تۇرغان ھارۋىلار ۋە تۈپەڭلەر مەركەزگە قويۇلغانىدى.

ئىككى تەرەپتىن ۋە ئارقىدىن ئۈستى — ئۈستىگە زەربە بېرىلىۋەر-گەندىن كېيىن ئىبراھىم لادىنىڭ ئاساسىي كۈچلىرى ۋە ھەربىي

پىللىرى مەركەزگە تاشلاندى. شۇ چاغدا بابىر ھارۋىلارنىڭ چاقلرى ئاستىدىكى ياغاچلارنى ئېلىشنى بۇيرۇدى.

يەتتە يۈز ھارۋا جايىدىن قوزغىلىپ دۈشمەن قوشۇنىنىڭ ئۇدۇلدىن چىقتى. ھارۋىلار ئۈستىدىن توپلار، ئارا-ئارىدىن بولسا تۈپەڭلەر يېقىن كېلىپ قالغان دۈشمەنگە ئوق ئېتىشقا باشلىدى. توپلارنىڭ گۈمبۈرلىشى، مىلتىقلارنىڭ گۈپۈلدىشى، دورا تۈتۈنى، ھەرقانداق قالقانىنى تېشىپ ئۆتىدىغان ئوتلۇق ئوقلارنىڭ زەربىسى - بۇلارنىڭ ھەممىسى بىھېساب ھارۋىلار شەكلىگە كىرىپ ئۆزلۈك-دىن يۈرۈپ كېلىۋاتقىنى دۈشمەن قوشۇنىنى دەھشەتكە كەلتۈردى. پىللىلار يارىدار بولۇپ ھۆركىرەشكە باشلىدى. پىلچىلارنىڭ جان-ئىمانى چىقىپ، پىللىلارنى ئارقىغا بۇراشتى. ئارقىدا بولسا مىخ-مىخ ئاتلىقلار ۋە پىيادىلەر بىر-بىرىگە ئارىلىشىپ كەتكەندى. ئۇر-يىقىت باشلاندى، يارىلىنىپ قوتىرىغان پىللىلار ئاتلىقلارنى يىقىتىپ، پىيادىلەرنى بېسىپ، يانچىب ئۆتۈشكە باشلىدى. توپلار ۋە مىلتىقلار داۋاملىق ئوق ئاتماقتا. توپ ئوقى تەگكەن پىللىلاردىن بىرقانچىسى پىيادىلەرنىڭ ئۈستىگە دومىلاپ چۈشتى. ئارقىدىن كېلىۋاتقان ئاتلار ۋە پىللىلار ئۆزلىرىنى توختىتالماستىن ئېغىنلاپ ياتقان پىللىلارغا سۈرۈنۈپ يىقىلاتتى. كەينى-كەينىدىن بىر-بىرىنى ئىتتىرىپ سۈرۈپ كەلگەنلىرى ئالدىدا يىقىلغانلارنىڭ ئۈستىگە غۇلىشاتتى ۋە ئۆتۈپ بولمايدىغان توسالغۇغا ئايلىناتتى.

بۇ قىيامەت ئۇر-يىقىتلاردىن قېچىپ قوتۇلۇشنىڭ ئىلاجىنى تاپقان پىلچىلار ۋە ئاتلىقلار جان-جەھلى بىلەن قېچىشقا چۈشتى. ئارقىدا تولغىما ئىشلەتكەن ئاتلىقلارنىڭ سېپى ئازىراق شالاڭلىشىپ قالغاندى. پىللىلار بۇ سەپنى بىرپەستەلا يېرىپ ئۆتتى-دە، دېھلى

تەرەپكە ئىنتىلدى.

دۆڭلۈك ئۈستىدىن بۇنىڭ ھەممىسىنى كۆرۈپ تۇرغان بابىر:
— دۈشمەن دېھلىنى بېكىتمەكچى! — دېدى ۋە ئالاقچى
بەگلىرى تۇرىدىغان ئوڭ تەرەپكە ئۆرۈلدى. بىراق ئالاقچى بەگ-
لەر، چاپارمەنلەر ۋە ياساۋۇللار ھەممىسى كەينى-كەينىدىن جەڭ مەي-
دانغا مەخسۇس تاپشۇرۇقلار بىلەن ئەۋەتىلگىنىچە قايتىپ كەلمىگە-
نىدى. ئېھتىمال، ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ئۆلگەندۇ ياكى يارىلانغاندۇ،
جەڭ بۇنىڭسىز بولمايدۇ. بابىر ئېتىنى بۇراپ، ئىچكى بەگلىرى ۋە
نەۋكەرلىرى تەرەپكە يۈزلەندى. شۇنىڭدا ئۇنىڭ كۆزى تاھىرغا
چۈشتى. تاھىر مەخسۇس پەرمانلارنى ھەمىشە ياخشى ئادا قىلىپ
كەلگىنىنى ئەسلىدى:

— تاھىر بەگ، ئىبراھىم لادى قاچتىمۇ ياكى جەڭ مەيدانىدا
قالدىمۇ، شۇنى ئېنىقلاش كېرەك. ئەگەر قاچقان بولسا خاس زاپاس
كۈچتىن قوغلىغۇچىلار ئەۋەتىمىز.

تاھىر توپا-چاڭغا پۈركىنىپ جەھەننەم بولۇپ ياتقان جەڭ
مەيدانىغا كۆزى پىلدىرلاپ قارىدى-دە، سۇنغان باشمالتىقىنى
ئەسلەپ، ئاۋازى تىترەپ دېدى:

— بېشىم بىلەن، ھەزرىتىم!

شۇ مەزگىلدە جەڭ بولۇۋاتقان تەرەپتىن پۇتسىغا ئوق تېگىپ،
ئۆزەگىسىدىن قان سارقىپ ئېقىۋاتقان بىر ياساۋۇل ئات چاپتۇرۇپ
كەلدى.

— ھەزرىتىم، زەپەر بىزنىڭكى! — دېدى ئۇ ھاسىراپ، — دۈشمەن

قاچتى!

— ئىبراھىمۇ قاچتىمۇ؟

— قاچقان پىللار ئارىسىدا ئىبراھىمنىڭ ئاق پىلىنى كۆردۈم!

قاچتى!

— بولمىسا دەرھال ئىزدىغا چۈشۈش كېرەك! تاھىر بەگ، سىز

توختاڭ! جاناب قاسىمتاي مىرزا!

— لەبىبەي، ھەزرىتىم! — دەپ قىرىق ياشلاردىكى نارغۇلبەگ

سەپتىن ئالدىغا چىقتى. تۈركىستاندا تۇغۇلۇپ ئۆسكەن بۇ بەگنىڭ

ئۇلۇغ بەگ مىرزاغا سىراق قېرىنداشلىقى بار ئىدى. ئۇ ئون بەش

يىلدىن بۇيان بابىر ھۇزۇرىدا خىزمەتتە ئىدى.

— ئەگەر ئىبراھىم لادى دېھلى ياكى ئەگرەگە يېتىپ، بۇ قەل

مەلەرنى ئېتىۋالسا، ئۇرۇش ۋە مۇھاسىرە قايتىدىن باشلىنىدۇ، —

دېدى بابىر قاسىمتاي مىرزاغا، — ھالبۇكى، بىز دېھلى بىلەن ئەگرەنى

جەڭسىز ئېلىش ئۈمىدىدەمىز. دۈشمەننىڭ بىزگە ھۇجۇم قىلىش

ئېھتىمالى ئەمدى بىر تەرەپ بولدى. جاناب قاسىمتاي زاپاس

كۈچتىن مىڭ كىشىنى ئېلىڭ. بەگلەردىن پاپا چۈھرە... تاھىر بەگ،

نەۋكەرلىرى بىلەن... ئىبراھىمنى قوغلاڭلار. ئەگەر دېھلىدە

توختىماي يەنە قاچسا، ئەگرەگىچە كەينىدىن قالماڭلار. بۇ شەھەر

لەرنى ئېتىۋالالمىسۇن. كەينىڭلاردىن بىزمۇ ئىزمۇ ئىز يېتىپ بارىمىز!

— پەرمانى ئالىيغا جېنىمىز پىدا! — دېدى قاسىمتاي مىرزا.

— سىز بىزنىڭ ئىلغارمىزسىز. سىزگە خۇدا يار بولسۇن! يېڭىڭ،

يېڭىلىمەڭ!

— ئامىن!

مۇشۇنداق غالىبانە جەڭدە ئىلغار سەپتە بولۇش تاھىرنىڭ كۆڭلىنى

كۆتۈردى. دە، سۇنغان باشمالتىقنىڭ ئاغرىقىمۇ سېزىلمەي قالدى.

ئۇ نەۋكەرلىرىنى يېنىغا ئېلىپ، جەڭ مەيدانىغا ھەممىدىن بۇرۇن

كېرىپ كەلدى.

كۈن تىك چۈش بولغان، ھاۋا ئىسسىق. چېكىنىۋاتقان دۈشمەن بەش - ئالتە بۆلەككە بۆلۈنۈپ كەتكەن. بەزىلىرىنى ھۇمايۇننىڭ ئادەملىرى، بەزىلىرىنى خوجاكالان بەگنىڭ نەۋكەرلىرى قوغلىماقتا. لېكىن ئۇلارنىڭ ئاتلىرى ئەتىگەندىن بۇيان ئۇ ياقتىن - بۇ ياققا چېپىپ چارچاپ قالغان. تاھىرلارنىڭ زاپاستا دەم ئېلىپ تۇرغان ئاتلىرى جەڭدىن تېلىقپ قالغان ئاتلاردىن ئۆتۈپ، دۈشمەنگە بىردەمدىلا يېتىۋالدى. يېڭىلىگەن قوشۇن بۆلۈنۈپ - بۆلۈنۈپ قېچىۋاتقان بولسىمۇ كۈچى خېلىلا چوڭ ئىكەنلىكى تاھىرغا يېقىن بارغاندا بىلىندى. ھەربىر توپتا يەتتە مىڭ - سەككىز مىڭ كېلىدىغان قوشۇن. ئۇلارغا نەسبەتەن قوغلاپ كېلىۋاتقانلارنىڭ توپى ناھايىتى كىچىك. دۈشمەننىڭ ھەربىر توپىدا قاتار - قاتار پىللار كېلىۋاتىدۇ. لېكىن ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئاق پىل يوق. بەلكى ئىبراھىم پىلدىن چۈشۈپ، ئات مىنىپ كېتىۋاتقانمۇ؟ قاسىمىتاي بىلەن تاھىر ئۆزئارا مەسلىھەتلەشتى - دە، دۈشمەننىڭ كىچىكرەك كۆرۈنگەن بىر توپىنى ئىككى ياندىن ئايلىنىپ ئۆتۈپ، ئالدىدىن توسۇپ چىقىشتى ۋە بىر سۈرۈك پىلنى ئىگىلىرى بىلەن ئەسىر ئېلىشتى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئىبراھىم لادى يوق ئىدى. قاسىمىتاي پىلچىلارنى ھىند تەرجىمان ئارقىلىق سوراق قىلىشقا باشلىدى.

— ئېيت، ئىبراھىم لادىنىڭ قايسى توپتا كېتىۋاتقىنىنى كۆرسە -

تىپ بەرسە ئازاد قىلىمەن!

پىلچىلاردىن بىرى ئارقىدا قالغان جەڭ مەيدانىنى كۆرسىتىپ، دۇدۇقلاپ بىرنېمىلەرنى دېدى.

— ئىبراھىم مىنگەن پىل يارىلىنىپ يىقىلغان ئىمىش، ئۇنىڭ

ئۆزى ئۆلگەن ئىمىش، — دېدى تەرجىمان .
لېكىن قاسىمتاي بۇنىڭغا ئىشەنمىدى:

— بىزنىڭ ئادەملەر ئىبراھىمنىڭ قاچقانلىقىنى كۆرگەن . سورا،

راستىنى ئېيتسۇن، بولمىسا كالىسى كېسىلىدۇ!

بىرىنچى پىلچى يەنە ئاۋۋالقى گېپىنى تەكرارلىدى . راستىنلا ئىبراھىم
جەڭ مەيدانىدا ئۆلگەنىدى . لېكىن قاسىمتاي پىلچىنىڭ گېپىدىن كۆرە
بايا بابىرغا خەۋەر بەرگەن ياساۋۇلنىڭ گېپىگە كۆپرەك ئىشەنەتتى .
قاسىمتاي قىستاۋەرگەندىن كېيىن باشقا بىر پىلچى تەخمىن بىلەن
ئىبراھىمنىڭ دەريا بويلاپ كېتىۋاتقان چوڭ توپتا ئىكەنلىكىنى ئېيتتى .
ئۈچىنچى بىر پىلچى ئوڭ تەرەپتە كېتىۋاتقان توپنى كۆرسەتتى .

قاسىمتاي ھەممە پىلچىلارنى پىللىرى بىلەن بىللە مەخسۇس نەۋ-
كەرلەرگە تاپشۇرۇپ، بابىرنىڭ ئىختىيارىغا ئەۋەتتى . كېيىن دەريا
بويلاپ چېكىنىۋاتقان توپنىڭ كەينىگە چۈشتى . بۇ توپتا پىل مىنگەن،
ئات مىنگەن ۋە لادى قوشۇنىنىڭ ئەڭ جەڭگىۋار قىسمى ھېسابلىنىدۇ .
دىغان رەجپۇتلار كۆپ ئىدى . قاسىمتاي دەريا تەرەپتە، بابابەگ
بىلەن تاھىر ئوڭدىن ئايلىنىپ ئۆتۈپ، ئۇلارنىڭ يوللىرىنى توسۇپ
چىقىشتى . رەجپۇتلار قوغلاۋاتقانلارنىڭ نىسبەتەن ئاز ئىكەنلىكىنى
كۆردى، يالىرىغا ئوق سېلىپ، قىلىچ يالىڭاچلاپ، دادىل جەڭ
قىلىشقا باشلىدى .

تاھىر ياغا ئوق سېلىپ ئېتىۋاتقاندا سۇنغان بارمىقىنىڭ جانسىزلى-
نىپ، ئىشلىمەي قالغانلىقىنى سەزدى . ئوقنىڭ ئۈچىنى باشقا بىر بار-
ماقلىرى بىلەن ئۆتۈپ، يانى تارتىپ ئاتتى . ئوق قىلىچ يالىڭاچلاپ
كېلىۋاتقان قارا بىر ئادەمنىڭ كۆزى ئارىلاش يۈزىگە تەگدى . ئوق
يېگەن رەجپۇت بىر قولى بىلەن يۈزىنى چاڭگاللاپ، ئاتتىن يىقىلىپ

چۈشتى. بۇ ئارىدا پالۋانسىمان بىر رەجپۇت تاھىرغا يېقىن كېلىپ
قالدى. تاھىر ياغا قايتا ئوق سېلىشقا ئۈلگۈرمەسلىكىنى سەزدى - دە،
قىلىچىنى سۇغۇردى. رەجپۇت پالۋانى ئالتە ئۆتكۈر تىغى بار چەكرە
دېگەن قورالنى كۆتۈردى. تاھىر ئۇنىڭ چەكرە تۇتقان قولىغا
قاراپ قىلىچ ئۇردى. قىلىچ چەكرەگە جاڭ قىلىپ تەگكەندە تاھىر -
نىڭ سۇنغان باشمالتىقىدىن بەدىنىگە شۇنداق ئاغرىق تارقالدىكى،
ۋۇجۇدى سىرقىراپ كەتتى. ئىششىپ كەتكەن باشمالتاق قىلىچنىڭ
دەستىسىنى قولىدىن قانداق چىقىرىۋەتكىنىنى بىلمەيتتى. پەقەت
قىلىچ يەرگە قاققىپ چۈشكىنىنى كۆرۈپ، بېلىدىن خەنجىرىنى
ئالماقچى بولدى، لېكىن ئۈلگۈرەلمىدى. ئالتە تىغلىق ئۆتكۈر چەكرە
ئۇنىڭ بويىنى ۋە ئوڭ يەلكىسىگە شۇنداق بىر كۈچ بىلەن ئۇرۇلدى -
كى، يەلكىسىدىن ئېڭىكىگىچە ھەممە يېرىنى قىيمىلاپ تاشلىغاندەك
تۇيۇلدى، تاھىر كۆزى قاراڭغۇلىشىپ ئاتنىڭ يالى ئۈستىگە كۆكى
بىلەن چۈشكەندە چەكرەنىڭ يەنە بىر زەربىسى ئۇنىڭ ساۋۋتى
ئۈستىگە قارسىلداپ ئۇرۇلدى. تاھىر دەھشەتلىك ئاغرىق ئىچىدە:
"ئەمدى بۇ مېنى ئاتتىن يىقىتىمىغۇچە قويمايدۇ!" دەپ ئويلىدى.
ئۇ ئاتتىن يىقىلسا جەستى تۇياقلار ئاستىدا قانداق مېچىقلىنىشىنى
تەسەۋۋۇر قىلدى - دە، "چاپسانراق ھوشۇمدىن كەتسەم ئىدى!" دېدى.
شۇ مەزگىلدە مەمەت يېتىپ كېلىپ، دەستىسى ئۇزۇن ئايپالتىنى
چەكرە كۆتۈرگەن رەجپۇتنىڭ قولىغا ئۇردى. چەكرە يەرگە چۈشۈپ
كەتتى. مەمەت قانغا مىلىنىپ، ئېگەردىن سېرىلىپ چۈشۈۋاتقان
تاھىرنى تېز ئوڭكۈرۈپ ئالدى - دە، جەڭ مەيدانىدىن قېچىپ چىقتى.

دېھلىگە ئاتىسىدىن بۇرۇن كىرىپ كەلگەن ھۇمايۇن جەمەنە دەر-
ياسىنىڭ ئوڭ قىرغىقىدىكى قىزىل تاملىق چوڭ قەلىئەنى جەڭسىز
ئىگىلىدى. ئىبراھىم لادىنىڭ قەلىئەدىكى خەزىنىلىرىنى پېچەتلەپ،
ئىشەنچلىك پاسبانلارغا تاپشۇردى. دە، ئۈچ يۈزچە خاس نەۋكىرى
بىلەن شەھەرنى ئايلىنىشقا چىقتى.

ئاندا - مۇندا ئۇچرايدىغان ئېگىز - پەس دۆڭلۈكلەرنى ھېسابقا
ئالمىغاندا، دېھلى - يېشىل بىر تۈزلەڭلىككە جايلاشقان ۋە چېتىگە
كۆز يەتمەيدىغان چوڭ شەھەر ئىدى. زىچ جايلاشقان ئۆيلەر، مەھەل-
لە كوچىلار بېھېساب، لېكىن كوچىلاردا ئادەم كەم، يات ئىشغالىيەت-
چىلەردىن چۆچۈپ، ئۆيلىرىدىن چىقماي ئولتۇرغانلار كۆپ.
ھۇمايۇن قايسى كوچىدىن ئۆتمسۇن، ئىشىك - دېرىزىلەرنىڭ
يوچۇقىدىن، تاملارنىڭ تۆپىسىدىن ئەنسىرىگەن ھالدا سىنچىلاب
قاراپ تۇرغان ئونلىغان كۆزلەرنى كۆردى.

مۇقەددەس دەريا ھېسابلانغان جەمەنە بويىدا توپ - توپ ئادەم-
لەر دەپنە مۇراسىمى ئۆتكۈزۈمەكتە ئىدى. ئۇلار ئۆلۈكلەرنى پۇراقلىق
ئۆسۈملۈك مېيى چېچىلغان ئوتۇنلار ئۈستىگە قويۇپ كۆيدۈرەتتى - دە،
كۈلىنى ئاستا دەرياغا ئاققۇزاتتى. ئۇ دۇنياغا ئائىد بۇ ئىش بىلەن بولۇپ،
بۇ دۇنيانىڭ تەشۋىشلىرىگە، ھەتتا شەھەرنى ئىگىلەۋاتقان يات قوشۇن-
غىمۇ ئارتۇق دەرىجىدە ئېتىبار بەرمەسلىككە تىرىشاتتى.

چارسۇ بازىرىدا بىلەكلىرىگە ۋە بويۇنلىرىغا دەستە - دەستە گۈل
ئاسقان يالاڭغىداق بالىلار، ئاياللار كۆرۈنەتتى، ھەتتا چاچ - ساقال-
لىرى ئاقارغان بەزىبىر قېرىلارمۇ بىلەكلىرىگە قىزغۇچ سېرىق رەڭلىك

گۈلدەستىلەر سېلىۋېلىشقانىدى.

— بۇ چەندى چائوك بازىرى، — دەپ ئىزاھ بەردى ھۇمايۇننىڭ
يېنىدا كېتىۋاتقان ھىندۇبەگ، — مەنىسى ئايدىڭ چارسۇ دېگەن
بولدۇ.

— بۈگۈن ھېيتمۇ، گۈل كۆپ؟ — سورىدى ھۇمايۇن.

— ھە، باھاردىكى زىرائەتلەرنىڭ ئۈنۈپ چىقىشىنى قۇتلۇقلاپ
ئۆتكۈزۈلۈۋاتقان ھېيت. ھىندىستاندا ھېيت كۆپ. بىرەر ئاي ھېيتسىز
ئۆتمەيدۇ.

— ئاجايىپ خەلق! — دېدى ھۇمايۇن ئويچان كۈلۈمسىرەپ.
كونا بىر قەسىرنىڭ ئۆگزە ۋە تاملىرى ئۈستىدە ئاياغ-قوللىرى
ئۇزۇن مايۇنلار بىمالال سەيلە قىلىپ يۈرەتتى. يۈزلىرى، قوللىرى
قارا، قورساقلىرى سارغۇچ، باشقا ھەممە جايلىرى ئېقىش كۈل رەڭ.
كىچىك مايۇن بالىلىرى ئۆگزىدىن بەنيەن ۋە نىم دەرەخلىرىنىڭ
شاخلىرىغا سەكرەپ ئۆتۈشەتتى، بىر-بىرى بىلەن قوغلىشىپ، دەرەخ-
تىن يەرگىمۇ چۈشەتتى. قەسىرنىڭ ئىچ-تېشىدا ئادەملەر يۈرۈپتۇ،
لېكىن مايۇنلار بىلەن ھېچكىمنىڭ ئىشى يوق.

ھۇمايۇننىڭ كەينىدىن كېتىۋاتقان يۈزبېشىنىڭ كۆزلىرى بىردىنلا
ئوۋچىلىق ھەۋىسى بىلەن چاقىناشقا باشلىدى. ئۇنىڭ يانى قولغا
ئېلىۋاتقىنىنى كۆرگەن ھىندۇبەگ:

— مايۇننىڭ ئوۋالى يامان بولىدۇ، — دېدى، — بۇنى ئوۋلىغان
ئادەم بەختسىزلىككە ئۇچرايدۇ.

ھۇمايۇننىڭ ئوۋ يېنىدا كېتىۋاتقان خوجاكالانىبەگ كۈلۈپ
سورىدى:

— كالنىمۇ شۇنداق ئەتىۋارلىشىمىز كېرەكمۇ، جاناب ھىندۇبەگ؟

— نېمىكى تاڭسىق بولسا، ئەلگە ئەزىز كۆرۈنىدۇ، — دېدى
ھىندۇبەگ، — بۇ يەرنىڭ ئىسسىق ئىقلىمىدا كالا ئاسراش ئاسان
ئەمەس.

— ھەر ھالدا، — دەپ ھۇمايۇن ھىندۇبەگكە يان باستى، — ھىند
خەلقنىڭ ئەزەلدىن كېلىۋاتقان ئۇدۇملىرىغا ھۆرمەت بىلەن قارا-
سۇن، ئەل-ئۇلۇسنىڭ نەپسانىيىتىگە تېگىدىغان ھەرىكەت سادىر
بولمىسۇن، دەپ پادىشاھ ھەزرەتلىرى مەخسۇس پەرمان چىقاردى.
خوجاكالانىبەگ ئوڭ قولىنى كۆكسىگە قويدى:

— ئەمىر زادەم، بۇ پەرمانى ئالىي بىز ئۈچۈن قانۇن! مەن پەقەت
ھىندۇبەگ بىلەن سەل چىقىشتىم.

— بەگنىڭ ئەدەبىسىزلىكى مەلۇمغۇ، — دەپ ئەمدى ھىندۇبەگمۇ
خوجاكالانىبەگكە چاقچاق قىلدى.

ئالدىدا ئېگىز دەرەخلەر ئارىسىدىن بوي سوزۇپ چىقىپ
تۇرغان يانلىرى قىزىق مۇنار كۆرۈندى.
— قۇتۇپ مۇنار! — دېدى ھىندۇبەگ.

ھۇمايۇن مۇنار ئالدىدا ئاتتىن چۈشتى، كېيىن بەگلەر بىلەن
مۇنارنىڭ ئۈستىگە چىقتى. مۇناردىن يۈز قەدەمچە نېرىدا تېرەك
بويى كېلىدىغان يالغۇز بىر قارا تۈۋرۈك كۆرۈندى. تۈۋرۈك
ئەتراپىدا ئادەم كۆپ ئىدى.

— بۇ نېمىدۇ؟ — سورىدى ھۇمايۇن ھىندۇبەگدىن.
— بۇ تۈۋرۈك پۈتۈنلەي تۆمۈردىن ياسالغان. بىلىدىغانلارنىڭ
ئېيتىشىچە، ئۈچ يۈز يىلدىن بۇيان بىر خىلدا تۇرغانىمىش. كىمكى
تۈۋرۈكنى قۇچاقلاپ، قولىنى بىر-بىرىگە تەگكۈزەلسە، ئويلىغان
مۇرادى ھاسىل بولار ئىمىش.

مۇشۇ ۋاقىتقىچە ئۆزىنى سالماقلىق تۇتۇپ كېلىۋاتقان ھۇمايۇن ئەمدى ئۆسۈرلەرچە بىر قىزىقىش بىلەن:

— قېنى كۆرەيلى! — دېدى ۋە تولغان گەۋدىسىگە ماس كەلمەيدىغان چاققانلىق بىلەن پەلەمپەيدىن يۈگۈرۈپ چۈشۈپ كەتتى. تۆمۈر تۈۋرۈك ئەتراپىدىكى ئادەملەر شاھزادىنى كۆرۈپ، ئۆزلىرىنى چەتكە ئېلىشتى.

— جاناب ھىندۇبەگ، قېنى تۈۋرۈكنى قانداق قۇچاقلاش كېرەك؟

تۈۋرۈكنىڭ يۇقىرى ۋە تۆۋىنى قارىيىپ كەتكەن. پەقەت ئوتتۇرىسى — بېھساب ئادەملەرنىڭ قول ۋە يەلكىلىرى تەگكەن جاي ئاپئاق بولۇپ، مېتالى يالتىراپ چىقىپ تۇراتتى.

ھىندۇبەگ تۈۋرۈككە تەتۈرسىگە تۇرۇپ، يەلكىسىنى ئۇنىڭغا تىرىدى — دە، قوللىرىنى كەينىگە سوزدى. تۈۋرۈك خېلى يوغان ئىدى. ھىندۇبەگ ئۇنى تەتۈرسىچە قۇچاڭلاپ، قولىنى بىر — بىرىگە سوزدى، لېكىن يەتكۈزەلمىدى. پۈتۈن كۈچى بىلەن كۈچەندى، بەربىر قولى قولغا تەگمىدى.

بۇنى كۆرگەنلەر قاقاقلاپ كۈلۈشكە باشلىدى.

ھۇمايۇنمۇ كۈلە — كۈلە ھىندۇبەگ ئورۇندىيالمىغان ئىشنى قىلىپ كۆردى. لېكىن ئۇمۇ قولىنى قولغا يەتكۈزەلمىدى. بەگ ۋە نەۋكەر — لەردىن يەنە بەش — ئالتىسى كۈچ سېناپ كۆردى. شۇلاردىن پەقەت بىرىسى — قوللىرى ئۇزۇن، ئۆزى ئورۇق سەمەرقەندلىك يىگىت — تۈۋرۈكنى تەتۈر قۇچاڭلاپ، قولىنى قولغا يەتكۈزۈشكە مۇۋەپپەق بولدى.

ھۇمايۇن ئۇنىڭغا بىر سىقىم كۈمۈش تەڭگە مۇكاپات بەردى.

دېھلىدە توپ-توپ بولۇپ ئايلىنىپ يۈرگەن غالىبلار ئارىسىدا ئۈنۈملۈك ئولجا ئىزدەۋاتقانلارمۇ بار ئىدى. سىند دەرياسىنىڭ بويىدىن باپىرنىڭ ئەسكەرلىرىگە قوشۇلۇپ كەلگەن يارھۈسەينبەگ ئىلگىرى خەيبەر داۋىنىنىڭ جەنۇبىدا يول توسىدىغان قاراقچىلاردىن ئىدى. ھازىر ئۇنىڭ نەۋكەرلىرى شەھەر چېتىدىكى بىر ئىبادەتخانىغا كىرىشىپ، ھىندىلار سېغىنىدىغان خۇدالارنىڭ ھەيكەللىرىگە ئورنىتىلغان قىممەت باھا تاشلارنى قومۇرۇپ ئېلىشقا چۈشتى.

تاملىرى ئاق سارغۇچ مەرمەردىن ئىشلەنگەن ئىبادەتخانىدا قېرى بىر بەرەھەمەن^① كۆزلىرىگە ياش ئېلىپ، بۇددانىڭ چوڭ تاش ھەيكىلىدىن نىجات سورىماقتا. ئىبادەتكە كەلگەن ئاياللار، بوۋايىلار، ئۆسمۈلەر خۇدالىرى ئالدىدا باش ئېگىپ جىم تۇرۇشۇپتۇ. يارھۈسەينبەگنىڭ نەۋكەرلىرى بولسا تۆت قوللۇق خۇدا — شە-ۋەنىڭ ئېگىز ھەيكىلىگە شوتا قويۇپ چىقىشقان. خۇدانىڭ پېشانىسىگە چوڭ قىزىل خالغا ئوخشىتىپ ئورنىتىلغان ياقۇتنى خەنجەر بىلەن كوۋلاپ ئېلىشقا ئۇرۇنۇشاتتى.

شۇ ھادىسىنىڭ ئۈستىگە كېلىپ قالغان ھۇمايۇن شوتىدىكى نەۋكەرگە قەھرى بىلەن ۋارقىرىدى:

— پادىشاھ ھەزرەتلىرى نامىدىن بۇيرۇيمەن. ھەيكەلگە تەگمە!
چۈش پەسكە!

يارھۈسەينبەگ قاراڭغۇراق ئىبادەتخانا ئىچىدە ھۇمايۇننى ئاۋۋال تونىمىدى:

① بەرەھەمەن — ھىندىلارنىڭ روھانىيسى

— كاپرلارنىڭ ھەيكىلىنى ھىمايە قىلىدىغان پادىشاھ ئۆزەڭگە! —
دېدى. — دە، شوتىدىكى نەۋكەرگە بۇيرۇدى:

— ئېلىۋەر!

نەۋكەر خەنجىرى بىلەن ھەيكەلنىڭ پىشانىسىنى كوۋلاشنى داۋاملاشتۇردى. شۇ چاغدا ھۇمايۇن ئاتقان ياتۇقى ئۇنىڭ بىلىكىگە تەگدى. خەنجەريەرگە چۈشۈپ كەتتى. نەۋكەر بىلىكىنى چاڭگاللىغىنىچە كەينىگە ئۆرۈلدى.

يارھۈسەينبەگ قىلىچىنى سۇغۇرۇپ:

— كىم ئۇ؟ — دەپ ھۆركىرىدى. — دە، ھۇمايۇن تەرەپكە ھۇجۇم قىلدى.

ھىندۇبەگمۇ قىلىچىنى سۇغۇرۇپ ئالدىغا چىقتى:

— سىز يارھۈسەينبەگ بولسىڭىز بۇ ئالىي زات بابىر پادىشاھنىڭ

ئوغلى مىرزا ھۇمايۇن!

يارھۈسەينبەگ بۇ گەپكە ئىشەنگۈسى كەلمەي، ھۇمايۇنغا كۆزلىرىنى ئالايىتىپ تىكىلدى. ئۇ ئەڭ ئاۋۋال ھۇمايۇننىڭ ئۈستىدىكى قىزىل رەڭلىك توننى تونۇدى. ياقلىرىغا دۇرلار قالدالغان بۇ تون بابىرنىڭ ئىدى. ھۇمايۇن پەنپەت جېڭى ھارپىسىدا ئىبراھىم لادىنىڭ ھەمدىخان دېگەن لەشكەربېشى بىلەن ئېلىشىپ، ئۇنى يەڭگەن، ئۈچ يۈزدىن ئارتۇق ئادىمنى ئەسىر ئېلىپ كەلگەنىدى. بابىر ئوغلىنىڭ بۇ جاسارىتىگە قايىل بولۇپ، ئۈستىدىكى شاھانە توننى ئوغلىغا كىيىدۈرگەن، بۇنى ھەممە بەگلەر شۇ جۈملىدىن، يارھۈسەينبەگمۇ كۆرگەنىدى. ئاشۇ تون ھازىرمۇ ھۇمايۇننىڭ ئۈچىسىدا ئىدى. ئۇنىڭ ئىنچىكە گەۋدىسىگە بىرنەزەر چوڭ كېلىپ، يەلكىلىرى ئېسىلىپراق تۇراتتى.

— ئەمىر زادەم، مەن سىزنى تونۇماپتىمەن! — يارھۇسەينبەگ
قولدا قىلىچى بىلەن بىر قەدەم كەينىگە چېكىندى.

— قىلىچى تاپشۇرۇڭ؟ — بۇيرۇدى ھۇمايۇن.

— ئەمىر زادەم، مەن ھەزرەت ئاتىڭىزغا سادىق خىزمەت قىلغان

بەگلەردىنمەن!

— ئىبادەتخاندا قىنىدىن سۇغۇرۇلغان قىلىچىنى مەن پادىشاھ

ھەزرەتلىرىگە ئاپىرىپ تاپشۇرۇشۇم كېرەك! — دېدى ھۇمايۇن، —

سىز يول توسۇشتىن توۋا قىلىپ، ھەزرەتتى ئالىينىڭ خىزمىتىگە

كىرگەن ئىكەنسىز. بۈگۈن يەنە بۇلاڭچىلىق كۈچىسىغا قايتىپسىز.

پادىشاھ ھەزرەتلىرى زىيارەتخانلاردا قاندىگە خىلاپ ھەرىكەت

سادىر بولمىسۇن دەپ بۇيرۇغان ئەمەسمىدى؟ نېمە ئۈچۈن بۇنچىلىك

پەسلىك قىلدىڭىز، بەگ؟ دۈشمەن خەزىنىلىرىدىن بارلىق جەڭچىلەر

ئۆز ئۆلۈشلىرىنى ئالدىدۇ! بۇ خەزىنە سىزگىمۇ يېتىپ ئاشىدۇ! ئىبرا-

ھىم لادىنىڭ ئادەملىرى شۇ ھەيكەلنىڭ پېشانىسىدىكى ياقۇتقا تەگمىگەن

ئىكەن، ئۇلار قىلمىغان پەسكەشلىكنى قىلىش بىزگە ئۇيات ئەمەسمۇ؟

ئېلىك قىلىچىنى! مانا بۇ ناكەس يىگىتلەرنى تۇتۇپ، ھەپسىگە

ئاپىرىڭ! باشقا يىگىتلىرىمىزگە ئىبرەت بولسۇن!

خاس نەۋكەرلەر بۇ بۇيرۇقنى ئورۇنلىغاندىن كېيىن ھۇمايۇن

ھىندۇبەگكە بەرەھمەننى ۋە ئۇنىڭ قوۋملىرىنى كۆرسەتتى. دە:

— جاناب بەگ، پادىشاھ ھەزرەتلىرى بىزگە تاپشۇرغان گەپلەرنى

بۇلارغا تەرجىمە قىلىپ بېرىڭ، — دېدى، — بۇلارنىڭ دىنى

باشقا. لېكىن بىز بارلىق غەيرىي دىندىكىلەرنى بىر خۇدانىڭ بەندى-

لىمى دەپ بىلىمىز. بىز ھىندىستانغا ياخشى نىيەتلەر بىلەن

كەلدۇق. بۇ ئۇلۇغۋار ئۆلكىنى ھىندىلار بىلەن بىللە ئاۋات قىلماق-

چىمىز. كىمكى بىزگە ھەمكار بولسا، ھەمكارلىق قىلىمىز!
ھىندۇبەگ تەرجىمە قىلغان بۇ سۆزلەرنى بەرەھىمەن ۋە ئۇنىڭ
قوۋملىرى باش لىگىشىتىپ، تەزىم قىلىپ ئاڭلاشتى. شاھزادە ۋە
ئۇنىڭ ئادەملىرى چىقىپ كەتكەندىن كېيىن بولسا بەرەھىمەن يەنە
بۇددانىڭ ھەيكىلى ئالدىغا ئىبادەتكە كېلىپ، پۈتۈن مىننەتدار-
چىلىقىنى ئۇنىڭغا ئېيتىشقا باشلىدى. مۇقەددەس ياقۇتنى ئالماقچى
بولغان ناكەسنىڭ قولىغا ئوق يەپ جازالىنىشى بۇددانىڭ ئىرادىسى
بىلەن بولغىنىغا بەرەھىمەن ئۆز قوۋملىرىنى ئىشەندۈرۈشى زۆرۈر
ئىدى.

4

يىراق سىر دەريا ساھەلىرىدە لالە ئەمدى يوپۇرماق چىقىرىدىغان
سالقىن ھەمەل ئېيىدا جەمىنە بويلىرى خۇددى تومۇز مەزگىلىدىكىدەك
ئىسسىق ئىدى. كۈن بويى ئاپتاپتا ئاتلىق يۈرۈپ بەدىنى مىستەك
قىزىپ كەتكەن بابىر كەچتە سالقىنراق جاي ئىزدەپ جەمىنە دەرياسى-
نىڭ بويىغا كەلدى.

كۈننىڭ ئىسسىقىدىن تاشقىرى پېشىندىن كېيىن ئىچىلگەن ھاراقنىڭ
ھارارىتىمۇ ئۇنىڭ ئىچىنى ياندۇرماقتا ئىدى. كابۇلدا كۆپ ئىچىپ
ئۆگەنگەن بەگلەر پەنىپەتتىكى غەلبە شەرىپىگە ھەر كۈنى بىر-ئىككى
جايدا زىياپەت بېرىشىپ، ئۇنى تەكلىپ قىلىشاتتى. ئىسسىق ۋە
ناھايىتى نەم ھاۋادا ئۈستى-ئۈستىگە ئىچىلىۋاتقان مەي ۋە ھاراقلار
بابىرنىڭ يۈرىكىنى بىسەرەمجان قىلىپ، كېچىلىرى ئۇيقۇسىنى
قاچۇرۇۋېتەتتى. كۆپ ئىچىپ ياتقان كۈنلىرى ئەتىگەندە تۇرۇپ
يۆتەلسە، بەلغەمگە گاھى قان ئارىلىشىپ چىقاتتى. بۇنى كۆرگەن

ھىراتلىق خاس تېۋىپ يۈسۈپى:

— ھەزرىتىم، ئۆتۈن-مەن، ئىچكۈلۈكنى تاشلاڭ! — دەپ

يېلىناتتى.

بابىرنىڭ ئۆزىمۇ ئۇيقۇسىز بىئارام بولۇپ ياتقان كېچىلىرى "ئەمدى تاشلىمىسام بولماس"، دەيتتى. لېكىن كۈندۈزى بىرەر تەشۋىشتىن كۆڭلى رەنجىسە ياكى ئەكسىچە كەيپىنى چاغ قىلىدىغان ياخشى ۋەقە يۈز بەرسە، يەنە ئىچكۈسى كېلىپ قالاتتى. خۇشۇسەن، بىرىنچى قەدەھلەرنى ئىچىپ، كەيپى ئەمدى كۆتۈرۈلۈپ كېلىۋاتقان پەيتلەردە بەگلىرى بۇنىڭدىن كېيىنكى ئىچكۈلۈك مەجلىسىگە تەكلىپ قىلىشسا، ئاسانلىقچە رازىلىق بېرىپ قوياتتى. بۈگۈن چۈشتىكى ئولتۇرۇشتىمۇ خۇددى شۇنداق بولغان، "كېچىسى كېمىدە بەزمە قىلار-مىز" دەپ بەگلىرىنى ئۆزى زىياپەتكە تەكلىپ قىلغانىدى.

ھالبۇكى چۈشتە ئىچىلگەن مەينىڭ تەسىرى تېخىچە تارقالماستىن پۈتۈن ئەزايىنى بوشاشتۇرماقتا ئىدى.

بابىر مۇلازىملىرى ۋە خاس نەۋكەرلىرى بىلەن جەمئەگە يېقىن-لاشقاندا دەريا بويىدىكى كۆكۈلمەيداندا دەپنە مۇراسىمى ئۆتكۈزۈۋاتقان بەرەھەمەنلەر، ئاياللار بولۇپ ياش-قېرى يۈزدىن ئارتۇق ئادەمنى كۆردى. بابىر دەپنە مۇراسىمىنى يېقىنراقتىن كۆزەتمەكچى بولدى. دە، ئېتىنى ئاشۇ تەرەپكە بۇرىدى.

پەنپەتتىكى جەڭنىڭ دەھشەتلىك تەپسىلاتلىرىنى ئاڭلىغان ئادەملەر ئاتلىقلاردىن قورقۇپ، مۇراسىمنى بۇزۇپ قېچىشقا باشلىدى. بابىر يېقىن بارغاندا كۆيدۈرۈشكە تەييارلاپ قويۇلغان ئۆلۈك ئالدىدا بىر ھازىدار كېلىنچەك، قېرى ئايال ۋە مۇكچەيگەن بىر بەرەھەمەن بوۋاي قالغانىدى. ئوتۇن ئۈستىدە ئوڭدىسىغا ياتقۇزۇپ قويۇلغان

جەسەتنىڭ پېشانىسى ئارىلاش يۈزىدە چوڭقۇر قىلىچ يارىسى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. بۇ — بابىرنىڭ ئەسكەرلىرى بىلەن جەڭ قىلىپ ھالاك بولغان باتۇر رەجپۇت يىگىتلىرىدىن ئىدى. بابىر چاچلىرى يېپىلىپ يەلكىسىگە چۈشكەن گۈزەل كېلىنچەككە قارىدى — دە، ئۇنىڭ يۈزىدىمۇ ئۆلۈم ئالامىتىنى كۆردى. كېلىنچەك شۇ جەڭچىنىڭ خوتۇنى ئىدى. ئۆرپ — ئادەتكە بىنائەن، كېلىنچەك ئۆمۈرۋايەت تۇل ئۆتۈشى ياكى ئېرىنىڭ جەسىتى بىلەن بىللە كۆيدۈرۈلۈشى كېرەك ئىدى. قېرى بەرەھىمەن جەسەتنىڭ تەكتىدىكى ئوتۇنلارغا بىردىنلا ئوت قويۇۋەتتى. مەخسۇس ماي چېچىلغان ئوتۇن لاۋۇلداپ يېنىپ كەتتى. كېلىنچەك ئوت ئىچىدە قالغان جەسەتكە قاراپ بىر تەلپۈندى — دە، كېيىن قورقۇپ كەينىگە چېكىندى.

بابىر ھىندۇبەگكە يۈزلەندى:

— ئەجەبا، مۇشۇنداق گۈزەل كېلىنچەك ئۆزىنى ئوتقا تاشلىسا! بۇ نېمىدېگەن جاھالەت؟ بەرەھىمەنگە مېنىڭ نامىدىن بۇيرۇڭ! كېلىنچەكنى ئېلىپ كەتسۇن!

ھىندۇبەگ ئېتىنى چۈھ — چۇھلاپ، ئوت ئالدىدىكى بەرەھىمەنگە يېقىن باردى — دە، پادىشاھنىڭ بۇيرۇقىنى ھىندىچىلاپ ئېيتتى.

كېلىنچەك بابىرغا ئۆرۈلۈپ قارىدى. ئۆز تىلىدا:

— ئىشىغالىيەتچىلەرنىڭ پادىشاھى شۇمۇ؟ — دېدى — دە، ۋارقىراپ سۆزلەشكە باشلىدى، — ئېرىمنى نېمىگە ئۆلتۈرگۈزدۈڭ؟! نېمىشقا بۇ يەرگە كەلدىڭ؟ قولۇڭدىن كەلسە ئېرىمنى تىرىلدۈرۈپ بەر! ئۇنىڭدا مەنمۇ تىرىك قالمەن!

ھىندۇبەگ ئۇنىڭ سۆزلىرىنى بابىرغا تەرجىمە قىلىپ بېرىۋېتىپ:

— ھوشى جايىدا ئەمەس، — دەپ قوشۇپ قويدى.

— تۇتۇڭ، تۇتۇڭ، ئوتقا ئۆزىنى تاشلىمىسۇن.

ھىندۇبەگ ئات ئۈستىدىن كېلىنچەك تەرەپكە ئىنتىلىپ، ئۇنى ئوڭكۈرۈپ ئالماقچى بولدى. ئەمما كېلىنچەك:

— كەت، باسقۇنچى! كەت! يۇرتۇڭغا كەت! — دەپ ۋارقىردى. دە، ئۆزىنى بىردىنلا ئوتقا ئاتتى ۋە ئېرىنىڭ كۆيۈۋاتقان جەستىنى قۇچاقلىۋالدى. لاۋۇلداپ يېنىۋاتقان ئوت دەرھال كېلىنچەكنىڭ يىپەك كىيىملىرىگە ۋە يەلكىسىدە يېپىلىپ ياتقان چاچلىرىغا تۇتاشتى. بابىر ئۇنىڭ ئوت ئىچىدە ئاغرىقتىن چىرقىراۋەتكەنلىكىنى ئاڭلىدى، شۇنىڭدىمۇ جەسەتنى قۇچىقىدىن قويمايۋاتقىنىنى كۆردى. دە، تىترەك بېسىپ ئېتىنى ئارقىغا بۇردى.

* * *

جەمىنەنىڭ تىنچ بىر قولىتۇقىدا ئىككى قەۋەتلىك كېمە بابىرغا ساقلاپ تۇراتتى. كېمىنىڭ تۆۋەن قەۋىتىدە باكاۋۇل ۋە سەۋدەرلەر كەچلىك زىياپەتكە ھازىرلىق كۆرۈۋاتاتتى، پادىشاھنىڭ بۈگۈن بەگلىرىنى مەي بەزمىسىگە تەكلىپ قىلغىنى ئۇلارغا ئاللىقاچان يەتكۈزۈلگەنىدى.

بىراق بابىر كېمىگە غەمكىن چىراي بىلەن چىقىپ كەلدى. دە، بەزمىنى ئەتىگە قالدۇرۇشنى بۇيرۇدى. كېيىن يالغۇز ئۆزى كېمىنىڭ شىپاڭغا ئوخشاش بالىخانسىغا چىقىپ كەتتى.

ئۆزىنى ئوتقا تاشلىغان كېلىنچەك ئۇنىڭ خىيالىدىن نېرى كەت-مەيىتى. پەنپەت جېڭىدە ئېرىشكەن غەلبىسىدىن بابىر قانچىلىك خۇشاللانغانىدى! ئەمما بۇ جەڭ قانچىلىغان بالىلارنى يېتىم، قانچىلىغان ئاياللارنى تۇل قالدۇرغىنىنى، بۈگۈنكى كېلىنچەككە ئوخشىغان قانچىلىغان تۇل خوتۇنلار ئۆرپ-ئادەت بويىچە ئۆزلىرىنى

ئوتقا تاشلىغىنىنى مانا ئەمدى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈشكە باشلىدى...
يىراقلاردا قالغان ماھىم بېگىم بۈگۈنكى بەھشەتلىرىنى ئالدىن
سەزگەندەك قانچىلىك ھاياجانغا چۈشكەندى!...

بايقى كېلىنچەكنىڭ "كەت، باسقۇنچى! كەت!" دەپ ۋارقىردى.
غىنى ئۇنىڭ قۇلىقىغا قايتا ئاڭلانغاندەك بولدى. بابىر ئىچىدە
"يارەبىم، بۇ نېمە كۆرگۈلۈك!" دېدى. دە، خىيالىنى باشقا بىرەر
نەرسە بىلەن بەند قىلىش ئۈچۈن دەپتەر، قەلەم ئالدى. سۆيگەن
يارىدىن ۋە تۇغۇلۇپ ئۆسكەن دىيارىدىن يىراقتا ئۇ ئۆزىنى تولىمۇ
تەلەپسىز، بەختسىز سەزگەن مەزگىللىرى كۆپ بولاتتى. ھازىرمۇ
شۇ ئېغىر تۇيغۇ يۈرىكىنى ئورىۋالدى. بابىر كۆڭلىنى دەپتىرىگە
بوشتاقۇسى كېلىپ بىرىنچى قۇرنى يازدى:

تالى يوقى جانىمگە بەلالىغ بولدى.

ئۇ كەڭ قىرغاقلار ئارىسىدىن ئاۋازسىز جىم ئېقىپ ئۆتۈۋاتقان
جەمىنەگە تىكىلدى. پېتىپ كەتكەن قۇياشنىڭ قويۇق شەپقىدىن
دەريا سۈيى قىزغۇچ كۆرۈنەتتى. بابىرنىڭ نەزىرىدە، دەريا سۈيىنى
شەپق ئەمەس، جەڭلەردە تۆكۈلگەن قانلار قىزارتسۇن تەكەندەك
تۇيۇلدى.

ئۇ ھاياجان بىلەن كېيىنكى قۇرلارنى يازدى:

ھەر ئىشنىكى ئەيلەدىم خەتالىغ بولدى.

ئۆز يەرنى قويۇپ ھىند سارى يۈزلەندىم،

يارەب، نېتەيىن، نې يۈز قەرالغ بولدى!

* * *

خىرە قاراڭغۇلۇقتا ئوڭ قىرغاقتىن چوڭ بىر قېيىق چىقىپ، كېمىگە
قاراپ كېلىشكە باشلىدى. كېمىنىڭ ئاستىنقى قەۋىتىدىن قورچى

بېشىنىڭ:

— كىم ئۇ قېيىقتىكى؟ — دەپ سورىغىنىنى بابىرمۇ ئاڭلىدى. — دە،
قېيىققا تىكىلىپ قارىدى.

قېيىقنىڭ ئالتمۇ، سەككىزمۇ پالتى بار ئىدى.

— مىرزا ھۇمايۇن ھەزرىتى ئالىيلەرنىڭ ھۇزۇرلىرىغا ئىجا-
زەت سورايدۇ! — دەپ جاۋاب بەردى قېيىقتىن يوغان بىر ئاۋاز.
ھۇمايۇن بىلەن كۆپتىن بۇيان يەككە-يېگانە سۆزلىشەلمىگەن بابىر
بۈگۈن ئوغلى بىلەن بىر دەردلەشكۈسى كەلدى. — دە، پەستىن
سەۋدەرنى چاقىردى:

— ئېيتىڭ، ھۇمايۇن قوبۇلخانغا چىقسۇن!

كۆپ ئۆتمەي قوبۇلخاننىڭ پەلەمپىيدە ۋەزىمىن قەدەم ئاۋازلىرى
ئاڭلاندى، ھۇمايۇن ئىشىكتىن كىرگەندە بابىر ئۇنىڭ چاقىنىغان
نەۋقىران كۆزلىرىگە، ئەمدى كالىپۇك ئۈستىنى قاپلىغان نازۇك بۇرۇ-
تىغا، كۈچكە تولۇپ تۇرغان ئىخچام، ساغلام گەۋدىسىگە ھەۋىسى
كېلىپ تىكىلدى. بابىرنى قىيناۋاتقان يېقىمسىز، تۇيغۇلار، ئۇنى
بىئارام قىلغان ئىسسىقلار ھۇمايۇن ئۈچۈن يوق ئىدى. "ئون سەك-
كىز يېشىمدا مەنمۇ شۇنداق يىگىت ئىدىم. — ھە، ئەمدى نېمەم
قالدى؟" دېگەن ئويىدىن بابىرنىڭ كۆڭلى قاتتىق ئېزىلدى.

ئاتا-بالا كۆرۈشۈپ، ئەھۋال سوراشقاندىن كېيىن ھۇمايۇن ئاتا-
سىنىڭ ئۇدۇلىغا تىزلاندى. — دە، كۈلۈمسىرەپ قوينىدىن چىرايلىق
سەدەپ قۇتا ئالدى.

— ھەزرىتىم، مۇشۇنى بىر ئېچىپ كۆرۈڭ.

بابىر قۇتنى قولغا ئېلىپ ئالدىرىماي ئاچتى. قارا دۇخاۋا رەخت
ئارىسىدىن ئالماسقا ئوخشاش ناھايىتى جولاىلىق بىر تاش يۇلتۇز-

دەك پارقراپ كۆرۈندى. لېكىن تاشنىڭ ياڭاق تەك چوڭلۇقىغا قاراپ، بابىر ئۇنىڭ ئالماسلىقىغا ئىشەنگۈسى كەلمەيتتى. ناھايىتى كۆپ خەزىنىلەرنى ۋە خىلمۇخىل گۆھەرلەرنى كۆرگەن بابىر مۇنچىلىك چوڭ ئالماسنى تېخى ئۇچراتمىغان، ئالماس دانىسىنىڭ مۇنچىلىك يوغان بولۇشىنى تەسەۋۈرمۇ قىلمىغانىدى.

— بۇ قانداق گۆھەر؟ — دەپ سورىدى بابىر ئوغلدىن.

— ئالماس ئىكەن.

بابىر نۇر چاقىنىتىپ جىلۋىلىنىۋاتقان تاشنى قولغا ئېلىپ سالا-ماقلاپ كۆردى.

— ۋەزنى يەتتە-سەككىز مىسقال كېلىدۇ. شۇنچىلىك چوڭ ئال-ماسمۇ بولامدىكىنە؟

— مەن بىر مۇقايىدىنى ① چاقىرىپ كۆرسەتتىم. مەشھۇر كوھىنۇر ② ئالماسى بۇ، دېدى، ئالەمدە بۇنىڭدىن چوڭ ئالماس يوق ئىمىش. باھاسى ساندۇق-ساندۇق ئالتۇنلاردىنمۇ ئۈستۈندىمىش.

— مەن بېنگالە پادىشاھى سۇلتان ئالاۋىدىدا چوڭ بىر ئال-ماس بار دەپ ئاڭلىغانىدىم. ئاشۇ بىر ئالماس چوڭ بىر مەملىكەتنىڭ بىر ئايلىق خىراجىتىنى كۆتۈرىدۇ، دەپ تەرىپ قىلىشقان.

---

① مۇقايىم — گۆھەر شۇناس زەرگەر.

② كوھىنۇر — "نۇر تېغى" دېمەكتۇر. شۇ زاماندا بۇ ئالماس ئىنسانلار تاپقان ئالماسلارنىڭ ئەڭ چوڭى بولغان. ئالمىلار كوھىنۇر ئالماس-نىڭ 1304-يىلدىن بۇيان بارلىقىنى ئېنىقلىغان. ھازىر بۇ ئالماس لوندوندا ساقلانماقتا.

— مۇقايىمىنىڭ ئېيتىشىچە، مانا بۇ ئالماسنىڭ قىممىتى پۈتۈن دۇنيانىڭ ئىككى يېرىم كۈنلۈك خىراجىتىگە باراۋەر ئىكەن.

— سەن بۇنى قەيەردىن ئالدىڭ؟

ھۇمايۇن ئوڭايسىزلىنىپ كۈلۈمسىردى. دە:

— گىۋەلىئار راجەسىنىڭ ئائىلىسىدە ھەدىيە قىلىشتى، —

دېدى.

— نېمە ئۈچۈن؟

ھۇمايۇن ۋەقەنى ھېكايە قىلىپ بەرگىنىدە بابىر گىۋەلىئار ۋىلايىتىدە يۈز يىلدىن بۇيان ھاكىملىق قىلىپ ناھايىتى چوڭ بايلىق ئاشۇرغان راجە بىكرە مەدىتتىسىيەنىڭ ھەشىمەتلىك قەسىرىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈردى. بىكرە مەدىتتىسىيە ئىبراھىم لادىغا بويسۇنماستىن، ئۇنىڭ بىلەن ئۇزاق ۋاقىت ئۇرۇش قىلغان، ئاخىر گىۋەلىئارنى ئىبراھىمغا بېرىپ، ئۆزى شەمساباد دېگەن جايغا كۆچۈپ كەت-كەن ۋە كۆپ ئۆتمەي ۋاپات بولغانىدى. پەنپەتتىكى غەلبىدىن كېيىن ھۇمايۇن باشلىق ئىلغارلار دېھلىدىن ئۆتۈپ بېرىپ كۆپ قەسىرلەرنى ئىشغال قىلدى. شۇ قەسىرلەردىن بىرىدە ئۆلۈپ كەت-كەن ئاشۇ راجەنىڭ بوي يەتكەن ئىككى قىز، بىر ئوغلى ۋە ئۇلارنىڭ ئانىلىرى ياشاپ تۇرغانىدى.

راجەنىڭ يىگىرمە ياشلاردىكى ئوغلى ھۇمايۇننى ياخشى قارشى

ئالدى:

— سىلەرنىڭ دۈشمىنىڭلار بولغان ئىبراھىم لادى بىزنىڭمۇ دۈش-

مىنىمىز ئىدى، ئۇنىڭ مەغلۇپ بولغىنىدىن بىز خۇشالمىز، —

دېدى، — ئەمدى رۇخسەت بەرسەڭلار، بىز شەمساباددىن ئانا

يۇرتىمىز گىۋەلىئارغا قايتىپ كېتەيلى.

ھۇمايۇنمۇ ياش راجە بىلەن سىلىق مۇئامىلە قىلدى - دە،
لېكىن گىۋەلىئارغا كۆچۈپ كېتىش ئۈچۈن ئۆزى رۇخسەت بېرەلە.
مەسلىكىنى، پادىشاھنى كۈتۈش كېرەكلىكىنى ئېيتتى. شۇ كېچىسى
ۋەپىس دېگەن بىر بەگ ئەللىكتەك يىگىتى بىلەن راجەنىڭ قەسىرىدە
قوندى. ھۇمايۇننىڭ ئۆزى قەسىرنىڭ ھۆيلىسىدىكى باغقا چىدىر تىك-
تۈرۈپ، كېچىسى چىدىردا ئۇخلاۋاتقاندا ئىچكىرىدىن كۆتۈرۈلگەن
توپلاڭنى ئاڭلاپ ئويغىنىپ كەتتى. قۇغدىغۇچىلىرىنى يېنىغا ئېلىپ،
قەسىر ئىچىگە يۈگۈرۈپ كىرسە، ۋەپىسبەگنىڭ يىگىتلىرىدىن بىرى
ئىچكى ئىشىك ئالدىدا قانغا مىلىنىپ ئۆلۈك يېتىپتۇ. قەندىلەردە
شاملار يېنىپ تۇرۇپتۇ. ئىككىنچى قەۋەتنىڭ پەلەمپىدە تۇرغان ئون
سەككىز ياشلىق گۈزەل قىز چۇۋۇلۇپ ياتقان يىپەك سەرىسىنى ①
تېرىگەن قوللىرى بىلەن ئېلىپ، يالىڭاچ يەلكىسىگە يېپىشقا ئورۇ-
ۋېتىپتۇ. راجەنىڭ ئوغلىنى بەش - ئالتىچە نەۋكەر ئوتتۇرىغا ئېلىپ،
قولدىكى قىلىچنى ئورۇپ چۈشۈرۈپتۇ.

مەلۇم بولۇشىچە، ۋەپىسبەگ راجەنىڭ شۇ قىزىنى ياقتۇرۇپ
قېلىپ، نەۋكەرلىرى ياردىمىدە ئۆز بۆلۈمىگە زورلۇق بىلەن
ئېلىپ كىرمەكچى بولغان. قىزنىڭ ئاكىسى قىلىچ يالىڭاچلاپ
قوغداشقا چىققان. قىزنى كۆتۈرۈپ كەتمەكچى بولغان نەۋكەرنى
قىلىچ بىلەن ئورۇپ يىقىتقان. ئەمدى بۇنىڭ قىساسىغا نەۋكەرلەر
ياش راجەنىڭ ئۆزىنى ئۆلتۈرمەكچى ئىكەن.

ھۇمايۇن گەپ نېمىدە ئىكەنلىكىنى سوراشتۇرۇپ بولغاندىن كېيىن،
نەۋكەرلەرگە:

① سەرى - ھىند ئاياللىرى ئورنىنىڭ ئالدىدىن ئۈست كىيىم.

— راجەنى بوشۇتۇڭلار! — دەپ بۇيرۇدى، — ئۆز سىڭلىسىنى مۇنچىلىك مەردانە ھىمايە قىلغان يىگىت ھۈرمەتكە سازاۋەر. پادى-شاھ ھەزرەتلىرى بۇنداق كىشىلەر بىلەن ياخشى مۇئامىلىدە بولۇشنى بۇيرۇغانىدى. پەرمانى ئالىينى ئۇنتۇغان شۆھرەتپەرەس ۋەيسبەگ قاماققا ئېلىنسۇن! قىزنى ئېلىپ ماڭماقچى بولغان نەۋكەرلەرگە ئون دەرىدىن ئۇرۇلسۇن!

خاس نەۋكەرلەر بۇ بۇيرۇقنى بېجىرگۈچە ھۇمايۇن ئۇلارنىڭ ئۈستىدىن كەتمەي تۇردى. بۇ ئارىلىقتا پەلەمپەيدىن ياش راجەنىڭ ئانىسى قولىدا كىچىككىنە سەدەپ قۇتا بىلەن چۈشۈپ كەلدى. ئۇ ئالى تەبىقىنىڭ ئوقۇمۇشلۇق ئاياللىرىدىن ئىدى. كۆپ تىللارنى بىلەتتى، ھۇمايۇنغا پارسچىلاپ سۆزلىدى:

— شاھزادە، مېنىڭ بىساتمىدىكى ئەڭ چوڭ بايلىقىم مانا مۇشۇ قۇتنىڭ ئىچىدە. ماڭا پەرزەنتلىرىم دۇنيانىڭ ھەممە بايلىقلىرىدىن ئەزىزەرەك. سىز ئوغلۇمنىڭ جېنىنى قايتۇرۇپ بەرگەندەك بولىدىڭىز. مانا بۇ قۇتىدىكى چوڭ ئالماسنى سىزگە ھەدىيە قىلىمەن!

— ...ۋەقەنىڭ تەپسىلىي ئەھۋالى مۇشۇ، — دېدى ھۇمايۇن ۋە ئاتىسىغا "بىر نەۋكەرنىڭ ئۆلگىنى ۋە ۋەيسبەگنىڭ جازالانغىنى ئۈچۈن گەپ ئاڭلايمەنمىكىن؟" دېگەندەك تەلمۈرۈپ قارىدى. بابىر ئېغىر تىنىۋالدى. — دە:

— جۈملىدىن، بۇ گۈزەل ئالماسمۇ زوراۋانلىق ۋە خۇنرىزلىق بالاسىنى كۆرۈپ كېلىپتۇ. — دە؟ — دېدى.

— ھەزرىتىم، مەندىن خاتالىق ئۆتكەن بولسا، ئەپۇ قىلىڭ. مەن ئويلىدىمكى، ئۆز ئار-نومۇسىنى شۇنداق بىباھا ئالماستىنمۇ ئارتۇق قەدىرلەيدىغان ئادەملەر باشقا دىندا بولسىمۇ...

— راست، بۇ مەملىكەتتە شۇنداق ئار- نومۇسلۇق ئادەملەر بار-
لىقىنى ئويلىسام، مېنىڭمۇ كۆڭلۈم كۆتۈرۈلىدۇ، ئوغلۇم! ئەمما بىزنىڭ
نەزىرى پەس بەگ ۋە نەۋكەرلىرىمىز زوراۋانلىق ۋە بۇلاڭچىلىق
بىلەن ھىند ئېلىنى بىزدىن چۆچۈتمەكتە. بىزنىڭ مەقسىتىمىز پەقەت
مەملىكەت ئېلىش ئەمەس ئىدىغۇ، بىز ھىندىستاندا چوڭ دۆلەت
قۇرۇش ئارزۇسىنى كۆڭلىمىزگە پۈكۈپ كەلگەن ئىدۇق. يېگانە
قۇدرەتلىك دۆلەت بەرپا قىلىنىشىدىن ھىند خەلقىمۇ مەنپەئەتدار
ئەمەسمۇ؟ بارلىق ئۆلكىلەر بىرلەشسە، ئەلنى ماغدۇرىدىن كەتكۈزگەن
ئىچكى ئۇرۇشلار توختىماسمۇ؟ ئۇلۇس تىنچىپ، ئىلىم- سەنئەتنىڭ
روناق تېپىشى ئاسانلاشامدۇ؟ بۇنى سەزگەن ھىندىستانلىقلاردىن
دىلاۋەرخان، ھىندۇبەگ ئوخشاشلار بىز بىلەن ھەمكارلىق قىلماقتا.
بىز ئەمدى پۈتۈن ھىند خەلقىنىڭ كۆڭلىنى ئېلىشقا ئىنتىلىشىمىز
لازم، ئوغلۇم!

— ھىند خەلقىنىڭ كۆڭلىنى ئېلىش؟! — تەئەججۇپ بىلەن
سورىدى ھۇمايۇن، — قانلىق جەڭلەرنىڭ ۋە ھىممىسىدىن قورقۇپ،
شەھەر ۋە قىشلاقلارنى تاشلاپ قېچىۋاتقان مىڭلىغان ئادەملەرنىڭ
كۆڭلىنى بىز قانداق ئالىمىز؟

بابىر پەنجايدا يول ئازغاشتۇرۇپ، ئىشغالىيەتچىلەرنى خاراب
قىلماقچى بولغان پىلچىنى ۋە بايا "كەت، باسقۇنچى!" دەپ ۋارقى-
راپ ئۆزىنى ئوتقا تاشلىغان كېلىنچەكنى ئەسلىدى:

— ھە، بۇ ناھايىتى مۈشكۈل تېپىشماق! — بابىر مىز ئۈستىدە
تۇرغان سەدەپ قۇتنى قولغا ئالدى، — ئۈمىدۋارمەن، مۇرەككەپ بۇ
تېپىشماقنى يېشىشكە مۇيەسسەر بولۇپ قالارمىز. مانا سەنمۇ بىرقانچە
ھىندىستانلىقلارنىڭ كۆڭلىنى ئېلىپسەنغۇ؟ دېھلىگە كەلگەن كۈنۈڭ

ئىبادەتخانىدا بۇ ئەلنىڭ مۇقەددەس تۇيغۇلىرىنى ھىمايە قىلىپسەن.
بۇنىڭ ھەممىسىگە لايىق مۇكاپات مانا مۇشۇ ئالماستۇر! ئال، ساڭا
قۇتسۇن!

— ھەزرىتىم، — دەپ ھۇمايۇن قۇتسۇنى ئالماي قولىنى
كۆكسىگە قويدى، — بۇ ئالماسنى مەن سىزگە ئاتاپ ئەكەلدىم.
بابىر سەدەپ قۇتسۇنى يەنە مىز ئۈستىگە قويدى. — دە، ئاۋازىنى
سەل پەسەيتىپ:

— سېنىڭ بۇ ساخاۋىتىڭ ئۈچۈن خۇداغا شۈكۈرلەر قىل.
مەن، — دېدى، — پەنپەت چېكىدە سەن ماڭا ئەڭ بىرىنچى بولۇپ
غەلبە ئەكەلدىڭ، قوشۇننىڭ روھىنى كۆتۈرۈشكە سەۋەبچى بولدۇڭ.
مەن تېخى بۇ خىزمەتلىرىڭنى كۆڭلۈمدىكىدەك تەقدىرلىگىنىم
يوق.

— لېكىن سىزنىڭ ئاۋۋالقى ئىنئاملىرىڭىز مېنىڭ پۈتۈن ئۆم-
رۈمگە يەتكۈدەكتۇر، — دەپ ھۇمايۇن ئاتىسىغا «مۇبەييىن» نى
ئەسلەتكۈسى كەلدى، — مەنمۇ سىزگە ئەرزىگۈدەك بىر سوۋغا
كەلتۈرۈش ئارزۇسىدا ئىدىم...

— ئۇنداق بولسا، مەيلى، مەن بۇ سوۋغاڭنى بىر نۆۋەت قوبۇل
قىلاي. ئەمدى مۇشۇ ئالماس مېنىڭكىمۇ؟
— سىزنىڭكى!

— لېكىن تەقدىر ماڭا دۇنيادىكى بارلىق ئالماسلاردىن قىممەت-
لىكرەك بىر مۇكاپات بېرىپتۇ. بۇ مۇكاپات، مېنىڭ سەندەك ئوغ-
لۇمنىڭ بولغانلىقى. تاجدار، تەختدار ئاتا-ئوغۇللار ئارىسىدا قانداق
يامان بېخىلىقلا، قانداق رەزىل قانخورلۇقلار بولغانلىقى ساڭا سىز
ئەمەس. مەن خالايمەنكى، بۇ بالالار سەن بىلەن ماڭا ھېچقاچان

يېقىن كەلمسۇن. خۇدادىن تىلىكىم شۇكى، مەندىن ساڭا، سەندىن ئەۋلادلىرىڭغا سەخىيلىك ۋە مەردلىك، پەيداكارلىق ۋە ئالىيچانابلىق مەراس بولۇپ قالسۇن. بۇ پەزىلەتلەر بىزنى چوڭ تاغ تىزمىلىرىدەك دائىم بىر-بىرىمىزگە باغلاپ تۇرسۇن. مانا شۇنىڭدىلا بىز ھىندىستانغا كېلىپ كۆزلىگەن ئۇلۇغ مەقسەتلىرىمىزگە يېتىشەلەيمىز.

— سىز ئېيتقان ئۇلۇغ مەقسەتلىرى ئۈچۈن ئوغلىڭىز جېنىنى بېرىشىكىمۇ تەييار!

— بۇنىڭغا مېنىڭ ئىشەنچىم كامىل. شۇنىڭ ئۈچۈن كەم كۆرۈ-لىدىغان ئالمانى مەن پەقەت ساڭا مۇناسىپ كۆرىمەن، ئال! ھۇمايۇن ئەمدى ئورنىدىن سەكرەپ تۇردى. دە، سەدەپ قۇتىنى تەزىم بىلەن ئاتىسىنىڭ قولىدىن ئېلىپ، كۆزىگە سۈردى.

بابىرنىڭ بايقى بىئاراملىقى ۋە چۈشكۈن كەيپىياتى ئەمدى تارقاپ كەتكەن، كۆڭلىدە يەنە ياخشى ئىستىقبالغا ئىشەنچ تۇيغۇسى دولقۇنلىناتتى. ئۇ ھۇمايۇنغا:

— ئولتۇر، — دېدى. — دە، چاۋاك چېلىپ سەۋدە رېپىشىنى چاقىردى، — ھىندۇبەگىنى چاقىرىڭ. خوجاخەلىفە بىلەن بىللە كىرسۇن.

چاقىرىلغانلار كەلگۈچە بابىر ھۇمايۇنغا ئەگرەدىكى ئەھۋال توغرىسىدا سۆزلەپ بەردى:

— قورغاننى ئىبراھىمنىڭ ئانىسى، ئوغلى، مەلىكىداد كارانىي ئاتلىق ۋەزىرى مىڭدىن ئارتۇق خاس ئەسكەرلىرى بىلەن ئېتە-ۋاپىتۇ، "ئاخىرقى ئادىمىمىز قالغۇچە چەك قىلىمىز" دەپ ۋەدە قىلىپتۇ. بۇ ۋەدىنى بىزنىڭ قوشۇن بىر ھۇجۇم بىلەن كۆككە سورۇشى مۇمكىن. ئەمما يەنە قان تۆكۈلۈش بولىدۇ، شەھەر بۇزۇ-

لۇپ، بىزگە كېرەكلىك قانچىلىغان ئادەملەر زايە بولۇپ كېتىدۇ.
خوجاخەلىفە ۋە ھىندۇبەگ قوبۇلخانغا تەزىم قىلىپ كىرىشتى.
بابىر ئۇلارنى ئۇدۇلغا ئولتۇرغۇزغاندىن كېيىن:

— سىلەر، ئەگرەگە بىزدىن ئەلچى بولۇپ بېرىشىڭلار كېرەك، —
دېدى، — مەقسەت قورغاننى جەڭسىز ئېلىش. مال ۋە جانلىرى
ئامان قالسۇن. ئىبراھىمنىڭ ئانىسى جەمىنە بويىدىن پەرگەنە^①
سورغانىمىش. مەيلى، بېرەيلى. ئىبراھىمنىڭ ئوغلى ئەرەبچە —
پارسچە ئۆگەنگەن ئىلىملىك ئۆسمۈر ئىمىش، ئۇنى سارايدىكى
ئابرويلۇق مۇلازىملىرىم قاتارىغا قوشاي، مەلىكداد كارانىنى تەدبىر —
لىك ۋەزىر دەپ ئاڭلىدىم. ئۇنى ھىندىستان مەسلىلىرى بويىچە
ئۆزەمگە مەسلىھەتچى قىلىپ خىزمەتكە ئالاي. بېرىپ ياخشىراق
سۆزلىشىڭ. يەنە قانداق مۇۋاپىق تەلەپلىرى بولسا قوبۇل قىلايلى.
ئىشقىلىپ، قىرغىنچىلىق بولمىسۇن، تۇل خوتۇن — بىچارىلەر كۆپەي —
مىسۇن، دەپ مۇشۇ يولنى تۇتۇۋاتىمىز... يەنى، سىلەرنىڭ ۋەزىر —
پەڭلار قەلئە ئېلىش ئەمەس، بەلكى قەلئەدىكىلەرنىڭ كۆڭلىنى
ئېلىش!

ئېغىر جەڭلەرنىڭ ئالدىنقى سېپىدە قان كېچىپ يۈرگەن
ھۇمايۇن بىلەن ھىندۇبەگ بابىرنىڭ بۇ تەدبىرىدىن يەڭگىللىشىپ،
بىر — بىرلىرىگە مەمنۇن بولۇپ قارىشىۋالدى.

① پەرگەنە — كىچىكرەك ۋىلايەت.

ئەگر. تەقدىر تەقەززاسى

1

ئىبراھىم لادىنىڭ ئانىسى مەلىكە بەيدە پەنىپەت جېڭىدە ئۆل-
تۈرۈلگەن ئوغلى ئۈچۈن ھازا تۇتۇپ، باشتىن ئاياغ ئاق كىيىنىپ
يۈرەتتى. ئوتتۇرىغا قويۇلغان ئادەملەر ئۇنىڭغا خالغان پەرگەنە-
سنى بېرىپ، ئەگرەنى جەڭسىز تاپشۇرۇشقا كۆندۈرۈشتى. مەلىكە
قورغان دەرۋازىلىرىنىڭ ئاچقۇچىنى جەمەنە بويىدا بابىغا تاپشۇ-
رۇۋاتقاندا كۆزلىرىدىن تاراملاپ ياش قۇيۇلۇپ كەتتى.

بابىر بۇ سالاپەتلىك موماينىڭ كەڭ پېشانىسى ۋە بىر-بىرىگە
قوشۇلغان قاشلىرىنى قەيەردىدۇ كۆرگەندەك بولدى. كېيىن
بىردىنلا پەنىپەت ئېسىگە چۈشتى. جەڭ تۈگىگەندىن كېيىن بىر بەگ
مىڭلىغان ئۆلۈكلەر ئارىسىدىن ئىبراھىم لادىنىڭ جەستىنى ئىز-
دەپ تاپقان ۋە بېشىنى كېسىۋېلىپ، ئۇزۇن نەيزىگە سانجىپ، بابىرغا
ئەكىلىپ كۆرسەتكەنىدى. ئەمدى قىرىق ياشلارغا بارغان ئىبرا-
ھىم لادىنىڭ كەڭ پېشانىسى ۋە قوشۇلما قاشلىرىمۇ خۇددى ئانىسى-
نىڭكىگە ئوخشايتتى.

بابىرغا بىردەم گويا ئىبراھىم لادى توساتتىن تىرىلىپ، ئانىسى-
نىڭ قىياپىتىگە كىرىپ كەلگەندەك تۇيۇلدى. بابىر بىئارام بولۇپ:
— مەلىكە، يىغلىماڭ، — دېدى، — بىزدىن يەنە قانداق تىلىكە-

ئىز بولسا ئېيتىڭ؟

مەلىكە بەيدە كۆز يېشىنى ئالقىنى بىلەن تېز سۈرتتى:

— ماڭا باشقا ئازار بەرمىسەڭلار بولدى.

بايىر مۇلازىملىرى تەرەپكە يۈزلەندى:

— بۇندىن كېيىن مەلىكىگە ھېچكىم ئازار بەرمىسۇن، ھەممە ئۇنى مۆتىۋەر ئانىمىزدەك ھۆرمەت قىلسۇن!
مۇلازىمىلار بۇ تاپشۇرۇقنى تەزىم بىلەن قوبۇل قىلدى. مەلىكىمۇ بېشىنى ئېگىپ، مىننەتدارلىق بىلدۈرگەن بولدى. ئەمما ئۇنىڭ يىغىدىن نەملەشكەن كۆزلىرى پولات تىغىنىڭ سوغۇق جۇلاسىنى ئەسلىتىپ نەپرەت بىلەن پارقىراپ كېتىۋاتقىنىنى ھېچكىم كۆرمىدى.

مەلىكە بەيدە ئوغلىنىڭ كۈشەندىسىنى كەچۈرىدىغان ئانىلاردىن ئەمەس. پەنىپەتتىن مۇدەھىش خەۋەر كەلگەندە مەلىكە ئۈچۈن ئا- مان گۈمۈرۈلۈپ يەرگە غۇلغاندەك بولغانىدى. ئۇ ئوغلىنى ئاخىرقى قېتىم كۆرۈشىنى خالايتتى، ئۇنىڭ جەستىنى ئۆز قولى بىلەن تۇپ- راققا قويۇپ، قەبرىسىنى قۇچاقلاپ يىغلىسا، كۆڭلى ئازراق ئارام تاپىدىغانغا ئوخشايتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن مەلىكە ئەڭ ئىشەنگەن ئادەم- لىرىنى پەنىپەتكە ئەۋەتىپ، ئىبراھىمنىڭ جەستىنى تېپىپ كېلىشىنى بۇيرۇغانىدى.

لېكىن ئەگرە بىلەن پەنىپەتنىڭ ئارىلىقى ئۈچ- تۆت كۈنلۈك يول. ئۆلۈم خەۋىرى ئەگرەگە يېتىپ كەلگۈچە، ئاندىن ئەگرەدىن مەلىكە ئەۋەتكەن ئادەملەر پەنىپەتكە بارغۇچە ئارىلىقتا بىر ھەپتىچە ۋاقىت ئۆتكەن، ئۇنىڭغىچىلىك ئۆلۈكلەرنىڭ بىر قىسمى كۆيدۈرۈل- گەن، بىر قىسمىنى ئاچكۆز قۇزغۇنلار سۆڭەكلىرىگىچە تازىلاپ يەپ كەتكەنىدى... مەلىكە بەيدە ئەۋەتكەن ئادەملەر سۇلتان ئىبراھىمنىڭ جەستىنى تاپالمىدى، پەقەت جەڭ كۈنى ئۇنىڭ كاللىسىنى نەيزىگە سانجىپ بايىرغا ئەكىلىپ كۆرسەتكەنلىكى ھەققىدە خەۋەر تېپىپ

كېلىشتى... ئوغلىنىڭ جەستى قانداق خار بولغىنىنى ئاڭلىغان ئاندە-
نىڭ دەرد-ئەلەملىرى دەسلەپكىدىن ئون ھەسسە ئاشتى. ئۇ ھەتتا
جايناماز ئۈستىدە ناماز ئوقۇپ ئولتۇرغىنىدىمۇ "ئىبراھىمجان،
ئەمدى بۇ ئالەمدە سېنىڭ قەبرەڭمۇ يوق، خۇدا مېنى جەستىڭدىنمۇ
مەرۇم قىلدى! — دەپ نالە قىلاتتى، — ئىلاھىم، ساڭا ئۆلۈم كەل-
تۈرگەن بابىرنىڭ ئۆزى ئۆلسۇن، بۇنىڭدىن مەڭ ھەسسە ئارتۇق
خار بولۇپ ئۆلسۇن!" دەپ قارغايتتى.

مەلىكىنىڭ كېنىزەكلىرى ۋە خىزمەتكارلىرى كوچا-كوپىلاردىن
ئۇنىڭغا ئارام بېرىدىغان گەپلەرنى تېپىپ كېلىشەتتى. بابىرنىڭ ئەس-
كەرلىرى يەم-خەشەكتىن قىيىنلىپ، دېھقانلارنىڭ زىرائەتلىرىنى
ئاتلىرىغا يېگۈزگەن ئىكەن، دېھقانلار غوۋغا كۆتۈرۈپ، نەۋكەرلەر-
دىن بىرقانچىسىنى پالتا ۋە ئارىلار بىلەن ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپتۇ. ئىش-
خالىيەتچىلەرنى ھىندىستاننىڭ ئىسسىقىمۇ ناھايىتى قىيىنچە قويغا-
نىمىش. سالقىن تاغ ھاۋالىرىغا ئۆگەنگەن ئات ۋە ئادەملەر بۇ يەر-
نىڭ رەھىمسىز ئىسسىقىغا بەرداشلىق بېرەلمەي ئۆلۈۋات-قانمىش.
ۋابا ۋە قارابەزگە كىمۇ ئۇلارنىڭ سەپلىرىنى شالاڭلاشتۇرۇپ قويۇۋاتقا-
نىمىش...

مەلىكە ئىغۋالارنىڭ قانچىلىك راستلىقىنى بابىرنىڭ سارىيىدا
خىزمەتتە يۈرگەن نەۋرىسى باھادىردىن سوراشتۇرۇپ بىلمەكچى
بولدى. باھادىر ھەپتە-ئون كۈندە كېلىۋەرمىگەچكە، مەلىكە "ئۇنى
سارايدىن چىقارمىسا كېرەك"، دەپ ئويلىدى. دە، كېنىزىكىنى پادى-
شاھ مەھكىمىسىگە ئەۋەتتى. "مېنىڭ مەسجەزىم يوق، نەۋرەمگە
رۇخسەت بەرسۇن، مېنى كېلىپ كۆرۈپ كەتسۇن" دېگەن مەنىدە
خەت ئەۋەتتى.

ئون يەتتە ياشلىق باھادىر پارسچىنى ۋە سانسىكرىتچىنى ياخشى بىلەتتى، بابىر ئۈچۈن زۆرۈر بولغان بەزى ھۈججەتلەرنى تەرجىمە قىلاتتى. سارايدا باشقا تەرجىمانلارمۇ بار ئىدى، باھادىرغا كۆپ ئىش بۇيرۇشمايتتى، لېكىن ئۇنى ئۆز مەيلىچە ئەركىنىمۇ قويۇشمايتتى. بابىر ئۇنى قاتتىق قورۇغداپ يۈرۈشنى بۇيرۇغانىدى. بۇ قوغدىغۇ-چىلار باھادىرنى تاشقى خەتەرلەردىن قوغداپ يۈرگەندەك كۆرۈنىمۇ، ئەسلىدە ئۇلار شاھزادىنى "ئىبراھىمنىڭ تەرەپدارلىرى تەرىپىدىن ئۇيۇشتۇرۇلۇشى مۇمكىن بولغان بىرەر پىتىنىگە قاتناشمىسۇن" دەپ ئاستىرتىن كۆزىتەتتى. شۇ سەۋەبتىن باھادىرنى سارايدىن كۆپ چىقارمايتتى.

بىراق ئىشىك ئاغا مۇھەممەد دولداي مەلىكە بەيدەنىڭ "كېسەل-مەن، نەۋرەم كېلىپ كەتسۇن" دېگەن مەزمۇندىكى خېتىنى ئېلىش بىلەن، بابىرنىڭ "مەلىكىنى مۆتىۋەر ئانىمىزدەك ھۆرمەت قىلىڭلار" دېگەن بۇيرۇقىنى ئەسلىدى-دە، باھادىرغا رۇخسەت بەردى. پەقەت ئۇنىڭ يېنىغا بۇرۇنقىدىن ئىككى باراۋەر كۆپىرەك نەۋكەر قوشتى-دە، شۇ كۈنلا قايتىپ كېلىشنى تاپشۇردى.

نەۋرىسى كەلگەندە مەلىكە بەيدە دەريا بويىدىكى مەرمەر ساراينىڭ قاراڭغۇراق ئەچكى ھۇجرىسىدا كېسەللەردەك تورۇسقا تىكىلىپ ياتقانىدى. يولدا ئىسسىقتىن تەرلەپ-پىشىپ كىرگەن نەۋرىسىگە يېنىدىن ئورۇن كۆرسەتتى-دە، زورغا ئورنىدىن تۇرۇپ ئولتۇردى. نەۋرىسىنىڭ كۆپچىگەن يۈزلىرىگە قاراپ ھال-ئەھۋال سۈرىدى. ياز بۇ يىل ھەر يىلقىدىن ئىسسىق كەلگەنلىكىنى ئېيتتى.

— ئىشغالىيەتچىلەر ئىسسىققا بەرداشلىق بېرەلمەي ئۆلۈۋاتقنى راستمۇ؟ — دەپ سورىدى.

— بىردە — يېرىم ئۆلۈۋاتقانلىرى بار، — دېدى باھادىر.
— “ھىندىستاندا تۇرمايمىز، سالقىن جايلارغا قايتىپ كېتىمىز”
دەۋاتقىنىچۇ؟

— پادىشاھى كەتكىلى قويامدۇ؟ كۆپچىلىك ئۇنىڭ گېپىدىن
چىقمايدىكەن، ئۆزىمۇ ناھايىتى گەپكە ئۇستا ناتىق ئادەم ئىكەن.
“كېتىمىز” دەپ يۈرگەنلەرنى ساراينغا توپلاپ، شۇنداق بىر سۆز-
لەشتىكى، ھەممىسى جىم بولۇپ قالدى.

— سەن ئاتاڭنىڭ قاتىلىنى... ماختاۋاتامسەن؟

باھادىر ئىشىككە ئەنسىرەپ كۆز تاشلاپ قويدى. ئۇ ئۆزى
بىلەن بىللە كەلگەن ھەمراھلىرىدىن ئەنسىرەۋاتاتتى. بۇنى سەزگەن
مەلىكە ئاۋازىنى پەسەيتىپ سورىدى:

— كەينىڭگە ئادەم قويۇشتىمۇ؟

— ھە، ھېچكىم بىلەن يەككە — يېگانە سۆزلىشەلمەيمەن. ھەمىشە
ئەتراپىمدا مۇھاپىزەتچىلەر... يامانلىسام دەرھال يەتكۈزىدىغانلار
كۆپ.

— قورقما، بۇ ھۇجرىدا پەقەت بىز ئىككىمىزلا... بۇرۇن بىزگە
خىزمەت قىلغان ئادەملەردىن سارايدا بىرەرسى بارمۇ؟

— ئاتامنىڭ ۋەزىرى مەلىكداد كارانىي بار... كېيىن... بىزنىڭ
كۈتۈپخانىدا ئىشلىگەن تۆت ئالىمۇ خىزمەتكە ئېلىندى. بىلىشىمچە،
بابىر ھىندىستانلىقلارنى ئۆزىگە ئەل قىلماقچى، ئۇلارنىڭ ئىشەنچىنى
قوزغىماقچى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئاتامنىڭ بارلىق ئاشپەزلىرىنى ساراينغا
توپلاپ، تۆتىنى ئۆزى ئۈچۈن تاللاپ ئاپتۇ.

— ئاشۇ بىزنىڭ ئاشپەزلەر پۇشۇرغان تاماقلارنى بابىرمۇ
يەمدىكەن؟

— ھە، كۆرگەنلەردىن ئاڭلىدىم. بابىر ھىندىستانچە تاماقلارنى يېيىش بىلەنمۇ ئۆزىنى بىزنىڭ ئەلگە يېقىن كۆرسەتمەكچى بولسا كېرەك.

مەلىكە بۇرۇن ئۆزىنىڭ ئىتائىتىدە بولغان ئاشۇ تۆت ئاشپەزدىن بىرىنى قولغا كەلتۈرۈش مۇمكىنلىكىنى ئويلىدى. دە، كۈتۈلمەي گەن بىر قۇۋۋەت بىلەن ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى. ئۇنىڭ قەلبىنى كۆيدۈرۈپ تۇرغان قايغۇ-ئەلەملەر ئەمدى بىردىنبىلا يېڭى يول تاپقاندەك بولدى. زور ئىنتىقام تۇيغۇسى ئۇنىڭ خىياللىرىنى بىر نۇقتىغا توپلاپ، ۋۇجۇدىغا كۈچ-قۇۋۋەت بەرگەندەك بولدى. "ئەگەر بابىر ئۆلتۈرۈلسە، ئۇنىڭ ئادەملىرى بۇ يەردە تۇرمايدۇ، كېتىدۇ، مەملىكەت يەنە ئۆزىمىزگە قالىدۇ!" دېگەن ئويىمۇ ئۇنىڭ ئاشپەزلەرنى قولغا كەلتۈرۈش ھەققىدىكى قارارىنى مۇستەھكەملىدى. مەلىكە ئاغزىنى نەۋرىسىنىڭ قولىغا يېقىنلاشتۇرۇپ سورىدى:

— ئاشۇ ئاشپەزلەرنى سەن كۆردۈڭمۇ؟

— كۆردۈم.

— ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئەھمەد چاشنەگىر يوقمۇ؟

باھادىر مومىسىنىڭ ئوزايى ئۆزگەرگىنىدىن قانداقتۇر چۆچۈپ: — ياق، — دېدى، — ئەھمەد چاشنەگىر ئەگرەدىن ئەتاۋەگە كەتكەن.

مەلىكە باھادىرنىڭ يەنە ئىشىككە ئەنسىرەپ كۆز تاشلاپ قويغۇ-نىنى كۆردى. دە، كىنايىلىك ھىجايىدى: "بۇ نەۋرەم بوشراق، پايلاقچىلىرىمۇ كۆپ ئىكەن. پاش بولۇپ قالسا ياش ئۆلىدۇ، مەنمۇ نىيىتىمگە يېتەلمەيمەن" دېدى ئۆزىچە ۋە كۆڭلىدىكى قالتىس نىيىتىنى ئۇنىڭغا سەزدۈرمەي گېپىنى باشقا تەرەپكە بۇرىدى.

— بىزگە شۇنچىلىك سادىق كۆرۈنگەن ئادەملەر ھازىر دۈشمەن-
لىرىمىزگە خىزمەت قىلىۋېتىپتۇ— ھە! ئەي، بىۋاپا دۇنيا! مەلىكىدە
كارانىمۇ، ئاشپەزلەرمۇ ھەممىسى سېتىلغان! لېكىن سەن... دۈشمەن-
لەر بىلەن تىل ئۈچىدا مۇرەسسە قىلغىن، لېكىن دىلىڭنى ئاتاڭغا
سادىق تۇت!

— تېخىچە شۇنداق، موما! — پىچىرلاپ دېدى باھادىر.

* * *

نەۋرىسى كەتكەندىن كېيىن مەلىكە بەيدە كېسەللىك ئورنىنى
يىغىشتۇردى، دەسلەپكى ئاھ ئۇرۇش ۋە قايغۇرۇشلارنىمۇ توختاتتى.
ئۇنىڭ پىكرى— خىيالى ئەڭ ساداقەتلىك ۋە تەدبىرلىك ئادەملىرىنى
ئىشتا سېلىپ، بابىرنى زەھەرلەپ ئۆلتۈرۈشكە قارىتىلدى. مەلىكىنىڭ
ئەتراپىدا ئىشغالىيەتچىلەردىن قىساس ئېلىشقا تەشنا ئادەملەر كۆپ
ئىدى. بابىرنىڭ ئەسكەرلىرى بىلەن بولغان توقۇنۇشلاردا بىرىنىڭ
ئاكسى، بىرىنىڭ ئىنىسى ئۆلگەن، بىرى بۇرۇنقى ماكانى ۋە ئور-
نىدىن ئايرىلىپ خانىۋەيران بولغان... مەلىكە ئەنە شۇنداق قىساس-
كارلارنىڭ ئەڭ ئىشەنچلىكلىرىنى ئىزدەشكە باشلىدى. بابىر ئىشقا
ئالغان تۆت ئاشپەزدىن بىرىنىڭ يالغۇز ئىنىسى پەنىپەت جېڭىدە
ھالاك بولغانىدى. مەلىكە ئاستىرتىن سۈرۈشتۈرۈپ بۇنى بىلگەندە
خۇشاللىنىپ كەتتى. بىراق ئۆزى بۇ ئاشپەز بىلەن بىۋاستە ئالاقە
قىلىشنى لايىق كۆرمىدى. چۈنكى مەلىكىنى ھەممىسى تونۇيدۇ.
بابىرنىڭ ئادەملىرى سېزىپ قىلىشى مۇمكىن.

بۇرۇن سۇلتان ئىبراھىمنىڭ سارىيىدا بۇ ئاشپەزلەر بىلەن
بىللە ئىشلىگەن ۋە ئۇلارغا قەدىردان بولۇپ قالغان ئەڭ ئىشەنچلىك
ئادەم — ئەتاۋەگە كېتىپ قالغان ئەھمەد چاشنەگىر ئىدى. مەلىكە

ئەگرەدىن خېلى يىراق بولغان ئەتاۋەگە مەخسۇس ئادەم ئەۋەتىپ،
ئەھمەد چاشنەگىرنى ئۆز ھۇزۇرىغا تەكلىپ قىلدى.
ئەھمەد چاشنەگىر ئەگرەدىكى ھويلىسى ۋە مال-مۈلكىدىن
ئايرىلىپ ئىشغالىيەتچىلەرگە قارشى غەزەپكە تولۇپ يۈرەتتى.
مەلىكە بەيدە ئۇنى ئۆز بەرگەنەسىگە ئىشقا ئالدى، ئۆي-جاي ۋە
مائاش بەردى، كېيىن ئاستا-ئاستا كۆڭلىدىكى نىيىتىنى ئېيتتى.
ئەھمەد چاشنەگىر ئاۋۋال "ھۆددە ئالالمايمەن" دەپ قورقتى.
لېكىن مەلىكە ئۇنىڭغا مەدەت بەردى، "ئىنىسى پەنىپەتتە ئولتۇرۇل-
گەن ئاشپەز بىلەن گەپلىشىپ بەرسەڭ بولدى، قالغان ئىشنى ئۆزىمىز
قىلىمىز"، دېدى. ئەھمەد چاشنەگىر ساراينغا قانداق كىرىشى
بىلمەيتتى. بۇنىڭ يولىنىمۇ مەلىكە ئۆزى تاپتى. مەلىكە بەيدە نەۋ-
رىسىدىن خەۋەر ئېلىش ئۈچۈن ساراينغا بېرىشى مۇمكىن ئىدى.
مەلىكە نەپىس شايى ۋە زەرلىك يىپەك رەختلەردىن سوۋغىلار تەي-
يارلاتتى، كېيىن بۇ سوۋغىلارنى ئەھمەد چاشنەگىرگە كۆتۈرتۈپ،
ساراينغا باردى... مەلىكە پادىشاھ قوبۇلىغا كىرىپ چىققۇچە ئەھمەد
چاشنەگىر كونا قەدىردانى بولغان ئاشۇ ئاشپەزنى تاپقان ۋە ئۇنىڭ
بىلەن ئەتىسى كۈنى ساراينىڭ سىرتىدا ئۇچرىشىغا كېلىشكەندى.
ئارىدىن بىر ھەپتىچە ئۆتۈپ، ئەھمەد چاشنەگىر ئاشپەز بىلەن تىل
بىرىكتۈرگەنلىكىنى مەلىكىگە كېلىپ ئېيتتى.

— ئۇمۇ كەلداخۇنلارنى يوق قىلىشنىڭ يولىنى تاپالماي يۈرگەن
ئىكەن. پادىشاھى ئۆلسە ھەممىسى يوق بولىدۇ دەپ ئىشەندۈردۈم!
— ئەگەر ھەممە ئىش ئويلىغىنىمىزدەك بولسا، ئاتىسىنىڭ
تەختىنى باھادىر جان ئالىدۇ. شۇ چاغدا سىزگە چوڭ بىر پەرگەنە
بېرىمىز. ئاشپەزمۇ چوڭ مۇكاپات ئالىدۇ.

— ئىلاھىم شۇ نىيىتىمىزگە يېتەيلى! ۋەتىنىمىز رەھىمىمىز ئىشغالى-
يەتچىلەردىن قۇتۇلسۇن!

— ئامىن!

ئەھمەد چاشنەگىرنىڭ ساراي ئاشپىزى بىلەن كېلىشىشىگە بىنائەن،
بابىرنىڭ تامىقىغا سېلىنىشى لازىم بولغان زەھەرنى مەلىكە ئۆزىنىڭ
ئەڭ ئىشەنچلىك بىر كېنىزىدىن ئەۋەتىشى كېرەك ئىدى. ئەمدى
ئۇلار مانا شۇ نازۇك ئىشنى قايسى كېنىزەككە تاپشۇرۇشنى
ئويلاشقا باشلىدى.

2

ئۈچ ئايدىن بۇيان ئۈزلۈكسىز كۆتۈرۈلۈپ بېرىۋاتقان تومۇزنىڭ
ئىسسىقى ھىندىچە ئەشارە دەپ ئېيتىلىدىغان تۆتىنچى ئايغا^① كېلىپ
ناھايىتى ئەۋجىگە چىقىپ كەتتى. يامغۇر پەسلىنىڭ باشلىنىشىغا
تېخى سەل كەم بىر يېرىم ئاي بار. تۆت ئايدىن بېرى نەملىك
كۆرمەي قاغچىرىغان يەر ئىسسىقلىقنىڭ زورىدىن تارس-تارس
يېرىلىپ كەتكەن.

جەمئە دەرياسىنىڭ سول قىرغىقىغا — ئىلگىرىكى تاشلاندىق
يەرلەر ۋە چاتقاللىقلار ئورنىغا قۇرۇلۇۋاتقان زەرەپشان بېغىدا
تېخى سايە جايلار كەم. بابىر قۇرۇلۇشنى ئاتلىق ئايلىنىپ كۆرۈ-

---

① ئەشارە — جەۋزا ئېيىغا توغرا كېلىدۇ. ھىندىستاندا ياز پەسلى
باھاردا ھوت ئېيىدىن باشلىنىپ تۆت ئاي داۋاملىشىدۇ. كېيىن
”پەشگال” دەپ ئاتىلىدىغان يامغۇر پەسلى باشلىنىپ، بۇ پەسلى
مىزان ئېيىغىچە داۋام قىلىدۇ.

ۋېتىپ، ئۈزەڭگە تۆمۈرىنىڭ ئىسسىقى ئۆتۈكتىن ئۆتۈپ، ئايغىنى
پىژىلىدىتىۋاتقىنىنى سىزەتتى. ئالتۇن بىلەن قاپلانغان ئېگەرنىڭ
ئاپتاپتا پارقراۋاتقان قېشىنى تۇتقاندا چوغىنى تۇتقاندا بولۇپ،
قولى كۆيەتتى.

شۇنداق بولسىمۇ ئۇ ئىسسىقتىن بىئارام بولۇۋاتقانلىقىنى
كەينىدىن ئەگىشىپ كېلىۋاتقان بەگلىرىگە سەزدۈرمەيتتى. چۈنكى
بۇ بەگلەر ئولجا چۈشكەن خەزىنىلەردىن چوڭ-چوڭ ئۇلۇش
ئالغاندىن بېرى سالقىن جايلارغا كېتىپ، راھەت-پاراغەتتە ياشاشقا
ئىنتىلىشەتتى، ئەگرە ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدا يېڭىدىن ئىمارەت
قۇرۇپ، باغ-ۋاران قىلىشقا تاقىتى يوق ئىدى.

كابۇل ۋە غەزنىدەك سالقىن جايلارغا تېزىرەك قايتىپ كېتىشنىڭ
يولىنى ئىزدەۋاتقان بەگلەردىن بىرى مەرغىلانلىق خوجاكالان.
بەگ ئىدى.

بابىر ئۇنىڭغا ئۇزۇن ئاق يەكتەك كىيگەن، كىچىككىنە ئاق
سەللە ئورنغان مۇيسىپىت مېمارنى كۆرسەتتى - دە:
— تونۇدىڭىزمۇ؟ — دېدى.

— ئەنجانلىق مەۋلانا پەزلىددىنمۇ؟
— ھە، كابۇلدىن بىزنىڭ كەينىمىزدىنلا كەلسۇن دەپ تاپشۇر-
غانىدىم. تاشتاراش ئوغلى بىلەن يېتىپ كېلىپ مانا مۇشۇ باغنىڭ
لايىھىسىنى سىزدى. شۇنداق قېرى ئادەم چىدىغان ئىسسىقلارغا،
ئەجەبا، بىز بەرداشلىق بېرەلمەيمىزمۇ؟

— لېكىن مېجەزىگە ئىسسىق توغرا كەلمەيدىغان ئادەملەرمۇ
بار - دە، ھەزرىتىم. تۈنۈگۈنكى سەمۇم ① شامىلىدا مېنىڭ نەۋكەرلە-

① سەمۇم - ئەڭ ئىسسىق كىرىمىسەن شامال.

رىمدىن ئۇچى پوك - پوك يىقىلىپ جان ئۇزدى.

— ئەجىلى يەتكەن بولسا، سەمۇم بىر باھانە بولغان، خالاس، —
دېدى بابىر ۋە تەزىم قىلىپ ئالدىغا چىققان، مەۋلانا پەزلىددىنگە
يۈزلەندى، — ھارماڭ، مەۋلانا... قېنى ئەرزىڭىز بولسا ئاڭلىغىلى
كەلدۇق.

— ئەرزم شۇكى، ھەزرىتى ئالىيلىرى، بىزگە پىل بىلەن
ئىشلەيدىغان پىلچىلار كېرەك، باغ ئوتتۇرىسىدىكى مەرمەر قەسىر
ئۈچۈن دېھەلپۇردىن ناھايىتى ئېغىر تاشلارنى ئېلىپ كەلمەكچىمىز.
بۇنداق تاشلارنى چوڭ ھارۋىلارغا پەقەت پىللار قاچىلاپ بېرىشى
مۇمكىن.

بابىر پەنسىپەت جېڭىدە پىلچىلىرى بىلەن ئەسىر ئېلىنغان
توپ - توپ پىللارنى ئەسلىدى. كېيىن دىۋانخانغا ئىشقا ئېلىنغان
ھىندىستانلىق مەسلىھەتچىسى مەلىكداد كارانىغا يۈزلەندى.

— جاناب كارانى، ھەربىي پىللارنى ئەمگەككە ئۆگىتىش
مۇمكىنمىكىن؟

— مۇمكىن، ھەزرىتىم. پىل ناھايىتى چېچەن جانىۋار. پىلچە -
لاردىن ئاڭلىغانىدىم، پىللار قانلىق جەڭلەردىن كۆرە خاتىرجەم
ئەمگەككە تېزىرەك ئۆگىنەر ئىمىش.

— بىزنىڭ قوشۇنلار پىل ياردىمى بىلەن جەڭ قىلىشقا ئادەتلەن -
گەن ئەمەس. شۇنىڭ ئۈچۈن پەنسىپەتتە ئولجا ئېلىنغان ھەربىي
پىللارنى قۇرۇلۇشلاردا ئىشلىتىش مۇمكىن جاناب كارانى، بۇ
پەرماننى بۈگۈنلا بارلىق پىلچىلارغا يەتكۈزۈڭ!

— چېنىم بىلەن!

كارانىي بۇيرۇقنى تېزرەك بېجىرىش ئۈچۈن ھازىرلا كەتمەك-
چىدى، بابىر ئۇنى توختاتتى:

— يەنە شەھەر ۋە قىشلاقلارغا مەخسۇس تەۋاچىلار ئەۋەتىڭ.
بىز ئىبراھىمدىن ئولجا ئېلىنغان بايلىقلارنى ئاۋاتچىلىق يولىغا
سەرپ قىلماقچىمىز. شۇنى بارلىق ۋىلايەتلەرگە مەلۇم قىلىڭ.
قۇرۇلۇشلاردا ئىشلەش ئۈچۈن بىزگە ئون بەش مىڭ ئىشچى
يېتەرمۇ، مەۋلانا؟

— يېتىدۇ. لېكىن ھەزرىتىم، مەرمەر قەسىر بىلەن ۋايىنىنى ①
بىر يىلدا قۇرۇپ چىقىشنى بۇيرۇغان ئىدىڭىز تاشچىلىق، تېز بولىدىغان
ئىش ئەمەس...

— تاشتاراشلارنى كۆپەيتسە كچۇ؟ — دېدى بابىر.
— مەنمۇ شۇنى ئىلتىماس قىلماقچى ئىدىم. ھىندىستاننىڭ
ھاۋاسغا ھىرات ۋە سەمەرقەندتىكى خىش ۋە كاشىندىن كۆرە تاش ۋە
مەرمەر ماسراق.

— ھازىر قۇرۇلۇشلارمىزدا قانچە تاشتاراش ئۇستا بار،
مەۋلانا؟

— ئەگرەنىڭ ئۆزىدە ئالتە يۈز سەكسەن تاشتاراش ئىشلىتىۋا-
تىمىز. سېكرىدە، دېھەلپۇردا، يەنە باشقا جايلاردا جەمئىي مىڭ
تۆت يۈز توقسان بىر تاشتاراش...

— بۇ ئاز ئەمەس! — دېدى بابىر، — ئەمىر تۆمۈر سەمەرقەندتە
ئەڭ چوڭ ئىمارەتلەر قۇردۇرغاندا تۈرلۈك مەملىكەتلەردىن
ئىككى يۈز تاشتاراش بېرىپ ئىشلىگەن ئىكەن. تارىخچى موللا

① ۋايىن — تاشتىن ياسىلىدىغان چوڭ كۆل.

شەرەپىدىن ① بۇنى پەۋقۇلئاددە ماختاپ تەرىپلىگەن ئىكەن. لېكىن ھىندىستان ھۈنەرۋەنلەرگە شۇنچىلىك بايىكى، بىز يۈزلەپ ئەمەس، مىڭلاپ ئۇستا تاشتاراشلارنى ئىشقا تەكلىپ قىلىشىمىز مۇمكىن. جاناب كارانىي، بىزنىڭ قول ئاستىمىزدىكى بارلىق شەھەرلەرگە چارچىلار چىقىرىڭ. بىزنىڭ قۇرۇلۇشلىرىمىزغا كېلىپ ئىشلەيدىغان ئىشچىلار ۋە ئۇستىلارغا خالىغىنىدىنمۇ ئارتۇق ھەق تۆلىنىدۇ، ئىمتىيازىلار بېرىلىدۇ دەپ ئېلان قىلىنسۇن. دىن ۋە مىللەت ئايرىش يوق. بارلىق ئۇستىلار ئاۋۋال خۇدانىڭ، ئاندىن قالسا بىزنىڭ ھىمايىمىزدا بولىدۇ!

كارانىي تەزىم بىلەن:

— پەرمانىي ئالىيغا چېنىمىز پىدا! — دېدى. دە، ئېتىنى بۇراپ، ئەگرە تەرەپكە يول ئالدى. باشقا بەگ ۋە مۇلازىملار بارغانسېرى كۈچىيىۋاتقان ئىسسىقتىن تاقەتسىزلىنىپ، دەريادا لەنگەر ② تاشلاپ تۇرغان كېمىلەرگە قاراپ-قاراپ قويۇشاتتى. ئۇلار قۇرۇلۇشنى كۆرۈپ بولغاندىن كېيىن پادىشاھ بىلەن بىللە شۇ كېمىلەرگە چىقىپ دەم ئېلىشى مۇمكىنلىكىنى بىلىشەتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن قۇرۇلۇشقا ئائىد گەپلەرنىڭ تۈگىشىنى سەۋرىسىزلىك بىلەن كۈتۈشمەكتە ئىدى.

لېكىن بابىر مېھرىدىن بولغۇسى قەسىر بىلەن دەريا ئارىلىقىغا چۈشىدىغان مەرمەر ھامامنىڭ گۈمبىزى ۋە ئىچى قانداق بولۇشىنى

① يەنى شەرەپىدىن ئەلى يەزدىي.

② لەنگەر — كېمىنى توختىتىپ تۇرۇش ئۈچۈن سۇ ئاستىغا تاشلايدىغان

زەنجىرگە باغلانغان ئېغىر تۆمۈر.

سورىدى.

— ئىچىگە خۇددى سەمەرقەندتىكى ئۇلۇغبەگ مىرزا ھاممامدەك تاش ياتقۇزۇلىدۇ، — دېدى مەۋلانا پەزلىددىن، — لېكىن گۈمبىزى مىرزا ھاممامنىڭ گۈمبىزىدىن خېلىلا چوڭ بولىدۇ. تاملىرى قىزىل تاشتىن ئىشلىنىدۇ... مەرمەرنىڭ بىر خاسىيىتى شۇكى، يازدا مۇزدەك سالقىنلىق بېرىدۇ.

— بولمىسا مەرمەر ئىمارەتلەرنى تېزرەك قۇرۇڭ، بىز بۇ تومۇز ئىسسىقىدا كۆيۈپ كۈل بولمايلى! — دېدى ئىسسىقتىن بوغۇلغان كالانىبەگ.

— مەرمەر ئىمارەتلەر تېزرەك پۈتسۇن دېسىڭىز ئاتتىن چۈشۈپ بىللە ئىشلىشىڭ جاناب بەگ! — دەپ چىقىشتى مەۋلانا. بابىر ئۇنىڭ جاۋابىدىن مەمنۇن بولۇپ كۈلدى. — دە:

— قانداق، مەۋلانا، ئىسسىق ئۆزىڭىزنى كۆپ قىيىنىدىمۇ؟ — دېدى. — قىيىنىسىمۇ چىدايمىز. — دە. مانا مۇشۇنداق چوڭ ئابىددىلەرنى ئەنجاندا قۇرىمەن، دەپ قۇرالمىدىم. ھىراتتا قۇرىمەن، دەپ قۇرالمىدىم. سىزغان لايىھىلىرىم ئوتتۇز يىل سارغىيىپ ياتتى. قاراڭغا، پۈتۈن ئۆمۈر قىلغان ئارزۇلىرىم يىراق ئەگرەگە كەلگىنىدە ئەمەلگە ئاشىدىغان بولۇپ تۇرۇپتۇ. تەقدىر — نېسىۋەم شۇنى تەلەپ قىلسا، ئىسسىقى كۆزۈمگە كۆرۈنەمدۇ؟ ھىندىستانلىق ئۇستىلار، ئۇسسۇزلۇق باسىدىغان مېۋە شەربەتلىرىنى ئىچىدىكەن، يېنىك تاماقلارنى يەيدىكەن، مەنمۇ شۇنىڭغا ئۆگەندىم. ئەتىگەندە سالقىندا تۇرۇپ بىر پەخرە ① ئىشلەيمەن. كۈن ئىسسىغاندا بىر

① بىر پەخرە — تۆت سائەت.

پەخرە يېتىپ دەم ئالمەن. ئىسسىقنىڭ تەپتى پەسەيگەندە،
يەنە بىر پەخرە ئىشلەيمىز.

— بىز بولساق ئەتىگەندىن كەچكىچە گۆشلۈك تاماقلار، قېزا
ۋە كاۋاپلارنى يەيمىز، — دېدى بابىر خوجاكالانىغا قاراپ، — يەنە
بۇ يەتمىگەندەك، ھارارەتلىك مەيلەرنى ئىچىمىز.

خوجاكالان ئات ئۈستىدە كۈننىڭ ئىسسىقىدا تۇرۇپ شۇنداق
تەرلىگەن ئىدىكى، يۈزى ۋە پېشانىسىدىن سارقىغان تەر تامچىلىرى
ئاق ئارىلىغان ساقلىدىن ئېقىپ، كۆكسىگە تامماقتا ئىدى.

بابىرنىڭ ئۆزىمۇ ھەر نەپەس ئالغاندا ئىچىگە ھاۋا ئەمەس،
ئوت كىرىۋاتقاندا بولاتتى. ئۇ مېمار بىلەن گېپىنى تۈگىتىپ،
ئېتىنى دەريادىكى كېمىلەر تەرەپكە بۇرىدى. دە، چاپتۇرۇپ
كەتتى.

ئاتلار تېز يۈرگەندە ئۇدۇلىدىن شامال چىققاندا بولاتتى
ۋە نەپەس ئېلىش يېنىكلىشەتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن بابىرنىڭ كەينىدىن
باشقىلارمۇ ئاتلىرىنى تېز ھەيدەشكە باشلىدى. شۇنداق قىلىپ
دەريا ساھىلىغا يېقىنلاشقاندا خوجاكالانىڭ نەۋكىرى مىنگەن
بەدەخشاننىڭ قارا ئېتى سۈرۈنۈپ يېقىلىپ چۈشتى. بەدەخشانلىق
نەۋكەر ئايىغىنى ئاتنىڭ تەكتىدىن تارتىپ ئالدى. دە، يۈگىنىنى
سىلكىتىپ، ئېتىنى تۇرغۇزماقچى بولدى. ئاغزىدىن قان ئارىلاش
كۆپۈك كېلىۋاتقان ئات بىر. ئىككى تەلپۈنۈپ كۆردى، لېكىن
ئورنىدىن تۇرالمىدى.

— بۇنىمۇ ئىسسىق ئالدى! — دېدى خوجاكالان ئىلەم
بىلەن، — كاشكى بۇ مەملىكەتتە ئات تېپىش ئاسان بولسا!
— جانابى بەگ، بىر ئات ئۈچۈن مۇنچە قايغۇرۇپ كەتمەڭ، مەن

بۇيرۇي، نەۋكەرلەر ئىگىز بىزنىڭ ئاتخانىدىن بىر ئات ئالسۇن، —
دېدى بابىر.

— غايەت مەنئەتدارمەن، ھەزرىتىم! — دېدى خوجا كالاڭ.
بەگ، — لېكىن گەپ پەقەت ئاتتا ئەمەس، مەن بۇ ئۆلۈمدە ئۆز
ئىستىقبالىمىزنى كۆرۈپ قايغۇرماقتىمەن!

بابىر ئاتتىن چۈشتى. — دە، دەريادا لەنگەر تاشلاپ تۇرغان
”ئاسايەش“ ناملىق ئىككى قەۋەتلىك ھەشەمەتلىك كېمىنى خوجا-
كالانىبەگكە كۆرسىتىپ چاقچاقلاشتى:

— ھازىر سىزنى مانا بۇ ئىستىقبال كۈتۈپ تۇرىدۇ! يۈرۈڭ!

* * *

قېيىقلارغا ئولتۇرۇپ كېمىگە يەتكەندە بابىر خوجا كالانىبەگنى
كېمىنىڭ تۇمشۇق تەرىپىدىكى خاس خانىغا باشلىدى. كېمە دەريا
بويلاپ كېتىپ باراتتى، سۇنىڭ شامىلى ئەڭ ئاۋۋال شۇ خانىغا
تېگەتتى ۋە ئاجايىپ بىر سالىقنىلىق بېرەتتى.

سەۋدەرلەر دەريادا سوۋۇتۇلغان نارىنج ۋە لىمۇن شەرىبىتىدىن
ئەكەلدى. خوجا كالانىبەگ مۇزدەك نارىنج سۈيىدىن بىر چىنە
سۈمۈردى. — دە، دېمىنى سەل رۇسلاپ، بابىرنىڭ يۈزىگە قارىدى:

— ھەزرىتىم، سىزمۇ قارىيىپ، ناھايىتى ئورۇقلاپ كېتىپسىز، —
دېدى، — بىزگە بىلدۈرمەيسىز، لېكىن قانچىلىك قىيىنلىق يۈرگە-
نىڭىزنى باشقىلار سەزمىسىمۇ مەن بايقايمەن.

— ھە، ئەمدى... سىز بىلەن بىز ئوتتۇز يىلدىن بېرى بىللە
نۇرغۇن خاپىلىق ۋە نورغۇن مۇشەققەتلەرنى باشتىن كەچۈردۈق!
ئاشۇ غەم ۋە ئەلەملەرگە نىسبەتەن ھازىرقى ئازابلىرىمىز داۋاسىنى
تاپقىلى بولىدىغان دەردلەرغۇ؟

خوجاكالانبەگنى يەنە تەر باستى. ئۇ قوينىدىن يىپەك ياغلىقىنى ئېلىپ، پېشانىسىدىن كۆزىگە ئېقىپ چۈشكەن تەرلەرنى سۈرتۈۋېتىپ:

— ئەپسۇسكى، يېشىم ئۆتۈپ كەتتى، — دېدى، — يىگىتلىكتە ئىسسىق-سوغۇقنى پەرق قىلمايتتۇق. ھازىر ئەللىكتىن ئاشتۇق... سېزىپ تۇرۇپتىمەنكى، ھىندنىڭ ئاب-ھاۋاسىدىن بىر ھەپتىدە بىر ياش قېرىۋاتىمەن. كونا بەگلەردىن قاسىمبەگ قاۋچىن بار ئىدى. بۇ يىل قېرىپ، دۇنيادىن كۆز يۇمىدى. بۇ ئەھۋالدا مەنمۇ ئۇزۇنغا بارماسمەن، ھەزرىتىم!

— ئۇنداق دېمەڭ، جانابىي كالانبەگ، ئىسسىق-سوغۇقمۇ ئادەتلىنەرەمىز!

— ماۋەرائۇننەھردەك سالقىن ئۆلكىلەردىن چىققان ئادەمنىڭ ھىند ئىسسىقىغا ئۆگىنىشىگە ئىشەنگۈم كەلمەيدۇ!

— نېمە ئۈچۈن! ئەسلى شەھىرسەبىزنىڭ لاچىن ئۇرۇقىدىن بولغان خىسراۋ دېھلەۋىي ھىنددا يەتمىش يىل ئۆمۈر كۆرگەن. بۇنىڭغا نېمە دەيسىز؟

خىسراۋ دېھلەۋىي خوجاكالانبەگنىڭ ياخشى كۆرىدىغان شائىرلىرىدىن ئىدى. دېھلىدىن ئۆتكىنىدە كالانبەگمۇ بابىر بىلەن بىللە خىسراۋ دېھلەۋىينىڭ نىزامىددىن ئەۋلىيا مەقبەرىسىگە قويۇلغان قەبرىنى زىيارەت قىلغانىدى. شۇ يەردە كالانبەگ دېھلەۋىي-نىڭ "روي باھىند ئاۋەردانى ساھىب دىلان بىچىز نېست!" دېگەن مەشھۇر مىسراسىنى ئەسلىگەن، "بىزمۇ ئەمدى ھىندقا كەلگەن ساھىب دىللاردىن" دېگەندەك مەغرۇلانغانىدى. ئۇ مەزگىلدە تېخى ئىسسىقنىڭ تەپتى مۇنچىلىك يۇقىرى ئەمەس ئىدى. خوجاكالان-

بەگنىڭ ھىندىستاندىن قايتىپ كېتىش ئارزۇسىمۇ ھازىرقىدەك
كۈچلۈك ئەمەس ئىدى. بابىر دېھلەۋىينى ئەسلىتىش بىلەن كالاندا.
بەگنىڭ ئاۋۋالقى ئەھدىدە تۇرالمايۋاتقانلىقىنى ئېيتماقچى ئىدى.
خوجاكالان بەگ بۇنى بايقاپ، گېلىنى قىردى:

— ھەزرىتىم، دېھلەۋىي ئۇلۇغ ئادەم بولغان، — دېدى، — مېنىڭ
ئۇلۇغ ئادەملەرگە تەڭلىشىدىغان قۇدرىتىم يوق ئىكەن...
— سىز يەنە ئاۋۋالقى ئېتىقادلىرىڭىزغا زىت گەپ قىلىۋاتسىز.
مەقسەت ئۇلۇغ ئادەملەرگە تەڭلىشىش ئەمەس، بەلكى ئۇلارنىڭ
ياخشى ئىشلىرىنى داۋاملاشتۇرۇش ئىدىغۇ؟ بىزنى مەپتۇن قىلغان
ھادىسە خىسراۋ دېھلەۋىينىڭ قەلبىدە تۈركىي ئۇلۇسىنىڭ قۇدرىتى
بىلەن ھىند ئېلىنىڭ رايونلىرى بىر-بىرىگە باغلىنىپ ئۇلۇغ نەتىجە
بەرگەنلىكى ئەمەسمىدى؟

خوجاكالان بەگ ئېتىرازغا سۆز تاپالماي تەستىق مەنىسىدە
بېشىنى لىڭشىتتى ۋە داستىخاندا تۇرغان لىمۇن شەربىتىگە قول
سۇندى. ئۇلار دېھلەۋىي ھەققىدە ئىلگىرىمۇ نۇرغۇن سۆزلەشكەندى.
لەخور، دېھلى ۋە ئەگرەدە دېھلەۋىينىڭ ھىند تىلىدا يازغان
قوشاقلىرىنى مۇسۇلمانلارمۇ، ئاتەشپەرەس ۋە بۇتپەرەسلەرمۇ
توي-تاماشىلاردا كۈيلەپ يۈرگەنلىكىنىڭ گۇۋاھى بولىدى.
دېھلەۋىي بابىردىن ئىككى يۈز يىل بۇرۇن ئۆتكەن بولسىمۇ ئۇنىڭ
غەزەللىرى، كۈيلىرى، قوشاقلىرى خۇددى بۈگۈن يېزىلغاندەك
يېڭى ۋە تەسىرلىك ئىدى. بابىر دېھلەۋىينىڭ ھىندىستاندىكى
بارلىق ئەللەرنى ئىناقلىققا دەۋەت قىلىپ كەتكىنىنى، ئەگەر بۇ
مەملىكەت دىن ۋە مىللەت نىزالىرىدىن يۇقىرى تۇرسا ۋە تارىخ
مەيدانىغا بىر جان-بىر تەن بولۇپ چىقسا، جاھاننىڭ ئەڭ ئۇلۇغ

قىتئەسىگە ئايلىنىشى مۇمكىنلىكىنى ئېيتىشقا باشلىدى.

بابىرنىڭ بۇ گەپلىرىنى ئېيتىشتىكى مەقسىتى، خوجاكالانىبەگنى ھىندىستاندا ئېلىپ قىلىش ئىدى. لېكىن خوجاكالانىبەگ دوستلىرى ئارىسىدا ئىچىملىك ئىچىپ ئولتۇرغاندا "مۇشۇ يىل ھىندىدىن كەتمەسەم يۈزۈم قارا بولسۇن!" دەپ قەسەم ئىچكەندى. ئەمدى ئۇ قەسەمخور بولۇپ قالماسلىق ئۈچۈنمۇ ھىندىستاندىن كېتىشكە ئىنتىلمەكتە ئىدى. ئۇ بابىرنىڭ نۇتقى ۋە مەنىتىقى ناھايىتى كۈچلۈكلىكىنى ياخشى بىلەتتى، بابىر كەلتۈرگەن كۈچلۈك دەلىللەرگە جىم تۇرۇپ قۇلاق سالاتتى، لېكىن ئېتىراز بىلدۈرۈش ئۈچۈن ئولاي پەيت ئىزدەيتتى.

— ھىندىنىڭ قەدىمىي مەدەنىيىتىنى بېرونى قانچىلىك ئۇلۇغلاپ يازغىنىنى بىلىسىز، — سۆزىنى داۋاملاشتۇردى بابىر، — بۇ ئەلدە ئىستېدات ۋە سالاھىيەت كانلىرى ھازىرمۇ ھېسابسىز. پەقەت چېكىنىشلىك دەۋرلەر بۇ كانلارنى ئېتىۋەتكەن. بىز بۇ كانلارنى قايتىدىن ئېچىشىمىز مۇمكىن. ھۈنەرۋەنلەر بىھېساب، "ئىش تېپىپ بەرسىڭىز قىلىمەن" دەپ تەلەمۈرۈپ تۇرغان قۇرۇر — قۇرۇر^① زەخمەتكەشلەر بار. خەزىنىلىرىنى ئۆزىڭىز كۆردىڭىز. ئاھالىسى ۋە بايلىقىنىڭ زورلۇقىنى يەنە شۇنىڭدىن بىلىشكە بولىدۇكى، بىزدە يوق رەقەملەر بۇلاردا بار. يۈز قۇرۇر — بىر ئەرب^② يۈز ئەربىنى كەرب دېيىشىدۇ. يۈز كەربىنى — نىل^③ دېيىشىدۇ. يۈز نىل — بەدەم^④.

① قۇرۇر — ئون مىليون.

② ئەرب — مىليارد.

③ نىل — تىرليون.

④ بەدەم — تىرلىيارد.

بىر دېھلى ۋىلايىتىدىن ھەر يىلى دۆلەت خەزىنىسىگە چۈش-
دىغان دارامەت ئۈچ قۇرۇرۇۋە ئاتىش توققۇز يۈز ئەللىك مىڭ
تەڭگىدىن ئارتۇق، بۇنداق ۋىلايەتلەر ھىندىستاندا ئازمۇ؟ سىز
شۇ ۋىلايەتلەردىن قايسى بىرىنى لايىق كۆرسىڭىز، شۇنى بېرەيلى.
— ھەزرىتىم، ماڭا غەزنىنى ئىنايەت قىلىڭىز، مەرھەمەتلىڭىزدىن
ئۆمۈرۋايەت مىننەتدار بولاتتىم.

— يەنە غەزنى دەيسىز! غەزنىدە قانچىلىك قولى قىلىق
بىلەن كۈن كەچۈرگەنلىكىمىز ئېسىڭىزدىن چىقىمۇ؟ مەھمۇد
غەزنى ۋىيىنىڭ بۇزۇلغان توسمىسىنى ياسايمىز دەپ ھۆددىسىدىن
چىقالمىغان ئىدۇق. ئادەم تاپساق مەبلەغ تېپىلمايتتى، مەبلەغ
تاپساق يەنە بىرەر نەرسە يېتىشمەيتتى بۇ يەردە ھەممىسى بار.
كۈچ - قۇدرەت دېڭىزدەك چەكسىز!

— لېكىن بۇ دېڭىزنىڭ مەندەك... مۇساپىرىنى نام - نىشان
قالدۇرماي يۇتۇۋېتىشىدىن قورقىمەن!

خوجاكالان "مەندەك مۇساپىرىنى" دەپ پەقەت ئۆزى ھەققىدە
سۆزلەۋاتقاندەك كۆرۈنسىمۇ، ئەسلىدە ئۇ بابىر بىلەن كەلگەن
بارلىق ۋەتەنداشلىرىنى نەزەردە تۇتۇۋاتاتتى. "بۇ چوڭ مەملە-
كەتكە بىز قۇرۇقئۇنمۇ بولالمايمىز، كۆپ خەلققە ئارىلىشىپ
يوق بولۇپ كېتىمىز، ئۇنىڭدىن كۆرە ئالدىنغان ئولجىمىزنى ئېلىپ،
شىمالغا تېزىرەك قايتىپ كېتەيلى"، دەپ يۈرگەن بەگلەر يالغۇز
خوجاكالان ئەمەس ئىدى. بابىر شۇنى ئويلىدى - دە:

— مەقسەت نام - نىشان قالدۇرۇش بولسا، - دېدى، - ئادەم
شۇمەقسەتكە ئۆزىنى پىدا قىلىشى كېرەكمۇ، يوقمۇ؟ بىز ئۆگەنگەن
سالقىن باغلار، راۋان ئېرىقلار بۇ يەردە يوق. ئۈزۈم يوق، قوغۇن

يوق، مۇز يوق، ياخشى ئات يوق. سۇلتان ئىبراھىمدەك پادىشاھنىڭ سارىيىدا شام ۋە شامدان ئىشلىتىلمەيدىكەن. يۈز - ئىككى يۈز چىراغچى دەۋتەيلەر تىرىك شامدان بولۇپ خىزمەت قىلىدىكەن. سول قولىدا ئۈچ پۇتلۇق بىر چىراغنى تۇتۇپ، ئوڭ قولىدا ياغ سېلىنغان قاپاقنى كۆتۈرۈپ، ئۇلۇغلىرىغا چىراغ كېرەك بولغاندا ئۇدۇلىدا شامدانغا ئوخشاپ تۇرىدىكەن... مەن ھۈنەرۋەنلەرگە بىزنىڭ شامدان ۋە قەندىلەرنى كۆرسىتىپ، شۇنداقلىرىنى ياساتسۇن، دەپ بۇيرۇدۇم. بىر ئاي ئۆتمەيلا ساراينىغا يەتكۈدەك شامدان ۋە قەندىل تەييارلاندى، شامچىلىقمۇ جارى قىلىندى. تەك تىكتۈردۈم، نېسىپ بولسا ھىند ئۈزۈمىنىمۇ يەرمىز. بۈگۈن كۆرۈپ كەلگەن بېغىمىزنىڭ ئورنى قانچىلىك ناچار يەرلەر ئىكەن. لىكىنى كۆرگەن ئىدىڭىز. ئۆلمىسەك، ئاشۇ يەردە سەمەرقەند ۋە ھىراتنىڭ ئەڭ مەشھۇر باغ ۋە چارباغلىرىدىنمۇ گۈزەلرەك باغلار، سارايلار بەرپا قىلىنغانلىقىنى كۆرىمىز. سەمەرقەند ۋە ھىراتتا چىكىنىشكە يۈز تۇتقان مەدەنىيەتنى بىز ئەمدى ھىند مەدەنىيىتىگە قوشۇپ يۈكسەلدۈرەلسەك... شۇنىڭ ھەممىسى بىزدىن نام - نىشان بولۇپ، ئەۋلادلار خاتىرىسىدە قالمادۇ، بەگ؟

— ھەزرىتىم، نىيىتىڭىزنىڭ ئۇلۇغلىقىغا ئاپىرىن ئېيتىمەن. لېكىن ۋەتىنىمىزدە قىلمىغان ياخشى ئىشلارنى يات يۇرتتا قىلساق، كىم بۇنىڭ قەدرىگە يېتەر؟ قانداق قىلساقمۇ بىز كەلداخۇن ئىشغالىيەتچىلەرمىز. "بۇلار يېڭىلىرىمىزنى جەڭدە ئۆلتۈرۈپ، مەملىكىتىمىزنى زورلۇق بىلەن ئالغان"، دەپ تەنە قىلمامدۇ؟ پەيتىنى تاپقاندا قىساس ئالمادۇ؟

بابىر ئېغىر "ئۇھ" تارتتى - دە:

— قانداق قىلاي؟ — دېدى، — مەن شۇ ئارزۇلارنى ۋەتىنىمدە
ئەمەلگە ئاشۇراي دەپ ئاز ئېلىشتىممۇ؟
— سىزدىن بۇرۇن ھىندىستاننى ئىشغال قىلغان مەھمۇد غەزىنەۋىي
چوڭ ئولجىلارنى ئېلىپ كېرەكلىك ھۈنەرۋەنلەرنى غەزىنگە ئەكىتىپ
ئىشلەتكەن ئەنە!...

— سىز مېنىڭ مەھمۇد غەزىنەۋىيگە ئوخشىشىمنى خالامسىز؟
— ھۈرمەتسىزلىكىم ئۈچۈن كەچۈرۈڭ!
— بىز مەملىكەتنى بۇلاپ، بايلىقلىرىنى ھۈنەرۋەنلىرىنى ئېلىپ
چىقىپ كېتىدىغان قاراقچىلار ئەمەسقۇ؟!
— بىر شېئىرىڭىزدا ئۆز پېرىمىزنى تاشلاپ ھىند تەرەپكە
قاراپ يۈزلەنگەنلىكىمىزنى يۈزى قارىلىق دەپ ئاتىغان ئەمەس.
مىدىڭىز ھەزرىتىم؟

— ئاتىغان بولسام، ئەمدى يۈزىمىزگە يۇققان قارىنى يۇيۇپ
تاشلاش ھەرىكىتىدىمەن! ئەگەر بىزمۇ خىسراۋ دېھلەۋىدەك مۇشۇ
مەملىكەتكە پەرزەنت بولساق، پۈتۈن ئەقىل-ئىدراكىمىزنى
ئۇنىڭغا بەخش ئەتسەك، ئىشىنىمەنكى، كېلەچەك ئەۋلادلار ئالدىدا
يۈزىمىز يورۇق بولغۇسىدۇر!

خوجاكالانىبەگ مۇنازىرە يولى بىلەن بابىرغا سۆزىنى ئۆتكۈ-
زەلمەسلىكىنى ئەمدى ئېنىق سەزدى.

— ھەزرىتىم، سىزنىڭ مېتىندەك ئىرادىڭىز بار، — دەپ
ئەمدى بابىرنى ماختاپ يۈمىشتىشقا تىرىشىشقا باشلىدى، — سىزنىڭ
بېشىڭىزغا چۈشكەن كۈلپەتلەر باشقا ئادەمنىڭ بېشىغا چۈشسە،
بەرداشلىق بېرەلمەيتتى. لېكىن سىز ھەممىسىگە بەرداشلىق
بېرىپلا قالماي، يەنە شۇنداق چوڭ ئىشلارنى قىلماقچىسىزكى،

بۇنىڭغا جاھان ئاپىرىن ئوقۇيدۇ. يىللار ئۆتكەنسېرى مەن سىزنىڭ ئۇلۇغ بىر سىيما ئىكەنلىكىڭىزنى بارغانسېرى ئېنىق سەزمەكتىمەن. مانا ھازىرمۇ سىزنىڭ يېنىڭىزدا خۇددى چوڭ تاغ چوققىسىنىڭ ئېتىكىدىكى كىچىك بىر دۆڭدەك ئۆزەمگە ئۆزەم ئاجىز كۆرۈنۈپ كەتتىم.

خوجاكالانىبەگ ئاۋازى ھاياجاندىن تىترەپ، كۆزى ئەلەمدىن-مىكىن، ئۆكۈنچىتىنمىكىن، چاقناپ سۆزلىمەكتە ئىدى. بۇنى كۆرگەن بابىر ئۇنىڭ كۆڭلىنى كۆتۈرگۈسى كېلىپ دېھلەۋىيىنىڭ بىر مىسرا-سىنى ئەسلەتتى:

“ئەسلى كەس ئەزكەس نەباشەد كەم، چۇ جۇملەز ئادەمەند^①”
— لېكىن بەش قول باراۋەر ئەمەس، ھەزرىتىم... مېنىڭ ئەھۋالىم ئۆزەمگە مەلۇم. سىز كۆتۈرگەن ئۇلۇغ يۈككە يەلكەمنى تۇتسام مەيىپ بولىمەن. مېنى بەش-ئالتە يىل تىرىك يۈرسۇن دېسىڭىز، رۇخسەت بېرىڭ، غەزنىگە باراي. مەھمۇد غەزەنەۋىدىن قالغان ئاشۇ كونا توشمىنى ياستىپ چۆلىنى ئاۋات قىلاي. بۇ ئىشنىڭ پۈتۈن ساۋابىنى سىزگە بېغىشلاي.

بابىر بۇ سۆزلەرگە ئېتىراز قىلماي ئويلىنىپ قالدى. خوجاكالانىبەگ كۆزلىگەن مەقسىتىگە يەتكۈزۈلدىغان يولىنى ئەمدى تاپقىنىنى سەزدى-دە، ئالدىراپ-تېنەپ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:
— ھەزرىتىم، ئىلتىماسەمنى قوبۇل قىلىڭ! ئۆمرۈمنىڭ ئاخىرىدا ئۆمرىڭىزگە دۇئا قىلىپ ئارام ئالاي. ئۆلسەم، جەسىتىمنى

---

① ئەسلىدە ئادەم ئادەمدىن كەم ئەمەس، چۈنكى ھەممىسى ئادەم ئاتا پەرزەنتىدۇر.

غەزنىگە قويسۇن. ھەر ھالدا ۋەتىنىمىزگە يېقىنراق بولمەن.
بابىر خوجاكالانىبەگنىڭ كۆزى ياشلانغانلىقىنى كۆردى-دە،
ئۆزىنىڭ ھۇمايۇنغا تەيىنلىگەن بىر گېپى ئېسىگە چۈشتى: "ئۇرۇشتا
قان كېچىپ يۈرۈپتەيمىز، مۇبادا ۋاپات بولسام، مېنى كابۇلغا
ئاپىرىپ كۆمگىن" دېگەندى بابىر. خوجاكالانىبەگ كەتسە، ئۇلار يەنە
دەردار كۆرۈشەلمەيدىكەن؟ شۇ ئوي تەسىرىدە بابىرنىڭمۇ كۆڭلى
بۇزۇلۇپ، ئاۋازى پەسىيىپ ئاڭلاندى:

— كەينىڭىزدىن باشقا بەگ-نەۋكەرلەر ئەگەشسە... مەن كىم
بىلەن قالمەن؟

— ھەممە بەگلەر بىلەن ئۆزەم سۆزلىشىمەن، "پادىشاھ
غەزنىدىكى توسمىنى ياساش ئۈچۈنلا رۇخسەت بەردى"، دەرەمەن.
ھېچكىمنى ماڭا ئەگەشمەيدىغان قىلىپ كېتىمەن، بۇنىڭغا ئىشىنىڭ!
بابىر ھىراتقا، تەبرىزگە، بەلخىگە، ئەنجان ۋە تاشكەنتكە
ئادەملەر ئەۋەتكەن، "كىمدە كىم بىزگە خەيرىغا بولسا ھىندىستانغا
كەلسۇن، مائاش بېرىمىز، نېمە تىلەكلىرى بولسا ئورۇندايمىز"
دېگەن مەزمۇنىدا چاقىرىق خەتلەر يوللىغانىدى. كابۇلدىكى
ھاكىملار كەلۈچىلەرنىڭ خىراجىتى ئۈچۈن مەخسۇس مەبلەغلەر
ئالغانىدى.

— بولمىسا، سىزمۇ... قەيەردىكى قىزىل باشلار بىلەن شەيبانىيە-
زادىلەردىن بەزىگەن ئالىم ۋە ھۈنەرۋەن، بەگ ۋە نەۋكەرنى
كۆرسىتىڭىز، بىزنىڭ نامىمىزدىن ئېيتىڭىز، كەلسۇن! - دېدى ئۇ
خوجاكالانىبەگكە.

— چېنىم بىلەن ئېيتىمەن، مەندەك كەتكەنلەرنىڭ بىرى
ئورنىغا يۈزى كەلسۇن!

خوجاكالانبەگ بابىرغا بۇ گەپلەرنى چىن دىلىدىن ئېيتقاندا كۆرۈنگەندى. ئەمما ھىندىستاندىن كېتىشكە ئىجازەت ئالغاندىن كېيىن بابىرغا ئۆزىنى بىچارە كۆرسىتىپ يېلىنغىنى ئۈچۈن ئۆزىدىن رەنجىدى. ئۇ بەگ دوستلىرى ئالدىدا ئىچكەن قەسمىدە تۇرۇپ ئۇنى بېجىرگەنلىكىنى ھەممىگە نامايىش قىلغۇسى، ھىندتا قېلىۋاتقانلارنى ئېچىتىپ كەتكۈسى كەلدى. دە، ئەگرە دە ياشىغان ئۆيىنىڭ تېمىغا بىر بېيت شېئىر يېزىپ قالدۇردى:

ئەگەر بەخەيرى سەلامەت گۈزەرى سىند كۈنەم،

سىياروي شەۋەم، گەرھەۋايى ھىند كۈنەم! ①

خوجاكالانبەگنىڭ ئۆيىگە كۆچۈپ كىرگەن ھىندۇبەگ بىر كۈن كېچىسى بۇ شېئىرنى يېزىپ كېلىپ بابىرغا كۆرسەتتى ۋە بېيتىنى ئوقۇغان ئادەملەرنىڭ ھەممە يەردە شاۋ-شۇۋ قىلىپ سۆزلەشىپ يۈرگىنىنى ئېيتتى.

بابىر خوجاكالانبەگنىڭ "ھېچكىمنى ماڭا ئەگەشمەيدىغان قىلىپ كېتىمەن!" دېگەن سۆزلىرىنى ئەسلىدى. دە:

— بۇ نېمە كۆڭۈلسىزلىك؟ — دەپ ھەيران بولدى، — خوجا-كالان باشقا بەگلەرنىڭمۇ ھىندتىن كېتىشىنى خالامدىغاندۇ؟! — بىلىمدىم، بۇ يەردە قالغان بەگلەرنىڭ پىدائىيلىقى خوجا-

كالانبەگكە ئەلەم قىلغانمىكىن؟

— ھە، ئۆزى شۇنداق پىدائىي بولالمىغىنىنىڭ خاپىلىقى

بۇ! — دېدى بابىر ۋە چاۋاك چېلىپ كاتىپنى چاقىردى.

كاتىپ كەلگۈچە ئورنىدىن تۇرۇپ، خاس خانىنىڭ ئۇ بۇلۇڭىدىن

① ياخشىلىق ۋە سالامەتلىك بىلەن سىند دەرياسىدىن ئۆتۈۋالغاندىن

كېيىن ئەگەر يەنە ھىندنى ھەۋەس قىلسام يۈزۈم قارا بولسۇن.

بۇ بۇلۇڭغا تىرىككەن بىر قىياپەتتە مېڭىشقا باشلىدى. بىر كۆڭلى خوجاكالانىنىڭ كەينىدىن چاپارمەن ئەۋەتىپ، ئۇنى غەزنى ھاكىملىقىدىن بىكار قىلىشقا مايىل ئىدى. لېكىن شۇنچە يىللىق قەدىرداندىن ئايرىلىش، كېيىن غەزنىدىكى ۋەيران بولۇپ ياتقان توسمىنى ياساش ئۈچۈن يەنە باشقا ئادەم ئىزدەش تەشۋىشى ئۇنى بۇ پىكىردىن قايتۇردى.

نېمە قىلىش كېرەك؟ خوجاكالانىنىڭ شېئىرى ھىندىستاندىن كەتكۈسى كېلىپ يۈرگەن بەگ ۋە نەۋكەرلەرنى تېخىمۇ قوزغىتىپ قويۇشى ئېنىق. ئەگەر بېيىت ئۈچۈن خوجاكالان جازالانسا، شېئىرنىڭ تەسىرى يەنىمۇ ئېشىشى ئېنىق.

— بۇ بېيىت تامغا يېزىلغىنىچە تۇرۇپتىمۇ؟ — سورىدى بابىر ھىندۇبەگتىن.

— ئۆچۈرتۈۋەتتىم.

— بىكار قىلىپسىز بەگ، سىز ئۆچۈرگەندىن كېيىن بۇ بېيىت ئادەملەرنىڭ خاتىرىسىگە يەنىمۇ مەھكەمرەك ئورنىشىدۇ. شېئىرنىڭ تەسىرىنى پەقەت شېئىر بىلەن يوقىتىش مۇمكىن. قولدا قەغەز — قەلىمى بىلەن ئىنچىكە بويلۇق، ئوتتۇرا ياشلىق كاتىپ تەزىم قىلدى.

— يېزىڭ! — بۇيرۇدى بابىر ئۇنىڭغا.

كاتىپ گىلەم ئۈستىگە ئولتۇرۇپ، جۈزدانىنى تىزىغا قويدى، قەغەزنى ئالدىنى بىلەن تەكشۈلۈپ، يېزىشقا تەييارلاندى. بابىر بەدىيە ① ئاھاڭدا سۆزلىدى:

① بەدىيە — بىرەر ۋەقە مۇناسىۋىتى بىلەن توساتتىن ئېيتىلىدىغان شېئىر.

يۈزۈشۈكر دې بابىركى، كەرىمۇ غافقار،

بېردى سېنگە سىندۇ ھىندۇكىشۈەرى بىسىيار.

”كىشۈەر“ سۆزى ۋەزىنگە چۈشمەي تومتاقلىق قىلغىنىنى

سەزدى-دە، ئىككىنچى قۇرنى باشقىچە قىلىپ تەكرارلىدى:

بېردى سېنگە سىندۇ ھىندۇ مۈلكى بىسىيار.

ئىسسىقلىغىگە گەر سېندە يوقدۇر تاقەت.

ساۋۇق يۈزىن كۆرەي دېسەڭ غەزنى بار.

مۇشائىرەنىڭ نازۇك قائىدىلىرىگە ماسلاشتۇرۇپ بىردەمدىلا

يارىتىلغان بۇ بەدىئە ھىندۇبەگنىڭ زوقىنى كەلتۈردى. ئۇ تامغا

سوغۇق گەپ يېزىپ كەتكەن خوجا كالانىبەگنىڭ ئەپتى-بەشىرىسىمۇ

بابىرغا قانچىلىك سوغۇق كۆرۈنگىنىنى ئۆزىچە تەسەۋۋۇر قىلىپ،

ئىختىيارسىز كۈلۈۋەتتى. بابىر ئاتقان ئوقنىڭ نىشانغا تەگكىنىنى

شۇ زوقلۇق كۈلكىدىن سەزدى-دە، يېنىك بىر نەپەس ئېلىپ،

كاتىپقا بۇيرۇدى:

— بەدىئەنى ئۈچ نۇسخا كۆچۈرۈڭ، بىر نۇسخىسىنى خوجا-

كالانىبەگنىڭ كەينىدىن ئەۋەتىڭ. ھىندۇبەگ، بىر نۇسخىسىنى سىز

ئېلىپ، كالانىبەگنىڭ بېيىتىنى ئوقۇغان بەگ ۋە نەۋكەرلەرگە بېرىڭ.

مۇشائىرەدە كىم غالىپ بولغىنىنى كۆرسۈن.

بۇ بەدىئەنى ئوقۇغان كۆپچىلىك بەگ ۋە مۇلازىملار خوجا-

كالانىبەگنى زاڭلىق قىلىشىپ، ”سوغۇق يۈزىن كۆرەي دېسەڭ

غەزنى بار!“ دەيدىغان بولۇشتى. ئىسسىقتىن تاقاقسىزلىنىپ

نالە قىلىدىغانلاغمۇ ”سوغۇق يۈزىن كۆرەي دېسەڭ غەزنى

بار!“ دەپ زاڭلىق قىلىش ئادەت بولدى.

پەنپەتتە ئېغىر يارىدار بولغان تاھىر ئۈچ ئايغىچە ئورنىدىن تۇرالماي ياتتى. سارايدىن ئەۋەتىلگەن تېۋىپ ئۇنىڭ بەدىنىدىكى يارىلارنى توغرا داۋالدى، لېكىن قوۋۇرغا ۋە قول سۆڭەكلىرىنىڭ پارچە-پارچە بولۇپ سۇنغان جايلىرىنى ئورنىغا كەلتۈرەلمىدى. سۇنغان سۆڭەكلەرنىڭ ئاغرىقى كېچە-كۈندۈز ئارام بەرمەيتتى. تاھىر ئەگرەدە ئاشۇ كونا قەدىردانى مەمەت بىلەن كىچىك بىر ھويلىدا تۇراتتى، "ئەمدى بۇ يەردىن ئۆلۈكۈم چىقىدىغان ئوخشايدۇ"، دەپ ئويلايتتى.

شۇنىڭ ئۈستىگە مەۋلانا پەزىلەتتىن كابۇلدىن تاھىرنىڭ مۇھەندىس ئوغلى سەپەربەگنى باشلاپ كېلىپ قالدى. ئۇلار قۇرۇ-لۇشتا بىللە ئىشلەيدىغان ھىند تاشتاراشلىرىدىن سوراپ-سۈرۈش-تۈرۈپ، ئەگرەلىك بىر جەر راھىنى ① كەلتۈردى. جەر راھ كەمبەغەل-پەرۋەر ئىكەنلىكىنى ئاڭلىغان مەۋلانا پەزىلەتتىن جىيەنىنى ئۇنىڭغا تونۇشتۇرۇپ:

— ساھىب بەيجۇ، — دېدى، — تاھىرمۇ ئەسلىدە مېھنەتكەش بىر دېھقان ئىدى... مەن بۇنىڭ نەۋكەر بولۇشىغا قارشى ئىدىم...
— ئوشتا سىز ھەق سۆزنى ئېيتقان ئىكەنسىز، — دېدى تاھىر، — مەن رەھىمسىزلەر ئارىسىدا يۈرۈپ رەھىمسىز بولۇپ كەتكەن ئېكەنمەن... بولمىسا يىگىرمە يىللىق قەدىردانىم مەمەتكە شۇنچىلىك رەھىمسىزلىك قىلاتتىمۇ؟ مانا، ھەممىسىنىڭ قىساسى

① جەر راھ — تاشقى كېسەللىكلەر دوختۇرى.

قايتتى. ھېلىمۇ مەمەت ئادەمگەرچىلىك قىلدى، بولمىسا ئاتلارنىڭ ئايىغى ئاستىدا قېلىپ مېچىقلىنىپ كېتەتتىم!

مەۋلانا پەزىلەتتىن مەمەتنىڭ بۇ ياخشىلىقىنى كەلگەن كۈنلىرى ئاڭلىغان ۋە ئۇنى باغ قۇرۇلۇشىغا ئىشقا ئالغانىدى. مەۋلانا بۇنى تېۋىپكە پارسچە ئارىلاش ئۇردۇ تىلىدا ھېكايە قىلىپ بەردى - دە:

— جىيەنىمۇ ئەمدى بەگلىك ۋە نەۋكەرلىكنى تاشلىماقچى، — دېدى، — سىز ۋە بىزدەك تىنچ ئەمگەك بىلەن كۈن كۆرمەكچى. بۇنىڭغا ياردەم قىلايلى!

— بىلىمەن، سىز بىزنىڭ يۇرتىمىزغا ئاۋات قىلىش ئۈچۈن كەلگەنسىز، ساھىب، — دېدى بەيجۇ، — سىز ئىلتىماس قىلغىنىڭىز ئۈچۈن جىيەنىڭىزگە قولۇمدىن كەلگىنىچە ياردەم قىلىمەن! تېۋىپ ئېيتقىنىنى قىلىپ تاھىرنى بىر ئاي ئەستايىدىل داۋالىدى. بەيجۇنىڭ سەزگۈر قوللىرى قايسى سۆڭەك قەيەردىن قانداق سۇنغىنىنى خاتاسىز ئېنىقلاپ ھەممىسىنى ماھىرلىق بىلەن جاي - جايغا قويۇپ چىقتى. بىر ئاي داۋامىدا تاھىر ئۇنىڭ ئالىقىنى ئاقۇچ - كۆكۈمتۈل، ئۈستى قارا كەلگەن يۇمشاق قوللىرىغا خۇددى ئۆز قوللىرىغا ئۆگەنگەندەك ئۆگىنىپ كەتتى. كېيىن ئوڭشىلىپ ئورنىدىن تۇرغان كۈنى بەيجۇنىڭ شۇ پەنجىلىرىنى قوللىرىغا ئېلىپ كۆزىگە سۈردى:

— ئېيتىڭ، ساھىب، مەن بۇ ياخشىلىقىڭىزنى قانداق قايتۇراي؟

— جەرراھنىڭ قولىنى شۇنچىلىك ئىززەتلەپ كۆزىگە سۈرگىنىڭىز

ياخشىلىقىمنىڭ قايتقىنى ئەمەسمۇ؟

— ياق، مەن سىزدىن ئۆمۈرۋاپەت قەرزدارمەن!

— كىم بىلسۇن، بەلكى مەن ئۆزۈم ھازىر بىر قەرزىمنى
ئۈزگەندۈرمەن؟

مەۋلانا پەزىلىدىنمۇ شۇ يەردە تۇرغانىدى. ئۇ تېۋىپنىڭ
نېمىنىدۇر "ئېيتايىمۇ، ئېيتايىمۇ؛" دەپ ئىككىلىنىۋاتقانلىقىنى
كۆردى. — دە:

— ساھىب بەيجۇ، سىز نېمە ئۈچۈن ئۆزىڭىزنى قەرزدار
سەزدىڭىز؟ — دېدى.

— بۇنىڭ تارىخى ئۇزۇن... پەقەت ئىلتىماس قىلىمەن، باشقا
ھېچكىمگە ئېيتىمىساڭلار.

— ئىلتىماسىڭىزنى بەجاندىل قوبۇل قىلدۇق!

— مېنىڭ بىر پىلچى ئاكام بار. ئىبراھىم لادى زامانىدا ئاكام
ئەگرەدىن ئىش تاپالماي پەنجابقا كەتكەنىدى. ئاشۇ يەردە قوشۇن-
لىرىڭىز قانچىلىغان ئادەملىرىمىزنى قىرغىنىنى ئاڭلاپتۇ. "بۇلارنى
ۋەتىنىمگە كىرگۈزمەيمەن"، دەيدۇ. — دە، قوشۇنلىرىڭىزنى ئازغاشتۇ-
رۇپ، چاتقاللىق، پاتقاقلىققا باشلاپتۇ.

— ھە، بولدى، بولدى! — دېدى تاھىر يولباشلىغۇچى پىلچى
لەئىل كۆمەرنى ئەسلەپ، — بىزنىڭ ئىككى نەۋكىرىمىزنى پىلىغا
ئۇردۇرۇپ، مەيىپ قىلىپ كەتكەنىدى... ئەمما مەن شۇ چاغدا ئۇنىڭ
يۈرەكلىكىگە قايىل بولغانىدىم... بىر ئۆزى بىر قوشۇندىن
قورقماي ئېلىشقانىدى. — ھە!... بىز ئۇنى چاتقاللىق، پاتقاقلىقتىن

چىقالمايدۇ، دەپ ئويلىغانىدۇق. چىقىپتۇمۇ. — ھە؟ ھازىر ھاياتمۇ؟
— ھايات، لېكىن ئەمدى ئەگرەگە كېلىشتىن قورقىدۇ. ئاكام
ئاشۇ نەۋكەلىرىڭىنى مېيىپ قىلغىنى... ياخشى بولمىغان... ئېھتىمال،
مەن ساھىبىنىڭ تاھىرنى داۋالىغىنىم ئاشۇ گۇناھىمىزنى يۇيۇپ

كەتكەندۇ؟

— سىز ئاكىڭىز قىلغان ئىشنى گۇناھ دەپ ئاتىماڭ، ساھىب بەيجۇ! — ئېتىراز قىلدى مەۋلانا پەزلىددىن، — ۋەتىنىنى بۇنداق باتۇرلارچە ھىمايە قىلىش گۇناھ ئەمەس، بەلكى شەرەپتۇر!

— ياخشى سۆزلىرىڭىز ئۈچۈن رەھمەت، ساھىب! ئەمما ئاشۇ ئىشى ئۈچۈن ئاكام ھازىرغىچە ئىشىسىز. ئۆز ۋەتىنىدە تىقىلىپ قېچىپ يۈرۈپتۇ. بالا — چاقىسى ئاچ — يالىڭاچ.

— ئاكىڭىز قۇرۇلۇشتا ئىشلىگەنمۇ؟

— ھە، پىل بىلەن دائىم قۇرۇلۇشتا ئىشلەيتتى.

— بولمىسا ماڭا يولۇقسۇن، ئىش تېپىپ بېرىي. بىز ھەتتا ھەربىي پىللارنى ئەمگەككە ئۆگىتىۋاتىمىزغۇ!

— ئاكام بۇنىڭ ھەممىسىنى ئاڭلىغان. ئىبراھىم لادى بېسىپ ياتقان ئالتۇنلارنى سىلەرنىڭ ئەمدى قۇرۇلۇشقا سەرپ قىلىۋاتقىنىڭىز. لاردىن مەمنۇن. ئەمما قولغا چۈشۈپ قېلىشتىن قورقىدۇ.

— بەلكى ئاكىڭىزنىڭ ئەگرەگە كەلمىگىنى توغرىسىدۇر. بۇ يەردە بەگ ۋە مۇلازىملار كۆپ، تونۇپ قېلىپ بىر بالاغا قېلىشى مۇمكىن. ئاكىڭىز مەنسەپدارلار كەم بارىدىغان چەت جايدىكى قۇرۇلۇشقا كەلسۇن. مەن جۈمە كۈنى دېھەلپۇرغا بارىمەن. خالىسا ئاشۇ جايغا بارسۇن.

— ساھىب، سىزنى پادىشاھىڭىز ھۈرمەت قىلىدىكەن، ئەڭ چوڭ قۇرۇلۇشلارنىڭ سەركارى ئىكەنسىز. پادىشاھتىن ئاكامنىڭ گۇناھىنى سوراپ، پاناھلىق ئېلىپ بېرىلمەيسىز؟ شۇ چاغدا بىز خاتىرجەم يۈرەتتۇق.

مەۋلانا پەزلىددىن ئويلىنىپ تۇردى — دە:

— سىزنى بۇنىڭغا ئىشەندۈرەلمەيمەن، بەيجۇ، — دېدى، —
چۈنكى پادىشاھنىڭ جېنىغا قاست قىلغان ئادەملەرنى ئايماستىن
جازالاش ھەققىدە مەخسۇس پەرمان چىقىرىلغان. بابىر مىرزا شۇ
پەرمانغا ئىمزا قويغان. ئۆزى ئاق كۆڭۈل شائىر، مەرىپەتلىك
ئىنسان بولسىمۇ پادىشاھلىق بىلەن ئىشغالىيەتچىلىك ئۇ كىشىنى
مۇرەككەپ زىددىيەتلەرگە دۇچار قىلغان. شۇ چاغدا لەئىل كۆمەر
ئۇنى ئەسكەرلىرى بىلەن ئازغاشتۇرۇپ، يوق قىلىۋەتمەكچى بولغىنى
ئېسىگە چۈشسە، ئاچچىقىدا قەتل قىلغۇزۇۋېتىشى مۇمكىن.

— بۇ راست، — دېدى تاھىر تاغىسىنىڭ سۆزىنى ماقۇللاپ، —
ھەتتا مەن... ئەمدى ساراينغا خىزمەتكە قايتىشتىن چۆچۈيمەن.
بابىر مىرزىنى چىن دىلدىن ياخشى كۆرسەممۇ ئۇنىڭ شەپقەتسىز
مۇھىتىدىن يىراقراق يۈرگۈم كېلىدۇ.

— ئۇنداق بولسا، ئەمدى مېنىڭ ئاكام نىجاتلىقنى پەقەت
سىزدىن كۈتىدۇ، مەۋلانا پەزىلىدىن!

— مەن ئۇنىڭغا قولۇمدىن كەلگەن ياخشىلىقنى قىلىشقا تەييار.
مەن. كەلگۈسى جۈمە دېھەلىپۇرغا كەلسۇن. پەقەت... ئۆزىنى...
سىزنىڭ نامىڭىز بىلەن ئاتىسۇن... ئىلاجى بولسا قىياپىتىنى سەل
ئۆزگەرتسۇن.

— ئاكامنىڭ ئۆزىمۇ چاچ-ساقال ئۆستۈرۈپ، تونۇش قىيىن
بولغان قىياپەتكە كىرگەن.

— ناھايىتى ئوبدان. بالادىن ساقلان دەيدۇ. پىلى بىلەن
قۇرۇلۇشتا ئىشلەپ ئۆزىنى ئوڭشاشۇالسۇن، ئاندىن يەنە مەسلىھەت-
لىشىپ كۆرەرمىز!

تېۋىپ بەيجۇ ئاكىسى لەئىل كۆمەرنى كەلگۈسى ھەپتىدە دېھەل-

پەرگە، مەۋلانا پەزىلەتتىن ئالدىغا ئەۋەتىدىغان بولۇپ كەتتى.

4

ئەگرەدە داۋاملىق شاماللىق يامغۇر پەسلى باشلانغان تومۇز كۈنلىرىنىڭ بىرىدە تاھىر ساراينغا — بابىرنىڭ ھۇزۇرىغا كەلدى.

دىۋانى خاسنىڭ مەرمەر ئايۋىنىدا ئولتۇرغان بابىر ئۇنى تەستە تونۇدى: تاھىرنىڭ چاچ — ساقىلى ئاقىرىپ كەتكەن. يۈزىدىكى تاتۇقتىن تاشقىرى، ئىككى ئارىلاش بويىغا گويا چوڭ بىر ياماق چۈشكەن.

— ياخشى، ساقىيىپ قاپسىز، — دەپ بابىر ئۇنىڭ كۆڭلىنى كۆتۈرىدىغان گەپ ئىزدىدى.

— ھە، موللا تاغام جېنىمغا ئارا كىردى...

— ئەمدى قانداق، ئاۋۋالقى خىزمەتكە قايتماقچىمۇسىز؟

تاھىرنىڭ ئوڭ قولى ئاجىز، بويىنىمۇ توغرا قايرىلمايدىغان بولۇپ قالغان، ئەتراپىغا قارىماقچى بولسا، پۈتۈن گەۋدىسىنى بۇراپ قارايتتى.

— مەن ئەمدى قورچىلىققا يارىمايمەن.

— بولمىسا ئىچكى بەگلەر قاتارىدا يۈرۈۋېرىڭ.

— لېكىن مەن بەگلىكنى ئەپلىيەلمىدىم... پەنپەتتە ئۆزۈمدىن

ئۆتتى.

— نېمە ئۈچۈن؟

تاھىر جەڭ بولىدىغان كۈنى ئەزان ۋاقتىدا ئاشتىغا ئىچكىنىنى، ئاتتىن قانداق يىقىلغىنىنى ۋە قەدىردان نەۋكىرىنى قانداق شەپقەت-سىزلەرچە ئۇرغىنىنى بىر-بىرلەپ ئېيتىپ بەردى.

— بەگ بولدۇم دەپ مەغرۇرلىنىپ زالىم بولۇپ كەتكەن ئىكەنمەن. ئۆلۈم تۆشۈكىدە يېتىپ ئۆزەمنى تونۇدۇم. ماڭا بەگلىك... توغرا كەلمەيدىكەن، ھەزرىتىم. ئۆزەممۇ ئەمدى مېيىپ ئادەممەن. رۇخسەت بېرىڭ، موللا تاغام لايىھىسىنى سىزغان باغدا سۇچىمۇ، گۈلچىمۇ بولۇپ قالاي... بىرچاغلاردا قۇۋادا كىچىككىنە باغچىمىزدىكى دەل — دەرەخلەرنى سۇغۇرۇشنى ياخشى كۆرەتتىم...

بابىر ئايۋاننىڭ پارقىراپ تۇرغان مەرمەر تۈۋرۈكلىرى كەينىدىن ئۈزۈپ كېتىۋاتقان يامغۇر بۇلۇتلىرىغا تىكىلىپ ئېغىر ئۇھ تارتتى. ئۇ تاھىرغا ياخشىلىق قىلماقچى بولۇپ بەگلىك ئۇنۋانىنى بەرگىنى ئاقىۋەتتە يامانلىق بولۇپ چىققانىدى.

— سىزغۇ، بەگلەرنىڭ كاساپەت مۇھىتىدىن سۇچى بولۇپ قۇتۇلماقچىسىز، لېكىن مەن قانداق قۇتۇلارمەن؟
بۇ سوئال تاھىرنى ئالدىرىتىپ قويدى:

— سىز... پادىشاھسىز، ھەزرىتىم. بەگلەر سىزنىڭ ئىتائىتىڭىزدە. — ئىتائىتىمدە بولۇپ ئىتائەت قىلدۇرىدۇ... بۇلارنىڭ شۇنداق قايناملىرى باركى، سەل خەۋەرسىز قالسىڭىز غەرق قىلىۋېتىدۇ... مەن ئىسپەرەدە سىزگە ئېيتقان گەپلەر ئېسىڭىزدىمۇ؟

— مەن ئۇ سۆزلىرىڭىزنى ھېچقاچان ئۇنتۇماسمەن...
— شۇ چاغدا سىز، ئۆمۈرۋايەت ھۇزۇرىڭىزدىن كەتمەيمەن، دېگەندىڭىزغۇ!

— ھەزرىتىم، مەن ئۇ چاغدا ساغلام يىگىت ئىدىم... ھازىر ئەھۋالىم بۇ...
— سارايدا مېنىڭ خىلۋەتخانىمغا قارايدىغان مۇۋاپىق ئادەم يوق. شۇ ئىشنى سىز ئالسىڭىز.

خىلۋەتخانا — بابىرنىڭ يالغۇز ئولتۇرۇپ ئىجاد قىلىدىغان جايى
ئىكەنلىكىنى تاھىر بىلەتتى، بابىر ھاياتىنىڭ ئەڭ لەززىتى بار
تەرىپى ئۇنىڭ ئىجادىدا ئىكەنلىكىنى سىزەتتى. لېكىن ساراينىڭ
مۇرەككەپ، بوغۇق مۇھىتىدىن كۆڭلى قالغان تاھىر باغدا، تاغىسە-
نىڭ يېنىدا ئىشلەشنى خالايتتى.

— ھەزرىتىم، قولىڭىزنى كەچۈرۈڭ، مەن باغدا ئىشلەيمەن،
دەپ ئەھد قىلغانىدىم...

— باغدىمۇ خىلۋەتخانا بولىدۇ، — دېدى بابىر، — قۇرۇلۇپ
بولسا ئۇنىڭغىمۇ سىز قارايسىز، ماقۇلمۇ؟
ئەمدى "ياق" دېيىشنىڭ ئىلاجى قالمىدى. بابىرنىڭ سۆزىنى
يىرىپ ئۆگەنمىگەن تاھىر قولىنى كۆكسىگە قويدى. — دە، رازىلىق
بەردى.

ئەگرە قەلئەسىدىكى خىلۋەتخانا دىۋانى خاس بىلەن پادىشاھ
ئاشخاننىڭ ئارىلىقىدا ئىدى. بىر ئايدىن بېرى داۋام قىلىۋاتقان
يامغۇر پەسلى يېقىن ئارىدا تۈگەيدىغانغا ئوخشىمايتتى، بەزى
كۈنلىرى بەش-ئون قېتىمدىن قاتتىق يامغۇر قويۇپ ئۆتەتتى.
يامغۇر-يېشىنلىق كۈنلەردە بابىر كۆپرەك ئەگرەدە ئىشلەيتتى.
خىلۋەتخانا ئىچكىرىمۇ ئىچكىرى قۇرۇلغان ئۈچ ئۆيدىن ئىبارەت.
بۇ ئۆيلەرنىڭ پارچە-پۇرات ئىشلىرىنى تۆت سەۋدەر قىلاتتى.
"ئاپتۇۋىچى مۇلازىم" دەپ ئاتىلىدىغان تاھىر ئۇلارغا باشلىق.
ئەڭ ئىچكىرىكى خانىدا قەغەز، قەلەم ۋە بابىر تەيىنلىگەن كىتابلار
تۇراتتى. بېرىقى خانىغا داستىخان سېلىنىپ، بابىر ياقتۇرىدىغان

كۇلاب، نارىنج شەربىتى، ئەنبە ① مېۋىسى، قەيلە ②، تەنپۇل بەرگى ③ ۋە مېغىزى قىزىل پۈپەل يامىقى ④ قويۇلغان.
بىر كۈنى تاھىر داستىخانغا ئەڭ پاكىز غەزنى ئىچمىلىكىدىن بىر كوزىچە قويدۇرغانىدى، بابىر:

— ئىچمىلىك مەجلىسى خىرگاھتا بولدى، بەس، — دېدى.
شۇنىڭدىن كېيىن تاھىر خىلۋەتخانغا ئىچمىلىكىنى يولاتمايدىغان بولدى.

بابىر ئىچكىرىكى ئۆيدە كېچىچە ئىشلىسە تاھىرمۇ تاڭ ئاتقۇچە ئۇخلىماي، تىنچلىقنى قوغداپ چىقاتتى.
ئۇنىڭ سىرتقى خانىسىدا ئويغاق ئولتۇرۇشنى بىلىدىغان بابىر گاھى ئىچكىرىدىن چىقىپ كېلىپ، غەلىتە سوئاللار بېرەتتى:
— بەدەخشاندا ئارچىزارلاردا نەپىس بىر ئوت بولاتتى، ئېسىڭىزدىمۇ؟ دەھكەت ئەتراپىدا، ئاسمان يايلاقتىمۇ جىق ئىدى.
رەڭگى ھاۋا رەڭ. مەن بىر دەپتەرگە يېزىپ قويغانىدىم... كابۇلىدا قالغانمۇ؟ يوق.

— ئات يەمدۇ؟

— ھە، ياخشى يەيدۇ. بويى پاك-پاكا، يەردىن توپ-توپ

بولۇپ چىقىدۇ.

---

① ئەنبە — ئاناناسنىڭ بىر تۈرى.

② قەيلە — بانان.

③ تەنپۇل بەرگى — ئاپپىلىس بەرگىگە ئوخشاپ كېتىدۇ.

④ پۈپەل يامىقىنى چاينىسا كەيپ قىلىدۇ، چىشىنى

چېكىتىدۇ.

— بېتە كەمكىن؟

— ھە، ھە، بېتە كەمۇ دەيدۇ، لېكىن ئەسلى بۇتە كە! توپ —
توپ ئۆسكىنى ئۈچۈن بۇتە كە دەيدىكەن. مەن بۇ ئىسەننىڭ
قانداق كېلىپ چىققانلىقىنى بەدەخشاندا ئاڭلىغانىدىم.
بابىر ئىزدىگەن سۆزىنى تاپقىنىدىن مەمنۇن بولۇپ ئىچكىرىگە
كىرىپ كەتتى. ئۇ تاھىر بىلەن بىللە كۆرگەن جايلىرى، بىللە
بېشىدىن كەچۈرگەن ۋەقەلىرىنىڭ مانا شۇنداق تەپسىلاتلىرىنى
سوراپ، ئېنىقلاپ ئالغان كۈنلىرى تاھىرنىڭمۇ كۆڭلى كۆتۈرۈلۈپ
يۈرەتتى. ئۇ بابىرنىڭ ئۆزى كۆرگەنلىرى، كەچۈرگەنلىرى ھەققىدە
چوڭ كىتاب يېزىۋاتقىنىنى ئاڭلىغانىدى. ئەمدى تاھىرمۇ شۇ كىتابنىڭ
يېزىلىشىغا بىرقەدەر ئىشتىراك قىلىۋاتقىنى ئۈچۈن "ئىشقىلىپ، بۇ
يەردە ئۆتكەن كۈنلىرىم زايە كەتمەيدىغانغا ئوخشايدۇ"، دەپ
قوياتتى. بىر كۈنى تۈن يېرىم بولغاندا بابىر خىلۋەتخانىدىن خامۇش
بولۇپ چىقتى — دە، مۇڭلۇق ئاۋاز بىلەن بىر تۆتلۈك ئوقۇپ
بەردى:

كۆپدەن بېرىكىم يارۇ دىيارىم يوقدەر،
بىر لەھزەۋۇ بىر نەپەس قەرارىم يوقدەر،
كېلىدىم بۇل سارى ئۆز ئىختىيارىم بىرلە،
لېكىن بارۇرىمدە ئىختىيارىم يوقدەر.

بۇ قۇرلار تاھىرنىڭ سېغىنىش تۇيغۇلىرىنى شۇنداق قوزغىدىكى،
ئۇزۇندىن بۇيان كۆرمىگەن رابىيسىنى سېغىنىپ، يىغلىغۇسى
كەلدى.

— بالىلار بىلەن قاچان دىدار كۆرۈشەرمىزكىن — ھە، ھە زىرتىم؟
— يوللار تېخى تىنچ ئەمەس. ھەرەم ئۈچۈن خەتەر كۆپ. بۇ

تەرەپتە رەناسەنگا بىزدىن نارازىلارنى ئەتراپىغا توپلاپ كۈچ
يىغىۋېتىپتىمىش...

”بىزدىن نارازىلار“ دېگەن سۆزلەر تاھىرغا مانا شۇ قەلئە
ھويلىسىدا ئۆتكەن كۈنى يۈز بەرگەن بىر پاچىئەنى ئەسلەتتى.
ھىند ئۇستىلىرى پەشكال مەزگىلىدە يەر كولاشقا بولمايدۇ،
ئىشنى توختىتايلى، دېيىشىدۇ. لېكىن سەركار بۇنىڭغا ئۇنىمايدۇ:
”بىز ۋايىنى ئالتە ئايدا قۇرۇپ پۈتكۈزۈشكە ۋەدە بەرگەن، يامغۇر
پەسلى ئىككى ئاي داۋام قىلسا، كېيىن قاچان ئۈلگۈرىمىز؟ پادىشاھ
ھەزرەتلىرى بىزنى يالغانچى دېمەمدۇ؟ يامغۇر ھېچ گەپ ئەمەس!
تېخى سالقىن بولدى! ئىشلەۋېرىڭلار!“ دەپ، سەركار يەر كولىغۇ-
چىلارنى مەجبۇر قىلىپ ئىشلىتىشكە باشلىدى.

داۋاملىق يېغىپ تۇرغان يامغۇرلار يەرنى ئىۋىتىپ، مېچىلدىتىپ
قويغانىدى. ئۆتكەن كۈنى يەر قازغۇچىلار ئون غۇلاچ چوڭقۇرلۇقتىكى
گوداڭنىڭ تۈۋىدە ئىشلەۋاتقىنىدا ئۇنىڭ بىر چېتى گۆمۈرۈلۈپ
چۈشتى- دە، تۆت ئادەمنى بېسىۋالدى. ئۇلارنى لاي ئارىلاش
توپىنىڭ تېگىدىن كولاپ ئالغۇچىلىك ئۈچى ئاللىقاچان جان
ئۈزگەن، تۆتىنچىسى تىرىك بولسىمۇ بېلى سۇنۇپ، مېيىپ
بولغانىدى.

خىلۋەتخانىدىن سەل نېرىدا - ساراي ئاشخانىسىدا تاماق پىشۇ-
رۇپ يۈرگەن بەھلۇل ئىسىملىك ئوتتۇرا ياشلىق بىر ئاشپەزمۇ
ۋايىنىڭ گودىڭدا جان ئۈزگەن يەر كولىغۇچىلارنى كۆرگەنىدى.
بۇ پاچىئە ئاشپەزگە پەنپەت جېڭىدە ئىشغالىيەتچىلەرنىڭ قىلىچىدىن
ھالاك بولغان يىگىرمە ياشلىق قەدىرلىك ئىنىسىنى ئەسلەتكەن ۋە
قەلبىدىكى ئىنتىقام تۇيغۇسىنى يەنە ھەرىكەتكە كەلتۈرگەنىدى.

ئەھمەد چاشنەگەر مەلىكە بەيدەنىڭ كېنىزە كىلىرىدىن بىرىنى ئوتتۇرىغا سېلىپ، زەھەرنى شۇ بەھلۇلغا يەتكۈزۈپ بەرگەندى. مەلىكە بەيدەنىڭ يەنە بىر كېنىزىكى كېلىپ، پىلانىنى ھازىرقى يامغۇرلۇق كۈنلەردە — بابىر بىرەر ياققا كېتىپ قالماستىن ئالدىن ئەمەلگە ئاشۇرۇش كېرەكلىكىنى ئېيتقاندى.

تۆت پۈكلەنگەن ئاق قەغەز ئىچىدە زىرىگە ئوخشاپ تۇرغان زەھەر ئىككى مىسقاللا بولسىمۇ، بەھلۇلغا زور بىر پولات قورال دەك ئېغىر تۇيۇلاتتى. ئۇ جەڭدە ۋەتىنىنى ھىمايە قىلىپ جان بەرگەن ئىنسىنىڭ ئۆچىنى شۇ قورال ئارقىلىق ئېلىشنى ۋە ئىشغالىيەتچىلەرگە لەرنى بۇ يەردىن تېزىرەك قوغلاشنى خالايتتى. ئەگەر بابىر ئۆلتۈرۈلسە، ئىشغالىيەتچىلەر ھىندىستاندا تۇرالماي كېتىپ قېلىشىغا ئەھمەد چاشنەگەر بەھلۇلنى ئىشەندۈرگەندى.

پادىشاھ ئاشخانسىدا ھەربىر تاماقنى تەكشۈرۈپ تېتىپ كۆرىدى. خان مەخسۇس باكاۋۇللار بولاتتى. قاتتىق يامغۇر يېغىۋاتقان كۈنى كەچقۇرۇن شۇ باكاۋۇللار ھاراق ئىچىپ مەس بولۇپ قېلىشتى. قازاندا كەرۋەندى دەرىخىنىڭ چۈچۈمەل مېۋىسى قوشۇپ تەييارلانغان مەزىلىك قەيلە^① پىشىپ تۇرۇپتۇ. بابىر بۇ قەيلەنى ياخشى كۆرۈشىنى بەھلۇل بىلەتتى. ئۇ ئاستا قويۇن يانچۇقىغا قول سېلىپ، تۆت پۈكلەكلىك قەغەزنى ئالدى. ئاشخاندا ھېچكىم يوق. باكاۋۇللار نېرىقى خاندا مەس بولۇپ ناخشا ئېيتىشىۋاتاتتى، شامال ئارىلاش يامغۇر يېغىۋاتاتتى.

بەھلۇل زەھەرنى قازانغا سالمىدى — باكاۋۇللارنىڭ ھاراققا

① قەيلە — بىر خىل يېمەكلىك.

قەيلەنى گېزەك ① قىلىش ئادىتى بار، يەپ كۆرسە، زەھەرلىنىپ، سەزدۈرۈپ قويۇشى مۇمكىن. شۇنىڭ ئۈچۈن زەھەرنى بابىر تاماق يەيدىغان چىنە تاۋاققا — يۇپقا ھەمەك نان ئۈستىگە سېپىشكە باشلىدى. بىردىن شامال سىرتقى ئىشكىنى قارىسىلدىتپ ياپنى. بەھلۇلغا كىمدۇ كېلىۋاتقان دەك تويۇلدى. دە، زەھەرنىڭ قالغىنىنى قازان تېگىدە، يېنىپ تۇرغان ئوتقا ئاتتى. كېيىن چىنە تاۋاقتىكى زەھەر سېپىلگەن ھەمەك نان ئۈستىگە تېز-تېز قەيلەنى سالدى.

ئارىدىن سەل ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن، مۇلازىم كىردى. توشقان گۆشىدىن قىلىنغان قورداقنى ۋە قەيلە سېلىنغان چىنە تاۋاقنى بابىر تاماق يەپ ئولتۇرغان تاماقخانىغا ئېلىپ چىقىپ كەتتى. ئەھمەد چاشنەگىر بۇ زەھەرنى تەمىدىن بىلگىلى بولماسلىقىنى، ئۇنىڭ تەسىرى ئاستا-ئاستا بىلىنىشىنى ئېيتقاندى. بەھلۇل سىر ئېچىلغۇچە قورغان دەرۋازىسىدىن چىقىپ كېتىش ئۈمىدىدە ئىدى. ئامما ئۇ ئاشخانا ئىشىكىدىن چىقىۋاتقاندا شىركەيىپ باكاۋۇللاردىن بىرىگە دۇچ كەلدى.

— قېنى، توشقان گۆشىدىن بىزگىمۇ قالدۇردۇڭمۇ؟

— قەيلە بار، ساھىب.

— ياق، توشقان قوردىقى كېرەك!

— قورداق ئاز ئىدى، ھەممىسىنى ھەزرەتكە بېرىۋەتتىم. قەيلە

يېسىڭىزا، گېزەككە ياخشى.

— ياق! توشقان جىق ئىدىغۇ! نېمىشقا بىزگە قالدۇرمىدىڭ؟

— ھەممىسىنى قورۇمىغانىدىم...

① گېزەك — زاكۇسكا.

— بولمسا ھازىر بىزگە توشقان گۆشىدىن قورۇپ بەر! تېزا!
باكاۋۇلنىڭ يوغان گەۋدىسى ئىشىكىنى توساپ تۇراتتى.
ئاشپەز كەينىگە ياندى ۋە قورقۇپ ھودۇقۇپ ياغ داغلاپ،
توشقان گۆشىنى قورۇشقا تەييارلاشقا باشلىدى.

يامغۇرلۇق كېچە ساراينى قورشىۋالغان. شۇ چاغدا بىردىنلا خاس
نەۋكەرلەر تېۋىپقا يۈگۈرۈپ، باكاۋۇللار بىر-بىرىنى چاقىرىپ،
ئاشخاننىڭ ئىچى-تېشى مالىمان بولۇپ كەتتى. خىلۋەتگاھدا
ئولتۇرغان تاھىرمۇ تاماقخانغا يۈگۈرۈپ كەلدى. بابىر ئۈستى-
ئۈستىگە ياندۇرۇپ، يۈزى كۆكرىپ كەتكەن. ئۇ نەپىسى بوغۇلۇپ،
تاشقىرىغا ئىنتىلدى، ئامما ئىككى قەدەم ماڭماي سەنتۇرۇلۇپ
يىقىلىشقا باشلىدى. تاھىر يۈگۈرۈپ بېرىپ، ئۇنى قولتۇقىدىن
يۆلىۋالدى، تېۋىپ يۈسۈپى بابىرنىڭ نېرىقى قولتۇقىغا كىردى.
ئالاقزادە بولۇپ قالغان سەۋدەرلەرگە بۇيرۇدى.

— ئىچكىرىسىگە ئورۇن تەييارلاڭ!

— راۋانغا! — دېدى بابىر گېلى قۇرۇپ.

ئۇنىڭ ئىچى قاراڭغۇلىشىپ، بېشى پىر-پىر ئايلىناتتى. نۇقۇل
ھاۋا يېتىشمىگەندەك بولاتتى.

بابىرنى راۋانغا يۆلەپ چىقىرىپ ياتقۇزدى. تېۋىپ يۈرەككە
قۇۋۋەت بېرىدىغان دورىدىن پۇراتتى.

— سىزگە نېمە بولدى، ھەزرىتىم؟ مەينى كۆپ ئىچتىڭىزمۇ؟

يا مەجۇن ئارىلاشتىمۇ؟

— تاماقتا بىر سىر بار! — دېدى بابىر ۋە يەنە كۆڭلى ئايىنىپ،

پار-پۇر داس ئۈستىگە ئېڭىشتى، — ئاشپەز تەپتىش قىلىنسۇن!

شۇ چاغدا قەيلەدىن يېگەن يەنە ئىككى مۇلازىم بابىرغا ئوخشاش

قوسۇۋاتقانلىقى مەلۇم بولدى. باكائۇلار قەيلە پۇشۇرغان بەھلۇنى تۇتۇپ، ساراينىڭ ئەڭ قاتتىق قول سوراقچىسىغا تاپشۇردى. سوراقچى ئۇنى تۈرلۈك قىيىناشلار ئارقىلىق سوراق قىلىشقا كىرىشتى. بابىر كېچىچە ئۆلۈم بىلەن ئېلىشىپ چىقتى. ھەربىر ياندۇرغاندا يۈرەك-باغرى ئۈزۈلۈپ، پارچىلىنىپ چىقىۋاتقاندا ئاغرىيتتى، گاھى نەپىسى ئىچىگە چۈشۈپ كېتەتتى. تېۋىپ ئۇنىڭ ئۈستىدىن نېرى كەتمەي:

— شىپا تاپسىز، چىداملىق بولۇڭ! — دەپ تەسەللى بېرەتتى. تاھىرمۇ تېۋىپكە قارىشىپ، كېچىچە كىرىپك يۇمماي چىقتى. ئۇ بابىرنىڭ بېشىنى تۇتاتتى، تەر باسقان يۈزىنى، بوينىنى يەلپۈيتتى. بابىرنىڭ زەھەر ئازابىدىن تولغىنىۋاتقىنىنى كۆرگەنسىرى، ئۆزىمۇ زەھەر ئىچكەندەك قىيىنلاقتى. ئاڭ مەزگىلىدە بابىر جۆيلۈگەندەك بولۇپ، ھۇمايۇن بىلەن ماھىم بېگىمنى يوقلاشقا باشلىدى. شىمالىي چېگرىلار يەنە تىنچسىز بولۇپ قالغىنى ئۈچۈن بابىر ھۇمايۇننى ئۆتكەن ئايدا بەدەخشانغا قايتۇرۇۋەتكەنىدى. ماھىم بېگىم تېخىچە كابۇلدا ئىدى.

— ھۇمايۇن مىرزىغا چاپارمەن ئەۋەتەيلىمۇ؟ — دەپ سورىدى تاھىر.

بابىر كۆزىنى ئېچىپ، سەل ئۆزىگە كەلگەندەك بولدى. چاپار-مەن كابۇل ۋە بەدەخشانغا يېتىپ بارغۇچە ئاز دېگەندە بىر ئاي ۋاقىت ئۆتەتتى. بۇ ئارىدا بىرەر ئەھۋال بولۇپ قالسا يا ھۇمايۇن، يا ماھىم بېگىم يېتىپ كېلەلمەسلىكى ئېنىق. بابىر غەمكىن بېشىنى چايقاپ:

— پايدىسى يوق، — دېدى.

ئۇنىڭ ئەھۋالى بارغانسېرى ئېغىرلىشىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن
تاھىر:

— ھەزرىتىم، غەيرەت قىلىڭ! — دەپ ئىلتىجا قىلدى، — بىز
سز بىلەن نەچچە ئۆلۈملەردىن قالغانىمىز! دەردكە بوي بەرمەڭ،
يېڭىسىز!

— لېكىن... بۇنداق پالاكەت... بىرىنچى قېتىم ئۇچرىشى...
بابىر ھالىسىز قوزغىلىپ يەنە داس ئۈستىگە ئېڭىشتى، ئاغرىق
زەربىدىن كۆزلىرىگە لىققىدە ياش كەلدى. ئاندىن بېشىنى يەنە
ياستۇققا قويۇپ كۆزىنى يۇمۇپ ياتقاندا راۋانغا سوراقچى كىردى.
يۈسۈپى ئۇنىڭغا:

— قىسقا سۆزلەڭ، پەقەت ئاخبارات! — دەپ پىچىرلىدى.
سوراقچى بەيدەنمۇ سوراق قىلغىنىنى، قالغان ئۈچىگە مۇشۇ
بەدبەخت مەلىكە باش بولغىنىنى، لېكىن سىرتقى دۈشمەنلەر بىلەن،
جۈملىدىن، رەنا سەنگىرم سىنخ بىلەن ئالاقىسى بارلىقىنى رەت
قىلغانلىقىنى، باشقا سوئاللارغا جاۋاب بېرىشتىن باش تارتقانلىقىنى
ئېيتىپ بەردى.

— مەلۇنلار!... — دېدى بابىر ياتقان جايىدا غەزەپتىن ئاۋازى
تترەپ، — مەن ئۇلارغا شۇنچىلىك ئىشىنىپ... قولىدىن تاماق
يېسەم... ئىززەت — ئىكرام قىلسام!...

— ھەزرىتىم، بۇ ئىپلاسلارنى مىڭبىر قىيىنلىققا سېلىپ ئۆلتۈرۈش
كېرەك!

— قالغان ئۈچىنى... قاندىگە بىنائەن قەتل قىلدۇرۇڭ!...
بەيدە... كېيىن!

— باش ئۈستىگە! — دەپ سوراقچى چىقىپ كەتتى.

قائىدىگە بىنائەن، پادىشاھنىڭ چېنىغا قەست قىلغانلار ئەڭ ئېغىر قىيىنچىلىقلارغا سېلىنىپ ئۆلتۈرۈلەتتى، ئاشپەز بەھلۈلنىڭ تېرىسى تىرىك پىتى شىلىۋېلىندى. جاللاتلار ئەھمەد چاشنەگىرنىڭ ئاۋۋال قول - پۇتلىرىنى كېسىپ، كېيىن كاللىسىنى تېنىدىن ئۈزۈپ، ۋۇجۇدىنى پارچە - پارچە قىلىپ تاشلىدى. ئىككى ئوتتۇرىدا ۋاستىچى بولۇپ تۇرغان ۋە ئۈستىلىق بىلەن سارايدا زەھەر ئېلىپ كىرىپ ئاشپەزگە بەرگەن كېنىزەك قۇتىرىغان پىلنىڭ ئايىغى ئاستىغا تاشلاپ ئۆلتۈرۈلدى.

مەلىكە بەيدە ئەڭ قاتتىق قاماقتا ساقلىناتتى، ئەمدى ئادەملەر ئۇنىڭ قانداق قەتل قىلىنىشىنى كۈتەتتى.

تېۋىپ يۈسۈپى بابىرنىڭ ھاياتى ئۈچۈن ئىككى كېچە - كۈندۈز تىنماي كۈرەشتى. تاھىرمۇ ئىككى كېچە - كۈندۈز بىمارنىڭ يېنىدىن مىدىرلىماي خىزمىتىنى قىلدى. ئاخىرى، ئۈچىنچى كۈنى تېۋىپ:

— خۇداغا مىڭ قاتلا شۈكۈر، ھەزرىتىم، بىر ئۆلۈمدىن قالدۇم ئىكەن! — دېدى، — ئاندىن قايتىدىن تۇغۇلغاندەك بولدۇڭىز. ئەمدى ئازغىنا ئىسسىق سۈت ئىچىڭ. ئاندىن ئۇخلاڭ!

بابىر بىر پىيالە ئىسسىق سۈت ئىچكەندىن كېيىن، كۆزىنى يۇمۇپ، ياستۇققا بېشىنى قويدى. لېكىن بېشىدىن ئۆتكەن ئۆلۈم دەھشىتى ھامان خىيالىدىن نېرى كەتمەيتتى. ئۇنىڭ چېنى شۇنچە ۋاقىت قىل ئۈستىدە ئېسىلىپ تۇرغىنىنى ئويلىسا، ئىختىيارسىز قورقۇنچ باساتتى. ئاشۇ قىل ئۈزۈلسە، ئۆلۈم دەپ ئاتىلىدىغان زۇلمەت قەھرىگە غۇلاپ چۈشۈشىنى ئىككى كۈن داۋامىدا داۋاملىق ھېس قىلىش ئۇنىڭدا ياشاش ئۈمىدىنى چەكسىز كۈچەيتىۋەتكەنىدى. ھاياتنىڭ بىر نەپەسى - بىر ئۇچقۇنى دۇنيانىڭ بارلىق بايلىقلىرى ۋە

تاج - تەختلىرىدىنمۇ ئەزىز ئىكەنلىكى ئۇنىڭغا ئەمدى ئەستايىدىل سېزىلدى. ئۇنىڭ ئازابىتىن تالغان ۋۇجۇدى ھامان ھالسىز بولسىمۇ، روھىدا نېمىدۇ ئۆزگەرگەندەك ۋە دۇنيا كۆزىگە باشقىچىراق كۆرۈنگەندەك بولاتتى. ھەربىر كىشىنىڭ پەقەت بىرلا ئۆمرى بار ئىكەن ۋە ئۆمۈرنىڭ ھەر نەپىسى شۇنچىلىك تاتلىق ئىكەن، بابىر - نىڭ يېشىغا يەتمەي ئۆلۈپ كەتكەنلەرگە سەل قاراشقا بولامدۇ؟ ئىبراھىم لادى ئۇنىڭدىن تۆت ياش كىچىك ئىدى. مەلىكە بەيدە بۇنى ئۇنتۇشى ۋە بابىرنىڭ ياخشى مۇئامىلە قىلغىنى ئۈچۈنلا ئۇنى كەچۈرۈپ، پەرزەنتىنىڭ ئورنىدا ئىززەتلىشى مۇمكىنمىدى؟ جەڭدە ئېرىشكەن غەلبىلىرى ئۇنىڭغا ئەڭ مۈشكۈل ئىشلارنىمۇ ئاسان كۆر - ستىپ قويغىنى ئۈچۈن بولسا كېرەك، بابىر ئىبراھىم لادىنىڭ ئانىسىغا شۇنچىلىك ئىشەنگەن ۋە ئۇنىڭ ئەمرىدە بولغان ئاشپەز - لەرنى ئىشقا ئالغان ئىكەن - دە! بۇ ئاشپەزلەر تەييارلىغان ھىندچە تاماقلارنى يېيىش بىلەن ئەل - ئۇلۇسنىڭ كۆڭلىنى ئالماقچى بولغە - نىمۇ ئۇنىڭ ئۆز كۈچىگە ئارتۇق دەرىجىدە ئىشەنگەنلىكىدىن كېلىپ چىقىمىغانمىكىن؟ ھالبۇكى، تۈنۈگۈنكى دۈشمەنلەرنى بۈگۈن دەرھال دوستقا ئايلاندۇرۇش ئاسانمۇ؟ خۇسۇسەن، بەيدەدەك پەرزەنت دېغدا كۆيۈپ يۈرگەنلەر ياكى ئاشپەز بەھلۈلدەك ئىنسىنىڭ ئىنتىقامىنى ئالماقچى بولغانلار بىلەن مۇئامىلەدە ئېھتىياتلىقراق بولۇشى كېرەك ئەمەسمىدى؟ كابۇلدا ماھىم بېگىم ئېيتقان ئىزتىراپ - لىق گەپلەر يەنە ئۇنىڭ يادىغا چۈشتى. يات يۇرتتىن بارغان ئىشغالىيەتچىنى ئاسانلىقچە كەچۈرمەسلىكى، ئۇنىڭ قىلىچىدىن پەيدا بولغان يارىلار ئەسىرلەر داۋامىدا ساقايماسلىقى راست بولسا... بابىرنىڭ بۇ مەملىكەت خەلقىنىڭ كۆڭلىنى ئېلىشى ئۈچۈن قانچە

كۆپ يىللار كېرەك بولىدۇ؟ بۇنىڭغا ئۇنىڭ ئۆمرى يېتەمدىكىن؟
ئومۇمەن، بۇ ئۆزى ئېرىشىش مۇمكىن بولغان مەقسەتمۇ ياكى
خىيالمۇ؟...

بۇ ئويلاردىن بابىرنىڭ بېشى يەنە تۇيۇق كوچىغا كىرىپ قالغان.
دەك بولدى، كېلەچەك كۆزىگە قاراڭغۇ كۆرۈنۈپ كەتتى.
پەقەت بەدىنىگە ئاستا-ئاستا قايتىپ كېلىۋاتقان ھاياتى كۈچلەر
شۇ زۇلمەتنى يېرىپ ئۆتۈپ كېلىۋاتقان نۇرلاردەك يىللىق
تۇيۇلاتتى. مۇشۇ كېچە بابىر ياخشى ئۇخلىدى. ئەتىسى كۈنى
تېۋىپ ئۇنىڭ تومۇرىدىن كۆپرەك قان ئالماقچى بولدى.
— زەھەرلەنگەن ھارام قاننى چىقىرىۋېتىمىز، ھەزرىتىم. يەنە
بىرەر ھەپتە قىمىرلىماي يېتىشىڭىز كېرەك.

بابىر بۇنىڭغا قوشۇلمىدى. بۇنىڭسىزمۇ ئۇنىڭ دەرمانى كېتىپ
قالغانىدى. ئەگەر تېۋىپ كۆپ قان ئالسا، ئۇزۇن يېتىشى ئېنىق.
ھالبۇكى، "پادىشاھ ئۆلەي دەپ قالغانىمىش!"، "ئۈمىد يوق
ئىمىش!" دېگەن پىتنە-پاساتلار تارقالغان، قولاي پۇرسەت
كۈتۈۋاتقان دۈشمەنلەر جانلىنىپ قالغانىدى. بەگلەرمۇ بابىرنىڭ
تېزىرەك كۆپچىلىككە كۆرۈنۈشىنى خالايتتى.

ئارىدىن يەنە ئىككى كۈن ئۆتكەندىن كېيىن، بابىر تەنتەنىلىك
مۇراسىملاردا كىيىدىغان كىيىملەردە دىۋانىئامغا چىقتى. ئېگىز
تەختنىڭ ئىككى تەرىپىدە تىزىلىپ تۇرغان يۈزدىن ئارتۇق ئەمىر-
لەر، سەركەردىلەر، ۋىلايەت ھاكىملىرى تەزىم بەجا كەلتۈرۈپ
بوي ئېگىشتى. بابىر تەختكە ئالدىرىماي چىقىپ ئولتۇرغاندىن
كېيىن، ئىككى نەۋكەر مەلىكە بەيدەنى پەگادىكى ئىشىكتىن ئېلىپ
كىردى.

موماي تېخىچە باشتىن ئاياغ ئاق كىيىپ، ئوغلى ئىبراھىمغا
هازا تۇتۇپ يۈرەتتى. پەقەت قەددى ئاۋۋالقىدىن بىر ئاز مۈكچەپ-
گەن. لېكىن كۆزلىرى باپىرنىڭ يۈزىگە چۈشكەندە ئۇنىڭ ئېغىر
كېسەلگە ئوخشاپ سارغىيىپ قالغانلىقىدىن قانائەت ھاسىل قىلغاندەك
مەمنۇن پارقىرىدى.

ئىشك ئاغا مۇھەممەد دولداي مەلىكىنى سوراققا تۇتۇپ، سۈيىد-
قەستكە يەنە كىملىرىنىڭ ئىشتىراك قىلغانلىقىنى سوراشتۇرۇشقا
باشلىدى.

— سۇيىقەست ئەمەس، بۇ ئىنتىقام! — دېدى مەلىكە، — پادىشا-
ھىڭىز تۆككەن قانلارنىڭ قىساسى بۇ! ماڭا ياردەم بەرگەن
ئاشپەزمۇ، ئەمەد چاشنەگىرمۇ، كېنىزەكمۇ باتۇر قىساسكارلار ئىدى.
ھەممىسى مەردلەرچە جان بەردى. ئەمدى نۆۋەت مېنىڭكى. مەن
ئوغلۇمنىڭ دېغدا كۆيۈپ كۈل بولغانمەن. ئەمدى قولۇڭلاردىن
كەلسە كۈلۈمنى كۆككە سورۇڭلار!

مەلىكە سارايدا ھەممە چۈشىنىدىغان پارسى تىلىدا سۆزلەمەكتە
ئىدى. مەنسەپدارلار دېمىنى ئىچىگە يۇتۇپ يەرگە قاراشتى. مەلىكە
بىر ئۆلۈمنى بوينىغا ئېلىپ كەلگەن، ئەمدى ھەربىر سۆزىنى ئوققا
ئايلىنىدۇرۇپ دۈشمەنگە دادىل ئاتاتتى، باپىرنىڭ غەزەپكە تولۇپ،
جاللات چاقىرىشىنى، قورالسىز ئانىغا قارشى بارلىق قوراللىرىنى
ئىشقا سېلىشىنى خالايتتى. شۇ چاغدا مەنئۈى غەلبە مەلىكە تەرەپتە
بولاتتى، ئۇنىڭ يۈرەكلىكلىكى ئېغىزدىن ئېغىزغا ئۆتۈپ، ئادەملەر-
نىڭ ھۈرمىتىگە ئىگە بولاتتى. بۇنى باپىرمۇ سەزدى-دە، ئۆزىنى
بېسىپ، مەلىكەدە كارانىيغا قارىدى.

— بۇ قانداق يەسۈمەنلىك! ① — دېدى مەلىكداد كارانىي بەيدەگە، — شۇنچىلىك ئۈچ ئېلىش نىيىتىڭىز بار ئىكەن، ئەلا ھەزرەتنىڭ ئىنايەتلىرىنى نېمىشقا قوبۇل قىلىدىڭىز؟

— نىيىتىمگە يېتىش ئۈچۈن شۇنداق قىلىشىم كېرەك ئىدى!
— ئەلا ھەزرەت سىزنى "مۆتىۋەر ئانىمىزدەك ئىززەتلەڭلار!" دېگىنىدە يىغلاپ مىننەتدارلىق بىلدۈرگىنىڭىز بىزنىڭ يادىمىزدىن چىققىنى يوق!

— مەن ئۇ چاغدا نەپرىتىمنىڭ زورىدىن يىغلىغانىدىم! ئوغلۇمنىڭ كۈشەندىسىگە ئانا بولۇشتىن قىيىنلىپ كۆزۈم ياشلانغانىدى!
— يا، خۇدا پاناھ بەرسۇن! سىزمۇ مۇھەممەدنىڭ ئۈمىتىغۇ، مۇسۇلمانسىزغۇ! ئوغللىڭىز بۇلارغا قارشى نەچچە باراۋەر زور كۈچ بىلەن چىققانلىقىنى بىلمەمسىز؟ بۇلار مەغلۇپ بولسا، ئوغللىڭىز دۈشمەنلىرىنىڭ مىڭ جېنىدىن بىرىنىمۇ تىرىك قويماس ئىدى! سىز سۇلتان ئىبراھىمنىڭ قانچىلىك شەپقەتسىز بولغىنىنى بىلەتتىڭىز. ئەگەر سىزدە ئىنساپ ۋە ئىمان بولسا، قولىدا قىلىچى بىلەن ئوچۇق-ئاشكارا جەڭ قىلغان سەركەردىگە يوشۇرۇن زەھەر بەرمەيتتىڭىز!
— مەن ئايال كىشىمەن، قىلىچ كۆتۈرۈپ جەڭ قىلالمايمەن! ئەنە شۇ زەھەر مېنىڭ قىلىچىم ئىدى. ئىشغالىيەتچىلەر پەنپەتتە مىڭلىغان ئادەملەرنىڭ ئۆلۈمىگە سەۋەب بولدى! بۇ مەملىكەتنىڭ يەنە كۆپ جايلىرىغا ئەجەل ئۇرۇقىنى تېرىدى! مەندەك مىڭلاپ ئانىلار ھازىر ماتەم تۇتۇپ، كۆز يېشى تۆكۈپ يۈرۈپتۇ. قانچىلىغان

---

① يەسۈمەن — «پەرھاد - شېرىن» داستانىدا پەرھادنى ھىيلە بىلەن تۇتۇپ بەرگەن ئايال، بۇ يەردە مەككە مەنسىدە.

كېلىنچەكلەر تۇل قېلىپ ئۆزلىرىنى ئەرلىرىنىڭ جەسەتلىرى بىلەن بىللە ئوتتا كۆيدۈرۈۋەتتى! مەن بەرگەن زەھەر ئەنە ئاشۇ ئەجەل-نىڭ ئۇرۇقىدىن تەييارلانغانىدى! ئۇنىڭغا تۇل-بېچارىلەرنىڭ ئاچچىق كۆز ياشلىرىمۇ قوشۇلغانىدى!

مەلىكىنىڭ ئاخىرقى سۆزلىرى ئىشغالىيەتچى بەگلەرگەمۇ تېگىپ كەتتى. سېرىق ساقال بىر بەگ ئورنىدىن سەكرەپ تۇرۇپ، بابىرغا تەزىم بىلەن مۇراجىئەت قىلدى:

— ھەزرىتىم، بۇ يالماۋۇزنىڭ تىلىنى ئاغزىدىن سۇغۇرۇپ ئېلىش كېرەك! شۇنداق مەلئۇنلۇقى ئۈستىگە يەنە مۇنچىۋالا گەپ!
— مەيلى، مېنى قىيمىلاپ تاشلاڭلار! — دەپ ۋارقىرىدى بەيدە، — مەن قورقمايمەن!

بابىر بەيدەنى بەگلەر خالىغاندەك قىيىناقلارغا سېلىپ ئۆلتۈرسە ئەل-ئۇلۇس نېمە دېيىشىنى ئويلاپ، "لىپ" قىلىپ ھىراتتىكى خەدىجە بېگىم ئېسىگە چۈشتى. مەككارلىقتا ئۇمۇ بەيدەدىن قېلىش-مايتتى. نەۋرىسى مۆمىن مىرزانىڭ ئۆلۈمىگە سەۋەبچى بولغىنى كۆپچىلىككە مەلۇم ئىدى. شۇنىڭغا قارىماي، شەيبانىخان ئۇنى مەنسۇر باخشىنىڭ ئىختىيارىغا تاپشۇرۇپ، دەھشەتلىك قىيىناشلارغا سالغىنى ناھايىتى كۆپ ئادەملەرنىڭ نەپرىتىنى كەلتۈرگەنىدى. بابىرنىڭ ئۆزى بۇنىڭدىن بىر ھەپتىلا بۇرۇن خىلۋەتخانىدا خاتىرە يېزىپ ئولتۇرغىنىدا شەيبانىخاننىڭ بۇ ئىشىنى قەغەزگە يىرگىنىپ پۈتكەنىدى. "...بەش كۈنلۈك ئۆتەر دۇنيادا شەيبانىخان مۇنداق ئەبلەخلەرچە ئىشلىرى بىلەن يامان نام قازاندى" دېگەن قۇرلارنى ئۆزىنىڭ ئۆمۈر كىتابىغا يازغان بابىر ئەمدى مانا بۇ قورالسز ئانىغا قانداق چارە كۆرۈشى كېرەك؟ قانداق قىلسا ئادەملەرنىڭ نەپرىتىگە

ئەمەس، ھۈرمىتىگە سازاۋەر بولىدۇ؟

بەگلەر ھامان بەيدەنىڭ ئۆلتۈرۈلۈشىنى تەلەپ قىلىۋاتاتتى.
— بۇ يالماۋۇزنى قۇتىرىغان پىلنىڭ پۇتى ئاستىغا تاشلاپ ئۆلتۈ-
رۇش كېرەك!

— ياكى پۇت - قولىنى چېتىپ باغلاپ، ئېگىز مۇنار ئۈستىگە
ياتقۇزۇپ قويۇشقا تېگىشلىك، گۆشىنى قۇزغۇنلار يەپ، كۆزلىرىنى
چوقۇپ كەتسۇن!

مەلىكىگە ئاستىرتىن تىكىلىپ قاراپ تۇرغان بابىر ئاخىرقى
تەكلىپلەردىن بەيدەنىڭ رەڭگى ئۆچۈپ، يۈزى كۆكۈش رەڭگە
كىرگىنىنى كۆردى. شۇنىڭدا مۇھەممەد دولداينىڭ نىشارىسى بىلەن
بەگلەر جىم بولۇشتى. بابىر مەلىكىگە چۈشىنىدىغان پارىسى تىلدا:

— جاناب بەگلەر تەكلىپ قىلغان جازالار بارلىقى ئاساسلىق، —
دېدى، — بىراق خىيانەتچى مەلىكىگە بۇلارنىڭ ھەممىسىدىنمۇ
ئېغىرراق بىر جازا بار. بۇ خانىمنىڭ گېپىگە قارىغاندا، ھەممە
يېتىم ۋە يېسىرلەر ئۈچۈن جېنى ئېچىدىكەن، زەھەرنى ئاشۇلارنىڭ
كۆز ياشلىرىدىن تەييارلىغانمىش! بىراق بۇنىڭ ئوغلى ئىبراھىم
لادىنىڭ ئەل - ئۇلۇسقا قىلغان زۇلۇمى ئازمۇ؟ يېتىم ۋە يېسىر قىلغان
ئادەملىرى ئازمۇ؟ ئىبراھىم سەۋەبچى بولغان ئىچكى ئۇرۇشلاردا
ھەر يىلى قانچە ئادەم ھالاك بولغانىدى، جاناب كارانىي؟ سىز
بىلىشىڭىز كېرەك؟

— ھەزرىتىم، مەندە ھېساباتى بار: ئاخىرقى ئۈچ يىل داۋامىدا
سۇلتان ئىبراھىم باشلىغان ئىچكى ئۇرۇشلاردا بىزدىن يۈز يىگىرمە
مىڭ ئادەم ھالاك بولغانىدى.

— ئۈچ يىلدا بىر يۈز يىگىرمە مىڭ! — خىتاب قىلدى بابىر —

ئىبراھىم لادى بولسا ئون يىلدىن ئارتۇق تەختتە ئولتۇرغان!
ھىندىستاندا ئادەم كۆپ. يۈز مىڭى ئىچكى ئۇرۇشتا ھالاك بولسا،
ئىبراھىم يەنە يۈز مىڭنى پۇلغا ياللىغان. ئەگەر ئىبراھىمنىڭ
ئانىسى بولمىش بۇ خانىم ئۆلگەن نەۋكەرلەرگە ۋە ئۇلارنىڭ يېتىم-
يېسىرلىرىگە ئەستايىدىل جان كۆيدۈرسە، نېمە ئۈچۈن يۈز مىڭلاپ
ئادەملەرنىڭ بىھۇدە ئۆلۈپ كېتىشىگە يول قويغان؟ نېمە ئۈچۈن
ئوغلىنى بۇنداق ئورۇنسىز قىرغىنلاردىن قايتۇرمىغان!؟

— مەن پەقەت ئانا ئىدىم، پادىشاھ ئوغلۇمغا ئەمىر-پەرمان
بېرەلمەيتتىم! — دەپ مەلىكە بەيدە ئەمدى ئۆزىنى ئاقلاشقا
باشلىدى.

— ئورۇنسىز ئىچكى قىرغىنلارنى توختىتىشقا ئەمىر-پەرمان
بېرىش ئۈچۈن مانا، بىز بەل باغلىدۇق! — دېدى بابىر، — خۇدادىن
ئۈمىدىمىز باركى، بۇ ئۇلۇغ مەملىكەت ئەمدى يېگانە مەركىزىي
دۆلەت ئەتراپىغا چېپىسلاشقۇسىدۇر. بىز ھىندنى ئاۋات ۋە قۇدرەتلىك
قىلىش ئارزۇسىدىمىز. بىزگە ھەمكار ۋە ھەمىنەپەس بولىدىغان
ھىند بەگلىرى، ئەقىل ئىگىلىرى، ھۈنەرۋەنلىرى كۆپ. بىزنى
زەھەرلەپ ئۆلتۈرمەكچى بولغان بۇ مەككار خانىم ئۈچۈن ئەڭ
ئېغىر جازا شۇكى، بىز مانا، تىرىك! بۇ خانىمنىڭ ئۆزى ۋە ئوغلى
قىلالىغان زور ئىشلارنى بىز قىلىۋاتىمىز!
مەلىكەدە كارانىي بىردىن يېنىكلىنىپ:

— ھەزرىتىم ئىلتىپات قىلىدىڭىز! — دېدى.

— بۇ مەلىكە، — دەپ داۋاملاشتۇردى بابىر، — تۇل خوتۇن-
بىچارىلەرگە شۈنچىلىك جان كۆيدۈرىدىغان بولسا... ئابدۇ-
كېرىمبەگ!

بەيدەگە يېقىن بىر جايدا ئولتۇرغان شىغاۋۇل سەكرەپ ئورنىدىن تۇردى. بابىر ئۇنىڭغا بۇيرۇدى:

— بۇ مەلىكىنىڭ بارلىق مال ۋە دۇنياسىنى مۇسادىرە قىلىپ، جەمئە بويىدا بىر بۇقئەنى خەير^① قۇردۇرۇڭ. بارلىق خىزمەتچى-لىرى شۇ بۇقئەدە خىزمەت قىلسۇن، مەلىكىنىڭ پۈتۈن بايلىقى، مال ۋە دۇنياسى يېتىم-يېسىرلەرگە خەير-سەدىقە قىلىپ ئۈلەشتۈرۈلسۇن.

— يېشىم بىلەن! — دەپ ئابدۇكېرىم بۇ پەرماننى تەزىم بىلەن قوبۇل قىلدى.

— مەلىكىنى تا ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە تىرىك ساقلاشمۇ سىزگە تاپشۇرۇلدۇ، جاناب ئابدۇكېرىمبەگ!

— تىرىك؟! — ھەيران بولۇپ سورىدى شىغاۋۇل.

باشقا مەنسەپدارلارنىڭمۇ تەئەججۇپلىنىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن بابىر ئاۋازىنى كۆتۈرۈپەرەك سۆزلىدى:

— مەلىكە بىزنىڭ بۇنىڭدىن كېيىنكى غەلبىلىرىمىزنىمۇ كۆرسۇن. يامانلىققا ياخشىلىق قىلىش مەرد كىشىنىڭ قولىدىن كېلىشىگە ئىشەنسۇن. ئەگەر مەلىكىدە ۋىجدان بولسا، ئوغلى قىلماي كەتكەن ئىشلارنى بىزنىڭ قىلغىنىمىزنى كۆرۈپ ۋىجدانى ئازابلانسۇن. ئەگەر ۋىجدانى بولمىسا، ئىچىدە پەقەت كۆرەلمەسلىك چايانلىرى بولسا، بۇ چايانلار ئۆزىنى چېقىپ يېتىۋەرسۇن. مەلىكىگە بۇنىڭدىن ئۆزىگە جازا مۇناسىپ ئەمەس!

بەگ ۋە مەنسەپدارلارنىڭ پىچىر-پىچىرلىرى ئارىسىدا بىرسىنىڭ:

① بۇقئەنى خەير — خەير — سەدىقە ئۆيى.

— ھەزرىتىم مەردلىك قىلدىڭىز! — دېگەن خۇشاللىق خىتابى
ئاڭلاندى.

ئۆز ئۆلۈمىنىمۇ ئۆتكۈر بىر قورالغا ئايلاندۇرماقچى بولۇپ
كەلگەن مەلىكە بەيدە ئەمدى بۇ قورالدىن ئايرىلغىنىنى سەزدى.
شۇ كەمگىچە ئۇ ئەجلى يەتكىنىگە شۈبھە قىلمايتتى. ئەمدى بىردىنلا
يەنە ياشاش ئۈمىدى پەيدا بولدى. مەلىكىنىڭ ئۆلۈم سوغۇقىدىن
مۇزلىغان قەلبىگە ھاياتنىڭ يىللىق نەپىسى تەگدى-دە، كۆڭلىنى
بوشاشتۇرۇۋەتتى.

مەلىكە يۈزىنى قوللىرى بىلەن توسۇپ، يەلكىلىرى سىلكىنىپ-
سىلكىنىپ، يىغلاشقا باشلىدى.

سېكرى. قايتا كۆز ئاچقان بۇلاق

1

بابىرنىڭ مەخسۇس تەكلىپى بىلەن ھىراتتىن ئەگرەگە كېلىۋاتقان
مەۋلانا خاندەمىر، شائىر شىھاب مۇئەممىي ۋە مۇدەررىس ئىبراھىم
قانۇنىي ئۈچ ئايغا يېقىن يول يۈردى.
خەتەرلىك خەيبەر داۋىنىدىن ئۆتۈپ، سىند دەرياسىنى كېچىپ،
چاتقاللىق ئورمانلارنى ئارىلاپ كېلىۋېتىپ، مەۋلانا خاندەمىر
دۇنيانىڭ قانچىلىك چوڭلۇقىنى ئەمدى بىرىنچى نۆۋەت ئەستايىدىل
ھېس قىلدى. ھەپتىلەر، ئايلار داۋامىدا ئاتلىق سەپەر قىلىپ
ئاخىرىغا يېتىپ بولمايدىغان باغرى كەڭ ئۆلكىلەرنىڭ ھەممىسى

ئەمدى پۈتۈن بىر دۆلەت بولۇپ بىرلەشكەنلىكى، بەلخىن كابۇلغىچە، ئۇنىڭدىن لەخور ۋە دېھلىگىچە ھەممە جايدا بابىرنىڭ مۆھرى بېسىلغان پەرماننى شەرتسىز ئادا قىلىشىدىن سېزىلەتتى. بۇ پەرمانغا مۇۋاپىق خۇراسان ۋە ماۋەرائۇننەھردىن بابىرنىڭ تەكلىپى بىلەن كېلىۋاتقان ئىلىم-سەنئەت ئەھلىنى، ھۈنەرۋەنلەرنى بارلىق ۋىلايەت ھاكىملىرى، بارلىق قوغدىغۇچى ئەسكەرلەر ۋە بېكەت نازارەتچىلىرى قوشنا دۆلەت ئەلچىلىرىگە كۆرسىتىلىدىغان ئىززەت-ھۆرمەت بىلەن كۈتۈۋېلىپ، ئۈزىتىپ قويۇشلىرى كېرەك ئىدى، يوللاردا تېخى قاراقچىلار تۈگىمىگەن، تەرتىپ ئورنىتىلمىغان قالايمىقان شەھەر ۋە قىشلاقلار بار ئىدى. خاندەمىر ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرىنى بۇنداق جايلاردىن "بەدرەقە" دەپ ئاتىلىدىغان ئىككى يۈز-ئۈچ يۈز كىشىلىك قوغدىغۇچى ئەسكەرلەر ئۆتكۈزۈپ قويۇشاتتى.

كارۋان سارايلاردىمۇ ئۇلارنى "پادىشاھنىڭ خاس مېھمانلىرى" دېيىشىپ، ئەڭ ياخشى ئۆيلىرىگە جايلاشتۇراتتى، قوللىرىدىكى قەغەزلىرىگە قاراپ كۈندىلىك تاماقللىرى ئۈچۈن پۇلسىز گۈرۈچ، گۆش، ماي بېرىشەتتى، يەنە پارچە خىراجەتلىرى ئۈچۈن مەخسۇس تەمىناتمۇ بېرىلەتتى. چارچىغان ئات-ئۇلاغلىرىنى ئالماشتۇرۇش كېرەك بولۇپ قالسا، پوچتىكەشلەر بېقىۋاتقان ئات-ئۇلاغلاردىن ئۇلارغا بىرىنچى نۆۋەتتە بېرىشەتتى. كابۇلدىن دېھلىگىچە بولغان مىڭلاپ چاقىرىم يول بويلىرىدىكى كارۋان سارايلار ۋە پوچتا بېكەت-لىرى بابىرنىڭ ھەرىكەتلىرى بىلەن شۇنچىلىك لاۋات ۋە شۇنچىلىك ياخشى ئىشلەپ تۇراتتى.

خاندەمىر يوللاردا، بېكەتلەردە ھىندىستانغا بېرىپ كېلىۋاتقان

ئەلچىلەر، ساياھەتچىلەر ۋە سودىگەرلەرنى كۆپ ئۇچراتتى. بۇلتۇر ئەگرەدىن ئەللىك چاقىرىمچە غەربتىكى سېكرى دېگەن جايدا بابىر رەناسەنگا بىلەن ئۇرۇشۇپ، پەنپەتتىكىدىنمۇ چوڭراق غەلبىگە ئېرىشكەندىن كېيىن، ئۇنى ئەستايىدىل تەن ئېلىپ ئەلچى ئەۋەتىشكە باشلىغان پادىشاھلار كۆپىيىپ قالغانىدى. خاندەمىر لەخوردادا ئۇچراتقان قىزىل باشلارنىڭ ئەلچىسى شاھ تەخمەسپا^① نامىدىن غەلتە سوۋغىلار ئېلىپ كېتىۋاتاتتى. بۇ سوۋغىلار ئارىسىدا ئاق تۆگىنىڭ ئۈستىگە قۇرۇلغان زەر ئۇقىلىق كاجۇۋادا ئاۋايلاپ ئېلىپ كېتىۋاتقان ئىككى گۈزەل چېركەس قىزىمۇ بار ئىدى. شاھ تەخمەسپ بۇ قىزلارنى بابىرنىڭ ھەرىمىگە ئاتاپ ئەۋەتكەنىدى.

خاندەمىر دېھلىدىن شىمالراقتىكى بىر بېكەتتە سەمەرقەندلىك ۋە تاشكەنتلىك ئەلچىلەرنىمۇ ئۇچراتتى. سېكرىدىكى غەلبىنىڭ شوھرىتى ئەتراپتىكى مەملىكەتلەرگە تارقالغاندىن كېيىن بابىرنىڭ ھىندىستاندا قۇرغان يېڭى دۆلىتىنى ئۇنىڭ ئەشەددىي دۈشمەنلىرى بولغان شەيبانىيلەرمۇ تەن ئالغانىدى. ھازىر سەمەرقەند تەختىدە ئولتۇرغان كۆچكۈنچى خاننىڭ ئەلچىسى بابىرغا سەمەر-قەندنىڭ سايۋا ئۈزۈم كىشىمىشلىرىدىن، كانىباداھنىڭ سۇبھانى ئۈرۈكلىرىدىن، بۇخارانىڭ كۈچلۈك مەيلىرىدىن، ماۋەرا-ئۇننەھرنىڭ باشقا ئاز ئۇچرايدىغان نېمەتلىرىدىن يەتتە تۆگىگە سوۋغا-سالام ئارتىپ، يېنىغا ئىككى يۈز ياخشى ئاتنىمۇ تارتۇق قىلىپ قوشۇپ ئەۋەتكەنىدى. بابىر بۇ ئەلچىنى ئۆزىنىڭ جەمە

① تەخمەسپ ۱ - شاھ ئىسمائىلنىڭ ئوغلى. 1524 - يىلى شاھ ئىسمائىل ۋاپات بولغاندىن كېيىن تەخمەسپ ئۇنىڭ ئورنىغا شاھ بولغان.

بويىدا قۇردۇرغان ھىشت بېھىشت دېگەن يېڭى بېغىدا خانلار ئولتۇ-
رىدىغان ئاق كىگىز ئۈستىگە ئولتۇرغۇزۇپ، كامالى ئېھتىرام بىلەن
قوبۇل قىلغانىدى. بابىرنىڭ قوبۇلىدىن ۋە سوۋغا-سالاملىرىدىن
مەمنۇن بولۇپ قايتىۋاتقان خان ئەلچىسى خاندەمىرگە ماختاندى:
— ھە، مەۋلانا، بىز ھىندىستاندا كۆرگەن خامان-خامان
ئالتۇنلارنى تېخى ھېچكىم كۆرمىگەندۇ. بابىر مىرزا قۇيما ئالتۇندىن
قىلىنغان تەختتە ئولتۇرۇپتۇ. تەختنىڭ تېگىگە زور گىلەملەر سېلىنغان
ئىكەن. ۋىلايەت ھاكىملىرى ھەر يىلى بېرىدىغان ئالتۇنلىرىنى شۇ
گىلەمنىڭ ئۈستىگە ئەكىلىپ تۆكتى. بىردەمدىلا ئالتۇندىن چوڭ
خامان بەرپا بولدى.

بابىر شەيبانىزادىلەرنىڭ ئالتۇنغا ھېرىس ئادەملەر ئىكەنلىكىنى
بىلگىنى ئۈچۈن ئەلچىنىڭ كۆز ئالدىدا ئاتايىن شۇنداق خامان
بەرپا قىلغانلىقىنى خاندەمىر ئىچ-ئىچىدىن سېزىپ كۆلدى:

— جانابىي ئەلچى، بۇ خاماندىن كەپسەن ئالىمدىڭلارمۇ؟

— پادىشاھ بىزگە قىممەت باھا سەرپايلار كىيدۈردى. گىلەم

ئۈستىدىكى ئالتۇندىن ھەزرەت كۆچكۈنچى خانغا ئاتاپ سوۋغا
بېرىلدى. ئالتۇن تەڭگىلەرنى ساناپمۇ ئۆلگۈرمىدى. ئىككى يۈز
ئەللىك مىسقىلنى بىر كۈمۈش تاش بىلەن تارتىپ بەردى.

— ئىككى ئوتتۇرىدا بىرەر شەرتنامە تۈزدىمۇ؟

— ھە، بىمالال باردى. كەلدى قىلىدىغان بولدۇق. سودا-

سېتىق تىكلەندى. ئالاقىلەر ئىلگىرىكىدىن ياخشىراق روناق

تاپقۇسىدۇر. بىز بۇلاردىن يىپەك، دورا-دەرمەك ئالىمىز. بۇلارغا

ھۆل ۋە قۇرۇق مېۋىلەر، ئات-ئۇلاغلار ساتىمىز... يولى يىراق

بولسىمۇ كارۋانلىرىمىز ئىشتىياق بىلەن كېلىپ-كېتىدۇ. چۈنكى

بابىر مىرزا ئۆز تەۋەلىكىدە تەمغە ① سېلىقنى بىكار قىلدى. ئۆزبېك، تۈركمەن، تاجىك، ھىند، ئەرەب، ئەجەم، پارس — ئىشقىلىپ، بارلىق ئادەم بالىسى بۇ ئېغىر سېلىقتىن ئازاد بولۇپ، دارامەتلىرى ئېشىپتۇ. ھۈنەرۋەنلەر ۋە سودىگەرلەرمۇ شۇنىسىدىن ناھايىتى مەمنۇن. پەقەت بابىر پادىشاھنىڭ بىر ئەمرى بىزگە مۇۋاپىق كەلمىدى.

— قايسى ئەمرى؟ — قىزىقىپ سورىدى خانىدەمىر.

— پۈتۈن مەملىكىتىدە مەي ئىچىش مەنئى قىلىنىپتۇ. بابىر مىرزانىڭ ئۆزىمۇ "بۇنىڭدىن كېيىن ئىچمەيمەن"، دەپ پۈتۈن ئەل ئالدىدا توۋا قىپتۇ. مەي ئىچىلىدىغان ئالتۇن-كۈمۈش قاچىلارنى سۇندۇرۇپتۇ. غەزنىدىن ئون تۆت تۈگىدە ئىككى ئاي ئاۋارە بولۇپ ئېسىل ئىچىملىكلەردىن ئەگرەگە ئېلىپ بارغان ئىكەن. ھەممىسىگە تۈز سالدۇرۇپ، سىركىگە ئايلاندۇرۇپتۇ. "پۈتۈن مەملىكەتتە ھېچكىم ئىچىملىك ساتمىسۇن، ھېچكىم چەتتىنمۇ ئېلىپ كەلمىسۇن!" دەپ قاتتىق مەنئى قىلىنىپتۇ... بەزمىلىرى ئىچكۈلۈكسىز... سوغۇققىنا! كۆچكۈنچى خاننىڭ ئەلچىسىنى كۆڭۈلسىزلەندۈرگەن بۇ يېڭىلىق خانىدەمىرنىڭ روھىنى كۆتۈردى. ھۈسەين بايقارانى ۋە ئۇنىڭ ئوغۇللىرىنى ئىچكۈلۈك بالاسى قانچىلىك دەرىجىدە خاراب قىلغىنى تېخى مەۋلانانىڭ ئېسىدىن چىقىمىغانىدى. بۇنىڭدىن توققۇز يىلچە بۇرۇن بابىر ھىراتقا ئىككىنچى نۆۋەت بارغاندا خانىدەمىر ئۇنىڭمۇ مەيخورلۇققا بېرىلىشىگە باشلىغانلىقىنى كۆرگەن، "بۇ نادىر سىيامۇ باشقا نۇرغۇن تۆمۈرىيلەرگە ئوخشاش ئىستېداتىنى ئىچكۈلۈككە

① تەمغە — قوشۇمچە دارامەت سېلىقى.

سېلىپ بېرەرمۇ؟" دەپ تەشۋىشلەنگەنىدى. ئەلچىنىڭ ھېكايىسى ئۇنىڭ مانا شۇ تەشۋىشنى تارقىتىۋەتتى.

خاندەمىر بۇ ئۇزاق ۋە مۇشەققەتلىك سەپەرگە بابىرغا تايىنىپ چىققانىدى. يېشى ئەللىكتىن ئېشىۋاتقان ئالىم بۇ ئۇزاق يۇرتلاردىن ھىراتقا ساق-سالامەت قايتالامدۇ، يوقمۇ، تېخى ئۆزى ئۈچۈن قاراڭغۇ ئىدى. ئۇ بابىرنى دەپ مانا شۇ قاراڭغۇلۇقنى بويىغا ئېلىپ كېلىۋاتاتتى. ئەمدى يوللاردا بابىرنىڭ ئىرادىسى ۋە ئەقىل-ئىدراكىدىن دالالەت بېرىدىغان نېمىلا ئۇچرىسا، ھەممىسى مەۋلانانىڭ قەلبىدىكى مۇدەھىش قاراڭغۇلۇقنى قوغلاۋاتقاندەك بولاتتى ۋە يورۇق بىر ئىستىقبالغا ئىشەنچ ئويغىتاتتى.

خاندەمىر ئەگرەگە كىرىپ كەلگەندە دەريا بويىغا قۇرۇلغان ھىشت بېھىشت ۋە زەرەپشان باغلىرىنى، مەرمەرلىرىگە چىرايلىق گۈللەر سېلىپ ئىشلەنگەن تاش ئىمارەتلەرنى، تاملىرى مائىسلار بىلەن بېزەلگەن، ئالتۇن بىلەن ھەل بېرىلگەن شىپاڭلارنى، توپ-توپ گۈللىرى كۆزنى قاماشتۇرىدىغان گۈلزارلارنى كۆردى. بۇ ئۇلۇغۋار گۈزەللىكلەر مەۋلانانىڭ يول بويى كۆرگەن ۋە ئاڭلىغانلىرىغا قوشۇلدى. دە، ئۇ بابىرنى ئاۋۋالقىدىن باشقىچە پەۋقۇلئاددە قۇدرەتلىك بىر قىياپەتكە كىرگۈزۈپ تەسەۋۋۇر قىلىشقا باشلىدى...

لېكىن بابىر كېيىنكى يىللاردا كۆپ كېسەل بولۇپ، ناھايىتى ئورۇقلاپ كەتكەن، جۇغى خىلىلا كىچىكلەپ قالغانىدى. خاندەمىر ئۇنىڭ ئۆزىنى قانچىلىك ئالدۇرۇپ قويغىنىنى سېكرى تېغىغا سەيلىگە چىققان چېغدا كۈن يورۇقىدا ناھايىتى ئېنىق كۆردى. بابىر سېكرى تېغىنىڭ ئاجايىپلىقى ۋە تەكشى جايغا چۈشكەنلىكى ئۈشتىكى بۇرا

تاغنى ئەسلىتىدىغانلىقى ھەققىدە سۆزلەيتتى، تاغ ئېتىكىدىكى كۆل ئىچىگە قۇرۇلۇۋاتقان تاش سۇپىنى قولى بىلەن كۆرسىتەتتى، پەستە زىچ ئۆسكەن ياپپىشىل باغ ۋە دەرەخلەر ئارىسىدىن كۆرۈنۈپ تۇرغان يېڭى ئىمارەتلەر قانداق بەرپا بولغىنىنى ھېكايە قىلاتتى.

خاندەمىر بولسا ئۇنىڭ سۆڭىكى بۆرتۈپ قالغان ئورۇق يۈزىگە، كۆز ئەتراپلىرى ۋە پېشانىسىدىكى قەۋەت-قەۋەت قورۇقلارغا، ئۇيقۇسىزلىقتىن ئىچىگە پېتىپ كەتكەن قاپاقلارغا قاراپ، ئىچ-ئىچىدىن ئۇنىڭغا كۈيۈنەتتى.

تاغدىن كۆل تەرەپكە چۈشۈپ كېتىۋاتقىنىدا بابىر خاندەمىرنىڭ بۇ كۈيۈنۈشىنى سەزگەندەك بولۇپ:

— مېنىڭ تەقدىرىم غەلىتە، مەۋلانا، — دېدى، — ئەتراپىمنى

ئاۋات قىلغانىمىز ئۆزۈم سولشىپ كېتىۋاتىمەن.

— ئۇنچىلىك ئەمەس قۇ... ھەر ھالدا، ئۆزىڭىزگىمۇ كۆپرەك

غەمخورلۇق قىلىشىڭىز زۆرۈرمىكىن؟

— زۆرۈرلۈكىڭىز زۆرۈر، لېكىن مەملىكەت قانچىلىك زور بولسا،

ئۇنى ئىدارە قىلىش شۇنچىلىك تەسلىشىدىكەن. مەن زور بىر

دۆلەت قۇرۇش مەقسىتىنى زىممەمگە ئالغىنىمدا بۇنىڭ قانچىلىك

مۈشكۈل ئىكەنلىكىنى تەسەۋۋۇر قىلمىغانىكەنمەن. كېچە-كۈندۈز

مېھنەت، تەشۋىش، ئوت، يالقۇن... خۇددى ھەرىكەتتىكى ۋولقانلار

ئارىسىغا چۈشۈپ قالغاندەك تۇرىمەن. كۆزلىگەن مەقسىتىم ئەمەلگە

ئاشقۇچە ئۆمرۈم يېتەمدۇ، يوقمۇ، بىلمەيمەن.

— نىيەتنى پۈتۈن قىلىش كېرەك، ھەزرىتىم. سىز تېخى يىگىت

يېشىدىسىز، ھازىر قىرىق ئالتە ياشتىسىز.

— ئەمما ھىندغا كەلگىنىمدىن بېرى ھەر يىلى بەش-ئون يىللىق

ئۆمرۈم سەرپ بولغاندەك تۇيۇلىدۇ. قىزىتما، ئۇيقۇسىزلىق...
خاندەمىر بابىرنىڭ ھىندىستانغا كېلىپ تۈزگەن يېڭى دىۋانىنى
بۈگۈن ئەتىگەندە ئوقۇغانىدى. شۇ دىۋاندىكى بىر رۇبائىي ھازىر
ئۇنىڭ ئېسىگە چۈشتى:

جىسمىمدە ئىستىما كۈندە مەھكەم بۇلادۇر،
كۆزدىن ئۇچادۇر ئۇيقۇ چۈ ئاخشام بۇلادۇر.
ھەر ئىككىلەسى غەمىم بىلە سەبىرىمدىك،
بارغانسېرى بۇ ئارتەدۇر، ئول كەم بۇلادۇر.
بابىرنىڭ ئۇيقۇسىز كېچىلەردىن كىرتەيگەن كۆزلىرى سەل شامال
تەگسە ياشاڭغىرايدىغان بولۇپ قالغانىدى.

— تېۋىپلار ئۇيقۇسىزلىقنىڭ داۋاسىنى بىلەتتىغۇ؟

— ھىراتلىق خاس تېۋىپىمىز يۈسۈپى داۋالاپ كۆردى،
بولمىدى. "سىزگە دەم ئېلىش كېرەك"، دەيدۇ. "دۆلەت غەملىرىنى
ئۇنتۇڭ"، دەيدۇ. "كېچىلىرى شېئىر يازماڭ"، دەيدۇ. ئەمما...
دۆلەت ئۈستىدە ئولتۇرۇپ، ئۇنىڭ غېمىنى قانداق ئۇنتۇش مۇمكىن؟
پەقەت شېئىر يازغاندا، ئىجاد قىلغاندا بۇ غەم خىيالىمدىن
كۆتۈرۈلىدۇ. لېكىن ئەگرەدە بولسام ئىجادقىمۇ پۇرسەت تاپالماي-
مەن. كېچىسىمۇ، كۈندۈزۈمۇ دۆلەت غېمى... بىزار بولۇپ مانا
مۇشۇ سېكرىگە چىقىۋالدىم. ئىجاد ئۈچۈن بۇ يەر تىنچراق...
خېلىدىن بۇيان مەسنەۋىي يازماقتىمەن. سانسام، بىر كېچە-
كۈندۈزدە ئەللىك بېيىت مەسنەۋىي يېزىپتىمەن.

بابىر كېسەللىكى ئۈستىگە كۆپ ئىشلەپ ئۆزىنى ناھايىتى چارچە-
تىپ قويغىنىنى، ئۇيقۇسىزلىقنىڭ بىر سەۋەبى شۇ ئىكەنلىكىنى،
تېۋىپنىڭ كېچىلىرى شېئىر يېزىشنى مەنئى قىلىشى توغرىلىقىنى

خاندەمىر سېزىپ بارا تىيۇ، لېكىن بۇنى ئېيتىشقا ئەندىشە قىلاتتى.
مىجەزىدىن ئارام ئېلىشنىڭ نېمىلىكىنى بىلمەيدىغان بابىر ئۆزىنى
ئايىماي ئىشلەپ ئۆگىنىپ قالغانىدى. ئۇ بىر كۈندە شۇنچە شېئىر
يازغىنىدىن مەمنۇن بولۇپ يۈرگەندە ئۇنى بۇ مەمنۇنىيەتتىنمۇ
مەھرۇم قىلىدىغان نەسەت گەپ ئېيتىش مەۋلانىغا ئورۇنسىز
تۇيۇلدى.

— ئىشقىلىپ، خۇدا سىزگە قۇۋۋەت بەرسۇن، — دەپلا قويدى.
بابىر ماۋزۇنى يېڭىلىغۇسى كېلىپ:

— مەۋلانا، «ھەبىب ئۇسسەيە» نى^① نەچچە يىل يازغانسىز؟ —
دېدى.

— ئون بىر يىل. لېكىن تېخى تۈگەتمىدىم. خاتىرجەملىك
بولغاندا ھىراتتا تۈگەتمەكچى ئىدىم. لېكىن يىگىرمە يىلدىن بېرى
سۇننىيەپەرەسلەر بىلەن شىئەپەرەسلەر ھىراتنى بىر-بىرىدىن
تارتىۋېلىپ، گاھى ئوتقا سالدى، گاھى سۇغا...

— ھە ئاشۇ چاغدا... ئۇسسەيەنىڭ مۇنارىدا تۇرۇپ سۆزلەشكىنە.
مىزدە "ھىراتنىڭ تەلەي قۇياشى ئۇۋىسىغا پېتىپ كېتەرمۇ؟" دەپ
قايغۇرغانىدىڭىز. شۇ قايغۇرۇشلارنىڭ ھەممىسى ئورۇنلۇق
ئىكەن - دە؟

— ھىراتتىن تەلەي كەتكەندە سەمەرقەند بىزگە قوچاق ئېچىپ

---

① ھەبىب ئۇسسەيە — "قەدىرلىك دوستىنىڭ تەرجىمىھالى" دېمەكتۇر.

خاندەمىر ئۆزىنىڭ بۇ چوڭ ئەسىرىدە ئەرەب، ئىران، ئوتتۇرا ئاسىيا،
خۇراسان تارىخىنىڭ ئالەم پەيدا بولغاندىن تا XVI ئەسىرگىچە
ئۆتكەن ئەڭ مۇھىم دەۋرلىرى ھەققىدە سۆزلەيدۇ.

تۇرسىكەن! شىئە - سۇننىي ئاداۋىتى ماۋەرائۇننەھر بىلەن خۇراسان ۋە ئىراننىڭ مەدەنىي ئالاقىلىرىنى ئۈزۈپ تاشلىدى. بۇ ئالاقىلەردىن قانچىلىغان ئەۋلادلار بەھرە ئالغانىدى. قانچىلىغان ئىستېداتلار كامالەتكە يەتكەنىدى، جاھىل سۇلتانلار ماۋەرائۇننەھرنى يالغۇز - يېتىم ھالەتتە قالدۇرۇپ قاراڭغۇلۇق ۋە خۇراپاتقا يەم قىلماقتا. سەمەرقەندتىن كەلگەن بىر ئالىم يىغلىغۇدەك بولۇپ ئېيتىپ بەردى، ئابىرەھىمەت بويىدىكى ئۈچ قەۋەتلىك ئۇلۇغبەگ رەسەت - خانىسى ۋەيران بولۇپتۇ. شەھەر ھاكىمىنىڭ پەرۋايىغا كەلمەس ئىمىش. جاھىللار بۇزۇلۇپ ياتقان رەسەتخاننىڭ خىشلىرىنى ئېلىپ كېتىپ، ئۆز ھويلىلىرىغا ئىشلەتمەكتە ئىمىش.

— بىز باشقا يۇرتقا كېلىپ ئىمارەتلەر قۇرغاندا ئۇلار ئۆز يۇرتىمىزدىكى ئابدىلەرنى بۇزۇشماقتا! پەلەكنىڭ بۇنىڭدىنمۇ ئاچچىق كىنايىسى بولارمۇ، مەۋلانا؟ شۇنى ئويلىسام، ئۆز يېرىمىزنى قويۇپ، ھىندغا كۆڭۈل بەرگىنىم ماڭا خۇددى ياخشى نەتىجىلەر قازىنالمە - خاندەك كۆرۈنىدۇ!

— بىراق پەلەكنىڭ گەردىشى شۇنى تەقەززا قىلسا، ئادەم ئىلاج تاپالمايدىكەن - دە! مانا، مەنمۇ سىزدىن ئىبىرەت ئېلىپ، ھىندغا كەلدىمغۇ! مۇئەرىرخ بولغانلىقىم ئۈچۈن تارىخىي زۆرۈرىيەت - نىڭ بىزدىن كۈچلۈك بولىدىغانلىقىنى كۆپ سەزدىم.

بابىر خاندەمىرنىڭ ئاخىرقى گېپىگە قىزىقىپ، ئېتىنى ئۇنىڭ ئېتىغا يېقىنلاشتۇرۇشقا باشلىدى.

— دەرھەقىقەت، تارىخ ئالاھىدە شەخسلەر ئىرادىسىگە بويسۇن - مايدىكەن، - دېدى بابىر، - ئايىغىڭىز ئاستىدىكى تاغ تۆۋەنگە قاراپ كۆچسە، سىز ئېگىزگە قانچىلىك ئىنتىلماڭ، تاغ كۆچكۈنى

بىلەن بىللە تۆۋەنگە غۇلاپ كېتىدىكەنسىز. ئەمدى ئويلاپ كۆرسەم،
ماۋەرائۇننەھردىكى كۆچكۈنلەر مېنى خۇددى شۇ كويغا سالغان
ئىكەن. بىراق سىز قەدەم قويغان تاغ ئەچىدىن كۆتۈرۈلۈپ
ئۆسۈپ بارسا، كۆزلىگەن ئېگىزلىكىڭىزگە قانداق كۆتۈرۈلگەنلىكىڭىزنى
ئۆزىڭىزمۇ سەزمەي قالىدىكەنسىز. ھىندىستان ماڭا ئەچىدىن
كۆتۈرۈلۈپ ئۆسۈپ بارغۇچى تاغدەك تۇيۇلدۇ، مەۋلانا. شۇنىڭ
ئۈچۈن سەمەرقەند ۋە ئەنجاندا قىلالىمىغان ئىشلىرىمنى بۇ يەردە
قىلىش ئۈمىدىدىمەن!

— مېنىڭ نەزىرىمدىمۇ ئەمدىكى يۈكسىلىش ئەسىرى ھىندغا
كۆچكەنگە ئوخشايدۇ. جاھالەت قوغلىغان ناھايىتى كۆپ ئىلىم ۋە
سەنئەت ئەھلىنىڭ سىزدىن پاناھ ئىزدەپ ھىندغا كېلىشى سەۋەبىسىز
ئەمەس. چۈنكى پەلەككىنىڭ گەردىشى ئۆزگەردى. بىر چاغلاردا
خۇراسان ۋە ماۋەرائۇننەھرىمۇ ئەچىدىن كۆتۈرۈلۈپ ئۆسۈپ بارغان
تاغدەك يۈكسەلگەن ئەمەسمىدى؟ خارەزىمدە بېرونىي، بۇخارا
ئىبن سىنا، تۇستا فىردەۋىسى، بالاساغۇندا يۈسۈپ خاس
ھاجىب — بۇلارنىڭ ھەممىسى بىر — بىرىگە ئەسىرداش. شۇنچە
زور سىيمالار چىققان ئەسىر — بىزنىڭ ئۇلۇغ بىر يۈكسىلىش
ئەسىرىمىز ئىدى. چىڭگىزخاننىڭ كۆچمەنچى ئوردىلىرى بېسىپ
كەلدى. دە، مەدەنىي تەرەققىياتىمىزنىڭ يىپىلىرىنى بىرنەچچە
ئەسىرگە ئۈزۈپ تاشلىدى. ئۇلۇغبەگ دەۋرىدە سەمەرقەندتە،
ناۋايى دەۋرىدە ھىراتتا ناھايىتى كۆپ مەدەنىي ئىستېداتلار يەنە
ئويغاندى. يېڭى يۈكسىلىشلەر ئەسىرى باشلاندى. لېكىن كاج
رەپتار پەلەك بۇنىمۇ بىزگە ئوشۇق كەتتى دەپ ھېسابلىدى! يەنە
كۆچمەنچى سۇلتانلار مەدەنىي تەرەققىيات يىپىلىرىنى ئۈزۈپ،

چىگىشلەش-تۇرۇۋەتتى... پېقىر ھىراتتا تاپالماي يۈرگەن كالىدك
يېپىنىڭ ئۈچىنى مۇشۇ يەردە تاپقاندا كىيىنكىلىك دەپس قىلۋاتمەن.
مۇساپىرلىق ناھايىتى ئېغىر بولسىمۇ، لېكىن ئىنسانىيەت ياشاۋاتقان
مۇشۇ كەڭ ئالەمدە يېڭى ئىستېداتلىرى ئويغانغان، ئىلىم ۋە
سەنئەتكە ئەستايىدىل يول ئېچىلغان ھىندىنىڭ بارلىقى قەلبەلەرگە
قۇۋۋەت بېرىدۇ... مەن ئەمدى «ھەبىب ئۇسسەيەرنىڭ ئاخىرقى
تەھرىرلىكىنى مۇشۇ يەردە، قاننىڭىز ئاستىدا تۈگىتىش ئۈمىدىدىمەن.
— بە جانىدىل!... بىزدىن قانداقلىكى ياردەم زۆرۈر بولسا
تارتىنماي ئېيتىڭ.

— پېقىر ھەزرەت مەر ئەلىشىرنىڭ كۈتۈپخانىسىدا كۆپ يىل
ئىشلىدىم. ھۈسەين بايقارا ھەزرەتلىرىنىڭ كۈتۈپخانىسىدىكى نادىر
قول يازمىلاردىنمۇ كۆپ پايدىلاندىم... ئەمدى... بۇ كۈتۈپخانىلار
ھىراتتا قالدى.

خاندەمىر بابىرنىڭمۇ ئەللىك كىشى ئىشلەيدىغان زور كۈتۈپ-
خانىسى بارلىقىنى بىلەتتى، ھىراتتىن تېپىلمايدىغان نادىر مەنبەلەر
بۇ يەردىن تېپىلىشى مۇمكىنلىكىگە ئىشىنەتتى. بىراق پادىشاھنىڭ
خاس كۈتۈپخانىسىغا ئانداق-مۇنداق ئادەملەر يولسىالمايتتى.
خاندەمىر شۇنى ئويلاپ، گېپىنىڭ داۋامىنى ئېيتىشقا ئەيمەندى.
— سىز بىزنى دەپ شۇنچىۋالا يەردىن كېلىپسىز، بىز كۈتۈپخانىدە-
مىزنى سىزدىن ئايايمىزمۇ، مەۋلانا؟ — دېدى بابىر ئۇنىڭ ئەيمىنىش
سەۋەبىنى سېزىپ، — ئابدۇللا كىتابدارغا بۇيرۇي، سىزگە قانداقلىكى
ئەسەر زۆرۈر بولسا تېپىپ بەرسۇن. كۈتۈپخانىدا ھىندىستاننىڭ
كىتابلىرىمۇ كۆپ. ئابدۇللا كىتابدارنىڭ ئىختىيارىدا سانسىز
تىلىنى ياخشى بىلىدىغان تەرجىمان ئالىملار بار. شۇلاردىن بىر-

ئىككىسىنى سىزنىڭ ئەختىيارىڭىزغا بېرىمەن، قانداقلىكى خىزمىتىڭىز بولسا ئادا قىلىدۇ.

— تا ئەبەد مىننەتدارمەن، ھەزرىتىم! ئەدەبىيىتىڭىزنىڭ سانالىمىسا،

يەنە بىر ئەركىلىگۈم بار...

— مەرھەمەت، مەۋلانا.

— ھىراتتا ئۆزىڭىز يازغان سەرگۈزەشتىلىرىڭىزدىن پارچە

ئوقۇپ بەرگەندىڭىز، مېنى مەپتۇن قىلغانىدى. ئەگەر شۇ ئەسەردە

ئىزنىڭ تەييار قىسىملىرى بولسا، مەن ئۈچۈن... ئەڭ ئەزىز، ئەڭ

نادىر مەنبە بولاتتى. چۈنكى سىز باشتىن كەچۈرۈپ، تەتقىق

قىلغان تارىخىي ۋەقەلەرنى باشقا ھېچكىم شۇنداق ياخشى تەتقىق

قىلغان ئەمەس...

بابىر ئېتىنىڭ مىدىرلاۋاتقان قۇلاقلىرىغا تىكىلىپ بىر ئاز جىم

ماڭدى. ئۇ ئىككى يىلدىن بېرى «بابىرنامە» نى بېشىدىن قايتىدىن

كۆچۈرۈپ، ئالاھىدە بىر ئەسەر ھالىتىگە كەلتۈرۈۋاتاتتى. بۇلتۇر

ياز ئىسسىقلىرى تۈگەپ، يامغۇر پەسلى باشلانغاندا ناھايىتى قاتتىق

شامال كۆتۈرۈلگەن. بابىر چېدىردا ئىشلەپ ئولتۇرغىنىدا يامغۇر

ئارىلاش كەلگەن بوران ئۇنىڭ چېدىرىنى يىقىتىپ، قول يازمىلىرىنىڭ

ئونلاپ ۋاراقلىرىنى ئۇچۇرۇپ كەتكەنىدى. پۈتۈن-پۈتۈن بابىرنى

يامغۇر، بوران ھالاك قىلغانىدى. ئۇلارنى تولۇقلاش ئۈچۈن

ئالاھىدە بىر ۋاقىت تېپىلمايتتى. قول يازمىنى مۇشۇ ئەھۋالدا خاندە-

مىرگە بەرسە توغرا بولارمىكىن؟

— مەن ئويلاپ كۆرەي، مەۋلانا.

بۇ ئارىدا ئۇلار سېكرى تېغىنىڭ ئېتىكىدىكى بۇلاققا يېقىنلاشتى.

ئەتراپى ئازادە ياساپ قويۇلغان سۈيى مۇزدەك بۇلاق بابىرنىڭ

ياخشى كۆرگەن جايلاردىن بىرى ئىدى. شۇ يەردە خاندەمىر
ئىككىسى ئاتتىن چۈشۈشتى.

سۈزۈك، بۇلدۇقلىشىغا پاكىز قۇملار قوشۇلۇپ چىقىۋاتقان بۇلاق
جىمجىت گۈلزارنى ئارىلاپ، شىلدىرلاپ ئاقماقتا ئىدى.

— ئەتراپ شۇنداق جىمجىت، — دېدى خاندەمىر، — كۆل
بويدا قۇرۇلۇشلار... بۇنىڭدىن ئىككى يىل بۇرۇن مۇشۇ سېكرىدە
رەناسەنگا بىلەن دەھشەتلىك جەڭلەر بولغىنىنى تەسەۋۋۇر قىلىش
مۈشكۈل.

بابىر ئاشۇ قانلىق ئۇرۇشنىڭ قورقۇنچلۇق مەزگىللىرىنى كۆز
ئالدىغا كەلتۈردى. — دە:

— مەن مۇشۇ ۋاقىتقىچە كۆرگەن جەڭلەرنىڭ ئەڭ دەھشەتلىكى
شۇ بولدى، — دېدى، — بۇ جەڭ ھارپىسىدا بولغان ھادىسىلەرنى،
ئۇرۇشنىڭ بارلىق تەپسىلاتلىرىنى مەخسۇس بابتا يازدىم. خەتتات
كىتابىنىڭ تەييار قىسىملىرى بىلەن بىللە ئاشۇ بابنىمۇ بۈگۈن
كۆچۈرۈپ بولسۇن، ئاخشاملىققا ھەممىسىنى سىزگە بېرەرمەن،
مەۋلانا، ئوقۇپ پىكىر بېرەرسىز.

بايا جاۋابىسىز قالغان ئىلتىماسىغا ئەمدى جاۋاب ئالغان خاندەمىر
قولنى كۆكسىگە قويدى:

— سىز ماڭا تەڭسىز بىر ئىشەنچ بىلدۈردىڭىز، ھەزرىتىم!
— سىزنى ھىراتتىن چاقىرىپ كەلتۈرۈشتىكى مەقسەتمۇ ئىجادىي
ئىشلار بويىچە مەسلىھەتتىڭىزنى ئېلىش ئىدى،
— ئىلتىپاتىڭىزغا مىننەتدارمەن!

شۇ چاغدا ئاتلارنىڭ ئاياغ تاۋۇشى ئاڭلاندى. تار يول ئاخىرىدا
يىراقتىن ئات چاپتۇرۇپ كەلگەن چاپارمەن سەكرەپ يەرگە چۈشتى

ۋە تەزىم بىلەن بابىر تەرەپكە كېلىشكە باشلىدى.
— ئەگرە دە بىرەر ئالدىراش ئىش چىققانغا ئوخشايدۇ، — دېدى
بابىر، — مەۋلانا، ئەگرە مەن پايتەختكە كەتسەم، «ۋەقە ئى» نى
سىزگە ئاخشاملىققا ئەكىلىپ بېرىدۇ.
بابىر ئېتىنى تۇتۇپ تۇرغان تىزگىنچى تەرەپكە ماڭدى.

2

سېكرى تېغىنىڭ شىمالىي يانباغرىدا سالقىن باغنىڭ تۆرىگە
جايلاشقان ئۈچ ئېغىزلىق كۆركەم خىلۋەت-خانا مەۋلانا خاندەمىرگە
بېرىلگەنىدى. بابىر ئاشۇ كۈنى ئەگرەگە مېڭىپ كەتتى. مەۋلانا
خىلۋەتخانىنىڭ ئويما قىلىپ ئىشلەنگەن ئايۋىنىغا چىقىپ، ئۇنىڭدىن
ياخشى كۆرۈنىدىغان ئەينەكتەك سۈزۈك كۆلنى تاماشا قىلىپ
ئولتۇرغىنىدا خانائىي خاسنىڭ سەۋدەرىبېشى بابىرنىڭ قول يازمىسىنى
ئۇنىڭغا ئەكىلىپ بەردى.
قول يازما خەتتات تەرىپىدىن زەرەقەغەزلەرگە ناھايىتىمۇ چىرايلىق
قىلىپ كۆچۈرۈلگەنىدى. خاندەمىر ئۇنى خانا ئىچىگە ئەكىرىپ،
مىز ئۈستىگە قويدى. تۆپىدە يېنىۋاتقان شاملارنى مىز ئۈستىگە
ياخشى يورۇق بېرىدىغان قىلىپ ئورناتقاندىن كېيىن، كۆزەينىكىنى
تاقىدى ۋە ئەسەرنى ئېھتىيات بىلەن ۋارقلاپ ئوقۇشقا چۈشتى.
بۇنىڭدىن ئون يىل بۇرۇن بابىر ھىراتقا ئىككىنچى نۆۋەت
بارغىنىدا خاندەمىرگە «ۋەقە ئى» دىن ئوقۇپ بەرگەن بابىرنىڭ
ئۇسلۇبى مەۋلانانى سەل تەئەججۇپكە سالغانىدى. مانا بۇ قول
يازمىدىمۇ بابىر بايان قىلغان ۋەقەلەر ناھايىتى مۇرەككەپ بولسىمۇ،
مۇئەللىپ ئۇلارنى ئاغزاكى ھېكايىگە يېقىن بىر تەرىقىدە خېلى

ئاددىي ئۇسلۇبتا يازغانىدى. نۇرغۇن جايلاردا خاندەمىر ھەتتا بابىرنىڭ سۆزلەش يوسۇنىنى، ئاھاڭى، بەزى بىر شەخسى خىسلەت-لىرىنى بايقاپ "غەلىتىغۇ!" دەپ قويدى. چۈنكى ئاتىسى مىرخاندەمىرنى ياشلىقىدىن باشقىچە ئېتىقادلار بىلەن تەربىيەلەپ ئۆستۈرگەنىدى. بۇ ئېتىقادقا بىنائەن نەسىر يازغۇچى مۇئەررىخ ئۆز شەخسىي ئۇسلۇبىنى دەۋر ئۇسلۇبىغا بويسۇندۇرۇشى، ئۆز "مەنپەئەتپەرەسلىكى"نى دەۋر دېڭىزىغا قوشۇپ بىلىنمەيدىغان قىلىۋېتىشى كېرەك ئىدى. ئەگەر ئەسەردە مۇئەللىپ ئۆزىنى نامايان قىلىۋەرسە، بۇ — كەمتەر بولمىغانلىقىنىڭ بەلگىسى ھېسابلىناتتى. چوڭ تارىخىي كىتابلار ھۆكۈمدارلار ئۈچۈن يېزىلاتتى، ئاساسىي تەرىپى ۋە تەۋسىي شۇلارنىڭ ئىشلىرىغا بېرىلەتتى. نازاكەتلىك ئوخشىتىشلار، كىشىنى ھەيران قالدۇرىدىغان مەجازى سۆزلەر ۋە شائىرانە كۆتۈرەڭگۈ ئۇسلۇب ھۆكۈمدارلارغا ياقاتتى ۋە بارلىق مۇئەللىپلەر بويسۇنىدىغان بىر قانۇن ھېسابلىناتتى.

بابىرنىڭ مانا مۇشۇ قانۇننى پۈتۈنلەي ئىنكار قىلغۇچى ئۇسلۇب بىلەن ئەسەر يازغىنى خاندەمىرگە ئوشۇقىچە بىر يەڭگىلتەكلىكتەك تۇيۇلدى. بابىر ئوغلى ھۇمايۇنغا يازغان خېتىسىمۇ كىتابىدا كەلتۈرگەنىدى:

"...خەت يېزىشتا تەكەللۇپ قىلاي دەيسەن، ئۇنداق قىلساڭ چۈشىنىكسىز بولىدۇ. بىتەكەللۇپ پاك ئەلپاز بىلەن ياز، ساڭىمۇ ئېغىرچىلىق ئاز بولىدۇ ۋە ئوقۇغۇچىغىمۇ".

"ئەجەبا! — ئويلىدى خاندەمىر، — تەكەللۇپسىز تىل بىلەن ئەسەر يېزىش بابىر مىرزا ئۈچۈن پاك ئۇسلۇب بەلگىسى ھېسابلىنىدىكەن — دە!" خاندەمىر ئۆزىنىڭ ئون يىلدىن بېرى يېزىۋاتقان

«ھەبىب ئۇسسەيەر» دە نازا كەتلىك تەكەللۇپلار كۆپلۈكىنى ئەسلىدى - دە، ئۆزىنى ئوڭايىسىز سېزىپ، ئوقۇشتىن توختىدى ۋە ئايۋانغا چىقتى.

ئاسماندا سەككىز كۈنلۈك ئاي ئۈزۈپ يۈرەتتى، ئۇنىڭ نۇرى ئۇدۇلدىكى كۆلنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئايدىن تار يول ھاسىل قىلغانىدى. كۆلنىڭ نېرىقى چېتىدىن تاغ ئېتىكىگىچە كەلگەن بۇنۇر يولىدا دولقۇنلار چىمىر - چىمىر گۆھەر جىلۋىسىگە ئوخشاش كۆزنى قاماشتۇراتتى. لېكىن خاندەمىر شۇ نۇر ئويۇنىدىمۇ بابىر تەسۋىرلىگەن ۋەقەلەرنى كۆرەتتى، ئۇلارنىڭ تەسىرىنى خىيالىدىن يىراقلاشتۇرالمىتتى، كۆپ تەكەللۇپلۇق، كۆپ بېزەكلىك ئۇسلۇپ خاندەمىردىن ناھايىتى كۆپ كۈچ، ۋاقىت، ئەمگەك تەلەپ قىلاتتى. بۇنداق ئۇسلۇبتا ئەسەر يېزىش قانچىلىك قىيىن بولسا، ئۇنى ئوقۇپ چۈشىنىشمۇ شۇنچىلىك قىيىن ئىدى. بابىر ئىككى تەرەپنىمۇ قىيىنچىلىقتىن قۇتۇلدۇرۇشقا ئىنتىلسە، نېمىسى يامان؟ ئوغلىغا يازغان خېتىدە "ساڭمۇ ئېغىرچىلىق ئاز بولىدۇ، ئوقۇغۇچىغىمۇ" دېگەندە ئۇ ھەقىلىق ئەمەسمۇ؟ ئۇنداقتا خاندەمىرنىڭ يۈكسەك شائىرانە ئۇسلۇبقا ئائىد ئېتىقادلىرى بىكارغا چىقامدۇ؟ ياق، بۇ مۇمكىن ئەمەس!

خاندەمىر قايتىپ ئىچكىرىگە كىردى - دە، ئۆزىنىڭ ھەقىلىقىگە دەلىل ئىزدەپ، ئوچۇق قول يازمىنىڭ داۋامىنى ئوقۇشقا چۈشتى. تېخى ھېچبىر مۇئەررىخ بايان قىلمىغان غارايىپ ۋەقەلەر شۇنچىۋالا كۆپ! خاندەمىر كىتابنىڭ مەزمۇنىنىڭ يېڭى ۋە زوقلۇق ئىكەنلىكىگە تەن بەرمەي ئىلاجى قالمىدى. بابىر ئۆزىنى ئۆزى ئوچۇقلا مۇھاكىمە قىلغان، ئۆز خاتالىقلىرىنى توپتوغرا يازغان جايلىرىمۇ خاندەمىرگە ناھايىتى يېقىملىق تۇيۇلدى. ئاخىرقى

بابلىرىدا يەنە ئاجايىپ بىر خەت ئۇچرىدى. بابىر ئەگرەدىن
كابۇلغا ئەۋەتكەن بۇ مەكتۇپ ماھىم بېگىمگە ئاتاپ يېزىلغىنى
خاندەمىر سەزدى. بابىرنىڭ زەھەرلىنىش تەپسىلاتلىرى مۇشۇ
يەردە يېزىلغانىدى: "داستىخان ئۈستىدە ئىككى - ئۈچ قېتىم
كۆڭلۈم ئاينىپ، قۇسۇۋەتكۈدەك بولدۇم. ئاخىر قارىسام بولمىدى،
قورسىقىم كۆپتى... تاھارەت ئېلىش ئۆيىگە بېرىپ چىق قۇستۇم.
ھەرگىز تاماقتىن كېيىن قۇسمايتتىم، بەلكى ئىچكەندىمۇ قۇسمايتتىم.
كۆڭلۈمگە گۇمان كەلدى.

...جان شۇنچىلىك ئەزىز نېمە ئىكەن، مۇنچىلىك بىلمەيتتىم،
شۇنداق مىسرا باركى:

كىم ئۆلەر ھالەتكە يەتسە،

شۇ بىلۇر جان قەدرىنى.

خۇداي-تائالانىڭ ئىسنايىتى بار ئىكەن، ماڭا يېڭىباشتىن جان
بېغىشلىدى.

بابىرنىڭ ئۆز ھاياتى ھەققىدە مۇنچىلىك ئوچۇقتىن - ئوچۇق
يازغىنى خاندەمىرنى ھەيران قالدۇردى. كېيىنكى بابتا يەنە بىر
تەپسىلات ئۇنىڭ ئېتىبارىنى تارتتى. ئىچكۈلۈكنى بۇنىڭدىن ئۈچ
يىل بۇرۇن تاشلىغان بابىر ئۇنى ھازىرغا قەدەر ئاغزىغا ئالمايتتى.
بۇنىڭ ئاسان بولمىغانلىقىنى خاندەمىر تۆۋەندىكى قۇرلاردىن
بىلدى: "بۇ ئۆتكەن ئىككى يىلدا ئىچىملىك مەجلىسىنىڭ ئارزۇ ۋە
خۇمارى چەكسىز ۋە كۈچلۈك بولدى، ھەتتا ئىچىملىك خۇمارىدىن
بەزىدە يىغلاش دەرىجىسىگە يېتەتتىم."

ئۆز ئارزۇسىغا قارشى كۈرىشىپ، يىغلاش دەرىجىسىگە بارغىنىنى
ئوچۇق يېزىش تاجدارلار ئارىسىدا مىسلى كۆرۈلمىگەن بىر ئاق

كۆڭۈللۈك ئىكەنلىكىگە خاندەمىر ئىچ-ئىچىدىن تەن بەردى.
ئوچۇقتىن-ئوچۇق ئېيتقان مانا شۇنداق ئاددىي تەپسىلاتلار
سەۋەبىدىن بابىر ئۇنىڭغا ئۆزىدە كىلا بىر ئىنسان پەرزەنتى بولۇپ
تۇيۇلدى. ئەمما باشقا تاجدارلار تارىخىي كىتابلاردا ئاددىي ئادەم-
لەرگە ئوخشاپ كۆرۈنۈشتىن قانچىلىك چۆچۈيدۇ! ئۇلار ئەل-
يۇرتتىن مۇمكىنقەدەر يۇقىرىدا بولۇشنى، ئاددىي ئىنسانغا
قارىغاندا خۇداغا يېقىنراق تۇرۇشنى قانچىلىك ياخشى كۆرۈشىدۇ!
شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ خاندەمىردەك مۇئەرىخلەر پادىشاھلار ھەققىدە
ئاددىي ئادەملەر چۈشەنمەيدىغان، ئەقىل يەتمەيدىغان، تەكەللۇپقا
تولغان تىلدا كىتاب يېزىشقا مەجبۇر بولۇشىدۇ. بابىر ئۆزى پادىشاھ
بولغاچقا، بۇنداق تەكەللۇپلارنى كىم ئۈچۈن يازىدۇ؟ ھەممە
تەرەپتىن قوبۇل قىلىنغان دەۋر ئۇسلۇبىنىڭ قانۇنلىرىنى بۇزۇپ
چىقىپ، ئۆز ھاياتى ھەققىدە شۇنداق ئەركىنلىك ۋە راستچىلىق
بىلەن ئەسەر يېزىشى، ھېچكىمگە قارام بولمىغانلىقىدىن ئەمەسمىكىن؟
بۇ پىكىر خاندەمىرنى بابىرنىڭ ئۇسلۇبىدىكى ئۆزگىچىلىك بىلەن
ياراشتۇرغاندەك بولدى. شۇنىڭدىن كېيىن بابىرغا خاس ئاددىيلىق-
نىڭ چوڭقۇر بىر شېئىرىي گۈزەللىكىمۇ بارلىقىنى، بۇ گۈزەللىكنىڭ
ئادەمنى سېھىرلەۋېلىشىنى سەزدى. تۈن يېرىمىدىن ئاشقاندا
ئەسەردە تەسۋىرلەنگەن ۋەقەلەرگە قىزىقىپ، ئۇسلۇبىنى پۈتۈنلەي
ئەستىنمۇ چىقاردى.

تاڭغا يېقىن ئازغىنا ئوخلاپ، كېيىن يەنە ئوقۇش-نى داۋاملاش-
تۇردى-دە، قول يازمىنىڭ ئاخىرىغا يەتمىگۈچە ئۇنىڭدىن ئاجرا لىمىدى.

* * *

بابىر سېكرىگە ئۈچىنچى كۈنى ئەتىگەندە قايتىپ كەلدى،

كۈندۈزى ھاۋا ناھايىتى ئىسسىق بولغىنى ئۈچۈن يولنى كېچە سالقىنىدا بېسىپ ئۆتكەندى. ئۇ خاندەمىرنى يەنە باغدا ئۇچراتتى، ئىككىسى پىيادە ئاشۇ بۇلاق بويىغا كەلدى.

بابىر يول يۈرۈپ چارچىغان، ئۇيقۇسىز ئۆتكەن يەنە بىر كېچە يۈزىنى ناھايىتى سولاشتۇرۇپ قويغان بولسىمۇ، ئۇ ئۆزىنى خۇشال تۇتۇپ:

— مەۋلانا، مەنسز زېرىكىپ قالمىدىڭىزمۇ؟ — دېدى.

— ھەزرىتىم، مەن كېچە — كۈندۈز سىزدىن ئايرىلماي سۆھبىتىڭىزدە بولدۇم، سىز يازغان ئەسەر سەھىپىلىرىدە ئۇنتۇلماس ۋاقتلارنى باشتىن كەچۈردۈم.

— تېخى ئاخىرىغا يەتمىگەنسز؟

— تۈنۈگۈن پېشىندا ئاخىرقى بەتلەرنى ياپقاندىن بۇيان ھامان ئۇنىڭ تەسىرى بىلەن ياشىماقتىمەن.

— مېنى ئايىماڭ، مەۋلانا، راستىنى ئېيتىڭ.

— راستىنى ئېيتسام، سىز مېنى سۇندۇرۇپ، چۆل-چۆل

قىلىۋەتتىڭىز!

خاندەمىر بۇ گەپنى شۇنداق جىددىي تۇرۇپ، ئىچكى بىر دەرد بىلەن ئېيتتىكى، بابىر تەنە جۇپلىنىپ توختىدى:

— نېمە ئۈچۈن سۇندۇرۇپتىمەن، مەۋلانا؟

— ئۇسلۇبىڭىزدىكى نەپىس بىر ساددىلىق ئالدىدا مېنىڭ

يۈكسەك شائىرانە ئۇسلۇبۇم ئارتۇقچە بىر تەكەللۈپتەك تۇيۇلدى.

— ھە، تەكەللۈپمۇ؟ ئەمما مېنىڭ ئەھۋالىم ئۆزىڭىزگە مەلۇم.

جۈملىلىرىنى تەكەللۈپ بىلەن بېزەشكە پۇرسىتىم يوق ئىدى.

— ئەسلى گۈزەل بولغان يۈزىڭىزگە ئارتۇقچە زىبۇزىننەتنىڭ نېمە

ھاجىتى؟ ھەزرىتىم، سىز ئەدەبىياتىڭىزدا تېخى ھېچكىم قىلمىغان
ئۇلۇغ بىر ئىشنى قىلىپسىز. مۇبارەك بولسۇن!

— مېنى تىدارمەن، مەۋلانا. بىراق تېخى مەن بۇ ئىشنىڭ

يوقالغان سەھىپىلىرىنى تولۇقلىشىم كېرەك.

— تولۇقلىشىڭىزغا ئىشىنىمەن. ئاخىرى يەنە باشقا ياخشى ئىش.

لىرىڭىز يېزىلغۇسىدۇر. بىراق شۇ تۇرۇقتىمۇ مەن بۇ زور ئەسىرد.

ڭىزنى تۈركىي تىلىدا ئېيتىلغان يېڭى بىر سۆزدەك قوبۇل قىلدىم.

مەن ئىشىنىمەنكى، ئەۋلادلىرىمىز سىزنىڭ بۇ شاھ ئەسىرىڭىزنى

ئەلىشىر ناۋايىنىڭ «خەمسە»سىدەك ئىززەتلەيدۇ. چۈنكى مۇشۇ

ۋاقىتقىچە تۈركىي تىلىدا يېزىلغان ئەڭ ئۇلۇغ شېئىرىي ئەسەر

«خەمسە» بولسا، مۇشۇ ۋاقىتقىچە تۈركىي تىلىدا يېزىلغان ئەڭ

ئۇلۇغ نەسرىي ئەسەر، مېنىڭچە «بابىرنامە» بولغۇسىدۇر.

— مەۋلانا، گەرچە مۇبالىغە قىلغان بولسىڭىزمۇ يۈرەك سۆزلىرىڭىز

ئۈچۈن تەشەككۈر. مەن بۇ ئەسەرنى ئاخىرىغا يەتكۈزۈش ئۈچۈن

بۈگۈن يەنە سېڭىرىڭىزگە قايتىپ كەلدىم. ئەگەر نۇقسانلىرى بولسا

ئوچۇق ئېيتىڭ.

— پېقىر بەزى سەھىپىلەردىكى سانلار ۋە ناملاردا ئېنىقسىزلىق.

لارنى ئۇچراتتىم. خۇسۇسەن، ھىراتقا — ھۈسەين بايقارا سارىيىغا

ئائىت بابلار ئازراق تەھرىرلەشنى تەلەپ قىلىدۇ.

— مانا ئاشۇ نۇقتىلاردا ماڭا سىزنىڭ ياردىمىڭىز لازىم.

— بەجاندىل، ھەزرىتىم. قانداقلىكى ئېنىقسىزلىق بولسا،

بارلىقىنى ئالاھىدە قەغەزگە يېزىپ قويدۇم. ئەسىرىڭىز بىلەن بىللە

بەرمەكچىمەن.

شۇ چاغدا يۇقىرىدىن ئۆتۈۋاتقان قۇشلارنىڭ جىددىي پۇشتەك

چالغانغا ئوخشاش يېقىمىسىز ئاۋاز چىقارغىسى ئاڭلاندى. بابىر ئاسمانغا قاراپ، قارامتۇل - قىزغۇچ سارتوپى قانات قاقماي ئۇچۇپ كېتىۋات- قىنىنى كۆردى. ئاندىن ئۇلارنى خاندەمىرگە كۆرسىتىپ:

— بۇ يىرتقۇچلار جەڭلەردىن كېيىن يەمتۈك يەپ مەززە قىلد- شىپتۇ، — دېدى، — رەناسەنگا بىلەن بولغان جەڭدىن كېيىن مانا مۇشۇ كۆل ئەتراپلىرىدا، باغنىڭ ئورنىدا ئۆلۈپ ياتقان ئادەملەر، ئاتلار، تۆگىلەر، پىللار ھېسابسىز ئىدى. سارلارنىڭ قان پۇرىقىنى سېزىپ، يىراقلاردىن توپ- توپ ئۇچۇپ كەلگىنى يادىمدا بار...

بۇ خاتىرە بابىردا يېقىمىسىز تۇيغۇلار قوزغىنىنى سەزگەن خاندەمىر:

— نېمە چارە، ھەزرىتىم؟ — دېدى، — ھازىرغىچە ھېچبىر ئۇلۇغ دۆلەت جەڭ ۋە جېدەلسىز بەرپا بولغان ئەمەس.

— سۆزىڭىز راست، ئەمما... كېيىنكى يىللارنىڭ ۋەقەلىرىنى قەغەزگە چۈشۈرگىنىمدە، بارلىق قۇربانلار، تۆكۈلگەن بارلىق قانلار كۆز ئالدىمدا شۇنداق تولۇق گەۋدىلەندىكى، ئۇيقۇلىرىم قېچىپ كەتتى... بەجۇر قورغىنىدا ئۈچ مىڭ كىشىنىڭ قىلىچتىن ئۆتكۈزۈل- گىنى... پەنسىپەتتە بىرنەچچە يۈز ئەسىرنىڭ تۈپەك بىلەن ئېتىپ ئۆلتۈرۈلگىنى... بىزنىڭ ئادەملەرمۇ كاللىدىن مۇنارىلار تۇرغۇزغىنى...

— ھەممىسىنى ئۆمۈر كىتابىڭىزدا توپتوغرا يېزىپسىز.

— چۈنكى ئەۋلادلار ھەقىقەتنى بىلسۇن، بىزنى پەرىشتە دەپ ئويلىمىسۇن. قىلغان گۇناھلىرىمىزنىڭ ئۆزىمىزگە قانچىلىك ئېغىر بىلىنگىنىدىن ئاگاھ بولسۇن.

بابىرنىڭ روھىدا ھېلىدىن - ھېلىغا سېزىلىپ قېلىۋاتقان ئىچكى

بىر دەردنىڭ پەقەت ئاغرىقلىقى ياكى چارچىغانلىقىدىن ئەمەسلىكىنى
خاندەمىر ئەمدى سەزدى. بابىر ئىجادىي ئىشقا بېرىلگەن سېرى ئۇنىڭ
قەلبىدىكى شاھ بىلەن شائىرنىڭ مۇرەسسە قىلىشى قىيىنلىشىپ
كېتەتتى.

خاندەمىر ئىختىيارسىز ھىراتنى ۋە ئەلىشىر ناۋايى بىلەن ھۈسەين
بايقارا ئارىسىدىكى مۇرەككەپ مۇناسىۋەتلەرنى ئەسلىدى. بۇ ئىككى
زات ياشلىقىدىن بىر-بىرىنى ياخشى كۆرۈشەتتى. ئەمما پادىشاھنىڭ
شەپقەتسىز ئىشلىرى شائىرنىڭ نەپىس تۇيغۇلىرىغا شۇنچىلىك زىت
كېلەتتىكى، ئەلىشىر ناۋايى ھۈسەين بايقارا بىلەن بىر شەھەرگە،
ھەتتا بىر مەملىكەتكە سىغماي قالدىغان ۋە خۇراساننى تاشلاپ
چىقىپ كېتىشكە ئەستايىدىل ئىنتىلىدىغان پەيتلىرى بولغانىدى.

ھەتتا بىر شەھەرگە ۋە بىر مەملىكەتكە سىغمايدىغان چوڭ شائىر
بىلەن پادىشاھنىڭ بابىرنىڭ قەلبىدە بىللە ياشاشقا مەجبۇر ئىكەن-
لىكىنى ۋە بۇنىڭ ئۇنى قانچىلىك قىيىن ئەھۋاللارغا سېلىشىنى
خاندەمىر ھازىر يېقىندىن كۆرگەندەك بولدى. ئۇنىڭ يادىغا
بابىرنىڭ:

يۈز ھەيفكى، زايا ئۆتەدىر ئۆمرى ئەزىز،

ئەپسۇسكى، باتىل ① بارادىر ئۆمرى شەرىپ!

دېگەن قۇرلىرى چۈشتى. "شائىر بۇ قۇرلارنى پادىشاھلىق غەم-
لىرىدىن تويۇپ كەتكەن مەزگىلىدە يازغان بولسا كېرەك!" دېگەن
ئوي كۆڭلىدىن كەچتى.

بابىر بۇلاق بويىغا چوقچىيىپ ئولتۇرۇپ، ئالدىنقىنى مۇزدەك

① باتىل — ساختا يول بىلەن مېڭىش، ئادىشىش.

ئىنىق سۇغا تولدۇرۇپ ئالدى - دە، ئۇنى سۈمۈرۈپ، تەپتى ئازراق
بېسىلغاندەك بولدى.

خاندەمىرنىڭ گەپنى يېقىملىقراق ماۋزۇغا بۇرغۇسى كەلدى:
— ھەزرىتىم، ھىراتتا ئۇچراشقنىمىزدا سىز ئۆز ھاياتىڭىزنى...
كۆچكۈن باسقان بۇلاققا ئوخشاتقان ئىدىڭىز، يادىڭىزدىمۇ؟
— يادىمدا بار.

— پېقىر ھازىر تەخمىن قىلدىمكى، ماۋەرائۇننەھردە كۆچكۈن
باسقان بۇلاق بەلكى مۇشۇ يەرگە كېلىپ قايتا كۆز ئاچقاندۇ؟
— ئەقىل ئىشەنمەيدۇ. ئارىدا شۇنچە يىراق مۇساپە بار.
— لېكىن ھەقىقىي زور ئىستېداتلار ئۆلمەس بۇلاقلارغا
ئوخشايدىكەن. ئۇلارنىڭ كۆزىنى ئون يەردە ئەتسە، ئون بىرىنچى
يەردىن يەنە يېرىپ چىقىدىكەن!

— ئىلتىپات قىلدىڭىز، مەۋلانا. ھازىر ئىجادىي ئىش مېنى
خۇددى مۇشۇ پاكىز بۇلاقتەك ئۆزىگە تارتىدۇ. جەڭلەرنىڭ قانلىق
كەلكۈنلىرى، سەلتەنەتنىڭ تاشقىن دەريادەك تىنىمىز دولقۇنلىرى
جېنىمغا تەگدى. تاجۇتەختنىڭ بىۋاپالىقىنى ئۇزۇندىن بۇيان
سېزىپ يۈرمىەن. ماڭا ۋاپا قىلسا، پەقەت يازغان ئەسەرلىرىم
ۋاپا قىلىشى مۇمكىن. ۋە تىنىمگە ئۆزەم قايتالمىساممۇ، ئەسەرلىرىم
قايتىشى مۇمكىن. ئەمدىكى ئارزۇيۇم تۇغۇلغان يۇرتۇمغا قىلالىمغان
پەرزەنتلىك خىزمىتىمنى ئەسەرلىرىم قىلسا... ئەنجان ۋە سەمەر -
قەندى، مېنى ئۆستۈرۈپ شائىر قىلغان ئۆلكىلەرنى قانچىلىك
سېغىنغانلىقىمنى بىلىشىڭىز ئىدى، مەۋلانا!

بابىرنىڭ ئۇزۇندىن بېرى ئۇيقۇسىز يۈرگەنلىكىدىنمۇ ياكى سې -
غىنىش ھېسسىياتىنىڭ كۈچلۈكلۈكىدىنمۇ كۆزلىرى ئىختىيارسىز ياشقا

تولدى.

— مەنمۇ ھىراتنى تولمۇ سېغىنىپ يۈرىمەن، ھەزرىتىم.
لېكىن... ئۆزىڭىز ھىندمۇ ئەمدى بىز ئۈچۈن ۋەتەن، دەپ ئېيتقان
ئىدىڭىز، يازغان ئەسەرلىرىڭىز ھىندنىڭ شەۋكىتىگىمۇ شەۋكەت
قوشىدۇ. ھىندتا بەرپا قىلغان ئۇلۇغ دۆلىتىڭىز بولسا، سىزنى
بالاغەتكە يەتكۈزگەن ماۋەرائۇننەھرىگىمۇ شۆھرەت كەلتۈرىدۇ.
— قېنى ئەمدى شۇنداق بولسا! — دېدى بابىر.

ئۇ خاندەمىر بىلەن كەچكىچە دەردلىشىپ يۈردى. دە، كۆڭلىنى
بوشتىپ، ئۆزىنى ئازراق يەڭگىل ھېس قىلدى. بىراق كېچىسى
يەنە ئۇيقۇسى قېچىپ، تاڭ ئاتقۇچە كىرىپك قاقمىدى.

ئەگرە. يۇلتۇزلار گىردابى

1

يەنە يازنىڭ سەرەتان ئىسسىقلىرى باشلاندى. بابىر گاھى
دىۋانىئامدا، گاھى كۈتۈپخانىدا ئىشلەيتتى، ئارىلاپ ئىچى كۆيۈپ،
سوۋۇتۇلغان نارىنج شەربىتى ۋە سوغۇق چاي ئىچەتتى، لېكىن
ئۇسسۇزلۇقى ھېچ بېسىلمايتتى.

بىر كۈنى چۈشتىن كېيىن تاھىر خىلاۋەتخانىغا ئۈچ-تۆت ساپاق
ئاق كىشىش ئۈزۈم ئېلىپ كىردى. ھازىرلا ئۈزۈپ يۇيۇلغان
ئالتۇن رەڭ كىشىش ئۈزۈم دانىلىرى ئۈستىدە سۇ زەررىلىرى
يالتىراپ تۇراتتى. ئۇزاقتىن بۇيان بۇنداق ئۈزۈمنى كۆرمىگەن
بابىر تەئەججۇپ بىلەن:

— نەدىن ئالدىڭىز؟ — دېدى.

— ئۆزۈمىزنىڭ ھىشت بېھىشت بېغىمىزدىن. سەمەرقەندتىن كەلتۈرۈلگەن كىشىمىش ئۈزۈم كۆچىتىنى ئۆز قولىڭىز بىلەن تىككە- نىڭىز يادىڭىزدىمۇ، ھەزرىتىم؟

بابىر خۇش بولۇپ ئۈزۈمنىڭ بىر ساپىقىنى قولىغا ئالدى. بۇ يەرلەنىڭ تارىخىدا بىرىنچى قېتىم يېتىشتۈرۈلگەن ئاق كىشىمىش ئۈزۈم سەل سۇلۇقراق بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ تەمى بابىرغا سەمەرقەندنى ئەسلەتتى. ئۈزۈم يېگەنسېرى ئۇسسۇزلۇقى بېسىلىپ، ئۆزىنى بىردىنلا تېتىك ھېس قىلدى.

— بۇنى ماھىمغا كۆرسىتىش كېرەك! — دەپ ئورنىدىن تۇردى. بۇلتۇر كۈزدە كابۇلدىن ئەگرەگە كۆچۈپ كەلگەن ماھىم بېگىم بۇ باغنىڭ تۆرىدىكى مەرمەر سارايدا ئىدى. بابىر پەتنۇستىكى ئۈزۈمنى تاھىرغا كۆتۈرتۈپ، گۈللۈك يوللاردىن ساراينىڭ قاراپ كەتتى.

ھاۋا تىنچىق ۋە نەم. يەنە پەشكال پەسلى باشلىنىپ، ئاسماندىن بۇلۇت ئۈزۈلمەيتتى. پەتنۇستىكى ئالتۇن رەڭ كىشىمىش بابىرغا شۇ بۇلۇتلارنى يېرىپ ئۆتۈپ، يىراق سەمەرقەندتىن يېتىپ كەلگەن يورۇق بىر نۇردەك كۆرۈنەتتى.

ماھىم بېگىم ساراينىڭ ئايۋىنىدىن مەز ئۈستىگە ئېگىشىپ بىرنېمىلەرنى يېزىۋاتاتتى.

ئايۋانغا تاھىرنى ئەگەشتۈرۈپ كىرگەن بابىر:

— ئۈزۈمىمىز پىشىپتۇ، ماھىم! — دېدى، — بىر تېتىپ كۆرۈڭ. ماھىم بېگىم ئورنىدىن تۇرۇپ، بابىرنى ئادەتتىكىدەك تەزىم بىلەن قارشى ئالدى، لېكىن ئۆپكىسى ئورۇلۇپ، راۋرۇس سۆزلىيەلمىدى.

كېيىنكى ئىككى يىل ئىچىدە يارىسىدىن قالغان ئاسارەتلەر ئوڭ-
شىلىپ، قوللىرى ئاۋۋالقىدەك ھەرىكەتلىنىدىغان بولۇپ قالغان تاھىر
ئۈزۈمنى تەزىم بىلەن ماھىم بېگىگە سۇندى.

ماھىم بېگىم پەتنۇسنى ئۇنىڭ قولىدىن ئېلىپ، مەز ئۈستىگە
قويدى. ئۇنىڭ قاپاقلىرى ئىششىپ، كۆزلىرى يېشىدىن قىزارغىنىنى
بايقىغان تاھىر كەينىچە ئاستا مېڭىپ چىقىپ كەتتى.

ئەر - خوتۇن يالغۇز قالغاندا بابىر:

— سىزگە نېمە بولدى؟ — دېدى، — يىغلىدىڭىزمۇ؟

— نەپىسىم قىسىلدى...

ماھىم بېگىم قىرىق ياشقا كىرگەندىن بېرى يۈزلىرى تولۇپ،
خېلى سەمىپ قالغانىدى. كابۇلنىڭ يەڭگىل ۋە قۇرۇق تاغ ھاۋا-
سىغا ئۆگەنگەن بېگىم جەمەنە بوپىدىكى ئىسسىق كۈنلەردە ناھايىتى
نەم ۋە دىمىق ھاۋادىن نەپەس ئېلىش قانچىلىك قىيىن بولۇشىنى
ئاۋۋالمۇ ئاڭلىغان، بىر تەرىپى شۇ سەۋەبتىن تۆت يىلغىچە ئەگرەگە
كەلمەي يۈرگەن. ئاخىرى بابىرغا يۈز كېلەلمەي بۇلتۇر كەلگەنىدى.
— يامغۇر پەسلىدە مەنمۇ ناھايىتى قىيىنلىپ نەپەس ئالىمەن، —
دېدى بابىر، — غەم قىلماڭ، ئۆگىنىپ كېتىسىز. قېنى، ئۈزۈمدىن

ئېلىڭ!

ماھىم بېگىمنىڭ ھېچ نەرسە يېگۈسى كەلمەيتتى. شۇنداق بولسىمۇ
كىشىمىش ئۈزۈمدىن ئىككى دانە ئېلىپ ئاغزىغا سالدى - دە، بابىرنىڭ
كۆڭلىگە يارىشا:

— ياخشى پىشىپتۇ، — دېدى.

— مەكتۇپ يازماقچىمىدىڭىز؟

— ھە، ھۇمايۇنغا... مېنىڭ نەپىسىمنى يامغۇر ئەمەس، سېغىنىش

قىسدۇ!

بوغۇلۇپ ئولتۇرغان ماھىم بېگىم سىردىنلا يىغىلىۋەتتى:
— مەن ھەمىشە ھۇمايۇننىڭ دىدارىغا زارمەن. سىز داۋاملىق
ئوغلۇمنى مەندىن يىراقلارغا ئەۋەتتىسىز! كابۇلدىكى ۋاقتىمدا
ھۇمايۇن جەمىنە ۋە گانگ بويلىرىدىن بوشىمىدى. مەن ئەگرەگە
كەلدىم، ھۇمايۇن بەدەخشانغا يۈرۈپ كەتتى. بەدەخشاننى تىنچىتىپ
قايتىش بىلەنلا ئۇنى يەنە يىراق سەمبەلگە ئەۋەتتىڭىز. قەيەردە
بىر خەتەر بولسا، شۇنىڭغا ھۇمايۇن تەييار! قايسى يىراق يۇرتتا
مۈشكۈل ئىش بولسا، يەنە ھۇمايۇن! مەن بۇ يەردە ئەنسىرەپ
قان يۇتۇپ ھەسرەت چېكىمەن!

— مۇنچىلىك ئەنسىرەشنىڭ نېمە ھاجىتى بار، ماھىم!
— سىز ئەنسىرىمەيسىز، ھەزرىتىم، سىزنىڭ پەرزەنتلىرىڭىز
كۆپ! مېنىڭ يالغۇز پەرزەنتىم قالغان! ئۈچىنى توپراققا تاپشۇرۇپ،
مۇشۇ بىرلا ھۇمايۇن بىلەن قالغانمەن!
بابىرنىڭ باشقا خوتۇنلىرى ۋە ئۇلاردىن بولغان باشقا بالىلار
رى — ھەممىسىنىڭ ماھىم بېگىمدە قانچىلىك مۇرەككەپ تۇيغۇلار
قوزغىشىنى بابىر ھازىر يەنە بىر قېتىم سەزدى. شۇ ۋاقتىدا خانىغا
سەككىز ياشلىق گۈلبەدەن يۈگۈرۈپ كىرىپ كەلدى. بوينىدىكى كىچىك-
كىنە مارجانلىرىنى شىلدىرلىتىپ ئاتىسىنىڭ ئۇدۇلىدا ئېگىلىپ تەزىم
قىلدى. لېكىن ئانىسىنىڭ يىغلاپ، زارلىنىپ سۆزلەۋاتقىنىنى كۆر-
دى. — دە، ئەنسىرەپ توختىدى.

— ماھىم، — دېدى پەس ئاۋاز بىلەن بابىر، — ھىندال بىلەن
گۈلبەدەنمۇ سىزگە پەرزەنتقۇ!
— كامران مىرزىچۇ ھەزرىتىم؟ ئۈكشى سىزنىڭ ئوغللىڭىز ئەمەس.

مدى! ئۇ كىشى لەخوردى ئانىسى بىلەن تىنىچقىنا يۈرۈپتۇ! نېمە ئۈچۈن ھەممە بالا-قازانى بىر تەرەپ قىلىشقا ھۇمايۇن بېرىشى كېرەك؟

— چۈنكى ھۇمايۇن تەخت ۋارىسى! مەن قىلىشقا تېگىشلىك بولغان مۈشكۈل ئىشلارنى ھۇمايۇن قىلىپ ئۆگىنىشى كېرەك.

— مەن ئەنسىرەپ قان يۇتسام مەيلى! سىز بۇنىڭغا پەرۋا قىلمايسىز، چۈنكى باشقا خوتۇنلىرىڭىز بار!

گۈلبەدەن ئاتا-ئانىسىنى ھېچقاچان بۇنداق مۈشكۈل ۋە بىئەپ ئەھۋالدا كۆرمىگەنىدى. ئۇ كۆزلىرى پارىلداپ، نېمە گەپ بولۇۋات-قىنىنى چۈشىنەلمەي ھاڭ-تاڭ بولۇپ تۇراتتى. ھەزرەت ئانىسى پادىشاھ ئاتىسىغا ناھايىتىمۇ مېھرىبان ئىدىغۇ. كابۇلدىن ئىككى ئاي يول يۈرۈپ كېلىۋاتقىنىدا ئۇنىڭ نامىنى ئاغزىدىن چۈشۈرمەي ئىززەتلەپ سۆزلەيتتىغۇ! ھەزرەت ئاتىسىمۇ ئەگرەدىن ئۇلارنىڭ ئالدىغا چىقىپ، جالالى كۆلىنىڭ يېنىدا كۈتۈۋالالمىغانمىدى؟ چارچىغان ئېتىدىن چۈشۈپ، باشقا ئات كەلتۈرگىچە سەۋر قىلالمىغان بابىر ماھىم بېگىمنىڭ ئالدىغا پىيادە كەلگەن ئەمەسمىدى؟ ئاندىن قەدىردان خوتۇنىنى ئىززەتلەپ، ئۇنى ئاتتىن چۈشۈشكە قويىمىغان، ئۆزى بولسا ماھىم بېگىمنىڭ ئېتى يېنىدا ئۈچ چاقىرىم يەرگىچە پىيادە بارغانىدىغۇ. بۇنى كۆرگەن ئادەملەرنىڭ "پادىشاھنىڭ ئۆز خوتۇنىنى بۇنچىلىك يۈكسەك ئىززەت-ھۆرمەت بىلەن كۈتۈپ ئالغىنىنى ئۆم-رىمىزدە كۆرگەن ئەمەس!" دېگىنىنى گۈلبەدەن ئۆز قۇلقى بىلەن ئاڭلىغانىدىغۇ، ھازىر بۇلارغا نېمە بولدى؟

بابىر قىزچىقىنىڭ ھاڭ-تاڭ بولۇپ تۇرغىنىنى سېزىپ، تېز ئورنىدىن تۇردى، پەتنۇستىكى ئۈزۈمدىن بىر ساپاقنى قولغا

بەردى؛

— ھە، قىزىم، يە! — دەپ ئۇنىڭغا مۇلايىم گەپ قىلىپ، ئىشىكتىن تاشقىرىغا يېتەكلەپ چىقتى، — بار، ئەمدى باغدا ئويىنا.
ئۇ كۆز ياشلىرىنى ھامان توختىتالمايۋاتقان ماھىمىنىڭ ئۇدۇلىغا قايتىپ كېلىپ ئولتۇردى ۋە غەمكىن ئاۋاز بىلەن دېدى:
— ماھىم، سىز مەندىن ھەرقانچە رەنجىسىڭىز ھەققىڭىز بار. شەرد-ئەت رۇخسەت بەرگەنى بىلەن ھەر بىر مۇسۇلمان ئۈچ خوتۇن ئېلىشى شەرت ئەمەس ئىدى... مەندەك سەيباھ تەبىئەت ئادەم... ئۆمرىنىڭ يېرىمىدىن تولىسىنى سەپەرلەردە، جەڭلەردە ئۆتكۈزۈشنى بىلىپ تۇرۇپ، ئۈچ خوتۇن ئېلىشى... كەچۈرۈلمەيدىغان بىر خاتالىق بولدى. بۇ خوتۇنلارنىڭ ھېچقايسى مەن ئارزۇ قىلغاندەك بەختىيار بولالمىغىنىنى... بۈگۈن سىزگە قاراپ كۆرۈپ تۇرۇپتىمەن... كۈندەش-لىك ئەلەملىرى... بىر-بىرىگە ئۆگەي بالىلارنىڭ رىقابىتى... ئاتا بوۋىلىرىمىزنى كۆيدۈرگەن بۇ جەھەننەملەر بىزگە دەخلى قىلماس دەپ ئويلىغانىدىم... ياق، مانا، ھەتتا سىزدەك قەدىردان يارىمىمۇ... مۇشۇ جەھەننەم ئازابىدىن كۆز ياش تۆكۈۋاتىسىز. مەجرۇھ دىلىم سىزنى كۆرۈپ، تېخىمۇ بىئارام بولدى.
ماھىم بېگىم بابىرنىڭ سارغىسىپ قالغان كېسەلمەن يۈزىگە قارىدى. — دە، كۆز يېشىنى ئوپۇل-توپۇل سۈرتۈشكە باشلىدى.
— ھەزرىتىم، مەندىن خاپا بولماڭ. مەن بىر مۇڭلۇق ئايالەن.
سىز پادىشاھسىز. ئەرزىمنى سىزگە ئېيتىمسام، كىمگە ئېيتىمەن؟
— ھە، مەن پادىشاھمەن، پۈتۈن بالا شۇنىڭدا. نېمىلىكى خاتالىق، نېمىلىكى گۇناھ قىلغان بولسام، ھەممىسىنىڭ بىرلەمچى سەۋەبى مېنىڭ پادىشاھلىقىمدۇر. ياشلىقىمدا پادىشاھلىق زەنجىرىدىن

قۇتۇلۇپ كەتمەكچى بولدۇم. لېكىن مېنى بۇ زەنجىردىن خالاس قىلىدىغان نىجاتكار تېپىلمىدى. ئەمدى مېنىڭ نىجاتكارىم ھۇمايۇن بولىدۇ، دەپ ئۈمىدىم بار.

ماھىم بېگىم بابىرنىڭ بۇ سۆزلىرىگە بىر ئىشىنىپ - بىر ئىشەنمىگەن - دەك ئۇنىڭغا تەلمۈرۈپ قارىدى.

— ماھىم، مەكتۈپىڭىزنى داۋاملاشتۇرۇڭ. مېنىڭ نامىدىنمۇ يېزىڭ، ھۇمايۇن ئەگرەگە تېزىرەك قايتسۇن. كۆزۈمنىڭ تىرىكلىكىدە تاجۇتەختنى قولغا ئالسۇن. يېزىڭ، مەن ئىمزا قويىمەن!

— ھەزرىتىم، سىز ھۇمايۇننى تاجۇتەختكە بۇنچىلىك ئىنتىزار دەپ ئويلىماڭ! ھېچ ئۇنداق ئەمەس! مەن پەقەت ئوغللىرىمىز يېنىمىزدا بولسۇن دېمەكچىدىم. خالاس!

— يېزىڭ، كەلسۇن!... پەقەت پادىشاھ بولۇش شەرتى بىلەن كەلسۇن. بۇ مەخپىي گەپنى ھازىرچە سىزدىن باشقا ھېچكىم بىلمىسۇن.

بابىرنىڭ نىيىتى جىددىيلىكىگە ئەمدى ئىشەنگەن ماھىم بېگىم:

— سىز... كابۇلغا قايتماقچىمۇسىز؟ — دەپ سورىدى.

— مۇبادا، ئالەمدىن كۆز يۇمسام، كابۇلغا دەپنە قىلىڭلار.

— نېمە ئۈچۈن بۇنداق دەيسىز؟

— سىزدىن يوشۇرىدىغان سىرىم يوق، ماھىم. سىز كابۇلدا "ئىشە -

غالىيە تېچىلىكنىڭ قىساسى قايتسا يامان بولىدۇ" دېگەندىڭىز، شۇ گېپىڭىز راست چىقتى. پادىشاھلىق ۋە ئىشغالىيە تېچىلىك بالالىرى مەلىكە

بەيدە بەرگەن زەھەر شەكلىگە كىرىپ، مېنىڭ ئۆمرۈمنى غاجىلىدى.

ئەگەر مەنمۇ بار كۈچۈمنى پەقەت ئىلىم ۋە ئىجادقا بەرسەم، بەلكى

بېرۇنىدەك يەتمىشتىن ئاشاتتىممىكىن؟ ياكى ئەلشىر ناۋايدەك

ئاتمىشقا كىرەتتىممىكىن؟ بىراق مانا، قىزاق يەتتە يېشىدا ئۆمرۈم-
نىڭ ئاخىرى كۆرۈنۈپ قالدى.

— ياخشىلىقنى ئويلاڭ، ھەزرىتىم! خۇدا خالىسا تېخى ئۆمرىڭىز
ئۇزاق بولىدۇ!

— نېمە بولسىمۇ، ئەمدى پادىشاھلىق بولدى! قالغان ئۆمرۈمنى
ئىجادقا سەرپ قىلماقچىمەن! ماڭا سارايلار ۋە قەسىرلەرنىڭ كېرىكى
يوق، مانا مۇشۇ زەرەپشان بېغىنىڭ بىر بۇلۇڭى بولسا بولىدى...
ئارتۇقچە سەۋدەر ۋە مۇلازىمەتلارمۇ لازىم ئەمەس. تاھىر ئاپتۇۋىچە-
نىڭ بىر ئۆزى ماڭا يېتەرلىك. ھۇمايۇنغا مۇشۇ قارارىمنى ئېيتىپ،
ئىككىمىزنىڭ نامىمىزدىن يېزىڭ!

ماھىم بېگىم بابىرغا تولمۇ ئېغىر تېگىدىغان ماۋزۇلاردا گەپ
ئاقچىنىدىن ئەمدى قاتتىق پۇشايمان قىلدى. — دە، ئېرىگە يالۋۇرۇپ:
— مېنى كەچۈرۈڭ! — دېدى، — مەن ھېچ خىيالىمغا كەلتۈرمىگەن
گەپ... بۇ مۇمكىن ئەمەس! مەن بۇنداق مەكتۇپنى يازالمايمەن!
بابىر ئورنىدىن تۇردى.

— بولمىسا مەن ئۆزۈم يازاي، — دەپ سارايدىن چىقتى. ئۇ باغ
ئارىلاپ خىلۋەتخانغا قاراپ كېتىۋاتقاندا گۈلزار يولىدا كىچىككىنە
گۈلبەدەننى ئۇچراتتى. زېرەك قىزچاق ئاتىسىنى قىيناپ يۈرگەن
مۈشكۈللۈكلەرنى چۈشەنمىسىمۇ ئۇنىڭغا ئىچ-ئىچىدىن ئېچىنىپ،
ھەمدەردلىك بىلدۈرۈۋاتقاندا مۆلدۈرلەپ قاراپ تۇراتتى ①.

2

ئاتىسىنىڭ مەخپىي مەكتۇپى بارغاندا ھۇمايۇن سەمبەخەلدە ئېغىر

① بابىرنىڭ پەرزەنتلىرى ئارىسىدا ئەڭ ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرگەن ۋە

كېسەلگە مۇپتالا بولۇپ ئورۇندا ياتقاندى. مەكتۇپنى ئوقۇش بىلەن ئادەملىرىگە:

— مېنى تېزرەك ئەگرەگە يەتكۈزۈڭلار! — دەپ بۇيرۇدى.
دېھلىگە كەلگۈچە ھۇمايۇننىڭ قىزىتمىسى يەنىمۇ ئۆرلەپ، كېسەل بارغانسېرى ئېغىرلاشتى. ئۇنى ئېلىپ كېلىۋاتقان ھىندۇبەگ يولدا بىرەر ئەھۋال بولۇشىدىن قورقۇپ، دەرھال ئەگرەگە خەۋەر ئەۋەتتى. دە، ئۆزى دېھلىدە قېلىپ ھۇمايۇننى ئەڭ ياخشى تېۋىپ-لەرگە داۋالتىشقا باشلىدى.

لېكىن دورا-دەرمان كار قىلمايتتى، قارابەزگە كەككە ئوخشاش بىر كېسەل ھۇمايۇننى كېچە ۋە كۈندۈز بىئارام قىلىپ ئۇنى قورۇشتۇ-رۇپ قويۇۋاتاتتى.

ئەگرەدىن ئىككى كېچە-كۈندۈز ئاتلىق يول يۈرۈپ، ماھىم بېگىم يېتىپ كەلدى. دەريا يولى تىنچراق ۋە سالقىنراق دېيىشىپ، ھۇمايۇننى دېھلىدە كېمىگە سېلىشتى. دە، ئېقىن بويلاپ ئەگرەگە ئەكىلىشتى.

ھۇمايۇننى تەختىراۋانغا ياتقۇزۇپ، سەككىز يىگىت زەرەپشان بېغىغا كۆتۈرۈپ كىردى. بابىر رەڭگى يەردەك ئوڭۇپ كەتكەن ماھىم بېگىمنى كۆرگەندىلا يۈرىكى "جىغغىدە" قىلىپ كەتتى.

سەكسەنگە كىرگەن گۈلبەدەن بېگىم بالا چېغىدا كۆرگەن بىلگەنلىرىنى «ھۇمايۇننامە» دە تەپسىلىي يازغان. ئۇ ئاتىسىنىڭ ئاخىرقى مەزگىلدە تاجۇتەختتىن ئەستايىدىل كۆڭلى قالغىنىغا، ھاكىمىيەتنى ھۇمايۇنغا بېرىپ، ئۆزى تاهىر ئاپتۇۋۇچى بىلەن بىر بۇلۇڭدا ياشماقچى بولغىنىغا دەلىللەر كەلتۈرگەن.

يىگىتلەر كۆتۈرۈپ كېلىۋاتقان تەختراۋان ئۇنىڭ كۆزىگە تاۋۇتتەك
سوغۇق كۆرۈندى.

ھۇمايۇن كېچىچە جۆيلۈپ بەھوش ياتتى. پەقەت سەھەر ۋاقتىدا
كۆزىنى سەل ئېچىپ، تۆپىسىدە تۇرغان ئاتىسىنى تونۇدى، ئورنىدىن
تۇرغۇسى كېلىپ قىمىرلىدى، لېكىن بېشىنى كۆتۈرۈشكەمۇ مادارى
يەتمىدى. ئاتىسىنىڭ مەخپىي مەكتۈپىدا يېزىلغان گەپكە رازى
بولالمايلىقىنى ئېيتماقچى بولۇپ:

— بىز... خىزمەتتە... سىزسىز... — "مۇمكىن ئەمەس!"
دېگەندەك باش چايقىدى. دە، كېيىن يەنە جۆيلۈشكە باشلىدى، —
غولغا ئۇرۇڭ... ئۇرۇڭ! كەتتى!... توختا!...

ھۇمايۇن نەپىسى بوغۇلغاندەك قىيىنلىپ، ئۆزىنى ئۇ ياقىتىن—
بۇ ياققا بىر— ئىككى ئاتتى. دە، يەنە ھوشىدىن كەتتى.

ساراي تېۋىپلىرى بۇ ئېغىر كېسەلگە ھېچبىر داۋا تاپالمىدى.
ماھىم بېگىم مۆل— مۆل يىغلايتتى. بابىر سۆيۈملۈك ئوغلىنى ئوتقا—
سۇغا سېلىپ، مۇشۇ كېسەللىككە ئۆزىمۇ سەۋەبچى بولغاندەك
ئېچىندى. ئېغىر پەيتلەردە بابىرغا يۆلىنىپ ئۆگىنىپ قالغان ئادەملەر
بىرەر چارە تېپىشنى ئۇنىڭدىن كۈتەتتى. لېكىن ھازىر ئۆمۈ چارىسىز—
لىقتىن ئۆزىنى قويدىغان يەر تاپالماي قىيىنلاقتى.

قېرىپ مۈكچىيىپ قالغان شەيخۇلىئىسلام بابىرنىڭ يېنىغا كەلدى:
— ھەزرىتى ئالىيلىرى، كۆپ غەم يېمەڭ، پەرۋەردىگار غايىبىتىن
شىپا ئەۋەتكۈسىدۇر، — دېدى، — تېۋىپلەردىنغۇ نەتىجە چىقمىدى،
ئەمدى خۇدا يولىدا دۇنيا مېلىدىن سەدىقە قىلىش كېرەك.

بابىر شەيخۇلىئىسلامنىڭ نىيىتىگە چۈشىنەلمەي:

— قايسى مالدىن؟ — دەپ سورىدى.

— جان ئامان بولسا گۆھەر تېپىلىدۇ. ئاشۇ... ئالاھىدە ئالماس
ياخشى سەدىقە بولىدۇ.

بابىر جەمەنە ئۈستىدە كېمىدە ئولتۇرغاندا ھۇمايۇن ئەكىلىپ
كۆرسەتكەن ئالماسنى ئەسلىدى.

— كوھىنۇرنىمۇ؟

شەيخۇلىئىسلام تەستىق مەنەسىدە بېشىنى لىڭشىتتى. بابىر ھوشىنى
بىر يەرگە يىغىپ:

— تەقسىر، كىمگە سەدىقە قىلايلى؟ — دەپ سورىدى.

قىممىتى زور ئالتۇن خەزىنىلەرگە باراۋەر كېلىدىغان بۇ ئالماسنى
ئوغرىلاردىن قورۇقلاپ تۇرۇش ئۈچۈنمۇ ناھايىتى كۆپ نەۋكەر
كېرەك ئىدى. شۇنى بىلىدىغان شەيخۇلىئىسلام "ماڭا" دېيىشكە تىلى
بارمىدى.

— مۇرتازا ئەلى مازارىغا، — دېدى، — دىن يولىغا.

مازار ۋە كوھىنۇر ئالمىسى بىر-بىرىگە مۇتلەق ئالاقىسىز نەر-
سىلەر ئىدى. دىندارلارنىڭ ئەڭ چوڭى شەيخۇلىئىسلام بولغانلىقى
ئۈچۈن ئالەمنى بېزەيدىغان بۇ گۈزەل ئالماس ئايلىنىپ كېلىپ ئۇنىڭ
ساندۇقىغا چۈشۈشى ئېنىق. بابىر ھازىر مال ۋە دۇنيانى ئويلايدىغان
ئەھۋالدا بولمىسىمۇ، ھۇمايۇنغا تەقدىم قىلىنغان بۇ ئاز ئۇچراي-
دىغان گۆھەرگە مۇكەپچە يىگەن شەيخۇلىئىسلامنىڭ كۆز تىككىنى ئۇنى
سەگەكلەشتۈردى. روھانىيلار ئىلاجىنى تاپسا پادىشاھتىنمۇ يۇقىرى
تۇرۇشقا ۋە ئۇلارنىڭ بېشىغا ئېغىر كۈن چۈشكىنىدىن پايدىلىنىپ
ئۆز ھۆكۈملىرىنى ئۆتكۈزۈشكە ئىنتىلىشى بۇرۇندىن مەلۇم ئىدى.

— تەقسىر، نەزىرىڭىزدە ئاشۇ ئالماس ئەزمۇمۇ ياكى مېنىڭ

جېنىم ئەزىزى؟

شەيخۇلئىسلام ھاك - تاك بولۇپ:

— نېمە ئۈچۈن ئۇنداق دەيسىز، ھەزرىتىم! — دېدى، — ئۇنداق ئالەمسىلارنىڭ يۈزىدىن سىزنىڭ بىر مويىڭىز ئەزىزىرەكتۇر!
— مېننەتدارمەن! ئۇنداق بولسا، مەن ھۇمايۇنغا جاھاندىكى بارلىق ئالەمسىلاردىنمۇ ئەزىزىرەك بىر نەرسەمنى قۇربان قىلماقچە- مەن. پەقەت بۇ قۇرباننى سىز ۋە بىزگە ئوخشىغان بەندىلىرى ئەمەس، زۆرۈر بولسا، پەرۋەردىگارنىڭ ئۆزى ئالسۇن!
بابىر ئۆزىگە ئۈمىد بىلەن قاراپ تۇرغان ئادەملەرنىڭ ئارىسىدىن ئۆتۈپ، ھۇمايۇننىڭ ئورنى يېنىغا كەلدى.

— ھۇمايۇن، جىگەر بەندىم! — دېدى ئۇ ھەممىگە ئاڭلانغۇدەك ئاۋاز بىلەن، — سېنىڭ قىيىنلىقىڭنى مەن باساي. سېنىڭ مۇشۇ ئېغىر كېسىلىڭنى خۇدا سەندىن ئېلىپ ماڭا بەرسۇن!
بەھوش ياتقان ھۇمايۇن بۇ گەپلەرنى ئاڭلىمايتتى. لېكىن بىمار- نىڭ خابىگاھىدىكى ئاياللار، مۇلازىمىلار، تېۋىپلار، روھانىيلار — ھەممىسى بابىرغا قۇلاقلىرىنى دىڭ قىلىپ قاراپ تۇرۇشاتتى.
بابىر ئومۇمىي جىمجىتلىقتا ھۇمايۇننىڭ بېشىدىن ئۈچ قېتىم ئايلاندى - دە:

— ئەي پەرۋەردىگار! — دەپ ئىلتىجا قىلدى، — مەن بابىرمەن، ئەگەر جان بېرىش مۇمكىن بولسا، ئۆمۈر ۋە جېنىمنى ھۇمايۇنغا قۇربان قىلىدىم! ئەزرائىل مېنىڭ جېنىمنى ئالسۇن ۋە خۇدا ھۇمايۇنغا شىپالىق بەرسۇن!

ماھىم بېگىم يىغىدىن توختاپ، بابىرغا قورقۇش ئارىلاش ھەيران بولۇپ تىكىلىپ تۇراتتى. قېرى شەيخۇلئىسلام بولسا شۇ زامانلا ھۇمايۇننىڭ ساقىيىپ كېتىشىنى ۋە بابىرنىڭ ھالسىزلىنىپ يېتىشىنى

كۈتكەندەك ئاز ۋاقىت ئاتا-بالىغا چەكچىيىپ قاراپ تۇردى.
لېكىن كۈتۈلگەن مۆجىزە يۈز بەرمىدى. بېھوش ھۇمايۇن چۆيۈپ
بىرنېمە دېدى-دە، يەنە جىم بولدى. بابىر بېشىنى تۆۋەن سېلىپ
خابگاھتىن ئاستا چىقىپ كەتتى. ئۇ يەردە ھېچقانداق ئۆزگىرىشنىڭ
يۈز بەرمىگىنى بولسا شەيخۇلىئىسلامنى گاڭگىرىتىپ قويدى.

3

يىگىرمە ئۈچ ياشلىق ھۇمايۇننىڭ يىگىت يۈردىكى كېسەللىكىنى
ئاخىر يەڭدى. ئارىدىن بىر ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن، ئۇ كېسەل
يوقلاپ كەلگەنلەرنى ئورنىدىن تۇرۇپ قوبۇل قىلدى. يەنە ئىككى
كۈندىن كېيىن ئاتىسىنى كۆرۈش ئۈچۈن ئۆزى ئۆيىدىن چىقتى.
بابىر كۈتۈپخاننىڭ خاس خانىسىدا قەدىمىي بىر قول يازمىنى
ئوقۇپ ئولتۇرغانىدى. ھۇمايۇن ئۇنىڭ ئۇدۇلىدا تېز چۆكۈپ:
— مەن سىزنىڭ ئىلتىجاڭىز بىلەن شىپا تاپتىم! — دېدى، —
ئۆزەمگە كەلگەندىن بۇيان خۇدادىن سىزنىڭ مەن ئۈچۈن قىلغان
سەدىقىڭىزنى دەرگاھىدا قوبۇل قىلمىسۇن، دەپ تىلەيمەن! بۇ ئۇلۇغ
دۆلەتنى سىز بەرپا قىلدىڭىز، ھەممىمىزنىڭ تايانغان تېغىمىز ئۆزىڭىز!
پەرۋەردىگار بىزگە رەھىم قىلسۇن!
— مانا، شۈكۈر، يۈرۈپتىمەنغۇ، ئوغلىم. ھازىرقى قىزىتما،
ئۇيقۇسىزلىق مەندە بۇلتۇردىن بېرى بار.
— روھانىيلار "ھەزرىتىم ئوغلغا كەلگەن نەق ئەجەلنى ئۆزىگە
ئالدى" دەپ كۆڭلۈمگە غۇلغۇلا سالماقتا!
— سەن نېمە ئۈچۈن ئۇلارغا ئىشىنىسەن؟ بېشىمىزغا ئېغىر كۈن
چۈشكەندە شەيخۇلىئىسلام ماڭا ئۆز ھۆكۈمىنى ئۆتكۈزۈمەكچى بولدى.

مانا خۇداغا شۈكۈر، ساقىيىپ كەتتىڭ. ئەگەر ئاشۇ چاغدا ئۇنىڭ گېپىگە كىرىپ، كوھىنۇر ئالمىسىنى سەدىقە قىلسام، روھانىيلار غالىب بولماسمىدى؟ "ھۇمايۇننى بىز قۇتقۇزۇپ قالدۇق، پادىشاھتىنمۇ بىز كۈچلۈك" دەپ تەنتەنە قىلماسمىدى؟ سېنى بىر ئۆمۈرلۈك قەرزدار قىلىپ قويمايمىدى؟

— ئالاھىم، سىز توغرىلۇق بولغان كارامەتلىرىمۇ يالغان چىقسۇن!

— ھەر ھالدا، سەن بىرنەرسىنى ئۇنتۇما. روھانىيلار پادىشاھنىڭ تۆپىسىگە چىقىۋالسا تامام! سەمەرقەندتىكى ئابدۇللىتىپنىڭ چۈشكۈنلىشىشى ۋە ئاتىسىغا قارشى قىلىچ كۆتۈرۈشى شۇنىڭدىن باشلانغان.

— تىرىكلا بولسام بۇ نەسىھىتىڭىزنى يادىمدىن چىقارمايمەن!... ئەمدى... ھەزرىتىم، سەمبەخەل چېگراسىدا يەنە تاجاۋۇزلار بولۇپ-تىپتۇ. مەن ئەتىگە مېڭىپ كېتەي، ئىجازەت بېرىڭ. بابىر ھازىر ئېيتماقچى بولغان سۆزىگە ئالاھىدە ئېتىبار بەرگەنلە-كىمدىن بىردەم جىم تۇردى.

— ھۇمايۇن، بەيدە ماڭا زەھەر بەرگەندىن بېرى ھېچ ئۆزەمگە كېلەلمەيۋاتىمەن، قالغان كۈچۈم ئىجاد قىلىشقا يەتسىمۇ چوڭ گەپ. ئەمدى دۆلەت يۈكىنى سەن ئۈستۈڭگە ئېلىشىڭ كېرەك. مەيلى، سەمبەخەلگە بېرىپ چېگرىنى تىنچىتىقىن ۋە ئورنۇڭغا ھىندۇبەگىنى ھاكىم قىلىپ دەرھال ئەگرەگە قايتقىن.

يامغۇر پەسلى ئۆتۈپ، ئاسمان يەنە بۇلۇتلاردىن تازىلاندى، كېچىلەر سالقىن بولۇپ قالدى. بابىر ئۇيقۇسىز كېچىلەردە باغقا چىقاتتى ۋە يۇلتۇزلارنى تاماشا قىلغۇسى كېلىپ ئاسمانغا قارايتتى.

لېكىن بەدىنىدە قىزىتمىنىڭ يۇقىرىلىقىدىن ئاسماندىكى يۇلتۇزلار جايىدىن كۆچۈپ، قايىنامغا چۈشۈپ ئايلىنىپ كېتىۋاتقاندا كۆرۈنەتتى، كۆڭلى بىئارام بولۇپ، ئاسماندىن دەرھال كۆزىنى ئالاتتى.

كۈندۈزى سارايدا دۆلەت ئىشلىرىنى قىلغان پەيتىدە گاھى شەي-خۇلىسىلانى، گاھى نوپۇزلۇق مەنسەپدارلارنى ئۇچرىتاتتى، ئۇلار بابىغا ئاۋۋالقىدىنمۇ پەسرەك ئېگىلىپ تەزىم قىلىشاتتى، لېكىن ئۆلۈشى مۇقەررەر بولغان بىمارغا قارىغاندا مۇسەبەتلىك كۆزلەر بىلەن قارىشاتتى، مۇئامىلىلىرىدىكى ئالاھىدە مۇلايىملىقمۇ شۇنىڭدىن دالالەت بېرەتتى. ئۇلارنىڭ ئېتىقادىغا بىنائەن، بابىر ئۆز ھاياتىنى ئوغلغا قۇربان قىلغان، شۇنىڭ ئۈچۈن ھۇمايۇن ساقىيىپ كەتكەن، ئەمدى كۆزگە كۆرۈنمەس ئەجەل قىلىچى بابىرنىڭ بېشى ئۈستىدە ئېسىلىپ تۇراتتى.

ئوچۇق ئېيتىلمايدىغان، ھەددىدىن ئارتۇق يۇمشاق گەپلەر، تەزىم ۋە ئىززەت-ئېھتىراملار ئاستىغا يوشۇرۇلغان بۇ يامان ئىشەنچ بابىرغا تولمۇ ئېغىر تەسىر قىلاتتى، گاھىدا ئەتراپىدا ئايلىنىپ يۈرگەن ئۆلۈم شەپسىنى ئۇنىڭ ئۆزىمۇ سەزگەندەك بولاتتى.

مىزان ئۆتۈپ، قەۋس ئېيى كىرگەندە بابىرنىڭ كېسەللىكى بار-غانسېرى ئېغىرلاشتى. بىرەر جايدا يارا ياكى ئىششىق يوق، نوقۇل ئىچى قىزىيتتى، قىزىتمىسى كۆتۈرۈلۈپ، ئۇخلىيالمىتتى، رەڭگى كۈنسىرى سولشىپ باراتتى. مەۋلانا يۈسۈپى مەملىكەتنىڭ ئەڭ مەشھۇر تېۋىپلىرىدىن ئۈچ-تۆتىنى چاقىرتىپ مەسلىھەتلەشتى. بىمارنىڭ تومۇرىدىن قان ئېلىپ كۆرۈشتى. قاننىڭ رەڭگى ساغلام ئادەمنىڭكىدەك سۈزۈك ئەمەس، قانداقتۇر ئېرىپ قالغانغا

ئوخشايتتى.

تېۋىپلەر ئۆزئارا كېڭىشىپ، "مەلەكە بەيدە بەرگەن زەھەرنىڭ قاندا تەسىرى قالغان" دېگەن خۇلاسىگە كېلىشتى ۋە قاننى تازىلايدىغان دورىلاردىن، ئانار سۈيىدىن كۆپرەك بېرىشنى بۇيرۇشتى. لېكىن بۇ نەرسىلەرنىڭ ھېچقايسىسى كار قىلمىدى. بابىر ھالسىز-لىنىپ يېتىپ قالغاندىن كېيىن، ھۇمايۇنغا چاپارمەن ئەۋەتتى. ھۇمايۇن كەلسە، ئاتىسى ئۆز خابىگاھىدا ئېگىز ئاق كۆرپىدە تەرگەپ يېتىپ يېتىپتۇ. رەڭگى ساپسىرىق بولۇپ كەتكەن. بابىرنىڭ باش تەرىپىدە خانزادە بېگىم پەي يەلپۈگۈچ بىلەن ئۇنىڭ يۈزىنى يەلپۈۋېتىپتۇ. ئاياغ تەرىپىدە ماھىم بېگىم غەم-قايغۇغا يېتىپ، ھەيكەلدەك قېتىپ ئولتۇرۇپتۇ.

ھۇمايۇن تىز چۆكۈپ، ئاتىسىنىڭ كۆرپىسىنى قۇچاقلدى، بابىرنىڭ ئورۇق قولىنى سۆيۈپ كۆرۈشتى، ئەھۋال سورىدى. ئاندىن ئاتىسىنىڭ بۇ ئەھۋالىغا ئۆزى سەۋەبچى بولغاندەك ئېچىنىپ سۆزلىدى:

— نېمە ئۈچۈن بىزگە بۇنچىلىك جان پىدا قىلىدىڭىز، ھەزرىتىم؟

بابىر ھالسىز ئاۋاز بىلەن:

— سەن بۇنى ئۆزەڭدىن كۆرمە، — دېدى، — ئىللەت قاندا ئىكەن. بىلىمدىم... ھەرقانداق ئۆتمۈ يېنىپ-يېنىپ ئاخىرى بىر كۈن... — بابىر "ئۆچىدۇ" دېمەكچى بولدى. دە، لېكىن ئاياللارنى ئايدى، — يالقۇنى پەسىيدۇ. مەن ئۆمۈر بويى ئايغىسىز كۆيدۈم.

— بىز ئۈچۈنمۇ كۆيۈپ-ياندىڭىز! ئەمدى بۇ قەرزىلەرنى ئۈزۈشكە مېنىڭ پۈتۈن ئۆمرۈم يەتمەيدۇ!

— قەرزىڭنى ماڭا ئۈزەلمىسەڭ... بالىلىرىڭغا ئۈزەرسەن...

بابىر توختاپ- توختاپ سۆزلەۋاتقان بولسىمۇ، كۆڭلىدىكى گەپلىرىنى راۋان ئېيتىۋاتقىنى ھۇمايۇننى ئۈمىدلىنىدۇردى. ئۇ ئاتىسىنىڭ سۆزىنى بۆلمەي، جىم قۇلاق سېلىشقا باشلىدى.

— تۆمۈرىيلەرنىڭ كۆپچىلىكى... پىدائىيلىقنى ئۈستۈپ... يوق بولۇپ كەتتى. ئوغۇل ئاتىنى ئۆلتۈردى... ئاكا ئىنىسىغا خىيانەت قىلدى... ئاقىۋەتتە... ھەممىسى رەزىللىكنىڭ قۇربانى بولدى... ئۇنىڭ- دىن كۆرە... ياشلىقنىڭ پىدائىيىسى بولغان ئەۋزەل ئەمەسمۇ؟... مانا ھامماڭ خانزادە بېگىم... سەمەرقەندتە مېنى قۇتقۇپ ئۆزىنى ئاسارەتكە سالدى. بۇ پىدائىيلىق مېنى ھەمىشە... شۇنداق بولۇشقا ئۈندەپ كەلدى... سەنمۇ ئەمدى ئىنسىلرنىڭ ۋە... ئەۋلادلىرىڭنى مەردلىككە... پىدائىيلىققا ئۆگەتكىن.

بابىر تۆشەكنىڭ كەينى تەرىپىدىكى يىپەك ئاق پەردىنىڭ ئارقىسىغا بېشىنى بۇراپ قارىدى. پەردە ئارقىسىدا ئادەم بارلىقىنى ھۇمايۇن ئەمدى بايقىدى.

— تاھىر بەگ، جۈزداننى كەلتۈرۈڭ، — دېدى بابىر.

شۇ چاققىچە قىمىر قىلماي ئولتۇرغان تاھىر ئەمدى تېز ئورنىدىن تۇردى- دە، تەكچىدىكى چوڭ كۆن جۈزداننى ئىچىدىكى يېڭى مۇقاۋىلانغان قول يازمىسى بىلەن ئىككى قوللاپ كۆتۈرۈپ كەلدى.

— بەدەخشاندا «ۋەقە ئىي» نى سورىغانىدىڭ، — دېدى بابىر

ھۇمايۇنغا، — مانا، يېزىپ تۆگەتتىم، ئال.

تاغلار ئارىسىدا بابىر "بۈكتاب تۆگىگەندە مېنىڭ ئۆمرۈممۇ تۆگەيدۇ!" دېگىنى ھۇمايۇننىڭ يادىغا چۈشتى. ئۇ جۈزدان ئىچە- دىكى كىتابنى ئېلىپ پېشانىسىگە سۈرۈپ سۆيۈۋاتقاندا كۆزىدىن

تاراملاپ ياش چىقىپ كەتتى. چوڭ بىر ياش تامچىسى زەر ھەل مۇقاۋا ئۈستىگە تېمىپ چۈشكىنىنى بايرىمۇ كۆردى.

— سەندىن ئىلىتماسىم، — دەپ داۋاملاشتۇردى بايرىم، — بۇنى ئەۋلادلىرىڭمۇ ئوقۇسۇن... خاتالىقلىرىمنى تەكرار قىلماڭلار. ياخشى ئىشلىرىم... ئاز بولسا... كۆپەيتىڭلار. بۇ كىتابتىن نۇسخىلار كۆچۈرتۈپ سەمەرقەندكە... تاشكەنتكە... ئەنجانغا... مۇناسىپ ئادەم... لەرگە ئەۋەتكىن... مەن تۇغۇلغان يۇرت بىلەن ئالاقىنى ئۈزمەڭلار. ئېھتىمال مەن يازغان كىتابلار... ئىككى ئوتتۇرىدىكى ئالاقىنىڭ رىشتىلىرى بولۇپ قالار... —

بايرىمنىڭ ئوغلىغا ۋەسىيەت قىلىۋاتقىنىنى سېزىپ تۇرغان خانزادە بېگىم ئۆزىنى ئارتۇق تۇتۇپ تۇرالمىدى.

— بايرىجان، مەن ئېگىچىڭىز!... مەن... مەن سىزدىن بەش ياش چوڭمەن! بۇ دۇنيادىن كېتىش نۆۋىتى ئاۋۋال مېنىڭكى! سىز تەسلىم بولماڭ! بايرىجان، ئىنىم!

خانزادە بېگىم ئۇنىڭ پادىشاھلىقىنى ئۇنتۇپ، "بايرىجان!" دېگەندە بايرىم مەسۇم بالىلىقىنى ئەسلەپ كۆڭلى "جىغ" قىلىپ كەتتى. ئۇ بەگلەردىنمۇ، سەۋدەرلەردىنمۇ، ياتلاردىنمۇ، ھەتتا سۆيۈملۈك ئوغلى ۋە خوتۇنىدىنمۇ دائىم "ھەزرىتىم" دېگەن چاقىرىشنى ئاڭلايتتى، كۆپ ئىشلىتىلىۋېرىپ زېرىكىپ كەتكەن بۇ سۆز ئۇنىڭ تولىمۇ جېنىغا تەگكەنىدى.

بۇقۇلداپ يىغلاۋاتقان ماھىم بېگىم ئالدىنقى ئېغىر سۆھبەتلەرنى ئەسلەپ:

— مېنىڭ خەقىشلىكلىرىمۇ سىزنى كېسەل قىلدى، ھەزرىتىم! —

دېدى، — مېنى كەچۈرۈڭ!

— ماھىم، سىز مېنى كەچۈرسىڭىز بولىدى... مەن سىزدىن رازىمەن... پەقەت ئەمدى مېنى ھەزرىتىم دېمەك...

ماھىم بابىرنى "كۆز ئېچىپ كۆرگەن تەنھا يارىمىسىز، جىسمىمە-
دىكى جانسىز!" دېمەكچى بولۇپ تەمىشلىپ كۆردى، لېكىن ئەترا-
پىدىكىلەردىن ئۇيالىدى. يىغا ئارىلاش:

— خوپ، — دېيەلدى، خالاس.

بابىر ئۇنىڭ ئېيتالمىغان سۆزلىرىنى ئاۋازىدىن، كۆزلىرىدىن سەزدى. كېيىن ئوغلغا يۈزلەندى:

— ھۇمايۇن، مەن سەندىنمۇ "ئاتا" دېگەن سۆزنى تېخى

ئاڭلىغىنىم يوق.

"ئاتا" دېگەن ئاددىغىنا سۆزگە ئۆگەنمىگەن ھۇمايۇن:

— پەدەرى بۇزرۇكوار! — دەپ باقتى. بۇنىڭدىن ئاتىسىنىڭ

كۆڭلى كۆتۈرۈلمىگىنىنى سەزدى. دە، — ئاتا جان! — دېدى، —

سىز سەلتەنەتنى ماڭا بەرمەكچى بولۇپسىز. لېكىن ئىشىنىڭ، مەن

بۇ تاجۇتەختتىن سىزنىڭ بىر نەپەسلىك ئۆمرىڭىزنى ئەۋزەل

كۆرىمەن!

— مەن سەندىن رازىمەن... ئەمدى مەندىنمۇ رازى بولۇڭلار!

خانزادە بېگىم رازىلىق سوراقتىلى بارماي ئۆرتىنىپ يىغلىدى.

ئۇنىڭ يىغىسىغا ماھىم بېگىم قوشۇلدى.

بۇ ئېغىر ئەھۋالنىڭ ئۈستىگە كىرىپ كەلگەن مەۋلانا يۈسۈپى

بابىرنىڭ كۆزلىرى بىسەرەمجان بولۇۋاتقانلىقىنى، ئۇنى قاتتىق تەر

بېسىۋاتقىنىنى كۆردى.

— ئەمدى ھەزرىتىم ئارام ئېلىشى كېرەك! — دەپ قولىغا ئاق

داكىنى ئېلىپ، بابىرنىڭ يۈزىدىن، بويۇنلىرىدىن تەرلىرىنى ئېرتىشقا

باشلىدى.

قىيىنلىق نەپەس ئېلىۋاتقان بابىر باش تەرىپىدە تۇرغان تاھىرغا ئاڭلىنار - ئاڭلانماس:

— يە لېۋىڭ! ... — دېدى.

يىغا - زىرە بىلەن بابىرنى قىيىناپ قويغىنىنى ئەمدى سەزگەن بېگىملەر ئاستا چىقىپ كېتىشتى، بابىر ھۇمايۇنغا:

— ئەمدى ئىشىك ئاغا بىلەن... مەنسەپدارلار كىرسۇن، —

دېدى، — كۆزۈم تىرىكلىكىدە... ھاكىمىيەتنى ساڭا تاپشۇراي.

تاشقىرىدا كۆتۈپ تۇرغان مۇھەممەد دولداي ۋە باشقا نوپۇزلۇق بەگلەر كىرىشتى. بابىر ئۇلارنىڭ ئالدىدا پادىشاھلىق تاجىنى ئوغلى ھۇمايۇنغا تاپشۇردى. رازى - رىزالىق سورىغاندا بەگلەردىن بىر - ئىككىسى كۆزىگە ياش ئالغاندەك بولدى. لېكىن چىقىپ كېتە- ۋاتقىنىدا ھەممىسىنىڭ ئەمدى ھۇمايۇننىڭ ئەتراپىدا پەرۋانىدەك ئايلىنىپ، يېڭى ئىنايەتلەرنى ئۆمىد قىلىپ كۆزلىرى تەمە بىلەن يانغىنىنى بابىر كۆرۈپ قالدى.

خانىدا تاھىر بىلەن ئىككىسى قالغاندىن كېيىن:

— ئەمدى... بەگ ۋە سۇلتانلارغا مېنىڭ لازىمىم يوق، —

دېدى، — تاھىر بەگ، كەچكە... مەۋلانا پەزىلەتتىكى چاقىرتىڭ.

تاھىر بابىرغا تېۋىپ يۈسۈپنى بۇيرۇپ كەتكەن سۇيۇق دورىلار - دىن ئىچۈردى، ئۇنىڭ قىيىسىپ قالغان ياستۇقىنى توغرىلاپ قويدى. كېيىن سەۋدەرلەر خانىسىگە ئۆتۈپ، تاغىسىغا ئادەم ئەۋەتتى.

ئېيتىلغان ۋاقىتتا يېتىپ كەلگەن مەلاۋنا پەزىلەتتىن بابىرنىڭ ئۆلۈم ئالدىدا ياتقىنىنى كۆردى - دە، ھەسرەت ئىچىدە:

— ھەزرىتىم، خۇدا سىزگە قۇۋۋەت بەرسۇن! — دەپ قولىنى

سۆيدى.

— مەن... پادىشاھلىقنى ھۇمايۇنغا تاپشۇردۇم... بۇنىڭدىن كېيىن
ھەزرىتىم، دېمەك، مەۋلانا، مۇناسىپ كۆرسىڭىز... مېنىمۇ مەۋلانا
دەك.

— بىز ناۋايىنى ئۇلۇغ ئىجادلىرى ئۈچۈن "ھەزرەت ئەلىشىر"
دەيتتۇق. سىز تۈركىي تىللىق ئەدەبىياتىمىزنىڭ ناۋايىدىن كېيىنكى
ئەڭ زور سىماسى. شۇ سەۋەبتىن سىزنى شائىر ۋە ئەدىب سۈپىتىدە
"بابىر ھەزرەتلىرى" دېيىشكە ھەقلىقىمىز.

— مېنى تەدارمەن، مەۋلانا... سىز ئەگرەدە، سېكرىدە، دېھەل-
پۇردا سارايلار، ئارامگاھلار بەرپا قىلدىڭىز... خۇدا ئۆمۈر بەرسە،
مەن... سەمەرقەندتىكى بىبى خانىم مەدرىسىدەك ئۇلۇغ بىر... مەدرىس-
سىنىڭ لايىھىسىنى سىزگە... سىزدۇرماقچى ئىدىم... ئاچا-سىڭىللىرىم-
مىزنىڭ قەددىنى بېشىمىزدا... كۆتۈرسەك ئەرزىيتتى...
مەۋلانا پەزىلىدىن بابىرنىڭ ئاخىرقى كۈچلىرىنى توپلاپ،
قىيىنلىق سۆزلەۋاتقىنىنى سەزدى-دە، ئۇنىڭ پىكرىنى ئۆزى
داۋاملاشتۇردى:

— دانا سۆزلەرنى ئېيتتىڭىز، ھەزرىتىم! ھەقىقەتەنمۇ خەلق-
مىزدە بۇ ئادەت ئەزەلدىن مەۋجۇت... سەمەرقەندتە بىبى خانىم
مەدرىسىدىن تاشقىرى شادى مۈلك بېگىم مەقبەرىسى بار. ھىندلار-
دىمۇ ئايال زاتىغا ھۆرمەت زور ئىكەن، ھەتتا سېغىنىدىغان خۇدالىرى
ئارىسىدىمۇ ئاياللار بار... بىزنىڭ ھىرات ۋە سەمەرقەندتىكى ئەڭ
ياخشى مېمارچىلىق ئەنئەنىلىرىمىزنى ھىندىستاننىڭ ئەڭ ئاجايىپ
ئەنئەنىلىرىگە ئۆزئارا باغلاپ، ئايال زاتىنى ئۇلۇغلىغۇچى بىر

مەدرىسە قۇرۇش مېنىڭمۇ ئەڭ ياخشى ئارزۇلىرىمدىن!
بابىر مەۋلانا پەزىلەتلىرىنىڭ خانزادە بېگىگە بولغان ياشلىق
مېھرى زامانىنىڭ تەقەززاسى بىلەن قانداق قۇربان بولغىنىنى
ئەسلىدى - دە:

— مەۋلانا، — دېدى، — مېنىڭ ئېگىچىم خانزادە بېگىم... ئىنسا -
نىيەتچىلىكتە تەڭدىشى يوق!... ئەگەر سىز ئارزۇ قىلغان... مەدرىسنى
قۇرۇش بىزگە نېسىپ بولسا... ئۇنى "خانزادە بېگىم مەدرىسى..."
دەپ ئاتىساق ئەرزىيىتى...

مەۋلانا پەزىلەتلىرىنىڭ كۆزلىرىدە چاقماقتەك بىر ئوت چاقنىدى:
— ھەزرىتىم، سىز ھازىر مېنىڭ كۆزۈمگە مۇقەددەس بىر مەق -
سەتنى كۆرسەتتىڭىز! ئەگەر بۇ مەقسەتنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا مېنىڭ
ئۆمرۈم يەتمىسە، ئۇنى پەرزەنتلىرىمىزنىڭ دىلىغا ئورنىتىپ كېتە -
مەن. ئۇلار ھىند مېمارلىرى بىلەن ھەمكارلىقتا خەلقلىرىمىزنىڭ
ئايال زاتىغا بولغان ھۆرمىتىنى ئۇلۇغ بىر مېمارچىلىق ئابىدىسىدە
ئىپادە قىلسۇن!

بابىرنى تەر باستى. ئۇنىڭ يىپەك ئاق كۆڭلىكى قارىيىپ بەدە -
نىگە چاپلىشىپ قالغىنىنى كۆرگەن تاھىر تەشۋىشلىنىپ ئورنىدىن
تۇردى:

— موللا تاغا، ھەزرىتىمنى چارچىتىپ قويمايلى!... تېۋىپ
"كۆپ ھاياجانلانمىسۇن!" دەپ تاپىلىغانىدى...
سۆھبەتنىڭ تەپتى راستتىنمۇ يۇقىرى بولۇۋاتقىنىنى ئەمدى
سەزگەن مەۋلانا پەزىلەتلىرىدىن ئورنىدىن تۇردى:
— ھەزرىتىم، ئەمدى ئارام ئېلىڭ! مەن كېيىن يەنە

كېلىمەن!...

بابىر مەۋلانا پەزىلىدىكىگە قاراپ:

— يەنە بىر ئۆتۈنۈشۈم بار، — دېدى، — ئالەمدىن كۆز يۇمسام...
كابۇلدا ئۆزىڭىز لايىھىسىنى سىزغان باغ بار... تاغ ئۈستىدە...
ئەبەدىي ئارامگاھىم... ئاشۇ گۈزەرگاھدا بولسۇن... ئارتۇقچە
ھەشەمەتلىك ئەمەس... شائىرانە بىر لايىھە سىزنىڭ...
مەۋلانا پەزىلىدىكىنىڭ ئۆپكىسى ئۆرۈلۈپ، گەپ قىلالامدى.
تەستىق مەنىسىدە بېشىنى لىگىشتى — دە، كۆزىدىن ئاپئاق ساقلىغا
ئېقىپ چۈشكەن يېشىنى ئېرتىپ ئىشىكتىن چىقتى.
تاھىر بابىرنىڭ تەردىن ھۆل بولغان ئىچكى كىيىملىرىنى ئالماش-
تۇردى. ئۇ ئۆزىنى ئادەتتىكىدەك خاتىرجەم تۇتۇپ، كۈندىلىك
خىزمەتلىرىنى ئەستايىدىللىق بىلەن ئادا قىلاتتى. بابىر ئۇسسۇس سۇ
بېرىدىغانمۇ، نەپىسى قىسلىشقا باشلىسا يەلپۈيدىغانمۇ تاھىر ئىدى.
ئۇ شۇ يەردە بولسا بابىر جىمجىتلىق يېتىشىنى مەۋلانا يۈسۈپنىمۇ
بىلەتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن تاھىرنى كېچە ۋە كۈندۈز بىمارنىڭ
ئالدىدىن كەتكۈزمەيتتى.

بۈگۈن كېچىسى بابىر ئىچكىرىسىدە ھە دەپ بىئارام بولۇۋەرگەن.
دىن كېيىن تاھىر سەۋدەرلەرنى چاقىرىپ، ئۇنى ئورنى بىلەن
ھويلىدىكى ئۈستى ئوچۇق مەرمەر سۇپىغا ئاچىقتى.
ئەگرەنىڭ كەچ كۈزى خۇددى ئەنجاننىڭ باھار مەزگىللىرىدە.
كىدەك سالقىن ۋە مۇلايم تۇيۇلاتتى. قاپقارا ئاسماندا يۇلتۇزلار
پارقىراپ تۇرۇپتۇ. قىزىتمىسى ئۆرلىگەن بابىرغا يۇلتۇزلار يەنە
قاينامغا چۈشۈپ ئايلىنىۋاتقاندەك بىر — بىرىگە ئۇرۇلۇپ كېتىۋاتقاندەك
كۆرۈندى. بابىر كۆزىنى يۇمدى:

— بەدىنىمدە... قان ئۇيۇشۇپ قېلىۋاتقاندا... — دېدى تاھىرغا.
تاھىر ئۇنىڭ يەلكىلىرىنى، قوللىرىنى، كېيىن پۇتلىرىنى ئاستا-
ئاستا ئۇۋۇلاشقا باشلىدى، بابىر بۇنىڭدىن سەل يېنىكلىگەندەك
بولدى. دە، كۆزىنى ئېچىپ يەنە ئاسمانغا قارىدى.

يۇلتۇزلار ئەمدى جاي-جايىدا توختاپ، تىنچ نۇر چېچىشقا
باشلىدى. ئەنە، ئالتۇن قوزۇق، ئۇنىڭ غەرب تەرىپىدىكى
يەتتە تىكەن يۇلتۇزلىرى ئۇپۇققا ئېغىپ كېتىۋېتىپتۇ. شەرقتىن بولسا
بىر توپ بولۇپ ئۆكەر يۇلتۇزلىرى كۆتۈرۈلۈپ كېلىۋېتىپتۇ.

— بىزنىڭ قۇۋادىمۇ ئۆركە خۇددى مانا مۇشۇنداق بولۇپ
چىقاتتى، — دېدى تاھىر.

بابىرمۇ بالىلىقى ئۆتكەن ئەنجان ئاسمىنى ئەسلىدى. مانا شۇ يەتتە-
تىكەن يۇلتۇزلىرى شۇ يەردىمۇ ئالتۇن قوزۇقنى ئايلىنىپ ئۆتۈپ،
غەربكە پېتىپ كېتەتتى، شۇ يەردىمۇ يەتتە تىكەن ئۇپۇققا باش قويغان-
سېرى ئۆكەر يۇلتۇزلىرى ئاسماننىڭ يۇقىرى جايلىرىغا چىقىپ باراتتى.
بابىر ئۆسمۈرلۈكىدە ئۆكەر يۇلتۇزلىرىنى ئالماستىن ياسالغان لەڭ-
لەڭكە ئوخشاتتى. قويرۇقنى يېقىملىق سىلكىپ ئۇچىدىغان ئالماس
لەڭلەك ئۇنىڭ خىيالىنى يەنە پاك بالىلىق يىللىرىغا ئېلىپ كەتتى.
ئاسماننىڭ دۇنيانىڭ ھەممە جايىدا بىر ئىكەنلىكى، ئۆمرىنىڭ باشلى-
نىشىدا ئەنجاندا كۆرگەن يۇلتۇزلار ئۆمرىنىڭ ئاخىرىدا ئەگرەدىمۇ
چاقناپ تۇرغانلىقى ئۇنىڭغا ئاخىرقى بىر تەسەللىدەك تۇيۇلدى.
بابىر ئاسمانغا قاراپ ياتقاندا يەنە ياش، ساغلام يىگىتكە ئايلىنىپ،
ئەنجان چارپىغىنىڭ سۈپىسىدا ياتقاندا بولدى.

بىردەملىك بۇ شېرىن ھېس كەينىدىن يەنە شەپقەتسىز بىر

تترەك بېسىپ كەلدى - دە، يۇلتۇزلۇق ئاسماننى قاينامغا ئېلىپ،
پىر - پىر ئايلاندۇرۇشقا باشلىدى...
تۈن يېرىمدىن ئاشقاندا تاھىرنىڭ ھۆركىرەپ يىغلىغىنى قاراڭغۇ
باغنى زىلزىلىگە كەلتۈردى...

خاتىمە

مەۋلانا پەزىلەتتىن كابدۇدا بابىغا ھەر خىل رەڭلىك مەرمەرلەر بىلەن زىننەتلەنگەن تولدۇمۇ چىرايلىق بىر مەقبەرە قۇرۇشقا ئۆلگۈردى، لېكىن خانزادە بېگىم نامىغا مەدرىسە قۇرۇش ئۈنىشىغا ئېسىپ بولمىدى. ئۇنىڭ بۇ ئارزۇسىنى ئارىدىن يۈز يىللار ئۆتكەندىن كېيىن بابىرنىڭ چەۋرىسى شاھ جاھان قۇردۇرغان، مەشھۇر تاج-مەھەلدە ئۇلۇغ ھىند مېمارلىرى ئەمەلگە ئاشۇرغان بولۇشى ئېھتىمال. تاھىر «بابىرنامە» دىن كۆچۈرۈلگەن نۇسخىلارنى ئەدىپنىڭ ئەنجاندىكى، تاشكەنت ۋە سەمەرقەندتىكى مۇخلىسلىرىغا ئەكىلىپ تاپشۇرغاچ، ئۆزى رابىيە بىلەن بىللە قۇۋاغا قايتتى. ئۇلار ئۆمۈرلىرىنىڭ قالغان قىسمىنى تۇغۇلغان يۇرتلىرىدا ئۆتكۈزۈشتى. بىراق ئوغلى سەپەربەگ مەۋلانا پەزىلەتتىننىڭ پەرزەنتلىرى بىلەن بىللە ئەگرەدە ئۆمۈرۋايەت قالدى ۋە شۇ يەردە ئائىلە قۇرۇپ ھىند خەلقىگە قوشۇلۇپ كېتىشتى.

بابىرنىڭ ۋاپاتىدىن ئون ئىككى يىل ئۆتكەندىن كېيىن ھۇمايۇن ھەمدە بانۇ بېگىم دېگەن خوتۇنىدىن بىر ئوغۇل كۆردى-دە، ئىسمىنى ئاتىسىنىڭ ئېتىغا يېقىن قىلىپ جالالىددىن ئەكبەر قويدى. بۇ ئارىدا ماھىم بېگىم ۋاپاغا ئۇچراپ دۇنيادىن ئۆتكەن، لېكىن خانزادە بېگىم تېخى ھايات ئىدى. ئەكبەر ئىككى ياشامقدا خانزادە بېگىم ئۇنى ئۆز تەربىيىسىگە ئالغان، "پۈتۈنلەي بوۋىسىغا ئوخشايدۇ، مېنىڭ ئىنىم بابىر مىرزىنىڭ كىچىكلىكىدەمۇ قول-پۇتلىرى خۇددى مانا مۇشۇنداق ئىدى!" دەيتتى ئەكبەرنىڭ

قوللىرىنى، پۇتلىرىنى مەسلىكى كېلىپ سۆيۈپ.

ئەكبەر ئۈچكە كىرگەندە خانزادە بېگىم ئاتمىش سەككىز يېشىدا
كابۇلھەقى دېگەن جايدا ۋاپات بولدى. ئۇنىمۇ كابۇلغا ئەكىلىپ
بابىر مىرزا مەقبەرەسىگە دەپنە قىلىشتى.

ھۇمايۇننىڭ ئۆگەي ئىنىلىرى كامران مىرزا ۋە مىرزا ئەسكەرىيە-
لەر مانا شۇ يىللاردا تەخت تالىشىپ، ئاكىسى بىلەن قاتتىق جەڭگە
كىرىشكەندى. بۇ جەڭلەردە ئاۋۋال مىرزا ئەسكەرىيە يېڭىلىدى،
ھۇمايۇن ئۇنى ھەجگە ماڭدۇردى. مىرزا ئەسكەرىيە مەككە يولىدا
ۋاپات بولدى. كامران مىرزانىڭ ھۇمايۇنغا ئاداۋىتى بارغانسېرى
ئەۋجىگە چىقىپ كېتىۋاتاتتى. بۇ ئارىدا چوڭ يىگىت بولۇپ كەت-
كەن ۋە يېشى ئوتتۇزدىن ئاشقان ھىندال مىرزا ئاكىسى ھۇمايۇنغا
قاتتىق ساداقەتلىكىنى ساقلاپ كېلىۋاتاتتى. شۇ سەۋەبتىن ھىندال
مىرزا ئۆگەي ئاكىسى كامران مىرزانىڭ ئادەملىرى تەرىپىدىن
كابۇلدا 1552-يىلدا ئۆلتۈرۈلدى. بۇ ھادىسىدىن كېيىن كامران
مىرزانىڭ يېقىن ئادەملىرىمۇ ئۇنىڭدىن يۈز ئۆرۈشتى، ئۇ ھۇمايۇن-
دىن يېڭىلىپ، تاغلارغا قېچىپ كەتتى. لېكىن ئۇنى تاغلىقلار تۇتۇۋې-
لىپ، قول-پۇتىنى باغلاپ، ھۇمايۇنغا ئەكىلىپ بەردى. بارلىق
بەگ ۋە مەنسەپدارلار ئۇكىسىنىڭ كۈشەندىسىگە ئايلانغان كامراننى
ئايماستىن قەتل قىلىشنى تەلەپ قىلىشتى. بىراق ھۇمايۇن بۇنى
ئۆزىگە مۇۋاپىق كۆرمىدى. "ئاتام ھەزرەتلىرى پىداكار، مەرد،
ئىناق بولۇڭلار، دەپ ۋەسىيەت قىلغانىدى. كامران شۇنى ئۇنتۇپ
تۈزكۈرلۈك قىلدى، ئەمدى بۇنىڭ كۆزىگە مىل تارتىڭلار!"
دەپ بۇيرۇدى. كۆزىگە مىل تارتىلغان كامران قالغان ئۆمرىنى
پۈتۈنلەي كور بولۇپ ئۆتكۈزدى.

ئاكا-ئۇكىلار ئارىسىدىكى بۇ ئىچكى زىددىيەتلەر تاشقى دۈش-
مەنلەر بىلەن ئېلىپ بېرىلغان ئېغىر جەڭلەرگە قوشۇلۇپ، ھۇمايۇن-
نىڭ بېشىغا كۆپ كۈلپەتلەرنى سالدى، ئۇ ئاتىسى باشلىغان چوڭ
قۇرۇلۇشلارنى ياخشى داۋاملاشتۇرالمىدى، پەقەت بابىر قۇرغان
دۆلەتنى ساقلاپ قالالدى-دە، ئۇنىڭ كۈتۈپخانىسىنى يەنىمۇ
كېڭەيتۈرۈپ، نادىر كىتابلار بىلەن بېيىتتى.

ئونلاپ خەتەرلىك ئۇرۇشلاردا قىلىچ چىپىپ يۈرۈپ ئۆلمىگەن
ھۇمايۇن قەدىرلىك كۈتۈپخانىسىنىڭ پەلەمپىيدىن چۈشۈپ كېلىۋات-
قىنىدا پۇتلىشىپ كېتىپ، ئىككىنچى قەۋەتتىن پەسكە يېقىلىپ
چۈشتى-دە، شۇنىڭ جاراھىتىدىن ۋاپات بولدى، ئۇمۇ ئاتىسى
بابىر مىرزىدەك ئەللىك ياشقا كىرمەي ئالەمدىن ئۆتتى.

ھەمدە بانۇ بېگىم ئوغلى ئەكبەر بىلەن بىللە ھۇمايۇننىڭ
خاتىرىسى ئۈچۈن دېھلىدە قىزىل مەرمەردىن ئۇلۇغۋار بىر مەقبەرە
ياساتتى.

ئەۋلادلىرى ئارىسىدا بابىرغا ئالاھىدە ئاقىۋەت كۆرسەتكەن
ئەكبەر بولدى. ئۇ «بابىرنامە» نى تۈركىي تىلىدىن پارىسچىغا ئىككى
نۆۋەت تەرجىمە قىلدۇردى. ئەكبەر دەۋرىدىكى ئەڭ ئىستېداتلىق
ھىند رەسسامللىرى «بابىرنامە» ۋەقەلىرىگە ئاساسلىنىپ، بىر تۈركۈم
ئاجايىپ سۈرەتلەرنى سىزدى. بابىر بۇ ئەسەرنى يېزىپ تۈگەتكەن
سېكرى تېغىدا ئەكبەر بوۋىسىنىڭ خاتىرىسىگە ئاتاپ پەتھىپۇر-
سېكرى شەھىرىنى قۇردۇردى. بىرقانچە ۋاقىت پايتەختنى دېھلىدىن
شۇ يەرگە كۆچۈرۈپمۇ كەلتۈردى.

ئەكبەرنىڭ بۇ پايتەختىدىكى سارايلار ھازىرغىچە پۈتۈن تۇرۇپتۇ.
ھازىر بۇ پايتەختتە ھېچكىم ياشىمىسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭدىن ئەتىدىن-

كەچكىچە ئادەم ئۆزۈلمەيدۇ. دۇنيانىڭ تۈرلۈك مەملىكەتلىرىدىن
كەلگەن ساياھەتچىلەر تارىخىي ئابىدىگە ئايلىنىپ قالغان بۇ پايتهختنى
كۆرۈپ، خىيالەن ئۆتمۈش دەۋرلەرگە بېرىپ كەلگەندەك بولىدۇ.
بابىر قۇرغان زور دۆلەت ئۆز قۇدرىتى ۋە مەدەنىي يادىكارلىقلىرى
بىلەن جاھانغا تونۇلۇپ، سەل كەم ئىككى ئەسىر ئۆمۈر-كۆردى ۋە
تارىختا قالدى. ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى بۈگۈنكى كۈنگە يېتىپ
كېلەلمىدى — ئەڭ ئاخىرقى بابىرىلار ئۆتكەن ئەسىرلەردە ئىنگىلىز
مۇستەملىكىچىلىرى دەۋرىدە يوق قىلىندى.

پەقەت بابىر ئۆز قولى بىلەن يازغان ئەڭ ياخشى ئەسەرلەر
تېخىچە تىرىك بىر قەلبنىڭ ھارارىتىگە تولۇپ، ئادەملەرگە ھامان
مەنسۇي ئوزۇق ۋە زوق بېرىۋاتىدۇ. توغرا، ئۇنىڭ بىر ئۆمرى
قاراڭغۇ ئاسماندا ئوتلۇق ئىز قالدۇرۇپ ئۆچكەن يۇلتۇزدەك تېز
ئۆچتى. لېكىن ئۆلمەس ئەسەرلىرى سەھىپىسىدە سەل كەم بەش
ئەسىردىن بېرى داۋام قىلىپ كېلىۋاتقان ئىككىنچى ئۆمرى — بۇ
يۇلتۇزنىڭ تۈندىن تاڭغا قاراپ ئۆچكىنى ۋە ئۆز نۇرىنى كېلەچەككە
ماڭدۇرغىنىنى ئېيتىپ تۇرۇپتۇ. بابىر قەلب ئوتىغا يۇغۇرۇپ ياراتقان
مەدەنىي مىراس بۈگۈنكى نۇرلۇق ئەۋلادلارنى بەھرىمەن قىلغان.
بىرى ئۇنىڭ ئەنە شۇ ئىككىنچى ئۆمرىمۇ قاراڭغۇ كېچىلەردىن
كېيىنكى يورۇق كۈنلەردە ئەستايىدىل ئاۋات بولۇۋاتىدۇ.

1969 — 1978

www.uighurkitap.com
ئۇيغۇر كىتابىنىڭ ئىككى نۇسخىسى
ئۇيغۇر كىتابىنىڭ ئىككى نۇسخىسى

本书根据苏联乌兹别克共和国塔什干阿甫尔普拉木文学与艺术出版社1981年9月第1版第2次印刷版本翻译出版。

بۇ كىتاب سوۋېت ئۆزبېكىستان تاشكەنت غاپۇر غۇلام نامىدىكى ئەدەبىيات ۋە سەنئەت نەشرىياتىنىڭ 1981 - يىلى 9 - ئايدىكى 1 - نەشرى 2 - باسىمىغا ئاساسەن تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى.

تەرجىمە تەھرىرى: مەرسۇلتان ئوسمانوۋ
مەسئۇل مۇھەررىر: سەمەت دۇگايلى
مەسئۇل كوررېكتور: رىشىت ۋاھىدى

يۇلتۇزلۇق تۈنلەر

(سوۋېت ئىتتىپاقى) پىرىمقۇل قادىروۋ

تەرجىمە قىلغۇچى: ئالمىجان

مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىندى

شىنخۇا كىتابخانىسى تەرىپىدىن تارقىتىلدى

مىللەتلەر باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى

1988 - يىلى 11 - ئايدا 1 - قېتىم نەشر قىلىندى

1988 - يىلى 11 - ئايدا بېيجىڭدا 1 - قېتىم بېسىلدى

باھاسى: 2.50 يۈەن